

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ

DOSAR NR. 4878/2/2014 (2747/2014)

SENTINȚA PENALĂ NR. 254/F
Ședința publică din data de 20.12.2017
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: VIORICA COSTINIU
GREFIER: ELENA LAURA NAE

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - reprezentat de procuror Scarlat Mădălina.

Pe rol se află pronunțarea cauzei penale privind pe **inculpații**:

- **DUICU IOAN-ADRIAN**, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de:
 - trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 6 și 7 Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul I*);
 - cumpărarea de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 292 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul I*);
 - trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din legea nr. 78/2000 (*fapte descrise în capitolul II*);
 - două infracțiuni de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. 1 din Codul penal din 1968 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (*în forma anterioară modificării prin Legea nr. 178/2012*) și art. 5 din Cod penal (*fapte descrise în capitolul II*);
 - permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prevăzută de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 (*faptă descrisă în capitolul III*);
 - trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul V*);
 - primire de foloase necuvenite, prevăzută de art. 256 din Codul penal din 1968 cu aplicarea art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (*în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr. L. nr. 187/2012*) și art. 5 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul V*);
 - două infracțiuni de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, prevăzute de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 (*fapte descrise în capitolul II*);
- **PONEA CONSTANTIN-ȘTEFAN**, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de:
 - trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea dispozițiilor art. 6 Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul I*);
 - cumpărarea de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art. 292 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul I*);
- **POPESCU CONSTANTIN**, cercetat sub aspectul comiterii:
 - a trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 (*fapte descrise în capitolul I și VI*);
- **DRĂGHIA VALENTINA** (fostă DOCEA), cercetată în stare de libertate (față de care nu s-au luat măsuri preventive în cauză), sub aspectul comiterii infracțiunii de:

- complicitate la folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 26 din Codul penal din 1968 raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 (*faptă descrisă în capitolul II*);
- **ROLEA ELISABETA-ZENOVIA** (fostă NEAGOIE), cercetată în stare de libertate (față de care nu s-au luat măsuri preventive în cauză), sub aspectul comiterii infracțiunii de:
 - luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul II*);
- **FERARU GRIGORIȚA** (fostă COZMA), cercetată în stare de libertate (față de care nu s-au luat măsuri preventive în cauză), sub aspectul comiterii infracțiunii de:
 - luare de mită, prevăzută de art. 254 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul II*);
- **BORUGĂ DOINA** (fostă GIURCAN), cercetată în stare de libertate (față de care nu s-au luat măsuri preventive în cauză), sub aspectul comiterii infracțiunii de:
 - permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prevăzută de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 (*faptă descrisă în capitolul III*);
- **POPESCU DANIELA-DELIA** (fostă CIORÂNGAN-POPESCU), cercetată în stare de libertate (față de care nu s-au luat măsuri preventive în cauză), sub aspectul comiterii infracțiunii de:
 - permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prevăzută de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 (*faptă descrisă în capitolul III*);
- **STĂNOIU CRISTIAN-DAMIAN**, cercetat în stare de libertate (față de care nu s-au luat măsuri preventive în cauză), sub aspectul comiterii infracțiunii de:
 - fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 din Codul penal din 1968 cu aplicarea art. 5 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul IV*);
- **BĂDIN ANDREI-DAN**, cercetat în stare de libertate (față de care nu s-au luat măsuri preventive în cauză), sub aspectul comiterii infracțiunii de:
 - luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 308 și art. 5 din Codul penal (*faptă descrisă în capitolul VII*).

Curtea, în camera preliminară și pe parcursul cercetării judecătorești, s-a pronunțat cu privire la excluderea măsurilor de supraveghere dispuse în baza Legii nr.51/1991 cu privire la care constată și incidența aplicării dispozițiilor deciziei Curții Constituționale nr.51/2016.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data 10 noiembrie 2017 fiind consemnate în încheierea de ședință din aceeași dată, ce face parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat succesiv pronunțarea la datele de 24 noiembrie, 15 și 20 decembrie 2017.

CURTEA

Asupra cauzei penale de față, deliberând constată că:

Prin rechizitoriul nr.321/P/2013 din 25 iulie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției s-a dispus:

I. În baza art.327 lit.a C. pr. pen. trimiterea în judecată a inculpaților:

DUICU IOAN ADRIAN, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- trafic de influență, în modalitatea prev. de art.291 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și a art.5 alin.1 C. pen.;
- cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și a art.5 alin.1 C. pen.;
- trei infracțiuni de folosire a influenței și a autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prev. de art.13 din Legea nr.78/2000;
- două infracțiuni de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 din C. pen. 1969 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr.187/2012) și art.5 C. pen.;

- infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;
- trafic de influență, în modalitatea prev. de art.291 alin.1 din C. pen., cu aplicarea art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 din C. pen.;

- primirea de foloase necuvenite, prev. de art.256 C. pen. 1969, cu aplicarea art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr.187/2012) și art.5 C. pen.;

- două infracțiuni de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000;

PONEA CONSTANTIN ȘTEFAN, sub aspectul infracțiunilor de:

- trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 din C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a art.5 alin.1 C. pen.;

- cumpărarea de influență, prev. de art.292 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și a art.5 alin.1 C. pen.;

POPESCU CONSTANTIN, sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de folosire a influenței și a autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prev. de art.13 din Legea nr.78/2000;

DRĂGHIA VALENTINA (fostă DOCEA), sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la folosirea influenței și a autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prev. de art.26 C. pen. 1969 raportat la art.13 din Legea nr.78/2000;

ROLEA ELISABETA ZENOVIA (fostă NEAGOIE), sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 din C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen.;

FERARU GRIGORIȚA (fostă COZMA), pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 din C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen.;

BORUGĂ DOINA (fostă GIURCAN), sub aspectul comiterii infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;

POPESCU DANIELA DELIA (fostă CIORGÂNGAN), pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;

STĂNOIU CRISTIAN DAMIAN, sub aspectul comiterii infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 C. pen. 1969, cu aplicarea art.5 C. pen.;

BĂDIN ANDREI DAN pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.308 și a art.5 C. pen.

II. În baza art.315 alin.1 lit.b raportat la art.16 alin.1 lit.b C. pr. pen., cu referire la art.255 alin.3 C. pen. 1969 s-a dispus clasarea cauzei privind infracțiunea de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 C. pen. 1969 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen., cu referire la inculpatul Duicu Ioan Adrian.

III. În baza art.318 C. pr. pen. s-a renunțat la urmărirea penală privind:

- infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 C. pen. 1969, cu aplicarea art.5 C. pen., reținută în sarcina inculpatei Borugă Doina;

- infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.5 C. pen., reținute în sarcina numitului Tuce Florinel.

IV. În baza art.46 și art.63 C. pr. pen. s-a dispus disjungerea cauzei, astfel:

A – cu privire la comiterea de către inculpatul **Duicu Ioan Adrian** a infracțiunilor de:

- instigare la dare de mită, prev. de art.25 C. pen. 1969 raportat la art.255 alin.1 din același Cod, cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și a art.5 C. pen.;

- instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor (2 fapte), prev. de art.25 C. pen. 1969 raportat la art.246 din același Cod, cu aplicarea art.5 C. pen.;

- instigare la permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art.25 C. pen. 1969 raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;

- efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția (două fapte), prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

B – cu privire la comiterea de către inculpatul **Popescu Constantin** a două infracțiuni de evaziune fiscală, prev. de art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art.5 C. pen.

C – cu privire la comiterea de către inculpata **Drăghia Valentina** a două infracțiuni de complicitate la evaziunea fiscală, prev. de art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art.5 C. pen.;

D – cu privire la comiterea de către numiții **Bidilici Adrian și Rîmniceanu Rosemarie Delia** a infracțiunii de complicitate la folosirea influenței și a autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prev. de art.26 din C. pen. 1969, raportat la art.13 din Legea nr.78/2000.

E - cu privire la comiterea de către suspectii **Negulescu Constantin și Manta Felix Daniel** a infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art.246 C. pen. 1969, cu aplicarea art.5 C. pen..

F – cu privire la numita **Ponea Adriana Georgeta**, sub aspectul comiterii infracțiunii de complicitate la trafic de influență, prev. de art.48 C. pen. raportat la art.291 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și a art.5 C. pen.

G - cu privire la comiterea de către numita **Fănuță Maria Magdalena** a infracțiunii de fals intelectual, prev. de art.289 C. pen. 1969.

H – sub aspectul comiterii infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art.273 C. pen. și favorizare a făptuitorului, în condițiile art.269 din C. pen., cu privire la faptele persoanelor care, fiind audiate în calitate de martori pe parcursul urmăririi penale, au dat declarații necorespunzătoare adevărului ori nu au declarat aspecte cunoscute cu privire la aspectele esențiale ale cauzei; față de acestea s-a arătat că urmează a se efectua cercetări;

- referitor la celelalte aspecte de fapt pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale prin ordonanța din 13 februarie 2014.

*
* *

În partea introductivă a rechizitoriului, consacrată unor considerații generale și precizări prealabile privind împrejurările de fapt, s-a arătat că prezentul dosar are ca obiect o activitate infracțională vastă, cele mai multe dintre infracțiunile cercetate fiind legate de persoana inculpatului Duicu Ioan Adrian, președintele suspendat al Consiliului Județean Mehedinți și președinte al organizației județene a Partidului Social Democrat. Acesta avea, potrivit Parchetului, o influență ridicată atât în cadrul structurilor de conducere ale partidului, cât și pe plan local, de care s-a folosit la comiterea infracțiunilor ce fac obiectul dosarului.

Poziția influentă a inculpatului Duicu a fost dovedită și prin alegerea sa, la Congresul Partidului Social Democrat din noiembrie 2013, în funcția de președinte al Ligii Aleșilor Locali ai partidului, după ce anterior, în vara aceluiași an, devenise și membru al Biroului Permanent Național al partidului.

Se susține în rechizitoriu că, datorită calității și funcțiilor deținute, atât pe plan politic, cât și administrativ, Duicu Ioan Adrian exercita o autoritate directă atât asupra membrilor de partid, cât și a persoanelor care ocupau funcții de conducere în instituțiile și serviciile publice de la nivel județean și local, asupra membrilor consiliului județean și a primarilor localităților din județ.

De asemenea, în activitatea infracțională ce face obiectul prezentei cauze, inculpatul Duicu s-a folosit, afirmă Parchetul, și de faptul că acesta controla în fapt, prin interpuși și membri ai familiei sale, activitatea mai multor agenți economici din județul Mehedinți.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Popescu Constantin, s-a arătat că acesta exercita la data săvârșirii infracțiunilor funcția de președinte al organizației municipale Orșova a Partidului Social Democrat, fiind deci într-o relație de subordonare politică față de inculpatul Duicu Ioan Adrian.

Pe de altă parte, după ce Duicu Ioan Adrian a devenit președinte al Consiliului județean Mehedinți, numitul Popescu Constantin Valentin, fiul lui Popescu Constantin a fost numit în funcția de director executiv al Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinți, instituție aflată în subordinea Consiliului județean.

Se susține că, dată fiind funcția sa politică, numitul Popescu Constantin exercita autoritate și influență directă asupra a unsprezece din membrii Consiliului local Orșova, ceea ce constituia o largă majoritate.

În fine, în legătură cu același inculpat s-a arătat că acesta controlează, ca administrator și deținător a câte 75 % din acțiuni, două societăți comerciale ce au încheiat contracte de prestări servicii cu autoritățile administrative din Orșova.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Ponea Constantin Ștefan, se menționează că acesta era, la data comiterii faptelor, inspector-șef al Inspectoratului de poliție al județului Mehedinți. Soția sa, Ponea Elisabeta este procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova (fost procuror general al Parchetului respectiv), iar sora inculpatului, Ponea (fostă Calotă-Ponea) Adina Georgeta, era la data comiterii faptelor ce fac obiectul cauzei președinte al secției de contencios administrativ a Curții de Apel Craiova, respectiv vicepreședintele acestei instanțe, la momentul sesizării Curții de Apel București.

S-a mai arătat că inculpații Duicu, Popescu și Ponea locuiesc în fapt în municipiul Orșova, ceea ce ar fi facilitat comiterea infracțiunilor reținute în sarcina lor.

Inculpata Rolea Elisabeta Zenovia avea, la data săvârșirii faptelor, funcția de președinte al Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți, numită după ce inculpatul Duicu a devenit președintele Consiliului județean – se susține – și ca urmare a demersurilor efectuate de acesta la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Se mai arată în rechizitoriu că inculpatul Duicu și-a folosit influența politică și administrativă pentru a determina numirea și menținerea lui Rolea Sorin Constantin (soțul inculpatei Rolea) într-o funcție de funcționar vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier.

În privința inculpatei Feraru Grigorița, aceasta este consilier principal în cadrul Casei de Asigurări de Sănătate Mehedinți, având atribuții de serviciu în legătură cu avizarea și verificarea documentației depuse de SC ROMRAD RMN SRL, una din firmele controlate de inculpatul Duicu Ioan Adrian, în vedere decontării serviciilor medicale. Acesta din urmă și-a exercitat influența politică și administrativă pentru a obține promovarea lui Feraru Florin, soțul inculpatei, într-o funcție de conducere a unui serviciu public din subordinea primăriei Drobeta Turnu Severin.

S-a mai arătat că inculpata Borugă Doina este manager al Spitalului Județean de Urgență, funcție în care a fost numită de inculpatul Duicu în septembrie 2013.

Inculpata Popescu (fostă Ciorângan - Popescu) Delia Daniela este directorul economic al Consiliului Județean Mehedinți, funcție în care a fost numită tot de inculpatul Duicu, în luna august 2012.

Cu privire la inculpata Drăghia Valentina s-a arătat că este administratorul SC ROMRAD – RMN SRL și gestionează contabilitatea tuturor firmelor controlate în fapt de inculpatul Duicu.

Inculpatul Stănoiu Cristian Damian este avocat în Baroul Mehedinți.

În fine, inculpatul Bădin Andrei Dan era la momentul comiterii faptelor realizator la postul de televiziune B1 TV și se afla într-o relație apropiată cu inculpatul Duicu Ioan Adrian.

*

* *

Capitolul I al rechizitoriului este consacrat „infracțiunilor de trafic de influență și alte infracțiuni comise în legătură cu dosarul nr.1181/54/2012 al Curții de Apel Craiova – Secția de contencios administrativ și fiscal”.

S-a arătat, în esență, că la data de 16 decembrie 2011 Agenția Națională de Integritate a fost sesizată, prin adresa nr.8730/09.12.2011 a Consiliului județean Mehedinți, cu privire la nerespectarea de către numitul Duicu Ioan Adrian a regulilor referitoare la conflictul de interese. Situația de conflict de interese s-a ivit în legătură cu participarea acestuia, în calitate de consilier județean la ședința din 31.08.2009, în care s-a adoptat Hotărârea nr.104 privind aprobarea vânzării unor spații medicale din incinta Spitalului județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin către SC ROMRAD RMN SRL, firmă în care Duicu Ioan Adrian avea 95% din acțiuni, iar soția sa, Duicu Mariana, restul de 5%. Inculpatul a participat la dezbateri și a votat în favoarea proiectului de hotărâre, deși avea un interes patrimonial direct în adoptarea acesteia.

Raportul de evaluare nr.25551/G/II din 9 mai 2012 al Agenției Naționale de Integritate a concluzionat că Duicu Ioan Adrian nu a respectat regimul juridic aplicabil în cazul conflictului de interese, procedând de o manieră nelegală, în modalitatea anterior descrisă.

Duicu Ioan Adrian a contestat în justiție, la data de 21 mai 2012, raportul de evaluare al ANI, formându-se astfel dosarul nr.1181/54/2012 al Curții de Apel Craiova – Secția de contencios administrativ și fiscal, în legătură cu soluționarea căruia – se susține în rechizitoriu – s-au comis infracțiunile de trafic și cumpărare de influență ce fac obiectul cauzei penale de față.

Odată cu acțiunea în anulare a raportului de evaluare, inculpatul Duicu a formulat și o solicitare vizând suspendarea efectelor acestuia până la soluționarea cauzei. Solicitarea a făcut obiectul dosarului nr.1180/54/2012 și a fost admisă de Curtea de Apel Craiova, prin încheierea din 28 mai 2012, atacată cu recurs de ANI la Înalta Curte de Casație și Justiție. Prin hotărârea din 7 martie 2013, instanța supremă a decis în mod irevocabil respingerea ca neîntemeiată a solicitării reclamantului.

În dosarul având ca obiect anularea raportului de evaluare al ANI (nr.1181/54/2012), primul termen de judecată a fost stabilit pentru data de 2 octombrie 2012. Anterior acestui moment, la 24 septembrie 2012, Agenția Națională de Integritate a formulat la Înalta Curte de Casație și Justiție o cerere de strămutare a judecării cauzei, care a primit ca prim termen de judecată data de 8 ianuarie 2014. Odată cu cererea de strămutare, petenta ANI a solicitat și suspendarea judecării cauzei de fond până la soluționarea strămutării.

În baza art.40 alin.2 C.pr.civil din 1865 s-a dispus suspendarea judecării cauzei până la soluționarea cererii de strămutare, această măsură fiind comunicată Curții de Apel Craiova.

La termenul de judecată de la 8 ianuarie 2013 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca neîntemeiată cererea de strămutare formulată de Agenția Națională de Integritate. Ca urmare, dosarul de fond, aflat pe rolul Curții de Apel Craiova – secția de contencios administrativ și fiscal, a fost repus pe rol, fixându-se termen de judecată la data de 19 februarie 2013.

Se susține în rechizitoriu că inculpatul Duicu dorea să tergiverseze soluționarea cauzei în care era reclamant.

În acest context, avocatul său, Stănoiu Cristian Damian a formulat o cerere de amânare a judecării însoțită de un act medical doveditor, astfel încât instanța a fixat un nou termen la data de 19 martie 2013.

Se mai menționează în rechizitoriu că fostul avocat al inculpatului Duicu, numitul Mednyanszky Ștefan Ladislau nu îl mai putea reprezenta, suspendându-se din activitatea avocațială, ca urmare a numirii sale în funcția de secretar al județului. Cu toate acestea, - se susține de către Parchet -, Mednyanszky Ștefan Ladislau a rămas implicat în demersurile judiciare ale inculpatului Duicu Ioan Adrian.

Se mai reține că la data de 13 martie 2013 (în rechizitoriu se menționează greșit anul „2012”), inculpatul Duicu, „cu ajutorul” lui Mednyanszky Ștefan Ladislau, a introdus la Înalta Curte de Casație și Justiție propria sa cerere de strămutare a judecării cauzei, solicitând și suspendarea procesului de final până la soluționarea cererii de strămutare.

Cererea a fost înregistrată la Înalta Curte de Casație și Justiție sub nr.1672/1/2013, stabilindu-se termen de judecată la 31 mai 2013 (în rechizitoriu se face aceeași eroare cu privire la an). Solicitarea petentului Duicu de a se dispune suspendarea judecării cauzei de fond a fost respinsă ca neîntemeiată.

Se mai arată în actul de sesizare a instanței că Duicu Ioan Adrian, cunoscând că inculpatul Ponea Constantin Ștefan, inspectorul șef al Inspectoratului de poliție al județului Mehedinți este fratele judecătoarei Ponea (la acea dată Calotă Ponea) Adina Georgeta, președintele secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Craiova, a luat legătura cu acesta pentru a-l determina să efectueze demersuri în vederea pronunțării unei hotărâri judecătorești favorabile. S-a mai menționat, în același context, că inculpatul Ponea Constantin Ștefan și sora sa obișnuiau să se întâlnească des, îndeosebi în locuința părinților lor din Orșova.

În actul de sesizare a instanței se arată că începând cu luna februarie 2013, inculpaților Duicu Ioan Adrian și Popescu Constantin le-au fost interceptate convorbirile telefonice, în baza unor mandate emise în baza Legii nr.51/1991 privind siguranța națională, aceste înregistrări constituind, în opinia autorului rechizitoriului, probe relevante pentru dovedirea vinovăției.

Sunt redată în continuare fragmente din interceptările a patru convorbiri telefonice purtate în zilele de 8 martie și 11 martie 2013 între inculpatul Duicu Ioan Adrian și numitul Mednyanszky Ștefan Ladislau.

În rechizitoriu se susține că inculpatul Ponea Constantin Ștefan, prevalându-se de relația de familie cu sora sa, a susținut că își poate exercita influența asupra judecătorului care avea repartizat spre soluționare dosarul nr.1181/54/2012 al secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Craiova, astfel încât să fie pronunțată o soluție favorabilă lui Duicu Ioan Adrian.

În schimbul acestei influențe, inculpatul Ponea a solicitat de la Duicu Ioan Adrian anumite foloase, și anume:

- pentru sine, menținerea în funcție, în ipoteza în care s-ar fi avut în vedere numirea unei alte persoane, urmată de promovarea într-un post de conducere în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române;

- pentru tatăl său (Ponea Constantin) inculpatul Ponea ar fi pretins ca acestuia să-i fie concesionate, în condiții avantajoase, două suprafețe de teren, în suprafață totală de 200 mp, situate în centrul municipiului Orșova.

În continuare, în rechizitoriu sunt redată fragmente din mai multe convorbiri telefonice, purtate în zilele de 13, 14, 15 și 18 martie 2013 între Duicu Ioan Adrian și Mednyanszky Ștefan Ladislau, în care se susține că este discutată problema cererilor de strămutare și de suspendare a judecării, aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pe de altă parte, dorind să-și îndeplinească promisiunile cu privire la situația profesională a inculpatului Ponea Constantin Ștefan, Duicu Ioan Adrian l-a contactat telefonic, în mai multe rânduri, pe numitul Dumitrescu Doru, la acea dată adjunct al secretarului de stat din Ministerul Administrației și Internelor, șef al Departamentului de Ordine și Siguranță Publică, solicitându-i să întreprindă demersurile necesare în acest sens.

În rechizitoriu sunt redată fragmente din două convorbiri telefonice între cei doi, din 20 martie 2013 și 3 aprilie 2013, din care se susține că rezultă interesul vădit al inculpatului Duicu Ioan Adrian pentru rezolvarea problemelor profesionale ale inculpatului Ponea.

Se mai susține în actul de sesizare a instanței că, urmare a demersurilor întreprinse, inculpatului Ponea i s-ar fi oferit posibilitatea să ocupe funcția de adjunct al Direcției Ordine și Siguranță Publică din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, însă a refuzat-o, câtă vreme soția sa rămânea la Craiova, neobținând un post de conducere în Ministerul Public.

Sunt redată, în acest sens, fragmente din două convorbiri telefonice (10 și 17 aprilie 2013) purtate între inculpații Duicu și Ponea.

Audiați în calitate de martori, numiții Andreescu Anghel și Dumitrescu Doru au confirmat faptul că în primăvara anului 2013 s-a pus problema numirii inculpatului Ponea într-o funcție de conducere în cadrul IGPR, însă acesta a refuzat, invocând probleme familiale.

Martorul Dumitrescu a arătat că a vorbit cu inculpatul Duicu despre această eventualitate, aspect care nu apare însă în depoziția martorului Andreescu.

În rechizitoriu se mai arată că, în paralel cu aceste demersuri, inculpatul Duicu s-a preocupat de un alt folos promis inculpatului Ponea, și anume concesionarea către tatăl său a două suprafețe de teren în municipiul Orșova. Acest lucru s-a realizat la data de 30 aprilie 2013, când lui Ponea Constantin (tatăl inculpatului Ponea) i-a fost concesionată, pentru o perioadă de 49 ani, în municipiul Orșova, o suprafață totală de teren de 242 m², stabilindu-se o redevență de 26.026 lei, plătită în 10 ani.

S-a susținut în actul de sesizare a instanței că acest folos i-a fost asigurat inculpatului Ponea Constantin Ștefan prin intermediul inculpatului Popescu Constantin, la acea dată președintele organizației municipale Orșova a Partidului Social Democrat, persoană cu care Duicu Ioan Adrian se afla în relații foarte apropiate.

Concesionarea suprafețelor de teren respective a necesitat efectuarea în prealabil, de către Popescu Constantin, a unor activități ilegale, de natură să înlăture impedimentele existente la realizarea operațiunii.

Un prim astfel de impediment era reprezentat de regimul juridic al terenurilor, acestea fiind intabulate în Cartea funciară a municipiul Orșova ca fiind în proprietatea Statului Român.

În aceste condiții, efectuarea de către Consiliul local Orșova de acte de dispoziție asupra terenurilor (inclusiv concesionarea) presupunea în primul rând stabilirea regimului proprietății lor, iar apoi, dacă era cazul, intabularea acestora în Cartea funciară ca făcând parte din domeniul privat al municipiului Orșova.

Or, pentru a se adopta o hotărâre de Consiliul local în sensul dorit de Popescu Constantin, la solicitarea lui Duicu Ioan Adrian, respectiv Ponea Ștefan Constantin, era necesară înlocuirea lui Boțilă Marian din funcția de secretar al Primăriei Orșova (deoarece acesta putea sesiza caracterul ilegal al concesionării) cu o persoană care să-i fie obedientă lui Popescu Constantin.

Un al doilea impediment – se susține în rechizitoriu – îl reprezenta majoritatea calificată de două treimi necesară pentru adoptarea hotărârii, conform dispozițiilor art.45 alin.3 din Legea nr.215/2001 a administrației publice locale.

Dat fiind faptul că Popescu Constantin controla voturile doar a 11 din cei 17 consilieri locali și funcție, el ar fi făcut demersuri pentru ca înainte de ședința de consiliu local din 30 aprilie 2013 să îi înceteze mandatul unuia din ceilalți 6 consilieri locali (ai numitului Cican Adrian), pentru ca astfel să se realizeze majoritatea calificată necesară.

La data de 16 aprilie 2013, după ce, cu 4 zile înainte se întocmise un raport de evaluare a celor două terenuri, Ponea Constantin a depus o cerere vizând concesionarea suprafețelor respective, cu motivarea că dorește extinderea construcției existente, dar fără a anexa înscrisuri doveditoare referitoare la dreptul de proprietate asupra imobilului alăturat, ci doar raportul de evaluare.

În rechizitoriu se arată că, în privința îndepărtării din funcția de secretar a lui Boțilă Marian, la data de 10 aprilie 2013, comisia de disciplină din cadrul Prefecturii Mehedinți, formată din 3 persoane, între care prefectul Drăghia Nicolae și Mednyanszky Ștefan Ladislau (considerați obedienți față de Duicu Ioan Adrian) a propus primarului municipiului Orșova aplicarea sancțiunii disciplinare a eliberării din funcție.

În baza acestui raport, primarul municipiului Orșova, numitul Manea Ion a emis dispoziția nr.264 din data de 17 aprilie 2013, prin care a dispus eliberarea lui Boțilă Marian din funcția de secretar al municipiului Orșova. În consecință, atribuțiile funcției au fost exercitate de la acea dată de numita Enea Alina Maria, despre care se afirmă în rechizitoriu că era o persoană obedientă lui Popescu Constantin.

În rechizitoriu au fost invocate în acest sens un fragment din interceptarea convorbirii telefonice din 17 aprilie 2013 între Popescu Constantin și Negulescu Constantin, viceprimarul municipiului Orșova, precum și depoziția martorului Boțilă Marian, care a relatat că știa despre operațiunile ilegale cu terenuri preconizate de inculpații Duicu Ioan Adrian și Popescu Constantin.

S-a mai susținut în actul de sesizare a instanței că pentru obținerea majorității calificate de 2/3 în consiliul local, necesară pentru adoptarea hotărârii favorabile lui Ponea Constantin, la data de 19 aprilie 2013, consilierii locali Stoica Marius Simion și Gherghulescu Ion, aflați sub influența politică a inculpatului Popescu Constantin au sesizat Primăria municipiului Orșova cu privire la conflictul de interese în care s-ar fi aflat consilierul local Cican Adrian. Pe baza sesizării, numita Enea Alina Maria, ce îndeplinea temporar funcția de secretar al municipiului Orșova, a întocmit un referat în care se consemna că numitul Cican Adrian ar fi încălcat prevederile art.90 și 92 din Legea nr.161/2003, sesizând în acest sens instituția prefectului.

La data de 25 aprilie 2013, prin Ordinul prefectului județului Mehedinți nr.126/2013 s-a constatat încetarea de drept a mandatului de consilier local al lui Cican Adrian.

În rechizitoriu s-a făcut referire la depoziția de martor a numitului Cican Adrian, care a relatat despre starea de dușmănie cu inculpatul Popescu Constantin, generată de refuzul martorului de a consimți la o serie de abuzuri preconizate cu privire la patrimoniul imobiliar al municipiului Orșova.

În urma acestor demersuri și operațiuni ilicite desfășurate la inițiativa inculpatului Popescu Constantin, în ședința din 30 aprilie 2013 consiliul local Orșova a adoptat hotărârea de concesionare favorabilă lui Ponea Constantin.

În actul de sesizare a instanței sunt redată fragmente ale unor convorbiri telefonice purtate de Popescu Constantin în timpul și după ședința consiliului local, cu numiții Boțilă Eduard și Stoica Simion Marius.

În ceea ce privește reluarea de către inculpatul Duicu Ioan Adrian a demersurilor pentru soluționarea favorabilă a dosarului său aflat pe rolul Curții de Apel Craiova, în rechizitoriu s-au menționat, în esență, următoarele:

La termenul de judecată de la 16 aprilie 2013, cauza s-a amânat pentru data de 14 mai 2013, instanța punându-i în vedere avocatului Stănoiu Cristian Damian să depună un certificat de grefă de la Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la soluția dată în cererea de suspendare a cauzei, în dosarul de strămutare aflat pe rolul instanței supreme.

În contextul în care, în zilele de 5-7 mai 2013 s-a sărbătorit Paștele ortodox, numita Ponea Adina Georgeta, sora lui Ponea Constantin Ștefan, președinte – la acea dată – a secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Craiova, s-a aflat, chiar și anterior acestei perioade, în locuința părinților săi din Orșova.

Din cronologia, prezentată pe larg, a unor apeluri telefonice între inculpații Duicu și Ponea, ca și între Ponea Adina Georgeta și martora Fănuță Maria Magdalena (fără a se prezenta conținutul eventualelor interceptări), ca și din succesiunea deplasărilor între Craiova și Orșova ale judecătoarei Ponea, rechizitoriul trage concluzia că aceasta din urmă i-a comunicat fratelui său Ponea Ștefan Constantin că a discutat cu Fănuță Maria Magdalena, magistratul căreia îi era repartizat spre soluționare dosarul lui Duicu Ioan Adrian, despre cauza respectivă. În rechizitoriu nu se menționează însă în ce temei legal deplasările, activitățile și convorbirile telefonice ale unor persoane care nu aveau nicio calitate în dosar erau urmărite și apoi folosite ca „mijloace de probă”.

Fiind audiată ulterior ca martor, judecătoarea Fănuță Maria Magdalena a susținut că nu a discutat cu Ponea Adina Georgeta soluția pe care avea să o dea în dosarul respectiv, însă la nivelul secției, din discuțiile cu colegii și din practica judiciară constantă în materie se contura ideea că astfel de acțiuni, cum era și aceea a reclamantului Duicu, sunt întemeiate și admisibile.

În acest context, în actul de sesizare a instanței se arată că Duicu Ioan Adrian a devenit interesat în soluționarea cauzei la termenul din 14 mai 2013, renunțând la cererea de strămutare și de suspendare a judecării (care îi fusese oricum respinsă).

Sunt redată, în sprijinul acestei versiuni, fragmente din două convorbiri telefonice, punctate la 10 mai 2013 între inculpatul Duicu Ioan Adrian și Mednyanszky Ștefan Ladislau.

Se mai susține că în aceeași zi, inculpații Duicu și Ponea s-au întâlnit în fața hotelului „Palace” din Drobeta Turnu-Severin, primul înmânându-i celuilalt, într-un plic opac, documentele trimise prin fax de Mednyanszky Ștefan Ladislau, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție referitoare la renunțarea la cererea de strămutare.

În seara zilei de 13 martie 2013, inculpatul Ponea Constantin Ștefan și soția sa Ponea Elisabeta au plecat într-un concediu de 2 săptămâni în străinătate, iar în dimineața aceleiași zile a avut loc o convorbire telefonică între inculpații Ponea și Duicu, redată parțial, din care Parchetul trage concluzia că primul îl asigură pe cel de-al doilea că totul este „în regulă” în dosarul său.

La termenul de judecată de la 14 mai 2013 acțiunea reclamantului Duicu împotriva Agenției Naționale de Integritate este judecată în fond, instanța amânând pronunțarea pentru o săptămână, la 21 mai 2013.

Se mai menționează în rechizitoriu că în fața acestei situații neprevăzută, inculpatul Duicu Ioan Adrian a încercat să ia legătura cu inculpatul Ponea (care, așa cum s-a arătat, era plecat din țară), trimițându-i un SMS de pe telefonul mobil al numitei Viziru Mihaela Cosmina, aspect confirmat în depoziția de martor a celei în cauză. În cursul seriei, inculpatul Ponea l-a sunat pe Duicu Ioan Adrian, din Polonia, fiind redată fragmente din convorbirea telefonică.

Ulterior, la 18 mai 2013, fiind în continuare neliniștit în legătură cu soluția ce urma a se pronunța, inculpatul Duicu l-a sunat din nou pe Ponea Constantin Ștefan, solicitându-i numărul de telefon al mamei acestuia, Ponea Ana, în speranța – se arată în rechizitoriu – că o va putea contacta pe numita Ponea Adina Georgeta. Sunt redată interceptările a două convorbiri telefonice, din care procurorul trage concluzia că Ponea Ana a evitat să-l primească acasă pe inculpatul Duicu atâta timp cât fiica ei, Ponea Adina Georgeta, se afla acolo.

La data de 21 mai 2013 judecătorul Fănuță Maria Magdalena a pronunțat soluția în cauza privindu-l pe reclamantul Duicu, admitând acțiunea și anulând raportul Agenției Naționale de Integritate.

Apoi, în rechizitoriu este criticată (!) soluția instanței, care a constatat inexistența conflictului de interese. Procurorul menționează că, în opinia sa, neluarea în seamă de către judecător a unor acte aflate la dosar echivalează cu alterarea prin omisiune a unui înscris oficial – sentința (!), astfel încât s-a dispus disjungerea cauzei și efectuarea de cercetări față de magistratul Fănuță Maria Magdalena, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual.

În seara de 26 mai 2013 inculpatul Ponea a revenit în țară și, în perioada următoare, ar fi avut dese întâlniri cu Duicu Ioan Adrian, acesta încercând ca, folosindu-se de influența pe care o avea la nivelul structurilor politice și guvernamentale ale PSD, să-și îndeplinească și celelalte două promisiuni făcute:

- menținerea lui Ponea Constantin Ștefan în funcția de inspector-șef al Inspectoratului de Poliție al județului Mehedinți și o eventuală promovare ulterioară în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române;

- obținerea de către numita Ponea Elisabeta, soția inculpatului Ponea Constantin Ștefan a unui post de conducere în Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Direcția Națională Anticorupție.

În acest sens, este invocată în rechizitoriu și redată discuția telefonică dintre inculpatul Duicu și numitul Stoica Vlad Ștefan, șeful Cancelariei primului ministru, din care rezultă dorința inculpatului de a se întâlni în zilele următoare, la sediul Guvernului, cu premierul Victor Ponta.

Sunt de asemenea înserate în același context fragmente din convorbirile dintre Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Dumitrescu Doru, ele demonstrând – în viziunea Parchetului – eforturile făcute de inculpatul Duicu, inclusiv prin antamarea unei discuții cu chestorul Tobă Petre, șeful Poliției române pentru „stabilirea” situației profesionale a inculpatului Ponea.

Se mai arată în rechizitoriu că în dimineața de 13 iunie 2013, inculpatul Duicu, fără a mai fi însoțit de inculpatul Ponea, a mers la sediul guvernului unde ar fi fost convocat, de către Stoica Vlad Ștefan, chestorul Tobă Petre. Acesta ar fi discutat cu inculpatul Duicu despre doleanțele sale în privința cererii profesionale a numitului Ponea, chestorul Tobă Petre declarându-se de acord cu variantele solicitate.

Sunt invocate în acest sens sms-uri ulterioare între inculpații Duicu și Ponea, precum și o convorbire telefonică în care primul confirmă că în contextul discuției, chestorul Tobă Petre ar fi arătat că o cunoaște și apreciază și pe numita Ponea Elisabeta, cu care colaborase în calitatea ei de procuror. Inculpatul Duicu i-a transmis lui Ponea Constantin Ștefan că și problema soției sale va fi rezolvată, în sensul unui transfer la București.

Se mai menționează în actul de sesizare a instanței că inculpatul Duicu, dorind să-i procure inculpatului Ponea și acest din urmă folos, ar fi efectuat demersuri pentru ca numita Ponea Elisabeta să fie promovată ca procuror șef de secție în cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Sunt invocate în acest sens fragmente din interceptările unor convorbiri telefonice, purtate între Duicu Ioan și alte persoane, - Georgescu Ionel, Bădescu Adrian Ștefan – din care rezultă că urma ca CV-ul procurorului Ponea Elisabeta să ajungă la primul-ministru Victor Ponta.

De asemenea, în urma acestor demersuri, inculpatul Duicu i-a trimis inculpatului Ponea, în ziua de 2 septembrie 2013, un sms din care reiese că în scurt timp Ponea Elisabeta o să fie contactată.

Se mai învederează în rechizitoriu că la data de 4 septembrie 2013 Ministerul Justiției a transmis Consiliului Superior al Magistraturii adresa nr.78633, prin care se propunea ca Ponea Elisabeta să fie numită în funcția de procuror-șef al secției judiciare din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

În raport de situația de fapt expusă în rechizitoriu, procurorul a concluzionat cu privire la **încadrarea juridică**, în sensul că:

1. Fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian, descrisă mai sus, de a pretinde și primi de la Ponea Constantin Ștefan un folos (constând în soluționarea favorabilă a dosarului nr.1181/54/2012 al Curții de Apel Craiova) pentru a determina funcționari publici asupra cărora a lăsat să se creadă că are influență (inspectorul general al Poliției Române și Ministrul Justiției) să facă acte care intră în atribuțiile acestora de serviciu (în sensul atingerii intereselor de carieră profesională ale inculpatului Ponea Constantin Ștefan și ale soției acestuia Ponea Elisabeta) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii **de trafic de influență**, în modalitatea normativă prevăzută de art.291

alin.1 din C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 din Codul penal.

2. Corelativ acestei infracțiuni de trafic de influență, **în sarcina inculpatului Ponea Constantin Ștefan** se va reține infracțiunea de **cumpărare de influență**, în modalitatea normativă prevăzută de art.292 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 din Codul penal.

3. **Fapta inculpatului Ponea Constantin Ștefan**, descrisă mai sus, de a pretinde și primi (în parte) de la Duicu Ioan Adrian mai multe foloase (constând în menținerea sa în funcția de inspector șef al inspectoratului județean de poliție Mehedinți, numirea sa într-o funcție de conducere în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, numirea soției sale într-o funcție de conducere în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, concesionarea a două suprafețe de teren în favoarea tatălui său) pentru a determina un funcționar public asupra căruia a lăsat să se creadă că are influență (judecător în cadrul Curții de Apel Craiova) să facă acte care intră în atribuțiile acestuia de serviciu (în sensul pronunțării unei soluții favorabile lui Duicu Ioan Adrian) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **trafic de influență**, în modalitatea normativă prevăzută de art.291 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 din Codul penal.

4. Corelativ acestei infracțiuni de trafic de influență, în sarcina inculpatului **Duicu Ioan Adrian** se va reține infracțiunea de **cumpărare de influență**, în modalitatea normativă prevăzută de art.292 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 din Codul penal.

5. **Fapta inculpatului Popescu Constantin**, descrisă mai sus, care, în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a Partidului Social Democrat, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Ponea Constantin Ștefan a unui folos necuvenit (constând în concesionarea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic**, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

*

* *

Capitolul al II-lea al rechizitoriului este consacrat descrierii infracțiunilor comise în legătură cu activitatea SC ROMRAD – R.M.N. SRL și a SC Invest Petroleum Impex SRL.

S-a arătat că inculpatul Duicu Ioan Adrian a controlat în fapt activitatea comercială a SC ROMRAD – R.M.N. SRL, administrând-o prin interpuși; această societate are ca obiect de activitate prestarea de servicii medicale (paraclinice), deținând un laborator de investigații medicale cu rezonanță magnetică nucleară în Drobeta Turnu-Severin.

În cursul anului 2013, acționând cu scopul de a crea premisele decontării de către această societate a unor sume cât mai mari la bugetul asigurărilor sociale de sănătate, inculpatul Duicu și-a folosit influența conferită de calitatea sa de președinte al organizației județene PSD Mehedinți pentru determinarea mai multor funcționari publici, atât din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cât și din Casa Județeană de Asigurări de Sănătate să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul obținerii foloaselor urmărite. S-a mai menționat că în această activitate inculpatul Duicu a fost ajutat efectiv de inculpata Drăghia Valentina, administratorul SC ROMRAD RMN SRL.

În acest context a fost prezentat modul în care se susține că Duicu Ioan Adrian a influențat conducerea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Se arată în rechizitoriu că la data de 8 martie 2013, la sediul acestei instituții, inculpatul Duicu a avut o întâlnire cu numiții Bădescu Doru și Nenu Florina Karla (președintele, respectiv directorul general al CNAS), discutând despre bugetul ce avea să fie aprobat pentru anul 2013 Casei Județene Mehedinți pentru servicii paraclinice.

Sunt redată în acest sens fragmente din convorbirile telefonice purtate în ziua precedentă – 7 martie 2013 între persoanele menționate, din care rezultă că urmau să se întâlnească.

Este prezentată de asemenea o convorbire telefonică din data de 8 martie 2013, între inculpații Duicu și Drăghia, ulterioară întâlnirii de la sediul CNSAS.

Se susține de către Parchet că din această discuție ar rezulta că inculpatul Duicu este satisfăcut de promisiunile primite de la conducerea CNSAS privind bugetul pe anul 2013 pentru județul Mehedinți, astfel încât SC ROMRAD RMN SRL să fie în măsură să-și achite toate datoriile către bănci.

În acest context, la data de 25 martie 2013, numita Nenu Florina Karla a întocmit o „informare privind criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin Legea bugetului de stat nr.5/2013”, material confirmat ulterior de președintele CNAS Bădescu Doru.

În rechizitoriu se menționează ca fiind semnificative următoarele aspecte:

- din suma totală alocată caselor județene de asigurări de sănătate, județului Mehedinți i s-a repartizat 1,45%;
- suma aprobată în cazul județului Mehedinți pentru servicii paraclinice (4,98%) este mai mare decât media pe țară (1,78%).

Criteriile de repartizare și procentele au fost aprobate prin Hotărârea nr.5/2013 emisă de numitul Bădescu Doru, în calitate sa de președinte al CNAS, ea favorizând, în opinia Parchetului, județul Mehedinți și implicit pe inculpatul Duicu.

Ulterior, la data de 12 aprilie 2013, numita Rolea Elisabeta Zenovia, președintele Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți i-a comunicat inculpatului Duicu că primise comunicarea de la CNAS privind sumele alocate prin buget pe anul respectiv.

Sunt de asemenea redată fragmente din convorbiri telefonice purtate de inculpatul Duicu în aprilie 2013 cu mai multe persoane, susținându-se că din ele rezultă preocuparea acestuia față de situația „Alfa Medical” SRL, o societate concurentă pe plan local.

Pe de altă parte, în rechizitoriu se arată că la data de 23 aprilie 2013, între Casa de asigurări de Sănătate Mehedinți, reprezentată de Rolea Elisabeta Zenovia în calitate de director și SC ROMRAD RMN SRL, reprezentată de administrator Drăghia Valentina s-a încheiat un contract de furnizare de servicii medicale și asistență de specialitate din ambulatoriu pentru specialitățile paraclinice (nr.383/2013), cu valabilitate de la 1 mai 2013.

Suma anuală astfel contractată a fost de 2.080.601,71 lei, reprezentând 48,74% din totalul bugetului repartizat pentru servicii paraclinice județului Mehedinți de către CNAS.

În rechizitoriu se fac apoi o serie de aprecieri cu caracter medical privind modul de organizare a activității în cadrul SC ROMRAD RMN SRL, concluzionându-se că prevederile contractului menționat nu au fost respectate, deoarece se raporta și se solicita decontarea unui număr superior de investigații față de cel real, iar inculpata Rolea Elisabeta Zenovia nu a desfășurat decât contracte prin formule lipsite de eficiență.

Se mai arată în rechizitoriu că și după încheierea contractului, inculpatul Duicu a continuat să-li exercite influența față de Nenu Florina Karla și Rolea Elisabeta Zenovia, în vederea asigurării plății în totalitate a sumelor solicitate de către SC ROMRAD RMN SRL.

Sunt redată în acest sens fragmente din mai multe convorbiri telefonice între inculpatul Duicu și persoanele menționate, în cursul lunii iunie 2013.

Pe de altă parte, se afirmă că în aceeași perioadă, atât Rolea Elisabeta Zenovia cât și Feraru Grigorița au continuat să-și exercite atribuțiile de serviciu în vederea favorizării SC ROMRAD RMN SRL și defavorizării corelative a SC Alpha Medical SRL, concurența pe plan județean în domeniul paraclinic.

În continuare, rechizitoriul prezintă împrejurările și urmările rectificării bugetare operate la CNAS în luna august 2013, menționând informarea și referatul cuprinzând majorările și defalcările de sume, ambele documente fiind aprobate de noul președinte al instituției, Bușoi Cristian Silviu. Pentru a sublinia relațiile bune existente de mai mult timp între inculpatul Duicu și numitul Bușoi, sunt redată fragmente din două convorbiri telefonice purtate între cei doi în cursul lunii iunie 2013.

S-a mai arătat că prin referatul din 27 august 2013, aprobat de către numitul Bușoi Cristian Silviu, Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți i s-a alocat, pentru servicii paraclinice, suma suplimentară de 936.000 lei, adică 2,74% din totalul de la nivel național, aceasta în condițiile în care județul are doar 1,21% din numărul de asigurați, raportat la întreaga țară.

Se mai precizează în rechizitoriu că suma astfel alocată a fost direcționată de către Rolea Elisabeta Zenovia în folosul SC ROMRAD-RMN SRL. Cu toate acestea, pentru a se da o aparență

de legalitate, sumele suplimentare erau inițial repartizate atât către SC ROMRAD-RMN SRL, cât și pentru SC Alpha Medical SRL, după care inculpata Feraru Grigorița solicita administratorului acesteia din urmă să semneze cereri de renunțare la alocațiile respective; ulterior, sumele erau redirecționate către SC ROMRAD-RMN SRL; astfel s-ar fi petrecut lucrurile în ultimele 4 luni ale anului 2013.

Pe de altă parte, la data de 30 octombrie 2013 s-a adoptat Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.99/2013 cu privire la rectificarea bugetului de stat, în zilele următoare având loc redistribuirea sumelor pe domenii de activitate și ordonatori de credite.

Dintr-o convorbire telefonică purtată între inculpatul Duicu și numitul Bușoi Cristian Silviu, redată parțial, rezultă că aceștia s-ar fi întâlnit la data de 3 noiembrie 2013, la București, Parchetul afirmând că ar fi discutat despre fondurile ce urmau să fie alocate județului Mehedinți pentru servicii medicale paraclinice.

Prin referatul din 7 noiembrie 2013, aprobat de Bușoi Cristian Silviu, în calitate sa de președinte al CNAS, s-a alocat Casei județene de sănătate Mehedinți, suma suplimentară de 795.840 lei, din care pentru servicii paraclinice 381.680 lei; aceste alocări s-au situat la un nivel mai ridicat decât ponderea asigurărilor din județ în raport de ansamblul țării.

S-a mai arătat în rechizitoriu că și în primele trei luni ale anului 2014 a continuat practica de a se sugera, de către inculpatele Rolea Elisabeta Zenovia și Feraru Grigorița, administratorului SC Alpha Medical SRL, martorul Nebancea Marian Lucian, să renunțe la alocațiile bugetare primite în favoarea SC ROMRAD RMN SRL.

În ceea ce **privește încadrarea juridică**, față de situația prezentată, în rechizitoriu s-au reținut următoarele:

1. Fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian, care, în calitate de președinte al organizației județene Mehedinți a Partidului Social Democrat, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru SC ROMRAD-RMN SRL a unor foloase necuvenite (constând în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celei care i s-ar fi cuvenit) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

2. Fapta inculpatei Drăghia Valentina, care în calitate de administrator al SC ROMRAD-RMN SRL l-a ajutat pe inculpatul Duicu Ioan Adrian să-și folosească influența și autoritatea în scopul obținerii pentru SC ROMRAD RMN SRL a unor foloase necuvenite (ajutor constând în medierea relației dintre acesta și cele două funcționare din cadrul Casei județene de asigurări de sănătate pe lângă care acesta și-a exercitat influența, precum și ajutorul continuu dat acestuia pentru a putea intra în posesia folosului necuvenit realizat – sumele suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.26 din Codul penal din 1968 (n.n. – în mod constant în rechizitoriu Codul penal anterior este menționat greșit ca fiind din anul 1968, în loc de 1969), raportat la art.13 din Legea nr.78/2000.

În continuare, actul de sesizare a instanței a făcut ample referiri la demersurile întreprinse de inculpatul Duicu în vederea asigurării de foloase pentru numiții Rolea Constantin Sorin și Feraru Florin, soții celor două funcționare din cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți.

Astfel, se susține că începând cu luna februarie 2013, inculpatul și-a folosit autoritatea și influența pentru a-l determina pe numitul Moldoveanu Ioan, director executiv al Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara să dispună mutarea și apoi menționarea lui Rolea Constantin Sorin într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier I.

Inițial, în luna februarie 2013, numitul Rolea Constantin Sorin a fost transferat din funcția de consilier juridic al comunei Șimian (județul Mehedinți) în funcția de inspector Vamal la biroul Vamal Reșița, iar între 27 februarie și 30 iunie 2013 a fost mutat temporar în cadrul biroului Vamal Porțile de Fier I, situat în Orșova.

Se mai arată că în această perioadă inculpatul Duicu a demarat demersurile pentru schimbarea din funcție a lui Nețoiu Titu, șeful biroului Vamal Porțile de Fier I, intenționând ca în locul său să-l promoveze pe Rolea Constantin Sorin.

Sunt redată în acest context fragmente din mai multe convorbiri telefonice purtate de inculpatul Duicu și numiții Valeriu Zgonea, Rolea Elisabeta Zenovia, Rolea Constantin Sorin, Popescu Constantin și Mazilu Liviu.

În baza unei noi solicitări din data de 14 iunie 2013 a Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, mutarea temporară a lui Rolea Constantin Sorin în cadrul biroului vamal Porțile de Fier I s-a prelungit până la 31 iulie 2013, iar apoi până la 30 septembrie 2013.

Pe de altă parte, se arată în rechizitoriu că inculpatul Duicu și-a folosit influența administrativă și politică pentru a-l determina pe Gheorghe Constantin, primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin, membru al organizației județene Mehedinți a Partidului Social Democrat să îl numească pe Feraru Florin într-o funcție publică de conducere în cadrul apartamentului tehnic al primarului.

Se arată că, urmare a acestor demersuri, prin dispoziția nr.171/23 ianuarie 2013 a Primarului Gheorghe Constantin, numitul Feraru Florin a fost promovat temporar, pentru o perioadă de 6 luni, în funcția de șef serviciu „asistență contribuabili, soluționare contestații și petiții”.

Sunt redată, în context, fragmente din două convorbiri telefonice, purtate de inculpatul Duicu, la data de 12.04.2013, cu numiții Gheorghe Constantin și Feraru Grigorița.

În raport de situația descrisă, în rechizitoriu se reține **cu privire la încadrarea juridică:**

1. Fapta inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia, care, în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte al Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți a pretins și primit de la inculpatul Duicu Ioan Adrian un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier I) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentat mai sus) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale SC ROMRAD-RMN SRL) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.289 alin.1 C. pen., raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.5 C. pen.

2. Corelativ acestei infracțiuni de luare de mită, în sarcina **inculpatului Duicu Ioan Adrian** s-a reținut infracțiunea de dare de mită, în modalitatea normativă prevăzută de art.255 alin.1 din Codul penal din 1968 (!) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012) și art.5 din Codul penal.

3. Fapta inculpatei Feraru Grigorița, descrisă mai sus, care, în exercitarea atribuțiilor funcției de consilier principal în cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți a pretins și primit de la Duicu Ioan Adrian un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere din cadrul unei direcții din subordinea primăriei Drobeta Turnu-Severin) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentate mai sus) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale SC ROMRAD-RMN SRL) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.289 alin.1 din Codul penal, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.5 din Codul penal.

4. Fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian, descrisă mai sus, care în calitate de președinte al organizației județene Mehedinți a Partidului Social Democrat și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Rolea Constantin Sorin a unui folos necuvenit (constând în numirea într-o funcție de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier I) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și a autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

5. Fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian, descrisă mai sus, care, în calitate de președinte al organizației județene Mehedinți a Partidului Social Democrat și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Feraru Florin a unui folos necuvenit (constând în numirea într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea primăriei Drobeta Turnu-Severin) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și a autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

În contextul acestor încadrări juridice, în rechizitoriu s-a mai arătat că:

- un folos interzis de lege sau obținut prin mijloace nelegale ori prin exercitarea discreționară a atribuțiilor funcțiilor publice este întotdeauna necuvenit;

- propunerile și numirile în funcții publice trebuie să aibă la bază considerații de natură exclusiv profesională, iar nu argumente de ordin subiectiv și discreționare, cu atât mai puțin cele bazate pe ingerința „factorului politic” în administrație.

În continuare, actul de sesizare a instanței menționează că va prezenta aspecte cu privire la efectuarea de către inculpatul Duicu Sorin Adrian, prin intermediul inculpatei Drăghia Valentina, de operațiuni comerciale în cadrul societăților ROMRAD-RMN SRL și Invest Petroleum Impex SRL.

Se subliniază că din probatoriile administrate pe parcursul urmăririi penale a rezultat că inculpatul Duicu este cel care administra în fapt cele două societăți și decidea în privința activității lor. Practic, în activitatea curentă a acestora, Duicu Ioan Adrian le dădea dispoziții numitelor Drăghia Valentina (administratorul societății SC ROMRAD-RMN SRL, care în fapt exercita și acte privind Invest Petroleum Impex SRL, unde administrator figurează Duicu Mariana, soția inculpatului) și Mijache Loredana Andreea (manager al SC Invest Petroleum Impex SRL, care se ocupa de activitatea hotelului „Palace” din Drobeta Turnu-Severin), referitoare inclusiv la efectuarea de operațiuni financiare.

În rechizitoriu se arată că administrarea în fapt a celor două societăți de către inculpatul Duicu s-a materializat în următoarele genuri de acțiuni:

- negocierea principalelor clauze din contractele încheiate de acestea cu instituțiile publice și alți parteneri comerciali;
- urmărirea derulării încasărilor și plăților în activitatea comercială;
- efectuarea de demersuri, folosindu-se de calitatea sa de președinte al Consiliului județean Mehedinți, pentru ca societățile comerciale respective să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici;
- negocierea cu directorul sucursalei Mehedinți a BRD – Groupe Société Generale, a condițiilor de rambursare a unor credite de către cele două societăți.

În aceste condiții – se susține – Duicu Ioan Adrian primea în mod nemijlocit sume de bani substanțiale neînregistrate în evidențele contabile sau rezultate din denaturarea lor.

Aceste venituri îi erau înmânate lui Duicu Ioan Adrian, periodic, de către Drăghia Valentina și Mijache Loredana Andreea.

În rechizitoriu sunt redată, în susținerea acestor afirmații fragmente din 41 de convorbiri telefonice interceptate, purtate de inculpatul Duicu Ioan Adrian cu Drăghia Valentina în perioada februarie 2013 – martie 2014 și din 3 discuții, în același interval de timp, cu Rolea Elisabeta Zenovia.

Sunt prezentate de asemenea fragmente dintr-un număr de 9 convorbiri telefonice purtate între inculpatul Duicu și numita Mijache Loredana Andreea, în perioada martie 2013 – octombrie 2013, o discuție cu numitul Paponiu Nicolae (administratorul public al primăriei Drobeta Turnu-Severin) și o alta cu Tudorică Elena, angajată a societății Fmet Prod Com SRL.

Se susține că discuțiile au ca obiect lucrări publice efectuate/plătite de către primăria Drobeta Turnu-Severin la una din benzinăriile deținute de către Invest Petroleum Impex SRL.

În privința încadrării juridice, în rechizitoriu s-a menționat că:

1. Fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian, descrisă mai sus, constând în aceea că, în perioada iunie 2012 – martie 2014, acționând în calitate de administrator de fapt al societății comerciale ROMRAD-RMN SRL, calitate incompatibilă cu funcția de președinte al Consiliului județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această societate foloase necuvenite (constând în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celei cuvenite, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de funcția publică deținută), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, prevăzută de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

2. Fapta inculpatului Duicu Ioan-Adrian, descrisă mai sus, constând în aceea că, în perioada iunie 2012 – martie 2014, acționând în calitate de administrator de fapt al societății comerciale Invest Petroleum Impex SRL, calitate incompatibilă cu funcția de președinte al Consiliului județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această societate foloase necuvenite (constând în obținerea în activitatea comercială a acesteia, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de

funcția publică deținută, a unor venituri suplimentare substanțiale, nefiscalizate), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, prevăzută de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

În rechizitoriu s-a arătat că au fost avute în vedere, în acest sens prevederile art.87 din Legea nr.161/2003 privind regimul incompatibilităților, precum și dispozițiile art.8 alin.2 din Legea nr.71/2011, pentru punerea în aplicare a noului Cod civil referitor la noțiunea de „operațiuni financiare ca acte de comerț”.

S-a mai menționat că împrejurarea faptului că inculpatul nu avea formal vreo calitate în cadrul acestor societăți este lipsită de relevanță pentru existența infracțiunii, legea sancționând conduita concretă a persoanelor care desfășoară cu titlu comercial activități incompatibile cu funcția publică.

*
* *

Capitolul al III-lea al rechizitoriului este consacrat infracțiunilor comise în legătură cu încheierea de către Spitalul județean de Urgență Drobeta Turnu Severin cu societățile Rombiomedica SRL și Ager Leasing IFN SRL a unui contract de achiziții de aparatură medicală.

Se susține că în perioada ianuarie – septembrie 2013, Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia (director executiv al Consiliului județean Mehedinți și, în același timp, președintele consiliului de administrare al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin) și Borugă Doina (manager al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin) au permis unor persoane neautorizate (reprezentanții furnizorului de echipamente medicale SC Rombiomedica SRL și ai societății de leasing Ager Leasing IFN SRL) accesul la informații care nu erau destinate publicității, referitoare la preconizarea de către reprezentanții Consiliului Județean și ai Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin a unei proceduri de achiziție publică având ca obiect achiziționarea de echipamente medicale și de mobilier, precum și date tehnice și financiare necesare întocmirii documentației respective; această activitate infracțională a avut ca scop obținerea pentru cei doi agenți economici de foloase necuvenite, constând în înlăturarea competitorilor economici și asigurarea unei cote de profit maximale.

În acest mod au fost încălcate prevederile cadrului legal primar în materie – OUG nr. 34/2006 cu modificările ulterioare.

S-a arătat în rechizitoriu că, acționând „din considerente obscure”, Duicu Ioan Adrian, Borugă Doina și Popescu Daniela Delia au acționat „în mod direct și susținut” pentru acordarea contractului de achiziție publică către o asocierie formată din SC Rombiomedica SRL și AGER Leasing IFN SRL.

Astfel, numita Borugă Doina s-a preocupat, încă de la începutul anului 2013, ca SC Rombiomedica SRL să echipeze din punct de vedere medical și să mobilizeze noul bloc materno-infantil din cadrul Spitalului județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, dat în folosință în cursul anului 2012.

În acest sens, se susține că numita Borugă Doina a luat legătura cu Popa Cristian Valentin, persoană care se ocupa cu promovarea produselor vândute de Rombiomedica SRL și, în același timp, a solicitat medicilor din secțiile respective să întocmească liste cu echipamentele și materialele necesare dotării lor. La estimările necesităților de utilare au mai participat numitul Mija George, director de vânzări la Rombiomedica SRL, precum și cadre medicale angajate ale acestei societăți, astfel de activități având loc până în luna iunie 2013.

Demersurile numitei Borugă Doina erau cunoscute inculpatului Duicu Ioan Adrian de la inculpatul lumii aprilie 2013, așa cum se susține că ar rezulta din convorbirile purtate de el cu Rolea Elisabeta Zenovia la 12 aprilie 2013 și cu Borugă Doina la 8 mai 2013, interceptări redată parțial în rechizitoriu.

În cadrul acestor discuții, ca și în cele care au urmat, Duicu Ioan Adrian și Popescu Daniela Delia, punând la dispoziția reprezentanților SC Rombiomedica SRL date financiare nepublice privind disponibilitățile financiare ale Consiliului județean, au stabilit cu aceștia valoarea contractului de achiziții ce urma să fie încheiat și modalitatea concretă de finanțare. Sub acest ultim aspect, s-a convenit să se încheie un contract de leasing, pe o perioadă de 7 ani, Ager Leasing IFN

SRL având calitatea de finanțator reprezentată de numiții Chirca Valentin Marius și Dumitrescu Răzvan Sorin.

În baza informațiilor tehnice și financiare primite de la Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Borugă Doina, reprezentanții SC Rombiomedica SRL au întocmit un proiect al documentației de atribuire, pe care l-au pus la dispoziția Consiliului Județean și Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, în vederea publicării în sistemul electronic de achiziții publice (SEAP). Proiectul a fost verificat, înainte de introducerea în SEAP de către numitul Bosoancă Lucian, consilier juridic în cadrul compartimentului de achiziții al Consiliului județean.

În contextul întâlnirilor dintre Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Borugă Doina, pe de o parte, și reprezentanții SC Rombiomedica SRL, în rechizitoriu sunt redade fragmente dintr-un număr de 7 convorbiri telefonice din lunile iulie și august 2013. Se susține că din convorbiri ar rezulta că s-a convenit ca achiziția publică să fie realizată de către Spitalul Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, deși blocul materno-infantil era proprietatea Consiliului Județean, iar unitatea sanitară nu avea vreun drept asupra clădirii. Duicu Ioan Adrian ar fi luat această hotărâre pentru a încerca eludarea limitărilor bugetare impuse de art.63 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, referitoare la gradul de îndatorare.

Se mai arată în rechizitoriu că în perioada respectivă – iulie și august 2013, Duicu Ioan Adrian s-a interesat de stadiul operațiunilor menționate, reproșându-i chiar numitei Popescu Daniela Delia că s-a întârziat publicarea în SEAP a documentației de atribuire a contractului de achiziție publică. Sunt redade în acest context fragmente din două convorbiri telefonice interceptate, purtate între cei doi la 29 iulie, respectiv la 8 august 2013.

La data de 21 august 2013, Consiliul de administrație al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, prezidat de către Popescu Daniela Delia, a adoptat o hotărâre de aprobare a unei note justificative prezentate de către Borugă Doina, cu privire la valoarea estimată a echipamentelor medicale și a mobilierului necesare utilării blocului materno-infantil, aceasta fiind de 2.700.000 euro (fără TVA); totodată, s-a stabilit ca achiziția să se facă printr-un contract de achiziție publică pentru acțiuni multianuale, cu valoare totală de rambursare de 3.800.000 de euro (fără TVA).

După adoptarea acestei hotărâri, la data de 2 septembrie 2013 documentația de atribuire a fost transmisă de către Spital în sistemul electronic de achiziții publice, în vederea verificării acesteia de către Autoritatea Națională pentru Reglementare și Monitorizarea achizițiilor publice și publicarea ulterioară în acest sistem. Valoarea estimată a achiziției publice a fost exprimată în lei, respectiv 16.872.200 lei.

Ulterior, la data de 11 septembrie 2013, Borugă Doina i-a comunicat lui Duicu Ioan Adrian că în câteva zile documentația de atribuire va fi publicată în SEAP și „până la Crăciun pot să aducă echipamentele”. Inculpatul Duicu Ioan Adrian s-a arătat nemulțumit de durata prea lungă a procedurilor. Este redat în acest sens un fragment dintr-o convorbire telefonică din 11 septembrie 2013.

La data de 13 septembrie 2013 documentația a fost publicată pe SEAP, prilej cu care reprezentanții SC Ager Leasing IFN SRL au observat lipsa codului „cpv” aferent serviciilor de leasing, astfel că aceștia s-au deplasat în aceeași după-amiază la Drobeta Turnu Severin pentru „a rezolva problema”, având în ziua următoare mai multe discuții cu Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Borugă Doina. Inculpatul Duicu s-ar fi arătat foarte nemulțumit de această eroare și chiar le-ar fi amenințat pe Popescu Daniela Delia și Borugă Doina că-și vor pierde posturile de conducere în caz de nerezolvare a problemei.

Sunt redade în contextul menționat fragmente din 4 convorbiri telefonice (13 și 14 septembrie 2013).

Se mai arată în actul de sesizare a instanței că numita Borugă Doina s-a deplasat la București și în ziua de 16 septembrie 2013 s-a întâlnit cu reprezentanții SC Rombiomedica SRL și Ager Leasing IFN SRL pentru a discuta problema codului „cpv” pentru operațiuni de leasing; s-a hotărât de comun acord anularea procedurii de achiziție publică, ceea ce s-a și realizat în ziua următoare. Parchetul susține că anularea rapidă a procedurii a avut ca scop să împiedice ca vreun eventual alt competitor să se înscrie și ulterior să conteste desfășurarea și rezultatul ei.

Tot la 17 septembrie 2013, Borugă Doina a emis decizia de anulare a procedurii inițiale de atribuire (având nr.17999) și, în prezența reprezentanților SC Rombiomedica SRL și Ager Leasing IFN SRL și a numitei Popescu Daniela Delia, a fost transmisă în sistemul electronic de achiziții publice o nouă documentație de atribuire (nr.13839), ce conținea codul „cpv”, aferent serviciilor de leasing, iar valoarea estimată a fost de 3.800.000 euro. Duicu Ioan Adrian a fost informat telefonic de către Popescu Daniela Delia despre aceste operațiuni.

La data de 2 octombrie 2013 noua documentație a fost publicată în sistemul SEAP, iar la 31 octombrie 2013 a fost încheiat (și în mod formal) acordul-cadru de asociere între SC Rombiomedica SRL și Ager Leasing IFN SRL, aceasta din urmă fiind lider al asocierii.

Se mai arată în rechizitoriu că la data de 12 noiembrie 2013 (și nu 2012, cum se menționează dintr-o situație similară la Stănoiu eroare), în penultima zi de depunere a ofertelor, asocierea între SC Rombiomedica SRL și Ager Leasing IFN SRL au depus un formular de ofertă pentru suma de 3.341.336,36 euro (fără TVA), valoarea cu TVA fiind de 4.143.257,08 euro.

Sunt redată în continuare fragmente din două convorbiri telefonice din 12 și 13 noiembrie purtate între Popescu Daniela Delia și Borugă Doina, o alta din 13 noiembrie între Popescu Daniela Delia și Boieru Eugen Gabriel, angajat al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin și ultima din aceeași zi, dintre Duicu Ioan Adrian și Borugă Doina. Toate discuțiile au avut ca obiect desfășurarea procedurii de licitație.

Se mai face vorbire în rechizitoriu despre faptul că într-o discuție telefonică, parțial redată, numita Cilibia Rodica, medic în cadrul Spitalului și șef al secției de anestezie – terapie intensivă, i-a comunicat inculpatului Duicu Ioan Adrian, la 22 noiembrie 2013 că aparatura ce urma să fie achiziționată nu este corespunzătoare parametrilor calității necesari, fiind vorba despre „niște chinezisme”.

După evaluarea ofertei făcute de SC Rombiomedica SRL și Ager Leasing IFN SRL a urmat o perioadă de negocieri cu Spitalul Județean de Urgență, care s-au finalizat – susține rechizitoriul – cu acceptarea condițiilor financiare propuse de asociere. Astfel, s-a stabilit ca valoarea totală a contractului (inclusiv TVA) să fie de 4.143.257,99 euro, din care prețul echipamentelor medicale și al mobilierului era de 2.421.212,78 euro, restul fiind reprezentat de costul leasingului, inclusiv o dobândă de 1.093.465,75 euro.

Așa fiind, prin clauzele contractuale s-a realizat atât interesul SC Rombiomedica SRL, de a încasa imediat contravaloarea produselor furnizate, cât și al Ager Leasing IFN SRL de a primi o sumă considerabilă – peste 1.600.000 euro – pentru o finanțare pe o perioadă medie de 7 ani, ce urma să fie achitată de Consiliul Județean Mehedinți.

Se mai arată în rechizitoriu că, înainte de semnarea contractului, pentru a se putea angaja ca garant pentru plata obligațiilor asumate, Consiliul județean avea nevoie de un aviz din partea comisiei pentru garantarea împrumuturilor locale din cadrul Ministerului Finanțelor; inculpatul Duicu, cunoscând că nu ar fi fost avizată garantarea întregii sume, a semnat la 17 decembrie 2013 (în rechizitoriu se trece din nou greșit „2012”) o adresă în care menționa doar suma de 2.241.212,78 euro, ceea ce reprezenta numai costul produselor achiziționate, nu și pe cel al leasingului.

Procedând astfel, Duicu Ioan Adrian a încălcat – arată Parchetul -, procedurile prezentate de H.G. nr.9/2007 privind constituirea, componența și funcționarea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, care prevede (art.6 al anexei 2) că „pentru autorizarea contractării sau garantării unui împrumut, comisia va analiza, pe baza documentației primite de la solicitant:

a) încadrarea valorii împrumutului în plafonul anual de îndatorare publică a României; b) dacă totalul datoriilor anuale reprezentând rate scadente la împrumuturile contractate și/sau garantate, dobânzile și comisioanele aferente acestora, inclusiv ale împrumutului care urmează să fie contractate și/sau garantat în anul respectiv se încadrează strict în limita prevăzută de lege.

Se mai menționează în rechizitoriu că, în condițiile în care unii membri ai comisiei de avizare ridicaseră obiecțiuni cu privire la îndeplinirea condițiilor legale pentru acordarea avizului, inculpatul Duicu, prin intermediul numitelor Shhaideh Sevil, secretar de stat în cadrul Ministerului Dezvoltării regionale și Administrației Publice și Coporan Iuliana Camelia, director general adjunct în cadrul aceluiași minister, a exercitat presiuni asupra membrilor comisiei de avizare.

Urmare a acestor demersuri, la data de 22 ianuarie 2014 a fost avizată favorabil garantarea (după ce în ziua precedentă aceeași comisie nu a ajuns la consens), reușindu-se schimbarea votului

unui membru al comisiei (Mavrodin Tiberiu Valentin), care inițial apreciasse că nu sunt întrunite condițiile legale necesare. În consecință a fost adoptată hotărârea nr.3421 (datată 21 ianuarie 2014) privind avizarea favorabilă a garantării finanțării.

În rechizitoriu se menționează că în privința demersurilor inculpatului Duicu în vederea influențării comisiei de avizare sunt relevante atât convorbirile telefonice interceptate în cauză, redade fragmentar, cât și declarațiile martorilor Bădănoiu Adriana, Mavrodin Tiberiu Valentin și Oprescu Geanina Maria.

După emiterea acestui aviz, la data de 5 februarie 2014 s-a semnat contractul între Consiliul Județean Mehedinți și Spitalul Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, pe de o parte, și SC Rombiomedica SRL și Ager Leasing IFN SRL, pe de altă parte; cu toate că avizul acordat era doar pentru suma de 2.421.212,78 euro, contractul prevedea suma de 4.143.257,99 lei; acesta a fost semnat din partea Consiliului județean de către Duicu Ioan Adrian și Popescu Daniela Delia, iar din partea spitalului, de către Borugă Doina.

În rechizitoriu sunt redade, fragmentar, aspecte din declarațiile unor persoane audiate în cauză.

În privința încadrării juridice, rechizitoriul a reținut că:

„Fapta inculpaților Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Borugă Doina, descrisă mai sus, care în perioada ianuarie – septembrie 2013 au permis unor persoane neautorizate (reprezentanții furnizorului de echipamente medicale SC Rombiomedica SRL și societății de leasing Ager Leasing IFN SRL) accesul la informații care nu erau destinate publicității (constând în preconizarea de către reprezentanții Consiliului Județean Mehedinți și ai Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin a demarării unei proceduri de achiziție publică având ca obiect echipamente medicale și de mobilier necesare utilării blocului materno-infantil din cadrul Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, precum și date tehnice și financiare necesare întocmirii documentației de atribuire a achiziției publice), acționând cu scopul de a obține pentru cei doi agenți economici menționați un folos necuvenit (constând în înlăturarea competitorilor economici și în asigurarea unei marje de profit maximale), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

*

* *

Capitolul al IV-lea al rechizitoriului este intitulat „Infracțiunea de fals în înscrieri sub semnătură privată comisă de către avocatul Stănoiu Cristian Damian”

Se afirmă că în intervalul 30 iulie – 8 august 2013, numitul Stănoiu Cristian Damian, acționând în calitate de avocat, în exercitarea activităților profesionale prevăzute de art.3 lit.c din Legea nr.51/1995, a atestat în mod necorespunzător realității data unui act juridic (decizie privind pe SC Novastarmed-Sev SRL), punându-l la dispoziție numitei Borugă Doina, pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice.

Astfel, rechizitoriul arată că la data de 20 septembrie 2012 a fost înregistrată la ORC Mehedinți SC Novastarmed-Sev SRL, societate înființată, în calitate de asociat unic, de către Borugă Doina, care deținea și funcția de administrator.

Ulterior, la 28 septembrie 2013, Borugă Doina a fost numită, prin decizia inculpatului Duicu, în calitate de președinte al Consiliului Județean Mehedinți, în funcția de manager al Spitalului Clinic Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, ceea ce atrăgea incidența prevederilor art.180 alin.1 lit.a și alin.3 din Legea nr.97/2006 privind reforma în domeniul sănătății, referitoare la ivirea unei situații de incompatibilitate.

Inculpatul Duicu i-a adus la cunoștință această problemă numitei Borugă Doina, atrăgându-i atenția că trebuie să renunțe la funcția de administrator al SC Novastarmed-Sev SRL. Se susține în rechizitoriu că acest fapt rezultă atât din convorbirea telefonică dintre cei doi, din 30.07.2013, interceptare redată fragmentar, din înscrierile ridicate de la ORC Mehedinți și din declarațiile date de Borugă Doina și Mednyanszky Ștefan Ladislau.

Pusă în fața acestei situații, Borugă Doina l-a contactat pe Mednyanszky Ștefan Ladislau și apoi pe Stănoiu Cristian-Damian, avocat în Baroul Mehedinți, acesta fiind de acord ca în cadrul atribuțiilor profesionale prevăzute de art.3 din Legea nr.51/1995 să confere în fals o dată certă

anterioară realității unei decizii de revocare a numitei Borugă Doina din funcția de administrator și de numire a soțului acesteia, Borugă Alexandru; în acest sens, Borugă Doina a întocmit și semnat „decizia nr.1/04.10.2012”, pe care apoi Stănoiu Cristian Damian, cu numărul de înregistrare nr.22/04.10.2012, a atestat identitatea părților, conținutul și data certă a actului, semnând și aplicând ștampila avocațială. Se susține în rechizitoriu faptul că decizia respectivă ar fi fost întocmită în perioada 30 iulie – 8 august 2013 ar rezulta și din împrejurarea că în finalul înscrisurilor se află mențiunea „data: 04.10.2013”.

Folosind acest act adițional, falsificat în modul arătat, Borugă Doina a solicitat la 8 august 2013 Oficiului Registrului Comerțului să ia act de conținutul său, ceea ce s-a și dispus prin rezoluția nr.5231/09.08.2013.

Se mai arată în rechizitoriu că inculpatul Stănoiu a recunoscut că el a atestat data certă (4 octombrie 2012) pe decizia întocmită de Borugă Doina, susținând însă că a făcut acest lucru chiar în ziua respectivă.

În ceea ce privește **încadrarea juridică**, s-a reținut că „fapta inculpatului **Stănoiu Cristian Damian**, intervalul 30 iulie – 8 august 2013, acționând în calitate de avocat, în exercitarea activităților profesionale prevăzute de art.3 lit.c din Legea nr.51/1995, a atestat în mod necorespunzător realității data certă a unui act juridic (decizie privind pe SC Novastardmed-Serv SRL), pe care l-a pus la dispoziția numitei Borugă Doina, pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 din Codul penal din 1968 (n.n., aceeași eroare, corect fiind „1969”) cu aplicarea art.5 din Codul penal.

Cât privește efectul juridic urmărit și obținut prin comiterea infracțiunii, acesta a fost înregistrarea într-un registru oficial (destinat asigurării publicității datelor privind societățile comerciale) a unor mențiuni nereale, mențiuni care aveau aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor care puteau fi efectuarea de către instituțiile publice care au atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților”.

*
* *

Capitolul al V-lea al rechizitoriului este intitulat: „Infracțiunile de trafic de influență și primire de foloase necuvenite comise de către Duicu Ioan Adrian în legătură cu foloasele primite de acesta de la Tuce Florinel și Sică Valerian”.

Se arată că în luna august 2013 inculpatul Duicu Ioan Adrian i-a solicitat numitului Tuce Florinel, administrator al societății Intel From Com SRL să efectueze lucrări de reparații (schimbarea învelitorii din tablă), la vila din zona Valea Cernei, între localitățile Orșova și Topleț, în care locuiește familia Duicu. În consecință, Tuce Florinel a achiziționat materialele necesare (în valoare de 28.039,51 lei), conform facturii din 1.08.2013, pe care le-a folosit la efectuarea lucrărilor Duicu Ioan Adrian nu a plătit contravaloarea materialelor și nici manopera, în condițiile în care Tuce Florinel nu a făcut nici un demers în acest sens, tocmai în considerarea funcțiilor politice și administrative ale inculpatului. S-a arătat în rechizitoriu că aceste costuri aveau să fie facturate abia în aprilie 2014, după arestarea preventivă în cauză a lui Duicu Ioan Adrian.

De asemenea, în octombrie 2013, în scopul a nu-i plăti lui Tuce Florinel sumele datorate, Duicu Ioan Adrian i-a cerut numitei Borugă Doina să contracteze cu SC Intel From Com SRL, prin achiziție directă, lucrări de renovare a secției de ortopedie a Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin. În consecință, s-au încheiat două contracte, unul pentru lucrări de instalații, iar altul pentru compartimentare, la 4, respectiv 14 noiembrie 2013, susținându-se în rechizitoriu că divizarea s-a făcut tocmai pentru a permite: sub aspectul valoric, procedura achiziției directe. În același scop, inculpatul Duicu a asigurat alocarea către unitatea spitalicească, din fondurile Consiliului județean, a sumelor necesare efectuării plăților către Intel From Com SRL. Valorile celor două contracte au fost de 180.794,47 lei, respectiv 303.018,26 lei (fără TVA).

Se mai arată în actul de sesizare a instanței că în luna decembrie 2013 inculpatul Duicu ar fi efectuat demersuri față de funcționarii Direcției Generale a Finanțelor Publice Mehedinți pentru a obține deblocarea efectuării plăților de către spital, care avea datorii mai vechi față de alți funcționari. Acest lucru s-a realizat la data de 18 decembrie 2013, sumele fiind plătite către SC Intel From Com SRL.

Se afirmă și că în aceeași perioadă inculpatul Duicu i-ar fi solicitat lui Tuce Florinel ca societatea acestuia să efectueze cu titlu gratuit lucrări de renovare a spațiului deținut de SC ROMRAD-RMN SRL la parterul policlinicii județene Mehedinți, care au și fost executate.

În context sunt redată fragmente din mai multe convorbiri telefonice interceptate purtate între inculpatul Duicu, Tuce Florinel și Boruga Doina în iulie – decembrie 2013, precum și din declarațiile acestora din urmă.

În ceea ce privește **încadrarea juridică**, s-a reținut că „**fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian**, descrisă mai sus, de a pretinde și primi de la Tuce Florinel foloase patrimoniale (constând în renunțarea de către acesta la plata contravalorii manoperei și a materialelor pe care le utilizase la lucrările efectuate în beneficiul lui Duicu Ioan Adrian în august 2013 și în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al SC Romrad Run SRL) pentru a o determina pe Boruga Doina, manager al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin, funcționar public asupra căruia acesta avea influență, să facă acte care intră în atribuțiile acesteia de serviciu (în sensul acordării, prin atribuire directă, a două contracte de lucrări publice către societatea Intel From Com SRL) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art.291 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.7 din Legea nr.78/2000 (așa cum aceasta a fost modificată prin Legea nr.178/2012) și a dispozițiilor art.5 alin.1 din Codul penal”.

Referitor la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art.292 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea art.5 C. pen., comisă de către numitul Tuce Florinel (corelativă celei de trafic de influență săvârșită de Duicu Ioan Adrian), prin rechizitoriu, în raport de dispozițiile art.318 C. pr. pen., s-a luat măsura renunțării la urmărirea penală.

În continuare, în actul de sesizare a instanței se menționează că între Consiliul Județean Mehedinți și societatea comercială Conform SA s-au derulat mai multe contracte de investiții publice, între care cele privind edificarea blocului materno-infantil al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin și efectuarea de lucrări de reabilitare la Muzeul Regiunii Porților de Fier Drobeta Turnu Severin.

În privința acestui din urmă contract, SC Conform SA a subcontractat anumite lucrări (având ca obiect achiziționarea și montarea de tâmplărie PVC) societății Casival Tech SRL, administrată de numitul Sică Valerian.

În luna septembrie 2013, inculpatul Duicu, acționând pentru ca societatea Confort SA să-și achite obligațiile de plată către Casival Tech SRL pentru lucrările efectuate la obiectivul menționat, a dispus să se întocmească documentele necesare, pe care le-a și semnat la 20 septembrie pentru suma de 1.385.000,17 lei. Ulterior, la 25 septembrie și la 11 octombrie 2013, Consiliul Județean Mehedinți a virat, în două tranșe, suma respectivă către SC Confort SA, ea urmând a fi folosită pentru plata lucrărilor efectuate de SC Casival Tech SRL.

După exercitarea acestor atribuții de serviciu, în luna decembrie 2013, în timp ce era renovat spațiul în care își desfășura activitatea SC ROMRAD-RMN SRL, Duicu Ioan Adrian ar fi solicitat de la Sică Valerian montarea cu titlu gratuit de tâmplărie de tip termopan în acea incintă, folos ce a și fost primit.

În acest context, în rechizitoriu sunt redată fragmente dintr-un număr de cinci convorbiri telefonice interceptate, purtate de Duicu Ioan Adrian cu Popescu Daniela Delia, Sică Valerian și Drăghia Valentina, precum și din declarațiile date în calitate de martori de Sică Valerian, Bădănoiu Adriana și Drăghia Valentina.

Referitor la **încadrarea juridică**, s-a reținut că „**fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian**, descrisă mai sus de a pretinde și primit de la Sică Valerian foloase patrimoniale (constând în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al SC ROMRAD-RMN SRL), după ce a îndeplinit în folosul lui Sică Valerian acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte al Consiliului Județean Mehedinți (în sensul dispunerii efectuării de plăți, cunoscând că acestea vor fi folosite de către beneficiar pentru plata unor creanțe către societatea Casival Tech SRL, administrată de către Sică Valerian), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite, în modalitatea normativă prevăzută de art.256 alin.1 din Codul penal din 1968 (!), cu aplicarea art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.178/2012) și a dispozițiilor art.5 alin.1 din Codul penal”.

Capitolul VI al rechizitoriului se referă la „infrațiuni comise în legătură cu înstrăinarea unor terenuri proprietate publică situate pe raza municipiului Orșova”.

Făcând referire la o serie de aspecte analizate anterior, actul de sesizare reia afirmațiile în sensul că în luna aprilie 2013, Popescu Constantin și-a folosit influența conferită de calitatea sa politică în vederea obținerii pentru Ponea Constantin a unui contract de concesiune asupra a două suprafețe de teren, cu nerespectarea dispozițiilor legale incidente.

În continuare sunt prezentate alte două infrațiuni reținute în sarcina inculpatului Popescu Constantin, care și-ar fi folosit influența politică asupra consilierilor locali din Orșova și a funcționarilor primăriei, inclusiv a Biroului de Carte Funciară Orșova, în vederea obținerii de foloase necuvenite.

Sub un prim aspect, s-a arătat că numitul Popescu Constantin deține SC Floricola SA, care din anul 2006 a operat serviciile publice de salubritate, apă și canalizare, întreținere spații verzi în municipiul Orșova și a beneficiat astfel de peste jumătate din bugetul local.

Sunt redată, în acest sens fragmente din convorbiri telefonice interceptate, purtate în cursul lunilor martie, iunie și noiembrie 2013 de Popescu Constantin cu Golopența Pepsilă Ecaterina (director executiv în cadrul primăriei municipiului Orșova), cu fiul său Popescu Constantin Valentin și cu numitul Boțilă Eduard, consilier local.

În contextul menționat, se arată în rechizitoriu că în luna iunie 2013, Popescu Constantin, prin folosirea influenței și autorității conferite de funcția sa politică, a determinat consilierii locali să vândă către SC Floricola SA, o suprafață de 2046 m² la un preț subevaluat și cu încălcarea prevederilor legale referitoare la înstrăinarea bunurilor proprietatea unităților administrativ teritoriale.

În anul 2002, SC Floricola SA concesionase de la Consiliul local Orșova o suprafață de 2046 m² teren, situată pe malul râului Cerna, la intrarea în localitate, destinată constituirii și utilizării unor sere de flori; urmau astfel să fie comercializate materiale floricole și produse agricole, necesare întreținerii zonelor verzi ale orașului.

În obiectul de activitate al societății nu erau cuprinse și prestațiile hoteliere.

Cu toate acestea, SC Floricola SA (în fapt Popescu Constantin), cu încălcarea prevederilor contractului de concesiune a construit o pensiune turistică, aflată în stadiul final de execuție.

Pe de altă parte, din extrasul de carte funciară din 4 noiembrie 2012 rezultă că terenul este intabulat în cartea funciară a municipiului Orșova ca fiind proprietatea Statului Român.

În luna iunie 2013 SC Floricola SA a solicitat vânzarea acestui teren, fără licitație, aprobată prin Hotărârea de Consiliul local nr.54 din 7 iunie 2013. Această Hotărâre s-a adoptat cu încălcarea vădită a prevederilor art.123 din Legea nr.215/2001, text referitor la obligativitatea licitației publice și a dispozițiilor art.1 din Legea nr.7/1996 privind cadastrul și publicitatea imobiliară. Ar fi fost absolut necesar, - arată Parchetul -, ca după stabilirea cu certitudine a regimului juridic al terenului, Consiliul local Orșova să fi promovat o acțiune în rectificarea de carte funciară, ceea ce nu s-a întâmplat.

În al treilea rând, Hotărârea de Consiliu local prin care s-a aprobat vânzarea a fost emisă în baza unui raport de evaluare care a stabilit valoarea terenului la suma de 14.320 euro, în condițiile în care, prin constatarea tehnică efectuată în cauză, bunul a fost estimat la 20.056 euro.

Ulterior, în baza Hotărârii și a unui extras de carte funciară care atesta, ilegal, că terenul a fost înscris ca fiind proprietatea municipiului Orșova, s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.1188/19.06.2013.

Au fost redată în acest sens fragmente din interceptările a trei convorbiri telefonice, purtate în zilele de 3, 15 și 16 iunie 2013 de Popescu Constantin și Negulescu Constantin, viceprimarul municipiului Orșova.

În privința încadrării juridice, în rechizitoriu se arată că „față de situația de fapt descrisă mai sus, se reține comiterea următoarei infrațiuni:

Fapta inculpatului Popescu Constantin, care, în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a Partidului Social Democrat, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru SC Floricola SA a unui folos necuvenit (constând în aprobarea vânzării către aceasta, cu încălcarea cadrului legal, a unei suprafețe de teren) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de

conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000”.

Este descrisă în continuare situația de fapt privind SC Floricola SA, care primise în concesiune de la Consiliul local, un teren în suprafață de 2046 m², situat în Orșova, str. Tufari nr.12, pe malul râului Cerna, pentru redevență anuală de 2.028,44 euro.

Pe acest teren, cu depășirea evidentă a limitelor sale, s-au construit două imobile – pensiunea turistică „Țaca”, având o suprafață de sol de 304,48 m², și o anexă a acesteia, de 61,73 m².

La data de 28 februarie 2013, Consiliul local Orșova a mai concesionat, fără licitație, o altă suprafață de teren, de 157 m², alăturată primei, și pe care se construise cu depășirea limitelor ei, așa cum s-a arătat.

Prețul celei din urmă concesiuni a fost stabilit la 3300 euro anual.

La data de 15 martie 2013 s-a modificat obiectul contractului din 15 februarie 2010, în sensul extinderii sale asupra întregii suprafețe de 403 m² (prin însumarea celor două terenuri concesionate), prețul fiind stabilit la 5005, 16 euro anual.

La data de 5 august 2013, cu privire la această suprafață de teren a fost intabulat în cartea funciară dreptul de proprietate în favoarea municipiului Orșova (deși, așa cum se arată în rechizitoriu, proprietar tabular figura Statul Român, iar înscrierea municipiului Orșova ca proprietar nu era fundamentată pe vreun act translativ de proprietate).

În toamna anului 2013 – se susține în actul de sesizare a instanței -, Popescu Constantin a luat cu împrumut o sumă de bani (10.000 euro) de la numitul Spiridon Ion, administratorul SC Flamad SRL, deținătoarea pensiunii turistice „Țaca”.

Pentru a-și achita datoria, Popescu Constantin și-ar fi folosit influența și autoritatea asupra consilierilor locali și a unor funcționari publici în sensul determinării lor să întocmească documentația necesară și să aprobe vânzarea nelegală către SC Flamad SRL a suprafeței concesionate. În consecință, numitul Spiridon Ion ar fi renunțat la creanța împotriva lui Popescu Constantin.

Astfel, după ce la 30 octombrie 2013 SC Flamad SRL a solicitat Consiliului Local Orșova să i se vândă terenul respectiv, prin Hotărârea nr.111/28 noiembrie 2013 s-a aprobat vânzarea fără licitație publică.

Deși în Hotărâre s-au invocat prevederile art.123 alin.3 din Legea nr.215/2001 a administrației publice locale, în rechizitoriu s-a arătat că textul respectiv nu este incident, deoarece SC Flamad SRL nu era un constructor de bună-credință. Dimpotrivă, SC Flamad SRL a fost de rea-credință, construind ilegal pe domeniul public, înainte de obținerea în concesiune a suprafeței de teren respective.

În rechizitoriu se mai arată că deși prețul stabilit, de 12.100 euro este doar ceva mai mic față de valoarea reală a bunului – 12928 euro, vânzarea a fost totuși profitabilă din perspectiva lui Spiridon Ion, chiar și în condițiile renunțării la creanța de 10.000 euro față de Popescu Constantin, aceasta deoarece prețul reprezenta practic valoarea redevenței pe care ar fi trebuit să o plătească pentru doar doi ani și jumătate de concesionare a terenului.

Sunt redete în continuare fragmente din interceptările mai multor convorbiri telefonice purtate în octombrie și noiembrie 2013 de Popescu Constantin cu mai multe persoane: Borugă Cătălina (apelată „Alina”), contabil șef la SC Floricola SA; Negulescu Constantin, viceprimarul municipiului Orșova; Ianoși Erica, arhitectul șef al municipiului Orșova; Spiridon Ion și fiul său, Popescu Constantin Valentin.

Ca **încadrare juridică**, se reține că „**fapta inculpatului Popescu Constantin**, descrisă mai sus, care în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a Partidului Social Democrat, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru SC Flamad SRL a unui folos necuvenit (constând în aprobarea vânzării către acesta, cu încălcarea cadrului legal, a unei suprafețe de teren) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și a autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Capitolul VII al rechizitoriului se referă la „infracțiunea de luare de mită comisă în legătură cu realizarea conținutului editorial al emisiunii de televiziune Actualitatea B1”.

Sub acest aspect, se arată că la data de 2 august 2013, numitul Bădin Andrei Dan, realizator al emisiunii „Aktualitatea B1”, difuzată de postul de televiziune B1 TV, a pretins de la Duicu Ioan Adrian suma de 5000 lei (pe care a și primit-o la 6 august 2013), pentru a schimba conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii pe care o realiza, astfel încât să înceteze campania de presă vizând-o pe numita Plumb Rovana (președinta Organizației de Femei a PSD și, la acel moment, ministrul al Mediului).

S-a stabilit, în raport de atribuțiile de serviciu ale realizatorului B1 TV, că inițiativa cu privire la subiectele ce urmează să facă obiectul emisiunii respective aparținea numitului Bădin Andrei Dan, acesta având posibilitatea să abordeze sau nu un anumit subiect de presă.

În aceste condiții, la propunerea lui Bădin Andrei Dan, edițiile din 9 și 10 iulie 2013 ale emisiunii „Aktualitatea B1” au avut ca unic subiect presupuse nelegalități comise de către Plumb Rovana și de persoane apropiate ei, în primul rând fiul său Plumb Andrei.

Se afirmă în rechizitoriu că Bădiu Andrei Dan și Duicu Ioan Adrian se aflau la acel moment într-o relație de amicitie; anterior, în perioada 2009 – 2010, cel dintâi colaborase cu postul local de televiziune „Tele 2 Drobeta”, despre care Parchetul arată că ar fi fost controlat de Duicu Ioan Adrian. În serile de 9 și 10 iulie 2013, se menționează că Duicu Ioan Adrian ar fi purtat scurte convorbiri telefonice, înainte și după emisiuni, atât cu numita Plumb Rovana, cât și cu Bădin Andrei Dan, solicitându-i acestuia din urmă să înceteze campania de presă.

În ziua de 29 iulie 2013, după ce Duicu Ioan Andrei și Plumb Rovana au mai purtat două convorbiri telefonice de scurtă durată, s-au întâlnit la București.

Ulterior, în aceeași zi, Duicu Ioan Adrian, însoțit de Popescu Constantin, președintele organizației municipale Orșova a PSD, s-a întâlnit cu Bădin Andrei Dan, solicitându-i din nou să nu mai realizeze emisiuni privind-o pe Plumb Rovana. Seara, Duicu Ioan Adrian și Bădin Andrei Dan au abordat din nou acest subiect în cadrul unei convorbiri telefonice interceptate, redată fragmentar.

În pofida demersurilor inculpatului Duicu, în ultima emisiune realizată înainte de a pleca în concediu, cea din data de 2 august 2013, Bădin Andrei Dan a revenit la subiectul „Rovana Plumb”, aducându-i din nou acuzații grave. În aceeași seară, imediat după terminarea emisiunii, Duicu Ioan Adrian l-a sunat din nou pe Bădin Andrei Dan, pentru a-l ruga încă o dată să înceteze campania de presă. De această dată, Bădin Andrei Dan a acceptat solicitarea și, ca o contraprestație, i-a solicitat să-i depună o sumă de bani într-un cont bancar pe care avea să-l precizeze ulterior.

La 6 august 2013, Bădin Andrei Dan i-a transmis inculpatului Duicu Ioan Andrei contul și suma solicitată (5000 lei), iar acesta din urmă a luat legătura cu numita Drăghia Valentina care, la cererea sa, a depus banii în contul personal al realizatorului TV, în numele ei.

După primirea sumei respective, emisiunile realizate de către Bădin Andrei Dan nu au mai abordat subiectul „ilegalitățile comise de Rovana Plumb”, limitându-se la unele aprecieri privind activitatea Ministerului Mediului.

Se arată în rechizitoriu că aspectele menționate rezultă din declarațiile persoanelor implicate, inclusiv ale inculpatului Duicu și din convorbirile telefonice interceptate purtate între cei implicați.

Apărarea lui Bădin Andrei Dan, în sensul că suma de bani primită de la Duicu Ioan Adrian ar fi constituit în realitate restituirea unui împrumut a fost înlăturată în rechizitoriu ca fiind vădit nesincera și în contradicție cu materialul probator administrat.

Cu privire la **încadrarea juridică**, s-a reținut că „**fapta inculpatului Bădin Andrei Dan**, susținând în aceea că, la data de 2 august 2013”, a pretins de la Duicu Ioan Adrian suma de 5000 lei (pe care a primit-o la data de 6 august 2013), pentru a concepe conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii „Aktualitatea B1”, difuzată pe postul de televiziune B1 (al cărei realizator este), în așa fel încât să înceteze campania de presă vizând-o pe Plumb Rovana, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, în modalitatea prevăzută de art.289 alin.1 din Codul penal, cu aplicarea art.308 și art.5 din Codul penal.

În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 din Codul penal anterior, comisă de către Duicu Ioan Adrian, corelativă cele săvârșite de Bădiu Andrei Dan, s-a

făcut prin rechizitoriu aplicarea prevederilor art.255 alin.3 din C. pen. anterior privind denunțarea faptei și s-a adoptat o soluție de clasare.

*

* *

De la sesizarea instanței prin rechizitoriu 28.07.2014, cauza înregistrată sub nr.4878/2/2014 a parcurs procedura conform art.342 și urm. C.pr.pen. în camera preliminară.

Potrivit art.344 alin.2 C.pr.pen. s-a comunicat rechizitoriul fiecărui inculpat, li s-a adus la cunoștință obiectul acestei proceduri, posibilitatea de a formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor, a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Instanța, prin încheierea de ședință din 10.10.2014 a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA lămuriri cu privire la unele acte premergătoare audierii unor martori și a legalității confirmării actului de sesizare.

Parchetul a răspuns acestei solicitări precum și excepțiilor și cererilor formulate prin avocați de către inculpați în baza art.344 alin.4 C.pr.pen.

Prin Încheierea din 28.11.2014, în temeiul art.345 alin.3 C.pr.pen. s-a solicitat Parchetului să remedieze neregularitățile constatate în actul de sesizare.

Prin ordonanța din 12.12.2014, Parchetul a adus la cunoștința instanței remediile pe care le-a considerat necesare referitor la neregularitățile semnalate.

Pe perioada procedurii Camerei preliminare, judecătorul a dispus asupra măsurilor preventive aplicate inculpaților Duicu Ioan-Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin și la 16.10.2014 a înlocuit arestul preventiv al acestora cu arestul la domiciliu, iar din 4.03.2015 a dispus punerea acestora sub control judiciar.

Prin Încheierea din 19.01.2015, în temeiul art.346 C.pr.pen. judecătorul de Camera preliminară a dispus restituirea cauzei la Parchet.

*

* *

Înalta Curte de Casație și Justiție – Încheierea nr.339 din 16 martie 2015

Prin Încheierea nr.339 din ședința Camerei de Consiliu de la 16 martie 2015, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a dispus în baza art.475 raportat la art.476 și art.347 C. pr. pen. respingerea ca inadmisibile a cererilor de sesizare a completului competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție formulate de contestatorul intimat inculpat Ponea Constantin Ștefan și de intimatul inculpat Stănoiu Cristian Damian.

A fost respinsă, ca inadmisibilă, contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din Camera de consiliu din 28 noiembrie 2014 pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția a II-a penală în dosarul nr.4878/2/2014 (2747/2014).

A fost admisă contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din Camera de Consiliu din 19 ianuarie 2015, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr.4878/2/2014 (2747/2014) pe care a desființat-o și, rejudecând:

În baza art.346 alin.4 C. pr. pen. a dispus începerea judecării în cauza având ca obiect rechizitoriul nr.321/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, așa cum a fost remediat prin Ordonanța din 12 decembrie 2014 privind pe inculpații:

- **Duicu Ioan Adrian**, sub aspectul săvârșirii următoarelor infracțiuni:
- trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C. pen., cu aplicarea prevederilor art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C. pen. (Cap.I R);
- cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și a art.5 alin.1 C. pen.;

- trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prev. de art.13 din Legea nr.78/2000;

- două infracțiuni de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 din C. pen. 1969, raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012) și art.5 din Codul penal;

- permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;

- trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C. pen. cu aplicarea dispozițiilor art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și a art.5 alin.1 C. pen.;

- primire de foloase necuvenite, prev. de art.256 C. pen. 1969, cu aplicarea art.7 alin.3 din Legea nr.2000 (în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr.187/2012) și art.5 C. pen.;

- două infracțiuni de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibilitate cu funcția, prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000;

- **Ponea Constantin Ștefan**, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C. pen.;

- cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 C. pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C. pen.;

- **Popescu Constantin** pentru săvârșirea a trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite, prev. de art.13 din Legea nr.78/2000;

- **Drăghia Valentina (fostă Docea)**, pentru complicitate la folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prev. de art.26 C. pen. 1969, raportat la art.13 din Legea nr.78/2000;

- **Rolea Elisabeta Zenovia (fostă Neagoie)** pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen.;

- **Feraru Grigorița (fostă Cosma)** pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen.;

- **Borugă Doina (fostă Giurcan)** pentru infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;

- **Popescu Daniela Delia (fostă Ciorângan Popescu)** pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;

- **Stănoiu Cristian Damian**, sub aspectul comiterii infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 C. pen. 1969, cu aplicarea art.5 C. pen.;

- **Bădin Andrei Dan** pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 C. pen., cu aplicarea art.308 și art.5 C. pen.

A fost respinsă ca nefondată contestația formulată de contestatorul intimat inculpat Ponea Constantin Ștefan împotriva încheierii din Camera de Consiliu din 19 ianuarie 2015 pronunțată de Judecătoria de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr.4878/2/2014 (2747/2014).

*
* *

Făcând ample referiri la întregul parcurs procesual al cauzei până la momentul sesizării sale, Judecătoria de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut următoarele:

1. Cu privire la contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva încheierii din Camera de consiliu din 28 noiembrie 2014, aceasta este inadmisibilă.

Astfel, încheierea din 28 noiembrie 2014 a fost dată în temeiul art.345 alin.2 C. pr. pen., iar potrivit art.347 alin.1 din același Cod se poate declara contestație doar împotriva încheierii date în baza art.346 alin.1 și alin.3-5 C. pr. pen.

Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a motivat pe larg în încheiere rațiunile pentru care legiuitorul a adoptat această soluție și temeiurile sale.

2. Referitor la contestațiile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpatul Ponea Constantin Ștefan împotriva încheierii pronunțate în același dosar la data de 19 ianuarie 2015 de Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București s-a reținut, sub un prim aspect, că procurorul de caz a criticat-o pentru următoarele motive:

- greșita măsură a Judecătorului de Cameră preliminară de a cita procurorul care a întocmit rechizitoriul și nu procurorul de ședință;

- concluzia eronată a aceluiași judecător în sensul că trebuia emis un rechizitoriu completat ori un supliment de rechizitoriu și nu o ordonanță;

- aprecierea greșită a judecătorului privind pretinsa imprecizie a descrierii faptelor și a structurării expunerii;

- greșita concluzie a judecătorului vizând necompetența Curții de Apel București de a judeca pricina; s-a apreciat în mod eronat că deoarece calitatea de avocat a numitului Stănoiu Cristian Damian a atras competența de judecată în primă instanță a Curții de Apel, iar declarația de martor a acestuia a fost exclusă, fiind unica probă de vinovăție, instanța sesizată prin rechizitoriu nu mai are abilitarea legală de a soluționa cauza; Parchetul a motivat că această apreciere este neîntemeiată, excluderea depoziției neprezentând relevanța atribuită de Judecătorul de Cameră preliminară, în condițiile în care există și alte probe pe care se întemeiază acuzarea.

Contestatorul intimat Ponea Constantin Ștefan a criticat încheierea sub următoarele aspecte:

- neregularitatea actului de sesizare în privința confirmării legalității și temeiniciei acestuia, care s-a făcut de către o persoană ce nu se regăsește printre cele ce pot exercita o asemenea atribuție;

- neregularitatea actului de sesizare, în sensul că acesta nu îndeplinește condițiile prevăzute de art.328 alin.1 teza I C. pr. pen. privind prezentarea cu claritate a faptelor și a împrejurărilor cauzei, astfel încât este cu neputință să se stabilească obiectul și limitele judecății;

- nelegala administrare a probatoriilor și a efectuării actelor de urmărire penală, cu încălcarea dreptului la un proces echitabil; s-a solicitat înlăturarea probelor cu declarațiile martorilor Dumitrescu Doru și Andreescu Anghel, a datelor de trafic obținute de la operatorii de telefonie mobilă, a înșirului reprezentând adresa nr.786633 din 04.09.2013, a interceptărilor și înregistrărilor autorizate prin încheierile nr.294/30.10.2013, nr.296/06.11.2013, nr.324/28.11.2013, nr.350/19.12.2013, nr.37/14.02.2014 și nr. 53/14.03.2014, fiind emise cu încălcarea dispozițiilor art.91¹ și 93³ C. pr. pen. anterior;

- nulitatea măsurilor preventive, respectiv a mandatului de arestare preventivă din 04.04.2014, în temeiul art.280-282 C. pr. pen. și a procedurii de reținere pentru nerespectarea prevederilor art.290 alin.5 și 16 raportat la art.110 C. pr. pen.

Cu privire la contestația formulată de Parchet, Judecătorul de cameră preliminară a considerat că aceasta este fondată.

Sub un prim aspect, s-a considerat că este greșită aprecierea de către Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel cu privire la participarea procurorului desemnat de către Parchet și nu a procurorului care a întocmit actul de sesizare, întrucât așa cum rezultă din decizia nr.641 din 11 noiembrie 2014 a Curții Constituționale, publicată în M. Of. Partea I, nr.887 din 15 decembrie 2014, Codul de procedură penală nu face nicio mențiune cu privire la citarea procurorului în procedura de Cameră preliminară și nici precizări referitoare la participarea sa în această fază procesuală.

Astfel, chiar dacă dispozițiile art.353 C. pr. pen. se referă la citarea la judecată, în cuprinsul alineatului 9 se stipulează „participarea procurorului la judecata cauzei este obligatorie”, neexistând mențiunea de citare a acestuia, așa cum rezultă din celelalte alineate ale normei cu privire la părți.

S-a mai arătat în motivarea încheierii că la aceeași concluzie conduce și interpretarea Deciziei nr.599 din 21 octombrie 2014 a Curții Constituționale, publicată în M. Of. Partea I, nr.886 din 5 decembrie 2014; totodată, se ține seama de faptul că prevederile art.342 – 348 C. pr. pen. fac referire la noțiunea generică de „procuror”, fără a distinge între cel de caz și cel de ședință.

Așa fiind, s-a concluzionat că în procedura Camerei preliminare la instanța de fond au fost respectate principiile legalității și al contradictorialității prin participarea procurorului reprezentant al Direcției Naționale Anticorupție.

În ceea ce privește actul emis de procuror ca urmare a încheierii de ședință din 28 noiembrie 2014 a Judecătorului de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, respectiv ordonanță confirmată de procurorul șef și nu un rechizitoriu completat, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut următoarele:

Prin încheierea menționată, care are caracter interlocutoriu, a fost admisă excepția invocată de inculpatul Stănoiu Cristian Damian.

În baza art.345 alin.2 teza a II-a C. pr. pen., coroborat cu art.101-102 alin.2 C. pr. pen. a fost exclusă din materialul probator declarația din 20.06.2014 a lui Stănoiu Cristian Damian.

Au fost admise, în parte, excepțiile formulate de inculpații Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan, Feraru Grigoriță și Drăghia Valentina.

În baza art.345 alin.2 C. pr. pen. s-a constatat neregularitatea actului de sesizare în ceea ce privește descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatelor Drăghia Valentina și Feraru Grigoriță.

De asemenea, s-a constatat neregularitatea actului de sesizare privind omisiunea de a se face referiri la cheltuielile judiciare și de a se atașa la dosar procesele-verbale de redare a convorbirilor interceptate și stocate într-un număr de 7 suporturi optice DVD-R marca „Versatim”, sigilați cu sigiliul D.N.A. nr.297 și anexați adresei DNA din 15.10.2014.

S-a constatat omisiunea de identificare a transcrierilor convorbirilor telefonice menționate în cuprinsul rechizitoriului și a transcrierii convorbirilor ce fac obiectul proceselor-verbale întocmite de procuror conform art.143 alin.4 C. pr. pen., aflate în dosarul de urmărire penală și care se referă la interceptările autorizate conform Legii nr.51/1991 – mandatele nr.001810/15.02.2013 și 005628/13.08.2013 emise în baza încheierilor Înaltei Curți de Casație și Justiție și respectiv cele autorizate prin încheierile nr.294/30.10.2013, nr.296/6.11.2013, nr.324/28.11.2013, nr.350/19.12.2013 și nr.37/14.02.2014.

S-au exclus din materialul probator procesele-verbale întocmite cu privire la redarea convorbirilor, comunicărilor și imaginilor interceptate în baza susmenționatei mandate emise în baza încheierilor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

S-au respins cererile și excepțiile formulate de inculpații Popescu Constantin și Borugă Doina.

Copia încheierii a fost comunicată Parchetului și inculpaților conform art.345 alin.2 C. pr. pen.

În termen de 5 zile de la comunicarea încheierii, procurorul urma să se conformeze dispozițiilor art.345 alin.2 și 3 C. pr. pen., pe care le-a respectat, la dosar înregistrându-se la data de 15.12.2014 Ordonanța emisă la 12.12.2014.

Prin această Ordonanță, verificată sub aspectul legalității și temeiniciei conform art.328 alin.1 C. pr. pen. și art.22² alin.1 din OUG nr.43/2002 de procurorul șef de secție, s-a dispus în baza art.345 alin.3 C. pr. pen. remedierea neregularităților rechizitoriului cu privire la descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatei Drăghia Valentina (Cap.II), completându-se cu precizări privind obiectul juridic al infracțiunii prev. de art.13 din Legea nr.78/2000, subiectul pasiv și latura subiectivă; referitor la inculpata Feraru Grigoriță (Cap II al rechizitoriului) s-au arătat obligațiile profesionale încălcate, latura obiectivă și latura subiectivă; au fost identificate pasajele din convorbirile citate în actul de sesizare a instanței, făcându-se referiri la Cap. III – VII și la cuantumul cheltuielilor judiciare.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, citând prevederile art.345 alin.-2 și 3 C. pr. pen., a motivat în sensul că din textele respective nu rezultă în

mod expres care este actul prin care procurorul remediază neregularitățile rechizitoriului, astfel încât în cauză s-a procedat la emiterea unei ordonanțe de către procurorul de caz, confirmată de procurorul șef de secție.

S-a mai arătat în încheierea de ședință că din interpretarea sistematică a art.286 alin.1 și a art.327 C. pr. pen. rezultă că remedierea neregularităților actului de sesizare se poate face fie pe calea unor precizări, fie prin comunicarea rechizitoriului inițial completat cu mențiunile arătate de Judecătorul de Cameră preliminară și nu printr-un nou rechizitoriu, ce se emite doar atunci când se dispune soluția restituirii, prevăzută de art.346 alin.3 lit.a C. pr. pen.

Așa fiind, Judecătorul de Cameră din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a apreciat că emiterea unei ordonanțe, confirmată de procurorul șef de secție, constituie o modalitate legală de remediere a neregularităților actului de sesizare, în condițiile în care nici dispozițiile leale și nicio jurisprudență conturată nu infirmă o atare soluție.

De asemenea, Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a considerat că este fondată și critica Parchetului în sensul că faptele ce fac obiectul rechizitoriului nu mai sunt imprecis structurate și descrise, așa cum reținuse încheierea atacată.

Examinându-se prevederile art.328 alin.1 C. pr. pen. privind cuprinsul rechizitoriului, combinat cu art.286 alin.2 din același Cod, s-a arătat că prin ordonanța din 12.12.2014 procurorul de caz a remediat în mod detaliat carențele arătate cu încheierea din 28 noiembrie 2014 și a făcut precizări concrete referitoare la conținutul constitutiv al infracțiunilor reținute în sarcina inculpatelor Drăghia și Feraru, cu indicarea pasajelor din convorbirile citate în cuprinsul rechizitoriului.

Totodată, prin ordonanță procurorul a făcut delimitarea legală cu privire la notele de redare a convorbirilor stocate pe cei 7 suportți optici, celelalte aspecte referitoare la probatorii neputând face obiectul verificării Judecătorului de Cameră preliminară.

S-a mai arătat în încheierea de ședință pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție că prin remediile aduse de procuror neregularităților actului de sesizare pot fi determinate obiectul și limitele judecății, nefiind necesară soluția de restituire a cauzei.

În ceea ce privește conținutul încheierii de ședință din 28.11.2014, rămasă definitivă prin respingerea, ca inadmisibilă, a contestației Parchetului de către Înalta Curte de Casație și Justiție s-a constatat că rămâne exclusă din materialul probator declarația din 20 iunie 2014 a lui Stănoiu Cristian Damian; pe de altă parte însă, probatoriul privindu-l pe inculpatul Stănoiu Cristian Damian, respectiv declarația dată în calitate de suspect, cea în care, fiind asistat de avocat, a uzat de dreptul la tăcere, declarația inculpatei Borugă Doina, procesul-verbal de redare a unei convorbiri telefonice purtate între Duicu Ioan Adrian și Borugă Doina, înscrisul falsificat ridicat de la ORD Mehedinți, îndeplinesc condițiile legale pentru a constitui mijloace de probă și atrag competența în primă instanță a Curții de apel, dată fiind calitatea de avocat a inculpatului.

S-a concluzionat, în consecință, că procurorul a remediat neregularitățile actului de sesizare, că în privința celorlalte aspecte reținute prin încheierea atacată acestea sunt câștigate cauzei, dat fiind caracterul ei interlocutoriu, astfel încât în final a fost infirmată soluția de restituire a cauzei la Parchet, dispusă prin încheierea din camera de consiliu de la 19 ianuarie 2015.

Cu privire la contestația formulată de inculpatul Ponea Constantin Ștefan, Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut și motivat că aceasta este nefondată.

Sub un prin aspect, confirmarea legalității și temeiniciei rechizitoriului de către procurorul șef adjunct de secție s-a făcut în mod corect, așa cum rezultă din răspunsurile Parchetului și dovezile depuse la dosarul cauzei, analizate în contextul prevederilor art.328 alin.1 teza a II-a C. pr. pen., combinat cu art.222 din O.U.G. nr.43/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.503/2002 și art.9 din Regulamentul de ordine interioară al DNA.

Această problemă a fost de altfel rezolvată corect de Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, prin încheierea din 28 noiembrie 2014, rămasă definitivă.

Nu a fost primită nici susținerea inculpatului contestator Ponea privind neregularitatea actului de sesizare, deoarece nu ar fi fost precizate în mod clar obiectul și limitele judecății. Dimpotrivă, Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a

apreciat că în rechizitoriul sunt descrise împrejurările faptice privind-l pe inculpat, cu referiri la mijloacele de probă și încadrările juridice incidente.

În privința pretinsului caracter ilegal al obținerii și administrării probelor și al efectuării actelor de urmărire penală, s-a reținut și motivat că:

- actele de urmărire penală au respectat prevederile legale care le reglementează;

- asupra unor excepții în această materie s-a pronunțat și Judecătorul de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București prin încheierea din 28 noiembrie 2014, rămasă definitivă, statuând asupra corectei lor efectuări.

Referitor la pretinsa nulitate a măsurilor preventive, această problemă a fost tranșată prin respingerea contestațiilor formulate în cauză de inculpat.

Față de aceste considerente, în baza art.475 raportat la art.476 C. pr. pen., cu referire la art.347 din același Cod, au fost respinse ca inadmisibile cererile de sesizare a Completului competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulate de către inculpații Ponea Constantin Ștefan și Stănoiu Cristian Damian.

*
* *

Prin încheierea nr.339 din 16.03.2015, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală a desființat Încheierea dată în Camera preliminară la 19.01.2015 de Curtea de Apel București și a dispus începerea judecării inculpaților **Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan, Popescu Constantin, Drăghia Valentin, Rolea Elisabeta Zenovia** (fostă Neagoie), **Feraru Grigorița** (fostă Cozma), **Borugă Doina** (fostă Giurcan), **Popescu Daniela Delia** (fostă Cirângau -Popescu), **Stănoiu Cristian Dan și Badin Andrei Dan** pentru faptele de corupție și asimilate acestora potrivit Rechizitoriului nr.321/P/203 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție prin care instanța a fost sesizată la data de 28.07.2014.

S-a fixat termenul de judecată la 1.04.2015 la care, inculpații Duicu Ioan Adrian, Popescu Constantin și Ponea Constantin Ștefan, aflați în arest la domiciliu, în temeiul art.362 C. pr. pen. cu referire la art.208 C. pr. pen., art.242 C. pr. pen. raportat la art.202 alin.1 și 4 C. pr. pen. și art.214 C. pr. pen. au fost puși sub control judiciar.

La data de 12.06.2015 s-a înlăturat obligația inculpatului Ponea Constantin Ștefan să comunice cu părinții săi Ponea Constantin și Ponea Ana.

În ședința publică de la 30.06.2015, Curtea a dat citire Rechizitoriului prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților.

În temeiul art.374 alin.2,4 C. pr. pen. raportat la art.396 alin.10 C. pr. pen., Curtea a pus în vedere fiecărui inculpat că vor fi audiați, declarațiile consemnate la dosar putând fi folosite și împotriva acestora.

Totodată, li s-a adus la cunoștință că au dreptul la tăcere, de a nu da nicio declarație cu privire la învinuirile aduse de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

De asemenea, li s-a pus în vedere că aceștia, recunoscând faptele imputate de acuzare, pot solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, în instanța pot solicita probe cu înscrisuri în circumstanțiere, urmând a beneficia de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de Codul de procedură penală.

La termenul de judecată din 30.06.2015, inculpata Popescu Daniela Delia a solicitat să se consemneze că recunoaște fapta pentru care e trimisă în judecată, că dorește să beneficieze de aplicarea prevederilor art.374 alin.4 C. pr. pen. raportat la art.396 alin.10 C. pr. pen.

Inculpata **Popescu Daniela Delia** a fost audiată și la termenul de judecată de la 11.09.2015, declarație consemnată în vol. 8 C.A.B., filele 110,111.

Inculpatul **Stănoiu Cristian Damian** a declarat (30.06.2015) că își rezervă dreptul la tăcere și nu înțelege să dea vreo declarație (vol.7 f.109 C.A.B.).

Inculpatul Stănoiu Cristian Damian audiat ca martor în faza de urmărire penală, declarație înlăturată de judecătorul de cameră preliminară, măsură menținută de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală prin Încheierea nr.339/16.03.2015 și în calitate de suspect și apoi de

inculpat (dup vol. 2, fila 331; vol.7, fila 109) și-a rezervat dreptul la tăcere și în aceste calități procesuale nu a dat nicio declarație.

În aceste condiții, Curtea nu a dat curs aplicării dispozițiilor art.378 alin.5 C. pr. pen.

Inculpații Borugă Doina, Feraru Grigorița și Bădin Andrei Dan au fost audiați, declarațiile fiind consemnate, în prezența avocaților acestora, în volumul 7 C.A.B., filele 115, 112, 119-121. Aceștia nu au recunoscut învinuirile aduse.

Declarația inculpatei Popescu Daniela Delia s-a consemnat, luându-se act de recunoașterea faptelor și exprimarea voinței acesteia de a fi judecată în procedura simplificată prevăzută de lege (vol. 7 C.A.B. f. 109).

Inculpatele **Drăghia Valentina și Rolea Elisabeta Zenovia**, audiate la data de **16.07.2015**, au negat săvârșirea infracțiunilor imputate, declarațiile s-au consemnat în vol.7 C.A.B. filele 137-139.

Inculpații Popescu Constantin, Ponea Constantin Ștefan și Duicu Ioan Adrian nu au recunoscut învinuirile aduse, declarațiile lor fiind consemnate la dosar (vol.7 C.A.B. filele 165-179) la termenul de judecată de la **28.07.2015**.

În ceea ce privesc măsurile preventive, dintre cei 10 inculpați trimiși în judecată, Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin s-au aflat succesiv sub măsurile preventive prevăzute de art.202 C. pr. pen., ceilalți 7 inculpați fiind cercetați în proces, în ambele faze procesuale (urmărire penală și cercetare judecătorească) în stare de libertate.

Cei trei inculpați au fost reținuți și apoi arestați preventiv la **4.04.2014**, de către Curtea de Apel București – Secția I penală, măsură prelungită și apoi menținută până la **16.10.2014** când aceasta a fost înlocuită cu arestul la domiciliu.

Prin Încheierea din 1.04.2015, Curtea, în temeiul art.362 C. pr. pen. referitor la art.208 C. pr. pen., art.242 C. pr. pen. coroborat cu art.202 alin.1 și 4 C. pr. pen. și art.215 C. pr. pen., arestul preventiv al fiecărui inculpat a fost înlocuit cu măsura controlului judiciar.

Pe parcursul cercetării judecătorești, Curtea a încuviințat, motivat, unele dintre cererile inculpaților Popescu Constantin, Ponea Constantin Ștefan și Duicu Ioan Adrian formulate în temeiul art.215 C. pr. pen., măsurile dispuse fiind confirmate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin respingerea contestațiilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, ca nefondate.

În temeiul art. 215 C.pr.pen., Curtea, succesiv, a menținut cu privire la fiecare dintre cei trei inculpați, măsura controlului judiciar pe care l-a revocat, în considerarea respectării drepturilor procesuale generate prin lege pentru inculpații Ponea Constantin, Ștefan Popescu Constantin și respectiv Duicu Ioan Adrian, măsură rămasă definitivă prin încheierile Înaltei Curți de Casație și Justiție.

S-a avut în vedere conduita procesuală a inculpaților, administrarea probatoriului cu celeritate precum și faptul că nu au existat premise că aceștia, cercetați în libertate, ar fi împietat aflarea adevărului, ar fi urmărit tergiversarea cauzei ori ar fi intenționat să comită fapte ilicite.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, în faza de urmărire penală și a cercetării judecătorești, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA nu a identificat părți vătămate și nu s-au constituit părți civile în înțelesul prevederilor art.380 C. pr. pen..

Spitalul Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin și respectiv Consiliul Local al Primăriei municipiului Orșova, prin adresele depuse la dosar au declarat că nu au suferit niciun prejudiciu din partea vreunui dintre inculpații cauzei și în lipsa vreunei vătămări, nu s-au constituit părți civile.

*

* *

În temeiul art.376 coroborat cu art.381 C.pr.pen. s-a procedat la administrarea probatoriilor după cum urmează:

În temeiul art.374 alin.6 C. pr. pen., Curtea, la termenul de judecată de la **30.06.2015** a pus în vedere procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția

Națională Anticorupție și inculpaților asistați de avocați ca în propunerile de probe să se facă referire la faptele și împrejurările ce urmează a fi dovedite, la mijloacele prin care pot fi administrate probele, identificarea celor care le dețin, a martorilor.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a arătat că probele administrate în cursul urmăririi penale, câtă vreme nu sunt contestate de inculpați, nu se readministrează în cursul judecății.

În situația în care, în urma dezbaterii contradictorii a inculpaților, se solicită administrarea acestui probatoriu, parchetul nu se opune, probele fiind constituite din declarații ale inculpaților, ale martorilor, interceptări audio, înregistrări video și procese-verbale de transcriere (redare, rapoarte de constatare tehnico-științifice).

S-a solicitat audierea lui Borugă Doina cu privire la activitatea infracțională a inculpatului Stănoiu Cristian Damian, fără a preciza și calitatea de inculpat sau martor.

Totodată, s-a menționat de către procuror că va aprecia, pe parcursul administrării probatoriilor, dacă se impune solicitarea unor probe noi.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a depus la dosarul cauzei la 11.09.2015 „Nota de probatorii” (vol. 8 C.A.B. f. 325) semnată de procurorul Ioan Amăriei care a instrumentat dosarul de urmărire penală nr.321/P/2013 și care la 28.07.2014 (data înregistrării dosarului nr.321/P/2013 pe rolul Curții de Apel București sub nr.4828/2/2014) s-a desesizat în condițiile legii.

În aceste condiții, procurorul de ședință desemnat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție procuror Mădălina Scarlat, oral și în scris, la termenul de judecată de la 9.10.2015 și-a însușit cererea de probatorii (vol. 8 C.A.B. f. 325).

La 5 noiembrie 2015, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a depus la dosarul cauzei NOTA de probatorii privind înscrierile solicitate a fi avute în vedere de instanță în judecarea dosarului.

A. 1 Pentru a proba infracțiunile reținute în sarcina inculpatului **Duicu Ioan Adrian** – trafic de influență art.291 alin.1 C. pen. raportat la art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C. pen.; cumpărarea de influență – art.292 alin.1 raportat la art.6 din legea nr.678/2000 și art.5 alin.1 C. pen. și infracțiunile pentru care a fost cercetat inculpatul Ponea Constantin Ștefan – trafic de influență prev. de art.291 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C. pen. și cumpărarea de influență – art.292 alin.1 raportat la art.6 din legea nr.678/2000 și art.5 alin.1 C. pen. – din Capitolul I al Rechizitoriului, **procurorul** Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție **a solicitat audierea martorilor:** Ponea Adina Georgeta (f. 92-93 vol.2 dup), Ponea Constantin (f. 100 vol.2 dup), Ponea Elisabeta (f. 96 vol.2 dup), Ponea Ana (f.102 vol.2 dup), Mednyanszky Ștefan Ladislau (f. 118-121 vol.2 dup), Fănuță Maria Magdalena (f.65-69 vol.2 dup), Viziru Mihaela Cosmina (f. 74-75 vol.2 dup), Ianoși Ion (f.77-78 vol.37), Popițu Ilie (f.91-84 vol.37), Boțilă Eduard (f.117-122 vol.37), Georgescu Ionel (f.83-84 vol.2), Tobă Petre (f.80-82 vol.2), Andreescu Anghel (f.78-79 vol.2), Dumitrescu Dinu (f.76-77 vol.2), Stoica Vlad Ștefan (f.85-86 vol.2), Bădescu Adrian Ștefan (f.87-88 vol.2) Fulger Ionuț Cosmin (f.89-90 vol.2).

În dovedirea vinovăției inculpatului **Duicu Ioan Adrian** pentru dare de mită (art.255 alin.1 C. pen. 1968) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, **de folosire a influenței și autorității de către acesta** (persoană care deținea o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite) și de **efectuare de operațiuni financiare**, ca acte de comerț incompatibile cu funcția prezentate în **CAPITOLUL II din Rechizoriu** și respectiv a infracțiunilor de luare de mită – art.254 alin.1 C. pen. 1968 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. pretins comise de inculpatele Rolea Elisabeta Zenovia și Feraru Grigoruța, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a solicitat audierea martorilor: Ene Tita (f. 49-51 - vol.6 dup), Nedelcu Elena (f. 52-53 - vol.6), Litră Daniel Nicu (f. 46-48 - vol. 6) , Albici Camelia Luminița (f. 54-56 - vol.6), Mură Mihaela Petronelli (f. 57-59 - vol. 6), Nebancea Marian Lucian (f. 42-45 - vol.6), Nenu Florina Karla (f. 63-65 - vol.6), Stoea Leana (f.60-62 vol.6), Constantin Maria Mihaela (f. 66-68), Nețoiu Titu (f. 125-127 - vol.6),

Moldoveanu Ioan (f. 81-82 - vol.6), Rolea Constantin Sorin (f.77-80 vol.6), Gherghe Constantin (f. 138 - vol.6), Feraru Florin (f. 133-135 - vol.6) Mijoche Loredana Andreea (f. 70-71- vol.6).

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a solicitat ca faptele de care sunt acuzați inculpații **Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Borugă Doina** permiterea accesului a unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității în scopul obținerii de foloase necuvenite prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, **toate în Capitolul 3 al rechizitoriului** să fie probate cu martorii: Iosif Alin (f. 53-55 - vol.16), Savin Bogdan (f. 65-67 - vol.16), Dumitrescu Răzvan Lorin (f. 60-64 - vol.16, Chirea Valentin Titus (f. 56-58 vol.1), Bosoancă Adrian Dan (f. 38-41 - vol.16), Bosoancă Lucian (f. 42-48 vol.16), Popescu Margareta (f. 35-37 - vol.16), Shhaideh Sevit (f. 81-85 - vol.16), Coporan Iuliana Camelia (f. 86-87 - vol.16), Mavrodin Tiberiu Valentin (f. 78-80 - vol.16), Oprescu Geanina Maria (f. 74-77 - vol.16), Bădăroiu Adriana (f. 68-72 - vol.16).

În Capitolul V al Rechizitoriului se susține acuzarea inculpatului **Duicu Ioan Adrian** pentru **infrațiunile de trafic de influență** – art.291 alin.1 C. pen. raportat la art.7 din Legea nr.78/2000 modif. de Legea nr.178/2012 și art.5 alin.1 C. pen. și **pentru primire de foloase necuvenite**, art.256 alin.1 C. pen. 1968 raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012) și art.5 alin.1 C. pen. și se invocă dovedirea vinovăției inculpatului cu **martorii**: Sică Valerian (f.33-34 vol.8), Bădănoiu Adriana (f. 68-72 - vol.16), Tuca Florinel (f. 1-7 - vol.8), Bosoancă Adrian Doru (f. 38-41 - vol.16).

Pentru dovedirea **infrațiunii de fals sub semnătură privată** – art.290 C. pen. 1968 art.5 C. pen. reținută în sarcina inculpatului **Stănoiu Cristian Damian (Capitolul IV Rechizitoriu)** procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a solicitat audierea martorului Ștefan Ladislau Medreyanszky (f. 198-202 - vol.5).

Pentru inculpatul **Popescu Constantin** acuzat de folosire a influenței și autorității (cu funcție de conducere într-un partid politic) în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite – art.13 din Legea nr.78/2000 (**Capitolul VI Rechizitoriu**) se solicită audierea martorilor: Borugă Cătălina (f. 359-360 - vol.37), Enea Alina Maria (f. 75-76 - vol.37), Boțilă Marian (f. 98-100 - vol.37), Galopență Peșșilă Ecaterina (f. 67-74 - vol.37), Stuparu Elena (f. 361-364 - vol.37), Spiridon Ion (f. 365-367 - vol. 37), Voicu Valentina (f. 356-358 - vol.37), Cican Adrian (f. 46-151- vol. 37), Negulescu Constantin.

Martorul Plumb Rivana a fost propusă pentru dovedirea vinovăției inculpatului **Bădin Andrei Dan** cercetat pentru **infrațiunea de luare de mită** – prev. de art.289 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.308 și art.5 C. pen. (**Capitolul VII Rechizitoriu f.325 vol.8 C.A.B.**).

A2. Prin Rechizitoriul nr.321/P/2013 **procurorul** care a instrumentat dosarul nu a dispus nimic cu privire la **probatoriul cu înscrisuri** cuprinse în cele 37 de volume ale cauzei, ci doar s-a referit la citarea inculpaților și doar a unora dintre martorii audiați în dosar, mai puțin la cei ale căror declarații vizau pe inculpații Stănoiu Cristian Damian ori Drăghia Valentina, cu titlu de exemplu.

La data de 6.11.2015, conformându-se cerinței exprimate de Curte, potrivit art.374 alin.6 C. pr. pen. pentru toți participanții la proces (procuror, inculpați) procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a completat cererea cu probatorii ce privesc înscrisurile administrate în cursul urmăririi penale, incluzând și interceptările și înregistrările audio-video realizate în baza mandatelor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție și de Curtea de Apel București (fila 1-108 - vol.12 C.A.B.).

În dovedirea vinovăției inculpaților:

a) Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin pentru infrațiunile prezentate în CAP. I al rechizitoriului s-au propus ca probe următoarele înscrisuri:

- Raport de evaluare ANI (vol.2 - f.272-274 și voo.10 f.47-51 dup);
- dosarul nr.1181/54/2012 (vol.10 - f.34-242 dup);
- cerere de strămutare formulată de ANI (vol.10 - f.5-15 dup);
- cerere de strămutare formulată de Duicu Ioan Adrian (vol.10 - f.16-17 dup);
- solicitare certificat grefă pentru cerere de strămutare (vol.10 - f.20 dup);

- cerere de strămutare formulată de Stănoiu Cristian în dosarul nr.1181/54/2012, după repunere pe rol dosar (vol.10 - f.215-216 dup);
- proces-verbal din 30.06.2014 privind posturile telefonice cu interes pentru cauză (vol.2 - f.108-109 dup);
- certificat grefă ICCR – 18.03.2013 (vol.10 - f.33 dup);
- Încheiere 19.03.2013 din dosarul nr.1181/54/2012 (vol.10 f.210 dup);
- dispoziția nr.264/17.04.2013 a Primarului mun. Orșova (vol.23 f.551 vol.11 dup);
- anexă la dispoziția nr.264/2013 (vol.23 - f.553-561 din vol.11 dup);
- dispoziția nr.229/1.04.2014 (vol.23 - f.471 din vol.17 dup);
- dispoziția nr.266/19.04.2013 (vol.23 f.569-574 și vol.33 edup);
- Ordinul prefectului nr.126/25.04.2013 (vol.23 f.886-887 dup);
- anexe la HG nr.963/2002 (vol.23 f.792-868 vol.15 dup);
- proces-verbal ședință ordinară a Consiliului Local Orșova din 30.04.2013 (vol.34 f.1-294, f.12 dup);
- cerere renunțare la judecarea strămutării dosarului nr.1672/1/2013 Î.C.C.J. din 10.05.2013 (vol.10 f.24 dup);
- Încheiere de ședință din 14.05.2013 din dosar nr.1181/54/2012 (vol.10 f.227 dup);
- decizia civilă nr.212/21.05.2013 din dosarul nr.1181/54/2012 (vol.10 f.228-237 dup);
- înscris ECRIS – soluție dosar nr.1181/54/2012 (vol.2 f.189 dup);
- adresă C.A. Craiova și legendă (vol.2 f.175-178 dup);
- decizia civilă nr.212/21.05.2013 din dosarul nr.1181/54/2012 (vol.10 f.228-237);
- Adresă DNA către Guvernul României nr.6649/2014 (vol.2 f.266-267 dup);
- adresa nr.35065/24.04.2014 CSM (vol.2 f.245-254 dup);
- fișa lucrării nr.78633/2013 (vol.2 f.256 dup);
- corespondența și documentele de la CSM (vol.2 f.258-265 dup);
- convorbiri și sms menționate în NOTA de probatoriu (pct.7.8 f.4; pct.9 și 13 f.5; pct.18 f.6; pct.20 și 22 f.7; pct.23 și 24 f.8; pct. 27,28,28 și 30 f.9; pct.31,33,34 f.10; pct.35,36,37,38 f.11; pct.39,40,44,45,46 f.12; pct.48,49,50,51,52,53 f.13; pct.54,56 vol.13 f.14), convorbiri înregistrate în baza mandatelor de siguranță națională date de Î.C.C.J).
- b) Înscrisuri pentru dovedirea vinovăției inculpaților Rolea Elisabeta Zenovia, Duicu Ioan Adrian și Feraru Grigoriță privind infracțiunile reținute în CAPITOLUL II al Rechizitoriului sunt cele ce urmează:
 - acte privind statutul SC ROURAD RUN SRL (vol.21 - f.1-339, vol.24 f.156-157 dup);
 - Raport de constatare întocmit de specialiști DNA (vol.7 - f.8-18);
 - adresa n P4184/30.05.2014 a CNAS (vol. 9 f. 1-13 dup);
 - înscrisuri referitoare la sumele primite de SC ROMRAD RUN SRL de la CSAS Mehedinți (vol.9 f.4-43, vol.7 f. 8-18, vol.9 f.100-166 dup);
 - înscrisuri emenate de la CNAS (vol.9 f.14 și 16 dup);
 - informare referitor la criteriile de repartizare a fondului unic național de asigurări sociale de sănătate (vol.9 f.32-44 dup);
 - înscrisuri referitor la asistența medicală pentru specialități paraclinice (vol.9 f.26 dup);
 - anexa privind sumele alocate pentru 2013 pentru casele județene de asigurări de sănătate pentru asistența medicală pentru specialitate paraclinică (vol.9 f.29 dup);
 - HCNAS nr.5/29.03.2013 (vol.9 f.30-31);
 - contract de furnizare de servicii medicale nr.383/23.04.2013 (vol.24 f.138-150 dup);
 - 7 procese-verbale în urma controalelor efectuate de CAS Mehedinți (vol.26 f.238-239, 225-227, 206-208, 189-191, 173-175, 154-156, 138-141 dup);
 - dispoziția nr.72/13.05.2013 (vol.16 f.242-243 dup);
 - dispoziția nr.94/7.06.2013 (vol.26 f.230-231 dup);
 - adresa nr.19472/12.08.2013 (v.26 f.193-194 dup);
 - adresa nr.23986/11.10.2013 (v.26 f.177-178 dup);
 - adresa nr.187/10.12.2013 (v.26 f.145-146 dup);
 - notificare nr.25242/2012 CAS Mehedinți către Alpha Medical SRL (vol.9 f.383-384 dup);

- contractul nr.384/30.04.2013 CAS Mehedinti și SC Alpha Medical SRL (vol.9 f.405/454 dup);

- cerere nr.64/27.05.2013 a SC Alpha Mmedical (vol.9 f.440 dup);

- cerere nr.23/7.06.2013 SC ROMRAD RUM SRL (vol.24 f.26 dup);

- notă de fundamentare nr.1394/7.06.2013 înlocuită de Feraru Gogorița (vol.9 f.189-191

dup);

- act adițional /7.06.2013 (vol.24 f.118-119 dup);

- cerere suplimentare /21.06.2013 formulată de ROMRAD RUM (vol.24 f.121 dup);

- act adițional de alocare sume către SC ROMRAD RUM (vol.24 f.116-117 dup);

- cerere 28.06.2013 SC ROMRAD RUM (vol.24 f.107-110 dup);

- act adițional nr.3/15.07.2013 SC ROMRAD RUM (vol.24 f.105-106 dup);

- cerere nr.23/7.08.2013 SC ROMRAD RUM (vol.24 f. 24-99 dup);

- act adiționa nr.5/7.08.2013 SC ROMRAD RUM (vol.24 f.97-98 dup);

- OG nr. 17/30.07.2013 și Referat nr.DG1472/27.08.2013 (vol.9 f.66-71 și vol.9 f.57-63

dup);

- act adiționalnr.6/28.03.2013 SC ROMRAD RUM (vol.24 f. 89-90 dup);

- act adițional nr.4/28.08.2013 Alpha Medical (vol.9 f.430-431 dup);

- cerere nr.38/2.09.2013 SC ROMRAD RUM (vol.24 f.77-83 dup);

- act adițional nr.7/11.09.2013 SC ROMRAD RUM (vol.24 f.69-40 dup);

- act adițional nr.4/28.08.2013 Alpha Medical (vol.9 f.428-429 dup);

- cerere nr.128/14.10.2013 Alpha Medical (vol.9 f.427 dup);

- nota de fundamentare nr.24450 din 18.10.2013 (vol. f.187-188 dup);

- act adițional nr.6/18.10.2013 Alpha Medical (vol.9 f.425-426 dup);

- act adițional nr.8/18.10.2013 ROMRAD RUM (vol.24 f.61-62 dup);

- act adițional nr.9/31.10.2013 ROMRAD RUM (vol.24 f.59-60 dup);

- act adițional nr.7/31.10.2013 Alpha Medical (vol.9 f.423-426 dup);

- adresa nr.23254/4.10.2013 CAS Mehedinti către CASM (vol.9 f.73-82 dup);

- referat nr. BG862/7.11.2013 repartizări cf. OG 99/2013. 10.30 (vol.9 f.84-87 dup);

- cerere nr.46/11.11.2013 ROMRAD RUM (vol.24 f.52-56 dup);

- act adițional nr.10/12.11.2013 ROMRAD RUM (vol.24 f.36,37 dup);

- act adițional nr.8/12.11.2013 Alpha medical (vol.9 f.421-422 dup);

- cerere nr.149/26.11.2013 Alpha Medical (vol.9 f.420 dup);

- act adițional nr.9/3.12.2013 Alpha medical (vol.9 f.418-419 dup);

- act adițional nr.11/3.12.2013 ROMRAD RUM (vol.24 f.28-29 dup);

- act adițional nr.11/17.12.2013 Alpha Medical (vol.9 f.415-416 dup);

- act adițional nr.14/30.12.2013 ROMRAD RUM (vol.24 f.10-11 dup);

- act adițional nr.12/30.12.2013 Alpha Medical (vol.9 f.413-414 dup);

- act adițional nr.13/22.01.2014 (vol.6 f.410-411 dup);

- act adițional nr.15/22.01.2014 ROMRAD RUM (vol.24 f.3-4 dup);

- Ordinul nr.322/15.02.2013 ANV referitor la Rolea Constantin Sorin (vol.6 f.85 dup);

- Ordinul nr.355/25.02.2013 al ANV referitor la Rolea Constantin Sorin (vol.6 f.86-87 dup);

- Ordinul nr.1769/13.06.2013 al AMV referitor la Netoiu Titu (vol.6 f.105 dup);

- Ordinul nr.1826/28.06.2013 al AMV referitor la Rolea Constantin Sorin (vol.6 f.89 dup);

- Ordinul nr.2267/30.07.2013 al AMV referitor la Rolea Constantin Sorin (vol.6 f.97 dup);

- Decizia nr.3151/1.10.2013 referitor la Rolea Constantin Sorin (vol.6 f.121 dup);

- Decizia nr.6/6.01.2014 referitor la Rolea Constantin Sorin (vol.6 f.102 dup);

- dispoziția nr.171/23.01.2014 a primarului Gherghe Constantin privind pe Feraru Florin (vol.6 f.1-2 dup);

- dispoziția nr.3413/2.12.2013 referitor la Feraru Florin (vol.6 f.5 dup);

- acte privind Statutul SC INVEST PETROLEUM IMPEX SRL (vol.20 f.1-350 dup).

În susținerea acuzațiilor au fost invocate convorbirile telefonice, înregistrările audio-video, sms-uri, interceptări și transcrierea lor în procese-verbale după cum urmează:

- convorbiri – apeluri 2013 aflate în vol.13 înscrisuri+CD; pct.8 f.21 notă de probe;

- SMS din **11.11.2013** Rolea Zenovia Elisabeta (vol.6 f.228-251 dup; pct.11 f.23 NP);

- convorbiri telefonice (vol.13 înscriseuri pct.14 f-24 NP);
- convorbiri telefonice (vol.13 înscriseuri + CD);
- convorbiri telefonice 3.11.2013 între Duicu Ioan Adrian și Bușoi Cristian (vol.2 f.168-173 dup; pct.19 f.29-30 dup);
- convorbiri telefonice perioada februarie – iulie 2013 (vol.13 înscriseuri +CD pct.21 f.33 NP);

- redare convorbiri telefonice considerate relevante din vol13 înscriseuri+CD din **31.10.2013** ora 14:08:31; **14.11.2013** ora 18:30:51 (mandat de siguranță națională....) pct.23 f.35NP, din **9.12.2013** ora 13:16:27, din **15.12.2013** ora 10:49:59; **16.12.2013** ora 14:56:16; **17.12.2013** ora 13:46:26; **18.12.2013** ora 16:53:11; **21.12.2013** ora 9:52:36; din **23.12.2013** ora 16:47:01; **8.01.2014** ora 15:17:05; din **11.01.2014** ora 10:40:38; **16.01.2014** ora 15:58:00; din **23.01.2014** ora 11:00:06; din **3.03.2014** ora 21:16:47 (mandate emise de Curtea de Apel București) pct.23 filele 36-56 NP (vol.6 f.228-251 dup);

- convorbiri martie – octombrie 203 (vol.13 înscriseuri+CD pct.24 f.57 NP mandate de siguranță națională).

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. în lista de probatorii solicită următoarele înscriseuri a se avea în vedere în dovedirea infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Borugă Doina, descrise în CAPITOLUL III al Rechizitoriului.

- lista de echipamente și mobilier ale ROMBIOMEDICA SRL (vol.16 f.105-525 dup);

- NOTA justificativă privind valoarea estimată a echipamentelor înlocuite de Borugă Doina (vol.14 f.209-212 dup);

- Hotărârea CA Spital Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin nr.14/21.08.2013 (vol.14 f.208 dup);

- decizia nr.17999/17.09.2013 emisă de Borugă Doina (vol.14 f.2-7 dup);

- documentație de atribuire nr.113839/17.09.2013 (vol.14 f.203-207 dup);

- caietul de sarcini (vol.14 f.93-196 dup);

- documentația publicată pe SEAP (vol.14 f.18);

- documentație de atribuire anterior transmiterii în SEAP (vol.14 f.26-30 dup);

- anunț de participare nr.146501 Achiziție (vol.14 f.13-17 dup);

- documentație de atribuire achiziție publică (SEAP) – vol.14 f.14-45 dup;

- acord cadru de asociere (vol.15 f.56-59 dup);

- formular de ofertă depus de ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SRL (vol.15 f.55-65 dup);

- contractul nr.3045 din 05.02.2014 între Consiliul Județean Mehedinți și Spitalul Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin și ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN SRL (vol.14 f.53-91);

- adresă /17.12.2014 avizare cost produse achiziționate, fără leasing (vol.17 f.8-0 dup);

Hotărârea nr.3421/21.01.2014 de avizare a garantării solicitată de Consiliul județean (vol.17 f.268 și vol.15 f.188 dup);

- contractul nr.3045/5.02.2014 a Consiliului Județean cu Spitalul Județean de Urgență Dr. Tr. Severin (vol.14 f.53-91 dup).

S-au invocat și convorbirile purtate de inculpați rezultate din datele de trafic (vo.13dup) după cum urmează:

- convorbiri din **12.11.2013** ora 12:44:01, **13.11.2013** ora 11:57:03 și ora 12:50:53, ora 17:00:47 (proces-verbal din 28.03.2014 vol.16 f.95-104 dup) pct.5 f.61-66 NP.

Infracțiunea reținută în sarcina inculpatului **Stănoiu Cristian Damian** redată în **Capitolul IV** rechizitoriu se dovedește, se afirmă de către procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A., cu următoarele înscriseuri:

- documentul emis de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Mehedinți din 20.09.2012 cu privire la SC NOVASTRADMED SEV SRL (vol.5 f.227-228 dup);

- decizia de numire în funcție de manager a lui Bonga Doina la Spitalul Clinic Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin și înscriseuri de la ORC/Tribunalul Mehedinți (vol.4 f.226-268 dup);

- decizia nr.1/4.10.2012 (vol.5 f.211 dup);

- cerere de renunțare la funcția de administrator pentru înregistrare la ORC precum și a numitului Bongă Aurelian în aceeași funcție (vol.5 f.210 dup);
- Rezoluția nr.-5231/9.08.2013 a ORC/Tribunalul Mehedinți (vol.5 f.206 dup);
- documentul care atestă numirii lui Borugă Aurelian în funcția de administrator al SC NOVASTRAMED SEV SRL în actele ORC (vol.5 f.207 dup).

În susținerea vinovăției inculpatului **Duicu Ioan Adrian** pentru infracțiunile reținute în sarcina acestuia și analizate în Capitolul V al rechizitoriului s-au invocat următoarele probe:

- factura din 1.08.2013 emisă de INTEL FROM COM SRL (vol.8 f.9-10 dup);
- informații de la ONRC referitor la SC INTEL FROM COM SRL (vol.6 f.157-158 dup);
- 2 contracte pentru lucrări de instalații și pentru lucrări de compartimentare nr.117/4.11.2013 (vol.8 f.86-93 dup) și 121/14.11.2013 (vol.8 f.47-54 dup);
- documente privind situația plăților restante și a arieratelor aparținând Spitalului Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin (vol.31 f.106-120 dup);
- convorbiri telefonice din **27.10.2013** ora 21:26:41; **31.10.2013** ora 19:12:20; **4.11.2013** ora 16:13:25; **9.12.2013** ora 15:13:16 și 16:16:45; **10.12.2013** ora 14:46:44; 15:13:21, 15:41:31 și 15:31:40; **9.12.2013** ora 17:20:28, **15.12.2013** ora 10:49:59; 9.12.2013 ora 17:09:21; **16.12.2013** ora 17:56:05; **18.12.2013** ora 10:12:58; **19.12.2013** ora 8:41:42 (proces-verbal din 28.03.2014 (vol.8 f.38-42, pct.6, pag 74-87 NP) și respectiv proces-verbal din 28.03.2014 – voo.8 f.43-45 dup, pct.6 pg.89-90NP);
- documente privind reparațiile efectuate la imobilul din Toplet (vol.8 f.25-32 dup);
- documente pe baza cărora Consiliul Județean Mehedinți a achitat 300.000 lei către societatea Confort SA (vol.11 f.5-410 dup).

Cu privire la infracțiunile reținute în sarcina **inculpatului Popescu Constantin (Capitolul VI rechizitoriu)** procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a solicitat să se aibă în vedere următoarele probe:

- documente legate de SC FLORICOLA SA (vol.6 f.178-179 dup);
- contract de concesiune nr.79/2002 (vol.34 f.403-407 dup);
- raportul nr.6433 la proiectul de Hotărâre de cumpărare-vânzare teren către SC Floricola (vol.34 f.378 dup);
- extras de carte funciară (vol.34 f.379-382 dup);
- cerere nr.316/3.06.2013 a SC FLORICOLA SA (vol.34 f.402 dup);
- Hotărârea CL nr.54/7.06.2013 (vol.34 f.403 dup);
- raport de constatare calcul de specialiști DNA (vol.34 f.414-429 dup);
- contractul de vânzare-cumpărare nr.1188/19.06.2013 (vol.34 f.48 dup);
- concesiunea din 15.02.2010 în favoarea SC FLAMAND SRL a terenului în suprafață de 246 m² (vol.34 f.174-176 dup);
- raport la hotărârea privind aprobarea vânzării terenurilor către SC Flamand SRL (vol.34 f.139-141 dup);
- concesiune de către Consiliul local Orșova la 28.02.2013 a suprafeței de teren de 157 m² (vol.35 f.177 dup);
- modificarea contractului de concesiune din 15.02.2010 (vol.34 f.178 dup);
- intabularea la 5.08.2013 a dreptului de proprietate în favoarea mun. Orșova (vol.34 f.166-169 dup);
- cerere de operare de vânzare teren către Consiliul local mun. Orșova din 30.10.2013 a SC Flamand SRL (vol.34 f.165 dup);
- HCL Orșova nr.111/28.11.2013 de aprobare a vânzării (vol.34 f.180 dup);
- anexă a HCL (vol.34 f.181-182 dup și f.183-185 dup);
- raport constatare specialist DNA (vol.34 f.414-429 dup);
- raportat de evaluare vizând vânzarea terenului (vol.34 f.414-429 dup);
- convorbiri telefonice (începutul lunii iunie 2013) – vol.13 înscrisuri+CD;
- convorbirile din **12.11.2013** ora 16:38:34, consemnată în procesul-verbal de redare din 29.03.2014 (vol.37 f.65-66 dup, pct.9 pag.95,96 NP);
- convorbiri interceptate în baza autorizației emisă de C.A.B. din **30.10.2013** ora 10:29:21, **7.11.2013** ora 10:47:19; **12.11.2013** ora 16:38:34 (pct.19 pag 98-101 NP).

În **Capitolul VII al rechizitoriului** au fost menționate înscrisurile care dovedesc vinovăția inculpatului **Bădiu Andrei Dan** pentru infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată:

- contract de muncă din 19.01.2011 încheiat de Badiu Andrei Dan cu BITV Chanel SRL (vol.4 f.84-88);
- fișa postului (vol.4 f.9-11 dup);
- corespondența electronică (vol.4 f.36-73 dup);
- planul de ediții și tematica acestora (vol.5 f.90-92 dup);
- date de trafic convorbiri (vol.13 înscrisuri+CD);
- ultima emisiune înainte de concediu 2.08.2013 (vol.4 f.90-93 dup);
- corespondență electronică din 1.08.2012 (vol.5 f.38 dup);
- telluri afișate pe ecran în timpul emisiuni moderate de Bădiu Andrei Dan (vol. 5 f.93 dup);
- suma de 5000 lei depusă în contul indicat de Bădiu Andrei Dan (vol.5 f.137 dup);
- extrase detaliate ale conturilor inculpatului Bădiu Andrei Dan (vol.5 f.113-156 dup);
- convorbiri telefonice din **5.11.2013** ora 20:39:00 (proces-verbal de redare din 30.06.2014 vol.5 f.20-23 dup, pct.12 pag.106.107 NP).

B. Cererile pe probatorii ale inculpaților susținute oral și depuse în scris, au fost consemnate în Încheierea de ședință din 11.09.2015 (vol.8 C.A.B. f.282).

Aceștia au depus, în dovedirea și susținerea apărării, înscrisuri, au solicitat audierea martorilor din Rechizitoriu, astfel cum a fost menționați, precum și a unor martori noi, precizându-se datele de identificare (nume, adresă) și faptele în legătură cu care au propus audierea lor, expertize judiciare, tehnico-științifice, cu participarea de experți parte, emiteră de către Curte a unor adrese la diferite instituții pentru obținerea de date necesare aflării adevărului.

I. Inculpatul Popescu Constantin a solicitat:

- readministrarea tuturor probatoriilor, din faza de urmărire penală întrucât toate cele 4 cereri de probatorii punctuale în raport de acuzații nu au fost luate în considerare de procurorul de caz care le-a respins prin Ordonanțele emise după trimiterea dosarului în instanță;
- înscrisuri referitoare la situația juridică a terenurilor în discuție reprezentate prin 11 documente ce solicită a fi încuviințate;
- înscrisuri referitoare la activitatea din Consiliul Local al municipiului Orșova;
- înscrisuri legate de terenul concesionat lui Ponea Constantin;
- înscrisuri referitoare la suprafața de 2046 mp cumpărată de SC FLORICOLA (17 documente);
- înscrisuri referitoare la vânzarea terenului către SC FLAMAND (19 documente);
- înscrisuri privind situația conflictuală dintre inculpat și Cican Adrian;
- înscrisuri cu referire la conflictul cu familia Boțilă Eduard Marian și Viorel (17 documente);
- audierea **ca martori** a tuturor membrilor Consiliului local, a numiților Ponea Constantin, Galopenta Dumitru și Gheroi Alexandru;
- contestând rapoartele de constatare tehnico-științifică efectuate de specialiștii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, se solicită în temeiul art.172 alin.12 C. pr. pen. efectuarea unei **expertize evaluatorii** în legătură cu cele trei terenuri în discuție cu următoarele obiective:
 - valoarea de piață a terenurilor imobile înstrăinate sau concesionate în baza deciziilor Consiliului local;
 - dacă valoarea acestor imobile a fost corect stabilită prin rapoartele de evaluare care au stat la baza înstrăinării/concesionării, cu referire la rapoartele experților ANEVAR;
- dacă prin concesionarea/instrăinarea terenurilor respective s-a creat vreun prejudiciu bugetului local al mun. Orșova.

S-a solicitat totodată ca expertul să fie desemnat dintre cei ce fac parte din ANEVAR.

Documentele sunt menționate în Nota de probatorii (vol. 8 C.A.B. f. 302, vol.20 C.A.B. f. 158-191 pct. 60 opis).

II. Inculpatul Duicu Ioan Adrian, prin avocat a solicitat:

- audierea martorilor Bololoi Elena, Ulmet Elena Daniela, Cățu Marcela și Chircu Doinița, Tuca Florian, Pescaru Marian, Terescu Camelia Mariana și Căpraru Constantin, indicând pentru fiecare aspectele cu privire la care urmează a fi audiați, aspecte consemnate în Încheiere.

- audierea tuturor martorilor audiați de către procuror în faza de urmărire penală.

Cu privire la proba cu înscrisuri s-a cerut a fi primite ca probatorii următoarele înscrisuri:

- hotărârea Consiliului județean din ianuarie 2014;
- decizia pentru numirea comisiei de evaluare;
- documente în legătură cu rapoartele de la ROMRAD-RMN și CSAS Mehedinți;
- documente emane de la INVEST PETROLEUM;
- documente privind reabilitarea complexului muzeal Porțile de Fier;
- fișa postului celor angrenați în legătură cu activitățile mai sus arătate legate și de deconturile care s-au operat în mod corect;
- hotărâri ale Consiliului Județean și corespondența legată de organizarea licitației;
- fotografii ale blocului materno-infantil.

Nota de probatorii (vol 8 f. 82, 150-153) depusă la 11.09.2015 urmată de depunerea de documente ce se găsesc în volumul 9 C.A.B. filele 1,2, volumul 11 C.A.B. filele 90-137, volumul 19 C.A.B. f.177-180, pct.8 opis, filele 211-214 pct.15 opis și volumul 20 C.A.B. filele 192-216 pct.61 opis.

III. Inculpatul Ponea Constantin Ștefan prin avocat a solicitat încuviințarea următoarelor probatorii:

I. – readministrarea probelor efectuate în cursul urmăririi penale, solicitare formulată și în camera preliminară;

- reaudierea martorilor Dumbrescu Doru, Anghel Andreescu, Manea Ion menționați în Rechizitoriu;

- audierea martorilor Robert Cazanciuc, consilierii Consiliului local ai mun. Orșova, a expertului independent ANEVAR;

II. – emiterea de către Curte a unor adrese către Vodafone Romania și SC Orange SA pentru a comunica instanței referiri legate de datele de trafic transmise Parchetului dacă acestea se înscriu în prevederile legale ale Legii nr.506/2004 ori ale Legii nr.82/2012;

- emiterea unei adrese către Primăria Orașului Orșova pentru a comunica ce concesiuni de terenuri s-au făcut în perioada 1995 – 2015 și dacă între beneficiari se regăsesc și numiții Boțilă și Cican Adrian;

- emitere adresă la C.A. Craiova pentru a comunica dacă în perioada 7.05. 2013 – 10.05.2013 au avut loc activități care să necesite prezența membrilor Colegiului de conducere;

- emiterea unei adrese către Consiliul județean Mehedinți care să comunice componența Autorității teritoriale de ordine publică pentru perioada 15.09.2009 – 2.04.2014 și datele și materialele existente pentru perioada februarie – iunie 2013;

- emiterea unei adrese către DNA și Consiliului Județean Mehedinți cu privire la corespondența prin fax invocată în Rechizitoriu filele 61-62, data comunicării acestuia și indicarea orei;

- emiterea unei adrese către IGPR din care să rezulte data de la care comisarul Opreța Remus a fost numit (cu 1.04.2013) în funcția de șef inspector adjunct la IPJ Arad și vacantarea aceleiași funcții la IPJ Mehedinți și relații despre rapoartele transmise pentru ocuparea postului rămas liber și fișa postului cu atribuțiile inspectorului șef de poliție județean.

III. – expertiză tehnică de specialitate privind terenul concesionat părinților inculpatului Ponea Constantin Ștefan cu următoarele obiective:

- care este poziția terenului în discuție;

- valoarea reală a redevenței.

IV. – solicitarea ca DNA să pună la dispoziție suportii optici originali conținând convorbirile telefonice (martie – iunie 2013) dintre inculpații Duicu, Ponea, Popescu și ascultarea în ședința publică, în integralitatea lor a convorbirii telefonice dintre inculpații Duicu și Popescu din 26.04.2013 ora 8:8, dintre Duicu cu Doru Dumitrescu.

Nota de probatorii din vol.8 C.A.B f. 2-9 depusă la 11.09.2015 și a înscrisurilor depuse, în același temei legal ulterior, la 21.09.2015 se regăsesc în volumul 9 C.A.B. f.239-240, f.127-213 vol.

C.A.B. pct.35 opis, vol.13 C.A.B. f. 213-218, pct.57 opis și vol.7 f.8-9, 287 conține următoarele documente:

IV. Inculpata Borugă Doina prin avocat a solicitat încuviințarea următoarelor probe:

- audierea martorilor Popescu Margareta, Bosoancă Adrian, Bosoancă Lucian precum și 3 categorii de martori - 14 persoane indicate în cererea de probatorii;
- proba cu înscrisuri astfel cum a fost menționată în cererea scrisă de probatorii.

Nota de probatorii s-a depus la dosar la 11.09.2015 (vol. 7 C.A.B. f. 212-214), susținută de înscrisurile depuse și la 24.09.2015 (vol.8 C.A.B. f. 283; vol.10 C.A.B. f.137-139, 342; vol.13 C.A.B. f.209-212, pct.56 opis; vol.19 C.A.B. f. 301-305 pct.44 opis).

V. Inculpata Drăghia Valentina, prin avocat, a solicitat încuviințarea următoarelor probe:

- audierea martorilor din lucrări, a lui Nedelcu Elena, Litră Daniel și Ene Tuța, Torsin Daniela

- înscrisuri constând în:

- raportul de control întocmit de C.A.B. în 2015 – verificarea activității SC ROMRAD RMN SRL 2012-2015;

- lista furnizorilor de servicii paraclinice din perioada 2012-2014;

- procesele-verbale de punctaj către ROMRAD RMN SRL în perioadele 2013-2014, 2014-2015;

- contractul de furnizare servicii paraclinice din 2013 și 2014;

- acte adiționale la aceste contracte de furnizare de servicii paraclinice;

- listele de programare și suplimentările;

- adrese înaintate de ROMRAD RMN SRL înaintate către CAS Mehedinți pentru suplimentarea sumelor alocate.

Nota de probatorii s-a depus însoțită de înscrisurile aflate în vol. 7 C.A.B. filele 212-214, vol.8 – f. 283-286, vol. 10 – f. 137-342.

VI. Prin avocat, inculpata Feraru Grigorița a solicitat:

- reaudierea martorilor din Rechizitoriu, inclusiv a martorului Nebencea și Feraru Florin, soțul inculpatei Torsin și Albu Doina;

- încuviințarea probei cu înscrisuri:

- fișa postului inculpatei;

- dispoziții privind promovarea lui Feraru Florin;

- 5 hotărâri ale Consiliului local al mun. Dr. Tr. Severin – organigramă și state de funcții;

- 2 rapoarte de evaluare a performanțelor profesionale pentru perioada 1.01. – 31.12.2012, 1.01.2012 – 31.12.2013.

S-a depus la dosar Nota de probatorii (vol. 8).

VII. Inculpata Rolea Elisabeta Zenovia, prin avocat, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și testimoniale după cum urmează:

- Ordinul președintelui CNAB nr.419/28.08.2012;

- stabilirea punctajelor acordate de Comisia de evaluare a furnizorilor de servicii medicale paraclinice pe baza înscrisurilor și a anexei 11 din Normele metodologice medicale aplicabile aprobate prin Ordinul nr.423/191/2013 al CNAS și al Ministrului Sănătății;

- componența nominală a comisiei de evaluare a furnizorilor de servicii medicale;

- comunicarea procedurilor operaționale valabile pentru anul 2013 pentru specialitățile paraclinice și activitatea de verificare, decontare, raportări etc.;

- componența comisiilor de control, procesele-verbale de control la ROMRAD RMN din 14 mai, 17 iunie, 15 iulie, 13 august, 14 octombrie, 14 noiembrie, 15 decembrie 2013;

- comunicarea de către Casa județeană a sumelor repartizate SC ALPHA MEDICAL după deblocarea rezervei de 10% din luna august 2013 și după cele 2 rectificări bugetare;

- audierea martorilor între care și Popescu Ana și cei propuși de Feraru Grigorița.

S-a depus Nota de probatorii (vol. 11 C.A.B. f. 59-84) cu documentele enunțate.

VIII. Inculpatul Bădin Andrei Dan, a susținut, prin avocat cererea de probatorii (vol. 11 C.A.B. – f. 85-137) și a depus la dosar Nota de probe (vol. 8 C.A.B. – f. 162-165), precizând succint următoarele:

- în fundamentarea apărării este necesară audierea martorilor Rovana Plumb, Sorin Oancea, Andreea Tălmăcel și Sulfina Barbu, unii dintre aceștia audiați și de procuror în faza de urmărire penală;

- înscrisuri: declarații extrajudiciare, articole de presă;

- comunicări – e-mail legat de emisiunea ce o modera și subiectul Rovana Plumb;

- extras de cont din 2011.

Inculpatul, prin avocat, a precizat, depunând Nota de probatorii că renunță la probele de la pct.2,3 și 10 din cererea de probe și pentru pct.4 va depune un înscris.

IX. Inculpatul Stănoiu Cristian Damian a precizat că va formula apărări în drept, care nu justifică administrarea de probatorii, decât dacă pe parcursul cercetării judecătorești s-ar impune o reevaluare a probatoriilor.

Inculpatul și-a rezervat dreptul la tăcere pe care l-a exercitat și pe parcursul urmăririi sale penale ca suspect, apoi ca inculpat, după ce anterior acestor calități procesuale a fost audiat ca martor.

X. Inculpata Popescu Daniela Delia, față de poziția sa procesuală de recunoaștere, a faptelor reținute în sarcina sa și judecarea acestuia conform procedurii simplificate, prin avocat, a solicitat doar probe în circumstanțiere, caracterizări (vol.7 C.A.B. vol.8 f.282), înscrisuri privind situația familială.

Inculpații Ponea Constantin Ștefan, Popescu Constantin, Drăghia Valentina, Feraru Grigorița, Rolea Elisabeta Zenovia au solicitat și încuviințarea de probe în circumstanțiere.

Inculpații Duicu Ioan Adrian, Borugă Doina și Bădiu Andrei Dan în mod explicit nu au solicitat probe în circumstanțiere.

Cu privire la probatoriile solicitate de inculpați și a probatoriului susținut de parchet, procurorul a reafirmat însușirea cererii de probatorii, intitulată „NOTĂ DE PROBATORII depusă la data de procurorul care a instrumentat și întocmit rechizitoriul în prezenta cauză”.

De asemenea, în concluziile sale a arătat că este de acord cu încuviințarea probelor în circumstanțiere pentru inculpații care au formulat această cerere, apoi s-a referit punctual cu privire la fiecare solicitare de probatorii a fiecărui inculpat după cum urmează:

1. Cu privire la probele cerute de **inculpatul Popescu Constantin**:

- a solicitat admiterea probei cu înscrisuri, mai puțin cele de la punctele 2,3,4,5 și 6 din Nota de probatorii pe care nu le consideră utile și concludente;

- audierea a doar 2-3 membri ai Consiliului local al mun. Orșova și reaudierea altor 2 audiați de parchet;

- respingerea audierii martorului Ponea Constantin, rudă cu unul din inculpați, precum și efectuarea unei expertize tehnico-judiciară evaluatorie câtă vreme nu se rețin în sarcina inculpatului infracțiuni de prejudiciu.

2. Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a cerut respingerea probatoriilor formulate de **Duicu Ioan Adrian** întrucât nu sunt utile cauzei, mai puțin reaudierea martorilor din acte.

Înscrisurile la care s-a făcut referire nu vizează infracțiunile pentru care este cercetat inculpatul Duicu, el a efectuat „acte de fapt” deci nu are relevanță cine și ce a semnat în numele cărei societăți, a se vedea de cine sunt controlate.

În ceea ce privesc înregistrările convorbirilor telefonice și celelalte interceptări în opinia parchetului ele subzistă prin Încheierea din 19.03. 2015 a Î.C.C.J. care a înlăturat doar declarația de martor a inculpatului Stănoiu Cristian Damian.

3. Cu privire la cererea de probatorii formulate de inculpatul **Ponea Constantin Ștefan** s-a arătat:

- să se încuviințeze reaudierea martorilor din acte;

- să se emită adresă către Ministerul Justiției chiar dacă la dosar există un răspuns în sensul invocat de inculpat;

- să se respingă însă adresele către Vodafone și Orange SA întrucât nu sunt nici utile și nici concludente răspunsurile vreuneia dintre cele două societăți și audierea lui Robert Cazanciuc;

- să se respingă emiterea de adrese către D.N.A., IGPR fiind neconcludente, la fel și adrese către Primăria Orșova, Consiliul Județean Mehedinți și Autoritatea Teritorială de Ordoni Publică;
- s-a apreciat că o expertiză tehnică cu obiectivele arătate nu este utilă în raport de acuzațiile aduse inculpatului, iar înregistrările digitale nu pot fi contestate, audierea acestora fiind oportună.

4. Cu privire la probatoriile solicitate de **inculpata Borugă Doina**, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a solicitat să se respingă ca neutile și neconcludente atât în ceea ce privește înscrisurile, audierea unor noi martori, pronunțându-se doar în favoarea audierii martorilor din acte.

5. Aceleași concluzii de respingere au fost susținute de procuror și în ceea ce privește probatoriile cerute de **inculpata Feraru Grigorița** care nu sunt concludente față de acuzațiile ce i se aduc.

6. În același sens a concluzionat procurorul și cu privire la probele solicitate de **inculpata Rolea Elisabeta Zenovia** apreciind ca utile și admisibile doar înscrisurile menționate la punctele a și f din Nota de probatorii.

7. despre probele cerute de inculpata **Drăghia Valentina**, procurorul a afirmat că sunt, cu excepția reaudierii martorilor din acte, inutile atât ca importanță a înscrisurilor cât și referitor la audierea unor noi martori, inclusiv Torsin Daniela.

8. Cu excepția audierii martorei Rovana Plumb și atașarea unui CD cu emisiunile moderate de inculpatul Bădin Andrei Dan, care sunt relevante într-o anumită măsură, celelalte probe solicitate nu sunt concludente.

9. Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a achiesat la probele cerute, în circumstanțiere, de **inculpata Popescu Daniela Delia**.

Inculpații, prin avocați, în susținerea orală a notelor de probatorii au achiesat la cererea procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de a se reaudia martorii din lucrări, dar nu selectiv.

La acest termen de judecată, față de solicitarea din 30.06.2015 a inculpatului Duicu Ioan Adrian, a precizărilor cerute de inculpatul Ponea Constantin Ștefan și de inculpata Rolea Elisabeta Zenovia, Curtea a făcut precizări clare în sensul că prin Încheierea din Camera preliminară de la 28.11.2014 înregistrările, interceptările efectuate în baza mandatelor de siguranță națională și a autorizațiilor Î.C.C.J. au fost înlăturate, măsură rămasă definitivă prin Încheierea nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție care a dispus începerea judecării în prezenta cauză.

C. I. La termenul de judecată de la 9.10.2015 la solicitarea Curții, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a precizat că Borugă Cătălina menționată ca martoră în citativul rechizitoriului, nu și în cuprinsul Capitolului V, se solicită a fi audiată, iar martorii Ene Tița, Nedelcu Elena, Lită Daniel Nicu, Albici Camelia, Mură Petronelli Mihaela, Lită Dan Nicu, Nenu Florina Carla și Bușoi Cristian vor fi reaudiați inclusiv cu privire la faptele pentru care este cercetată Drăghia Valentina.

Inculpatul Bădin Andrei Dan a renunțat la emiterea adreselor Curții către Vodafone și Orange, a luat act de procesul-verbal privind hard-diskul/nr. de inventar arhivă 11195-11, insistând în audierea Sulfinei Barbu ca martor.

Inculpatul Ponea Constantin Ștefan a renunțat la audierea martorului Duică Bogdan Florentin și a precizat numele expertului Ion Cristian Viorel care a efectuat evaluarea terenului concesionat lui Ponea Constantin.

Inculpatul Duicu Ioan Adrian a precizat că probele – înscrisurile referitoare la Muzeul Regional Porțile de Fier au fost solicitate în legătură cu fapta de luare de mită reținută în sarcina sa în conexiune cu geamul termopan primit cu titlu de folos necuvenit pentru ROMRAD RMN SRL.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a depus opisul dosarului de urmărire penală nr.321/P/2013 și a solicitat să se respingă proba cerută de inculpatul Duicu.

Inculpata Borugă Doina, la cererea procurorului, a declarat că nu înțelege să mai dea o declarație, alta decât cea din faza de urmărire penală cu privire la inculpatul Stănoiu.

II. Curtea a încuviințat pentru inculpații Feraru Grigorița, Borugă Doina, Drăghia Valentina, Popescu Daniela Delia, Rolea Elisabeta Zenovia probele cu înscrisuri și cele testimoniale, ca

fondate (Torsin Daniela și Albu Doina; Pătrașcu Alin („Medicare”), Manolea Romeo („Eyecon”), Bucura Ioana (Inter-Medico), Georgescu Larisa (Tehnoplus), Duță Ion (șef serviciu administrativ), Bololoi Elena și Tirisi Maria; Torsin Daniela; Sorescu Ana).

Inculpatului Bădin Andrei Dan i s-au încuviințat probele testimoniale (audierea martorilor Oancea Sorin, Andreea Tălmacel și Rovana Plumb) și în parte cererea cu înscrisuri.

S-au încuviințat pentru inculpatul Popescu Constantin probele testimoniale, probatoriul cu înscrisuri și efectuarea unei expertize tehnice evaluatorii pentru cele două terenuri deținute.

Pentru inculpatul Duicu Ioan Adrian s-a încuviințat audierea martorilor Bololoi Elena, Pătrașcu Dumitru, Tropcea Luminița și Tîrș Maria și în parte proba cu înscrisuri.

Curtea a încuviințat cererea de probatorii a inculpatului Ponea Constantin Ștefan privind audierea martorilor a membrilor Consiliului local Orșova și Dumitrescu Doru, Andreescu Anghel, Manea Ion, Bădescu Elena, Ion Cristian Viorel, Postelnicu Dorel și Oltei Radu Cristian, în parte proba cu înscrisuri și efectuarea unei expertize tehnico-științifice evaluatorii.

Obiectivele astfel cum au fost încuviințate au fost depuse la dosar la termenul de judecată de la 6.11.2015.

La termenul de judecată de la **6.11.2015** Curtea a luat act de depunerea notei de probatorii cu înscrisuri și s-a pronunțat în consecință față de cererea procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A.

Referitor la probatoriul susținut de procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A., Curtea a încuviințat audierea martorilor, din lucrări, luând act de precizarea referitoare la martorii Boruga Cătălina (pentru inculpata Boruga Doina) și cei care rezultă din Rechizitoriu dar fără a fi menționați în Nota de probatoriu pentru inculpata Drăghia Valentin.

Cu privire la proba cu înscrisuri la care Rechizitoriul nu face nici mențiune în dispozitivul său, Curtea, pentru a se pronunța în cunoștința de cauză a pus în vedere procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. să menționeze în scris care sunt înscrisurile pe care înțelege să le folosească în susținerea acușării cu referire la care dintre inculpați, la ce faptă, cu indicarea datelor de identificare volum, pagină.

*
* *

Începând cu termenul de judecată de la 6.11.2015, s-a procedat la audierea sub prestare de jurământ, a martorilor după cum urmează:

- Rovana Plumb, Nebancea Marian Lucian, Albici Camelia Luminița, Mura Mihaela Petronela, Litră Daniel Nicu.

În timpul audierii, martorul Litră Daniel Nicu, înainte de finalizarea și semnarea declarației, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a declarat că se sesizează pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă și favorizarea infractorului de către martor și în baza art.360 C. pr. pen. a solicitat comunicarea Încheierii de la termenul de judecată pentru întocmirea procesului-verbal de sesizare.

La termenul de judecată de la 4.12.2015 s-au audiat martorii din acte după cum urmează:

- Mednyanszky Ștefan Ladislau, Torsin Daniela, Albu Drina, Nedelcu Elena, Spătaru (fostă Ene) Tița și Dumitrescu Constanța.

În timpul audierii martorelor Nedelcu Elena și Spătaru (fostă Ene) Tita, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A., înainte de finalizarea declarației și semnării acesteia de către martore, a cerut Curții să se ia act că se sesizează împotriva ambelor martore pentru săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă și favorizarea infractorului, solicitând, în temeiul art.360 C. pr. pen. comunicarea Încheierii pentru întocmirea procesului-verbal de sesizare.

Curtea, aflându-se în cursul audierii, sub prestare de jurământ, al martorelor, a pus în vedere procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. să comunice eventualele acte ce intenționează să le efectueze după finalizarea procedurii testimoniale în

condițiile legii și să formuleze cererile ulterior acesteia, evitând astfel percepția intervenției intempestive a acestuia ca intimidare a celor audiați.

La termenul de judecată de la 29.01.2016 s-au audiat martorii din lucrări propuși și de inculpați:

- Pătrașcu Alin, Georgescu Larisa, Bosoancă Adrian Doru, Chircă Valentin Titus, Popescu Margareta și Popescu Cristian Valentin.

Martorii propuși de inculpatul Bădin Andrei Dan și inculpata Borugă Doina:

- Oancea Sorin, Manolea Romeo, Bucura Ioana, Tîrîș Maria, Duță Ion, Bololoi Elena **au fost audiați la termenul de judecată de la 26.02.2016.**

La 25.03.2016 au fost audiați martorii propuși de inculpatul Ponea Constantin Ștefan:

- Andreescu Anghel, Ponea Adina Georgeta, Ponea Constantin, Ponea Ana, ultimii trei martori au invocat prevederile art. 117 C. pr. pen. și au refuzat să facă declarații.

Martorii din lucrări, propuși și de inculpatul Ponea Constantin Ștefan:

- Bădescu Adrian Ștefan, Viziru Mihaela Cosmina, Tobă Petre, Ion Cristian Viorel, Postelnicu Dorel, Oltei Radu Cristian și Budescu Elena, **au fost audiați sub prestare de jurământ la 22.04.2016.**

Martorii din lucrări propuși și de inculpatul Popescu Constantin s-au audiat la 6.05.2016:

- Manea Ion, Galopeniță Pepsilă Ecaterina, Negulescu Constantin și Popițu Ilie.

S-a continuat audierea martorilor propuși de inculpații Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin în ședința din 30.05.2016 după cum urmează:

- Botilă Marian, Pătășanu Petre, Nemeș (Popescu) Mihaela Codruța și Boțilă Eduard.

Martorii din lucrări Cican Adrian, Caprioru Nicolae, Vesa Ion, Basaraba Toma, Neghină Ștefan, Iovanovici Oana Mirela și Sănătescu Viorica **au fost audiați la 31.05.2016** și declarațiile acestora au fost consemnate în dosar.

La 17.06.2016 s-au audiat martorii propuși de inculpatul Popescu Constantin după cum urmează:

- Stoica Marius Simion, Papavă Dan Ovidiu, Cergan Adrian, Ghergulescu Ion, Sperdea Mircea Ion, Trușcă Aurelian, Gutuleanu Poenaru Sorin Claudiu și Lăpădătescu Florian.

Începând cu termenul de judecată de la 6.07.2016 s-a început audierea martorilor din lucrări cu privire la presupusa activitate infracțională a inculpatului **Duicu Ioan Adrian** precum și a martorilor propuși de acesta, după cum urmează:

- Stoica Vlad Ștefan, Fulger Ionuț Cosmin, Fănuță Maria Magdalena, Ponea Adina Georgeta, Ponea Constantin și Ponea Ana.

La data de 19.07.2016, sub prestare de jurământ, s-au audiat martorii:

- Mednyanszky Ștefan Ladislav, Mură Mihaela Petronelli, Albici Camelia Luminița, Georgescu Ionel, Ianoși Ion și Netoi Titu.

La data de **16.09.2016 s-au audiat martorii:**

- Bădescu Adrian Ștefan, Negulescu Constantin, Nenu Florina Karla, Constantin Maria Mihaela și Stoea Leana.

La termenul de judecată de la **14.10.2016 au fost audiați martorii:**

- Nedelcu Elena, Gherghe Constantin, Pătrașcu Dumitru și Tîrîș Maria.

La 11.11.2016 martorii audiați au fost:

- Popescu Margareta, Bosoancă Adrian Doru, Feraru Florin, Mijache Loredana Andreea, Dumitrescu Răzvan Lorin, Bădănoiu Adriana, Mija Gheorghe, Bololoi Elena, Trapcea Emilia Luminița și Bușoi Cristian Silviu.

La termenul de judecată de la 9.12.2016 s-au audiat martorii Iosif Alin, Mavrodin Tiberiu Valentin și Shhaideh Sevil **iar 3.02.2017** au fost audiați martorii:

- Bosoancă Lucian, Tuce Florinel, Savin Bogdan, Oprescu Geanina Maria, Coporan Iuliana Camelia și Enea Alina Maria.

Martorii audiați la data de 03.03.2017 au fost:

- Sică Valerian, Voicu Valentina, Borugă Cătălina, Stuparu Elena, Nețoiu Titu și Rolea Sorin.

În ședințele de judecată de la 31.03.2017 și 26.05.2017 au mai fost audiați martorii:

- Spiridon Ion, Moldovan Gabriel Cristian și Duicu Ana, respectiv Stăncioiu Stelian, Vâlcu Romulus, Lungu Călin și Chircu Doinița.

Cu ocazia administrării probei testimoniale inițiate la 6.11.2015, Curtea a constatat că la fila 295 a rechizitoriului (vol. 1 dup) nr.321/P/2013, procurorul care a instrumentat cauza a dispus, între altele:

- „disjungerea cercetării numitelor Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena pentru infracțiunile de complicitate la trafic de influență prevăzută de art.48 C.pen. rap la art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000, respectiv dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen. sub aspectul comiterii infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art.289 C.pen. (1968)”.

În condițiile în care prin Încheierea de ședință de la 4.12.2015 s-a dispus audierea tuturor martorilor la care procurorul de caz a făcut referire în dispozitivul Rechizitoriului, Curtea, la termenul de judecată de la 9.10.2015 a dispus și a înaintat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA două adrese solicitând să i se comunice stadiul cercetărilor în ceea ce privește pe Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena, cine sunt martorii din Rechizitoriu cercetați pentru infracțiunile menționate, care este stadiul cercetărilor acestora și dacă în ambele situații acestea s-au finalizat și cu ce soluții.

Solicitarea Curții sub ambele aspecte era în mod cert justificată și necesară având în vedere că atât Ponea Adina Georgeta cât și Fănuță Maria Magdalena, ca și toți martorii din lucrări urmau a fi audiați în faza de cercetare judecătorească.

La data de 1.11.2015 s-au înregistrat adresele emise la data de 23.10.2015, sub semnătura procurorului șef de secție și a procurorului de caz al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție prin care s-au adus la cunoștință Curții următoarele:

- „În cauza DNA la care faceți referire urmărirea penală se efectuează cu privire la faptele care fac obiectul cauzei în condițiile art.305 alin.1 C.pr.pen. În această cauză nu s-a dispus, până la acest moment efectuarea în continuare a urmăririi penale în condițiile art.305 alin.3 C.pr.pen., situație față de care nu vă putem comunica numele persoanelor față de care se efectuează cercetări”;

- „urmare a adresei dvs. nr.4878/2/2014 din data de 12.10.2015 vă comunicăm faptul că în cauza DNA, urmărirea penală se efectuează cu privire la faptele care fac obiectul cauzei în condițiile art.305 alin.1 C.pr.pen”

Curtea a purces la audierea martorilor și la termenele de judecată de la 6.11.2015 și de la 4.12.2015, procurorul de ședință s-a sesizat din oficiu pentru infracțiunile de mărturie mincinoasă și favorizarea infractorilor în timpul audierii martorilor Nedelcu Elena, Litră Daniel Nicu și respectiv Spătaru (fostă Ene) Tița.

La termenul de judecată din 17.06.2016, Curtea a dispus, la aproape 2 ani de la disjungerea dispusă prin rechizitoriu, adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA referitor la cercetarea martorelor Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena ca inculpate în cauza disjunsă și cu privire la stadiul cercetării martorilor din lucrări ori soluțiile date individual.

Totodată, s-a solicitat să se comunice Curții care este stadiul cercetărilor cu privire la martorii din lucrări audiați de instanță și cu referire la care procurorul de ședință s-a sesizat cu privire la săvârșirea a două infracțiuni în timpul audierii de judecător, pentru unii, chiar înainte de finalizarea declarațiilor și semnării acestora (Nedelcu Elena și Spătaru (Ene) Tița), Litra Daniel Nicu.

Răspunsul procurorului șef de secție de la 5.07.2016 la adresa Curții dispusă la 17.06.2016, a avut un conținut identic cu cel transmis instanței ca răspuns la 23.10.2015.

„Urmare a adreselor dumneavoastră nr.4878/2/2014 din 28.06.2016 și 29.06.2016, vă comunicăm faptul că în cauzele DNA la care faceți referire, urmărirea penală se efectuează cu privire la faptele care fac obiectul cauzelor, în condițiile art.305 alin.1 C.pr.pen.”.

În contextul derulării și finalizării administrării probei testimoniale, Curtea, față de răspunsurile similare și echivoce emise în 2015, 2016, a revenit la 6.07.2016 cu o nouă adresă cu privire la aceleași aspecte pentru care s-au solicitat date explicite în condițiile art.357 alin.3 C.pr.pen. și art.282 alin.4 lit.a și d C.pr.pen.

La același termen de judecată s-a dispus și s-a comunicat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în condițiile art.3¹ OUG nr.43/2002 și art.2 al Ordinului nr.2184/C/2.10.2006 și Consiliul Superior al Magistraturii câte o adresă cu referire la corespondența purtată cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și modalitatea de a răspunde Parchetului la solicitările Curții deloc lămuritoare pentru necesitatea asigurării bunei și normalei desfășurări a procesului penal din prezenta cauză.

Răspunsurile Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (nr.1039/C/15.07.2016) și al Parchetului de pe lângă DNA (18.07.2016) cu un conținut identic, în contradicție vădită cu răspunsurile anterioare ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA (23.10.2015 – 2 adrese, 5.07.2017) a arătat instanței că:

„... în cauzele la care se face referire nu s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de vreo persoană, astfel că cercetările care se fac în respectivele dosare nu sunt de natură a avea vreo relevanță pentru cauza aflată pe rolul instanței de judecată”.

„... datele solicitate de către instanța, odată comunicate, ar urma să fie dezbătute în ședința publică și atașate dosarului la care au acces toate persoanele implicate în cauză”.

„... instanța a solicitat date despre dosare aflate în lucru, în care până la acest moment nu au fost formulate acuzații față de vreo persoană, s-a apreciat că dezvăluirea datelor în această modalitate este de natură a prejudicia atât activitatea de urmărire penală, cu repercusiuni negative asupra administrării probatoriului și stabilirii adevărului în respectivele cauze și dreptului la apărare al persoanelor față de care, în viitor, s-ar putea dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale”.

„Ca urmare, dezvăluirea de informații din dosarele aflate în curs de soluționare la Secția de combatere a corupției din cadrul DNA nu își găsește justificare, în condițiile în care datele solicitate sunt lipsite de relevanță pentru cauza aflată pe rolul instanței de judecată”.

La termenul de judecată de la **4.12.2015** Curtea a încuviințat, între probatoriile solicitate de inculpații Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin efectuarea și a unei expertize tehnice judiciare de evaluare a terenurilor ce au constituit obiectul rapoartelor de constatare tehnico-științifică efectuate de specialiștii DNA și terenul concesionat părinților inculpatului Ponea cu următoarele obiective:

- care este poziția terenului concesionat
- care este valoarea reală a redevenței propuse de inculpatul **Ponea Constantin Ștefan** și obiectivele propuse de inculpatul Ponea Constantin Ștefan:
- care este valoarea de piață a celor 4 terenuri, imobile care au fost înstrăinate sau concesionate conform dispozițiilor Consiliului local prin cele 3 hotărâri nr.42/3.04.2013, nr.54/7.10 și nr.118/28.11;
- dacă valoarea acestor imobile a fost corect stabilită prin rapoartele de evaluare efectuate de experți, ANEVAR independenți, la momentul concesionării sau înstrăinării de către Consiliul local Orșova conform legii;
- dacă prin concesionarea și înstrăinarea terenurilor ce au făcut obiectul acestor înstrăinări sau concesionări s-a creat vreun prejudiciu bugetului local al Primăriei Orșova.

Procurorul s-a pronunțat în sensul respingerii efectuării expertizei tehnice judiciare de evaluare imobiliară solicitată de inculpați, întrucât nu se rețin în sarcina acestora infracțiuni de prejudiciu.

S-a desemnat, conform art.173 C.pr.pen. expert în cauză Andrioiu Costin Bogdan, iar în urma suspendării acestuia din activitatea de expert, s-a desemnat expert Dunăreanu Raluca Ioana, cu respectarea prevederilor art.176 C.pr.pen.

La cererea inculpaților Ponea și Popescu, li s-a încuviințat câte un expert parte: Danciu Dănuț și respectiv Avram Costin Daniel conform art.173 alin.4 C.pr.pen.

La solicitarea procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA s-a încuviințat și Parchetului un expert parte Barbu Ana Maria Daniela pentru care la 30.05.2016 s-a depus un referat privind plata onorariului.

După depunerea raportului de expertiză, încuviințat de instanță, la termenul de judecată de la 9.12.2016, inculpatul Popescu a declarat că a renunțat la serviciile expertului parte și că nu are obiecțiuni.

Inculpatul Ponea Constantin Ștefan a declarat că nu are obiecțiuni la raportul de expertiză.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a susținut oral și în scris obiecțiunile la raportul de expertiză întocmit de expertul Dunăreanu Raluca Ioana care au fost încuviințate de instanță.

Expertul parte admis de instanță pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – expert Barbu Ana Maria Daniela a depus obiecțiunile la Raportul de expertiză și a încunostințat instanța de participarea acestuia la concursul organizat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA pentru angajarea în această instituție Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a comunicat Curții că a renunțat la serviciile doamnei expert, în cauză operând prevederile art.174 C.pr.pen. (Încheierea din 23.06.2017).

Expertul Dunăreanu Raluca Ioana a răspuns obiecțiunilor formulate de procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA care nu a mai insistat în audierea doamnei expert în ședința publică, făcând precizarea că va susține punctele de vedere divergente față de concluziile raportului de expertiză cu ocazia dezbaterilor pe fond a cauzei.

Onorariul pentru efectuarea expertizei a fost suportat de către inculpații Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin în condițiile art.175 C.pr.pen.

Raportul de expertiză a fost omologat de instanță la termenul de judecată de la 23.06.2017.

În cauză, în faza de urmărire penală s-au efectuat peste 40 de percheziții domiciliare și două percheziții informatice, între care și la CJAS Mehedinți în baza mandatului nr.18/1.04.2014 emis de Curtea de Apel București de unde s-au ridicat la 2.04.2014 două înscrisuri din biroul inculpatei Feraru Grigorița: „o Notă de fundamentare de propunere actualizare valoare de contract către SC ALPHA MEDICAL SRL cu suplimentarea sumei pentru SC ROMRAD-RMN SRL și un proiect de act adițional de suplimentare privind pe SC ROMRARD-RMN SRL” (f. 122 R).

Pe parcursul cercetării judecătorești, inculpații Ponea Constantin Ștefan și Borugă Doina au ridicat mai multe excepții, au formulat mai multe cereri la care s-au alăturat și unii dintre ceilalți inculpați, care au vizat probleme de neconstituționalitate a unor texte de lege, de aplicabilitate în prezenta cauză, precum și cu privire la efectele deciziei Curții Constituționale nr.51/2016 în raport de utilizarea în actul de sesizare al Curții a mandatelor de siguranță națională emise în baza Legii nr.51/1991.

La termenul de judecată de la 25.03.2016 inculpatul **Ponea Constantin Ștefan**, prin avocat, a invocat aplicarea dispozițiilor Deciziei nr.51/16.02.2016 a Curții Constituționale publicată la 14.03.2016 în Monitorul Oficial cu privire la legalitatea probelor constând din convorbiri telefonice, comunicări, imagini autorizate sub imperiul Legii nr.51/1991 în baza mandatelor de siguranță națională nr.001810/15.02.2013 și nr.005628/13.08.2013 emise de Înalta Curte de Casație și Justiție.

S-au invocat prevederile art.102 alin.2 și 3 C.pr.pen. și art.197 alin.2 C.pr.pen. în condițiile în care probele s-au obținut de organe care nu au atribuții de cercetare penală conform art.13 din Legea nr.14/1992, ci atribuții exclusiv în domeniul siguranței naționale.

S-a susținut, în scris și oral, că s-a constatat de Curtea Constituțională că sintagma „*ori alte organe specializate ale statului*”, din cuprinsul dispozițiilor art.142 alin.1 C.pr.pen. este neconstituțională și că realizarea supravegherii tehnice ca procedeu probator, cu încălcarea prevederilor ar.138-146 C.pr.pen., inclusiv de organele abilitate să pună în executare mandatul de supraveghere, conduce la nulitatea probelor și aplicarea art.102 alin.3 C.pr.pen..

S-a evidențiat faptul că prin Încheierea din 28.11.2014 a judecătorului de Cameră preliminară s-au înlăturat, exclus, din materialul probator procesele-verbale care redau convorbirile, comunicările, imaginile interceptate în baza mandatelor de siguranță națională.

I. Interceptările obținute, în baza Legii nr.51/1991, extrajudiciar, în condițiile art.11 din Legea nr.14/1992 sunt adresate organelor de urmărire penală în condițiile art.61 C.pr.pen. prin procesul-verbal care redă împrejurările constatate și care constituie conform art.5 din Legea nr.14/1992 act de sesizare și nu mijloc de probă.

În Rechizitoriu se face trimitere la procesele-verbale în care se redau convorbirile autorizate în baza unei legi care vizează infracțiuni la siguranța națională și nu conform procedurii prevăzute de art.138 – 146 C.pr.pen. și nici în condițiile art.91¹ alin.1,2 C.pr.pen.

II. în același context s-a solicitat să se constate și nelegalitatea măsurilor de supraveghere tehnică dispuse de Curtea de Apel București, acestea fiind realizate de organe cu atribuții exclusiv în domeniul siguranței naționale.

În acest sens au fost invocate paragrafele 32 și 34 din Decizia Curții Constituționale a României nr.51/2016 cu referire la art.142 alin.1 teza a II-a C.pr.pen. și art.55 alin.1 C.pr.pen., și condițiile legale prevăzute de art.138-146 C.pr.pen.

La 22.04.2016, **inculpata Borugă Doina**, prin avocat, a susținut, scris și oral, cererea de aplicare a Deciziei Curții Constituționale a României nr.51/2016 pentru următoarele considerente:

- Decizia nr.-51/1991 cu referire la considerentele Deciziei nr.895/17.12.2015 paragrafele 26-28 a CCR este obligatorie și se aplică, cu efectele prevăzute de lege cauzelor aflate pe rolul instanțelor și nesoluționate definitiv, în speță prin înlăturarea din materialul probator a interceptărilor telefonice obținute de către un organ al statului căruia nu îi era recunoscut acest drept;

- judecătorul de Cameră preliminară, în condițiile legii exclude probe, în timp ce în faza judecării în primă instanță, acesta înlătură probele obținute ilegal, nelegalitatea procedurilor probatorii, răsfrângându-se asupra mijlocului de probă. În aceste condiții s-a solicitat înlăturarea interceptărilor convorbirilor telefonice și mesajelor tip SMS obținute prin punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică de către un alt agent care nu este organ de urmărire penală, în temeiul art.403 alin.1 lit.c C.pr.pen.;

- în subsidiar, s-a solicitat constatarea nulității absolute/relative a probelor și a mijloacelor de probă obținute prin procedeele probatorii – interceptările convorbirilor telefonice și mesajele tip SMS – în baza unui mandat de supraveghere tehnică executat de un organ neabilitat prin lege; în acest sens s-au invocat dispozițiile art.4 din Legea nr.255/2013 în ceea ce privește verificarea îndeplinirii condițiilor nulității în raport de îndeplinirea acestora la data efectuării actului, invocarea nulității însăși realizându-se în circumstanțele actualului cod de procedură penală;

- inculpata s-a referit la necesitatea respectării prevederilor art.6,7 și 8 din CEDO și a art.1 alin.3 și 5 din Constituția României.

În susținerea cererilor inițiale, **inculpatul Ponea Constantin Ștefan**, prin avocat, a solicitat instanței, ca în demersurile sale să solicite DNA să comunice în ce modalitate s-au realizat supravegherea video, audio sau fotografiere, cum s-a efectuat localizarea sau urmărirea acestuia prin mijloace tehnice, care a fost organul care a procedat la punerea în executare a autorizației emisă de judecător, actul procesual în care activitățile rezultate au fost materializate și dacă acesta a fost înaintat instanței cu dosarul cauzei.

S-a mai solicitat ca DNA să depună la dosarul cauzei Ordonanțele prin care, conform art.324 alin.3 C.pr.pen., s-au delegat ofițerilor de poliție judiciară din cadrul Secției I efectuarea de acte procedurale – ascultare, selectare și redare a convorbirilor relevante în cauză.

La 29.05.2017, același inculpat a solicitat ca Direcția Națională Anticorupție să pună la dispoziția instanței cele 147 de DVD-uri, atașate la dosarul nr.313/P/2014 disjuns din dosarul **nr.321/P/2013** și totodată să depună și Ordonanțele de delegare emise conform art.324 alin.3 C.pr.pen. pentru supravegherea video, audio și fotografie cu localizarea și mijloacele tehnice utilizate în activitatea de urmărire.

La termenul de judecată de la 22.04.2016 inculpații **Ponea Constantin Ștefan** și **Borugă Doina** și-au susținut cererile de excludere din materialul probator a probelor administrate sub imperiul Legii nr.51/1991, fiind lovite de nulitatea absolută prevăzută de art.197 alin.2 C.pen. 1969 și aflate sub incidența art.102 alin.2 și 3 C.pr.pen.

Totodată s-a solicitat excluderea din materialul probator a tuturor probelor rezultate din activitatea de supraveghere tehnică autorizate de Curtea de Apel București, întrucât ele au fost obținute prin acte îndeplinite de organe cu atribuții exclusiv în domeniul siguranței naționale care nu au atribuții de cercetare penală, conform art.13 din Legea nr.14/1992, fiind de asemenea lovite de nulitate absolută în condițiile art.282 C.pr.pen.

Curtea a pus în discuție, în contextul dat, existența în volumul 1 filele 192,214,230, 249,256,289 ale dosarului de urmărire penală nr.321/P/2013 a 6 adrese emise de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție către propriul SERVICIU TEHNIC prin care se cerea acestuia să procedeze la punerea în aplicare a Încheierilor Curții de Apel și a autorizațiilor atașate, urmând ca să i se aducă la cunoștință, cu o anumită ritmicitate, ce s-a pus în aplicare.

Prin aceeași adresă s-a mai dispus de către procurorul șef al DNA în dosarul de urmărire penală nr.321/P/2013 că: „în ordinea efectuării în condiții optime a urmăririi penale se desemnează, în calitate de beneficiari secundari, UM 0127 București, UM 0683 Drobeta Turnu Severin din cadrul Serviciului Român de Informații”.

În considerarea cerințelor formulate de inculpați în cauza aflată pe rolul acestei Curți, a dispozițiilor cuprinse în adresele emise de către procurorul șef al DNA, în dosarul de urmărire penală nr.321/P/2016 instrumentat de procurorul de caz Ioan Amariei, Curtea a pus în discuție emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA cu solicitarea de a se aduce la cunoștință temeiul și prevederile legale care îndrituie procurorul șef al DNA să desemneze direct Unități Militare din cadrul SRI în activitatea Serviciului Tehnic al DNA, Unități Militare (UM 0127 și UM 0683 Dr. Tr. Severin) intitulate „beneficiari secundari”, despre care să se precizeze dacă au pus în executare mandate de supraveghere tehnică sau în ce măsură au participat la executarea acesteia.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA desemnat în cauza ce face obiectul dosarului nr.4878/2/2014 aflat pe rolul Curții a solicitat respingerea, ca inadmisibile, a cererilor inculpaților Ponea și Boruga cu următoarea motivare:

- în baza Legii nr.51/1991 s-au efectuat interceptări, în temeiul art. 91 și urm. C.pen. (1969) și în baza art.142 C.pr.pen. potrivit a două Încheieri din 14.02. și 14.03.2014 ale Curții de Apel București;

- interceptările efectuate în baza Legii nr.51/1991 rămân câștigate cauzei, în opinia procurorului ele nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate și nu există temeiuri pentru ca ele să fie înlăturate din materialul probator;

- interceptările efectuate în baza art.91 C.pen. (1969) sunt legale pentru că toate excepțiile de neconstituționalitate au fost respinse cu privire la acest text de lege;

- în ce privesc prevederile art.142 C.pr.pen. considerate neconstituționale în contextul deciziei Curții Constituționale a României nr.51/21.02.2016, acestea nu-l privesc pe inculpatul Ponea, iar în opinia procurorului cererea este tardiv introdusă;

- deciziile Curții Constituționale se aplică doar pentru viitor, iar pe de altă parte, excluderea de probatorii în orice moment procesual ar duce la încălcarea dispozițiilor art.3 C.pr.pen.

Câtă vreme, în apărare, inculpata **Boruga Doina** invocă nulitatea probei, presupunând că nu sunt întrunite condițiile pentru art.281 C.pr.pen., procurorul consideră cererea acesteia depusă peste termen, deoarece nulitățile relative pot fi invocate la primul termen cu procedura completă după care a intervenit vătămarea. Pe de altă parte, dacă se consideră că decizia Curții Constituționale a României a repus-o într-un termen de a invoca o nulitate, acesta ar fi fost la 25.03.2016.

În ceea ce privește cererea formulată de inculpatul Ponea este în termen și ea invocă de fapt o nulitate relativă, căci dacă ea era una absolută s-ar fi invocat art.281 C.pr.pen.

Potrivit Înaltei Curți de Casație și Justiție aplicarea retroactivă a unei decizii a Curții Constituționale a României nu poate viza decât o normă de drept penal, în considerarea stabilirii legii mai favorabile, ceea ce nu se aplică și prevederilor legii procesual penale, datorită principiului instituit prin art.147 alin.4 al Constituției României.

În opinia procurorului, nici dispozițiile Convenției Europene și nici principiul dreptului la un proces echitabil, nu-l îndrituie pe inculpat să creadă că decizia Curții Constituționale a României îi creează dreptul de a invoca această decizie ca temei pentru excluderea probelor solicitate. Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a mai precizat:

- mandatele de supraveghere tehnică au fost puse în executare de Serviciul tehnic – DNA;

- unitățile militare desemnate de DNA pot fi beneficiare, probabil, în cazul în care există informații care le-ar putea interesa;

- sintagma ce desemnează SRI ca „beneficiar secundar” pentru anumite unități militare consideră că nu interesează cauza sub aspectul deciziei Curții Constituționale.

În sensul celor susținute, se depun Încheierea din 18.03.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție dată în dosarul nr.2826/1/2015, concluzii scrise, solicitându-se respingerea, ca nerelevantă și neutilă emiterea unei adrese către DNA, deoarece indiferent de ce răspuns s-ar primi, nicio probă nu poate fi înlăturată la momentul procesual la care se află dosarul în faza de cercetare judecătorească.

Prin avocat, inculpatul Ponea a arătat că în cauză se invocă o nulitate absolută și aceasta ori de câte ori sunt exercitate activități de urmărire penală de către o altă putere, de către un alt organ decât cel abilitat prin lege, să exercite puterea judecătorească.

Inculpatul Ponea depune un înscris cu referire la practica judiciară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar inculpata Rolea Elisabeta Zenovia, prin avocat, invocă dosarul nr.2600/1/2015 aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu referire la problemele puse în discuție în prezenta cauză.

Inculpații au concluzionat în sensul admiterii cererilor lor întemeiate și pe principiul egalității de drepturi a tuturor cetățenilor, că nimeni nu este mai presus de lege și emiterea adresei către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA în sensul celor consemnate la dosar.

Curtea a emis adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție solicitând să comunice instanței următoarele:

- ordonanțele prin care s-a dispus Serviciului tehnic al DNA punerea în aplicare a autorizațiilor nr.286/2013, 288/2013, 315/2013, 340/2013 și a mandatelor de supraveghere tehnică nr.37/UP/2014, 53/UP/2014, prin care s-au desemnat, în vederea efectuării în condiții optime a urmăririi penale, ca „beneficiari secundari” două unități militare – UM 0127 București și UM 0683 Dr. Tr. Severin;

- să se precizeze de către cine s-au pus în aplicare autorizațiile menționate – procuror, organul de cercetare penală a poliției judiciare, organul de cercetare penală specială ori ofițeri ai SRI și în acest ultim caz în ce temei legal;

- în ce bază legală procurorul șef de Secție a dispus cu privire la implicarea în urmărirea penală în dosarul nr.321/P/2013 a celor două unități militare UM 0127 București și UM 0683 Dr. Tr. Severin din cadrul SRI și în ce a constat aceasta;

- ce prevederi legale consacră sintagma „beneficiari secundari”, care nu se regăsește nici în legile nr.51/1991, 14/1992 rep., 304/2004 rep., nici în Codul de procedură penală și care este corelarea acestora, prin definiție, atribuții și scop, cu punerea în aplicare a autorizațiilor emise de Curtea de Apel București la solicitarea procurorului care a instrumentat dosarul de urmărire penală nr.321/P/2013.

Prin adresa emisă de procurorul șef secție Gheorghe Popovici și procurorul care a instrumentat dosarul de urmărire penală nr.321/P/2013 Ioan Amariei, la data de 3.03.2017 s-au comunicat Curții următoarele:

- toate interceptările și înregistrările de convorbiri sub imperiul Codului de procedură penală (1968) și toate măsurile de supraveghere tehnică sub imperiul noului Cod de procedură penală, au fost puse în executare din punct de vedere tehnic de către Serviciul tehnic din cadrul DNA;

- din punct de vedere tehnic se referă la efectuarea operațiunilor tehnice necesare interceptărilor și măsurilor de supraveghere tehnică (convorbiri telefonice) de către Serviciul tehnic al DNA, care deține aparatura tehnică necesară;

- operațiunile tehnice menționate sunt efectuate de lucrătorii de poliție judiciară (organe de cercetare penală ale poliției judiciare) care funcționează în Serviciul tehnic al DNA și care au întocmit procesele-verbale aflate la dosarul cauzei, cu privire la activitățile efectuate;

- interceptări, măsuri de supraveghere, convorbiri telefonice;

- în speță acești lucrători de poliție judiciară au fost **desemnați de procurorul de caz (Ioan Amariei) prin adresele** aflate la dosar și care au fost **emise prin intermediul Cabinetului procurorului șef direcție conform procedurii interne de lucru din cadrul DNA;**

- în cauză nu au fost întocmite Ordonanțe de delegare a lucrătorilor de poliție judiciară din cadrul Serviciului tehnic al DNA pentru că acestea „ar fi avut un caracter pur formal și lipsit de aptitudinea de a produce efecte procesuale” „(în condițiile în care, așa cum s-a arătat, Serviciul tehnic din cadrul DNA este singura structură din cadrul DNA care deține aparatura tehnică necesară

interceptării și înregistrării de convorbiri telefonice, iar Serviciul tehnic din cadrul DNA **nu a efectuat acte de urmărire penală** cum ar fi ascultarea și redarea convorbirilor interceptate”);

- „**suportii optici** rezultați după efectuarea de către Serviciul tehnic al DNA a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice, au fost **înaintați procurorului cauzei**”;

- „după primirea acestor suportii optici, procurorul cauzei și **ofițerii de poliție** judiciară (Secția I - DNA) **delegați** să efectueze acte procedurale în cauză au procedat la ascultarea convorbirilor interceptate” și

- „aceștia au procedat la selectarea și redarea convorbirilor relevante cauzei, **ofițerii de poliție judiciară delegați** să efectueze acte procedurale în cauză, întocmind în acest sens procese-verbale, certificate de către procurorul cauzei”;

- „de asemenea celor două unități ale SRI în calitate de „beneficiari secundari”, s-a avut în vedere realizarea unei cooperări între DNA și SRI pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor lor prevăzute de lege și s-a realizat în baza art.14 din Legea nr.14/1992, art.142 alin.1 C.pr.pen. (**respectiv obligația de sprijin reciproc**)”;

- schimb de informații între cele două instituții cu privire la aspecte de interes și posibilitatea procurorului de a pune în executare măsurile de supraveghere tehnică prin intermediul altor organe specializate ale statului, inclusiv prin SRI, „beneficiari secundari” care puteau acorda suport pentru punerea în executare a măsurilor de supraveghere tehnică”;

- s-a invocat practica Î.C.C.J. – Secția penală: Încheierea din 18.03.2016 a Î.C.C.J. dosar nr.2826/1/2015, Încheierea 486/6.04.2016 a Î.C.C.J. dosar nr.2246/2016;

- „în prezenta cauză, resursele proprii ale DNA au permis ca ofițerii de poliție judiciară din cadrul DNA să realizeze punerea în executare a măsurilor de supraveghere tehnică prin descărcarea fișierelor și înregistrarea acestora pe suport optic, ascultarea convorbirilor interceptate și redarea convorbirilor și comunicărilor relevante în cadrul unor procese-verbale de redare, fără implicarea unităților din cadrul SRI desemnate drept beneficiari secundari”.

La termenul de judecată de la 31.03.2017 Curtea, după dezbaterile referitoare la concludența răspunsului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA din 3.03.2017, a dispus emiterea unei adrese către SRI pentru a comunica instanței aportul SRI în buna desfășurare a urmăririi penale în dosarul nr.321/P/2013 în care s-au instrumentat infracțiuni ce nu țin de siguranța națională, în ce a constatat activitatea celor două unități militare a SRI în punerea în executare a autorizațiilor emise în baza Încheierilor pronunțate de Curtea de Apel București și în ce temeii legal procurorul șef direcție DNA a desemnat unitățile militare a SRI și s-a realizat activitatea acestora în condițiile date pentru „buna desfășurare a urmăririi penale în cauză”.

În aceeași ședință de judecată s-a dispus, în funcție de răspunsul SRI să se emită o adresă către Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității SRI, însoțită de acte doveditoare, prin care să se solicite date concrete cu privire la documentele ce stau la baza unei astfel de cooperări DNA-SRI în alt segment decât cel al siguranței naționale.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a considerat că nu sunt utile cauzei adresele Curții, că răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA este lămuritor pentru aflarea adevărului.

Inculpații, prin avocați (Ponea Constantin Ștefan, Duicu Ioan Adrian, Popescu Constantin, Borugă Doina, Drăgia Valentina, Feraru Grigorița, Popescu Daniela Delia, Rolea Elisabeta Zenovia, Stănoiu Cristian Damian și Bădiu Andrei Dan) au concluzionat în sensul emiterii celor două adrese pentru următoarele considerente:

- din adresa DNA nu rezultă de ce două unități militare trebuie să fie „beneficiarii secundari” ai informațiilor deținute de Parchet, în ce consta beneficiul acestora și în ce scop urmau beneficiarii secundari să folosească informațiile furnizate de DNA către SRI;

- nu se cunoaște încă numărul suporturilor optice pe care DNA ar fi trebuit să-i înainteze Curții, ținându-se cont că procurorul de caz a afirmat într-o contestație la o Încheiere a acestei Curți la Înalta Curte de Casație și Justiție, că în acest dosar de urmărire penală s-au realizat 147 de CD-uri, de suportii optici;

- răspunsul DNA este incomplet întrucât face referire numai la interceptarea convorbirilor telefonice, nu face nicio mențiune cu privire la mandatele de supraveghere emise de Curtea de Apel

București înainte și după 1.02.2014 ori la alte două măsuri speciale de supraveghere tehnică, respectiv supravegherea video sau prin fotografiere, localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice;

- în răspunsul său, DNA nu a comunicat care a fost organul care a procedat la punerea în executare a autorizațiilor dispuse de judecător și dacă activitățile rezultate au fost materializate în vreun act procesual;

- din adresa transmisă de DNA a rezultat că nu s-au emis Ordonanțe prin care să fie delegați ofițerii de poliție judiciară care să pună în executare mandatele de supraveghere tehnică și nici nu s-a specificat în ce bază legală aceștia au procedat la supravegheri video, audio, fotografie, localizare și urmărire prin mijloace tehnice.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a replicat observațiilor făcute de inculpați în sensul că s-au făcut referiri doar la interceptarea convorbirilor telefonice, deoarece doar aceste măsuri de supraveghere s-au efectuat, astfel cum rezultă din adresa DNA răspuns la solicitarea Curții.

Curtea a emis la 13.04.2017 adresa către directorul SRI, solicitând să se comunice:

- actul normativ care prevede termenul de „beneficiar secundar”, ce atribuții se conferă SRI ca beneficiar secundar în alte cauze decât cele ce privesc siguranța națională, temeiul legal care îndrituie procurorul șef de direcție DNA să desemneze unitățile militare ale SRI pentru optimizarea efectuării urmăririi penale, precum și identificarea activităților efectuate de UM 0127 București și UM 0683 Dr. Tr. Severin din cadrul SRI desemnate de procurorul șef al DNA în cursul urmăririi penale în dosarul nr.321/P/2013 și autorizate în baza Încheierilor de ședință pronunțate de Curtea de Apel București.

S-a mai solicitat ca SRI să comunice instanței sub ce formă s-a comunicat organului de urmărire penală rezultatul eventualelor activități desfășurate (CD, DVD etc) numărul acestora, dacă acestea au suferit selectări și au fost însoțite de transcrieri, fotografii etc.

Curtea la 25.05.2017, în lipsa răspunsului directorului SRI, a transmis Președintelui Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, senatorul Adrian Tutuianu adresa încuviințată la termenul de judecată de la 03.03.2017, însoțită de adresele emise către SRI, DNA, cele 6 adrese emise la datele de 30.10.2013, 7.11.2013, 28.11.2013, 20.12.2013, 14.02.2014, 14.03.2014 emise de procurorul șef al DNA și aflate în volumul I al dosarului de urmărire penală nr.321/P/2013.

S-a solicitat acestei Comisii, în lipsa răspunsului directorului SRI, precizări în legătură cu aceleași informații care nu au parvenit Curții de la Serviciul Român de Informații.

Sub semnătura Senatorului Adrian Tutuianu s-a transmis Curții la 22.06.2017 adresa cu nr.4C-20/474/21.06.2017 din partea Comisiei parlamentare sesizată, cu următoarele date:

1. „În ceea ce privește activitățile efectuate de către UM 0127 București și UM 0683 Dr. Tr. Severin, desemnate ca beneficiar secundar în dosarul nr.321/P/2013, Serviciul Român de Informații a acționat în conformitate cu prevederile legale, în limitele statuate de art.14 din Legea nr.14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, aceste activități având caracterul unor activități administrative de sprijin instituțional, fără a reprezenta activități de urmărire penală”.

La 31.05.2017 Curtea a încunoștiințat SRI că la data de 25.05.2017, i-a fost adusă la cunoștință prin adresa nr.1/8418/25.07.2017 că Serviciul Român de Informații a depus la Cabinetul vicepreședintelui Curții de Apel București adresa cu nr.00943737/25.05.2017 care cuprinde informații clasificate.

În consecință, în baza art.352 alin.11 C.pr.pen., Curtea a solicitat, de urgență, desecretizarea documentului „Strict Secret” de către autoritatea emitentă, declasificare totală în condițiile în care informațiile se referă la cele solicitate și sunt esențiale pentru cauza de față.

La 21.06.2017, UM 0198 București a SRI a transmis adresa neclasificată cu nr.de înregistrare 951029/20.06.2017 în care se arată:

1. „În referire la desemnarea unor unități militare din cadrul SRI ca beneficiar secundar al rezultatelor obținute ca urmare a punerii în executare a unor autorizații de **interceptare și înregistrare a convorbirilor** sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare (terminologie utilizată de art.91 C.pr.pen. anterior/**mandate de**

supraveghere tehnică (art.140 C.pr.pen. actual) a apărut ca o consecință a prevederilor legale care abilitau Serviciul”:

- să „își dea concursul tehnic la interceptări și înregistrări, potrivit art.91² teza a II-a C.pr.pen. anterior”;

- să dea curs dispozițiilor procurorului de a efectua punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, în calitate de „alt organ specializat al statului”, autorizat să realizeze activități de supraveghere tehnică potrivit art.142 alin.1 C.pr.pen. în vigoare (până la declararea ca neconstituțională a acestor dispoziții de către Curtea Constituțională a României prin Decizia nr.51/2016).

De asemenea, în problematica referențială s-au avut în vedere dispozițiile legale imperative ale art.14 din Legea nr.14/1992 privind organizarea și funcționarea SRI, conform cărora, în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Serviciul Român de Informații, colaborează cu Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției, Ministerul Public, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Vămirilor precum și cu celelalte organe ale administrației publice, organe care au obligația să-și acorde reciproc sprijinul necesar în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege (obligație ce implică și schimb de informații între cele două părți).

Cât privește activitățile efectuate la nivelul instituției, UM 0127 București și UM 0683 Dr. Tr.-Severin, desemnate ca beneficiar secundar de către procurorul șef al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA în dosarul nr.321/P/2013 au existat:

- două activități de supraveghere prin fotografie (ambele în baza autorizației nr.286/30.10.2013) rezultatele acestor activități fiind transmise către DNA;

- două activități de supraveghere prin fotografiere (una în baza autorizației nr.286/30.10.2013 și una în baza autorizației nr.340/19.12.2013) rezultatele acestor activități fiind transmise către DNA;

- o activitate de supraveghere prin fotografiere (în baza autorizației nr.340/19.12.2013) rezultatele acestei activități fiind transmise către DNA;

- două activități de supraveghere prin fotografiere (în baza mandatului de supraveghere tehnică nr.37/UP/14.02.2014) rezultatele acestor activități fiind transmise către DNA”.

Din actele dosarului rezultă că la 28.11.2014, judecătorul de Cameră preliminară a exclus din probatoriu, motivat, imaginile, convorbirile, comunicările interceptate în condițiile Legii nr.51/1991, în baza mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție și puse în executare de Serviciul Român de Informații.

În cadrul procedurii camerei preliminare, inculpații au invocat nulitatea absolută a acestor probatorii înainte ca Parchetul/Î.C.C.J-DNA să se fi sesizat (30.10.2013) și să înceapă urmărirea penală (februarie 2014).

Măsura dispusă de judecător este definitivă prin Încheierea nr. 339/16.03.2015 a Înaltei Curții de Casație și Justiție care a respins contestația formulată de Parchetul/Î.C.C.J-DNA împotriva Încheierii din 28.11.2014 a Curții de Apel București, ca inadmisibilă.

Judecătorul s-a pronunțat și a dispus excluderea acestor modalități de comunicare – măsuri de supraveghere tehnică doar prin această încheiere întrucât acest subiect nu a mai fost abordat în acest cadru procesual, ulterior termenului de judecată de la 28.11.2014.

Prin Încheierea din 19.01.2015, judecătorul a dispus restituirea cauzei la procuror în baza art.346 alin.3 lit.a C.pr.pen.

Prin Încheierea nr. 339/16.03.2015, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție a desființat încheierea și a dispus, în baza art.346 alin.4 C.pr.pen. începerea judecății.

În această situație, potrivit art.346 alin.5 C.pr.pen. „probele excluse în Camera preliminară nu mai pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.”

Din orice perspectivă s-ar aborda acest subiect – al normei care reglementează măsurile de supraveghere tehnică (legea procesual penală sau legea nr.51/1991) – al definiției drept concept după funcția pe care o au (activități axate pe cunoaștere, prevenire, înlăturare, amenințări ori tragere la răspundere penală a persoanei vinovate), datele, informațiile folosite de Serviciul Român de

Informații (SRI) ca instrumente de lucru nu vor fi niciodată mijloace de probă într-un cadru procesual și cu atât mai puțin cu rang de probă în condițiile art.97 C.pr.pen.

Legea nr.51/1991 nu conferă informațiilor și datelor furnizate de SRI calitatea de mijloc de probă, iar probele se obțin doar în procesul penal prin orice mijloc de probă care nu este interzis de lege.

Măsurile secrete de supraveghere nu pot invada însă, arbitrar, mentalul cetățeanului, astfel încât să i se inducă, cum afirmă procurorul acestei cauze, „**să fie conștient de posibilitatea că o convorbire poate să-i fie interceptată**”, în lipsa unei marje legale de protecție (f. 266 R).

În speță, Parchetul/Î.C.C.J-DNA a cerut Serviciului Român de Informații desecretizarea unor date și informații obținute în baza mandatelor de siguranță națională nr. 001810/15.02.2013 și nr. 005628/13.08.2013 emise pe numele inculpaților Duicu Ioan-Adrian și Popescu Constantin (adresa nr.85/CDC/15.02.2013) care apoi s-au utilizat, aproape exclusiv ca probatoriu de sine-stătător și determinant în construirea eșafodajului incriminator.

În prezenta cauză nu operează prevederile art.61 alin.4,5 C.pr.pen. în sensul sesizării organelor de urmărire penală de către organele de constatare că ar exista o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și să le înainteze, de îndată, acte și mijloace de probă; Direcția Națională Anticorupție e cel care face demersuri pentru obținerea acestor informații despre care are cunoștință, deși sunt clasificate, dar care, în percepția organelor de constatare nu s-au înscris în limitele art.61 alin.1 C.pr.pen., pentru a se sesiza organele de urmărire penală.

În altă ordine de idei, prevederile art.91¹ C.pr.pen. (1968) au presupus că interceptările și orice formă de supraveghere se realizează cu autorizarea judecătorului la cererea procurorului care efectuează urmărirea penală și nu în afara ei.

Dispozițiile art.139, art.140 și urm. C.pr.pen., prevăd că procurorul când solicită judecătorului autorizarea unor măsuri de supraveghere tehnică trebuie să indice și probele din care rezultă suspiciunea rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

Or, la momentul când s-a solicitat desecretizarea Serviciului Român de Informații a datelor și informațiilor, Parchetul/Î.C.C.J-DNA nu se sesizase (30.10.2013) iar urmărirea penală împotriva inculpaților s-a început în februarie 2014.

În susținerea punctului să de vedere, procurorul face referiri teoretice, invocă jurisprudența constituțională, care se referă la procurorul ce întocmește procese-verbale în care sunt consemnate rezultatele activității sale de supraveghere etc.

În speță însă, activitatea procurorului s-a circumscris doar transcrierilor convorbirilor interceptate de către SRI.

Pe de altă parte, convorbirile interceptate nu sunt probe. Ele reprezintă un izvor de informații de date care permite procurorului să realizeze probele care să-i fundamenteze acuzațiile.

Supravegherea tehnică în baza celor două mandate de siguranță națională a fost dispusă de un judecător dar, acesta a autorizat interceptarea în raport de temeiul art.3 din Legea nr.51/1991 și nu pentru infracțiuni sancționate de lege pentru care procurorul, în cadrul urmăririi penale, solicită judecătorului autorizație în baza unor probatorii pe care i le prezintă și care au menirea să-l convingă pe magistrat că există suspiciuni rezonabile de comitere în viitor a unei fapte penale.

În speță, autorizarea judecătorului s-a obținut de către Serviciul Român de Informații prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, care execută mandatul de siguranță națională.

Procurorul care a instrumentat cauza doar a beneficiat de rezultatele activității instituției abilitate să acționeze în temeiul Legii.51/1991 și doar a procedat, după declassificare, la transcrierea convorbirilor, a acelei părți puse selectiv la dispoziția procurorului.

În mod evident, măsura dispusă de judecător la 28.11.2014 pentru motivele arătate în cuprinsul acesteia, își găsește în dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr.51/2016 aplicabilitatea, susținerea și confirmarea măsurii de excludere din probatoriu a convorbirilor interceptate și a celorlalte modalități de comunicare (fotografii etc).

În urma corespondenței între instanță și Parchetul /Î.C.C.J-DNA a rezultat că Serviciul tehnic al Direcției Naționale Anticorupție a pus în executare mandatele de supraveghere emise în baza încheierilor Curții de Apel București, iar Serviciul Român de Informații a fost doar un beneficiar secundar al informațiilor în cadrul cooperării instituționale.

Pentru considerentele arătate, Curtea apreciază că incidența deciziei nr.51/2016 constituie un suport constituțional pentru măsurile dispuse de judecătorul de Cameră preliminară, cu privire la excluderea măsurilor de supraveghere dispuse potrivit Legii nr. 51/1991.

La termenul de judecată de la **26.05.2017** inculpatul Ponea Constantin Ștefan, prin avocat, a susținut oral cererea depusă în scris la data de 22.04.2016 cu privire la neconstituționalitatea următoarelor texte de lege:

- art.97 alin.2 lit.f C.pr.pen. și art.139 alin.3 teza a II-a C.pr.pen. în raport de prevederile art.1 alin.5, art.25 alin.1, art.26, art.28 și art.21 alin.3 din Constituție.

Se are în vedere sintagma „orice alt mijloc de probă care nu este interzis de lege din art.97 C.pr.pen.” și sintagma „orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege” ce se regăsește în textul art.139 alin.3 teza a II-a C.pr.pen.

În esență s-a susținut că excepția este invocată de o persoană care are calitate în cauză, nu a fost până în prezent soluționată/admisă de Curtea Constituțională, iar dispozițiile legale vizate au legătură directă cu soluționarea pe fond a cauzei.

S-a arătat că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și-a fundamentat acuzațiile și trimiterea în judecată a inculpatului Ponea pe interceptări de convorbiri telefonice în baza unor mandate de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele altor inculpați din cauză, considerate probe în temeiul art.139 alin.3 C.pr.pen.

Pe de altă parte, doar o parte din acestea au fost declassificate, astfel că inculpatul nu are acces la toate înregistrările supuse prevederilor Legii nr.182/2002.

Procurorul de caz, potrivit propriilor afirmații, a menționat în Rechizitoriu (din „considerente de spațiu”) că au fost redată de regulă parțial și selectiv convorbirile considerate relevante în dosarul de urmărire penală aflându-se procesele verbale de transcriere a acestora.

Art.97 C.pr.pen. prevede un sistem enunțiativ care admite „probele obținute prin orice alt mijloc de probă care nu este interzis de lege” și consacră separarea probelor în procedee probatorii, mijloace de probă și probe.

Art.138 C.pr.pen. prevede metode speciale de supraveghere sau cercetare, iar art.139 C.pr.pen. stabilește condițiile concrete în care se dispune supravegherea tehnică, inclusiv în lipsa autorizării judecătorului de drepturi și libertăți. Acest text de lege prevede posibilitatea administrării ca mijloc de probă orice înregistrări dacă nu sunt interzise de lege, fără însă a se specifica expres care ar fi criteriile ce ar putea stabili dacă respectivele înregistrări sunt sau nu interzise de lege. Sintagma „nu sunt interzise de lege” este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate cu influență majoră, directă și nemijlocită asupra drepturilor fundamentale, existând și posibilitatea folosirii acestor mijloace de probă în cadrul oricăror alte procese în care nu există autorizare a judecătorului de drepturi și libertăți.

S-au invocat prevederile art.8 CEDO.

Câtă vreme declassificarea interceptărilor clasificate rămân la latitudinea unor instituții din afara puterii judecătorești, inculpatul este lipsit de posibilitatea de a cunoaște întregul material probatoriu care se afirmă că îl incriminează, iar acestea sunt lipsite de controlul judecătoresc.

S-a făcut trimitere la cauza Popescu contra României și s-a evidențiat garanția principiului legalității prevăzut de art.7 CEDO care nu este satisfăcută prin prevederile art.101,102 C.pr.pen.

Inculpații Popescu Constantin, Borugă Doina, Drăghia Valentina, Rolea Elisabeta Zenovia, Feraru Grigorița, Badiu Andrei Dan, Stănoiu Cristian Damian, Popescu Daniela Delia au susținut, prin avocați, neconstituționalitatea textelor invocate, arătând totodată că aceste texte de lege nu au predictibilitate și previzibilitate, operează arbitrariul:

- intervenția Curții Constituționale este benefică de a pune în acord noile prevederi ale noului Cod de procedură penală și legislația mai veche din domeniul siguranței naționale;

- nu este de agreat situația în care doar judecătorul și persoana care deține ORNISS să aibă acces la informațiile clasificate obținute prin mandat de siguranță națională și inculpatului să i se refuze acest drept, chiar dacă judecătorul poate sau nu să le folosească.

Inculpatul Duicu Ioan Adrian, prin avocat, a susținut, la rândul său, că excepția invocată îndeplinește cerințele art.29 din Legea nr.47/1992 și pe fond este întemeiată, inclusiv în raport de art.53 alin.2 din Constituția României.

Textul de lege nu definește procedeele probatorii astfel încât intruziunea în viața privată, fie și a unui suspect este o atingere gravă adusă libertății individuale, iar interesul public trebuie dovedit.

În speță este vorba de practica utilizării Legii nr.51/1991 pentru obținerea de mijloace de probă care de fapt se folosesc în alte cauze care nu au legătură cu siguranța națională.

Curtea Constituțională prin analiza prevederilor legale invocate trebuie să clarifice dacă este permisă valorificarea mandatului de interceptare, ascultare, monitorizare, filaj, fotografiere, orice alte modalități obținute pe legea siguranței naționale dar folosit pentru fapte penale care nu au legătură cu infracțiuni la legea siguranței naționale.

Sintagma „ceea ce nu este interzis de lege” este într-adevăr exhaustivă și conduce la ideea neacceptabilă de altfel, că oricine altcineva, organ al statului, structură privată își pot aroga atribuții ale organelor judiciare și să procedeze la realizarea de interceptări, etc, incluse apoi ca mijloace de probă în procesul penal.

Inculpatul Ponea Constantin Ștefan, prin avocat, a precizat că mandatele de siguranță națională îi privesc pe inculpații Duicu și Popescu Constantin, iar legătura dintre excepția invocată și cauză este că ceea ce s-a interceptat în legătură cu ceilalți doi inculpați au fost folosite pentru incriminarea inculpatului Ponea, înainte de a se începe orice procedură penală împotriva acestuia prin probe și mijloace probatorii extinse de lege prin sintagma „orice alte mijloace de probă prevăzute de lege”.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a solicitat respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale apreciind că:

- nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr.47/1992 în ceea ce privește legătura cu această cauză directă, reală, indisolubilă;
- în dosar există interceptări telefonice în mediul ambiental realizate în baza mandatelor de siguranță națională și a celor emise de Curtea de Apel București, deci nu vizează alte situații prevăzute de art.139 C.pr.pen.;
- în opinia Parchetului interceptările realizate în baza mandatelor de siguranță națională sunt în continuare probe în cauză întrucât așa cum a arătat și Înalta Curte de Casație și Justiție sunt realizate cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege;
- art.97 alin.2 C.pr.pen. este o normă previzibilă, enunțiativă și nu limitativă care nu este în dezacord cu prevederile constituționale pentru că în cauză „orice mijloc de probă care nu este interzis de lege a fost obținut în condițiile legale”.

În contextul discuțiilor purtate și în legătură cu decizia nr.51/2016 a Curții Constituționale a României, a conexiunii cu unele norme ale Legii nr.182/2002, Curtea din oficiu a pus în discuție sesizarea Curții Constituționale cu privire la articolul 7 alin.4 lit.f și g din Legea nr.182/2002.

Curtea a arătat că:

- documentele strict secrete emenate de la Serviciul Român de Informații nu sunt accesibile ca probe judecătorului care nu a semnat angajamentul la care a fost obligat prin Legea nr.182/2002;
- informațiile, câtă vreme rămân clasificate, nu sunt accesibile cunoașterii inculpatului și avocatului său în elaborarea strategiei de apărare;
- nu au certificat ORNISS, aceștia, asemeni judecătorului care nu s-a angajat în scris, în condițiile legii nr.182/2002 nu au acces la aceste probatorii;
- judecătorul/procurorul de la începerea activității se află sub puterea jurământului constituțional (art.34 din Legea nr.303/2004) și a normelor legale care îi reglementează cariera profesională ori îi ghidează judecata prin codurile penal și penal procesual ori civil și procesual civil.

- această excepție nu a mai fost supusă Curții Constituționale.

Inculpații, prin avocați, au concluzionat în sensul admiterii acestei sesizări a Curții Constituționale în considerarea următoarelor argumente:

- textul de lege în vigoare aduce o gravă atingere dreptului la apărare al inculpaților inclusiv prin reglementarea diferențială cu privire la o categorie profesională – cea a magistraților;
- accesul magistraților la un document strict secret de care e ținut să-l păstreze ca atare, nu aduce niciun beneficiu inculpaților și nici nu-și mai are rostul, câtă vreme judecătorul, în condițiile date, nu-l poate utiliza ca probă în cauză;

- dosarul, în faza de judecată, este un înscris public și la fel ca orice înscris ar trebui să servească clarificării cauzei și judecării ei;
- textul de lege înfrânge dreptul la apărare, principiul egalității de arme;
- Curtea Constituțională pentru respectarea principiilor enunțate, are de analizat și prevederile art.352 alin.11 și 12 C.pr.pen. privind încălcarea principiului publicității ședinței de judecată (inculpații Popescu Daniela Delia și Duicu Ioan Adrian).

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a solicitat respingerea acestei solicitări întrucât nu îndeplinește condițiile de admisibilitate, nu există legătura cu cauza, iar opțiunea judecătorului de a obține certificat ORNISS este una personală care nu împiedică soluționarea dosarului.

- pe de altă parte se poate recurge la cererea de desecretizare totală a documentului „strict secret” ori, în lipsa desecretizării, judecătorul nu poate ține seama de el într-o soluție de condamnare.

În aceste condiții, sesizarea Curții Constituționale cu această solicitare este inadmisibilă.

Curtea deliberând, a admis ambele sesizări pentru Curtea Constituțională să se pronunțe asupra neconstituționalității următoarelor texte de lege – art.97 alin.2 lit.f C.pr.pen. și art.139 alin.3 teza a II-a C.pr.pen. și art.7 alin.4 lit.f și g din Legea nr.182/2002 care se află în contencios constituțional cu art.1 alin.5, art.24 alin.1, art.26, art.28, art.21 alin.3 din Constituție și art.6 și 8 din CEDO și respectiv cu art.1,15,21,24,28,53,124,134 din legea fundamentală și prevederile art.6,8,10 din CEDO, cu motivarea cuprinsă în Încheierea de ședință din 16.06.2017.

Instanța, la 26.05.2017, a încuviințat solicitarea inculpaților, prin avocați, și a procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și a solicitat SRI declasificarea documentului „strict secret” remis Curții de Apel București la 25.05.2017 prin adresa nr.00943737/25.05.2017 de către UM 0198 București.

Documentul declasificat parțial a fost comunicat Curții la data de 21.06.2017 de către UM 0198 București prin adresa nr.951030/20.06.2017.

Până la soluționarea și redactarea prezentei cauze, Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra acestor solicitări.

La termenul de judecată din **20.10.2017** procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a pus în discuție în ce măsură instanța apreciază, în raport de aplicarea legii mai favorabile, dacă urmează, în ceea ce îl vizează pe inculpatul Duicu Ioan Adrian, să procedeze la schimbarea încadrării juridice a faptei prevăzute de art.256 C.pen. reținută în sarcina sa ori se va considera că este vorba de o recalificare în vederea aplicării legii penale mai favorabile.

S-a motivat, oral și în scris, că sub acest aspect practica instanțelor nu este unitară. Unele instanțe apreciază când stabilesc legea penală mai favorabilă că operează o schimbare de încadrare dacă fapta incriminată în vechiul Cod penal se regăsește inclusă într-o altă infracțiune reglementată în noul Cod penal ori textul acesteia are o altă denumire.

Infracțiunea prevăzută de art.256 C.pen. (1969) nu se mai regăsește, ca atare, sub denumirea marginală de primire de foloase necuvenite, fiind inclusă în cadrul infracțiunii de luare de mită.

În considerarea celor arătate, s-ar pune problema schimbării încadrării juridice a infracțiunii prev. de art.256 C.pen. 1969 în infracțiunea prev. de art.289 C.pen. actual, întrucât fapta nu se mai regăsește de sine-stătătoare în noul Cod penal ci este absorbită în infracțiunea de luare de mită. S-a invocat decizia nr.265/2004 a Curții Constituționale a României și în situația în care se socotește că legea penală veche este mai favorabilă inculpatului, atunci infracțiunea prevăzută de art.256 C.pen. 1969 își produce efectele.

În legislația anterioară folosul necuvenit, era necesar să fie primit ulterior îndeplinirii actului de serviciu, iar în conținutul infracțiunii de luare de mită se prevedea „în scopul de a îndeplini”.

Această sintagmă a fost înlocuită în art.289 C.pen. cu „în legătură cu îndeplinirea”, având drept efect lipsa oricărei distincții dintre luare de mită și primire de foloase necuvenite și aspirarea acestei ultime infracțiuni în cea de luare de mită.

În condițiile art.10 din Legea nr.187/2012 și a hotărârii prealabile nr.7/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dat fiind faptul că inculpatul Duicu este trimis în judecată pentru 12

infracțiuni, între care una a fost săvârșită în martie 2014, sub imperiul legii noi, se aplică regula concursului reglementat de această lege, pedepsele pentru aceste infracțiuni fiind mai mici. Și în această situație se apreciază că operează o recalificare și nu o schimbare de încadrare juridică.

Inculpatul Duicu, prin avocat, la rândul său a arătat că:

În logica învinuirii din Rechizitoriu inculpatul Duicu a săvârșit infracțiunea de acte de comerț incompatibile cu funcția în relație cu SC ROMRAD-RMN între iunie 2012 – martie 2014, fapte de natură penală prin care a urmărit să asigure o bază bugetară mai solidă pentru acoperirea cheltuielilor acesteia și care ca activități pretins ilicite nu s-au comis „uno ictu” în luna martie 2014, și în discuție se pune perioada 12 februarie până la 3.04.2014 data arestării inculpatului. Însă această infracțiune se consideră că a debutat anterior datei de 1 februarie 2014.

În aplicarea dispozițiilor art.5 C.pen. inculpatul prin avocat susține, la rândul său, că în cauză operează o recalificare și nu o schimbare a încadrării juridice în considerarea aplicării legii mai favorabile.

În ceea ce privește aplicarea regulilor de la concursul de infracțiuni și modul de stabilire al pedepsei rezultante, limitele de pedeapsă pentru unele infracțiuni reglementate de noul Cod sunt mai reduse.

În opinia apărării, nu regimul sancționator este decisiv în legătură cu acuzațiile aduse, ci modalitatea de stabilire a pedepsei în raport de art.39 C.pen. față de dispozițiile art.33 lit.a și art.34 lit.b C.pen. (1969), legea penală mai favorabilă fiind legea penală veche, distinctiv de faptele prevăzute de Legea nr.78/2000 care nu au suportat modificări referitor la regimul sancționator. În vechiul Cod penal efectul circumstanțelor atenuante este mai vast, permite coborârea pedepsei până la limita minimului general prevăzut de lege, spre deosebire de noul Cod penal care nu permite coborârea decât cu 1/3 a limitelor de pedeapsă. Pe de altă parte, în timp ce la aplicarea regulilor la concursul de infracțiuni, judecătorul aplică un spor la pedeapsa cea mai severă rezultantă, în noul Cod penal judecătorul este obligat prin lege să aplice pedepsei rezultante 1/3 din suma aritmetică a celorlalte pedepse stabilite.

Legea mai favorabilă pentru inculpatul Duicu, în opinia apărării, este legea penală din 1969.

Procurorul a precizat, de asemenea, că ambele fapte prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 – cu privire la SC ROMRAD-RMN și INVEST PETROLEUM, se consideră epuizate în martie 2014 potrivit Rechizitoriului, fără a avea vreo importanță momentul la care a început săvârșirea faptelor, iar din perspectiva calculului termenului de prescripție operantă este legea penală actuală.

Față de argumentele invocate de procuror și inculpat prin avocat, Curtea împărtășește aceeași opinie în sensul că, de principiu, operează o recalificare și nu o schimbare de încadrare juridică, în cazul în care se pune problema aplicării legii penale mai favorabile, chestiune asupra căreia instanța urmează să se pronunțe cu ocazia judecării cauzei.

În cursul cercetării judecătorești s-au formulat mai multe cereri incidentale, după cum urmează:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a formulat mai multe cereri de recuzare, respinse ca nefondate: cererea din **21.04.2015** (f. 276-277 – vol. 6), respinsă prin încheierea din 21.04.2015 (f. 280-281 – vol. 6 C.A.B.), **1.10.2015** (f. 143-199 – vol.11) respinsă prin Încheierea din 5.10.2015 a Curții de Apel București – Secția a II-a penală (f. 201-203 – vol. 11 C.A.B.); cererile din **6.11.2015 și 6.11.2015** (f. 141 – vol.12) respinse prin Încheierea din 6.11.2015 (f. 150-154 – vol. 12 C.A.B.), cererea din **20.11.2015** (f. 109-113 – vol.12), respinsă la 23.11.2015 de aceeași instanță (f. 116-120 – vol. 12 C.A.B.); cererea din **12.07.2016** (f. 164-187 – vol.15) respinsă prin Încheierea din 12.07.2016 (f. 194-197 – vol.15 C.A.B.).

Cererea de strămutare a judecării cauzei formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA (f. 230-246 - vol. 15 C.A.B.) a fost respinsă ca nefondată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin sentința penală nr.816/9.08.2016 – dosar nr. 2683/1/2016.

La data de 3.07.2017 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a sesizat Inspekția judiciară pentru motive care au fost apreciate ca nefondate prin Rezoluția

Inspecției judiciare care a procedat la clasarea sesizării în considerarea argumentelor dezvoltate în cuprinsul acesteia.

*
* *

Nemaifiind alte cereri sau excepții de ridicat, în temeiul art.388 C. pr. pen. Curtea a declarat deschise dezbaterile în fond.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, a solicitat după o succintă prezentare a faptelor pentru care au fost trimiși în judecată cei 10 inculpați, condamnarea acestora.

Înainte de a se referi punctual la fiecare inculpat, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și-a argumentat opinia în sensul că respingerea contestației Parchetului împotriva Încheierii din 28.11.2014 dată în Camera preliminară, de Înalta Curte de Casație și Justiție, nu a condus și la înlăturarea din probatoriu a interceptărilor efectuate în baza celor două mandate de siguranță națională, invocând, între altele, ca practică judiciară ulterioară Încheierii (din 16.03.2015) a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Încheierea prevăzută de art.345 C. pr. pen. poate fi cenzurată de instanța de control judiciar, odată cu judecarea contestației încheierii prev. de art.346 C. pr. pen.

1. Referitor la inculpatul Stănoiu Cristian Damian s-a cerut condamnarea acestuia potrivit art.290 C. pen. 1969 și anularea înscrisului falsificat în baza probatoriului administrat de parchet: declarațiile inculpatei Borugă Doina de la urmărirea penală, a martorului Mednyanszky Ștefan Ladislau a datelor de trafic (vol. 13 și 14 dup), a înscrisului emanat de la ORC – Rezoluția nr.52/31.09.2013.

În considerarea susținerilor prealabile pledoariei privind acuzarea inculpatului Stănoiu Cristian Damian, procurorul a invocat și interceptările efectuate în baza mandatelor de siguranță națională ca suport probator pentru condamnarea inculpatului (probatoriu exclus de judecatorul de cameră preliminară la data de 28.11.2014) (Cap. IV R).

2. Față de inculpata Popescu Daniela Delia care a solicitat aplicarea prevederilor art.396 alin.10 C. pr. pen. și a recunoscut comiterea infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 pentru care a fost trimisă în judecată, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A., după o scurtă prezentare a situației de fapt, a solicitat condamnarea acesteia, cu aplicarea normelor în vigoare și individualizarea pedepsei în raport și de conduita procesuală a inculpatei pe întreaga durată a procesului. S-a mai cerut să se aibă în vedere și faptul că legiuitorul a conceput infracțiunea prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 ca fiind una de pericol și nu de rezultat.

3. Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a făcut o analiză succintă a probelor care o incriminează pe **inculpata Borugă Doina**, apreciind, ca aceasta să fie condamnată potrivit legii penale noi, ca lege mai favorabilă – art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

S-a făcut trimitere la declarațiile martorilor Popescu Margareta, Boșoancă Doru, Boșoancă Lucian, Popa Cristian Valentin, Iosif Alina, Chircă Valentin Titus, la înscrisurile emane de la Consiliul de administrație al Spitalului Județean de urgență, la procesele-verbale de percheziție, la traficul de date al convorbirilor telefonice și nu în ultimul rând la interceptările acestora, incluzând și cele obținute în baza mandatelor de siguranță națională (excluse din probatoriu prin Încheierea din 28.11.2014 a Camerei preliminare – Curtea de Apel București) (Cap.III R).

4. În ce-l privește pe inculpatul Bădin Andrei Dan, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a cerut condamnarea, în baza art.289 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.308 C. pen. și art.5 C. pen., pentru fapte de luare de mită – primirea sumei de 5000 lei de la Duicu Ioan Adrian pentru a nu mai difuza materiale mediatice privind-o pe Rovana Plumb (Cap. VII R).

Situația de fapt, astfel cum a fost reținută prin Rechizitoriu și prezentată pe scurt în concluziile orale, s-a apreciat de procuror, ca fiind dovedită prin declarațiile inculpatului Duicu, ale martorei Rovana Plumb, în contextul interceptărilor telefonice (efectuate în bază de mandate de

siguranță națională asupra căreia judecătorul s-a pronunțat încă din Camera preliminară prin Încheierea din 28.11.2014) dintre Duicu și Drăghia Valentina. S-a arătat că apărarea inculpatului Bădin nu este sustenabilă – restituirea unui împrumut de către Duicu către acesta, întrucât atacurile mediatică din emisiunile televizate, moderate de Bădin au încetat după plata sumei de 5000 lei. S-a mai precizat că în ce-l privește pe inculpatul Duicu s-a dat soluție de clasare pentru dare de mită, întrucât a denunțat faptele înainte ca ele să ajungă la cunoștința autorităților.

S-a cerut totodată confiscarea sumei de 5000 lei, obiect al infracțiunii de corupție – luare de mită.

5. Inculpata Drăghia Valentina a fost acuzată de complicitate la folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite prev. de art.26 C. pen. raportat la art.13 din Legea nr.78/2000 (Cap. II R).

S-a cerut a se avea în vedere și Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. care completează Rechizitoriul în ceea ce privește descrierea faptei reținute în sarcina inculpatei, cu privire la care s-a apreciat ca fiind mai favorabilă legea nouă care reglementează fapta pentru care a fost trimisă în judecată, în condițiile în care regimul sancționator este identic cu norma legală anterioară.

Inculpatei Drăghia Valentina i s-a imputat medierea relației dintre Duicu și funcționarii CNAS și ajutorul dat acestuia pentru a intra în posesia folosului necuvenit realizat – prin graficul câștigurilor din momentul în care Duicu a devenit președinte al Consiliului județean Mehedinți.

Prezentarea situației de fapt s-a fundamentat pe documentele semnate de Drăghia Valentina și depuse la CSAS Mehedinți, pe interceptările convorbirilor telefonice (efectuate și în baza mandatelor de siguranță națională excluse prin Încheierea din 28.11.2014 din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară), activitatea inculpatei de a-l ajuta pe Duicu să-și folosească influența pe care se susține că o avea în calitate de președinte al Consiliului Județean Mehedinți, fiind de lungă durată.

6. În ce o privește pe inculpata Rolea Elisabeta Zenovia, considerată de Parchet ca fiind vinovată de săvârșirea infracțiunii prev. de art.299 alin.1 C. pen. și art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen., procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a apreciat că legea nouă aplicabilă este mai favorabilă din perspectiva regimului sancționator.

Parchetul consideră că inculpata l-a favorizat pe inculpatul Duicu prin controalele formale efectuate la SC ROMRAD-RMN, iar declarațiile martorilor audiați de instanță au evidențiat nenumărate nereguli în activitatea societății care nu au contat în decontarea sumelor, unele totalmente nejustificate.

Motivele pentru care unii martori nu și-au mai menținut declarațiile, între care Litră sau Ene, în fața instanței, nu sunt credibile, întrucât din înregistrările video de la urmărirea penală rezultă contrariul afirmațiilor acestora. Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A., a mai făcut referire și la declarațiile medicilor audiați de instanță care confirmă neregulile nesancționate de CJAS Mehedinți – prin activitatea desfășurată prin intermediul skype ori internet.

S-a mai susținut și în baza datelor de trafic din vol.13,14 dup, înțelegerea dintre Rolea și Duicu pentru folosul constatat – numirea soțului acesteia în locul lui Nețoiu Titu – s-a realizat, materialul probator dovedind că Duicu a purtat discuții cu Rolea pe acest subiect, ca factor decident, în scopul de a o recompensa pentru tratamentul favorizant aplicat de aceasta societății ROMRAD-RMN.

Totodată, s-a apreciat că rezultă din probele dosarului că era de notorietate că soțul inculpatei Rolea urma să ocupe funcția lui Nețoiu, care la rândul său urma să-și desfășoare activitatea într-o altă unitate, invocându-se și interceptările convorbirilor telefonice, referitor la care judecătorul de cameră preliminară s-a pronunțat prin Încheierea din 28.11.2014.

7. Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a cerut condamnarea inculpatei Feraru Grigorița pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.289 alin.1 C. pen., art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. pentru următoarele succinte considerente:

- Feraru Grigorița a făcut parte în calitatea sa de funcționar al CJAS Mehedinți din echipele de control, a semnat documentele ce vizau activitatea SC ROMRAD – RMN, favorizându-l pe Duicu;

- legături dintre Drăghia și Feraru Grigorița, convorbiri dintre Duicu și aceasta care atesta, se afirmă de parchet, sprijin nemijlocit și evident pentru inculpatul Duicu, „actul de sesizare reținând că dânsa (Feraru Grigorița) ar fi primit ca și folos numirea soțului său într-o funcție de conducere în cadrul ANAF, acolo unde acesta își desfășura activitatea”;

- martorii audiați în cele două faze procesuale, inclusiv Feraru Gheorghe, recunoscând că a intervenit pe lângă inculpatul Duicu, au confirmat modalitatea în care soțul inculpatei a primit funcția respectivă, iar martorul Gherghe a precizat că „este posibil ca inculpatul Duicu să îi fi spus să procedeze în respectiva modalitate”.

În susținerea acușării s-au invocat datele de trafic și interceptările convorbirilor telefonice (referitor la care, în măsura în care au fost efectuate în baza unui mandat de siguranță națională, judecătorul le-a exclus încă din Camera preliminară prin Încheierea din 28.11.2014).

8. După o succintă prezentare a faptelor puse în sarcina **inculpatului Popescu Constantin** în temeiul art.13 din Legea nr.78/2000, pentru care se apreciază ca fiind mai favorabilă legea veche în condițiile concursului celor trei infracțiuni, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a cerut condamnarea acestuia pentru considerentele ce succed:

- inculpatul s-a folosit de poziția sa de lider de partid și a obținut un folos în favoarea lui Ponea Constantin – concesionarea unui teren pentru care s-a stabilit, prin expertiză, că redevența era mult mai mică decât cea convenită conform legii; în acest sens s-au invocat interceptările convorbirilor telefonice dintre Popescu și Duicu și faptul că terenul în discuție făcând parte din domeniul public al statului nu putea fi concesionat.

S-au invocat declarațiile martorilor Cican, Negulescu și Boțilă Marian la rândul lor corelate cu interceptări efectuate în baza aceluiași mandat de siguranță națională cu privire la care judecătorul Camerei preliminare s-a pronunțat prin Încheierea din 28.11.2014. S-a apreciat că deși declarațiile (ex. Negulescu sunt favorabile inculpatului Popescu), ele conțin și aspecte care susțin actul de acuzare.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a mai arătat că la analizarea faptelor inculpatului trebuie avut în vedere „dacă el în vreun fel sau altul, a depus diligențe ca cele trei concesiuni să fie votate în sensul pe care el îl dorea și dacă poziția pe care acesta o avea la momentul respectiv a avut vreo influență”.

În toate cele trei situații, terenurile se aflau în domeniul public și nu puteau fi concesionate, iar valoarea redevenței era mai mare decât cea stabilită la momentul în care s-au dat hotărârile Consiliului local.

S-a apreciat că inculpatul, „cum e realitatea zilelor noastre, cum se întâmplă acest lucru la nivel local cu liderii politici” controla votul consilierilor în virtutea funcției de partid, lucru care rezultă, în opinia procurorului din convorbirile telefonice înregistrate (de SRI), din datele de trafic.

9. Inculpatul Ponea Constantin Ștefan a fost trimis în judecată pentru trafic de influență prev. de art.291 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. și pentru cumpărare de influență prev. de art.292 C. pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. (Cap. I R).

S-a cerut condamnarea inculpatului și aplicarea legii vechi ca lege mai favorabilă având în vedere regimul sancționator al concursului de infracțiuni.

Prin prezentarea situației de fapt, procurorul a subliniat următoarele aspecte acuzatorii:

- inculpații Ponea și Duicu au făcut un schimb avantajos de foloase,
- Duicu, implicat într-un dosar civil datorat unui conflict de interese s-a dovedit foarte interesat de soluționarea acestuia întrucât de rezultatul obținut în instanțe deprindea situația sa de președinte al Consiliului județean.

Convorbirile telefonice, datele de trafic constituie probatoriul care dovedește „negocierile dintre Duicu și Ponea în condițiile în care nu aveau relații de prietenie, extrem de apropiate care să justifice convorbirile telefonice în perioada concediului de odihnă, ceea ce conduce la teza acușării privind faptele lor ilicite”.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. enunță, în pledoaria sa, aspectele ce-l privesc pe Duicu Ioan Adrian care s-a dus acasă la părinții lui Ponea, a luat legătura cu mama acestuia, a purtat numeroase convorbiri telefonice cu Ponea aflat în concediu, sms-uri cu acesta, convorbiri cu Mednyanszky Ștefan Ladislau, interesat de dosarul aflat la Înalta

Curte de Casație și Justiție, iar foloasele oferite inculpatului Ponea au fost numirea acestuia într-o funcție la București, numirea soției și concesionarea, în condiții care excedau cadrului legal, a unui teren tatălui lui Ponea.

S-a arătat că inculpatul Ponea a cumpărat influența lui Duicu în ce privește concesiunea terenului, implicându-l inexplicabil și pe inculpatul Popescu într-o acțiune care dacă era licită nu presupunea decât o cerere la Primărie.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a făcut trimitere la interceptările (efectuate în baza unor mandate de siguranță națională înlăturate din probatoriu la 28.11.2014) prin care se dovedesc cele mai sus prezentate precum și intervențiile lui Duicu la înalți ofițeri ai MAI care la rândul lor audiați și în instanță au subscris susținerilor parchetului. S-au evidențiat declarațiile martorilor Toba, Dumitrescu și Andreescu.

În ceea ce privește numirea soției inculpatului Ponea într-o funcție în București, s-a apreciat de procuror, că din declarațiile martorilor audiați în instanțe „se pare că a existat acel document – propunere de numire în funcția de procuror-șef secție judiciară la DNA”.

10. În ceea ce-l privește pe inculpatul Duicu Ioan Adrian acuzat de comiterea a 12 infracțiuni, s-a arătat că legea mai favorabilă este legea nouă, în concordanță cu art.10 din Legea nr.187/2012 și cu Hotărârea prealabilă pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, iar sub aspectul regimului sancționator se ajunge, la pedeapsa maximă de 10 ani.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. și-a susținut acuzațiile pentru infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență (Cap I R) pe baza interceptărilor telefonice, datele de trafic și declarațiile martorilor Dumitrescu, Andreescu, Mednyanszky.

S-a precizat că de la 1 noiembrie 2013 interceptările convorbirilor telefonice s-a realizat pe baza mandatelor emise de Curtea de Apel București.

S-a apreciat, de către procuror, că inculpatul Duicu a fost dovedit ca fiind un lider local extrem de influent din poziția de președinte al Consiliului Județean, probele administrate demonstrând că acesta pentru a obține diverse avantaje pentru sine sau alte persoane, relaționa cu orice persoane influente din alte domenii.

S-a dovedit că inculpatul a făcut demersuri și „a încercat să obțină o soluție favorabilă de la Curtea de Apel”, întreprinzând mai multe acte în justiție pentru a încerca amânarea dosarului, iar pe de altă parte a obținut avantaje pentru Ponea ca răsplată pentru demersuri care le-ar fi făcut (Cap I R).

Faptele incriminate de art.12 Legea nr.78/2000 legate de activitatea societății ROMRAD-RMN s-au dovedit, potrivit afirmațiilor procurorului, prin convorbirile telefonice interceptate, cu sprijinul inculpatei Drăghia, cu declarațiile martorilor Buzi Cristian, Nenu Karla și Nebancea și cu datele de trafic care confirmă frecvența intensă a contactelor telefonice.

S-au dovedit avantajele de care s-a bucurat societatea ROMRAD-RMN din momentul în care Duicu a devenit președinte al Consiliului Județean, în detrimentul societății concurente care avea același profil, diferența între cele două societăți fiind faptul că SC Alpha Medical avea angajat un medic mai puțin.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a solicitat condamnarea inculpatului Duicu pentru comiterea a două infracțiuni de dare de mită în baza art.290 C. pen. nou, care au constat în numirea lui Feraru Florin în funcția de director în cadrul ANAF, soțul inculpatei Feraru Grigorița și asigurarea unui post la centrul vamal Porțile de Fier II lui Rolea, soțul inculpatei Rolea Zenovia Elisabeta.

Parchetul a afirmat că s-a dovedit prin interceptări, date de trafic și martori că Rolea și Feraru au ocupat funcțiile despre care s-a arătat urmare a intervenției inculpatului Duicu.

Vinovăția inculpatului Duicu în săvârșirea infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 a fost, potrivit procurorului, pe deplin dovedită prin convorbirile telefonice interceptate, datele de trafic, declarațiile martorilor, a inculpatei Popescu Daniela care a recunoscut săvârșirea faptelor pentru care a fost trimisă în judecată, a declarației inculpatului care a recunoscut întâlnirea cu reprezentanții societăților implicate în cauză (Cap. III R).

Convorbirile telefonice interceptate, datele de trafic sunt probele care au dovedit, cu prisosință, se susține de procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –

D.N.A. comiterea de către inculpatul Duicu a două infracțiuni prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

În perioada 2012-2014 Duicu Ioan Adrian a controlat, practic, atât activitatea SC INVEST PETROLEUM cât și a SC ROMRAD pe toată perioada cât a deținut funcția de președinte al Consiliului Județean Mehedinți.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. invocă controlul exercitat de Duicu asupra inculpatei Drăghia, interesul vădit pentru sumele acordate spre decontare Casei județene și apoi societăților ROMRAD care aparține familiei Duicu, unde funcționează în administrație pur formal. S-a invocat practica și deciziile CCR cu privire la faptul că „efectuarea de acte de comerț incompatibile cu funcția înseamnă atunci când controlezi activitatea societății respective”. Procurorul a evidențiat că din convorbirile înregistrate și declarațiile martorilor a rezultat că Duicu făcea demersuri pentru a obține favoruri pentru ROMRAD, nu există înregistrate convorbiri dintre Drăghia și Duicu Ana, dar rezultă cu prisosință că Duicu, în mod constant și nu ocazional și nu în mod cu totul excepțional și nu că un ajutor dat mamei sale, controla în toată această perioadă societate ce aparține familiei Duicu deși exista, din perspectiva funcției sale, incompatibilitate cu orice acte sau activități comerciale.

Duicu și familia acestuia, a precizat procurorul, dețin SC INVEST PETROLEUM, situație ce rezultă din interceptări, datele de trafic și chiar din declarațiile martorilor, fie ele și oscilante (martor Mija Loredana).

În ce privește primirea de foloase necuvenite, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. a susținut că această infracțiune este asociată, în legea nouă, care este și legea mai favorabilă, în infracțiunea de mită.

Fapta de la sfârșitul lunii august 2013 a fost, într-un fel, recunoscută și de Duicu și de Drăghia, fiind dovedită cu interceptările (efectuate în baza unui mandat de siguranță națională) de la dosar și declarații de martori care conduc la condamnarea inculpatului Duicu.

Convorbirile telefonice și declarația lui Sică Valerian dovedesc vinovăția inculpatului Duicu pentru infracțiunea de luare de mită și impune condamnarea acestuia. Duicu a pretins foloase patrimoniale cu titlu de lucrări la punctul de lucru ROMRAD) de la Sică Valerian după ce a dispus efectuarea de plăți către societatea Casival Tech SRL, plăți care i se cuveneau.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a solicitat condamnarea inculpatului Duicu Ioan Adrian. Aplicarea pedepselor complementare prev. de art.66 lit.a,b și g C. pen. precum și pentru persoanele inculpate care la data săvârșirii faptelor îndeplineau funcții de consilier județean sau director de spital județean, obligarea lor la cheltuieli judiciare către stat; individualizarea pedepselor să fie orientată spre maximul special, cu executare în regim de detenție în raport de gravitatea și modalitatea comiterii faptelor și pentru atingerea scopului sancțiunilor aplicate.

Pe rând, inculpații, prin avocați, au pledat pentru nevinovăția acestora invocând următoarele considerații:

1. Inculpatul Popescu Constantin a evidențiat că:

- parchetul își fundamentează acuzațiile pe interceptarea de convorbiri telefonice, cu încălcarea loialității administrării probatoriului, pe denunțuri cerute în schimbul libertății;
- parchetul a refuzat administrarea de probe și în apărarea inculpatului, cererile acestuia fiind respinse odată cu întocmirea rechizitoriului;
- inculpatul Popescu a fost cercetat de Direcția Națională Anticorupție într-o campanie pornită împotriva președinților consiliilor județene și datorită apropierii acestuia politic și personal de inculpatul Duicu;
- prin hotărârea dată de Judecătorul Camerei Preliminare, rămasă definitivă, s-au înlăturat înregistrările convorbirilor telefonice și cu toate acestea, procurorul își fundamentează acuzațiile doar pe aceste probe, cu ignorarea amplului material probator administrat în instanță;
- acuzațiile referitoare la inculpatul Popescu se referă la dobândirea a trei terenuri cu privire la care exista o hotărâre judecătorească definitivă de trecere din domeniul public al statului în domeniul privat al orașului Orșova;

- procurorul a considerat că între cei trei inculpați a existat o conivență infracțională doar pentru faptul că locuiau în același oraș;

- fără nicio legătură cu vreuna din acuzațiile aduse inculpatului Popescu, procurorul, insinuos, face afirmații legate de fiul inculpatului și funcția instituțională deținută de aceasta;

- în legătură cu terenul concesionat lui Ponea Constantin procurorul afirmă că nu s-a respectat cadrul legal, în condițiile în care există hotărâre definitivă a Judecătorei Orșova de trecere a acestui teren în proprietatea privată a municipiului, lucru confirmat și de martorii audiați în instanță;

- procurorul consideră că folosul injust constă în valoarea redevenței care, potrivit unui raport de constatare efectuat în cursul urmăririi penale, a fost mai mică decât cea evidențiată de acest raport;

- procurorul nu face nicio referire la raportul de expertiză efectuat, din dispoziția instanței, de un expert independent și care a stabilit că diferența de redevență între cea stabilită la concesionare, tot printr-un raport de evaluare și cea din prezenta cauză este de 1600 lei și nu 3000 lei, cum afirmă procurorul, încadrându-se în limitele acceptate de lege;

- nu s-a dovedit prin nicio probă vreo înțelegere între Ponea și Duicu pentru ca cel dintâi să fie sprijinit în concesionarea unui teren pentru tatăl lui Ponea și cu atât mai puțin o solicitare a lui Duicu către Popescu Constantin să-i acorde vreun ajutor în aceste demersuri;

- procurorul își fundamentează acuzațiile aproape exclusiv pe interceptări (înlăturate de judecătorul de cameră preliminară) și pe declarațiile martorilor Boțilă Marian, fostul secretar al Primăriei și ale lui Cican Adrian oponent politic.

Inculpatul Popescu, prin avocat, a solicitat înlăturarea declarației din 2.04.2014 dată la parchet care nu are nicio legătură cu prezenta cauză.

S-a mai arătat, că deși martorul Boțilă Adrian a afirmat că terenul în discuție aparține domeniului privat al orașului și mai avizase legalitatea altor concesiuni anterior celei pentru Ponea Constantin, procurorul susține în continuare, contrar efectelor sentinței definitive a Judecătorei Orșova, că s-a făcut nelegal concesionarea unui teren din domeniul public al Primăriei.

Cu privire la martorul Boțilă Marian s-a arătat de către inculpat, prin avocat, că acesta a beneficiat de concesiuni de terenuri în aceleași condiții ca Ponea Constantin, iar eliberarea acestuia din funcție prin dispoziția nr.264 a Primarului Orșovei s-a realizat urmare a unor sesizări (27.02.2013, 5.03.2013) ale lui Stoica Marius Simion, Ghergulescu Ion și a altor 10 consilieri pentru necompetență profesională. S-a mai precizat că nu a existat nicio legătură între eliberarea din funcție a lui Boțilă Marian și Hotărârea Consiliului local de concesionare a terenului către Ponea, despre care chiar acesta a afirmat, în instanță, că s-a concesionat din domeniul privat al orașului.

Deși procurorul vorbește (f. 174-179 R) de o înțelegere între Duicu și Ponea la 08.03.2013, dacă aceasta ar fi existat, inculpatul Popescu nu avea cum să știe de aceasta să facă demersuri anterior acesteia în sensul celor susținute de procuror: înlăturarea unei eventuale opoziții la vreuna din hotărârile Consiliului local, de aceeași același fel și care se dădeau în mod frecvent. Pe de altă parte, s-a evidențiat că martorul Boțilă Marian, în declarația dată a arătat, că singurul aviz de legalitate obligatorie și care avea efectele legii era Ordinul Prefectului.

Referitor la celălalt martor Cican Adrian acesta a declarat instanței că este în dușmănie cu Popescu. Deși procurorul a susținut că prin îndepartarea lui Cican din Consiliul local s-a urmărit împiedicarea votului pentru concesionarea terenului lui Ponea Constantin, martorul a arătat în declarația sa că tentative de înlăturare a acestuia au existat și în ianuarie și aprilie 2013. Votul exprimat de 11 consilieri din cei 15 prezenți a fost pentru concesionarea terenului astfel că, potrivit apărării, cu sau fără votul lui Cican Adrian dacă ar fi fost prezent hotărârea Consiliului ar fi fost favorabilă lui Ponea Constantin.

Pe de altă parte, deși în dușmănie declarată, cu Popescu Constantin, martorul Cican a arătat că acesta nu a intervenit, nu a formulat vreo solicitare și nu a exercitat nicio presiune anterior ședinței Consiliului, nici asupra martorului, nici asupra celorlalți consilieri pentru a vota favorabil pentru cesionarea terenului lui Ponea.

Martorul Boțilă Eduard a declarat în fața instanței că a votat favorabil hotărârea Consiliului, a amintit de 4 consilieri despre care ar fi auzit că ar fi spus, în diverse locuri că ar fi resimțit o influențare din partea inculpatului Popescu Constantin și că valoarea redevenței nu ar fi fost corectă.

Audiați în instanță, aceștia au infirmat susținerile, din auzite, ale martorului Boțilă Eduard, martorul Trușcă Aurelian precizând că nici nu a fost prezent la ședința cu pricina.

Procurorul a continuat cu ocazia dezbaterilor, contrar realității să facă acuzații care nu au suport probator și să ignore probele care contravin celor afirmate de acuzare, deși martorii au arătat că Popescu nu exercita influență asupra consilierilor ori membrilor de partid, nu organiza ședința pentru a instrui cum să voteze ori pentru a-i chestiona, ulterior, cu privire la vot (martor Barasaba Toma), că acesta participa la unele ședințe ale Consiliului din sală, asemenea altor cetățeni.

În altă ordine de idei, inculpatul, prin avocat, a afirmat că prin concesionarea terenurilor s-au adus venituri la bugetul local, iar pe de altă parte aceste concesionări/vânzări de terenuri nu au produs nicio prejudiciere drepturilor vreunor instituții.

Inculpatul Popescu, prin avocat, a apreciat că înscrisurile de la dosar, emenate în 2010, 2011 și ianuarie 2012 de la autoritățile administrative locale ale Municipiului Orșova (contract de concesiune, certificat de urbanism, autorizație de construire semnată și de Boțilă Marian – secretarul Primăriei Orșovei), declarațiile martorilor audiați în instanță: Basaraba (PNL), Caprioru (PSD), Pătășanu (PDL), Neghină (PDL), Papava (PDL), Stoica Marius (PP-DD) și cele 3 rapoarte de evaluare (efectuate de specialistul din DNA și expertul Primăriei și cel desemnat de instanță în cauză) contrazic afirmațiile procurorului că Popescu ar fi construit fără autorizație, că ar fi încălcat prevederile art.123 alin.3 din Legea nr.215/2001 ori că prețul concesiunii terenului de 2046 mp ar fi fost prea mic; martorii au afirmat că s-au vândut terenuri și cu 2 euro/mp, iar expertul a consemnat că diferența dintre folosul prezumat de procuror ca fiind cel real și cel dobândit de inculpatul Popescu, s-a aflat în marja de apreciere (2900 euro) aprobată de ANEVAR.

Toate probatoriile contrazic, în opinia inculpatului (inclusiv declarația martorului Trușcă Aurelian) mărturia lui Boțilă Eduard și susțin nevinovăția acestuia.

Referitor la înstrăinarea terenului de 403 mp din patrimoniul privat al Primăriei Municipiului Orșova către SC Flamand, administrată de Spiridon, s-a socotit de procuror că a fost ilegală și la un preț sub valoarea reală. În acest context, procurorul a susținut că Popescu s-a achitat de un împrumut pretins a fi fost luat și nerestituit de la Spiridon, și că acesta ar fi contribuit, prin autoritatea persoanei sale, la realizarea acestei vânzări.

În apărare, inculpatul a invocat declarația martorului Spiridon care a relatat despre solicitarea, de la acesta a unui împrumut de 10.000 euro de către Popescu Constantin, fără ca acesta să se mai fi realizat.

În mod eronat, procurorul a susținut că Spiridon avea de plătit anual 5000 euro pentru fiecare an de concesiune pentru cei 403 mp (157 mp + 246 mp). În Rechizitoriu, procurorul apreciază că prețul de 12000 euro pentru cei 403 mp era convenabil și el reprezenta valoarea redevenței pe 2 ani și 6 luni de concesionare. În realitate, potrivit contractelor de concesiune, valoarea concesiunii pe durata a 16 ani era de 5005,16 euro, Spiridon având de plătit anula 312,82 euro/an. După întocmirea tuturor formalităților, Spiridon a plătit, într-o singură tranșă prețul de 12.000 euro, care, potrivit expertului ANEVAR desemnat de instanță se afla în marja de apreciere, în raport de diferența de 800 euro stabilită în plus de specialistul DNA.

Procurorul nu a dovedit, inclusiv prin amplul probatoriu administrat în instanță, elementul material al infracțiunii – acțiunea de influențare sau exercitare indirectă a acesteia, ori obținerea vreunui folos injust.

Toate faptele reținute în sarcina inculpatului sunt pretins petrecute sub imperiul legii vechi (ultima faptă 23.11.2013), care este și cea mai favorabilă, solicitând instanței aplicarea art.16 lit.a C. pr. pen.

Inculpatul, prin avocat, a mai arătat că procurorul, în pledoaria din cadrul dezbaterilor pe fondul cauzei s-a referit doar la probele administrate în faza de urmărire penală și a ignorat probele administrate în instanță.

În opinia apărării nu există nicio probă care să dovedească vinovăția inculpatului.

Audiați în instanță, toți membrii Consiliului local au declarat că nu au fost influențați în deciziile lor, procedurile au fost legale și au parcurs toate etapele cerute de norme, fără a exista vreun folos în interesul inculpatului Popescu, cifrele situându-se în marja de apreciere recunoscută de ANEVAR.

Simple verificări ar fi permis Ministerului Public să constate că au fost sute de astfel de concesiuni, inclusiv în favoarea lui Boțilă și Cican.

2. Inculpatul Stănoiu Cristian Damian prin avocat a solicitat achitarea pentru infracțiunea prev. de art.290 C. pen. (1968) în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen. pentru următoarele considerente:

- fapta descrisă în rechizitoriu și care se impută inculpatului nu există, nu este prevăzută de legea penală;

- declarația de martor a inculpatului dată în faza de urmărire penală este și rămâne exclusă ca și toate celelalte probe excluse prin Încheierea rămasă definitivă prin Încheierea Înaltei Curți de Casație și Justiție care a respins, ca inadmisibilă, contestația Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA;

- legea mai favorabilă pentru inculpat este legea penală a vechiului Cod penal care nu conținea reglementarea încriminării falsului intelectual în înscrisuri sub semnătură privată ce se regăsește în noul Cod penal, ulterior, deci, datei când se presupune comiterea faptei reținute în sarcina inculpatului;

- în cauză procurorul nu a susținut că înscrisul care ar fi fost antedat era un înscris oficial, pe de altă parte falsul în înscrisul sub semnătură privată există în cazul contrafacerii scrierii, a subscrierii sau alterării în orice alt mod, ceea ce nu se regăsește în cauză;

- efectele juridice ale actului se produc după înregistrarea în Registrul Comerțului, sens în care s-au invocat art.226 legea nr.31/1990, prevederile legii 26 a Registrului Comerțului.

3. Inculpata Popescu Daniela Delia, prin avocat, a reiterat concluziile expuse la momentul când, audiată fiind, a solicitat aplicarea procedurii simplificate, a recunoscut fapta reținută în sarcina sa și a regretat-o; s-a precizat că intenția sa a fost de a ajuta la dotarea Blocului maternal cu utilaje și echipamente pentru a permite femeilor din Drobeta Tr.-Severin să poată naște în condiții normale în maternitatea orașului și nu în maternitățile din alte orașe.

S-a solicitat să fie avute în vedere actele în circumstanțiere depuse la dosar: acte medicale, caracterizări, recomandări etc....

4. Inculpata Borugă Doina, prin avocat, a solicitat achitarea în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen. pentru fapta reținută în sarcina sa, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Argumentele susținute au fost fundamentate pe următoarele considerații:

- informațiile care au parvenit reprezentanților societății Rombiomedica nu pot fi catalogate ca fiind dintre cele care nu se dau publicității și nu sunt permise cunoașterii de către persoane neautorizate;

- inculpata a purtat aceleași discuții și cu alți reprezentanți de societăți, ceea ce nu a condus la distorsionarea concurenței și nici la vreun tratament favorizant, preferențial;

- au fost respectate dispozițiile OUG nr.34/2006, care permite posibilitatea unei persoane fizice/juridice să participe chiar la întocmirea documentației de atribuire și să fie și ofertant, licitator în procedura de licitație;

- câtă vreme informațiile nu sunt de natura celor la care se referă norma de incriminare, nu se poate considera, pretinde de către procuror că s-a permis accesul unor persoane neautorizate la alte informații decât cele uzuale.

- nu este întrunită nici cerința scopului de a asigura foloase pentru sine sau pentru altul, întrucât nu există nicio probă că prin demersurile sale inculpata ar fi intenționat să favorizeze asocierea de societăți pentru a participa la licitație Rombiomedica și Ager Leasing;

- prin decizia inculpatei Boruga de a anula prima licitație și inserarea, la solicitarea lui Duicu, în documentație a codului specific operațiunilor de leasing – codul CPV. Nu s-a urmărit altceva decât să se respecte Ordinul nr.509/2011 art.1, anexa 1 al președintelui ANPMAP care instituie obligația indicării acestui cod și nu favorizarea vreunui dintre licitatori.

5. În ceea ce îl privește pe inculpatul Bădin Andrei Dan s-a solicitat, achitarea în temeiul art.396 alin.5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. (infracțiunea de luare de mită nu există) ori în temeiul art.16 alin.1 lit.c C. pr. pen. (nu există probe că inculpatul a săvârșit această infracțiune, în subsidiar).

În sinteză s-au susținut următoarele:

- denunțul inculpatului Duicu este singular cu privire la pretinderea de către inculpatul Bădin a sumei de 5000 lei, care este în realitate un împrumut datorat de Duicu;
- martorii nu au asistat la discuțiile dintre cei doi inculpați;
- Parchetul nu descrie fapta în materialitatea ei, activitatea infrațională nu este concretizată de natură să se identifice elementul material, raportul de cauzalitate între acțiunea/inacțiunea inculpatului și urmarea produsă;
- nu s-a făcut dovada situațiilor, împrejurărilor/circumstanțelor care să evedențieze poziția subiectivă – intenția directă a inculpatului;
- prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, iar existența unui dubiu emană din probatoriu, ceea ce conduce la achitarea inculpatului în baza art.396 alin.5 raportat la art.16 alin.1 lit.a și c cpp pentru fapta de luare de mită prev. de art.289 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.308 și art.5 C. pen.

6. Inculpata Drăghia Valentina a solicitat, prin avocat, în baza art.396 alin.5 coroborat cu art.16 lit.a C. pr. pen. achitarea pentru infracțiunea prev. de art.26 C. pen. (1968) raportat la art.13 din Legea nr.78/2000 – complicitate la infracțiunea de folosire a autorității și influenței, asimilată faptelor de corupție (f. 93-94R).

Pe parcursul pledoariei s-au punctat următoarele considerații:

a. – parchetul și-a fundamentat acuzațiile din rechizitoriu exclusiv pe interceptările unor convorbiri telefonice realizate în baza unor mandate de siguranță națională, excluse de judecătorul de Cameră Preliminară;

- prin Încheierea nr.339/16.03.2015 Înalta Curte de Casație și Justiție respingând contestația Parchetului ca inadmisibilă cu privire la Încheierea din 28.11.2014 a judecătorului de Cameră Preliminară a Curții de Apel București, a făcut referire la excluderea declarației date de inculpatul Stănoiu, fără să infirme excluderea celorlalte probatorii, pentru a definitiva competența materială a instanței în raport de calitatea de avocat a acestuia;

- că interceptările au fost și rămân excluse rezultă și din Ordonanța din 12.12.2015 a procurorului prin care afirmă *expresis verbis* că „remedierea nu poate fi extinsă cu privire la mijloacele de probă” și că „acestea fiind nule, ele nu mai pot fi reacoperite printr-o neregularitate”;

- s-au invocat prevederile art.281 și 282 C. pr. pen. cu trimitere la art.403 alin.1 lit.c C. pr. pen.

b. – acuzația de presupusă mediere și ajutor nemijlocit dat inculpatului Duicu și modul artificial în care procurorul a încercat să o dovedească rezultă din Rechizitoriu și chiar din concluziile susținute de acesta în instanță;

- niciuna din condițiile de săvârșire a complicității, ca formă a participației penale, nu este întrunită în ceea ce o privește pe Drăghia Valentina, lipsește condiția de bază – săvârșirea unei infracțiuni nemijlocite;

- condiția obiectivă a exercitării unor acte de natură să sprijine săvârșirea faptei;

- condiția subiectivă a vinovăției – reprezentarea la momentul săvârșirii faptei, intenția de a urmări să-l ajute pe autor în comiterea faptei;

c. – în speță, complicitatea trebuia să se realizeze pentru exercitarea autorității și influenței inculpatului Duicu pe lângă CNAS la momentul alocării bugetare către CJAS Mehedinți și respectiv pe lângă funcționarii CJAS la momentul decontărilor serviciilor paraclinice;

- nici în Rechizitoriu, nici în Ordonanța de remediere și nici în concluziile finale, procurorul nu a arătat în concret în ce a constatat, exercitarea influenței lui Drăghia asupra inculpatului Duicu;

- nu există nicio analiză a condițiilor în care s-a efectuat alocația bugetară, că acestea nu ar fi fost îndeplinite și pentru ca acestea să se realizeze ar fi necesitat exercitarea influenței lui Duicu, ajutat de Drăghia să obțină CJAS Mehedinți fondurile bugetare;

- probele administrate, declarațiile martorilor și înscrisurile depuse la dosar dovedesc contrariul acuzațiilor procurorului;

- martorii Bădescu, Doru, Nenu Florina Karla, Bușoi Cristian, Stoea Leana și Constantin Maria au declarat, concordant, că alocația bugetară pentru CJAS Mehedinți a fost făcută cu respectarea procedurii riguroase prevăzute de lege (Legea nr.5/2013);

- nu numai că procurorul nu dovedește vreo abatere de la litera legii și influența care ar fi fost folosită și ajutorul lui Drăghia, dar chiar acesta (fila 99R) recunoaște ca „acea informare făcută de Nenu Florina Karla stabilește criteriile de natură să nu avantajeze județul Mehedinți”;

- în consecință nu este dovedită vreo faptă în legătură cu care ar fi existat elemente de complicitate;

- în ceea ce privesc deconturile de către Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți, procurorul operează doar cu speculații artificiale, fără susținere probatorie;

- procurorul nu s-a preocupat în ce măsură au fost sau nu respectate condițiile prevăzute de art.13-14 al HG nr.117/2013 (criterii de eligibilitate pentru încheiere contract, modalitatea de stabilire a punctajului, documentația necesară a fi depusă) și speculativ a utilizat doar declarația lui Nebancea care a primit de la CJAS Mehedinți, în urma punctajului acordat 69.201 lei lunar, cu 1000 lei mai puțin decât solicitase – 72.000 lei lunar, iar ulterior, neavând posibilitatea să presteze serviciile paraclinice, sumele prea mari alocate nu puteau fi decontate, ceea ce a determinat formularea de cereri de renunțare pentru distribuire.

- în rechizitoriu procurorul afirmă că Duicu și-ar fi exercitat autoritatea și influența ca societății Romrad să i se stabilească un punctaj mai mare și să i se acorde fonduri bugetare mai substanțiale, iar societatea lui Nebancea să fie dezavantajată, situație pe care nici acesta nu o susține în referirile sale la legalitatea punctajului la încheierea contractului cu CJAS Mehedinți;

- cu excepția speculațiilor și evidențierea funcției politice a lui Duicu, procurorul nu produce nicio probă care să dovedească exercitarea a autorității și a influenței sale la încheierea contractelor celor două societăți, care prestează servicii paraclinice;

- martorii din lucrări, cei audiați în instanță – Torsin Daniela, Albu Drina, Dumitrescu Constanța - funcționare la CJAS Mehedinți, au explicat la rândul lor, că procedura de contractare nu a fost în avantajul SC ROMRAD (art.13,14 Legea nr.117/2013) iar controalele ulterioare au fost făcute cu respectarea dispozițiilor legale;

- în completarea probatoriului în sensul corectitudinii aplicării prevederilor legale, la dosar s-a depus adresa nr.43/2015 eliberată de CJAS care precizează că nu s-au făcut deconturi nelegale în favoarea lui SC ROMRAD, că nu există un folos nejustificat.

S-a apreciat de apărare că în lipsa elementului material al infracțiunii pretins comise de Duicu, cu atât mai puțin există probatorii care să dovedească complicitatea lui Drăghia la o faptă care n-a existat.

d. – Judecătorul de Cameră preliminară, prin Încheierea de ședință a constatat elemente de neregularitate cu privire la obiectul și limitele judecății privind pretinsa activitate infracțională a inculpatei Drăghia față de lipsa concretetii descrierii faptelor;

- prin Ordonanța din 12.12.2015, procurorul a indicat două presupuse elemente materiale ale infracțiunii de care inculpata Drăghia a fost acuzată – furnizarea de informații și înscrieri puse la dispoziția inculpatului Duicu cu ocazia discuțiilor purtate de acesta cu Bădescu, Nenu Karla și Bușoi Cristian și

- cererile formulate de Drăghia către Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți în derularea contractului lor cu nr.383/2013.

- procurorul, nici în concluziile finale și nici pe parcursul fazelor procesuale anterioare nu a dovedit în vreun mod că cineva i-ar fi cerut lui Drăghia informații și înscrieri, orice alte documente pe care să le pună la dispoziție în vederea aplicării Legii nr.5/2013; de altfel, procurorul nu face nicio referire la acest aspect, poate și pentru că martora Nenu Karla a explicat clar că nu s-a solicitat nicio informare a niciunei Case Județene de Asigurări de Sănătate la momentul stabilirii alocațiilor bugetare, că departamentele Casei Naționale întocmeau documentația, propunerile fiind făcute de Consiliul de administrație pentru adoptarea bugetului acesteia.

În susținerea apărării, inculpata Drăghia, prin avocat, a mai făcut alte precizări după cum urmează:

- cererile depuse de inculpata Drăghia la CJAS Mehedinți sunt confirmate de H.G. Nr.117/2013 că s-a respectat Ordinul nr.423/29.03.2015 al Ministerului Sănătății și s-au efectuat în limitele contractului nr.383/23.04.2013 încheiat între SC ROMRAD RMN și CJAS Mehedinți;

- aceste acte normative stabilesc modalitățile de decontare, inclusiv în situația deconturilor furnizorilor de servicii paraclinice și obligațiile ce le revin acestora în relația contractuală cu CJAS

(anexa 8 a Ordinului nr.423/29.03.2013, coroborarea cu art.138 din HG nr.117/2013 și art.8 CAP.6 al contractului);

- se invocă prevederile art.6 al.6, art.8 din anexa 8 a Ordinului nr.423/29.03.2013 potrivit cărora inculpata Drăghia a depus cererea de regularizare a valorii contractuale pe luna iunie, cu diminuarea aceleiași valori pentru luna iulie justificată de existența listei de așteptare a pacienților cu privire la care operau obligațiile instituite de anexa 8 art.6 al Ordinului Ministrului Sănătății;

- pe de altă parte, în aplicarea și în condițiile art.6 alin.3 Anexa 8 a Ordinului Ministerial, de respectare a obligațiilor de încadrare lunară în plafon, inculpata Drăghia a formulat cereri de transferare pentru ca sumele menționate să se distribuie către furnizorul de servicii care și-a îndeplinit plafonul, cereri făcute și de administratorul SC ALPHA – Nebancea,

- nu există nicio dovadă, că depunând cele 6 cereri, inculpata Drăghia a încălcat vreo normă sau clauză când a solicitat CJAS să fie mărit plafonul pentru o lună corelativ cu diminuarea unei valori pe lunile următoare, ori când a cerut redistribuirea sumelor neconsumate, asemenea lui Nebancea, pentru a evita rezilierea contractului în cazul în care nu se încadra în valoarea contractuală și se depășea de trei ori reîncadrarea în această valoare;

- procurorul invocă mărturia lui Nebancea referitoare la cererea de renunțare la sumele neconsumate, dar nu evidențiază și faptul că acesta avea obligația să facă acest lucru, iar în lipsa unei astfel de cereri sumele se distribuiau automat celorlalți furnizori de servicii paraclinice (art.6 alin.3 anexa 8 Ordin MS 423/2013);

- din această perspectivă și având în vedere și adresa CJAS nu se evidențiază vreo probă că s-au făcut decontări nelegale pentru SC ROMRAD și nici nu rezultă că decontările s-ar fi efectuat în urma exercitării a autorității ori a influenței inculpatului Duicu sau în urma altor activități infracționale (dare de mită) pentru ca SC ROMRAD RMN să beneficieze de fonduri suplimentare cu încălcarea legii;

- în acest context nu se definește nici elementul material al complicității reținute în sarcina inculpatei Drăghia la comiterea unei presupuse infracțiuni săvârșite de Duicu, lipsită la rândul ei de o fundamentare probatorie.

Referitor la rectificările bugetare și încheierea de acte adiționale la contractele dintre CJAS și furnizorii de servicii paraclinice, inculpata Drăghia Valentina, prin avocat, a invocat normele legale – art.6 alin.5 teza a II-a din anexa 8 a Ordinului Ministrului Sănătății, care o obligau pe Rolea Zenovia Elisabeta, directorul CJAS să încheie acte adiționale urmare rectificărilor bugetare și a sumelor care trebuiau să fie distribuite în condițiile legii. Nu rezultă din probele administrate de procuror cum și în ce modalitate inculpatul Duicu și-ar fi putut exercita autoritatea și influența cu privire la cuantumul sumelor decise prin rectificarea bugetară pentru CJAS Mehedinți și apoi repartizarea acestora preferențial și cu atât mai puțin complicitatea inculpatei Drăghia în realizarea acestei activități infracționale.

S-a susținut, prin avocat, că alocația bugetară suplimentară, după rectificare, ajungea de la CNAS la CJAS, care încheia automat acte adiționale la contractele în derulare, cu respectarea criteriilor de eligibilitate inițiale din contracte, indiferent dacă se depuneau sau nu cereri pentru fonduri suplimentare.

Pe de altă parte, complicitatea presupune ca persoana să facă acte de natură a sprijini pe autorul faptei să obțină folos necuvenit, nelegal anterior sau concomitent cu săvârșirea acesteia.

Or, în speța dată, procurorul, prin descrierea activității infracționale a inculpatei Drăghia, afirmă că cererile depuse de aceasta la CJAS au fost ulterioare rectificării bugetare, a transmiterii plafonului de la CNAS la CJAS și după încheierea contractului și a actelor adiționale.

În acest context, fapta presupus comisă de inculpata Drăghia este posterioară activității infracționale presupus susținută de aceasta, astfel că elementul material al infracțiunii nu a fost dovedit, iar vinovăția inculpatei ca și condiție subiectivă nu este îndeplinită, câtă vreme nu s-a dovedit de procuror că și-ar fi încălcat atribuțiile de administrator al SC Romrad RMN.

Inculpata, în considerarea celor susținute, a cerut Curții achitarea sa în temeiul art.396 alin.5 C. pr. pen. coroborat cu art.16 lit.a C. pr. pen.

7. În concluziile orale, inculpata Rolea Elisabeta Zenovia, prin avocat, a solicitat achitarea sa în temeiul art. 396 alin.5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen. și art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen.

Apărarea inculpatei se fundamentează pe două teze:

- fapta descrisă și reținută de procuror nu este prevăzută de legea penală;
- probele administrate dovedesc inexistența faptei reținute în sarcina sa;
- procurorul nici în rechizitoriu (f.133-134) și nici în concluziile orale nu face vreo referire

la caracterul necuvenit al folosului pretins urmărit pentru soțul său.

S-au invocat prevederile art.371 C. pr. pen. și fostul art.317 C. pen. (1968) care fiecare se referă la faptul că judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare al instanței.

Inculpata, prin avocat, a dat citire unor paragrafe din art.289 C. pen. și a invocat temeiul legal coroborat cu art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C. pen. în baza căruia se susține de procuror că Rolea Elisabeta Zenovia ar fi pretins și ar fi primit de la Duicu un folos constând în numirea soțului acesteia într-o funcție de inspector vamal, în schimbul de a îndeplini diverse acte, în favoarea lui Duicu, prin îndeplinirea îndatoririlor sale de serviciu și ca șef al CJAS Mehedintzi.

S-a susținut că atâta timp cât nu se precizează dacă este vorba de un folos **necuvenit**, în cauză se aplică art.396 alin.5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.b teza I C. pen.

După felul în care sunt descrise faptele în rechizitoriu, susține apărarea, acestea nu există sau devin aplicabile dispozițiile art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen.

I. După relatarea situației de fapt, astfel cum este prezentată în Rechizitoriu cu referire punctuală la unele paragrafe (f. 93 R), apărarea a evidențiat atribuțiile de serviciu ale inculpatei și actele efectuate în această circumstanță – distribuirea sumelor alocate din bugetul CJAS pentru serviciile paraclinice – RMN (pentru doi furnizori) și controlul exercitat asupra activității fiecăruia dintre cei doi (singurii de altfel) furnizori de serviciu.

Procurorul, în faza de urmărire penală a audiat martori ale căror declarații, subiective, mai mult sau mai puțin în cunoștință de cauză, nu au fost verificate, dar au fundamentat acuzarea cu privire la distribuirea sumelor.

În acest sens, s-a precizat, prin avocat, că distribuirea, redistribuirea sumelor de bani erau atributul decident al unei comisii cu 7 membri dintre care 2 erau propuși de departamentele CJAS și doar nominalizate de șeful CJAS, iar ceilalți 5 membri erau desemnați de alte entități locale.

Ordinul prin care s-au stabilit criteriile de distribuire a sumelor nr.448/2013 al Ministrului Sănătății și cel al CNAS nr.194/2013, asemenea Ordinului nr.450/2013 (Ministerul Sănătății) și nr.193/2013 (CNAS) cu privire la componența comisiilor nu au fost încălcate, câtă vreme procurorul nu a afirmat nici în rechizitoriu și nici în concluziile orale că s-au nesocotit aceste Ordine ori că membrii Comisiei, în activitatea lor, ar fi fost influențați sau li s-ar fi cerut să încalce vreo dispoziție a actelor normative ce le reglementa activitatea.

Din această perspectivă, luând în calcul și martorii audiați, nu a rezultat din rechizitoriu și nici din concluziile orale ale procurorului ca:

– vreun membru al comisiei să fi fost contactat de Rolea sau altcineva să i se solicite ceva în legătură cu repartizarea sumelor;

- nici care ar fi fost normele încălcate ori atribuția de serviciu prevăzută de lege, din fișa postului sau din contractul de management în distribuirea sumelor.

În altă ordine de idei, procurorul a afirmat prin rechizitoriu că inculpata a favorizat SC ROMRAD RMN prin modul în care s-au efectuat contractele CJAS la această societate, că acestea au fost formale.

În schimb, acestea au fost extrem de riguroase, și au evidențiat constatări uneori nereale la celălalt furnizor de servicii paraclinice administrat de dr. Nebancea.

În combaterea acestei susțineri s-a invocat hotărârea Comisiei de Arbitraj care a confirmat neregulile constatate la unul dintre controalele CJAS, urmare căruia pe o perioadă determinată nu s-au mai distribuit sume de bani către societatea martorului Nebancea, iar apoi prin aplicarea criteriului de adresabilitate, repartizarea de sume s-a făcut în funcție de personalul angajat (număr și calificare), tehnica de realizare a investigațiilor, timpul obiectiv și numărul de persoane pentru care aparatul pentru investigații avea suportabilitate.

S-au mai invocat afirmațiile martorului Nebancea care a arătat că una din greșelile reținute de control a fost investigarea unui copil, cu încălcarea normelor, de către un medic care nu avea această specializare.

Declarațiile martorilor prin care s-a afirmat că s-au făcut controale superficiale la ROMRAD, se susține de apărare, nu se coroborează cu alte probatorii care la rândul lor să fi demonstrat următoarele:

- vreo încălcare a vreunei dispoziții a Ordinului nr.419/2002 al președintelui CNAS;
- vreo desemnare selectivă a membrilor comisiei de control și vreo însărcinare punctuală în modul de a efectua controlul; membrii comisiei de control nu au stabilit neregulile reținute de procuror în condițiile respectării Ordinului nr.419/2002.

Nici un membru al comisiei de control nu a afirmat, audiat fiind, că inculpata Rolea ar fi desemnat unilateral vreun membru al acestei comisii, că ar fi exercitat vreo influență asupra acesteia ori ar fi cerut un mod anume în care să se efectueze controlul.

Nici martorul Nebancea și nici alte terțe persoane nu au atacat în justiție actul administrativ, public de altfel, emanat de la Comisia care a hotărât distribuirea sau redistribuirea, suplimentarea de venituri după rectificarea bugetară și cu plata sumelor către cei doi furnizori de serviciu paraclinice.

Actele respective nu au fost desființate, sunt prezumate legale, câtă vreme în termenul prevăzut de lege, nu au fost contestate, și nici procurorul prin Rechizitoriu ori concluziile orale nu a solicitat desființarea acestora.

Coroborând probele pe acest aspect, inculpata, prin avocat a evidențiat că nu și-a încălcat nicio atribuție de serviciu, nu a inițiat acte care să influențeze activitatea vreunei comisii de control sau să favorizeze vreuna din societățile pretatoare de servicii paraclinice cu distribuirea sau redistribuirea unor sume mai mari decât s-ar fi convenit legal din alocația bugetară primită de CJAS de la CNAS.

II. Procurorul a afirmat în concluziile orale că soțul inculpatei Rolea a fost numit într-o funcție de conducere la Vama Turnu Severin, în condițiile în care, se susține prin avocat, acesta este de peste 20 de ani funcționar vamal și nu a fost numit într-o funcție publică de execuție în perioada dedusă judecății.

S-au evidențiat de apărare următoarele aspecte:

- Rolea Constantin, potrivit și spuselor martorului Titu Nețoiu, conform art.89 din Legea nr.188 a funcționarilor publici, a fost transferat de la Primăria Șimian la Vama Reșița și apoi detașat la vama Tr. Severin în considerarea vechimii în muncă ca inspector vamal și a pregătirii sale profesionale.

Conform declarației martorului Moldovan, detașarea inspectorului vamal Rolea a fost aprobată de Șeful Direcției de la București și nu de Direcția vamală Timișoara în subordinea căreia se află Direcția Vamală Mehedinți și fără intervenția inculpatului Duicu sau a vreunei alte terțe persoane.

Atât martorul Titu Nețoiu cât și Moldovan, el însuși detașat de la Vama Oradea, au arătat, potrivit inculpatei, prin avocat, că detașările erau frecvente pentru că traficul vamal era în creștere și în condițiile unei practici uzuale, necesare nu era nevoie de vreo intervenție sau presiune din partea cuiva, indiferent cine ar fi fost, inclusiv inculpatul Duicu, ca aceste detașări să aibă loc.

Procurorul a invocat în susținerea acuzației sale, discuția purtată dintre martorii Călin – lucrător la firma Peugeot și Titu Nețoiu cu privire la schimbarea șefului Vămii (Titu Nețoiu). Referitor la acest episod, inculpata, prin avocat, evidențiază că acest moment se referă la o perioadă anterioară când martorul Călin a purtat-o, cu fostul prefect Bâzoi, fără să aibă legătură cu situația ce face obiectul prezentei cauze.

S-a apreciat de apărare că nu este nicio probă care să fundamenteze teza că detașarea lui Rolea Constantin a constituit un folos necuvenit de care a beneficiat inculpata Rolea Elisabeta Zenovia.

8. În continuarea dezbaterilor, *inculpata Feraru Grigorița*, prin avocat, pentru considerentele ce succed, a solicitat achitarea în temeiul art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. – fapta pentru care a fost trimisă în judecată nu există și este nevinovată față de acuzațiile aduse de procuror.

În debutul pledoariei s-a cerut Curții să constate ca fiind excluse interceptările la care s-a referit Încheierea din Camera preliminară, rămasă definitivă, prin respingerea de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ca inadmisibilă, a contestației Parchetului împotriva acesteia.

S-a mai solicitat Curții să se aibă în vedere că inculpata a invocat neregularitatea actului de sesizare a instanței încă din Camera preliminară față de imposibilitatea stabilirii obiectului și limitele judecății referitoare la fapta imputată, luarea de mită și descrierea acesteia.

S-a apreciat că procurorul prin acuzațiile finale, eronat a vorbit de numirea lui Feraru Florin ca inspector în ANAF, când în realitate este vorba de șef de serviciu și pe de altă parte, nu a făcut nicio referire la declarațiile martorilor audiați în instanță.

Rechizitoriul, el însuși descrie ambiguu, lacunar și fără suport probatoriu pretinsa faptă de luare de mită reținută în sarcina inculpatei Feraru.

Martorii audiați în ambele faze procesuale au arătat următoarele:

- martorul Gherghe Constantin – primar al municipiului Dr. Tr. Severin a afirmat că Duicu i-a telefonat pentru a-l primi pe Feraru în audiență și indiferent dacă ar fi existat sau nu vreo susținere a lui Duicu pentru Feraru Florin, dispoziția pe care a dat-o ar fi fost aceeași;

- martorii Mateescu și Vîlcu Romulus, director și respectiv viceprimar al Dr. Tr. Severin au declarat că acesta a fost propus ca șef de serviciu (prin delegare) la un departament care presupunea și studii juridice, motiv pentru care Feraru, în prezența și a martorilor a afirmat că nu crede că ar putea să corespundă acestor atribuții (propus de martora Mateescu), situație în care Gherghe Constantin s-a oferit să-i asigure suportul juridic necesar;

- martorul Stăncioiu Steliana a asistat la momentul în care Feraru Florin, la sfârșitul unei ședințe de partid, a întrebat pe cei prezenți, între care se afla și inculpatul Duicu, dacă poate fi ajutat să intre în audiență la primar pentru o problemă personală, întrucât acesta era mereu ocupat și nu avea intrare la el.

În altă ordine de idei, procurorul a transferat acest episod în sfera politicului, afirmând că Gherghe și Duicu ar fi fost colegi de partid ceea ce ar fi sugerat că intervenția în favoarea lui Feraru ar fi fost ca urmare a ascendentului politic al lui Duicu (șeful PSD Mehedinți) față de Gherghe. Or, martorul Gherghe, a declarat instanței că acesta era membrul altui partid.

Nu există probatorii prin care procurorul să dovedească că Feraru Grigorița a favorizat SC ROMRAD în defavoarea societății SC Alpha Medical condusă de Nebancea Marian Lucian.

Inculpata nu a semnat vreun contract de furnizare de servicii medicale, ori acte adiționale aferente, ea a făcut parte din comisiile de evaluare propusă de șefii de compartimente și servicii din cadrul CJAS Mehedinți.

Procurorul nu face, nici în rechizitoriu și nici în concluziile orale, finale, o referire clară la actele materiale efectuate de inculpați care să concretizeze luarea de mită în sensul legii, în schimb a cerut condamnarea acesteia la o pedeapsă orientată spre maxim.

Contrar susținerilor procurorului, din probele administrate, inclusiv declarații de martor – Nebancea Marian Lucian, înscrisuri, etc. rezultă că există o diferență notabilă între SC ROMRAD-RMN și SC Alpha Medical raportată la aparatura mai performantă, programul de lucru, personalul calificat superior al SC ROMRAD.

Martorul Nebancea Marian Lucian a declarat în fața instanței și la Parchet că era imposibil să realizeze plafonul lunar din cauza programului de lucru, a timpului fizic redus, astfel că a fost nevoit să returneze din sumele distribuite CJAS.

Inculpata, prin avocat, a enunțat câteva paragrafe din declarațiile celor audiați, fără a dezvolta multe aspecte, (ce se regăsesc în notele scrise), întrucât procurorul nu a făcut, oral, nicio referire la probele administrate, inclusiv în instanță ori la actele materiale presupus efectuate de Feraru Grigorița și care ar constitui, în opinia procurorului infracțiunea de luare de mită.

9. Dezbaterile pe fondul cauzei au continuat cu pledoaria inculpatului *Ponea Constantin Ștefan*, prin avocați, care au cerut în temeiul art.396 alin.5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achitarea acestuia pentru infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență.

În debutul concluziilor orale, inculpatul prin avocați, solicită să fie excluse interceptările convorbirilor telefonice, comunicările și imaginile autorizate în baza Legii nr.51/1991 și să se aplice dispozițiile Deciziei CCR prin care s-a statuat că sintagma „ori alte organe specializate ale statului” din cuprinsul prevederilor art.142 alin.2 C. pr. pen. este neconstituțională, fiind imposibilă folosirea acestor probe în condițiile în care supravegherea tehnică s-a realizat prin încălcarea art.138-146 C. pr. pen.

S-a precizat că această solicitare a fost formulată în 30 de zile de la publicarea deciziei, cauza aflându-se pe rolul instanței de judecată, Curtea urmând să se pronunțe odată cu fondul dosarului asupra incidenței și efectele deciziei constituționale.

S-a făcut o prezentare a activității infracționale astfel cum este descrisă și reținută în sarcina inculpatului de către procuror.

În Rechizitoriu, cele două infracțiuni sunt expuse în oglindă, ca fiind corelative ceea ce contravine reglementărilor legale.

Traficul și cumpărarea de influență sunt două infracțiuni de sine-stătătoare, incriminate distinct, autonome care nu se presupun reciproc pentru a exista, iar foloasele necuvenite nu sunt corelative în sistemul trocului pe care legea nu-l reglementează.

În opinia inculpatului, procurorul, contrar art.4 din Protocolul adițional la CEDO și cu încălcarea flagrantă a principiului „ne bis in idem”, a valorificat aceleași fapte ca infracțiuni ce au ca urmare dublarea sancțiunii.

În mod succint s-a făcut de către apărare o analiză a infracțiunii de cumpărare de influență și distinct a traficului de influență care constă în „traficarea unei influențe reale sau presupuse, pe lângă un funcționar prin pretindere, primire sau acceptarea promisiunii de bani, sau alte foloase pentru a-l determina să facă, sau să nu facă un act care ar intra în atribuțiile sale de serviciu”.

Procurorul nu stabilește în rechizitoriu în mod concret situația de fapt și valorifică simultan pretinsa promisiune prev. de art.291 C. pen. de două ori atât pentru traficul de influență cât și pentru cumpărare de influență, ceea ce ar conduce la concluzia că orice persoană care ar săvârși un trafic de influență, săvârșește prin același act ilicit și cumpărare de influență.

Potrivit raționamentului procurorului, folosul pretins de Duicu lui Ponea și acceptat este același folos pretins de Ponea de la Duicu.

În susținerile sale, inculpatul, prin avocat, arată că nu s-au administrat probe, nu s-au folosit mijloace probatorii prin care să dovedească vinovăția, intenția directă calificată, scopul urmărit, respectiv determinarea judecătorului să pronunțe o soluție favorabilă lui Duicu Ioan Adrian.

În contextul procesual al cauzei, inculpatul Ponea susține că în faza de urmărire penală s-au încălcat prevederile art.110, 285 alin.1,2, art.305 alin.2 și 3, art.36 alin.1, 3 și 5 C. pr. pen., art.309, 327 C. pr. pen. precum și art.5 și 6 paragrafele 2 și 3, art.8 din CEDO.

S-a evidențiat că cele două mandate de siguranță națională ce îi privesc pe inculpații Duicu și Popescu au fost emise înainte de sesizarea din oficiu a procurorului – 30.10.2013, că în Ordonanța din 13.02.2014 se arată că faptele pentru care s-a început urmărirea penală sunt cele descrise în sesizarea din oficiu din 30.10.2013 că actele premergătoare urmăririi penale au fost efectuate anterior datei de 1.02.2014.

În cele două acte mai sus menționate nu există nicio diferență de conținut, nu se indică niciun act premergător sau vreun mijloc de probă care să fi condus la începerea urmăririi penale.

Procurorul a solicitat Curții de Apel București să autorizeze supravegherea tehnică a lui Ponea și a familiei sale pe perioada 30.10.2013 – aprilie 2014, dar procesele-verbale de redare a conținutului acestor activități autorizate nu se regăsesc în dosar.

Procurorul a precizat în Camera preliminară că anterior începerii urmăririi penale, după sesizarea organelor judiciare s-au realizat interceptări telefonice dintre care au fost transmise doar cele relevante, certificate de procuror și atașate la dosar.

La 2.04.2014 procurorul a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale a inculpatului Ponea pentru cele două infracțiuni cu referire la Ordonanța din 13.02.2014, datele și probele existente în cauză, dar care nu se regăsesc ca atare și în măsură să justifice efectuarea urmăririi penale a inculpatului.

Din 2.04.2014 când s-au făcut percheziții domiciliare ori până i s-a comunicat lui Ponea calitatea de suspect, mass-media scrisă și audiovizuală a fost informată „pe surse” cu privire la convorbiri telefonice interceptate, la informații cu caracter de secret de serviciu, la scheme infracționale cu scopul de a induce opiniei publice ideea vinovăției pentru fapte de corupție, cu încălcarea prezumției de nevinovăție.

Inculpatul a fost expus public, încătușat cu mâinile la spate, aplicându-i-se un tratament degradant contrar oricărei norme legale naționale sau internaționale.

Întregul rechizitoriu, s-a afirmat de inculpat, prin avocat, are un conținut narativ, cuprinzând supozițiile, presupunerile, intersecțiile subiective și personale ale procurorului. Nu există în Rechizitoriu vreo analiză a vreuneia dintre infracțiunile reținute în sarcina inculpatului, nicio referire la elementele constitutive ale laturii obiective și subiective a faptelor deduse judecății.

Referitor la „cumpărarea de influență” nu există nici măcar expunerea situației de fapt ci doar la secțiunea încadrare juridică se menționează „corelativ acestei infracțiuni de trafic de influență se va reține și infracțiunea de cumpărare de influență în sarcina inculpatului Ponea”.

Aceeași abordare a avut procurorul și în concluziile orale în fața instanței la dezbaterile în fond a cauzei.

Procurorul nu a făcut nicio descriere a faptei, de unde rezultă ea, nu s-au indicat probele care susțin această acuzație, nu s-a precizat în ce a constatat în concret infracțiunea comisă, când, în ce circumstanțe i-ar fi promis Ponea Constantin Ștefan lui Duicu că îi obține o soluție favorabilă.

Nu există probe directe sau indirecte cu privire la cumpărarea de influență care se realizează prin modalități alternative și care diferă de traficul de influență fiind două stări de fapt ireconciliabile.

La fila 33 rechizitoriu, procurorul susține că obiectul promisiunii făcute de Duicu este de fapt ceea ce a pretins inculpatul de la Ponea în schimbul intervenției pentru soluționarea favorabilă a cauzei dosarului nr.1181 aflat pe rolul Curții de Apel Craiova. În concluziile orale, s-a menționat că, în rechizitoriu procurorul mai susține că Ponea a acceptat propunerea lui Duicu, și la rândul lui i-a promis acestuia că soluția ce se va pronunța în cauza ce făcea obiectul dosarului aflat pe rolul Curții de Apel Craiova va fi una favorabilă.

În rechizitoriu nu se menționează, în concret, care este actul material, acțiunea prin care Ponea ar fi pretins față de Duicu că are influență asupra judecătorului nici măcar procurorul în Rechizitoriu nu face referire la vreo probă din care să rezulte momentul când ar fi pretins Ponea că intervine pentru o soluție favorabilă lui Duicu, locul în care ar fi avut loc o discuție între cei doi pe acest subiect.

Procurorul de caz redă în filele 29-33 rechizitoriu propriile supoziții. Există niște convorbiri între Duicu Ioan Adrian și Mednyanszky Ștefan Ladislau, înlăturate de instanță, care se referă la convorbiri extra-procesuale nelegale, fără legătură cu Ponea.

Audiat în instanță martorul Mednyanszky Ștefan Ladislau a arătat că procurorul în rechizitoriu face aprecieri personale despre o convorbire care nu se regăsește în dosar și care e presupusă a fi extrasă din datele de trafic (art.5 alin.2 din Legea nr.506/2004) și nu din listingurile comerciale.

Procurorul, potrivit inculpatului Ponea, prin avocat, afirmă, că, inculpatul și sora acestuia s-au aflat în locuința părinților și atunci s-ar fi consumat infracțiunea de trafic de influență, socotind ca dovadă probatorie o convorbire de 7 minute dintre Ponea Adriana și Fănuță care nu există în materialitatea ei la dosar.

Cu toate acestea, se susține de apărare, că la fila 87 din rechizitoriu, se afirmă că „inculpatul a pretins și a primit din partea lui Duicu Ioan Adrian mai multe foloase pentru a determina un funcționar public asupra căruia a lăsat să se creadă că are influență, în speță judecătorul din cadrul Curții de Apel Craiova, să facă acte care intră în atribuțiile acestuia de serviciu”.

Folosind formulări ambigue, procurorul în rechizitoriu face trimitere la „actele ce le vom prezenta mai jos” care se reduc la propria relatare potrivit căreia „Duicu Ioan Adrian a pretins față de Ponea Constantin Ștefan că își va exercita influența pe care o are asupra mai multor funcționari publici pentru a-i determina să își exercite atribuțiile de serviciu în sensul realizării foloaselor solicitate de Ponea Constantin Ștefan”.

În mod frecvent, procurorul utilizează sintagma „așa cum au arătat” deși, în rechizitoriu nu se arată:

- în ce a constatat fapta de „a pretinde”;
- care sunt actele materiale comise de Ponea Constantin Ștefan;
- care sunt probele din care rezultă acestea;
- prin ce mijloace materiale s-au consumat infracțiunile și s-ar fi lăsat să se înțeleagă că Ponea ar fi avut vreo anumită influență asupra judecătorului de la Curtea de Apel București.

Până la trimiterea în judecată, procurorul de caz, se susține, de inculpat, prin avocat, nu a stabilit starea de fapt reală, nu îi era clar nici cine a pretins mai înainte, cine a primit, cine nu a respins, despre ce foloase era vorba, afirmând, între altele în Rechizitoriu că „totuși în condițiile în care Duicu Ioan Adrian nu avea certitudine în sensul că va obține o soluție favorabilă”.

Probele administrate apreciate ca utile de procuror au avut menirea să demonstreze instanței următoarele foloase:

- Ponea să fie menținut în funcție și ulterior mutat într-o funcție de conducere în IGPR;
- promovarea soției inculpatului în branșa sa profesională și
- concesionarea unui teren tatălui lui Ponea.

Martorii audiați la Parchet și în instanță (Tobă, Andreescu) contrar celor reținute de procuror în rechizitoriu au arătat că nu aveau atribuțiile care să permită măsuri cu privire la mutare, promovare în funcție, acestea aparținând exclusiv Ministerului de Interne (martor Tobă Petre).

Discuțiile dintre Duicu și Tobă au fost protocolare, fără referiri la cariera profesională a soților Ponea.

Potrivit declarațiilor date de Andreescu, acesta nu i-a propus lui Tobă schimbarea lui Ponea din funcție – sancțiune/promovare, iar inițiativa mutării lui Ponea i-au aparținut exclusiv, inițiativă care a fost declinată de cel vizat.

Raționamentul procurorului s-a bazat pe speculații care nu s-au verificat probator.

Ponea a refuzat mutarea într-o altă funcție de conducere, soția acestuia nu avea motiv să plece în București, câtă vreme din 3.06.2013 fiul acesteia fusese mutat la un liceu din Craiova de la un liceu din capitală.

Pe de altă parte, nici inculpatul Duicu nu a confirmat vreo discuție pe acest subiect cu Ponea.

În considerarea inițierii unei proceduri de numire în funcții de conducere la DNA de către Ministrul Justiției, Ponea Elisabeta a fost propusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Craiova – Colegiul de conducere.

Pe parcursul fazelor procesuale derulate, și în concluziile orale din dezbaterile finale procurorul a folosit sintagma: „se pare că ar fi existat un document ...” ceea ce denotă o stare de nesiguranță că s-ar fi emis un document/solicitare a ministrului Justiției către CSM privind numirea soției lui Ponea într-o funcție de conducere la București și care să fi fost trimisă Președintelui României.

S-a vorbit de adresa nr.350265 a CSM care a fost deturnată, urmare a retragerii nominalizării Ministrului Justiției și de lucrarea 78633 a Ministrului care nu a fost identificată în scriptele CSM.

S-a audiat în cauză martora Budescu Elena care a întocmit adresa nr.35065 înaintată către DNA cu referire la cv-urile a doi procurori adresă care nu a fost identificată.

Referitor la susținerea procurorului că Ponea Constantin Ștefan ar fi pretins față de Duicu că ar avea influență asupra judecătorului Fănuță nu se fundamentează, susține apărarea, pe probatorii. Audiată la Parchet și la instanță, Fănuță a declarat că nu a discutat cu niciunul din frații Ponea despre dosar și soluția dată s-a bazat pe probele din dosar și nu pe vreo influență.

Procurorul a plecat de la niște situații reale - Ponea Constantin Ștefan și Ponea Adina Georgeta sunt frați, la vremea respectivă, Ponea Adina era președinta Secției de contencios a Curții de Apel Craiova, iar Fănuță judecător al acestei Curți. A corelat aceste date și a prezumat că soluția dată în dosarul lui Duicu s-a datorat unui trafic de influență, distrugându-se cariera profesională a lui Ponea Constantin Ștefan și știrbindu-se onoarea întregii familii.

Inculpatul Ponea, prin avocat, a susținut că nu este vinovat de comiterea infracțiunii de trafic de influență și nu este probată săvârșirea acesteia.

Prin avocați, inculpatul Ponea a arătat că procurorul a folosit o formulă stereotipă „așa cum se va dovedi în continuare” fără ca aceasta, ori de câte ori a fost folosită, să fie urmată și de probe zdrobitoare în dovedirea vinovăției inculpatului, inclusiv cu privire la concesionarea a două suprafețe de teren lui Ponea Constantin.

Nu există și nu se face trimitere la nicio probă din care să rezulte indubitabil că Ponea ar fi intervenit pentru o soluție favorabilă în dosarul lui Duicu, de la Curtea de Apel Craiova, că într-o

întâlnire din 25.04.2013 ar fi discutat cu Duicu și prin intermediul lui Popescu Constantin să se obțină pentru Ponea concesionarea terenului în discuție (martori Manea Ion și Ianoși Ion).

Dimpotrivă, din declarațiile martorilor audiați în instanță – membrii Consiliului local, a declarației lui Duicu care afirmă că a aflat de această concesionare la Direcția Națională Anticorupție rezultă că nu au fost intervenții, presiuni, hotărârea Consiliului fiind legală, bazată pe documente legale, care nu au fost și nu sunt nici în prezent contestate ori anulate.

Se mai afirmă că procurorul a inventat niște impedimente legate de regimul juridic al terenului:

- acesta ar fi aparținut domeniului public al statului român (în condițiile în care la dosar se află sentința civilă nr.641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova prin care se atestă trecerea de terenuri în domeniul privat al municipiului Orșova);

- înlăturarea consilierului Cican care în mărturia sa testimonială, inclusiv de la instanță a recunoscut incompatibilitatea sa constatată juridic, cu efect asupra finalității activității sale în Consiliu.

S-a mai arătat că procedura concesionării a fost legală și contrar afirmațiilor procurorului, probele au atestat (înscrieri-adresele nr.5931, 11551/2014, din 2016, Hotărârile Consiliului, cea din 30.04.2013, raportul de evaluare al expertului ANEVAR Ion Cristian Viorel) că nu a fost nicio influență în emiterea hotărârii de concesionare, iar redevența stabilită în raport de cea prevăzută de expertul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și prin expertiza din instanță se află în marjele de precizie acceptate.

În mod eronat procurorul a afirmat că terenul concesionat lui Ponea Constantin se află în centrul orașului, cu o valoare incomensurabilă. Situația este cu totul alta, suprafețele de teren în discuție, prin forma lor neregulată și poziționarea lor în imediata proximitate a imobilului doctorului Ponea Constantin nu puteau fi concesionate altor persoane decât cu încălcarea dreptului de folosire al proprietății acestuia.

Pentru ambele infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Ponea s-a cerut achitarea în temeiul art.16 lit.a C.pr.pen.

Inculpatul **Duicu Ioan Adrian**, prin avocat, la începutul pledoariei a făcut câteva precizări cu referire la art.345 alin.3 C.pr.pen. și art.346 C.pr.pen.

S-a arătat, că în baza acestor temeuri, judecătorul de cameră preliminară constată neregularitățile actului de trimitere în judecată, nelegalitatea administrării probelor în faza de urmărire penală, dispune excluderea probelor dacă este cazul și dă posibilitatea procurorului ca în termen de 5 zile să facă remediile prevăzute de lege.

S-a arătat că această procedură este una intermediară, distinctă (art.345 alin.1 -3 C.pr.pen.) și în baza art.347 alin.1 teza a II-a C.pr.pen. contestația vizează și modul de soluționare a cererilor și excepțiilor.

În speță, Înalta Curte de Casație și Justiție a considerat că măsurile intermediare luate prin încheierea interlocutorie din 28.11.2014 nu sunt atacabile și a respins ca inadmisibilă contestația Ministerului Public.

În raport de susținerile Ministerului Public, inculpatul Duicu, prin avocat apreciază că în mod greșit își fundamentează Parchetul raționamentul pe similaritatea prevederilor art.347 C.pr.pen. cu cele ale art.408 alin.3 C.pr.pen., în sensul că apelul declarat vizează și încheierile din cursul judecării și astfel contestația formulată în această fază procesuală vizează, la rândul ei, încheierile pronunțate conform art.346 alin.1-4 C.pr.pen.; în acest mod se adaugă la lege, contrar normelor de procedură penală care sunt de strictă interpretare.

Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat inadmisibilitatea căii de atac exercitate împotriva încheierii intermediare și față de excluderea probei testimoniale a lui Stănoiu, Ministerul Public a apreciat, în mod eronat, susține apărarea, că la fel s-ar fi pronunțat și cu privire la înregistrările și transcripturile interceptărilor dacă ele ar fi rămas câștigate cauzei.

Acest raționament vine în contradicție cu faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a precizat că mijloacele de probă înlăturate prin Încheierea intermediară se mențin și sunt necesare unei căi de atac distincte pentru încheierile date în temeiul art.345 C.pr.pen.

În baza art.345 alin.3 C.pr.pen. procurorul primește, în vederea refacerii, rechizitoriul și urmează să remedieze neregulile privind administrarea probelor. Această abordare nu este în

concordanță cu prevederile legale, în sensul că ulterior sesizării instanței, pe parcursul camerei preliminare nu pot fi corectate nelegalitățile referitoare la administrarea probelor în timpul urmăririi penale. În consecință, inculpatul, prin avocat, a invocat Legea nr.51/1991 în raport de care, nu fac parte din materialul probator, mijloacele de probă instrumentate în timpul urmăririi penale în temeiul acestui act normativ.

Ministerul Public, în altă ordine de idei, a solicitat, spune apărarea, să se aplice, pentru toți inculpații cauzei, ca lege penală mai favorabilă noul Cod penal, inclusiv cu privire la inculpatul Duicu dat fiindcă una din infracțiunile deduse judecății a fost inițiată în 2013 și finalizarea acesteia a fost în martie 2014, după data de 1.02.2014, data intrării în vigoare a noului Cod penal.

Inculpatul, prin avocat, susține că se află în situația ultraactivității legii penale vechi care este și cea mai favorabilă pentru că inițierea, debutul faptei imputate este înaintea intrării în vigoare a legii penale noi, acesta fiind momentul asumării actului ilicit și nu cel al finalizării lui.

Ministerul Public, în ceea ce o privește pe inculpata Drăghia Valentina acuzată de aceeași faptă în forma complicității solicită a i se aplica acesteia legea penală nouă ca lege mai favorabilă, în condițiile în care proba invocată de acuzare (convorbire telefonică între Drăghia și Duicu) este din martie 2014, astfel încât se operează cu raționamente diferite vizând aceeași faptă dar distinct în ce-i privește pe inculpați.

Inculpatul Duicu Ioan Adrian consideră că trimiterea lui în judecată s-a făcut pentru infracțiuni pretins comise prin folosirea și abuzul funcțiilor deținute – președinte al Consiliului Județean și de lider de partid, generând foloase injuste pentru sine și pentru alții, fără ca acestea să fie indicate, cuantificate, cu obligarea după caz, la despăgubiri.

În Rechizitoriu nu se precizează la nicio faptă care este folosul necuvenit, deși pentru fiecare dintre acestea apare sintagma „foloase necuvenite pentru sine sau pentru altul” generatoare de beneficii, fără însă să se aplice și măsurile asigurătorii obligatorii potrivit art.20 din Legea nr.78/2000.

Sesizarea Agenției de Integritate s-a soluționat potrivit Rechizitoriului cu netrimitearea inculpatului în judecată pentru starea de incompatibilitate ca urmare a votului dat de Duicu în calitate de consilier județean pentru hotărârea nr.104/31.08.2009 prin care societățile comerciale puteau cumpăra spațiile comerciale din fostele policlinici, în aplicarea Ordonanței de Guvern nr.68.

Din această perspectivă a incompatibilității inculpatului Duicu s-a înregistrat pe rolul Curții de Apel Craiova dosarul civil nr.1181/57/2012.

Instanța a înlăturat interceptările telefonice, realizate într-un mod neprocedural, convorbiri care prin conținutul lor, susține apărarea nu-l incriminează pe inculpatul Duicu și din care rezultă că acesta nu cunoștea judecătorul care instrumenta cauza, că cererea sa de strămutare este ulterioară celei inițiate de ANI.

Ministerul Public a acreditat ideea că prietenia dintre Duicu și Ponea era notorie, copilăriseră împreună, părinții se cunoșteau și astfel nu se putea susține că inculpatul Duicu n-ar fi știut că sora lui Ponea era judecător la Curtea de Apel Craiova unde se judeca procesul inițiat de A.N.I.

În cauză s-a audiat ca martor judecătorul Fănuță Maria Magdalena care nu a acuzat nicio presiune sau influență în soluționarea dosarului nr.1181/57/2012.

Hotărârea dată fiind în sensul practicii judiciare a instanței – Curtea de Apel Craiova.

Secția de conțențios a Î.C.C.J., prin decizia pronunțată la 10.03.2015, a constatat că hotărârea Curții de Apel Craiova a fost corectă, în sensul că inculpatul Duicu, în calitate sa de consilier județean nu ar fi trebuit să participe la acea ședință și să voteze hotărârea nr.104/31.08.2009 a Consiliului Județean Mehedinți, întrucât societatea comercială ROMRAD-RMN funcționa în policlinică și aparținea familiei acestuia.

Cu sau fără votul lui Duicu, hotărârea Consiliului județean s-ar fi votat și cum a constatat și Înalta Curte de Casație și Justiție, era obligatorie aplicarea legii, cu respectarea dreptului de preemțiune la cumpărarea spațiilor din fostele policlinici a societăților comerciale de profil, asemenea ROMRAD-RMN.

Analiza probatoriilor conduce, în opinia apărării, la concluzia că infracțiunii de **cumpărare de influență** îi lipsesc elementele de conținut, latura obiectivă și subiectivă, urmarea imediată, nu

există dovada că inculpatul a dorit să cumpere influență, să influențeze, prin intermediul oricui, soluția în dosarul nr.1181/57/2012 al Curții de Apel Craiova.

Achitarea s-a cerut de inculpat și pentru infracțiunea de trafic de influență în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. și s-au susținut următoarele:

- nu rezultă din Rechizitoriu când Duicu și-a angajat promisiunea de a interveni pe lângă diferite persoane în favoarea lui Ponea;

- nu rezultă din nicio probă că Ponea era în pericol să-și piardă funcția, era apreciat profesional astfel cum a reieșit din declarațiile martorilor Tobă, Andreescu, Dumitrescu Doru, audiați în ambele faze procesuale;

- mutarea lui Ponea la București nu era o promovare sau o sancțiune, nivelul de salarizare era identic, aceasta depindea doar de decizia ministrului Radu Stroe;

- martorii au arătat (inclusiv Tobă) că nu li s-a cerut favoruri pentru Ponea, că a existat o discuție între Duicu și Tobă dar aceasta nu a avut nicio legătură cu vreo promovare a șefului IPJ Mehedinti, ci s-a vorbit de relația de colaborare dintre Consiliul județean și IPJ Mehedinti, de nevoia de sprijin pentru îmbunătățirea activității și rezolvarea unor probleme uzuale;

- Ponea Elisabeta, apreciată profesional nu avea nevoie de intervenții pentru a ocupa o altă funcție de conducere, în urma unui concurs a ocupat un post de conducere, la care ulterior a renunțat din motive familiale;

- numărul mare de persoane audiate – grefieri, funcționari nu au confirmat susținerile din Rechizitoriu în sensul că ar fi existat o propunere, ulterior retrasă de către ministrul Justiției către CSM cu privire la procurorul Ponea Elisabeta;

- nu au fost găsite adresele indicate de Ministerul Public și nici mențiuni în registrele de corespondență în legătură cu acestea;

- nu a rezultat din probatorii că Duicu știa despre concesionarea a două suprafețe de teren în favoarea tatălui lui Ponea Constantin Ștefan și nici că acesta a discutat acest subiect cu Popescu Constantin pentru a-și folosi influența și a-i determina pe consilierii locali să-și dea votul în acest sens;

- audiați în instanță, niciunul dintre consilierii locali nu au afirmat că Duicu i-ar fi influențat în votul lor, precizând că l-au văzut doar la o ședință festivă, la înmânarea mandatelor, iar pe de altă parte, a fost perfect legal să se concesioneze terenul în discuție, întrucât, acesta împreună cu alte terenuri fuseseră trecute din domeniul public în cel privat al orașului.

Apărarea a susținut cu privire la infracțiunile reținute în sarcina inculpatului Duicu în Capitolul 2 Rechizitoriu că nu există pentru următoarele considerente:

- câtă vreme Duicu era o persoană cu autoritate, își impunea voința dincolo de limitele legii, nu se justifică susținerea Parchetului că pentru a-și realiza folosul urmărit era nevoit să dea mită;

- câtă vreme Rolea Constantin și Feraru Florin au beneficiat de foloase necuvenite (post de vameș și respectiv șef serviciu în Primărie) nu se explică de ce nu au fost aceștia trimiși în judecată;

- martorii Cristian Bușoi, Nenu Karla, Bădescu Doru au relatat cum s-au făcut alocările, rectificările bugetare în vara anului 2013 și au precizat că nu s-au alocat resurse bugetare județului Mehedinti disproporționate în raport cu celelalte județe, ci în raport de anumite criterii legale (martor Cristian Bușoi) care nu au ținut nici de Duicu, nici de preferințele lui;

- martorii au afirmat că toate casele județene cereau câți mai mulți bani și cu atât mai mult pentru serviciile paraclinice care până în 2013 nu au avut o finanțare corespunzătoare, astfel încât eventualele solicitări ale lui Duicu se înscriau în rândul cerințelor tuturor, fie că aveau sau nu firme de servicii medicale și prestații paraclinice;

- asemenea Casei Naționale, Casa Județeană de asigurări de sănătate, în repartizarea alocațiilor bugetare ține cont de criterii stabilite normativ, inclusiv referitor la serviciile paraclinice: număr de pacienți, capacitatea de a asigura personal medical, performanța aparatului, etc;

- Ministerul Public, prin rechizitoriu susține că Duicu a început să facă presiuni asupra lui Rolea Zenovia Elisabeta – președinte al CJAS Mehedinti pentru alocarea de sume mai mari la ROMRAD-RMN, decât anul anterior, peste capacitatea de cheltuire și mai ales în detrimentul firmei concurente SC Alpha Medical a lui Nebancea Marian;

- declarațiile martorilor, inclusiv ale lui Nebancea contrazic afirmațiile din Rechizitoriu, explicându-se diferențele între capacitățile de funcționare ale celor două firme competitive și corespondența acestora cu criteriile afișate, public, pe site-ul CJAS Mehedinti.

În rechizitoriu se mai acreditează ideea că SC ROMRAD-RMN nu își făcea datoria față de pacienți care erau supuși unor examinări superficiale, li se dădeau rezultate incomplete, cu un număr de secvențe mai mici care nu permiteau medicului clinician de trimitere să aibă tabloul bolii și consecințe pentru clienții firmei;

- probatoriile ample administrate de instanță contrazic aserțiunile rechizitoriului întrucât:
- nu s-a cerut reinvestigația vreunui pacient nemulțumit de calitatea serviciului medical;
- iradierea cu substanță de contrast avea loc la examinările care necesitau această procedură și pentru termen scurt în raport de consecințele care le presupun asupra pacientului.

S-a afirmat în rechizitoriu că inculpata Rolea dirija fondurile, proteja SC ROMRAD RMN, o desemna pe inculpata Feraru să încheie contractele cu societățile comerciale, a efectuat controale la SC Alpha Medical de verificare, urmată de închiderea acesteia, în timp ce SC ROMRAD-RMN a fost protejată în activitatea de control a CJAS:

- afirmațiile din rechizitoriu sunt contrazise de declarațiile martorilor care au atestat că atât societatea lui Nebancea cât și ROMRAD au avut activitatea suspendată pentru diverse motive (SC Alpha Medical deși nu avea medic de specialitate, a făcut examen RMN cu substanța de contrast unui copil, SC ROMRAD-RMN în 2009 nu a funcționat 6 luni pentru că avea un singur medic, avea probleme cu aparatul și cu unele înregistrări, perioadă în care SC Alpha Medical a beneficiat de resurse bugetare mai mari);

- din probatoriu a reieșit că modalitățile de stabilire a repartizării fondurilor sunt transparente, se face în baza hotărârii de Guvern.

În considerarea celor arătate s-a solicitat în baza art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. achitarea inculpatului Duicu pentru infracțiunile prev. de ar.13 din Legea nr.78/2000. I s-au reținut și două fapte de dare de mită, beneficiari fiind Rolea Sorin și Feraru Florin.

Și pentru aceste fapte penale s-a solicitat achitarea inculpatului Duicu în temeiul art.10 lit.b teza a II-a C.pr.pen.

În apărare, inculpatul Duicu, prin avocat, a arătat că nu există niciun folos injust pentru ca să se justifice acuzația de luare de mită a inculpatelor Rolea și Feraru.

Și unul și celălalt (Rolea Sorin și Feraru Florin) la locurile lor de muncă erau apreciați, aveau vechimea necesară, calificarea să ocupe funcțiile pe care le aveau de multă vreme ori pentru o funcție superioară.

- martorii audiați în legătură cu mutarea lui Rolea Sorin la un alt punct vamal (Munteanu, Nețoiu Titu, Lungu Călin, Fronea Doru, Moldoveanu) au arătat pe mai multe paliere aspecte legate de această mutare care nu au conformat teza din Rechizitoriu că aceasta s-ar fi făcut prin intervenția lui Duicu, acuzat de infracțiunea de dare de mită:

- Rolea Sorin este vameș de 20 de ani, mutările în punctele de vamă se făceau frecvent din lipsă de personal sau prin aplicarea principiului modalității funcționarului public;

- Nețoiu Titu a declarat că a auzit prin anii 2011, 2012 că se dorea mutarea acestuia din funcția de șef vamă de la Porțile de Fier I, ceea ce s-a realizat pe o durată de două luni, în cursul anului 2013; acesta a arătat că a fost și este prieten de familie cu Rolea, că pe perioada detașării la Porțile de Fier II, în fapt s-a aflat în concediu de odihnă și medical (dat de medicul Rolea Elisabeta, soția lui Rolea Sorin);

- martorul Lungu Călin a afirmat că fostul prefect Bâzoi Călin vroia să-l mute pe Nețoiu că „a prins rădăcini” cu altcineva, fără a preciza cu cine urma să-l înlocuiască;

- n-a rezultat, spune apărarea, din nicio probă că detașarea temporară a lui Rolea la Porțile de Fier I s-ar fi făcut datorită intervenției lui Duicu, martorul Moldoveanu doar l-a salutat pe inculpatul Duicu după numirea acestuia în funcția de președinte al Consiliului Județean fără să discute ceva despre vreo mutare a cuiva;

- și martorul Fronea Doru a declarat că salarizarea este aceeași la ambele puncte vamale, aceleași responsabilități, iar fluctuația de personal este frecventă.

Inculpatul, prin avocat, a solicitat achitarea acestuia și pentru fapta ce vizează promovarea lui Feraru Florin.

Se susține că probele administrate în fazele procesuale ale cauzei atestă că Duicu nu a avut nicio contribuție la numirea lui Feraru într-o funcție de șef:

- în mod constant, toți cei audiați (Duicu, martorii Gherghel Mateescu) au arătat că solicitarea lui Feraru Florin către Duicu, la sfârșitul unei ședințe de partid a fost doar de a-i facilita posibilitatea să intre în audiență la primar, care spre deosebire de viceprimar, era greu accesibil, fiind foarte ocupat.

Feraru fusese propus de directorul Mateescu să ocupe funcția de șef al serviciului contencios, iar acesta temător că nu se va descurca, nefiind jurist, vroia să rămână la Serviciul Contribuabili persoane fizice unde funcționa de bună bucată de vreme.

Propunerea lui Mateescu a fost cea agreată de primar și Feraru, până la concursul pe post, a ocupat funcția de șef serviciu la Contencios întâi temporar, iar după concurs a fost definitivat pe această funcție, unde activa și la data audierii în instanță.

Feraru, s-a adresat lui Duicu în prezența și a altor persoane, audiate în instanță, care au confirmat cele susținute de acesta; nu rezultă din Rechizitoriu că Feraru Florin ar fi fost un incapabil, necompetent, neprofesionist pentru a avea nevoie de vreo susținere, evoluția lui profesională dovedind că prin propriile merite a avut acces la funcția pe care inițial nu a agreat-o, dar pe care o exercită și în prezent, urmare a unei cariere respectabile.

Toate probele sunt în sensul că, Duicu nu a acționat cu vreo intenție ilicită, nu a urmărit să ofere mită sau să genereze foloase necuvenite pentru un terț.

Inculpatul Duicu Ioan Adrian, prin avocat, susține că în legătură cu fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 – permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității – nu s-a clarificat nici prin Rechizitoriu și nici de instanță în ce privește identificarea acestor informații și cum au fost transmise de Duicu.

Apărarea prezintă situația de fapt și precizează că s-a organizat o conferință de presă prin care s-a adus la cunoștința publică achizițiile ce urmau a fi făcute pentru dotarea Blocului materno-infantil, informații care s-au pus și pe site-ul spitalului.

În opinia inculpatului, aceste informații nu se înscriu în categoria informațiilor reglementate în sensul art.7 din Legea nr.182/2002 care stabilește tipurile de informații, regimul de păstrare și persoanele care au acces la ele, iar pe de altă parte, valoarea estimată a contractului de achiziție publică conform art.26 din OUG nr.34/2006 nu se anunță public, dar toate celelalte elemente ale licitației se regăsesc în caietul de sarcini.

Martorii audiați au arătat că multe firme interesate de dotarea acestei secții a spitalului și care au furnizat în timp diverse produse unității spitalicești, inclusiv Rombiomedica, au vizitat spațiile noului bloc materno-infantil pentru a lua la cunoștință detalii de locație, dimensiuni, în vederea stabilirii produselor ce le putea oferi.

Întâlnirea cu cei de la Rombiomedica, pe litoral, cu Duicu, a durat, conform declarațiilor din dosar câteva minute.

Duicu nu a participat la întocmirea Caietului de sarcini, iar firmele interesate au venit cu sugestii, cu oferte și evaluări în euro necesare, cu o consultanță de strictă specialitate.

Când Consiliul județean a realizat că nu au resursele financiare s-a hotărât ca achiziția să se facă în sistem de leasing, astfel că singura firmă interesată a rămas Rombiomedica care a găsit și un finanțator pe Ager Leasing, ce urma să plătească un avans destul de mare pentru oferte, mobilier etc, cu restituirea banilor în 7 ani.

Se afirmă că Duicu nu a știut nimic despre întocmirea caietului de sarcini, postarea licitației pe site-ul SEAP ori despre stick și conținutul acestuia.

Contrar martorului Boșoancă Adrian Doru, nu s-a înscris la licitație decât un singur participant atât la prima postare a ofertei pe SEAP, cât și după repostarea cu precizarea codului de leasing.

Orice modificare pe site-ul SEAP rămâne în sistem și se pot verifica toate informațiile pe care le-a avut ori le are stocate.

Nu rezultă din rechizitoriu și nici din probele administrate în instanță care este folosul injust și cui i-a parvenit, de ce Duicu vroia să îmbogățească pe Rombiomedica.

Ministerul public nu a afirmat sau dovedit vreodată (la parchet sau în instanță) că ar fi existat vreo înțelegere între Duicu și Rombiomedica de natură frauduloasă.

Acțiunile întreprinse de Duicu, se afirmă de apărare, de a pleda cauza, prin reprezentanți, în fața Ministerului Finanțelor și al Lucrărilor Publice, ca achiziția în sistem leasing să aibă o finanțare garantată și Consiliul Județean să primească la timp banii necesari, nu are legătură cu acuzația în sine.

Audiată de Comisia din cadrul Ministerului, Bădănoiu, însoțită de martorul Boșoancă Lucian, a obținut aprobarea cererii Consiliului Județean Mehedinți, inclusiv cu votul martorului Mavrodin (vol. 18 CAB) care s-a documentat cu privire la legislația incidentă.

S-a cerut aplicarea art.16 alin.1 lit.b teza a II-a C.pr.pen. întrucât Duicu nu a avut intenția de a comite fapta penală reținută în sarcina sa, nici să-i favorizeze sau să genereze faloase necuvenite pentru Rombiomedica.

În speță sunt operabile și prevederile art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. întrucât infracțiunea nu este dovedită în lipsa elementelor care să o definească.

Cu privire la infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina lui Duicu, apărarea susține că probatoriul administrat nu confirmă rechizitoriul.

Spitalul județean a mai avut colaborări contractuale cu firma lui Tuce-Intel Com From care a efectuat lucrări în 2011 la Secția de chirurgie și de igienizare la Secția de ortopedie. În aceste condiții, directorul spitalului Boruga Doina a încheiat un act adițional la contractul inițial încheiat cu firma lui Tuce pentru o lucrare ce viza caloriferele colmatate, instalațiile vechi de încălzire și sanitare etc.

S-a mai arătat că în Orșova nu există multe firme specializate în construcții, iar INTEL COM FROM avea un renume bun, sub aspectul personalului calificat și calitatea lucrărilor, astfel încât nu era necesară intervenția cuiva, a lui Duicu pentru a se contracta acea lucrare.

În rechizitoriu se susține, că Duicu a beneficiat de un folos necuvenit, constând în materiale și manoperă, pentru repararea acoperișului casei familiei Duicu, în schimbul contractării de lucrări la Spitalul Județean.

Tuce audiat la DNA a însoțit declarația sa cu situația la zi a documentelor care atestau costurile pentru lucrarea începută târziu în 2013 la casa familiei Duicu și care urma să se finalizeze în primăvara anului 2014, iar plata să i se facă la sfârșitul activității asupra căreia se înțeleșeseră, inclusiv pentru reparațiile de la pensiunea din Herculanе proprietatea acestei familii.

Acesta nu a înțeles că solicite plata pentru materialele și manopera deja efectuate, Duicu fiind arestat, însă mama acestuia Ana Duicu a achitat sumele datorate, ulterior arestării fiului său.

Atât Duicu, Ana Duicu și Tuce au declarat că s-au întâlnit și din discuțiile purtate s-a hotărât începerea lucrărilor de renovare a acoperișului în condițiile sus-arătate.

Probatoriile atestă că lucrarea de la Spital s-a efectuat în baza unui act adițional la contractul inițial avut cu INTEL COM FROM și nu a reprezentat un serviciu făcut de Duicu lui Tuce pentru ca acesta să-i repare acoperișul casei drept mulțumire, în condițiile în care în baza documentației privind costurile deja efectuate, familia Duicu a făcut plata acestora firmei lui Tuce.

S-a cerut achitarea inculpatului Duicu, în baza art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. pentru această faptă care nu a fost probată.

Cu privire la fapta prevăzută de art.256 C.pen. (1968) legea cea mai favorabilă este vechiul Cod penal prin aplicarea principiului ultraactivității legii penale.

Din descrierea acesteia și probele administrate rezultă că Duicu, în calitatea sa de Președinte al Consiliului Județean a deblocat, prin măsurile luate, deconturi și plăți, pentru finalizarea lucrărilor deja angajate și care stagnau.

Nu rezultă nici din declarația martorului Sică, a Anei Duicu sau a inculpatului Duicu și din alte probe că acesta din urmă, ar fi urmărit să primească un folos necuvenit, constând în montarea unui geam și văruierea unei încăperi ca o favoare pentru faptul că se deblocaseră niște plăți la care Consiliul Județean era obligat, iar firma lui Sică și-a intrat în drepturile sale subcontractuale.

Sică, întâlnindu-se cu Ana Duicu și cu Duicu Ioan Adrian într-un magazin acesta, i-a solicitat montarea unui geam (cadrul ferestrei și geamul fiind deja achiziționate la clinică) și văruierea unei încăperi; martorul Sică i-a spus că vor veni doi băieți să se ocupe de această activitate, fără a implica firma sa, urmând să fie plătiți cei doi muncitori cu câțiva lei, ceea ce s-a și întâmplat.

S-a cerut, de apărare, achitarea inculpatului pentru această faptă în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza a II-a C.pr.pen.

O altă infracțiune imputată inculpatului Duicu este exercitarea de acte de comerț incompatibile cu funcția deținută.

Și în rechizitoriu și în concluziile orale Ministerul Public a susținut că inculpatul controlează activitatea unor firme Petroleum Investment și ROMRAD RMN.

Nu rezultă că inculpatul Duicu ar fi încheiat vreo tranzacție, negociere, achiziție, vânzare-cumpărare, transfer bancar, nici că ar fi semnat acte comerciale, că ar fi emis op-uri, că ar fi făcut încasări, s-au dispus plăți, că ar fi identificat parteneri contractuali ori că avea semnătură în bancă.

Apărarea arată că din probe rezultă că și în perioada când Duicu era administrator, de activitatea firmelor se ocupa Ana Duicu și administratori destoinici, ai firmelor, întrucât acesta nu era foarte priceput, SC ROMRAD RMN a fost administrată inițial de Simona Mednyanszky, apoi de Draghia Valentina și în trecut și în prezent firma funcționează la parametri înalți pentru că are aparatură performantă, numărul de pacienți cu liste de așteptare.

Grija manifestată de Duicu pentru bunul mers al firmei familiei sale nu este, susține apărarea, de esență penală ea rezumându-se la eficiența activității care să determine plata facturilor, a furnizorilor și lipsa de datorii.

El nu a dat dispoziții cu privire la efectuarea de acte contabile, raportări, impozite sau exercițiu financiar, sfaturi pentru optimizarea rezultatelor financiare ori tranzacții etc.

S-a cerut achitarea inculpatului Duicu pentru această infracțiune în temeiul art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina acestuia.

Martorii audiați cu privire la presupusul control al firmei INVEST PETROLEUM de către Duicu Ioan Adrian au arătat că de administrarea hotelului, a sălii de evenimente se ocupa Ana Duicu care pune depunerile bănești în bancă și Mijache Loredana, care după încheierea de antecontracte comanda băutura, mâncarea, florile.

În rechizitoriu s-a considerat că Duicu opera cu bani nefiscalizați pe care îi primea de la Mijache.

Probele administrate, declarațiile martorei Mijache susțin că Duicu nu avea nicio legătură cu organizarea evenimentelor de care se ocupa Ana Duicu și administratoarea firmei.

Faptul că acesta, se întâmpla pentru securizarea lor, să ducă Anei Duicu, peste week-end, banii încasați cu organizarea evenimentelor, dați de administratoarea firmei Mijache pentru a fi depuși în bancă, s-a apreciat de apărare că nu are esență penală și nici nu poate fi privită ca o evaziune fiscală presupusă dar neinstrumentată de parchet.

Inculpata Drăghia Valentina, prin avocat, a precizat că fapta reținută în sarcina acesteia este complicitate la exercitarea autorității, confirmată și de procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, faptă fiind comisă sub imperiul vechiul Cod penal.

În replică la concluziile orale ale inculpaților, prin avocați, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a făcut referiri după cum urmează:

Ponea Constantin Ștefan:

- cu privire la excluderea probelor, în apărarea inculpatului Ponea urmează ca instanța să se pronunțe odată cu fondul, la dosar s-au depus de Parchet concluzii scrise prin care se arată că înregistrările ce-l vizează pe inculpat s-au autorizat în temeiul art.91 C.pen. de către Curtea de Apel București, text care nu a fost supus controlului constituțional;

- pe de altă parte, față de faza procesuală a cercetării judecătorești, în situația în care instanța ar aprecia că prevederile art.91¹ C.pen. cad sub incidența deciziei constituționale, această solicitare nu ar mai putea fi primită întrucât s-a depășit faza Camerei Preliminare;

- referitor la cine a făcut înregistrările și care organ le-a supravegheat, s-au emis adrese care exced cadrului procesual și care privesc înregistrări ulterioare intrării în vigoare a noului Cod penal ce nu pot fi puse în discuție după finalizarea Camerei Preliminare;

- în ce privește documentul referitor la Ponea Elisabeta, acesta nu se găsește, dar acuzația subzistă, existând un sms din 2 septembrie al lui Duicu către Ponea care îl anunța că soția acestuia va fi contactată, propunerea datând din 4 septembrie i s-a menționat că numirea într-o funcție de conducere în cadrul DNA nu se realizează în urma unui concurs ci la propunerea procurorului șef al Direcției transmisă Ministrului Justiției a unei cereri depuse la CSM, în speță;

- s-au efectuat mai multe expertize de evaluare a terenurilor în ambele faze procesuale, valorile rezultate au fost toate în marja admisibilă de ANEVAR, dar niciodată sub valoarea stabilită de expertul care a întocmit raportul de constatare dispus de Primărie;

- solicitările de achitare au ca temei art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen., însă inculpații se străduiesc să demonteze o multitudine de probatorii în condițiile în care susțin că faptele nu există;

- în mod greșit apărarea inculpatului Ponea susține că nu există corelativ între faptele de trafic și cumpărare de influență, că acestea nu pot coexista;

- pe de altă parte se afirmă de inculpat că infracțiunile sunt în concurs ideal și prin aceeași acțiune, activitate, arată procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA se desfășoară actele materiale, în aceeași modalitate;

- referitor la interceptările efectuate în baza mandatelor de siguranță națională, indiferent dacă ele există sau nu, se constată de către procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA că ele nu au fost contrazise de martori prin declarațiile lor, ele se coroborează cu celelalte probe din dosar – datele de trafic care atestă convorbirea telefonică dintre Ponea Adrian și judecătorul Fănuță; nu s-au contestat discuțiile, astfel că în opinia procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA aceste probe sunt legale, neexcluse, administrate în cauză care se coroborează și susțin actul de acuzare al Parchetului.

În replică, inculpatul Ponea Constantin Ștefan a arătat că în termenul prevăzut de lege a invocat nulitatea probelor în baza deciziei Curții Constituționale, în raport de Legea nr.51/1991 și a sesizat eroarea în care s-a găsit procurorul prin afirmația că Ponea Elsiabeta ar fi depus o cerere pentru ocuparea funcției de conducere și abordarea problemei evaluării terenului dintr-o perspectivă care nu are impact asupra efectelor expertizei din cauză.

Duicu Ioan Adrian

- este vădit curios, pe de altă parte, că inculpatul Duicu se bucura de diferite servicii – acoperiș nou, termopname schimbate, zugrăveli din partea unor persoane cărora le făcuse el servicii sau se aflau în relații contractuale;

- furnizarea de informații nedestinate publicității și care este natura lor rezultă din OUG nr.34/2006 și conform prevederilor acestui act normativ, după înregistrarea firmelor pe SEAP se putea invoca lipsa codului de care altfel nu avea cum să nu aibă cunoștință;

- în opinia procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA în cazul în care procedura de licitație era transparentă nu avea nicio justificare întâlnirea de la Mamaia dintre Duicu și cei de la Rombiomedica și Ager Leasing;

- procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA, referindu-se la faptele de luare de mită săvârșite în legătură cu soții inculpatelor Feraru și Rolea, contrar afirmațiilor apărării, consideră că există un folos injust, întrucât rezultă din probe că fără intervenția lui Duicu nu ocupau funcțiile dorite;

- indiferent de calitățile și performanțele profesionale ale celor doi, pe de o parte Feraru nu avea acces la propriul său șef, iar Rolea oricât era de apreciat nu-și atingea scopul fără demersurile lui Duicu, inclusiv la Zgonea;

- contrar susținerilor apărării, Duicu și-a folosit influența pentru a obține foloase, iar la rândul său a dat niște foloase necuantificate patrimonial inculpatelor Feraru și Rolea. Cele două infracțiuni sunt săvârșite în concurs;

- fiind vorba despre comiterea infracțiunii în modalitatea pretinderii, iar unele foloase nu sunt cuantificabile în bani nu operează confiscarea/restituirea.

Popescu Constantin

- probele din dosar confirmă că inculpatul a luat bani de la Spiridon și astfel se explică interesul pentru vânzarea terenului către societatea acestuia;

- acuzația inculpatului Popescu este susținută, afirmă procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA de declarațiile martorului Spiridon, de discuțiile dintre inculpat și fiul său, astfel că apărarea invocă fără suport probator achitarea.

Rolea Elisabeta Zenovia

- în opinia procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA, existența unei comisii cu 7 membri care hotăra cu privire la distribuirea banilor nu absolvă pe

inculpata Rolea de faptele de luare și respectiv dare de mită, câtă vreme ea era cea care numea membrii comisiei și prin atribuțiile ei era parte componentă a activității Comisiei.

Drăghia Valentina

- în pofida celor susținute de inculpata Drăghia, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA afirmă că activitatea de complice a acesteia s-a desfășurat concomitent cu cea a inculpatului Duicu – art.13 Legea nr.78/2000, în modalitatea infracțiunii continuate.

*
* *

Inculpații, în conformitate cu art.389 C.pr.pen., au luat pe rând, cuvântul după cum urmează:

Inculpatul Stănoiu Cristian Damian a arătat că nu a săvârșit nicio infracțiune, nu există nicio probă care să susțină acuzația Parchetului.

Inculpata Popescu Delia Daniela a recunoscut faptele de care e acuzată, le regretă, lăsând la aprecierea instanței soluția în ce o privește.

În ultimul cuvânt, **inculpata Borugă Doina** a declarat că depune un memoriu în combaterea acuzațiilor aduse de Parchet prin Rechizitoriu și că susține următoarele:

- a condus Spitalul Județean din noiembrie 2012 până în 2014, perioadă în care și-a propus să realizeze obiective importante, între care repunerea în funcțiune, ca secții externe, a spitalelor din Vânju Mare și Strehaia închise în 2010;

- în condițiile în care Serviciul de contabilitate nu era informatizat, nu exista decât un calculator, s-a reușit la 3.01.2013 să fie printre primele 5 spitale din țară care au emis rețete electronice, iar la finalul anului informatizarea să fie terminată;

- în 2013 s-au renovat 3 Secții ale Spitalului – unitatea de primire urgențe, ortopedie și cardiologie – interne, s-au făcut reparații la subsol și acoperiș, s-au obținut 56 de calculatoare din sponsorizări, un aparat pentru ortopedie, s-a contractat efectuarea unei strategii de dezvoltare a Spitalului pentru a avea acces direct la sursele de finanțare de la Uniunea Europeană, Banca Mondială;

- maternitatea veche aflată într-o clădire din 1930, focar de infecții nozocomiale risca să nu mai primească la sfârșitul anului 2013 autorizarea Direcției Sanitare după vizita de acreditare a CNAS, ceea ce a impus grăbirea dării în folosință a noului bloc materno-infantil, și nu alte interese;

- președintele Consiliului Județean i-a cerut să întocmească un necesar de dotări pentru blocul materno-infantil;

- nu a avut la cunoștință de existența unui deviz din 2009 și nu avea nici personal specializat;

- spitalul avea o pierdere financiară de 1 milion lei/lună și nu și-au permis să contracteze un serviciu de consultanță pentru studiu de fezabilitate pentru întocmirea fișei de date a achiziției și atunci s-a făcut un studiu de piață apelând la consultanța gratuită a unor firme care au făcut propuneri de dotări, modalitate nereglementată prin Ordonanța nr.24/2006 până la apariția Directivei din 24.02.2014 a Uniunii Europene;

- societățile medicale, Inter-Medico, Eycon și Romedico au prezentat cataloage de produse, au vizitat blocul maternal, știau că e nevoie de o sursă de finanțare pentru valoarea estimată de 2,5 și 5 milioane euro;

- Medicare și Rombiomedica i-au informat de posibilitatea unei variante de finanțare prin leasing financiar, iar Inter-Medico despre un credit furnizor;

- propunerile au fost analizate cu medicii șefi de secție și asistentele șefe îmbunătățindu-se astfel lista cu produsele propuse de firme;

- aceste demersuri s-au încadrat în prevederile art.67 din Ordonanța nr.34/2006 și nu a avut în vedere îndepărtarea competitorilor cum a afirmat Parchetul;

- în acest sens depune la dosar trei hotărâri definitive ce contracarează acuzațiile Parchetului care nu demonstrează prin probe concrete, clare cum s-a urmărit înlăturarea competitorilor, care

este folosul necuvenit, cât din valoarea contractului, marja de profit considerată maximală etc și care sunt informațiile nepublice;

- devizul de dotări din 2009 a fost proiectat fără consultări la nivelul Spitalului, cu privire la care Consiliul Județean a hotărât să realizeze această investiție;

- hotărârile publicate cuprindeau informațiile despre valoarea investițiilor și leasingul financiar în 7 ani;

- anularea licitației s-a datorat unei erori tehnice care a dus la lipsa codului CPV aferent leasingului;

- în intervalul de 40 de zile cât a stat pe SEAP primul și al doilea anunț niciun operator economic nu a făcut vreo contestație, pe de altă parte nu s-a considerat că licitația ar fi fost viciată, deși din perspectiva Parchetului, folosul necuvenit era însuși contractul încheiat și nu s-a avut în vedere vreo constituire de parte civilă, ceea ce presupune că nu a existat vreo pagubă în bugetul statului prin încheierea acestui contract.

În considerarea celor arătate, inculpata Borugă Doina a solicitat achitarea pentru fapta prevăzută de art.12 alin.1 lit.b din Legea nr.78/2000.

În ultimul cuvânt **inculpatul Bădin Andrei Dan** a arătat că există doar probe care atestă corespondența dintre acesta și conducerea redacției cu privire la subiectele propuse inclusiv referitor la Rovana Plumb, care a suscitât interesul și pentru că avea calitatea de ministru. La nivelul redacției s-a făcut o cercetare a tuturor documentelor în urma căreia s-a convenit că măsurile luate în legătură cu aspectele în discuție au fost corecte.

S-a solicitat achitarea inculpatului.

Inculpata Drăghia Valentina, în ultimul cuvânt a arătat că nu a încălcat legea, și-a făcut datoria ca administrator al ROMRAD-RMN și își asumă concluziile apărării.

În ultimul cuvânt, **inculpata Rolea Elisabeta Zenovia** a susținut următoarele:

- nu se face vinovată de acuzația adusă de Parchet;

- nu i-a cerut niciodată nimic lui Duicu pentru ea și soțul ei sau familiei sale;

- soțul inculpatei lucrează în sistemul vamal de 25 de ani și acesta nu a fost numit, mutat, transferat la vama PF1 cum afirmă Parchetul;

- soțul inculpatei a fost detașat cu alți colegi pentru a se acoperi necesarul de personal și în considerarea celor 21 de ani de muncă în sistem;

- a condus în anii 2005-2008 și apoi în 2012 – 2014 CJAS Mehedinți, având experiență în domeniu, corect și legal, cu respectarea normelor ce reglementează întreaga sa activitate contractare, decontare, control.

Feraru Grigorița a solicitat să fie achitată întrucât este nevinovată, cum a arătat și avocatul său, nu a încălcat legea și nu a cauzat niciun prejudiciu nimănui.

În ultimul cuvânt, **inculpatul Popescu Constantin** a arătat încă de la arestare (2.04.2014) că nu este vinovat, că în faza de urmărire penală nu i-au fost admise probe în apărare, iar martorii audiați în instanță îl îndrituie să ceară achitarea.

Inculpatul Ponea Constantin Ștefan a susținut, în ultimul cuvânt că nu este vinovat de faptele pentru care îl acuză Parchetul, că nu sunt în cauză probe care să ateste vinovăția acestuia.

Acuzațiile sunt mistificări ale unei realități, păreri subiective, personale ale procurorului de caz care a folosit frânturi de convorbiri telefonice, interceptări pe baza unor mandate de siguranță națională emise pe numele lui Duicu și Popescu. În acest mod s-a constituit Rechizitoriul cu informații obținute de un serviciu care nu avea calitatea de organ de urmărire penală.

Inculpatul a mai arătat că nu a comis nicio faptă penală că și la momentul dezbaterilor, procurorul de caz și procurorul de ședință încearcă să convingă instanța că Ponea fie a primit, fie că a pretins, fie că a acceptat, fie că a promis deoarece nu s-au hotărât cum, în ce modalități alternative de săvârșire ale presupuselor fapte de corupție ar fi pretins, primit, acceptat, promis aceste foloase pe care nu le-a urmărit niciodată deoarece în realitate nu există.

Menținerea în funcție, considerată folos necuvenit, nu are un suport real câtă vreme inculpatul a ocupat funcția prin concurs în 2009, are o carieră în poliție de 18 ani, a făcut parte din cei 5 polițiști români care au participat la cursurile organizate de FBI în străinătate, apreciat în sistem, astfel nu avea nici un motiv să se simtă în pericol de a fi înlocuit din funcție. Nu exista

niciun motiv să se mute cu serviciul, iar inițiativa de a lucra într-o funcție similară ca statut, în cadrul IGPR astfel cum rezultă din probe (Anghel Andreescu), ofertă pe care a declinat-o imediat.

Soția inculpatului a făcut subiectul unei proceduri declanșate de Ministrul Justiției de atunci, procedură care nu a mai fost în vigoare după înlăturarea ministrului din funcție.

Inculpatul a precizat că a avut cu Duicu Ioan-Adrian numai relații strict profesionale, nu a discutat cu acesta despre cariera lui sau promovarea soției.

În legătură cu cel de-al treilea pretins folos necuvenit, inculpatul a arătat că a depus încă de la urmărirea penală documente, acte normative pentru clarificarea situației terenurilor concesionate tatălui său.

Inculpatul nu a discutat cu Popescu sau Duicu despre cererea de concesiune formulată de tatăl său pentru un teren pe care l-a folosit timp de 30 de ani, față de care, de la lege, avea un drept de preemțiune și care a urmat procedura prevăzută de lege.

Parchetul a susținut, fără să probeze, că cele 3 pretinse foloase nu le putea primi inculpatul dacă nu ar fi exercitat influența prin sora sa Ponea Adina – președinte Secție contencios administrativ asupra judecătorei care soluționa cauza lui Duicu.

Reprezentantul Ministerului Public timp de 3 ani a supus membrii familiei sale celor mai severe măsuri de supraveghere: localizare, interceptare, măsuri de urmărire cu mijloace tehnice, fotografiere, audio, video, înregistrări din octombrie 2013 până în martie 2014 fără ca aceste activități să se regăsească în vreun proces-verbal și să fie depus în vreunul din volumele de urmărire penală.

SRI care nu avea atribuții de urmărire penală (interceptări doar pe mandate de siguranță națională) a furnizat date și informații de interes operativ pentru că DNA nu avea probe.

Inculpatul a fost un terț față de cei pe numele cărora s-au emis aceste mandate, procurorul de caz certificând convorbiri pe care nu le-a perceput cu propriile simțuri.

Procurorul în pledoaria sa nu se bazează pe probe certe, sigure, solide, complete care să înlăture, dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpatul ar fi comis vreo faptă penală.

În faza de urmărire penală i-au fost încălcate toate drepturile, când în 30 de minute fără să fie citat anterior, să fie încunoștințat că este subiectul unei proceduri judiciare, a fost luat cu forța de mascați, dus în sediul DNA, unde a așteptat 12 ore pentru ca la 00:30, într-o jumătate de oră să devină suspect, inculpat, reținut, încătușat la spate, plimbat prin fața presei, cu sentimentul că deja fusese condamnat.

Probele administrate în instanță au infirmat susținerile procurorului de caz. Nu s-a dovedit nicio înțelegere infracțională între inculpatul Duicu și Popescu.

Ampla operațiune a DNA a urmărit ceva spectaculos, crearea unei povești senzaționale, extraordinare pentru mass-media și folosită să atragă oprobriul public asupra unui inspector șef, președinte de Secție Contencios administrativ, de Consiliul județean.

Inculpatul a solicitat achitarea sa pentru faptele infracționale de care l-a acuzat Parchetul.

În ultimul cuvânt, **Duicu Ioan Adrian** a declarat că este de acord cu concluziile avocatului său, că nu este vinovat de cele 12 fapte pentru care a fost trimis în judecată.

Inculpatul a afirmat că nu se consideră victimă politică dar este invitat între 15 și 30 noiembrie 2017 pentru audieri de Comisia parlamentară SRI întrucât se află printre persoanele vizate a fi fost decapitate politic în cadrul politicii de destructurare a PSD.

A fost trimis în judecată în 2014 pentru faptul că a ajuns în poziția pe care o avea la acel moment, i se puseseră în sarcină 12 infracțiuni, astfel că ceilalți inculpați având o poziție publică și fiind în contact cu acesta au tras toate ponoasele și trimiși în judecată pentru fapte ilicite de care nu se fac vinovați.

Inculpatul nu se consideră vinovat, tot ce a realizat a fost cu bună-credință și cum s-a arătat s-au făcut și lucruri bune în județul Mehedinți în sistemul sanitar, s-au redeschis spitale, s-a finalizat Blocul materno-infantil, astfel că „orice lucru bun, nu rămâne nepedepsit azi”.

Inculpatul, în ultimul cuvânt, a solicitat achitarea.

Inculpații au depus, în fundamentarea concluziilor orale, note scrise ce urmează a fi analizate punctual în examinarea situației judiciare a fiecăruia:

- Stănoiu Cristian Damian (f.231-234 vol.21 C.A.B.)
- Bădin Andrei Dan (f.211-219 vol.21 C.A.B.)

- Borugă Doina (f. 29-35 vol.21 C.A.B.)
- Popescu Daniela Delia (f. 36-37 vol.21 C.A.B.)
- Rolea Elisabeta Zenovia (f. 220-230 vol.21 C.A.B.)
- Drăghia Valentina (f. 38-48 vol.21 C.A.B.)
- Feraru Grigorița (f. 49-54 vol.21 C.A.B.)
- Ponea Ștefan Constantin (f. 55-166 vol. 21 C.A.B.)
- Popescu Constantin (f. 5-28 vol.21 C.A.B.)
- Duicu Ioan Adrian (f. 136-200; f.207.258; f. 263-363 vol. 22 C.A.B.).

La dosarul cauzei, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a depus concluzii scrise aflate la f. 1-136 vol.22 C.A.B.

Avocații din oficiu, desemnați în anul 2015 au solicitat plata onorariilor majorate față de numărul mare de termene Chiosacu Adina, Constantinescu Ana Rodica și Maloș Letiția.

În debutul concluziilor orale și scrise (filele 1-7) procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a evidențiat faptele pentru care sunt trimiși în judecată cei 10 inculpați.

În continuare, procurorul a sintetizat etapa Camerei preliminare și-a dezvoltat un punct de vedere ce vizează interpretarea dispozițiilor cuprinse în dispozitivul Încheierii nr.339/16.03.2015 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție care se referă la respingerea, ca inadmisibilă, a contestației Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA formulată împotriva Încheierii din 28.11.2014.

În opinia procurorului, desemnat în cauză, semnatar al concluziilor scrise, respingerea contestației acestuia ca inadmisibilă nu a avut ca scop menținerea dispozițiilor din Încheierea din 28.11.2014 (excludere probe) și nici că această Încheiere nu poate fi atacată, ci faptul că ea se poate ataca concomitent cu Încheierea din 19.01.2015, pronunțată în temeiul art.346 C.pr.pen.

În acest sens s-au emis următoarele argumente:

- Încheierea din 28.11.2014 este dată în baza art.345 alin.2 C.pr.pen., iar cea din 19.01.2015, în baza art.346 alin.1 C.pr.pen.;

- art.347 C.pr.pen. prevede că procurorul și inculpatul au drept de contestație împotriva Încheierii date în baza art.346 C.pr.pen.;

- recunoașterea unei căi de atac în alte condiții decât cele ale legii constituie o încălcare a principiului legalității căilor de atac, astfel că este inadmisibilă contestația împotriva Încheierii date în temeiul art.345 C.pr.pen.;

- Încheierea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție la 16.03.2015 nu se referă la cenzurarea Încheierii din 28.11.2014, ci doar folosește argumente de text pentru a explica de ce susmenționata Încheiere (28.11.2014) nu poate fi supusă controlului judiciar printr-o cale de atac separată;

- Încheierea intermediară (art.345 alin.1 C.pr.pen.) și Încheierea finală (art.346 alin.2 C.pr.pen.) pot fi atacate pe calea contestației cu privire la soluționarea cererilor și excepțiilor invocate și a modalităților prevăzute de art.346 alin.3 și 4 C.pr.pen.;

- situația excluderii de probe poate fi atacată conform art.347 C.pr.pen. care face trimitere la art.346 alin.3-5 C.pr.pen.;

- din pagina 102 a Încheierii Î.C.C.J. rezultă că Încheierea din 28.11.2014 e definitivă, prin respingerea, ca inadmisibilă a contestației Parchetului și proba exclusă din materialul probator este declarația din 20.06.2014 a lui Stănoiu Cristian Damian redată la fila 221 din Rechizitoriul nr.321/P/2013;

- pe de altă parte, procurorul menționează că judecătorul Înaltei Curți nu precizează expres că nu sunt excluse respectivele probe, însă face referire la Ordonanța procurorului confirmată de procurorul șef secție Gheorghe Popovici, la procesele-verbale de redare a convorbirilor și analizează chestiuni dispuse prin Încheierea din 28.11.2014 a Camerei preliminare a Curții de Apel București.

În redactarea concluziilor scrise cu referire la fiecare inculpat se redau identic, în sistem copy-paste pagini cuprinse în Rechizitoriul nr.321/P/2013 ce privesc inculpații și activitatea infracțională a fiecăruia, după cum urmează:

1. Inculpatul Stănoiu Cristian Damian (Cap.4 R)

Referitor la acest inculpat în paginile 7-13 din concluziile scrise se regăsesc redate ad litteram paginile 216-222 din rechizitoriu.

Probele enunțate ca fundamentând cererea de condamnare a acestui inculpat se regăsesc în filele 12,13 ale concluziilor scrise:

- declarații ale lui Borugă Doina și Mednyanszky Ștefan Ladislau, care și-au menținut declarațiile;

- înregistrarea la Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul Mehedinți a societății NOVASTRADMED SEV SRL, societate înființată de către Borugă Doina (vol. 5 - f. 227-228 R);

- înscrisurile ridicate de la Oficiul Registrului Comerțului – Tribunalul Mehedinți (vol. 5 f. 226-268 R);

- decizia nr.1/4.10.2012, decizie cu privire la care apoi Stănoiu Cristian Damian a atestat cu nr. de înregistrare nr.22/04.10.2012, identitatea părților, conținutul și data certă a actului, semnând și aplicând ștampila avocațială (vol.5 f.211R);

- solicitare înregistrare în Registrul Comerțului a renunțării sale la funcția de administrator și a numirii în aceeași funcție a soțului său, Borugă Aurelian (vol.5 f.210) R;

- rezoluția nr.5231/9.08.2013 a directorului Oficiului Registrului Comerțului – Tribunalul Mehedinți a mențiunilor solicitate, respectiv cele din decizia asociat unic nr.1/4.10.2012 (vol.5 f.216)R;

- implementarea în Registrul Comerțului, ținut de ORC – Tribunalul Mehedinți, în evidențele electronice ale ONRC, în aplicația electronică **on-line** destinată consultării datelor privind societățile comerciale, a mențiunii numirii lui Borugă Aurelian ca administrator începând cu data de 4.10.2012 și revocării, cu aceeași dată a lui Borugă Doina din funcția de administrator al NOVASTRADMED SEV SRL (vol.5 f.207)R;

- datele de trafic din care rezultă că la data susținută de actul de acuzare s-au purtat discuții între Borugă și Duicu (vol.13-14R).

Toate aceste înscrisuri au menirea, afirmă procurorul să dovedească:

- situația premisă a „săvârșirii infracțiunii,
- ce a născut necesitatea elaborării acestui document,
- efectul juridic urmărit și obținut prin comiterea infracțiunii, respectiv înregistrarea într-un registru oficial a unor mențiuni nereale, cu aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor care puteau fi efectuate de către instituțiile publice, cu atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților”.

S-a solicitat aplicarea codului penal 1969 – art.290 C.pen. ca fiind mai favorabil în condamnarea inculpatului Stănoiu Cristian Damian, cu anularea înscrisului falsificat. Concluziile scrise se referă exclusiv la probele administrate în faza de urmărire penală.

2. Inculpata Popescu Daniela Delia (fostă Ciocârlan Popescu) (Cap. III R)

Concluziile scrise (filele 13-42) se regăsesc editate, între filele 181-216 ale Rechizitoriului și reiau ad litteram pagini întregi în care procurorul susține că:

- s-au dat publicității informații care nu erau destinate publicității legate de demararea unei proceduri de achiziție publică pentru echipamente medicale, de datele tehnice și financiare pentru întocmirea documentației de atribuire achiziției publice;

- scopul a fost de a obține pentru doi agenți economici un folos necuvenit prin înlăturarea competenței economice și de a asigura o marjă de profit maximal.

În susținerea afirmațiilor, procurorul redă din rechizitoriu convorbiri telefonice din 25.07.2013 (4 convorbiri), declarații in extenso ale inculpatelor Borugă Doina, Popescu Daniela Delia, ale martorilor Popescu Margareta, Boșoancă A. Dinu, Boșoancă Lucian, Popa Cristian, Iosif Alin, Chircă Valentin Titus, convorbiri telefonice dintre Duicu, Borugă și Popescu Daniela Delia, date de trafic și procese-verbale de redare (vol.13R).

Concluziile scrise se referă exclusiv la probatoriile administrate în faza de urmărire penală și susțin sancționarea inculpatei în baza noului Cod penal care are un regim sancționator identic cu legea Codului penal vechi în condițiile art.396 alin.10 C.pr.pen.

3. Inculpata Borugă Doina (Cap. III R)

În ceea ce o privește pe această inculpată, procurorul la fila 42 a concluziilor scrise, în patru fraze arată că „toate considerațiile și probele referitoare la inculpata Popescu Daniela Delia i se aplică și lui Borugă Doina motiv pentru care se cere condamnarea acesteia potrivit legii în vigoare, faptele fiind pe deplin dovedite cum s-a demonstrat în ce o privește pe Popescu Daniela Delia”. Concluziile nu vizează în scris, decât probele administrate, în faza de urmărire penală. Referirile din rechizitoriu cap III la Borugă Doina se află la filele 183-187, 191,192,195,198,202,203R).

4. Inculpatul Bădin Andrei Dan (Cap VII R)

Între filele 42-55, procurorul, în concluziile scrise, redă ad litteram, filele 267-280 din CAP VII din rechizitoriu.

Redarea integrală a conținutului rechizitoriului în ce-l privește pe inculpatul Bădin se completează cu „precizarea că toate declarațiile la care s-a referit actul de acuzare, au fost menținute pe parcursul cercetării judecătorești”.

S-a apreciat că este mai favorabilă legea în vigoare în baza căreia inculpatul să fie condamnat, să i se confişte suma de 5000 lei, vinovăția fiindu-i dovedită prin:

- înscrisuri care atestă calitatea de angajat al societății B1TV Channel SRL;
- fișa postului;
- corespondența electronică cu privire la conținutul editorial (f. 36-73 vol. 5 dup);
- date de trafic din 9.07.2013, 10.07.2013 și 1.08.2013 (f. 93 vol. 5 dup);
- convorbiri telefonice (vol. 13 dup-CD);
- depunerea în contul inculpatului a sumei de 5000 lei (f. 137 vol.5 dup);
- extrase de cont BRD deschis pe numele lui Bădin Andrei Dan (f.137 vol.5 R);
- convorbiri telefonice dintre Duicu Ioan Adrian și Bădin Andrei Dan din 5.11.2013 ora 20:39:00, proces-verbal de redare din 30.06.2014 (f.20-23 vol.5 dup);
- declarațiile inculpaților Bădin, Duicu, Drăghia Valentina și a martorei Plumb Rovana.

Nu s-au făcut alte referiri sau analiză a probatoriilor administrate în faza cercetării judecătorești.

5. Inculpata Feraru Grigorița (fostă Cozma) (Cap II R)

În cuprinsul rechizitoriului în paginile 112,116,120,122,123,131,132-135 doar se menționează numele inculpatei Feraru Grigorița consilier principal la CJAS Mehedinți în contextul în care se prezintă activitatea infracțională a inculpatului Duicu.

În Ordonanța emisă de procurorul de caz din 12.12.2014 și confirmată de procurorul șef de secție se completează referirile din rechizitoriu cu privire la inculpata Feraru Grigorița (p. 7-9).

În concluziile scrise (f.55-64) se regăsesc redate ad litteram filele 131,132,135 din Rechizitoriu, precum și filele 7-9 din Ordonanța din 12.12.2014.

Se prezintă situația de fapt, ca activitate infracțională reținută în sarcina inculpatei Feraru, aceea de a fi pretins, primit folos pentru îndeplinirea obligației de serviciu, de a-și fi exercitat atribuțiile în mod neadecvat, în beneficiul SC ROMRAD RMN SRL prin întocmirea de note de fundamentare, încheierea de acte adiționale, controale cu caracter formal.

Procurorul analizează conduita **inculpatului Duicu** apreciind, din probe indirecte că urmare a unei solicitări anterioare a **inculpatei Feraru**, acesta a făcut demersuri ca Feraru Florin să dobândească funcția dorită, „altfel, în lipsa unei cereri exprese nu s-ar fi putut accepta preocuparea lui pentru rezolvarea promovării soțului inculpatei Feraru”.

În cele arătate se conturează latura obiectivă a infracțiunii de furnizare a unui folos necuvenit lui **Feraru Grigorița** de către inculpatul **Duicu**, prin acțiunile sale pe lângă primarul Gherghe și latura subiectivă legată de exercitarea atribuțiilor de serviciu de către Feraru Grigorița în modul unui contraserviciu.

Referirile din Ordonanța din 12.12.2014 ce se regăsesc în concluziile scrise, completate cu pasajele din rechizitoriu se fundamentează, potrivit procurorului, pe discuțiile purtate de Duicu cu Feraru Grigorița, Gherghe Constantin, declarația lui Florin Feraru audiat de instanță.

În susținerea acuzării, procurorul dezvoltă o analiză a caracterului necuvenit al folosului, invocă practica judiciară a Î.C.C.J. și face trimitere la probatorii:

- Raport de constatare întocmit de DNA referitor la creșterea cifrei de afaceri a SC ROMRAD (f. 8-18 vol.7 dup);

- înscrisuri referitoare la sumele suplimentare pentru ROMRAD RMN (f.4-43, 100-166 vol.9 dup; f.8-18 vol.7 dup);
- contracte din 2012 și adeverințe din 2013
- convorbiri dintre Duicu, Feraru, Grigorița și Rolea Elisabeta Zenovia (înscrisuri +CD vol.13 dup);
- procese-verbale de constatare/contracte (f.238,239; 225-227; 206-208; 189-191; 173-175; 154-156, 138-141; 242-243; 230-231; 193-194; 177-178; 145-146 vol. 26 dup);
- contract încheiat între CJAS – SC Alpha Medical SA (f.405-454 vol.9 dup);
- cerere de redistribuire formulată de SC Alpha Medical SA – f.440 vol.9 dup;
- cerere formulată de Drăghia Valentina de suplimentare a fondurilor pentru SC ROMRAD RMN SRL (f. 126 - vol. 24 dup);
- Notă de fundamentare întocmită de Feraru Grigorița aprobată de Rolea Elisabeta Zenovia pentru recontractare f.189-191 vol.9 dup;
- acte adiționale cu SC Alpha de diminuare și cu ROMRAD RMN de majorare (f.118-19 vol.24 dup);
- cerere pentru suplimentare a valorii anuale formulate de Drăghia Valentina (f.99 vol.24 dup);
- act adițional al SC ROMRAD-RMN, f.97-98 vol.24 dup;
- acte adiționale f.427-429 vol.9 dup, f.69-70 vol.24 dup;
- Note de fundamentare – f.187-188 vol.9 dup;
- acte adiționale pentru SC Alpha Medical – f.187-188 vol.-9 dup;
- acte adiționale pentru SC ROMRAD-RMN SRL f.59-60, f.61-62 vol.24 dup;
- act adițional de suplimentare pentru SC Alpha Medical f.423-424 vol.9 dup;
- cerere formulată de Drăghia Valentina (f. 52-56 vol.24 dup);
- act adițional pentru SC ROMRAD-RMN SRL (f.36,37 vol.24 dup);
- act adițional pentru SC Alpha Medical (f.421-422 vol.9 dup);
- cerere de renunțare formulată de SC Alpha Medical (f.420 vol.9 dup);
- act adițional pentru SC Alpha Medical (f.418,419 vol.9);
- act adițional pentru SC ROMRAD-RMN (f.28,29 vol.24 dup);
- act adițional diminuare pentru SC Alpha Medical (f.415,416 vol.9 dup);
- act adițional pentru ROMRAD (f.10,11 vol.24 dup);
- act adițional pentru SC Alpha Medical (f.413,414 vol.9 dup);
- act adițional diminuare pentru SC Alpha Medical (f.410,411 vol.9 dup);
- act adițional pentru ROMRAD-RMN (f.3-4 vol.24 dup);
- dispoziția 171/23.03.2014 a primarului Gherghe Constantin (f.1-6 vol.6 dup);
- dispoziția nr.3413/2.12.2013 a primarului Gherghe Constantin (f.5 vol.6 dup).

În baza acestor probatorii exclusiv administrate în faza de urmărire penală, a declarațiilor consemnate de procuror, în concluziile scrise se solicită, fără a se face vreo trimitere la restul probatoriilor administrate în instanță, condamnarea inculpatei Feraru Grigorița, în baza legii penale noi, pentru infracțiunea prev. de art.289 C.pen.

6. Inculpata Rolea Elisabeta Zenovia (Cap. II R)

Concluziile scrise privind pe **inculpata Rolea** (f. 64-74) reprezintă o redare identică (copy-paste) a filelor 123,124,125,126,127,128,129,130 din Rechizitoriu.

Procurorul susține că inculpata Rolea a pretins și primit un folos necuvenit de la inculpatul Duicu Ioan Adrian, constând în numirea soțului acesteia Rolea Constantin Sorin în funcția de inspector vamal – birou vamal PF1, cu scopul ca aceasta, la rândul ei, prin îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu (președinte a CJAS Mehedinți) să favorizeze SC ROMRAD-RMN prin atribuirea de resurse financiare din alocațiile bugetare venite de la CNAS.

Relatările referitoare la demersurile lui Duicu sunt evidențiate prin declarațiile martorilor Moldovan Ioan (nu există martor cu acest nume), Nețoiu Titu și înscrisurile la care se face trimitere:

- Ordinul nr.322/15.02.2013 privindu-l pe Rolea Constantin Sorin, emis de NAV (f. 86-87 vol.6 dup);
- convorbiri telefonice în perioada februarie – iulie 2013 între Duicu, Rolea Elisabeta Zenovia și Rolea Constantin Sorin (înscrisuri vol.13 dup);

- Ordinul nr.1769/13.06.2013 privind transferul temporar al lui Nețoiu Titu și
 - Ordinul nr.1826/26.03.2013 prelungire transfer temporar al lui Rolea Constantin Sorin (f.89 vol.6 dup);
 - Ordinul nr.2267/30.07.2013 delegarea lui Rolea Constantin Sorin la PF 1 pentru 60 de zile (f.97 vol.6 dup);
 - decizia nr.3151/1.10.2013 de delegarea lui Rolea Constantin Sorin (f.101 vol.6 dup);
 - decizia nr.6/6.01.2014 privind-l pe Rolea Constantin Sorin (f.102 vol.6 dup);
 - sms din 11.11.2013 primit de Rolea Elisabeta Zenovia – proces-verbal de redare din 31.03.2015 (f.228-257 vol.6 dup);
 - notificare nr.25242/202 referitor la SC Alpha Medical privind referire contract de furnizare servicii mediale (f.383-384 vol.9 dup);
 - convorbiri telefonice dintre Duicu și Rolea Elisabeta Zenovia (înscrieri +CD vol.13 dup).
- S-a făcut precizarea că toate înscrierile referitoare la inculpata Feraru Grigorița reprezintă probe și pentru Rolea, inclusiv, considerațiile cu privire la caracterul necuvenit al folosului.

Concluziile scrise nu fac nicio referire la probatoriile administrate în faza cercetării judecătorești, nicio analiză a probatoriului redat ori al celui instrumentat în instanță și se concluzionează în sensul condamnării inculpatei Rolea în baza legii penale noi, care îi este mai favorabilă.

7. Inculpata Drăghia Valentina (Cap II R)

În Capitolul II al rechizitoriului (f. 93-122) și în Ordonanța din 12.12.2014 (f. 5-7) se tratează activitatea infracțională a inculpatei Drăghia Valentina, la care se face referire și în concluziile scrise ale procurorului (între filele 74-89), unde se regăsesc redate integral filele 5,6,.7 din Ordonanța din 12.12.2014 și filele 94,95,97,99,115,116,117,118,120,121,162,163,165,166 din rechizitoriu.

Se prezintă o evaluare a relațiilor sociale în raport de mandatul acordat politicului, se evidențiază intenția calificată de a obține foloase necuvenite pentru sine, pentru altul.

Se face o analiză a folosului urmărit și necuvenit (se invocă practica Î.C.C.J.) al momentului consumării, a elementului material al infracțiunii de care se face vinovată inculpata Drăghia și care se conturează în activitatea de mediere dintre Duicu Ioan Adrian și funcționarele CJAS Mehedinți pentru ca SC ROMRAD-RMN să beneficieze de sume suplimentare decontate din bugetul asigurărilor de sănătate.

Procurorul, în concluziile scrise, susține că inculpata Drăghia:

- i-a furnizat lui Duicu înscrieri care conțineau sumele care urmau să fie alocate către SC ROMRAD-RMN;
- a determinat utilizarea fictivă a sumelor alocate pentru care Duicu Ioan Adrian și-a exercitat influența;
- a depus cererile din 7,21,28.06.2013, 15.07.2013,2.09.2013,11,11,2013 pentru suplimentarea valorii anuale de contract;
- a avut reprezentarea folosului necuvenit;
- probatoriile invocate vizează **interceptări**, înscrieri, martori (neidentificați), procese-verbale de redare date de trafic (vol.13 dup);
- adresa CNAS P 4184/30.05.2014 cu privire la sumele acordate pentru CJAS Mehedinți în anii 2012, 2013 (f.1-3 vol.9 dup);
- cereri de suplimentare a valorii anuale (f.100-166 vol.9 dup);
- acte adiționale cu cele 2 societăți SC Alpha Medical și SC ROMRAD-RMN;
- cereri formulate la 2.09.2013, 11.09.2013, 31.10.2013,11.11.2013;
- acte adiționale încheiate la 12.11.2013, 2.12.2013, 30.12.2013, 29.01.2014 de SC ROMRAN-RMN;
- cereri formulate de SC Alpha Medical – 11.09.2013, 14.10.2013, 18.10.2013, 28.11.2013,3.12.2013,17.12.2013, 30.12.2013;
- acte adiționale ale SC Alpha Medical din 22.01.2014;
- discuții interceptate dintre Duicu și Drăghia la 31.10.2013, 14.11.2013, 9.12.2013,15.12.2013,16.12.2013,17.12.2013;
- contracte de furnizare servicii (f.138-150 vol.24 dup);

- cerere formulată de inculpata Drăghia pentru suplimentare valoare anuală, nr.23/7062013 (f.26 vol.24 dup);
- note de fundamentare nr.1394/7.06.2013 întocmită de Feraru Grigorița (f.189,191 vol.9 dup);
- acte adiționale (f.118-119 vol.24 dup; f.116-117 vol.24 dup);
- cerere formulată la 21.06.2013 de inculpata Drăghia (f.121 vol.24 dup);
- cerere din 28.06.2013 pentru suplimentare valoare actuală (f.107,110 vol.24 dup);
- acte adiționale nr.3/15.07.2013 (f.-105-106 vol.24 dup); nr.5/07.08.2013 (f.97-98 vol.24 dup);
- cereri formulate de inculpata Drăghia pentru ROMRAD RMN nr.32/7.09.2013 (f.99 vol.24 dup); nr.38/2.09.2013 (f.77-83 vol.24 dup); nr.46/11.11.2013 (f.52-56 vol.24 dup);
- procese-verbale de redare date de trafic (vol.13 dup+CD).

Nu s-au făcut referiri la probatoriile administrate în instanță, în faza cercetării judecătorești, nicio analiză a întregului ansamblu probator .

S-a apreciat că inculpata Drăghia Valentina se face vinovată de acuzațiile aduse și condamnarea acesteia urmează a se hotărî în baza codului penal actual ca lege mai favorabilă.

8. Inculpatul Popescu Constantin (Cap. I și VI R)

Concluziile scrise sunt cuprinse între filele 89-130 și ele cuprind filele 89-130, 46-53,57 (Cap. I R), 241-259, 260-267 Cap.VI R redate ad litteram din rechizitoriu.

În sarcina inculpatului Popescu Constantin se rețin 3 infracțiuni prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 privind:

- folosul obținut pentru tatăl inculpatului Ponea Constantin Ștefan de două suprafețe de teren date prin hotărârea Consiliului local al orașului Orșova, concesiunea atribuită pe 49 de ani pentru o suprafață de 242 m² teren cu o redevență plătită în 10 ani. Un alt folos necuvenit este suprafața de 2046 mp vândută de Consiliul local Orșova la un preț subevaluat față de valoarea reală către SC FLORICOLA SA.;

- în aceeași categorie a folosului necuvenit se înscrie și concesiunea în 28.02.2013 de către Consiliul local Orșova, fără licitație, către SC FLAMAND SRL a 157 mp cu un preț de concesiune de 3300 euro, fără a se respecta procedura legală.

Procurorul și-a fundamentat argumentația acuzării privind-l pe inculpatul Popescu Constantin pe:

- **interceptările** convorbirilor telefonice (vol.13 dup);
- declarații de martori;
- documente privind SC FLORICOLA SA (f.178,179 vo.6 dup);
- contract de concesiune 79/2002, Raportul nr.6433 privind proiectul HCL de vânzare către SC FLORICOLA SA (f.378 vol.34 dup);
- extras de carte funciară din 4.11.2012 (f.379-382 vol.34 dup) construcție – pensiune turistică;
- cererea nr.316/3.06.2013 - vânzare de teren SC FLORICOLA SA (f.402 vol.34 dup);
- HCL nr.54/7.06.2013 (f.403 vol.34 dup);
- Raport de constatare al DNA (f.414-429 vol.34 dup) – valoare reală teren -20.056 euro și respectiv 14.320 euro (384-401 vol.34 dup);
- Contract de vânzare-cumpărare nr.1188/19.06.2013 – teren vândut lui SC FLORICOLA (f.48 vol.35 dup);
- convorbiri interceptate din 29.03.2014 (f.65-66 vol.37 DUP);
- concesiunea suprafeței de 246 mp către SC FLAMAND SRL cu o redevență de 2028,44 e (f.174-176 vol.35 dup);
- suprafața de 304,48 mp a pensiunii turistice Țaca unde sunt construite 2 imobile (f.139-141 v.35 dup);
- concesiunea de către Consiliul local Orșova fără licitație a suprafeței de 157 mp (f.177 vol.35 dup);
- modificarea contractului de concesiune din 15.01.2010, extins asupra suprafeței de 403 mp (f.178 vol.35 dup);
- intabularea suprafeței de teren în cartea funciară (f.166-169 vol.35 dup);

- înscrisuri privind situația terenului SC FLAMAND SA;
- aprobare vânzare teren către SC FLAMAND SA (f.165 vol.35 dup);
- HCL Orșova nr.111/28.11.2011 vânzare fără licitație a terenului către SC FLAMAND (f.180 vo.35 dup);
- anexele HCL Orșova cu referire la existența construcțiilor (f.183-185 vol.35 dup);
- raportul de constatare cu privire la cea de-a doua concesiune (f.414-429 vol.34 dup);
- Raportul de evaluare la momentul vânzării (f.183-185 vol.35 dup);
- convorbiri **interceptate**, autorizate de Curtea de Apel București din 30.10.2013;
- proces-verbal de redare a convorbirilor din 29.03.2014 (f.65-66 vol.37 dup).

Demersurile inculpatului Popescu s-au realizat prin înlăturarea lui Boțilă Marian secretarul Primăriei Orșova, a consilierului Cican Adrian cu sprijinul primarului Manea Ion, al lui Enea Ana Maria obedienți inculpatului Popescu, viceprimarului Negulescu Constantin, pentru obținerea concesiunii terenului pentru tatăl inculpatului Ponea.

S-au invocat declarațiile martorilor Boțilă Eduard, Stoica Simion Marius, interceptările relevante din **4.03.2013, 3.03.2013, 5.06.2013**, precum și documentele ce privesc domeniul public și privat al Orșovei căruia i-a aparținut terenurile concesionate sau vândute, cu încălcarea procedurilor legale.

9. Inculpatul Ponea Constantin Ștefan (Cap I R)

Concluziile scrise în paginile 131-170 cuprind redarea în sistem copy-paste a fielor 27-33,39-45,58-86 care redau conținutul probatoriilor ce fundamentează acuzațiile reținute în sarcina inculpatului Ponea Constantin Ștefan de trafic de influență și cumpărare de influență.

Procurorul subliniază în concluziile scrise situația de fapt reținută prin rechizitoriu și enumeră probele care au dovedit acțiunile prin care inculpatul Ponea a făcut demersuri pentru obținerea unei soluții favorabile lui Duicu Ioan Adrian în dosarul instrumentat de Curtea de Apel Craiova, pe de o parte și modalitatea prin care a cumpărat influență de la cel din urmă pentru a-și asigura ascensiunea profesională a sa și a soției sale și a obține o concesiune a unei suprafețe de teren de la Consiliul local al Orșovei pentru tatăl acestuia.

În principal sunt evidențiate convorbirile interceptate în baza Legii nr.51/1991, date de trafic, declarații de martori date în faza de urmărire penală (Doru Dumitrescu, Tobă Petre, Vlad Stoica, Georgescu Ionel, Dumitrescu Adrian Ștefan etc).

În acest context sunt enumerate:

- Raportul de constatare (f.272-274 - vol.2 dup, f.47-51 - vol.10 dup);
- copia dosarului nr.1181/54/2012 (f.34-242 - vol.10; f.5-15,v.16,17 - vol.10 dup);
- cereri judiciare (f. 20 vol. 10 dup);
- convorbiri telefonice (vol. 13 dup);
- proces-verbal din 30.06.2014 cu redare transcrieri (f.108-109 - vol.2 dup);
- cereri de strămutare (f.33), certificate de grefă (f.24), procese-verbale (vol.13 dup+CD);
- **convorbiri telefonice** din 10.05.2013 (vol.13, 14.05.2013, 13.05.2013, 15.03.2015, 18.05.2013, 19.05.2013 din vol.13 dup);
- Încheiere din 14.05.2013 (f.227 - vol.10 dup);
- decizia civilă nr.212/21.05.2013 (f.228-237 - vol.10 dup);
- Adrese emantate de la Curtea de Apel Craiova (f.175-178 - vol.2 dup);
- Înscrisuri ECRIS (f.189 - vol.2 dup);
- Sms între frații Ponea (vol.13 dup);
- convorbiri telefonice din 10.06.2013 dintre Duicu și Stoica, Duicu și Ponea Constantin Ștefan, din 13.06.2013 (vol.13 dup), dintre Stoica Vlad și Tobă Petre, Duicu către Ponea, din 8.07.2013 (vol.13 dup) dintre Duicu și Bădescu Adrian Ștefan;
- Adresa nr.35065/24.04.2014 a C.S.M. (f.245-254 - vol.2 dup);
- Fișa lucrări nr.78633/2013 (f.256 - vol.2 dup) de avizare favorabilă de către Ministrul Justiției referitor la Ponea Elisabeta;
- Corespondența CSM (f. 258-265 vol.2 dup);
- Declarații de martori în ambele faze procesuale, cu mențiunea ca toate probele ce-l privesc pe Popescu Constantin sunt valabile și pentru inculpatul Ponea Constantin Ștefan. Nu s-a făcut nicio evaluare sau analiză a probelor administrate în instanță.

În concluziile scrise ca și în cele orale s-a cerut condamnarea inculpatului Ponea Constantin Ștefan pentru faptele comise în baza legii penale vechi, fiind cea favorabilă în condițiile actelor normative.

10. Inculpatul Duicu Ioan Adrian (Cap. I R)

Cu privire la inculpatul Duicu Ioan Adrian, în concluziile scrise (filele 171-270) s-au făcut referiri de către procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA cu privire la fiecare dintre infracțiunile de care este acuzat acesta.

În cadrul concluziilor sunt redată filele 94-97, 99-108-120, 136-139, 141-155, 158, 159, 161-163-167, 168, 169-172-175, 177-180, 222-241 din Rechizitoriu.

În fundamentarea acuzațiilor, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA invocă convorbirile interceptate în baza Legii nr.55/1991, procesele-verbale de redare, declarațiile martorilor audiați în faza de urmărire penală, înscrișuri, rapoartele de constatare întocmite în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, după cum urmează:

- convorbirile telefonice dintre inculpatul Duicu și Nenu Karla, Bădescu Doru, Rolea Elisabeta Zenovia, Cristian Bușoi, Tuce Florinel, Borugă Doina, Popescu Daniela Delia, Drăghia Valentina, interceptate în baza mandatului de siguranță națională dat de Înalta Curte de Casație și Justiție și autorizări din noiembrie 2013 date de Curtea de Apel București;

- declarațiile martorilor Ene Tița, Nedelcu Elena, Litra Daniel, Albici Camelia, Nenu Karla, Bușoi Cristian și Mijache Loredana;

- adrese eminate de la CNAS;

- contracte de furnizare de servicii medicale în asistența medicală de specialitate din ambulatoriu.

S-a cerut condamnarea inculpatului Duicu Ioan Adrian în baza legii penale noi pentru argumentele susținute la 31.10.2017, apreciind-o ca fiind cea favorabilă acestuia.

Totodată, s-a solicitat să se aplice inculpațiilor pedepsele complementare și interzicerea drepturilor prevăzute de art.66 lit.a,b,g,k C.pen. cu privire la Duicu Ioan Adrian, Rolea Elisabeta, Feraru Grigorița, Popescu Daniela, Boruga Doina, Drăghia Valentina, Bădin Adrian Dan și prevederile art.64 alin.1 lit.a și b din Codul penal vechi pentru Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin.

În concluziile orale și scrise ale procurorului, nu s-a procedat și la analizarea probatoriilor administrate în faza de cercetare judecătorească.

*
* *

Examinând actele și lucrările dosarului efectuate în fazele procesuale reglementate de lege, Curtea urmează să se pronunțe (art.393 C.pr.pen.) asupra chestiunilor de fapt și de drept referitor la care a fost sesizată, asupra existenței faptelor deduse judecății și vinovăției fiecărui inculpat în parte și a tuturor celorlalte aspecte prevăzute de art.391 și urm. C.pr.pen., după cum urmează:

Rechizitoriul nr.321/P/2013 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și vizat de procurorul șef adjunct secție Dănuț Volintiru pentru legalitate și temeinicie la 28.07.2014 este structurat în 8 capitole și cuprinde 299 pagini.

În debutul rechizitoriului (pag. 1-5) sunt menționate, pe capitole, faptele pretins săvârșite de inculpații trimiși în judecată:

Duicu Ioan Adrian (arestat preventiv) ale cărui fapte sunt descrise în capitolele I, II, III, V, VIII – (respectiv pag.14-91 pag. 92-180, pag. 181-216, pag. 222-241 și pag. 280-284);

Ponea Constantin Ștefan (arestat preventiv) ale cărui fapte sunt descrise în Capitolul I – (respectiv pag.14-91);

Popescu Constantin (arestat preventiv) ale cărui fapte sunt descrise în Capitolele I, II, III, V, VII; VI, VIII – (respectiv pag.14-91, pag. 241-267 și pag. 280-284);

Drăghia Valentina (fostă Docea) ale cărei fapte sunt descrise în Capitolele II și VIII – (respectiv pag. 92-180 și pag. 280-284);

Rolea Elisabeta Zenovia (fostă Neagoie) a cărei faptă este descrisă în Capitolul II (pag. 92-180);

Feraru Grigorița (fostă Cozma) a cărei faptă este descrisă în Capitolul II – (respectiv pag. 92-180);

Borugă Doina (fostă Giurcan) a cărei faptă este descrisă în Capitolul III (pag. 81-216);

Popescu Daniela Delia (fostă Ciorângan-Popescu) a cărei faptă este descrisă în Capitolul III (pag. 181-216);

Stănoiu Cristian Damian a cărei faptă este descrisă la Capitolul IV (pag. 216-222);

Badin Andrei Dan a cărei faptă este descrisă în Capitolul VII (pag. 267-280).

În temeiul art.46 și 63 C.pr.pen. prin dispozitivul Rechizitoriului s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpații Bidilici Adrian, Rîmnicianu Rosemarie- Delia, Negulescu Constantin și Manta Felix Daniel (fapte descrise în Capitolul VIII – (pag. 280-284), Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena (Capitolul I – pag. 14-91).

Totodată, s-a mai precizat (pag. 295) că:

„sub aspectul comiterii infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prevăzută de art.273 din Codul penal și favorizare a făptuitorului prevăzută de art.269 C.pen., cu privire la faptele persoanelor care, fiind audiate în calitate de martori pe parcursul urmăririi penale, au dat declarații necorespunzătoare adevărului ori nu au declarat aspecte cunoscute cu privire la aspecte esențiale ale cauzei, față de acestea urmează să se efectueze cercetări”, precum și „cu privire la celelalte aspecte de fapt pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale prin Ordonanța din data de 13.02.2014”.

Între filele 6-9R se descrie cariera socio-politico-profesională a inculpatului Duicu Ioan Adrian, iar între filele 10-13R sunt descrise aceleași aspecte cu privire la ceilalți 9 inculpați trimiși în judecată.

În **Capitolul I** sunt redată integral declarații de martori (f. 44,45,50-55,67) citate din texte de lege (f. 19 - Legea nr.161/2003, f. 20; legile 215/2004, Legea nr.393/2004, Legea nr.215/2001, f. 25 – Legea nr.176/2010), citate din tratate de drept penal și practică judiciară (f. 89-90 – trafic de influență și f. 91 – art.13 din Legea nr.78/2000) și transcrierea unor interceptări (pag. 30 R) efectuate în baza a două mandate de siguranță națională emise conform Încheierilor Înaltei Curți de Casație și Justiție (filele 30-33, 35,39, 41-44, 48,51,53,55-57,61-63,65,66,68-73,75-87R).

La filele 87-88 R s-a stabilit **încadrarea juridică** a faptelor descrise în Capitolul I R reținute în sarcina inculpaților **Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin**, iar la pag.91R s-a precizat că cercetările privindu-le pe Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena urmează a fi disjuncte.

Capitolul II (f. 92-180) referă succint cu privire la faptele ce-l vizează pe inculpatul **Duicu Ioan Adrian** (f.92-95) și apoi continuă cu redarea interceptărilor efectuate în baza mandatelor de siguranță națională (f.96-98, 100-102, 106,108-116, 118, 119R) a declarațiilor de martori (103-105, 107, 121R).

Încadrarea juridică a faptelor descrise privind-i pe inculpații **Duicu Ioan Adrian și Drăghia Valentina** este redată la pag.122 R.

Redarea interceptărilor continuă în pag.124-129,132, precum și a declarațiilor de martori (f. 130 și 133R).

Încadrarea juridică a faptelor (pretins) săvârșite de inculpatele Rolea Elisabeta Zenovia, Feraru Grigorița și Duicu Ioan Adrian se găsește la filele 133-135R.

După o descriere succintă a faptelor imputate inculpatului Duicu (f.136) sunt redată interceptările efectuate în baza mandatelor de siguranță națională (f.137-162, 173-179R) și a autorizațiilor Curții de Apel București (163-173R), respectiv declarația suspectei Mijache Loredana Andreea (f.178R).

La filele 179-181 **se arată încadrarea juridică** a faptei reținute în sarcina inculpatului Duicu, se redă un citat din art.87 din Legea nr.161/2003 și se face trimitere la Încheierea nr.246/26.01.2012 a Î.C.C.J. – Secția penală – dosar nr.489/2/2012.

Capitolul III (f. 181-216 pag R) este structurat prin citarea unui text din OUG nr.34/2006 (f.182 R), redarea declarațiilor a două inculpate (f. 202,203 R) a martorilor din lucrări (f. 205-215R)

și a interceptărilor efectuate în baza mandatelor de siguranță națională (f. 185,186,188-190, 192-199 R).

Față de situația de fapt descrisă (f.183,184,186,187,191,192,195,200-201R), procurorul stabilește **încadrarea juridică** a faptelor reținute în sarcina inculpaților **Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Borugă Doina** (f. 216 R).

Între filele 216-222 este structurat **Capitolul IVR** care cuprinde descrierea faptei reținute în sarcina **inculpatului Stănoiu Cristian Damian** (f. 216 R), redarea de interceptări efectuate în baza mandatelor de siguranță națională (f. 217,218 R), de declarații (f.219-220R), iar **încadrarea juridică** se referă la fapta (pretins) comisă de inculpatul Stănoiu Cristian Damian (f. 221 R) și la renunțarea la urmărirea penală a lui Borugă Doina în condițiile art.318 C.pr.pen. (f. 222 R).

Situația de fapt a faptelor descrise în **Capitolul V** (f. 222-241 R) vizează pe inculpatul Duicu (f. 222-223 R), urmată de citarea unui text de lege art.14 al.8 Legea nr.273/2006 (f. 223 R), de interceptările efectuate pe mandate de siguranță națională (f. 224-228 R) și a autorizațiilor Curții de Apel București (f.228-233 R), de declarațiile de inculpați (f. 234 R), alăturate celor de martori (f.233-236 R) și **încadrarea juridică** (f. 236 R), respectiv renunțarea la urmărirea penală a lui Tuce Florinel.

Între filele 237-241 R ale **Capitolului V** se descrie fapta pentru care este cercetat inculpatul Duicu Ioan Adrian (f. 237 R), se redau interceptări efectuate în baza mandatelor de siguranță națională (f. 238-239 R) și declarațiile a doi martori (f. 239-240 R), cărora se alătură declarația lui Drăghia Valentina (f. 241 R) și **încadrarea juridică** (f.241 R).

Capitolul VI (f. 242-267 R) sunt prezentate situațiile de fapt ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului **Popescu Constantin** (f.241-242,253 și 260-262R), se citează texte de lege – art.123 din Legea nr.215/2001, art.1 din Legea nr.7/1996 (f.253,254,260 R), se redau declarații de martor (f. 243,248-252,254,256 R), interceptări în baza Legii nr.51/1991 (filele 242, 243-247,256-259,263,264 R) și a autorizației Curții de Apel București (f.265 R), cu stabilirea **încadrărilor juridice date faptelor** de care este acuzat inculpatul **Popescu Constantin** (f.260 și 267R).

Fapta pentru care a fost trimis în judecată inculpatul **Bădin Andrei Dan** este descrisă în **Capitolul VII** (f.267-279 R) în filele 267-269,278 R și sunt redade declarațiile de inculpat (f.277 R), de martori (f.275,276 R), interceptări în baza Legii nr.51/1991 (f.270,275 R), **încadrarea juridică** regăsindu-se la fila 279 R.

În Capitolul VIII (f. 280-288R) s-a dispus disjungerea cauzei față de fapte pentru care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de inculpați și suspecti – Duicu Ioan Adrian, Popescu Constantin, Negulescu Constantin, Manta Felix Daniel (f.280-284R).

Rechizitoriul se finalizează cu „Aspecte cu privire la persoanele cercetate” (f.284-286R), cu „Aspecte privind desfășurarea urmăririi penale” (f.287-288R) și dispozitivul (f.f.289-299R) acestuia care cuprinde și dispoziții conform art.329 alin.2 C.pr.pen., inclusiv lista de martori identificați în raport de fiecare capitol al Rechizitoriului (f.296-299R).

Structura Rechizitoriului cuprinde în cele 7-8 capitole –146 file de interceptări, 46 file declarații martori, 35 file referitor la situații de fapt, 18 file cu încadrarea juridică, 10 file cu citate legi, 6 file declarații inculpați.

În urma Încheierii din 28.11.2014 a judecătorului de Cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, procurorul de caz care a întocmit rechizitoriul nr.321/P/2013 și a emis Ordonanța din 12.12.2014 verificată și semnată de procurorul șef secție Gheorghe Popovici.

Față de neregularitățile semnalate de judecător, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Amariei Ioan a dispus remedierea acestora, s-a referit la obiectul juridic al infracțiunii prev. de art.13 din Legea nr.78/2000, subiectul pasiv, latura subiectivă și momentul consumării infracțiunii, elementul material al acesteia astfel cum a fost reținută în sarcina inculpatei **Drăghia Valentina** (f. 5-7 Ordonanță).

În același perimetru, procurorul a descris și faptele ce o vizează pe inculpata **Feraru Grigorița**, obligațiile profesionale încălcate și a apreciat că probatoriul administrat în cauză sub aspectul laturii obiective și subiective este concludent cu privire la infracțiunea de luare de mită săvârșită în intervalul de timp cuprins între martie 2013 și ianuarie 2014 (7-9 Ordonanță).

În filele 10-16 sunt structurate în capitolele rechizitoriului, convorbirile și comunicările redade în procesele-verbale din 29.05.2014 (f. 10,11 Ordonanță) din 25.06.2014 (f.11 Ordonanță);

din 21.07.2014 (f. 11 Ordonanță - Capitolul I R); din 31.03.2014 (f.12-13 Ordonanță); din 21.07.2014 (f.13 Ordonanță – Capitolul II R); din 28.03.2014 (f.4 Ordonanță – Capitolul III R); din 21.07.2014 (f.14-15 Ordonanță – Capitolul IV R); din 28.03.2014 (f.15 Ordonanță);din 21.07.2014 (f.15 Ordonanță – Capitolul V R); din 29.03.2014 (f.15-16 Ordonanță); din 21.07.2014 (f.16 Ordonanță – Capitolul VI R); din 30.06.2014 (f.16 Ordonanță – Capitolul VII R).

Procurorul de caz a stabilit cheltuielile judiciare, (lipsă din rechizitoriu) și a făcut precizarea menținerii dispoziției de trimitere în judecată pentru toți inculpații și toate infracțiunile menționate în cuprinsul rechizitoriului”.

*
* *

Cu privire la activitatea infracțională a fiecărui inculpat, Curtea a reținut următoarele:

1. Inculpatul STĂNOIU CRISTIAN DAMIAN

Prin rechizitoriul nr.321/P/2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a trimis la 28.07.2014 în judecată pe inculpatul Stănoiu Cristian Damian, în stare de libertate, avocat în Baroul Mehedinți pentru comiterea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 C.pen. (1969) cu aplicarea art.5 C.pen.

Fapta este descrisă în Capitolul IV al rechizitoriului (f. 216-221). În cuprinsul acestui capitol sunt redate următoarele:

- o convorbire telefonică din 30.07.2013 – ora 12:28:47 dintre inculpații Duicu Ioan Adrian și Borugă Doina (filele 217-218 R);

- o declarație a numitei Borugă Doina (nu se precizează în Rechizitoriu în ce calitate a fost audiată – fila 219-220R);

- declarația numitului Mednyanszky Ștefan Ladislau (nu se precizează în rechizitoriu în ce calitate a fost audiat – f. 220 R);

- declarația numitului Stănoiu Cristian Damian (nu se precizează în rechizitoriu în ce calitate a fost audiat – f. 221).

Procurorul susține că „în intervalul 30.07. – 08.08.2013 **Stănoiu Cristian Damian**, în calitate de avocat, în condițiile art.3 lit.c din Legea nr.51/1995 a atestat în mod necorespunzător realității dată unui act juridic pus la dispoziție numitei Boruga Doina pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice – decizia privind SC NOVASTAR MED-SEV SRL”.

La 20.09.2012 Borugă Doina a înființat această societate pe care a înregistrat-o la Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul Mehedinți, ca asociat unic cu exercitarea funcției de administrator.

Din toamna aceluiași an (2012) Borugă Doina a deținut în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgențe calitatea de reprezentant al administratorului persoană juridică – SC TETRAEDRU MEDICAL CONSULTING SRL, iar din 28.09.2013 prin decizia președintelui Consiliului Județean Mehedinți – Duicu Ioan Adrian, a fost numită în funcția de manager persoană fizică al aceluiași Spital Clinic Județean de Urgență Drobeta Tr. Severin.

Procurorul relatează că la 30.07.2013, Duicu Ioan Adrian i-a cerut lui Borugă Doina să renunțe la funcția de administrator al SC NOVASTRAMED SEV SRL, întrucât se afla în situația de incompatibilitate prevăzută de art.180 alin.1 lit.a și alin.3 din Legea nr.95/2006 în condițiile exercitării și funcției de manager persoană fizică al Spitalului Județean de Urgență. Această situație o expunea incidentei activității Agenției Naționale de Integritate.

Procurorul, în instrumentarea cauzei, a apreciat că „acest fapt rezultă cu evidență din convorbirea telefonică și declarațiile date de Borugă Doina și Mednyanszky Ștefan Ladislau, din înscrisurile ridicate de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Mehedinți” (înscrisuri care nu sunt identificate în rechizitoriu).

În Rechizitoriul nr.321/P/2013, în Capitolul IV (f. 216-222) nu se face nicio referire la identificarea acestei convorbiri telefonice interceptate în baza mandatului de siguranță națională nr.001810/15.02.2013 emis pe numele lui Duicu Ioan Adrian de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin Ordonanța din 12.12.2014 emisă în temeiul art.345 alin.3 C.pr.pen., procurorul de caz a precizat că în procesul-verbal din 21.07.2014 de redare a convorbirilor telefonice interceptate se află și cea din 30.07.2013, ora 12:28:47 dintre Duicu Ioan Adrian și Borugă Doina.

În rechizitoriu se face trimitere la o declarație a numitei Borugă Doina, fără a se indica în ce calitate este dată și care dintre declarațiile acesteia, este cea prin care atestă faptul că din 4.10.2012 soțul acesteia a fost desemnat prin decizia nr.1/4.10.2012 administratorul firmei SC NOVASTARMED SEV SRL în locul lui Borugă Doina. În cuprinsul aceleiași declarații, ea arată că e trimisă de Duicu Ioan Adrian la Mednyanszky Ștefan Ladislau, deoarece a aflat că dispoziția din 4.10.2012, pentru a fi opozabilă față de terți, trebuia înregistrată la Registrul comerțului. Urmare a deciziei emise în octombrie 2012, Borugă Doina nu a mai funcționat ca administrator al societății sale, actele firmei fiind semnate ca reprezentant legal al acesteia.

S-a mai reținut din declarația numitei Borugă Doina că din cât și-a amintit despre procedura de înregistrare a deciziei de numire a lui Borugă Aurelian a discutat cu Mednyanszky Ștefan Ladislau care a îndrumat-o către avocatul Stănoiu Cristian Damian.

Procedura de înscriere a mențiunii în discuție în Registrul Comerțului a avut loc în august 2013. Borugă Doina a declarat de asemenea că în urma discuției cu Duicu Ioan Adrian a aflat că exercitând funcția de director general al Spitalului Județean Clinic de Urgență a devenit incompatibilă să exercite o funcție de administrator al unei societăți cum a funcționat între 20.09.2012 – 4.10.2012.

La fila 220 a Rechizitoriului este redată parțial declarația lui Mednyanszky Ștefan Ladislau, fără precizarea calității în care a fost audiat (suspect, inculpat, martori) și care afirmă următoarele:

- la cererea lui Duicu Ioan Adrian, Mednyanszky Ștefan Ladislau a verificat starea de incompatibilitate a directorilor de deconcentrate și a celor din instituțiile subordonate Consiliului Județean, între care și cu privire la managerul Spitalului Județean de Urgență – Borugă Doina;

- Mednyanszky Ștefan Ladislau și-a exprimat opinia personală că Borugă Doina s-ar fi aflat în stare de incompatibilitate exercitând în același timp funcția de manager al Spitalului și cea de administrator la o firmă, al cărei nume nu-l cunoștea, nu și-l amintea la data declarației;

- situația posibilelor incompatibilități a fost comunicată în aprilie – mai 2013 lui Duicu Ioan Adrian;

- la jumătatea anului 2013, Mednyanszky Ștefan Ladislau a fost contactat de Borugă Doina, care i-ar fi spus că e posibil să fie într-o stare de incompatibilitate pe care dorește să o rezolve legal, apelând la cunoștințele juridice ale lui Mednyanszky Ștefan Ladislau (avocat suspendat);

- numita Borugă Doina, după cât își amintea cel audiat, nu i-a spus numele societății comerciale, nu i-a arătat nici un document;

- acesta a pus-o în contact pe Borugă Doina cu avocatul Stănoiu Cristian Damian pe la jumătatea anului 2013;

- nu a participat la nicio discuție dintre cei doi, nu a aflat ulterior nimic din felul cum s-au derulat lucrurile și cum s-a rezolvat solicitarea lui Borugă;

- cu privire la actul prezentat de către organul de urmărire penală – Decizia nr.1 din 4.10.2012 emisă de SC NOVASTARMED SEV SRL a afirmat că nu a fost întocmită de acesta; Borugă Doina nu i-a înmănat-o vreodată și nici actul constitutiv al acestei societăți de care nu a avut cunoștință niciodată, înregistrat sub nr.15402/7.08.2012 în care apare administrator Borugă Aurelian;

- a mai precizat în declarație că nu cunoaște de ce apare în conținutul deciziei din 4.10.2012 atestarea ca dată certă de către avocatul Stănoiu Cristi data de 4.10.2012, că nu știe cui aparține scrisul de pe cererea de înregistrare a mențiunilor legate de administrator, înregistrată la Registrul Comerțului Mehedinți sub nr.15402/7.08.2012, cu semnătura doamnei Borugă Doina care îi este cunoscută.

În volumul 2 al dup nr.321/P/2013 se află declarația de suspect a martorului Mednyanszky Ștefan Ladislau (f. 59-61 – vol. 2 dup).

La fila 221 este redată o declarație a lui Stănoiu Cristian Damian cu privire la fapta reținută în sarcina sa, fără a se specifica, clar, în ce calitate a afirmat următoarele:

- a cunoscut-o pe Borugă Doina prin intermediul lui Mednyanszky Ștefan Ladislau când i-a solicitat să-i redacteze o plângere penală împotriva SC Tetradum;

- înainte sau după acest moment, doamna Borugă i-a prezentat un act adițional la actul constitutiv al unei firme al acesteia pe care a atestat, potrivit art.3 din Legea nr.51/1995, părțile, conținutul și data acestui act pe care l-a înregistrat în Registrul actelor atestate de avocat;

- i-a adus la cunoștință dnei Borugă că atestarea nu-i conferă valoare autentică actului, asemeni unei atestări notariale, că acel act adițional trebuie înregistrat la Registrul Comerțului pentru a-și produce efectele;

- în fața înscrisului intitulat decizie nr.1/4.10.2012 al SC NOVASTARMED SEV SRL atestat de avocatul Stănoiu sub nr.22/4.10.2012, prezentat de organul de urmărire penală în timpul audierii, acesta a precizat că este înscrisul adus de dna Borugă, că i-a aplicat ștampila pătrată și rotundă, l-a semnat, iar mențiunea olografă „22.10.2012” este scrisă, probabil, de dna Ionescu Ramona, colega de birou care la rugămintea lui Stănoiu a scris numărul din registru”.

Procurorul reține din aceste probatorii că: „Borugă Doina l-a contactat pe Mednyanszky Ștefan Ladislau și apoi pe Stănoiu Cristian Damian, avocat în Baroul Mehedinți și acesta din urmă a fost de acord (art.3 Legea nr.91/1995), să confere – în fals – o dată certă anterioară unei decizii de revocare a numitei Borugă Doina din funcția de administrator al societății menționate (și de numire a soțului acestuia, Borugă Alexandru în aceeași funcție)”;

- că „Borugă Doina a întocmit și semnat „decizia nr.1/04.10.2012”, decizie cu privire la care apoi Stănoiu Cristian Damian a atestat cu numărul de înregistrare 22/04.10.2012, identitatea părților, conținutul și data certă a actului, semnând și aplicând ștampila avocațială”;

- că „această decizie a fost întocmită în perioada 30 iulie – 8 august 2013”, cum rezultă din finalul acesteia unde se află mențiunea: „Data: 4.10.2013”;

- că „la data de 8.08.2013, Borugă Doina a solicitat înregistrarea în Registrul Comerțului a renunțării sale la funcția de administrator și a numirii în aceeași funcție a soțului său Borugă Aurelian”, însă a folosit acest act adițional care avea atestată în fals data certă de 4 octombrie 2012, iar prin rezoluția nr.5231/9.08.2013 a directorului Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă tribunalul Mehedinți s-a dispus înregistrarea mențiunilor solicitate, respectiv cele din „decizie asociat unic nr.1/4.10.2012”.

Procurorul subliniază în rechizitoriu (f. 212) că „mențiunea privind numirea lui Borugă Aurelian ca administrator începând cu data de 4 octombrie 2012 și revocare, cu aceeași dată, a numitei Borugă Doina din funcția de administrator al NOVASTARMED SEV SRL”, a fost implementată prin rezoluția directorului ORD/Tribunalul Mehedinți în evidențele acestui registru comercial, al ONRC, în aplicația electronică „recom online” destinată consultării datelor privind societățile comerciale”.

În rechizitoriu se menționează (f. 221) că „Stănoiu Cristian Damian a recunoscut astfel faptul că el este cel care a atestat data certă (4 octombrie 2012) pe decizia întocmită de Borugă Doina”, că „a făcut acest lucru la data atestată adică în ziua de 4 octombrie 2012, susținere în totală contradicție cu situația de fapt reținută de procuror din probele prezentate, de unde rezultă cu necesitate faptul că această atestare a avut loc în realitate în intervalul 30 iulie – 8 august 2013”.

Fapta descrisă constituie infracțiunea comisă de inculpatul Stănoiu Cristian Damian ce constă în atestarea, în intervalul 30 iulie – 8 august 2013, în calitate de avocat, conform art.3 lit.c din Legea nr.51/1995, în mod necorespunzător realității, o dată certă a unui act juridic (decizie privind pe SC NOVASTARMED SEV SRL) pe care, relatează procurorul, l-a pus „la dispoziție numitei Borugă Doina pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice”.

Fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 C.pen. (1968), cu aplicarea art.5 C.pen. Efectul juridic urmărit și obținut prin comiterea acestei infracțiuni a fost potrivit procurorului „înregistrarea într-un registru oficial (destinat asigurării publicității datelor privind societăților comerciale)” a unor mențiuni nereale, care aveau aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor ce puteau fi efectuate de către instituțiile publice care au atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților”. Nici în rechizitoriu și nici în instanță procurorul nu a solicitat anularea actului – produs al infracțiunii prev. de art.290 C.pen.

În finalul Capitolului IV al rechizitoriului procurorul de caz face referire la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 C.pen. (1969) cu aplicarea art.5 C.pen. comisă de către Borugă Doina (constând în datarea falsă „a deciziei de asociat unic nr.1/4.10.2012”)

față de care s-a făcut aplicarea art.318 C.pr.pen., și s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, ținând cont de atitudinea procesuală avută de aceasta cu privire la comiterea acestei infracțiuni”.

La punctul V al dispozitivului Rechizitoriului s-a făcut aplicarea art.329 alin.2 C.pr.pen., cu privire la citarea inculpaților și a martorilor de audiat pentru infracțiunile de la Capitolele I, II, III, V, VI și VII; nu s-a făcut nicio referire, trimitere la audieri pentru infracțiunea de la Capitolul IV (f.295-299R).

Prin Încheierea din 10.10.2014 judecătorul de cameră preliminară a solicitat procurorului câteva lămuriri premergătoare emiterii Încheierii în condițiile art.345 C.pr.pen., în sensul de a preciza care sunt probatoriile care fundamentează trimiterea în judecată a inculpatului Stănoiu Cristian Damian în lipsa oricărei mențiuni în dispozitivul rechizitoriului referitoare la vreo probă testimonială ori de orice altă natură.

Procurorul de caz nu a răspuns acestei solicitări formulate de Curte.

Prin Încheierea din 28.11.2014, judecătorul de cameră preliminară, printre altele, a cerut titularului acțiunii penale, al actului de sesizare să precizeze datele, elementele de susținere în condiții de legalitate a acuzării inculpatului Stănoiu Cristian Damian care să-i fie aduse la cunoștință prin remedierea neregularității semnalate.

Procurorul de caz a emis Ordonanța din 12.12.2014 prin care nu a făcut nicio referire la inculpatul Stănoiu Cristian Damian sau la activitatea sa infracțională, ori probatorii. În punctul 2 al Ordonanței procurorul printr-o propoziție generică, a dispus „menține dispoziția de trimitere în judecată pentru toți inculpații și toate infracțiunile menționate în cuprinsul rechizitoriului”.

Încheierea din 28.11.2014 prin care, între altele, Judecătorul de cameră preliminară a exclus declarația dată în calitate de martor, la 20.06.2014 de Stănoiu Cristian Damian a rămas definitivă prin respingerea ca inadmisibilă a contestației Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Încheierea nr.339/16.03.2015.

Prin aceeași Încheiere, Judecătorul de cameră preliminară a exclus din probatorii procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza unor mandate de siguranță națională și față de care se aplică prevederile art.346 alin.6 C.pr.pen.

De altfel, în ședința din 16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în concluziile sale orale procurorul care a întocmit rechizitoriul, referindu-se la excluderea probei testimoniale de către judecătorul de Cameră preliminară, a afirmat că „sanțiunea care intervine este aceea că declarația dată în calitate de martor de către Stănoiu Cristian Damian nu poate fi folosită împotriva acestuia, ci doar în favoarea sa, precum și împotriva ori în favoarea altei părți” (fila 14 – Încheiere Î.C.C.J.).

Aceleași afirmații se regăsesc și în adresa din 3.10.2014 (fila 23) emisă de Parchet, ca răspuns la excepțiile ridicate de inculpați și de judecătorul de cameră preliminară, din oficiu.

În același context procurorul a precizat că declarația lui Borugă Doina a fost dată în calitate de inculpată (fără a se preciza fapta pentru care era acuzată) și aceasta a declarat că actul din anul 2012, evident fals în opinia acuzării, a fost încheiat după data de 30.06.2013.

În faza de judecată procurorul a solicitat administrarea probei testimoniale – audierea lui Mednyanszky Ștefan Ladislau, a inculpatei Borugă Doina și, prin Nota de probatorii, a făcut trimitere la înscrisurile aflate la filele 226-268 vol.5 dup.

Inculpatul Stănoiu Cristian Damian și-a menținut aceeași poziție procesuală de nerecunoaștere a comiterii vreunei fapte penale și și-a rezervat dreptul la tăcere conform art.83 lit.a C.pen.

Inculpatul nu a solicitat personal sau prin avocat administrarea de probatorii.

Având în vedere aceste aspecte, Curtea reține următoarele:

I. În Capitolul V al Codului de procedură penală se arată în art.327 și urm. că procurorul emite rechizitoriu când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de către inculpatul care răspunde penal, că s-au respectat dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probe necesare și legal administrate.

Rechizitoriul se limitează la fapta și persoana urmărită penal, cuprinde date referitoare la infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, probele și mijloacele de probă și, însoțit de dosarul cauzei, se trimite instanței competente să judece procesul în fond.

În vederea aflării adevărului organul de urmărire penală are obligația să lămurească cauza sub toate aspectele pe bază de probe și examinarea acestora să conducă la identificarea elementelor constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului și a vinovăției acestuia.

Potrivit normelor legale, procurorul este independent în instrumentarea cauzei (art.64 alin.2, art.67 alin.2 din Legea nr.304/2014) în soluțiile dispuse în faza de urmărire penală, în concluziile formulate în cursul judecății și are dreptul exclusiv de a pune în mișcare acțiunea penală după începerea urmăririi penale (art.305 C.pr.pen.) să o extindă în continuare ori să o stingă prin clasare sau renunțare.

Acțiunea penală este o acțiune a statului versus cetățean, ceea ce obligă ca aceasta să aibă un temei de drept și de fapt clar, să se fundamenteze pe existența de probe, fără de care aceasta nu se justifică (art.99 C.pr.pen. – sarcina probei incumbă procurorului).

Prevederile legale urmăresc să asigure instrumentele necesare procurorului pentru întocmirea actului de trimitere în judecată cu precizie, claritate, neechivoc, dincolo de orice dubiu asupra obiectului judecății.

În abordarea faptelor ce se doresc a fi dovedite și a vinovățiilor pe care rechizitoriul le susține, este important ca probele pe care se sprijină acuzațiile să aibe menirea să clarifice împrejurările în care s-au săvârșit actele infracționale, să deceleze elementul intențional care a condus la încălcarea legii.

Contrar opiniei exprimate de procurorul de caz la 3.10.2014 care afirmă că „descrierea faptei nu mai necesită o analiză sau evaluare deoarece aceasta permite stabilirea facilă și neechivocă a obiectului și limitelor judecății”, în practica parchetelor și a instanțelor, a teoreticienilor dreptului, simpla referire la fapta astfel cum rezultă ea din succesiunea activității materiale a inculpatului ori descrierea sa narativă cu sau fără colaje probatorii nu sunt de natură să producă efecte, nu sunt susceptibile de a produce consecințe juridice dacă ele nu sunt evaluate și analizate, contorizate în argumente juridice, relaționate analitic cu probatoriile administrate fără de care nu rezistă nicio construcție juridică.

Pe de altă parte, în lipsa unei argumentații juridice în contextul probelor administrate, actul de sesizare pe de o parte este lipsit de predictibilitate, iar pe de altă parte subiectul activ al infracțiunii este lipsit la rândul său de un proces echitabil prin care să i se respecte drepturile și garanțiile legale recunoscute constituțional și de legiuitor.

În speță, procurorul prin rechizitoriul de față nu a dispus administrarea niciunei probe, prin Ordonanța din 12.12.2014, nu a răspuns niciunei solicitări a judecătorului de cameră preliminară de a lămuri cadrul probator privind-l pe inculpatul Stănoiu Cristian Damian, iar în instanță prin Nota de probatorii din 19.05.2015 a solicitat proba cu înscrisuri și oral reaudierea unui martor din lucrări - Mednyanszky Ștefan Ladislau.

Este relevant pentru modul în care s-a desfășurat urmărirea penală faptul că la 20.6.2014 Stănoiu Cristian Damian este audiat ca martor cu privire la activitatea infracțională a inculpatului Duicu (f. 194 – vol. 5 dup).

În urma acestei declarații procurorul emite Ordonanța din 23.06.2014 (f. 186 – vol. 5) prin care extinde urmărirea penală în cauză și efectuează urmărirea penală față de suspectul Stănoiu Cristian Damian, iar fapta pentru care e urmărit penal este: „... data astfel atestată în fals fiind 4.10.2013, actul juridic menționat e pus la dispoziția lui Borugă Doina”.

La data de 25.06.2014 (f. 188 – vol. 5 dup) în calitate de suspect Stănoiu Cristian Damian refuză să dea vreo declarație și își rezervă dreptul la tăcere.

Învinuirea este adusă la cunoștință la 26.06.2014 prin procesul-verbal (f. 189 – vol.5) în care se arată că Stănoiu Cristian Damian a atestat necorespunzător realitatea datei de 4.10.2013 dintr-un act juridic pus la dispoziția lui Borugă Doina.

La 18.07.2014 procurorul, prin Ordonanță pune în mișcare acțiunea penală împotriva lui Stănoiu Cristian Damian, dispune continuarea urmăririi penale a inculpatului Stănoiu Cristian Damian pentru atestarea în fals a datei de 4.10.2013 în actul pus la dispoziție lui Borugă Doina spre folosință (f. 328 – vol. 2 dup).

Inculpatul Stănoiu Cristian Damian își rezervă dreptul la tăcere (f. 331 – vol. 2 dup).

În ceea ce privește proba cu înscrisuri la care face trimitere procurorul acestea se referă la documentele SC NOVASTARMED SEV SRL aflate la ONRC din care rezultă, între altele că la

data de 7.08.2013 Iordache Claudius a „verificat concordanța dintre datele cuprinse în actul modificator cu cele din actul constitutiv, după la 7.08.2013 și a consemnat cele constatate în FORMULRUL F 01 – Foaie de Observație înregistrare” (f. 209 – vol. 5 dup).

Pentru a se dispune înregistrarea mențiunii în Registrul Comerțului privind numirea noului administrator Borugă Doina, astfel cum rezultă din înscrisurile de la dosarul de urmărire penală nr. 321/P/2013, s-a depus pe lângă cerere (f. 210 – vol. 5 dup), un opis al tuturor actelor depuse verificate la ONRC și atașate dosarului nr. 125/380/2012 al firmei: declarație pe proprie răspundere nr. 2670/6.08.2013, act constitutiv actualizat FN/4.10.2012, specimen de semnătură nr. 34/6.08.2013.

La fila 204 – vol.5 după se află certificatul de înregistrare a mențiunii nr.15402/8.08.2013 prin care se ia act de modificarea actului constitutiv al societății și decizia asociatului unic nr. 1/4.10.2012 este înscrisă în Registrul Comerțului la 9.08.2013 conform rezoluției nr. 5231/9.08.2013, se dispune publicarea deciziei, cu drept de plângere în condițiile legii, publicare ce operează numai după ce s-a constatat că s-au îndeplinit toate cerințele legale și a operat înregistrarea mențiunii solicitate.

În speță, fapta pentru care inculpatul Stănoiu Cristian Damian a fost trimis în judecată constă în „falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin unul din modurile arătate în art.288 C.pen. (1968) – prin contrafacere a scrierii ori a subscrierii, prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice – dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice” (art.290 C.pen. 1969).

Fără a aborda în detaliu din punct de vedere teoretic, infracțiunea prev. de art.290 C.pen. (1969) Curtea va reține câteva repere normative de care trebuie să se țină seama când se formulează acuzația și se pronunță o soluție.

Obiectul juridic și material al infracțiunii vizează relațiile sociale care se dezvoltă prin încrederea publică acordată puterii probante a înscrisurilor sub semnătură privată și a înscrisului care are semnificație juridică, este susceptibil de a dovedi existența, modificarea sau stingerea unui drept/obligație, sunt semnate și datate.

Înscrisul falsificat este produsul infracțiunii, este un înscris neautentificat și servește conservării unui drept ca dovadă.

Orice persoană care are priceperea, dexteritatea în operațiunile de contrafacere, alterare, atestare de fapte necorespunzătoare adevărului într-un înscris sub semnătură privată se definește ca subiect activ al acestei infracțiuni.

Conținutul constitutiv al infracțiunii prev. de art.290 C.pen. (1969) se determină ca pentru orice altă infracțiune prin latura sa obiectivă și subiectivă.

Elementul material (latura obiectivă) constă în două acțiuni succesive și cumulative: falsificarea înscrisului prin contrafacere, subscriere alterare și folosirea sau încredințarea spre folosința altei persoane.

Teoreticienii dreptului au precizat înțelesul termenilor după cum urmează:

- contrafacere înseamnă imitarea scrisului;
- subscriere înseamnă imitare a semnăturii;

- alterare înseamnă modificare materială a redactării prin adăugiri, ștersături exercitate în vederea producerii de consecințe juridice.

Cerința esențială, evidențiată, în plan teoretic dar și practic, se socotește împlinită când înscrisul are aparența unui act veritabil cu o semnificație juridică și e capabil să aibă o putere probatorie, de a produce consecințe juridice.

Acțiunea de falsificare este un element constitutiv material al infracțiunii numai dacă autorul, după executarea falsului îl folosește el însuși sau îl înmânează altcuiva să-l folosească și se realizează legătura de cauzalitate dintre falsificarea urmată de folosire și starea de pericol creată.

Laturii subiective îi este specifică intenția directă, calificată, în sensul de a se acționa cu scopul imediat de a produce efecte juridice.

Teoreticienii, într-o abordare unitară, susțin că simpla falsificare a înscrisului sub semnătură privată nu constituie infracțiune dacă nu sunt întrunite cumulativ toate condițiile legale.

Așa cum s-a arătat în parcursul acestei expuneri, prin dispozitivul rechizitoriului, procurorul de caz nu a dispus citarea niciunui martor în ceea ce privește fapta inculpatului Stănoiu Cristian Damian descrisă în Capitolul IV și nu a făcut nici referire la vreun înscris.

În cursul judecății, la momentul formulării probelor în dosar, procurorul de caz a depus la 11.09.2015 Notă de probatorii (f. 69-71 - vol. 8 C.A.B.) care se referă doar la înscrisurile ridicate de la Registrul Comerțului – Tribunalul Mehedinți.

Procurorul de ședință și-a însușit această cerere și oral a solicitat să se aibă în vedere procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice (excluse de judecătorul de cameră preliminară prin Încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin Încheierea din 16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) și să fie reaudiată inculpata Borugă Doina cu privire la inculpatul Stănoiu Cristian Damian.

Inculpata Borugă Doina a susținut că nu are precizări de făcut și nu înțelege să dea o nouă declarație (art.83 C.pr.pen.).

La termenul de judecată de la 3.03.2017 procurorul de ședință a solicitat audierea în sala de ședință a convorbirilor telefonice transcrise în procesele-verbale (excluse de judecătorul de cameră preliminară) depuse la dosar și a achiesat la audierea unora dintre martorii solicitați de inculpatul Duicu Ioan Adrian conform art.374 și art.385 C.pr.pen.

În concluziile orale pe fondul cauzei, procurorul și-a fundamentat acuzația față de inculpatul Stănoiu pe declarația inculpatei Borugă Doina, declarația de suspect a lui Mednyanszky Ștefan Ladislau audiat și în instanță, înscrisurile referitoare la SC NOVASTARMED SEV SRL ridicate de la Oficiul Registrului Comerțului – Tribunalul Mehedinți, decizia nr.1/4.10.2012 atestată de inculpatul Stănoiu cu nr.22/4.10.2012, datele de trafic aflate în volumele 13 și 14 (vol.14 dup – pag. 213 acte ridicate de la Spitalul Județean de Urgență Mehedinți) ale dup nr.321/P/2013 și convorbirile telefonice transcrise în procesele-verbale din dosar (excluse la 28.11.2014).

Concluziile scrise depuse la 22.11.2017 de procurorul de ședință redau integral paginile 216-220 din rechizitoriu, care se completează cu listarea înscrisurilor la care se referă în susținerea acuzației.

Inculpatul, prin avocat și personal a solicitat în temeiul art.396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. achitarea pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 C.pen. (1969) cu aplicarea art.5 C.pen.

Acesta a solicitat Curții să aibă în vedere că judecătorul de Cameră preliminară a exclus procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice înregistrate în baza mandatelor de siguranță națională, declarația dată la 20.06.2014 prin care s-a vizat autoincriminarea sa, dispoziții confirmate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin respingerea, ca inadmisibilă a contestației Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA împotriva Încheierii din 28.11.2014.

Legea mai favorabilă în cazul inculpatului Stănoiu Cristian Damian este Codul penal 1969, iar fapta descrisă în Rechizitoriu și imputată acestuia în coordonatele acestei legi, nu este prevăzută de legea penală în vigoare.

Textul de lege sancționează înscrisul sub semnătură privată alterat, contrafăcut, scris care încalcă reguli cu repercusiuni negative asupra relațiilor sociale și posibile consecințe juridice.

Efectele juridice față de terți se produc de la momentul înregistrării mențiunii referitoare la decizia reprezentantului, administratorului societății în Registrul Comerțului.

Atestarea de către avocat a unei date nu conduce la transformarea actului. În acest sens s-au invocat prevederile art.14 din Legea nr.26/1990, art.7 lit.d Legea nr.31/1990 și art.21 lit.h din Legea nr.26/1990.

Inculpatului i s-a imputat că efectul juridic urmărit și obținut de acesta a fost înregistrarea unor mențiuni nereale care să aibe aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor care puteau fi efectuate de instituțiile publice cu atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților.

Simpla atestare a unei date nereale nu are consecințe juridice și de aceea nu se poate vorbi de comiterea unei infracțiuni.

Procurorul a solicitat să nu se aibă în vedere susținerile apărării, că activitatea infracțională a inculpatului se circumscrie celei de „plăsmuire” astfel cum este abordată prin decizia de plen

nr.1/1970 a Tribunalului Suprem, precum și în alte decizii recente al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Împrejurările comiterii prezumtivei fapte penale de către inculpatul Stănoiu Cristian Damian s-au produs în momentul în care, potrivit declarației martorului Mednyanszky Ștefan Ladislau, inculpatul Duicu Ioan Adrian i-a solicitat acestuia, preventiv să verifice dacă directorii de deconcentrate și instituții subordonate Consiliului Județean, între care și managerul Spitalului Județean Clinic de Urgență se află în vreo stare de incompatibilitate. Nu rezultă cu claritate când Duicu Ioan Adrian i-a cerut lui Mednyanszky Ștefan Ladislau să verifice incompatibilitatea personalului aflat sub incidența Legii nr.176/2010 în 2012 ori 2013. Din declarația aceluiași martor rezultă că solicitarea lui Duicu Ioan Adrian avea în vedere respectarea prevederilor legale în materie și în cazul vreunei situații de incompatibilitate, aceasta să fie înlăturată și să nu cadă sub incidența legii nr.176/2010.

Situația solicitată i-a parvenit lui Duicu în aprilie – mai 2013; martorul și-a exprimat o opinie personală (nu rezultă dacă oral sau în cuprinsul documentului întocmit) în sensul că dna Borugă Doina s-ar afla într-o stare de incompatibilitate, câtă vreme ca manager al Spitalului Județean era și administrator al unei societăți comerciale (art.180 alin.1 lit.a Legea nr.95/2006).

Dna Borugă Doina l-a abordat pe martorul Mednyanszky Ștefan Ladislau să o sfătuiască cum să procedeze să rezolve o posibilă problemă de incompatibilitate. Fără alte detalii, cam în aceeași perioadă, acesta a pus-o în legătură cu dl avocat Stănoiu Cristian Damian. După câte își amintea martorul, dna Borugă Doina nu i-a dat alte detalii și nu i-a arătat niciun document, nici cel prezentat de organele judiciare la audierea sa și nici nu a mai avut cunoștința cum s-au finalizat discuțiile cu avocatul Stănoiu.

Audiat la Parchet ca martor, suspect, inculpat în aceeași cauză, Mednyanszky Ștefan Ladislau a depus marturie și în instanță, menținându-și declarațiile anterioare pe care le-a suplimentat cu câteva detalii:

- identificarea unor posibile cazuri de incompatibilitate s-a făcut dintr-un dublu interes – general și personal întrucât nici Consiliul general și nici Spitalul Județean nu doreau să existe vreo nelegalitate cu privire la statutul managerului spitalului;

- Borugă Doina îl cunoștea pe avocatul Stănoiu care o mai asistase în alte chestiuni judiciare, de aceea a îndemnat-o să discute cu acesta pentru rezolvarea unei eventuale incompatibilități;

- Borugă Doina, în discuția cu Mednyanszky Ștefan Ladislau i-a spus că ea nu crede că există o astfel de incompatibilitate, întrucât la 4.10.2012 îl numise în locul său ca administrator pe Borugă Aurelian și că de la acel moment nu a mai semnat acte ale firmei decât ca reprezentant al acesteia;

- avocatul Stănoiu colaborează cu dna avocat Ionescu, pe care martorul a contactat-o inițial, astfel că nu a mai avut date despre cum s-au rezolvat, și de către cine în concret, formalitățile pentru înscrierea mențiunii referitoare la decizia de schimbare a administratorului Borugă Doina în Registrul Comerțului;

- martorul în contextul problemelor de serviciu (consilier juridic la Consiliul județean din iunie 2012) avea multe întrevederi cu managerul Spitalului Județean, astfel că în timp, nu a putut preciza cu certitudine dacă discuția cu dna Borugă referitor la o posibilă incompatibilitate a avut loc în 2012 sau 2013.

În declarația de inculpată (nu rezultă pentru care faptă) Borugă Doina face referiri la discuția pe care a avut-o cu Duicu Ioan Adrian, legat de posibila sa incompatibilitate întrucât la înființarea SC NOVASTARMED SEV SRL (20.09.2012) era asociat unic și administrator al firmei, iar din toamna anului 2012 a deținut, ca angajat al SC TETRDEDRU MEDICAL CONSULTING SRL, calitatea de reprezentant al administratorului persoană juridică, și din 28.09.2013 a fost numită manager al Spitalului Județean de Urgență potrivit susținerilor din rechizitoriu.

Inculpata Borugă Doina a precizat că de la emiterea acestei decizii din 4.10.2012, a semnat actele firmei ca reprezentant al acesteia.

Declarația lui Borugă este concordantă cu declarațiile lui Mednyanszky Ștefan Ladislau, inclusiv cu referire la suportul juridic dat de avocatul Stănoiu în procedura judiciară a înregistrării în Registrul Comerțului.

Din înscrisurile de la dosar ce au stat la baza inițierii procedurii de schimbare a administratorului firmei SC NOVASTRAMED SRV SRL rezultă că Borugă Doina a întocmit documentele cerute de legea nr.31/1990 și 26/1990 și la 8.08.2013 a solicitat să se facă cuvenitele mențiuni în Registrul Comerțului, cu toate consecințele juridice de opozabilitate față de terți.

Între actele depuse la Oficiul Registrului Comerțului – Tribunalul Mehedinți, s-a aflat și decizia nr.1/4.10.2012 prin care a fost numit administrator Borugă Aurelian, decizie care în lipsa altor documente cerute de lege nu-și putea produce niciun efect.

Această decizie poartă semnătura avocatului Stănoiu pe o ștampilă a Cabinetului său cu atestarea la 4.10.2012 înregistrată în Registrul de atestări la nr.22 al Biroului de avocatură.

Pe această decizie se află o mențiune a unei date 4.10.2013 pe care procurorul nu o consideră ca o eroare materială, ci ca o dovadă că atestarea n-ar fi avut loc în 4.10.2012.

Procurorul de caz în abordarea acuzației aduse inculpatului Stănoiu în cele 12 fraze ale Capitolului IV s-a rezumat la redarea:

- unor fragmente de discuții telefonice înregistrate în baza unui mandat de siguranță națională – excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014;
- a declarației lui Stănoiu Cristian Damian din 20.06.2015, declarație exclusă din probatoriu prin Încheierea din 28.11.2014;
- a declarațiilor suspectului Mednyanszky Ștefan Ladislau din 25.06.2014 și a inculpatei Borugă Doina.

Pe parcursul procedurii de cameră preliminară și în cursul judecării, procurorul a stăruit în fundamentarea acuzației doar pe aceste probatorii administrate în faza de urmărire penală.

În opinia procurorului nu operează și posibilitatea unei eventuale erori materiale, deși acestea câteodată sunt inerente, cu sau fără amprentă asupra expunerii (f. 97 R, f. 130 R, 131 R, 191 R, 201 R).

În lipsa oricărei analize și evaluări a probatorului, procurorul a reținut că fapta descrisă constă în aceea „că în intervalul 30 iulie – 8 august 2013, acționând în calitate de avocat, Stănoiu Cristian Damian, în exercitarea activităților profesionale prevăzută de art.3 lit.c din Legea nr.51/1995 a atestat în mod necorespunzător realității data certă a unui act juridic (decizie privind pe SC NOVASARMED SEV SRL) pe care l-a pus la dispoziția numitei Borugă Doina pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 C.pen. 1969 cu aplicarea art.5 C.pen.”.

„Efectul urmărit și obținut prin comiterea infracțiunii s-a realizat prin înregistrarea într-un registru oficial (fiind destinat asigurării publicității datelor privind societățile comerciale) a unor mențiuni nereale, mențiuni care aveau aptitudinea de a denatura rezultatele verificărilor care puteau fi efectuate de către instituțiile publice, care au atribuții în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților”.

Curtea constată că nu rezultă din rechizitoriu, din Notele de probatorii sau concluziile orale și scrise ale procurorului după ce criteriile s-a apreciat că fapta incriminată s-a petrecut exact în perioada 30 iulie – 8.08.2013; se consideră că atestarea datei de 4.10.2012 nu este conformă cu realitatea și în același timp în afara unor supoziții nu se determină data în care a operat aceasta în măsură să producă efecte.

Există câteva elemente care nu se coroborează cu situația reținută de procuror:

- nici Legea nr.26/1990 și nici Legea nr.31/1990 nu instituie condiționarea atestării de avocat a documentului ce urmează a fi menționat în Registrul Comerțului;
- niciun text de lege nu conferă atestării avocatului valoarea de certificare, de autenticitate;
- data de 4.10.2013 menționată pe decizia emisă de Borugă Doina la 4.11.2012 nu a avut nicio relevanță în evaluarea documentului susținut și de alte înscrisuri, fără de care, decizia prin ea însăși n-ar fi putut fi înregistrată în Registrul Comerțului;
- oricât de speculativ s-a evidențiat această consemnare, ea nu reprezintă niciunul din elementele care sunt supuse atestării: părți, conținut și data emiterii; în niciun caz nu putea să opereze o atestare ulterioară datei înregistrării în Registrul Comerțului – 9.08.2013; evident 4.10.2013 a fost percepută ca o eroare materială de către funcționarii Registrului;

Referitor la cele două declarații asumate ca probatorii de procuror – cea în calitate de suspect a lui Mednyanszky Ștefan Ladislau și declarația de inculpată a lui Borugă Doina, s-a evidențiat că ele concordă, că în instanță audiat ca martor Mednyanszky Ștefan Ladislau și-a menținut declarațiile din faza de urmărire penală.

În aceste condiții, nu există nicio altă probă care să contrazică afirmațiile celor doi potrivit cărora Borugă Doina îndemnată de Mednyanszky Ștefan Ladislau s-a adresat avocatului Stănoiu pentru a declanșa procedura înregistrării mențiunii referitoare la decizia nr.1/4.10.2012.

Art.290 C.pen. face trimitere la art.288 C.pen. iar acesta la rândul său, se referă la operațiunile de contrafacere, subscriere și alterare a unui înscris sub semnătură privată.

Inculpatul Stănoiu, în accepțiunea termenului de contrafacere nu s-a dovedit că ar fi procedat la imitarea scrisului, nici a semnăturii autorului înscrisului (subscriere), după cum nu a operat nicio alterare vreo modificare materială a redactării cum prevede legea.

Pentru ca fapta reținută în sarcina inculpatului Stănoiu să fie o infracțiune trebuie să se îndeplinească de către subiectul activ elementele laturii obiective cumulativ – falsificarea într-unul dintre cele 3 moduri și folosirea sau încredințarea spre folosința altei persoane.

Ori sub acest aspect trebuie să aibă în vedere că atât Mednyanszky Ștefan Ladislau cât și avocatul Stănoiu i-au adus la cunoștința lui Borugă Doina că doar prin înregistrarea deciziei prin mențiunea în Registrul Comerțului acest document își poate produce efectele juridice în raport de terți, întrucât atestarea avocatului nu conferă valențele unei certificări. Din această perspectivă este greu să afirmi că există o legătură de cauzalitate între falsificarea urmată de folosirea înscrisului și starea de pericol creată.

Sub aspectul laturii subiective ar fi trebuit ca prin probatorii să se fi dovedit că inculpatul a urmărit un scop imediat și cu intenție directă calificată de a produce consecințe juridice.

Or, atestarea prin ea însăși nu produce efecte juridice, chiar și în lipsa acesteia procedura de înregistrare cu documentația completă depusă la Oficiul Registrului Comerțului, s-ar fi realizat și numai atunci, după trecerea și a termenului de contestație, s-ar fi înregistrat mențiunea revocării din funcția de administrator a lui Borugă Doina și numirea lui Borugă Aurelian (și nu Alexandru cum s-a reținut în Rechizitoriu) în calitatea de administrator, cu efectele juridice prevăzute de lege.

Procurorul nu afirmă că inculpatul a reproduș fraudulos un act prin imitare contrafacere, nu afirmă nici că a operat vreo modificare materială a redactării textului înscrisului sub semnătură privată, prin alterare ori că prin adăugiri, înlocuiri sau ștersături a falsificat semnătura titularului înscrisului și nici că s-a folosit de înscris cu sau fără consimțământul deținătorului actului.

Prin urmare, fapta reținută în sarcina inculpatului nu se poate circumscrie infracțiunii prevăzută de art.290 C.pen.

Pe de altă parte, la nivelul autorităților locale și din punct de vedere personal – Borugă Doina și-a dorit și a acționat în sensul înlăturării oricărei neregularități, pe căi legale, care să afecteze statului managerului Spitalului Clinic Județean de Urgență și nici să nu i se periclitizeze situația sa profesională.

Chiar procurorul în cele câteva fraze în care redă succint doar situația de fapt, fără să o și analizeze, evidențiază demersurile lui Borugă Doina de a fi îndemnată să rezolve legal o posibilă eventuală incompatibilitate. În acest context au loc discuțiile cu Mednyanszky Ștefan Ladislau care o îndrumă către avocatul Stănoiu să o sfătuiască în inițierea procedurii judiciare conform legii nr.26/1990.

Discuția purtată cu juriștii este canalizată de procuror doar cu privire la decizia nr.1/4.10.2012, deși Borugă Doina a afirmat și procurorul reține acest fapt atât în declarația acesteia, cât și în cea a suspectului Mednyanszky Ștefan Ladislau că nu cunoștea etapele procedurii înregistrării în Registrul comerțului și avea nevoie de un specialist în drept să-i îndrepte pașii. Și aceasta în condițiile în care nu există la dosar nicio dovadă că la acel moment ar fi fost vizată de ANI.

Preocupările președintelui Consiliului Județean și străduințele inculpatei Borugă Doina de a înlătura în mod legal orice neregularitate care ar fi prejudiciat atât instituțiile cât și persoana în cauză, sunt considerate de procuror ca demersuri în măsură să denatureze și să împiedice în viitor instituțiile abilitate ale statului să procedeze la eventuale verificări în legătură cu respectarea regimului juridic al incompatibilităților și să ia măsurile prevăzute de lege.

Într-o ultimă frază a Capitolului IV – procurorul vorbește despre infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 C.pen. (1969) cu aplicarea art.5 C.pen. comisă de Borugă Doina (datarea în fals a deciziei nr.1/4.10.2012) față de care face aplicarea prevederilor art.318 C.pr.pen. invocând atitudinea procesuală a acesteia.

Potrivit acestui text de lege renunțarea la urmărirea penală intervine după ce s-a pus în mișcare acțiunea penală, pe parcursul urmăririi penale și s-au administrat probe care să conducă la convingerea că fapta a fost comisă.

Procurorul a dispus renunțarea la urmărirea penală a numitei Borugă pentru comiterea infracțiunii de fals sub semnătură privată prin rechizitoriu.

Nu se procedează la nicio analiză a presupusei activități infracționale a numitei Borugă, nu se face trimitere la nicio declarație a acesteia cu privire la propria acuzație, la nici un probatoriu. În dosarul de urmărire penală nr.321/P/2013 nu se regăsește nicio Ordonanță conform prevederilor art.318 alin.10 și urm. C.pr.pen. Aspectele care ar fi trebuit să se regăsească în cuprinsul Ordonanței, reglementate de art.318 alin.8 C.pr.pen., nu sunt enunțate în singura frază a Rechizitoriului care amintește de o faptă de sine-stătătoare, reținută în sarcina lui Borugă Doina, și căreia nu-i conferă calitatea de inculpat, referindu-se la numita Borugă Doina.

În acest context, Curtea urmează, sintetic să rețină că:

- atestarea avocatului Stănoiu nu reprezintă o condiționare, ca decizia nr.1/4.10.2012 emisă de Borugă Doina să devină opozabilă față de terți prin înregistrarea mențiunii în Registrul Comerțului;

- atestarea avocatului Stănoiu nu este o contrafacere, subscriere ori alterare a înscrisului sub semnătură privată în sensul legii;

- nu există probatoriu care să susțină că atestarea s-a efectuat la altă dată decât cea menționată pe ștampila Biroului de avocatură, înregistrată în Registrul de atestări al acestuia, ci doar supoziția procurorului referitoare la intervalul 30.07. - 08.08.2013 perioada de timp și nu la o dată certă ce presupune o atestare a unui act;

- acuzația adusă inculpatului Stănoiu este că în perioada 30.07. – 8.08.2013 în baza art.3 lit.c din Legea nr.51/1995 a atestat „necorespunzător realității data unui act juridic (decizia nr.1/4.10.2012)” pus la dispoziție numitei Borugă Doina pentru a-l folosi în vederea producerii de consecințe juridice, act care se susține de procuror că a fost întocmit cu o datare falsă de către Borugă Doina, urmărită penal pentru o faptă similară – fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 C.pen. (1969) și art.5 C.pen., dar cu privire la care, după punerea în mișcare a acțiunii penale, s-a făcut aplicarea art.318 C.pr.pen.

Nu există nicio dovadă că între Borugă și Stănoiu ar fi existat o înțelegere frauduloasă ca Stănoiu să ateste o decizie cu o datare falsă emisă de Borugă, iar acesta să ateste respectiva decizie nr.1/4.10.2012 la o altă dată decât cea pe care a înregistrat-o în Registrul atestărilor la Biroul său de avocatură.

Nu s-a cerut nici prin Rechizitoriu și nici cu ocazia dezbaterilor pe fond anularea deciziei – produs al infracțiunii de fals sub semnătură privată. Acuzația adusă inculpatului Stănoiu s-a constituit:

- pe interceptări excluse de judecătorul de cameră preliminară pentru motivele amplu detaliate în Încheierea din 28.11.2014 și față de care operează art.346 alin.5 C.pr.pen.;

- pe date de trafic de care doar se amintește dar cu privire la care nu se face nicio trimitere deși acestea s-ar regăsi în două volume ale dup nr.321/P/2013 - vol.13 – 438 file de date de trafic de la SC Orange Romania SA și SC Vodafone România și vol.14 ce cuprinde, în realitate, doar documente ridicate de la Spitalul Clinic Județean de Urgență Mehedinți;

- pe declarația de suspect a lui Mednyanszky Ștefan Ladislau de la urmărirea penală care nu menționează nimic în legătură cu Stănoiu Cristian Damian;

- pe declarația lui Borugă Doina, care nu aduce nicio acuzație lui Stănoiu, în condițiile în care ea însăși a fost urmărită penal pentru fals sub semnătură privată în legătură cu același înscris (decizia nr.1/4.10.2012), incriminator pentru Stănoiu, dar pretabil pentru aplicarea art.318 C.pr.pen. în ceea ce o privește pe Borugă Doina;

- pe declarația din 20.06.2014 a lui Stănoiu Cristian Damian despre care chiar procurorul de caz a afirmat că aceasta îi este lui favorabilă și în nici un caz acuzării, declarație care a fost exclusă

din probatoriu pentru motive de nelegalitate reținute prin Încheierea din 28.11.2014 și față de care operează art.346 alin.5 C.pr.pen.;

- pe înscrisurile ridicate de la Oficiul Registrului Comerțului – Tribunalul Mehedinți care atestă situația judiciară a SC NOVASTARMED SEV SRL, documentele de înființare și modificare a actului constitutiv, actele atașate deciziei nr.1/04.10.2012 fără de care nu opera înscrierea mențiunii solicitate în Registrul Comerțului și care și-au produs efectele juridice după îndeplinirea condițiilor legale pentru opozabilitate față de terți.

Considerentele expuse sunt în măsură să exprime convingător că fapta reținută de procuror în sarcina inculpatului Stănoiu Cristian Damian nu există întrucât ea nu îndeplinește condițiile cumulative ale infracțiunii de fals sub semnătură privată nici sub aspect material (latura obiectivă) nici sub aspect subiectiv (latura subiectivă) . Nu s-a dovedit vreo legătură de cauzalitate între pretinsa falsificare a unui act, folosirea lui și respectiv starea de pericol care ar fi putut să genereze, dacă s-ar fi comis o faptă penală în înțeleșul legii.

Obiectul material al infracțiunii – relațiile sociale și încrederea în întocmirea de acte sub semnătură privată nu au fost afectate în sens penal, sancțiuni pentru a aduce la ordine conduita individuală.

Așa fiind, în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.b C.pr.pen. va achita pe inculpatul **Stănoiu Cristian Damian** pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 C.pen. (1969) cu aplicarea art.5 C.pen. (fapta descrisă în Capitolul IV al rechizitoriului nr.321/P/2013 – fila 221 R).

Prin Rechizitoriul nr.321/P/2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată pe inculpatul Bădin Andrei Dan pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.308 și art.5 C.pen.

II. Fapta inculpatului **Bădin Andrei Dan** constă potrivit procurorului „în aceea că la data de 2.08.2013 a pretins de la Duicu Ioan Adrian suma de 5000 lei (sumă pe care a primit-o la data de 6 august 2013) pentru a concepe conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii Actualitatea B1, difuzată pe postul de televiziune B1 (al cărei realizator era) în așa fel încât să înceteze campania de presă vizând-o pe Plumb Rovana”.

Infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Bădin este descrisă în CAPITOLUL VII al rechizitoriului (f. 267-280). Între filele 269-274 sunt redată convorbiri telefonice dintre inculpatul Duicu Ioan Adrian și Rovana Plumb, cu Bădin Andrei Dan și Drăghia Valentina, interceptate în baza unui mandat de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție la cererea Serviciului Român de Informații pe numele lui Duicu Ioan Adrian (nr. 001810/15.02.2013).

Între filele 275-276 sunt redată declarațiile lui Drăghia Valentina, Rovana Plumb, Duicu Ioan Adrian și Bidilici Adrian fără a se preciza calitatea în care au fost audiați, în condițiile în care toți cei nominalizați, mai puțin Rovana Plumb erau la rândul lor urmăriți penal în aceeași cauză.

Declarația inculpatului Bădin Adrian-Dan este redată în filele 277-278 ale Rechizitoriului.

Se susține în actul de sesizare al instanței că la 2 august 2013, realizatorul emisiunii Aktualitatea B1, difuzată la postul de televiziune B1TV, Bădin Andrei Dan a pretins de la Duicu Ioan Adrian suma de 5000 lei, primită efectiv pe 6 august 2013, pentru a înceta în viitoarele ediții ale emisiunii campania de presă pe care o inițiasse împotriva Rovanei Plumb, președinta Organizației de Femei a PSD, ministru la acel moment al Mediului și Schimbărilor Climatice.

La momentul comiterii presupusei fapte de corupție potrivit fișei postului, Bădin Andrei Dan era din ianuarie 2011 angajatul societății B1TV Channel SRL, realizator al emisiunii Aktualitatea B1 difuzată zilnic de luni până vineri între orele 19-20.

În exercitarea atribuțiilor de serviciu, Bădin Andrei Dan propunea, pe baza documentării proprii, subiectele care urmau a fi dezbătute într-o ediție, promova sau nu un anumit subiect de presă, nu înainte de a fi comunicate prin poștă electronică producătorului și redactorului emisiunii.

În edițiile din 9 și 10 iulie 2013 s-a dezbătut la Aktualitatea B1 un subiect unic – presupuse nelegalități comise de către Rovana Plumb, fiul acesteia Andrei Plumb și apropiații lor, fiind semnificative titlurile afișate pe ecran în intervalul orar al emisiunilor.

În perioada 2009-2010, se arată în rechizitoriu, Bădin Andrei Dan a avut colaborări la postul de televiziune Tele 2 Drobeta care aparținea lui Duicu Ioan Adrian. Între cei doi exista o relație de prietenie de mai mulți ani și în acest context Duicu i-a cerut lui Bădin să pună capăt campaniei de presă ce o viza pe Rovana Plumb și pe cei din preajma sa.

Procurorul susține, fără a preciza de unde rezultă cele afirmate în rechizitoriu, că Duicu – Președinte al Consiliului Județean, era interesat să obțină fonduri substanțiale gestionate de Rovana Plumb – Ministrul Mediului și Schimbărilor Climatice și să fie numit Georgescu Ionel la acest minister într-o funcție de secretar sau subsecretar de stat.

Din datele de trafic telefonic, procurorul a reținut că în data de **9.07.2013** ora 18:00 în timpul emisiunii Aktualitatea B1 a avut loc o convorbire telefonică între Duicu și Rovana Plumb, urmată de un mesaj sms către Bădin transmis de Duicu, iar în ziua de 10.07.2013, înaintea emisiunii, Duicu i-a apelat pe Bădin și Rovana Plumb și apoi pe Bădin după emisiune.

În rechizitoriu se arată că în datele de 28 și 29 iulie 2013 Duicu a avut trei convorbiri telefonice cu Rovana Plumb, s-a întâlnit cu Bădin, întâlnire la care a participat și Popescu Constantin, prilej cu care acesta i-a solicitat să nu mai facă emisiuni despre Rovana și Andrei Plumb.

Se mai susține că, în seara zilei de 29.07.2013 Bădin Andrei-Dan a comunicat telefonic lui Duicu că „nu face nicio înțelegere cu” că îl „execută” pe primarul din Orșova, că face rost de informații și când le prinde le arde și că la o adică „se ocupă” și de Duicu.

S-a mai arătat că Bădin, „în ultima emisiune realizată înainte de a pleca în concediu din 2.08.2013”, a revenit în a doua parte a emisiunii la subiectul Rovana Plumb despre care i-a adus în prealabil la cunoștința producătorului și redactorului emisiunii, așa cum rezultă din corespondența electronică din 1.08.2012 (!?).

Titlurile emisiunii cu acest subiect se refereau la: „Cum a ajuns Rovana Plumb ministrul mediului. Noi dezvăluiri despre ministrul mediului. omul de casă al clanului plumb” etc.

În timpul emisiunii, Duicu Ioan-Adrian și Rovana Plumb au avut o scurtă convorbire telefonică, iar la sfârșitul acesteia Duicu l-a sunat pe Bădin Andrei-Dan să-l roage „să nu continue emisiunile cu privire la Rovana Plumb și fiul acesteia”. Apoi Duicu a mai avut o convorbire telefonică și cu Rovana Plumb.

De astă dată, afirmă procurorul în rechizitoriu „Bădin Andrei-Dan a acceptat solicitarea făcută de Duicu Ioan-Adrian, însă, drept contraprestație i-a solicitat acestuia să-i dea o sumă de bani pe care să o depună într-un cont bancar pe care cel dintâi avea să i-l indice”.

Procurorul afirmă că la 6 august 2013, Bădin i-a transmis lui Duicu contul și cifra sumei solicitate, acesta din urmă a contactat-o pe Drăghia Valentina și i-a cerut să depună în numele acesteia 5000 lei în contul ce-l avea să-l comunice Bădin. Drăghia Valentina, în aceeași zi, a depus în contul indicat suma de 5000 lei pe care a scos-o din contabilitatea SC ROMRAD RMN SRL.

Procurorul, prin Rechizitoriu, reține că „după primirea acestei sume de bani de la Duicu Ioan Adrian, emisiunile realizate de către Bădin Andrei-Dan nu au mai abordat subiectul referitor la presupusele nelegalități săvârșite de Plumb Rovana și de fiul său, cel mult fiind abordate teme legate de activitatea ministerială a acesteia”.

Procurorul invocând câteva convorbiri telefonice dintre Duicu și Rovana Plumb (11.09.2013) și cu Bădin Andrei Dan (5.11.2013), consideră semnificativă schimbarea de atitudine manifestată de Bădin față de subiectul Rovana Plumb.

Referitor la relațiile dintre Duicu și Bădin se arată în rechizitoriu că cei doi se întâlneau cu ocazia deplasărilor lui Bădin la Drobeta Tr. Severin.

Toate convorbirile telefonice, transcrise în procesele-verbale din dosarul de urmărire penală la care se face referire în Rechizitoriu, prezentate selectiv, înregistrate în baza mandatului de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele inculpatului Duicu, au fost excluse din probatorii de judecătorul de cameră preliminară prin Încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Între paginile 275-278 ale Capitolului VII al rechizitoriului sunt rediate selectiv, pe aspectele considerate de procuror relevante, fragmente din declarațiile lui Duicu Ioan-Adrian, Drăghia Valentina, Bidilici Adrian, inculpați în aceeași cauză și ale martorei Rovana Plumb.

Din declarația lui Duicu Ioan Adrian (neidentificată din ce dată și în ce calitate a fost audiat), selectiv și fragmentar redată pe aspecte considerate de procuror relevante, se rețin următoarele:

- se cunoaște cu Bădin Andrei Dan din 2009;
- în perioada 2009-2011 Bădin a avut colaborări cu TELE 2 Drobeta, fiind plătit pentru aceste emisiuni;
- în vara anului 2013 Bădin Andrei Dan a demarat o campanie de presă ce-l viza pe fiul lui Rovana Plumb – Ministrul Mediului;
- Duicu Ioan Adrian s-a oferit față de Rovana Plumb să-l roage pe Bădin Andrei Dan să înceteze campania acesteia - Rovana Plumb i-a transmis, prin Duicu, realizatorului emisiunii să nu mai facă declarații defăimătoare;
- Duicu Ioan-Adrian a avut două convorbiri telefonice cu Bădin Andrei Dan, în care l-a rugat să fie mai moderat și mai documentat când face afirmații în public, la care acesta i-a răspuns că este documentat iar afirmațiile fundamentate, iar la o doua apelare a lui Duicu „cu aceeași rugămintă, fără a-i oferi bani sau alt folos, Bădin Andrei Dan, s-a arătat de acord cu încetarea campaniei, cerând ca în schimb să-i vireze în cont suma de 50.000.000 lei vechi”, după care s-au depus 5000 lei în contul lui Bădin Andrei-Dan, depunător Drăghia Valentina;
- după cât își amintește la data declarației (!?), Bădin a încetat campania dusă împotriva fiului doamnei Plumb”.

Martorul Rovana Plumb arată că în vara anului 2013 în emisiunea Aktualitatea B1 difuzată la B1TV s-a declanșat o campanie de presă la adresa sa și a familiei ei, iar Duicu Ioan-Adrian s-a oferit să afle de la Bădin, realizatorul emisiunii, angajatul lui Duicu, care este originea acestei campanii.

În declarația sa, martora Rovana Plumb a mai spus că este posibil:

- ca Duicu să-i fi spus că a discutat cu Bădin, fără să-i spună ce nume;
- că în contextul dezbaterii publice despre Proiectul Roșia Montană, să fi fost sunată de Duicu, să participe la emisiunea lui Bădin Andrei Dan, ceea ce a refuzat să meargă și că nu-și amintește ca Duicu Ioan-Adrian „să-i fi spus că va încerca să-l determine pe dl. Andrei Bădin să înceteze campania de presă”.

Din declarația lui Bidilici Adrian (fără precizarea datei și calității acestuia la momentul audierii) procurorul a reținut în rechizitoriu următoarele aspecte (f. 276-279 R):

- îl cunoaște pe Bădin Andrei-Dan din 2009, când a și început o colaborare cu acesta ca invitat permanent la emisiunea săptămânală difuzată în fiecare sâmbătă seara la postul TELE 2 Drobeta;
- pentru această activitate era plătit cash, lunar, cu o sumă echivalentă a 1000 euro, fără semnătură de primire sau încheierea vreunui act;
- această colaborare a încetat la finele anului 2010 la inițiativa lui Bidilici, păstrând relații cordiale cu Bădin Andrei;
- când Bădin venea din când în când la sfârșitul săptămânii la Turnu Severin, acesta se caza în zona Clisura Dunării ori la hotelul Palace al familiei Duicu, iar toate cheltuielile de cazare, mâncare, băutură erau suportate din fondul de protocol al hotelului Palace sau al TELE 2 Drobeta;
- de fiecare dată, Bădin era însoțit de Bidilici, de Duicu, alte persoane din administrația locală;
- Bădin l-a cunoscut pe Duicu prin intermediul lui Bidilici la o întâlnire cu o participare mai largă, unde se afla și Popescu Constantin de la „Floricola” în Orșova;
- și după încheierea colaborării cu TELE 2 Drobeta, Bădin a rămas în relații cordiale cu Duicu, căruia Bădin de mai multe ori i-a solicitat diferite sume de bani dar despre care nu știa cât, pentru ce și nici dacă Duicu i le-a remis;
- distinct de cele arătate, Bidilici a mai spus că Bădin, în emisiunea de la B1, era oscilant în atitudinea lui față de Duicu fie îl lauda, fie era foarte critic la adresa sa, având printre invitații la emisiune, oponenți politici ai lui Duicu.

Față de acuzațiile aduse de procuror, în declarația sa, Bădin Andrei-Dan a declarat următoarele (declarație care nu rezultă în ce calitate a fost dată și când pe parcursul urmăririi penale):

- Bădin lucrează la postul B1TV din 2011 ca senior editor și ca realizator de emisiuni din vara anului 2012;

- de luni până vineri între orele 19-20 realizează, (inclusiv la data audierii la Parchet) emisiunea AKTUALITATEA B1 TV;

- practica devenită curentă era comunicarea prin email, în jurul orelor 23 în preziua emisiunii, producătorului emisiunii (în august 2013 era Lucian Purcăreanu) redactorului (Andrea Tălmăcel la acel moment) și directorului de știri (Aura Țitirică) a propunerilor pentru conținutul emisiunii, despre care ulterior aveau o discuție în jurul orei 16:00 de comun acord se definitivau subiectele ce se discutau în seara respectivă; unele din ele erau acceptate sau refuzate și înlocuite cu altele, în funcție de politica editorială a postului;

- proiectul subiectului de presă Rovana Plumb a fost inițiat în iunie 2013 în baza unor informații provenite de la o sursă din județul Dâmbovița și agreat de Aura Țitirică și Lucian Purcăreanu;

- după prima emisiune, postul B1TV a trimis un reporter la fața locului pentru a dezvolta subiectul în încă alte două emisiuni până la plecarea lui Bădin în concediul de odihnă;

- în ceea ce privește relația cu Duicu, se cunoaște cu acesta din 2000-2001; Bădin, având rude paterne în Vânu Mare, jud. Mehedinți, le vizita rudele, prilej cu care se întâlnea și cu Duicu Ioan Adrian, care la rândul său îl vizita la București pe Bădin;

- din 2010, Duicu a devenit membru în conducerea centrală a PSD și de sâmbătă/duminică venea în București, se vedea și cu Bădin, înainte de întâlnirea de fiecare luni de la partid;

- după prima emisiune despre Rovana Plumb, Duicu Ioan Adrian l-a rugat să abandoneze subiectul, ceea ce Bădin a refuzat, la fel și după apelurile insistente ale lui Duicu înainte de a doua emisiune; între a doua și a treia emisiune, Bădin la inițiativa lui Duicu s-a văzut cu acesta și cu alte persoane din mediul PSD între care și Popescu Constantin la un restaurant în București, ocazie cu care Duicu a abordat din nou subiectul Rovana Plumb, propunându-i lui Bădin o întâlnire cu aceasta în ziua următoare;

- Bădin a refuzat orice discuție/întâlnire cu Rovana Plumb și i-a comunicat lui Aura Țitirică directorul știrilor că Rovana Plumb (potrivit spuselor lui Duicu) încearcă să-l influențeze în abordarea subiectului ce o privea;

De comun acord Bădin și Țitirică au decis să continue cu o a treia emisiune privind-o pe Rovana Plumb, în urma căreia Bădin a fost din nou apelat de Duicu nemulțumit că nu s-a pus capăt subiectului;

- la câțva zile, cei doi s-au contactat telefonic sau prin sms și Bădin fiind înainte de plecarea în concediu i-a cerut lui Duicu să-i restituie împrumutul datorat, ceea ce s-a și întâmplat, prin intermediul unei doamne (secretara acestuia, se pare) care i-a depus în cont banii și el a confirmat telefonic lui Duicu;

- la întoarcerea din concediu Bădin a relatat că au mai fost realizate 3-4 emisiuni privind-o pe Rovana Plumb;

- în relația lor amicală, Duicu și Bădin obișnuiau să-și împrumute diverse sume de bani, mici, între 1000 și 3000 lei; Bădin îl împrumuta pe Duicu, când acesta se afla în București, se întâlneau și luau masa la restaurant, iar Duicu, la rândul său, îl împrumuta pe Bădin, care la data declarației îi era dator acestuia cu 1500 lei, primiți în februarie 2014 de la Duicu aflat în București cu treburi la Guvern;

Înainte de plecarea în concediu, Bădin i-a cerut lui Duicu, așa cum se înțeleseseră, să-i restituie banii împrumutați în ocazii repetate – ianuarie 2013 (1000 lei), februarie – martie (2000 lei) și mai-iunie 2013 (2000 lei), bani care i-au fost remiși (5000 lei) în august 2013, în cont, depuși prin intermediul unei doamne (secretare);

- aceste împrumuturi afirmă Bădin că și le-au dat în contextul unor discuții între cei doi, Bădin în iarna 2012-2013 l-a împrumutat pe Duicu de 5-6 ori cu diferite sume de bani acordate în București cu prilejul întâlnirilor de week-end;

- Bădin a mai susținut că la 12.06.2014 cu o zi înaintea denunțului făcut împotriva sa, la finalul emisiunii la care a fost invitat, Nicolicea Eugen, la plecarea din studio, i-a spus „știu că ai luat șpagă de la Duicu”, lăsând să se înțeleagă că ar avea date stocate în tabletă pe care ar putea să le facă publice;

- Bădin la momentul audierii la parchet a depus fișa postului valabilă în 2013 și a precizat că va pune la dispoziția organelor de urmărire penală înregistrările cu emisiunile ce au vizat-o pe Rovana Plumb.

În rechizitoriu, procurorul contestă afirmațiile inculpatului Bădin pe care le caracterizează ca fiind incredibile, infirmate de datele ce rezultă din materialul probator după cum urmează:

1. Bădin Andrei Dan vorbește de banii împrumutați de la Duicu într-o perioadă largă de timp, fără a preciza în ce locuri și fără ca vreo altă persoană să aibe cunoștință, astfel încât această apărare să nu poată fi verificată;

2. - este lipsită de suport factual apărarea lui Bădin că suma primită de la Duicu ar fi fost restituirea unui împrumut și că denunțul acestuia din urmă ar fi rezultatul unei răzbunări orchestrate de oameni politici din anturajul lui Duicu;

3. – probele administrate în cauză arată că Bădin i-a cerut lui Duicu un împrumut de 2500 lei (potrivit unui sms din 25.04.2013) exact în perioada în care Bădin afirmă că el l-ar fi împrumutat pe Duicu;

4. – procurorul apreciază că există o disproporție de putere financiară între Bădin care primește un salariu de aproximativ 8500 lei/lună și Duicu Ioan Adrian care are la dispoziție constant sume de bani mult mai mari provenite de la activitatea societăților comerciale ale familiei; din această perspectivă apare necredibil, se reține în rechizitoriu, ca Bădin să acorde împrumuturi lui Duicu;

5. – din verificarea rulajului contului lui Bădin deschis la BRD – GSG unde îi sunt virate veniturile salariale rezultă că în perioada aprilie – iulie 2013 a fost o singură retragere de 2000 lei, altele nu depășesc 1400 lei și sunt făcute în datele de 13 mai și 11 iulie 2013 când Duicu, potrivit localizării aferente convorbirilor interceptate se afla în județul Mehedinți; în raport de aceste date s-a apreciat că sunt infirmate susținerile lui Bădin că în mai-iunie l-ar fi împrumutat pe Duicu cu 2000 lei în numerar.

În privința încadrării juridice, față de situația de fapt expusă în rechizitoriu, are în vedere comiterea următoarelor infracțiuni:

„Fapta inculpatului Bădin Andrei-Dan, constând în aceea că la data de 2 august 2013 a pretins de la Duicu Ioan Adrian suma de 5000 lei (sumă pe care a primit-o la data de 6.08.2013) pentru a concepe conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii AKTUALITATEA B1, difuzată pe postul de televiziune B1 (al cărei realizator era) în așa fel încât să înceteze campania de presă vizând-o pe Plumb Rovana, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită în modalitatea prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.308 și art.5 C.pen.”.

În ultima frază a Capitolului VII (pag. 280 R) al rechizitoriului se consemnează următoarele:

„În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 C.pen. din 1968 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 din Codul penal, comisă de către Duicu Ioan Adrian (corelativă infracțiunii de luare de mită comisă de Bădin Andrei Dan), față de prevederile art.255 alin.3 C.pen. 1969, ținând cont de denunțarea faptei anterior sesizării organelor judiciare cu privire la aceasta, urmează a se dispune o soluție de clasare”, care s-a și emis.

*

* *

Inculpatul **Bădin Andrei Dan** a fost audiat în instanță la 30.06.2015 (f. 121 – vol. 7 C.A.B.), și-a susținut nevinovăția și a menținut declarațiile date în faza urmăririi penale în calitate de suspect (f. 396 – vol. 5 dup) și de inculpat (f. 335, f. 337 – vol. 2 dup).

Audiat fiind, Bădin Andrei Dan a făcut câteva precizări:

- îl cunoaște pe Duicu Ioan Adrian din 2001, a beneficiat în 2003 de o sponsorizare din partea acestuia când Bădin era redactor la cotidianul „România liberă”;

- în iulie 2013 nu erau subiecte de presă care să capteze atenția publicului, așa că subiectele legate de Rovana Plumb, Ministerul Mediului, Roșia Montană și ulterior gazele de șist ridicau ratingul emisiunii pe care o modera;

- informațiile primite de la o sursă din Târgoviște s-au verificat de către un redactor al postului trimis, cu acordul conducerii, pe teren;

- că la revenirea din concediu, a fost refuzat de Rovana Plumb să participe la emisiunea cu o temă ce ținea de Ministerul Mediului – Roșia Montană;

- că nu a amestecat relațiile de prietenie cu politica postului și a prezentat în direct aspecte legate de reținerea lui Duicu și apoi despre parcursul judiciar al acestuia;

- înainte de denunțul prezumat al lui Duicu din 13.06.2014 împotriva lui Bădin, acesta a fost avertizat de Nicolicea Eugen că are probe că acesta ar fi luat mită, fapt ce l-a adus, prin sms și la cunoștința redacției;

- relațiile dintre Bădin și Duicu s-au strâns în perioada 2007-2009; Bădin îl împrumuta pe Duicu cu sume de bani când se întâlneau în București la câte un restaurant, la sfârșit de săptămână, iar Duicu la rândul său l-a împrumutat cu o sumă de 6500 euro pentru a-și aduce o mașină din Franța;

- Duicu era generos de fiecare dată, la restituirea împrumuturilor astfel că nu a fost surprins când acesta a depus în contul său 5000 lei, ceva mai mult decât suma împrumutată în timp;

- în discuțiile telefonice cu Duicu, la insistențele acestuia să pună capăt subiectelor ce o vizau pe Rovana Plumb, inculpatul Bădin a refuzat, spunând că „el își vede de emisiune” și i-a reamintit că pleacă în concediu, fără să întrebe despre vreo sumă de bani”.

Curtea a încuviințat probatoriile solicitate de procuror formulate în scris și susținute oral la 11.09.2015, cu referire la înscrisuri și audierea martorei Rovana Plumb și probele cerute de inculpatul Bădin Andrei-Dan – înscrisuri și audierea martorilor Oancea Sorin, manager B1TV și Andreea Tălmăcel redactor la AKTUALITATEA B1; ulterior apărarea a renunțat la audiere celei din urmă.

În declarația sa, Rovana Plumb a menționat că își menține declarația dată la 08.07.2014 la Parchet, pe care a completat-o cu următoarele precizări:

- Duicu Ioan Adrian a discutat cu martora, colegial, despre campania de presă declanșată în vara anului 2013 împotriva ei și a familiei sale, fără ca aceasta să ceară vreun ajutor sau Duicu să-i propună vreun sprijin;

- apreciază că este posibil ca Duicu să-i fi vorbit de dl. Bădin, realizatorul emisiunii, să-l abordeze pentru a afla dedesubtul campaniei denigratoare;

- campania împotriva martorei a încetat în momentul în care s-a consumat subiectul dezbătut la B1TV;

- nu a făcut nicio legătură între Duicu și încetarea campaniei despre care nu a mai discutat după ce s-a întors din concediu;

- nu și-a amintit dacă invitația la emisiunea AKTUALITATEA B1 cu privire la subiectul Roșia Montană, pe care a refuzat-o, a avut loc în septembrie 2013.

Martorul Oancea Sorin a declarat că la nivelul postului de televiziune B1TV s-a făcut o cercetare internă față de acuzațiile aduse, dar nu s-au constatat aspecte negative din punct de vedere al profesionalismului lui Bădin Andrei Dan.

A mai precizat că orice realizator propune temele, își alege invitații, stabilește datele și le aduce la cunoștința conducerii, directorului de știri, că lucrează cu Bădin de 10 ani, având o relație colegială și știe că Bădin Andrei Dan are o relație apropiată cu Duicu de care și-a dat seama când Bădin a avut o colaborare permanentă la TELE 2 Drobeta.

L-a apreciat pe Bădin Andrei Dan că a făcut diferență, ca jurnalist, între relația privată de prietenie ce-l leagă de Duicu și situația critică judiciară a acestuia pe care a abordat-o profesionist pe post.

Bădin nu a intervenit în favoarea lui Duicu, ci a fost unul dintre cei care au realizat emisiuni cu acest subiect. Nu a înțeles de ce Duicu a făcut sesizarea de luare de mită, martorul fiind contrariat de relația de prietenie dintre Bădin și Duicu, dar plăcut surprins de abordarea corectă a activității jurnalistice a acestuia în împrejurările date.

Încetarea abordării subiectului vizând-o pe Rovana Plumb a coincis cu plecarea lui Bădin în concediu, iar ratingul cu acest subiect al emisiunii se afla la nivelul mediei postului TV.

Știa martorul că Bădin mai împrumuta bani de la Duicu, dar și că acesta din urmă, la rândul său, când venea la București împrumuta de la Bădin bani pentru că nu deținea cash.

Sub un alt aspect, s-a invocat pe parcursul judecății existența la dosar a transcrierii e-mail-urilor dintre Bădin și producătorul, realizatorul și directorul de știri, a conținutului CD-urilor cu emisiunile dinaintea și după concediul inculpatului din august 2013.

La dosar s-au depus de procuror concluzii scrise care redau ad litteram paginile 268-279 din rechizitoriu și a solicitat condamnarea inculpatului Bădin Andrei-Dan conform actului de acuzare, cum a cerut și cu ocazia dezbaterilor finale, apreciindu-se ca legea mai favorabilă este cea în vigoare, care prevede pedepse de la 1 an la 6 ani și 8 luni închisoare.

S-a solicitat în baza art.289 alin.3 C.pen. confiscarea sumei de 5000 lei de la inculpat.

În susținerea acestor concluzii s-au invocat convorbirile telefonice interceptate și declarațiile inculpaților Duicu, Bădin, Drăghia și depozițiile martorei Plumb, care au fost menținute în faza de judecată.

Oral și în scris, inculpatul a solicitat achitarea în temeiul art.396 alin.5 C.pr.pen. rap la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. pentru luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.pen., iar în subsidiar achitarea în baza art.396 alin.5 rap la art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen., deoarece nu există probe că inculpatul a săvârșit infracțiunea.

S-a susținut că este o acuzație falsă bazată pe un denunț mincinos al inculpatului Duicu, care de altfel, în ultimul cuvânt a afirmat că „toți ceilalți inculpați din dosar sunt victimele relațiilor din trecut cu domnia sa”.

S-a mai susținut de către apărare că înscrisurile aduse în fața instanței probează veridicitatea susținerilor inculpatului legate de modul cum se pregăteau emisiunile; e-mail-urile atestă că în emisiunile din 8,9 iulie și 2 august 2013 s-au epuizat toate materialele pe subiectul Rovana Plumb.

Acuzarea nu precizează la ce anume, la care subiect pe care l-ar mai fi avut de dat publicității ar fi renunțat inculpatul în legătură cu Rovana Plumb, a cărei declarație, ca și a lui Oancea Sorin sau a celor audiați la urmărirea penală nu-l incriminează.

Printre e-mail-urile existente la dosar există și cel din 4.12.2013, care se referă la un alt subiect despre Rovana Plumb și care nu s-ar mai fi justificat dacă mituirea s-ar fi realizat într-adevăr.

A reieșit din probe că între Duicu și Bădin, în virtutea relației lor de prietenie, au existat mai multe tranzacții financiare, împrumuturi reciproce.

Denunțul inculpatului Duicu este perceput ca o răzbunare față de inculpat care a mediatizat în cadrul emisiunii subiectul Duicu încă de la reținerea sa prezentată în direct de B1TV.

În pofida prieteniei lor, ca jurnalist, nu ar fi putut să ignore subiectul, s-ar fi speculat în sensul că îi este favorabil lui Duicu dacă ar fi avut o altă abordare a temei, ceea ce ar fi afectat statutul și imaginea postului B1 TV.

Inculpatul Bădin Andrei Dan, după prima și apoi celelalte emisiuni despre Duicu, a primit amenințări, a fost acuzat de persoane din anturajul acestuia inclusiv de luare de mită și atacat pe un site din Mehedinți.

*
* *

Examinând probatoriile administrate, actele și lucrările cauzei, Curtea reține următoarele:

Inculpatul **Bădin Andrei-Dan** este trimis în judecată pentru infracțiunea de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 C.pen.: „Fapta funcționarului public care direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde sau primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta”.

În speță încadrarea juridică dată faptei deduse judecății face trimitere și la art.308 C.pen. cu referire la infracțiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane, pentru care limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

Este de principiu că pentru soluționarea cauzei, judecătorul trebuie să se bazeze pe materialul probator administrat de procuror în faza de urmărire penală și în instanță, în măsură să-i formeze convingerea că inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru care e trimis în judecată, iar pe de altă parte probele apărării să aibă consecința și valoarea probatorie de natură să susțină valid și de necontestat nevinovăția, atunci când ea este afirmată de inculpat.

În speță, procurorul, între filele 267-280 ale Capitolului VII al rechizitoriului, transcrise și în concluziile scrise (f.42-56) se rezumă la o relatare narativă a situației de fapt dedusă judecății și la redarea în sistem copy-paste a declarațiilor unor suspecti, inculpați și ale unui martor, la transcrierile unor sms-uri și interceptări transmise de SRI, efectuate în baza unui mandat de siguranță națională nr.001810/15.02.2013. Aceste din urmă probatorii au fost legal excluse de judecătorul camerei preliminare la data de 28.11.2014, măsură confirmată prin Încheiere penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În concluziile scrise s-au enumerat mai multe înscrisuri aflate în dosarul de urmărire penală.

În lipsa unei analize a procurorului, a unei evaluări a materialului probator, al unei corelări între toate aspectele considerate edificatoare în formularea acuzațiilor care să cuprindă și motivele care au condus la înlăturarea probelor din apărare apreciate ca neconcludente, judecătorul nu se poate subroga acestuia să exprime ceea ce ar fi avut în vedere procurorul dacă ar fi dat curs prevederilor art.103 alin.1 C.pr.pen.

În finalul Capitolului VII, după descrierea faptei, procurorul concluzionează că: „Față de situația de fapt descrisă mai sus se reține comiterea următoarei infracțiuni:

Fapta inculpatului Bădin Andrei-Dan descrisă mai sus, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită în modalitatea prevăzută de art.289 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.308 și art.5 C.pen.”.

Nu rezultă nici considerațiile pentru care se socotește legea în vigoare mai favorabilă decât cea veche, de ce sunt incidente prevederile art.308 C.pen. despre care, până la stabilirea încadrării juridice, nu a făcut nicio referire.

Înainte de a proceda la analizarea probatoriului în ansamblul său, Curtea urmează să se edifice din perspectiva textului de lege – art.289 alin.1 C.pen. în ce măsură acesta concurează la dovedirea, în concret, a îndeplinirii condițiilor de existență a infracțiunii de luare de mită, calitatea subiectului infracțiunii și celelalte elemente constitutive.

Infracțiunea de luare de mită în conținutul său extins prin art.289 C.pen. față de art.254 C.pen. (1969) se definește printr-o acțiune care se realizează în patru modalități alternative:

- pretindere (direct/indirect)
- primire
- acceptare

- nerespingerea de bani, foloase care sunt în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea, întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Procurorul afirmă că „la 2 august 2012 – Bădin Andrei-Dan” a pretins de la Duicu Ioan Adrian suma de 5000 lei (sumă pe care a primit-o la data de 6 august 2013) pentru a concepe conținutul editorial al viitoarelor ediții ale emisiunii al cărei realizator este în așa fel încât să înceteze campania de presă pe care tot el a inițiat-o, vizând-o pe Plumb Rovana ...”.

Prin îndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute de lege și dovedite se definitivează comiterea oricărei infracțiuni, inclusiv a celei de luare de mită, câtă vreme din probatorii se evidențiază latura obiectivă – prin elementul material – actul prin care se obțin sume de bani, foloase necuvenite în modalitățile arătate și de un subiect calificat și latura subiectivă care trebuie să se manifeste printr-o intenție directă exprimată în modalitatea de pretindere a banilor a folosului necuvenit. În concret, probele trebuie să dovedească că inculpatul a exprimat fără echivoc, direct intenția sa de a pretinde folosul necuvenit, în elementele lui specifice, iar mituitorul să înțeleagă că ceea ce se pretinde este cu titlu de mită.

În același timp, nu este suficient doar să se afirme că inculpatul a pretins, a primit/ a acceptat sau nu a refuzat un folos necuvenit.

Probele trebuie să dovedească și scopul urmărit, iar acesta să rezulte clar și să se regăsească în relația intrinsecă dintre actul infracțional săvârșit și starea de pericol pentru ordinea publică.

Aceste două elemente dovedite conduc la realizarea legăturii de cauzalitate și prin cumularea tuturor acestor cerințe ale legii la existența infracțiunii deduse judecății.

În paginile 269-274 din rechizitoriu, procurorul doar relatează următoarele:

- „la data de 10.07.2013 Duicu Ioan Adrian sună pe Bădin Andrei-Dan, pe Rovana Plumb înainte de emisiunea AKTUALITATEA B1TV și pe Bădin Andrei-Dan din nou după emisiune și poartă convorbiri de câte 3 și 2 minute”;

- „în ziua de 28.07.2013 Duicu Ioan Adrian are o convorbire telefonică cu Rovana Plumb să se întâlnească în București (f. 269 R);

- „în 29.07.2013 Duicu Ioan Adrian și Rovana Plumb poartă două convorbiri telefonice de scurtă durată”;

- în seara zile de 29.07.2013 Duicu Ioan Adrian sună pe Bădin Andrei Dan și acesta din urmă îi spune că „nu face nicio înțelegere cu cucoana” și că va continua emisiunile vizând-o pe Rovana Plumb” (f. 270 R);

- „în ultima emisiune înainte de a pleca în concediu, cea din 2.08.2013, Bădin Andrei Dan a revenit la subiectul Rovana Plumb”;

- „în timpul emisiunii Duicu Ioan Adrian sună pe Rovana Plumb și discută câteva secunde”;

- „după terminarea emisiunii Duicu Ioan Adrian îl sună din nou pe Bădin Andrei Dan să-l roage să nu mai continue emisiunile cu Rovana și Andrei Plumb”;

- „de astă dată, Bădin Andrei Dan a acceptat solicitarea făcută de Duicu Ioan Adrian, însă drept contra prestație, i-a solicitat acestuia să-i dea o sumă de bani pe care să o pună într-un cont bancar pe care cel dintâi să i-l indice” (f. 272 R);

- „Duicu Ioan Adrian, în aceeași seară, discută 1 minut și 8 secunde cu Rovana Plumb”;

- „marți 6.08.2013 Bădin Andrei-Dan trimite lui Duicu nr. de cont și Duicu are o convorbire telefonică cu Drăghia Valentina” (f. 273 R);

- „În ziua de 11.09.2013 discuție telefonică dintre Duicu Ioan Adrian și Rovana Plumb referitor la campania cu privire la Roșia Montană”;

- „discuția din 5.09.2013 dintre Duicu Ioan Adrian și Bădin Andrei Dan, este, spune procurorul, semnificativă față de relația dintre cei doi și deplasările lui Bădin Andrei Dan la Drobeta Tr. Severin” (f. 274 R).

Apoi, sunt redată selectiv, dintre cele socotite relevante de procuror, fragmente din convorbirile interceptate pe mandatul de siguranță națională emis de Înalta Curte de Casație și Justiție cu nr. 001810/15.02.2013 la cererea Serviciului Român de Informații prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, transcrise în procesele-verbale întocmite de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție la data de 30.06.2014 (probatorii excluse prin Încheierea din 28.11.2014 a judecătorului de Cameră preliminară pentru motivele amplu relatate, Încheierea rămasă definitivă la 16.03.2015 prin respingerea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a contestației Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție).

Anterior examinării activității infracționale a fiecărui inculpat, Curtea a abordat subiectul interceptărilor pe mandatele de siguranță națională și incidența deciziei Curții Constituționale a României nr.51/2016.

Procurorul susține că inculpatul Bădin Andrei Dan, la data de 2 august 2013 a pretins 5000 lei de la Duicu Ioan Adrian pentru a înceta campania la adresa Rovanei Plumb și a fiului acesteia din emisiunea „AKTUALITATEA B1TV” al cărei realizator era.

În Rechizitoriu sunt redată declarațiile de suspect a numitei Drăghia Valentina (din 17.06.2014 – fila 24 - vol. 5 dup), a lui Bidilici Adrian (f. 28,29 - vol. 5 dup cu urmărirea penală dispusă prin dispozitivul rechizitoriului), de inculpat a lui Duicu Ioan Adrian (din data de 13.06.2014 – f. 13 – vol. 2 dup) și de suspect a lui Bădin Andrei Dan (din 13.06.2014 – f. 6 – vol. 5 dup).

Dintre toate declarațiile date în calitate de suspect și inculpat de Duicu Ioan Adrian, singura în care face referire la Bădin Andrei Dan este cea din 13.06.2014.

În dosar nu apare înregistrat vreun denunț formulat de Duicu împotriva lui Bădin Andrei Dan, audiat ca suspect și inculpat la datele de 1.07.2014, 21 și 23.07.2014 (f. 6 și 8 – vol. 5 dup și f. 334 - vol. 2 dup).

Procurorul a emis Ordonanța din 13.06.2014 de începere a urmăririi penale privind pe inculpatul Bădin Andrei Dan pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.254 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, apoi Ordonanța din 30.06.2014 prin care s-a dispus continuarea urmăririi penale (f. 1,2 – vol. 5 dup) și Ordonanța din 18.07.2014 (f. 332 – vol.2 dup) prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală.

În declarația sa, inculpatul Duicu Ioan Adrian afirmă că se cunoaște de mult cu Bădin, că inițial acesta a refuzat la rugămintea lui Duicu să înceteze campania împotriva fiului Rovanei Plumb. La o nouă intervenție a lui Duicu, „a fost de acord cu încetarea campaniei cerând în schimb să-i vireze în continuare suma de 50.000.000 lei vechi”.

La solicitarea lui Duicu, Drăghia Valentina a depus în contul lui Bădin suma de 5000 lei, după ce acesta i-a comunicat prin sms numărul de cont.

Duicu a fost cel care i-a spus suma de depunere în contul lui Bădin, fără însă a-i spune și cu ce titlu.

Audiată la 17.06.2014 (f. 24 - vol. 5 dup) în calitate de suspectă Drăghia Valentina, a relatat că Duicu Ioan Adrian i-a spus să-l contacteze pe dl. Bădin să i se comunice un număr de cont în care să depună 50.000.000 lei vechi.

În stabilirea situației de fapt relevantă au și declarațiile date de Bădin Andrei-Dan ca suspect și inculpat.

Dintre cele declarate cu referire la Duicu Ioan Adrian, Bădin Andrei Dan a arătat că sunt în relații foarte apropiate, de prietenie, că se cunosc de mult, se vizitează reciproc și se întâlnesc ori de câte ori Duicu vine la sfârșit de săptămână în București pentru ședința de luni de la partid, sau Bădin vine la Drobeta Tr. Severin, inițial pentru o colaborare la postul TV al lui Duicu, ulterior să-și viziteze rudele și cunoștințele dintre autoritățile locale.

Suspectul Bădin a mai precizat că obișnuia să-și împrumute reciproc diferite sume de bani, mici, între 1000-3000 lei și că în iarna-primăvara 2012-2013 îi ceruse lui Duicu ca sumele ocazionate de „micile împrumuturi să i le restituie la plecarea lui Bădin în concediu legal de odihnă. În același mod a procedat Duicu când în urmă cu un an-doi i-a restituit 1000 sau 2000 lei prin depunerea în cont.”

În urma unor împrumuturi repetate acordate la venirea în București, la intervale de timp diferite Duicu a ajuns să îi datoreze lui Bădin o sumă totală de 5000 lei, pe care înainte de a pleca în concediu, acesta i-a solicitat-o telefonic sau prin sms. Duicu i-a depus banii în cont a doua zi după ce a fost contactat, iar Bădin i-a telefonat și i-a confirmat primirea banilor.

Din relatarea lui Bădin reiese că potrivit fișei postului, în calitate de realizator propune mai multe subiecte producătorului, redactorului, directorului de știri; cu o seară înainte de emisiune; se iau, în general decizii în consens, care corespund politicii editoriale ale postului sau sunt de interes public.

Dintre subiectele abordate după această procedură a fost și cel privind-o pe dna Rovana Plumb, despre care s-au obținut niște informații pe care le-au completat cu cele aduse de reporterul trimis în teren și au realizat, până la plecarea lui Bădin în concediu, 2-3 emisiuni.

După prima și a doua emisiune cu subiectul Rovana Plumb, Duicu l-a contactat telefonic și i-a cerut, l-a rugat să nu o mai atace pe Rovana Plumb, să închidă subiectul.

De fiecare dată, Bădin i-a replicat că: „nu pot face acest lucru”, „voi continua subiectul zilele următoare”, „nu pot face ceea ce-mi ceri”. Între a doua și a treia emisiune, la invitația lui Duicu, însoțit de Popescu Constantin și alte persoane, Bădin a mers la restaurantul unde se aflau aceștia. Duicu a abordat din nou subiectul Rovana Plumb – de a înceta campania împotriva acesteia, propunându-i să se întâlnească Bădin cu dânsa a doua zi și lăsând să se înțeleagă că „ar fi dispusă să-i dea ceva”, fără a-i preciza ce, pentru a închide acest subiect. Bădin a afirmat că i-a spus lui Duicu „că nu mă interesează acest lucru” – respectiv să se întâlnească cu Rovana Plumb. Acest episod l-a relatat și Aurei Titirică director de știri la acel moment și au stabilit să continue dezvoltarea subiectului în cea de-a treia emisiune.

După emisiune Duicu l-a apelat dezamăgit că nu s-a pus capăt subiectului, era foarte insistent și „l-a lăsat să vorbească și a încercat să pună capăt discuției”.

La revenirea din concediu „au mai fost 3-4 emisiuni privind-o pe doamna Rovana Plumb”.

În declarația din 21.07.2014, Bădin reiterează afirmația referitoare la propunerile de subiecte făcute conducerii postului B1 TV, amintește de împrumuturile cash și tranzacțiile bancare dintre Bădin și Duicu în 2011-2012 susținute și de documentele depuse cu ocazia audierii, se referă la emisiunile după concediu care au tratat subiecte cu privire la ministrul și Ministerul Mediului, tangențial fiind vizate și alte persoane din minister (f. 335 - vol. 2 dup).

S-a mai consemnat că Bădin, potrivit spuselor sale, în perioada colaborării la TELE 2 Drobeta, avea cheltuielile de deplasare, cazare, masă, benzină asigurate de către Duicu, inclusiv ca un gest al prieteniei lor.

În declarația din 23.07.2014, inculpatul Bădin amintește despre amenințările primite de la Nicolicea Eugen în seara zilei de 12.06.2014 (în preziua datei declarației incriminatorii a lui Duicu Ioan Adrian), de intervenția unui lider important al partidului domnului Duicu care public a dat de înțeles că B1TV trebuie să înceteze cu criticile la adresa lui Duicu.

Bădin Andrei Dan a prezentat „life” reținerea și arestarea lui Duicu și apoi a dezvoltat subiectul în mai multe emisiuni, fiind o informație de interes public.

Acesta a resimțit ca o presiune, amenințare din partea colegilor de partid ai lui Duicu, reacțiile publice ale lui Nicolicea Eugen și Cornel Dobrițoiu care l-au acuzat pe Bădin că a luat mită de la Duicu și prin sms s-a transmis același lucru și directoarei de știri Andreea Tălmăcel (sms Nicolicea Eugen).

Atacurile la adresa lui Bădin au urmărit, se spune în declarație, nu numai ponegrirea acestuia, îndepărtarea lui din televiziune, dar și afectarea imaginii postului de televiziune prin efectele de scădere a ratingului.

Plata sumelor total împrumutate, Duicu le-a făcut prin bancă în contul lui Bădin, cum s-a mai făcut și prin 2011-2012; împrumuturile între aceștia erau frecvente, se făceau și plăți cash, la data declarației, Bădin fiind cel împrumutat, dator lui Duicu cu 1500 lei, urmare a plăților din februarie 2014 (f. 337 – vol. 2 dup). Amândoi au fost discreți în relația de prietenie, cu privire la împrumuturi.

În aceste condiții, e greu de crezut că au fost discreți, prudenți de ochii lumii când își acordau împrumuturi și provocator de vizibili, facil de identificați când a fost vorba de circuitul banilor de mită.

Mai mult, deși știau că sunt interceptate convorbirile telefonice, Bădin confirmă telefonic/sms primirea banilor prin bancă, depuși de Drăghia la cererea lui Duicu.

În declarația dată la 30.06.2015 în fața Curții, Bădin Andrei Dan și-a menținut declarațiile anterioare, inclusiv afirmația că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate.

Este de reținut din declarația din instanță faptul că Duicu l-a împrumutat pe Bădin cu 6500 euro la cumpărarea unui autoturism, second hand din Franța, împrumut recunoscut de ambii, după cum și faptul că pentru prestația săptămânală de la TELE 2 Drobeta era plătit cash de postul de televiziune, fiind de notorietate că celelalte cheltuieli le suporta Duicu.

Declarațiile martorei Rovana Plumb de la Parchet (8.07.2014) și din instanță (6.11.2015) sunt concordante și succint redau următoarele aspecte:

- cu Duicu Ioan Adrian, în calitate de coleg de partid, la inițiativa acestuia, a purtat câteva discuții cu ea despre campania pornită de B1TV împotriva sa și familiei sale;
- nu știe dacă Duicu a vorbit cu Bădin Andrei Dan despre încetarea emisiunilor al cărei subiect era Rovana Plumb și dacă i-a spus ceva despre această posibilă discuție,
- nu știe dacă Duicu a plătit vreo sumă de bani lui Bădin pentru a înceta denigrarea sa pe postul de televiziune;
- a refuzat inițiativa lui Duicu să participe la o emisiune a lui Bădin la revenirea ei din concediu pe tema Roșia Montană sau în legătură cu familia sa;
- a apreciat că a încetat campania de presă în legătură cu familia sa după ce s-a consumat subiectul și ceea ce își propusese realizatorul;
- nu a văzut vreo legătură între încetarea campaniei împotriva sa și o eventuală discuție dintre Duicu și Bădin.

Suspect în cauză, Bidilici Adrian (cercetarea sa a fost disjunsă) în declarația de la parchet (f. 28 - vol. 5 dup) confirmă afirmațiile inculpatului Bădin Andrei Dan cu privire la colaborarea

acestui din urmă cu TELE 2 Drobeta, că plățile pentru prestația sa săptămânală era făcută cash de postul de televiziune, iar celelalte cheltuieli erau acoperite de Duicu.

Curtea reține și faptul că era cunoscută relația cordială dintre Duicu și Bădin, acesta din urmă, sosit în Drobeta Tr. Severin era însoțit de Duicu, de alți reprezentanți ai autorităților locale, de Popescu Constantin de la Floricola SA etc.

De la Duicu știa că Bădin solicita cu împrumut diverse sume de bani și în condițiile acestei relații apropiate, Bădin fie îl lauda pe Duicu, fie îl critica, invitând în emisiunea ce o realiza oponentii politici ai acestuia.

Martorul a apreciat relațiile cu Bădin, în timpul colaborării lor TV și ulterior acestuia, ca fiind normale (f. 276 R).

Curtea reține din declarația martorului propus de Bădin Andrei-Dan și agreat și de procuror, Oancea Sorin, director al postului B1TV, aceleași aspecte relevate atât de Bădin cât și de Bidifci:

- Bădin Andrei Dan și-a desfășurat și își desfășoară activitatea de jurnalist ca profesionist, fiind angajatul B1TV, iar o perioadă a avut o colaborare la un post local de televiziune, cu îngăduința conducerii B1TV, pentru completarea veniturilor sale;

- subiectele alese de realizatorul emisiunii – respectiv Bădin Andrei Dan sunt prezentate conducerii în preziua emisiunii în procedura prevăzută de normele interne;

- Bădin a realizat 3-4 emisiuni cu subiectul Rovana Plumb agreat și de conducerea postului B1 TV, fiind cam singura televiziune care s-a ocupat de acest subiect;

- Bădin a realizat emisiuni și cu privire la situația juridică a lui Duicu Ioan Adrian;

- în urma unei cercetări interne, la nivelul instituției s-a apreciat că Bădin Andrei Dan nu a încălcat niciuna din atribuțiile prevăzute în fișa postului, dar având în vedere acuzațiile apărute în plan public cu privire la acesta și pentru a nu afecta imaginea B1TV s-a convenit ca Bădin Andrei Dan să nu mai participe la emisiunile televizate ci să se rezume la o colaborare fără implicare directă editorială;

- la nivelul activității publicistice, Bădin Andrei Dan a fost apreciat pentru că a dat dovadă de profesionalism, și în pofida prieteniei cu Duicu, el a separat relația privată cu acesta de exercitarea profesiei de jurnalist, fiind printre redactorii care au prezentat subiectul „Duicu” din toate perspectivele, indiferent de cei vizați și de relația de prietenie;

- subiectul cu referire la Rovana Plumb s-a abordat până la plecarea în concediu a lui Bădin iar cotele de audiență al emisiunilor respective au fost la nivelul mediei postului B1 TV;

- martorul Oancea Sorin a arătat că știa că Bădin și Duicu obișnuiau să-și împrumute diverse sume de bani cash, Bădin împrumutându-l pe Duicu când acesta venea la București;

- relațiile dintre martor și Bădin au fost și sunt strict colegiale, obișnuiau să se consulte cu privire la subiectele ce urmau să le abordeze pe post, dat fiind și experiența mai mare de ani de presă a lui Bădin (f. 121 – vol. 7 C.A.B.).

Acestor probatorii testimoniale li se adaugă și un volum de înscrisuri considerabil adunat de procuror prin demersurile sale în cadrul urmăririi penale și cele depuse de inculpat în ambele faze procesuale, incluzând și faza judecătii, cu excepția referirii la un rulaj bancar.

În rechizitoriul nu se face trimitere la aceste probatorii și nici în Ordonanța din 12.12.2014 emisă de procuror.

Nu se face vreo mențiune despre niciuna din cele 62 de percheziții domiciliare și 2 informatice.

Cererea scrisă de probatorii a procurorului de caz, însușită de procurorul de ședință din 11.09.2015 (f. 325 – vol. 8 C.A.B.) se referă doar la înscrisurile bancare și transcrierea de interceptări.

Dintre înscrisuri, corespondența prin e-mail confirmată de martorii audiați de procuror și instanță conturează procedura relatată în cauză cu privire la modul în care se convenea asupra subiectelor pentru emisiunea AKTUALITATEA B1TV realizată de inculpatul Bădin.

La revenirea din concediu a lui Bădin există noi discuții prin sistem electronic privind abordarea temelor legate de Ministerul Mediului și de Ministrul acestuia, Rovana Plumb, de Roșia Montană, în legătură cu care la acel moment Rovana Plumb, după propriile afirmații, avusese frecvente intervenții televizate, cenzurate ulterior la nivel de partid.

În dosarul de urmărire penală se regăsesc mai multe CD-uri cu imagini din emisiunile cu subiectul Rovana Plumb și conexe acestuia ca temă/persoană care atestă că la datele de 9,10,22 septembrie și de 23,29 septembrie 2013 s-au difuzat subiecte directe sau tangențial tratate de Bădin la AKTUALITATEA BITV, cu aceeași tematică.

Pe de altă parte, este de principiu că în urma sesizării cu privire la fapta ilicită și la persoana în sarcina căreia se reține activitatea infracțională, procurorul declanșează o procedură complexă de strângere a probelor, care să fundamenteze, ca și în cazul de față, existența infracțiunii, a vinovăției inculpatului, faptele și împrejurările în care s-a petrecut și orice alte aspecte de natură să conducă la o justă soluționare a cauzei.

Ele au menirea să convingă judecătorul că prin probe, responsabil și loial administrate, se fundamentează răsturnarea prezumției de nevinovăție de care inculpatul beneficiază până la o eventuală hotărâre de condamnare și sporește preponderența raționamentelor care conduc la pronunțarea sentinței sancționatorii.

În speță, probatoriile care converg spre dovedirea existenței infracțiunii de luare de mită reținută în sarcina inculpatului sunt:

- declarația dată de Duicu Ioan Adrian, în calitate de inculpat în aceeași cauză pentru alte fapte penale în care afirmă că: „Bădin i-a pretins 50.000.000 lei vechi să înceteze campania de presă împotriva Rovanei Plumb”;

- prin Drăghia, Duicu i-a plătit prin depunere în cont suma pretinsă, după ce Bădin prin sms a transmis numărul acestuia;

- Duicu l-a rugat insistent pe Bădin să înceteze campania pornită împotriva Ministrului Mediului.

Drăghia Valentina la rândul ei, suspectă în aceeași cauză, în declarația dată doar cu privire la suspectul Bădin, confirmă că la cererea lui Duicu, a dat telefon domnului Bădin (pe care nu-l cunoștea), a aflat numărul de cont trimis de acesta prin sms și a depus suma de 5000 lei indicată de Duicu în contul bancar respectiv, fără a i se spune sau a avea vreun indiciu ce însemna această plată, ce semnificație avea pentru vreunul sau cei doi.

Inculpatul Bădin Andrei Dan, atât la parchet cât și la instanță, recunoaște că Duicu i-a depus în contul său suma de 5000 lei printr-o secretară la numărul de cont transmis de el prin sms acesteia.

El afirmă că această plată reprezintă, conform unei înțelegeri mult anterioare, împrumuturi acordate lui Duicu la venirea în București, când nu avea cash încât nu obișnuia să folosească cardul, împrumuturi care urmau să i se restituie în totalitate la plecarea în concediu - august 2013.

El neagă comiterea infracțiunii de luare de mită. Bădin a apreciat declarația acuzatoare a lui Duicu, din situația lui de inculpat, ca o atitudine vindicativă susținută de reacția colegilor de partid, care au adresat amenințări lui Bădin și ca o urmare a emisiunilor acestuia, ce au transmis în direct reținerea, arestarea lui Duicu și alte aspecte în edițiile următoare ale emisiunii.

În speță, procurorul nu analizează din nicio perspectivă conținutul infracțiunii de luare de mită prevăzut de art.289 alin.1 C.pen., nu evaluează probatoriul în raport de cele patru modalități de săvârșire a acesteia și nici în ce măsură din conjunctura împrejurărilor faptei, modalitatea de comitere a acesteia este prin „pretindere”.

După narațiunea unor aspecte și derularea acestora în timp, procurorul, fără vreo motivație, aplică prevederile art.308 C.pen. și art.5 C.pen. și apreciază că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 alin1. C.pen., că Bădin ar fi pretins 5000 lei ca folos necuvenit pentru neîndeplinirea unui act ce intra în atribuțiile de serviciu (încetând campania împotriva Rovanei Plumb) ca realizator al emisiunii care prezenta acest subiect, angajat fiind al unei persoane juridice (art.308 C.pen.).

Singurul care afirmă că Bădin a cerut suma de 50.000.000 lei vechi ca acesta să înceteze campania denigratoare este Duicu Ioan Adrian.

În aceeași declarație Duicu arată că Bădin i-a trimis prin sms nr. de cont bancar.

Atât Duicu cât și Drăghia vorbesc de numărul de cont transmis telefonic și doar Duicu Ioan Adrian îi spune inculpatei Drăghia suma de 50.000.000 lei vechi s-o depună în cont. Drăghia nu cunoaște cu ce titlu Duicu a făcut această plată lui Bădin.

Din modul în care relatează Duicu, acesta l-a presat insistent pe Bădin să cedeze și în edițiile următoare ale emisiunii să nu mai aibă ca subiect pe Rovana Plumb.

Din această perspectivă, Duicu are reprezentarea, după spusele lui, a unui folos necuvenit remis lui Bădin care în schimb urma să înceteze campania în discuție.

Bădin confirmă primirea banilor în cont și apreciază după depunerea acestora de Duicu prin intermediul secretarei că suma reprezintă cuantum total al unor împrumuturi date lui Duicu în timp și cu privire la care învoiseră să-i fie returnate la plecarea în concediu.

Toate probatoriile confirmă că în august Bădin a plecat în concediu, depunerea în cont fiind făcută în 6.08.2013.

Printre martorii audiați și menționați în citativul rechizitoriului și ulterior audiate și de instanță este și Rovana Plumb, din a cărei declarație, asemenea celei lui Drăghia, nu rezultă nicio acuzație la adresa lui Bădin, în sensul legii penale.

Martora nu știa nimic concret despre eventualele discuții dintre Duicu și Bădin, nu cunoaște despre plata vreunei sume de bani, către cine și cu ce scop și consideră în ce privește campania împotriva acesteia și a familiei sale că a încetat subiectul când s-a consumat din punct de vedere mediatic.

Și Duicu și Bădin declară că se cunosc de mulți ani (2009 și chiar dinainte de prin anii 2000), că Bădin a lucrat la TELE 2 Drobeta, post de televiziune al familiei Duicu, fiind remunerat pentru colaborarea cu acest post local.

Și suspectul Bidilici și martorul Oancea Sorin, audiați în instanță, confirmă afirmațiile lui Bădin că Duicu suporta cheltuielile de cazare, masă, transport cu ocazia deplasărilor în Drobeta Tr. Severin, din prietenie.

Relația lor amicală este confirmată și de Bidilici și de Oancea oameni de televiziune cu care Bădin a colaborat mulți ani, fie că era vorba de B1TV, fie TELE 2 Drobeta.

Inculpatul a declarat că bunicii erau din Vânu Mare, din zonă, că îi vizita frecvent și de fiecare dată se întâlnea cu Duicu și alți reprezentanți ai autorităților locale, cu Popescu Constantin de la „Floricola” SA etc.

Acest lucru îl confirmă și suspectul Bidilici.

Întâlnirile de sfârșit de săptămână în București, la câte un restaurant, dintre Bădin și Duicu sosit pentru întâlnirile de luna de la partid, sunt confirmate și de Oancea Sorin.

Și Bidilici și Oancea confirmă că Bădin și Duicu se împrumutau reciproc, fără însă să cunoască și detalii cum ar fi cuantumul sau condițiile de restituire.

În afara unor împrumuturi apreciate mici de până la 1000 - 3000 lei Duicu l-a împrumutat pe Bădin cu 6500 euro pentru un autoturism second hand adus din Franța, împrumut restituit lui Duicu, dar față de care Bădin este încă dator cu 1500 lei primiți (împrumut în februarie 2014), deci mult după data de 6.08.2013.

Însuși procurorul consemnează (f. 269 R) că Bădin și Duicu se aflau „într-o relație de amicitie”, că Bădin lucrase la postul TV local al familiei Duicu, beneficiind de facilități, că aceștia comunicau frecvent prin telefon, că se întâlneau în București, că Duicu era cel care insistent îl apela telefonic. Din tonul și modul de adresare unul altuia se degajă o relație foarte apropiată în care se accepta chiar și un limbaj licențios.

Contrar afirmației lui Duicu din declarația sa de inculpat (nu martor, nu denunțător) că Bădin i-ar fi cerut 50.000.000 lei vechi, procurorul reține (f. 272 R) că „Bădin i-a solicitat acestuia (Duicu) să-i dea o sumă de bani pe care să o depună într-un cont bancar”, și nicidecum o anume sumă.

În rechizitoriu se mai susține că în perioada în care Bădin arată că l-a împrumutat pe Duicu, de fapt Bădin s-ar fi împrumutat de la Duicu, căruia i-a cerut, 2500 lei (f. 279).

Această împrejurare nu vine decât să confirme că între cei doi existau frecvente împrumuturi, cunoscute printre apropiați, ca atare, nu și cu privire la cuantum sau condiții de restituire.

S-a apreciat în actul de sesizare, că în urma analizei rulajului contului bancar de la BRD al lui Bădin Andrei Dan, acesta nu ar fi avut resurse sau nu rezultă că i-ar fi remis din cont lui Duicu sume de bani cu titlu de împrumut.

Dar tot în rechizitoriu se reține că Bădin avea un salariu de aproximativ 8500 lei lunar și mai obținea venituri din alte colaborări jurnalistice permise de conducerea B1TV.

Or, din această perspectivă nu se poate vorbi despre o disproporție a puterii financiare dintre cei doi, câtă vreme pretinsele împrumuturi erau în jurul unor sume accesibile inclusiv lui Bădin, care pentru sume mai substanțiale a apelat la Duicu (6500 euro pentru autoturismul second hand adus din Franța).

Bădin i-a restituit acest împrumut astfel cum a declarat în instanță la 30.06.2014, când, la întrebarea avocatului inculpatului Duicu a confirmat că acesta nu mai avea nici un împrumut de restituit, în timp ce Bădin îi mai este încă dator din februarie 2014 cu 1500 lei.

În actul de inculpare, se reține că, Bădin în calitatea de realizator al emisiunii AKTUALITATEA B1TV, între altele, „propune pe baza documentării proprii materiale publicistice de calitate”, „întocmește o listă cu subiectele care urmează a fi dezbătute”, „cu detalii referitoare la conținutul editorial al emisiunii ce se va difuza” și le înaintează producătorului, redactorului și directorului de știri.

Aceste aspecte sunt confirmate de Bădin în cele trei declarații date, de martorii Bidilici și Oancea Sorin, directorul postului B1TV, care au precizat că în preziua emisiunii are loc o discuție pe tematica subiectelor și conving, în linia politicii postului, asupra subiectelor ce se vor difuza.

Bădin face trimitere la e-mailul și sms-ul primite de Aura Titirică prin care Bădin o anunța de presiunile lui Duicu, de a nu mai difuza emisiuni referitoare la Rovana Plumb, iar Nicolicea Eugen, în preziua declarației incriminatoare a lui Duicu, o încunoaște că are probe că Bădin a luat mită de la Duicu.

Între probatoriile încuviințate inculpatului Bădin în ambele faze procesuale se regăsesc înscrisuri, CD-uri, transcripturi, desfășurător de emisiuni elocvente în cauză sub aspectul presupusei dererierări a relației de prietenie dintre Bădin și Duicu, ca urmare a difuzării de imagini în direct de la reținerea și arestarea lui Duicu și realizarea unor ediții ulterioare cu acest subiect.

Așa s-ar explica, în opinia lui Bădin, declarația lui Duicu din 13.06.2014, posibil indusă de colegii de partid care au adresat amenințări la adresa lui Bădin la sfârșitul emisiunii din 12.06.2013 prin Nicolicea Eugen, de la unul din lideri de frunte ai partidului în emisiunea altui coleg de redacție, nemulțumiți de afectarea imaginii de partid.

Un alt aspect, reținut și de procuror, este modul cum era perceput Bădin Andrei Dan în media și ce conduită avea acesta în relația cu Duicu în raport de exercitarea profesiei sale.

Bidilici vorbește de o atitudine oscilantă a lui Bădin față de Duicu pe care, pe de o parte, îl lauda, pe de altă parte era foarte critic, iar în emisiunile sale de la TELE 2 Drobeta invita oponenții politici ai acestuia.

Oancea Sorin a declarat că Bădin Andrei Dan este om de presă de mulți ani, se consulta cu acesta de multe ori, dădea dovadă de profesionalism și a apreciat, că în pofida prieteniei sale cu Duicu, de notorietate, el a fost unul dintre cei care n-a urmărit să-l favorizeze pe Duicu, dimpotrivă a transmis în direct reținerea, arestarea acestuia, a dezvoltat subiectul în edițiile următoare ale emisiunii.

Bădin a știut să separe prietenia de exercitarea profesiei sale de jurnalist imparțial, consecvent principiilor breslei.

Din declarațiile inculpatului rezultă că Duicu a refuzat să apară în emisiunea lui Bădin deși i-a făcut numeroase invitații. El aborda deschis orice subiect privind autoritățile locale inclusiv pe Duicu dacă deținea informații verificate, chiar prin reporter trimis în teritoriu.

Evaluând probatoriile legal administrate ce vizează persoana și fapta, vinovăția, împrejurările în care se susține de acuzare că s-a comis și toate celelalte elemente care au definitivat tabloul presupus infracțional, Curtea urmează în condițiile date să aibă în vedere următoarele:

Probatoriul administrat, în condițiile legii are menirea să răstoarne pe deplin prezumția de nevinovăție. Judecătorul evaluează și apoi printr-o liberă apreciere, în mod rezonabil, imparțial și onest distinge în limite obiective, între probele care sunt total sau parțial în sprijinul acuzării și cele care prin preponderența lor creează convingerea existenței unui dubiu.

Și Înalta Curte apreciază în mod constant că la pronunțarea unei condamnări, judecătorul trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe probe sigure, certe, iar dacă probele în acuzare nu au un caracter cert, sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, atunci urmează a se da eficiența regulii „orice îndoială este în favoarea inculpatului” (in dubio pro reo – „corolar al prezumției de nevinovăție”).

Hotărârea judecătorului nu se poate fundamenta pe probabilitate, ci pe certitudinea realității prin probe complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă – fapta supusă judecării, fără echivoc.

Când în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, în sensul legii penale, iar alte probe nu se întrevăd, ori pur și simplu nu mai există și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție și deci inculpatul trebuie achitat” (Î.C.C.J. – Secția penală – dec. Pen. nr.3465/27.07.2017, dosar nr.943/32/2006).

În speță, sunt probe că inculpatul Duicu a remis inculpatului Bădin o sumă de bani, într-un quantum indicat de Duicu, și nu de Bădin.

Prin ele însele aceste probe nu sunt și suficient de concludente să conducă la dovedirea unei vinovății în sensul infracțiunii de luare de mită.

Lipsa unor probe sigure, certe, fără echivoc care să susțină acuzarea ori existența unor probe dar puțin sustenabile pentru acuzare, dau naștere îndoielii care îi este favorabilă inculpatului.

Aparentele declarații acuzatoare nu sunt date sub prestare de jurământ, ci provin de la persoane aflate într-o situație judiciară precară/inculpat, suspect – cercetați în același dosar, cu un interes propriu în cauză, cu efectul unei credibilități îndoielnice a declarațiilor din această perspectivă.

Și instanța supremă a considerat ca o gravă eroare acuzarea unui inculpat în baza unei declarații ale unei alte persoane urmărită penal, când prin activitatea de judecată concretă se constată absența probelor.

Martorii audiați la Parchet, instanță sau doar în instanță, au declarații concludente, concordante în sensul că nu știau ca inculpatul Duicu să-i fi dat vreo sumă de bani lui Bădin și cu ce titlu (Rovana Plumb), ori cu ce scop (Drăghia Valentina); cei doi obișnuiau frecvent să-și împrumute reciproc diferite sume de bani, pe care și le restituiau conform înțelegerii lor (Bidilici și Oancea); - inculpatul Bădin a plecat în concediu la câteva zile după emisiunea difuzată la 2 august 2013, iar la întoarcere a mai realizat emisiuni despre Ministerul Mediului, legat de Roșia Montană cum confirmă martorul Oancea Sorin și CD-urile depuse la Parchet cu emisiunile din 9,10.22,23 și 29.09.2013.

Orice alte aspecte ce exced fazei urmăririi penale sunt inexistente în concluziile orale și scrise ale procurorului, nu se referă decât la interceptări, excluse de altfel prin Încheierea din 28.11.2014, și la declarațiile de martori din lucrări. Nu se face nicio referire la probatoriul administrat în instanță, nicio evaluare, măcar de circumstanță, a ansamblului probelor, a corelării lor, pentru a-și fundamenta concluziile prin care a solicitat condamnarea inculpatului Bădin și confiscarea sumei de 5000 lei.

Data fiind precaritatea dovezilor instrumentate în faza urmăririi penale, procurorul avea posibilitatea pe parcursul cercetării judecătorești să lămurească toate aspectele rămase neacoperite sub aspect probatoriu.

Acuzarea și-a focalizat susținerile pe cele câteva convorbiri interceptate de către Serviciul Român de Informații în temeiul Legii nr.51/1991, excluse încă din camera preliminară pentru motivele deja expuse, și acelea redate fragmentar, selecționate după relevanța apreciată de ofițerul judiciar sau procuror în funcție de cine a transcris interceptările.

Când este vorba de dovedirea vinovăției unui inculpat nu se poate reduce totul doar la o replică dintr-o convorbire telefonică, ignorând celelalte cerințe ale legii, pentru ca din toate împrejurările, conexiunile de probatorii să se stabilească cert în contextul dat că probele acuzatoare sunt cu adevărat determinante. Și aceasta în condițiile în care, mai degrabă, prin aceste interceptări se definește caracterul intransigent al inculpatului în abordarea subiectelor de presă indiferent de persoană – primar, Popescu Constantin de la SC Floricola SA, Rovana Plumb și chiar Duicu avertizat de inculpat în pofida prieteniei lor, că se ocupă și de el dacă are informații să dezvolte o temă despre acesta. Este relevant faptul că Bădin se exprimă categoric împotriva oricărei înțelegeri ilicite cu Duicu referitor la „cucoană” că se documenta temeinic pe subiectele difuzate, iar atitudinea lui era aceeași în mediul privat sau public, în compania și a altor persoane (întâlnirea dintre Duicu, Popescu Constantin, alte persoane și Bădin între cele două emisiuni din 29.07. și 2.08.2013). Acest aspect se corelează și cu alte probe pe care procurorul evită să le analizeze, să le explice, inclusiv prin faptul că Duicu nu a contestat afirmațiile lui Bădin, ba mai mult, prin

intermediul întrebărilor puse de avocat s-au mai configurat și alte împrumuturi, mai consistente, pe care Duicu i le-a acordat lui Bădin, restituite în tranșe, în timp. A reieșit că Duicu nu mai are nicio datorie față de Bădin, în schimb acesta încă datorează, din februarie 2014, lui Duicu 1500 lei.

Parchetul nu explică prin probatoriul administrat de acesta în faza urmăririi penale la care reduce întreaga cercetare în cauză, cum se interpretează preocuparea lui Bădin de a mai obține informații despre Rovana Plumb și activitatea acesteia și a constitui și alte subiecte (http://www.zmeneus.ro/dezvăluiri-investigații/rovana-plumb-a_plătit-peste_200.000 euro pentru curățenia unei firme fără angajați și cu un alt obiect de activitate – 109276; e-mail din 4.12.2013), - comentariile acerbe ale inculpatului în contextul reținerii, arestării și presupusei activități infracționale a lui Duicu, când se putea socoti vulnerabil după primirea sumei de 5000 lei nu cu titlu de împrumut, ci de mită.

Este evidentă disproporționalitatea dintre probatoriul considerat definitiv de procuror – o replică dintr-o convorbire telefonică (exclusă la 28.11.2014) și propriile supoziții ale acestuia, care, nedovedite prin probe, nu au valoare incriminatorie pe de o parte, și declarațiile testimoniale, înscrisurile care sunt în mai mare concordanță cu declarația inculpatului decât cu susținerile acuzării, pe de altă parte.

Procurorul nu a dovedit că suma primită de Bădin – 5000 lei a fost cu titlu de mită și nu împrumut, iar în lipsa unor probe convingătoare, certe, pertinente, clare, cererea de condamnare a inculpatului Bădin Andrei Dan nu poate fi primită față de incidența art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen.

Câtă vreme există îndoială rezonabilă și puternică referitoare la titlul cu care Duicu Ioan Adrian a remis suma de bani lui Bădin Andrei Dan libera apreciere a probelor evaluate în ansamblul lor, nu a condus la convingerea fermă a judecătorului că există probe certe, sigure că fapta a fost săvârșită de inculpat cu vinovăția cerută de lege și incontestabil dovedită, pentru argumentele pe larg detaliate și ample susținute de dovezile cauzei, Curtea urmează în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. să achite pe inculpatul Bădin Andrei Dan pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.289 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.308 C.pen. și art.5 C.pen. (faptă descrisă în Capitolul VII – fila 267-280 R).

În fine, într-o ultimă frază a Capitolului VII al rechizitoriului (f. 280 R) procurorul arată că:

„În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită prevăzută de art.244 alin.1 din Codul penal 1968 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. comisă de către Duicu Ioan Adrian (corelativă infracțiunii de luare de mită comisă de Bădin Andrei Dan), față de prevederile art.255 alin.3 din Codul penal din 1968, ținând cont de denunțarea faptei anterior sesizării organelor judiciare cu privire la aceasta urmează a se dispune o soluție de clasare”, ceea ce s-a și dispus „în baza art.315 alin.1 lit.b C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.h C.pr.pen. prin dispozitivul Rechizitoriului”.

Nici oral și nici în concluziile scrise procurorul nu a făcut vreo referire și la soluția de clasare cu privire la fapta de dare de mită comisă de Duicu Ioan Adrian.

Art.314 C.pr.pen. prevede că: „după examinarea sesizării, când constată că au fost strânse probe necesare potrivit dispozițiilor art.285 C.pr.pen., procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, soluționează cauza prin ordonanță dispunând:

a) clasarea când nu exercită acțiunea penală, ori după caz stinge acțiunea penală exercitată întrucât există unul dintre cauzele prevăzute la art.16 alin.1 C.pr.pen.”.

Clasarea se dispune, între altele, conform art.315 C.pr.pen. când:

... „b) există unul dintre cazurile prevăzute la art.16 alin.1”.

Textele la care face trimitere art.314 C.pr.pen., se referă la:

„- urmărirea penală care are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată (art.285 C.pr.pen.)”

- la cazul care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale prevăzută de art.16 alin.1 lit.h C.pr.pen.:

- „există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege”.

În situația clasării cauzei prin Rechizitoriu (art.328 alin.3 C.pr.pen.) procurorul, odată sesizat este obligat să procedeze la investigarea acesteia, la administrarea de probatorii și la motivarea

soluției de clasare cu privire la cazul de clasare, în ce măsură acesta se încadrează în prevederile art.16 C.pr.pen. în vigoare.

Procurorul se referă la infracțiunea comisă de Duicu Ioan Adrian în temeiul „art.255 alin.1 C.pen. (1968)” corelativă infracțiunii de luare de mită comisă de Bădin Andrei Dan (art. 289 alin.1 C.pen. în vigoare) în condițiile art.5 C.pen. și face aplicarea art.255 alin.3 C.pen. potrivit căruia „Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea infracțiune”. (Parchetul se afla în posesia interceptărilor ce vizau episodul Duicu-Bădin cu mult înainte de audierea inculpatului Duicu potrivit actelor de la dosar).

Pentru considerentele enunțate și în temeiul textelor de lege la care face trimitere organul de urmărire penală, procurorului îi revine obligația să motiveze soluția de clasare și incidența prevederilor art.16 alin.1 lit.h C.pr.pen. în raport de elementele concrete ale speței.

*
* *

III. Inculpata Feraru Grigorița a fost trimisă în judecată, în stare de libertate, la 28.07.2014 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA pentru comiterea **infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.5 C.pen.**

„Fapta inculpatei constă în exercitarea atribuțiilor funcției de consilier principal în cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți pretinzând și primind de la Duicu Ioan Adrian un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum se vor prezenta) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu în sensul realizării intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN SRL” (f. 134 R).

În Capitolul II al rechizitoriului, procurorul se referă la pretinsa faptă de luare de mită reținută în sarcina inculpatei Feraru Grigorița în paginile 93,94,101,106,107,112,113,116,117,120,121,122,132,133 și 134.

În actul de sesizare se consemnează că:

- „Feraru Grigorița și-a exercitat atribuțiile de serviciu în favoarea societății controlate de Duicu Ioan Adrian” (f. 93, 94R);

- dintr-o transcriere a unei convorbiri telefonice din 12.04.2013 (interceptată pe mandat de siguranță națională exclusă din probatoriu la 28.11.2014) dintre Duicu Ioan Adrian și Feraru Grigorița reiese că Feraru Grigorița nu cunoștea că Alpha Medical nu depusese cerere de evaluare în vederea contractării de servicii paraclinice RMN, ci doar bârfe neconfirmate (f. 101 R);

- Feraru Grigorița lucra în Biroul de contractări servicii paraclinice și făcea parte din echipele de control formate din doi funcționari, iar aceasta și dr. Torsin au format comisia de evaluare care a stabilit punctajul aplicat SC „Alpha Medical” și în baza căruia s-a încheiat contractul dintre această societate și CJAS Mehedinți la 30.04.2013 pentru suma de 69.201 lei lunar alocată pentru decontarea de servicii paraclinice RMN (f. 106,107R);

- după încheierea contractelor dintre CJAS și SC ROMRAD-RMN SRL și respectiv SC Alpha Medical SRL semnate de Rolea Elisabeta Zenovia pe baza Notelor de fundamentare întocmite de Feraru Grigorița, a continuat să-și exercite atribuțiile de serviciu în vederea favorizării SC ROMRAD-RMN și în defavoarea SC Alpha Medical (f. 112 R);

- Feraru Grigorița a întocmit Note de fundamentare cu privire la cereri de suplimentare a valorii anuale de contract, cu propunerea de recontractare la 7.06.2013 (cerere SC Alpha Medical), la 21.06.2013 (cerere SC ROMRAD-RMN), 28.08.2013 (acte adiționale cu fiecare din cei doi furnizori de servicii paraclinice RMN), 14.10.2013 (cerere SC Alpha Medical), 18.10.2013 (act adițional – SC Alpha Medical) (filele 122,113,117 R);

- după rectificarea bugetară din 11.11.2013, Rolea Elisabeta Zenovia repartiza sumele suplimentare către SC ROMRAD-RMN SRL și SC Alpha Medical, după care, se susține de către procuror, Feraru Grigorița solicita lui Nebancea Marian Lucian, administratorul SC Alpha Medical să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate în vederea redistribuirii (f. 116 R);

- în baza Notelor de fundamentare întocmite de Feraru Grigorița s-au întocmit acte adiționale și cu SC ROMRAD-RMN și cu SC Alpha Medical pentru diminuarea valorii anuale de contract la **26.11.2013** (cerere SC Alpha Medical privind imposibilitatea utilizării sumei de 133.150 lei pentru investigații ce nu se puteau realiza și deconta), la **3.12.2013** (pentru lunile septembrie și octombrie 2013), la **17.12.2013** (pentru luna decembrie 2013), la **30.12.2013** (încheiere acte adiționale cu ambele societăți paraclinice RMN pentru prelungirea de către CJAS a perioadei de valabilitate pentru ianuarie-martie 2014 a contractelor de servicii paraclinice RMN) la **22.01.2014** (cerere daune valoare anuală de contract formulată de SC Alpha Medical – f. 120 R).

La fila 121 rechizitoriu se redă un fragment din declarația martorului Nebancea Marian Lucian (neînregistrată video) administratorul SC Alpha Medical SRL, care, între altele, declară că, după rectificarea bugetară, Feraru Grigorița i-a comunicat că i s-a repartizat un plafon mai mare pe luna septembrie de 170.000 lei pentru investigații paraclinice pe care trebuie să-l consume (f. 121 R);

- Nebancea Marian Lucian, aflat în biroul lui Feraru Grigorița la 14.10.2013, i-a comunicat acesteia că nu poate utiliza sumele alocate societății sale și „i-am spus să-mi întocmească o cerere prin care societatea mea renunță la 200.000 lei”; aceasta a întocmit cererea nr.128/14.10.2013 prin care el aducea la cunoștință CJAS că nu poate consuma 200.000 lei și cerea măsurile legale ce se impuneau, cerere similară către CJAS și la 1.04.2014 (f. 121 R);

- în aceeași declarație (f.121 R), martorul Nebancea, spre finalul mărturiei a arătat că Feraru Grigorița i-a sugerat să renunțe la sumele alocate în plus, adresele de renunțare erau întocmite pe la jumătatea lunii de Feraru Grigorița pe calculatorul acesteia, existând posibilitatea realocării acestor sume către ceilalți furnizori de paraclinice;

- Nebancea a mai precizat că, în urma verificărilor efectuate de comisia de evaluare i se stabilise un punctaj maxim care-i dădea dreptul să deconteze până la concurența sumei de 69.201 lei lunar, dar pe care l-a realizat uneori și într-o singură lună a ajuns la suma de 180.000 lei (f. 121 R);

- invitat la CJAS de Rolea Elisabeta Zenovia prin Feraru Grigorița (lucra la Biroul de contractări servicii paraclinice), Nebancea a aflat că i s-a suplimentat plafonul alocat pentru investigații RMN (f. 121 R).

Din rechizitoriu mai rezultă că în urma percheziției din 2.04.2014 în biroul lui Feraru Grigorița s-au găsit o Notă de fundamentare de propunere actualizare valoare de contract către SC Alpha Medical SRL și suplimentarea sumei pentru SC ROMRAD-RMN SRL, și un proiect de act adițional de suplimentare privind pe SC ROMRAD-RMN SRL (f. 122 R).

În actul de sesizare (f. 131 R) se reține că Duicu Ioan Adrian s-a folosit de funcțiile sale din partid și din administrație să obțină un folos necuvenit pentru Feraru Grigorița prin determinarea lui Gheorghe Constantin (în realitate Gherghe Constantin), primarul municipiului Drobeta Tr. Severin – membru PSD, să-l numească pe soțul acesteia Feraru Florin într-o funcție publică de conducere în cadrul aparatului tehnic al Primăriei.

Se arată totodată că prin aceste demersuri Duicu Ioan Adrian a urmărit să o determine pe Feraru Grigorița, consilier principal la CJAS, ca în perioada încheierii pe anul 2013 a contractelor de prestări servicii paraclinice, aceasta să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul lui.

Se mai precizează în rechizitoriu că aceste demersuri au început în luna aprilie 2013, că Gherghe Constantin, prin dispoziția nr.171/23.02.2013 l-a numit pe Feraru Florin în funcția de șef serviciu în cadrul Direcției de impozite și taxe – promovare temporar pentru 6 luni, ca șef Serviciu asistență contribuabil, soluționare contestații și petiții, cu o creștere de salariu de la 1954 lei la 3439 lei.

Tot din actul de sesizare rezultă că Florin Feraru, anterior deciziei 171/23.01.2013, fusese desemnat prin dispoziția nr.3413/2.12.2013 să coordoneze activitatea aceluiași serviciu (f. 132 R).

Se redau două fragmente selectate din două convorbiri telefonice din data de 12.04.2013, interceptate și transcrise în urma punerii în aplicare a unui mandat de siguranță națională, dintre Duicu și Gherghe și respectiv dintre Duicu și Feraru Grigorița (excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară) prin care procurorul susține că în aprilie 2013 Duicu a afirmat față de Gherghe Constantin, că are o obligație față de Feraru Florin (f. 132 R).

În același context, procurorul susține că Duicu s-a interesat la Feraru Grigorița să verifice dacă în vederea încheierii contractelor de furnizare servicii paraclinice, SC Alpha Medical a depus

cerere de evaluare; nu știa mai mult decât „bârfe auzite și nimic despre o eventuală cerere a lui Nebancea” (f. 133 R).

Totodată s-a evidențiat de către procuror că demersurile lui Duicu în promovarea lui Feraru Florin aveau ca scop determinarea și recompensarea lui Feraru Grigorița pentru modalitatea în care aceasta înțelegea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu în circumstanțele detaliate în rechizitoriu (f. 133 R).

Actul de sesizare cuprinde și redarea unui fragment din declarația martorului Gherghe Constantin care afirmă că:

- în aprilie 2013 a avut una-două discuții cu președintele Consiliului Județean Mehedinți Duicu Ioan Adrian care i-a spus că are o obligație față de Feraru Florin fără a-și aminti și de soția acestuia și cu privire la care i-a cerut să-l numească pe acesta șef Serviciu la Persoane fizice în cadrul Direcției de impozite și taxe, Turnu Severin. În urma discuției cu șefa Direcției de impozite și taxe, Mateescu Marilena, urmare și rugăminții dlui Duicu, primarul a hotărât, în acord și cu directoarea Direcției, să-l numească prin dispoziția nr. 171/23.01.2014 pe Feraru Florin, Șef Serviciu la Serviciul Asistență Contabilitate din cadrul Direcției Impozite și taxe Dr. Severin, începând cu 22.01.2014. S-a mai arătat că Feraru Florin, personal, în mai multe rânduri, îi solicitase primarului să-l numească șef serviciu la Serviciul persoane fizice, cerința cu care Gherghe Constantin, indiferent și de insistențele lui Duicu Ioan Adrian, nu a fost de acord, numindu-l într-o funcție similară aceleia din cadrul aceleiași direcții”.

Prin Încheierea din 28.11.2014, judecătorul de cameră preliminară a dispus, printre altele, remedierea mai multor neregularități, în temeiul art.345 și urm. C.pr.pen., inclusiv cu privire la descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatei Feraru Grigorița referitor la infracțiunea prev. de art.254 alin.1 C.pen. (1969) cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

În ordonanța din 12.12.2014 s-a reținut că judecătorul de Cameră preliminară a invocat că „faptele reținute în sarcina inculpatei Feraru Grigorița sunt descrise într-o modalitate din care nu rezultă din context infracțiunea comisă, nu se distinge modalitatea în care a acționat infracțional inculpata, care erau obligațiile profesionale încălcate, nu operează nicio evaluare a probatorului și niciun reper temporal când s-a săvârșit infracțiunea, existând neconcordanțe legate de data săvârșirii faptei”, pe de altă parte „extrasele de convorbiri menționate în cuprinsul rechizitoriului nu indică procesul-verbal de redare în care acestea se regăsesc”.

Prin Ordonanța din 12.12.2014 procurorul a completat descrierea faptelor inculpatei Feraru Grigorița cu următoarele (f. 7-14 Ordonanță):

- „obligațiile profesionale încălcate de inculpată sunt cele impuse de Codul penal tuturor funcționarilor, respectiv de a nu pretinde și de a nu primi foloase pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu”;

- „infracțiunea de luare de mită a fost săvârșită de inculpata Feraru Grigorița în modalitatea pretinderii și primirii de la Duicu Ioan Adrian a unui folos constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere, în scopul de a-și îndeplini îndatoririle care îi reveneau în calitate de consilier principal în cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți”;

- „cum se arată în starea de fapt reținută în rechizitoriu, Feraru Grigorița și-a exercitat atribuțiile de serviciu în mod neadecvat în beneficiul ROMRAD-RMN SRL, între care:

1) întocmirea Notelor de fundamentare pe baza cărora au fost încheiate actele adiționale prin care s-au diminuat sumele alocate unei societăți comerciale concurente și s-au alocat sume suplimentare în favoarea SC ROMRAD-RMN SRL;

2) efectuarea de controale cu caracter pur formal cu privire la activitatea ROMRAD-RMN, controale soldate cu constatarea „unei depline conformități” a activității acesteia, în totală contradicție cu situația reală, expusă pe larg în cuprinsul rechizitoriului”.

Sub aspectul laturii obiective, furnizarea folosului către Duicu rezultă din declarația lui Gherghe Constantin și înregistrarea convorbirii celor doi. „Aceste mijloace de probă atestă că numirea lui Feraru Florin (soțul lui Feraru Grigorița) în funcția de conducere s-a realizat exclusiv ca urmare a demersurilor realizate de Duicu”. Această funcție de conducere presupunea creșterea salariului de bază lunar al lui Feraru Florin. „Numirea soțului într-o funcție de conducere cu creșterea salariului au natura unor foloase pe care inculpata Feraru Grigorița le-a obținut de la Duicu Ioan Adrian. Pe de altă parte, promovarea unei persoane într-o funcție de conducere nu pe

baza competențelor profesionale, ci ca urmare a influenței exercitate de un lider politic, califică acest folos ca necuvenit” (f. 8)

În Ordonanță se mai precizează că din „afirmațiile inculpatului referitoare la obligația sa față de Feraru Grigorița în considerarea funcției pe care aceasta o deținea în cadrul Casei de asigurări, rezultă că acesta acționa ca urmare a unei solicitări anterioare a inculpatei. Această împrejurare este demonstrată și de probele indirecte ale cauzei, întrucât nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească Feraru Florin și la contracandidatul acestuia în lipsa unei cereri exprese a inculpatei Feraru Grigorița”.

Sub aspectul laturii subiective rezultă din probele cauzei, afirmă procurorul în rechizitoriu că „inculpata a cunoscut modalitatea necuvenită în care urma să fie obținut folosul, cât și că scopul acestuia era legat de modalitatea în care își îndeplinea atribuțiile de serviciu”.

Procurorul susține în actul de sesizare al instanței că „din convorbirile înregistrate rezultă că inculpata i-a cerut lui Duicu Ioan Adrian ca numirea soțului să se realizeze prin înlăturarea persoanei care urma să ocupe funcția de conducere. Din convorbirea dintre Duicu și Gherghe Constantin – primarul Dr. Tr. Severin rezultă potrivit procurorului că Duicu a precizat în mod expres că obligația de a da curs solicitării inculpatei derivă tocmai din funcția acesteia și din atribuțiile pe care le avea în legătură cu bugetul alocat societății ROMRAD-RMN SRL. După discuția dintre Duicu și Feraru Grigorița cu privire la alocarea fondurilor din bugetul de asigurări de sănătate pentru realizarea de investigații RMN, Duicu a avut discuția cu Gherghe Constantin, într-un interval de 40 de minute după prima convorbire” (f. 9 R).

Infracțiunea de luare de mită s-a desfășurat într-un „interval cuprins între martie 2013 – ianuarie 2014 când Gherghe Constantin a emis dispoziția 171/23.01.2014 prin care Feraru Florin este numit în funcția de conducere în cadrul Direcției de impozite și taxe Drobeta Tr. Severin, martie 2013 este, potrivit rechizitoriului, momentul primei pretinderi din partea inculpatei, căreia Duicu Ioan Adrian i-a dat curs, transmițând solicitarea către primarul Gherghe care l-a numit pe Feraru Florin în ianuarie 2014 șef de Serviciu asistență contribuabili” (f. 9 R).

Referitor la identificarea pasajelor din convorbirile citate în rechizitoriu, procurorul a precizat că dispozițiile art.328 C.pr.pen. dispun „doar că rechizitoriu cuprinde date referitoare la probe și mijloace de probă”. Convorbirile redactate în rechizitoriu reprezintă extrase relevante. Pe de altă parte se susține în Ordonanța din 12.12.2014 „cadrul de procedură penală nu reglementează modalitatea în care se face identificarea mijloacelor de probă în rechizitoriu”.

Convorbirile și comunicările telefonice la care se face referire în Rechizitoriu se regăsesc în procesele verbale din 31.03.2014 și 21.07.2014 (f. 12 Ordonanță).

*
* *

Inculpata **Feraru Grigorița** a fost audiată la Parchet (f. 315 – vol. 2 dup, f. 33-34 – vol. 6 dup), declarațiile fiind consemnate în dosarul de urmărire penală. În Rechizitoriu nu se face cunoscută poziția procesuală a inculpatei și nu există vreo referire la eventuale probe propuse și administrate de aceasta în faza de urmărire penală.

Inculpata Feraru Grigorița a declarat următoarele:

- în calitate de consilier principal la CJAS Mehedinți are drept atribuții:
 - verificarea documentelor justificative depuse în vederea decontării de către furnizorii de servicii paraclinice, prin sondaj pentru a verifica concordanța între datele înscrise prin aplicația S.I.U.I. și cele scriptice;
 - utilizarea aplicației informatice S.I.U.I. prin care se validează raportările transmise de acești furnizori, conform regulilor de validare proprii sistemului folosit și la întocmirea decontului care trebuie să se încadreze în valoarea de contract;
 - inculpata lucrează în format electronic și cu documentele editate pe hârtie, cu biletele de trimitere însoțite de fișele de solicitare, borderourile, desfășurătoare emise de aplicația S.I.U.I de la sediul furnizorului, pe baza semnăturii electronice;

- operațiunea aceasta este urmată de întocmirea documentelor de plată către furnizorul de servicii paraclinice, ordonanțierea de plată, nota de fundamentare, înaintarea actelor către contabilitate pentru efectuarea plății;

- această procedură s-a aplicat și pentru SC ROMRAD-RMN SRL al cărei reprezentant legal este Drăghia Valentina, societate care aparține lui Duicu Ioan Adrian;

- valoarea anuală de contract a fost mai mare în 2013 decât în anii precedenți de care a beneficiat SC ROMRAD-RMN SRL;

- nu are cunoștință ca SC ROMRAD-RMN să fi depus spre decontare bilete de trimitere ale unor pacienți care nu au efectuat investigațiile respective;

- nu au existat situații și nu și-a încălcat obligațiile profesionale în favoarea lui Duicu nici când s-au refuzat la plata servicii paraclinice cerute spre decontare la CJAS de către SC Alpha Medical SA;

- în mod cert, inculpata Feraru Grigorița nu i-a solicitat niciodată lui Duicu Ioan Adrian să-l sprijine pe soțul acesteia să ocupe un post de conducere, nu a știut ca acesta să fi avut vreo implicare în numirea temporară a acestuia în funcția de șef serviciu interimar la Direcția de Taxe și Impozite Locale din cadrul Primăriei Drobeta Tr. Severin.

În instanță, inculpata a fost audiată la data de 30.06.2015 (f. 109 – vol. 7 C.A.B.) și a susținut că nu a săvârșit infracțiunea reținută în sarcina acesteia, că nu a pretins și nu a primit din partea lui Duicu vreun folos, respectiv numirea soțului acesteia Feraru Florin în funcția de conducere din cadrul Primăriei Drobeta Tr. Severin.

În concordanță cu cele declarate la Parchet, Feraru Grigorița a arătat că:

- lucrează la CJAS Mehedinți din 1999 și este consilier principal – funcție de execuție publică, are drept atribuții verificarea serviciilor medicale furnizate pacienților de către furnizorii de servicii medicale printre care este și SC ROMRAD-RMN SRL, administrat o scurt perioadă de timp de Duicu Ioan Adrian și apoi de Drăghia Valentina;

- furnizorii de servicii paraclinice transmit lunar, sub semnătură electronică, prin intermediul aplicației S.I.U.I. datele informatice, raportul electronic însoțit și de documentația scriptică: bilete de trimitere, borderouri, desfășurătoare și centralizatoare, inculpatei revenindu-i obligația să verifice concordanța dintre acestea; acestor documente li se atașau și listele cu pacienții programați pentru servicii paraclinice în așteptare, iar în situația în care unul din furnizorii acestui fel de servicii renunța la fondurile atribuite, acestea erau redistribuite către alt furnizor în funcție de documentele deținute, inclusiv în considerarea listelor de așteptare ale pacienților programați pentru servicii paraclinice;

- în baza deciziei conducerii CJAS existau două comisii – corpul de control și echipa de la serviciile medicale care verificau lunar veridicitatea informațiilor raportate de furnizorii de servicii; calendarul contractelor era decis la nivelul conducerii, în urma acestora se întocmeau procese-verbale cu propuneri de sancționare, când era cazul, spre soluționarea lor la nivelul conducerii;

- Feraru Grigorița a făcut parte din comisia de control alături de alt coleg de la Serviciul corpului de control, a întocmit Note de fundamentare pentru serviciile paraclinice care constau în calcul și redactare semnate de echipa de conducere a Casei, după criteriile stabilite de comisia paritară;

- Comisia paritară avea 5-6 membri reprezentanți ai Colegiului Medicilor, al Direcției de sănătate publică și ai CJAS, era independentă de președintele CJAS și odată venită fila de buget de la CNAS, stabilea modul de distribuire al bugetului pentru toate serviciile medicale, inclusiv paraclinice, cu o evaluare prealabilă în raport de criteriile cuprinse în normele metodologice a documentelor, a capacității tehnice, după numărul de personal, de programul de lucru, de personalul angajat, sintetizate într-un punctaj conform legii; în același mod se proceda și cu sumele suplimentare alocate de CJAS după rectificarea bugetului;

- Comisia de evaluare era compusă din partea CJAS din medicul șef Daniela Torsin și Feraru Grigorița, controlul avea loc la sediul furnizorului de servicii, cu acordul acestuia și pe baza documentelor depuse;

- toate datele consemnate, documentele evidențiate electronic nu făceau posibil favorizarea vreuneia dintre societățile paraclinice, care la nivel de județ erau doar SC Alpha Medical SRL și SC ROMRAD-RMN SRL între alte 20 de furnizori de servicii medicale de altă natură sau tip;

- dintre cele două societăți, SC ROMRAD-RMN SRL era evident superioară ca dotare, personal, aparatură performantă, ture cu 12-14 ore de lucru, personal angajat calificat, 2 medici care lucrau în ture, lucru confirmat cu ocazia controalelor despre care membrii echipei aflau în timp că se aflau în controlul altui furnizor de servicii medicale, că trebuie să le efectueze, ceea ce însemna că era greu de presupus că acestea ar fi fost „preanunțate”;

- SC Alpha Medical al cărui administrator era Nebancea Marian Lucian, cu care Feraru Grigorița a lucrat în bune condiții, în timp se confrunța frecvent cu defectarea aparatului RMN, cu lipsa de medici sau modificarea turelor.

În ceea ce privește cariera soțului său, Feraru Grigorița a arătat că:

- Feraru Florin lucrează din 1999 ca inspector superior la Direcția de taxe și impozite în Drobeta Tr. Severin, avându-l șef direct pe primarul orașului, Gherghe Constantin;

- dat fiind vechimea în muncă, activitatea desfășurată în cadrul Direcției, Feraru Florin a apreciat că îndeplinește condițiile pentru a ocupa funcția de șef serviciu, sens în care, după știința inculpatei, a avut o discuție cu primarul Gherghe;

Feraru Florin, în 2013 a fost numit temporar șef serviciu în cadrul aceleiași direcții, post pe care îl ocupă, după promovarea concursului, în prezent (data declarației martorei) ca titular pe post;

- Feraru Florin era un simpatizant PSD și a participat la efectuarea campaniei electorale, fără ca inculpata să aibă cunoștință la ce nivel de relație era soțul său cu Duicu Ioan Adrian, dacă acesta ar fi apelat la Duicu să intervină și dacă a intervenit pe lângă primar pentru ca Feraru Florin să fie numit șef de serviciu;

- pe de altă parte în raport de atribuțiile sale de serviciu (calcul și redactare note de fundamentare, verificare corelare documente de la sediul societății cu cele în evidența S.I.U.I. comunicate și scriptic) nu avea cum să favorizeze vreo societate paraclinică, nu avea de ce să poarte discuții cu Duicu despre SC Alpha Medical;

- Feraru Grigorița a colaborat bine cu ambele societăți, chiar odată a redactat o adresă pentru administratorul SC Alpha Medical SRL pentru a-l scuti de un drum la sediul firmei acestuia pentru redactarea acestui înscris.

În Nota de probatorii depusă la dosar la 11.09.2015 de procurorul de caz și însoțită de procurorul desemnat să reprezinte în instanță Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, cu referire la fapta prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (f. 17 Notă), reținută în sarcina inculpatei Feraru Grigorița (în dispozitivul rechizitoriului încadrarea juridică este art.254 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.) se invocă ca probe următoarele înscrisuri aflate la filele 138-239, 145-243 – vol. 26 dup; f. 189-191, 440 – vol. 9 dup; f. 118-121,126, 97-117 – vol. 24 dup; f. 1-5 – vol. 6 dup.

Inculpata a solicitat administrarea probei cu înscrisuri – fișa postului inculpatei, rapoarte de evaluare a performanțelor profesionale ale lui Feraru Florin (2012 și 2013), dispoziții privind promovarea acestuia, 5 hotărâri ale Consiliului local al municipiului Drobeta Tr.-Severin privind organigrama și statul de funcții ale funcționarilor publici și audierea martorilor din lucrări, a lui Nebancea Marian Lucian, Gherghe Constantin, Feraru Florin, precum și a martorelor Torsin Daniela și Albu Doina.

Procurorul a solicitat admiterea în parte a probelor solicitate care să se rezume doar la cele deja administrate în faza de urmărire penală.

Curtea a încuviințat probele solicitate, socotindu-le pertinente și concludente pentru stabilirea adevărului în cauza dedusă judecătii și a procedat la administrarea acestora, precum și la audierea martorilor rezultați din dezbateri.

Martorii au fost audiați sub prestare de jurământ după cum urmează:

1. **Martorul Feraru Florin** (f. 27-48 – vol. 17 C.A.B.).

La Parchet, Feraru Florin a fost audiat ca martor la 14.05.2014 cu privire la sine și „împrejurările în care numitul Feraru Florin a fost numit șef de serviciu – Serviciul Asistență Contribuabili în cadrul Direcției Impozite și Taxe – Drobeta Tr.-Severin”.

Din 1999, Feraru Florin a lucrat la DITL – Drobeta Tr.-Severin în diferite funcții, iar din 2006 este inspector principal la Serviciul persoane fizice și juridice din cadrul DITL – Turnu Severin. În 2013 în urma reorganizării organigramei DITL – Turnu Severin s-a împărțit în mai multe servicii și întrucât martorul a apreciat că are o vechime mare în profesie, și-a desăvârșit

pregătirea profesională printr-un masterat, curs universitar, a făcut demersuri pentru a fi numit într-o funcție de șef serviciu la Constatare persoane fizice și juridice din DITL – Tr. Severin. În acest sens a avut discuții cu șeful său direct Gherghe Constantin – primarul orașului și cu Duicu Ioan Adrian cu care se cunoștea în urma participării martorului ca simpatizant al PSD la pregătirea campaniei electorale a PSD. Din surse apropiate, a aflat că urma să fie numit într-o funcție de șef de serviciu, a bănuț că Duicu l-ar fi recomandat, susținut în acest sens, numai că funcția viza șefia altui serviciu din cadrul DITL – Tr. Severin – Serviciul de Asistență Contribuabili – Soluționare Petiții și Contestații pentru care nu avea studii și experiență. Într-o convorbire cu Duicu pe acest subiect, acesta i-a spus că „va fi șef de serviciu acolo unde hotărăște primarul municipiului Drobeta Tr. Severin, care la rândul său l-a asigurat că-l va sprijini și ajuta în problemele juridice. Astfel prin dispoziția nr.171/23.01.2014, a fost numit temporar în funcția de șef serviciu, iar în prealabil i s-a făcut o evaluare de către compartimentul Resurse umane și a primit avizul de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

Martorul a mai precizat că soția sa ocupă o funcție de execuție, fără acte decizionale, atribuțiile sale de serviciu vizează înregistrarea de documente emise de laboratoarele de analiză în baza cărora CJAS face ulterior plățile; superiori funcției ocupate de Feraru Grigorița sunt șeful de serviciu, directorul medical, directorul economic și președintele – directorul general al CJAS Mehedinți”.

Audiat în instanță la 11.11.2016 (f. 27-48 vol. 17 C.A.B.) Feraru Florin a reiterat cele deja declarate la Parchet și a mai făcut următoarele precizări:

- în instituție s-a bucurat și se bucură de aprecierea profesională a doamnei director Mateescu Marinela;

- martorul se cunoștea cu Gherghe Constantin din 2002;

- martorul, economist la bază, a aflat că este susținut pentru o funcție de șef serviciu de d-na director Mateescu cu ocazia reorganizării serviciului tehnic al Primăriei din 2013 și înființarea unui al treilea serviciu; Feraru Florin a considerat, că dintre toți, el era cel care îndeplinea toate condițiile de vechime, pregătire și experiență pentru a avea un cuvânt de spus în numirea sa temporară la vreunul dintre servicii;

- pentru a se asigura că va fi numit la Serviciul constatare, impunere persoane fizice a făcut mai multe demersuri pentru a avea o discuție cu primarul Gherghe, apelând, după o ședință de partid a PSD, (unde participa mai întâi ca participant și apoi ca membru), la Duicu Ioan Adrian să-l ajute să-l primească primarul în audiență pe acest subiect, de față fiind mai multe persoane, între care și numitul Stancioiu Stelian;

- în discuția cu primarul Gherghe, acesta i-a spus că dna director Mateescu îl vrea șef de serviciu la Serviciul de asistență contribuabili, insolvență, soluționare contestații și petiții, că va avea tot sprijinul acestuia în problemele juridice, că nu există nicio diferență de grad sau salariu între cele trei funcții de șef serviciu unde numirea s-a și făcut la 23.01.2014;

- în urma promovării concursului din 2015, Feraru Florin s-a titularizat pe post întrucât între timp a căpătat experiență, încredere în sine și are o bună colaborare la nivelul serviciului;

- nu are cunoștință dacă Feraru Grigorița, soția sa îl cunoaște pe Duicu Ioan Adrian, ea îndeplinește o funcție de execuție, iar dacă Duicu ar fi vrut să apeleze pentru vreo situație, s-ar fi adresat superiorilor acesteia;

- regretă că, simțindu-se îndrituit să ocupe o funcție de conducere, în DITL – Tr. Severin și-a dorit să se asigure că va fi numit în funcția pe care și-o dorea, cu specificul pregătirii sale de economist, a declanșat probleme serioase soției sale care nu a avut nicio contribuție în promovarea sa.

2. Martorul Stancioiu Stelian (f. 30-37 – vol. 20 C.A.B.) audiat la 26.05.2017 cu privire la aspectele descrise de Feraru Florin a arătat că:

- Feraru Florin a fost un simpatizant al PSD și-i ajuta la organizarea unor activități;

- nu cunoștea dacă și în ce relații erau Feraru cu Duicu;

- martorul a fost între 2012-2014 primar al comunei Jiana, județul Mehedinți și vicepreședinte PSD organizația locală; el participa la ședințele de partid, după care liderii partidului mai rămâneau la discuții unde diverși cetățeni cereau sprijin pentru diferite probleme personale pentru rezolvarea cărora întâmpinau greutăți. Cu titlu de exemplu primarul din comuna Corcova –

Durac Adam a solicitat colegilor sprijin în rezolvarea unei probleme de familie, martorul a cerut ajutor cu privire la repararea unui drum județean de la el din comună, unii cereau sprijin pentru vreun consult medical sau procurare de medicamente;

- prin februarie- martie 2013, după o ședință de partid, de față fiind martorul, Duicu, Screciu, actualul primar, Costache primar în comuna Vânjuleț, Feraru Florin a solicitat celor prezenți să-l ajute să intre în audiență la primarul Gherghe pentru o problemă personală;

- nu li s-a părut curioasă solicitarea pentru că nu cunoșteau relațiile dintre Feraru și Gherghe, astfel că d-l Duicu i-a spus să-l contacteze a doua zi să-i spună dacă îl putea ajuta; martorul Stancioiu nu a mai avut date dacă Feraru Florin, (pe tatăl căruia îl cunoscuse), și-a rezolvat problema și despre ce anume era vorba.

Din dezbateri s-au identificat martorii oculari cu privire la unele împrejurări legate de situația, cariera profesională a lui Feraru Florin între care numiții Stăncioiu Stelian și Vâlcu Romulus, ultimul fiind audiat la 26.05.2017 (f. 30-37 – vol. 20 C.A.B.).

Potrivit mărturiei acestuia, Feraru Florin s-a aflat sub coordonarea martorului pe vremea când era consilier local (12 ani). Printr-o hotărâre a Consiliului local s-a hotărât reorganizarea organigramei și înființarea a trei servicii în cadrul Direcției de impozite și taxe pentru persoane fizice, pentru persoane juridice și insolvență. Director de la DITL – Tr. Severin – Mateescu Marilena a venit cu trei propuneri de numire temporară în funcțiile de conducere ale acestor servicii între care și Feraru Florin la Serviciul de insolvență, primarul având ultimul cuvânt să dea dispoziția de delegare. Toți cei propuși, deci și Feraru Florin erau persoane competente.

Feraru Florin l-a abordat pe martor-viceprimar, întrucât dorea să lucreze în Serviciul cu persoane fizice, deoarece nu se pricepea la insolvență; directorul Mateescu considera că Feraru avea capacitatea să facă față la Serviciul de insolvență astfel că avea șanse puține să fie numit șef de serviciu altundeva decât la insolvență.

Deși primarul Gherghe, dintre angajații primăriei, primea mai întâi pe șefii de departamente și cu dificultate pe ceilalți, întrucât existau multe solicitări greu de satisfăcut, viceprimarul – Vâlcu Romulus l-a sfătuit pe Feraru să aibă o discuție cu Gherghe Constantin, întrucât decizia îi aparținea acestuia din urmă.

Această discuție între Feraru și Gherghe a avut loc în prezența viceprimarului. Primarul l-a asigurat pe Feraru că se va descurca, va beneficia pentru problemele juridice de sprijinul acestuia și al viceprimarului.

Pe parcursul discuției, Feraru nu a invocat numele lui Duicu pentru a-l determina pe primar să-l numească șef la Serviciul persoane fizice, nu a rezultat că ar fi apelat și la alte persoane ca să fie primit în audiență, iar în final, după o ocupare temporară a funcției de șef la Serviciul insolvență, s-a titularizat pe post, prin promovarea concursului organizat de primărie.

Martorul ca și primarul Gherghe, lideri ai organizațiilor locale al Partidului Național Liberal și al Partidului Democrat, au avut relații instituționale cu Duicu Ioan-Adrian șeful organizației PSD Mehedinți despre care nu a aflat vreodată să fi fost și în relații mai apropiate colegial sau de amicitie cu Gherghe.

Dintre martorii din lucrări s-a audiat și primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin – Gherghe Constantin la 14.10.2016 în instanță și la parchet.

În declarația dată la Parchet cu referire la numirea lui Feraru Florin în funcția de șef serviciu Asistență Contribuabili din cadrul Direcției Impozite și Taxe Turnu Severin la 22.01.2014, Gherghe Constantin a precizat următoarele:

- Gherghe Constantin a fost viceprimar și din 2008 primar al municipiului Dr. Tr. Severin având în subordine Direcția Impozite și Taxe - Tr. Severin unde a lucrat Feraru Florin, pe care îl cunoștea din 2004, mai puțin cine este și unde lucrează soția acestuia.

În aprilie 2013 a avut o discuție telefonică cu președintele Consiliului județean Duicu Ioan-Adrian care i-a cerut să-l numească pe Feraru șef serviciu la Persoane fizice față de care ar fi avut o obligație. În urma discuției cu directorul Mateescu Marilena, primarul a dispus numirea lui Feraru ca șef serviciu la Asistență Contribuabili prin dispoziția din 23.01.2014.

Nu și-a amintit dacă a avut și vreo discuție personală cu Duicu pe acest subiect sau dacă în discuții acesta i-ar fi pomenit-o și pe soția lui Feraru; de altfel, de mai multe ori Feraru Florin i-a

cerut, la rândul său, ca numirea (temporară) de șef serviciu să fie la Persoane fizice și nu la Asistență contribuabili, insolvență etc.

În instanță, martorul Gherghe a făcut câteva precizări cu privire la declarația dată la Parchet astfel:

- se cunoaște din 1995 cu Duicu Ioan-Adrian și din 2012 se aflau în relații instituționale;
- Duicu așa cum a arătat, l-a rugat să-l numească pe Feraru într-o funcție de șef serviciu în cadrul DIT – Turnu Severin, unde lucra ca inspector și aceasta într-un context în care multe persoane fac sugestii și recomandări, solicitări primarului;
- în urma consultării cu directorul Mateescu Marilena primarul nu l-a numit pe Feraru în funcția în care i-o ceruse acesta, ori îl rugase Duicu, ci șef la Serviciul Asistență Contribuabili;
- pentru ocuparea postului vacant se organizează concurs spre deosebire de numirile temporare pentru care sunt suficiente doar depunerea de cereri, referate din partea Direcției respective și îndeplinirea condițiilor referitoare la post;
- Gherghe a purtat două-trei discuții cu Duicu referitor la Feraru și acesta a avut discuții cu primarul;
- despre soția lui Feraru, față de care crede că Duicu i-ar fi spus că are obligații, a aflat că lucrează la Casa de sănătate a județului, după declanșarea procesului;
- Feraru Florin îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru ocuparea funcției dorite, însă martorul a preferat să o lase pe Mateescu Marilena să decidă serviciul unde să fie numit șef serviciu pe care l-ar fi putut ocupa;
- indiferent de rugămințile lui Duicu sau fără acestea, pentru orice candidat pentru vreo funcție, inclusiv Feraru Florin, martorul ar fi procedat la verificarea îndeplinirii condițiilor cerute de post, s-ar fi consultat cu directorul Mateescu și în cunoștință de cauză ar fi dispus numirea în acea funcție sau una echivalentă;
- doamna numită ca șef serviciu persoane fizice a fost propunerea lui Mateescu Marilena, era o persoană în care aceasta avea mare încredere;
- numirea lui Feraru s-a făcut la 5-6 luni de la discuțiile cu Duicu cu privire la numirea în funcția de șef serviciu a acestuia;
- martorul Gherghe la momentul respectiv era membrul altui partid decât Duicu și Feraru, iar Mateescu nu avea nicio apartenență politică, fiind funcționar public.

Martorul Nebancea Marian Lucian audiat la 23.05.2014 la Parchet și în instanță la 6.11.2015, sub prestare de jurământ, a făcut următoarele declarații:

- Nebancea Marian-Lucian, asistent medical generalist, a înființat în 2007 societatea Alpha Medical SRL, având calitatea de administrator și asociat, iar ca obiect de activitate constă în efectuarea de investigații de radiologie și imagistică medicală de tip RMN;
- din 2007, SC Alpha Medical a încheiat contracte pentru furnizare de servicii medicale paraclinice cu CJAS, valoarea contractelor fiind de 30.000 lei lunar (2007, 100.000 lei/lună (2009 și 2010), 74.000 lei (2011);
- după verificările CJAS din iulie 2012 a activității SC Alpha Medical SRL pe ultimii 2 ani, datorită unor inadvertențe legate de biletele de trimitere transmise spre decontare, i-a fost imputată administratorului suma de 20.000 lei;
- după controlul efectuat din dispoziția dr. Boruga Doina – ca președinte al CJAS și investirea la 1.08.2012 a dnei Rolea Elisabeta Zenovia ca președinte al CJAS, SC Alpha Medical SRL a fost supus unui alt control cu aceleași obiective cu privire la perioada martie 2010 – martie 2012 în urma căruia i s-a imputat suma de 105.000 lei și s-a reziliat contractul cu CJAS;
- în urma contestației formulate de SC Alpha medical la decizia de imputație s-a suspendat executarea sumelor imputate;
- după aprobarea contractului cadru, CJAS în aprilie 2013, a publicat pe site-ul său normele de aplicare pentru contractarea pentru anii 2013-2014 a serviciilor paraclinice și cum SC Alpha Medical SRL îndeplinea condițiile a depus documentația necesară pentru decontare lunară de 72.000 lei;
- la invitația președintei CJAS – Rolea Elisabeta Zenovia, prin intermediul lui Feraru Grigorița care lucrează la serviciul Contractări servicii paraclinice, a avut o discuție cu dr. Rolea care i-a adus la cunoștință că o comisie de evaluare va verifica îndeplinirea criteriilor raportat la

personal, aparat, cuantumul sumei pentru decontare față de suma de 72.000 lei apreciată de Nebancea;

- în urma rezultatelor comisiei de evaluare compusă din dr. Torsin și Feraru Grigorița, s-a stabilit un punctaj și la 30.04.2013 s-a încheiat contractul de furnizare servicii medicale pentru suma de 69.201 lei lunar, semnat de Rolea Elisabeta Zenovia pentru CJAS;

- imediat în luna următoare – mai 2013, aparatul RMN s-a defectat, a urmat o perioadă lungă de reparații, motiv pentru care Nebancea a întocmit la 27.05.2013 o adresă către CJAS Mehedinți solicitând redistribuirea sumei de 61.800 lei aferentă lunii mai;

- cu ocazia rectificării bugetare din septembrie 2013 Feraru Grigorița l-a anunțat pe Nebancea că s-a alocat un plafon mai mare pentru servicii paraclinice și că SC Alpha Medical SRL urma să primească în plus față de contract (69.201 lei lunar) 170.000 lei ce trebuie consumați;

- martorul a spus că nu are resurse să facă investigații RMN la nivelul fondurilor alocate, situație în care Feraru i-a spus că în acest caz banii urmau să fie restituiți CJAS;

- la 14.10.2013, s-a prezentat la biroul lui Feraru și i-a cerut să-i întocmească o cerere de renunțare la suma de 200.000 lei, întrucât nu putea acoperi suma cu investigații RMN și să se ia măsurile legale;

- pe calculatorul său, Feraru a întocmit adresa nr.128/14.10.2013, iar lunile următoare până la 1.04.2014, Nebancea a renunțat la sumele alocate; în aceste condiții nu a mai fost supus controalelor CJAS;

- adresele întocmite de Feraru pe calculator erau semnate de Nebancea, și apoi avea loc relocarea lor către alți furnizori de servicii paraclinice;

- comisia de evaluare i-a stabilit un punctaj maxim pentru decontare lunară a sumei maxime de 69.201 lei, iar SC Alpha Medical SRL a reușit doar într-o lună să ajungă la un plafon de 180.000 lei;

- singura societate de servicii paraclinice în afara SC Alpha Medical SRL este cea care aparține familiei Duicu, Spitalul județean de Urgență Drobeta Tr.-Severin nu are aparatură pentru investigații tip RMN și beneficiază de sume mici pentru decontare doar pentru radiografii.

În instanță, martorul Nebancea și-a menținut declarația de la Parchet cu unele corecturi, precizări și completări după cum urmează: (f. 285 - vol. 11 C.A.B.).

- până în 2007 la nivelul județului Mehedinți nu au existat contracte pentru servicii paraclinice, CJAS încheia contracte cu firme din județele limitrofe: Timiș, Dolj;

- procedura prealabilă încheierii contractului pentru servicii paraclinice presupune evaluarea de către o comisie a capacității fiecărui furnizor, se stabilește un punctaj și în raport de acesta sumele ce urmează a fi contractate;

- punctajul lui SC ROMRARD-RMN a fost superior lui SC Alpha Medical SRL în raport de criteriile vizând aparatura, personalul, iar punctajul stabilit pentru Nebancea a fost corect în funcție de dotarea laboratorului său – 1 medic, un asistent specializat în imagistică;

- în 2010 SC Alpha Medical SRL a avut un punctaj superior lui SC ROMRAD-RMN, funcționând cu doi medici, ceea ce permite un program în 2 ture, de câte 6 ore și un număr de pacienți mai mare;

- în 2012, după un control al Casei de sănătate, s-au constatat niște nereguli pe care Nebancea le-a socotit exagerate, în urma căruia i s-a imputat suma de 120.000 lei și i s-a reziliat contractul;

- Nebancea a inițiat o procedură amiabilă după care s-a ajuns la Comisia de Arbitraj a CNAS care a întocmit un raport în martie 2013;

- deficiențele se refereau la modificări în registrul de evidență al pacienților, ștersături, aplicare pastă corectoare, diferențe între substanța de contrast achiziționată și cea pretins consumată, și biletele de trimitere au fost scoase de la plată;

- efectuarea de investigații RMN unui copil de 8 ani fără să fie asistat de un anestezist, fără să aibe în laborator sală de preanestezie;

- în timp ce ROMRAD are program de lucru pe sistem de tură de luni până vineri, la SC Alpha Medical SRL este o singură tură de după-amiază, iar sâmbăta este doar program administrativ;

- recontractarea s-a reluat în 2013, după stabilirea punctajului de către Comisia de evaluare, apreciat de Nebancea corect, conform criteriilor contractului cadru;

- Nebancea a avut o bună colaborare cu Feraru Grigorița de la contracte pentru servicii paraclinice și nu are a-i face niciun reproș;
- în urma rectificărilor de buget din septembrie/decembrie s-a comunicat o suplimentare de fonduri care se adăugau fondului de plafon deja stabilit;
- contractul cadru prevedea ca sumele neconsumate de unii furnizori să fie redistribuite la alți furnizori aflați pe piață și cu un contract încheiat cu CJAS;
- întrucât SC Alpha Medical SRL nu avea posibilitatea să consume sumele alocate, Nebancea a anunțat, în perioada septembrie 2013 – martie 2014, lunar că nu poate efectua investigații la nivelul sumelor alocate inițial, plus a celor suplimentare, astfel că acestea au fost redistribuite altui furnizor de servicii paraclinice;
- laboratoarele de radiologie care aveau contracte cu CJAS primeau la rândul lor sume pentru investigații, dar acestea nu prestau servicii RMN;
- nu a fost în nicio relație sau contract cu Duicu despre care auzise ca SC ROMRAD-RMN i-ar aparține și nu a avut elemente concrete care să-i întărească convingerea că acesta ar fi putut avea vreo implicare în rezilierea contractului său cu CJAS;
- CJAS a fost condus, pe rând, de mai mulți președinți care au ordonat controale la SC Alpha Medical SRL –i în urma cărora i s-au mai aplicat sancțiuni, inclusiv imputația de 20.000 lei în iulie 2012 după controlul dispus de Boruga Doina, iar după cel dispus de Rolea s-a reziliat contractul și s-a dispus o imputație;
- au fost și controale în care nu s-au găsit nereguli, iar în urma contestației pentru imputația de 100.000 lei, executarea a fost suspendată;
- după depunerea cererii de recontractare, Nebancea a avut o discuție cu Rolea, singura de altfel, în care i s-a adus la cunoștință, că se va prezenta comisia de evaluare pentru verificări și stabilirea punctajului, care a fost, de altfel, stabilit la maximum, în vederea încheierii unui nou contract pentru servicii paraclinice;
- CJAS dispunea controale în cazul unor sesizări, reclamații, unele controale erau tematice sau inopinate, asemenea celor de la Garda Financiară;
- martorul a precizat că în lipsa unei cereri scrise și motivate nu se putea lua act de renunțarea la sumele alocate peste plafonul existent, sau care nu fuseseră cheltuite din plafon și astfel nu putea fi declanșată procedura de redistribuire către alți furnizori potrivit contractului cadru;
- în acest context, dna Feraru nu a făcut decât, la rugămintea lui Nebancea să-l ajute să conceapă și să dactilografieze cererea de renunțare la sumele pe care le primise suplimentar și pentru care era în imposibilitate reală să le cheltuie, ajungând la un moment dat la 300.000 lei/lună;
- nu a fost în intenția lui Nebancea să spună că Feraru i-a sugerat să renunțe la sumele suplimentare, pentru că în realitate nu avea resursele să folosească aceste sume; de altfel, nu avea nicio problemă că sumele suplimentare urmau să fie redistribuite altui furnizor de servicii paraclinice;
- în declarația de la parchet, comisarul șef Neagoe a consemnat prin dictare celui care dactilografiă declarația, că ar fi spus că Feraru i-a sugerat să renunțe la sumele alocate, ceea ce nu este adevărat, a avut sentimentul că s-a sugerat același lucru și când a fost audiat de procuror; audierile s-au desfășurat după multe ore de așteptare, astfel că nu a mai obiectat pe acest aspect, din oboseală, la semnarea depoziției;
- după renunțarea la sumele suplimentare au continuat controale la CJAS și în perioada septembrie – octombrie 2013;
- martorul nu a dat nicio conotație discuției cu dr. Rolea, nu a avut nicio discuție cu dna Feraru cu privire la suplimentarea plafonului, deoarece aceasta venea după rectificarea bugetară, era stabilită în raport de punctajul firmei și procedura care se aplica la SC ROMRAR-RMN se aplica și la SC Alpha Medical SRL,
- cererile de renunțare erau semnate, stampilate și înregistrate în Registrul firmei;
- martorul nu a avut niciodată vreo discuție cu Drăghia Valentina, sau prin intermediul CJAS cu aceasta;
- Feraru nu a făcut parte din echipa de control care a propus prin raportul acesteia să se impute suma de 120.000 lei firmei;

- în 2010 s-a reziliat pentru vreo 5-6 luni contractul lui SC ROMRAD-RMN SRL cu CJAS; SC Alpha Medical SRL a angajat unul din medicii care lucra la firma al cărei contract fusese reziliat și astfel s-a lucrat cu medici în două ture;

- trimestrial există întâlniri între președintele Casei și toți furnizorii;
- cea mai mare parte din fondurile suplimentare s-au folosit în firmă, iar pentru restul a făcut cereri de renunțare la mijlocul lunii pentru a da posibilitatea redistribuirii lor;
- aparatul RMN de la SC Alpha Medical SRL s-a defectat în luna mai 2013 și a fost reparat în termenii prevăzuți de contractul cadru;
- datorită programului integrat, Casa de sănătate nu poate fi indusă în eroare cu privire la numărul de examinări efectuate.

La cererea inculpatei Feraru Grigorița s-au audiat martorele Torsin Daniela Mariana și Albu Doina (f. 168-171 – vol. 12 C.A.B.) la 4.12.2015.

În declarația sa, **dr. Torsin Daniela Mariana** a arătat că:

- în calitate de director executiv medic șef la CJAS face parte, din 2005, din comisiile de evaluare a punctajelor pentru furnizorii de servicii paraclinice, la care dna Feraru participă din 2009;

- activitatea de evaluare a comisiei constă în verificarea aplicării normelor medicale, a metodologiei de aplicare a contractului cadru, a îndeplinirii criteriilor pentru stabilirea punctajului pentru furnizorii de servicii, normele metodologice sunt publice ceea ce permite realizarea unei autoevaluări până la controlul Casei;

- nimeni nu poate interveni în evaluarea furnizorilor de servicii și să avantajeze sau defavorizeze vreun furnizor prin calcularea altui punctaj decât cel rezultat din aplicarea normelor metodologice;

- nici dna Drăghia nu i-a cerut vreodată să se consemneze altceva decât s-a constatat în raportul de evaluare, nici dna Feraru nu avea cum să influențeze în vreun fel calcularea punctajului care să furnizeze pe ROMRAD-RMN sau pe alt furnizor;

- niciodată nu a fost contestat raportul de evaluare al punctajului societății ROMRAD-RMN, nici de aceasta și nici de un alt furnizor, iar ROMRAD-RMN nu a contestat punctajul altui furnizor;

- martora a făcut parte din comisiile de control operativ în anul 2012-2013, iar după noile reglementări referitor la structura de control a Casei au rămas doar controalele tematice, operaționale în teritoriu;

- nu s-au constatat într-un astfel de control nereguli sancționabile, sau necorelări dintre raportările făcute de SC ROMRAD-RMN și înregistrările din registrele societății, ori față de evidențele CJAS;

- activitatea SC ROMRAD-RMN a fost suspendată până la reglementarea structurii de organizare a firmei referitor la numărul de medici cerută de lege printre acționarii societății;

- există diferențe între cei doi furnizori de servicii paraclinice după aparatura mai performantă RMN deținută de SC ROMRAD-RMN și cu referire la alte criterii care fac diferențierea punctajelor și nivelului de plafon față de SC Alpha Medical SRL.

În cauză a fost audiată și **Albu Drina** șef serviciu constatare decontare servicii medicale din cadrul CJAS din 1999 care a relatat următoarele:

- dna Feraru Grigorița lucrează din 2009 în funcția de consilier la Serviciul de contractare decontare a serviciilor medicale paraclinice și în toată această perioadă nu a existat nicio sesizare sau plângere din partea vreunui furnizor de servicii paraclinice ori din partea conducerii CJAS;

- atribuțiile dnei Feraru constau în:

- primirea dosarelor de contractare cu cereri formulate de furnizori de servicii paraclinice;

- calcul al valorilor de contract;

- elaborează forma acestor contracte supuse apoi aprobării conducerii;

- primește raportările furnizorilor, le verifică și se ocupă de decontarea serviciilor;

- în baza deciziei conducerii CJAS putea fi membru în comisiile de control ale furnizorilor de servicii paraclinice pentru că știa bine specificul activităților acestora;

- dna Feraru era singura care avea atribuții de contractare și decontare la nivelul CJAS;

- la depunerea dosarelor de contractare sau cu ocazia altor solicitări ale furnizorilor, CJAS solicită și alte înscrisuri – declarații, adeverințe existente într-o anumită formă de redactare și pentru facilitarea depunerii contractelor, indiferent de furnizor și pentru urgentarea procedurilor, a evita deplasarea în vederea întocmirii unora dintre cereri, se mai procedează la printarea formularelor existente în calculator și completarea pe loc a solicitărilor de către furnizori;

- raportările furnizorilor de servicii paraclinice se transmit printr-un sistem informativ și on line în sistemul informativ al CJAS și nu manual;

- nu există nicio posibilitate tehnică pentru a eluda sistemul informațional aplicat la nivelul CJAS, nicio persoană, deci, nici dna Feraru nu poate utiliza programul să favorizeze pe oricare dintre furnizori, să facă alte raportări sau decontări diferite de ce s-a raportat;

- verificarea realității efective a serviciilor paraclinice nu se pot evalua sau verifica decât de echipele de control la sediul furnizorilor în raport de biletele de trimitere transmise și înregistrările din documentele firmei;

- Biroul de control potrivit normelor de funcționare stabilește controlul anual în baza ordinului conducerii CJAS, precum și a controlului lunar operativ înainte de finanțare; se mai constituie echipe de control în caz de sesizări ale vreunui furnizor de servicii medicale;

- relaționarea dintre CJAS și furnizorii de servicii medicale se face, prin adrese, în scris și au loc la câte 3 luni ședințe cu furnizorii;

- niciunul dintre membrii furnizori nu și-a manifestat nemulțumiri legate de relaționarea cu CJAS, inclusiv dl Nebancea de la SC Alpha Medical;

- nimeni, din sfera medicală nu a sesizat CJAS că li s-ar insufla ideea furnizorilor de a nu-și raporta îndeplinirea plafonului sau să se ceară a se lua act că într-o lună nu poate atinge plafonul și astfel CJAS să procedeze la redirecționarea fondurilor către un alt furnizor de servicii medicale;

- în cazul în care unul din furnizorii de servicii paraclinice nu își poate atinge plafonul acordat într-o lună în termenul prevăzut de lege, acesta are obligația, în baza procedurilor instituite de CJAS, să-i aducă acesteia la cunoștință și fondurile rămase necheltuite se repartizează la alt furnizor care are capacitatea să le cheltuie, raportat la numărul de pacienți, inclusiv de pe lista de așteptare, transmisă către CJAS spre evidență;

- pentru celelalte servicii de investigații de laborator decât RMN, există furnizori specializați în acest domeniu;

- sistemul informatic al CJAS nu permite ca furnizorul de servicii paraclinice să raporteze mai mult decât valoarea de contract, nu poate raporta mai multe servicii decât cele realizate în concret, nu pot fi raportări fictive;

- CNAS trimite la CJAS fonduri suplimentare din fila bugetului anului respectiv și se procedează la suplimentarea fondurilor pentru furnizorii de servicii medicale, inclusiv paraclinice, în raport de aceleași criterii de la contractare și de punctajele fiecărui furnizor;

- procedura de contractare este foarte complexă și nu se poate interveni în derularea acesteia, astfel că nimeni, nici dna Rolea – președinte al CJAS nu poate interveni, nu poate da indicații, inclusiv în derularea distribuirii fondurilor suplimentare;

- ROMRAD-RMN este o firmă care are contract cu CJAS din 2006-2007, fondurile atribuite se dau în funcție de documentele depuse, de personalul medical angajat, cu respectarea celorlalte condiții impuse de Casă;

- martora nu îl cunoaște personal pe Duicu Ioan Adrian ci doar ca persoană publică, nu a contactat-o niciodată și nu are știință ca acesta să fi contactat pe dnele Feraru ori Rolea cu privire la nivelul contractual al plafonului pentru ROMRAD-RMN;

- pe piața locală, în afară de ROMRAD-RMN mai există și SC Alpha Medical care are un singur medic angajat, personal medical mai puțin, un aparat RMN mai puțin performant decât al celui alt furnizor și în anii 2013-2014 a avut frecvente solicitări legate de imposibilitatea de a atinge plafonul dat de casă, din lipsă de personal, sau probleme legate de aparatul RMN.

În cauză s-a audiat și martora **Dumitrescu Constanța**, consilier superior la Biroul de Control al CJAS din 2004 până la pensionarea în 2013 (f. 166-167 – vol. 12 C.A.B.).

Aceasta a declarat următoarele:

- comisia de control operativ era mixtă, având reprezentanți din biroul de control și din celelalte departamente conform Ordinului CJAS, desemnarea lor se făcea, la nivelul Biroului de control, de către șeful biroului, din cei 6 consilieri, prin rotație;
- aceste comisii verificau, în câteva zile, operativ, bilete de trimitere, raportările furnizorilor, cantitatea de substanță de contrast consumată și în stoc etc;
- comisia de control operativ avea în componență 3 membrii; 1 membru de la Biroul de control și 2 membrii de la alte departamente;
- nimeni, nici din partea ROMRARD-RMN nici din partea altui furnizor nu a încercat, înaintea controlului, să le sugereze să nu consemneze în Raport eventuale nereguli, nimeni dintre furnizorii de servicii medicale, inclusiv paraclinice nu a cerut vreun favor sau să fie avantajat prin raportul de evaluare;
- Alpha Medical a formulat o contestație în urma controlului tematic efectuat la sediul firmei, în 2012, cu referire la suma retrasă de la plată;
- cu ocazia controlului s-au constatat neconcordanțe cu privire la stocul de substanță de contrast și aprovizionarea cu această substanță, deficiențe legate de activitatea medicilor, inițial doi și ulterior un medic al cărui program la firmă coincidea cu cel din Spitalul Județean, nereguli în Registrul de evidență unde erau ștersături și modificări care nu corespundeau celor raportate la Casa de Asigurări, efectuare de examene RMN unui copil de 8 ani în lipsa unui cabinet de profil și a unui medic anestezist; s-a mai constatat că Alpha Medical a trecut în Registrul examinări fără substanță de contrast ca examinări cu folosirea de substanță de contrast, contrar celor identificate în actele firmei.

În concluziile orale și scrise, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a solicitat condamnarea inculpatei Feraru Grigorița în temeiul art.289 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

S-a susținut că:

- Feraru Grigorița a participat la 90% din echipele de control care au evaluat SC ROMRAD-RMN și a întocmit toate actele care favorizau societatea ROMRD-RMN și pe inculpatul Duicu, fiind, într-un fel sau altul, semnate de aceasta. Inculpata l-a sprijinit nemijlocit pe Duicu, cum rezultă din convorbirile telefonice dintre Feraru și Duicu, din legăturile dintre Feraru și Drăghia Valentina și folosul pe care l-a primit prin numirea soțului acesteia în conducerea ANAF. S-a apreciat că s-a dovedit cu probele de la urmărirea penală și din instanță, cu ocazia audierii martorilor, a lui Feraru Florin că soția a intervenit pe lângă inculpatul Duicu să-l sprijine cu privire la promovarea sa. S-au invocat de procuror declarația primarului Gherghe la care a apelat inculpatul Duicu, convorbirile telefonice și traficul de date, numerele de telefon relevante.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA în concluziile scrise a redat în sistem, copy-paste paginile 131,132,133,135 din Rechizitoriu și fragmente din fila 8 a Ordonanței din 12.12.2014 (f. 55-64 concluzii scrise).

Inculpata a încălcat Codul penal, și-a exercitat în mod neadecvat atribuțiile de serviciu în beneficiul SC ROMRAD-RMN prin întocmirea notelor de fundamentare. Pe baza acestora s-au încheiat actele adiționale prin care s-au diminuat sumele alocate societății comerciale concurente și s-au suplimentat sumele alocate către SC ROMRAD-RMN, iar prin efectuarea de controale cu caracter pur formal s-a constatat „o deplină conformitate a activității SC ROMRAD-RMN, în contradicție cu situația reală”.

Din probe indirecte rezultă că Duicu, din obligație pentru aceasta și în considerarea funcției ei, în urma unei solicitări anterioare, a acesteia, a acționat pentru ca Feraru Florin să fie numit într-o funcție de conducere pentru care era în competiție cu un alt contracandidat.

Astfel, afirmă procurorul nu s-ar accepta ideea că inculpatul Duicu face demersuri pentru Feraru în lipsa unei cereri exprese a acesteia. Toate acțiunile lui Duicu au fost efectuate în perioada încheierii contractului de prestări servicii pe anul 2013 cu CJAS pentru ca Feraru Grigorița să-și îndeplinească atribuțiile în folosul lui Duicu.

Duicu a apelat la Gherghe Constantin primarul municipiului Drobeta Turnu Severin care a emis dispoziția nr.171/23.01.2014 prin care Feraru Florin a fost temporar promovat ca șef de serviciu în cadrul DTL Drobeta Tr. Severin, anterior Feraru Florin prin dispoziția primarului nr.3413 din 2.12.2013 fusese desemnat să coordoneze activitatea acestui serviciu.

S-a apreciat (în Ordonanța din 12.12.2014) că sub aspectul laturii obiective rezultă furnizarea folosului de către Duicu Ioan Adrian ce reiese din declarația lui Gherghe Constantin. Aceste probe atestă că promovarea lui Feraru Florin s-a realizat exclusiv ca urmare a demersurilor realizate de Duicu Ioan Adrian. Numirea soțului în funcție, cu mărirea salariului acestuia, au natura unor foloase primite de Feraru Grigorița de la Duicu Ioan Adrian, câtă vreme promovarea nu s-a făcut pe merite profesionale.

Sub aspectul laturii subiective s-a apreciat că inculpata a cunoscut modalitatea necuvenită în care a fost obținut folosul și scopul legat de îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu.

În acest sens s-au invocat convorbirile înregistrate (excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară) dintre Duicu și Feraru Grigorița, respectiv Gherghe Constantin (f. 57-58, 59 concluzii scrise cu corespondență identică în Rechizitoriu). Se invocă declarația lui Florin Feraru și faptul că Duicu a încercat să-l prezinte pe acesta într-o lumină cât mai bună lui Gherghe Constantin.

Caracterul necuvenit al folosului presupune că și în situația în care beneficiarul este îndreptățit la obținerea acestuia, dacă el se obține cu încălcarea procedurilor legale ori prin dispoziții discreționare, folosul este necuvenit.

În susținerea acestor concluzii s-au invocat înscrisurile de la f. 8-18 – vol. 7, vol. 13; f. 440 vol. 9; f. 126 – vol. 24; f. 189-191 – vol. 9; f. 118-119 – vol. 24; f. 21 – vol. 24; f. 105-106 – vol. 24; f. 99 – vol. 24; f. 97-98 – vol. 24; f. 89-90 – vol. 24; f. 430-431 – vol. 9; f. 77-83 – vol. 24; f. 428 – 429 – vol. 9; f. 427 – vol. 9; f. 187-188 – vol. 9; f. 425-426 – vol. 9; f. 61-62 – vol. 24; f. 59-60 – vol. 24; f. 423-424 – vol. 9 dup; f. 52-56 – vol. 24; f. 36-37 – vol. 24; f. 421-422 – vol. 9; f. 420 – vol. 9; f. 418,419 – vol. 9; f. 28,29 – vol. 24; f. 415-416 – vol. 9; f. 10-11 – vol. 24 dup; f. 413-414 – vol. 9; f. 410-411 – vol. 9; f. 2-3 – vol. 24 dup; f. 5, 1,2 – vol. 6 dup.

„Față de aceste considerente, s-a apreciat că vinovăția inculpatei a fost pe deplin dovedită motiv pentru care s-a solicitat condamnarea acesteia conform actului de sesizare potrivit art.289 C.pen., întrucât se apreciază că este aplicabilă legea nouă în ceea ce privește pe această inculpată, ca fiind legea penală mai favorabilă”.

În concluziile finale, în apărarea sa, prin avocat, inculpata Feraru Grigorița a susținut următoarele:

În Camera preliminară s-au invocat mai multe excepții privind neregularitatea actului de sesizare, judecătorul a exclus din probatorii convorbirile interceptate pe baza mandatelor de siguranță națională.

S-a prezentat succint situația de fapt, cu precizarea că este vorba de o numire temporară în funcția de șef serviciu a lui Feraru Florin și nu de funcția de director în ANAF. Procurorul nu a făcut nicio referire la probele administrate în instanță, inclusiv la declarațiile martorilor din lucrări reaudiați – martorul Gherghe Constantin, martorul Feraru Florin.

Relevante în cauză sunt declarațiile directorului Mateescu și Vilcu Romulus, viceprimar la acel moment. Pentru a susține autoritatea de lider de partid a lui Duicu, se afirmă că Gherghe Constantin și Duicu erau colegi de partid, ceea ce nu este adevărat, cum precizează chiar Gherghe. În același sens se înscrie și declarația martorului Stăncioiu Stelian față de care Feraru și-a exprimat dorința de a fi sprijinit să intre la primar pentru o problemă personală, nu să i se rezolve problema.

Faptele inculpatei sunt descrise ambiguu și fără suport probator clar.

Procurorul susține că Feraru l-a defavorizat pe Nebanca în beneficiul lui Duicu, iar administratorul SC Alpha Medical respinge această alegație, recunoscând că între cei doi furnizori de servicii paraclinice, SC ROMRAD-RMN avea un punctaj superior, corect stabilit în limitele contractului cadru.

Procurorul nu s-a referit la actele materiale efectuate de inculpată, a afirmat contrar adevărului, că Feraru ar fi semnat contractele de furnizare a serviciilor medicale și actele adiționale, că a făcut parte din comisiile de evaluare, fără să menționeze că numirea sa era făcută de șefii de departament.

Inculpata, prin avocat, a solicitat achitarea în baza art.16 alin.1 C.pr.pen.

În completarea concluziilor orale s-au depus concluzii scrise cu referire la:

- încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu ca fiind art.254 alin.1 C.pen. 1969 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.;

- actul de sesizare care nu cuprinde decât preținsele demersuri ale lui Duicu Ioan Adrian și prezentarea în detaliu a unei convorbiri interceptate, în condițiile Legii nr.51/1991;

- descrierea faptei reținute în sarcina inculpatei se limitează la două afirmații ale lui Duicu neprobate – influențarea lui Feraru în exercitarea atribuțiilor de serviciu în favoarea lui Duicu, dat fiind autoritatea acestuia și a lui Gherghe pentru numirea lui Feraru Florin într-o funcție de conducere în cadrul ANAF.

Nu se dovedește raportul de cauzalitate între acțiune și urmare.

Nu sunt îndeplinite trei condiții prevăzute de norma de incriminare:

- rezultatul socialmente periculos;
- legătura de cauzalitate;
- subiectul pasiv al infracțiunii.

În opinia procurorului, rezultatul socialmente periculos este numirea în funcție de șef serviciu a lui Feraru Florin în condițiile în care funcția de conducere îi fusese propusă cu mult înainte de discuția lui Duicu cu Gherghe.

Feraru Florin din 2015 este definitivat pe post prin promovarea concursului organizat de Primărie.

Numirea lui Feraru Florin în funcție de conducere nu este rezultatul discuției lui Duicu cu Gherghe, cum de altfel precizează chiar acesta în declarația dată.

Nu a existat competiție pe funcție, viceprimarul Vîlcu Romulus a detaliat discuția dintre Feraru Florin și Gherghe Constantin, unde nu s-a pomenit de Duicu și unde un cuvânt hotărâtor l-a avut Mateescu Marinela.

În același sens este și declarația lui Stăncioiu Stelian audiat în cauză.

Martorele Torsin Daniela, Albu Doina și Dumitrescu Constanța (audiate la 4.12.2015, f. 138,135,133 CAB) au relatat procedura de contractare, încheiere contracte, acte adiționale, suplimentare a fondurilor alocate raportate la punctajul fiecărui furnizor și faptul că erau diferențe între SC Alpha Medical și SC ROMRAD-RMN sub aspectele tehnice și de personal. Declarația lui Nebancea Marian este revelatoare cu privire la relațiile firmei acestuia cu CJAS cu Feraru Grigorița, Rolea Elisabeta, Drăghia Valentina și Duicu Ioan Adrian.

El este cel care precizează că punctajul stabilit de comisia de evaluare a fost corect cu privire la ambii furnizori.

Nu s-au indicat probele de vinovăție pe care le susține procurorul prin actul de inculpare, nu sunt clare actele materiale de săvârșire a infracțiunii de luare de mită.

Parchetul a ignorat toate probele în apărare, nu a dat curs aplicării prevederilor art.100, 101 și 103 C.pr.pen.

Pentru toate aceste considerente s-a solicitat în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. achitarea inculpatei pentru infracțiunea prevăzută de art.254 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

În ultimul cuvânt, inculpata Feraru Grigorița a declarat că este nevinovată, că întotdeauna a respectat litera legii, că nu a prejudiciat în nici un mod instituția unde își desfășoară activitatea și a solicitat achitarea, achiesând la concluziile avocatului său.

Examinând actele și lucrările dosarului astfel cum s-au administrat în ambele faze ale procesului, acuzațiile procurorului cu privire la fapta reținută în sarcina inculpatei și apărările invocate, Curtea urmează să constate următoarele:

Situația de fapt care configurează infracțiunea pretins săvârșită de **Feraru Grigorița** constă, potrivit rechizitoriului prin care s-a investit Curtea, în „exercitarea atribuțiilor de consilier principal în cadrul Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți, funcție de care inculpata s-a folosit pentru a pretinde și a primi de la Duicu Ioan Adrian un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea primăriei Drobeta Turnu Severin)” în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentate mai sus) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN SRL)”.

„Fapta întrunește elementele infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (fapta descrisă în Capitolul II) – f. 292 R”.

În completarea rechizitoriului, Ordonanța din 12.12.2014 afirmă că inculpata a săvârșit infracțiunea prev. de art.254 alin.1 C.pen. încălcându-și obligațiile profesionale impuse de Codul penal tuturor funcționarilor respectiv de a nu pretinde, și a nu primi foloase pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Feraru Grigorița și-a exercitat în mod neadecvat sarcinile de serviciu în beneficiul SC ROMRAD-RMN prin întocmirea de note de fundamentare pe baza cărora s-au încheiat acte adiționale prin care s-au diminuat sumele alocate societății SC Alpha Medical și s-au suplimentat cele pentru ROMRAD-RMN; inculpata a efectuat controale formale la societatea ROMRAD-RMN, care au convertit realitatea privind activitatea acestei firme.

În dovedirea laturii obiective a infracțiunii s-au invocat declarația martorului Gherghie Constantin – primarul mun. Dr. Turnu Severin și înregistrările unor convorbiri excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară.

Procurorul susține în Ordonanță că numirea soțului inculpatei într-o funcție de conducere s-a datorat exclusiv urmare demersurilor inculpatului Duicu Ioan Adrian, a influenței exercitate de un om politic, care avea obligații față de inculpată, funcția aducând un spor salarial, deși nu a fost obținută prin competențe profesionale.

Ordonanța din 12.12.2014 susține de asemenea că s-a demonstrat prin probe indirecte că Feraru Grigorița a formulat o cerere expresă lui Duicu Ioan Adrian pentru funcția pe care urma să o dobândească Feraru Florin pentru că altfel „nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică astfel că soțul inculpatei să-l înlăture pe contracandidatul pentru aceeași funcție”.

În ce privește latura subiectivă s-a apreciat ca fiind îndeplinită prin faptul că Feraru Grigorița știa modalitatea prin care soțul său urma să ocupe funcția dorită, iar pe de altă parte scopul acestei promovări era ca inculpata să-și exercite atribuțiile de serviciu în favoarea lui Duicu.

Infracțiunea de luare de mită s-a desfășurat din martie 2013 la 23.01.2014.

Înainte de a proceda la analiza presupusei activități infracționale a inculpatei Feraru Grigorița se impune a releva inadvertențele existente între Ordonanța din 2014, procesul-verbal din 21.07.2014 și încadrarea juridică dată faptei reținute în sarcina inculpatei prin rechizitoriu (din 28.07.2018) și Ordonanța din 12.12.2014, cu raportare la prevederile art.386, art.387 și art.388 C.pr.pen.

Prin Ordonanța din 2.04.2014 și procesul-verbal din 3.04.2014 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Feraru Grigorița, suspectă de comiterea infracțiunii de luare de mită, prv. de art.254 alin.1 C.pen. (1969) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

Prin Ordonanța din 18.07.2014 procurorul a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei și punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpata Feraru Grigorița sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 alin.1 C.pen. rap la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (f. 312 – vol. 2 dup).

Prin procesul-verbal din 21.07.2014, s-a adus la cunoștință, sub semnătură și în prezența avocatului său, inculparea lui Feraru Grigorița pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1 C.pen. 1969 rap. la art.6 Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. și drepturile și obligațiile sale procesuale.

Prin rechizitoriu, inculpata Feraru Grigorița a fost trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art.254 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

Față de încadrarea juridică dată faptei prin Rechizitoriu, pe parcursul judecății nici procurorul, nici inculpata și nici Curtea, din oficiu, nu au pus în discuție recalificarea juridică ori schimbarea de încadrare juridică a faptei reținute în sarcina inculpatei, prin procesul-verbal din 21.07.2014 i s-a adus la cunoștință punerea în mișcare a acțiunii penale pentru infracțiunea prev. de art.254 alin.1 C.pen. (1969) încadrarea juridică menținută prin rechizitoriu și trimisă în judecată.

În concluziile orale și scrise ale procurorului s-a făcut referire la încadrarea juridică prev. de art.289 alin.1 C.pen. rap la art.6 Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen., fără vreo solicitare sau precizare în raport de încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu.

În concluziile orale privind încadrarea juridică a faptelor altui inculpat din aceeași cauză, procurorul nu numai că a pus în discuție care este legea mai favorabilă aplicabilă inculpatului,

motivându-și și argumentându-și opinia, dar a abordat-o și din perspectiva recalificării sau a schimbării de încadrare în condițiile art.386 C.pr.pen.

Or, câtă vreme, inculpatei la 21.07.2014 i s-a adus la cunoștință încadrarea juridică a faptei prev. de art.254 alin.1 C.pen. (1969) și art.6 Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. și a fost trimisă în judecată cu această încadrare juridică cu privire la care nu s-au pus în discuție prevederile art.386 C.pr.pen., ori recalificarea încadrării juridice a infracțiunii în cursul judecării, Curtea în condițiile art.387-388 C.pr.pen. urmează a avea în vedere încadrarea juridică dată prin Rechizitoriu faptei de luare de mită reținută în sarcina inculpatei Feraru Grigorița, pentru care a fost trimisă în judecată și sesizată instanța care potrivit art.371 C.pr.pen. este obligată să „se mărginească la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței”.

În consecință:

În art.254 alin.1 C.pen. (1969), luarea de mită este: „Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri”.

Corupția pasivă se identifică cu infracțiunea de luare de mită. Ea se împlinște când prin lipsa de probitate și corectitudine, funcționarul afectează activitatea instituțiilor statale, relațiile sociale circumscrise ce constituie obiectul juridic special, ocrotite prin norma penală de faptele de venalitate ce aduc atingere bunului mers al organismelor publice și lezează interesele persoanelor.

Subiectul activ calificat al infracțiunii este funcționarul ale cărui fapte de pretindere, primire, acceptare, etc. constituie obiectul mitei care nu se identifică cu actele făcute de acesta în favoarea mituitorului.

Structura constitutivă a infracțiunii de luare de mită reglementată de art.254 alin.1 C.pen. se edifică prin latura sa obiectivă, la rândul ei definită prin elementul material, urmarea imediată și raportul de cauzalitate, latura subiectivă care se manifestă prin intenția directă.

Coroborând aspectele teoretice cu pretinsa activitate infracțională a inculpatei Feraru Grigorița, modalitatea de săvârșire a infracțiunii reținute în sarcina acesteia este aceea de a fi avut inițiativa de a fi pretins ceva, cuiva în mod stăruitor prin orice formă de comunicare în măsură să fie înțeleasă de către cel căruia i s-a adresat.

Pe de altă parte, actul de acuzare identifică și o altă modalitate de săvârșire a infracțiunii de luare de mită dintre celelalte modalități, reglementate de lege: primirea, în speță a folosului.

Teoreticienii dreptului califică această modalitate ca fiind voluntară și spontană, pentru că infracțiunea se consumă în momentul pretinderii sau primirii folosului, fiind o infracțiune instantanee.

Infracțiunea de luare de mită există când folosul este necuvenit, făptuitorul nu este îndrituit să-l pretindă, să-l primească etc. Prin el însuși „folosul” constituie un contraechivalent al conduitei făptuitorului care se angajează la efectuarea unui act contrar îndatoririlor sale de serviciu, de exemplu.

Săvârșirea infracțiunii prin elementul său material astfel cum se identifică normativ, presupune o înțelegere anterioară și o stare de pericol pentru relațiile sociale încălcate și care aduce atingere normalității activității instituției al căruia angajat este subiectul activ calificat al infracțiunii.

În acest mod se realizează raportul de cauzalitate dintre fapta incriminată și urmarea imediată ce derivă din însăși materialitatea acesteia.

În completarea rechizitoriului, în condițiile art.345 C.pr.pen. procurorul precizează prin Ordonanța din 12.12.2012 că inculpata Feraru și-a încălcat obligațiile profesionale impuse de Codul penal tuturor funcționarilor – să nu pretindă și să nu primească foloase pentru a-și îndeplini atribuțiile de serviciu; inculpata și-a exercitat atribuțiile în mod neadecvat în favoarea SC ROMRAD-RMN, a întocmit note fundamentare pe baza cărora s-au încheiat acte adiționale de alocare de sume suplimentare societății ROMRAD și a efectuat controale formale la această firmă.

Sub aspectul laturii obiective s-a susținut că prin declarația martorului Gherghie Constantin și din înregistrarea convorbirii telefonice dintre acesta și Duicu s-a dovedit furnizarea folosului de către Duicu Ioan Adrian – numirea lui Feraru Florin în funcție de conducere, cu o creștere salarială,

exclusiv ca urmare a demersurilor lui Duicu, promovarea în baza influenței exercitate de un lider politic și nu pe baza competențelor profesionale.

Numirea soțului într-o funcție de conducere și creșterea salarială constituie folosul necuvenit al inculpatei Feraru Grigorița.

Probele indirecte (!) ale cauzei demonstrează că inculpata a făcut o solicitare anterioară lui Duicu să acționeze spre folosul acesteia, explicându-se astfel obligația despre care Duicu afirmase că o are față de Feraru Grigorița în considerarea funcției sale. Astfel, procurorul nu-și explică ca „în lipsa unei cereri exprese a inculpatei Feraru”, „Duicu să formuleze o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească Feraru Florin în defavoarea contracandidatului său”.

Referindu-se și la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.254 alin.1 C.pen., procurorul apreciază că Feraru Grigorița a cunoscut „modalitatea necuvenită urmare căreia” s-a obținut folosul și că scopul acestuia era legat de cum își îndeplinea aceasta obligațiile.

Se mai precizează de procuror că din convorbirile înregistrate (și transmise în procesele-verbale excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară și definitiv la 16.03.2015 de către Înalta Curte de Casație și Justiție) rezultă că inculpata i-a cerut lui Duicu numirea soțului acesteia prin înlăturarea persoanei contracandidate, având în vedere convorbirea telefonică deja invocată între Duicu și Gherghe Constantin.

Mai afirmă procurorul „expressis verbis” că în cursul acestei unice convorbiri redată în rechizitoriu dintre Duicu și Gherghe că „inculpatul Duicu Ioan Adrian a precizat în mod expres că obligația de a da curs solicitării inculpatei derivă tocmai din funcția acesteia și din atribuțiile pe care le avea în legătură cu bugetul alocat societății ROMRAD-RMN SRL”.

Mai precizează procurorul că infracțiunea de luare de mită s-a desfășurat din martie 2013 – prima pretindere din partea inculpatei față de Duicu care i-a transmis lui Gherghe Constantin aceeași cerere și ianuarie 2014 când folosul a fost efectiv primit de inculpată prin dispoziția nr.171/23.01.2014.

În mod necontestat în cuprinsul rechizitoriului și al Ordonanței completatoare există discordanțe evidente legate de momentul comiterii infracțiunii - martie 2013 – ianuarie 2014 în Ordonanță și aprilie 2013 în Rechizitoriu (f. 131), de la data emiterii dispoziției primarului Gherghe Constantin nr.171/23.01.2013 la fila 131 rechizitoriu, nr.171/23.01.2014 în Ordonanță, cu relevanță față de încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu și care reclamă ca acțiunea făptuitorului să fie anterioară îndeplinirii/neîndeplinirii actului pentru care făptuitorul primește folosul.

Pe parcursul instrumentării urmăririi penale, abordarea teoretică a încadrării juridice se realizează prin referiri succesive la conținutul infracțiunii de luare de mită în condițiile art.289 alin.1 C.pen. cât și la conținutul aceleiași infracțiuni reglementat de art.254 alin.1 C.pen. (1968) încadrare juridică dată faptei cu care a fost investită Curtea.

Cu titlu de exemplu – se aplică art.254 alin.1 C.pen. (1968) dar în rechizitoriu se vorbește de folosul pentru altul, beneficiul folosului necuvenit unei alte persoane decât funcționarul mituit ceea ce se regăsește în art.289 alin.1 C.pen. (noul Cod penal).

- Articolul 254 alin.1 C.pen. (1968) vizează faptele care realizează elementul material al infracțiunii și care au loc anterior sau cel mai târziu concomitent cu îndeplinirea, neîndeplinirea etc. actului privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului public sau cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri, spre deosebire de noul Cod penal unde nu mai există condiția de timp, fiind suficient ca fapta să se săvârșească în legătură cu serviciul celui mituit indiferent de momentul intervenției înțelegerii de mituire;

- se vorbește de „scop” (art.254 alin.1 C.pen. în condițiile în care sintagma nu se mai regăsește în art.289 alin.1 C.pen., care vorbește de actul „în legătură cu ...”).

În vederea exercitării și garantării drepturilor procesuale, cel acuzat, trimis în judecată, în orice fază a cercetării sale, are dreptul de a fi informat despre fapta pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva sa, încadrarea juridică, cu care a fost trimis în judecată (art.83 C.pr.pen.).

Abordarea descriptivă a infracțiunii în varianta prevederilor art.289 alin.1 C.pen. și stabilirea încadrării juridice prin rechizitoriu conform art.254 alin.1 C.pen., determină posibile inconveniențe în construirea strategiei de exercitare a dreptului la apărare.

În Capitolul II al rechizitoriului (f. 123-134 R) procurorul se rezumă, în dovedirea vinovăției inculpatei Feraru Grigorița, la câteva fragmente selecționate din două declarații de martori (Gherghe

Constantin și Nebancea Marian-Lucian) și redă două segmente selectate după relevanță, din două convorbiri interceptate pe mandat de siguranță națională (excluse la 28.11.2014) și emite presupuneri și supoziții care nu se regăsesc în probatoriul administrat de organele de urmărire penală.

La 30.10.2014, procurorul a comunicat Curții că „rechizitoriul este structurat pe capitole și că descrierea faptelor permite stabilirea facilă și neechivocă a obiectului și limitelor judecării, „reflectă realizarea elementelor constitutive ale infracțiunilor” și eventuale precizări de ordin teoretic sau făcut în secțiunile: „Încadrarea juridică” .

În Ordonanța din 12.12.2014 (f. 10) se precizează de asemenea de către procuror că „nu se reglementează prin Codul de procedură penală, modalitate în care se face identificarea mijloacelor de probă în rechizitoriu, iar art.382 C.pr.pen. prevede doar că Rechizitoriul cuprinde date referitoare la probe și mijloace de probă, ceea ce presupune, potrivit acestei opinii, excluderea „ab initio” a unei analize sau evaluări a probatoriului în raport de faptă, personală, vinovăție etc.” în condițiile în care s-au administrat probe cu înscrisuri indicate de Parchet și depuse de inculpată și proba testimonială – audierea martorilor audiați la Parchet, a martorilor propuși de inculpată sau rezultați din dezbateri și încuviințați de instanță.

Probele nu au o valoare prestabilită, ele reprezintă fundamentul material al activității procesuale administrate în contextul judiciar permis de lege, după începerea urmăririi penale.

Organele judiciare, în urma examinării probelor le conferă acestora semnificația ce concurează la aflarea adevărului.

Preanaliza examinării probelor care au condus la parcurgerea diferitelor faze procesuale ori de câte ori s-a justificat de organul de urmărire penală, luarea unei măsuri procesuale legate de persoană, de faptă, de împrejurări și vinovăție, nu împiedică judecătorul ca în baza respectării principiilor oralității, nemijlocirii, contradictorialității, al publicității, a garanțiilor procesuale să procedeze la administrarea unor probe noi, la reevaluarea și verificarea prin readministrare a probelor strânse în cursul urmăririi penale.

Judecătorul trebuie să se asigure că probele îndeplinesc condițiile de legalitate (permise de lege), de relevanță (legate de obiectul cauzei) de concludență (au relevanță), de utilitate (sunt necesare), că ele sunt clare, edificatorii și eficace pentru cercetarea judecătorească (decizia CCR nr.171/23.05.2001).

În cazul unor probe insuficiente (prin conținut, esență, număr), neclare și contradictorii, a unor probe indirecte a căror valoare nu depășesc nivelul indiciilor și nu sunt determinantii prin relevanță, în lipsa unei coroborări cu alte probe directe, evidențiate de organele de urmărire penală sau de cel ce le invocă, sunt în măsură să inducă îndoiala asupra valorii lor probatorii în condițiile art.4 alin.2 C.pr.pen.

Libera apreciere a tuturor probelor, conferă judecătorului posibilitatea unei evaluări ample, documentate care să conducă, în limitele propriei sale conștiințe, la atingerea scopului procesual penal de aflare a adevărului care să convingă pe cel vizat cât și comunitatea din care provine de consecința actului de dreptate.

Descrierea faptei reținute în sarcina inculpatei Feraru se fundamentează, potrivit precizărilor procurorului, pe fragmente, secvențe din mărturiile a doi martori (Gherghe și Nebancea), pe segmente apreciate ca relevante de autorul rechizitoriului din două convorbiri telefonice interceptate anterior începerii urmăririi penale a inculpatei în baza mandatelor de siguranță națională, excluse definitiv la 16.03.2015 din materialul probator administrat de Parchet.

Așa cum rezultă din documentele cauzei, s-a apreciat la nivelul Parchetului că „doar simpla descriere a faptei este suficientă pentru dovedirea vinovăției inculpatei despre care probele vorbesc, de la sine, fără a mai fi nevoie de o analiză sau evaluare în contextul dat din partea procurorului”.

Din această perspectivă, enunțarea unor afirmații ca rezultat al trecerii în revistă a unor date, cifre sau exemple de fraze sau crâmpeie de replici despre care se bănuie că au înțelesul conferit de procuror, nu este în măsură să dea credibilitate, veridicitate acestora, să dovedească existența unei fapte penale și a vinovăției aceluși inculpat.

Abordarea pe două paliere a pretinsei infracțiuni comise de Feraru Grigorița debutează cu susținerea procurorului legată de felul în care inculpata și-a încălcat atribuțiile de serviciu prin încălcarea Codului penal: a pretins și a primit un folos care s-ar deduce că e necuvenit în sensul

art.289 alin.1 C.pen., când încadrarea juridică din Rechizitoriu și cu care s-a sesizat Curtea este art.254 alin.1 C.pen. cu un conținut infrațional mai puțin extins decât se prevede în Codul penal actual.

Rituros se afirmă că Feraru a încălcat Codul penal (cel din 1969) prin faptul că:

- a participat ca membru în comisiile mixte de control, a comisiilor de evaluare sau operative unde desemnarea în calitate de membru se făcea de către președintele Casei de Sănătate la propunerea directorului economic și a șefilor de departamente, deci nu era membru de drept;

- a întocmit rapoartele ulterioare controalelor la care a participat semnate de către toți membrii comisiilor;

- a întocmit NOTE DE FUNDAMENTARE cu privire la cererile formulate de furnizorii de servicii medicale paraclinice de diminuare sau suplimentare a valorilor lunare de contract în vederea încheierii potrivit legii de acte adiționale, inclusiv după suplimentarea sumelor alocate după rectificarea de buget.

Nu rezultă din Rechizitoriu care sunt elementele care au fost determinate de realitatea obiectivă și în lipsa măcar a unui singur exemplu aplicat, este greu să fundamentezi o judecată pe afirmații care nu au fost verificate și eventual valorificate în concret.

Din actele dosarului rezultă că județul Mehedinți nu a beneficiat până prin 2007 de nici un fond pentru servicii paraclinice, iar bugetul pe 2013 și pentru acest segment a fost mărit, luându-se în calcul datele comunicate de casele județene de sănătate conform criteriilor stabilite prin legea bugetului nr.5/2013, Ordinul Ministrului Sănătății și al CNAS, al altor ordine și norme de aplicare la care face trimitere chiar actul de sesizare.

Raportat la acestea, nu este suficient de explicit dacă la nivelul CJAS Mehedinți s-au calculat greșit valorile anuale de contract pe anul 2013 pentru vreunul din cei doi furnizori de servicii paraclinice, SC Alpha Medical și SC ROMRARD-RMN, câtă vreme nu a existat nicio contestație a niciunui dintre aceștia și nu s-a făcut trimitere la vreun raport pe subiect din partea Curții de Conturi.

Mai mult, atât la Parchet cât și în instanță, administratorul SC Alpha Medical a precizat câteva aspecte ușor verificabile de natură a contura corect raporturile dintre CJAS și cei doi furnizori de servicii paraclinice ori dintre aceștia doi:

- punctajul stabilit de comisia de evaluare la încheierea unui nou contract pentru 2013-2014 a lui SC Alpha Medical SRL, în urma controlului efectuat în temeiul legii a fost stabilit la maxim;

- decizia de imputație stabilită de CJAS a fost confirmată de Comisia de Arbitraj de pe lângă CJAS prin respingerea contestației lui SC Alpha Medical;

- administratorul acestei firme, atât la Parchet cât și în instanță a recunoscut că dotarea cu aparatul RMN, personalul angajat, activitatea doar pe o tură și numai până vineri, precum și existența de deficiențe în folosirea substanței de contrast la investigațiile RMN și evidențele defectuoase din Registrul firmei, au constituit tot atâtea motive să i se mai aplice în timp și alte sancțiuni;

- de la același martor și documentele invocate chiar de procuror, a rezultat ca și SC ROMRAD-RMN a avut la un moment dat suspendată activitatea, a fost sancționată la rândul său, astfel că SC Alpha Medical a angajat la cel moment un al doilea medic specializat în imagistică care lucra la SC ROMRAD-RMN până la încetarea activității acesteia;

- la Parchet fiind, martorul a declarat că sumele alocate potrivit legii și suplimentările urmare rectificării de buget depășeau posibilitățile fizice, tehnice de a le folosi și a deconta servicii paraclinice raportate valorilor respective, astfel că legea obliga, în lipsa consumului, bani să fie restituiți la buget, ceea ce nu era în interesul sutelor de pacienți aflați pe listele de așteptare sau să fie redirecționate către celălalt furnizor de servicii paraclinice în procedura prevăzută de lege;

- nu s-au evidențiat sub acest aspect care au fost deficiențele sau actele de favorizare în concret în sistemul de redirecționare a sumelor;

- martorul Nebancea a declarat și la Parchet și în instanță că nu avea argumente solide să aprecieze dacă la rezilierea contractului său cu CJAS ar fi putut avea vreun amestec Duicu Ioan Adrian cu care nu s-a aflat în niciun fel de relații, nici de dușmănie sau concurență vrășmașă.

Din actele dosarului aflate în volumul 9 al dup nr.321/P/2013 rezultă că în 2013 bugetul alocat de CNAS pentru plățile serviciilor paraclinice la Casele Județene de Asistență și Sănătate a crescut substanțial în raport cu anii 2011 și 2012 după cum urmează cu titlu de exemplu:

CJAS Mehedinți: 4322 (2011); 4340 (2012) și 5586 (2013);

CJAS Mureș: 5821 (2011); 5855 (2012) și 6232 (2013);

CJAS Timiș: 12.503 (2011); 12.524 (2012) și 16.137 (2013);

CJAS Bacău: 4774 (2011); 4876 (2012) și 5450 (2013).

Este de subliniat că până în anul **2007** CJAS Mehedinți nu a primit nici un buget pentru plata de servicii paraclinice, ceea ce a determinat încheierea de contracte de către CJAS Mehedinți cu furnizori de Timiș și Dolj (declarație martor Nebancea Marian-Lucian f. 285 – vol. 11 C.A.B.).

Din aceleași documente (f. 181 – vol. 9 dup) rezultă că prin Referatul întocmit de Nenu Karla funcționar al CNAS s-au stabilit criteriile privind repartizarea bugetului pentru serviciile paraclinice din Fondul național Clinic de asigurări de sănătate:

- realizările pe anul 2011, numărul investigațiilor efectuate în 2012, numărul de pacienți de pe listele de așteptare etc.

În altă ordine de idei, rezultă din documentația invocată de procuror că Notele de fundamentare erau întocmite de Feraru Grigorița, dar avizate de directorul economic, de directorul de relații comerciale și șeful de serviciu, iar propunerea de recontractare viza singurul furnizor de servicii paraclinice rămas pe piață, în condițiile în care se făceau cereri de renunțare la sumele alocate prin contractul încheiat.

Cu titlu de exemplu procurorul prezintă la filele 182, 184, 186, 190 – vol. 9 dup, cererile formulate de Nebancea Marian-Lucian în numele SC Alpha Medical;

- din motive de concediu de odihnă, Nebancea renunță la suma de 88.000 lei alocată de CJAS;

- Alpha medical renunță la suma de 133.500 lei întrucât nu putea fi cheltuită;

- ca urmare a unor probleme tehnice la aparatul RMN, Alpha medical cere renunțarea la suma de 61.800 lei în vederea redistribuirii;

- cererea formulată de Alpha Medical pentru suma de 10.000 lei (martie 2014) la care se face renunțare pentru imposibilitate de consum, la fel și în iulie 2013 (f. 405, 435 – vol. 9 dup);

- în 5.09.2012 pentru încălcarea prevederilor art.7 lit.x și a,e din Contractul de furnizare servicii și a art.49 alin.2 lit.c și g din Anexa HG nr.1389/2010 s-a operat rezilierea contactului Alpha Medical cu CJAS (f. 383 – vol. 9 dup).

Cereri de redistribuire a formulat, potrivit procurorului și SC ROMRAD-RMN pentru suma de 70.000 lei din valoarea de contract de 160.000 lei (f. 218 – vol. 9 dup). Între actele enumerate de procuror ca acte doveditoare în cauză este și Notificarea CJAS către ROMRAD-RMN cu privire la rezilierea contractului cu CJAS întrucât firma nu a respectat art.4 lit.j din GH nr.1714/2008 și art.7 lit.i din aceeași hotărâre de guvern (f. 214-vol. 9 dup).

În nota de probatorii, procurorul a făcut trimitere și la alte documente din volumul 24 al dosarului de urmărire penală (264 file) care atestă că în Nota de fundamentare nr.1486/22.01.2014 s-a propus suplimentarea valorii de contract pentru luna ianuarie cu suma de 90.000 lei pentru SC ROMRAD-RMN iar actul adițional nr.15/22 ianuarie 2014 încheiat cu CJAS a avut la bază art.250 din Legea nr.95/2006, HG nr.117/2013, OMS/CNAS nr.423/191/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice (f. 3 – vol. 24) despre care nu s-a afirmat că s-ar fi întocmit cu vreo încălcare a acestor norme.

În considerarea încheierii acestor acte procurorul invocă listele de așteptare a pacienților individualizați prin nume și CNP, care reprezentau unul din criteriile care se aveau în vedere la redistribuirea sau suplimentarea valorii de contract a oricărui furnizor de servicii paraclinice, inclusiv SC ROMRAD-RMN:

f. 8 – vol. 24 dup – listă de așteptare februarie 2014 cu 68 pacienți;

f. 10-45 – vol. 24 dup – listă cu 209 pacienți în așteptare – decembrie 2013;

f. 52 – vol. 24 dup – listă așteptare pacienți cu 171 pacienți în așteptare – noiembrie 2013;

f. 64 – vol. 24 dup – listă așteptare cu 180 pacienți în așteptare – octombrie 2013;

f. 79 – vol. 24 dup – listă așteptare cu 241 pacienți în așteptare – septembrie 2013.

Cu titlu de exemplu, procurorul indică adresele prin care SC ROMRAD-RMN comunica lunar către CJAS programul, graficul de activitate al medicilor (f. 34,138 – vol. 24 dup), se referă la Raportul de evaluare al președintelui comisiei de evaluare Scăeru Carmen cu privire la ROMRAD-RMN (f. 32 - vol. 24 dup).

Documentele detaliate de procuror în volumul 26 (370 pag) atestă faptul că SC ROMRAD-RMN a fost supus unor controale numeric mai multe decât cele ce privesc SC Alpha Medical.

Tot din aceste înscrisuri rezultă că reprezentantul SC ROMRAD-RMN administratorul firmei din 2.10.2010 Drăghia Valentina transmitea, la cerere, către CJAS, Note de relații (f. 4 – vol. 26 dup) cu privire la:

- investigații înregistrate fără respectarea cronologiei;
- un bilet de trimitere raportat cu alt CNP – o investigație în valoare de 447,84 lei refuzată la plată;

- ștersături și modificări în Registrul de lucru la poziția 318/2012, aspecte sancționate cu retragerea serviciilor respective de la finanțare;

- retragere de la finanțare a sumei de 5428 lei în baza Raportului de control din aprilie 2012 ca măsură sancționatorie (f. 5 – vol. 26 dup).

În procesele-verbale încheiate de echipele de control (controlată inopinată sau tematic, operativ) s-au constatat nereguli la biletele de trimitere (proces-verbal nr.14504/11.05.2012 – f. 10 – vol. 26 dup) s-au consemnat deficiențele și chiar s-a prelungit controlul (adresa CJAS din 25.04.2012 – cu prelungire control la 27.04.2012 – f. 20 – vol. 26 dup).

Dintre controalele CJAS la ROMRAD procurorul mai reține că:

- echipa de control făcea sondaj telefonic printre beneficiarii serviciilor paraclinice (Raportul de control 1.11.- 30.11.2013 – f. 13 – vol. 26 dup);

- întocmirea procese-verbale de constatare lunare – procesul-verbal din 16.12.2013 pentru luna noiembrie 2013 (f. 38 – vol. 26 dup) întocmit de Giorgi Rodica și Feraru Grigorița, procesul-verbal din 14.11.2013 pentru luna octombrie 2013, întocmit de Giorgi Rodica și Strumă Filofteia în care nu s-au constatat deficiențe la SC ROMRAD-RMN (f. 154-156 – vol. 26 dup);

- se organizau controale operative, minuțioase atât la SC ROMRAD-RMN cât și la Alpha Medical la care nu s-au constatat deficiențe (Raport de control din 21.08.2013, 11.11.2013 – f. 11 și 186 – vol. 26 dup);

- echipa de control din care a făcut parte și Feraru Grigorița a consemnat în procesele-verbale din ianuarie 2013 și 13.02.2013 verificările prin sondaj a imaginilor stocate în arhiva electronică (f. 338 și 340 – vol. 26 dup).

Procesele-verbale și Rapoartele comisiei de control din iunie 2013, mai 2013, martie 2013, februarie 2013, 23.08.2013, din care Feraru Grigorița nu a făcut parte, nu au consemnat deficiențe la SC ROMRAD-RMN (f. 201,246,258,271,319 – vol. 25 dup).

Prin exemplele reținute de procuror și indicate la filele 21,143,148,160,164 – vol.26 dup, rezultă că director economic Gabriel Suitaru făcea propuneri pentru membrii Comisiei de control conform art.3.3.1. din Anexa 39 a Ordinului 610/19.07.2011, ulterior directorul economic Albu Doina.

În rechizitoriu probele sunt evidențiate descriptiv nu analitic doar secvențial și cât au relevanța dorită de procuror să exprime în ce măsură se dovedește actul ilicit. Or, în această manieră, lipsește judecătorul de probabilitatea evaluării probatoriului în contextul lui integral, ceea ce poate conduce și la un adevăr denaturat.

Reducerea probatoriului doar la o mărturie testimonială și doar la câteva fraze și ele secvențiale dintr-o convorbire telefonică (exclusă definitiv la 16.03.2015) al cărei conținut este denaturat din perspectiva în care este abordată și ignorarea probatoriului amplu administrat în instanță în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate nu pot determina o apreciere echidistantă valoric și în măsură să conducă la aflarea adevărului.

Din convorbirea dintre Duicu și Feraru nu rezultă că aceasta din urmă furniza informații despre firma concurentă a SC Alpha Medical lui Duicu, ci dimpotrivă că habar nu avea dacă și când și ce cereri depusese sau nu, acest furnizor de servicii paraclinice, discuția rămânând la nivelul de „bârfe”; în opinia Curții și dacă interceptările în temeiul legii nr.51/1991 nu ar fi fost excluse, nu ar

fi putut să dea rang de probă judiciară, unor rumori care circulau în mediul public sau pe culoarele CJAS.

Încă de la audierea de la parchet, Feraru Grigorița, Nebancea Marian-Lucian și apoi în instanță, alături de martora Dumitrescu Constanța au explicat că renunțarea la decontarea numai de 61.000 lei către SC Alpha Medical, la puțin timp după încheierea contractului pe 2013 cu CJAS, s-a datorat defectării aparatului RMN al firmei, iar completarea unei cereri de renunțare la plata acelei sume dactilografiate de Feraru pe computerul său semnată și înregistrată la firmă, nu a constituit nicidecum o presiune a lui Feraru asupra determinării lui Nebancea să renunțe la acea sumă.

Nebancea a precizat că din oboseală, după lungi ore de așteptare pentru audiere la Parchet, nu a mai obiectat la consemnările comisarului Neagoe care a adăugat la cele declarate de martor, faptul că i s-ar fi sugerat de Feraru cererile de renunțare ca să favorizeze pe SC ROMRAD-RMN. Că acesta e adevărul rezultă și din fragmentul declarației lui Nebancea din Rechizitoriu unde afirmă că i-a cerut el însuși, sub semnătura lui, pentru a nu se mai deplasa la firma lui Feraru, să-i redacteze cererea de renunțare la alocarea sumei respective.

Spre finalul declarației în vădită contradicție cu cele anterior consemnate se arată că declarațiile de renunțare ale lui Nebancea s-au dactilografiat de fiecare dată pe calculatorul lui Feraru.

Or, dacă așa au stat lucrurile, procurorul cu ocazia unei percheziții informatice s-ar fi putut verifica aceste afirmații dacă prezentau credibilitate. În cauză s-au dispus mai multe percheziții domiciliare, dar în dosar nu se face nicio referire ca substanță, relevanță ori eficiență.

În dosarul nr.321/P/2013 s-au efectuat 68 de percheziții (!?)

Existența în sertarul biroului lui Feraru (percheziție din 2.04.2014) a unei Note de fundamentare și a unui proiect privind suplimentarea de fonduri au fost invocate fără însă să se precizeze dacă acestea erau susceptibile ca fiind acte ilicite sau documente în lucru.

În ceea ce privește desemnarea lui Feraru Grigorița în comisiile de control, operative, de evaluare etc, în calitatea sa de consilier specializat în activitatea furnizorilor de servicii medicale, paraclinice, aceasta se realiza de șefii ierarhici (aproximativ 4) și din nici un document sau mărturiile testimoniale ori ale celorlalți inculpați, nu a reieșit că s-au constatat deficiențe în activitatea acesteia, că a efectuat acte care să favorizeze pe vreunul dintre furnizorii de servicii, nu s-au înregistrat reclamații, sesizări inclusiv în cauza de față (martor Dumitrescu Constanța). Se invocă existența unor controale formale exclusiv puse în sarcina lui Feraru Grigorița.

Evaluând din perspectiva unei analize coerente probatoriile administrate de către Parchet, readministrate în instanță, completate cu probele cerute de apărare și cele rezultate din dezbateri, administrate la rândul lor în aceleași condiții de oralitate, contradictorialitate și nemijlocit, Curtea apreciază că nu s-a dovedit în vreun fel că Feraru Grigorița prin activitatea depusă, și-a încălcat atribuțiile de serviciu și a săvârșit acte favorizatoare la adresa vreunui dintre cei doi furnizori de servicii paraclinice, singurii din județ, SC ROMRAD ori SC Alpha Medical SA.

Probele astfel coroborate nu dovedesc că Feraru a îndeplinit acte în cadrul atribuțiilor de serviciu în măsură să-l favorizeze pe Duicu căruia se afirmă că i-a pretins să-i aducă un folos pe care l-a și primit și care este necuvenit.

Procurorul în Ordonanța din 12.12.2012 precizează că din probe indirecte rezultă că Feraru Grigorița ar fi avut inițiativa unei înțelegeri cu Duicu anterioară demersurilor acestuia de a-i procura folosul pretins.

Tot procurorul explică că nu s-ar putea înțelege altfel cum ar fi acționat Duicu dacă Feraru nu-i cerea să obțină pentru aceasta (reglementare conform art.289 alin.1 C.pen. și nicidecum art.254 alin.1 C.pen.) folosul configurat în promovarea soțului său într-o funcție de conducere printr-o cerere expresă.

Se mai afirmă în Rechizitoriu că Feraru Grigorița i-a cerut lui Duicu ca numirea soțului său să se realizeze în noua funcție prin înlăturarea contracandidatului său.

Se afirmă în mod categoric că Feraru știa modalitatea în care urma soțul acesteia să devină șef de serviciu – prin influența și acțiunea unui om politic notabil și nu datorită performanțelor personale ale acestuia.

Există inadvertențe legate de data în care se pretinde comiterea infracțiunii de luare de mită de către Feraru Grigorița martie 2013 sau aprilie 2013, iar momentul primirii folosului pretins

(numirea soțului în funcția temporară de șef serviciu, cu o salarizare mărită) este menționat la 23.01.2013 sau 23.01.2014 când primarul orașului Drobeta Turnu-Severin a emis dispoziția nr.171.

Suținerea acestor acuzații, în Rechizitoriu se fundamentează pe două segmente din două fragmente de convorbiri interceptate (excluse definitiv la 16.03.2015) selectate pentru relevanța lor de procuror și declarația martorului Gherghe Constantin, grefată pe conținutul conversației telefonice susamintite.

În cauză s-au audiat mai mulți martori; Feraru Florin, viceprimarul orașului Drobeta Tr. Severin Vâlcu Romulus, Stăncioiu Stelian și directorul Mateescu Marilena, Gherghe Constantin.

Nici în concluziile orale, nici scrise, cu ocazia dezbaterilor, procurorul nu a făcut nicio referire la probatoriile administrate, respectiv readministrare în instanță, oral, nemijlocit și în condiții de contradictorialitate, rezumându-se doar la unele din probele administrate de Parchet.

Și în situația în care judecătorul de cameră preliminar n-ar fi exclus la 28.11.2014 convorbirile telefonice interceptate în temeiul Legii nr.51/1991 transcrise în procese-verbale, măsură confirmată prin Încheierea penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție acestea nu ar fi corespuns valenței atribuite în Rechizitoriu pentru următoarele motive:

- declarațiile martorilor concură între ele, nu sunt discordante ci se confirmă și reconfirmă reciproc;

- fără a retracta afirmații din declarația dată de Gherghe Constantin la Parchet, acesta a detaliat, a făcut precizări și a explicat logic și veridic aspectele legate de discuțiile telefonice cu Duicu cu Feraru Florin, Mateescu Marinela etc.

Contextul general ce decurge din declarațiile celor audiați sub prestare de jurământ se referă la următoarele:

- Feraru Florin a funcționat în cadrul Primăriei orașului Drobeta Tr.-Severin în cadrul unei direcții a acestuia, ocupând din 2.12.2013 temporar, o funcție de șef serviciu prin delegare;

- Feraru este apreciat la nivelul conducerii de directorul Mateescu Marinela, de primar, viceprimar, are o pregătire superioară, cursuri post universitare, masterat etc;

- potrivit declarației martorului Vâlcu Romulus la nivelul Primăriei s-a luat decizia înființării a trei servicii cu numirea temporară a trei șefi de serviciu și între aceste trei persoane, conducerea a hotărât să-l aibă în vedere pentru Serviciul Asistență Contribuabil pe Feraru Florin;

- având în vedere specializarea sa, Feraru Florin a încercat să-l contacteze pe primar, mai greu abordabil, sfătuit și de viceprimar, să dispună numirea sa la Serviciul de taxe și impozite, întrucât celălalt serviciu presupunea studii și pregătire juridică;

- simpatizant și apoi membru PSD, a apelat, după o ședință de partid a PSD într-un grup de persoane în care se aflau între alții și Duicu, Vâlcu, Stăncioiu să poată avea acces la o întrevedere cu primarul care în general discuta doar cu șefii de departamente;

- la momentul interpelării lui Feraru, procedura înființării celor trei servicii, persoanele avute în vedere pentru cele trei funcții temporare de șefi de secție erau deja într-o fază de definitivare, directorul Mateescu Marilena conducând acest departament ce urma să aibă o nouă organigramă;

- în acest context, dintre cei prezenți, Duicu, așa cum obișnuia cu mulți care solicitau câte un sprijin pentru probleme de familie, sănătate sau civice, pentru repararea unui drum județean din comuna acestuia i-a spus lui Feraru să-l caute într-o zi-două;

- potrivit martorului Vâlcu Romulus, Feraru, în prezența acestuia, a avut o discuție cu primarul cu privire la serviciul la care să fie numit temporar șef, primind încurajări și aprecieri că va face față specificului acestui serviciu și va avea tot sprijinul primarului, viceprimarului – juriști în problemele juridice. Feraru nu a invocat numele lui Duicu sau că ar veni recomandat de acesta;

- din probe mai rezultă că într-o discuție dintre Feraru și Duicu, cel din urmă i-a replicat că „Feraru urma să fie șef de serviciu acolo unde avea să hotărască primarul”.

În Ordonanța din 12.12.2014 se fac afirmații ferme că numirea lui Feraru în funcția de șef serviciu s-a datorat exclusiv demersurilor lui Duicu, folosindu-se de calitatea acestuia de lider de partid. El i-a cerut lui Gherghe să-l numească într-o funcție de conducere, invocând că ar avea o obligație față de acesta.

În ce privește activitatea de lider de partid a lui Duicu care să se fi manifestat la nivelul primarului Gherghe, membru al altui partid nu-și găsește un suport probator credibil și nici nu există în dosar alte probe care să confirme această alegație.

Gherghe Constantin este audiat la Parchet în relație cu interceptarea unei convorbiri dintre acesta și Duicu, despre care, în măsura în care își amintește, a făcut câteva precizări relevante:

- în ce privește recomandarea lui Duicu pentru Feraru, acesta l-a privit ca un profesionist în măsură să conducă un serviciu temporar;

- Gherghe a arătat în declarațiile date și care nu contrazic în mare măsură afirmațiile din fazele procesuale anterioare, ci mai curând clarifică contextul acestora, că: indiferent ce i-ar fi solicitat Duicu, Gherghe ar fi dispus după cum deja se decisese în forul conducerii Primăriei unde un cuvânt important îl avea directorul Mateescu Marilena; dintre cele trei persoane vizate pentru funcțiile temporare de șef serviciu, Mateescu vroia ca la Serviciul de taxe și impozite să fie numită o persoană bine pregătită profesional în domeniu, pe Feraru Florin la Serviciul Asistență Contribuabil;

- Gherghe și la Parchet și în instanță a arătat că nu știa cine este și unde lucra soția lui Feraru, aflând că aceasta ar fi lucrat la Casa de Sănătate după ce a devenit publică cauza judiciară a lui Duicu Ioan Adrian;

- Gherghe a declarat procurorului că nu își amintește ca Duicu să-i fi spus că acesta ar fi avut obligații față și de soția lui Feraru și în nici un caz nu avea cunoștințe despre așa ceva, declarație susținută și în fața Curții fără să existe probatorii care să-i infirme afirmațiile.

Din coroborarea acestor probe rezultă că:

- recomandarea lui Duicu pentru Feraru către primarul Gherghe Constantin a venit într-un context în care la nivelul conducerii Primăriei se clarificase ce servicii urmau să se înființeze și cine, temporar, urma să le conducă, între aceștia și Feraru Florin;

- replica lui Duicu că Feraru urma să ocupe funcția de conducere pe care o va dispune primarul vine să confirme că deciziile erau tranșate deja, anterior apelului său telefonic.

Acesta era apreciat profesional, avea vechime în muncă și îndeplinea condițiile pentru a ocupa o astfel de funcție, inclusiv o remunerație corespunzătoare (decizia nr.3413 din 2.12.2013 conducea deja un serviciu), ceea ce infirmă susținerile din rechizitoriu că numirea sa în noua funcție de conducere s-ar fi datorat nu competențelor sale profesionale ci a intervenției unui lider de partid;

- inducerea ideii autorității de partid a lui Duicu față de Gherghe nu este operantă întrucât Gherghe era membrul altui partid și astfel este îndoielnic că eventualul său demers să fi contribuit „exclusiv” la numirea în funcție a lui Feraru;

- problema nu era numirea în funcția de conducere, ci doar a serviciului ce urma să-l conducă (toate cele trei servicii erau plătite la același nivel);

- directorul Mateescu era cea care decidea unde fiecare dintre cele trei persoane urmau să funcționeze ca șefi; nu rezultă din nicio probă, ca Duicu să o fi abordat-o pe această directoare cu aprecieri referitoare la Feraru sau pentru a fi înlăturat un presupus contracandidat care nu rezultă să fi existat; cei vizați pentru cele trei posturi erau din start propuși pe funcțiile apreciate drept corespunzătoare pregătirii, experienței fiecăruia.

Din nicio probă nu a rezultat că Feraru Grigorița ar fi avut vreo implicare în numirea soțului său în funcția de șef serviciu.

Martorii nu o cunoșteau, nu aveau informații despre funcția ei de execuție (deci nu de decident) de consilier în CJAS.

Nu a rezultat și nici procurorul nu a identificat acele probe indirecte (indicii) care să conducă la ideea ca Feraru l-a abordat pe Duicu să se folosească de funcția acestuia pentru ca prin demersurile lui să fie numit soțul, într-o funcție de conducere mai bine plătită. Nici alte probe nu sunt în măsură să le completeze dacă ele ar exista.

Și atunci cuvintele de apreciere ale lui Duicu intervenite în contextul dat, rămân doar cu valoarea de apreciere între alte aprecieri care nu au o menire determinantă și nu depășesc nivelul unui gest moral.

Feraru a fost numit în funcție în considerarea calităților sale profesionale și nu în considerarea unei influențe de partid.

Cum din amplul material probator nu a rezultat că Feraru Grigorița ar fi avut inițiativa de a încheia o înțelegere cu Duicu Ioan Adrian să-și încalce atribuțiile de serviciu să efectueze un act ilicit de favorizare a firmei SC ROMRAD-RMN ce aparține familiei acestuia, de a pretinde un folos necuvenit, de a primi acest folos, direct sau indirect, Curtea, în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen.

raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. va achita pe **inculpata Feraru Grigorița (fostă Cosma)** pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1 C.pen. (1968) coroborat cu art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (fapta descrisă în Capitolul II – f. 134 R nu există).

*

* *

IV. Prin rechizitoriul nr.321/P/2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a trimis în judecată la 28.07.2014 în stare de libertate, pe inculpata **Rolea Elisabeta Zenovia** pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.5 C.pen. (Capitolul II - fila 133R).

În Capitolul II al rechizitoriului (f. 92-181R) procurorul descrie activitatea pretins infracțională a inculpatului Duicu Ioan Adrian și a mai multor inculpați legate de efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, comise în legătură cu activitatea ROMRAD – RMN SRL și INVEST PETROLEUM IMPEX SRL.

În rechizitoriu se afirmă că „inculpatul Duicu Ioan Adrian controlează în fapt activitatea comercială a SC ROMRAD-RMN SRL, pe care o administrează în fapt; această societate are ca obiect de activitate prestarea de servicii medicale (paraclinice) în cadrul unui laborator de investigații medicale cu rezonanță magnetică nucleară (RMN) din Drobeta Turnu-Severin.

Se afirmă în rechizitoriu că Duicu și-a folosit influența conferită de calitatea sa de președinte al organizației județene Mehedinți a PSD pentru a determina mai mulți funcționari publici de la Casa Națională de Asigurări de Sănătate și de la Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul obținerii folosului urmărit de acesta.

Societatea ROMRAD a decontat de la Casa Județeană – CJAS Mehedinți 3.595.762 lei și Duicu a acționat în 2013 să creeze premisele decontării de sume mai mari, prin două modalități:

- influențarea repartizării de CNAS a fondurilor destinate serviciilor medicale paraclinice către CJAS Mehedinți (la aprobarea bugetului pe anul 2013 și cu ocazia rectificărilor bugetare) și
- direcționarea celei mai mari părți a sumelor alocate către CJAS Mehedinți pentru servicii paraclinice (peste 64% din totalul acestor sume) către ROMRAD-RMN SRL.

Procurorul afirmă că Duicu și-a folosit influența sa față de Rolea Elisabeta Zenovia – președinte al CJAS Mehedinți și față de Feraru Grigorița – consilier principal al CJAS Mehedinți.

Procurorul susține că Duicu, folosindu-și influența de președinte al PSD Mehedinți a promis și a procurat pentru soții celor două funcționare foloase constând în numirea acestora în funcții în cadrul administrației publice.

Procurorul reține că cele două funcționare de la CJAS Mehedinți și-au exercitat atribuțiile de serviciu, în sensul favorizării societății controlate de către Duicu Ioan Adrian (f. 91-92 R).

Pe parcursul Capitolul II al rechizitoriului, până la fila 122 dosar, doar se menționează numele inculpatei Rolea de 10 ori și încă de 3 ori în paginile 123-133.

În ceea ce o privește pe Rolea Elisabeta Zenovia se redă la filele 107 și 121 declarația secvențială a martorului Nebancea Marian Lucian, iar la filele 100 (convorbire din 3.04.2013), 101 (convorbiri din 12.04.2013, 13.04.2013), 106 (sms din 11.11.2013), 110 (convorbire din 4.06.2013), 111 (convorbire din 17.06.2013), 112 (convorbire din 17.06.2013), 113 (convorbire din 21.06.2013), 125 (convorbire din 27.02.2013), 127 (convorbire din 1.03.2013) se redau, fragmente, apreciate ca fiind mai relevante, secvențe din convorbiri telefonice inițiate de Duicu Ioan-Adrian către Rolea Elisabeta Zenovia, interceptate pe baza mandatului de siguranță națională nr.001810/15.02.2013 și prelungit ulterior, emis la cererea Serviciului Român de Informații prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și autorizat de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pentru motivele ample detaliate în Încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin încheierea nr.339 din 16.03.2015 a Î.C.C.J., judecătorul de cameră preliminară a exclus din probatoriu interceptările realizate în baza mandatului de siguranță națională despre care, în preambulul prezentării activității infracționale a fiecărui inculpat, Curtea a făcut o referire globală, inclusiv cu privire la incidența deciziei nr.51/2016 a CCR în materie.

Cu ocazia aprobării legii bugetului de stat nr.5/2013, Dan Bădescu – președintele CNAS a aprobat prin Hotărârea nr.5/2013 criteriile de repartizare a Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, dintre care, unele au fost apreciate ca fiind singurele cu relevanță – egalizarea puterii de cumpărare a serviciilor medicale de același tip și numărul asiguraților pe case de sănătate.

Raportat la aceste criterii, procurorul a considerat că față de datele statistice prezentate, niciunul dintre aceste criterii nu erau de natură a avantaja județul Mehedinți. Din suma alocată caselor județene de sănătate – 288.890.000 lei județului Mehedinți i s-a alocat 4.200.000 lei, respectiv 1,45% din suma alocată la nivel național pentru serviciile paraclinice.

În Rechizitoriu se afirmă că după aprobarea bugetului (Legea nr.5/2013) repartizat județului Mehedinți într-un mod favorizator susține procurorul, Duicu Ioan-Adrian a convocat-o pe Rolea Elisabeta Zenovia – președinte CJAS Mehedinți pentru a discuta cu privire la contractul ce urma să-l încheie ROMRAD-RMN SRL cu CJAS pentru furnizarea de servicii medicale în 2013.

Rolea Elisabeta Zenovia la 12.04.2013 îi aduce la cunoștință, se afirmă în rechizitoriu, că primise de la CNAS bugetul pentru anul 2013, iar finanțarea pentru serviciile paraclinice era superioară cele asigurate pentru alte domenii medicale (f. 100 R).

Procurorul susține că la 13.04.2013 a avut loc o discuție cu Duicu Ioan Adrian care confirmă că Rolea Elisabeta Zenovia l-a determinat pe Nebancea Marian Lucian căruia îi aparține SC Alpha Medical SRL (servicii paraclinice) să accepte încheierea unui contract cu o valoare inferioară, astfel încât să favorizeze interesele ROMRAD-RMN SRL și contractul ce urma, să-l încheie să poată avea o valoare mai mare.

CJAS Mehedinți a încheiat la 23.04.2013 cu SC ROMRAD-RMN SRL reprezentate de Rolea Elisabeta Zenovia și respectiv Drăghia Valentina, contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală de specialitate din ambulatoriu pentru specialitățile paraclinice (nr.383 din 23.04.2013), cu valabilitate de la 1.05.2013). Suma anuală contractată a fost de 2.080.601,71 lei reprezentând 48.74% din suma repartizată pentru servicii paraclinice pe întreg județul Mehedinți; ulterior, prin acte adiționale această sumă a fost suplimentată.

Prevederile contractului, spune procurorul în rechizitoriu sunt conforme unui contract cadru stabilit de CNAS și între clauze se prevedea să fie doi medici angajați ai societății, cu un program zilnic de câte 6 ore zilnic, de luni până sâmbăta să fie asigurată prezența unui medic de radiologie și imagistică medicală și furnizorul de servicii medicale să respecte criteriile de calitate a acestora furnizate sub sancțiunea rezilierii de drept a contractului, a unui avertisment, urmat de diminuarea cu 10% a contravalorii serviciilor medicale aferente lunii respective și în final de reziliere de drept a nerespectării celorlalte obligații.

Procurorul afirmă (f. 105 R) că ROMRAD-RMN SRL nu a respectat aceste prevederi contractuale și Rolea Elisabeta Zenovia nu a dispus măsuri efective de control, măsuri prin care să se constate deficiențele (precizează procurorul de caz că „se observă cu evidență că ROMRAD-RMN SRL raporta și solicita decontarea unui număr de investigații superior celui care putea fi realizat fizic în timpul programului de lucru”) ce ar fi impus rezilierea contractului cu CJAS Mehedinți.

Sub acest aspect, procurorul invocă declarațiile date la Parchet de martorii Litră Daniel Nicu, Nedelcu Elena și Ene Tița, asistenți medicali și secretara laboratorului RMN din care s-a reținut că:

- interpretau rezultatele investigațiilor ulterior efectuării acestora;
- medicii Albici Camelia Luminița și Mură Mihaela Petronelli erau plătiți, cu sume mult mai mari decât ceea ce era prevăzut în contractele lor de muncă;
- investigațiile se făceau în mod superficial pentru a cuprinde numărul cerut pentru plafonul lunar;
- se depuneau spre decontare bilete de trimitere cu investigații efectuate altor persoane decât cele indicate în biletul de trimitere;
- medicul neurolog Călugăru Daniel Ion elibera cea mai mare parte a biletelor de trimitere depuse spre decontare, el desfășurându-și activitatea într-un cabinet pentru a cărui folosință nu plătea nimic.

Procurorul apreciază că s-au dispus controale de către CJAS la ROMRAD-RMN SRL cu un caracter pur formal, procesele-verbale de constatare întocmite având un caracter stereotip, identice,

în fiecare lună, și fără constatarea de deficiențe (procese-verbale din 14 mai, 17 iunie, 15 iulie, 13 august, 14 octombrie, 14 noiembrie, 15 decembrie 2013). Componenta echipelor de control, a fost, precizează procurorul de fiecare dată aprobată de Rolea Elisabeta Zenovia.

Dintr-un sms din 11.11.2013 (interceptat tot prin mandat de siguranță națională) procurorul a tras concluzia că un funcționar al CJAS Mehedinți comunica lui Rolea Elisabeta Zenovia – președinte al CJAS propuneri de membrii în echipele de control ceea ce consfințește faptul că aceasta exercita un control efectiv atât asupra furnizorilor de servicii medicale supuși controlului, cât și asupra componenței echipelor de control.

Rolea Elisabeta Zenovia a fost numită în anul 2012 președinte al CJAS Mehedinți de președintele Consiliului Județean Mehedinți, Duicu Ioan Adrian.

În afara SC ROMRAD-RMN SRL, în Drobeta Turnu-Severin nu mai există decât un singur prestator de servicii medicale RMN – SC Alpha Medical SRL, administrator Nebancea Marian Lucian.

După numirea în funcția de președinte a CJAS Mehedinți, Rolea Elisabeta Zenovia a dispus un control la SC Alpha Medical SRL; în 30.04.2013 s-a încheiat un contract nou (nr.384/30.04.2013) cu o valoare anuală de 553.614,29 lei (69.201,79 lei lunar) reprezentând 26,6% din valoarea contractului încheiat pentru aceleași servicii cu SC ROMRAD-RMN SRL.

Audiat ca martor la urmărirea penală, Nebancea Marian Lucian a declarat în ce o privește pe Rolea Elisabeta Zenovia următoarele:

- Rolea Zenovia a fost numită președinte al CJAS Mehedinți la 1.08.2012 de Duicu Ioan Adrian, președinte al Consiliului Județean Mehedinți;

- în luna august Corpul de Control al CJAS Mehedinți a făcut, timp de două săptămâni un control la SC Alpha Medical SRL, care anterior numirii lui Rolea Elisabeta Zenovia mai fusese supusă unui alt control. Controlul din august 2012 a vizat activitatea societății din martie 2010 – martie 2012 cu aceleași obiective ale controlului dispus de Boruga Doina în iulie 2012.

În urma controlului, la 5.09.2012 s-a reziliat contractul dintre CJAS și Societatea Alpha Medical care a fost obligată la plata sumei imputate de 105.000 lei, act de control contestat la CNAS, cu suspendarea executării sumei imputate.

În septembrie 2012 Nebancea a depus la CJAS Mehedinți, documentația necesară contractării de furnizare de servicii paraclinice (RMN) pentru anii 2013-2014 cu o estimare de 72.000 lei.

La invitația lui Rolea Elisabeta Zenovia, prin Feraru Grigorița de la Serviciul Contractări paraclinice, Nebancea a avut o discuție cu aceasta cu privire la suma solicitată despre care a fost întrebare cum a fost stabilită, după ce criterii; Nebancea a apreciat că suma solicitată era rezonabilă și că a calculat-o conform istoricului ultimului an de decontare.

În vederea contractării, Rolea Elisabeta Zenovia l-a anunțat că va veni la sediul societății o comisie de evaluare din cadrul CJAS Mehedinți pentru a stabili dacă îndeplinea criteriile menționate de Nebancea în documentație.

Comisia de evaluare compusă din dr. Torsin și Feraru Grigorița, după verificare (personal angajat, aparatul RMN, investigații operaționale), au stabilit un punctaj care a stat la baza contractului încheiat la 30.04.2013 între CJAS reprezentat de Rolea Elisabeta Zenovia și Nebancea reprezentant al SC Alpha Medical SRL, pentru servicii medicale paraclinice și suma de 69.201 lei lunar.

Martorul a precizat că la o lună de la semnarea contractului, în mai 2013, printr-o cerere depusă la Registratura CJAS Mehedinți, a solicitat, în baza unei adrese, redistribuirea sumei de 61.800 lei aferentă lunii mai pentru lunile următoare.

Mai precizează Nebancea Marian Lucian că la o săptămână de la încheierea contractului cu CJAS, aparatul RMN s-a defectat, necesitând o perioadă mai lungă de reparații.

În aceeași declarație s-a arătat că în lipsa activității SC Alpha Medical SRL pentru motivele arătate, rămânea un singur furnizor de servicii paraclinice RMN, în Drobeta Turnu-Severin și anume SC ROMRAD-RMN SRL care se știa că aparține lui Duicu Ioan Adrian (fila 107 R).

Din materialul probator apar situații contradictorii care confirmă justetea măsurilor dispuse de Rolea Elisabeta Zenovia la începerea formalităților în vederea încheierii unui nou contract CJAS și Alpha Medical.

Comisia de evaluare a stabilit o valoare anuală de contract de 69.201 lei mai puțin decât evaluase firma – 72.000 lei, dar la punctaj maxim necontestat.

La o săptămână de la încheierea contractului s-a defectat pentru mult timp aparatul RMN al SC Alpha Medical astfel că potrivit legii Nebancea Marian Lucian a trebuit să anunțe că nu poate utiliza 61.800 lei, sumă ce a fost direcționată, tot conform legii, spre redistribuire.

Procurorul afirmă că Rolea Elisabeta Zenovia „a continuat, după încheierea contractelor cu ROMRAD și Alpha Medical să-și exercite atribuțiile de serviciu în vederea favorizării ROMRAD și defavorizării corelative a Alpha Medical SRL”.

Rolea Elisabeta Zenovia, se reține în Rechizitoriu, după cererea din 27.05.2013 a lui Alpha Medical de redistribuire a sumelor pentru investigații neefectuate, a aprobat Nota de fundamentare întocmită de Feraru Grigorița prin care se propunea recontractarea sumei de 61.800 lei către ROMRAD-RMN SRL care la rândul ei, înaintase la 7.06.2013 o cerere de suplimentare a valorii anuale de contract și a valorii aferente lunii iunie 2013; în baza aceleiași Note, în aceeași zi, s-au încheiat acte adiționale cu cei doi furnizori de servicii medicale paraclinice.

Procurorul precizează că toate actele adiționale încheiate de CJAS și ROMRAD-RMN SRL au fost semnate de către Rolea Elisabeta Zenovia ca președinte al CJAS în baza referatelor efectuate de Feraru Grigorița. Se mai arată că în această modalitate s-a alocat, prin act adițional, pentru luna iunie 2013 în plus 209.640 lei prin diminuări corelative ale valorilor alocate lui ROMRAD-RMN pentru lunile noiembrie și decembrie.

La 27.08.2013 Bușoi Cristian Silviu președintele CNAS a alocat CJAS Mehedinți pentru servicii paraclinice suma suplimentară de 936.000 lei, adică 2,74% din suma suplimentară alocată la nivel național caselor județene de asigurări de sănătate (36.625.500 lei) în condițiile în care în județul Mehedinți sunt doar 1,21% din numărul de asigurați de la nivel național.

Rezultă din Rechizitoriu că, prin alocarea suplimentară, suma inițial aprobată pentru județul Mehedinți pentru servicii paraclinice a ajuns la 5.204.000 lei, cu o creștere de 21,93%.

Din referatul din 27.08.2013 aprobat de președintele CNAS rezultă că au fost avute în vedere drept criterii generice de repartizare: numărul de asigurați, costul/asigurat la nivel național, propunerile caselor județene de sănătate cu privire la necesarul de credite bugetare și de angajament până la sfârșitul anului.

Procurorul susține că sumele suplimentare alocate CJAS Mehedinți și cele din noiembrie 2013 au fost direcționate de inculpata Rolea Elisabeta Zenovia exclusiv către ROMRAD-RMN (societate controlată de Duicu Ioan Adrian).

În rechizitoriu se face afirmația că „pentru a putea realiza această alocare a fondurilor exclusiv către societățile controlate de către Duicu Ioan-Adrian și să se dea totodată o aparență de legalitate acestei operațiuni în fiecare lună, Rolea Elisabeta Zenovia repartiza inițial sumele lunare suplimentare către ambele societăți furnizoare de servicii paraclinice, după care Feraru Grigorița solicita administratorului SC Alpha Medical SRL să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate, redistribuite către ROMRAD-RMN SRL” (f. 117 R). Procurorul face trimitere la acte adiționale încheiate la 28.08.2013, la 11.09.2013 (la cererea lui ROMRAD-RMN din 2.09.2013), la 18.10.2013 (după cererea de redistribuire făcută la 14.10.2013 de Alpha Medical), la 31.10.2013, care au condus fiecare la sume alocate pentru lunile august și septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie și care au avut la bază referatele încheiate de Feraru Grigorița.

După o nouă rectificare bugetară, la 12.11.2013 s-au încheiat acte adiționale cu fiecare din cele două societăți furnizoare de servicii paraclinice pe baza notelor de fundamentare întocmite de Feraru Grigorița suplimentându-se sumele alocate pentru fiecare societate pentru luna noiembrie 2013.

Rolea Elisabeta Zenovia a semnat actul adițional prin care s-a alocat firmei ROMRAD-RMN pentru luna decembrie 2013 o sumă suplimentară, după ce Alpha Medical la 26.11.2013 a anunțat că nu putea utiliza suma alocată suplimentar în 12.11.2013.

La 30.12.2013 CJAS a încheiat câte un act adițional cu fiecare din cele două firme prin care s-a prelungit perioada de valabilitate pentru ianuarie – martie 2014 a contractelor încheiate cu CJAS Mehedinți.

Cererile Alpha Medical de diminuare a valorii anuale de contract, pentru neutilizarea sumelor alocate pentru investigații erau urmate de încheierea, pe baza notelor de fundamentare

întocmite de Feraru Grigorița și aprobate de Rolea Elisabeta Zenovia, de acte adiționale sub semnătura președintelui CJAS cu ROMRAD RMN pentru lunile următoare.

În rechizitoriu se redă fragmente din declarația lui Nebancea Marian Lucian prin care acesta recunoaște că programul lui de lucru nu-i permitea să utilizeze suma prea mare alocată după rectificarea bugetară din septembrie 2013, că a formulat mai multe cereri de renunțare la sumele alocate pentru redistribuirea lor de către CJAS Mehedinti.

Martorul mai afirmă că cererile de renunțare la sumele de bani alocate acestuia după septembrie 2013 erau întocmite pe calculator de Feraru Grigorița și semnate de martor.

În opinia acestuia, era evident că Rolea cunoștea acest lucru, era informată de Feraru și că exista posibilitatea realocării lor către alți furnizori de servicii în județ.

Martorul arată că în urma verificărilor efectuate de către Comisia de evaluare, i se stabilise punctajul maxim, cu drept de decontare suma de 69.201 lei lunar, el realizând un plafon maxim de 180.000 lei prin efectuarea de investigații RMN doar într-o lună (f. 212 R) din întregul parcurs temporal al activității de investigații.

Între filele 123-133 rechizitoriu, procurorul prezintă „demersurile întreprinse de către Duicu Ioan Adrian în vederea asigurării de foloase pentru numiții Rolea Constantin Sorin și Feraru Florin, soții celor două funcționare din cadrul Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinti”.

El, organul de urmărire penală, afirmă că Duicu Ioan-Adrian și-a folosit autoritatea și influența conferite de calitatea de președinte al Consiliului Județean Mehedinti și de președinte PSD Mehedinti în vederea obținerii de foloase necuvenite pentru numitul Rolea Constantin Sorin și a o determina astfel pe Rolea Elisabeta Zenovia – președinte al CJAS Mehedinti să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul acestuia.

În rechizitoriu, se arată că Duicu Ioan Adrian și-a folosit autoritatea și influența și a făcut demersuri începând cu luna februarie pentru ca Rolea Constantin Sorin să fie mutat de Moldoveanu Ioan (director executiv al Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara) apoi să fie menținut într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier 1, să determine numirea acestuia în funcția de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier I, demers care nu a dus la realizarea acestui scop.

În acest ultim deziderat, folosindu-și influența și autoritatea, Duicu Ioan Adrian a reușit la 13.06.2013 să determine schimbarea lui Nețoiu Titu din funcția de șef Biroul Vamal.

Procurorul susține că toate aceste demersuri le-a făcut Duicu Ioan Adrian pentru ca Rolea Elisabeta Zenovia să-și exercite atribuțiile de serviciu pentru favorizarea societății ROMRAD RMN SRL care urma să încheie contractul de prestări de servicii medicale pentru 2013 cu CJAS Mehedinti (f. 123 R).

Se consemnează în Rechizitoriu următoarele:

- la 15.02.2013 Rolea Constantin Sorin e transferat din funcția de consilier juridic al comunei Șimian (județul Mehedinti) în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal Reșița – Direcția Județeană pentru accize și operațiuni vamale Caraș-Severin);

- la 25.02.2013 se dispune mutarea temporară a lui Rolea Constantin Sorin începând cu 27.02.2013 până la 30.06.2013 la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 în municipiul Orșova, în baza unei solicitări din 21.02.2013 a Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, solicitare intervenită, în opinia procurorului, în urma influenței exercitate de Duicu;

- în aceeași perioadă (februarie 2013) Duicu a demarat, se reține în Rechizitoriu, demersurile pentru schimbarea lui Nețoiu din funcția de șef al Biroului Vamal;

- dispoziția de mutare temporară a lui Rolea Constantin Sorin a fost prelungită până la 31.07.2013 în urma unei solicitări a Direcției Regionale Vamale din Timișoara și ulterior pentru încă 60 de zile începând cu 1.08.2013 la același Birou vamal;

- mutat, temporar până la 1.08.2013 în aceeași funcție de șef Biroul vamal Porțile de Fier II, Nețoiu revine în funcția de la Porțile de Fier I la 19.07.2013;

- Rolea Constantin Sorin a fost delegat în continuare pe aceeași funcție de lucrător vamal la Biroul vamal Porțile de Fier I, succesiv de la 1.10.2013 până la 30.06.2014.

Cele reținute de procuror sunt fundamentate pe declarațiile de martori date în faza de urmărire penală de Moldoveanu Ioan și Nețoiu Titu (f. 130-131 R) din care s-au redat în rechizitoriu câteva fragmente selecționate după relevanță.

Moldoveanu Ioan a declarat că:

- se cunoaște cu Rolea Constantin Sorin – funcționar – lucrător vamal la Biroul vamal Caraș-Severin și pentru motive de nevoie de personal la Biroul Porțile de Fier I, la propunerea DRAOV Timișoara a fost mutat temporar pe tot anul 2013 și în 2014, la acest ultim Birou din Orșova;

- s-a cunoscut cu Duicu Ioan Adrian, cu ocazia vizitei sale la biroul acestuia de la Consiliul Județean, fără a-și aminti dacă în cursul discuțiilor Duicu Ioan Adrian i-a vorbit de prelungirea mutării lui Rolea; ori de numirea acestuia în funcția de șef birou la Biroul vamal Porțile de Fier I de unde Nețoiu Titu este posibil să fi fost mutat temporar pentru 6 luni;

- este posibil, afirmă martorul, ca Duicu Ioan Adrian să se fi interesat telefonic de prelungirea mutării temporare a lui Rolea la Biroul cu sediul în Orșova și de propunerile pe care martorul le-a făcut.

Martorul Nețoiu Titu a declarat că:

- Rolea Constantin Sorin, prin ordinul lui Fronea Doru – vicepreședinte ANAF a fost detașat/delegat în februarie 2013 pentru 3-6 luni la Biroul Vamal Porțile de Fier I unde martorul era șef de birou;

- în această perioadă a perceput că s-au intensificat controalele ordonate de Moldovan Gabriel Cristian și de Stoica Nicolae;

- de la un prieten a aflat că Rolea Constantin Sorin, detașat fiind la Biroul Vamal Porțile de Fier I, l-ar fi însoțit pe Moldovan Gabriel Cristian la sediul președintelui Consiliului Județean – Duicu Ioan Adrian în ideea schimbării acestuia din funcție cu Rolea Constantin Sorin;

- Rolea a fost detașat pe parcursul anului 2013, prin prelungiri succesive la Biroul Vamal Porțile de Fier I pe considerentul nevoii de personal în cadrul acestui birou și la cererea lui Rolea;

- Moldovan Gabriel Cristian făcea propunerile de detașare, ANV București le aproba și mergeau la Direcțiile Județene de Finanțe Publice Timișoara și Craiova;

- cât a fost director executiv la DRAEV Timișoara, Moldovan Gabriel Cristian a urmărit reînnoirea detașării lui Rolea Constantin Sorin la Biroul Vamal Porțile de Fier I unde era detașat și la data declarației la Parchet;

- nu cunoaște ce implicații a avut Duicu în acordarea prelungirilor lui Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier I;

- cât era în concediu martorul, vicepreședintele ANAF Fronea Doru, prin ordin, l-a detașat pe funcția similară de la Biroul Vamal Porțile de Fier II, la 13.06.2013, după vizita lui Moldovan, însoțit de Rolea la Duicu;

- în Severin era de notorietate că va fi schimbat din funcție, înlocuit cu Rolea, cum își dorea Duicu Ioan Adrian (f. 131 R).

„Față de situația de fapt descrisă mai sus, se reține comiterea următoarei infracțiuni:

- Fapta inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia descrisă mai sus, care, în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte al Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți a pretins și primit de la Duicu Ioan Adrian un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier I) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentate mai sus) privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN SRL) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.5 C.pen. ” (f. 133 R)

Această consemnare a procurorului citată este urmată de următoarea frază redată ad litteram:

„Corelativ acestei infracțiuni de luare de mită, în sarcina inculpatului Duicu Ioan Adrian se va reține infracțiunea de dare de mită, în modalitatea normativă prevăzută de art.255 alin.1 C.pen. 1968 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012) și art.5 din Codul penal”, infracțiune ce se va analiza odată cu întreaga presupusă activitate infracțională a acestuia, a infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

*

* *

Inculpata Rolea Elisabeta Zenovia a fost audiată în instanță și a susținut că nu este vinovată de infracțiunea reținută în sarcina sa, menținându-și declarațiile date în faza de urmărire penală.

În declarația dată la 16.07.2015 în instanță, inculpata Rolea Elisabeta Zenovia a susținut următoarele:

- nu a cerut niciodată nimic pentru sine sau soțul său domnului Duicu Ioan Adrian, de ordin profesional sau personal;

- cât a îndeplinit funcția de președinte al CJAS Mehedinți, din 2012, până în 14.04.2014 nu a favorizat nici pe Duicu, nici pe SC ROMRAD-RMN și nici un oricare alt furnizor de servicii paraclinice sau de orice alt fel;

- în 2013, pentru creșterea calității pe sănătate Ministerul Sănătății a prevăzut un buget mai mare, inclusiv în segmentul farmaceutic, a crescut valoarea de punct a serviciilor pe specialități clinice și s-a urmărit și în acest mod degrevarea spitalelor și asigurarea de servicii medicale pentru ambulatorii;

- în 2013 spitalele au primit un buget ca cel din anul precedent sau puțin mai redus, în schimb s-a mărit bugetul pentru mai multe servicii medicale, între care și pentru cele paraclinice;

- până în 2013 județul Mehedinți a avut alocat un buget mai mic decât celelalte județe, acesta înregistrând cu acest an o oarecare creștere raportate la anii precedenți;

- în aceste circumstanțe, până la momentul publicării bugetului și contractărilor, persoane furnizori de servicii paraclinice sau din alte servicii doreau să afle informații legate de sumele alocate, între aceștia aflându-se și Duicu;

- Duicu s-a interesat de situația activității Spitalului județean aflat în administrarea Consiliului județean, de calitatea serviciilor medicale, de eventualele tratamente pentru afecțiuni grave, de asigurarea de medici de familie în diverse localități ale județului;

- la o lună-două, Duicu o contacta pe Rolea în legătură cu situația Spitalului județean care avea arierate și conturi blocate, reușindu-se după demersurile acestuia și ale directorului spitalului, controlarea serviciilor de computer tomografe pentru spital;

- de vreo 2-3 ori, Duicu s-a interesat de plățile restante ale CJAS către ROMRAD RMN SRL, întrucât au fost situații când Casa județeană nu avea buget suficient pentru decontarea serviciilor Spitalului județean și a altor furnizori, între care și ROMRAD;

- în același sens – referitor la plata datoriilor CJAS, mai mulți furnizori între care și SC Alpha Medical SRL au contactat-o pe Rolea Elisabeta Zenovia cu privire la data efectuării plăților sumelor datorate către furnizori de către CJAS;

- Duicu nu a cerut informații despre valoarea de contract a lui ROMRAD de la Rolea Elisabeta, ci așa cum a arătat în declarația de la Parchet (de suspect) din 3.04.2014, Duicu a întrebat de valoarea de contract lunară, informații care se aflau deja pe site-ul Casei județene, împreună cu valorile de buget și plățile efectuate pentru toți furnizorii;

- nici un președinte de Consiliu Județean și nici Duicu Ioan Adrian nu au solicitat date nepublice; Rolea, ca președinte al CNJAS a precizat că oricare președinte de Consiliu Județean dacă i-ar fi solicitat informații necesare legate de o chestiune legată de binele comunității și acestea nu ar fi fost confidențiale, le-ar fi adus la cunoștința solicitantului;

- în afară de informațiile legate de buget și plăți, nu există alte date publice care să intereseze pe căi oculte alte persoane;

- bugetul alocat de CJAS societății ROMRAD-RMN pe anul 2013 a fost mai mare decât cel din 2011-2012 și mai mic decât cel din 2009, iar în ce privește bugetul pe anul 2014-2015 pentru furnizarea de servicii paraclinice a crescut, aproape s-a dublat;

- bugetul pe anul 2013 pentru serviciile de specialități paraclinice alocat Casei județene a fost cu 30% mai mult față de anii precedenți;

- până în anul 2012 aveau loc controale tematice o dată la 3 ani la furnizorii de servicii, iar din 28.08.2012, s-au instituit prin Ordinul 419 al președintelui CNAS și controalele operative, inopinate de verificare a datelor raportate, în condițiile prevăzute de acest ordin;

- la ROMRAD – RMN au avut loc controale operative și tematice;

- în urma controlului Curții de Conturi cu privire la numărul de persoane internate și serviciile paraclinice, aveau loc controalele CJAS, prilej cu care s-au constatat diferențe între numărul de pacienți internați și serviciile paraclinice efectuate, dispunându-se decizii de imputație până la 24 de milioane (vechi) conform raportului Curții de Conturi;

- CJAS a aprobat toate cererile furnizorilor de servicii paraclinice ce priveau transferul de sume de bani pentru perioade când aveau o activitate mai mare;

- nu au existat sesizări cu privire la relația dintre CJAS și furnizori, nu au fost reclamații ale vreunui dintre cei 20 de furnizori în domeniu cu privire la activitatea lui Feraru Grigorița care din 20.07.2008 s-a ocupat de raportările furnizorilor de servicii paraclinice;

- președintele CJAS nu are nicio influență asupra mecanismului de contractare, decontare ale serviciilor medicale, nici asupra Comisiei de evaluare care verifică în ce măsură furnizorii respectă toate criteriile;

- procedura de contractare e foarte complexă și implică multe instituții;

- dintre furnizorii din județ de servicii paraclinice ROMRAD-RMN este cel mai important în raport de volumul de activitate, de îndeplinirea celorlalte criterii care au condus la creșterea punctajului: 2 medici, 12 ore de program de lucru, calitatea aparaturii etc.;

- în urma controalelor la ROMRAD RMN nu s-au constatat raportări fictive de investigații, mai multe decât efectuate în realitate;

- nu pot fi raportate consultații fictive pentru că există evidența imagistică a aparatului, evidența pacienților consultați de medic care nu pot fi deturnate de eventuale înțelegeri ilicite dintre angajații clinicii;

- Rolea Elisabeta Zenovia nu a avut nicio relație cu vreun furnizor, pe Drăghia Valentina reprezentantul SC ROMRAD-RMN, în 2-3 ani de activitate a întâlnit-o de vreo 2-3 ori și în nicio circumstanță, nu putea să vină să-i ceară subevaluarea ofertei vreunui alt furnizor, Alpha Medical pentru servicii paraclinice ori, diminuarea punctajului acestuia.

Cu privire la Rolea Constantin Sorin, soțul lui Rolea Elisabeta Zenovia, aceasta în aceeași declarație (16.07.2015) a arătat:

- Rolea Constantin Sorin din 1990 și până în prezent este inspector vamal;

- nici Rolea Elisabeta și nici soțul acesteia nu i-au cerut nimic, nici un serviciu pentru niciunul din ei sau pentru oricine altcineva, nimic de natură profesională sau personală lui Duicu Ioan Adrian;

- niciodată Rolea Constantin Sorin, nu i-a spus soției, că în demersurile sale de a veni să lucreze la un punct vamal mai apropiat de casă, ar fi apelat pentru acest motiv la Duicu Ioan Adrian, cu care se știa din 1990;

- Rolea Constantin Sorin a făcut demersuri legale la oficialitățile regionale, la Direcția Regională a Vămilelor Timișoara, la conducerile locale în acest segment de activitate, la Prefectul județului etc.;

- Rolea Constantin Sorin a lucrat la mai multe puncte vamale, a parcurs toate treptele profesionale, fără vreun sprijin extern, iar în decembrie 2014, după examene, a promovat în funcția maximă pe linia lui profesională de inspector vamal grad superior, bucurându-se de o bună evaluare și apreciere profesională în cadrul instituției și conducerii acesteia;

- din 1990 până în 2012 a lucrat la Biroul Vamal Porțile de Fier apoi consilier juridic, în urma unui examen, din decembrie 2012 și până la începutul anului 2013, după care s-a transferat ca inspector de vamă la Biroul Vamal Reșița, dat fiind specificul activității, mulți inspectori vamali sunt detașați, iar Rolea Constantin Sorin era unul din cei 5-6 inspectori vamali detașați la Porțile de Fier 1.

- Rolea Constantin Sorin se cunoaște cu Duicu din 1990, fără a putea aprecia relația acestora ca una de amiciție.

În declarația de suspectă dată de Rolea Elisabeta la Parchet la 3.04.2014 a făcut câteva precizări, menționate ulterior în toate fazele procesuale:

- din iulie 2012 a devenit președinte al CJAS și avea drept atribuții de serviciu: - gestionarea eficientă a Fondului Național UNIC de Asigurări de Sănătate;

- încheierea de contracte cu furnizorii de servicii autorizați de evaluați;

- controlul și monitorizarea derulării contractelor încheiate și alte atribuții conform fișei postului;

- din 2013, CNAS a impus trimestrializarea creditului de angajament, adică a valorii de contract pe trimestru. Astfel, pentru lunile pentru care furnizorul solicita mutarea fondului dintr-o

lună ulterioară în luna solicitării, apăreau modificări ale valorii de contract și diferențe la plată pentru luna respectivă;

- în 2013, defalcarea pe domenii de paraclinice a bugetului a fost stabilită de Comisia Paritară și supusă spre avizare Consiliului de Administrație la momentul încheierii contractelor;

- Comisia Paritară a stabilit ca și necesar de analize de laborator și servicii de radiologie procentele de 30% și 70% pentru furnizorii de servicii paraclinice, în baza punctajului stabilit, furnizorului SC ROMRAD-RMN SRL i-a revenit din fondul de 70% alocat pentru radiologie 67%;

- conform contractului cadru, a normelor metodologice de aplicare, valoarea nerealizată din contract se contractează cu alți furnizori, astfel se explică cum valoarea nerealizată de SC Alpha Medical SRL a fost contractată de SC ROMRAD RMN SRL;

- Rolea Elisabeta Zenovia nu s-a implicat în nicio activitate de decontare de servicii paraclinice a celui alt furnizor, de scădere a adresabilității a SC Alpha Medical SRL pentru a crește valoarea serviciilor decontate de SC ROMRAD RMN;

- valoarea de contract pe trimestrul II al anului 2013 pentru SC ROMRAD-RMN a fost de aproximativ 300.000 lei, contractul și actele adiționale fiind semnate de reprezentanți ai CJAS, între care și Rolea Elisabeta Zenovia și reprezentantul ROMRAD-RMN – Drăghia Valentina,

- la preluarea funcției de conducere, de Rolea Elisabeta Zenovia (iulie 2012) exista un contract încheiat cu SC ROMRAD-RMN pentru servicii de radiologie și imagistică în jurul valorii de 150.000 lei;

- toți furnizorii de servicii medicale au avut posibilitatea să-și modifice valorile de contract pentru trimestrele II și III, mutând creditul de angajament din trimestrul IV în acest context SC ROMRAD-RMN a făcut solicitarea de a crește valoarea pentru trimestrul III în detrimentul trimestrului IV și în luna august a avut valoarea de contract de 200.000 lei;

- decontarea serviciilor paraclinice de către SC ROMRAD-RMN se făcea din SIUI pe baza raportărilor acesteia, transmise electronic și validate de S.I.U.I., verificate și semnate de persoana responsabilă Feraru Grigorița și de reprezentantul societății Drăghia Valentina;

- soții Rolea sunt prieteni de familie cu Titu Nețoiu șeful Biroului Vamal Porțile de Fier 1, care împreună cu adjunctul său Coman s-au așteptat ca Rolea Constantin să solicite prelungirea delegării la Biroului Vamal Porțile de Fier 1.

În rechizitoriu nu se vorbește nimic despre declarațiile de suspect și inculpat date de Rolea Elisabeta Zenovia la 3.04.2014 (f. 311 - vol. 2 dup), de probatoriile propuse în apărare și nu s-a luat act de poziția procesuală a acesteia față de acuzațiile aduse și în ce mod s-a circumscris aceasta.

De asemenea, nu se face nicio trimitere la nicio probă cu înscrisuri administrată în faza de urmărire penală.

În instanță, prin Notele scrise depuse de procurorul de caz și însușite de procurorul de instanță, pe lângă proba testimonială susținută oral s-au invocat și înscrisuri aflate în volumele 6,7,9,21,24,26 de urmărire penală și procesele-verbale ce conțin transcrierile interceptărilor realizate în baza mandatelor de siguranță națională solicitate de Serviciul Român de Informații (excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014) și s-a menționat că nu se opune la audierea martorilor din lucrări.

Inculpata Rolea Elisabeta Zenovia, prin avocat, a solicitat administrarea probei testimoniale completată ulterior cu martorii rezultați din dezbateri cu audierea martorilor Sorescu Ana, cei din lucrări Nebancea Marian Lucian, Torsin Daniela, Albu Doina, proba cu înscrisuri, inclusiv în circumstanțiere:

- Ordinul președintelui CNAS nr.419/28.08.2012,

- Anexa 11 – Norme metodologice medicale aplicabile aprobate prin Ordinul comun nr.423/191/2013 al CNAS și Ministrului Sănătății referitoare la calculul punctajelor cu ocazia încheierii contractelor în 2013 cu SC Alpha Medical și SC ROMRAD-RMN SRL,

- componența nominală a comisiei de evaluare a furnizorilor de servicii medicale,

- procedurile operaționale valabile pentru 2013 pentru activitatea de contractare a serviciilor între care și cele paraclinice,

- competența comisiilor și procesele-verbale de control întocmite la 14 mai, 17 iunie, 15 iulie, 13 august, 14.10., 14.11., 15.12.2013 la SC ROMRAD-RMN,

- comunicarea de către CJAS a sumelor repartizate către Alpha Medical după deblocarea rezervei de 10% din august 2013 și după cele 2 rectificări bugetare din 2013, sumele decontate lunar.

Probele au fost încuviințate și administrate în cauză și s-a procedat la audierea martorilor.

Martora Dumitrescu Constanța a declarat la 4.12.2015 că până în august 2013, la pensionare, a îndeplinit funcția de consilier superior la Biroul de control în cadrul CJAS. Martora a lucrat din 1998 în Casa de Sănătate Județeană, iar din 2004/2005 în Biroul de control al Casei, comisia era mixtă, compusă dintr-un reprezentant al acestui Birou desemnat de șeful biroului prin rotație din cei 6 consilieri și reprezentanți ai celorlalte compartimente ale Casei județene. Comisia făcea controale operative la diferiți furnizori de servicii – farmacii, laboratoare, servicii paraclinice etc.

Comisia de control operativ de evaluare avea 3 membrii dintre care 1 reprezentant al Biroului de control și 2 reprezentanți a altor două compartimente ale Casei.

Cu ocazia controlului ce avea loc într-un număr restrâns de zile, se pleca de la raportările furnizorilor, de la concordanța dintre acestea și serviciile efectuate și se verificau: documentele primare, registrul și înregistrările cronologice ale biletelor de trimitere, modul în care erau completate aceste bilete, corectitudinea lor în ce priveau segmentele evidențiate prin imagistică, existența parafei medicului, fișa de solicitare, programarea pacienților în limita de 10 zile prevăzută de norme în vigoare înăuntrul celor 30 de zile de valabilitate a biletului de trimitere, cantitatea de substanță folosită pentru contrast raportat la documentele de magazie, cât s-a consumat într-o lună cu verificarea fișelor respective.

În timpul controlului niciun furnizor, nici SC ROMRAD-RMN, nu s-a întâmplat să le sugereze că nu sunt nereguli sau dacă s-ar fi găsit ceva să nu se ia în considerare. Nimeni cu a îndrăznit vreodată pe parcursul activității sale, nici față de colegii de birou să solicite vreun favor, să fie avantajat în urma raportului de evaluare a controlului operativ.

Martora a făcut parte dintr-o comisie care a efectuat un control operativ la SC ROMRAD-RMN unde dna Drăghia, administratorul firmei a semnat documentele la sfârșitul controlului societății respective al cărui patron nici nu i-a cunoscut numele.

Alpha Medical SRL a fost singura care a formulat o contestație în urma controlului ce a vizat activitatea sa de furnizor de servicii paraclinice.

În 2012 s-a efectuat un control tematic la Alpha Medical de către Casa de asigurări și cu aceea ocazie s-au constatat mai multe deficiențe:

- s-au constatat neconcordanțe dintre stocul de substanță de contrast și aprovizionarea declarată, diferențieri privind programul medicilor, care funcționau la Spitalul județean și la Alpha Medical, inițial 2 medici, apoi doar unul, cu examinări RMN la o oră în care medicul era la Spitalul județean și avea program la firmă;

- s-au evidențiat ștersături, modificări în Registrul care nu corespundeau cu cele raportate Casei județene;

- efectuarea unui RMN la un copil sub 8 ani în lipsa unui medic anestezist și a unui cabinet de profil;

- evidențierea unor examinări fără substanță de contrast, menționate ca fiind realizate cu substanță.

În urma controlului, Casa de asigurări a aplicat retragerea de la plată, care a fost contestată de Alpha Medical.

La Parchet s-au audiat martorii **Spătaru (fostă Ene) Tița** (f. 49 – vol. 6 dup), **Nedelcu Elena** (f. 52 – vol. 6 dup), **Litră Daniel Nicu** (f. 46 – vol. 6. dup) la data de 2.04.2015 martorii **Albici Camelia Luminița** (f. 54 – vol. 6 dup), **Mura Mihaela Petronellia** (f. 57 – vol. 6 dup) audiate la 15.05.2015 și martorii **Rolea Constantin Sorin Constantin** (f. 77 – vol- 6 dup) la 14.05.2014, **Moldovan Gabriel Constantin** (f. 81 – vol 6 dup) și **Nețoiu Titu** (f. 125 – vol. 6 dup) la 13.05.2014.

În instanță au fost audiați, sub prestare de jurământ, **Litră Daniel Nicu** (f. 285 – vol. 11 C.A.B.) la 6.11.2015, **Spătaru (fostă Ene)** (f. 177 – vol. 12 C.A.B.), **Nedelcu Elena** (f. 173 – vol. 12 C.A.B.) la 4.12.2015 și 4.10.2016, **Mură Mihaela Petronelli** (f. 301 – vol. 11 C.A.B. la 6.11.2015 și la 19.07.2016), **Albici Camelia Luminița** (f. 301 – vol. 11 C.A.B. la 6.11.2015 și

19.07.2016), **Nețoiu Titu** (f. 259 – vol. 15 C.A.B. la 19.07.2016 și 3.03.2017), **Rolea Constantin Sorin** (f. 202 – vol. 19 C.A.B. la 3.03.2017), **Moldovan Gabriel Cristian** (f.273 – vol. 19 C.A.B. la 31.03.2017), **Lungu Călin** (f. 30 – vol. 20 C.A.B. la 26.05.2017).

Martora Spătaru (fostă Ene) Tița a declarat că lucrează la SC ROMRAD SRL din 2007 ca secretară și atribuțiile sale vizează programarea pacienților pentru investigații, întocmirea fișei acestora de solicitare. Pacientul se prezintă cu biletul de trimitere de la medicul specialist și actele de identitate, este trecut în Registrul de evidență pacienți și condus la camera operatorilor pentru investigație. Ulterior acestuia, se transmite pe skype medicului Albici sau Mură pentru a fi interpretate, iar la primirea rezultatelor acestea se introduc în folderul pacientului și i se comunică acestuia.

Plafonul lunar decontabil la CJAS era de 350-400.000 lei, zilnic, între orele 8-12 se investigau aproximativ 15 pacienți.

Martora a relatat că are cunoștință de pacienți care erau ținuți mai puțin timp în aparatul RMN, fără însă ca medicii, la interpretarea secvențelor imagistice să aibă vreun reproș și de asemenea pacienți care au fost examinați pe biletele de trimitere ale medicilor specialiști emise pe alte nume – salarii ai lui Duicu Ioan Adrian.

Biletele de trimitere erau introduse în program de Drăghia Valentina care le comunica salariaților plafonul lunar, la rândul lui comunicat de CJAS unde este președinte Rolea Elisabeta Zenovia.

Audiată în instanță, martora Spătaru a relatat că la 20.04.2014 orele 13:00 aflându-se în Drobeta Tr. Severin împreună cu Litră și Nedelcu au fost solicitați, sub sancțiunea amenzii să se prezinte la Direcția Națională Anticorupție – Structura Centrală, în București pentru a fi audiați ca martori la ora 15:00.

Audierea martorei a început la orele 23:00 fiind încunostiințată că dacă nu spune adevărul din martor ar putea deveni inculpat. A resimțit o presiune din partea Parchetului pe un fond emoțional preexistent ca urmare a unei probleme de familie. Ca urmare a orei târzii, a oboselii, nu a mai lecturat declarația sa dactilografiată când a semnat-o.

Martora a relatat modul de desfășurare a procedurilor de înregistrare a biletelor de trimitere, de investigare și comunicare a rezultatelor, astfel cum reiese și din declarația de la Parchet.

Asistentul operator preia pacientul după îndeplinirea procedurilor de evidențiere, îl examinează, în prezența sau în lipsa medicului care face interpretarea secvențelor imagistice.

Medicii lucrează în ture, se înlocuiesc reciproc când din motive obiective lipsesc.

La sfârșitul zilei se întocmește un tabel cu toți pacienții și biletele de trimitere care se transmite dnei Drăghia Valentina pentru a fi introduse în calculator.

Există listă de așteptare și pacienții sunt contactați când este un loc vacant.

Când erau prea multe solicitări, se lucra și sâmbăta, și seara până la orele 22:00.

Media unei examinări este de 15-20 minute sau mai mult în funcție de segmentul suspus examinării. Medicul, dacă aprecia ca insuficiente secvențele pentru a da rezultatul corespunzător, solicita, o nouă reexaminare, fără costuri pentru pacient.

În 2009, activitatea SC ROMRAD a fost suspendată.

Referitor al unele aspecte ce se regăsesc în declarația dată la Parchet, martora a afirmat că unele nu sunt reale, iar altele necesită precizări.

Restrângerile în timp a examinărilor se decideau de medic sau de asistentul operator în raport de afecțiunile examinate, de rezistența pacientului la examinarea în aparat, în așa măsură încât să permită o corectă diagnosticare.

Nu s-au înregistrat bilete de trimitere pentru care nu s-au efectuat examinări de pacienți.

Nu se puteau raporta Casei de Sănătate raportări false pentru că la sfârșitul zilei medicul, sub parafă și semnătură verifica biletele de trimitere, iar Drăghia Valentina le introducea în calculator.

Casa de asigurări făcea controale anuale până în 2012 și ulterior, câte două controale – de fond și tematic, pe o perioadă de câte o lună. Comisia era compusă din 4-5 persoane care verificau biletele de trimitere, registrul de evidență, înregistrările din calculator a rezultatelor.

În 2014, până la audierea martorei se efectuase deja un control.

Martora Nedelcu Elena lucrează ca asistent medical la Radiologia Spitalului Județean din 1995 și din 2007 și la SC ROMRAD-RMN SRL. Martora a relatat procedura de efectuare de

investigații RMN la SC ROMRAD-RMN, de la înregistrarea biletelor de trimitere, până la analiza secvențelor imagistice de către medicii Mura și Albici, care le primise pe skype.

În declarația dată la Parchet (orele 23) martora a arătat că se examinează pe tură 10-15 pacienți și câteodată sunt situații când se reduce timpul de examinare de către medici care își asumă rezultatele investigațiilor.

A mai afirmat martora că au fost și situații, puține, în care s-au examinat alte persoane decât cele menționate în biletele de trimitere, iar plafonul lunar de decontări de servicii paraclinice a crescut de când Duicu Ioan Adrian a devenit președintele Consiliului Județean Mehedinți.

În instanță, Nedelcu Elena a fost audiată la 4.12.2016 și la 14.10.2016.

În data de 2.04.2014, a fost chemată împreună cu alți colegi la audieri la Direcția Națională Anticorupție - București pentru ora 15, sub sancțiunea unei amenzi între 5-50.000.000 lei vechi.

Martora a fost audiată în jurul orei 23.

În declarația dată, martora a relatat și aspecte mai vechi din activitatea sa profesională, neștiind exact ce anume era interesat să afle cel ce o audia.

Martora lucrează la Spitalul Județean din februarie 1996 și din 2007 la ROMRAD SMN SRL, în ture de câte 6 ore, ca asistent medical. Aceasta a declarat că prin anii 2007.2008 au fost situații când s-au examinat persoane pe bilete de trimitere ale altor persoane, lucru afirmat și la Parchet fără a preciza și perioada când au fost aceste episoade.

Martora, a relatat la rândul ei, asemenea celorlalți martori, procedura investigației RMN, de la înregistrarea biletelor de trimitere la interpretarea, analiza secvențelor și rezultatele stabilite de medic și comunicate pacienților.

Pe tură sunt examinați 10-12 pacienți, iar durata unei examinări este în medie de 15 minute, în funcție și de pacient, suficient pentru stabilirea temeinică de către medic a diagnosticului. La nivelul societății, s-a stabilit de colectivul medical ca toți pacienții programați pe o tură să fie investigați.

Dacă pentru cvorii motive se vacanta un loc se investigau persoane care se aflau în sediu, cu bilete de trimitere.

Nu a examinat niciodată o persoană rudă în locul titularului biletului de trimitere.

Plafonul era de 400.000 lei lunar, nu există un protocol care să stabilească numărul de secvențe per afecțiune și pacient, ele fiind între 1-7 secvențe sau mai multe pe segment în funcție de pacient. În cazul în care secvențele nu erau suficiente sau relevante, pacienții, beneficiind de gratuitate, erau invitați la o nouă examinare.

Softul aparatului RMN, nu permite, după introducerea datelor de individualizare ale pacientului și momentul efectuării examinării care apar pe fiecare secvență și imagine, să se mai intervină în înmagazinarea imaginilor, fiind imposibil ca secvențe înmagazinate ale unui pacient să fie folosite ca și examinarea unui alt pacient pentru decontarea la Casa de Sănătate.

Lipsa medicului pe tură era de natură obiectivă, motiv de boală etc.

La sfârșitul zilei, biletele de trimitere erau predate lui Drăghia Valentina.

În urma unui Ordin al Casei de asigurări s-au prevăzut fonduri mai mari pentru serviciile paraclinice și astfel a crescut și plafonul clinicii ROMRAD, în timpul cât Duicu era președintele Consiliului Județean.

Casa de Sănătate a efectuat inițial două controale de fond pe an și două controale operative pe an, pe câte două luni: anterior anului 2012, în afara controalelor de fond au existat mai multe controale operative fără a exista sesizări sau plângeri legate de activitatea clinicii.

Comisiile de evaluare ale Casei aveau 3-4 membrii în componență și desfășurau o activitate efectivă controlând biletele de trimitere, secvențele, persoanele, momentele efectuării lor la secundă etc.

La ROMRAD există lista de așteptare cu pacienții care au bilete de trimitere.

ROMRAD a avut suspendată activitatea pe durata a 3-6 luni când clinica era administrată de Simona Mednyanszky în ce privesc investigațiile cu biletele de trimitere ce se decontau de CJAS.

Medicii specialiști, care au emis biletele de trimitere pentru investigarea RMN a pacienților lor, nu au fost nemulțumiți, nu au făcut plângeri față de rezultatele examinării sau cu referire la condițiile în care au fost efectuate ori li s-au transmis imaginile.

La întrebarea procurorului de ședință, martora a afirmat, că declarația la Parchet a fost dată pe un fond de stres, oboseală, i s-au pus întrebări sugestive, a fost atenționată că organul de urmărire penală cunoaște deja toate datele, astfel încât doar o verifică dacă spune adevărul cu privire la decontarea serviciilor RMN; s-au selectat răspunsurile martorei la consemnarea declarației, i s-a reamintit că „acum dă declarație în calitate de martor, dar este posibil ca această calitate să i se schimbe”. În aceste condiții, simțindu-se vulnerabilă, întrucât nu știa ce anume aștepta cel care o audia (procuror/comisar) de la aceasta, câtă vreme nu știa nimic despre decontările făcute de Casa de Sănătate, față de faptul că se consemna selectiv din ce declara și fusese atenționată în ce altă calitate ar putea fi audiată, pe fondul oboselei, chiar dacă a fost nemulțumită cum i s-au consemnat răspunsurile la întrebările anchetatorului, a lecturat și semnat declarația dactilografiată și fiind și ora târzie, „nu a mai avut reacția de a mai contesta unele consemnări din declarația dactilografiată”.

În declarația dată de martora Nedelcu Elena, în fața instanței la 14.06.2016, aceasta a declarat, la întrebarea procurorului de ședință, că își menține doar declarația dată în instanță (4.12.2015) și a precizat că la nivelul 2014 Casa Națională de Sănătate a crescut bugetul aferent serviciilor paraclinice, ceea ce s-a resimțit la nivelul tuturor laboratoarelor, serviciilor, inclusiv la Romrad unde este affluentă mare de pacienți, în prezent ca și în trecut, se lucrează pe liste de așteptare până la două luni și chiar mai mult și nu crede să existe probleme de decontare ale clinicii din partea Casei de Sănătate.

În data de 2.04.2014 orele 21:00, a fost audiat de Parchet și martorul Litră Daniel Nicu, asistent medical în funcție din 1997 la Spitalul Județean și din 2012 și la ROMRAD-RMN SRL.

Acesta a descris procedura de investigație RMN de la Clinica ROMRAD, a vorbit despre plafonul de 400.000 lei lunar, de biletele de trimitere decontate de CJAS Mehedintși.

În cazul în care nu se prezentau pacienții cu bilete de trimitere programate, erau investigate persoanele venite pentru astfel de investigație dar fără programare.

A mai precizat martorul că pe biletul de trimitere și în Registrul uzual de înregistrare pacienți se consemnează de către operatorii RMN (adică asistenții medicali) cantitatea de substanță de contrast administrată, nu și în situația pacienților trecuți pe lista de decontare.

Din lipsa timpului fizic și a abundenței de pacienți, se reduceau timpii de examinare, investigație RMN, analizate de medicii Mura și Albici.

În declarația dată în instanță, sub prestare de jurământ, **martorul Litră** a arătat următoarele:

- a funcționat între 2012 – septembrie 2014 la ROMRAD-RMN ca operator RMN;
- a lucrat în ture de câte 6 ore, respectiv până se finaliza investigația ultimului pacient din tura de după-amiază, fiind investigați cam 10 pacienți pe tură;
- în medie, în funcție de segmentul investigat se făceau între 18-22 secvențe pe segment;
- aparatul RMN era programat cu numărul de secvențe necesar pentru fiecare segment de investigat;
 - medicul care examina secvențele imagistice putea să dea rezultatul analizei pe un număr mai redus de secvențe, în funcție de pacient, segment de investigat sau să mai solicite încă alte 5-6 sau mai multe secvențe care se efectuau gratuit;
 - decizia folosirii substanței de contrast o ia medicul radiolog, iar în situația în care pacientul era cunoscut, cu investigații RMN cu substanțe de contrast, în lipsa medicului din motive obiective, operatorul RMN, după testare, i se aplica substanța de contrast;
 - când medicii erau în tură la spital, se lucra ½ normă;
 - biletele de trimitere se introduceau în calculator de către Drăghia Valentina, administratorul societății spre decontare de către Casa de Asigurări;
 - au fost perioade când aparatul RMN era defect și se recupera deficitul de plafon prin program prelungit sau se lucra sâmbăta, fiind contactați pacienții programați, cu bilete de trimitere care nu s-au putut investiga din motivele arătate și care nu necesitau multe secvențe în raport de segmentele ce se investigau;
 - a avut cunoștință de o situație singulară despre care a arătat și la Parchet, când o persoană, care crede că era în relație de rudenie cu titularul biletului de trimitere, a fost investigat în locul celui din urmă;
 - pacienții fără bilet de trimitere erau investigați contra cost;

- niciodată nu s-a trecut pe decontare vreun bilet de trimitere fără examinare pacient, acesta fiind trecut în Registrul de evidență;

- numărul de secvențe se reduceau doar când cele deja existente erau sau se apreciau ca fiind suficiente pentru diagnosticare, erau edificatoare și în nici un caz în defavoarea calității actului medical;

- cu precizările făcute, inclusiv cu privire ce s-a consemnat prin dactilografiere la Parchet, martorul și-a menținut declarația dată despre care nu și-a adus aminte cu claritate.

Trei dintre martori au depoziții structurate pe aceleași puncte de interes probatoriu, la care aceștia au adus precizări în instanță și pentru că în condițiile de oboseală și încărcătură emoțională la momentul declarațiilor la Parchet cele expuse nu au fost suficient de clare.

Declarațiile nu au depășit faza de generalitate, de exemplificări generice, pe toate aspectele de perioadă, persoane, categorie de examinare, investigații etc.

Nimic din cele relatate nu au fost sesizate cu ocazia contractelor CJAS.

Pe de altă parte, în faza de urmărire penală nu s-a dat eficiența niciuneia dintre relatări pentru a se identifica măcar.

Câte un exemplu verificabil din aspectele invocate pentru a crește credibilitatea afirmațiilor în conjunctura unor depoziții cu teama de a nu deveni din martor inculpat.

Pe parcursul audierii acestor ultimi 3 martori din 2.04.2015, procurorul de ședință, a declarat că se sesizează din oficiu pentru fiecare din aceștia (Spătaru, Nedelcu și Litră) pentru infracțiunile de măturie mincinoasă și favorizarea infractorului, înainte de finalizarea și semnarea declarațiilor date sub prestare de jurământ.

În Încheierea de ședință în care au fost audiați martorii a consemnat Curtea solicitarea adresată procurorului de ședință, să-i expună solicitarea, oricare ar fi, după finalizarea declarației, pentru a nu induce martorului sentimentul de intimidare și deturnarea conținutului declarației pe care înțelege să o dea sub prestare de jurământ.

În vederea evaluării materialului probator administrat în cauză la momentul judecării cauzei, Curtea s-a adresat la data de 23.10.2015 și de 5.07.2016 Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA să comunice care este starea cercetării celor trei martori față de care procurorul de ședință s-a sesizat din oficiu, dacă s-a pronunțat vreo hotărâre definitivă și în ce sens.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA prin adresele din 23.10.2015 și din 15.07.2016 a comunicat că „încă nu s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale conform art.305 alin.3 C.pr.pen., că se fac cercetări cu privire la persoanele față de care, în viitor s-ar putea dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale.

Martora Mură Mihaela Petronelli, audiată la Parchet a declarat că:

- din 2001 funcționează la Spitalul județean, este medic primar radiolog și șef al Laboratorului de Radiologie și Imagistică medicală din cadrul Spitalului Județean Drobeta Tr., Severin și din 2007, și la SC ROMRAD-RMN SRL, în calitate de medic radiolog imagist;

- a relatat etapele procedurii de investigație RMN, de faptul că este cea care hotărăște administrarea substanței de contrast, iar la sfârșitul lunii semnează și parafează situația fișelor de solicitare.

În instanță, martora a fost audiată la 6.11.2014 și 19.07.2015, de fiecare dată făcând precizarea că își menține declarația dată la Parchet.

Mura Mihaela Petronelli a arătat că:

- a încheiat un contract cu SC ROMRAD-RMN SRL, cu retribuirea de 10.000.000 lei vechi, că lucrează în ture de 6 ore/zi, cu fluctuații în funcție de activitatea de la Spitalul județean;

- nu există un protocol medic-pacient, medicul este ajutat de o asistentă și 2 operatori care se ocupă de identificarea documentelor, pregătirea pacientului, administrarea substanței de contrast dacă este cazul;

- este posibil ca medicul să se lămurească asupra diagnosticului din 2 sau mai multe, până la 9-10 secvențe, durata unei investigații este de 6-7 minute până la 30 de minute în funcție de afecțiune și segmentul de investigat;

- substanța de contrast este administrată de asistentă și în mod excepțional a luat această măsură în perioadele de graviditate ale acesteia;

- o dată pe lună medicul Mură parafa biletele de trimitere, le verifica în calculator, ajutată și de asistentă în prezența medicului;

- toată documentația pentru efectuarea examinării RMN avea corespondent în examinarea faptică a pacientului, iar în eventualitatea unui loc vacant, se investiga alt pacient în baza biletului său de trimitere;

- nu a existat nicio situație în care fișa de investigație să nu corespundă biletului de trimitere al altui pacient și este exclus ca un pacient să folosească biletul de trimitere al altui pacient;

- niciodată Drăghia Valentina nu i-a cerut să-și pună parafa pe documente care nu se regăseau ca fișe de investigație în calculator sau să fie vreo problemă de corespondență cu biletul de trimitere;

- programarea pentru investigație se făcea personal sau telefonic în situația în care pacientul nu era din localitate și cheltuielile erau prea mari pentru deplasarea la clinică;

- a fost solicitată odată de Duicu Ana, să facă programarea unei persoane pentru o investigație imagistică la clinică, dar în acea perioadă aparatul era defect, nu funcționa.

Colegă cu medicul Mura, la Spitalul Județean și la SC ROMRAD-RMN este și martora **Albici Camelia Luminița**, care din 2003 funcționează ca medic specialist radiologie imagistică medicală la spital și din 2012 în aceeași calitate la SC ROMRAD-RMN potrivit contractului în baza căruia este plătită cu 1000 lei/lună pentru un program în ture de câte 6 ore/zi.

Martora a relatat și la Parchet (15.05.2014) și în instanță cu privire la procedura de investigație RMN, de aportul asistentei și operatorului, de administrarea substanței de contrast numai dacă este necesar și din dispoziția medicului, aceasta fiind menționată pe fișa de investigație.

- În cazul în care din motive obiective nu se afla în clinică, îi parveneau imaginile pe calculator și după analiza secvențelor, transmitea în calculatorul de la recepția societății interpretarea efectivă și comunicate pacientului;

- nu are cunoștință să fi existat pacienți care să apară cu investigații RMN, deși nu au fost supuși unor astfel de examinări.

Martora a declarat că tura de 6 ore în cazul în care, pentru motive obiective, era scurtată sau neacoperită (suprapunere cu gărzi la spital sau alte urgențe) se compensau ori se recuperau printr-o prelungire a programului, fără ca activitatea clinicii să fie perturbată. Martora avea posibilitatea să urmărească în timp real derularea investigației RMN și apoi să examineze, analizeze secvențele imagistice și să elaboreze rezultatul acesteia.

Așa cum a declarat și Mura Mihaela Petronelli nu există un protocol medic-pacient, astfel că secvențele necesare stabilirii unui diagnostic depindea de pacient, de afecțiunea și segmentul ce urma a fi investigat, la fel ca și în situația folosirii sau nu a substanței de contrast. Pe acest ultim aspect, se apela și la softul de examinare al aparatului care prin programul său indica în raport de segmentul de investigat, afecțiunea pacientului, măsurile privind substanța de contrast și numărul secvențelor edificatoare pentru diagnostic.

Martora verifica biletele de trimitere, făcea mențiunile de rigoare (ex.: substanță de contrast) în fazele de solicitare, semna și parafa documentele, emitea rezultatele ce se introduceau în calculator pentru a fi comunicate pacientului.

Nu au fost nemulțumiri din partea medicilor clinicii cu privire la examinarea imagistică sub niciun aspect, inclusiv în situațiile când se stabilea, după verificări alergice, dacă se folosea sau nu substanță de contrast, indiferent de solicitarea medicului care prescriesese această investigație. Și dacă mai era nevoie și de alte secvențe în stabilirea diagnosticului, acestea se efectuau fără plată.

Martora semna și parafa biletele de trimitere, verifica secvențele, imaginile, datele de identificare ale pacientului care avea corespondența în fișa de solicitare, astfel că Drăghia nu putea să-i ceară să semneze sau să parafeze bilete de trimitere pentru persoane care nu fuseseră examinate.

Era prevăzut un plafon, care se atingea lunar, inclusiv în situațiile când aparatul nu funcționa, se făceau între 11-14 examinări pentru care martora, dacă nu în ziua respectivă, a doua zi, după analiza secvențelor, transmitea rezultatele în vederea comunicării pacienților.

La data de 14.05.2014, Rolea Constantin Sorin Constantin a fost audiat în calitate de martor, sub prestare de jurământ, la Parchet „cu privire la împrejurările în care, în cursul anului 2013, numitului Rolea Constantin Sorin i s-a prelungit delegarea în calitate de lucrător în cadrul Porțile de Fier 1”, punându-i-se în vedere dispozițiile art.273 C.pen. (f. 73 – vol. 6 dup).

Rolea Constantin Sorin Constantin a declarat că din 2013 a funcționat ca inspector vamal în cadrul DRAOV Timișoara condusă de directorul general Moldovan.

În cursul acestui an, a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 ca urmare a lipsei de personal din cadrul acestui Birou unde șef era dl, Nețoiu Titu.

Cu dl. Moldovan s-a întâlnit la data începerii activității la Biroul Vamal Reșița din cadrul DRAOV Timișoara condus de acesta și cu ocazia venirii sale la o ședință de lucru la Biroul Vamal Porțile de Fier 1. Cu acel prilej, dl. Moldovan și-a manifestat dorința să-l cunoască pe președintele Consiliului Județean – Duicu Ioan Adrian. Rolea Constantin Sorin în urma unui contact telefonic l-a condus pe dl. Moldovan la Duicu și au discutat 15-20 minute retrași în biroul acestuia.

Rolea Constantin Sorin audiat ca martor, sub prestare de jurământ sub sancțiunea prevederilor art.273 C.pen., de către Parchet, cu privire la sine, a declarat că nu a cerut nimănui vreun sprijin pentru a fi detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 unde funcționa.

În discuțiile purtate cu Duicu cu care se afla într-o relație apropiată despre unde își mai desfășura activitatea, acesta îl mai punea la curent cu detașarea lui, cu mersul hârtiilor, fără însă să ceară sau Duicu să-i promită vreun ajutor.

În instanță la 3.03.2017, Rolea Constantin Sorin și-a declinat calitatea de martor în cauza în care soția acestuia este inculpată.

Parchetul a audiat la 13.05.2014 pe Moldovan Gabriel Cristian în calitate de martor cu privire la prelungirea de către acesta a delegării lui Rolea Constantin Sorin în 2013 ca lucrător în cadrul Porților de Fier 1 (f. 80 – vol. 6 dup).

Martorul a declarat, că potrivit atribuțiilor sale de director executiv în cadrul DRAOV Timișoara, l-a mutat temporar pe Rolea Constantin Sorin la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 la propunerea DRAOV Timișoara, în condițiile lipsei de personal din cadrul acestui Birou.

La începutul anului 2013 s-a deplasat la Drobeta Dr. Severin, într-o vizită de lucru la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 unde șef de birou era Nețoiu Titu, ocazie cu care s-a întâlnit și cu președintele Consiliului Județean Mehedinți, Duicu Ioan Adrian.

Rolea Constantin Sorin, pe care îl cunoștea din cadrul DRAOV Caraș și era mutat la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, l-a condus la sediul Consiliului Județean unde a purtat discuții cu Duicu.

Martorul a declarat că nu-și amintește ca Duicu să-i fi cerut să-l numească pe Rolea șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 în locul lui Nețoiu și nici dacă au discutat despre prelungirea mutării lui Rolea Constantin Sorin.

Nu este exclus, a arătat martorul Moldovan Gabriel Cristian ca Duicu să se fi interesat telefonic despre prelungirea mutării temporare a lui Rolea Constantin Sorin, cu privire la care Moldovan făcuse deja demersuri în acest sens. Nu a discutat cu Duicu despre soția lui Rolea, nu știa ce funcție deținea aceasta și nici că Duicu ar deține SC ROMRAD-RMN SRL.

Audiat în instanță **martorul Moldovan Gabriel Cristian** (f. 273 – vol.19 C.A.B.) a arătat că mutarea temporară a lui Rolea Constantin Sorin la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 s-a făcut pentru a acoperi necesarul de personal, că l-a cunoscut pe Duicu în 2013 în contextul unei întâlniri cu Prefectul județului, că nu a discutat despre soția lui Rolea și nici nu a dispus el mutarea temporară a șefului Biroul Vamal Porțile de Fier 1 la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 - Nețoiu Titu, competența revenind Autorității Naționale AVAMVAR.

A explicat că Porțile de Fier 1 era un punct vamal, cu un volum de activitate mare unde echipele mobile controlau căile rutiere, drumurile județene și naționale cu un trafic aglomerat.

În condițiile unor permanente transferuri, a lipsei de personal, în limitele competenței sale ca director executiv, a prelungit detașările inspectorilor vamali, între care și cu privire la Rolea, la cererea DRAOV Timișoara, și cu acordul acestora.

Nu-și amintește ca Duicu să-i fi cerut să-l numească șef pe Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 și nici ca acesta să-l fi abordat pe acest subiect, cu atât mai mult cu cât din septembrie 2013 nu mai funcționa la DRAOV Timișoara.

iar la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 trecuse înapoi sub direcția regională Craiova, astfel încât nu avea nicio competență pe subiect.

Moldovan Gabriel Cristian nu s-a aflat decât în relații profesionale cu Rolea Constantin Sorin, asemenea cu mulți alți colegi ai acestuia, pe care i-a detașat acolo unde era lipsă de personal și existau solicitări ale instituției, cu acordul celui detașat care îndeplinea și condițiile prevăzute de

lege. Astfel, n-au existat discuții despre familia, soția lui Rolea sau relațiile apropiate dintre acesta și Duicu, care era posibil însă să se intereseze telefonic despre prelungirea detașării lui Rolea efectuate pentru motivele mai sus arătate.

Martorul Nețoiu Titu audiat la 13.05.2014 a declarat că din 2011 a fost coleg cu Rolea Constantin Sorin la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 până a plecat consilier la Șimian și au redevenit colegi în februarie 2013 când prin ordinul președintelui ANAF - Fronea Doru a fost detașat de la DRAOV Timișoara la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 pentru o perioadă de 3-6 luni unde Netoiu era șef de Birou vamal.

Netoiu a relatat că după revenirea lui Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 a avut sentimentul că se urmărește înlocuirea sa din funcția de șef cu inspectorul vamal Rolea întrucât s-au întezit controalele dispuse de directorul executiv Moldovan Gabriel Cristian în scopul prevenirii și descoperirii contravențiilor la regimul vamal, cu referire la nerespectarea unor proceduri în cadrul vămii și măsuri pe linie disciplinară a mai multor lucrători vamali. În același sens a înțeles și informația venită de la un prieten că Rolea l-ar fi însoțit pe Moldovan la Consiliul județean, unde ar fi discutat cu Duicu despre înlăturarea lui Netoiu și venirea lui Rolea în funcția de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1.

Pe considerentul nevoii de personal în cadrul Biroul Vamal Porțile de Fier 1 și cu acordul lui Rolea, se arată de către martor, Moldovan a prelungit succesiv detașarea acestuia.

A mai învederat martorul că aflându-se în concediu legal de odihnă, începând cu data de 13.06.2013 prin Ordinul vicepreședintelui ANAF – Fronea Doru, Netoiu a fost detașat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 de unde a revenit în iulie 2013 la Biroul Vamal Porțile de Fier 1; această măsură a considerat-o ca fiind consecința discuției dintre Moldovan și Duicu despre care, afirmă martorul, era de notorietate că îl dorește pe Rolea, șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1.

În declarațiile date în instanță la 19.07.2016 și 3.03.2017, martorul Netoiu Titu și-a menținut declarația dată la Parchet și a precizat următoarele:

- martorul a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 în funcția de șef de birou întrucât încetase delegația pentru această funcție a unui lucrător vamal, tânăr care nu avea experiența managerială ca Netoiu, care de altfel în perioada detașării a luat măsuri organizatorii necesare care se impuneau;

- pe durata detașării în interesul serviciului, martorul s-a aflat în concediul de odihnă restant și apoi în concediu medical acordat de medicul de familie Rolea Elisabeta Zenovia (prietenii de familie în viața privată);

- cât a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier 2, locul acestuia de șef de Birou a rămas liber, Biroul fiind condus de adjunctul său.

- Rolea Constantin Sorin i-a fost subaltern din 1999 – 2012 și apoi din 2013 când a fost detașat temporar, cu acordul lui la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 unde mai lucrase înainte de disponibilizarea intervenită odată cu procesul de reorganizare al sistemului vamal;

- martorul nu a fost criticat pentru felul în care își desfășura activitatea la nivelul conducerii locale și centrale a ANAF, nu s-au exprimat nemulțumiri la nivelul administrației locale, județene, din partea președintelui Consiliului județean cu care se cunoștea;

- în perioada 2013 – 2014 era nevoie de plus de personal la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 întrucât traficul vamal de turiști era mare și după reorganizare rămăsese aproximativ jumătate din colectiv la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 și peste vară, precizează martorul, se făceau detașări de la Tg. Jiu, de la Craiova pentru a face față fluxului turistic;

- Rolea Constantin Sorin era apreciat de Netoiu pentru că era un bun profesionist, își cunoștea bine atribuțiile, îndeplinea condițiile de vechime, un bun coleg pe care nu l-a auzit să se laude cu relațiile sale apropiate cu Duicu Ioan Adrian;

- la momentul detașării lui Netoiu, director executiv la DRAOV Timișoara era Moldovan care l-a vizitat pe Netoiu la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, pentru a discuta probleme profesionale, după care, martorul a auzit că Rolea Constantin Sorin l-a însoțit la președintele Duicu Ioan Adrian;

- nu a aflat ca vreodată Moldovan să-și fi manifestat vreo nemulțumire față de Netoiu la conducerea instituției vamale sau față de Duicu;

- martorul mai precizează că toate punctele vamale din zonă, cu excepția Biroul Vamal Porțile de Fier 1, erau conduse de lucrători vamali cu delegație, detașați, niciuna nu avea desemnat șef de birou statornic;

- deși nu a avut niciun element care să-i confirme că Moldovan sau Duicu au avut vreun amestec în detașarea acestuia și că cei doi doreau numirea lui Rolea Constantin Sorin în locul său ca șef Birou Vamal Porțile de Fier 1, martorul a considerat că nu a fost întâmplătoare coincidența dintre data detașării sale neanunțate și întâlnirea lui Moldovan, însoțit de Rolea, cu Duicu;

- în pofida datelor și împrejurărilor concrete, martorul fără să aibă și probe, a dat crezare unui zvon public, unui fapt considerat de notorietate că Duicu, urmarea și făcea demersuri să-l pună șef pe Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, fiind în relații cu mult mai apropiate decât cu Netoiu;

- dintre cei care i-au insinuat că va fi schimbat din funcție au fost și numiții Călin Lungu (lucrător service Peugeot) care nu avea nicio legătură cu sistemul vamal și Răzvan Constantin – barman la Taverna Sârbului;

- mutarea a intervenit în baza Ordinului ANAF, dar el nu cuprindea nicio dispoziție din care să fi rezultat că detașarea ar fi fost în regim de sancțiune disciplinară sau legat de calitatea activității desfășurate de martor;

- din lipsă de personal, se practicau detașări frecvente, iar cei vizați nu erau anunțați anterior emiterii Ordinului;

- zvonul public și controalele mai frecvente ale echipelor mobile ce verificau zona contravențională vamală, constatarea unor încălcări procedurale în întocmirea proceselor-verbale, verificarea disciplinară a unor lucrători vamali, au constituit elemente care l-au determinat să creadă că se dorește mutarea lui, și că Duicu ar fi putut fi implicat, chestiune cu privire la care nu avea niciun indiciu;

- nu și-a explicat martorul cine a avut interesul să răspândească zvonul mutării sale ca demers al lui Duicu și cu folosirea lui Rolea ca potențial candidat pentru funcția lui Netoiu de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, câtă vreme și detașat fiind, funcția lui a rămas vacantă, Biroul condus de șeful adjunct, iar Rolea, prieten de familie cu Netoiu, simplu lucrător vamal detașat temporar;

- din zvonul public se mai vehicula și numele lui Trască Dan care până la disponibilizarea sa, lucrase în sistem și se spunea că revine în vamă, lucru ce nu s-a întâmplat (f. 259 - vol. 15 C.A.B.).

La cererea procurorului și a inculpaților, Curtea a încuviințat audierea **martorului Călin Lungu**, care sub prestare de jurământ, a declarat că prin iarna lui 2011 prefectul județului Bâzoii Mihai a venit cu mașina la service-ul său auto și Călin Lungu a deschis discuția despre neplata unor facturi de către DGV Craiova. Prefectul i-a replicat că sunt probleme în vămi, scandaluri și discuții cu privire la traficul de țigări și că intenționa până la sfârșitul mandatului său să-l schimbe pe Netoiu din funcția de șef Biroul Vamal Porțile de Fier 1.

Deși prefectul i-a cerut discreție, Călin Lungu fiind în relații de prietenie i-a adus la cunoștință posibilitatea să fie schimbat din funcție fără să-i spună de către cine.

Martorul nu a avut nicio discuție cu Rolea despre profesia sau locul acestuia de muncă și nici cu Duicu căruia i-a fost subaltern când Duicu era director la Petrom și cu care nu-și permitea, când trecea pasager pe la service-ul său, să poarte acest gen de discuții.

După administrarea probatoriilor nu s-au mai formulat cereri sau excepții, astfel că s-a procedat la declararea deschisă a dezbaterilor în fond:

Procurorul a solicitat condamnarea inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia (fostă Neagoie) pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (faptă descrisă în Capitolul II al Rechezitoriului).

În concluziile orale (și scrise) s-a arătat că inculpata în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte al Casei județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți a pretins și primit de la Duicu Ioan Adrian un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier 1- BVF1) în scopul de a-și îndeplini diverse acte, privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale ROMRARD-RMN SRL).

S-a apreciat că legea penală mai favorabilă este legea nouă dat fiind regimul sancționator pentru infracțiunea de luare de mită.

După o scurtă prezentare a situației de fapt, procurorul a susținut următoarele, invocând probatoriul administrat:

- Inculpata îl favoriza pe Duicu prin controale formale sau prin lipsa acestora la SC ROMRAD-RMN;

- martorii au relatat despre neregulile care existau la SC ROMRAD-RMN și cu toate acestea i s-au decontat sume totalmente nejustificate;

- martorii audiați în instanță chiar dacă nu au susținut cele declarate în faza de urmărire penală, declarațiile rămân câștigate cauzei și descriu modul în care se desfășura activitatea la ROMRAD-RMN (Litră și Ene);

- din declarațiile medicilor în fața instanței rezultă că ei nu se duceau la serviciu, foloseau skype sau internetul și CJAS nu reține nicio neregulă;

- din declarațiile martorilor a reieșit că Duicu trebuia să o recompenseze pe Rolea Elisabeta Zenovia și că „martorul Netoiu Titu a fost schimbat și cu soțul inculpatei Rolea Elisabeta, acest lucru se cunoștea deja, se vorbea pe la service-uri, era de notorietate că urma să fie schimbat și că acesta (Rolea Constantin Sorin) urma să fie pus” în funcție ca șef al BV - PF 1;

- martorii, susține procurorul, au relatat că Rolea Constantin Sorin s-a dus la biroul lui Duicu;

- procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice dintre Duicu și Rolea Elisabeta (excluse din probatoriu la 28.11.2014) și alte persoane, factor decidenți în măsură să-l pună pe Rolea Constantin Sorin în funcția respectivă, sunt relevante și explicite; lor li se adaugă datele de trafic aflate în vol. 13 și 14 din dosarul de urmărire penală;

- „practica și doctrina au stabilit că **folosul** nu trebuie să fie neapărat patrimonial, în sensul că nu era nevoie să dea o sumă de bani, în cauză s-a realizat această înțelegere între inculpatul Duicu și inculpata Rolea pentru respectivul folos și vinovăția acesteia a fost dovedită”.

Cele 10 pagini de concluzii scrise (f. 64-74), filele 65-73 redau în sistem copy-paste filele 123-130 din rechizitoriu și frânturi din declarațiile redade selectiv în Rechizitoriu a martorilor Moldoveanu Ioan (nu există acest martor), Netoiu Titu și Moldovan Gabriel Cristian.

În dovedirea susținerilor procurorului sunt doar enumerate înscrisurile apreciate ca relevante pentru vinovăția inculpatei, fără a fi punctual raportate la activitatea presupus infracțională (filele 60-64 și 73-74 din concluziile scrise).

Se precizează în concluziile scrise că Rolea Elisabeta Zenovia a pretins și primit de la Duicu un folos și anume – numirea soțului într-o funcție de inspector vamal în Biroul Vamal Porțile de Fier 1, cu scopul „de a îndeplini diverse acte, privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN SRL)”

În acest sens procurorul susține că:

- din februarie 2013 Duicu a făcut demersuri să-l determine pe Moldoveanu Ioan (nu există această persoană în peisajul infracțional) să facă demersuri, din poziția oficială a acestuia ca Rolea Constantin Sorin Constantin să fie mutat și menținut în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier 1;

- Duicu a încercat numirea lui Rolea Constantin Sorin Constantin în funcția de șef Biroul Vamal Porțile de Fier 1, folosindu-și influența pentru a determina schimbarea din funcție a lui Netoiu Titu (13.06.2013);

- demersurile lui Duicu se justifică prin contextul încheierii contractului de prestări, de servicii medicale pe 2013 cu CJAS condusă de Rolea Elisabeta Zenovia care urma să-și exercite atribuțiile pentru favorizarea SC ROMRAD-RMN SRL;

- Rolea Constantin Sorin a fost la 15.02.2013 transferat din funcția de consilier juridic al comunei Șinian în funcția de inspector vamal la DRAOV – Biroul Vamal Reșița, la 25.02.2013, în baza unei solicitări a DRAOV Timișoara, a fost mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, în urma, susține procurorul, a influenței exercitate de Duicu;

- procurorul consideră că detașarea lui Netoiu Titu la Biroul Vamal Porțile de Fier 2 la 13.06.2013 și până la 19.07.2013 s-a datorat aceluiași influențe a inculpatului Duicu, invocându-se

declarațiile martorilor Netoiu Titu și Moldoveanu Ioan (?!), despre care se susține că audiați în instanță și-au menținut declarațiile din faza de urmărire penală.

Inculpata, prin avocat, a solicitat cu ocazia dezbaterilor în fond, achitarea pentru infracțiunea de luare de mită în baza art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. și art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen.

În mod succint în concluziile orale s-au susținut următoarele:

- fapta descrisă și reținută ca faptă penală nu este prevăzută de lege, iar probele administrate în cauză dovedesc inexistența faptei reținute în sarcina sa;

- încadrarea juridică din rechizitoriu (f. 133-134), concluziile orale ale procurorului nu fac referire decât la „un folos” și nu la caracterul „necuvnit” al folosului pretins urmărit de inculpată pentru soțul său;

- în condițiile art.371 C.pr.pen. (fost art.317 C.pr.pen.), instanța este obligată să judece „faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare al instanței, care se referă la primirea unui folos și nu a unui folos necuvnit”;

- procurorul vorbește de încălcarea atribuțiilor de serviciu de către Rolea Elisabeta Zenovia în ce privește modalitatea de distribuire a sumelor alocate de CNAS și decontul exercitat la cei doi furnizori de serviciu, fără însă a preciza și în ce au constat aceste încălcări și ce anume s-a încălcat;

- nu s-au verificat susținerile martorilor audiați la Parchet care pot fi considerate subiective sau date în necunoștință de cauză;

- Rolea Elisabeta, desemna 2 reprezentanți ai CJAS, din lista propusă de departamentele Casei, ca membrii în Comisia de distribuire din care mai făceau parte alți 5 membrii desemnați de alte entități: Prefectură, organizații profesionale ale medicilor etc;

- nu există nicio probă din care să rezulte că membrii acestei Comisii să fi fost influențați sau să fi luat decizii sub presiunea inculpatei sau a altora pentru a favoriza SC ROMRAD-RMN;

- în speță, se face trimitere la Ordinele comune ale Ministrului Sănătății și Președintele CNAS NR.448/2013 și 194/2013, respectiv 450/2013 și 193/2013 prin care s-au stabilit criteriile de distribuire a sumelor alocate din bugetul Casei CJAS și respectiv componența comisiilor ce stabilesc cum se distribuie aceste sume; dar nu se specifică care norme au fost încălcate de inculpata Rolea pentru a favoriza pe SC ROMRAD-RMN;

- s-au făcut afirmații nedovedite de Parchet cu privire la modalitatea diferențiată în care cei doi furnizori de servicii erau supuși controlului CJAS, dintre aceștia, SC ROMRAD-RMN fiind favorizat;

- există probe la dosar care confirmă corectitudinea controlului și a măsurilor dispuse de CJAS confirmate prin hotărârea Comisiei de Arbitraj sesizate de Nebanca Marian Lucian, administratorul societății SC Alpha Medical SA și chiar de Nebanca prin declarația dată în instanță;

- în rechizitoriu nu se reține că SC ROMRAD-RMN îndeplinea criteriile legale, avea personal angajat permanent, aparatură performantă, etc.;

- Parchetul își fundamentează acuzațiile pe declarațiile unor martori care au apreciat că s-au făcut controale superficiale la SC ROMRAD-RMN și nu se referă în concret ce anume dispoziții din Ordinul nr.419/2002 al președintelui CNAS publicat pe site-ul instituției au fost încălcate;

- nu rezultă din probatoriul invocat de Parchet că în vederea efectuării controlului să se fi transmis membrilor comisiei să nu constate nereguli dacă ele există, să desfășoare controlul într-o manieră care să nu reflecte adevărata realitate din activitatea societății;

- afirmațiile din Rechizitoriu privind modul în care Rolea stabilea membrii Comisiilor de control nu-și găsesc fundament în probele din dosar, ci dimpotrivă rezultă că propunerile veneau din partea departamentelor Casei județene și dintre acestea se făceau nominalizările membrilor care nu au invocat vreo presiune, imixtiune în activitatea lor;

- printr-un act administrativ, decizie cu consecințe juridice emis în baza legii și a normelor în vigoare, publicat pe site-ul, CJAS Mehedinți, s-au alocat sumele pentru toate serviciile medicale, decizie care nu a fost contestată și se bucură, de la lege, de prezumția de legalitate, inclusiv față de Nebanca Marian Lucian care nu a contestat-o în termenul legal dacă s-a simțit nedreptățit;

- de altfel, procurorul deși vorbește de încălcarea unor acte administrative, de nelegalitatea chiar a unora, nu a solicitat desființarea acestora doar în considerarea declarațiilor date de martori care suspicionau doar că distribuirea sumelor către serviciile paraclinice ar fi fost nelegală.

În continuarea pledoariei în apărarea inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia s-a susținut contrar afirmațiilor procurorului că:

- Rolea Constantin Sorin este funcționar vamal de peste 20 de ani, el nu a fost numit în funcție publică la data presupusei infracțiuni comise de soția acestuia, și nici nu a fost numit într-o funcție de conducere la vama Tr. Severin cum a afirmat greșit procurorul în concluziile orale;

- martorul Netoiu Titu a declarat că Rolea Constantin Sorin de la Biroul de vamă Porțile de Fier 1 s-a transferat la Primăria comunei Simian – consilier juridic, apoi la Vama Reșița și ulterior detașat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, îndeplinind condițiile legale – pregătirea profesională, vechimea ca inspector vamal;

- în mod greșit procurorul a acreditat ideea că Rolea Constantin Sorin a fost numit la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, în realitate a fost detașat;

- detașarea nu era aprobată de DV Timișoara ci hotărâtă de șeful ANAF de la București, iar Duicu nu a făcut nicio intervenție la martorul Moldovan directorul regional vamal Timișoara în ce-l privește pe Rolea;

- la rândul său martorul Netoiu Titu șeful vămii Biroul Vamal Porțile de Fier 1 a declarat că era lipsă de personal, flux turistic de trecere în continuă creștere și detașările erau frecvente, situație confirmată și de martorul Moldovan, el însuși detașat de la Vama Oradea și care nu a resimțit vreo presiune sau influență din partea lui Duicu sau a altor persoane în demersurile sale de a asigura personal în punctele de vamă nevralgice;

- procurorul a amintit numele martorului Călin, dar nu a făcut și precizările de rigoare legate de discuția cu fostul prefect Bârzoii, într-o perioadă cu mult anterioară 2013, când și-a arătat intenția de a-l schimba pe Netoiu de la vamă;

- în opinia apărării nu există nicio probă care să dovedească folosul necuvenit pe care l-ar fi urmărit, pretins și primit Rolea Elisabeta Zenovia în schimbul încălcării unor atribuții de serviciu și ele nedovedite spre alt folos de data aceasta pentru SC ROMRAD RMN SRL asupra căruia susține procurorul, Duicu Ioan Adrian își exercita controlul.

În susținerea concluziilor orale, apărarea face o succintă recapitulare a acuzelor reținute în sarcina inculpatei de către procuror referiri la încadrarea juridică dată faptei și sintetizează argumentele juridice care validează cererea de achitare în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen., respectiv 16 alin.1 lit.c C.pr.pen. după care urmează:

- probele administrate în faza de urmărire penală – declarații martori, înscrisuri, procese-verbale de transcriere convorbiri telefonice de după 17.11.2013, autorizate de Curtea de Apel București nu justifică ideea săvârșirii infracțiunii de luare de mită;

- rechizitoriul nu face nicio referire la caracterul „folosului” urmărit dacă este necuvenit ori injust, termen folosit de procuror doar cu ocazia dezbaterilor pe fond;

- nu rezultă din rechizitoriu vreo legătură dintre activitățile desfășurate de Rolea Elisabeta Zenovia și demersurile lui Rolea Constantin Sorin referitoare la detașarea efectuată în condițiile legii;

- nu rezultă că Rolea Elisabeta, direct sau indirect, aluziv sau explicit i-ar fi solicitat ceva lui Duicu, pentru sine, pentru soțul său ori pentru vreo altă persoană;

- nu rezultă din Rechizitoriu ce fapte legate de atribuțiile de serviciu a comis Rolea Elisabeta: încălcare, nerespectare, refuz de îndeplinire și care au fost în concret aceste atribuții, câtă vreme se fac doar afirmații;

- procurorul nu indică textele legale presupus încălcate sau nerespectate de Rolea Elisabeta cu ocazia repartiției fondurilor bănești primite de către CJAS Mehedinți pentru serviciile paraclinice și e acuzată de „repartiție orientată”, „redistribuire nelegală”;

- nu se precizează ce articol s-a încălcat din contractul-cadru aprobat pr HG nr.117/2013 prin desemnarea membrilor comisiei, ce criterii au fost nesocotite dintre cele făcute publice pe site-ul CJAS și CNAS;

- nu rezultă ce texte legale s-au încălcat cu privire la Ordinul comun al Ministerului Sănătății și al CNAS referitoare la criteriile ce stabilesc atribuțiile Comisiei de la nivelul CJAS Mehedinți (nr.448/2.04.2013 și 194/1.04.2013, 423/29.03.2013 și respectiv 191/29.03.2013);

Nimeni, dintre martorii audiați nu afirmă că s-au făcut presiuni ori s-au exercitat influențe asupra membrilor Comisiei de către Rolea Elisabeta Zenovia pentru a favoriza și respectiv a defavoriza pe fiecare dintre cei doi furnizori de servicii paraclinice – RMN;

- nici procurorul, niciun martor audiat și nici chiar Nebancea Marian Lucian nu au susținut că punctajul alocat fiecăreia din cele două societăți, concurente ar fi fost calculat greșit (declarație la 6.11.2015 Curtea de Apel București);

- actul administrativ prin care s-a dispus alocarea sumelor nu a fost contestat și deci are validitatea unui act intrat în circuitul civil;

- **martora Albu Drina** (audiată la 4.12.2015 Curtea de Apel București) declară răspicat că Rolea Elisabeta nu a intervenit în procedura de suplimentare a fondurilor și nici în etapele procesului de contractare nu putea interveni;

- controalele ordonate la SC Alpha Medical SRL ca la oricare furnizor de servicii erau obligatorii de la lege și nu pentru a bloca activitatea unei firme competitori;

- neregulile constatate la SC Alpha Medical și măsurile dispuse de CJAS au fost recunoscute de Nebancea Marian Lucian și confirmate prin hotărârea Comisiei Centrale de Arbitraj;

- **martora Dumitrescu Constanța** (audiată la 4.12 2015 Curtea de Apel București) a clarificat, la rândul său, faptul că desemnările în alcătuirea comisiilor de control erau efectuate de alte persoane decât președintele CJAS care de asemenea nu putea și nu a influențat vreun membru în redactarea raportului de control;

- procurorul invocă declarațiile martorilor Nedelcu, Ene și Lită rezumându-se doar la cele date la Parchet care nu pot susține aserția din Rechizitoriu că erau formale controalele exercitate de CJAS la ROMRAD-RMN SRL;

- nu rezultă de niciunde că Rolea Elisabeta ar fi îndemnat, ar fi cerut membrilor comisiei de control să efectueze un control superficial, nu i s-a adus la cunoștință de către nici un angajat al SC ROMRAD-RMN, pacient, membru al comisiei că sunt aspecte de natura celor evidențiate episodice, sporadice apreciate ca atare chiar de către cei care le-au enunțat;

- declarațiile de la Parchet a celor trei martori s-au menținut în instanță, parțial ca urmare a modului în care au fost consemnate de procuror și semnate de aceștia;

- în altă ordine de idei, un proces echitabil presupune respectarea garanțiilor de apărare, ori în situația în care abia în cuvântul pe fond al dezbaterilor finale procurorul doar a enunțat „folosul necuvenit” fără să-l analizeze în contextul incriminării în opinia apărării s-au încălcat prevederile art.6 și 3 lit.a CEDO; în situația în care folosul urmărit de funcționar nu este dintre cele necuvenite, nu sunt întrunite elementele constitutive ale art.289 C.pen.;

- în acest sens se invocă prevederile art.371 C.pr.pen. (art.317 C.pr.pen. codul vechi) a deciziei a Tribunalului Suprem, decizia nr.74/2001 a Completului de 9 judecători ai CSJ;

- Rolea Constantin Sorin a fost detașat și apoi i s-a prelungit detașarea pentru a satisface nevoia de personal a Biroului de vamă, exprimându-și acordul în consens cu măsura dispusă de ANAF – București; el face parte din corpul funcționarilor public cărora li se aplică Legea nr.188/1999 (forma din 2013), OUG nr.10/2004;

- Rolea Constantin Sorin îndeplinea condițiile legale pentru a fi detașat pe o funcție pe care o mai exercitase la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, fiind foarte bine apreciat ca profesionist, avea vechime în muncă, gradul profesional, iar interesul instituției a coincis și cu interesul său, astfel că acest folos (apropierea locului de muncă de casă) nu putea fi considerat necuvenit, cum de altfel nici procurorul nu a avansat un astfel de temei;

- Rolea Constantin Sorin a fost detașat alături de alți 6 colegi la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, cum de altfel se detașase în toate punctele vamale cu flux de transport, intrinsec intens;

- față de toate argumentele expuse s-a solicitat achitarea inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia.

În ultimul cuvânt **Rolea Elisabeta Zenovia** și-a susținut nevinovăția, că nu i-a cerut niciodată nimic lui Duicu Adrian nici pentru ea, nici pentru soț, familie sau pentru orice altă persoană. Soțul acesteia lucrează în vamă de 25 de ani, el a fost, asemenea multor alți colegi, detașat la cererea Biroului Vamal, cu acordul său de către DGR Timișoara și ANV București, și i s-a părut firesc după 21 de ani cât a lucrat ca vameș la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 să fie detașat pentru câteva luni la acest birou de vamă.

În ce privește activitatea de la CJAS, inculpata a arătat că a condus această instituție, grație experienței profesionale, a cunoașterii legislației manageriale în speță, între anii 2005-2008 și apoi din 2012 până în 2014 și de fiecare dată corect și legal.

Toată activitatea CJAS ce cuprinde între altele procedeele de contractare, decontare, de control, de asigurări, cum corect au fost descrise de martori; ea s-a desfășurat conform normelor și prevederilor legale în vigoare.

Examinând actele și lucrările dosarului Curtea constată următoarele:

Inculpata **Rolea Elisabeta Zenovia** a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunii de luare de mită în condițiile art.289 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

Art.289 alin.1 C.pen. prevede că:

„Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta”.

Art.6 Legea nr.78/2000 se referă la infracțiunile de corupție, prevăzute de Codul penal, între care și luarea de mită reglementată de art.289 C.pen., iar art.5 C.pen. constituie temeiul aplicării legii penale mai favorabile intervenite până la judecarea definitivă a cauzei, în speță, Legea nr.286/2009.

Capitolul II al rechizitoriului care se referă la presupusa activitate infracțională a inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia se reduce la relatarea narativă a acesteia, redarea fragmentată a declarațiilor unora dintre martorii audiați la Parchet, la fragmente selecționate după relevanța apreciată de procuror a unor convorbiri telefonice interceptate prin mandat de siguranță națională solicitat de SRI prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și transmise la cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA acesteia.

La finalul descrierii situației de fapt (f. 133) rechizitoriul reține că fapta inculpatei Rolea „constă în aceea că în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte a Casei județene de asigurări de sănătate Mehedinți, a pretins și primit de la Duicu Ioan Adrian un folos (constând în numirea soțului său într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului Vamal Porțile de Fier I) în scopul de a-și îndeplini diverse acte (astfel cum acestea au fost prezentate mai sus) privitoare la îndatoririle acestuia de serviciu (în sensul realizării intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN SRL)”, faptă care „întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. rap la art.6 Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.”.

Rechizitoriul, potrivit art.329 C.pr.pen. constituie actul de sesizare al instanței; el se emite „dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat, că acesta răspunde penal” (art.327 C.pr.pen.), când sunt identificate „obiectul actului motivele de fapt și de drept ale acestora și orice alte mențiuni necesare soluționării cauzei” (art.286 C.pr.pen. cu referire la art.286 alin.2 C.pr.pen.).

Odată sesizată instanța, judecata conform art.371 C.pr.pen., se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare”. Or, în actul de sesizare în afara descrierii faptei și încadrarea juridică cu privire la inculpata Rolea Elisabeta Zenovia nu se efectuează nicio evaluare, analiză, argumentație juridică pentru niciun aspect legat de subiectul de drept al infracțiunii, al obiectului acesteia, al elementelor constitutive ale infracțiunii, legătura de cauzalitate între fapta și urmarea acesteia și nu în ultimul rând referitor la modalitatea/modalitățile în care s-a comis infracțiunea.

Nici în rechizitoriu și nici în concluziile procurorului, orale și scrise, cu ocazia dezbaterilor pe fond a cauzei, Curtea nu a identificat o corelare între actele descrise presupus infracționale și corespondența lor în plan juridic, viziunea procurorului din perspectiva lui analitică asupra îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale infracțiunii, a vinovăției inculpatei (deși audiată nu se face nicio referire la declarația și poziția sa procesuală, la probele în apărare) și a tuturor împrejurărilor în care se susține că s-a consumat actul ilicit.

Curtea a procedat la audierea inculpaților, a unui număr însemnat de martori, s-a încuviințat proba cu înscrisuri considerabile ca număr dar și ca valoare probatorie intrinsecă pentru a da posibilitatea și acuzării și apărării să-și susțină argumentat punctele de vedere, cu pronunțarea unei hotărâri fundamentate pe un ansamblu probator amplu și veridic.

În evaluarea activității infracționale a inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia, Curtea are în vedere următoarele:

Incriminarea faptelor de corupție, între care și luarea de mită urmărește potrivit teoreticienilor pe de o parte „apărarea relațiilor sociale care impun conduita onestă a oricărui funcționar public/privat în raporturile cu cetățenii, combaterea faptelor de venalitate care lezează prestigiul, autoritatea și credibilitatea conferită instituțiilor din care fac parte, iar pe de altă parte, respectarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor”.

Luarea de mită este o infracțiune de pericol, acțiunea făptuitorului vizează înfrângerea acelor relații pe care are obligația să le protejeze de orice atingere ilicită, iar obiectul mitei se definește prin banii sau folosul necuvenit obținut de funcționar pentru sine sau pentru altul prin săvârșirea faptei.

Subiectul activ, nemijlocit al infracțiunii astfel cum este ea reglementată prin art.289 C.pen. este un subiect calificat de calitatea de funcționar, care exercită un serviciu de interes public și se află într-un raport cu instituția care i-a conferit atribuții și responsabilități stabilite în temeiul legii.

Fapta funcționarului, circumscrisă ca element material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită se săvârșește în oricare dintre modalitățile normative – pretindere, primire de bani sau alte foloase necuvenite, direct sau indirect, acceptare a unei promisiuni de foloase în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, printr-o acțiune sau omisiune.

În modalitatea **pretinderii**, inițiativa aparține funcționarului care comite actul ilicit; el este cel care cere să i se dea bani sau un folos necuvenit, ca o contraprestație, contraechivalent pentru activitatea prin care se realizează obligațiile de serviciu. Această cerere trebuie să fie neechivocă, inteligibilă pentru destinatar, să aibe o semnificație exactă, precisă, să sugereze neîndoielnic prin orice mijloace cerința de bani sau un folos necuvenit și să exprime totodată intenția funcționarului de a condiționa îndeplinirea, întârzierea, efectuarea unui act contrar îndatoririlor sale etc. de obținerea acestui folos necuvenit.

Primirea folosului de către subiectul activ – funcționarul (public în speță) presupune inițiativa mituitorului, care nu se realizează fără acceptarea sa prealabilă.

În condițiile în care, spun teoreticienii, nu există o suprapunere până la simultaneitate între cele două acțiuni, infracțiunea se consumă în momentul acceptării, iar primirea folosului necuvenit este doar o confirmare probatorie a pretinderii acestuia.

În accepțiunea generală, prin „folos” se înțelege un câștig material, moral, avantaj etc. pentru sine sau pentru altul.

În literatura de specialitate se consideră „un folos necuvenit” acel folos care poate avea consecințe de ordin patrimonial mai devreme sau mai târziu și care se include ca element determinat în conținutul laturii obiective a infracțiunii. Un avantaj pur și exclusiv moral, fără consecințe patrimoniale/sociale nu se definește ca un folos necuvenit.

Este unanim admis că folosul necuvenit nu poate fi dintre cele care pot fi datorate în mod legal funcționarului.

Esențial pentru realizarea actului material este ca actul privitor la îndatoririle sale de serviciu să fie de competența sa, să facă parte din atribuțiile sale și să aibă dreptul de a-l efectua.

Urmarea imediată a infracțiunii de luare de mită constă în starea de pericol pentru relațiile legate de îndeplinirea atribuțiilor de către funcționar, prin fapta lipsită de probitate.

Legătura de cauzalitate care contribuie la configurarea laturii obiective a infracțiunii se realizează între elementul material și urmarea imediată și ea rezultă „ex re”.

În realizarea laturii subiective a infracțiunii de luare de mită, subiectul activ, calificat săvârșește fapta numai cu intenție directă și ea vizează încălcarea atribuțiilor de serviciu sau celelalte variante pe acest segment și nicidecum obținerea banilor sau a folosului necuvenit, scop

care nu condiționează realizarea actului ilicit, fiind suficient doar ca funcționarul să acționeze voluntar și spontan urmărind realizarea acestuia.

În concepția legiuitorului, fapta de luare de mită se consumă în momentul săvârșirii de către funcționar a vreuneia dintre faptele alternative statuate de art.289 C.pen., și apariția concomitentă a urmării socialmente periculoase.

Îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive, astfel cum au fost instituite de legiuitor definesc infracțiunea de luare de mită reglementată de art.289 C.pen.

În contextul presupus infracțional care-l vizează în principal pe inculpatul Duicu Ioan Adrian, este grevată, mai mult enunțativ activitatea presupus infracțională a inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia.

Astfel, Curtea trebuie să decripteze din ansamblul probator administrat în ambele faze procesuale, acele acțiuni care prin natura lor configurează câteva aspecte definitorii ale faptei deduse judecării cu privire la Rolea Elisabeta Zenovia:

- când, cum, în ce modalitate a avut loc înțelegerea infracțională, presupus inițiată de Rolea cu Duicu, cât de directă/indirectă, clară, neechivocă s-a manifestat aceasta în măsura ca Duicu să perceapă mesajul infracțional și să răspundă punctual;

- în ce modalitate inculpata s-a angajat să-și încalce atribuțiile de serviciu în oricare dintre formele prevăzute de textul legal pentru a favoriza pe unul din furnizorii de servicii paraclinice ce aparține familiei Duicu;

- în ce împrejurări Rolea Elisabeta Zenovia a pretins un folos de la Duicu și acesta este convenit (față de aserțiunea din rechizitoriu s-au necuvenit în înțelesul legii.

1. Rolea Elisabeta Zenovia, identificată ca subiect activ calificat în speță, prin funcția deținută – Președinte CJAS Mehedinți – funcționar public, angajată a uneia dintre instituțiile care se înscriu în dispozițiile art.175 C.pen. își desfășoară activitatea între anii 2012-2014 și conform legii, între altele, atribuțiile de serviciu sunt:

- gestionarea eficientă a Fondului Național Unic al Asigurărilor de Sănătate;
- încheierea de contracte cu furnizorii de servicii medicale;
- controlul și monitorizarea derulării contractelor.

Contrar afirmațiilor din rechizitoriu nu rezultă nici din actul de sesizare al instanței, nici din probatoriile – martori, înscrisuri, administrate în faza de urmărire penală și în instanță, care ar fi acele atribuții pe care Rolea Elisabeta Zenovia le-a încălcat, ignorându-le, nesocotindu-le ori acționând înlăuntrul atribuțiilor de serviciu de manieră să le convertească în alt sens decât cel al legii pentru a favoriza preferențial pe unul din cei doi furnizori de servicii paraclinice RMN.

Și dacă s-ar fi luat în considerație un probatoriu exclus la 28.11.2014 pentru motivele redată în încheierea rămasă definitivă prin încheierea nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J. și tot nu s-ar regăsi, în opinia Curții, identifica suficiente elemente care să lămurească acest aspect.

Procurorul face trimitere în concluziile sale la mai multe înscrisuri îndosariate în volumele urmării penale.

Verificarea acestor probe nu au confirmat susținerile procurorului, iar conținutul unora dintre volume diferă de ceea ce s-a menționat sau la care s-au făcut referiri (ex.: vol. 14 dup etc).

Nici în rechizitoriu și nici în concluziile finale sau pe parcursul audierii martorilor, procurorul nu a susținut că Rolea Elisabeta Zenovia l-ar fi contactat pe Duicu Ioan Adrian să-i pretindă acestuia, să îi procure un folos.

Procurorul invocă informații date de Rolea Elisabeta Zenovia lui Duicu Ioan Adrian cu privire la bugetul unităților sanitare din județ (Spitalul de Urgență Județean Mehedinți, aflat sub autoritatea Consiliului Județean), privind finanțarea serviciilor paraclinice RMN, buget care întârzia să fie comunicat de la CNAS și cu privire la care, odată transmis către CJAS, cu toate datele a fost editat pe site-ul instituției, ca informații publice.

Sub acest aspect, inculpata a și precizat că mulți conducători de instituții din județ erau interesați să afle situația bugetării acestora și câtă vreme nu erau de domeniul confidențialității, informațiile erau comunicate și telefonic și pe site-ul CJAS.

Contrar documentelor de la dosar, procurorul afirmă că Rolea Elisabeta Zenovia a procedat preferențial atât la repartizarea bugetului către unul dintre serviciile paraclinice – RMN pe anul

2013 cât și cu ocazia suplimentării ulterioare a bugetului și redistribuirea sumelor privind cele două servicii paraclinice RMN.

Or, numai lecturând înscrisurile la care face trimitere procurorul (f. 60-64 și f. 73-74 din concluziile scrise), la care se adaugă și cele depuse în cadrul probatoriului de către Rolea Elisabeta Zenovia se rețin următoarele:

- în anul 2013 bugetul asigurat instituțiilor medicale, inclusiv pentru serviciile paraclinice – RMN a fost considerabil mărit față de anul 2011 pentru toate casele județene de asigurare de sănătate;

- Ordinele emise de Ministrul Sănătății și de CNAS, ordinele lor comune au stabilit criteriile pe baza cărora urma redistribuirea bugetelor stabilite, s-au elaborat norme de aplicare în acest sens. Nu se regăsește în Rechizitoriu nici un exemplu edificator, nu se identifică care anume criterii au fost încălcate de Rolea Elisabeta Zenovia, care norme din metodologie au fost ignorate, când CJAS a făcut distribuția bugetelor, respectiv s-a stabilit valoarea anuală de contract pentru fiecare dintre cei doi furnizori de servicii paraclinice – RMN.

Și aceasta în condițiile în care chiar din rechizitoriu reiese ad nominem diferențele majore dintre cele două servicii sub aspectul întinderii activității, a personalului existent și profesional, al aparatului performant, al volumului mare de pacienți și a listelor de așteptare lunare cu sute de pacienți identificați cu CNP din tot județul și nu numai (cu sau fără plată) își așteptau programarea pentru investigații RMN.

Mai susține procurorul că Rolea Elisabeta Zenovia și-a încălcat dintre atribuții (fără să precizeze care și în ce măsură) în momentul când a dispus controale la SC Alpha Medical SRL aparținând martorului Nebancea Marian Lucian, când s-a procedat la evaluarea activității societății sale pentru încheierea contractului cu CJAS pe anul 2013/2014, când s-a făcut redistribuirea suplimentării de buget acordate de CNAS prin CJAS, când Nebancea a fost determinat să renunțe la sumele ce i s-au atribuit, prin cererile de renunțare luare în favoarea SC ROMRAD-RMN SRL cu care s-au încheiat acte adiționale ce i-au sporit aportul judiciar cu mult peste sumele la care avea dreptul.

Nici la parchet și nici în instanță, în declarațiile date, martorul **Nebancea Marian Lucian** nu a afirmat cele susținute de procuror ca rezultând din declarațiile acestuia:

- SC Alpha Medical a urmat procedura legală de evaluare de către CJAS;
- comisia de evaluare i-a stabilit corect punctajul maxim;
- diferențele de punctaj față de SC ROMRAD-RMN există deoarece aceasta are un potențial mai mare, mai performant, ca personal și aparatură;
- SC Alpha Medical a avut o bună colaborare cu CJAS Mehedinți;
- cererile de renunțare la sumele suplimentare în vederea redirectionării lor conform legii s-au făcut din lipsa posibilităților de a le cheltui în termenii contractului cadru;
- SC Alpha Medical a fost supusă controalelor CJAS Mehedinți și înainte și după formularea cererilor de renunțare la sumele ce nu puteau fi cheltuite după rectificarea de buget.

Un element important de reținut este că procurorul acordă o semnificație deosebită declarației lui Nebancea Marian Lucian (de la urmărirea penală) în condițiile în care poziția acestuia de patron al societății concurente poate fi apreciată ca subiectivă.

Cu toate acestea, Nebancea Marian Lucian redă aspecte revelatoare și posibil verificabile în actele cauzei, care sunt credibile și prin corespondența acestora cu multe din cele descrise, inclusiv în instanță.

Procurorul și în cazul inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia și al celorlalți inculpați nu face referiri decât la probele administrate în faza de urmărire penală și sporadic amintește câteva secvențe din tot ceea ce s-a declarat în instanță, și acestea doar în măsura în care sunt într-o oarecare concordanță cu ce s-a declarat la Parchet. Nu există nicio referire la motivele pe care le ignoră, nu le analizează, nu precizează dacă acestea au sau nu vreo relevanță, cu atât mai mult cu cât procurorul a achiesat la administrarea probelor de la urmărirea penală și a celor rezultate pe parcursul procesului.

Dintre numeroșii martori audiați la Parchet, referiri în rechizitoriu se fac doar cu privire la unii dintre aceștia care se numără printre cei ale căror declarații nu au fost înregistrate video (Nebancea).

Controalele dispuse de către Rolea Elisabeta Zenovia cu privire la activitatea ambilor furnizori de servicii paraclinice RMN, singurii de altfel din județ, s-au efectuat anterior și ulterior numirii acesteia ca președinte a CJAS.

Controlul dispus de fosta președinte a CJAS a avut drept urmare rezilierea contractului dintre SC Alpha Medical și CJAS pentru motive pe larg descrise chiar de Nebancea în declarațiile sale, în imputarea unei sume importante; contestația formulată de SC Alpha Medical a fost respinsă de Camera de Arbitraj

În aceste condiții, controlul dispus la numirea în funcție, de către Rolea Elisabeta Zenovia își găsește pe deplin justificarea pentru preîntâmpinarea acelor aspecte care au condus chiar la rezilierea contractului.

Din această perspectivă, discuția purtată cu administratorul SC Alpha Medical SRL cu Rolea Elisabeta Zenovia cu privire la cuantumul bugetului pe anul 2013-2014 apreciat la 69.201 lei de către Nebancea, referitoare la criteriile care au condus la acest cuantum, nu sunt în măsură a fi calificate ca o intimidare sau sugestionare a unei sume mai reduse.

Dimpotrivă, în condițiile legii, o comisie de evaluare, cu o componență propusă, ca de fiecare dată cu directorul economic și aprobată de Rolea Elisabeta Zenovia în virtutea atribuțiilor de serviciu, procedează la verificarea îndeplinirii criteriilor cerute de normele legale în vigoare și stabilește un punctaj pe care Nebancea nu-l contestă și care conduce la o sumă de finanțare nu departe de propriile aprecieri. Justificarea acestei evaluări, distincte de controlul anterior ce a avut alte obiective, rezidă în faptul că încheierea unui nou contract cu CJAS prevedea această procedură pe de altă parte, acesta în urma unui contract reziliat pentru motive care antrenau responsabilități atât pentru societate dar și cu privire la vigilența CJAS față de cheltuirea banului public.

Declarația martorului Nebancea, nuanțată inițial și mai precizatoare ulterior, cuprinde referiri la cererile formulate de acesta de renunțare la sumele lunare pentru varii motive; la mai puțin de o lună de la încheierea contractului cu CJAS Mehedinti, Nebancea informează cu privire la defectarea aparatului RMN ceea ce îl împiedica să efectueze investigațiile corespunzătoare ca număr și valoare până la concurența sumei de 69.201 lei.

Alte motive invocate de Nebancea la depunerea de declarații de renunțare, în temeiul legii, la sumele suplimentare au fost lipsa sau numărul redus de solicitări de investigații, angajarea doar a unui medic specializat în investigații RMN și imagistică, repetate defectări ale aparatului RMN.

În faza de urmărire penală nu au fost verificate cele declarate de martorul Nebancea, iar explicațiile date în instanță au fost acceptate ca satisfăcătoare și credibile de Parchet care nu a mai solicitat nicio probă pe acest aspect în măsură să clarifice în ce măsură aceste motive au fost cu adevărat sau renunțările s-ar fi datorat altor motive sau la presiunea vreunor alte persoane interesate să-l favorizeze pe celălalt furnizor de servicii RMN.

Din studiul documentelor existente în dosarul de urmărire penală și al celor depuse în instanță rezultă cu claritate că și SC ROMRAD-RMN a mai făcut solicitări la rândul ei, de renunțare la sumele suplimentare pentru apariția unor defecțiuni la aparatul RMN urmând să aibe loc redistribuirea, conform legii, către alți furnizori de servicii paraclinice.

De altfel, Rolea Elisabeta Zenovia declară și se certifică prin înscrisurile de la dosar, că toate cererile făcute de SC Alpha Medical și SC ROMRAD-RMN, în acest sens au fost aprobate în condițiile legii și tot în aceste condiții s-au încheiat actele adiționale, ambele societăți fiind sprijinite să aibă finanțarea solicitată în lunile în care cererile erau mai numeroase.

Este de subliniat încă o dată că în județ existau doar aceste două servicii paraclinice RMN, iar bugetul alocat acestora de CNAS prin CJAS era distinct de bugetul pentru celelalte servicii paraclinice sau de lată natură care erau bugetate distinct.

În mod evident, când unul dintre furnizorii de servicii RMN, nu aveau activitate din varii motive, legale, sumele aferente se redistribuiau în termenele și condițiile stabilite pe criteriile normelor în vigoare, necontestate nici de SC Alpha Medical, nici de SC ROMRAD-RMN, ori în lipsa ambilor furnizori interveneau normele aplicabile în astfel de situații bugetare, cu privarea evidentă a pacienților de aceste investigații de specialitate.

În Rechizitoriu se insinuează, fără însă să se coreleze cu vreo încălcare de norme sau de atribuții că Rolea Elisabeta Zenovia desemna anume în comisiile de evaluare, control ce viza pe SC Alpha Medical SRL pe consilierul Feraru Grigorița.

Se mai reține în actul de sesizare al instanței că una din cererile de renunțare formulată de Nebancea a fost redactată pe computerul acesteia de la birou.

Explicațiile martorului Nebancea pe acest subiect sunt de natură a clarifica faptul că nu se dovedește nicio înțelegere subiectivă între Rolea și Feraru în condițiile în care se depuneau cererile de renunțare, urmate de referate întocmite, conform legii de Feraru Grigorița și de actele adiționale semnate de președintele CJAS (oricare ar fi fost acela) și reprezentanții societăților paraclinice RMN.

Nu numai că nu rezultă din probe iar susținerile procurorului nu au niciun fundament, dar mai mult martorii au arătat în mod concordant modul în care se desemnau membrii comisiilor de evaluare de control, de câte 4 sau 3 membrii cine numeau membrii reprezentanți ai mai multor instituții.

La nivelul CJAS, directorul economic propunea persoanele care să facă parte din comisii, șeful Biroului de control, prin rotație propunea consilieri care să participe la activitățile de control, propuneri avizate de Rolea Elisabeta Zenovia.

În Rechizitoriu nu rezultă să fi fost propuneri de consilieri pentru aceste comisii ca Rolea Elisabeta Zenovia să le fi respins și să impună anume consilieri. Nu există la dosar probe care să se refere la eventuale contestații pe acest segment, în sensul că s-ar fi încălcat atribuții de serviciu sau normele legale.

S-au audiat martorii dr. Torsin Daniela Mariana, Albu Drina, Dumitrescu Constanța, Nebancea Marian Lucian și niciunul dintre aceștia și nici inculpata Fieraru Grigorița nu au afirmat să fi existat influențe, presiuni, amenințări asupra membrilor acestor comisii de oricare fel din partea cuiva, a inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia a celor supuși controlului, pentru a constata nereguli acolo unde nu erau, sau să se consemneze aspecte nereale ori să se ascundă deficiențe constatate, în actele de control, cu efecte imediate asupra finanțării de către CJAS ori aplicabile de sancțiuni până la reziliere contracte.

S-a afirmat că Rolea Elisabeta Zenovia a dispus după numirea sa, controale formale la SC ROMRAD-RMN, că rapoartele de constatare aveau un conținut similar și că în realitate SC ROMRAD-RMN, aparținând familiei lui Duicu Ioan Adrian și controlat de acesta era protejat, câtă vreme nu apar deficiențele despre ce au relatat la Parchet martorii Litră, Ene și Nedelcu.

În acest context, trebuie precizat că în legătură cu declarațiile martorilor Nebancea, Litră, Ene și Nedelcu, luate în condiții de uzură psihică și oboseală, au fost făcute precizări concordante care au avut menirea să clarifice unele aspecte despre care au relatat la Parchet sub teama schimbării calității din martor în inculpat.

Nu au fost înregistrate video și nu s-a precizat motivul pentru care nu s-au aplicat prevederile art. 123 C.pr.pen. față de aceștia, în raport de alte audieri.

În instanță, martorii și-au menținut și parțial declarațiile consemnate la Parchet, la cererea procurorului, au făcut precizări cu privire la condițiile și când și cum au fost audiați în instanță; martorii ai detaliat declarațiile date la Parchet spre mijlocul nopții după multe ore de așteptare, cu date și elemente edificatoare și care își găsesc corespondența în celelalte probe din dosar – înscrisuri, declarații de martori.

În timpul audierii, înainte de finalizarea declarațiilor și semnarea acestora, procurorul s-a autosesizat cu privire la fiecare dintre martorii Ene, Litră și Nedelcu, pentru două infracțiuni – favorizarea infractorului și mărturie mincinoasă.

Curtea a apreciat că intervenția intempestivă a procurorului în timpul audierii fiecăruia dintre acești martori ar putea fi de natură să-i intimideze și să conducă voluntar sau nu la denaturarea declarațiilor sub prestare de jurământ.

Ulterior, prin adresele din 23.10.2015 și din 15.07.2016 Curtea a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA să comunice care este stadiul cercetărilor privitor la martorii Ene, Litră, Nedelcu și a celorlalte persoane la care s-a făcut referire în dispozitivul rechizitoriului, în ce fază a urmăririi penale sunt, dacă s-a sesizat și instanța s-a pronunțat în vreun fel și dacă în acest caz soluția este sau nu definitivă.

Curtea a apreciat ca fiind necesar să cunoască până la judecarea cauzei, a evaluării probatoriilor (inclusiv a declarațiilor acestor martori cu cele ale tuturor martorilor audiați) care este

situația judiciară a martorului pe acest aspect,. Pentru a ști în ce măsură, declarațiile acestora își păstrează valabilitatea și urmează a fi evaluate ori în temeiul legii urmează a fi înlăturate.

Cum de la data autosesizării procurorului 30.10.2013 și până la judecarea și redactarea prezentei sentințe nu s-a comunicat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA vreo soluție dată în dosarele vizând martorii respectivi, oricare ar fi aceasta, la nivel de Parchet ori instanță, Curtea urmează să procedeze la aprecierea acestor declarații date sub prestare de jurământ și să le evalueze ca atare în contextul ansamblului probator.

Important este că declarațiile martorilor își găsesc confirmarea în înscrisurile aflate în dosarul de urmărire penală și în probatoriul rezultat din cercetarea judecătorească.

Procurorul nu a verificat dar și-a asumat afirmațiile existente în rechizitoriu (salariile medicilor angajați la SC ROMRAD-RMN), care nu se fundamentează însă pe nicio dovadă întrucât niciun alt martor nu confirmă altă plată decât cea care rezultă din contractele de muncă, nu există vreun stat de plată sau acte bancare care să le susțină argumentat.

Activitatea SC ROMRAD-RMN rezultă că era intensă, cu liste de așteptare cu sute de pacienți și ea s-a justificat pe parcursul administrării de probe și pentru că avea un personal specializat, bine pregătit profesional atât la nivel de medici cât și la nivelul asistentelor medicale, ale operatorilor medicali RMN.

În mod concordant au arătat care era procedura pentru fiecare investigație, cum se stabilea câte secvențe erau necesare în raport de afecțiunile și segmentul celui examinat, administrarea substanței de contrast în măsura în care era sau nu necesară, în funcție dacă cel investigat era sau nu alergic la aceasta, medicul laboratorului stabilind utilizarea sau nu a acesteia, (chiar în pofida recomandării medicului de familie) ori operatorul medical RMN, când pacientul revenea pentru noi investigații și avea în istoricul său medical mențiuni în acest sens.

Martorii au mai arătat că medicii lucrau în ture de câte 6 ore, nu se suprapuneau cu activitatea de la Spitalul Județean de Urgență, dar în situații când interveneau gărzi la spital, sau din motive obiective nu se aflau în incinta laboratorului (boală, sarcină etc) operatorii RMN care aveau în atribuții să utilizeze aparatul RMN și să efectueze investigația imagistică, își desfășurau activitatea potrivit fișei postului, pentru ca ulterior medicul fie într-un program prelungit, fie prin „skipe” să examineze secvențele înregistrate, să întocmească raportul și să îndeplinească și toate celelalte acte legate de evidențe, înregistrări, parafe, semnare bilete de trimitere și înmânarea acestora lui Drăghia Valentina pentru finalizarea circuitului lor de la înregistrare la comunicarea către pacient.

În cazul în care secvențele se socoteau de către medic insuficiente pentru diagnostic, pacientul era invitat la laborator și gratuit se completeau secvențele într-un număr edificator.

Plafonul se realiza lunar sau rămâneau restanțe când se defecta aparatul RMN, recuperate în timp, se examinau 10-15 pacienți pe tură fără a periclita actul medical, cerințele fiind numeroase.

Nu s-a făcut dovada că ar fi existat plângere, reclamații, sesizări, la SC ROMRAD-RMN SRL ori la CJAS, ori președintelui acesteia legate de prestația medicilor, a operatorilor RMN care să o încunoștiințeze pe Rolea Elisabeta Zenovia ca situația în teren ar fi fost alta decât cea constatată în Rapoartele de control, că ar fi existat pacienți nemulțumiți sau care să se fi confruntat cu probleme generate de administrarea substanței de contrast.

Cu ocazia controalelor lunare sau tematice, inopinate, se stabileau ca obiective:

- verificarea raportărilor făcute de furnizori;
- verificarea documentelor primare, a registrului, a cronologiei biletelor de trimitere;
- verificarea scriptică și faptică a substanței de contrast etc.

Nu s-au evidențiat sesizări din partea personalului ori a altor persoane interesate, pacienți, adresate membrilor la fața locului, Comisiei de control care să fie consemnate în actul de control pentru a se lua măsuri de înlăturare a deficiențelor semnalate, ori să se fi semnalat forurilor superioare vreun refuz de a se lua act de cele sesizate pentru a se lua măsurile necesare.

Aprecierea ca fiind formale, toate controalele efectuate de CJAS la SC ROMRAD-RMN SRL și nu puține ca număr, vine în contradicție, cu alte astfel de controale efectuate bianual până în 2012 din dispoziția dr. Boruga Doina, președinte al CJAS, cât și ulterior investirii lui Rolea Elisabeta Zenovia în această funcție.

Documentele de la dosarul de urmărire penală atestă că s-au constatat deficiențe și la SC ROMRAD-RMN, că s-au dispus măsuri pentru remedierea acestora pentru motive despre care au amintit și martorii.

Și SC ROMRAD-RMN prin Drăghia Valentina a încunostiințat CJAS de probleme tehnice sau alte situații obiective ori erori ce urmau a fi înlăturate, astfel că în condițiile în care se constatau nereguli sancționabile, se luau măsuri despre care se consemnau în procesele-verbale și aduse la cunoștința conducerii pentru a dispune în consecință.

Întețirea controalelor dispuse de CJAS la nivelul serviciilor, inclusiv paraclinice, al Spitalului Județean de Urgență, au contribuit mai curând, la o mai atentă utilizare a finanțărilor primite, a respectării cerințelor pretinse de către CJAS și cunoscute de furnizorii de servicii.

În ce privește SC Alpha Medical nu a fost nici privilegiată, nici ocolită de controalele CJAS, numai că potrivit înscrisurilor de la dosarul de urmărire penală aceasta invoca frecvent probleme legate de imposibilitatea de a-și desfășura activitatea – aparat defect pentru o lungă perioadă de timp, deficit de personal, etc.

Din rechizitoriu nu rezultă că aceste aspecte rezultate din documentele înaintate către CJAS și aflate la duș, au fost verificate și sa-r fi ajuns, întemeiat, la concluzii care să difere de cele consemnate în cererile SC Alpha Medical și că în realitate la presiunea cuiva, îndemnat „de alții cu controale” era nevoit să acționeze împotriva propriului interes.

În altă ordine de idei, n-a reieșit din probe, că la redistribuirea suplimentării bugetare, decisă la nivelul CJAS de Consiliul de administrație și nu doar de președintele CJAS să fi existat contestații, sesizări în legătură cu stabilirea punctajului, nerespectarea criteriilor legale cu referire la sumele ce reveneau fiecărui furnizor de servicii RMN.

În acest sens sunt edificatoare declarațiile lui Feraru Grigorița, Dumitrescu Constanța, Nebancea Marian Lucian.

Discuții s-au mai purtat și telefonic potrivit declarației inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia cu mulți furnizori de servicii medicale, paraclinice, cu reprezentanți ai Spitalului Județean de Urgență, cu privire la restanțele la plată datorate de CJAS către acești beneficiari. Indiferent că era Duicu care se interesa de arieratele spitalului județean, alți furnizori de servicii, inclusiv paraclinice sau Nebancea sau oricine altcineva față de care CJAS avea restanțe la plată, Rolea Elisabeta Zenovia comunica cu aceștia și le dădea informațiile necesare, care nu erau dintre cele confidențiale și care odată ce erau certe se editau pe site-ul Casei.

Din această perspectivă a încălcării obligațiilor de serviciu, susținut prin Rechizitoriu, prin oricare din formele prevăzute de lege, dar cu privire la care procurorul nu distinge, Curtea apreciază că nu s-au identificat în afara afirmațiilor din acuzare, dovezi din care să rezulte când, cum, în ce modalitate, ce norme legale, care atribuții de serviciu au fost încălcate de Rolea Elisabeta Zenovia în desfășurarea activității sale de președinte a CJAS prin care să fi protejat, favorizat SC ROMRAD-RMN SRL respectiv pe Duicu Ioan Adrian, familiei căruia îi aparține acest laborator RMN.

În rechizitoriu se consemnează că Duicu Ioan Adrian a convocat-o pe Rolea Elisabeta Zenovia pentru a discuta cu aceasta despre încheierea contractului dintre CJAS și ROMRAD-RMN SRL și că îi confirmă lui Duicu că l-a determinat pe Nebancea Marian Lucian să accepte o finanțare mai mică la contractare.

În dorința de a prezenta cât mai clar relația de autoritate dintre Duicu Ioan Adrian și Rolea Elisabeta Zenovia, în actul de sesizare se face o afirmație care nu se configurează în nici un probatoriu, nici măcar în interceptările pe mandat de siguranță națională excluse la 28.11.2014, care sunt redată prin câteva replici, dintr-o probabilă discuție telefonică din care s-a selectat o secvență și care, prin ea însăși sau din orice altă probă din dosar nu rezultă de ce, pentru ce și în legătură cu ce urma să se poarte o discuție între Duicu Ioan Adrian și Rolea Elisabeta Zenovia, cu atât mai puțin despre un subiect punctual și anume contractul de contractare CJAS și ROMRAD-RMN.

În oricare dintre declarațiile date de Nebancea sub prestare de jurământ, nu se regăsește nicio afirmație, din care să rezulte că în urma unei discuții cu Nebancea în care i s-a adus la cunoștință că urmează să vină o comisie de evaluare pentru stabilirea punctajului și încheierii contractului cu CJAS pentru anul 2013-2014, Rolea Elisabeta Zenovia ar fi făcut demersuri să-l determine să accepte mai puțin decât i s-ar fi convenit ca finanțare prin contactul cu CJAS.

Susținerea acuzării nu se corelează cu nicio probă din dosar, ba dimpotrivă, nu numai că Rolea Elisabeta Zenovia nu-i cere să se mulțumească cu mai puțin decât i s-ar fi convenit, potrivit normelor în vigoare, ci îi spune că valoarea va fi stabilită de Comisia CJAS conform normelor legale.

Oricât s-a urmărit ca mărturiile unora dintre martori (Nebancea) să se identifice cu eventuale frânturi de interceptări din mandatele de siguranță națională, astfel încât să fie în concordanță cu acestea și credibile, în opinia Curții, subzistă deosebiri clare de abordare care nu se conjugă și nu se confirmă cum vrea să lase să se înțeleagă actul de sesizare.

Înfăptuirea infracțiunii de luare de mită, presupune, așa cum s-a arătat, existența unui folos, necuvenit spune legiuitorul pentru mituit sau în favoarea altuia, la carte să nu aibă dreptul.

În rechizitoriu se afirmă că Rolea Elisabeta Zenovia pretinde de la Duicu Ioan Adrian un folos care constă, în mai multe variante, fie numirea soțului acesteia Rolea Constantin Sorin ca lucrător vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier 1, fie prelungirea mutării acestuia la acest punct vamal, fie numirea ca șef al Biroului Vamal Porțile de Fier 1, ori toate la un loc.

În acest context se urmărește să se inducă ideea că Rolea Elisabeta Zenovia apelează la Duicu, să facă demersuri în favoarea soțului său, dat fiind funcțiile sale politico-administrative președinte al PSD Mehedinți, președinte al Consiliului Județean, funcții de autoritate care să determine factorii decidenți să dispună ca Rolea Constantin Sorin să-și desfășoare activitatea de inspector vamal la BV PF1.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită – înțelegerea inițială de mituit trebuie să existe între acesta și mituitor fie în mod direct, în condiții și împrejurări date ori prin orice fel de comunicare, directă-indirectă, clară, neechivocă, în măsură ca cel care mituiește să înțeleagă clar mesajul infracțional, folosul pe care trebuie să îl procure mituitului sau altcuiva și care să fie necuvenit.

Din Capitolul II al Rechizitoriului, filele rezervate descrierii faptei reținute în sarcina inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia nu rezultă de niciunde, dacă, când, cum, în ce condiții și împrejurări ar fi avut loc o astfel de înțelegere între Rolea Elisabeta Zenovia și Duicu Ioan Adrian.

Niciun martor la care face trimitere procurorul nu confirmă această înțelegere, în ce formă va fi fiind, dintre cei doi, cu privire la ce folos și ce presupunea din partea lui Rolea Elisabeta Zenovia să facă pentru Duicu Ioan Adrian ca acesta să determine mutarea, menținerea și/sau promovarea lui Rolea Constantin Sorin Constantin ca șef al BV PF1.

Fără să facă vreo discuție, vreo analiză ori cu vreo argumentație juridică să evidențieze împrejurările în care s-a convenit într-o formă sau alta asupra faptei în sine, procurorul redă un fragment dintr-o secvență a unei convorbiri dintre Duicu din 1.03.2013 – interceptată pe mandat de siguranță națională (probă exclusă la 28.11.2014 în care se consemnează o replică a lui Rolea Elisabeta Zenovia „Mulțumesc pentru vorbele frumoase”).

Se susține în actul de sesizare că Rolea Elisabeta Zenovia știa de demersurile pe care le făcea Duicu, încă din februarie 2013, pentru soțul său. Se afirmă că interesul lui Duicu era ca prin susținerea și menținerea lui Rolea Constantin Sorin la BV PF1, o determina pe Rolea Elisabeta să acționeze în favoarea acestuia, astfel încât CJAS să încheie contractul cu SC ROMRAD-RMN în condiții bune de finanțare.

Simplele supoziții, presupuneri, afirmații, care sunt expuse în contextul unor fragmente de interceptări (excluse la 28.11.2014) lipsite de relevanța prevăzută de lege nu pot să constituie suportul unor acuzații, prin ele însele.

Plecând de la probele invocate de procuror se rețin aspecte importante din înscrisurile la care se face trimitere cu referire la demersurile lui Duicu Ioan Adrian cu privire la Rolea Constantin Sorin.

- prin Ordinul ANAF din 18.02.2013, în baza art.5 alin.3 HG nr.110/2009, Rolea Constantin Sorin este transferat de la 15.02.2013 ca inspector vamal din funcția de consilier juridic de la Primăria comunei Sinian (f. 84 - vol. 6 dup);

- prin Ordinul din 27.02.2013, începând cu 25.02.2013 până la 30.06.2013 este repartizat pe post corespunzător funcției deținute, mutat temporar la Biroul Vamal – Porțile de Fier 1 (f. 85 - vol. 6 dup) de la Caraș, cu motivarea „pentru eficientizarea activității BV PF1 din cauza lipsei de personal și a experienței profesionale în această funcție de până la reorganizarea din 2011”;

- prin adresa emisă de autoritățile locale nr.1591/8.05.2013 către ANAF se arată că Biroul Vamal prin demersurile întreprinse se solicită menținerea numărului prezent de lucrători vamali pe tura de serviciu (f.95 vol.6);

- din lipsă acută de personal Biroul Vamal – Porțile de Fier 1 face numeroase adrese către Moldovan Gabriel prin prelungirea mobilității a trei lucrători de la alte unități cu 1.08.2013. Gorgotă Ane-Marie, Rolea Constantin Sorin, Târâu Gheorghe Eugen – adresele nr.19345/15.07.2013 către ANAF, nr.2318/11.07.2013 a BV PF 1 către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale (f. 8, f. 99), adresa nr.2217/1.08.2013 (f. 101- vol. 6);

- prin decizia 3151/110.2013 Rolea Constantin Sorin este delegat cu acordul său scris, de la DGFPF Craiova la DGFPF Timișoara cu data de 1.10.2013 (f. 100 – vol. 6 dup);

- decizia nr.11/6.01.2014 a DGRFP Timișoara delegat cu 1.04.2014, cu acordul scris al lui Rolea Constantin Sorin de la DGRFP Craiova (f. 101 – vol. 6 dup);

- cereri întocmite de șeful Biroul Vamal PF1 – Nețoiu Tițu nr.38520/17.12.2012, 4140/29.11.2012 prin care se solicită pentru BV PF1 suplimentare de personal ca urmare a unei crize acute de personal, mobilizarea de lucrători vamali de la alte structuri, Raport pentru necesar personal și prelungire mutare temporară a 6 lucrători vamali între care și Rolea Constantin Sorin (f. 106,108 – vol. 6 dup);

- 3 Rapoarte făcute de Biroul Vamal PF1 prin care se cere minim 2-3 lucrători vamali, pentru procesare declarații vamale la DRAOV Mehedinți, suplimentare cu cel puțin 4 lucrători vamali din lipsă acută de angajați, prelungire pentru încă trei lucrători (f. 111,114,115 – vol. 6 dup);

- datele de trafic (vol. 13 dup) sunt coroborate cu procesele-verbale în care sunt transcrise convorbirile interceptate, fără ca acestea să fie individualizate în raport de persoană sau aspecte infracționale.

În concordanță cu aceste probe sunt și declarațiile martorilor Nețoiu Titu, Moldovan Gabriel-Cristian și Călin Lungu.

Deși procurorul invocă în Rechizitoriu, în concluziile orale și scrise declarația martorului Moldoveanu Ioan, în realitate este vorba de Moldovan Gabriel Cristian, o eroare în opinia Curții, câtă vreme la dosar nu există vreo declarație a unei persoane cu acest nume.

În mod evident, cum rezultă din probe până când directorul Moldovan Gabriel Cristian îl întâlnește pe Duicu Ioan Adrian la sediul Consiliului Județean cu ocazia unei întâlniri cu prefectul județului, cu sediul în aceeași locație, ocazie cu care fac cunoștință (27.02.2013) Duicu nu întreprinsese nici un demers ca Rolea Constantin Sorin să fie numit sau mutat sau să i se prelungească mutarea cum se reține în Rechizitoriu.

- nu-l cunoștea pe directorul Moldovan de la DRAOV Timișoara;

- la 22.02.2013, chiar procurorul consemnează că Rolea Constantin Sorin stând în față cu lucrările pentru mutare îi explică lui Duicu „ce înseamnă funcție de execuție” (!?).

- când directorul Moldovan face cunoștință cu președintele Consiliului Județean într-o vizită de curtoazie, cu ocazia unei vizite de lucru la BV PF1, la prefectură etc. fuseseră deja emise ordinele din 18.02.2013 cu transferul lui Rolea din 15.02.2013 și mutarea acestuia din 25.02.2013 până la 30.06.2013, cu repartizare pe post corespunzător funcției deținute.

Declarațiile martorilor Nețoiu, Moldovan cuprind aprecieri favorabile cu privire la Rolea Constantin Sorin, un om cu experiență profesională, cu vechime în munca de inspector vamal, el fiind unul din mulți alți colegi mutați la BV PF1, temporar, cu prelungirea modalității din motive de lipsă acută de personal, au atît mai mult în perioadele cu aflus intens de turiști.

Rezultă că această prelungire presupunea și acordul lui Rolea Constantin Sorin ca și a altor colegi ce beneficiau de această procedură, evident în interesul sistemului vamal cu puncte vamale lipsite, cronic, de personal calificat, cu o fluctuație a acestuia explicabilă prin reorganizarea ce avusese loc și a evenimentelor legate de acest segment de activitate.

Apare un paradox între declarațiile șefului BV PF1 – Nețoiu Tițu și actele emise de acesta; pe de o parte emitea adrese invocând lipsa de personal și cere prelungirea mutării unor inspectori vamali, între care și Rolea, iar pe de altă parte dă ascultare zvonurilor din oraș, ascultă spusele lui Călin Lungu și ale altora că Rolea va fi numit șeful BV PF1 în locul acestuia, întrucât aceasta era dorința lui Duicu, a fostului prefect Bâzoi al județului etc.

Netoiu afirmă că era apreciat de autoritățile locale, centrale, că nu i s-a adus la cunoștință să existe nemulțumire față de activitatea acestuia, că explicația controalelor, mai frecvente vara, era într-o practică aplicată la toate punctele vamale vremelnice, că mai existaseră niște probleme cu încheierea unor procese-verbale de contravenție etc.

Pe de altă parte, mutarea temporară a lui Netoiu la BV PF2 nu a însemnat desemnarea lui Rolea, fie și temporar șeful BV PF1, unitatea fiind condusă de adjunctul lui Netoiu. Potrivit afirmațiilor lui Netoiu BV PF2 era condusă cu delegație de un inspector vamal, fără prea multă experiență și care la expirarea delegației nu a mai dorit prelungirea acesteia.

Astfel, prin Ordinul nr.1798/13.06.2013, s-a dispus mutarea temporară până la 1.08.2013 a lui Netoiu Tițu pe post de șef al punctului vamal, era prin ordinul nr.2220/22.07.2013 s-a încetat Ordinul din 13.06.2013. În perioada detașării la BV OPF2, Netoiu a solicitat față de lipsa de personal mutarea a doi lucrători vamali la acest punct vamal și la Moravița și prelungirea măturii a trei lucrători, precizând că erau necesare măsuri organizatorice, pe care cel ce fusese delegat pe funcție, din lipsă de experiență nu le dispusese (f. 110,115,73,188,77 – vol. 6 dup).

În acest context și pentru a se edifica asupra mobilității personalului în sistemul vamal, Moldovan Gabriel Cristian era el însuși delegat de la Vama Oradea la iar la momentul când se emisese Ordinul din 13.06.2013 privindu-l pe Netoiu Titu, acesta era deja detașat de la DRAOV Timișoara.

Toate aceste elemente sunt mult mai convingătoare, în deplină concordanță față de ce reține selectiv procurorul dintre probatoriile administrate chiar de Parchet.

Nu mai puțin adevărat este că Rolea Constantin Sorin când a acceptat transferul și și-a dat acordul pentru prelungirea mutării, interesul instituției s-a intersectat cu propriul interes, care nu este de blamat, de a avea un loc de muncă mai aproape de casă și în condițiile în care acesta mai lucrase până în 2011 la BV PF1, avea vechime în muncă, era apreciat ca un profesionist, corespundea condițiilor cerute de funcția de inspector vamal, cu același salariu pe care îl primea la punctul vamal de unde a fost detașat.

Or în aceste împrejurări, preexistente întâlnirii dintre Moldovan și Duicu (transfer la punctul de vamă, mutarea la BV PF1, calitățile profesionale ale lui Rolea Constantin Sorin, experiență, vechime etc) și în situația în care Duicu ar fi avut cuvinte de apreciere la adresa lui Rolea (22.02.2013) nu știa că fusese transferat la punctul vamal) nu puteau decât eventual să-i confirme lui Moldovan că prin Ordinul emis și semnat de Fronea Dorel s-a detașat la BV PF1 un om capabil, corespunzător funcției deținute.

Interceptările din fragmentul de la pagina 133 Rechizitoriu în care se vorbește de „Fapta inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia descrisă mai sus care în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte a Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți, a pretins și a primit de la Duicu Ioan Adrian un folos”, „numirea lui Rolea Constantin Sorin într-o funcție de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier 1”, se regăsesc pe întregul parcurs al descrierii faptei reținute în sarcina inculpatei, în condițiile în care Rolea Constantin Sorin revenise în sistem prin transfer la 15.02.2013, fusese deja mutat la punctul vamal din 25.02.2013, despre care la 22.02.2013 Duicu nu avea cunoștință și deci folosul nu putea privi numirea lui Rolea Constantin Sorin în funcția de inspector vamal, funcție pe care o mai deținuse doar la BV PF1 înainte de reorganizare a sistemului vamal din 2011.

Pe de altă parte, Rechizitoriul vorbește de un folos, în concluziile din dezbateri se amintește de „un folos necuvenit” în lipsa oricărei analize sau argumentație juridică care să motiveze de ce este sau nu vorba de un folos sau de un folos necuvenit.

Lipsa calificării „folosului” de către procuror induce starea de îndoială asupra înțelesului pe care-l dă acestui termen, ceea ce în context devine un dubiu ce se interpretează în favoarea inculpatului conform principiului *in dubio pro reo*.

Pe de altă parte, Curtea apreciază că probele converg spre a afirma că ele dovedesc – înscrisuri, mărturii testimoniale – că Rolea Constantin Sorin transferat temporar la Biroul Vamal PF1 cu funcția de inspector vamal nu a beneficiat de un folos necuvenit, nu a avut un beneficiu patrimonial, interesul instituției a coincis cu interesul personal de a avea locul de muncă mai aproape de casă ceea ce a determinat să-și dea acordul în scris, fără de care mutarea acestuia nu ar mai fi putut avea loc.

Criza acută de personal, nevoia permanentă de mobilizare a personalului, lipsa de lucrători cu vechime, experimentați mai ales în puncte vamale cu flux abundent de trecere este dovedită prin înscrisurile instrumentate de procuror, astfel că Rolea Constantin Sorin a fost unul dintre cei mulți transferați în punctele vamale cu mare cerință de personal.

Și nu în ultimul rând, Rolea Constantin Sorin, în urma promovării concursului de ocupare a postului, funcționează la același BV PF1 ca inspector vamal de grad superior, ceea ce confirmă încă odată că aprecierea organelor locale și centrale ale ANV cu privire la calitățile profesionale ale acestuia era întemeiată pe istoricul său profesional și nu pe posibilele „vorbe frumoase”, venite din partea președintelui Consiliului Județean, doar pentru că veneau de la o persoană de autoritate la nivel de partid și administrație.

În urma examinării, a analizei întregului ansamblu probator, Curtea apreciază că:

- nu s-a făcut dovada că Rolea Elisabeta Zenovia ar fi încălcat normele legale ce reglementează atribuțiile acesteia ca președinte a CJAS și a favorizat SC ROMRAD-RMN SRL;

- nu există nicio probă care să susțină că Rolea Elisabeta Zenovia a cerut în orice împrejurare direct/indirect, prin înțelegere ori orice formă de comunicare lui Duicu Ioan-Adrian un folos, convenit/necovenit pentru numirea soțului său în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal PF1;

- probele administrate la Parchet, administrate în instanță nu au făcut dovada că transferarea lui Rolea Constantin Sorin la Biroul Vamal PF1 în funcția de inspector vamal a fost raportat la acuzațiile aduse – un folos necovenit în înțelesul legii.

Așa fiind, constatând, pe temeiurile care au fost analizate, pe considerațiile ample dezvoltate și fundamentate pe probele din dosar, că fapta reținută în sarcina inculpatei nu există, Curtea urmează în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.6 alin.1 lit.a C.pr.pen. să achite pe inculpata **Rolea Elisabeta Zenovia** pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.289 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

În rechizitoriu la fila 134 se arată că: „Corelativ infracțiunii de luare de mită în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian se va reține infracțiunea de dare de mită în modalitatea normativă prevăzută de art.255 alin.1 C.pen. din 1968 raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 în forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012 și art.5 din Codul penal”.

Faptele reținute în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian urmează a fi analizate odată cu întreaga presupusă activitate infracțională a acesteia.

*
* *

V. **Inculpata Drăghia Valentina** a fost trimisă în judecată, în stare de libertate, la 28.07.2014 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA pentru comiterea **infracțiunii prev. de art.26 C.pen. (1969) raportat la art.13 din Legea nr.78/2000** – complicitate la folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite.

În Capitolul 2 al rechizitoriului (f. 92-181 R), între altele, se descrie fapta reținută în sarcina inculpatei Drăghia Valentina și încadrarea juridică dată acesteia (f. 92-122 R).

Se reține în actul de acuzare că în demersurile efectuate de către Duicu Ioan Adrian în vederea obținerii de foloase necuvenite pentru ROMRAD-RMN SRL a fost ajutat de Drăghia Valentina. Duicu s-a folosit de influența și autoritatea conferite de poziția politică deținută.

Drăghia Valentina este din noiembrie 2010 administratorul SC ROMRAD-RMN SRL, societate comercială înființată în 2007 de Duicu Ioan Adrian cu obiect de activitate în domeniul prestării de servicii medicale.

Deși din iulie 2012 Duicu a cedat mamei sale Duicu Ana 95% părți sociale deținute la această societate, el, afirmă procurorul, a continuat să administreze în fapt firma (f. 92 R).

Din rechizitoriu rezultă că la 8.03.2013 Duicu Ioan-Adrian i-a comunicat lui Drăghia Valentina că până la sfârșitul lunii martie urma să se încheie contractul pe 2013 dintre SC

ROMRAD-RMN SRL și Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți și că în anul 2013 datoriile firmei la bancă vor fi achitate (f. 97 R).

Contractul de furnizare de servicii medicale pentru servicii paraclinice dintre CJAS și SC ROMRAD-RMN SRL, reprezentat de Drăghia Valentina s-a încheiat la 23.04.2013, cu valabilitate de la 1.05.2013. Suma anuală contractată a fost de 2.080.601,71 lei din totalul sumei repartizate de CJAS serviciilor paraclinice (în număr de două societăți SC ROMRAD-RMN SRL și SC Alpha Medical SRL) din județul Mehedinți. Actele adiționale ce urmau a fi ulterior încheiate aduceau suplimentarea sumei anuale contractate (f. 100 R).

Se mai precizează în actul de sesizare al instanței că medicii Albici Camelia-Luminița și Mură Mihaela-Petronelli nu se aflau în laborator, interpretau rezultatele investigațiilor ulterior efectuării acestora și aveau un salariu lunar de 900 lei respectiv 2150 lei, dar din dispoziția lui Duicu Ioan-Adrian, în realitate medicii erau plătiți cu sume între 5000 și 7000 lei lunar.

Se mai susține în rechizitoriu că investigațiile se făceau superficial pentru a putea atinge plafoanele lunare și a deconta întreaga sumă lunară alocată de CJAS Mehedinți; se depuneau spre decontare bilete de trimitere cu investigații efectuate altor persoane decât cele pe numele cărora erau biletele; multe dintre biletele de trimitere erau eliberate de dr. neurolog Călugăru Daniel-Ion.

În susținerea celor descrise se redau în rechizitoriu fragmente citate din declarațiile martorilor Ene Tita (f. 103 R), Nedelcu Elena și Litră Daniel Nicu (f. 104-105 R).

Martora Ene Tița a declarat că:

- SC ROMRAD-RMN SRL este controlată **în fapt** de președintele Consiliului județean CJ Mehedinți Duicu Ioan-Adrian, iar **în concret** de administrarea acesteia se ocupa Drăghia Valentina;
- sunt mai mulți medici cu cabinete în sediul policlinicii, între care și dr. neurolog Călugăru Daniel Ion care trimite pacienții cu diagnosticul de hernie de disc la investigații RMN;
- după efectuarea investigațiilor medicii Albici și Mura interpretează rezultatele RMN transmise pe skype și apoi sunt introduse în folderul pacientului de către martoră;
- Drăghia Valentina comunică zilnic plafonul care trebuie atins; acesta este de aproximativ 350.000-400.000 lei/lunar și pentru a fi atins investigațiile au o durată mai scurtă;
- Duicu Ioan-Adrian și Drăghia Valentina le spun în permanență că trebuie introduse mai multe bilete, iar medicii nu obiectează, la interpretarea rezultatelor cu privire la numărul de secvențe;
- salariații de la hotelul Palace ai lui Duicu au asigurări de sănătate, bilete de trimitere în baza cărora se fac investigații RMN și pentru alte persoane;
- rezultatele investigațiilor sunt semnate și parafate de medici;
- Drăghia Valentina merge la CJAS Mehedinți și obține plafonul de la directorul CJAS Rolea Elisabeta-Zenovia, care poate fi decontat, îl împarte pe zi lucrătoare și cere angajaților să-l atingă zilnic.

Martora Nedelcu Elena a declarat că:

- societatea SC ROMRAD-RMN SRL aparține lui Duicu Ioan-Adrian și este administrată în concret de Drăghia Valentina;
- în policlinică sunt mai multe cabinete de medici și dintre aceștia dr. Călugăru – neurolog emite cele mai multe bilete de trimitere pentru hernie de disc, accidente vasculare etc;
- medicii Albici și Mura interpretează rezultatele care sunt transmise pe skype și introduse în folderele pacienților de Ene Tița sau Mirea Alina;
- biletele de trimitere din cursul zilei se dau lui Drăghia Valentina pentru decontare la CJAS;
- plafonul maxim este de 400.000 lei lunar, pe o tură se fac 10-15 investigații, numărul de secvențe este mai redus pentru a face mai multe examinări;
- au existat puține situații când au fost investigate RMN alte persoane decât cele nominalizate pe biletele de trimitere;
- medicii își asumă prin semnătură și parafă interpretarea rezultatelor;
- ca și martora Ene Tița și Nedelcu a observat că a crescut plafonul lunar de decontări de servicii paraclinice de când Duicu este președintele Consiliului Județean.

Martorul Litră Daniel Nicu a afirmat că SC ROMRAD-RMN SRL este administrată în fapt de președintele CJ Mehedinți – Duicu Ioan-Adrian, dar Drăghia Valentina se ocupă de activitățile zilnice ale societății;

- în policlinică există mai multe cabinete de medici, în care și dr. neurolog Călugăru Daniel Ion;
- aproape în fiecare lună SC ROMRAD-RMN avea un plafon lunar de 400.000 lei decontat de CJAS, dar au fost și perioade când nu s-a atins plafonul, deși s-au mărit orele de program pentru a face mai multe investigații, cu reducerea secvențelor RMN;
- s-au investigat persoane cu bilete de trimitere pe numele altora;
- Drăghia Valentina cunoștea aceste aspecte pentru că ea introducea biletele de trimitere în sistem.

În rechizitoriu s-a mai susținut că Drăghia Valentina a depus la CJAS mai multe cereri prin care solicita suplimentarea valorii anuale de contract, și a valorii aferente lunii iunie (27.05.2013, 21.06.2013, 28.06.2013, 7.08.2013) iulie, august. Feraru Grigorița întocmea Note de fundamentare aprobate de Rolea Elisabeta Zenovia și se încheiau acte adiționale cu cei doi furnizori de servicii paraclinice. SC Alpha Medical, la rândul ei, a formulat mai multe cereri de redistribuire a sumelor alocate ce nu putea fi decontate întrucât nu se făceau investigații RMN aparatul fiind defect;

- toate actele adiționale încheiate cu CJAS au fost semnate de Drăghia Valentina pentru SC ROMRAD-RMN SRL;

- alocarea sumelor suplimentare se făceau prin diminuări corelative ale valorilor pentru lunile ce urmau;

- în această modalitate s-au alocat societății ROMRAD-RMN 61.800 lei, 209.640 lei, 71.852,84 lei, etc cu diminuarea sumelor pe perioada ulterioară;

- în urma emiterii Ordonanței 17/30.07.2013 referitoare la rectificarea bugetului pe 2013, se arată de procuror, s-au alocat sume suplimentare de 936.000 lei pentru serviciile paraclinice din județul Mehedinți în raport de numărul de asigurați, costul/asigurat la nivel național, propunerile caselor județene de sănătate cu privire la necesarul de credite bugetare și de angajament până la sfârșitul anului;

- Drăghia Valentina a depus cereri la 2.09.2013 pentru suplimentarea valorii anuale de contract aferente lunilor septembrie, octombrie; s-au încheiat acte adiționale având la bază Notele de fundamentare cu SC ROMRAD-RMN și Alpha Medical cărora li s-au alocat 341.593 lei, respectiv 177.969,59 lei (pentru două, respectiv o lună);

- s-au mai formulat cereri de ROMRAD-RMN, de Alpha Medical la 11.08'9.2013, la 14 și 31 octombrie 2013 urmând aceeași procedură pentru ambele singure servicii paraclinice din județul Mehedinți, inclusiv față de cererile din 11 și 26 noiembrie 2013, 3,17, 30 decembrie 2013 și 22.01.2014, 29.01.2014 și 20.02.2014, urmare cărora s-au întocmit Note de fundamentare și s-au încheiat acte adiționale cu fiecare din cei doi furnizori de servicii paraclinice.

Față de situația de fapt descrisă, s-a reținut de către procuror că „Drăghia Valentina, în calitate de administrator al ROMRAD-RMN SRL l-a ajutat pe inculpatul Duicu să-și folosească influența și autoritatea în scopul obținerii pentru ROMRAD-RMN SRL a unor foloase necuvenite, constând în medierea relației dintre acesta și cele două funcționare din cadrul casei județene de asigurări de sănătate (Rolea Elisabeta Zenovia și Feraru Grigorița)” pe lângă care acesta și-a exercitat influența, precum și ajutorul continuu dat acestuia pentru a putea intra în posesia folosului necuvenit realizat – sumele suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate”.

Prin Ordonanța din 12.12.2014, procurorul a completat descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatei Drăghia cu următoarele:

- obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 îl „constituie relațiile sociale referitoare la încrederea populației în rolul esențial pe care îl exercită partidele politice în viața societății. Legea pretinde persoanelor cu funcții de conducere o conduită ce exclude posibilitatea folosirii influenței lor pentru satisfacerea de interese personale”;

- „subiectul pasiv este întotdeauna statul, direct vătămat prin faptele ce aduc atingere relațiilor sociale esențiale pentru o societate democratică”;

- „Latura subiectivă a infracțiunii prevede săvârșirea faptei cu vinovăție sub forma intenției calificate, subiectul activ acționând cu scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite” (Tratat de drept penal – Florin Streteanu);

- „Folosul urmărit este necuvenit când autorul nu era îndreptățit să-l obțină, sau nu l-ar fi obținut în lipsa influenței. Momentul consumării coincide cu momentul în care subiectul activ folosește influența în scopul propus, infracțiunea fiind una de pericol” .

Procurorul susține în Ordonanță că Drăghia Valentina a participat la infracțiunea comisă de Duicu, că aceasta în calitate de complice l-a ajutat să-și exercite influența în funcția acestuia de președinte al PSD Mehedinți și de președinte al C.J. Mehedinți față de funcționarii CNAS și ai CJAS Mehedinți pentru a obține decontarea unor sume mai mari decât i se cuveneau din bugetul asigurărilor sociale de sănătate pentru SC ROMRAD-RMN SRL, societate controlată în fapt de Duicu.

Elementul material al infracțiunii săvârșite de Drăghia constă în medierea relației dintre Duicu și funcționarele CJAS Mehedinți pe lângă care și-a exercitat influența și ajutorul continuu pentru a dobândi folosul necuvenit – sume suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate.

Inculpata a creat cadrul în care Duicu și-a folosit influența pentru suplimentarea de fonduri alocate CJAS Mehedinți și apoi către ROMRAD-RMN, pe care acesta o controla.

Inculpata i-a furnizat informații și înscrisuri folosite de Duicu la întâlnirile cu președintele CNAS – Bădescu Doru, directorul general al CNAS – Nenu Florina Karla, președintele CJAS – Rolea Elisabeta Zenovia, ocazie cu care „au fost stabilite sumele ce urmau să fie alocate către ROMRAD-RMN SRL”.

Inculpata, prin modul în care gestiona activitatea societății, a determinat utilizarea fictivă a sumelor alocate, ceea ce a permis solicitarea unor sume suplimentare, cereri pentru aprobarea cărora Duicu Ioan-Adrian și-a folosit influența.

Inculpata a depus la 7.06.2013, 21.06.2013, 28.06.2013, 17.05.2013, 7.08.2013, 2.09.2013 și 11.11.2013 cereri la CJAS prin care a solicitat suplimentarea valorii anuale de contract.

Inculpata a acționat cu intenție directă, a urmărit obținerea folosului necuvenit, cunoscând toate împrejurările esențiale ale cauzei.

Se susține că Drăghia „cunoștea funcția deținută de Duicu și influența pe care o avea asupra funcționarilor Casei de sănătate în virtutea funcției, că aceasta a avut reprezentarea caracterului necuvenit al sumelor suplimentare de la bugetul asigurărilor de sănătate, față de cuantumul primit, cum urmau să fie obținute și justificate și a urmărit obținerea acestui folos” (f. 5-7 ordonanță).

La 3.04.2014, **Drăghia Valentina** a fost audiată ca suspect de către procuror pentru învinuirea ce i s-a adus (f. 2 – vol. 6 dup) și ca inculpată a făcut declarații consemnate la fila 307 - vol.2 dup.

Drăghia Valentina nu a recunoscut fapta reținută în sarcina sa. Aceasta a arătat că îndeplinește funcția de administrator al societății ROMRAD-RMN, unde sunt asociați Ana și Mariana Duicu.

Societatea are ca obiect furnizarea de servicii medicale și funcționează în fosta policlinică județeană.

Potrivit atribuțiilor de serviciu, Drăghia Valentina răspunde de activitatea societății, se ocupă de relația cu CJAS Mehedinți, cu Finanțele Publice, cu furnizorii și salariații.

Pacienții se prezintă cu biletele de trimitere eliberate de medicii de diferite specialități pentru investigații, conform programărilor efectuate de Ene Tița și Mirea Alina. Biletele de trimitere sunt însoțite de fișa de solicitare, adeverința de asigurat și cartea de identitate, iar înaintea investigației se completează fișa de consimțământ. În laborator lucrează 4 asistenți operatori și, în funcție de diagnostic, investigația durează între 20 minute și – o oră/pacient. În cele două ture de 12 ore sunt examinați 20-25 persoane.

După efectuarea investigațiilor de către asistenții operatori, imaginile sunt transmise în sistem către medicii Albici și Mură, care le analizează, scriu interpretarea imaginilor pe care ulterior Ene sau Mirea le predau pacienților.

Biletele de trimitere de peste zi ale pacienților investigați îi sunt transmise lui Drăghia care le introduce în sistemul S.I.U.I. pentru decontare.

Nu au fost introduse niciodată în acest sistem bilete de trimitere pentru pacienți care nu au fost investigați.

Anual SC ROMRAD-RMN încheie un contract cu CJAS, având un plafon lunar de 400.000 lei pentru decontare servicii paraclinice.

Drăghia nu a cerut niciodată președintei CJAS să-i comunice plafonul de decontare pentru serviciile paraclinice ale SC ROMRAD-RMN sau informații despre celălalt furnizor de servicii medicale paraclinice.

Feraru Grigorița este angajată CJAS, persoana căreia Drăghia lunar îi transmite on line raportarea serviciilor ce urmează a fi decontate de CJAS și îi predă biletele de trimitere împreună cu factura de furnizare a serviciilor.

Audiată în instanță la 16.07.2015, Drăghia Valentina și-a menținut declarațiile date la Parchet.

Ca administrator al SC ROMRAD-RMN, inculpata și-a îndeplinit conform legii atribuțiile de serviciu din 2010 și până în 22.05.2015, funcționând ca economist la această firmă din 2007.

După ce a devenit președinte al Consiliului Județean, Duicu Ioan-Adrian nu a mai activat în cadrul societății pentru că în realitate, în mod concret inculpata se ocupa efectiv de administrarea firmei.

Contractele încheiate cu CJAS erau pregătite de Drăghia pentru fiecare an, erau segmentate pe luni, trimestrial; depunea documentația prin aprilie-iunie pentru controlul comisiei de evaluare etc.

Valoarea anuală a contractelor încheiate de ROMRAD-RMN a fost când mai mare, când mai mică, valoarea lunară de decont era de aproximativ 400.000 lei.

Inculpata a reconfirmat modalitatea de utilizare a sistemului S.I.U.I., de trimitere on-line către Feraru Grigorița a raportărilor lunare.

Față de numărul mare de pacienți se întocmeau liste de așteptare și se adresau cereri de suplimentare de buget către CJAS.

În situații cu probleme de funcționare se formulau cereri de transfer pentru luna următoare în condițiile în care nu se puteau cheltui sumele alocate. Acest sistem se aplica tuturor furnizorilor de servicii.

Potrivit sistemului S.I.U.I., nu se pot înregistra bilete fără să se fi realizat investigațiile sau pe numele altor persoane decât cele menționate de medic pe biletele de trimitere.

Comisia CJAS a efectuat multe controale verificând actele și imaginile investigațiilor, ultimul control fiind în februarie 2015.

Nu i s-a adus la cunoștință când formula cereri de suplimentare cu transfer pentru lunile următoare, că sumele aprobate proveneau din cererile de diminuare a altor furnizori.

În problemele firmei se consulta cu Duicu Ana.

Întrucât SC ROMRAD-RMN a făcut achiziții de servicii pe bază de credit pentru RMN, societatea avea datorii de plătit până în 2018; Duicu Ioan-Adrian se interesa dacă s-a plătit din datorii ca să se asigure că plata acestora era în grafic să fie achitate.

Drăghia se cunoștea și cu Rolea Elisabeta Zenovia și cu Feraru Grigorița; cu acestea s-a aflat doar în relații de serviciu, nu își permitea să solicite informații despre plafonul sumelor alocate societății, iar pe de altă parte Drăghia trimitea decontările și Feraru făcea plățile.

Serviciile ROMRAD-RMN sunt de bună calitate, apreciate și utilizate de medici în diagnosticarea diferiților pacienți.

Discuțiile cu Duicu se refereau la plata datoriilor societății, pe care inculpata o avea în atenție, după cum se preocupa de toate problemele societății.

Medicii interpretau imaginile simultan cu investigațiile sau prin sistem li se transferau imaginile de interpretat. Au existat situații când Drăghia le încuviința pentru situații obiective să lipsească de la program. Se făceau investigațiile conform protocolului care stabilește durata investigației în raport de persoană, diagnostic.

Cu ocazia controalelor comisiei CJAS se verificau imaginile și actele medicale ale pacienților, investigațiile cu substanță de contrast, veridicitatea rapoartelor și a documentelor transmise on-line la CJAS.

Procurorul în dovedirea acușării a solicitat oral și prin concluziile scrise proba cu înscrisuri, interceptările telefonice și audierea martorilor Ene Tița (f. 49-51 – vol. 6 dup), Nedelcu Elena (f.

52-53 – vol. 6 dup), Litră Daniel Nicu (f. 46-48 – vol. 6 dup), Albici Camelia Luminița (f. 54-56 – vol. 6), Mură Mihaela-Petronelli (f. 57-59 – vol. 6).

Prin avocat, inculpata Drăghia Valentina a solicitat audierea martorilor din lucrări, a martorei Torsin Daniela și proba cu înscrisuri:

- raportul CJAS cu privire la activitatea SC ROMRAD-RMN în perioada 2012-2015;
- lista furnizorilor de servicii paraclinice în perioada 2012-2014;
- procesele-verbale de punctaj ale SC ROMRAD-RMN în anii 2012/2014 și 2014/2015;
- contractele de furnizare servicii paraclinice din 2013 și 2014 încheiate cu CJAS;
- acte adiționale la aceste contracte, listele de programare care au justificat cererile de suplimentare ale SC ROMRAD-RMN.

Curtea a încuviințat probele cu înscrisuri și audierea martorilor din lucrări și a martorei Torsin Daniela, atât pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA cât și pentru inculpata Drăghia Valentina, procedând la administrarea lor.

Spătaru (fostă Ene) Tița a fost audiată la 2.04.2014 la Parchet și la 4.12.2015 în instanță, sub prestare de jurământ.

Martora a declarat că ROMRAD-RMN SRL este o **societate controlată** în fapt de Duicu și administrată în concret de Drăghia, că asistenții operatori efectuează investigațiile pacienților cu bilete de trimitere care se evidențiază în registru, apoi sunt trimise de către Drăghia Valentina spre decontare la CJAS. Plafonul lunar este de aproximativ 400.000 lei pentru decontarea investigațiilor, pentru 15-20 de pacienți, mulți fiind înscriși în listele de așteptare.

Multe bilete de trimitere sunt emise de dr. neurolog Călugăru Daniel Ion.

Imaginile secvențiale sunt transmise în sistem, pe skype, iar medicii Albici și Mură le interpretează, le înregistrează și apoi se comunică pacienților.

Angajații de la hotelul Palace ai lui Duicu beneficiază de asigurare de sănătate și au fost supuși la investigații RMN, rar și alte persoane în locul acestora.

Investigațiile se fac în intervalul 8-21, zilnic, mai puțin duminica, se lucrează în două ture, unele investigații durează în timp mai puțin pentru a putea examina pacienții programați cu bilete de trimitere.

Drăghia merge la CJAS și obține plafonul în limitele căruia se pot face investigații decontabile. Plafonul SC ROMRAD-RMN s-a mărit substanțial după ce Duicu Ioan-Adrian a devenit președintele Consiliului Județean Mehedinți.

Declarația a fost menținută în instanță cu câteva detalieri și precizări relevante:

- audierea martorei la Parchet s-a făcut în jurul orei 23:00 după multe ore de așteptare, fiind atenționată să spună adevărul pentru a nu deveni inculpată din martor.

Martora a făcut referiri la atribuțiile sale de serviciu, la evidența pacienților și operarea cu bilete de trimitere la analiza imaginilor secvențiale și comunicarea lor pacienților, la listele de așteptare.

Drăghia este administrator din 2010 al SC ROMRAD-RMN, iar în 2009 activitatea ROMRAD a fost suspendată pentru motive constatate de CJAS.

Programul nu permite să se investigheze o persoană pe biletul de trimitere al unei alte persoane. Pacienții sunt supuși unei investigații de 15-20 minute, și dacă e cazul revin pentru alte secvențe efectuate gratuit.

Martora a precizat că a semnat declarația fără să o citească pentru că era foarte obosită, pe un fond și al unei probleme emoționale de familie, astfel că a dorit să precizeze că nu a afirmat la Parchet că s-ar fi făcut investigații angajaților hotelului familiei lui Duicu și a unor alte persoane pe biletele de trimitere ale altora și că Duicu, cât a fost acționar al societății, le cerea angajaților să înregistreze biletele de trimitere care îndeplineau condițiile.

S-a mai arătat că nu se puteau face raportări false, întrucât toate documentele erau verificate, introduse, în sistem, semnate de medicii Albici și Mură.

Societatea a fost supusă multor controale mai ales după 2012.

Declarațiile date de martora **Nedelcu Elena**, la Parchet (2.04.2014), în instanță (4.12.2015, 14.10.2016) susțin depoziția precizată de Spătaru (fostă Ene)Tița.

Nedelcu funcționează în SC ROMRAD-RMN din 2007, firmă administrată în concret de către Drăghia Valentina; procedura de investigare a pacienților a fost descrisă în aceeași parametri sub toate aspectele.

Plafonul lunar de decontare de servicii a crescut pentru toate investigațiile și serviciile paraclinice, între care și pentru ROMRAD-RMN, numărul de pacienți a fost permanent mare, regăsindu-se mulți pe listele de așteptare.

Softul aparatului RMN înregistrează pe fiecare secvență numele pacientului și momentul executării investigării astfel că nu se poate nici tehnic să se folosească un bilet de trimitere și persoana să fie alta decât titularul biletului, Aparatul este setat pentru a indica în raport de diagnostic câte secvențe imagistice sunt necesare.

Toată evidența documentelor, înregistrarea acestora, raportarea lor sunt controlate de comisiile CJAS în echipe de 3-4 persoane. Drăghia nu a cerut angajaților să investigheze câți mai mulți pacienți prin scurtarea numărului de secvențe pentru a atinge plafonul pentru decontare.

Plafonul a crescut în 2013 și în 2014 dar nu s-a făcut vreo legătură cu numirea lui Duicu în fruntea Consiliului Județean Mehedinți, pentru că pentru toți furnizorii de servicii s-au mărit sumele decontate de CJAS.

Martora a relatat că a semnat declarația dactilografiată, deși unele afirmații, răspunsuri nu au fost consemnate, ori s-au scris lucruri pe care nu le spusese. Declarația la Parchet s-a derulat în jurul orelor 23:30, sub amenințarea comisarului cu o amendă între 5-50.000.000 lei vechi.

I s-au adresat întrebări sugestive, pe un fond de oboseală și stres și i s-a pus în vedere că ar putea da declarații în altă calitate, ceea ce a făcut-o pe martoră să se simtă vulnerabilă și să accepte versiunea declarației dactilografiate.

În declarația dată la 2.04.2014 la Parchet, **martorul Litră Daniel Nicu** a afirmat că Duicu Ioan-Adrian este administrator în fapt al societății ROMRAD-RMN, dar Drăghia Valentina se ocupă de activitatea societății.

În concordanță cu declarațiile precizate ale martorelor Ene Tița, Nedelcu Elena, martorul Litră a descris parcursul biletelor de trimitere de la înregistrare la decontarea de către CJAS, modalitatea de investigare imagistică, plafonul alocat lunar de către CJAS, numărul mare de pacienți investigați, listele de așteptare.

Litră Daniel Nicu a declarat că Drăghia se ocupa cu transmiterea biletelor de trimitere și a rapoartelor la CJAS, care opera controale punctuale legate, pe evidențe, registre, pacienți, utilizarea substanței de contrast.

Nu a știut cine sunt acționarii societății, de la angajare în 2007 nu l-a mai văzut pe Duicu în policlinică, în oraș se zvonea că SC ROMRAD-RMN îi aparține.

În timpul audierii acestor martori, procurorul a declarat că se sesizează din oficiu cu privire la comiterea de către fiecare dintre ei a infracțiunilor de favorizare a infractorului și de mărturie mincinoasă.

La data de 12.10.2015 Curtea a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA să comunice care este stadiul cercetării celor trei persoane audiate în instanță. Ene, Nedelcu și Litră, dacă s-a sesizat instanța, există vreo hotărâre (definitivă) privindu-i pe aceștia.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a comunicat prin adresa din 23.10.2015 că „urmărirea penală se efectuează cu privire la faptele care fac obiectul cauzei în condițiile art.305 alin.1 C.pr.pen. În această cauză nu s-a dispus până la acest moment efectuarea în continuare a urmăririi penale, în condițiile art.305 alin.3 C.pr.pen., situație față de care nu vă putem comunica numele persoanelor față de care se efectuează cercetări”.

Ulterior la data de 6.07.2016 Curtea a revenit cu aceeași solicitare către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA la care s-a răspuns prin adresa din 15.07.2016 că „în cauzele la care se face referire în adresele din 23.10.2015 și 5.07.2016 din dosarul nr. 478/2/2014 a Curții de Apel București nu s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de vreo persoană, astfel că se fac cercetări în respectivele dosare ... în care până la acest moment nu au fost formulate acuzații față de vreo persoană ...”.

În lipsa unei hotărâri definitive condamnatorii, declarațiile martorilor Ene, Nedelcu și Litră rămân câștigate cauzei și fac parte din ansamblul probator pe care urmează a se fundamenta prezenta hotărâre.

Martorele Mură Mihaela Petronelli și Albici Camelia Luminița au fost audiate la Parchet la 15.05.2014 cu privire la „împrejurările în care, în cursul anilor 2012-2014, numita Mură Mihaela Petronelli, respectiv Albici Camelia Luminița, au efectuat investigații RMN în cadrul SC ROMRAD-RMN din Drobeta Tr.-Severin” (f. 54 și 57 – vol. 6 dup).

Martorul Mură Mihaela Petronelli este medic primar specialist radiolog și imagistică medicală, șeful laboratorului din cadrul S.J.U. Drobeta Tr. Severin din 2011 și din 2007 lucrează ca medic radiolog imagist la SC ROMRAD-RMN SRL.

Administratorul firmei este Drăghia Valentina. S-a încheiat contractul de muncă și i s-a stabilit salariul de 1000 lei/lună. Martora nu a știut până la arestarea lui Duicu Ioan-Adrian că firma i-ar aparține și niciodată nu i s-au plătit drept salariu sume între 5000 – 6000 lei lunar. În declarația sa, martora a detaliat procedura investigării pacienților, circuitul evidenței documentelor, care este în concordanță cu celelalte declarații.

În instanță a fost audiată la 6.11.2015 și 19.07.2016 (f. 285 – vol. 11 CAB) .

Martora a reiterat cele declarate la Parchet, menținând afirmațiile, a explicat modalitatea de lucru, utilizarea substanței de contrast, condițiile angajării sale la SC ROMRAD-RMN prin intermediul profesorului Bîrsășteanu. Relațiile cu Drăghia Valentina au fost colegiale, profesionale și nu s-a pus vreodată problema să-i dea acesteia parafa de doctor, iar biletele de trimitere le semna martora în calitate de doctor.

Nimeni din personal nu s-a plâns de conduita lui Drăghia Valentina și nu era niciun motiv pentru vreun reproș.

Drăghia nu i-a cerut vreodată să parafeze biletele de trimitere pentru pacienți care nu au fost investigați.

Martora nu a știut de nicio implicare a lui Duicu Ioan-Adrian în activitatea societății și nu și-a amintit ca vreodată, prin intermediul lui Drăghia, acesta să-i fi solicitat examinarea vreunui pacient.

De la angajarea sa, din 2007, Mura nu l-a văzut pe Duicu venind în ROMRAD. Drăghia Valentina nu a implicat martora în probleme administrative și nu i s-a cerut vreun favor din partea lui Duicu, direct sau indirect, legat de activitatea sa.

În declarația sa, **Albici Camelia Luminița** a relatat despre activitatea acesteia din 2012 la SC ROMRAD-RMN ca medic radiolog imagist, cu care are un contract de muncă și un salariu lunar de 1000 lei pentru o tură de 6 ore zilnic.

Pentru activitatea prestată la firmă nu a primit niciodată un salariu între 5000-6000 lei.

Explicațiile despre procedurile de investigație, documentele utilizate, folosirea substanței de contrast, analiza rezultatelor și comunicarea acestora pacienților sunt în deplină concordanță cu cele declarate de dr. Mură sau Ene Tița, Litră și Nedelcu. S-a precizat că nu are cunoștință de pacienți care să nu fi fost investigați și să apară în evidențe supuși procedurilor RMN.

Relațiile cu Drăghia Valentina s-au desfășurat în limitele colegialității profesionale, aceasta nu i-a cerut niciodată parafa, dr. Albici parafa personal biletele de trimitere; nu i s-a cerut de Drăghia ori Duicu sau de altcineva să investigheze RMN vreo persoană care nu avea programare, excluzând urgențele medicale. Niciodată Drăghia Valentina nu i-a cerut să limiteze numărul de secvențe imagistice efectuate pacienților sau să parafeze documente pentru pacienți neinvestigați.

În colectivul de la ROMRAD, Drăghia Valentina este apreciată ca un om cumsecade.

Martora nu a avut cunoștință și nici nu s-a spus care era plafonul lunar de investigații decontabile.

În tura de 6 ore se examinau între 11-14 persoane, cu număr de secvențe corespunzătoare pentru stabilirea diagnosticului, solicitând eventual o reexaminare gratuită a pacientului, dacă era necesar.

Martora a aflat din zvonul public că societatea aparținea familiei Duicu. Cu Duicu s-a văzut de vreo 3 ori în 2007 și apoi în Spitalul Județean și la o sărbătoare aniversară, dar nu l-a întâlnit în SC ROMRAD-RMN.

Cu ocazia dezbaterilor procurorul a solicitat condamnarea inculpatei Drăghia în baza art.26 C.pen. raportat la art.13 din Legea nr.78/2000 pentru fapta descrisă în Capitolul II al rechizitoriului, completat de Ordonanța din 12.12.2014.

S-a apreciat că regimul sancționator este similar în Codul penal anterior și în cel în vigoare, urmând ca instanța să decidă asupra variantei legale aplicabile.

Se afirmă că în baza probatoriului administrat - documentele semnate de Drăghia și traficul convorbirilor telefonice în perioada susținută de acuzare, este dovedită fapta reținută în sarcina inculpatei – acțiuni de ajutor ce constau în medierea relației dintre Duicu Adrian și funcționarii din CJAS, exercitarea de către acesta a influenței cu ajutorul inculpatei pentru a intra în posesia folosului necuvenit.

Documentele atestă că graficul câștigurilor SC ROMRAD-RMN a crescut în perioada când Duicu a devenit președintele Consiliului Județean Mehedinți.

Ajutorul dat de Drăghia a constat în intermedierea fără de care „inculpatul Duicu nu ar fi putut să săvârșească respectivele infracțiuni”. Aceste aspecte rezultă din faptul că toate documentele erau semnate și depuse de inculpata Drăghia.

Se invocă interceptările convorbirilor telefonice dintre Duicu și Drăghia, ce îi cerea Duicu să facă și ce-i raporta inculpata că a efectuat.

Traficul de convorbiri atestă că discuțiile dintre Duicu și Drăghia erau frecvente și nu ocazionale și că „fiecare document depus era urmat sau antedat de o astfel de convorbire”. În acest mod l-a ajutat Drăghia pe Duicu să își folosească influența pe care o avea în calitate de președinte de Consiliu Județean.

S-a mai arătat că „infracțiunea de complicitate nu trebuie să întrunească elementele constitutive ale infracțiunii în sine și nici să aibă vreo calitate specială așa cum se cere infracțiunii săvârșite de autor. Elementul material al infracțiunii este medierea. Infracțiunea inculpatei a fost săvârșită sub imperiul vechiului Cod penal”.

În concluziile scrise (f. 24-88) se redau în sistem copy-paste filele 5-6 din Ordonanța din 12.12.2014 (f. 75-76 concluzii) și filele 94, 95, 97, 99, 116, 117, 120, 121, 105 din rechizitoriu (f. 76-78 concluzii scrise). Dintre filele din rechizitoriu redade ad litteram, 7 file sunt transcrierile unor convorbiri telefonice interceptate până în luna noiembrie 2013 inclusiv, pe bază de mandat de siguranță națională, excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014 printr-o încheiere rămasă definitivă la 16.03.2015 nr.339/2015 a Î.C.C.J.

S-au invocat ca probatorii înscrisurile enumerate la filele 86-88 concluzii scrise: raport de constatare întocmit de specialiștii DNA (f. 8-18 – vol. 7 dup), adresa nr.P 4184/30.05.2014 a CNAS (f. 1-3 – vol. 9 dup), înscrisuri referitoare la ROMRAD-RMN (f. 8-18 – vol. 7 dup, f. 4-42, 100-166 – vol. 9 dup), contract de furnizare servicii medicale (f. 138-150 – vol. 24 dup), cereri și Note de fundamentare, acte adiționale (f.189-191 – vol. 9 dup, f. 79-99, 105-110, 116-119, 121,126 – vol. 24 dup).

Inculpata Drăghia Valentina, prin avocat, în concluziile orale și scrise a învederat următoarele:

- artificialitatea acuzațiilor din rechizitoriu se bazează exclusiv pe procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice realizate în baza mandatelor de siguranță națională excluse din probatoriu în camera preliminară;

- în Ordonanța de remediere procurorul afirmă că „remedierea nu poate fi extinsă cu privire la mijloacele de probă”, că acestea fiind nule nu mai pot fi acoperite printr-o neregularitate și invocă prevederile art.281 și art.282 C.pr.pen. și art.403 alin.1 lit.c C.pr.pen.;

- și în rechizitoriu și în concluziile orale se susține în continuare presupusa mediere și ajutorul nemijlocit dat inculpatului Duicu, fără de care nu-și putea exercita influența;

- se face trimitere la îndeplinirea a trei condiții a complicității ca formă a participației penale:

- condiția de bază a săvârșirii unei infracțiuni nemijlocite;

- condiția subiectivă a vinovăției, reprezentarea la momentul săvârșirii faptelor că prin actele efectuate se urmărește ajutorul pentru inculpat, rechizitoriul reținând intenția calificată de scop;

- fapta inculpatei constă în complicitatea la exercitarea autorității lui Duicu față de funcționarii CNAS și CJAS Mehedinți la momentul alocării bugetare către CJAS și al decontărilor serviciilor paraclinice de CJAS Mehedinți;

Nici prin rechizitoriul remediat, nici prin concluziile sale, procurorul nu menționează în concret în ce a constatat efectiv exercitarea influenței lui Duicu în condițiile în care nu se face o analiză a condițiilor în care ar fi trebuit să se realizeze alocația bugetară, dacă au fost sau nu îndeplinite condițiile pentru alocarea de către CJAS, astfel încât să rezulte exclusivitatea autorității și influenței lui Duicu în bugetul alocat de CJAS și ajutorul lui Drăghia fără de care influența lui Duicu n-ar fi operat;

- cu excepția convorbirilor telefonice, procurorul nu invocă nicio probă testimonială deși în acest prim context (exercitare autoritate și influență la CNAS) s-au audiat la Parchet și instanță martorii Bădescu Doru, Nenu Karla, Bușoi Cristian, Stoea Leana, Constantin Maria;

- directorul adj. Economic, directorul de buget în raport de Legea nr.5/2013 au evidențiat în mod expres „procedura extrem de aspră și riguroasă prevăzută de lege”, respectată întocmai, iar procurorul la rândul său în Rechizitoriu recunoaște că a existat informarea lui Nenu cu privire la criteriile care nu-l avantajează pe Duicu, dar au fost respectate conform legii;

- procurorul emite speculații artificiale, nesusținute probatoriu cu referire la decontările efectuate de CJAS, nu i-a în considerare criteriile de eligibilitate pentru a încheia contactul cu CJAS, stabilirea punctajului pe bază de documentații (art.13, 14 HG nr.117/2013) etc.;

- nu se face nicio coroborare dintre prevederile legale și datele explicite din documentele de la dosar;

- martorul Nebancea declară că a primit, după punctaj, o valoare de 69.201 lei în loc de 72.000 lei cât a cerut pentru ca apoi, la rectificarea bugetară să afirme că a primit mai mult decât putea să presteze servicii spre decontare (?!);

- Nebancea afirmă că i s-a stabilit un punctaj maxim, corect, condiție în care nu se explică cum s-a realizat exercițiul autorității lui Duicu și cum l-a ajutat Drăghia;

- procurorul nu face nicio referire la declarațiile martorelor Torsin Daniela, Albu Irina și Dumitrescu Constanța;

- funcționarele de la CJAS au explicat criteriile de eligibilitate prevăzute de art.13,14 HG nr.117/2013, respectarea procedurii de contractare și validitatea controalelor ulterioare pe durata derulării contractului;

- adresa nr.43/2015 emisă de CJAS a confirmat că nu a existat un folos concretizat, că ROMRAD nu a beneficiat de decontări nelegale;

- în lipsa elementului material, al unui folos nejustificat, nu se identifică fapta de bază în legătură cu care Drăghia să fi săvârșit complicitatea;

- prin Ordonanța de remediere cu privire la descrierea faptei inculpatei Drăghia Valentina, a identificării elementului material al infracțiunii reținute în sarcina acesteia s-au indicat două presupuse elemente – furnizarea de informații și înscrisuri de Drăghia lui Duicu spre a fi utilizate în discuțiile cu Bădescu, Nenu Karla și Bușoi Cristian și cererile lui Drăghia către CJAS în derularea contractului nr.383/2013 încheiat de SC ROMRAD cu CJAS;

- procurorul, nici prin rechizitoriu și nici în concluziile orale nu a afirmat sau dovedit că cineva i-ar fi solicitat lui Drăghia vreo informare sau documente pe care să le pună la dispoziție în vederea adoptării Legii nr.5/2013;

- Nenu Karla a explicat modul în care s-a constituit bugetul pe anul 2013 al CNAS, ceea ce nu a implicat vreo casă județeană la stabilirea alocațiilor bugetare, astfel că procurorul nu numai că nu a dovedit, dar nici n-a mai amintit că s-ar fi putut cere ori s-au cerut lui Drăghia informații și date pentru stabilirea alocației bugetare pentru CJAS Mehedinți;

- în apărare s-au invocat prevederile art.138 HG nr.117/2013, art.6 alin.3 anexa 8 a Ordinului nr.423/29.03.2013, art.8 cap.7 al contractului nr.383/23.04.2013 unde se stabilesc:

- modalitățile de decontare, condițiile de eligibilitate și documentația aferentă;

- obligațiile furnizorului de servicii pe perioada derulării contractului;

- respectarea valorii contractuale lunare obligatorii, depășirea acesteia realizându-se prin diminuarea corelativă a valorii contractuale pentru lunile următoare;

- distribuirea sumelor neconsumate din valoarea lunară de contract către furnizorii care și-au îndeplinit plafonul;

- în raport de aceste criterii, în funcție de defectarea aparatului RMN, listele cu număr mare de pacienți în așteptare, înainte de finalizare de lună, Drăghia solicita mărirea plafonului lunar cu

diminuarea corelativă pe următoarele luni, pentru că altfel risca rezilierea contractului dacă nu se încadra în valoarea contractuală și se depășea de trei ori neîncadrarea în valoare contractuală;

- și în situația în care unul dintre furnizorii de servicii paraclinice (martor Nebancea) nu făcea cererea de renunțare, deși avea această obligație, sumele respective se distribuiau automat celuilalt furnizor de aceleași servicii paraclinice;

- nu s-a făcut nicio dovadă că s-au încălcat condițiile de derulare a contractului cu CJAS prin cererile înaintate de Drăghia și în felul acesta nu rezultă în ce a constatat ajutorul dat de Drăghia pentru exercitarea autorității acestuia;

- procurorul nu a întreprins nimic să dovedească faptul că prin cererile adresate de Drăghia către CJAS a obținut sume nelegale; dimpotrivă CJAS a comunicat că decontările au fost corecte și nicio probă din cele administrate de Parchet nu contrazice aceste afirmații;

- art.6 teza a II-a alin.5 din anexa 8 a Ordinului nr.423/29.03.2013 stabilește obligația președintelui Casei Județene de Asigurare de Sănătate, la rectificarea bugetară să încheie acte adiționale la contract, care s-au făcut fără vreo influență exercitată de Duicu asupra lui Rolea sau pentru că Drăghia a depus cereri de suplimentare;

- alocările bugetare suplimentare s-au acordat după criteriile legale, astfel ca Drăghia nu putea, prin cererile făcute pentru ROMRAD-RMN, să-l ajute pe Duicu, câtă vreme foloasele convenite furnizorului de servicii paraclinice SC ROMRAD-RMN erau legale, legitime;

- Drăghia și-a îndeplinit atribuțiile de administrator al ROMRAD și nu i se poate induce o vinovăție posterioară acțiunii, câtă vreme complicitatea trebuie să fie anterioară sau concomitentă cu săvârșirea faptei; or, cererile depuse de Drăghia la CJAS au fost ulterioare transmiterii plafonului de către CNAS și încheierii contractului și suplimentării valorii de contract de către CJAS Mehedinți;

- procurorul, în susținerea presupusei „medieri” prin întocmire de documente și transmitere de informații de către Drăghia lui Duicu pentru a le folosi în exercitarea influenței și autorității acestuia față de înalți funcționari de la CNAS (Bădescu Nelu, Bușoi Cristian Silviu) și obținerea unui folos necuvenit pentru SC ROMRAD-RMN, nu face decât o afirmație, nu produce și probele care să o fundamenteze; nu sunt indicate aceste probatorii, nu se face referire punctuală la acestea, ce cuprindeau, când au fost emise etc.;

- din prevederile legale invocate inclusiv de procuror, nu rezultă vreo dispoziție în procedura de stabilire a bugetului pe 2013 care să vizeze consultarea furnizorilor de servicii paraclinice, inclusiv SC ROMRAD-RMN, în stabilirea și alocarea bugetară în ceea ce îi privește;

- nu s-a probat în ce măsură cererile formulate de Drăghia la 7.01., 28 iunie, 15 iulie, 8 august, 2 septembrie, 11 noiembrie 2013 au contravenit contractului cadru nr.383/2013 și OMS nr.423/2013, procurorul rezumându-se doar la o enumerare cronologică, fără vreo analiză sau evaluare explicită a încălcărilor procedurilor legale;

- atât cererile de regularizare lunare, cu transferurile de la lună la lună și cererile de suplimentare formulate de Drăghia, ca administrator al SC ROMRAD nu au fost probate ca fiind făcute cu încălcarea art.15 lit.j Anexa 8 OMS nr.423/2013 ce se referă la normele de aplicare a contractului cadru, ori ale art.16 alin.3 și art.14 alin.2 din același ordin;

- niciunul din martorii Constantin Maria Mihaela (f. 77 – vol. 16 C.A.B.), Stoea Leana (f. 78 – vol. 16 CAB), Bușoi Cristian Silviu (f. 43-44- vol. 17 CAB), Torsin Daniela (f. 132,138 - vol. 17 CAB), Albu Dima (f. 135 – vol. 17 CAB), Nebancea Marian Lucian, audiat la 23.05.2014, nu au confirmat teza ajutorului continuu dat de Drăghia Valentina pentru ca Duicu să beneficieze de un sprijin în exercitarea influențelor și autorității lui de președinte de Consiliu Județean pentru a obține un folos pentru SC ROMRAD-RMN;

- în raport de abordarea procurorului, rezultă că activitatea de complice a inculpatei Drăghia s-a realizat după săvârșirea presupusei fapte de către autor – a se avea în vedere cererile de suplimentare de fonduri ulterioare renunțării de către SC Alpha Medical la sumele alocate, ceea ce presupune că deja se exercitase așa-zisa influență a lui Duicu pentru a exista fondurile din care să se suplimenteze sumele pentru SC ROMRAD-RMN; această teorie, în ansamblul ei, este contrazisă (sub aspectul unei intervenții de autoritate a lui Duicu sau a oricui) de majorarea valorii contractuale efectuate automat urmare a majorării fondului alocat anterior:

- prin ordonanța din 12.12.2014 procurorul vorbește despre inculpata care a acționat cu intenție directă, calificată de scop. Vinovăția acesteia ca formă se rezumă la faptul că știa funcția deținută de Duicu și posibilă influența din această postură pe care ar fi avut-o asupra funcționarilor casei de asigurări în virtutea acesteia;

- rezultă din materialul probator că formularea cererilor către CJAS au fost la o dată ulterioară actelor materiale reținute în sarcina lui Duicu;

- nu se poate vorbi de o complicitate materială în situația exercitării unui drept de formulare de cereri în baza unei relații contractuale, ce nu pot reprezenta un mijloc pus la dispoziția autorului de a săvârși o infracțiune.

Inculpata, prin avocat, a solicitat în baza art.396 alin.5 C.pr.pen. rap. la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. achitarea sa pentru fapta prevăzută de art.26 C.pen. 1968 rap. la art.13 din Legea nr.78/2000.

În ultimul cuvânt, inculpata a solicitat să fie achitată pentru că nu a săvârșit nicio faptă penală, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în limitele și cu respectarea legii.

Examinând actele și lucrările dosarului, probatoriile administrate în condiții de legalitate în ambele faze procesuale ale cauzei, Curtea urmează a reține următoarele:

Inculpata **Drăghia Valentina**, administrator al SC ROMRAD-RMN SRL a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea faptei de a-l „fi ajutat pe Duicu Ioan-Adrian să-și folosească influența și autoritatea în scopul obținerii pentru ROMRAD-RMN SRL a unor foloase necuvenite – ajutor constând în medierea relației dintre acesta și cele două funcționare din cadrul casei județene de asigurări de sănătate pe lângă care acesta și-a exercitat influența, precum și ajutorul continuu dat acestuia pentru a putea intra în posesia folosului necuvenit realizat – sumele suplimentare decontate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate”.

Prin rechizitoriu se arată că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la „folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.26 C.pen. 1969 raportat la art.13 Legea nr.78/2000” (f. 122 R).

Art.13 din Legea nr.78/2000 se referă la: „fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite”.

Art.26 C.pen. prevede: „complicele este persoana care, cu intenție înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Este de asemenea complice persoana care permite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinuși bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită”.

În accepțiunea teoretică, complicele este, deci, persoana care are o contribuție specifică la actul ilicit executat de autor; ea este realizată, cu intenție, în orice mod și trebuie să fie folosită efectiv în comiterea infracțiunii de către autor.

Complicitatea este determinantă în cazul în care fapta incriminată este nemijlocit săvârșită de autor, deoarece, în lipsa executării actului ilicit, activitatea de complicitate rămâne fără semnificație penală.

În speță se invocă o complicitate la o faptă a cărei incriminare vizează apărarea relațiilor sociale referitoare la prestigiul și credibilitatea de care trebuie să se bucure un lider de partid sau de sindicat etc. și sancționarea folosinței influenței sau autorității pe care aceștia le au pentru a obține foloase necuvenite.

Infracțiunea se socotește săvârșită numai când autorul este un subiect activ calificat, care săvârșește fapta din poziția exercitării unei funcții de partid, de sindicat etc. în scopul de a obține pentru sine, pentru altul bani sau folos necuvenit. Infracțiunea este una de pericol și ea presupune o situație premisă, condiționată de existența structurii politice, sindicale, asociative, fără de care nu poate fi concepută infracțiunea, după cum lipsa subiectului calificat se înscrie în aceeași teză.

Acțiunea ilicită a autorului lezează autoritatea, prestigiul, credibilitatea subiectului pasiv care este structura politică, sindicală, asociativă al cărei lider se folosește de influența și autoritatea conferită de funcție pentru obținerea pentru sine/altul a unui folos necuvenit.

Autorul acționează cu intenție directă, calificată de scop și săvârșește fapta nemijlocit în sensul că prin influența sa asupra unei persoane decidente îi schimbă acesteia atitudinea, hotărârea, decizia datorită funcției, autorității acesteia și nu ca urmare a calităților individuale ale autorului infracțiunii.

În rechizitoriu se afirmă de două ori că Duicu Ioan-Adrian și-a folosit influența conferită de calitatea sa de președinte al organizației județene Mehedinti a PSD asupra mai multor funcționari publici din cadrul CNAS și CJAS, care să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul obținerii folosului urmărit de acesta.

Se susține în rechizitoriu că Duicu a influențat modalitatea în care CNAS a repartizat fondurile destinate serviciilor paraclinice către casele județene de asigurare de sănătate, județul Mehedinti fiind favorizat atât în momentul aprobării bugetului pentru 2013, cât și cu prilejul rectificărilor bugetare. S-au avut în vedere Bădescu Doru, Nenu Florina Karla și Bușoi Cristian Silviu (președinți și director general în CNAS), care au fost audiați în calitate de martori.

Duicu, spune procurorul, a determinat, în al doilea rând direcționarea celei mai mari părți din sumele alocate pentru servicii paraclinice pentru județul Mehedinti, către SC ROMRAD-RMN, influențând pe Rolea Elisabeta Zenovia – președinte director CJAS și Feraru Grigorița – consilier principal CJAS.

Se mai afirmă că Drăghia Valentina l-a ajutat pe Duicu Ioan Adrian să-și folosească influența și autoritatea conferite de poziția sa politică pentru obținerea de foloase necuvenite pentru ROMRAD-RMN.

Se deduce din această apreciere care la rândul ei este lacunară în explicații și fundamentată doar pe prezumții că doar pentru că Duicu îndeplinea o funcție politică era prezumat că acesta își folosea influența asupra funcționarilor CJAS.

Aceste susțineri sunt repetitive, dar nu sunt urmate și de evidențierea concretă a modului în care Duicu se presupune că și-a folosit influența și autoritatea de lider de partid. Duicu, pe lângă această funcție politică, exercita și funcția de președinte al Consiliului Județean Mehedinti, care avea, de altfel, în subordine Spitalul de Urgență Județean din Drobeta Tr. Severin.

S-a afirmat că Drăghia a creat cadrul în care Duicu și-a folosit influența fără a se preciza și cum în condițiile în care acesta relaționa cu CJAS Mehedinti cu referire la Spitalul județean aflat în subordinea tutela Consiliului Județean.

Nu s-au identificat în dosar probatoriile care au format convingerea procurorului că în presupusele demersuri, Duicu s-ar fi prevalat de funcția de șef al unei organizații județene de partid și nu de funcția de președinte al Consiliului Județean Mehedinti.

Duicu a venit în contact cu funcționari public care prin statutul lor sunt fără apartenență de partid. În aceste condiții, nefiind colegi de partid, adresabilitatea acestora cu titlu de „președinte” față de Duicu Ioan-Adrian s-ar justifica dacă se are în vedere mai curând autoritatea funcției de președinte al Consiliului județean și mai puțin cea a unui președinte a uneia din organizațiile județene a PSD.

Acest sens l-ar avea și mențiunile din declarațiile martorilor Ene Tița (f. 103 R), Nedelcu Elena (f. 104 R) și Litră Daniel Nicu (f. 141 R), care fiecare se referă la Duicu Ioan-Adrian și îl identifică imediat cu președinte CJ Mehedinti și nu se referă la calitatea de lider de partid a acestuia.

Un alt aspect care ar trebui să reiasă din probele administrate de Parchet ar fi cel legat de presupusul ajutor continuu dat de Drăghia lui Duicu, om cu autoritate, cu influență în virtutea funcției. Și aceasta pentru că se afirmă, cum cere și legea de altfel, că fără ajutorul lui Drăghia, inculpatul Duicu nu și-ar fi valorificat nici influența și nici autoritatea conferită de funcție.

Or, această perspectivă a atributelor funcției în exercițiu se diminuează și vine în contradicție chiar cu reglementarea legală.

În concret, în rechizitoriu nu se descrie cum s-a manifestat ajutorul continuu dat lui Duicu (f. 93 R).

Procurorul afirmă doar că Drăghia i-a furnizat informații și înregistrări lui Duicu pentru discuțiile cu cei din CNAS, CJAS dar nu indică măcar cu titlu de exemplu, în raport de fiecare

instituție care au fost acele informații ori înscrisuri pe care Duicu, urmare ajutorului dat de Drăghia, le-a remis lui Bădescu, Nenu, Bușoi ori Rolea și să aibă și menirea de a interveni, determinând asupra deciziilor luate de autoritățile respective.

Se trece direct la rezultatul exercitării influenței și autorității de către Duicu care se referă la cifre și procente legate de sumele alocate în 2013 pentru asistență medicală după cum reiese din adresa P 4184 din 30.05.2014 emisă de CNAS (f. 94 R), cu trimitere la sumele primite de SC ROMRAD-RMN, despre care se afirmă în debutul Capitolului II al rechizitoriului că era controlată de Duicu și că acesta era și administratorul în fapt (f. 92 R). Această afirmație nu are și suport probatoriu în raport de semnificația juridică dată acestei sintagme astfel cum rezultă ea inclusiv din practica judiciară constantă.

Faptul că urma să se încheie contractul cu CJAS Mehedinți decurgea din raporturile preexistente din 2007 dintre CJAS și SC ROMRAD-RMN, în condițiile îndeplinirii criteriilor legale.

Preocuparea pentru plata datoriilor rezultate din creditele firmei pentru investiții ce au crescut performanța aparaturii RMN și satisfacerea nevoilor de asistență medicală ale unui număr mai mare de pacienți, aflați cu zecile pe listele de așteptare, nu poate fi privită decât ca o urmare a responsabilității asumate la creditarea firmei al cărui administrator la acel moment era Duicu și nicidecum ca un act al unui administrator de fapt.

Martorii audiați și citați în rechizitoriu folosesc fiecare, în debutul declarațiilor termenul de administrator de fapt al cărui conținut juridic rezultă din cuprinsul declarației că nu le este cunoscut, față de precizarea imediată că Drăghia Valentina administrează în concret și se ocupă personal de firmă.

Nu se amintește însă de adresa aceleiași CNAS prin care se atestă că sumele decontate în 2013, societății SC ROMRAD-RMN au fost legale.

După f. 93 se reamintește la f. 94 că Drăghia l-a ajutat pe Duicu să obțină folosul necuvenit și să-și exercite influența și autoritatea, cu precizarea că inculpata gestiona contabilitatea tuturor firmelor controlate de către Duicu Ioan-Adrian.

Această evidențiere a statutului lui Drăghia, cu o competență generată de gestionare a contabilității tuturor firmelor familiei Duicu, vine în dezacord cu afirmația din rechizitoriu potrivit căreia anterior emiterii de acte, Drăghia primea instrucțiuni de la Duicu.

Din probatoriul administrat în cauză rezultă că și în perioada, scurtă în care Duicu era administratorul SC ROMRAD-RMN, Drăghia era cea care se ocupa de activitatea firmei, bucurându-se de apreciere pentru competența sa profesională, cu extrapolarea atribuțiilor sale manageriale.

Duicu și-a cedat părțile sociale și nu mai avea practic nicio relație ca acționar, ori administrator cu firma. În aceste condiții, procurorul tratează preocuparea lui Duicu de a fi un bun platnic a datoriilor către stat, ca exercițiul unui administrator de fapt dar nu spune în concret care erau actele care îl definesc ca administrator de fapt și justifică afirmațiile referitoare la conexiunea sub acest aspect dintre Duicu și firmă.

Fără a se concretiza în ce au constat demersurile lui Duicu pentru a obține venituri mai mari pentru SC ROMRAD-RMN, procurorul vorbește de favorizarea vădită a CJAS Mehedinți, cu precizarea că se avea în vedere de fapt firma controlată de Duicu.

Potrivit rechizitoriului, influența lui Duicu s-a manifestat în trepte, mai întâi față de Bădescu și Nenu la stabilirea bugetului și apoi față de Bușoi Cristian Silviu la efectuarea rectificării bugetare și suplimentarea sumelor alocate.

Nu s-au identificat în dosar care au fost diligențele nemijlocite ale lui Duicu prin care s-a schimbat atitudinea fiecăruia dintre cei asupra cărora și-a exercitat influența și autoritatea, astfel încât sumele bugetare stabilite pe 2013 au fost altele decât cele presupus inițiale, și destinate către SC ROMRAD-RMN, via CJAS Mehedinți.

Lipsește orice referire a procurorului la ajutorul continuu pretins acordat de Drăghia în ce fel s-a manifestat, în ce circumstanțe și cum anume, pentru a se stabili exclusiv influența lui Duicu la bugetul pe 2013 pentru asistența medicală, respectiv la rectificarea bugetară.

Rechizitoriul face vorbire de o întâlnire dintre Duicu, Bădescu și Nenu la 8.03.2013 la sediul CNAS și se afirmă că cei 3 au discutat cu privire la bugetul pe 2013 ce urma să fie aprobat pentru CJAS Mehedinți – servicii paraclinice (f. 95 R).

Afirmația nu este însoțită însă și de vreo probă care s-o certifice, că cei trei s-au întâlnit și despre ce au vorbit și dacă s-a discutat despre bugetul CJAS Mehedinți sau alte subiecte de interes general, local sau personal (f. 97 R).

Între probatoriile citate de procuror în rechizitoriu, în Capitolul II sunt transcrise secvențial, fragmente din presupuse convorbiri telefonice interceptate de SRI în baza unui mandat de siguranță națională ce îl privea pe Duicu Ioan-Adrian, transcrise în procesele-verbale ce au făcut obiectul excluderii prin Încheierea din 28.11.2014 și a încheierii nr.339/26.03.2015 a Î.C.CJ.

Și dacă judecătorul de cameră preliminară n-ar fi exclus aceste interceptări, valoarea unor convorbiri trunchiate, selectate după relevanța apreciată de organul judiciar, rupte din contextul inițial și interpretate în măsură să concorde cu supozițiile, presupunerile din rechizitoriu, nu ar fi avut potențial probator, valențe de probe credibile și sustenabile. Cu titlu de exemplu la filele 96,67 se redau niște dialoguri dintre: „Domnul” și Duicu Ioan-Adrian și dintre „Doamna” și Duicu Ioan-Adrian, despre care se afirmă că este vorba de Bădescu Doru și Nenu Karla (!?).

Deși se susține că Drăghia era cea care acorda ajutorul lui Duicu în exercitarea influenței și autorității sale, în rechizitoriu se evidențiază că la 8.03.2013, Duicu o anunță deja pe Drăghia (și nu invers) că „se va încheia contractul pentru anul 2013 (!?) cu CJAS Mehedinți și că se vor achita datoriile firmelor sale”.

Procurorul face din nou referire la rezultatul demersurilor lui Duicu – modul de întocmire al bugetului CNAS pe 2013 – și din nou nu indică în ce au constat, în concret aceste demersuri, care a fost „ajutorul continuu” realizat de Drăghia până la această fază infracțională.

Și dacă s-ar invoca probe indirecte care să justifice, să fundamenteze cele mai sus menționate, și acestea la rândul lor ar trebui enunțate și întrucât ele sunt prin natura lor supoziții/presupuneri, să se precizeze conexiunea cu celelalte probe din dosar care să le confirme/infirmare.

Procurorul vorbește despre Informarea privind criteriile de repartizare a Fondului Național Unic al Asigurărilor Sociale de Sănătate întocmit de Nenu Florina-Karla la 25.03.2013, face referiri la sumele aflate la dispoziția CNAS, cele pentru casele județene de sănătate, detaliază criteriile cu relevanță, evaluează critic procentele la nivel național și pentru CJAS Mehedinți la bugetul pentru serviciile paraclinice, apreciate ca fiind net superioare în raport de celelalte case județene de sănătate.

Nu se face referire la nicio probă prin care să se explice cum s-a ajuns la sumele ce s-au regăsit în bugetul 2013 – Legea nr.5/2013, cum s-a manifestat influența, autoritatea lui Duicu și cum au schimbat acestea ceea ce se hotărâse până la intervenția exclusivă a lui Duicu asupra lui Bădescu și Nenu.

Despre „ajutorul continuu” al lui Drăghia în sprijinul influenței exercitate de Duicu asupra lui Bădescu și Nenu, în ce a constat el și cât de determinant a fost nu s-au indicat probatoriile a căror concludență să fi putut fi analizată de judecător.

În același sens operează și evidențierea criteriilor de repartizare a Fondului Național Unic al Asigurărilor Sociale de Sănătate întocmit la 1.04.2013, a sumelor alocate pentru CJAS Mehedinți – servicii paraclinice, fără a rezulta dacă acestea au suportat influența și autoritatea exercitată de Duicu, ajutat de Drăghia, pentru a se ajunge la cifrele care sunt apreciate de procuror ca fiind vădit în favoare indirectă pentru SC ROMRAD-RMN. În lipsa unor cifre de comparație și doar pentru aprecieri procentuale nesustținute și de dovezi care să gireze și să motiveze cele arătate (f. 100 R), probele administrate în instanță nu au menirea să clarifice în ce măsură și care cifre se justifică și sunt sau nu rezultatul unei influențe de partid.

La 12.04.2013, președintele CJAS îl anunță pe Duicu că a primit de la CNAS bugetul pe 2013, că pentru spital erau cu 60 de miliarde mai mult decât în 2102 și că serviciile paraclinice aveau o finanțare superioară celei anterioare.

La 23.04.2013 s-a încheiat contractul dintre CJAS și SC ROMRAD-RMN SRL, reprezentat de Drăghia Valentina pentru furnizare servicii paraclinice, contract ale cărui prevederi erau conforme cu contractul-cadru:

- 2 medici, program zilnic de câte 6 ore, de luni până sâmbătă etc.

În rechizitoriu se redau fragmentat, secvențe din declarațiile martorilor Ene Tița, Nedelcu Elena și Litră Daniel Nicu, care au descris procedurile de investigații și au făcut câteva aprecieri legate de activitatea medicilor, posibile nereguli cu privire la numărul secvențelor pe investigații etc. Între altele, martorii au afirmat fiecare în debutul declarațiilor că Duicu Ioan-Adrian controla în fapt/era administrator de fapt, dar Drăghia Valentina administra în concret societatea ROMRAD-RMN.

Declarațiile acestora au fost precizate cu ocazia audierii lor în instanță, astfel cum s-a arătat în cuprinsul detaliat al hotărârii.

Și martorele Albici și Mură au explicat, în mod concordant între ele și cu ceilalți martori modul în care se desfășura activitatea în ROMRAD, supusă la controale mai multe în 2013 decât în 2012, cu privire la plafonul lunar și relaționarea cu Drăghia Valentina.

Plecând de la unele deficiențe relatate la Parchet, dar niciodată cu ocazia controalelor sau adresate CJAS, s-a apreciat prin rechizitoriu că Rolea Elisabeta Zenovia a favorizat SC ROMRAD-RMN care a beneficiat de controale formale, stereotipe, de Note de fundamentare redactate de Feraru Grigorița, pe baza cărora s-au întocmit acte adiționale cu sume suplimentare sau transfer de sume în favoarea SC ROMRAD-RMN SRL.

Aceste susțineri nu-și găsesc suport în probele administrate în cauză în ambele sale faze procesuale.

Înscrisurile aflate în dosar, inclusiv dosarul de urmărire penală cu 37 de volume au relevat o situație contrară față de afirmațiile din rechizitoriu.

Nu rezultă din probe că Drăghia se afla în relații „speciale” cu Rolea sau Feraru, se cunoșteau în virtutea funcțiilor cele ocupau și a interrelaționării profesionale, recunoscute de fiecare dintre acestea.

- nu rezultă că între acestea erau relații apropiate de natură a-și face servicii reciproce ori pentru alții, cunoștințe, prieteni etc. În acest context este greu de crezut că Drăghia putea să medieze vreo relație dintre Duicu și cele două funcționare, având în vedere și numai semnificația termenului „mediere” și ce presupune el.

Și din acest motiv, Curtea apreciază că lipsa probelor și pe acest segment nu conturează vreo vinovăție sau aparență de vinovăție a inculpatelor.

Declarațiile martorilor Nebancea Marian-Lucian, Constantin Maria Mihaela, Stoea Leana, Nenu Florina Karla, Torsiu Daniela, Albu Dima (f. 77, 78 – vol. 16 C.A.B., f. 43-44 – vol. 17, f. 133, 135, 138 C.A.B.), la rândul lor au confirmat regulile stricte aplicate în domeniul contractărilor, al drepturilor bugetare circumscrise criteriilor a căror aplicare era verificată lunar.

Cele arătate au fost confirmate de administratorul SC Alpha Medical martorul Nebancea Marian Lucian, care a arătat că punctajul de evaluare al firmei sale s-a stabilit la maxim, că nu a sesizat vreodată CJAS pentru tratament discriminator față de SC ROMRAD-RMN și nu a avut elemente care să-i confirme vreo suspiciune că la intervenția lui Duicu i s-ar fi imputat de CJAS sume pentru deficiențele găsite, pe care de altfel le-a recunoscut.

S-a mai invocat că Duicu și-a exercitat influența și autoritatea ajutat de Drăghia față de Nenu și Rolea pentru asigurarea plății în totalitate către SC ROMRAR-RMN a sumelor solicitate de acesta.

În sensul menționat s-au redat câteva convorbiri telefonice (f. 108-113 R) dintre Duicu și Nenu Karla, dintre Duicu și Rolea, interceptate pe baza mandatelor de siguranță de către SRI, redată secvențial, în raport de relevanța apreciată de organul judiciar (excluse la 28.11.2014 din probatoriu).

Aceste convorbiri telefonice nu sunt confirmate la rândul lor de probatorii din dosar și nici nu se indică de către procuror care ar fi acele mărturii sau înscrisuri în măsură să identifice în ce a constat influența lui Duicu, sprijinit de Drăghia și în ce mod, prin autoritatea liderului de partid s-a obținut ceva și ce anume.

Contrar susținerilor din rechizitoriu, mult mai vizibil decât evidențierea exercitării influenței și autorității exclusive a lui Duicu pentru folosul necuvenit lui SC ROMRAD-RMN este faptul că deși se presupune, că, ajutat de Drăghia (în concret nu se spune cum și în ce mod) Duicu a influențat deciziile luate de CNAS „în folosul lui”, din spusele procurorului rezultă că CNAS nu s-a

grăbit să trimită bugetul pe 2013, au întârziat documentele în baza cărora se cunoșteau criteriile de alocare a sumelor la nivelul județului, inclusiv pentru serviciile paraclinice.

S-a susținut că cea de-a doua modalitate în care Drăghia Valentina l-a ajutat continuu pe Duicu, pe lângă medierea relației acestuia cu funcționarii de la CNAS, și cei de la CJAS, a fost întocmirea, după rectificarea bugetului pe 2013, a unor cereri de transfer de sume, suplimentări ale valorii anuale de contract, care presupuneau NOTE DE FUNDAMENTARE (întocmite de Feraru Grigorița) și acte adiționale încheiate cu CJAS, semnate de Rolea Elisabeta Zenovia.

Astfel de solicitări formula și SC Alpha Medical SRL sau cereri de renunțare pentru varii motive – defecțiuni aparat RMN, concedii, lipsă de personal, program de lucru mai redus și imposibilitatea cheltuirii sumelor deja alocate și/sau a celor suplimentare.

Aceste cereri, rezultă din probele administrate de Parchet și în instanță au fost confirmate și de SC ROMRAD-RMN; și această societate a fost amendată de CJAS, i s-a reziliat contractul la un moment dat, și-a încetat activitatea în urma defecțiunilor aparatului RMN etc.

Din dosar rezultă că formularea cererilor pentru suplimentarea valorii anuale de contract pentru lunile următoare își găsesc temeiul în contractul-cadru, cu respectarea criteriilor prevăzute de OMS și HG nr.117/2013.

În cazul în care sumele nu erau consumate și nu se făceau cereri de renunțare motivate, sumele necheltuite se-ntorceau la buget; în mod automat ele erau redirectionate, redistribuite către celălalt furnizor de servicii paraclinice dacă îndeplinea la rândul său criteriile legale constatate prin notele de fundamentare care să conducă spre actele adiționale.

Din această perspectivă, activitatea lui Drăghia Valentina nu se circumscrie unei atitudini infracționale în sensul urmăririi folosului necuvenit pentru SC ROMRAD-RMN, câtă vreme ea a acționat în conformitate cu clauzele contractuale, iar CJAS a confirmat că sumele decontate lui SC ROMRAD-RMN au fost legale.

Fără a contracara documentele existente la dosar cu orice alte înscrisuri sau probatorii, se afirmă în acuzare că Drăghia Valentina avea reprezentarea caracterului necuvenit al sumelor suplimentare repartizate.

Nu există probatorii credibile, convingătoare, din care să rezulte că aceste sume stabilite de CNAS și CJAS și alocate apoi și către ROMRAD-RMN erau necuvenite câtă vreme ele parveneau firmei condusă de Drăghia în condițiile unei documentații cerute de lege și cenzurate de CJAS.

Se vorbește în rechizitoriu de utilizarea fictivă a sumelor alocate fără să se explice în concret la ce anume se referă, în ce a constat utilizarea sumelor alocate și din ce rezultă fictivitatea acesteia și nu în ultimul rând despre felul în care Duicu Ioan-Adrian gestiona activitatea societății fără a descrie explicit și modul în care se realiza aceasta.

În rechizitoriu (f. 114 - R) se evidențiază relația existentă dintre Duicu Ioan-Adrian și Bușoi Cristian-Silviu, care în calitate de președinte CNAS a semnat două documente cu privire la cuantificarea influențelor ce decurgeau din OG nr.17/2013 și DFG 1472/27.08.2013.

Se redau în rechizitoriu câteva convorbiri interceptate de SRI (f. 114 – 115 R) excluse din probatoriu la 28.11.2013.

Se reține că prin Referatul din 27.08.2013 aprobat de Bușoi Cristian Silviu, CJAS Mehedinți a beneficiat de alocarea pentru servicii paraclinice a unei sume suplimentare de 936.000 lei, în condițiile în care județul Mehedinți are 1,21 % număr de asigurați de la nivel național.

Convorbirile interceptate, redade și ele secvențial, parțial și fragmentat nu-și găsesc confirmarea, justificarea probatorie pentru a se dovedi care este contribuția lui Drăghia ca „ajutor continuu” la exercitarea influenței și autorității lui Duicu, dacă ea s-a manifestat în realitate și dacă a fost exclusivă față de președintele CNAS – Bușoi Cristian Silviu.

Pentru motivele anterior arătate, cererile de suplimentare formulate de Drăghia Valentina și de Nebancea Marian-Lucian de la SC Alpha Medical aveau în vedere criteriile instituite prin lege, în funcție de punctajul stabilit de comisiile de evaluare, listele cu pacienți în așteptare și celelalte criterii.

Întocmirea Notelor de fundamentare era o atribuție de serviciu a lui Feraru Grigorița, care se afla în contact și bune relații cu furnizorii de servicii medicale, fără a se depăși limitele profesionale, colegiale, inclusiv în raporturile cu Drăghia Valentina.

Deși se afirmă că Drăghia media relația lui Duicu cu Rolea Elisabeta Zenovia și cu Feraru Grigorița și în acest fel îl ajută să-și exercite exclusiv influența și autoritatea, să obțină sume suplimentare pentru SC ROMRAD-RMN SRL, probele administrate, inclusiv la Parchet, dar nevalorificate în rechizitoriu, sunt în măsură să fundamenteze afirmația respectării dispozițiilor legale în gestionarea acestor sume bugetare, inclusiv a celor suplimentare.

La 30.10.2013 s-a adoptat OUG nr.99/2013 privind rectificarea de buget și afirmă procurorul- (f. 118-119 R) între adoptarea Ordonanței și redistribuirea bugetului de către Busoi Cristian Silviu – CNAS către Casele Județene, Busoi și Duicu s-au întâlnit și „cei doi au discutat în legătură cu fondurile ce aveau să fie alocate județului Mehedinți pentru servicii paraclinice”; în susținerea acestor afirmații se invocă o convorbire telefonică interceptată de SRI, redată secvențial (exclusă la 28.11.2014) care este pe departe de a confirma fie și doar parțial cele menționate în citatul redat în prezenta hotărâre.

Se învederează presupuneri, supoziții care ar trebui, pentru credibilitatea acestora, să se coroboreze cu probe valide, credibile și care între altele să se refere și la contribuția infracțională a lui Drăghia prin sprijinul dat, ce trebuie cuantificat, și în ce măsură și în ce condiții a contribuit la influența și autoritatea presupus exercitată asupra lui Busoi Cristian Silviu a cărui decizie ar trebui să fi fost modificată prin intervenția lui Duicu cu privire la suplimentarea fondurilor pentru serviciile paraclinice pe 2013.

În ce privește influența și autoritatea de lider de partid a lui Duicu Ioan-Adrian pentru a obține un folos necuvenit este discutabilă în ceea ce-l privește pe Busoi Cristian care nu este coleg de partid cu Duicu, astfel încât presupusa autoritate nu s-a dovedit că s-ar fi manifestat în înțeleșul legii. Dimpotrivă, cei doi se aflau în conducerile unor partide adversare în spectrul politic. Busoi Cristian-Silviu, la 7.11.2013 a aprobat BG nr.863/7.11.2013 cu privire la repartizarea influențelor ce decurg din OG. nr.99/2013.

În urma acestui referat, CJAS Mehedinți a primit pentru serviciile paraclinice, suma suplimentară de 795.840 lei, sumă alocată care a depășit pe cea acordată celorlalte județe, mai puțin Bucureștiul.

Pentru creditele bugetare, CJAS Mehedinți a primit suplimentar 381.680 lei, fiind depășit doar de Galați și București.

Din actele dosarului rezultă că bugetul pe anul 2013 a cunoscut pe toate palierele asistenței medicale, a serviciilor medicale o mărire substanțială față de anii 2012, 2011; dintre anii anterior; doar 2009 a avut un buget corespunzător județului Mehedinți.

În 2007 nu s-a prevăzut niciun buget pentru serviciile paraclinice și CJAS Mehedinți încheia contracte cu firme din Dolj, Timiș etc.

Pe de altă parte mărirea de fonduri bugetare pentru Casele Județene, inclusiv Mehedinți, era motivată și raportată la criteriile legale despre care nu s-a afirmat că au fost încălcate. Spre deosebire de acesta, statisticile arată că în timp, Bucureștiul a beneficiat de resurse bugetare substanțiale pentru redresarea sectorului medical.

Nici sub acest aspect nu s-a procedat la identificarea sumelor care corespundeau în realitate nevoilor CJAS Mehedinți, pentru a face diferența între ce s-a prevăzut, ce s-a primit și cât ar fi trebuit să primească.

În acest mod s-ar fi putut aprecia dacă, în ce modalitate cum, când Duicu a reușit prin influența/autoritatea sa de lider de partid, exclusiv și cu „ajutor continuu” al lui Drăghia Valentina să deturneze sumele ce eventual ar fi fost agreeate de președintele CNAS până la intervenția lui Duicu și în ce modalitate s-a realizat aceasta.

Cererile formulate la 11.11.2013, 26.11.2013, 3.12.2013, 17.12.2013, 30.12.2013, 29.01.2014 de Drăghia pentru ROMRAD-RMN și Nebancea pentru Alpha Medical au avut menirea să suplimenteze sumele alocate lui SC ROMRAD-RMN; s-au diminuat, la cererea lui Nebancea, sumele alocate prin suplimentare pentru motive care se regăsesc între documentele îndosariate în dosarul de urmărire penală și care, contrar celor speculate în rechizitoriu, arată că SC Alpha Medical a invocat în cererile sale înregistrate la firmă și semnate de Nebancea: defectarea aparatului RMN, lipsa substanței de contrast, lipsa de personal, concedii de odihnă, etc.

Precizările lui Nebancea referitoare la modalitatea de audiere este în concordanță cu declarațiile martorilor Ene, Nedelcu și Litră, care au făcut precizări referitoare la starea emoțională indusă de organul judiciar cu ocazia audierii.

De altfel și în instanță, încă înainte de finalizarea și semnarea declarațiilor, procurorul s-a sesizat pentru mărturie mincinoasă și favorizarea infractorului.

Până la judecarea cauzei, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA nu a comunicat că s-ar fi emis vreo hotărâre definitivă, de condamnare față de acești martori, astfel încât declarațiile rămân câștigate cauzei.

Parcurgând cadrul probator derulat în cursul judecății, având în vedere acuzațiile aduse inculpatei Drăghia, care a avut o poziție constantă în sensul că nu a săvârșit vreo infracțiune și actele sale s-au realizat în limitele contractuale și legale, și luând în calcul necesitatea întrunirii cumulative a condițiilor infracțiunii prev. de art.13 Legea nr.78/2000 și ceea ce presupunea activitatea de complicitate prev. de art.26 C.pen. 1968, Curtea urmează să aprecieze că în cauză operează prevederile art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen.

Acuzarea și-a fundamentat cererea de condamnare a inculpatei pe convorbiri interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională, fragmentate, redate parțial, secvențial și după relevanța dată de organul judiciar, pe invocarea generică a unui trafic de convorbiri fără a identifica persoanele, duratele etc.; dintre martorii audiați, procurorul s-a rezumat la 3 martori și la înscrisuri care, prin natura lor s-au coroborat cu ansamblul major al probatoriului administrat în instanță, cu înscrisurile invocate în mare parte de Pachet și depuse de inculpată.

În cauză s-au efectuat zeci de percheziții, domiciliare și informatice, care nu au fost în măsură să concure, prin rezultatele lor, la susținerea acuzațiilor aduse inculpatei și nici nu au fost invocate de procuror ca probe.

Procurorul nu s-a referit la o mare parte din probele administrate în cadrul urmăririi penale și nu a evaluat nicio dovadă din cele din cursul cercetării judecătorești și cu care s-a declarat de acord la încuviințarea lor.

S-a solicitat de către procuror proba cu înscrisuri aflate în dosarul de urmărire penală și cu ocazia concluziilor orale și scrise a făcut trimitere la acestea însă generic, enunțiativ, fără vreo referire punctuală pe vreun anumit aspect legat de acuzațiile reținute în sarcina inculpatei.

În concret nu s-a avut în vedere niciuna din probele scrise cu încuviințarea cărora a fost de acord la propunerea făcută de inculpată și nu a făcut nicio referire, analiză, evaluare în sensul valorilor probatorii, ori al motivelor care ar fi condus la înlăturarea lor.

Probele nu sunt într-o ierarhie într-o cauză, însă ele, prin temeinicia lor, administrate în condiții nemijlocite, orale și contradictorii, pe măsură ce se coroborează prin esență și conținut, susțin fundamentul judecății.

Probe indirecte cu valoare de supoziție și presupuneri nu pot fi determinante câtă vreme ele nu-și găsesc sprijin în dovezi concludente administrate în cauză.

În altă ordine de idei, transcrierea unor convorbiri și expuse în rechizitoriu, prin ele însele, și în situația în care sunt câștigate cauzei, nu sunt decât eventual un reper care să ajute la decelarea activității infracționale. Declarațiile martorilor nu sunt credibile când ele sunt grefate exclusiv pe astfel de probatorii și nu se audiază pentru a afla informații care să fie utile, ci pentru a confirma eventuale frânturi de schimburi de cuvinte.

Prin rechizitoriu s-au făcut afirmații și apoi referiri la rezultatele presupuselor demersuri despre care s-a susținut că au putut avea loc tocmai pentru că a existat un ajutor continuu din partea lui Drăghia Valentina pentru ca inculpatul Duicu să obțină un folos necuvenit.

Aceste afirmații însă nu au avut și o bază probatorie în măsură să convingă că inculpata se face vinovată de comiterea infracțiunii reținute în sarcina acesteia.

În aceste condiții, în favoarea inculpatei operează un principiu fundamental – „in dubio pro reo” pentru motivele ample dezvoltate în cuprinsul hotărârii.

Așa fiind în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. Curtea va achita pe inculpata **Drăghia Valentina** pentru complicitate la folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție politică în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite.

VI. Prin Rechizitoriul nr.321/P/2013 a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, inculpatul **Popescu Constantin** pentru comiterea a **trei infracțiuni prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000** care constau în folosirea influenței și autorității sale „de persoană care îndeplinea o funcție într-un partid în scopul obținerii pentru altul și pentru sine de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite”.

Faptele incriminate sunt descrise în Capitolul I (f. 46-58) și în Capitolul VI (f. 241-267)

1. În vederea descrierii faptei reținute în sarcina inculpatului Popescu Constantin în Capitolul I, procurorul redă fragmente din declarațiile a doi dintre martorii audiați în faza de urmărire penală: Boțilă Marian (f. 50 R) și Cican Adrian (f.53 R), frânturi de convorbiri interceptate în condițiile Legii nr.51/1991 selectate după relevanța apreciată de cel care a efectuat transcrierea și întocmirea proceselor-verbale excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014 (f. 48-57) și considerații reieșite din contextul probator (f. 46-57 R) tot cu referire la aspecte teoretice menite să fundamenteze acuzația adusă (f. 58 R).

Procurorul a afirmat că Popescu Constantin în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a PSD și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Ponea Constantin a unui folos necuvenit – respectiv concesionarea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren.

În Rechizitoriu se afirmă că Duicu Ioan-Adrian a inițiat demersuri în vederea obținerii de către tatăl inculpatului Ponea Constantin Ștefan a concesiunii unui teren de 242 m², pe o durată de 49 de ani cu redevență de 25062 lei plătită în 10 ani și o plată anuală de 511 lei. Duicu, aflat în relații foarte apropiate, a apelat la Popescu Constantin prin intermediul căruia a urmărit să se dispună favorabil privind concesiunea pentru Ponea Constantin.

În opinia procurorului existau două impedimente în aprobarea concesiunii terenului solicitat de Ponea Constantin:

- terenurile din Orșova aveau regimul juridic al terenurilor ce țineau de domeniul public al Statului Român;

- concesiunea terenurilor invocate presupunea o majoritate de două treimi de voturi conform art.45 alin.3 din Legea nr.251/2001 care prevede că „hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție” (art.45 alin.3 din Legea nr.215/2001).

În acest context trebuiau consilierii să procedeze la lămurirea regimului juridic al terenurilor în sensul ca terenurile să treacă în domeniul public al orașului Orșova. Apoi Consiliul local urma să promoveze o acțiune de rectificare de carte funciară conform art.1 din Legea nr.7/1996.

În rechizitoriu se afirmă că Popescu Constantin controla voturile a 11 din cei 17 consilieri locali în funcție, astfel că acesta a făcut demersuri ca în ședința din 30.04.2013 în care se discuta concesionarea terenului pentru Ponea Constantin să înceteze mandatul consilierului local Cican Adrian, realizându-se majoritatea calificată necesară aprobării hotărârii.

Pe de altă parte se susține în actul de acuzare că secretarul Primăriei Orșova, Boțilă Marian era cel care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu verifica legalitatea hotărârii date de Consiliul local și acesta putea să sesizeze faptul că terenul nu putea face obiectul concesionării în favoarea lui Ponea Constantin, cum doreau Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin.

Procurorul susține că la data de 9.04.2013 Popescu Constantin și Ponea Constantin Ștefan au discutat despre faptul că ar trebui să analizeze situația terenurilor vizate de Ponea Constantin să se întâlnească cu Popescu Constantin (f. 47 R)” să vadă despre ce este vorba și să facă o situație” (f. 48 R).

Ponea Constantin, la 16.04.2013, a formulat o cerere pentru concesionarea a două suprafețe de teren pentru extinderea construcției existente; se susține că nu s-a depus niciun act de proprietate pentru imobilul alăturat.

La 12.04.2013 s-a întocmit un raport de evaluare cu privire la cele două suprafețe de teren și s-a stabilit de către evaluator valoarea de 25.062 lei, „raport înregistrat ca anexă la hotărârea prin care s-a aprobat concesionarea”.

S-a menționat apoi, că odată cu cererea, Ponea Constantin a depus și raportul de evaluare.

Referindu-se la îndepărtarea din funcția de Secretar a lui Boțilă Marian, procurorul arată că la 10.04.2013 Comisia de disciplină din cadrul Prefecturii Mehedinți a propus primarului municipiului Orșova aplicarea sancțiunii disciplinare de eliberare din funcție conform art.77 alin.3 lit.e din Legea nr.188/1999.

S-a afirmat în Rechizitoriu că din comisa de disciplină făceau parte prefectul Drăghia Nicolae, Mednyanszky Ștefan Ladislau și că aceștia erau obedienți lui Duicu Ioan-Adrian.

Raportul comisiei a fost înregistrat la 15.04.2013 și la 17.04.2013, primarul Manea Ion a emis dispoziția nr.264/2013.

Această decizie a fost anulată de Tribunalul Mehedinți la 4.11.2013, s-a dispus reintegrarea lui Boțilă Marian în funcție, hotărâre definitivă prin decizia C.A. Craiova din 25.02.2014.

Atribuțiile funcției de secretar au fost preluate de Enea Alina Maria, apreciată ca fiind obedientă lui Popescu potrivit afirmațiilor din Rechizitoriu.

S-a mai susținut în rechizitoriu că urmare exercitării influenței lui Popescu Constantin, la 12.06.2013 s-au concesionat numitului Enea Constantin Marius, soțul lui Enea Alina-Maria 280 mp² teren cu o redevență de 10.700 euro.

La 17.04.2013 se arată în actul de acuzare că Popescu Constantin a purtat o discuție telefonică cu Negulescu Constantin (viceprimar în Orșova) prin care și-a arătat interesul ca Boțilă să-și înceteze activitatea.

Rechizitoriul cuprinde un fragment din declarația martorului Boțilă Marian care a susținut:

- că în noiembrie 2012, Popescu Constantin președintele PSD Orșova i-a spus că acesta urmează să se ocupe de întocmirea și redactarea unor înscrisuri cu privire la licitarea a 14 parcele pe luciul apei, de la intrarea în Orșova la Primărie și 4 parcele pe luciul Dunării urmând ca acestea să fie concesionate lui Duicu, Drăghia Nicolae și Manea Ion. Popescu mai era interesat de o clădire de lângă Biserica catolică, să fie trecută în patrimoniul Primăriei și ulterior concesionată societății „Floricola” deținută de acesta;

- martorul a fost în bune relații cu Duicu Ioan, Manea Ion, Negulescu Constantin, Popescu Constantin până în noiembrie 2012 când Popescu i-a spus că dacă propunerile lui nu se vor îndeplini, se vor despărți;

- în ianuarie 2013, consilierii controlați de Popescu Constantin i-au evaluat activitatea cu notă 1, 1,85 și i s-a emis decizie de eliberare din funcție, care în urma contestației s-a revocat și în martie 2013 a revenit în Primărie;

- în ziua în care Prefectura l-a sesizat pe primar, Boțilă Marian a avut o discuție cu prefectul Drăghia, care i-a spus că Duicu îl vrea afară „că-i încurcă la Orșova”;

- martorul a fost eliberat din funcție la 16.04.2013, atribuțiile sale fiind preluate de jurista Enea Alina agreeată de Popescu; soțul acesteia, jandarm a fost numit șef birou IJ și a primit un teren în urma unei licitații;

- instanța după anularea dispozițiilor primarului, a dispus reintegrarea martorului, dar s-a emis o nouă dispoziție de destituire și Boțilă a făcut plângere penală la Parchetul Orșova pentru că i s-a refuzat reîncadrarea în activitate.

Procurorul susține că în data de 19.04.2013 Popescu și Duicu aflați în București, au discutat cu Ponea Constantin Ștefan care a afirmat că Popescu Constantin „l-a uitat” în sensul, se precizează de Rechizitoriu, că nu a demarat demersurile pentru concesionare (f. 51 R).

Rechizitoriul relatează despre faptul că în 19.04.2013 persoane obediente lui Popescu respectiv Stoica Marius-Simion, Ghergulescu Ion au sesizat existența unui conflict de interese în ce-l privea pe consilierul Cican Adrian, director în cadrul firmei fratelui său care avea contracte cu Primăria.

La 22.04.2013, Enea Alina Maria a întocmit referatul prin care se arată că Cican Adrian încălcase art.90 și 92 din Legea nr.161/2003. În aceeași zi Popescu Constantin a discutat cu Negulescu Constantin și a dispus trimiterea raportului privindu-l pe Cican Adrian la prefectura Mehedinți unde „totul era pregătit” (f. 53 R).

La 25.04.2013 prin Ordinul prefectului județului Mehedinți s-a dispus încetarea de drept a mandatului de consilier local al lui Cican Adrian.

Ordinul a fost anulat prin sentința Tribunalului Mehedinți, iar Ordinul din 25.04.2013 a fost suspendat la 11.06.2013 provizoriu.

Cican Adrian a declarat că:

- martorul a fost de două ori suspendat pentru motive de incompatibilitate din funcția de consilier local deținută din iunie 2012 până în ianuarie 2013 de prefectul Nicolae Drăghia, de fiecare dată atacând decizia de suspendare în instanță (29.01.2013 și 29.04.2013);

- martorul este o persoană incomodă pentru anumite persoane din Consiliul local și pentru Popescu Constantin pentru că s-a opus împreună cu alți colegi la cesionarea/cumpărarea unor terenuri în Orșova, fără a se îndeplini condițiile legale;

- procesele-verbale de ședință atestă că el cerea ca orice teren din domeniul public al statului să aibă la bază toată documentația, motiv pentru care a făcut multe sesizări prefectului pentru vânzări ilegale de terenuri;

- ședințele Consiliului local sunt publice și Popescu Constantin participa la aproape toate ședințele pentru a urmări cum votează consilierii USL;

- Popescu Constantin deține SC Floricola SA operator public pentru apă, canal și salubritate care încasează 65-70% din bugetul direct al Orșovei; pentru obținerea hotărârilor de vânzare a terenurilor de către Consiliul local avea nevoie de votul a 12 consilieri, dintre care doar 11 îi erau obedienți;

- Popescu Constantin este cel care a făcut toate demersurile pentru ca martorul să fie suspendat;

- în ce privește pe Ponea Ștefan Constantin, nu a apucat să studieze documentația pentru cele două loturi situate în mun. Orșova solicitate spre concesionare, dar în ședința în care a fost suspendat din nou, votul pentru Ponea a fost favorabil pentru două loturi de teren de aproximativ 200 mp;

- în discuția din 30.04.2013 dintre Cican și Popescu, acesta nu a recunoscut că ar fi în spatele revocării lui Cican, i-a spus că Negulescu, în baza unui referat al celui care era secretarul Primăriei îi ceruse revocarea, că nu el este inițiatorul revocării sale, ceea ce nu era de crezut cătă vreme viceprimarul îi este obedient (f. 54 R).

Procurorul susține că la 25.04.2013, a avut loc o „întâlnire” între mai multe persoane: Duicu, Popescu, Manea Ion, Ianoși Ion, Ponea Constantin Ștefan cu privire la care au existat niște remarci între Duicu și Șerban Oana Mihaela (25.04.2013) și cu Popescu Constantin (26.04.2013).

Se mai afirmă că la finalul lunii martie și în luna aprilie 2013 Ponea Constantin Ștefan a ținut legătura în permanență cu Duicu și Popescu, după cum rezultă din datele de trafic telefonic.

În ședința din 30.04.2013 s-a constatat că Cican Adrian nu mai avea calitatea de consilier și s-a votat hotărârea prin care terenul vizat pentru concesiune Ponea Constantin a fost trecut din domeniul public al Orșovei în domeniul privat al orașului și s-a hotărât în favoarea respectivei concesionări.

Procurorul apreciază că în urma cererii lui Duicu, Popescu Constantin a realizat „demersurile expuse mai sus”, a creat împrejurările favorabile prin înlăturarea consilierului Cican Adrian și a asigurat majoritatea calificată a două treimi din numărul consilierilor locali în funcție.

Se mai arată că Popescu Constantin a avut o discuție cu Boțilă Eduard (consilier PSD) căruia i-a solicitat ca toate proiectele aflate pe ordinea de zi să fie adoptate, „să meargă pe bandă”.

Cican Adrian a părăsit sala de ședință după ce s-a aprobat proiectul de hotărâre de concesionare a terenurilor către Ponea Constantin (f. 56 R).

Consilierul Stoica Simion Marius, obedient lui Popescu, afirmă procurorul, i-a povestit despre cum s-a exercitat votul în cadrul Consiliului, inclusiv despre votarea concesiunii pentru Ponea Constantin (f. 57 R).

Procurorul concluzionează că folosul obținut de Ponea a fost unul necuvenit – chiar dacă se putea concesiona fără licitație, întrucât nu a fost respectată procedura legală de concesionare

– terenurile sunt intabulate ca proprietate a statului în cartea funciară și Consiliul local nu putea efectua acte de dispoziție înainte de clarificarea situației juridice a acestora, iar pe de altă parte,

- s-a folosit un raport de evaluare depus de concesionar și nu o evaluare proprie a Consiliului local, cu o valoare inferioară valorii reale conform raportului de constatare efectuat în cauză (f. 58 R).

„Fapta inculpatului Popescu Constantin, descrisă mai sus, care în calitate de președinte al organizației municipale Orșova a Partidului Social Democrat, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Ponea Constantin a unui folos necuvenit (constând în concesionarea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000” (f. 88 R).

În filele 20-91 R, procurorul redă câteva aspecte teoretice legate de caracterul necuvenit al folosului, cu trimitere la practica judiciară a Î.C.C.J. și la doctrină – Tratatul de drept penal, Partea generală al prof. Florin Streteanu.

Referirile sunt doar teoretice, fără a fi aplicate în concret pe aspectele speței în discuție.

Se arată că infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Popescu Constantin presupune un caracter necuvenit al folosului care fie nu era îndreptățit beneficiarul să-l primească, fie acesta a fost obținut cu încălcarea prevederilor legale ori prin acte de dispoziție discreționare (sentința penală nr.336 din 2.03.2012 Î.C.C.J.).

Infracțiunea se săvârșește cu vinovăție, sub forma intenției calificate cu scopul care poate fi realizat urmare unei intenții directe sau indirecte (Florin Streteanu – Tratat de Drept penal, parte generală și sentința penală nr.76/30.01.2012 a Î.C.C.J.).

În doctrină și practică, afirmă rechizitoriul „se socotește fără relevanță dacă inculpatul a cunoscut sau nu modalitatea concretă în care foloasele necuvenite urmau a fi procurate, neavând importanță dacă a știut elemente și detalii ale activității săvârșite de persoanele asupra cărora și-a exercitat influența”.

Toate convorbirile selectate și prezentate, fragmentat, secvențial interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională (Legea nr.51/1991) obținute de la Î.C.C.J. la cererea Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la care procurorul face referire în Capitolul I al rechizitoriului în ceea ce îl privește pe Popescu Constantin au fost realizate cu mult înaintea începerii urmăririi penale și pentru motivele arătate în preambulul prezentei hotărâri, acestea au fost excluse din probatoriu prin încheierea de ședință din 28.11.2014, măsură rămasă definitivă prin încheierea nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J. – Secția penală.

În Capitolul VI al rechizitoriului se susține că inculpatul Popescu Constantin și-a folosit influența și autoritatea ca președinte de organizație locală PSD Mehedinți asupra consilierilor Consiliului local Orșova, asupra funcționarilor Primăriei Orșova, și din cadrul Biroului de Carte funciară Orșova pentru a obține foloase necuvenite pentru SC Floricola SA (iunie 2013) și pentru SC Flamand SA aparținând lui Spiridon Ion (noiembrie 2013).

Faptele sunt descrise în Capitolul VI al Rechizitoriului (f. 242-267 R) unde sunt redată fragmente din declarațiile martorilor: Golopența Peșilă Ecaterina (f.243 R), Boțilă Eduard (f. 248-249 R), Cican Adrian (f. 250-252 R), Negulescu Constantin (f. 252-266 R), Popițu Ilie (f. 254-255 R), Spiridon Ion (f. 266 R), secvențe, fragmente din convorbiri telefonice interceptate de SRI, selecționate după relevanța apreciată de procuror sau de ofițerul care a procedat la transcrierea acestora (f. 242-248, 256-259, 263-265 R) și considerații ale procurorului cu privire la cele relatate de martorii cauzei (f. 242, 253, 254, 260-262 și 267 R).

Popescu Constantin, rezultă din rechizitoriu, deține din 2006 SC FLORICOLA SA societate care operează serviciile publice de salubritate, apă și canalizare, întreținere spații verzi, prin prestări de servicii în municipiul Orșova.

Pe de altă parte, ca lider de partid își exercită, afirmă procurorul, influența directă asupra majorității consilierilor locali și prin hotărârile Consiliului își atinge propriile interese sau ale celor ce-l înconjoară

Procurorul exemplifică aceste susțineri cu declarația martorei Golopența Peșilă Ecaterina, cu niște convorbiri telefonice interceptate SRI (excluse la 28.11.2014 de judecător) între Popescu Constantin și o doamnă (nu este identificată), cu Popescu Valentin (fiul inculpatului), cu Boțilă Eduard (membru PSD – consilier local).

Se mai afirmă de procuror că prin declarațiile lui Boțilă Eduard, Cican Adrian și Negulescu Constantin se arată modalitatea în care Popescu Constantin controla procesul de luare a deciziilor în cadrul Consiliului local Orșova.

În acest context, se arată în rechizitoriu că Popescu Constantin, folosindu-și influența a determinat în iunie 2013, Consiliul local Orșova să vândă societății sale, SC Floricola SA, 2046 mp, la un preț subevaluat față de valoarea reală a terenului, cu încălcarea legii, privind vânzarea bunurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale.

Terenul a fost concesionat acestei societăți de către Consiliul local Orșova în 2002 pentru a se cultiva material floricol (sere de flori), pentru întreținerea zonelor verzi ale orașului.

SC Floricola SA nu are ca obiect de activitate cea hotelieră. Contrar prevederilor contractului de concesiune, Popescu Constantin a construit o pensiune pe malul golfului Cernei, la intrarea în localitatea Orșova, construcție aflată în stadiu final de execuție.

La 4 noiembrie 2012 rezultă că terenul era intabulat în cartea funciară a municipiului Orșova ca proprietate a statului.

Prin hotărârea nr.54/7.06.2013, Consiliul local a aprobat, vânzarea fără licitație a terenului de 2046 mp în favoarea SC Floricola SA.

În rechizitoriu se susține că această hotărâre s-a dat cu încălcarea art.123 alin.3 din Legea nr.215/2001 și a Legii nr.7/1996, care atestă că vânzarea, concesionarea și închirierea se fac prin licitație publică în condițiile legii, iar prin derogare, constructorii de bună-credință beneficiază de un drept de preemțiune la cumpărarea terenului aferent construcțiilor, opțiunea de cumpărare, exprimându-se, după termenul de modificare stabilit de Consiliul local.

Procurorul afirmă că pensiunea s-a ridicat pe terenul concesionat cu încălcarea contractului de concesiune, ceea ce presupunea o vânzare a terenului în discuție, prin licitație publică.

Pe de altă parte, terenul era intabulat în cartea funciară ca proprietate a statului, ceea ce obliga Consiliul local să stabilească regimul de proprietate al terenului, apoi intabularea ca proprietate al domeniului public al municipiului Orșova pentru a efectua acte de dispoziție. Apoi, Consiliul local urma să promoveze o acțiune de rectificarea de carte funciară conform art.1 din Legea nr.7/1996. În susținerea acestor date s-a audiat martorul Popițu Ilie, conducătorul Biroului de cadastru și publicitate imobiliară Orșova.

Vânzarea terenului la prețul de 14320 euro s-a făcut în urma unui raport de evaluare care a subestimat valoarea reală constatată de specialiștii DNA de 20.056 euro.

După înscrierea terenului ca proprietate a municipiului Orșova, s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.1188/19.06.2013 a cărui autentificare a întâmpinat dificultăți față de mențiunile din Cartea funciară.

„Fapta inculpatului Popescu Constantin descrisă mai sus, de a-și fi folosit influența și autoritatea de președinte al organizației PSD Orșova în scopul obținerii pentru Floricola SA a unui folos necuvenit – aprobarea vânzării către aceasta a unei suprafețe de teren, cu încălcarea legii, constituie infracțiunea de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000” (f. 260 R).

Prin hotărârea din 15.02.2010, Consiliul local a concesionat societății Flamand SRL, pentru o redevență anuală de 2.028,44 euro, suprafața de teren de 246 mp, situată în zona Gării, str. Tufari nr.12, pe malul Golfului Cernei.

Pe acest teren s-a construit pensiunea turistică Țaca cu depășirea limitelor de teren (304,48 mp și anexa clădirii cu o suprafață la sol de 61,73 mp).

SC Flamand SRL a primit în concesiune, fără licitație, prin hotărârea Consiliului local Orșova din 28.02.2013 un teren de 157 mp (alăturat suprafeței de 246 mp), pe care se află o parte din clădirea pensiunii turistice Țaca, construită fără drept, pe domeniul public. Prețul acestei concesiuni privind terenul de 157 mp s-a stabilit la 3300 euro/anual.

Prin însumarea celor două terenuri 246 mp și 157 mp concesionate la 15.02.2010 și la data de 15.03.2015 prin extindere s-a stabilit un preț de 6.006,16 euro și suprafața totală de 403 mp, teren intabulat la 5.08.2013 în cartea funciară cu dreptul de proprietate al municipiului Orșova.

Procurorul susține că la acea dată 5.08.2013, figura ca proprietar în cartea funciară Statul Român, iar înscrierea mun. Orșova ca proprietar nu era fundamentată pe vreun act translativ de proprietate.

Spiridon Ion este proprietarul pensiunii Țaca situată la intrarea în mun. Orșova.

În rechizitoriu se afirmă că în toamna anului 2013 Popescu Constantin a luat cu împrumut o sumă de bani de la Spiridon Ion.

Procurorul susține că:

- Popescu Constantin, pentru a se achita de această datorie și-a folosit influența și autoritatea asupra consilierilor locali Orșova și asupra funcționarilor publici ai autorităților publice locale, pentru a-i determina să întocmească documentația necesară și să se aprobe vânzarea către SC Flamand SRL a suprafeței de teren concesionate, nerespectând cadrul legal incident.

Se mai susține că Spiridon Ion a renunțat la creanța pe care o avea împotriva lui Popescu Constantin.

În urma solicitării din 30.10.2013 a SC Flamand SRL prin Hotărârea CL nr.111/28.11.2013 s-a aprobat fără licitație publică, vânzarea terenului, în temeiul art.123 alin.3 din Legea nr.215/2001.

Aceste prevederi legale au fost încălcate întrucât SC Flamand SRL nu a fost un constructor de bună-credință și astfel nu ar fi putut beneficia de dreptul la preemțiune la vânzarea terenului pe care îl avea concesionat.

În raportul de evaluare care a stat la baza adoptării hotărârii CL Orșova se arată că suprafața de sol a construcțiilor e de 364 mp, fiind amplasate pe ambele suprafețe de teren și nu numai pe 191 mp dintr-una din suprafețe după cum se arată în anexele hotărârii.

Din raportul de constatare al specialiștilor DNA rezultă că SC Flamand SRL a construit ilegal pe domeniul public, anterior obținerii dreptului de concesiune al terenului de 157 mp obținut prin cea de-a doua concesiune.

Prețul vânzării a fost de 12.100 euro în baza raportului de evaluare ce a stat la baza HCL, un preț apropiat valorii reale apreciată de DNA prin raportul de constatare de 12.928 euro.

Acest preț a reprezentat valoarea redevenței pentru aproximativ 2 ani de concesiune favorabil pentru Spiridon Ion care a renunțat la banii 10.000 euro, datorie de la Popescu Constantin.

Rentabilitatea tranzacției pentru SC Flamand SRL, a fost corelativă cu diminuarea a veniturilor care aveau a fi încasate la bugetul local.

Aceste susțineri sunt fundamentate pe convorbirile interceptate de SRI înaintea începerii urmăririi penale a inculpatului Popescu Constantin în baza Legii nr.51/1991, excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, măsură rămasă definitivă la 16.03.2015 (f. 263-266 R – secvențe din fragmente de conversații selectate de ofițerul judiciar/procuror după relevanța).

În opinia procurorului, Popescu a urmărit „prin vânzarea terenului lui Țaca” să obțină două foloase:

- plata în acest mod a datoriei față de Spiridon Ion și
- asigurarea de bani în bugetul local al municipiului Orșova, pentru plata unor servicii pentru municipalitate efectuate de firmele aflate sub controlul său a SC Floricola SA, Energolitica Prest Serv SRL.

În dovedirea acestor susțineri se invocă declarațiile martorilor Negulescu, Constantin, viceprimarul Orșovei și Spiridon Ion, redată parțial, fragmentat la fila 266 R.

Se reține că în urma audiției convorbirii din 29.10.2013 cu Popescu Constantin martorul Negulescu Constantin a arătat că printr-o contabilă a SC Floricola SA i s-a transmis raportul de evaluare a terenului ce urma a fi cumpărat de Spiridon Ion, pe care l-a depus la secretariat să ajungă la primar.

La rândul său, Spiridon Ion a declarat la Parchet că în toamna lui 2013, printr-un apel telefonic Popescu Constantin i-a cerut cu împrumut suma de 10.000 euro, dar nu i-a remis această sumă pentru că Popescu după două zile i-a spus că nu mai are nevoie de a împrumuta nicio sumă de bani.

Procurorul presupune că „pentru rațiuni lesne de înțeles, Spiridon a negat faptul că i-a dat suma de 10.000 euro împrumut lui Popescu Constantin, conștient fiind de posibilitatea ca acea convorbire în care cei doi au stabilit acordarea împrumutului să fi fost înregistrată”, s-a apreciat însă

că „este relevant faptul că acesta recunoaște că a convenit telefonic cu Popescu Constantin asupra acordării împrumutului” (f. 266 R)

În rechizitoriu se apreciază că „rezultă cu evidență că folosul obținut de către Flamand SRL a fost unul necuvenit” pentru că nu s-a respectat procedura legală de vânzare a terenurilor proprietate UAT în sensul că:

- terenul nu putea fi vândut decât în baza unei licitații publice (art.123 alin.1 din Legea nr.215/2001);

- terenurile intabulate ca proprietate a Statului Român în cartea funciară au fost apoi intabulate ca proprietate ale mun. Orșova, fără vreun act translativ de proprietate;

- Consiliul local Orșova nu putea efectua acte de dispoziție asupra terenului anterior clarificării situației lor juridice;

- raportul de evaluare a dus la stabilirea unui preț de vânzare a terenului inferior față de valoarea reală a acestuia – după cum s-a arătat prin raportul de constatare al DNA prin care s-a apreciat că prețul vânzării avut în vedere de hotărârea consiliului local a fost de 71,4% din valoarea terenului.

Față de situația de fapt descrisă, procurorul a constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 întrucât Popescu Constantin și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Flamand SRL a unui folos necuvenit, a aprobării vânzării către aceasta, cu încălcarea cadrului legal a unei suprafețe de teren (f. 267 R).

Din rechizitoriu nu rezultă care a fost poziția procesuală a inculpatului cu privire la săvârșirea celor trei infracțiuni reținute în sarcina sa, nu au fost indicată, nicio altă probă din cele administrate în faza de urmărire penală: înscrisuri, mărturii testimoniale etc. și nici nu s-a făcut vreo referire la eventuale probe propuse în apărare de inculpatul Popescu Constantin.

La 3.04.2014 Popescu Constantin a fost audiat ca suspect, în dosarul nr.321/P/2013 și la aceeași dată ca inculpat de către Curtea de Apel București în Camera de consiliu de către judecătorul de drepturi și libertăți, în dosarul nr.2299/2/2014 (f. 53 – vol. 2 dup), (orele 02:25 – 3:14).

Ca suspect, Popescu Constantin a declarat că:

- nu recunoaște că i s-a concesionat acestuia un teren și nu avea cum să influențeze consilierii locali în acest sens;

- PSD are doar patru consilieri în Consiliul local și pentru acte cu caracter patrimonial este necesar votul a 2/3 din consilierii prezenți;

- terenul cumpărat de Popescu Constantin a fost obținut legal, avea un drept de preemțiune, întrucât pe terenul anterior concesionat exista o construcție;

- prețul a fost stabilit prin raportul de evaluare la 7 euro/mp de expertul evaluator, preț corect față de cel practicat față deși pentru terenurile învecinate;

- nu a discutat și nu l-a ajutat în niciun fel cu privire la terenul concesionat acestuia de Primărie, teren pe care se află o pensiune și cumpărat de Spiridon Ion;

- Popescu Constantin nu a împrumutat nicio sumă de bani și nu este dator lui Spiridon Ion;

- Voicu Valentina până în 2006 a lucrat la Primăria Orșova, la Urbanism și apoi ca director general la SC Floricola și nu crede că și-a însușit documente din arhiva Primăriei;

- se știe cu Duicu Adrian din 1995, sunt în relații de prietenie și acesta este nașul de cununie al fiului său, Valentin;

- în toamna lui 2013, Duicu și-a asfaltat parcare lângă locuința sa din Valea Cernei cu materiale de la Alpha Construct, cu transportul asigurat de Energoutilaj și o firmă din Craiova;

- firmele lui Popescu Constantin nu au contractat cu televiziunile lui Duicu, Tele 2 și Karisimo și nici cu Consiliul județean;

- cu Ponea Ștefan, fost șef Poliție Orșova din 2003-2006, se află în relație de amiciție.

Ca inculpat propus pentru arestare, Popescu Constantin a declarat în instanță că:

- nu este vinovat de infracțiunile de care e acuzat, nu a influențat niciun consilier în votul său, dat după propria conștiință și pe baza documentației care stă la baza hotărârii Consiliului Local, a rapoartelor compartimentelor de specialitate, a rapoartelor evaluatorilor;

- hotărârea se ia cu 2/3 din membrii prezenți ai Consiliului, respectiv cu 11 voturi, iar consilieri PSD sunt doar 4;

- nu a făcut nicio intervenție pentru nimeni și nici recomandări pentru vot, iar cererile care vin la partid sunt discutate, iar votul aparține consilierilor;
- nu are cunoștință de concesiunea pentru părinții lui Ponea;
- societatea pe care o administrează a cumpărat un teren de 2000 mp unde este construită o pensiune cu o suprafață la bază de 1100 mp și pentru care a formulat o cerere de creditare către bancă;
- vânzarea a avut loc după efectuarea unui raport de evaluare de către un expert independent și s-a votat favorabil;
- față de convorbirea telefonică lecturată de procuror, Popescu Constantin a arătat că nu-și amintește o astfel de discuție cu Negulescu cu privire la înmânarea unui raport prefectului cu privire la Cican, eliberat din funcție;
- prin ordinul prefectului s-a eliberat din funcție consilierul Cican, ca urmare a conflictului de interese, întrucât firma administrată de acesta avea contracte cu Consiliul local;
- inculpatul nu a avut o bună comunicare cu cei patru consilieri PNL, doi dintre consilierii PDL nu mai aveau susținerea partidului lor, între PSD și PP-DD a existat o înțelegere politică nescrisă, consilierii PSD fiind alături de Primarul PNL;
- Popescu Constantin nu putea da ordine lui Negulescu, iar în discuția cu acesta despre Boțilă nu era vorba decât de o recomandare;
- discuția dintre Popescu și Ponea, lecturată de procuror nu se referea la vreo tranzacție;
- nu putea să ajute pe „Țaca” în Consiliul local, nu-și amintește să fi luat vreun împrumut de la Țaca, iar discuția lui cu Erica, una prietenească, fără alte conotații, vânzarea către Țaca apreciind-o pentru obținerea de bani pentru oraș;
- prin licitația publică din 2006 a obținut pentru firma sa un contract cu Primăria Orșova prin care asigură serviciile apă-canal, salubritate și întreținere spații verzi, Primăria având, în unele luni restante la plata acestor servicii din lipsă de disponibilități;
- orice cetățean putea sesiza o stare de incompatibilitate a vreunui consilier local.

În instanță inculpatul Popescu Constantin a fost audiat la 30.07.2014 și la 28.07.2015.

Popescu Constantin și-a menținut declarațiile anterioare și a precizat că nu avea cum să influențeze trei hotărâri ale Consiliului Local, că nu a contactat vreun consilier și nici cu cei patru consilieri PSD nu a avut discuții cu privire la o hotărâre a Consiliului local.

Acesta a mai arătat că prefectul a constatat că Cican Adrian se afla în conflict de interese, că au fost două procese care au legitimat măsura dispusă de acesta.

Consiliul local, în fiecare ultime două mandate, după o procedură de evaluare, a sesizat prefectul cu privire la Boțilă iar comisia de disciplină l-a sancționat.

Și într-un caz și în altul, Popescu Constantin a negat că ar fi avut vreo legătură cu aceste două cazuri de eliberări din funcție.

Inculpatul a confirmat relațiile cordiale cu Ponea Constantin Ștefan, faptul că tatăl acestuia Ponea Constantin este o persoană cunoscută în Orșova, medic veterinar care se ocupă de îngrijirea animalelor cetățenilor, inclusiv ale lui Popescu Constantin.

Acesta a precizat că nici Ponea, nici Popescu nu și-au solicitat reciproc favoruri, servicii, ceva ilegal din perspectiva atribuțiilor lor de serviciu.

Inculpatul a declarat că nu a avut nicio discuție cu Ponea Constantin Ștefan legată de concesiunea unui teren, ci a avut mai multe discuții cu acesta cu privire la defecțiunile de la instalația distribuției apei potabile la locuința dlui Ponea Constantin din Orșova, în calitatea de operator de servicii a lui Popescu Constantin.

Printre alte precizări, inculpatul Popescu a arătat că terenul cerut în concesiune de dr. Ponea este o fâșie de vreun metru și jumătate lățime în jurul clădirii cabinetului veterinar, proprietatea doctorului, folosită de acesta pentru care nu știa dacă face vreo plată.

Terenul nu se află în centrul Orșovei.

Consiliul a dat zeci de hotărâri pentru a lămuri astfel de situații și nu s-a refuzat nicio solicitare de acest gen. Consiliul a procedat corect să treacă terenul din proprietatea statului în cea a municipiului Orșova și prin hotărâre să se aprobe concesiunea solicitată de dr. Ponea. Hotărârile au fost validate de prefectură și nimeni nu a contestat legalitatea lor, astfel că s-a operat în consecință în cartea funciară.

Între cadastru și primărie a existat un litigiu finalizat printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă din 2009 cu privire la terenurile din Orșova, cu situație juridică neclară.

Și lui Boțilă i s-a concesionat un teren lângă cel cumpărat de la Popescu Constantin.

Niciodată nu a discutat cu Duicu despre fâșia de teren din jurul dispensarului pentru a interveni în legalizarea situației aceluși teren. Duicu și Ponea Constantin Ștefan au fost colegi de școală și familiile erau apropiate.

Inculpatul l-a cunoscut pe Duicu și familia acestuia în 1990 și în 2011 a devenit nașul băiatului și al nepoatei sale.

De câte ori inculpatul a cerut să fie audiat, audierile vizau doar persoana și activitatea lui Duicu.

Inculpatul a precizat că nu a intervenit și nici n-ar fi avut cum să influențeze hotărârile Consiliului, oricare ar fi fost ele, nici concesionarea celor 240 mp pentru drul Ponea.

El a devenit președinte PSD Orșova la 11.03.2013, iar în Consiliul nu erau decât 4 membri PSD și nici acesta nu avea cum să le determine votul.

Până la declarația lui Boțilă de la Parchet, a fost în relații bune. Boțilă în ambele mandate 2008 și 2012 s-a aflat în conflict cu consilierii locali care au dat calificări negative prestației sale ca secretar al Primăriei.

În aceeași situație se afla și cu Cican. S-a aflat în relații bune cu frații Cican, dar Cican Adrian a avut probleme cu proprii colegi de Consiliu și de partid, astfel încât doi dintre colegi au trecut la USL.

Inculpatul a arătat că a aflat de la consilierul Stoica Marius că s-a votat concesiunea pentru Ponea de a cărui cerere nu a avut știință și nici cine a elaborat raportul de evaluare pentru concesionare.

La ședințele de partid participau consilierii locali și cei 200 de membri iar inculpatul participa la ședințele Consiliului unde se discuta bugetul, investițiile, ca patron al firmei care asigura serviciile publice de apă, canal, spații verzi.

Stoica nu l-a sunat în timpul ședințelor, cu el a discutat după ședința din 30.04.2014, când i-a povestit disputa dintre Negulescu Constantin – viceprimar și consilierul local al PDL – Sănătescu Viorica și i-a spus de concesionarea terenului doctorului Ponea.

Înainte de ședința din 30.04.2014, inculpatul a avut o discuție cu Boțilă Eduard cu privire la un proiect despre zonarea pe taxe și impozite a Orșovei și care ulterior a iscat un litigiu, dar în final s-au mărit taxele pentru zonele D care au trecut în zona A.

După alegerile din 2012, Consiliul local era format din 9 membrii USL la care s-au afiliat 1 consilier PP-DD, 2 PD și 5 consilieri PD. Manea Ion – primarul Orșovei – PNL și Negulescu Constantin – PC erau invitați la ședințele de partid (PSD) li se aducea la cunoștință proiectele primăriei, fondurile europene pentru reabilitarea serviciului de apă, canal, înfrumusețarea parcurilor etc.

Popescu a arătat că nu a avut discuții cu niciun consilier punctual cu privire la o hotărâre a Consiliului.

Popescu este din 2000 acționar principal la SC Floricola SA și în 2002 i s-a concesionat terenul de sub clădirile societății pentru ca în iunie 2013 din suprafața de 8031 mp concesionați să i se vândă 2046 mp cu 7 euro/mp. Terenul era proprietate privată a Primăriei la momentul vânzării, iar raportul de evaluare a fost întocmit de un expert independent desemnat de primărie. Construcția pensiunii a avut loc în 2006 cu respectarea tuturor avizelor, cu certificat de urbanism, respectându-se termenul de un an și intervalul înălțuntru cărui era obligat, prin lege, să edifice construcția la care s-a obligat. În ce privește societatea, a operat dreptul de preemțiune și nu s-a pus în discuție licitația.

A existat un litigiu privind titularul dreptului de proprietate al statului și respectiv al primăriei și s-a dat HCL nr.18/18.02.2003, prin care s-a statuat trecerea bunurilor de inventar ale Consiliului local din domeniul public în domeniul privat al primăriei. Cartea funciară a fost modificată în 2013.

Popescu a mai precizat că înainte de a se încheia contractul de vânzare-cumpărare pentru terenul de 2046 mp a avut o discuție cu viceprimarul Negulescu, arhitectul șef Ionași Erika, directorul direcției economice a Primăriei Golopența și Popițu Ilie conducătorul Biroului de cadastru,

căroră le-a solicitat să lămurească situația terenului fi aparține statului, domeniului public sau privat al primăriei pentru ca vânzarea să fie legală și să îndeplinească toate condițiile normative. La acel moment s-a afirmat că lucrurile sunt lămurite deoarece avusese loc trecerea din domeniul public în domeniul privat al terenului în discuție.

Pe parcursul urmăririi penale a solicitat audierea tuturor consilierilor și efectuarea unei expertize tehnice fără a primi vreun răspuns în vreun fel la aceste cereri de probatorii.

Pe Spiridon zis Țaca l-a cunoscut de multă vreme, colaborează în afaceri. Spiridon are o proprietate construită pe terenul proprietatea privată a Primăriei și în 2013, în urma solicitării sale, efectuării procedurilor legale, Consiliul local, cu o majoritate absolută de 15 voturi, doi consilieri absentând, a dat hotărârea prin care s-a aprobat vânzarea terenului concesionat de 246 mp pe care se află construcția din anul 2010.

Spiridon este în bune relații cu toate notabilitățile orașului, cu șefa Biroului de urbanism, cu arhitectul șef Ianoși, pensiunea sa este bine cotate, iar acesta este patronul singurei case de schimb valutar din Orșova. Spiridon a beneficiat de dreptul de preemțiune și nu s-a inițiat astfel procedura de licitație.

Inculpatul i-a cerut un împrumut de 10.000 euro lui Spiridon, împrumut la care în final nu a mai apelat întrucât a găsit o altă soluție.

Popescu Constantin este cunoscut ca o persoană deschisă, abordabilă, sprijinea pe cei care apel la el pentru probleme de familie, de sănătate. El a organizat evenimente, nu din considerente electorale, pentru ajutorarea unei tinere în suferință, pentru pensionarii nevoiași.

Din 2006 este singurul operator de servicii publice și sunt persoane care nu-l agreează pentru că i-a acționat în judecată pentru neplata serviciilor prestate de SC Floricola SA, a câștigat 400 de procese cu rău-platnicii de pe urma căroră are de recuperat 8 miliarde de lei dar pentru care nu a exercitat nicio procedură de recuperare

*
* *

În dovedirea acuzațiilor procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a solicitat să se administreze următoarele probe:

1. Proba cu înscrisuri:

- Dispoziția nr.264/17.04.2013 a primarului Manea Ion cu privire la eliberarea din funcție a lui Boțilă Marian – vol. 23, vol.11 – f. 551 (aflat în vol. 23 – f. 488 dup) și anexa la dispoziție (f. 553-561 – vol. 23 dup);

- dispoziția nr.229/1.04.2014 de eliberare a lui Boțilă Marian în funcție (f. 471 – vol.23 dup din vol. 17 aflat în interior vol. 23 dup);

- dispoziția nr.266/19.04.2013 de numire a numitei Enea Alina Maria în funcția de secretar al Primăriei Orșova (f. 569 – 574 – vol. 23 și vol. 33 dup);

- Ordinul prefectului nr 126/25.04.2013 de încetare a mandatului de consilier local al mun. Orșova Cican Adrian (f. 886-887 – vol. 23 dup);

- Anexa HG nr.963/2002 atestarea domeniului public și privat al mun. Orșova (f. 792 – 868 – vol. 23 dup);

- ședința din 30.04.2013 a Consiliului local;

- proces-verbal de ședință (f. 1-294 și 12 vol. 34 dup);

- convorbiri telefonice interceptate de SDRI înaintea începerii urmăririi penale, în baza Legii nr.51/1991 ca urmare a mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție la cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dintre Popescu Constantin și Ponea Constantin Ștefan, Boțilă Eduard și Stoica Simion Marius vol. 13 date de trafic dup – (convorbiri excluse definitiv la 16.03.2015 prin încheierea nr.339 a Î.C.C.J. – Secția penală);

2. martorii: Ianovici Ion (f. 77-78 vol.37 dup);

Popițu Ilie (f.81-84 vol.37 dup);

Boțilă Eduard (f.117 -122 vol.37 dup);

Borugă Cătălina (f.359-360 vol.37 dup);

Elena Alina-Maria (f.75-76 vol.37 dup);

Boțilă Marian (f.98-101 vol.37 dup);

Golopență Pepsilă Ecaterina (f.67-74 vol.37 dup);

Stuparu Elena (f.361-364 vol.37 dup);
Spiridon Ion (f.365-367 vol.37 dup);
Voicu Valentina (f.356-358 vol.37 dup);
Cican Adrian (f.146-151 vol.37 dup);
Negulescu Constantin.

Inculpatul Popescu Constantin a solicitat și s-au administrat probe cu martori și cu înscrisuri (f.302-316 – vol.8 C.A.B. și vol. 20 C.A.B.), expertiză tehnică judiciară evaluatorie, după cum urmează:

1. martori: - consilieri locali ai mun. Orșova:
- Negulescu Constantin, Caprionu Nicolae, Stoica Marius Simion, Grețuleanu Poenaru Sorin Claudiu, Lepădătescu Florian, Papava Dan Ovidiu, Vesa Ion, Basaraba Toma, Neghina Ștefan, Cergan Adrian, Ghergulescu Ion, Boțilă Eduard, Iovanovici Mirela, Patasanu Petre, Sperdea Mireea Ion, Nemeș (Popescu) Mihaela Codruța, Trusca Aurelian și Sanatescu Viorica și martorii din lucrări.

2. Înscrisuri aflate la filele 8 și 12,14,16,17,20,21,26,22,23,24,25 – vol.9 C.A.B. privind proprietățile domeniului privat al mun. Orșova; la filele 26 și 29,32,41,42,46,50,51,52,53,54 – vol.9 C.A.B. privind procedura concesiunii terenurilor inclusiv referitor la doctorul Ponea; la filele 65 și 66,68-70,71,72,91,92,93,94,95,96,100 – vol.9 C.A.B. referitor la traseul juridic al SC Floricola SA; la filele 102 și 104, 107, 108, 111, 112, 116, 117, 118, 119, 140, 141, 142, 144, 145, 147, 148, 149 – vol.9 C.A.B. referitoare la SC Flamand SRL; la filele 156,157,158,159,161-171 – vol.9 C.A.B. legate de martorul Cican Adrian și activitatea acestuia la nivelul Consiliului Local; la filele 174, 175, 183, 185, 188, 189, 192, 195, 198, 201, 204, 207, 210, 213, 216, 217, 218, 220 – vol. 9 C.A.B. privind pe familia Boțilă Eduard și Eduard.

3. Expertiza tehnică judiciară evaluatorie care a avut ca obiect subevaluarea terenurilor imobile vizate de HCL nr.42/30.04.2013, HCL nr.54/7.06.2013 și HCL nr.118/28.11.2013.

Obiectivele expertizei au vizat valoarea de piață a terenurilor imobile respective, în ce măsură rapoartele de evaluare aflate la baza emiterii hotărârilor au stabilit valoarea corectă pentru concesiune, vânzare și dacă prin aceste hotărâri s-au creat prejudiciile bugetului local al Primăriei Orșova.

Sub acest aspect probatoriu, s-au încuviințat experți parte pentru Parchet, și cei doi inculpați Ponea și Popescu – experții Danciu Dănuț și Avram Costin Daniel.

După depunerea raportului de expertiză, de către experta desemnată de instanță Dunăreanu Raluca, s-au depus opiniile expertului parte Barbu Ana Maria Daniela al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA la care procurorul a renunțat după ce aceasta a devenit ori urma să devină specialist în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și ale expertului Danciu Dănuț, propus inculpatul Popescu Constantin Ștefan. S-a răspuns la obiecțiunile formulate în cauză de expertul desemnat de Curte.

Inculpatul Popescu Constantin a renunțat la expertul parte Avram Costin Daniel și a achiesat la concluziile raportului de expertiză.

Curtea a procedat la omologarea raportului de expertiză efectuat de expertul desemnat de instanță Dunăreanu Raluca.

Terenul de 242 mp cesionat doctorului Ponea Constantin pe o perioadă de 49 de ani a fost evaluat de expertul Primăriei Orșova prin Raportul aprobat de Consiliul local, la o redevență de 25.062 lei, plătită pe durata a 10 ani.

Specialiștii DNA au apreciat valoarea de piață a aceluiași teren la 28.356 lei.

Expertul desemnat de instanță Dunăreanu Raluca a stabilit valoarea redevenței pentru terenul de 242 mp la 26.700 lei.

S-a constatat astfel o diferență de 1638 lei care se înscrie în marja de precizie acceptabilă admisă de ANEVAR.

În ceea ce privește terenul de 2046 mp vândut prin Hotărârea Consiliului Local Orșova către SC Floricola SA, expertul Primăriei a stabilit valoarea de piață de 14.320 euro.

Specialiștii DNA au apreciat că valoarea de piață a acestui teren este de 20.056 euro.

În baza probelor de la dosar, expertul desemnat de instanță a stabilit că valoarea de piață a terenului în discuție este de 17.300 euro și că diferența de 2980 euro față de valoarea inițială (14.320 euro) se înscrie în marja de precizie acceptabilă admisă de ANEVAR.

Terenul de 403 mp vânduți către SC Flamand SRL de Consiliul Local Orșova a avut stabilit ca preț suma de 12.100 euro.

Specialiștii DNA au apreciat că valoarea de piață a acestui teren se ridică la 12.928 euro.

În urma expertizării terenului de către Dunăreanu Raluca, expert desemnat de instanță, s-a stabilit ca valoare de piață pentru terenul de 403 mp suma de 12.000 euro.

Raportat la valorile stabilite de specialiștii DNA, de expertul desemnat de instanță și de expertul Primăriei, s-a apreciat că diferențele sunt infime și că ele se înscriu în marja de precizie, acceptabilă, admisă de ANEVAR.

La dosar s-au depus înscrisurile încuviințate și s-a trecut la audierea, sub prestare de jurământ, a martorilor încuviințați, audiați în faza de urmărire penală și propuși în instanță.

*
* *

În dovedirea acuzației descrise în Capitolul I din rechizitoriul privind săvârșirea de către Popescu Constantin a infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 s-a solicitat în instanță audierea martorilor Ianoși Ion, Popițu Ilie și Boțilă Eduard, audiați și în faza de urmărire penală (vol. 15 și 14 C.A.B.).

Procurorul susține prin Rechizitoriul că Duicu Ioan-Adrian i-a cerut lui Popescu Constantin și acesta s-a conformat, să-și folosească influența și autoritatea de șef al organizației locale PSD Orșova, asupra consilierilor locali din Orșova pentru a se aproba concesionarea unei suprafețe de teren – două fâșii, în total 242 mp către Ponea Constantin.

Pentru a dovedi această pretinsă activitate infracțională, **Ianoși Ion** audiat la Parchet la 2.04.2014 a declarat că:

- într-o după-amiază în aprilie 2013 a fost în vizită la Popescu Constantin, în Coromnic, unde se mai aflau Manea Ion, Duicu Ioan-Adrian și șeful martorului, Ponea Constantin Ștefan, ocazie în care nu s-a discutat nimic despre concesiunea vreunui teren pentru dr. Ponea Constantin;

- martorul a aflat de la soția sa, arhitect șef al Orșovei, Ianoși Erica despre cererea doctorului Ponea Constantin de a i se concesiona o suprafață de teren din fața cabinetului veterinar, teren care aparține domeniului Consiliului local al Orșovei.

- **nu are cunoștință** ca Popescu sau Duicu să fi intervenit la consilierii locali să aprobe această concesiune, niciunul, **nici celălalt nu au intervenit vreodată în activitatea de comisar șef a martorului** (f. 77-78 – vol. 37 dup).

În instanță la 19.07.2016, Ianoși Ion și-a menținut declarația de la Parchet și a precizat că nu s-au făcut nici presiuni, nici intervenții cu privire la terenul în discuție. Acea porțiune de teren nu avea mare importanță, ea a fost concesionată cu respectarea legalității procedurilor și îndeplinirea condițiilor de concesionare prin hotărâre de Consiliu local.

Cu referire la același subiect a fost audiat la Parchet la 7.04.2014 și **Popițu Ilie** registrator carte funciară la Biroul de Cadastru și publicitate imobiliară Orșova, unde din 2007 ori 2008 îndeplinește funcția de conducător al acestui Birou.

În declarația sa martorul a precizat:

- prin anii 1967-1971 Statul Român prin decrete ale Consiliului de Miniștri a expropriat mai multe terenuri pe malul Dunării; toate aceste terenuri expropriate s-au făcut în interesul statului, rămânând în proprietatea lui și în administrarea operativă care a fost în final a municipiului Orșova;

- prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.2147/1967 consiliile locale au primit dreptul ca aceste terenuri să fie date în proprietate, folosință veșnică persoanelor strămutate, dintre aceste terenuri unele nu au fost date în proprietate/folosință ci au rămas în administrarea Primăriei orșova, ca în cazul de față;

- odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.213/1998 și a HG nr.963/2002 s-a atestat situația juridică a terenurilor care din proprietatea statului au devenit, conform anexelor HG, proprietatea municipiului Orșova;

- întrucât terenurile nu erau corect identificate ca imobile, când Primăria a cerut înscrierea lor în cartea funciară, s-a menționat ca proprietar statul român deși proprietarul este municipiul Orșova cum rezultă din HG nr.963/2002;

- pentru a dispune asupra vreunui astfel de teren, Primăria trebuie să-i dea număr de identificare înscris în planul cadastral al Orșovei;

- una din persoanele autorizate întocmește documentația cadastrală, se înaintează spre avizare la OCPI Mehedinți, se introduce în baza de date grafice și se fac mențiunile în cartea funciară, respectiv transcrierea imobilului în cartea funciară, Primăria eliberează un extras de carte funciară de informare și încheierea de carte funciară, apoi, prin hotărâri ale Consiliului local, Primăria dispune asupra terenului prin concesionare, - trecerea din domeniul public în domeniul privat și prin vânzare;

- în cazul concesiunii, în baza contractului încheiat, la cererea concesionarului se înscrie în cartea funciară dreptul său de concesiune, iar în cazul vânzării, prin act autentic notarial, acesta este transmis de notar pentru înscriere în cartea funciară;

- în urma unor divergențe dintre Primărie și Biroul de cadastru, Judecătoria Orșova (2005) a obligat Biroul de cadastru să înscrie în loc de proprietar Statul Român, să treacă în domeniul public al municipiului Orșova;

Biroul de cadastru nu a respectat această hotărâre judecătorească întrucât terenurile trebuiau identificate și cadastrate;

- în speță, în februarie 2013 Primăria a cerut deschiderea unei cărți funciare, și atribuire de număr cadastral cu privire la cele două terenuri ce fac obiectul cauzei, ceea ce s-a și realizat în baza documentației transmise de Primărie, după care în 5.06.2013 la cererea concesionarului s-a înscris în cartea funciară concesionarea;

- terenurile respective sunt amplasate în artera de circulație ce deservește Piața Centrală Orșova și fostul dispensar veterinar cumpărat de Ponea Constantin;

- nu s-a făcut nicio intervenție sau presiune asupra martorului de nimeni pentru a opera înscrierea în cartea funciară a acestui teren ori a concesiunii lui (f. 81-84 – vol. 37 dup).

La 6.05.2016, martorul audiat în instanță a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- hotărârea judecătorească ce prevede că terenurile aparținând statului să fie înregistrate ca aparținând domeniului public al mun. Orșova nu s-a pus în executare întrucât lipsesc semnele topografice/cadastrale, dar lucrurile s-au reglementat astfel încât la înscrierea în cadastru se emite de Primărie o adeverință în care se menționează anexa hotărârii de guvern care atestă că terenul face parte din domeniul public al Orșovei;

- Primăria Orșova a cerut deschiderea unei cărți funciare, alocarea de număr cadastral pentru terenul aflat în fața clădirii – proprietatea dr. Ponea, vălurit, cu iarbă, între doi pini, Biroul de cadastru a transmis încheierea de carte funciară prin care s-a înființat cartea funciară și s-a înscris identificatorul unic;

- Consiliul local a trecut din domeniul public în domeniul privat al Orșovei terenul pentru care dr. Ponea a plătit taxele de concesiune privind intabularea dreptului de concesiune;

- reglementarea situației operează doar la cererea Primăriei ori a Consiliului local, cu sarcina dreptului de concesiune al lui Ponea Constantin;

- Biroul de cadastru a fost parte în procesul cu Primăria în care s-a pronunțat sentința civilă nr.641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova și unde s-a dispus „operarea în registrele CF, Partea a II-a, a dreptului de proprietate publică al mun. Orșova asupra imobilelor înscrise în HG nr.963/2002 anexa 3, în loc de Statul Român”, dar nu s-a operat vreo mențiune la deschiderea respectivei cărți funciare în acest sens.

Boțilă Eduard este unul din martorii audiați la Parchet (24.04.2014), fost consilier local PSD, președintele compartimentului de urbanism, fiul lui Boțilă Marian fost secretar al Primăriei și al lui Boțilă Elena, șefa direcției juridice din Primărie.

Din declarația acestuia se rețin următoarele:

- datorită unor discuții contradictorii cu Popescu Constantin, Boțilă Eduard a demisionat din calitatea de consilier local al PSD – Orșova și a apreciat că șeful organizației PSD- Orșova s-a aflat în spatele contractelor și amenzilor primite la pensiunea pe care o avea din 2010 până în 2013 când

și-a încetat activitatea, având în vedere discuțiile pe care le-a avut cu Tutulescu Cătălin, Budu Brandușoiu Ilie etc.

- martorul a mai declarat că în exercitarea mandatului de consilier nu a respectat directivele date de Popescu Constantin, unele venind de la Duicu Ioan-Adrian;

- potrivit declarației de față, înainte de ședința de consiliu, erau convocați de Popescu Mihaela și Popescu Constantin pe linie de partid, spunea cum să voteze proiectele de pe ordinea de zi, respectiv cele susținute de Popescu și Negulescu urmau să treacă, mai puțin restul proiectelor, prin votul consilierilor USL și al lui Ghergulescu Ion (PDL), Stoica Marius (PP-DD), Pălășanu;

- Popescu Constantin venea la ședințele publice ale Consiliului fie ca patron al SC Floricola SA, fie ca șeful organizației PSD Orșova, iar când nu era în sala de ședință, precizează martorul, Stoica Marius sau Popescu Mihaela lăseau deschise telefoanele pentru ca Popescu să audă dezbaterile și să știe cum se votează;

- Boțilă Eduard se abținea la vot în unele situații, întrucât se sfătuia cu părinții săi (Boțilă Marian și Boțilă Elena), care aveau mai multă experiență și competență decât acesta;

- pe de altă parte tatăl și mama acestuia amendau din punct de vedere juridic proiectele inițiate de Popescu Constantin și Negulescu Constantin (viceprimar);

- între Popescu, Negulescu și Boțilă Marian existau discuții cu privire la proiectele lor și a faptului că Boțilă posta pe facebook comentarii legate de referendum, ceea ce a contribuit la decizia lui Boțilă Eduard să se retragă din Consiliu;

- martorul a mai afirmat că Popescu Constantin l-a atras pe Ghergulescu Ion, pe Stoica Marius, pe Pălășanu de partea USL (PSD) pentru a-și asigura majoritatea în Consiliul local facilitându-le concesionarea și apoi cumpărarea unui imobil, numiri în funcție la Parcul Natural Porțile de Fier, inclusiv pentru soție, ori director la Liceul de Marină;

- terenul pentru concesionare în favoarea familiei Ponea a fost introdus pe ordinea de zi deși acesta figura ca proprietate a statului și a UAT Orșova, însă acest proiect impus de Popescu și Negulescu a trecut cu peste 2/3 din membrii prezenți, deși terenul nu putea fi înstrăinat, dat fiind statutul lui juridic;

- martorul nu și-a amintit cum a opinat ca președinte al compartimentului de urbanism cu privire la această concesiune ca ea să poată ajunge pe ordinea de zi și nici cum a votat ca membru în Consiliul local;

- Boțilă Eduard a arătat că Cican Adrian a fost suspendat și apoi i s-a încetat mandatul de consilier local pentru conflict de interese, opinând însă că, după părerea lui, acest lucru s-a datorat dorinței lui Popescu Constantin; Cican nu era agreat pentru că încurca proiectele lui Popescu și Negulescu, exprimând situația reală a acestora; de altfel, Boțilă a afirmat că într-o discuție telefonică, Popescu i-ar fi spus că Cican „o să dispară din Consiliu”;

- în februarie-martie 2013 a fost chemat de urgență, ca președinte al comisiei de licitație, să participe la o astfel de procedură prin care se concesiona soțului lui Enea Alina, consilier juridic și secretar cu delegație în Primărie (prin eliberarea din funcție a lui Boțilă Marian) un teren de 280 mp în str. Grațca, în Orșova; a apreciat că procedura a fost viciată, a vrut să verifice documentele cu compartimentele de specialitate dat fiind rapiditatea efectuării acestei licitații unde au mai fost două oferte (subalterni ai soțului lui Enea) în plic, astfel că la insistențele doamnelor Golopența și Ianoși care i-au spus că-i telefonează lui Popescu Constantin, a semnat procesul-verbal, asumându-și doar responsabilitatea privind deschiderea plicurilor de licitație;

- între consilieri existau neoficial discuții, înainte de ședință, cu privire la zonarea orașului și intențiile de concesionare de terenuri și vânzarea lor prin licitații pentru a se obține, într-un timp mai scurt, sume mari de bani la bugetul local, care urmau în baza comenzilor Primăriei să ajungă pentru serviciile prestate la firma lui Popescu, în opinia martorului; în acest mod s-a scurtat termenul de plată a taxelor de concesiune de la 25 de ani la 10 ani.

Din comisia de licitație au mai făcut parte pe lângă consilieri locali, persoane din primărie, reprezentanți de la ANAF și Mediu.

- întrucât a gândit că Popescu are vreun interes pentru această licitație, după ce aceasta a avut loc, l-a sunat pe Popescu, îndoind de nelegalitatea licitației ca și de alte situații similare;

- Boțilă Eduard s-a opus și proiectului de zonare a orașului, de trecere de la zona D la zona A, cu creșterea de impozite și taxe, cu justificarea dată de Popescu să crească bugetul local al

Primăriei, sens în care a existat și un proiect de a se vinde terenurile concesionate deja celor care doreau să le cumpere;

- creșterea bugetului prin aceste venituri asigura plata serviciilor efectuate de societăți comerciale, între care și SC Floricola SA, în condițiile în care Primăria nu avea bani să-și plătească debitele;

- martorul a precizat că 75% din bugetul local mergea la SC Floricola SA unde Popescu era acționar (f. 117-122 – vol. 37 dup);

- banii obținuți din concesiuni sau vânzări de teren ajungeau în bugetul Primăriei și erau direcționați de primar.

În instanță, la 30.05.2016, **Boțilă Eduard** și-a menținut declarația de la Parchet și a arătat că:

- a demisionat din cauza presiunilor lui Popescu Constantin față de familia acestuia, întrucât nu răspundea la actele lui ilegale, în aprecierea martorului (ex.: licitația pentru concesionarea terenului pentru Enea Alina, secretar cu delegație în locul tatălui său Boțilă Marian);

- nu era chemat la ședințele de partid sau erau consilieri care nu veneau, lipseau întrucât nu erau de acord cu Popescu Constantin – ex: consilierul Trușcă Aurelian (PNL);

- când pe ordinea de zi era un punct ce viza pe unul din părinți, nu i se puneau la dispoziție documente (ex.: trecerea mamei, prin schimbarea organigramei din șefă serviciu juridic în funcționar la serviciul taxe și impozite);

- cu privire la terenul concesionat lui Boțilă Eduard în urma unei licitații contestate, și câștigate după un proces, în 2009 s-a formulat de către acesta o cerere de extindere care s-a admis prin hotărârea Consiliului doar în baza unui raport de evaluare efectuat de un evaluator la solicitarea Primăriei (terenul pe care se afla o stație de autobuz), probabil cu documente semnate de unul sau ambii părinți ca secretar al Primăriei, respectiv șefă a oficiului juridic;

- în ce privește terenul concesionat doctorului Ponea, comisia de specialitate, pe baza documentelor puse la dispoziție a dat un aviz favorabil;

- martorul, asemenea celorlalți consilieri, a votat în sensul aprobării concesiunii pentru dr. Ponea pentru că personal a fost convins de justetea documentelor înaintate de serviciul de specialitate, cu respectarea regulilor procedurale și nu pentru că Popescu la o întâlnire de partid le-a cerut să voteze în favoarea acelei solicitări tuturor celor prezenți între care Căprioru, Guțuleanu, Nemeș Mihaela, Negulescu și Stoica;

- martorul nu l-a cunoscut pe Ponea Constantin Ștefan, știa însă că se bucura de apreciere și era una din cele mai promițătoare persoane din poliție, nici de la această persoană nici de la Duicu, direct sau indirect nu a primit vreo sugestie legată de votul pentru vreun proiect de hotărâre de consiliu.

- în timpul ședinței consilierii aveau telefoanele asupra lor și le puteau folosi sau lăsa deschise, a mai afirmat martorul Boțilă;

- mai precizează martorul că Popescu Constantin le cerea să voteze proiectele de hotărâri propuse de primar sau de PSD ori USL și să se respingă prin vot proiectele propuse de PDL;

- Boțilă a mai arăta că Negulescu a venit în biroul lui Popescu, cu mapa de corespondență a Primăriei să-și dea acesta cu părerea și apoi s-a trimis primarului; a făcut presiuni asupra mamei sale – șefa oficiului juridic, asupra tatălui său secretarul Primăriei pentru a obține avizele necesare proiectelor USL;

- mama martorului colabora bine cu conducerea Primăriei dar avea și probleme din cauza celor care întârziu efectuarea lucrărilor și finalizarea lor;

- în opinia martorului, Cican Adrian, consilier PDL, văzut ca un profesionist corect și care a avut o problemă de incompatibilitate;

- Ghergulescu și Pătășanu de la PDL erau obidenți lui Popescu, iar la sediile de partid aceștia erau invitați ca și Stoica;

- martorul a declarat că a avut discuții cu Negulescu care s-a plâns că trebuie să fie subordonat lui Popescu și să voteze cu PSD în prezența lui Papavă, Cican și Sănătescu Viorica; Negulescu nu putea rămâne în funcție dacă nu era susținut de grupul USL;

- martorul a votat, conform voinței lui, concesionarea terenului în favoarea dr. Ponea deși îi spusese lui Popescu că regimul juridic al acestuia îl definea ca aparținând statului; acesta i-a răspuns

că lucrurile sunt corecte și după vot a aflat de la mama lui că terenurile prin hotărârea judecătorească deveniseră din bunuri ale domeniului public al statului, în bunuri ale domeniului public al Orșovei și că oficiul de cadastru trebuia să facă modificările necesare;

- martorul nu-și amintește cum a votat pentru concesiunea lui Ghergulescu despre care i-a spus lui Popescu că s-a făcut cu încălcarea procedurilor, ceea ce i-a atras admonestări din partea acestuia întrucât concesiunea era o răsplată pentru un vot dat unui proiect USL;

- martorul, fiind consilier local, a licitat pentru concesionarea unui teren unde au mai participat Ghergulescu și o altă persoană care a câștigat licitația cu peste 500.000 euro, dar a pierdut taxa de participare și s-a organizat apoi o altă licitație câștigată de Ghergulescu;

- Popescu, potrivit spuselor martorului Boțilă, are susținere din partea lui Drăghia, prefectul județului și a lui Duicu Ioan-Adrian fără a fi sigur dacă sunt doar speculații sau susțineri reale;

- martorul nu a purtat niciodată direct, telefonic vreo discuție cu Duicu Ioan-Adrian;

- martorul a insistat în declarația dată asupra relațiilor conflictuale dintre Popescu și părinții lui Boțilă Eduard: Popescu i-a cerut lui Boțilă Marian să reazeze relațiile dintre aceștia în mod pașnic, dar a făcut „demersuri să o distrugă pe mama acestuia”, apreciată și respectată ca șefa oficiului juridic din Primărie, iar la ieșirea din închisoare a fratelui martorului, Boțilă Viorel, Popescu i-a adresat cuvinte amenințătoare, plângerea martorului adresată DNA la poliție a rămas nesoluționată;

- între familia Boțilă și Popescu este o relație încrâncenată, deși cei dintâi nu i-au făcut nici un rău lui Popescu Constantin, ci martorului „doar sesizări atunci când a fost cazul” dar fără rea intenție;

- martorul a mai arătat că Popescu s-a oferit, în dorința pentru o mai bună comunicare cu familia Boțilă, să-l ajute pe Boțilă Eduard cu plata taxelor școlare, dar acesta a refuzat;

- în opinia martorului, Popescu avea o atitudine dușmănoasă față de acesta pentru că după ce Boțilă a demisionat din calitatea de consilier local și din PSD mai multe instituții au început controale la pensiunea ce o deține, și persoane ca Felix Manta, Novăcescu Deni îi urmăreau pe cei ce veneau în control (de la Mediu, Protecția consumatorului, Poliția economică, Pompieri etc) și-i raportau lui Popescu Constantin, de unde a tras concluzia că acesta era în spatele acestor acțiuni;

- din martie-aprilie 2016, martorul este membru PNL și face parte din organizația județeană condusă de Cican Adrian care a făcut sesizare la poliție că Popescu Constantin a încălcat măsura controlului judiciar, iar martorul și mama sa Boțilă Elena au fost audiați ca martori.

La 2.04.2014 a fost audiat la Parchet și **Boțilă Marian**, fostul secretar al Primăriei Orșova, tatăl consilierului Boțilă Eduard și soțul Boțilă Elena, la momentul acela șefa oficiului juridic al Primăriei.

Acesta a declarat că:

- a fost secretarul Primăriei din 1996 și până în 2012 a avut relații cordiale cu Popescu Constantin, Duicu Ioan-Adrian și Negulescu Constantin;

- a avut discuții cu Popescu Constantin cu privire la niște propuneri pe care martorul nu le-a agreeat, socotindu-le nelegale, chiar dacă Popescu l-a invocat pe Duicu care i-ar fi împărtășit acele puncte de vedere;

- a mai fost un incident în decembrie 2012 când soția lui Boțilă nu i-a avizat un proiect lui Popescu Constantin care crescuse prețul lunar plătit de Primărie pentru furnizare de apă;

- firma lui Popescu Constantin presta servicii la comanda Primăriei, inclusiv s-a ocupat de dezapezirea drumului național ce trece prin Orșova, fiind plătit de primărie, deși întreținerea acestui drum era în administrarea Regiei de Drumuri Timișoara, drum a cărui întreținere a fost preluată în septembrie – octombrie 2012 prin hotărârea Consiliul local de orașul Orșova;

- în Consiliul local USL avea majoritatea de voturi (4 PSD, 4 PNL) la care s-au alăturat și 2 PDL, consilieri care și-au pierdut sprijinul politic;

- în noiembrie 2012, Boțilă Marian a avut o discuție cu Popescu Constantin despre care i-a spus că Duicu are cunoștință și achiesează la scoaterea la licitație a 14 parcele de teren în Orșova până la primărie și pe malul Dunării, parcele care nu existau decât sub apă; au avut discuții cu privire și la alte suprafețe de teren de pe malul Cernei, propuneri pe care martorul nu le-a agreeat;

- în ianuarie 2013 consilierii locali i-au evaluat activitatea martorului cu note foarte mici și primarul Manea a emis decizie de eliberare din funcție pentru incapacitate profesională, decizie contestată și suspendată, martorul revenind în funcție în martie 2013;

- consilierii locali au sesizat comisia de disciplină din cadrul prefecturii pentru nereguli care nu existau în realitate și a fost eliberat din funcție pentru indisciplină, fiind invocată și dorința lui Duicu în acest sens, la 16.04.2013;

- în locul lui Boțilă Marian a fost delegată Enea Alina, consilier juridic, persoană obidientă lui Popescu Constantin, care a primit în baza unei licitații trucate un teren în concesiune și al cărei soț a fost promovat ca șef de serviciu/birou la IJJ Mehedinți;

- **cu privire la concesiunea terenului doctorului Ponea Constantin nu are** cunoștință decât că situația juridică, nu permitea, în opinia martorului, operațiuni patrimoniale, până când Oficiul de cadastru nu opera modificările survenite după hotărârea de guvern care a atestat că terenurile din domeniul public al statului trec în domeniul public al orașului Orșova;

- martorul a afirmat că Popescu Constantin a făcut presiuni asupra familiei sale cu repercusiuni asupra fiilor săi Boțilă Viorel și Eduard;

- în perioada când Enea Alina a fost delegată ca secretar al Primăriei, s-a înaintat la prefectură un raport privind starea sa de incompatibilitate pentru conflict de interese, și în final, pentru acest motiv i-a încetat mandatul de consilier al lui Cican Adrian;

- Enea Alina Maria este un bun profesionist, a fost delegată succesiv în funcția de secretar, post pe care în prezent îl ocupă ca titular după concurs; ea este o apropiată a lui Popescu și a primarului Orșovei;

- ca urmare a intervențiilor sale, afirmă martorul, Popescu Constantin a cumpărat în 2012 un teren în zona Coramnic cu un preț subevaluat, iar consilierul Ghergulescu, în martie 2014 a primit în concesiune un teren de 300 mp, care în realitate are 700 mp (f. 98-101 – vol. 37 dup).

În fața instanței, la 30.05.2016, Boțilă Marian și-a menținut declarația dată la Parchet, făcând următoarele precizări:

- martorul a funcționat ca secretar al Primăriei Orșova din 1996 până în februarie 2016, perioadă în care de 4 ori a fost eliberat din funcție și reîncadrat pe cale judecătorească, fiind înlocuit de Enea Alina Maria delegată pe post;

- în 2012 majoritatea a Consiliului o avea USL-ul când s-au votat și hotărâri în folosul unui grup de persoane nu întotdeauna și în folosul orașului;

- martorul se ocupa de întocmirea mapelor de documente ce se înaintau, după verificare, consilierilor locali cu 5 zile înainte de ședință; unele lucrări în regim de urgență intrau direct pe ordinea de zi, și în funcție de volumul de documente le putea sau nu lua la cunoștință;

- în aceste situații, făcea obiecțiuni și le atașa la hotărârile trimise spre validarea legalității la prefectură;

- martorul trimitea adrese stas către prefect când, sub presiunea sălii, în ședință publică, „de îndată” sau „extraordinară a Consiliului” nu i se dădea cuvântul cu privire la legalitatea documentelor, fiind invitat să facă obiecțiuni în scris;

- relațiile dintre Boțilă Marian și Popescu Constantin s-au deteriorat în iunie 2012 în condițiile unei cereri legate de detașarea/transferului fiului lui Popescu dintr-un loc în altul de muncă;

- martorul îl apreciază ca un om deosebit pe doctorul Ponea Constantin, respectabil, despre a cărui cerere de concesiune nu a luat cunoștință întrucât fusese cu o zi înainte eliberat din funcție, astfel că nu a verificat mapa cu documentele aferente;

- potrivit declarațiilor martorului, „clădirea doctorului Ponea Constantin se află în preajma pieții orașului, nu în centru, fâșiile de teren din fața terenului și clădirii doctorului nu puteau fi concesionate altcuiva, ele se află lipite, în continuarea proprietății dr. Ponea, și au fost folosite în mod gratuit de Ponea Constantin, întrucât nu s-a hotărât perceperea niciunei taxe, ele reprezentând un loc plin de bălării, neîmprejmuit de Primărie”;

- concesiunea acestor fâșii de pământ clanului Ponea a fost un câștig pentru Primărie, terenul aparține domeniului privat al mun. Orșovei, chiar dacă nu au avut loc operațiuni la Oficiul de cadastru, întrucât prin Hotărârea de Guvern și lege, terenurile bunuri de domeniul public al

statului au intrat, cu excepția unor terenuri cu o situație anume prevăzută de lege, în domeniul privat al mun. Orșova;

- martorul a mai arătat că doctorul Ponea avea nevoie de un certificat de urbanism în cazul în care, pentru protejarea proprietății sale ar fi trebuit să edifice un zid de sprijin;

- „în cazuri similare lui Ponea Constantin, pe baza mapei de documente ce fundamentează proiectul de hotărâre, de fiecare dată, se aproba și se acorda concesionarea terenului, inclusiv când era vorba de un teren aflat la limita unui teren aflat în proprietatea solicitantului”;

- în cazul depunerii unei cereri de concesiune a unui teren, la nivelul Primăriei se efectuează un raport de evaluare de către un evaluator autorizat de pe lista Tribunalului, desemnat de primar, cu plata efectuată de instituție, reperatele de evaluare fiind prețul pieții și cheltuielile cu infrastructura;

- martorul a declarat că „nimeni până la plecarea din 2013 de la Primărie, nici Duicu, nici Popescu, nici Ponea Constantin Ștefan, nici Ponea Constantin sau alte persoane din familie sau cunoștințe nu i-au cerut vreo intervenție pentru o posibilă concesionare a fâșiilor de teren despre care a vorbit”;

- martorul a mai menționat diverse discuții cu Popescu Constantin de prin noiembrie 2012 legate de concesiunea unor terenuri de pe malul Dunării, de o licitație a unei clădiri, proiecte privind lărgirea malului Dunării;

- Boțilă Marian a cumpărat de la **Bora Vinicius** o clădire și terenul concesionat de Primăria Orșova, fiului său Boțilă Eduard i s-a concesionat un teren (stație autobuz) contestată inițial și validată prin hotărârea judecătorească, fiul său Boțilă Viorel de 30 de ani a cumpărat de la Popescu Constantin un teren pe malul Dunării care este bun public de interes național, dar a primit aprobarea pentru protejarea proprietății sale să facă o regularizare de mal;

- „în legătură cu extinderea unei concesiuni nu este necesară o licitație, secretarul Primăriei, în această procedură, semnează hotărârea luată de Consiliul local după dezbatere și vot, astfel că este posibil ca Boțilă Marian, martor în cauză să fi semnat inclusiv hotărârea privind extinderea concesiunii fiului său Boțilă Eduard”;

- ca secretar al Primăriei, martorul și-a exprimat un punct vedere cu privire la legalitatea documentelor și procedurilor, iar verificarea legalității o face doar prefectul;

- martorul a arătat că fiul său Boțilă Eduard a fost președintele Comisiei de urbanism în Primărie și la momentul eliberării sale din funcția de secretar al primăriei;

- martorul a mai precizat configurația componentei Consiliului local și faptul că ANRSC stabilește prețul apei;

- Boțilă Marian a arătat că până în aprilie 2013 s-a mai pus în discuție incompatibilitatea consilierului local Cican cu privire la care s-au emis ordine de către prefect, dar nu are cunoștință cum s-au finalizat;

- acesta a mai susținut că prin Ordinul prefectului a încetat mandatul de consilier local al lui Cican de care Consiliul, cu majoritate de voturi a luat act și s-a constata vacant locul de consilier local;

- martorul l-a cunoscut pe Duicu cu 5-6 ani înainte ca acesta să fie președintele Consiliului județean și erau simple cunoștințe; la sfârșitul anului 2012, începutul anului 2013 l-a apelat telefonic pe Duicu pentru a-i sesiza presiunile lui Popescu Constantin asupra martorului, dar fiind în trafic convorbirea nu s-a putut realiza din cauza întreruperilor și Boțilă Marian nu a mai revenit nici telefonic, nici altfel să vorbească cu Duicu;

- Boțilă Marian a apelat la Duicu pentru că îi era superior pe linia administrației, iar pe de altă parte, era superior pe linie de partid lui Popescu;

- „niciodată, a afirmat Boțilă Marian, dl. Duicu nu i-a solicitat vreo favoare pentru vreo persoană, fie el Ponea sau Popescu Constantin și altcineva nici prin Primăria Orșova, cât a fost el acolo nu a trecut, exceptând probabil vreo ședință de consiliu la care probabil a participat”;

- martorul a mai precizat că „nici dl. Duicu, nici membrii familiei sale nu au solicitat concesionarea vreunui teren sau vreo licitație cu privire la vreun teren; după câte știa era posibil să fi cumpărat în Orșova, presupunând de la persoană fizică eventuală concesiune de teren, dar „cât Boțilă Marian a fost secretar al Primăriei, nu a avut sentimentul și nici nu i s-a spus că dl. Duicu ar fi influențat în vreun fel sau altul hotărârile Consiliului local”;

- Boțilă Marian a mai subliniat că „nici un consilier nu i s-a plâns, inclusiv cei ai partidelor de opoziție de la momentul acela, că dl. Duicu ar fi făcut vreo presiune, ar fi avut vreun interes cu privire la o anumită soluție care să se dea prin hotărârea Consiliului”;

- martorul a arătat că „nu a simțit niciodată că, eventual, s-ar urmări înlocuirea sa cu o persoană anume și că acest lucru ar fi fost dorit de dl. Duicu”;

- audiat în instanță, Boțilă Marian a declarat că: „numai la Cel de Sus nu m-am plâns”, că a făcut multiple sesizări la prefect cu privire la hotărârile Consiliului, fără a primi vreodată vreun răspuns;

- martorul a declarat că: „nu am făcut sesizări în legătură cu persoana dlui Popescu Constantin” și nu știa că fiul său Eduard și Boțilă Elena i-au făcut plângere penală lui Popescu Constantin;

- martorul a avut multiple discuții cu dl. prefect în legătură cu eliberarea lui din funcție, însă acesta i-a replicat că în spatele acestor acțiuni se află Popescu Constantin și Duicu, dar el nu a înțeles aceste afirmații întrucât nu avea ce să aibă dl Duicu cu el;

- martorului i s-a făcut plângere penală pentru abuz în serviciu de niște consilieri locali care, potrivit Ordonanței Parchetului, ar fi fost îndemnați de Popescu Constantin; sesizarea a fost clasată.

Atât procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA cât și inculpatul Popescu Constantin au solicitat reaudierea martorului **Cican Adrian**, audiat la Parchet la 20.06.2014.

În declarația sa, martorul a arătat în legătură cu vânzările/concesionările de bunuri imobile aparținând Consiliului local Orșova următoarele:

- din iunie 2012 și până în ianuarie 2013 a fost consilier local, suspendat de două ori de către prefectul județului Mehedinți Nicolae Drăghia pentru o presupusă stare de incompatibilitate, respectiv la 29.01.2013 și 29.04.2013;

- martorul, în Consiliu, era socotită o persoană incomodă pentru că s-a opus la cesionarea, cumpărarea concesiunii unor terenuri din mun. Orșova fără să fie întrunite cerințele legale, în situația în care mapele cu documentația erau incomplete, sesizând și Parchetul pentru unele vânzări pe care le-a socotit ilegale;

- Cican Adrian a relatat despre vânzarea a două terenuri din mun. Orșova, cartierul Coramnic, în condiții nelegale, cu suprafețele de 2046 mp și respectiv 2500 mp în vara și toamna anului 2013 către Popescu Constantin;

- s-a arătat că Popescu Constantin a formulat o cerere să cumpere terenul anterior concesionat, s-a format mapa de documente care a trecut prin comisiile de specialitate și s-a vizat, la acest nivel, favorabil, situație pe care Cican a contestat-o, cerând să verifice actele Comisiei de buget-finanțe din care acesta făcea parte;

- din documentele puse la dispoziție, contractul de concesiune nr.79/2002 prevedea că i se concesionase lui Popescu Constantin 2986 mp, în loc de 2046 mp fără vreo explicație, din extrasul de carte funciară apărea mențiunea că pe teren se află construit un „hotel fără acte” iar pe de altă parte prețul de 7 euro/mp i s-a părut mic raportat la zonă;

- terenul a fost vândut în „regim de urgență” deși cererea trebuia analizată într-o ședință ordinară, făcea parte din domeniul public al statului român, nu exista în mapă certificatul de urbanism și apăreau erori în CF; Cican a părăsit ședința de judecată;

- Popescu Constantin participa la ședințele publice ale Consiliului, supraveghindu-și consilierii sau asculta dezbaterile prin intermediul telefoanelor acestora ori al lui Boțilă Eduard;

- vânzarea terenului se aprobă cu 2/3 din consilieri, respectiv cu votul a 12 consilieri;

- martorul a declarat că în spatele suspendării sale din funcția de consilier se afla Popescu Constantin, deși nu a recunoscut;

- și Papavă Dan a fost suspendat pentru că s-a opus intereselor lui Popescu Constantin;

- martorul nu a luat la cunoștință mapa de documente ce însoțea proiectul de hotărâre privind concesionarea terenului de aproximativ 200 mp în favoarea lui Ponea Constantin Ștefan;

- s-a mai precizat că exista la acel moment op hotărâre judecătorească prin care îndrituia Primăria Orșova să treacă terenul din proprietatea statului român în proprietatea orașului orșova, iar apoi urma trecerea în domeniul privat al municipiului pentru concesiuni ori vânzări legale;

- martorul s-a mai referit la niște investigații în zona Coramnic de vreo 70.000.000 euro ce n-au mai avut loc, dar despre care acesta a aflat că se urmărea vânzarea ștrandului administrat de Roată Costel și terenurile limitrofe și că investitorii cu care s-a întâlnit Cican Adrian s-au întâlnit și cu primarul, viceprimarul și cu Popescu Constantin (f. 145-155 – vol. 37 dup).

Martorul **Cican Adrian** și-a menținut în instanță (31.05.2016) declarațiile date și a mai făcut următoarele precizări:

- se află în dușmănie cu inculpatul Popescu Constantin și chiar în această situație dorește să depună mărturie;

- Cican nu a participat la ședința din 30.04.2013 a Consiliului local, întrucât fusese suspendat din funcția de consilier local datorită incompatibilității sale determinată de contractele pe care firma fratelui acestuia (unde Cican era director) le avea cu Primăria;

- printr-o hotărâre judecătorească s-a constatat incompatibilitatea martorului Cican, care a fost urmarea documentației întocmite de viceprimarul Negulescu și Enea Alina Maria;

- la nivelul partidului și a organizațiilor sale locale, inclusiv a celei conduse la cel moment de Cican Adrian, înainte ședinței Consiliului local, avea loc o procedură prealabilă în cadrul căreia se studia mapele cu documentația și proiectele de hotărâri ce urmau a fi votate fără a se indica și modalitatea de vot;

- în legătură cu cererea doctorului Ponea, Cican a constatat că era vorba de un act administrativ care cădea în sarcina Primăriei să lămurească situația Cărții funciare, regimului bunului imobiliar dacă aparținea domeniului public al statului, al municipiului Orșovei ori al domeniului privat al acestuia;

- „În ceea ce privește concesionarea terenului către dl. dr. Ponea, a declarat martorul, că nici asupra lui, anterior ședinței de vot, nici consilierilor care au votat nu s-a făcut vreo intervenție, vreo presiune, vreo solicitare în sensul unui vot favorabil concesionării aceluși teren, nici de dl. Ponea, nici de către Popescu Constantin, de dl. Duicu”;

- martorul a mai precizat: „colegii mei consilieri i-au demonstrat că votul lor s-a dat întotdeauna pe documente legale, cu respectarea condițiilor legii, inclusiv cu privire la concesiunea către dl. Ponea. Așa cum arată procesul-verbal de ședință, colegii mei au votat în sensul aprobării concesiunii terenului în discuție”;

- Cican a precizat, că deși nu mai era consilier local, „potrivit procedurii din partid avea acces la mapele ce însoțeau proiectele de hotărâri prin consilierii PDL din Consiliu”;

- martorul a subliniat că „asupra sa dl. Popescu Constantin, nici personal, nici prin intermediar nu a făcut nicio intervenție pentru ca din perspectiva funcțiilor pe care le avea să ceară, eventual, consilierilor PDL să voteze în favoarea acestei concesionări”;

- consilierul Boțilă Eduard i-a adus la cunoștință martorului Cican că în ședințele de partid discutau proiectele de hotărâri și li se spunea cum să voteze de către Popescu Constantin, iar consilierii Stoica Marius și Nemeș Codruța îl contactau pe Popescu Constantin telefonic pentru ca acesta să audieze dezbaterile din consiliu, când nu era prezent în sală, ședința fiind publică;

- Cican a mai evidențiat că terenul cerut spre concesionare de dr. Ponea era limitrof terenului și clădirii unde se află cabinetul veterinar, în suprafață de 200 mp pe care ar fi putut construi orice;

- Cican „a văzut documentația privind concesionarea pentru dr. Ponea; dar la acel moment, nu știa de existența hotărârii judecătorești prin care cadastrul era obligat să facă modificările respective legate de bunurile trecute din domeniul public al statului în cel al Orșovei”;

- martorul a declarat că nu s-a pus problema, să se ia vreo măsură de revocare a concesiunii doctorului Ponea.

Între martorii audiați la Parchet (2.04.2014) și audiați în instanță (3.02.2017) este și martora **Enea Alina Maria**, propusă pentru audiere și de procuror și de inculpatul Popescu Constantin.

Potrivit declarației sale (f. 75-76 – vol. 37 dup) Enea Alina Maria este consilier juridic și secretar al Primăriei Orșova din 2013;

- documentația pentru concesionarea unui teren doctorului Ponea Constantin a fost întocmită de Ianoși Erica, proiectul de hotărâre a fost redactat de Gabor Cecilia, certificat pentru legalitate de Enea Alina Maria și înaintat primarului Manea pentru semnătură, și pus pe ordinea de zi;

- s-au respectat toate procedurile legale pentru o concesiune fără licitație cum este și cea în discuție, votată cu 2/3 din consilierii prezenți;

- terenul concesionat se înscrie în categoria celor prevăzute în HG și în sentința civilă prin care acesta a fost trecut în domeniul public al Orșovei, iar consilierii locali prin vot în domeniul privat al municipalityții;

- nu are cunoștință ca Popescu Constantin să fi intervenit asupra funcționarilor Primăriei sau asupra consilierilor locali pentru a facilita această concesionare.

În instanță, martora Enea și-a menținut declarația de la Parchet și a precizat următoarele:

- în concesionarea terenului s-a mers pe concesiune directă cu respectarea procedurii legale în condițiile unei extinderi de concesiune, care a adus venit la buget;

- după apariția legii 18/1991 terenurile aflate sub jurisdicția Primăriei Orșova, aparțin domeniului privat al acesteia, cum consfințește și sentința civilă nr.641/2009 a Judecătorei Orșova;

- extinderea concesiunii solicitate de doctorul Ponea nu necesita certificat de urbanism, ea putând fi cerută pentru împrejmuire sau amenajare;

- terenul în discuție este alăturat terenului deja concesionat, casei doctorului Ponea, care nu se află în centrul orașului;

- nu a fost contestată hotărârea Consiliului local nr.42/30.04.2013 de nimeni;

- martora l-a înlocuit, inițial pe fostul secretar Boțilă Marian, temporar și la data declarației, îndeplinind condițiile legale este titularizată pe post;

- în urma unei sesizări legate de incompatibilitatea lui Cican Adrian, martora a întocmit documentele care au fost înaintate spre cercetare prefectului, a cărui decizie a fost confirmată de instanță prin respingerea contestației acestuia;

- nu există niciun fel de relație dintre familia Enea și Popescu Constantin, soțul martorei nici nu-l cunoaște pe acesta, după cum martora nu se cunoaște cu familia Ponea;

- soțul martorei a participat la o licitație și i s-a concesionat 280 mp pentru care plătește o redevență anuală;

- la Parchet a dat o singură declarație de martor și doar în această calitate, fără să mai fie solicitată pentru vreo altă audiere de orice fel.

Negulescu Constantin audiat ca suspect la Parchet în 25.06.2014 a declarat că:

- s-au respectat procedurile legale pentru concesionarea terenului în favoarea doctorului Ponea Constantin și nimeni nu a intervenit nici la acesta și la nicio altă persoană pentru a se da hotărârea de aprobare a cererii;

- în ceea ce-l privește pe Boțilă Marian martorul îl cunoaște din 2004 și relațiile au fost mereu tensionate întrucât formula multiple plângeri penale, inclusiv cu privire la martor, care s-au dovedit neîntemeiate;

- la începutul anului 2013 mai mulți consilieri locali au întocmit rapoartele ce au stat la baza sesizării Comisiei de disciplină din Prefectură cu privire la Boțilă Marian, s-au emis dispoziții de către primar, contestate în justiție, urmate de reintegrarea acestuia în funcție.

În instanță, Negulescu Constantin a fost audiat la 6.05.2016 ca martor, iar din mărturia acestuia rezultă că:

- și-a menținut declarația dată la Parchet și a precizat că nu s-a făcut nicio presiune pentru emiterea hotărârii de aprobare a cererii doctorului Ponea Constantin pentru concesionarea unui teren, concesionare care a parcurs toate etapele procedurale, conform legii;

- Ponea Constantin a solicitat o extindere de concesiune, Consiliul a trecut terenul în domeniul privat al orașului, în acest fel s-a câștigat plata unor taxe pentru un teren viran pe care nu l-a solicitat nimeni, fără să fie cazul unei proceduri de licitație, întrucât cererea în speță face excepție de la lege;

- martorul a fost primar în Orșova din 1986 până în 2000, a cunoscut bine familia Ponea care este respectată, cu deplină considerație pentru activitatea doctorului Ponea, apreciat și în rândul consilierilor locali;

- în zona unde se află proprietatea doctorului Ponea sunt alunecări de teren, este o eroziune cu privire la care există un proiect pentru ridicarea sau îndiguirea râului Țurlui;

- la nivelul Consiliului nu au existat discuții că cererea doctorului Ponea nu era susținută de documente;

- Ponea Constantin Ștefan se cunoaște și cu Boțilă Marian și cu Cican Adrian și nu știe martorul să fi existat relații conflictuale între aceștia;

- Boțilă Marian a făcut multiple plângeri penale inclusiv cu privire la Negulescu, acestea fiind soluționate prin neînceperea urmăririi penale sau în curs de cercetări pentru abuz în serviciu; Boțilă a fost apreciat cu notări de bine (2004-2008) și nesatisfăcător (2012);

- la rândul său Cican Adrian obișnuia să facă multiple reclamații, a cerut excluderea din partid a consilierilor Pălășanu și Ghergulescu pentru că nu au mai votat proiectele PDL;

- Popescu Constantin era invitat la întâlnirea consilierilor USL pentru a discuta ordinea de zi, de a se pune de acord pentru un vot favorabil pentru proiectele care îndeplineau condițiile legale;

- între Cican și Popescu există de multă vreme o stare conflictuală și datorită afirmațiilor defăimătoare proferate de Cican Adrian despre Primărie, activitatea SC Floricola SA;

- în mod neîntemeiat Cican susținea că 70% din bugetul orașului se ducea la SC Floricola SA care presta servicii la cererea Primăriei în baza contractelor încheiate, câtă vreme era lipsă de fonduri și pentru plata alocațiilor nu erau resurse financiare;

- Popescu Constantin nu a făcut nicio intervenție, nu a făcut presiuni pentru anume voturi în Consiliu și nici nu a fost implicat în procedurile de constatare a incompatibilității lui Cican Adrian; Popescu nu a influențat în niciun mod votul în Consiliu cu privire la vânzări/concesiuni;

- cu Duicu, Negulescu s-a văzut doar la întâlnirile instituționale, nu a intervenit în nicio problemă, în sprijinul pe cei din Orșova pentru realizarea de investiții, dar nu a participat la nicio ședință de Consiliu în Orșova, nu și-a permis nicio încercare de influențare a martorului în activitatea acestuia de viceprimar, membru în Consiliul local Orșova.

2. În dovedirea acuzațiilor reținute în sarcina inculpatului Popescu Constantin cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 de folosire a influenței și autorității de președinte al organizației locale a PSD Orșova asupra consilierilor locali ai municipiului Orșova pentru a obține concesionarea suprafeței de teren pentru SC Floricola SA, la cererea procurorului s-au audiat martorii **Golopență Pepsilă Ecaterina** (f. 67-74 – vol. 37 după și f. 19 – vol. 14 C.A.B.), **Enea Alina Maria** (f.75-76 – vol. 37 după și f.89 – vol. 18 C.A.B.), **Boțilă Marian** (f. 98-101 – vol. 2 după și f. 168 – vol. 14 C.A.B.), **Cican Adrian** (f. 145-151 – vol. 37 după și f. 240 - vol. 14 C.A.B.), **Negulescu Constantin** (f. 19 – vol. 14 C.A.B.), **Borugă Cătălina** (f. 359-360 – vol. 37 după și f. 202 – vol. 19 C.A.B.), **Stuparu Elena** (f. 361-364 – vol. 37 după și f. 202 - vol. 19 C.A.B.), **Voicu Valentina** (f. 356-358 – vol.37 după și f. 202 – vol. 19 C.A.B.).

În apărare, inculpatul Popescu Constantin, pe lângă reaudierea martorilor din lucrări, a solicitat audierea martorilor Basaraba Toma, Caprioru Nicolae, Patașanu Petre, Neghină Ștefan, Papava Dan Ovidiu, Stoica Marius Simion și ceilalți membri ai Consiliului local al Orșovei: Negulescu Constantin, Guțuleanu-Poenaru Sorin Claudiu, Lăpădatescu Florian, Cergan Adrian, Ghergulescu Ion, Boțilă Eduard, Sperdea Mircea Ion, Popescu Mihaela Codruța și Sănătescu Viorica. Toate aceste declarații, sub prestare de jurământ, s-au consemnat în volumele 14 și 15 C.A.B.

La 24.05.2014 a fost audiată martora **Golopența-Pepsilă Ecaterina** director executiv din 2010 în Primăria Orșova în care lucrează din 2008 și potrivit atribuțiilor de serviciu se ocupă de întocmirea proiectului de buget și coordonarea Serviciului Impozite și taxe. Aceasta, a declarat următoarele:

- Popescu Constantin este patronul firmei SC Floricola SA și deține, în concesiune, contractele de întreținere apă-canal, spații verzi și salubritate, nu are nicio funcție în cadrul Primăriei sau Consiliului local al municipiului Orșova, este șeful unei formațiuni politice locale din Orșova;

- martora a precizat că Popescu Constantin nu i-a impus niciodată ce sume ar trebui alocate din bugetul Primăriei legat de administrarea și întreținerea spațiilor verzi și a serviciului de salubritate;

- necesarul pentru sumele respective, a arătat martora, se întocmește de Serviciul administrarea domeniului public din Primărie, și ele sunt preluate și centralizate în necesarul pentru toate serviciile, prioritățile fiind stabilite de primarul orașului și înaintate Consiliului local;

- martorei i s-au adus la cunoștință niște convorbiri telefonice dintre aceasta și Popescu Constantin, interceptate de SRI înainte de începerea urmăririi penale ori a oricăror alte acte premergătoare, excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară prin Încheierea de la

aceeași dată, rămasă definitivă la 16.03.2015 prin sentința penală nr.339 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală;

- martora a relatat că Popescu Constantin era nemulțumit de sumele ce urmau a fi alocate în buget pentru administrarea spațiilor verzi și celelalte servicii, motiv pentru care a purtat o discuție cu acesta pentru a i se demonstra că bugetul se construia pe baza sumelor alocate în anii anteriori;

- din declarația de la Parchet rezultă că martora nu are cunoștință dacă Popescu Constantin ar fi avut vreo influență asupra Consiliului local referitor la hotărârile ce se adoptau în ședințele de consiliu.

În instanță, la 6.05.2016 (f. 19 – vol. 14 C.A.B.) martora și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- Curtea de conturi nu a identificat prin controalele efectuate în fiecare an la Primăria Orșova nicio încălcare a legii, inclusiv în 2014;

- bugetul orașului Orșova se situează în jurul a 25 de milioane de lei din care 5-6%, respectiv 850.000 – 1 milion lei merge către operatorii pentru salubritate, întreținere zone verzi, canal;

- în general bugetul pentru SC Floricola SA a fost cam același și mai redus în 2016;

- consilierii locali Sperdea (PNL), Cican (PDL) cereau diminuarea bugetului pentru aceste servicii, deja destul de redus, fără o motivare justificată și întemeiată;

- nu s-au manifestat nemulțumiri cu privire la SC Floricola SA, care a preluat, odată cu concesionarea serviciilor, tot personalul de la SGCL;

- între martoră și Popescu Constantin nu au existat decât relații instituționale și în discuțiile cu acesta, i-a explicat efectele legii nr.273 care nu permite mărirea alocațiilor pentru serviciile prestate de SC Floricola SA în raport de veniturile reduse ale Primăriei, documentele întocmite de aceasta fiind în conformitate cu legea;

- în Consiliu au avut loc dezbateri pentru aprobarea bugetului fără a se menționa cererea lui Popescu Constantin de mărire a sumelor alocate pentru serviciile prestate de SC Floricola SA și a fost votat;

- SC Floricola SA îndeplinește doar 50% dintre serviciile ce trebuie realizate potrivit contractului cu Primăria, întrucât pentru restul serviciilor nu se asigură finanțarea;

- martora a mai specificat că nu are cunoștință ca Popescu Constantin să fi avut vreo legătură cu o licitație publică pentru concesionarea unui teren care a fost câștigată de Enea Constantin Marius, soțul unei funcționare din Primărie și nici dacă există vreo relație între soții Enea și Popescu Constantin.

Martorul **Cican Adrian** a afirmat în declarațiile sale (Parchet și instanță) că potrivit spuselor lui Sperdea Mircea și Lăpădatescu Florin, Popescu Constantin le-a cerut să voteze în favoarea concesiunii unui teren pentru SC Floricola SA; concesiune aprobată de Consiliu cu 1 vot abținere și 1 vot împotriva, într-o ședință ordinară.

Martorul a mai arătat că din documentele de la mapa care însoțea proiectul de hotărâre lipsea dovada că terenul aparținea UAT și cu privire la dezmembrarea legală a acestuia.

În urma lecturării în sala de ședință a procesului-verbal de ședință prin care s-au concesionat cei 2046 mp, martorul Cican Adrian și-a retras declarațiile legate de concesionarea acestui teren întrucât a făcut o confuzie cu privire la altă concesiune și a precizat că sunt corecte consemnările din procesul-verbal de ședință, când concesionarea în discuție s-a votat cu 11 voturi din 16.

De asemenea a precizat că în mod eronat a afirmat că s-au schimbat extrasele de carte funciară în ședința Consiliului pentru concesionarea celor 2046 mp.

Martorul a mai relatat aspecte legate de primirea clădirii ce aparținuse SGCL Orșova bun de retur de către SC Floricola SA care l-a rândul ei a cedat Primăriei altă clădire, la încheierea concesiunii serviciilor ce urma să le presteze firma.

În opinia martorului, tot ceea ce s-a atribuit acestei societăți, s-a atribuit lui Popescu Constantin și contrar opoziției acestuia, Consiliul a votat favorabil predarea bunului retur.

Și martorul **Boțilă Eduard** a relatat cu privire la SC Floricola SA atât la Parchet cât și în instanță.

Acesta a arătat că nu-și aduce aminte nimic legat de eventuala solicitare de concesiune a SC Floricola SA, societate ce aparține familiei Popescu.

Martorul a precizat însă, că înainte de ședință în care s-a votat această concesiune pentru SC Floricola SA, colegii consilieri Papavă, Trușcă, Neghină și Basarabă i-au spus că la momentul solicitării acestei societăți a unei concesiuni de teren, raportul de evaluare ar fi fost sub valoarea reală, că Popescu le-a cerut să voteze favorabil pentru această concesiune deși în sinea lor aveau obiecțiuni cu privire la valoarea stabilită de evaluator.

S-a mai arătat că veniturile bugetare ale Primăriei erau reduse și nu se puteau plăti serviciile prestate de diferite societăți comerciale, între care și SC Floricola SA, pentru care era prevăzut aproximativ 75% din sumele alocate pentru servicii. În acest context, viceprimarul și compartimentele de specialitate din Primărie au venit cu propunerea de a vinde terenurile concesionate deja către cei care doreau să le cumpere și să sporească bugetul Primăriei.

Secretarul Primăriei **Boțilă Marian** până la eliberarea sa din funcție, audiat la Parchet și instanță a declarat că:

- s-au făcut discuții cu privire la majorarea taxelor pentru servicii în care era interesată și SC Floricola SA, angajați ai acestei societăți fiind prezenți la dezbaterile publice cu privire la acest subiect;

- martorul a precizat că la concesionarea terenului și apoi vânzarea acestuia către SC Floricola SA nu au existat probleme de legalitate, pentru că dacă acestea ar fi existat, Boțilă Marian le-ar fi semnalat și ar fi făcut obiecțiuni transmise la prefect;

- deși au existat discuții că la concesionarea terenului, vândut apoi către SC Floricola SA, valoarea stabilită a fost sub cea reală, nu s-a constatat că aceste afirmații ar fi fost întemeiate și nu s-a consemnat în procesul-verbal de ședință că ar fi existat documente care să fi atestat aceste susțineri (f. 168 – vol. 14 C.A.B.).

Negulescu Constantin, la Parchet și în instanță a declarat că vânzarea terenului din zona Coramnic către SC Floricola SA s-a realizat în condiții legale, nu a făcut nimeni nicio intervenție.

Martorul a mai susținut că s-a creat o stare tensionată în Consiliul local întrucât Cican Adrian face multe reclamații neîntemeiate, între care și cu privire la afirmația absolut nereală că 70% din bugetul orașului se duce la SC Floricola a lui Popescu Constantin. S-a mai arătat că și în situația în care se cer de către prestatorii de servicii alocații bugetare mai mari, în condițiile în care nu sunt resurse financiare la nivelul orașului, aceste solicitări nu sunt primite din lipsă de fonduri.

Martorul a precizat că Popescu Constantin nu a intervenit, nu a exercitat nicio presiune, influență asupra acestuia și după știința lui nici asupra altor consilieri cu privire la această concesiune ori vreo vânzare de teren anterior concesionat (f. 19 – vol. 14C.A.B.).

Între alți martori audiați de Parchet și instanță este și **Popițu Ilie** de la Biroul de cadastru.

În legătură cu terenul concesionat societății SC Floricola SA, martorul a declarat că Popescu Constantin, prin august 2013 (?!), i-a solicitat să i se dea o încheiere de carte funciară prin care construcțiile aflate pe terenul concesionat să fie transcrise în cărți funciare distincte, transcrise și cu sarcinile grevate. El era nemulțumit că era deschisă cartea funciară a terenului aparținând SC Floricola SA, cuprinzând și clădirile construite, în condițiile în care imobilul casă era ipotecat și acesta dorea o carte funciară separată pentru construcții.

Martorul a mai arătat că în septembrie 2012, Popescu Constantin a cumpărat un teren în zona Coramnic și s-a creat carte funciară prin dezmembrarea dintr-un teren mai mare.

În iunie 2013, Popescu a dorit să-și clarifice situația cu terenurile și martorul i-a spus că acest lucru se poate rezolva prin depunere de documente legale, inclusiv cu privire la apartenența terenului domeniului public al Orșovei față de mențiunea din Cartea funciară că ar aparține domeniului public al statului.

La această discuție, au asistat și Negulescu Constantin și Ianoși și Golopența de la departamentul economic.

Ulterior, Primăria a făcut o cerere de intabulare, depunând ca acte doveditoare HCL nr.98/2005 și adeverințe eliberate de Primărie și terenul a fost înscris în cartea funciară ca proprietate a municipiului Orșova; la 21.06.2013 de la notar s-a primit solicitarea de înscriere a terenului ca proprietate a SC Floricola SA.

În luna august 2013 s-a emis de către Ionescu Ileana, încheierea de îndreptare a erorii materiale din cartea funciară și s-au deschis două cărți funciare, cu înscrierea dreptului de proprietate al SC Floricola SA.

Martorul a declarat că „nu a intervenit nimeni, în vederea efectuării de înscrieri în cartea funciară cu privire la terenuri”.

La cererea inculpatului Popescu Constantin s-au audiat de instanță consilierii locali ai municipiului Orșova în mandatul cărora s-a hotărât cu privire la extinderea concesiunii solicitate de doctorul veterinar Ponea Constantin, cu privire la concesionarea și vânzarea unor terenuri concesionate către societățile SC Floricola SA acționar principal Popescu Constantin și SC Flamand SRL al cărei patron este Spiridon Ion.

La 17.06.2016 a fost audiat fostul consilier local (MNMH asumat de PDL) **Sperdea Mircea Ion** care a declarat că:

- în perioada 2012-2015, cât a fost consilier nimeni nu i-a solicitat vreo intervenție cu privire la votul său pe vreo chestiune supusă hotărârii Consiliului, întrucât a devenit consilier pentru interesele orașului și nu pentru interese personale sau de grup. Dl. Popescu Constantin nu i-a cerut nici direct, nici prin intermediari să voteze favorabil solicitarea extinderii chestiunii solicitate de dr. Ponea;

- în ceea ce privește cererea de extindere a terenului de la malul Dunării, concesionat deja, formulată de SC Flamand SRL, a votat în favoarea admiterii acesteia, întrucât ceea ce se solicita nu putea să aibă utilitate decât pentru această firmă, iar raportul de evaluare a estimat corect prețul stabilit la 20 euro/mp, câtă vreme pentru terenul de la Clisură era 25 euro/mp;

- martorul a mai precizat că „Duicu Ioan-Adrian nici direct, nici prin intermediari nu i-a cerut vreodată să voteze în vreun fel anume vreun proiect de pe ordinea de zi a vreunei ședințe a Consiliului”;

- s-a mai arătat că pentru concesiunile în discuție (Ponea, SC Floricola SA, SC Flamand SRL) nu au existat alți solicitanți, astfel încât aprobarea acestor cereri nu a defavorizat pe cineva;

- concesiunile în discuție aveau avize de legalitate și la votare, martorul studiasse deja toate actele din mapa cu documente pentru a vota în cunoștință de cauză, întrucât aceste extinderi de concesiune erau aducătoare de venituri la bugetul local;

- înaintea ședinței de Consiliu, avea loc o ședință a consilierilor PDL care discutau punctele de pe ordinea de zi și apoi se ajungea la concluzii de abținere când erau nereguli în mapa de documente, de respingere sau de vot favorabil, dar consilierii, fără repercusiuni, puteau să voteze și potrivit propriei conștiințe;

- martorul nu-și amintește să fi existat discuții cu privire la solicitarea lui Ponea întrucât porțiunea de teren pentru care se cerea extinderea concesiunii putea de fapt să fie confundat cu un trotuar (f. 39 – vol. 15 C.A.B.).

În aceeași dată 17.06.2016 s-a audiat de instanță și martorul **Stoica Marius Simion**, consilier local PD-DD în perioada mandatului 2012-2015, iar la data audierii – primar al orașului Orșova după alegerile din 2016.

- martorul a declarat că la sfârșitul mandatului de consilier în 2015, a aderat la PSD, că se cunoaște cu Popescu Constantin din 2010 și se află într-o relație de prietenie, cunoscută la nivelul Consiliului;

- chiar și în această împrejurare, Popescu Constantin, „Niciodată, nici direct, nici prin intermediari nu i-a solicitat (martorului), nu i-a sugerat, nu i-a pretins vreo anumită poziție asupra vreunei chestiuni care s-a aflat pe ordinea de zi a vreunei ședințe a Consiliului local”;

- martorul „s-a aflat în relații cordiale cu membrii de Consiliu USL și de la niciunul dintre aceștia nu a aflat că dl. Popescu Constantin ar fi exercitat influențe asupra votului lor la nivelul Consiliului”;

- martorul „nu a avut nicio discuție inițiată de dl. Popescu Constantin cu privire la cererea de concesionare a dlui dr. Ponea Constantin care este cunoscut în oraș”;

- Stoica Marius a declarat că în vederea votului studia mapa cu documente atașată proiectului de hotărâre și-și exprima votul după conștiința sa și convingerea formată pe baza actelor depuse pentru justetea acelei cereri;

- și în ceea ce privește concesionarea cerută de SC Floricola SA și de extindere a unei concesiuni de către SC Flamand SRL, martorul a votat în favoarea acestor solicitări, documentația îndeplinea cerințele legii, aveau avizele comisiilor de specialitate, rapoarte de evaluare corecte,

procedurile respectate, astfel încât nu au fost motive sau discuții la nivelul Consiliului să mă abțin dat fiind relația de prietenie recunoscută public;

- nimeni, nicio persoană, de la niciun nivel de autoritate locală sau județeană, ori vreo altă persoană nu l-a contactat pe martor pentru un vot favorabil;

- nu au existat nereguli și nici secretarul Primăriei sau consilierul Boțilă Eduard nu au ridicat vreo obiecție; la momentul votării acestor concesiuni nu a existat vreo divergență cu privire la apartenența acestor terenuri domeniului Primăriei;

- martorul îl știe pe Duicu Ioan-Adrian din perspectiva calității sale politice, dar nu l-a cunoscut personal și „nici direct, nici prin intermediari, dl Duicu nu a solicitat (martorului) vreun vot favorabil pentru vreun proiect de hotărâre, aflat pe rolul Consiliului pe timpul mandatului său”;

- Stoica Marius Simion nici nu a auzit și nici nu a observat ca vreun membru al Consiliului, în timpul ședințelor, al dezbaterilor să utilizeze telefonul mobil, să-l țină deschis pentru ca cineva din afara Consiliului să audieze dezbaterile;

- dintre consilieri, dl. Cican a încercat să schimbe majoritatea la nivelul Consiliului și a făcut demersuri pentru ca martorul să piardă sprijinul politic al PP-DD, ceea ce s-a și realizat până când prin instanță și-a recâștigat suportul politic;

- la rândul său, dat fiind relația de divergență dintre martor și Cican, Stoica Marius a sesizat starea de incompatibilitate a lui Cican Adrian, s-a făcut un raport de secretarul Primăriei și s-a înaintat Prefectului care a dispus încetarea mandatului său, dispoziție rămasă definitivă prin hotărâre judecătorească care a constatat conflictul de interese în care Cican se afla;

- martorul l-a atenționat de asemenea pe Boțilă Marian, secretarul Primăriei că în ședințele Consiliului prin exprimarea unor puncte de vedere legate de chestiunile în discuție, „adopta o atitudine politică neconformă cu statutul său de funcționar public, cu tendința de a influența votul Consiliului” (f. 32 – vol. 15 C.A.B.).

În cauză au fost audiați la 31.05.2016 consilierii PNLȘ Barasabă Toma, Ioanovici Oana Mirela, Neghină Ștefan și la 17.06.2016 Trușcă Aurelian și Papavă Dan Ovidiu.

Martorul **Basarabă Toma**, consilier PNL a fost prezent în ședințele când s-au făcut concesiuni de teren pentru Ponea Constantin, SC Floricola SA și a lui Spiridon Ion (SC Flamand SRL);

- martorul a declarat că proiectele de hotărâri au fost inițiate de primar și nimeni nu l-a contactat, nimeni nu l-a influențat, niciunul din persoanele Ponea, Popescu Constantin sau Spiridon Ion pentru a vota într-un anumit fel cu privire la respectivele concesiuni;

- pentru a vota în cunoștință de cauză, corect, Barasabă a studiat documentele de la mapele atașate proiectelor de hotărâri, a solicitat ca juristul Primăriei să fie prezent în ședințele Consiliului și a solicitat în materia concesiunilor un punct de vedere al prefecturii;

- în acest mod s-a edificat asupra apartenenței terenurilor domeniului privat al municipiului Orșova;

- Popescu Constantin a participat la ședințele grupului unde se discutau proiecte legate de mun. Orșova, nu a susținut un proiect al PNL întrucât presupunea mai multe cheltuieli pentru municipalitate și a fost prezent când se discuta o nouă organigramă a Primăriei;

- prezența în sală, la ședințele publice ale Consiliului local nu putea să reprezinte vreo presiune asupra vreunui consilier, vreo atenționare cum să voteze și nici pentru martor; de altfel nu a auzit vreun consilier care să acuze vreun sentiment de presiune prin simpla prezență în sală în zona destinată publicului;

- nu a auzit niciun consilier care să afirme că Popescu Constantin i-ar fi cerut, când nu era în sala de ședință, să țină telefonul deschis pentru a auzi dezbaterile, iar dacă vreunul a făcut-o, probabil din proprie inițiativă;

- niciodată Popescu Constantin nu l-a admonestat și nu i-a cerut socoteală pentru cum a votat martorul hotărârile din Consiliu;

- Boțilă Eduard și-a dat demisia din calitatea de consilier din motive personale;

- Boțilă Marian a fost apreciat de martor ca un profesionist, la fel și Enea Alina Maria, hotărârile erau contrasemnate de unul dintre aceștia și apoi confirmate de prefect pentru legalitate;

- Boțilă Marian își expunea punctele de vedere ori de câte ori dorea să lămurească vreun aspect de legalitate, iar cu ocazia discutării concesiunilor terenurilor din prezenta cauză nu a avut nicio remarcă, vreo atenționare pentru vreo nelegalitate pentru consilieri;

- martorul așa cum a votat favorabil pentru Ponea, așa a votat de exemplu și pentru SC Floricola SA și este surprins că s-a afirmat despre acesta că ar fi invocat o subevaluare a terenului când evaluatorul expert a întocmit un raport, iar el s-a declarat chiar mulțumit pentru prețul la 100 m de calea ferată; în aceeași zonă, s-au vândut terenuri pentru construcție locuințe cu 2 euro/mp;

- în opinia martorului, concesiunea de terenuri este benefică pentru bugetul local și în interesul comunității, iar la votarea bugetului nu s-a pus problema de a satisface vreo cerință a SC Floricola SA;

- inițial relațiile dintre familia Boțilă și Popescu Constantin erau amicale, dar ulterior acestea s-au degradat, dar relațiile dintre Popescu și Cican Adrian au fost încordate, între ei existau disensiuni, iar Cican a formulat multe sesizări împotriva lui Popescu Constantin;

- Cican aflat în grupul PDL, vota întotdeauna împotriva proiectelor inițiate de primar, chiar și când acestea erau în favoarea orașului; el a fost eliberat din funcție prin Ordinul prefectului pentru incompatibilitate dată de conflictul de interese;

- nici Popescu, nici Duicu pe care îl știe din vedere, personal, direct ori prin intermediari sau orice altă modalitate nu l-au atenționat asupra votului anume, nu i-a solicitat și nu au intervenit să dea vreun vot favorabil lui Ponea (f. 240 - vol. 14 C.A.B.).

Martorul **Neghină Ștefan**, consilier (PNL) în mandatul 2012-2015 a declarat că:

- a participat în ședințele în care s-a aprobat cele trei concesiuni pentru Ponea, SC Floricola SA și SC Flamand SRL a lui Spiridon Ion și a votat în favoarea acestor concesiuni, conform conștiinței sale, pe baza mapei de documente ce a conținut toate avizele, fără să fie influențat de cineva, sub presiunea cuiva, direct sau prin intermediari;

- Popescu Constantin nu a organizat ședințe în care să ceară un anumit vot cu privire la terenurile concesionate, nu a cerut nimănui socoteală pentru felul votului dat;

- martorul a fost întotdeauna pentru concesiunea ori vânzarea terenurilor, sprijinirea firmelor care asigură locuri de muncă, aducerea de fonduri la buget;

- nu a existat nicio discuție despre o presupusă subevaluare a terenului concesionat către SC Floricola SA despre care a vorbit Boțilă Eduard nominalizând persoane, între care și pe martor care nu a participat la o astfel de întâlnire; Boțilă Eduard a declarat că demisionează din Consiliu pentru motive personale dar martorul crede că acesta nu compatibiliza cu cei din PSD, USL;

- nici un consilier nu a dat curs vreunor discuții, în 30.04.2013 cu privire la concesiunea în favoarea doctorului Ponea, astfel de concesiuni au fost multe votate de Consiliu, fără ca secretarul Primăriei Boțilă Marian să aibă vreo remarcă cum nu a avut nici în ceea ce privesc concesiunile pentru SC Floricola SA și SC Flamand SRL;

- după cum nu a existat nicio influență asupra votului martorului din partea lui Ponea sau Popescu Constantin, nici din partea lui Duicu Ioan-Adrian nu a existat, direct, indirect, prin intermediari vreo presiune, influență asupra votului său în Consiliu;

- martorul a avut relații normale cu Boțilă Marian, care potrivit părerii sale la nivelul Consiliului era susținut din punct de vedere profesional de soția sa care se bucura, ca șefă a serviciului juridic, de o recunoaștere profesională deosebită;

- în ceea ce-l privește pe Cican Adrian care a trecut de la PNL la PDL, obișnuia să critice orice vot dat favorabil pentru USL, avea o permanentă atitudine interogatorie, participând, după ce nu mai era consilier, la ședințele Consiliului, stând în zona publicului;

- în public fiind, în timpul ședințelor de Consiliu, Cican Adrian apela telefonic, cu mesaje, sfaturi, critici pe martorul Neghină creându-i un sentiment de presiune, supus unei stări de amenințare;

- Cican era perceput în oraș ca o persoană care vroia să lase impresia că el conduce orașul, că familia lui e cea mai puternică și bogată, raportându-se față de aceste aspecte la Popescu Constantin și familia lui;

- când s-a schimbat majoritatea în Consiliul local, Cican invita pe primar și angajați ai Primăriei să discute în sala de ședință a Consiliului proiectul de buget și a redus bugetul pentru

prestatorii de servicii de la 8-9 miliarde lei vechi cât era prevăzut anual doar la 4 miliarde lei, întrucât aceasta a fost voința noii majorități nemulțumite de stadiul de curățenie al orașului;

- tributară aceluiași mod de gândire, deși de la guvern s-au primit 13.000.000 lei noi pentru buget din care 7.000.000 lei pentru refacerea centrului orașului, noua majoritate de consilieri a atribuit doar aproximativ 4 milioane de lei, restul sumelor fiind distribuite pe lucrări mici și nu pe proiecte cu vizibilitate;

- Popescu Constantin nu a făcut nicio plângere, sesizare împotriva lui Cican, în schimb acesta face plângeri tuturor, inclusiv martorului pe motive de incompatibilitate, plângeri care s-au dovedit a fi fără finalitate (f. 240 - vol. 14 C.A.B.).

Martorul **Trușcă Aurelian**, consilier (PNL) între anii 1992-2004 și din 2012-2016 a participat la mai puține ședințe ale Consiliului local al mun. Orșova în anul 2012-2013 întrucât a lucrat o perioadă mai îndelungată în București;

- el a votat în favoarea concesiunilor de terenuri, întrucât, în mod categoric, acestea ca și vânzările și închirierile aduceau venituri la bugetul Primăriei;

- întrucât nu a cunoscut existența unor acte normative și hotărârea judecătorească care obliga Oficiul de cadastru la unele modificări în cărțile funciare privind trecerea unor terenuri din domeniul public al statului în cel al orașului Orșova, martorul a ridicat problema statutului juridic al terenurilor concesionate;

- nu a avut obiecțiuni cu privire la concesionarea unui teren doctorului Ponea, la cabinetul căruia toți concetățenii își duc animalele pentru verificări uzuale etc.;

- nu are certitudinea martorul dacă din motivele arătate s-a obținut sau a votat pentru concesionare;

- nu a discutat cu nimeni și în afara ședințelor de Consiliu despre o eventuală subevaluare a terenului concesionat către SC Floricola SA și nici nu-și amintește de obiecțiuni la această concesiune;

- cu Basaraba, Papava și Neghină a discutat martorul la partid legat de un bun retur al lui SC Floricola SA care nu ar fi fost din categoria prevăzută de lege;

- martorul apreciază că disensiunile, discuțiile contradictorii dintre consilieri, rivalitățile de partid și persoanele nu ar trebui să influențeze votul;

- niciodată, Popescu Constantin, direct sau prin intermediari nu i-a cerut martorului vreun vot favorabil pentru vreo chestiune de pe ordinea de zi a vreunei ședințe sau cu privire la concesionarea către SC Floricola SA;

- Cican Adrian, fost co-președinte la PDL local este perceput ca o persoană conflictuală, care face sesizări, plângeri reclamații inclusiv martorului pentru motive pe care nu le cunoaște dar pentru care a dat cu subsemnatul la poliție, la DNA, la biroul electoral, iar în final toate sesizările lui Cican au fost respinse (f. 43 – vol. 15 C.A.B.).

La 17.06.2016 a fost audiat și martorul **Papavă Dan Ovidiu**, consilier (PNL) în anii 2012, 2013 și 2015 care a declarat că:

- înainte de ședința din Consiliu, consilierii grupului PNL discutau pe baza mapelor cu documente subiectele ordinii de zi, apreciind aceste întâlniri benefice în condițiile în care consilierii nu aveau studii de specialitate;

- cu ocazia acestor discuții, nimeni nu a sugerat, nu a cerut sau a pretins vreun vot anume pentru vreo chestiune din cele discutate, de pe ordinea de zi;

- Popescu Constantin a venit la astfel de ședințe dar nu și-a manifestat nicio opțiune, nu a influențat pe martor cu privire la votul dat în Consiliu, nu a avut nicio influență, intervenție referitor la votul exprimat de acesta;

- martorul a votat concesiunea pentru dnul Ponea întrucât documentele erau în regulă, avea toate avizele, avea un raport de evaluare a terenului pentru care se cerea extinderea concesiunii;

- un zvon din afara Consiliului, căruia martorul nu-i dă nicio credibilitate a fost acela că alte persoane decât cele din sala rezervată publicului ascultau dezbaterile Consiliului prin intermediul telefoanelor deschise ale unui consilier PSD, cu titlu de exemplu, Popescu Constantin și Stoica Marius Simion al cărui telefon era sursa de a asculta dezbaterile din Consiliu;

- sub nici un aspect nu s-a exercitat asupra martorului vreo influență de către Popescu Constantin sau altă persoană, direct/indirect cu privire la concesionarea terenurilor pentru SC Floricola SA;

- martorul a discutat cu Trușcă, Neghină și Bararaba cu privire la o concesiune sau bun retur;

- într-o ședință a biroului executiv al PNL Orșova s-a emis o hotărâre conform căreia s-a hotărât cum să se voteze în ședința Consiliului care hotărâri să fie votate, care nu, unde urmau să se abțină, practică la care s-a renunțat;

- în august 2013 nici Cican, nici Boțilă Eduard nu mai erau în Consiliu când s-a discutat concesiunea pentru SC Floricola SA, despre care martorul nu a discutat nici cu Neghină, Trușcă sau Basaraba probleme legate de prețul concesiunii;

- generic vorbind, votul consiliului era favorabil cererilor de extindere de concesiuni cu lămurirea situație terenurilor respective și ca venituri importante la bugetul orașului (f. 45 – vol. 15 C.A.B.) .

Martora **Ioanovici Oana Mirela** consilier (PNL) în perioada 2013 – 2015 (audiată în instanță la 31.05.2016): la ședințele de partid i se cerea să nu voteze proiectele inițiate de primar deși erau în interesul cetățenilor, se discutau proiectele de pe ordinea de zi, însă nu însemna că era obligatoriu să voteze cum spunea Papavă;

- martora a votat în favoarea concesiunii pentru SC Flamand SRL pentru a-i da posibilitatea firmei să cumpere terenul ce îl avea concesionat; votul său a fost liber, fără influențe sau presiuni, directe sau indirecte;

- nimeni, nici Papavă, nici Popescu Constantin și Duicu pe care nu-l cunoaște personal, n-au intervenit, nu au exercitat vreo presiune, influență asupra votului martorei;

- în ședințele USL, înainte de cele ale Consiliului se discutau mapele de documente dar nu se stabilea cum să se voteze;

- nu are cunoștință ca Popescu Constantin să fi ascultat dezbaterile din Consiliu prin telefonul deschis al vreunui consilier PSD;

- între Boțilă Marian și Popescu Constantin erau relații despre care martora nu a auzit să fi fost tensionate;

- martora nu avea o părere bună despre Boțilă Marian întrucât, prezent în Consiliu, nu dădea lămuriri suficiente și explicite;

- în ceea ce-l privește pe Cican acesta era perceput de martoră ca o persoană rea, obișnuia să facă remarci răutăcioase, critici, să participe în rândul publicului la ședințele Consiliului, dovedind lipsă de respect față de consilieri, vorbind peste luările lor de cuvânt, ceea ce a determinat scoaterea din sală a lui Cican cu poliția comunitară;

- Cican i-a făcut sesizare și martorei pentru incompatibilitate pentru motive pe care nu le-a înțeles (f. 240 - vol. 14 C.A.B.).

Între martorii audiați la cererea inculpatului Popescu Constantin sunt și consilierii (PDL), Pătășanu Petre (30.04.2016), Sănătescu Viorica (31.05.2016), Cergan Adrian, Lăpădatescu Florian și Ghergulescu Ion (17.05.2016).

Martorul **Pătășanu Petre** a declarat că a fost consilier local între 2008-2012 până în 2014 și că:

- înaintea ședinței Consiliului, consilierii PDL se întâlneau pentru a se pune de acord asupra votului cu privire la problemele aflate pe ordinea de zi, liberi însă să se voteze cum aprecia fiecare individual;

- „interesele de partid, afirmă martorul, au primat asupra intereselor orașului, ceea ce a dus la un moment dat la desființarea Consiliului”;

- deși liberi la vot, în cazul în care acesta nu era în sensul dorit de partid apăreau discuții până la excluderea din partid cum s-a întâmplat martorului;

- în cazul concesiunilor de teren aflate în domeniul public al statului, acesta era trecut în domeniul privat al orașului și apoi se concesiona;

- în cazul în care concesiunea privea un teren aflat în imediata apropiere a celui deja deținut de solicitant, opera dreptul de preemțiune pentru concesionarea terenului;

- mapa cu documente pentru concesionarea unui teren în proximitatea celui deja avut privind cererea doctorului Ponea Constantin a conținut toate avizele, comisiilor de specialitate din Primărie,

un raport de evaluare al unui evaluator autorizat plătit de Primărie și martorul a votat favorabil această concesiune;

- nici Popescu Constantin și nici Ponea Constantin Ștefan nu au participat la ședințele publice ale Consiliului;

- Popescu Constantin este patronul firmei cu care Primăria are contract pentru servicii de salubritate, apă-canal, întreținere spații verzi, în urma licitației organizate de Primărie;

- cu ocazia discutării bugetului Orșovei în condiții de publicitate se prevedeau și plățile pentru prestarea de servicii de către SC Floricola SA care să făceau în raport de lucrările efectuate;

- pentru lămuriri și susținerea punctelor de vedere ale societății, în ședințele publice de discutare a proiectului venea directorul executiv al firmei și de câteva ori a asistat din public și Popescu Constantin;

- martorul nu a avut la cunoștință dacă Primăria avea plăți restante pentru servicii deja prestate de SC Floricola SA;

- ca și alți consilieri (Basaraba, Neghină etc.) martorul nu l-a socotit pe Popescu Constantin o persoană influentă și nici nu a realizat că avea prieteni, dacă avea, la nivelul autorității administrative;

- „niciodată dl Popescu nu i-a cerut să voteze în vreun fel pentru vreunul din punctele de pe ordinea de zi de pe listă” și nici nu are cunoștință martorul ca acest lucru să se fi întâmplat cu alți colegi consilieri;

- SC Floricola SA a avut o solicitare pentru o concesionare și vânzare de teren, pentru care toate condițiile și procedurile legale au fost îndeplinite și martorul a votat favorabil acesteia;

- Boțilă Marian, secretarul Primăriei își exprima opțiunile legate de legalitatea documentelor mapei ce însoțea un proiect de hotărâre și cu privire la concesiunile pentru Ponea Constantin și Popescu Constantin nu au fost sesizați cu privire la vreo nelegalitate sau alte aspecte de Boțilă Marian;

- în ce-l privește pe Cican Adrian acesta era un tip vocal și în partid și în Consiliu, un tip certăreț, negativist care avea sentimentul că el avea întotdeauna dreptate, astfel încât martorul a păstrat relații strict pe atribuțiile de partid și Consiliu;

- Cican a devenit director al unei societăți aparținând fratelui lui, constatându-se o stare de incompatibilitate ce i-a atras excluderea din Consiliu (societatea respectivă avea contract cu Primăria);

- în ce privește SC Flamand, firma a formulat o cerere de concesiune pentru un teren care era în imediata vecinătate a terenului deja deținut prin concesiune;

- cererea a îndeplinit condițiile legale, s-au efectuat procedurile cerute de lege și aceasta a fost votată favorabil, precedată de trecerea în domeniul privat al orașului al terenului din domeniul public al statului;

- hotărârea Consiliului nu a fost contestată de prefect;

- Duicu i-a fost martorului elev (1988) și l-a revăzut în 2012 la o ședință a Consiliului local unde s-au discutat chestiuni politice;

- la inițiativa lui Cican, martorul a fost exclus din PDL pentru că i-a spus că va vota oricare dintre hotărâri dacă acestea sunt bune pentru oraș indiferent de partidul care le propune;

- în 2013 și 2014 a funcționat ca independent și martorul a afirmat că s-a adoptat aceeași procedură pentru concesionare/vânzare teren pentru orice solicitare care viza de exemplu un teren în proximitatea unui alt teren deja concesionat (ca și în cazul lui Ponea, Popescu etc.);

- Boțilă Marian sau un membru de familie a primit în concesiune un teren, hotărâre ce nu a fost contestată, iar Boțilă Eduard era consilier, președintele Comisiei de urbanism care dădea avize,

- în 2012 martorul și alți consilieri au făcut sesizări împotriva lui Boțilă Marian la prefect întrucât evaluarea profesională a acestuia era foarte proastă, erau nemulțumiți de cum își îndeplinea obligațiile de serviciu, avea o conduită cel puțin aparent partizană și multiple intervenții neavenite;

- cel mai mult cât s-a votat ca buget pentru SC Floricola SA a fost 10% din bugetul orașului, dar asta n-a însemnat că a și primit acești bani;

- martorul a apreciat că erau benefice pentru oraș concesionările, vânzările de terenuri (f. 168 – vol. 14 C.A.B.).

Martorul **Cergan Adrian** a fost consilier local (PDL) în 2012-2015 și a declarat despre ședințele prealabile de partid înaintea celei de Consiliu la fel ca și alți martori că se discutau problemele de pe ordinea de zi să se lămurească și „mergeau în Consiliu cu lecția învățată în sensul de votare favorabilă a proiectelor bune”;

- primordial era interesul pentru oraș, nu cel de partid, astfel că se vota favorabil indiferent de cine era proiectul propus dacă acesta era corect;

- nimeni nu l-a influențat în votul dat de acesta pe proiectele discutate nici dintre consilier, nici de la conducerile partidelor reprezentate în Consiliu;

- Popescu Constantin nu l-a abordat niciodată, cu excepția unei discuții telefonice legate de alegeri, nu l-a influențat în nici un vot în Consiliu;

- în ce privește cererea doctorului Ponea Constantin de extindere a unei concesiuni pentru un teren din proximitatea terenului deja concesionat, la partid s-a decis ca să se abțină consilierii PDL de la vot și martorul s-a abținut, dar nu știe pentru ce s-a hotărât astfel;

- aceeași abținere s-a hotărât la partid și cu privire la cererea de concesiune a SC Floricola SA, iar martorul s-a abținut fără să știe motivul, bănuind, „probabil, o neregulă”;

- cererea de concesiune pentru SC Flamand SRL a fost votată favorabil de consilierii PDL, deci și de martor și pentru că se plătea un preț destul de mare;

- nici Ponea, Popescu sau Duicu, vreodată, direct, prin intermediari, nici telefonic pentru orice concesiune, inclusiv cele ce-i privesc pe Ponea, Popescu sau SC Flamand SRL, „martorul nu a primit nicio sugestie, nu s-a făcut vreo presiune asupra acestuia, de către nimeni”;

- martorul a citit din presă stenograme din dosar și așa a aflat că s-ar fi lăsat telefoanele deschise pentru ca Popescu să asculte dezbaterile din Consiliu, fiind surprins când un coleg l-a abordat „ce mă țineți telefoanele deschise să audă dl Popescu ce discutați?”;

- Boțilă Eduard a demisionat din partid pentru probleme personale când era membru PSD și apoi a funcționat în PDL, chiar într-o funcție de conducere în organizația locală, fără ca vreodată să-i spună martorului că cineva ar fi făcut presiuni asupra lui și a votului său;

- ședințele de grup le conducea Sperdea, directorul general al întreprinderii unde lucrează, fără însă ca acesta să-i impună ceva pe plan politic (f. 48 – vol. 15C.A.B.).

La 17.06.2016 a fost audiat martorul **Ghergulescu Ion**, consilier (PDL) în perioada 2008-2012, iar în 2013 la cererea lui Cican Adrian a fost exclus pentru că a votat proiecte inițiate de primarul Orșovei;

- deși proiectele erau în folosul comunității, faptul că proveneau de la primar erau supuse în partidul PDL unor discuții contradictorii cu orientarea votului spre respingerea acestora, fără însă ca acest lucru să fie obligatoriu;

- nimeni nu a venit dintre consilierii PDL sau independent fiind, să-i ceară un anumit vot pentru vreunul din punctele de pe ordinea de zi a vreunei ședințe de Consiliu;

- niciodată Popescu Constantin nu i-a cerut să voteze în vreun fel, sau pentru concesionarea lui Ponea;

- martorul a votat proiectele, inclusiv ale PSD, care erau favorabile comunității, proiecte inițiate sau preluate de la cetățeni de către primar și care aveau avizele comisiilor de specialitate;

- martorul „nu a sesizat ca la nivelul consilierilor să existe vreo înțelegere cu privire la votul pentru anume solicitări și nici nu i-a auzit ca Popescu Constantin să fi încercat să îi influențeze în votul acestora”;

- doctorul Ponea nu a fost prezent în sală când s-a discutat și votat extinderea concesiunii în favoarea acestuia; ședințele erau publice și de câteva ori a fost prezent, în public, și Popescu Constantin;

- martorul a mai declarat că nu a observat și nici nu a auzit ca vreun consilier să-și fi ținut telefonul deschis pentru ca dl. Popescu Constantin să asculte dezbaterile;

- pe dl. Duicu, martorul îl cunoaște ca persoană publică pe care a întâlnit-o la o ceremonie de comemorare a eroilor și din acel moment nu s-au mai văzut, nu s-au auzit și nici direct sau intermediari nu i-a cerut vreodată un anumit vot în vreo chestiune;

- cu privire la votarea în Consiliu, Cican Adrian a cerut consilierilor PD „să voteze împotriva proiectelor care emanau de la primar”, dar martorul a votat contrar acestei solicitări pentru că el le considera benefice pentru oraș;

- în ședința când s-a votat excluderea din PDL a martorului, într-un exces de zel, abuziv Boțilă Marian i-a cerut să părăsească ședința întrucât nu mai avea dreptul să participe la aceasta;

- „la nivelul Consiliului, a apreciat martorul, erau relații conflictuale, neînțelegeri între membrii Consiliului, revitalități politice și personale care aveau un efect negativ asupra deciziilor cu privire la oraș, motiv pentru care martorul s-a retras din partid și din viața publică”;

- „în opinia martorului concesiunile de teren erau benefice pentru oraș pentru că aduceau venituri la bugetul Primăriei și orșovenii deschideau tot felul de afaceri mici – chioșcuri etc” (f. 41 – vol. 15 C.A.B.).

Alături de martorii audiați propuși de inculpatul Popescu Constantin au mai fost audiați și alți martori în considerarea calității lor de consilieri locali ai Orșovei între care Lapădătescu Florian și Sătătescu Viorica.

În declarația din 17.06.2016, **Lapădătescu Florian** consilier local (PDL) din 2010 până în 2015 când s-a dizolvat PDL, a arătat următoarele:

- la nivelul PDL se obișnuia să se întâlnească consilierii la sediul partidului și să discute problemele de pe ordinea de zi a Consiliului local, discuții puternice, contradictorii, cu păreri diverse și care priveau votul favorabil, cu înțâietate mai curând pentru proiectele în folosul comunității emenate de la primar, pentru cele personale decât pentru comunitate;

- la aceste ședințe a participat și conducerea locală a partidului și Cican Adrian în această calitate de lider de partid și s-a hotărât să se respingă cererea lui Popescu Constantin pentru o concesiune de teren în considerarea unor îndoieli legat de preț;

- și Cican și Popescu erau președinți ale organizațiilor locale a două partide diferite PDL și respectiv PSD și relațiile lor nu erau cordiale;

- și cererea de concesiune a doctorului Ponea s-a discutat la partid și s-a hotărât să nu se voteze, specialiștii ai partidului vedeau documentele și căutau să găsească o chichiță ca să nu se voteze; martorul nu știe care a fost motivul invocat să se abțină de la votul pentru Ponea;

- la nivelul Consiliului nu a fost o atmosferă colegială, apăreau consilierii ca două tabere, unul dintre colegii PDL a fost suspendat, iar alți doi au trecut în tabăra adversă;

- într-o ședință de partid Pătășanu Petre și Ghergulescu Ion au afirmat că ei vor vota și proiecte ale USL și li s-a retras sprijinul politic, până i-au exclus din partid, ajungându-se și la un proces în instanță;

- martorul s-a abținut de la votul pentru Ponea;

- s-a întâmplat ca ordinea de zi a ședințelor extraordinare să fie completate cu alte 2-3 proiecte, mapele fiind înmânate la începutul ședinței, dar acestea nu au privit concesiuni;

- martorul a lucrat cu Boțilă Eduard, care era președintele comisiei de urbanism, iar martorul, nu a înțeles de ce a făcut afirmații nereale despre acesta; Boțilă Eduard nu i-a spus martorului că cineva ar fi făcut presiuni asupra lui și nici nu s-a referit la influență;

- Boțilă Eduard a demisionat din Consiliu fără să spună că ar fi fost supus vreunor presiuni și din partea cui, el a invocat probleme personale; Boțilă Eduard nu a afirmat că s-ar fi făcut vreo presiune asupra acestuia pentru un vot favorabil vizând cererea doctorului Ponea;

- avizele de la comisia de urbanism se dădea în urma votului deschis, consemnat în procesul-verbal pentru a pleca în Consiliu unde consilierii se pronunțau pe fondul cererii, astfel că martorul nu-și amintește dacă votul din comisie a fost la fel ca manifestarea de voință din Consiliu;

- martorul nu l-a cunoscut și nu a vorbit niciodată cu Duicu pe care l-a văzut doar pe afișele electorale;

- martorul a declarat că el dădea mai multă autoritate și recunoaștere documentației emenate din partea Consiliului, decât punctelor de vedere exprimate de specialiștii din partid (f. 35 – vol. 15 C.A.B.).

Sănătescu Viorica, audiată la 31.05.2016 de instanță, consilier local (PDL) din 2012 până în 2015, la data declarației fiind vicepreședinte al PNL, (Cican Adrian președinte al partidului la nivel județean) a declarat următoarele:

- martora a constatat că mapa cu documentația pentru proiectul de hotărâre vizând concesiunea pentru doctorul Ponea cuprindea toate actele, toate avizele și solicitarea era de admis, dar s-a obținut la vot pentru un motiv pe care nu-l cunoaște,;

- a votat favorabil concesiunea unui teren pentru Spiridon Ion patronul firmei SC Flamand SRL, zis Taca, întrucât mapa conținea toate documentele, avizele cerute de lege;

- „niciodată, cât a fost consilier, nimeni, niciodată nu și-a permis să îi ceară un vot favorabil, să facă presiune asupra martorei, să o influențeze în votul pe care l-a dat ca și consilier, inclusiv referitor la concesiunea pentru Spiridon Ion”;

- pe Duicu îl știe persoană publică, nu l-a cunoscut personal, acesta a participat la o ședință a Consiliului local ținută într-o altă locație și acesta a intervenit să rămână (martora) în sală, când președinta de ședință îi ceruse să se retragă pentru că-l admonestase pe Negulescu pentru un laudatio pentru Duicu, când ei aveau multiple probleme de discutat pe ordinea de zi din 8.01.2014;

- la acea ședință Popescu Constantin a venit cu 50 membrii PSD veniți din Orșova și Ieșelnița care erau zgomotoși, deranjau dezbaterile în ședința Consiliului care era publică și privea ca probleme pe ordinea de zi iluminatul electric, modernizarea alimentării cu apă a orașului;

- martora s-a abținut sau a votat împotriva întrucât, fiind o „ședință de îndată”, nu a luat la cunoștință documentația din mapele aduse cu o zi înaintea ședinței Consiliului;

- martora a votat puține concesiuni întrucât dețineau documentații incomplete, a votat concesiunea pentru Ionescu Adriana Mihaela favorabil care viza o extindere de concesiune așa cum rezultă din procesul-verbal, dar e posibil ca cele două cereri Ionescu și Ponea să nu fi fost similare;

- nici cu privire la Ponea, nici cu privire la alte persoane, Popescu Constantin, niciodată, nu i-a solicitat nimic, nu a contactat-o, nu i-a cerut vreun anume vot;

- martora a mai declarat că era un zvon, că în timpul ședințelor publice ale Consiliului, Popescu Constantin ar fi fost contactat telefonic și prin intermediul acestuia audia dezbaterile;

- nu i-a văzut pe consilierii Stoica Marius și Popescu Codruța să fie persoanele care i-au facilitat audierea telefonică a dezbaterilor din Consiliu lui Popescu Constantin;

- martora a auzit înaintea ședinței de Consiliu o discuție dintre consilierul Negulescu fost consilier PC și apoi alăturat PSD, și Popescu Constantin în legătură cu suspendarea ședinței Consiliului pentru a discuta și hotărâri la nivelul consilierilor PSD cu privire la votarea unui proiect de hotărâre de pe ordinea de zi;

- martora nu avea la cunoștință dacă această discuție avea legătură cu votul pe care vroia să-l dea consilierul Caprioru și pentru un punct de pe ordinea de zi, diferit de opțiunea lui Negulescu, și care a votat cu ceilalți membrii PSD;

- în ce privește pe Enea Alina a perceput-o ca o persoană arogantă, fără a prezenta informații și lămuriri suficiente pentru consilieri, făcând o diferențiere de conduită în funcție de apartenența politică a acestora;

- în schimb, Boțilă Marian făcea obiecțiuni sau observații cu privire la mapele cu documentele atașate proiectelor de hotărâri, fără însă ca martora să cunoască că acesta și în situația unui vot favorabil, Boțilă semnala prefectului ce urma să avizeze legalitatea hotărârilor, că nu erau îndeplinite condițiile legale;

- pe dl. Cican Adrian l-a perceput ca un om corect, bine pregătit care nu le-a spus consilierilor cum să voteze, dar participa, și după ce nu mai era consilier, la întâlnirile consilierilor PDL și le acorda consultanță cu privire la problemele de pe ordinea de zi, fără să le impună cum să voteze (f. 240 – vol. 14 C.A.B.).

Instanța a procedat la audierea martorilor Nemeș Mihalea Codruța (30.05.2016), Vesa Ioan (31.05.2016), Căprioru Nicolae (31.05.2016) și Gutuleanu Poenaru Sorin Claudiu (17.06.2016) propuși de inculpatul Popescu Constantin.

Martora **Nemeș Mihaela Codruța** a declarat Curții următoarele:

- martora a fost consilier local (PSD) din 2012 până în 2015 când Popescu Constantin era șeful organizației locale PSD – Orșova;

- înainte de ședința de consiliu, se luau în discuție de către consilierii USL documentele pentru proiectele de hotărâri aflate pe ordinea de zi a ședinței de consiliu, fiecare urmând să voteze potrivit conștiinței și cunoștințelor lui;

- aceste ședințe nu se făceau în prezența șefilor locali ai partidelor dar aceștia, invitați fiind, puteau veni să participe la discuțiile consilierilor;

- în cele două-trei ședințe de partid pe lună nu se discutau chestiuni aflate pe rolul Consiliului local Orșova;

- „niciodată nu s-a întâmplat ca cineva, înaintea ședințelor consiliului local să vină și să sugereze sau să ceară consilierilor vreo soluție anume cu privire la vreunul din punctele de pe ordinea de zi”;
- asupra martorei nu a avut nimeni nicio influență, nici asupra activității sale de consilier, nici asupra votului său, aceasta separând lucrurile între chestiunile personale și cele profesionale sau de partid, de obligațiile de consilier local;
- din USL făceau parte patru membri PSD, patru membri PDL și un membru PC și pe niciunul dintre aceștia nu i-a auzit sau observat ca cineva să le fi solicitat vreo intervenție sau vot favorabil și nu a văzut ca să existe vreo convență între aceștia ca să se exprime printr-un anumit vot;
- când era vorba de concesiunea de terenuri, se avea în vedere documentele din mapele primite cu proiectele de hotărâre și se proceda mai întâi la trecerea acestora din domeniul public al statului în cel al Orșovei și apoi în domeniul privat al orașului;
- martora a participat la ședința în care s-a votat concesiunea a două fâșii de teren în favoarea lui Ponea Constantin pe baza documentelor existente la mapa ce însoțea proiectul de hotărâre;
- concesiunea s-a atribuit în condițiile legii și nu a existat nicio disfuncționalitate sau viciu de procedură;
- nici asupra sa și nici a colegilor acesteia nu a existat vreo presiune sau vreo influență din partea conducerii organizației locale de partid sau a vreunui reprezentant al autorității administrative pentru soluționarea favorabilă a cererii lui Ponea Constantin;
- martora a arătat că Popescu Constantin este patronul SC Floricola SA și această firmă din 2006, în urma unei licitații, a obținut un contract prin care asigură servicii de salubritate;
- ședințele Consiliului sunt publice și când se discuta bugetul orașului și segmentul serviciilor prestate de SC Floricola SA, se prezenta directorul executiv al firmei sau Popescu Constantin, aducând lămuriri legate de fondurile necesar a fi alocate pentru serviciile ce urmau a fi prestate;
- SC Floricola SA a obținut, cu ani în urmă, în urma unei licitații, concesiunea unui teren, legat de care, ulterior, s-a formulat o cerere de extindere a concesiunii, la mapa de documente existând un raport de evaluare pentru terenul de 2046 mp;
- în ceea ce primește firma SC Flamand SRL care aparține unei persoane cu porecla de „Țaca”, aceasta a beneficiat de concesiunea unui teren cu privire la care s-a formulat o cerere de vânzare, fără a avea loc sau a se organiza o licitație, documentele atestând procedura legală care să permită acest lucru;
- cu ocazia votului, nimeni și nici Popescu nu i-a solicitat și nu a atenționat-o pentru o soluționare favorabilă a vânzării de teren solicitată de numitul „Țaca”;
- la ședințele Consiliului participa secretarul Primăriei Boțilă Marian, care avea obligația să pregătească documentele pentru ședință, răspundea de legalitatea acestora sub aspectul cvorumului și dădea lămuriri sau atenționa asupra vreunor neregularități ale cererilor;
- Boțilă Marian în niciuna dintre ședințele în care s-a votat pentru concesiunea terenului lui Ponea și respectiv vânzarea terenului deja concesiionat către SC Flamand SRL, nu a avut obiecțiuni, nu i-a atenționat pe consilieri de vreo ilegalitate, iar prefectura a dat avizul de legalitate fără nicio obiecție;
- Boțilă Marian i s-a părut în activitatea pe care o desfășura că avea o atitudine părtinitoare față de consilierii celorlalte partide în raport de cei din USL;
- martora nu avea la cunoștință existența vreunui diferend între Boțilă și Popescu, relațiile dintre aceștia fiind ca o relație dintre Primărie – Floricola SA;
- în ceea ce-l privește pe Cican Adrian, acesta era o fire impulsivă și nu prea se înțelegea cu cei din Consiliul local, martora având relații strict colegiale cu acesta;
- Cican avea obiecțiuni față de toate proiectele de hotărâri, indiferent pe cine privea sau ce obiect avea, că era Ponea sau alții; la sfârșitul anului 2013 s-a constatat incompatibilitatea lui Cican;
- deși nu mai era consilier, Cican participa la ședințele Consiliului, se așeza la masa membrilor, vota, fără ca votul acestuia să fie luat în considerație, deși acesta ar fi trebuit să se afle, ședința fiind publică, în spațiul rezervat auditorului;

- referitor la Duicu, acesta după știința martorei nu a participat la ședințele Consiliului local Orșova, nu a avut niciodată vreo discuție cu acesta pe vreo temă, nici personal, nici telefonic, nici prin intermediari;

- ca urmare a relațiilor tensionate dintre consilierii locali, a scindării în interiorul consiliului, astfel încât interesele de partid primau celor ale orașului, s-a ajuns la dizolvarea Consiliului local, din ianuarie până în mai 2015 când Consiliul s-a reunit și a devenit funcțional;

- în ceea ce privește votul, acesta era la vedere și indiferent ce se discuta la președința USL înaintea celei de Consiliu, consilierii votau cum apreciau cu privire la proiectele de pe ordinea de zi. (f. 168 – vol. 14 C.A.B.)

Martorul **Vesa Ioan**, consilier local (PSD) a funcționat în Consiliu din august 2013 până în februarie 2015, anterior fiind primar apoi viceprimar al Orșovei și consilier local din 2008 până în 2012;

- în ambele mandate de consilier a avut o bună colaborare în cadrul Consiliului, nu a suferit nicio influență sau vreo presiune în exercitarea votului său de la nicio persoană, nici de la dr. Ponea, nici de la Popescu Constantin sau Duicu Ioan-Adrian, direct, indirect, personal sau prin intermediari;

- și cât a fost martorul primar sau viceprimar, niciodată dr. Ponea sau fiul acestuia nu i-au cerut vreo intervenție pentru vreo problemă personală sau de orice natură;

- martorul a votat în favoarea concesiunii terenului către societatea lui Spiridon, SC Flamand SRL, întrucât s-au respectat toate procedurile, documentația era conformă cu prevederile legale;

- în ceea ce privește extinderea de concesiune, aceasta a fost de fiecare dată, când a îndeplinit condițiile legale, aprobată, ea fiind benefică atât pentru municipalitate cât și pentru concesiunari (f. 240 – vol. 14 C.A.B.)

Martorul **Căprioru Nicolae**, propus de Popescu Constantin a fost la rândul său consilier local în Orșova, în perioada 2004-2008 și din 2012 în 2015;

- acesta a participat la ședințele Consiliului și a votat favorabil pentru concesiunea unui teren către Ponea Constantin, către SC Floricola SA și societatea lui Spiridon Ion;

- martorul a votat în favoarea acestor solicitări întrucât în mapele de documente ce însoțeau proiectele de hotărâri respective, cuprindeau avizele cerute de lege și procedurile legale erau îndeplinite;

- înainte de ședințele de Consiliu, consilierii din USL se întâlneau și discutau cu privire la punctele de pe ordinea de zi pentru a se lămurii asupra chestiunilor ce se puteau pune în cursul dezbaterilor;

- independent de discuțiile avute în grup, fiecare își dădea votul în baza documentelor de la dosar, astfel că niciodată Popescu nu a cerut consilierilor PSD să voteze favorabil concesiunea terenului către dr. Ponea;

- afirmațiile făcute de Boțilă Eduard că martorul ar fi participat la o ședință în care Popescu le-ar fi cerut un vot favorabil pentru dr. Ponea sunt nereale și ar fi trebuit să dovedească cele afirmate;

- niciodată Popescu Constantin nu i-a cerut un vot favorabil pentru concesiunea terenului către SC Floricola SA, el nu a constituit un factor de presiune asupra martorului când Popescu participa ca auditor al ședinței publice a Consiliului, nu l-a admonestat și nu i-a cerut niciodată explicații pentru modul în care și-a exprimat votul;

- martorul a precizat că niciodată Popescu Constantin nu i-a cerut să țină deschis telefonul pentru a asculta dezbaterile din ședința publică a Consiliului și chiar dacă i-ar fi cerut nu ar fi răspuns în mod cert unei astfel de solicitări; martorul nu a cunoscut ca vreun alt coleg să fi fost solicitat de asemenea în acest sens;

- din zvonul public, martorul a aflat că ar exista adversități între familia Boțilă și familia Popescu Constantin;

- Boțilă Marian, secretar al Primăriei se afla în relații bune cu unii consilieri și mai puțin cordiale cu alți colegi consilieri; el aducea la cunoștința consilierilor eventuale nereguli în documentația pusă la dispoziția acestora;

- Boțilă Marian nu s-a bucurat întotdeauna de calificative bune și foarte bune din partea consilierilor, care i-au evaluat activitatea după punctajul prestabilit;

- în ce privește concesionarea terenurilor către Ponea, SC Floricola SA și Spiridon Ion, Boțilă nu a indicat nicio neregularitate sau că ar lipsi vreun document prevăzut de lege din mapele atașate proiectelor de hotărâri respective;

- Boțilă Eduard a demisionat din PSD invocând motive personale și martorul nu are cunoștință să fi existat vreo atitudine de admonestare sau muștrare la nivelul partidului;

- martorul nu are la cunoștință natura adversităților dintre Cican și Popescu, dacă aceasta era de natură personală sau politică, în opinia acestuia, Cican percepend pe cei din PSD-USL, ca posibili infractori;

- consilierii Ghergulescu și Stoica au sesizat și prefectul prin ordin a constatat starea de incompatibilitate a lui Cican;

- martorul a precizat că nu are cunoștință ca asupra doamnei și domnului Boțilă Marian să se fi exercitat presiuni privind persoanele și activitățile acestora;

- cu ocazia discutării concesiunii către Ponea Constantin, martorul a studiat documentația, iar votul său a fost fundamentat pe materialele care i-au fost puse la dispoziție, astfel încât nu s-a pus problema ca Ponea Constantin Ștefan, personal sau prin intermediari, Popescu Constantin și Duicu, să fi intervenit și să-i fi solicitat o soluție favorabilă;

- membrii consiliului au votat cu majoritate de voturi concesionarea terenului către Ponea Constantin;

- martorul a precizat că, de principiu, concesiunile se făceau fie prin licitație, fie prin concesionarea către cel care beneficia de dreptului de preemțiune, având deja un teren concesionat. (f. 240 – vol. 14 C.A.B.)

Martorul **Gutuleanu Poenaru Sorin Claudiu**, audiat de instanță la 17.06.2016 a declarat că a fost consilier PSD în Orșova din 2012 până în 2015 când Consiliu s-a dizolvat pentru că nu se mai țineau ședințele;

- martorul și-a exprimat votul în mod liber cu privire la concesiunile solicitate de Ponea, SC Floricola SA și SC Flamand SRL;

- martorul a făcut parte din aceeași comisie de urbanism condusă de Boțilă Eduard și la nivelul acesteia, niciodată nu s-au dat avize când legea nu era respectată;

- când s-a dat un vot favorabil pentru o concesiune sau extindere a unei concesiuni, asta a însemnat că erau îndeplinite toate condițiile;

- martorul a declarat că nu a avut știință de hotărârea judecătorească prin care Cadastrul fusese obligat, în baza unor acte normative, să facă modificări în evidențele Cărții funciare, în sensul ca terenurile din proprietatea domeniului public al statului să treacă în domeniul public/privat al Primăriei Orșova;

- consilierul Trușcă i-a atenționat asupra statutului terenurilor concesionabile și s-a întâmplat ca unele proiecte de hotărâri să nu fie supuse votului pentru remedierea acestei probleme a regimului juridic al terenurilor;

- întreaga familie Boțilă era angajată la Primărie (Boțilă Marian – secretar, Boțilă Elena – șef serviciu juridic), iar fiul Boțilă Eduard, consilier local, era președintele Comisiei de urbanism;

- inexplicabil, a apreciat martorul, declarația lui Boțilă Eduard în sensul că Popescu Constantin i-ar fi cerut să voteze în favoarea dr. Ponea;

- Boțilă Eduard nu s-a plâns vreodată că ar exista vreo presiune asupra acestuia, în general, sau în ceea ce privește votarea concesiunii lui Ponea;

- contrar celor afirmate de acesta, martorul a precizat că nu au existat între membrii consiliului, indiferent de partid, discuții legale de prețurile stabilite prin rapoartele de evaluare, care au fost apreciate ca fiind corecte;

- aceste concesiuni erau benefice pentru bugetul orașului, întrucât aduceau taxe și venituri importante;

- niciun coleg nu i-a adus la cunoștință martorului că Popescu Constantin ar fi audiat dezbaterile din Consiliu prin intermediul telefonului vreunui coleg, atunci când acesta nu se afla în sala Consiliului, în rândul publicului;

- Duicu a participat la o ședință a Consiliului local Orșova, dar martorul nu a avut nicio discuție cu acesta vreodată, nici direct, nici telefonic, nici prin intermediar, ca să i se ceară să voteze într-un anume fel pentru vreo chestiune aflată pe ordinea de zi a vreunei ședințe (f. 37 – vol. 15 C.A.B.)

3. În ceea ce privește cererea de vânzare a terenului concesionat societății SC Flamand SRL, aparținând lui Spiridon Ion zis „Țaca”, s-a solicitat de către procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA și inculpatul Popescu Constantin, audierea martorilor Boțilă Marian, Boțilă Eduard, Cican Adrian, Negulescu Constantin, Popițu Ilie, Galopența-Pepșilă Ecaterina și Nemeș Mihalea Codruța.

Martorul **Boțilă Marian**, audiat la 30.05.2016 de instanță, a declarat că fusese eliberat din funcția de secretar al Primăriei la data când s-a făcut concesionarea terenului către SC Flamand SRL;

- au existat discuții contradictorii între Boțilă Marian și Popescu Constantin cu privire la lărgirea malului Dunării și apoi concesionarea prin licitație a unor porțiuni de teren, care au condus la tensionarea relațiilor dintre aceștia;

- Boțilă Marian a încercat să solicite lui Duicu Ioan-Adrian o mediere cu privire la această dispută, însă pentru motive obiective, discuția cu Duicu nu a avut loc;

- referitor la relația dintre Boțilă Marian și Duicu, martorul a precizat că niciodată Duicu nu i-a solicitat vreo favoare pentru vreo persoană, fie el Ponea sau Popescu Constantin și acesta nu a participat la vreo ședință de Consiliu în Orșova;

- totodată, martorul a precizat că nici Duicu nici membrii familiei sale nu au solicitat concesiunea vreunui teren sau vreo licitație cu privire la vreun teren, fiind posibil să fi preluat de la o persoană fizică de la care să fi cumpărat o proprietate în Orșova, o eventuală concesiune de teren;

- martorul a mai precizat „cât timp a fost secretar la Primărie, martorul nu a avut sentimentul și nici nu i s-a spus de careva că dl. Duicu ar fi influențat în vreun fel sau altul hotărârile Consiliului local”; „niciun consilier nu i s-a plâns, inclusiv cei ai partidelor de opoziție de la momentul acela că dl. Duicu ar fi făcut vreo presiune, ar fi avut vreun interes cu privire la o anumită soluție, care să se dea prin hotărârea Consiliului”. (f. 168 – vol. 14 C.A.B.)

Martorul **Boțilă Eduard** a declarat la data de 30.05.2016 că nu mai era consilier când s-a pus în discuție concesionarea terenului pentru Spiridon Ion, care a formulat mai multe cereri legate de terenuri pentru care și-a arătat interesul;

- martorul a mai arătat că Popescu Constantin nu a cerut membrilor PSD să voteze într-un fel sau altul cererea societății lui Spiridon Ion;

- „atât martorul cât și ceilalți consilieri au considerat oportună cererea și documentele corect întocmite, legale, astfel încât s-a votat favorabil concesiunea terenului respectiv în favoarea lui Spiridon Ion, fără a mai exista dezbateri”;

- în ceea ce privește relația martorului cu Duicu Ioan-Adrian, acesta a relatat că l-a cunoscut pe Duicu la ședințele de partid, dar nu au comunicat niciodată telefonic, după cum niciodată nu a primit direct sau indirect vreo sugestie din partea acestuia cu privire la votul legat de vreun proiect de hotărâre de Consiliu (f. 168 – vol. 14 C.A.B.)

Martorul **Cican Adrian** audiat la 31.05.2016 de instanță, a declarat că nu mai era consilier când pe rolul Consiliului s-a aflat solicitarea societății SC Flamand SRL aparținând lui Spiridon Ion, cu privire la concesionarea unei suprafețe de teren, despre care martorul aprecia că existau deficiențe legate de extrasul de carte funciară;

- acesta a mai precizat că se efectuase o subevaluare a prețului de concesiune prin raportul de evaluare, care viza întregul teren și nu dezmembrămintele acestuia, iar pe de altă parte lipseau acte importante din mapa de documente;

- toate aceste observații, Cican Adrian al cărui mandat de consilier încetase pentru incompatibilitate, conflict de interese, le-a adus la cunoștința colegilor săi de partid, care nu au împărtășit punctul său de vedere;

- martorul a mai arătat că la momentul discutării concesiunii în favoarea societății SC Flamand SRL, nu avea la cunoștință existența unei hotărâri judecătorești care obliga Cadastrul să facă modificările necesare legate de bunurile trecute din domeniul public al statului în cel al Orșovei;

- în declarația dată, Cican Adrian a evidențiat că „niciodată și în niciun caz dl. Popescu Constantin nu a îndrăznit și nici nu credea că ar fi îndrăznit vreo intervenție prin acesta pentru a fi obținut un vot favorabil al unei solicitări a acestuia”; „nici asupra vreunui consilier din partidul acestuia, dl. Popescu Constantin nu a făcut vreo intervenție pentru a obține un vot favorabil concesionării unei suprafețe de teren către SC Flamand SRL”;

- în același context, martorul a afirmat că „nu a avut nicio legătură cu dl Duicu și nu a avut nicio presiune sau încercare de influență asupra acestuia”;

- a mai arătat Cican Adrian că „nici în privința lui Ponea nici a celorlalte concesiuni nu s-a pus problema ca și în orice alte situații vreo influență din partea dlui Duicu” (f. 258 – vol. 14 C.A.B.)

La 6 mai 2016 și apoi la 16 septembrie 2016 a fost audiat în instanță martorul **Negulescu Constantin**, care a arătat că a avut relații de colaborare cu Popescu Constantin, cu Duicu Ioan Adrian și că niciunul dintre aceștia, niciodată, direct, indirect, telefonic, personal sau prin intermediari, nu i-au cerut vreo intervenție, indiferent pentru cine și pentru ce, inclusiv, eventual, pentru adoptarea vreunui proiect de hotărâre referitor la vreo concesiune sau pentru alte lucruri;

- niciodată Duicu Adrian nu a intervenit în nicio problemă din postura funcției sale, Primăria Orșova fiind cea care îi cerea sprijinul pentru realizarea unor investiții;

- „niciun consilier nu i-a spus martorului vreodată că dl. Popescu Constantin ar fi venit la vreunul din ei cu vreo intervenție pentru sine sau pentru dl. Ponea”;

- în declarația de la Parchet, pe care și-a menținut-o, martorul a arătat că Popescu Constantin i-a transmis un raport de evaluare al unei firme, pentru a fi depus să fie înregistrat la secretariatul Primăriei, fără însă a-i cere să introducă vreo solicitare pe ordinea de zi, să îi ceară să studieze acel raport, ci doar să fie dus la înregistrare în Primărie;

- martorul a menționat că „toate terenurile ce aparțin domeniului public al Orșovei sunt inventariate și prin Hotărâre de Guvern (nr.963/2002) sunt la dispoziția orașului. În cazul în care există neconcordanțe sau deficiențe de natură juridică legate de aceste terenuri ce aparțin municipalității Orșova, acest lucru se explică prin lipsa operațiunilor care ar fi trebuit să fie făcute la nivelul Cadastrului care, susține în mod nereal, că, de fapt, aceste terenuri nu aparțin domeniului public ci statului”. (f. 19 – vol. 14 C.A.B.).

Martorul **Popițu Ilie** în declarația dată la 6.05.2016, a arătat că s-a dat o hotărâre judecătorească (sentința civilă nr.641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova) în care terenurile precizate ca aparținând statului, să fie înregistrate la Biroul de cadastru ca aparținând domeniului public al Primăriei, fără însă a se da curs acestor dispoziții, din lipsa numărului topografic și cadastral al terenurilor;

- cu privire la terenul cumpărat de SC Flamand SRL, o parte din terenul care figurează în cartea funciară ca proprietate a statului român a fost concesionată către SC Flamand;

- acest teren pe care funcționează pensiunea „Țaca” se află în apropierea gării Orșova, pe malul Dunării;

- în iunie și iulie 2013 s-au făcut două cereri de actualizare informații în cartea funciară, s-a trecut terenul ca proprietate al municipiului Orșova, iar în decembrie 2013, s-a intabulat dreptul de proprietate al SC Flamand dobândit prin cumpărare de la Consiliul local;

- martorul a precizat că: „nu a intervenit nimeni asupra sa, în vederea efectuării de înscrieri în cartea funciară cu privire la acest teren”. (f. 19 – vol. 14 C.A.B.)

Martora **Galopența-Peșilă Ecaterina**, director executiv în Primăria Orșova, a declarat în fața Curții la 6 mai 2016, că pe parcursul anilor 2014-2015, ca în fiecare an, Primăria Orșova a fost verificată de Curtea de Conturi și nu s-au identificat, inclusiv în anul 2014, încălcări ale legii cu privire la concesionarea sau vânzarea de terenuri;

- martora a afirmat că în 2002, firma SC Flamand SRL a primit în concesiune un teren și a achiziționat o clădire de la o altă societate de la care a preluat concesiunea terenului;

- în 2012-2013, firma a formulat o cerere prin care a solicitat cumpărarea terenului avut în concesiune;

- Consiliul local a votat favorabil vânzarea terenului concesionat, prefectura a avizat legalitatea hotărârii, iar martora, ulterior acestor etape, a înmănat o copie a hotărârii, devenită

document public, în sediul firmei lui Popescu Constantin, fără a-și aminti dacă Spiridon Ion se afla și el acolo, la acel moment;

- martora nu a avut nicio implicare în vânzarea terenului către SC Flamand SRL de Consiliul local Orșova și nu cunoaște ca, la rândul său, Popescu Constantin să fi avut vreo implicare în această procedură de vânzare. (f. 30 - vol. 14 C.A.B.)

Martora **Nemeș Mihaela Codruța**, consilier (PSD) din 2012 până în 2015, a declarat la 30.05.2016 în instanță că vânzarea terenului către SC Flamand SRL s-a făcut pe baza unor documente legale, care a permis concesionarea acestuia;

- vânzarea terenului s-a făcut fără licitație, întrucât, în speță, nu era prevăzută organizarea unei licitații;

- firma Flamand SRL are un restaurant al cărui patron poartă porecla de „Țaca”;

- totodată, martora a arătat că Popescu Constantin în niciun mod nu i-a solicitat să voteze în favoarea concesiunii, a vânzării de teren solicitate de numitul „Țaca”, n-a atenționat-o de niciun fel în acest sens. (f. 168 – vol. 14 C.A.B.)

*

* *

Procurorul cu ocazia dezbaterilor a solicitat condamnarea inculpatului **Popescu Constantin** pentru trei infracțiuni prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 pentru că s-a folosit de influența de lider politic local pentru a obține foloase.

În legătură cu fapta din aprilie 2014, la demersurile lui Duciu Ioan-Adrian, Popescu Constantin, ca șef al organizației locale a PSD și-a folosit influența la cererea acestuia, prieten apropiat, ca doctorul Ponea Constantin să obțină concesionarea unui teren în condiții ce excedeau limitele legale.

Procurorul a arătat că expertiza evaluatorie administrată a stabilit că terenul avea altă valoare decât cea prevăzută de expert și cum a reieșit din probele de la urmărirea penală, că prețul terenului era mult mai mare și redevența la rândul ei ar fi trebuit să fie mai consistentă ca nivel. Pe de altă parte, terenurile nu puteau fi concesionate, vândute câtă vreme nu fuseseră trecute legal din domeniul public în cel privat.

S-a invocat existența unei hotărâri judecătorești dar la Oficiul de cadastru n-au operat modificările în cartea funciară, astfel că terenul de exemplu, concesionat lui Ponea apărarea ca fiind în domeniul public al statului.

Din probele administrate, afirmă procurorul, a rezultat toată activitatea pe care a depus-o Popescu Constantin, toată influența pe care a avut-o și a exercitat-o pentru a obține sau pentru a avea garanția obținerii votului majoritar în cadrul Consiliului municipal, la nivelul unde se lua „decizia cu privire la concesionarea terenului”.

Au fost audiați nenumărați martori, consilieri și declarațiile acestora au fost apreciate de procuror, ca exprimând „modalitatea în care Popescu Constantin a aranjat lucrurile de așa natură încât un consilier, respectiv dl Cican, aspect ce rezultă, spune procurorul, în mod evident, din probele administrate în cauză, să fie exclus din cadrul consilierilor care aveau drept de vot”.

Procurorul a făcut trimitere la convorbirile telefonice (excluse din probatoriu la 248.11.2014 și definitiv la 16.03.2015) din care rezultă că se înregistra ședința, se stătea cu telefonul deschis pentru ca Popescu să știe cine anume votează și în ce modalitate. S-a mai precizat de procuror că aceste aspecte rezultă din declarațiile de martori, ale lui Cican și Negulescu, care în mod evident sunt favorabile lui Popescu Constantin însă au aspecte ce susțin actul de acuzare.

De asemenea, procurorul a afirmat în concluziile finale că ”Boțilă Marian a avut declarații extrem de relevante sub aspectul modului în care s-au desfășurat evenimentele precizând că va face referire la acestea în concluziile scrise cu pasaje importante sub aspectul infracțiunii săvârșite de către inculpatul Popescu”.

S-a mai arătat că în aceeași modalitate Popescu a obținut un teren concesionat societății sale Floricola SA și unul altei societăți comerciale – pensiunea SC Flamand SA.

În legătură cu această pensiune s-a dovedit că terenul nu putea fi concesionat pentru că:

- terenul nu era trecut din domeniul public în domeniul privat;

- pe teren era construită o clădire fără autorizație ceea ce nu putea conduce la transferarea terenului către SC Flamand SA, astfel cum s-a arătat prin expertiza efectuată.

În ce privește terenul lui SC Floricola SA Popescu a avut un interes personal. Prin „declarațiile consilierilor s-a arătat modalitatea în care se vota, în care Popescu controla practic, cum și ce anume votează, în care putea să excludă un consilier și să intre cel puțin pentru ședința respectivă, pentru vot, o altă persoană care a rezultat că i-ar fi fost aproape inculpatului Popescu”.

Procurorul mai afirmă în concluziile orale că din economia dosarului rezultă că la nivel local și Popescu și Duicu aveau o extrem de mare influență și că de fapt, este realitatea zilelor noastre cum se întâmplă acest lucru la nivel local cu liderii politici.

Procurorul a apreciat că declarațiile martorilor audiați în instanță au fost relevante, referitor la consilierii care votau în pofida propriilor interese dacă liderii de partid le impuneau acest lucru, între ei aflându-se și persoane obligate să voteze într-un anumit fel.

Convorbirile telefonice și datele de trafic din perioada discutării acestor concesiuni/vânzări terenuri sunt apreciate de procuror ca relevante în dovedirea acuzațiilor.

S-a mai arătat de procuror că expertiza efectuată a arătat că valoarea terenurilor era mai mare decât cea pentru care s-au concesiionat, iar martorul Negulescu a făcut declarații cu privire la raportul de evaluare care nu s-a realizat în condițiile legii și nu putea fi concesiune.

Procurorul a precizat că terenurile nu putea fi concesiionate câtă vreme ele nu treceau în domeniul privat al statului, indiferent de hotărârea judecătorească care în opinia exprimată în Rechizitoriu, nu lămură situația terenurilor în discuție.

Concluziile scrise (f. 89-130) depuse de procuror redau în sistem copy-paste filele 46 - 57 din Rechizitoriu Capitolul I, în filele 89-99 ale concluziilor și filele 242-266 din Rechizitoriu Capitolul VI corespunzător filelor 48-128 ale concluziilor scrise.

Un segment din concluziile scrise (f. 128) reprezintă un fragment din cererea scrisă de probatorii depusă la momentul formulării probelor de către procuror în care, în mod eronat, apreciază Curtea, se folosea numele de Popescu Ion în loc de numele corect al inculpatului Popescu Constantin. S-a afirmat că martorii Sănătescu Viorica, Sperdea Mircea, Trușcă Aurelian, Ghergulescu Ion, Lapădătescu Florin, Boțilă Marian, Boțilă Eduard și Cican Adrian dovedesc prin declarațiile lor faptele reținute în sarcina inculpatului. Acești martori, spune procurorul, s-au abținut de la vot când apreciau că e ceva în neregulă cu actele, au invocat probleme cu regimul juridic al terenurilor, nu aveau timp să studieze actele sau nu aveau cunoștințele să verifice actele ce stăteau la baza hotărârilor.

S-a mai spus de către procuror că martorii au confirmat acuzațiile aduse în sensul că cei obediți lui Popescu lăsaus deschis telefonul pentru a auzi ce se discută și a ști cum se votează, lucru pe care îl știa din zvonuri, din auzite, fiind de notorietate.

Săvârșirea faptei rezultă cu prisosință, astfel că aspectele legate de valoarea terenului, că nu-l vroia nimeni sau că i se cuvenea, aflat fiind în imediata vecinătate a terenului deja concesiionat pot fi doar circumstanțe de avut în vedere.

S-au invocat ca probatorii convorbirile telefonice interceptate de SRI (excluse din probatoriu la 28.11.2014 – vol. 13 dup):

- documente în legătură cu SC Floricola SA – f. 178-179 – vol. 6 dup; f. 403-407 – vol. 34 dup; f. 378 – vol. 34 dup; f. 379 – 382 – vol. 34 dup; f. 402 – vol. 34 după; f. 403 – vol. 34 dup; f. 414-429 – vol. 34 dup, raportul de constatare al DNA; f. 48 - vol. 34 dup, f. 65-66 – vol. 37 dup.

- documente în legătură cu SC Flamand SRL – f. 174.176- vol. 35; f. 139-141 – vol. 34 dup; f. 177 – vol. 35 dup; f. 178- vol. 35 dup; f. 166-169 – vol. 35 dup; f.165 – vol. 35 dup; f. 180 – vol. 35 dup; f. 183-185 – vol. 35 dup; f. 414-429 – vol. 34 dup; f. 65-66 – vol. 34 dup.

S-a cerut aplicarea art.13 din Legea nr.78/2000 și regimul sancționator al concursului vădit mai favorabil pe legea veche.

Inculpatul, prin avocat, a arătat că urmărirea penală este incompletă, că s-a încălcat principiul loialității administrării probatorului, cu referire la înregistrări de convorbiri telefonice și ambientale nelegale, „s-au cerut denunțuri în scopul păstrării libertății cu consecințe în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare”.

Patru cereri de probatorii au fost formulate de inculpat, dar Ordonanța de respingere s-a dat în ziua în care s-a emis Rechizitoriul, ceea ce a împiedicat pe inculpat să o conteste la procurorul ierarhic.

Acuzațiile aduse inculpatului s-au derulat în perioada campaniei DNA împotriva președinților consiliilor județene.

S-a apreciat de inculpat că s-a folosit dreptul forței în loc de forța dreptului pentru că nu s-a făcut nicio referire la probele în apărare propuse de inculpat.

Instanța a exclus din probatorii interceptările, iar Înalta Curte de Casație și Justiție a respins contestația Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA împotriva Încheierii judecătorești de cameră preliminară, care a devenit irevocabilă la 16.03.2015.

Cu toate acestea, Parchetul se rezumă să-și probeze acuzațiile doar cu interceptările convorbirilor telefonice pe care le invocă frecvent fără a apela la alte probatorii administrate în faza de urmărire penală, dar de care nici nu amintește în Rechizitoriu.

S-a depus la dosar o hotărâre judecătorească care prevede ca în anexa 3 a hotărârii de Guvern se află și cele 3 terenuri în discuție și care au fost trecute din domeniul public al statului în domeniul Primăriei.

Șeful cadastrului, Popițu a arătat instanței că au existat probleme de ordin administrativ care au fost reglate în timp, s-au făcut rectificările în cartea funciară, iar Primăria Orșova a eliberat adeverințele de clarificare a situațiilor.

Procurorul, în lipsă de probatorii, refuzând probele în apărare a avansat ideea săvârșirii infracțiunilor de către 3 dintre inculpați și în considerația că aceștia locuiesc în același oraș.

1. Cu privire la hotărârea Consiliului local din 30.04.2013 se apreciază de procuror că nu s-a respectat cadrul legal, deși există hotărâre judecătorească în care se lămurește situația, inclusiv, a terenului de 242 mp concesionat doctorului Ponea, despre care un martor a declarat că este ca un trotuar care înconjoară cabinetul veterinar.

Expertiza dispusă în cauză a arătat că diferența valorii dintre ce a stabilit expertul evaluator desemnat de Primărie și acest expert este de 1600 lei și nu 3000 cât a stabilit specialistul DNA, și se înscrie în marja de eroare admisă.

Nu există nicio dovadă că Ponea Constantin Ștefan i-ar fi cerut lui Duicu să-l ajute să obțină această concesiune pentru tatăl său și nici că Duicu ar fi apelat la Popescu Constantin pentru acest folos.

În schimb procurorul focalizează acuzațiile asupra lui Popescu apelând la audierile martorilor Boțilă Marian – secretarul Primăriei și ale unui oponent politic Cican Adrian audiat și în instanță.

Inculpatul a solicitat înlăturarea declarației din 2.04.2014 a martorului Boțilă Marian întrucât ea se referă la alte aspecte decât cauza de față.

Contrar afirmațiilor procurorului, Boțilă Marian a declarat că terenurile bunuri ale domeniului public ale statului au intrat în domeniul privat al Orșovei, că avizul său de legalitate nu era obligatoriu. De altfel, în calitate de secretar al Primăriei, Boțilă Marian a avizat favorabil numeroase concesiuni în aceleași condiții, bunuri aflate în anexa 3 a HG nr.963/2002, aflate la dosar.

Îndepărtarea lui Boțilă a fost cerută la 27.02.2013 de Stoica Marius Simion și Ghergulescu Ion și la 5.03.2013 de alți 10 consilieri pentru necompetență profesională, fiind eliberat din funcție prin dispoziția 264/2013 a Primarului mun. Orșova, validată de prefect.

Și Boțilă și Cican au primit terenuri în concesiune în același mod și procedură.

La fila 174-179 din Rechizitoriu se menționează 8.03.2013 ca dată în care procurorul ar presupune că a existat conivența infracțională dintre Duicu și Ponea; dar nu se administrează nicio probă că Popescu, s-a folosit de funcția sa și a început demersurile de a influența consilieri pentru folosul doctorului Ponea, cererea lui Duicu

Hotărârea Consiliului local nu a avut nicio legătură cu Boțilă Marian.

Martorul Cican Adrian a declarat că este în dușmănie cu Popescu Constantin. S-a arătat că 11 din 15 consilieri au votat în favoarea acestei concesiuni, astfel încât cu sau fără Cican, hotărârea se vota în Consiliu în quorumul cerut de lege.

Pe de altă parte, acesta a declarat că în ianuarie și aprilie 2013 au fost demersuri pentru încetarea mandatului său de consilier. Nu explică procurorul care este legătura cu demersurile de încetare a mandatului lui Cican din ianuarie 2013 cu situația concesiunii lui Ponea.

Cican a declarat că Popescu nu și-a exercitat influența asupra lui ori asupra altor consilieri prin intervenție, presiune sau vreo solicitare pentru concesionarea terenului lui Ponea și nici Duciu Ioan Adrian.

Audiat în instanță fiul lui Boțilă Marian a declarat că a votat favorabil hotărârea de concesiune pentru Ponea și că a auzit ca 4 consilieri ar fi apreciat că valorile nu erau corect stabilite. Audiați în instanță, trei dintre ei au arătat că nu s-a exercitat nicio influență asupra lor în nicio ședință, anterioară celei Consiliului local, iar Trușcă nici măcar nu fusese prezent la ședința din 30.04.2013.

Deși martorii au susținut că Popescu nu a exercitat presiuni, că participa la ședința publică a Consiliului ca orice cetățean (martor Barasaba) și nu interoga membrii PSD cum au votat, procurorul susține că aceste probatorii, contrar realității, susțin acuzațiile din Rechizitoriu.

Concesionările și vânzările s-au dovedit benefice pentru Orșova și bugetul local.

2. Mai susține procurorul că i s-a vândut lui Popescu, cu încălcarea legii 2046 mp pe care începuse să construiască o pensiune de către Consiliul local, deși din sentința judecătorească rezultă clar regimul juridic al acestui teren.

Deși sunt probe la dosar, procurorul afirmă că s-au încălcat prevederile art.123 alin.3 din Legea nr.215/2001, iar inculpatul a făcut dovada că avea un contract de concesiune pe 49 de ani, certificat de urbanism nr.71/7.06.2010, certificat de urbanism nr.49/28.06.2011, autorizație de construcție din 24.01.2012 semnată și de Boțilă Marian.

Aceste documente s-au obținut până în vara 2012 când coaliția USL-PSD-PNL a ajuns la conducerea țării și astfel nu se pune în discuție ca Popescu să fi avut vreo influență.

Mai mult, unii martori au declarat că în zonă s-au vândut terenurile și cu 2 euro/mp pentru că este o linie de cale ferată în apropiere.

Oponenții politici – Bararaba (PNL), Căprioru (PSD), Pătășaru (PDL), Neghină (PDL), Papava (PDL), Stoica Marius (PP-DD) au declarat în instanță că nu au fost influențați de Popescu în votul lor favorabil vânzării terenului, iar Trușcă nici nu a fost prezent la ședința din 7.06.2013, astfel încât se impune înlăturarea martorului Boțilă Eduard în condițiile art.403 lit.c C.pr.pen.

3. SC Flamand SRL este societatea lui Spiridon Ion și procurorul a apreciat că vânzarea suprafeței de 403 mp din patrimoniul primăriei este ilegală, că s-a făcut la un preț altul decât cel real, fără însă să și probeze aceste susțineri. În această situație a avansat ideea că această vânzare s-a făcut pentru că Popescu ar fi avut un împrumut la Spiridon și în acest mod s-ar fi achitat de împrumut.

Așa cum a arătat Spiridon în fața instanței, Popescu îi ceruse 10.000 euro pentru plata unor salarii, dar ulterior nu a mai cerut vreo sumă de bani și deci împrumutul nu a mai avut loc.

Procurorul afirmă că prețul vânzării era de 12.000 euro pentru 400 mp reprezentând valoarea redevenței pentru doi ani și jumătate de concesionare, prețul fiind după spusele acestuia de 5005 euro pentru fiecare an de concesiune.

Potrivit documentelor pentru 246 mp concesiunea era de 2028 euro, cu 106 euro/an iar pentru 157 mp s-a întocmit actul adițional din 15.03.2013, astfel încât pentru suprafața totală de 403 mp, concesiunea este pe 16 ani în valoare de 5005,16 euro, cu plata de 312,82 euro/an.

Dl Spiridon a întrunit toate condițiile legale, constructor de bună-credință a avut autorizație de construire și a plătit într-o singură tranșă prețul corect de 12.000 euro.

Expertul desemnat de instanță a stabilit că valoarea a fost de 12.100 euro iar specialistul DNA a stabilit 12.800 euro diferența înscriindu-se în marja de eroare.

Pentru niciuna din cele trei infracțiuni nu există elementul material al acestora:

- influența, exercitarea indirectă a acesteia și niciun folos injust și se cere aplicarea art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. și aplicarea legii vechi sub imperiul căreia s-au săvârșit presupusele fapte penale.

S-a invocat de apărare și art.102 din Constituție.

În construirea acuzației și susținerea acesteia procurorul exclude probatoriul administrat în instanță, audierea tuturor consilierilor locali care infirmă teza acuzării – influențarea votului lor de Popescu Constantin, faptul că prin hotărâri ale Consiliului local s-au făcut sute de astfel de concesiuni, inclusiv pentru Boțilă și Cican.

În concluziile scrise, inculpatul, prin avocat, a afirmat că prin probele propuse, ignorate de Parchet și administrate în instanță, a trebuit să-și dovedească nevinovăția pe care a clamat-o de la data reținerii și până la judecata cauzei.

În rechizitoriu sunt interpretări părtinitoare analizate din perspectiva angajării răspunderii penale, se invocă proximitatea locativă a inculpaților ca o modalitate ce a contribuit la derularea activității infracționale, se fac referiri la persoane, acțiuni sau fapte care nu au nicio legătură cu această cauză; procurorul a reținut numai declarațiile oponentilor săi politici (Boțilă și Cican), și s-a referit la interceptări excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecător.

Nu rezultă din rechizitoriu, când, cum, în ce împrejurări Duicu i-ar fi solicitat lui Popescu să-și exercite influența de șef de partid asupra Consiliului local să i se aprobe o concesiune în favoarea doctorului Ponea Constantin, reputat medic veterinar din Orșova, stimat și apreciat de întreaga urbe.

Se ignoră sentința civilă nr.641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova care obligă la aplicarea HG nr.963/2002, cu trecerea din domeniul public al statului în domeniul mun. Orșova a terenurilor, între care și cele în discuție în cauză.

Nu s-au luat în considerație toate afirmațiile martorului Boțilă, inclusiv cu privire la faptul că „verificarea legalității o face doar prefectul”, astfel încât avizul său de legalitate nu-și producea efectele decât prin controlul prefectului, precum și faptul că acesta a recunoscut că „nu are vreo dovadă că a influențat pe Popescu, consilierii să-i facă sesizare pe linie disciplinară”.

Cican Adrian, deși în dușmănie declarată cu Popescu Constantin, oponent politic, a arătat că nici Popescu Constantin, nici Duicu nu au influențat pe vreun consilier local în votul pentru concesiuni/vânzări.

Martorul Sperdea Mircea Ion (PDL) audiat la 17.06.2016 (C.A.B.) a precizat că Popescu Constantin nu a exercitat nicio influență asupra lui și a votului pentru concesiunea terenului doctorului Ponea, terenul în cauză fiind asemenea unui trotuar.

Cergan Adrian (PDL) audiat la 17.06.2016 a declarat că Popescu Constantin nu l-a influențat niciodată, în niciun fel, că s-a abținut de la vot pentru că așa a hotărât conducerea partidului său, dar nu cunoaște motivul care s-a invocat.

Lepădătescu Florian (PDL) audiat la 17.06.2016 nu a fost influențat în nicio hotărâre, nici în ce-l privește pe Ponea, abținerea sa de la vot fiind pe linia partidului său care hotărâse prin conducerea locală să se abordeze astfel problema.

Sănătescu Viorica (PDL) audiată la 31.05.2016 a votat în favoarea concesiunii pentru Ponea fără vreo intervenție, inclusiv din partea lui Popescu Constantin.

Votul celor din PDL sau mai bine zis abținerea de la vot s-a înscris în politica partidului de a bloca orice proiect al USL, cum de altfel precizează și martorul Basaraba Toma și nicidecum să-l privească pe Ponea Constantin.

Martorii Negulescu Constantin (PC), Caprioru Nicolae (PSD), Stoica Marius Simon (PP-DD), Papaya Dan Ovidiu (PNL), Neghină Ștefan (PNL), Ghergulescu Ion (PDL), Patasanu Petre (PD) au declarat că nu au fost influențați în votul lor de Popescu Constantin și acesta s-a dat pe baza documentelor de la mapa care a însoțit proiectul de hotărâre supus discuției Consiliului local.

Boțilă Eduard a avansat unele afirmații care au fost denunțate prin declarațiile testimoniale și care nu au ost coroborate cu alte probe pentru a se bucura de credibilitate, dat fiind și situația particulară a acestuia în legătură cu tatăl său Boțilă Marian.

Referitor la SC Floricola SA; procurorul a susținut că s-a încălcat legea referitor la concesiunea terenului de 2046 mp – contract nr.79/2002 și acte adiționale care au asigurat existența dreptului de preemțiune asupra terenului și-a făcut dovada tuturor actelor prevăzute de lege că existau din 2010 (certificat urbanism) 2011 (certificat urbanism), 2012 (autorizație de construire). Titularul dreptului de proprietate s-a statuat printr-o hotărâre de guvern din 2002 și o sentință civilă din 2009.

Aceste detalii au fost lămurite de Popițu Ilie de la Oficiul de Cadastru și care a operat modificările în cartea funciară.

Prețul vânzării stabilit prin expertiză a fost de 17.300 euro, cu o diferență de 2980 euro care se înscrie în marja de precizie raportat la prețul de 14320 euro stabilit de evaluator la momentul vânzării, diferența mai plauzibilă decât cea prevăzută de specialiștii DNA.

Declarația lui Golopența Pepsilă Ecaterina nu vizează obiectul judecății ceea ce implică înlăturarea acesteia.

Și sub acest aspect consilierii locali audiați în instanță au arătat că nu au fost influențați în votul lor, care a fost unanim favorabil SC Floricola SA, că au fost îndeplinite toate condițiile, că prețul a fost corect.

3. S-a afirmat, dar nu s-a dovedit, că Popescu Constantin ar fi influențat membrii Consiliului local al mun. Orșova ca SC Flamand SEL să obțină vânzarea a unei suprafețe de teren, cu încălcarea legii.

Procurorul a susținut că Popescu i-a cerut un împrumut lui Spiridon, pentru ca el să facă demersuri, folosindu-și influența asupra consilierilor să se realizeze vânzarea terenului în discuție. Acest împrumut nu a mai avut loc, dar procurorul susține că Spiridon, după obținerea hotărârii Consiliului Local, a renunțat la creanța pe care o avea împotriva lui Popescu Constantin, în condițiile în care el însuși precizează că acest împrumut nu a mai avut loc.

Contrar celor afirmate, pensiunea ridicată pe terenul concesionat către SC Flamand SRL a funcționat legal ca unitate de turism, a avut toate certificatele și autorizațiile legale pentru construire pe terenul ce aparținea domeniului privat al Orșovei.

Nimeni nu a contestat HCL Orșova nr.111/28.11.2013, ea a fost validată de Prefect.

Procurorul nu a probat nicio creanță a lui Spiridon la care să fi renunțat în schimbul influenței presupus exercitate de Popescu Constantin.

De asemenea, acuzare „confundă” în mod voit redevența ce ar fi trebuit plătită de concesionarul SC Flamand SRL pe întreaga perioadă de 16 ani de concesiune de 5005,16 euro, cu cea care ar fi trebuit s-o plătească anual, de 312,82 euro/an, încercând să acrediteze ideea că vânzarea către SC Flamand SRL s-ar fi făcut la un preț inferior.

Au fost audiați martorii Vesa Ioan, Trușcă Aurelian și Iovanovici Oana Mirela care au votat pentru vânzarea terenului de 403 mp către SC Flamand SRL, care au precizat că Popescu Constantin niciodată nu le-a cerut să voteze într-un anume fel dorit de el, iar votul rezultă clar din procesul-verbal al ședinței din 28.11.2013 al Consiliului local Orșova.

În cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr.78/200 pentru niciuna din faptele deduse judecății.

Nu s-a exercitat nicio presiune, influența și nu s-a făcut dovada niciunui folos necuvenit nici pentru Popescu Constantin, nici pentru un altul, astfel încât s-a solicitat aplicarea art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen.

În ultimul cuvânt, inculpatul **Popescu Constantin** a arătat că din 2.04.2014 a afirmat că e nevinovat, că în 3 minute i s-au adus la cunoștința acuzațiile, că nu i s-au primit probele în apărare, ele au fost respinse în faza de urmărire penală, martorii audiați i-au susținut în instanță nevinovăția pentru care să fie achitat față de acuzațiile aduse de procuror și nedovedite.

*

* *

Examinând actele și lucrările dosarului Curtea constată următoarele:

1. La data de 16.04.2013 doctorul veterinar Ponea Constantin a depus o cerere la Primăria municipiului Orșova pentru concesionarea unei suprafețe de teren de 242 mp aflat în imediata vecinătate a proprietății sale, în vederea extinderii construcției ce îi aparținea.

Conform procedurii prevăzute de lege (Legea nr.215/2001) expertul independent Ion Cristian Viorel angajat de Primărie a efectuat un raport de evaluare a terenului cerut pentru concesionare din care a rezultat:

- terenul este localizat în apropierea pieței centrale a orașului, a râului Țurlui;
- în zonă sunt probleme de alunecări de teren cu privire la care municipalitatea urmează să efectueze lucrări specifice de îndiguire;
- față de criteriile legale (Legea nr.215/2001) și valoarea de piață s-au stabilit următoarele:
 - concesiune pe 49 de ani;
 - o redevență de 25.062 lei pe o durată de 10 ani;
 - cu plata de 511 lei anual.

Până la formularea acestei cereri, Ponea Constantin a folosit nestingherit terenul în speță gratuit.

S-a urmat procedura prevăzută de lege, s-au obținut avizele Comisiei de urbanism, al departamentului juridic etc și în ședința din 30.04.2013. Consiliul local a votat concesionarea terenului în suprafață de 242 mp în favoarea lui Ponea Constantin.

Sesizat din oficiu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a considerat că această hotărâre s-a dat de Consiliul local al municipiului Orșova sub presiunea liderului PSD Orșova – Popescu Constantin la solicitarea lui Duicu Ioan-Adrian, președinte al PSD Mehedinți și al Consiliului Județean.

Se afirmă în rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian s-a obligat față de Ponea Constantin Ștefan – inspector șef al IPJ Mehedinți și fiul doctorului Ponea Constantin să-i obțină concesionarea terenului pentru care doctorul Ponea formulase cerere. La rândul său, Ponea Constantin Ștefan, se susține de procuror, i-a promis lui Duicu că prin influența exercitată asupra surorii sale Ponea Adina Georgeta și indirect asupra judecătorului Fănuță Maria Magdalena îi va obține o soluție favorabilă în dosarul nr.1181/54/2017 aflat pe rolul Curții de Apel București.

Se susține de procuror că Duicu s-a înțeles cu Popescu Constantin că acesta din urmă să se folosească de influența lui de lider de partid și să facă presiuni pentru a determina pe consilierii locali, să voteze în sensul concesionării terenului doctorului Ponea Constantin.

Procurorul fundamentează aceste înțelegeri pe câteva frânturi de convorbiri telefonice interceptate în baza Legii nr.51/1991, a mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele lui Duicu și Popescu (excluse la 28.11.2014 din probatoriu).

Se pomenește în rechizitoriu de o discuție dintre Duicu Ioan Adrian, Popescu Constantin și Ponea Constantin Ștefan (19.04.2013) în București unde se consemnează o replică dojenitoare a lui Ponea Constantin Ștefan la adresa lui Popescu Constantin „n-ați uitat”; procurorul interpretează aceste cuvinte în sensul că Popescu nu-și manifestase demersurile față de Consiliu pentru a se asigura de un vot favorabil în legătură cu concesiunea tatălui său.

O altă discuție evaluată de procuror ca incidentă în această problemă este cea din 19.04.2013 care a avut loc între Popescu și Ponea, în cursul căreia, fiul doctorului Ponea era asigurat că Popescu urma să vină să rezolve situația la domiciliul tatălui. Din rechizitoriu rezultă că s-a interpretat această conversație în sensul că Popescu urma să vină să vadă terenul pentru concesionare.

În același context este amintită și o invitație la masă, în domiciliul lui Popescu Constantin, în data de 25.04.2013 a mai multor persoane: Duicu Ioan-Adrian, Ponea Constantin Ștefan, Manea Ion – primarul municipiului Orșova, Ionași Ioan – ofițer IPJ Mehedinți.

Potrivit celor reținute în rechizitoriu, această întâlnire avea menirea de a se discuta de concesiunea pentru Ponea.

În sprijinul acestor susțineri, procurorul mai invocă două declarații de martori: Boțilă Marian și Cican Adrian. Fiecare dintre aceștia doi, în declarațiile date la Parchet, și-au relatat situația personală acuzându-l pe Popescu Constantin de toate aspectele de ordin negativ ce au condus la eliberarea din funcție a lui Boțilă Marian, în urma unor „pretinse” abateri disciplinare și la încetarea mandatului de consilier pentru incompatibilitate (director la firma fratelui său care avea afaceri cu Primăria) a lui Cican Adrian.

Aceste două declarații, între care Cican a declarat, inclusiv în instanță, că este în dușmănie cu Popescu Constantin, procurorul a ținut atenția asupra presupusei influențe avute de Popescu pentru ca atât Boțilă cât și Cican să nu se intervină pe parcursul dosarului de concesionare a doctorului Ponea.

Pe de o parte Boțilă Marian, din perspectiva funcției sale de secretar al Primăriei, fără vot în Consiliu, obișnuia după votarea unora dintre hotărâri de Consiliu să facă observații de oportunitate și legalitate la prefect.

Pe de altă parte, pentru ca să se voteze concesionarea terenului lui Ponea era nevoie de două treimi de voturi iar potrivit procurorului, Popescu nu controla decât 11 din cei 17 consilieri și trebuia să se asigure că voturile vor fi suficiente pentru o soluție favorabilă.

S-a mai iterat că erau persoane obidente lui Popescu (Enea Alina, Negulescu Constantin etc) care fie l-au ajutat pe acesta prin demararea de acțiuni disciplinare (Boțilă Marian) fie îl țineau la

curent prin intermediul telefonului deschis cu dezbaterile publice ale membrilor Consiliului, când acesta nu participa personal la ședințe din spațiul rezervat publicului (Stoica Marius Simion).

Este de precizat că Popescu Constantin este administratorul firmei SC „Floricola” SA și singurul operator de servicii publice de salubritate care avea contracte cu Primăria pentru servicii apă, canal, întreținere spații verzi etc.

Între probele invocate în măsură să contureze personalitatea și influența recunoscute lui Popescu Constantin la nivelul autorităților locale s-a invocat de către procuror situația lui Enea Alina consilier juridic și temporar, apoi definitivă ca secretar al Primăriei Orșova, persoană pe care o califică obiedentă lui Popescu, întrucât, la rândul ei, obținuse prin licitație, un teren în concesiune de 200 mp, apreciindu-se că tot datorită lui Popescu a beneficiat de votul favorabil al consilierilor locali.

La cererea inculpaților Ponea și Popescu s-a încuviințat o expertiză de evaluare imobiliară a terenului de 242 mp concesionată lui Ponea Constantin ale cărei obiective s-au stabilit și în consens cu procurorul care a achiesat la propunerile făcute.

Curtea a omologat raportul de expertiză efectuat de expertul desemnat în cauză Dunăreanu Raluca, în care s-a concluzionat că:

- valoarea redevenție s-a stabilit la 26.700 lei;
- pentru concesiunea pe o durată de 49 de ani;
- cu plata anuală pe durata a 10 ani.

În cauză s-au reaudiat martorii din lucrări și s-au audiat ca martori consilierii locali, care au fost în exercitarea mandatului la momentul votului pentru concesiunea terenului lui Ponea Constantin.

Și la Parchet și în instanță au fost audiați inculpații Duicu Ioan-Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin.

Fiecare dintre aceștia, în mod concordant au arătat că:

- nu a existat nicio înțelegere între Duicu și Ponea Constantin Ștefan, ori Ponea Constantin pentru obținerea prin influența lui Duicu concesionarea terenului în discuție;
- Duicu a aflat de această concesiune cu ocazia arestării în prezenta cauză;
- nu a existat nicio înțelegere între Duicu și Popescu Constantin pentru că cel din urmă să-și folosească influența de lider de partid – PSD orșova pentru a influența consilierii locali în a vota favorabil pentru concesionarea terenului doctorului Ponea;
- nici Duicu, nici Popescu nu au purtat cu vreun consilier vreo discuție cu privire la acest subiect;
- nu a existat nicio înțelegere între Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin pentru ca cel din urmă să-și folosească autoritatea, influența de lider de partid să facă demersuri la nivelul consilierilor locali pentru a obține un vot favorabil concesiunii solicitată de Ponea Constantin;
- discuțiile purtate între cei doi și denaturate de procuror în pofida evidenței, s-au referit la solicitarea lui Ponea de a se efectua reparații la sistemul de canalizare și apă din zona unde este localizată locuința părinților, întrucât urmare a unor defecțiuni „aduceau apa cu găleata”;
- Popescu i-a promis că va trimite oamenii să verifice și să face reparațiile cuvenite pentru înlăturarea defecțiunilor, ceea ce se pare că nu a făcut și pentru că nu și-a respectat promisiunea, Ponea în prezența lui Duicu i-a reproșat că „l-a uitat”;
- la întâlnirea din 25.04.2013 din domiciliul lui Popescu nu s-a discutat nimic despre concesiunea lui Ponea ci despre o deplasare oficială a primarului Manea în Serbia.

De altfel, aceste afirmații rezultă inclusiv din convorbirile interceptate de SRI, redată secvențial în rechizitoriu (excluse la 28.11.2014), din 26.04.2013 în care Duicu și Popescu comentează episoadele „nostime din preziua în care Popescu a avut invitați la masă”.

Consiliul local a avut reprezentanți din mai multe partide și în activitatea acestuia, datorită adversității potrivite s-a ajuns la suspendarea activității grupărilor politice.

În mod asemănător, înainte de ședința de Consiliu, la nivelul intern, se obișnuiau discuții cu privire la subiectele aflate pe ordinea de zi, pentru a se lămuri inclusiv din punct de vedere juridic, asupra proiectelor de hotărâri.

S-au făcut precizări că nu li se induceau cum să voteze, ci să fie doar în cunoștință de cauză pe aspectele în discuție date fiind varietatea de situații și profesiile lor de bază care nu presupuneau cunoștințe din atâtea vaste domenii.

Distinct de celelalte grupări politice, cea condusă de Cican Adrian, lider local de partid (PDL) se opunea, potrivit consemnului dat, de principiu, oricărui proiect de hotărâre susținut de primar, de USL.

Deși acesta era cuvântul de ordine, dintre membrii PSD, unii și-au exprimat votul personal, independent de ce li se impusese cu riscul excluderii din partid ori s-au abținut de la vot. O lată modalitate de a nu răspunde unor astfel de atitudini impuse de liderul grupării politice era lipsa de la ședințele de Consiliu sub pretexte obiective legate de munca fiecăruia.

În general, opinia consilierilor era favorabilă vânzărilor prin licitație, concesionarilor de terenuri întrucât se aprecia că erau benefice pentru bugetul orașului care nu era foarte mare.

În declarațiile lor, consilierii locali, sub prestare de jurământ, au vorbit de animozitățile din Consiliu plecându-se de la neînțelegerile dintre membrii diferitelor partide, despre lipsa lor de colaborare cu efecte în actul de legiferare etc.

Niciun membru al Consiliului local al municipiului Orșova nu a afirmat că vreodată Duicu Ioan-Adrian ar fi încercat să influențeze, direct sau indirect, prin intermediari votul vreunui consilier în vreo problemă, inclusiv cu privire la concesiunea lui doctorului Ponea.

Duicu nu a fost prezent în Primăria Orșova, la vreo ședință publică a Consiliului, cu excepția uneia mai festive, unde s-a remarcat printr-un gest galant față de o doamnă consilier dintr-un alt partid.

Niciun membru al Consiliului local al municipiului Orșova nu a susținut că vreodată Popescu Constantin și-a folosit calitatea de lider local PSD Orșova pentru a influența votul vreunui consilier în vreo problemă, cu referire la vreo hotărâre a Consiliului local.

Nimeni din Consiliu nu a afirmat că Popescu ar fi făcut presiuni, și-a exercitat vreo influență asupra consilierilor, indiferente cărui partid aparțineau pentru ca aceștia să voteze în favoarea doctorului Ponea.

Consilierii audiați ca martori au declarat că doctorul veterinar Ponea Constantin se bucură de mult respect din partea concetățenilor săi; acesta, profesionist, de o viață întreagă se ocupă de îngrijirea sănătății animalelor din zonă și a oamenilor; cu ceva timp în urmă, în temeiul legii i se concesionase clădirea fostului cabinet veterinar care și în prezent este folosit în beneficiul celor care au nevoie de sfaturi medicale, verificări ale stării animalelor etc.

Terenul solicitat a-i fi concesionat era folosit de doctorul Ponea gratuit de vreo 30-35 ani; acesta se află în imediata vecinătate a cabinetului veterinar ce-i aparține, situat în preajma Pieței Centrale, a râului Turlui unde sunt probleme serioase de alunecări de teren și unde se impun de urgență lucrări de specialitate, de îndiguire.

Din mapele cu documentația pregătită de Comisia de urbanism condusă de consilierul arhitect Boțilă Eduard (fiul secretarului Primăriei Boțilă Marian și al șefei serviciului juridic din Primărie Boțilă Elena) ci toate avizele cerute de lege, inclusiv cel favorabil al Comisiei, consilierii au avut posibilitatea să se lămurească asupra aspectelor invocate pentru extinderea construcției cabinetului veterinar, aflat în proprietatea dr. Ponea și cu privire la motivele pentru care în astfel de situații nu opera procedura licitației.

Procurorul și-a grefat atenția asupra declarațiilor martorilor Boțilă Marian și Cican Adrian aflați în adversitate declarată față de Popescu Constantin.

Și unul și celălalt a reieșit că nu se bucurau nici la nivel de partid (Cican Adrian) nici la nivelul Primăriei de o mare considerație întrucât, fie erau ambalați într-o veșnică luptă de partid și personală pentru o recunoaștere locală superioară celei de care se bucura Popescu Constantin (Cican Adrian), fie orice acțiune, act căpăta o conotație politică urmată de sesizări, plângeri penale etc (Boțilă Marian, Cican Adrian).

Deși ambele declarații cuprind toate nemulțumirile și frustrările resimțite în timp, cu acuze și relatări de situații menite să concretizeze o anume imagine și eventual să sugereze și fapte ce s-ar cere cercetate de organele abilitate și Boțilă Marian și Cican Adrian au afirmat că Popescu Constantin nu a întreprins nicio presiune, nu a exercitat nicio influență asupra niciunui membru al Consiliului local pentru ca votul acestora să fie favorabil pentru doctorului Ponea.

Și Boțilă Marian și Cican Adrian au afirmat că nici Duicu Ioan-Adrian și nici Ponea Constantin Ștefan nu au exercitat, la rândul lor vreo presiune sau influență asupra consilierilor pentru a da votul pentru concesiunea lui Ponea Constantin.

Și aceste depoziții sunt date în condițiile în care Boțilă a declarat că i se spusese că Duicu l-ar vrea afară din Primărie, iar Cican Adrian, încă de la începutul declarației a precizat că este în dușmănie cu Popescu Constantin; Cican a avut impresia că acestuia i s-a datorat înlăturarea din Consiliu pentru conflict de interese.

Între martori a fost audiat și Boțilă Eduard consilier PSD care a demisionat din Comisia de urbanism a Primăriei și din Consiliul local, fără o motivație publică, dar care a avut ca fundament neplăcerile de care avea parte tatăl acestuia, Boțilă Marian.

Declarațiile date de Boțilă Eduard și la Parchet și în instanță, cu variații nesemnificative, au relevat faptul că cererea lui Ponea a beneficiat de toate avizele (inclusiv juridic a șefului de serviciu Boțilă Elena care s-a bucurat de o deosebită apreciere în Primărie); documentația a fost întocmită pentru mapa de ședință de arhitectul șef Ionași Erika și a avut și avizul Comisiei de urbanism condusă de acesta.

Fără a fi foarte sigur, dat fiind trecerea timpului, Boțilă Eduard a declarat în instanță că votul său pentru concesionarea terenului lui, Ponea Constantin a fost favorabil și nu pentru că i-ar fi cerut-o Popescu Constantin.

De altfel, aceeași procedură s-a utilizat și în alte situații, inclusiv în cea ce privește pe Cican Adrian ori familia Boțilă. Potrivit declarației sale, Boțilă Eduard a primit, fără licitație, concesiunea unui teren pe care se află o stație de autobuz.

Pe parcursul acestei acuzații, atenția procurorului s-a accentuat pe așa-zisele demersuri pentru înlăturarea lui Cican din Consiliu și să se asigure majoritatea cerută de lege pentru votarea cesiunii unui bun imobiliar și a lui Boțilă Marian care la rândul său, potrivit procurorului, sesiza mereu pe prefect, cu nereguli ale hotărârilor votate pentru ca acesta să nu le confirme.

Problema care putea da curs unor dezbateri și eventual să împiedice concesionarea terenului în discuție o constituia statutul juridic al terenului asupra căruia consilierii nu erau suficient sau deloc lămurii.

În realitate, era vorba de HG nr.963/2002 și anexele sale prin care terenurile proprietate a domeniului public de stat menționate în anexa acestui act normativ, deveneau proprietate a domeniului public al orașului, al municipalității respective căreia îi aparținea.

Odată, aceste terenuri trecute în domeniul public al localității, pentru a putea fi concesionate ele trebuiau trecute prin hotărârea Consiliului local în domeniul privat al Orșovei.

În cauză se avea în vedere sentința civilă nr.641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova care a constatat că terenurile din domeniul public al statului român prin HG nr.963/2002 și anexele sale au trecut în domeniul public al municipalității.

În cauză a fost audiat și Popițu Ilie (20.02.2015) de la Biroul de Carte Funciară care a declarat că terenul concesionat lui Ponea Constantin face parte din domeniul privat al Orșovei conform CHL nr.42/2013.

La cadastru nu s-au operat însă modificările cerute de lege și în baza sentinței susmenționate pentru că nu s-a operat cadastrarea cu număr a terenurilor și intabularea respectiv.

Divergența administrativă și-a găsit rezolvarea prin emiterea adreselor de către Primărie către Cartea funciară pentru a permite intabularea prevăzută de lege.

În acest context, procurorul a apreciat că această situație era de natură să-l determine pe Popescu să facă demersuri de înlăturare a lui Cican Adrian care nu era sigur că Ponea Constantin ar fi avut această inițiativă.

De altfel, Cican a mai declarat că nu avea cunoștință de sentința civilă a Judecătoriei Orșova. Pe de altă parte, colegii de partid nu i-au spus că la momentul votului de la mapa ce însoțea proiectul de hotărâre să fi lipsit documente cerute de lege pentru votarea legală a hotărârii.

Probele invocate de procuror în susținerea acuzației sunt convorbirile interceptate de SRI și excluse din probatoriu încă din camera preliminară și datele de trafic despre care amintește generic fără o relaționare cu vreo persoană, vreun aspect al faptei cercetate, vreo perioadă sau conexiune cu alte probe din dosar.

Cu excepția declarațiilor unora dintre martori, reținute secvențial în rechizitoriu, a înscrisurilor aflate în cele 37 de volume ale dosarului nr.321/P/2013, rechizitoriul se rezumă doar la mijloacele de probă considerate relevante pentru apărare.

Prin suspiecții, presupuneri, afirmații, speculații se constituie descrierea faptei:

- „... s-au derulat demersurile inițiate de Duicu Ioan-Adrian în vedere obținerii celui de-al treilea folos solicitat de Ponea Constantin Ștefan – concesionarea terenului” (f. 46 R);
- „acest folos i-a fost asigurat ... prin intermediul lui Popescu Constantin (f. 46 R)”;
- „- în prealabil ...Popescu Constantin a efectuat mai multe demersuri (f. 46 R)”;
- pentru Popescu Constantin „era necesară înlăturarea lui Boțilă Marian ... cu o persoană obidentă lui” (Enea Alina-Maria);
- Popescu a făcut demersuri ca înainte de ședință să înceteze mandatului de consilier local a lui Cican Adrian (f. 74 R);
- „la 9.04.2013 Popescu a discutat cu Ponea Constantin Ștefan să analizeze terenurile vizate de Popea Constantin”;
- „la 19.04.2013” convorbiri Ponea Constantin Ștefan care în prezența lui Duicu îi spune lui Popescu că l-a uitat („în sensul că nu au demarat demersurile în vederea concesionării”) ... și stabilesc să se vadă duminică să ia seara masa împreună (f. 51 R);
- Popescu controla 11 din 17 consilieri în funcție și a făcut demersuri să îi înceteze mandatul lui Cican Adrian (f. 52 R);
- Stoica Marius Simion, Ghergulescu Ion, Enea Alina-Maria, persoane obidente lui Popescu au sesizat Primăria cu privire la conflictul de interese al lui Cican,
- 22.04.2014 se invocă o discuție telefonică a lui Popescu din care rezultă că acesta era implicat în procedura ce-l viza pe Cican (conflictul de interese s-a dovedit inclusiv în instanță);
- 25.04.2013 întâlnise la masa oferită de Popescu la domiciliul lui cu participarea lui Duicu, Ponea, Manea, Ianoși Ion și
- 26.04.2013 discuția dintre Duicu și Popescu despre cum au petrecut cu o seară înainte;
- date de trafic telefonic – final luna martie – aprilie care atestă legătura dintre Ponea, Duicu, Popescu (f. 55 R);
- datorită demersurilor Popescu, Cican nu mai era consilier, s-a votat hotărârea de concesionare;
- 30.04.2013 Boțilă Eduard îl sună pe Popescu în legătură cu niște acte normative;
- Stoica Simion Marius i-a adus la cunoștință ce s-a discutat în ședință telefonic (f. 57 R);
- Popescu era deosebit de interesat de cum s-a votat în Consiliu și în mod special concesionarea pentru Ponea (f. 57 R);
- folosul obținut de Popescu a fost unul necuvenit și rezultă cu evidență;
- nu s-a respectat procedura legală pentru că terenurile erau intabulate ca proprietate a statului român și concedentul nu a făcut o evaluare proprie (f. 58 R).

În final se consemnează în rechizitoriu că: „fapta inculpatului Popescu Constantin descrisă mai sus, care, în calitate de președinte al organizației municipale Orșova – PSD, și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Ponea Constantin a unui folos necuvenit (constând în concesionarea cu încălcarea cadrului legal a două suprafețe de teren) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000”.

Abordarea teoretică a incriminării acestei fapte presupune existența unei situații premisă de preexistență a partidului în cadrul căruia subiectul activ îndeplinește o funcție de partid.

Fapta nu privește valori materiale ci vizează relațiile referitoare la corectitudinea, onestitatea persoanelor care îndeplinesc o funcție de conducere într-un partid, folosirea influenței/autorității pe care le au și nu în ultimul rând prestigiul, credibilitatea de care trebuie să se bucure partidele, sindicatele etc.

Subiectul activ calificat acționează nemijlocit cu intenție directă de a obține pentru sine sau pentru altul bani sau alte foloase necuvenite folosindu-se de funcția sa de conducere la nivelul unui partid, sindicat etc.

Evident, subiectul pasiv este partidul, sindicatul etc – unde subiectul activ deține funcția de conducere și care prin activitatea sa infracțională aduce atingere credibilității, autorității, entității politice sindicale lezate de efectele acesteia.

Elementul material al laturii obiective constă în fapta subiectului activ care-și folosește influența sau autoritatea cu scopul de a obține pentru sine un folos necuvenit.

În înțelesul legii autorul infracțiunii are aptitudinea, capacitatea de a avea trecere, de a determina pe cineva să-și schimbe atitudinea, concepția, hotărârea, decizia datorită funcției pe care o are.

În același scop autorul prin prestigiul, considerația de care se bucură se impune în fața celui asupra căruia acționează persoana cu funcție de conducere pentru a obține folosul necuvenit.

Elementul material constă într-o acțiune, exclusiv comisivă a persoanei investită cu o funcție de conducere într-un partid, sindicat etc a cărei influență și autoritate derivă din însăși funcția exercitată și nu din calitățile individuale.

Urmarea imediată, socialmente periculoasă apare în raport de relațiile sociale ale obiectului juridic special protejat de legea penală, care implică și prezența legăturii cauzale de determinare între ea și elementul material al laturii obiective.

Infracțiunea se consumă în momentul în care este realizat elementul material al laturii obiective, când a apărut urmarea socialmente periculoasă.

În speță, autorul infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 este considerat Popescu Constantin, lider local de partid care, se afirmă în rechizitoriu, își folosește această autoritate să influențeze consilierii locali ai Orșovei să aprobe o hotărâre de concesiune a unui teren pentru o extindere de construcție solicitată de doctorul Ponea Constantin. Deci, operează teza acțiunii infracționale de obținere unui folos pentru altul. În acest sens, cum și practica judiciară a statuat trebuie să se dovedească înțelegerea existentă dintre inculpat și cel pentru care își folosește autoritatea sau influența.

În rechizitoriu se afirmă categoric că Duicu i-a cerut lui Popescu să-și utilizeze influența la nivelul Consiliului local pentru scopul deja menționat.

Nu există însă, nicio probă care să ateste că între cei doi a existat o discuție, o înțelegere cândva cu privire la acțiunile care să le întreprindă Popescu Constantin în folosul tatălui inspectorului șef Ponea Constantin Ștefan.

Ritos procurorul afirmă doar că Duicu a derulat demersurile inițiate pentru concesiunea terenului ca folos pentru Ponea Constantin Ștefan și că acest folos i-a fost asigurat prin intermediul lui Popescu Constantin.

Procurorul nu vorbește și nu dovedește că între Popescu Constantin și Popescu Constantin ar fi existat vreo discuție, vreo solicitare sau înțelegere între cei doi pentru ca Popescu Constantin să-și utilizeze influența și să se asigure de votul favorabil al consilierilor locali.

Nu rezultă din nicio probă (depoziții de martori, înscrisuri etc.) că Ponea Constantin Ștefan ar fi apelat la Popescu Constantin să-i folosească autoritatea pentru a determina pe consilieri locali din Orșova să-și dea votul pentru concesiunea a două fâșii de teren pentru lucrări de consolidare a unei construcții aparținând medicului veterinar Ponea Constantin.

Procurorul se folosește de niște mijloace de probă, (a nu se confunda cu probele), - convorbiri telefonice interceptate de SRI (excluse la 28.11.2014 din probatoriu) pe care le invocă ca adevăruri absolute și căroră, în pofida evidenței le dă alt sens, decât cel care cu claritate îl emană din replicile unui dialog.

Este vorba de discuția din 9.04.2013 în care Ponea se plânge că „s-a săturat să care apa cu găleata” și când Popescu, administratorul SC „Floricola” SA – operator de servicii apă, canal, salubritate, întreținere, spații verzi, îi promite că o să vină cu oamenii să vadă despre ce este vorba.

Zece zile mai târziu, în București, Ponea îi reproșează lui Popescu, de față fiind și Duicu (19.04.2013) că „l-a uitat”. Acestei replici, procurorul îi dă o cu totul altă conotație și anume că Popescu nu a venit să vizioneze terenul cerut pentru concesiune.

Nicio probă nu vine să confirme cele relatate în rechizitoriu din perspectiva reținută de procuror. Nu a existat anterior acestor date 9 și 19.04.2013 vreo discuție dintre Ponea și Popescu despre terenul în discuție în suprafață totală de 242 mp; dacă ar fi existat, ar fi fost invocată în actul de acuzare.

Pe de altă parte, nu rezultă dacă Popescu fusese încunoștințat că Ponea Constantin depusese cererea pentru concesiunea terenului și ce relevanță ar fi avut în cazul folosirii influenței sale de lider de partid, să vizioneze în teren suprafața în discuție, pentru care exista o documentație, singura în măsură să concure la obținerea concesiunii.

Procurorul precizează că în data de 25.04.2013, Duicu, Ponea Constantin Ștefan, Manea Ion (primarul municipiului Orșova), Ianoși Ion (ofițer IPJ Mehedintți) au luat masa în domiciliul lui Popescu și au discutat despre concesiunea terenului către doctorul Ponea, discuții confirmate, se reține în rechizitoriu, de o discuție din 25.04.2013 dintre Duicu și Popescu.

Afirmația procurorului nu este susținută nici măcar de mijloace de probă invocate în loc de probe, respectiv de o replică selectată de acesta dintr-o conversație telefonică a lui Duicu la 25.04.2016.

Convorbirea telefonică interceptată în baza Legii nr.51/1991 din 26.04.2013 din care sunt selectate de procuror câteva replici, (exclusă la 28.11.2013 din probatoriu) nu confirmă nimic, ci doar redă niște comentarii despre starea bahică și urmarea acesteia a unuia dintre comeseții din 25.04.2013.

În depozițiile date de cei prezenți, inclusiv la Parchet și în instanță nu reiese că s-ar fi discutat despre concesiunea lui Ponea, ci despre o vizită a primarului Orșovei în Serbia.

Deci, din această perspectivă, din lipsa unei solicitări, a unei înțelegeri a lui Popescu cu Ponea, ori cu Duicu, așa cum reține procurorul în acest dosar, dar cu privire la un alt inculpat, este greu de crezut că din senin, Popescu ar fi avut revelația sau vreun interes să-și fi utilizat influența să obțină Ponea concesiunea pentru că autorul acestei infracțiuni trebuie să acționeze cu un scop, să fie justificat, mai ales că folosul ar fi convenit altcuiva.

În rechizitoriu, în afara utilizării de mijloace de probă – convorbiri telefonice interceptate, în loc de probe, mai sunt redate fragmente din trei depoziții ale lui Boțilă Marian, Boțilă Eduard și Cican Adrian, fără a se invoca și alte declarații de martori audiați în cauză, la Parchet.

Declarațiile sunt o oglindă a adversităților politice la nivel local în care fiecare din cei 3 martori focalizează depoziția cu privire la sine, invocându-și situațiile personale despre care cred, că în aspectele lor negative, s-ar datora lui Popescu Constantin (Boțilă Marian – pentru îndepărtarea din funcție, Cican Adrian pentru încetarea mandatului de consilier local, Boțilă Eduard – incisivitatea cu privire la tatăl său – Boțilă Marian – secretarul Primăriei, Boțilă Elena – mama, șeful biroului juridic din Primărie).

Chiar acești martori declară că nu au probe că Popescu Constantin ar fi în spatele situațiilor cu care se confruntau fiecare, dar procurorul, le apreciază ca fiind veridice, și le asumă și tranșant, în lipsa unui probatoriu, afirmă că a făcut demersuri și l-a înlăturat pe Boțilă Marian și i-au încetat mandatul de consilier lui Cican Adrian pentru conflict de interese.

Nu numai că toate aceste afirmații se bazează doar pe depozițiile lui Boțilă Marian și Cican Adrian, dar aceste alegații nu se coroborează cu nicio altă probă din dosar.

Procurorul, în pofida lipsei unui probatoriu, concludent, pertinent, determinant, apreciază că datorită folosirii influenței lui Popescu Constantin a demersurilor sale, s-a votat favorabil hotărârea de concesiune la 30.04.2013.

Practic, procurorul reduce demersurile lui Popescu la înlăturarea lui Boțilă și a consilierului Ciocan care nu sunt probate ca atare; în rechizitoriu nu se precizează dacă au fost, care au fost și față de cine dintre consilierii în funcție, Popescu a făcut demersuri, și-a folosit influența, autoritatea pentru a determina Consiliul local să voteze concesiunea în favoarea lui Ponea, un folos necuvenit considerat în cauză.

Procurorul se rezumă a afirma că Popescu controla 11 din 17 consilieri în funcție, dar nici nu precizează și nici nu dovedește cum, în ce modalitate exercita acest control ca să se înțeleagă că avea o autoritate de care se ținea seama în oraș, de către autoritățile locale și influența ce ar fi derivat din funcție era și operațională.

Boțilă Eduard, consilier PSD președinte al Comisiei de urbanism din Primărie, declară în instanță că a dat aviz favorabil la nivelul Comisiei și el a votat în favoarea concesiunii terenului doctorului Ponea.

El este cel care „se consultă cu tata și cu mama, pentru că aveau mai multă experiență ca secretar al Primăriei și șef al compartimentului juridic în Primărie”, ori apelează la Popescu

Constantin să-l sfătuiască cum să procedeze în legătură cu cvarii subiecte. Pe de altă parte, îl informează pe Cican Adrian, lider PDL despre acțiunile dinlăuntrul USL, pentru ca în final să demisioneze, inclusiv din funcția de consilier și ulterior să acționeze în PNL condus local de Cican Adrian.

Un alt aspect, intens abordat se referă la pretinsa audiție în timp real al dezbatelor prin telefonul unui consilier de către Popescu Constantin, ședințele fiind publice, unde inculpatul participa când erau chestiuni importante în spațiul rezervat publicului.

Nicio relevanță acest episod câtă vreme este evidențiat generic fără vreo conexiune cu fapta inculpatului.

De altfel, preocuparea a fost mai prezintă în rechizitoriu pentru reliefaarea aspectelor de mediu în care ar fi acționat inculpatul, de configurare a percepției generale a personalității lui Popescu Constantin ca să suplinească lipsa de probatorii care ar fi trebuit să dovedească că acesta și-a folosit influențe ca să determine Consiliul local să dea un vot favorabil pentru o concesiune – folos necuvenit, în condițiile în care nu s-a respectat procedura legală pentru că terenul în discuție era intabulat ca proprietate a statului român, iar pe de altă parte concedentul nu a făcut o evaluare proprie (f. 58 R).

Atât la Parchet, cât și în instanță Boțilă Marian, Boțilă Eduard, Cican Adrian au declarat clar că Popescu Constantin niciodată nu a exercitat vreo presiune, vreo influență în considerarea autorității lui de lider de partid asupra fiecăruia dintre cei trei sau a colegilor lor din Consiliu pentru nicio solicitare, interes pentru el sau altcineva, afirmație valabilă și în ceea ce privește și concesiunea terenului către Ponea.

De asemenea, acești martori au afirmat că Duicu Ioan-Adrian nici personal, nemijlocit, nici indirect, nu a intervenit să ceară membrilor Consiliului o favoare, să influențeze prin autoritatea lui totul consilierilor, inclusiv cu privire la concesiunea lui Ponea.

În cauză, probele administrate efectiv, în condiții de contradictorialitate, oralitate și publicitate nu confirmă susținerile din actul de sesizare care se sprijină fundamentarea acuzațiilor pe mijloacele de probă – convorbiri interceptate obținute de la SRI și date de trafic, la rândul lor invocate la modul general și fără probe care să le și confirme utilitatea.

Nu s-a probat că Popescu s-a angajat față de Ponea (fiul său tatăl) să influențeze Consiliul în votul său, nu s-a probat dacă și cum acesta a abordat și pe cine, în ca împrejurări, condiționat sau nu pe care dintre consilieri, i-a determinat, prin influența și autoritatea lui de lider de partid, să-și schimbe votul și dacă era cazul să și-l schimbe în cazul Ponea.

Este de relevat și faptul că în speță este o situație specială care și ea trebuie luată în seamă și ar fi trebuit să fie dovedită.

Legea spune că liderul de partid, sindicat etc. trebuie să aibe aptitudinea, capacitatea de a avea trecere, de a determina pe cineva să-și schimbe atitudinea, concepția, hotărârea, decizia votul datorită funcției sale.

Or, aceste calități care derivă din funcția exercitată Popescu ar fi trebuit să le utilizeze față de alți lideri locali ai altor partide. De altfel, în declarația sa Cica Adrian chiar afirmă că Popescu nici n-ar fi putut să vină la el, lider al unui partid de opoziție sau la colegii acestuia să-i determine să voteze cum le-ar fi cerut acesta.

Rechizitoriul pleacă de altfel de la animozitățile existente la nivelul Consiliul local care potrivit declarațiilor martorilor în instanță au dus la suspendarea activității acestuia, tocmai ca urmare a orgoliilor de partid, al plângerilor penale exersate unii împotriva altora, soldate cu soluții de clasare.

În aceste condiții, este greu de crezut că se putea induce voința în mentalul opoziției politice din Consiliu, chiar dacă în acel moment Popescu se afla de partea cealaltă a baricadei.

Indiferent de gruparea politică pe care o reprezintă, fiecare consilier a subliniat, în considerarea propriilor principii, și de partid, că nimeni, nici Popescu Constantin nu ar fi putut îndrăzni să-l abordeze pentru a-i influența votul în sensul dorit de acesta.

Așa cum s-a arătat votul s-a dat în baza documentelor avizate, inclusiv de Boțilă Eduard la nivelul Comisiei de urbanism, în urma unei proceduri legale respectate și potrivit practicii constante a Consiliului local în materie de vânzări și concesiuni de care de altfel au beneficiat, în aceleași condiții și familia Boțilă și Cican Adrian.

Dosarul de mapă ce a însoțit proiectul de hotărâre a fost întocmit de Ianoși Erica, Boțilă Elena și Gabor Cecilia, raportul de evaluare potrivit adresei Primăriei Onești s-a efectuat de către un expert independent desemnat de Primărie în baza contractului preexistent și care s-a înscris în cotele valorice apreciate ca reale față de valoarea de piață în zonă.

Și nu în ultimul rând prin coroborarea dispozițiilor testimoniale cu înscrisurile de la dosar: Hotărârea de Guvern nr.963/2002 plus anexe, sentința civilă nr. 641/27.10.2009 a Judecătorei orșova, Hotărârea Consiliului local nr.42/2013 a adreselor emise de Primărie către Biroul de Cadastru pentru rectificările din Cartea funciară, s-a justificat faptul că terenul în suprafață de 242 mp concesionat lui Ponea a trecut prin proprietatea domeniului public al statului în cel al municipiului Orșova, și apoi prin hotărârea Consiliului în domeniul privat ceea ce a permis concesionarea lui pentru extindere construcție ce nu necesita în condițiile legii organizarea de licitație.

În considerarea celor mai sus menționate, Curtea apreciază că acțiunea penală este lipsită de temei și de probe care să justifice existența unei infracțiuni (art.15 C.pr.pen.).

Și dacă s-ar lua în considerare unele aspecte din trei depoziții testimoniale pe care s-a construit întregul eșafodașaj infracțional cu un fundament edificat pe mijloace de probe instrumentate de SRI și transmise Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA la cerere potrivit actelor de la dosar și tot nu s-ar putea trece motivat, în condițiile legii, de prevederile art.4 alin.2 C.pr.pen. unde se statuează „că orice îndoială în formarea convingerii judecătorilor se interpretează în favoarea inculpatului”.

Așa fiind, în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen., Curtea îl va achita pe inculpatul **Popescu Constantin** pentru infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 descrisă în Capitolul I – f. 88 R.

2. În Capitolul VI al rechizitoriului se susține că inculpatul **Popescu Constantin** a săvârșit alte două infracțiuni prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000, respectiv și-a folosit influența de lider de partid pentru a obține pentru societatea SC „Floricola” SA al cărei administrator este un folos necuvenit și pentru a obține pentru SC Flamand SRL administrată de Spiridon Ion de asemenea un folos necuvenit prin influențarea votului membrilor Consiliului local al municipiului Orșova în sensul vânzării, fără licitație, acestora terenul de 2056 mp și respectiv 403 mp.

1. În susținerea acestor acuzații, în rechizitoriu (f. 242 – 261 R) se redau parțial declarațiile martorilor Golopența Pepsilă Ecaterina (f. 243 R), Boțilă Eduard (f. 248-249 R), Cican Adrian (f. 250-252 R), Negulescu Constantin (f. 252 R), Popițu Ilie (f. 254-255 R) și se transcriu fragmente din convorbiri telefonice interceptate de SRI în baza Legii nr. 51/1991 (f. 242-244 R, f. 256-259 R) excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară, măsură confirmată prin Încheierea nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J. – Secția penală.

Potrivit dispozițiilor art.327 și urm. C.pr.pen. instanța este sesizată prin rechizitoriu când există probele necesare și leal administrate cu privire la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală.

În speță, Popescu Constantin este subiectul activ, calificat (lider de partid) care cu intenție directă, pentru atingerea unui scop ce constă într-un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul (SC „Floricola” SA) acționează folosindu-și influența asupra consilierilor locali ai municipiului Orșova pentru a le determina votul în sensul vânzării, în iunie 2013, a terenului de 2046 mp concesionat în anul 2002 în favoarea societății al cărei administrator este.

În afara determinării membrilor Consiliului local al municipiului Orșova, în rechizitoriu se mai arată că vânzarea acestui teren s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale referitoare la vânzarea bunurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale și la un preț subevaluat față de valoarea reală a terenului.

Terenul a fost concesionat acestei societăți în 2002 în vederea realizării obiectului de activitate – comercializarea de material floricol pentru întreținerea spațiilor verzi ale orașului de către Consiliul local al Orșovei care avea la acel moment altă majoritate decât cea din 2013.

Se susține în rechizitoriu că SC „Floricola” SA a construit o pensiune turistică cu încălcarea contractului de concesiune.

Pe de altă parte, dintr-un extras de carte funciară din 4.11.2012 rezultă că terenul are intabularea în cartea funciară a Orșovei ca proprietate a statului român.

În iunie 2013, SC „Floricola” SA a solicitat vânzarea fără licitație a acestui teren și Consiliul local a aprobat prin HCL nr.54/7.06.2013.

Potrivit rechizitoriului, art.123 alin.3 Legea nr.215/2001 vânzarea, concesiunea și închirierea se fac prin licitație publică, cu derogare doar în situația în care se hotărăște vânzarea unui teren aflat în proprietatea privată a UAT pe care este ridicată o construcție, beneficiind de un drept de preemțiune la cumpărarea terenului aferent, constructorii de bună-credință, în condițiile legii.

Procurorul susține în rechizitoriu că SC „Floricola” SA nu era un constructor de bună-credință, câtă vreme a ridicat construcția pe terenul concesiunat pentru altă activitate decât cea turistică, astfel că vânzarea trebuia făcută prin licitație.

S-a mai invocat că, în condițiile în care nu s-a stabilit regimul juridic al terenului și nu a operat intabularea în cartea funciară, Consiliul local nu putea face acte de dispoziție, fără o acțiune de rectificare de carte funciară în temeiul art.1 din Legea nr.7/1996.

Cu privire la acest aspect, martorul Popițu Ilie, conducător al Biroului de cadastru și publicitate imobiliară a declarat și la Parchet și în instanță că Primăria Orșova a formulat o cerere de intabulare pe numele ei în temeiul HG nr. 98/2005 și de adeverințele nr.6885 și nr.6897/2013 emise de Primărie, terenul a fost înscris ca proprietate a municipiului Orșova în cartea funciară și la 21.06.2013 a operat înscrierea terenului ca prioritate a SC „Floricola” SA.

Un alt motiv de nelegalitate invocat în rechizitoriu este prețul stabilit prin raportul de evaluare aprobat de Consiliul local de 14.320 euro sub valoarea reală apreciată de specialiștii DNA printr-un raport de constatare la suma de 20.056 euro.

Hotărârea de aprobare a vânzării a fost urmată de încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1188/19.06.2013 și de plata prețului pe baza de factură de către SC „Floricola” SA.

S-a mai menționat în rechizitoriu că SC „Floricola” SA din 2006 operează servicii publice de salubritate, apă, canalizare și întreținere spații verzi în municipiul Orșova beneficiind, ca prestator de servicii, de jumătate din bugetul local al orașului.

Singurele fraze care se referă la infracțiunea pentru care este trimis în judecată inculpatul privind SC „Floricola” SA evidențiază că: „Popescu Constantin în calitatea sa de președinte al organizației Orșova a PSD, exercită o influență directă asupra majorității consilierilor locali, influență care îi permitea ca, prin hotărârile luate de autoritatea publică locală, să-și atingă propriile interese ori pe cele ale persoanelor aflate în anturajul său” (f. 242).

„Modalitatea în care Popescu Constantin controlează procesul de luare a deciziilor în cadrul Consiliului local Orșova este confirmată de declarațiile date în cauză:

- Boțilă Eduard, Cican Adrian, Negulescu Constantin” (f. 248-252 R).

Referitor la faptul că SC „Floricola” SA nu ar fi avut drept de preemțiune la vânzarea terenului de 2046 mp ce i se concesiunase în 2002 pentru 49 de ani pentru că nu a fost constructor de bună-credință prin edificarea clădirii unei pensiuni pe acest teren s-a completat probatoriul cu mai multe înscrisuri care reprezintă avizele și autorizațiile prevăzute de lege:

- certificatul de urbanism nr.71/7.06.2010;
- certificatul de urbanism nr.49/28.06.2011;
- autorizația de construire nr. 2/24.01.2012.

Toate aceste documente au fost obținute anterior realizării majorității USL în Consiliul local al municipiului Orșova, astfel că la momentul formulării cererii de vânzare către această firmă terenul în discuție, fără licitație, s-a făcut în condițiile legii nr.215/2001.

Probatoriile nu au fost contestate de procuror, iar existența lor pune sub semnul îndoielii afirmația că SC „Floricola” SA ar fi fost de rea-credință și îndoială îi profită.

Martorul Popițu Ilie și la Parchet și în instanță, conducător al Biroului de cadastru a recunoscut că terenurile care apar în evidența cadastrală ca aparținând statului român – domeniului său public, de fapt ele aparțin domeniului public al municipiului Orșova urmare a HG nr.963/2002 cu anexele care cuprind terenurile între care se regăsesc și cele concesiunat lui Ponea Constantin sau vândute lui SC „Floricola” SA și SC Flamand SRL s-a operat o rectificare a Cărții funciare cu nr.2566 iar sentința civilă nr.641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova a statuat în temeiul legii și regimul juridic al acestor terenuri.

Disfuncționalitatea din relațiile instituționale dintre Primărie și Biroul de cadastru și publicitate imobiliară Orșova se datorează unor incidente administrative pentru care există o soluție temporară prin anexarea la Hotărârea de Guvern nr. 963/2002 a unei adrese emise de Primărie care atestă la înscrierea în cadastru că imobilul aparține domeniului public al municipiului.

În rechizitoriu se invocă prevederile art.123 din Legea nr.215/2001 care, printre altele, statuează că „prețul de vânzare se stabilește în baza unui raport de evaluare aprobat de Consiliul local”.

Martora **Golopența Pepsila Elena** și Boțilă Eduard nu amintesc nimic de vânzarea terenului concesionat în 2002 lui SC „Floricola” SA și nici cu privire la prețul stabilit de expert în raportul de evaluare și aprobat de Consiliul local.

În ce-l privește de martorul **Negulescu Constantin** acesta în fragmentul depoziției sale de la Parchet redat în rechizitoriu afirmă doar că în baza dispoziției scrise a primarului Manea Ion coordonează activitatea de administrare a domeniului public și privat al municipiului colaborând în baza contractelor încheiate inclusiv cu administratorul SC „Floricola” SA (f. 252).

Martorul **Cican Adrian** a afirmat în depoziția sa, ca președinte al Comisiei buget-finanțe, juridic de la momentul discutării cererii SC „Floricola” SA a sesizat că prețul era de 7 euro/mp în raportul de evaluare, în timp ce el aprecia că prețul real era de 50 euro/mp.

Întrucât colegii nu i-au împărtășit punctele de vedere inclusiv cu privire la regimul juridic al terenului și discutarea cererii într-o ședință ordinară și nu extraordinară, Cican Adrian a părăsit ședința.

Martorul a afirmat că Popescu îi supraveghează pe consilierii din grupul USL de atunci, de 11 consilieri și cererea lui (SC „Floricola” SA) a fost votată de 12 consilieri, în condițiile în care a mai convins un consilier să voteze favorabil și s-a realizat votul a 2/3 din consilierii în funcție.

Deși a fost audiat inculpatul Popescu Constantin, în rechizitoriu nu se amintește de declarațiile acestuia, de probatoriile în apărare care s-au solicitat.

În instanță s-au audiat ca martori toți consilierii locali ai municipiului Orșova asupra cărora procurorul afirmă că Popescu Constantin și-a exercitat influența pentru a obține cu încălcarea legii un folos necuvenit pentru SC „Floricola” SA, și anume Negulescu Constantin, Caprioru Nicolae, Stoica Marius Simion, Guțuleanu-Poeharu Sorin-Claudiu, Popava Dan Ovidiu, Basaraba Toma, Neghină Ștefan, Ghergulescu Ion, Boțilă Eduard, Patasanu Petre, Popescu Mihaela Codruța etc.

Dintre martorii audiați, Basarabă Toma (PNL) a apreciat că prețul de 7 euro/mp era corect, față de 2 euro/mp al unui teren situat la 100 m de o cale ferată, Neghină Ștefan (PNL) nu a discutat nimic cu Boțilă Eduard și cu atât de o eventuală subevaluare a terenului, era Trușcă Aurelian la data votului 7.06.2013 nu a fost prezent ca să fie discutat ceva cu Boțilă Eduard și cu atât mai puțin să voteze.

Contrar depoziției lui Boțilă Eduard care se sfătuia cu părinții Boțilă Marin și Boțilă Elena pe de o parte, cu Popescu Constantin pe de altă parte, ce să facă și cum să facă în activitatea lui de consilier, colaborând și cu Cican Adrian, martorii consilieri prezenți la votul din 7.06.2013 au declarat că au fost îndeplinite toate condițiile, s-au parcurs toate procedurile și nu au fost influențați sau puși sub presiune de a vota într-un anumit fel, favorabil SC „Floricola” SA de nimeni și nici de Popescu Constantin – Patasaru Petre (PDL), Papava Dan Ovidiu (PNL), Stoica Marius Simion (PP-DD), Caprioru Nicolae (PSD) etc.

Întreaga descriere a faptei se rezumă la câteva fraze dintre care doar două vizează infracțiunea dedusă judecății. Restul au menirea de a face cunoscut ambientul politic local prin specularea și valorificarea disputelor politice translate în declarațiile martorilor oponenti, selectați dintre martori și folosiți ca probe.

Din pleiada de martori audiați la Parchet și în instanță nu a reieșit că Popescu Constantin ar fi folosit influența de lider de partid și imprimă altor lideri de partid – consilieri locali, interesele sale sau ale altora.

Nu s-a făcut nicio dovadă că Popescu avea trecere față de consilieri și prin autoritatea lui era în măsură să le schimbe decizia, hotărârea, părerea, votul.

Deși se înșiruează că ar fi influențat și activitatea funcționarului de primărie, mai curând Popescu Constantin este îngrijorător de modul în care au existat „scăpări” în instrumentarea de acte administrative și se dovedește preocupat să se îndrepte erori materiale în timp util și conform legii.

În opinia Curții, nu este suficient să afirmi că inculpatul face demersuri sau își exercită influența și să se concluzioneze că doar rezumându-se la aceste constatări s-a făcut și dovada că inculpatul a săvârșit fapta și cu vinovăție.

Nicio probă, inclusiv cele selectate de procuror și acelea secvențiale, nu descriu dacă și cum și pe cine a influențat Popescu dintre consilieri ca să voteze cum i-a cerut, când, și în ce împrejurări.

Influența, autoritatea vin din funcția deținută și nu din calitățile personale și atunci cât de reale puteau fi acestea în fața unor lideri ai altor partide, care mai erau și în opoziție și consilieri locali în timp ce autoritatea lui Popescu se rezuma, doar la cea de lider de partid, eventual, față de colegii USL, dintre care au declarat că votau nu după interese de partid, ci în cunoștință de cauză, pentru binele urbei orșovene.

Curtea apreciază că nu sunt întrunite cumulativ elementele laturii obiective ale infracțiunii, că nu e dovedită legătura de cauzalitate și nici nu s-a probat urmarea socialmente periculoasă a presupusei acțiuni care la rândul ei nu este susținută prin probatorii că s-au exercitat influențe, s-au schimbat decizii și votul vreunui consilier pentru ca Popescu Constantin să beneficieze vreun folos sau prin el altul.

Aspectele relevate de martorii Boțilă Eduard, care naviga între două grupări politice, de Cican Adrian care a declarat că îl dușmănește pe Popescu Constantin și despre care proprii colegi de partid (PDL) și ceilalți consilieri l-au descris în termeni mai degrabă negativi, nu sunt în măsură să răstoarne prezumția de nevinovăție.

Orice nesiguranță devine relevantă în raport de eventuale informații îndoielnice sau insuficient de convingătoare care umbresc proiecția unei realități obiective.

O certitudine nu poate fi echivalentă cu o probabilitate, dar îndoiala se poate subroga unei probe pozitive de nevinovăție.

Așa fiind, Curtea în considerarea celor reținute și amplu argumentate în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. va dispune achitarea inculpatului **Popescu Constantin** pentru infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 (Capitolul VI – f. 260 R).

3. Inculpatul Popescu Constantin a fost trimis în judecată și pentru fapta săvârșită în calitate sa de președinte al organizației municipale Orșova a PSD, folosindu-și influența și autoritatea în scopul obținerii pentru Flamand SRL a unui folos necuvenit constând în aprobarea vânzării către aceasta cu încălcarea cadrului legal a unei suprafețe de teren, infracțiune prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Din rechizitoriu (f. 260 – 267 R), Curtea reține că SC Flamand SRL este administrată de Spiridon Ion și în 15.02.2010 a primit în concesiune de la Consiliul local Orșova un teren de 246 mp în schimbul unei redevențe de 2028,44 euro, situat pe malul golfului Cernei, zona Gării.

Pe acest teren SC Flamand SRL a construit două imobile – pensiunea Țaca și potrivit susținerilor din actul de sesizare s-a depășit suprafața concesionată.

În 23.02.2013, Consiliul local a concesionat societății Flamand SRL, fără licitație publică, un teren de 157 mp alăturat terenului pe care s-au edificat celor două construcții (304,48 mp și 61,73 mp), pentru redevența de 3300 euro anual.

În urma modificării, în 15.03.2013, a contractului de concesiune din 15.02.2010, s-au însumat suprafețele din cele două concesionări într-o suprafață unică de 403 mp cu o redevență de 5005,16 euro.

Această suprafață de teren a fost intabulată ca proprietate a domeniului public al municipiului Orșova, la 5.08.2013, deși nu exista un act translativ de proprietate din domeniul public al statului român.

Procurorul susține că Popescu Constantin a luat cu împrumut o sumă de bani de la Spiridon Ion, administratorul societății SC Flamand SRL pentru derularea activității curente a societăților sale.

Se afirmă totodată în rechizitoriu că la 30.01.2013 Flamand SRL a solicitat Consiliului local Orșova să-i aprobe vânzarea terenului concesionat de 15.03.2013.

Potrivit actului de sesizare „Popescu Constantin și-a folosit influența și autoritatea asupra consilierilor locali și a funcționarilor publici din cadrul autorităților publice locale ale municipiului Orșova pentru a-i determina să întocmească documentația necesară și să se aprobe vânzarea către Flamand SRL, fără respectarea cadrului legal incident.”

Procurorul precizează că în acest mod Popescu a înțeles să-și achite datoria, iar Spiridon Ion a renunțat la creanța pe care o avea împotriva inculpatului.

Spiridon Ion, la 30.10.2013 a solicitat pentru SC Flamand SRL Consiliului local Orșova să-i aprobe vânzarea terenului concesionat.

Prin HCL nr.111/28.11.2013 s-a aprobat vânzarea fără licitație, în temeiul art.123 din Legea nr.215/2001, a terenului în favoarea concesionarului SC Flamand SRL.

Se susține însă că SC Flamand SRL era constructor de bună-credință și astfel nu-i erau aplicabile prevederile art.123 alin.2 din Legea nr.215/2001, respectiv vânzare fără licitație. Contrar a ceea ce s-a reținut în raportul de evaluare aprobat de Consiliul local – construcții pe o suprafață de 364 mp amplasate pe ambele suprafețe de teren, în anexele HCL nr.111/28.11.2013 se prevede că cele două construcții sunt amplasate pe unul din cele două terenuri și au o suprafață la sol de 191 mp.

În raportul de constatare efectuat de Parchet în cauză, anterior obținerii concesiunii terenului de 157 mp în 28.02.2013, SC Flamand SRL a construit ilegal pe domeniul public.

Prețul vânzării de 12.100 euro s-a socotit de procuror ca fiind o valoare apropiată de cea de 12.928 euro stabilită de specialiștii DNA.

De asemenea, s-a apreciat că tranzacția a fost profitabilă pentru SC Flamand SRL întrucât pe de o parte prețul era echivalentul valorii redevenței ce urma să o plătească, iar pe de altă parte datoria ce ar fi trebuit s-o primească era și ea în jurul aceleiași sume ca preț al vânzării. În schimb, s-a considerat în actul de sesizare că pentru vânzător încheierea tranzacției i-a corespuns o scădere corelativă a veniturilor ce ar fi urmat să le primească la bugetul local – 5005,16 lei redevență anuală.

Procurorul consideră că starea de fapt se evidențiază prin convorbirile telefonice interceptate semnificativ (f. 263-265 R) și prin declarațiile luate în cauză (f. 265 R – Negulescu Constantin și Spiridon Ion).

Convorbirile din 28.10.2013, 30.10.2013, 7 și 12.11.2013 sunt interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele lui Duicu și Popescu Constantin cu privire la care judecătorul de cameră le-a exclus din probatoriu și care nu reprezintă probe în înțelesul art.97 C.pr.pen. ci mijloace de probă care nu pot constitui prin ele însele situația de fapt de sine-stătătoare.

Se remarcă că prin această tranzacție pentru care și-a folosit influența de lider de partid Popescu Constantin a urmărit plata datoriei către Spiridon Ion și bani la bugetul local pentru a se face plata pentru serviciile prestate de SC Floricola SA pentru municipalitate.

Din cele două declarații rezultă că Negulescu Constantin a depus la registratura Primăriei raportul de evaluare al terenului ce urma să-l cumpere Spiridon Ion transmis prin Popescu Constantin și Spiridon Ion. În toamna lui 2013 printr-un apel telefonic, Popescu i-a cerut cu împrumut 10.000 euro fără să-i dea amănunte, dar n-a trecut pe la pensiuine pe la Spiridon să-i ia, iar peste două zile, s-au văzut la pensiuine și i-a spus că nu mai are nevoie. A mai precizat că Popescu nu i-a mai cerut vreo altă sumă de bani.

S-a apreciat că Spiridon a convenit cu Popescu asupra negării împrumutului de 10.000 euro și a recunoscut acest lucru conștient că acea convorbire ar fi putut fi interceptată.

În rechizitoriu s-a concluzionat că:

- nu s-a procedat conform procedurii legale – vânzare prin licitație – art.123 alin.1 din Legea nr.215/2001;
- inițial terenul intabulat ca proprietate a domeniului public al statului român și intabulat ulterior ca teren proprietatea domeniului public al Orșovei, fără vreun act translativ de proprietate;
- Consiliul local nu putea face acte de dispoziție până la clarificarea situației juridice a terenurilor;
- raportul de evaluare a stabilit un preț de vânzare inferior celui real, cum s-a stabilit prin raportul de constatare al specialiștilor DNA.

În rechizitoriu procurorul nu face nicio trimitere la declarațiile date de inculpatul Popescu Constantin, la eventualele probatorii solicitate în apărare, iar în concluziile orale și scrise cu ocazia dezbaterilor face referire la probatoriile administrate la urmărirea penală fără vreo analiza,

argumentație juridică a întregului ansamblu probator care include și probele administrate pe parcursul cercetării judecătorești.

Și în această cauză prin rechizitoriu acuzațiile trebuie să se sprijine pe probe care au menirea să dovedească că fapta există, s-a comis cu vinovăție, cu intenție directă, cu scopul prevăzut de lege – obținerea unui folos necuvenit pentru sine sau altul iar inculpatul este cel care a săvârșit fapta.

Fiind vorba de exercitarea unei influențe ori autorități de lider de partid, se presupune că este vorba de un subiect activ calificat care își trage aceste atuuri din exercitarea funcției și nu datorită unor calități personale.

Organul judiciar trebuie să dovedească cum a influențat, în speță, consilierii locali al Orșovei, în ce modalitate a schimbat votul, decizia, hotărârea membrilor Consiliului, în ce măsură a avut trecere și față de cine dintre aceștia ca să obțină ceea ce și-a propus.

Nu este suficient să afirmi că inculpatul a luat împrumut de la Spiridon Ion și să nu se fundamenteze această afirmație pe probe care să clarifice când a avut loc această înțelegere, dacă a avut, s-a remis sau nu suma solicitată ca împrumut, în ce condiții s-a acordat etc.

Martorul Spiridon Ion încă de la Parchet în depoziția dată și ulterior și în instanță vorbește despre solicitarea unui împrumut de către Popescu Constantin care însă s-a rezumat doar la o convorbire telefonică care nu a mai fost urmată de nimic, ci doar a luat act că nu mai era de actualitate cererea inculpatului.

Recunoașterii acestui dialog procurorul îi dă o conotație determinată fără ca aceasta să se mai sprijine pe vreo probă care să-i valorifice mai mult semnificația.

Chiar și din această perspectivă, ideea renunțării la o creanță (Spiridon) și datoria de plătit a lui Popescu față de Spiridon reprezintă o ipoteză care nu are suport probator și nici chiar mijloacele de probă nu se pot substitui unei situații care se speculează încă de la audierea lui Spiridon Ion din 24.04.2014 (f. 365 – 367, vol.37 d.u.p.) în faza de urmărire penală.

Rechizitoriul nu reține nimic legat de ceea ce presupune acțiunea inculpatului îndreptată asupra membrilor consiliului local, nu se indică nicio probă care să susțină că prin intervenția lui Popescu unii sau toți consilierii prezenți în 28.11.2013 au înțeles să încalce legea și să aprobe cererea formulată de SC Flamand SRL de vânzare fără licitație, să dispună de acest teren cesionat în 2004 cu modificări în 2010 și acte adiționale intermediare (2006), deși statutul lui era neclar din punct de vedere juridic, să accepte un preț subevaluat printr-un suport de evaluare pe care Negulescu l-a depus la registratura Primăriei să fie înregistrat după ce îi fusese remis de Popescu Constantin.

Mulți dintre consilierii locali erau ei înșiși lideri locali de partid, din probe administrate în dosar – declarația martorului Cican Adrian rezultă că influența autoritatea lui Popescu Constantin opera eventual asupra celor care îi erau colegi de partid și poate de coaliție.

Or, realitatea pare să fi fost alta, după cum rezultă din depozițiile martorilor

- **Boțilă Eduard** declară inclusiv în instanță că votul său l-a dat în cazul concesiunilor, întrucât a considerat că sunt îndeplinite condițiile legale și nu par că i-ar fi putut insula șeful de partid;

- **Sperdea Mircea Ion** a declarat că nimeni nu a făcut presiuni asupra sa cum să voteze privind cererea SC Flamand SRL, că raportul de evaluare a stabilit un preț corect de 20 E/mp, s-au îndeplinit condițiile și procedurile legale;

- **Stoica Marius Simion** nu a discutat nimic cu Popescu Constantin despre cererea la SC Flamand SRL –i el a fost de acord cu solicitarea firmei cu privire la care mapa cu documente atesta justetea cererii;

- **Neghină Ștefan** a votat în favoarea solicitării SC Flamand SRL și nu a fost influențat de nimeni, nici de Popescu Constantin pentru că documentele cuprindeau toate accizele cerute de lege;

- niciodată Popescu Constantin nu i-a cerut să voteze în vreun fel anume lui Truscă Aurelian, care a votat și concesiuni și vânzări de terenuri pentru că aducea venituri la bugetul Primăriei;

- **Papavă Dan Ovidiu** nu a fost niciodată solicitat de Popescu Constantin să dea votul său, în sensul dorit de acesta și a făcut remarcă potrivit căreia votul Consiliului era, generic vorbind,

în favoarea concesiunilor, închirierilor, vânzărilor pentru că ele aduceau venituri la bugetul local al Orșovei;

- **Ioanovici Dana Mirela** a votat pentru ca SC Flamand să cumpere terenul concesionat și votul acesteia a fost liber fără influențe sau presiuni, directe sau indirecte;

- **Pătașanu Petre**, ca și alți consilieri Basaraba, Neghină nu l-au solicitat pe Popescu Constantin, o persoană influentă sau cu anturaj în administrație și nici nu și-a permis vreodată să-i ceară un vot anume; el a votat pentru vânzarea terenului concesionat după ce a fost trecut în domeniul privat al Orșovei la SC Flamand SRL;

- **Cergan Adrian** a votat pentru vânzarea terenului deja concesionat lui SC Flamand pentru că erau îndeplinite condițiile și „se plătea un preț destul de mare”;

- **Sănătescu Viorica** a declarat că nimeni nu și-a permis vreodată să încerce să-i influențeze votul, astfel că și cererea lui Spiridon Ion a votat-o pentru că erau îndeplinite condițiile legii;

- **Nemeș Mihaela Codruța** a dat votul său pentru vânzare fără licitație pentru SC Flamand SRL pentru că erau respectate toate normele legale care prevedeau acest lucru;

- **Vesa Ioan** în condițiile unei documentații cu avizele cerute de lege a votat pentru vânzarea terenului lui SC Flamand SA fără nicio presiune sau influență;

- **Caprioru Nicolae** a votat liber pentru vânzarea terenului lui SC Flamand SRL;

- **Popițu Ilie** a declarat că în cartea funciară există două actualizări de informații, terenul este în proprietatea municipiului Orșova, în decembrie 2013 s-a intabulat dreptul de proprietate al SC Flamand SRL dobândit prin cumpărare de la Consiliul Local; nimeni nu a intervenit asupra sa pentru operațiuni în cartea funciară;

- **Galopență Pepsilă Ecaterina** discuția în Primăria Orșova a afirmat că în 2002 SC Flamand SRL a primit în concesiune un teren și a achiziționat o clădire de la o altă societate de la care a preluat concesiunea terenului și în 2012, 2013 a solicitat cumpărarea terenului concesionat.

În pofida evidenței, procurorul a afirmat că declarațiile martorilor dovedesc acuzațiile aduse inculpatului.

Și cu toate acestea, din declarațiile lui Popițu, Galopeniță, etc. rezultă că din punct de vedere juridic la nivelul relației instituționale dintre Primărie și Biroul de cadastru și publicitate imobiliară s-a găsit modalitatea de a da eficiență unei Hotărâri de Guvern din 2002 și a unei hotărâri judecătorești din 2009 pentru a facilita actualitatea în plan imobiliar al Consiliului Local spre beneficiul municipiului Orșova.

Hotărârea nr.111/28.11.2013 a Consiliului Local a fost confirmată de Prefectul Mehedinți, nimeni nu i-a contestat dispozițiile, iar printre documentele care au stat la baza emiterii acestei hotărâri s-au aflat și Contractul de concesiune nr.47/2004, actul adițional din 14.12.2006, contractul de concesiune nr.12/2010, actul adițional nr.1503/2013, contractul de achiziție construcție cu preluare teren în concesiune (martor Galopeniță Pepsilă Ecaterina) sunt acte administrative cu privire la care nu face nicio referire în rechizitoriu și care au menirea cel puțin a unei clasificări privind vânzarea fără licitație care a operat, se pare fără vreo influență asupra vreunui vot, ci pentru că erau îndeplinite dispozițiile legale.

Au fost martori care au apreciat mai mult decât corect prețul stabilit de raportul de evaluare afișat de Consiliul Local („20E/mp este un preț bun”; „votul dat pentru că era un preț mare”).

Pe de altă parte, expertiza efectuată de expertul desemnat de instanță Dunăreanu Raluca a stabilit un preț de 12.000 E față de prețul raportului primar 12.100 E, față de care nu diferă cu mult raportul de constatare al specialiștilor DMS de 12.928 E, diferența înscriindu-se în marja de precizie acceptabilă admisă de AMEVDR.

Or, în aceste condiții, când martorii consilieri care au votat HCL 111/28.11.2013 nu au fost influențați în votul lor de Popescu Constantin, niciunul nu a fost controlat de acesta pentru a-și impune autoritatea și a determina votul urmărit de el, când problemele de ordin juridic s-au corijat într-o manieră în care concesiunile, vânzările să se facă în limitele legii care există din 2002, susținută și de o hotărâre judecătorească din 2009, când nu s-a dovedit nici un fals necuvenit (teren concesionat cumpărat în condiții de legalitate respectate de constructorul de bună – credință, inexistența unui împrumut care nu implică nici un creditor sau debitor) Curtea apreciază că fapta

incriminată prin art.13 din Legea nr.78/2000 și reținută în sarcina inculpatului Popescu Constantin nu există.

În cauză lipsește o descriere a faptei, ea este complinită prin mijloace de probă redade în rechizitoriu, prin convorbiri telefonice interceptate și folosite ca narație a activității infracționale.

În mod selectiv s-au evidențiat doar unele probe, depoziții ale unor martori și acelea din cele apreciate ca rezonanțe deși semnificația lor, în contextul general, este mult mai edificatoare.

Fapta supusă judecății trebuie să se fundamenteze pe o „argumentație juridică a faptelor” certe, decisive, sigure, fără echivoc.

S-a afirmat în doctrină și jurisprudență că regula „in dubio pro reo” este chintesența oricărei îndoieli care operează în favoarea inculpatului.

Așa fiind, pentru considerentele arătate, inculpatul **Popescu Constantin** urmează a fi achitat pentru o faptă care nu există, în temeiul art.396 alin.1 și 5 Cod de procedură penală, rap.la art.16 alin.1 lit.a Cod de procedură penală, privind infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Se va constata că inculpatul **Popescu Constantin** a fost reținut în data de 3.04.2014 și arestat preventiv la data de 4.04.2014 până la data de 16.10.2014, dată de la care s-a aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 s-a aflat în control judiciar până la revocarea definitivă a acestei măsuri la 21.06.2016, potrivit deciziei penale nr.953/4.07.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

*
* *

VII. 1. La data de 28.07.2014, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată pe inculpatul **Ponea Constantin Ștefan**, în stare de arest preventiv, pentru infracțiunile de **trafic de influență**, prevăzute de art.291 alin.1 C.pen. cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C.pen. (faptă descrisă în Capitolul I R) și **cumpărarea de influență**, prev. de art.292 alin.1 C.pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C.pen. (faptă descrisă în Capitolul I R).

Prin actul de sesizare al instanței se reține că Ponea Constantin Ștefan s-a folosit de împrejurarea că sora sa, Ponea Adina-Georgeta deținea funcția de președinte al Secției de contencios administrativ și fiscal al Curții de Apel Craiova și a pretins față de Duicu Ioan Adrian că își poate exercita influența prin intermediul acesteia, asupra judecătorului investit cu judecarea dosarului nr.1181/54/2012 al acelei instanțe pe care să îl determine să pronunțe o soluție favorabilă lui Duicu, de admitere a contestației formulată de acesta împotriva Raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate (A.N.I.).

Se susține în actul de acuzare că Ponea Constantin Ștefan a pretins lui Duicu în schimbul exercitării influenței sale, să-i asigure o serie de foloase:

- pentru sine, Ponea Constantin Ștefan a pretins menținerea (temporară) în funcția de inspector șef al IPJ Mehedinți, în cazul în care ar fi fost numită o altă persoană pe funcție, numirea sa într-o funcție de conducere în cadrul IGPR;

- pentru soția sa, Ponea Elisabeta, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, fost procuror general a acestui Parchet, inculpatul a pretins numirea sa într-o funcție de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau în cadrul D.N.A., urmare tot a intervenției lui Duicu Ioan Adrian;

- pentru tatăl său, Ponea Constantin, inculpatul a pretins să-i fie concesionate în condiții avantajoase două suprafețe de teren de aproximativ 200 mp, situate în centrul municipiului Orșova.

A. 1. Procurorul susține că la rândul său, Duicu Ioan Adrian a pretins față de Ponea Constantin Ștefan că își va folosi influența la nivelul conducerii PSD și ca președinte de consiliu județean și va interveni la mai mulți funcționari publici din Guvern, din conducerea Ministerului Afacerilor Interne, a Poliției Române și a Consiliului Local al Municipiului Orșova, pentru a-i determina pe aceștia să-și exercite atribuțiile de serviciu, astfel încât să se realizeze foloasele solicitate de Ponea Constantin Ștefan.

În cursul lunii martie 2013, Duicu, folosindu-se de autoritatea sa de președinte al Organizației Județene Mehedinți a PSD, a demarat demersurile pentru a obține foloasele la care s-a obligat față de Ponea Constantin Ștefan.

Menținerea lui Ponea Constantin Ștefan în funcția de inspector șef al IPJ Mehedinți și numirea sa la o dată ulterioară într-o funcție de conducere în cadrul I.G.P.R. depindeau de inspectorul general al Poliției Române, Tobă Petre care, în baza art.12 alin.3 din Legea nr.28/2002, era abilitat să propună Ministrului Afacerilor Interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și avizul consultativ al Prefectului, numirea inspectorilor șefi și a directorului general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

Tot de inspectorul general Tobă Petre depindea și numirea adjunctilor directorilor din IGPR, în cazul în care Ponea Constantin Ștefan ar fi urmat să ocupe funcția de director adjunct al Direcției de Ordine și Siguranță Publică din cadrul IGPR.

Duicu, afirmă actul de acuzare, a intervenit la Tobă Petre prin Secretarul de stat MAI, Dumitrescu Doru, căruia i-a solicitat să întreprindă demersuri în vederea numirii lui Ponea la IGPR.

Urmare a intervențiilor lui Doru Dumitrescu, la 10.04.2013, secretarul de stat în cadrul MAI, director al Direcției de Ordine și Siguranță Publică, Andreescu Anghel, i-a comunicat lui Ponea Constantin Ștefan că va fi numit în funcția de director adjunct al direcției mai sus menționate. Ponea nu a acceptat funcția oferită și pentru moment a refuzat-o datorită faptului că Ponea Elisabeta nu fusese numită într-o funcție de conducere la un Parchet din București.

Procurorul face trimitere la unele convorbiri telefonice din aprilie 2013, interceptate pe mandat de siguranță națională (excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară din materialul probator). Se afirmă în rechizitoriu că Duicu l-a asigurat pe Ponea că va găsi rezolvarea pentru soția acestuia.

În contextul demersurilor lui Duicu și Dumitrescu Doru, Ponea a fost asigurat că Dumitrescu urma să-i transmită Secretarului de stat Andreescu Anghel un mesaj de susținere pentru Ponea din partea acestuia și a Prefectului. Aceste demersuri au continuat și în luna iunie 2013.

În susținerea celor arătate, procurorul redă citate, fragmente cu aspecte considerate relevante în cauză din declarațiile martorilor Dumitrescu Doru și Andreescu Anghel.

Dumitrescu Doru, în declarația sa, arată că îl cunoaște pe Duicu Adrian din 2001 și pe Ponea Ștefan cam din aceeași perioadă, fiindu-i subaltern în perioada cât martorul era șef la IPJ Mehedinți.

În primăvara anului 2013, secretarul de stat Andreescu Anghel și-a manifestat intenția de a-l schimba din funcția de șef IPJ Mehedinți pe Ponea Constantin Ștefan, de activitatea căruia nu părea a fi mulțumit. În aceeași perioadă, Duicu și Ponea i-au comunicat că cel din urmă dorea să vină la București pe o funcție corespunzătoare celei deținute la IPJ Mehedinți, când Ponea Elisabeta, în urma aprobării Consiliului Superior al Magistraturii urma să ocupe o funcție în cadrul unui Parchet din București. Discuțiile în acest sens au fost purtate de Ponea cu Dumitrescu cu ocazia deplasărilor acestuia la domiciliul său din Drobeta Turnu-Severin.

Secretarul de Stat Andreescu Anghel i-a propus lui Ponea o funcție de adjunct al Direcției Ordine Publică din cadrul IGPR pe care acesta a refuzat-o, întrucât soția sa nu mai venea în București, iar Ponea își dorea în consecință o funcție în Craiova.

La solicitarea lui Duicu, în luna iunie 2013, de a veni cu Ponea în București și a avea o discuție cu inspectorul General al Poliției Române, Dumitrescu Doru i-a facilitat această întrevvedere, despre care nu a aflat dacă ea s-a și realizat.

Duicu Ioan Adrian a purtat discuții în legătură cu clarificarea situației profesionale a lui Ponea Constantin Ștefan și cu Stoica Vlad Ștefan (șeful cancelariei Primului ministru) și cu Dumitrescu Doru, cărora le-a spus că intenționa să meargă la Chestorul Tobă și la Premier (Victor Viorel Ponta), pentru a-i determina să intervină în vederea realizării intereselor lui Ponea.

La 13.06.2013, Duicu Ioan-Adrian s-a întâlnit cu chestorul de poliție Tobă Petre, căruia, afirmă procurorul, i-a cerut să-l mențină pe Ponea în funcția pe care o exercita și ulterior să-l numească director adjunct în cadrul IGPR. Se susține în rechizitoriu că Tobă Petre s-a arătat de acord.

Procurorul mai face referire la niște convorbiri dintre Duicu Ioan-Adrian, Stoica Vlad Ștefan și Georgescu Ionel (director al DGA – MAI).

Nu rezultă din actele dosarului, spune procurorul în rechizitoriu, date cu privire la împrejurările deplasării lui Tobă Petre în sediul Guvernului în data de 13.06.2013.

Din actul de sesizare mai rezultă că Dumitrescu Doru a aflat de la Duicu Ioan Adrian că acesta s-a întâlnit cu chestorul Tobă la Guvern, astfel încât nu a mai fost nevoie de vizita la Ministerul Afacerilor Interne.

În declarația sa, Andreescu Anghel a arătat că, asemeni lui Tobă Petre, șeful IGPR, era nemulțumit de prestația lui Ponea Ștefan, întrucât, în condițiile zăpezilor din iarna 2012-2013, șoselele erau înzăpezite, oamenii blocați în mașini, iar poliția rutieră nu închisese drumurile, creându-se probleme care nu și-au găsit o rezolvare corespunzătoare la nivelul conducerii Inspectoratului județean de către Ponea.

În aceste condiții, în primăvara anului 2013, i-a propus telefonic lui Ponea un post de adjunct al Direcției Ordine Publică din cadrul IGPR. Anterior, Andreescu s-a consultat cu Ene Tudorel, consilierul său și cu Doru Dumitrescu, care i-au spus că Ponea își dorește să vină la București, în condițiile în care și soția acestuia ar urma să ocupe o funcție de conducere într-un Parchet din Capitală.

Ulterior, Ponea a refuzat pentru moment oferta Secretarului de stat, a afirmat că nu este interesat de funcție, câtă vreme copilul acestora era în cursul anului de învățământ, iar soția sa nu reușise să ocupe o funcție în București.

Procurorul a concluzionat (f. 82 R) că Duicu Ioan Adrian a obținut unul din foloasele solicitate de Ponea Constantin Ștefan.

2. Ponea Constantin Ștefan, rezultă din rechizitoriu că i-ar fi cerut, printre altele, lui Duicu Ioan Adrian, să își folosească influența la nivelul structurilor guvernamentale și să întreprindă demersurile necesare numirii Elisabetei Ponea într-o funcție de procuror șef secție în cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Potrivit art.45 din Legea nr.303/2004, funcțiile de conducere de la nivelul Parchetului/Î.C.C.J., DNA, DIICOT sunt ocupate de persoane propuse de ministrul Justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, spre numire Președintelui României.

Prin rechizitoriu se susține că în data de 8.07.2013, Duicu Ioan Adrian, aflat la restaurantul Joseph din București, împreună cu premierul Victor Viorel Ponta, ar fi discutat de propunerea ce ar fi urmat să o facă ministrul Justiției lui Ponea Elisabeta pentru o funcție de conducere la unul din Parchetele din București.

Se mai afirmă în actul de acuzare că în cursul aceleiași zile, Duicu Ioan Adrian i-ar fi cerut lui Bădescu Adrian Ștefan (consilier al Primului ministru) să-i transmită lui Stoica Vlad Ștefan (șef cancelarie Prim ministru) să-i ducă premierului Victor Viorel Ponta CV-ul Elisabetei Ponea.

Se susține că Duicu a mai purtat în seara aceleiași zile o discuție cu Stoica Vlad Ștefan cu privire la subiectul menționat, iar în zilele de 11 iulie 2013 și 12 august 2013, au mai avut loc discuții între Duicu și Bădescu, în cursul cărora cel dintâi i-a reamintit să-l contacteze pe Stoica Vlad Ștefan, printre altele, cu privire la numirea Elisabetei Ponea într-o funcție de procuror șef secție DNA.

Din actele dosarului, arată procurorul (f. 87 R), Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii nu au înaintat administrației prezidențiale vreo propunere privind-o pe Ponea Elisabeta – adresa nr.3506/24.04.2013 a Ministerului Justiției.

3. Procurorul afirmă în rechizitoriu că Duicu Ioan Adrian a inițiat demersuri ca tatăl lui Ponea Constantin Ștefan să obțină concesiunea în condiții avantajoase a două suprafețe de teren de la Consiliul Local Orșova.

La 30.04.2013, Ponea Constantin a obținut concesiunea pe o durată de 49 de ani a suprafeței totale de 242 mp cu o redevență de 25.062 lei, plătită în 10 ani, în condițiile în care valoarea de piață era de 28.356 lei, iar concesiunea s-a făcut cu încălcarea cadrului legal aplicabil, prețul anual al folosinței acestei suprafețe de teren fiind de 511 lei.

În vederea concesiunii acestui teren către Ponea Constantin, demersuri prealabile au fost efectuate și de inculpatul Popescu Constantin, despre care se afirmă că a intervenit la nivelul Consiliului Local Orșova.

Pentru a avea loc concesiunea acestui teren, intabulat în Cartea Funciară a municipiului Orșova ca proprietate a Statului Român, Consiliul Local Orșova trebuia să stabilească mai întâi regimul de proprietate, să emită acte de dispoziție asupra sa cu intabularea lui în Cartea Funciară

ca proprietate a municipiului Orșova. În condițiile legii nr.7/1996, Consiliul Local Orșova urma să promoveze o acțiune de rectificare de carte funciară.

Se afirmă în rechizitoriu că pentru a se obține hotărârea de concesionare a terenului către Ponea Constantin, Popescu Constantin a făcut demersuri să înceteze mandatul unui consilier local – Cican Adrian, astfel încât să se realizeze majoritatea calificată de 11 voturi, necesară aprobării hotărârii în discuție.

Potrivit susținerilor din Rechizitoriu, Popescu Constantin, din perspectiva funcției sale de președinte al PSD Orșova, controla 11 din 17 consilieri locali în funcție. Pentru a se asigura de majoritatea calificată prevăzută de art.45 alin.3 din Legea nr.215/2001 („hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție”) și pentru ca să nu existe impedimente din partea secretarului Primăriei Orșova în verificarea legalității Hotărârii de Consiliu local ce urma să fie dată și pentru ca acesta să nu sesizeze consilierii că terenurile nu puteau face obiectul concesiunii, Popescu Constantin a procedat la înlăturarea lui Boțilă Marian, secretarul Primăriei.

Procurorul invocă o discuție despre concesionarea terenului din 9.04.2013, dintre Popescu Constantin și Ponea Constantin Ștefan, cu referire la analiza situației terenului vizat.

Anterior depunerii cererii de concesionare la 12.04.2013 a fost întocmit un raport de evaluare cu privire la cele două suprafețe de teren (242 mp), în care s-a stabilit valoarea de 25.062 lei.

La 16.04.2013, Ponea Constantin a depus cererea de a-i fi concesionate cele două suprafețe de teren în suprafață de 242 mp pentru extinderea construcției existente. Acestei cereri nu i-au fost atașate documentele privind dreptul de proprietate asupra imobilului lui Ponea Constantin, ci doar raportul de evaluare menționat.

Referitor la înlăturarea lui Boțilă Marian din funcția de secretar al Primăriei Orșova, se afirmă de către procuror că la 10.04.2013, Comisia de disciplină din cadrul Prefecturii Mehedinți a propus primarului municipiului Orșova eliberarea din funcție a acestuia, în baza art.77 alin.3 lit.e din Legea nr.188/1999. Primarul Manea Ion a emis în consecință Dispoziția nr.264 din 17.04.2013, dispoziție anulată la 4.11.2013 de către Tribunalul Mehedinți, hotărâre rămasă definitivă la 25.02.2014 cu reîncadrarea în funcția avută a numitului Boțilă Marian.

După eliberarea din funcție a lui Boțilă Marian, atribuțiile au fost preluate de Enea Alina Maria, considerată în rechizitoriu o persoană obedientă lui Popescu Constantin, beneficiară împreună cu soțul acesteia, Enea Constantin-Marius a unei concesiuni pentru o suprafață de 280 mp în municipiul Orșova, cu redevență de 10.700 euro, aflată în cercetări prin disjungerea cauzei.

Înlăturarea din funcție a lui Boțilă Marian a constituit un subiect de discuție în aprilie 2013 dintre Popescu Constantin și viceprimarul municipiului Orșova, Negulescu Constantin.

Se mai invocă în rechizitoriu că într-o discuție dintre Ponea Constantin Ștefan și Duicu Ioan Adrian, însoțit de Popescu Constantin, cel dintâi a afirmat că este nemulțumit că Popescu Constantin „l-a uitat”.

În susținerea celor arătate, în actul de sesizare se redau câteva aspecte relevante din fragmentele citate din declarația dată de Boțilă Marian.

El a arătat că în funcția de Secretar al orașului Orșova din 1996, avea ca atribuție verificarea legalității tuturor actelor emise și adoptate de primar și de Consiliul Local. Până în 2012, Boțilă a fost în relații cordiale cu Popescu Constantin. După ce s-au câștigat alegerile locale de către PSD, Boțilă a avut o discuție cu Popescu Constantin cu privire la mai multe terenuri față de care acesta și alte persoane și-ar fi manifestat niște interese personale. Întrucât a apreciat că ceea ce se intenționa legat de anumite terenuri era vădit ilegal, s-a creat o stare conflictuală și din ianuarie 2013 consilierii locali controlați de Popescu Constantin au acționat astfel încât în cele din urmă, prin Hotărârea comisiei de disciplină și decizia primarului, a fost eliberat din funcție pentru incapacitate profesională. În urma anulării dispoziției primarului de către instanță, a fost reintegrat la 1.04.2014 pentru ca a doua zi să se emită o nouă dispoziție privind destituirea acestuia.

În ceea ce privește cel de-al doilea impediment în calea concesiunii terenului către Ponea Constantin, s-a urmărit ca înaintea ședinței Consiliului Local din 30.04.2013 să înceteze mandatul consilierului local Cican Adrian. În acest sens, Enea Alina Maria, la 22.04.2013 a întocmit un

referat prin care se arăta că Cican Adrian ar fi încălcat dispozițiile art.90 și 92 din Legea nr.161/2003.

Pe de altă parte, la data de 19.04.2013, consilierii locali Stoica Marius Simion și Gherculescu Ion, despre care Parchetul afirmă că erau persoane obediente lui Popescu Constantin, au sesizat Primăria Municipiului Orșova cu privire la conflictul de interese în care se afla consilierul local Cican Adrian.

Se mai arată în rechizitoriu că în baza referatului întocmit de Enea Alina Maria, ce a exercitat temporar, în lipsa lui Boțilă Marian, funcția de secretar al Municipiului Orșova, s-a sesizat instituția prefectului, chestiune despre care au purtat discuții Popescu Constantin cu Negulescu Constantin, viceprimarul municipiului Orșova.

Prin Ordinul prefectului din 25.04.2013 s-a încetat de drept mandatul consilierului local Cican Adrian, Ordin ale cărui efecte s-au suspendat provizoriu de Tribunalul Mehedinți la 11.06.2013.

În sprijinul celor afirmate, se redau într-un fragment al declarației lui Cican Adrian aspecte considerate de procuror relevante:

Cican Adrian arată că a fost de mai multe ori suspendat din calitatea sa de consilier local, fiind o persoană incomodă, invocându-se de fiecare dată, inclusiv de către Popescu Constantin, presupuse fapte de incompatibilitate. El s-a opus, de principiu, la cesionarea sau cumpărarea de concesiuni a unor terenuri din Orșova fără a fi întrunite condițiile legale, sens în care a sesizat și instituția Prefectului referitor la o serie de vânzări. Cican afirmă în declarația sa că Popescu Constantin participa, în general, la aproape toate ședințele de consiliu, supraveghind consilierii USL.

Popescu Constantin este patronul SC „Floricola” SA – operator public pentru apă, canal și salubritate, care încasează aproximativ 65-70% din bugetul de impozite și taxe locale.

Potrivit afirmației acestuia, Popescu Constantin a făcut toate demersurile ca Cican să fie suspendat, să existe majoritatea necesară pentru hotărârile pe care Popescu dorea să le aprobe Consiliul Local.

În legătură cu revocarea sa, Cican a avut o discuție cu Popescu, de la care a aflat că în baza unui referat, Negulescu (viceprimar) fusese cel care ceruse eliberarea sa din funcție. Cican a mai arătat că nu a avut la cunoștință cererea formulată de Ponea Constantin, că nu cunoaște documentația ce a stat la baza vânzării celor două suprafețe de teren de aproximativ 200 mp întrucât, în urma revocării sale, nu a participat la ședința din 30.04.2013, când s-a hotărât concesiunea acestui teren către Ponea Constantin.

Prin rechizitoriu se mai susține că Ponea Constantin Ștefan, în toată această perioadă s-a întâlnit cu mai multe persoane cu funcții importante în oraș, inclusiv cu Duicu și cu Popescu Constantin.

În ședința din 30.04.2013, Consiliul local a hotărât trecerea suprafețelor de teren vizate de Ponea Constantin în domeniul privat al municipiului și concesiune acestuia.

Procurorul susține că Popescu Constantin în timpul ședinței Consiliului local ar fi avut o discuție cu președintele de ședință, căruia i-ar fi solicitat adoptarea „pe bandă” a proiectelor de hotărâri aflate pe ordinea de zi.

În rechizitoriu se mai arată că Popescu Constantin era deosebit de interesat de votul Consiliului Local Orșova, fiind informat de către consilierul Stoica Simion-Marius despre modul cum se desfășurau dezbaterile în ziua votării hotărârii ce viza și concesiunea terenului către Ponea Constantin.

Procurorul arată că, în speță, nu a fost respectată procedura legală de concesiune pentru că terenurile în discuție erau intabulate în Cartea Funciară ca proprietate a statului, conform extrasului din 18.02.2013. În consecință, Consiliul Local Orșova nu putea efectua acte de dispoziție asupra acestora anterior clarificării situației lor juridice. Pe de altă parte, Consiliul local nu a făcut o evaluare proprie a terenului, folosindu-se raportul depus de concesionar, ceea ce a permis concesiunea la un preț inferior valorii reale a terenului către Ponea Constantin.

Față de situația de fapt descrisă mai sus, se reține de către procuror comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art.292 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen.

B. Inculpatul Ponea Constantin Ștefan a fost trimis în judecată și pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art.291 alin.1 C.pen. cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a art.5 alin.1 C.pen., „care a constatat în determinarea unui funcționar public – judecător în cadrul Curții de Apel Craiova, lăsându-se să se creadă că are influență asupra acestuia, să facă acte care intra în atribuțiile acestuia de serviciu - pronunțarea unei soluții favorabile lui Duicu Ioan Adrian”.

Între filele 58 și 73 ale Rechizitoriului, se consemnează existența unor convorbiri telefonice dintre Duicu Ioan Adrian și Ponea Constantin Ștefan, dintre Ponea Adina Georgeta și judecătorul Fănuță Maria Magdalena, precum și cu alte persoane despre care se face vorbire în cauză.

Se arată că Duicu Ioan Adrian era vădit interesat de soluționarea dosarului său, aflat pe rolul judecătorului Fănuță Maria Magdalena, fiind în permanentă legătură cu Mednyanszky Ștefan Ladislau și avocatul său, Stănoiu Cristian Damian.

Procurorul afirmă că Ponea Constantin Ștefan l-a asigurat și i-a transmis lui Duicu Ioan Adrian certitudinea faptului că soluția ce urma să fie pronunțată de către Curtea de Apel Craiova, în cauza care îl privea, „avea să-i fie una favorabilă” (f. 60 R).

Se mai afirmă că în urma acestei asigurări date de Ponea Constantin Ștefan, la data de 10.05.2013, Duicu, prin avocat, a depus la Înalta Curte o cerere de renunțare la cererea de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Craiova, formulată la 18 martie 2013 și eliberarea unui certificat de grefă în acest sens.

În aceeași zi, susține Parchetul că Duicu și Ponea s-au întâlnit în fața hotelului Palace din Drobeta Tr. Severin, prilej cu care Duicu i-a înmănat celuilalt un plic format A4 cu documentele primite de la Mednyanszky Ștefan Ladislau.

În perioada Paștelui (5-7 mai 2013), Duicu Ioan Adrian a avut mai multe convorbiri cu Ponea Constantin Ștefan.

Cu ocazia sărbătorilor de Paște, Ponea Adina Georgeta, sora lui Ponea Constantin Ștefan, s-a aflat la domiciliul părinților săi din Orșova. În această perioadă, susține procurorul, au existat câteva convorbiri dintre Ponea Adina Georgeta și judecătorul Fănuță Maria Magdalena (7 și 8 mai 2013). Ponea Adina Georgeta s-a deplasat în ziua de 8 mai 2013 la Craiova, unde s-a întâlnit cu Fănuță Maria Magdalena, după care a revenit la Orșova.

În actul de sesizare, se mai precizează că frații Ponea au discutat telefonic în ziua de 8 mai 2013 și că ulterior acestor convorbiri, Ponea Constantin Ștefan l-ar fi apelat pe Duicu Ioan Adrian.

Cât timp Ponea Constantin Ștefan, împreună cu soția s-au aflat în concediu în străinătate (13-26.05.2013), după rămânerea în pronunțare cu privire la dosarul lui Duicu din 14 mai 2013, acesta i-a transmis lui Ponea un mesaj sms prin telefonul lui Viziru Mihaela-Cosmina (consilier în cadrul Prefecturii Mehedinți) și s-au contactat telefonic, Ponea asigurându-l, potrivit procurorului, că „în rest ... totul bine”.

În rechizitoriu se apreciază (f. 68 R) că Duicu era neliniștit față de amânarea pronunțării în propria-i cauză și folosind un limbaj camuflat, l-a contactat, cum s-a arătat, pe Ponea de la postul telefonic al lui Viziru.

Se mai afirmă în rechizitoriu că, știind că Ponea Adina Georgeta își petrece sfârșitul de săptămână în Orșova la părinții săi, Duicu s-a deplasat la locuința lui Ponea Ana, cu intenția de a lăsa acesteia un plic cu niște documente ce spera să parvină lui Ponea Adina Elisabeta și aceasta să reconfirme că soluția ce urma a fi pronunțată îi era favorabilă acestuia.

La 21.05.2013, judecătorul Fănuță Maria-Magdalena prin soluția pronunțată în dosarul nr.1181/54/2012 al Curții de Apel Craiova a dispus anularea Raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate. În actul de sesizare se susține că Ponea Constantin Ștefan l-a asigurat în jurul orelor 17:25 pe Duicu că soluția pronunțată (introdusă în sistem informatic scris al Curții de Apel Craiova la ora 11:22) în dosarul acestuia îi este favorabilă.

În finalul descrierii faptei căreia i s-a dat încadrarea juridică de trafic de influență în condițiile art.291 alin.1 C.pen., procurorul face o analiză a hotărârii pronunțate de judecătorul Fănuță la 21.05.2013 motivată la 7.06.2013, apreciind că aceasta conține dispoziții cu caracter general, că nu se face referire la elementele de fapt ce reieșeau din înscrisurile de la dosar, că existau documente care dovedeau neîndoielnic interesul personal al lui Duicu în adoptarea HCJ nr.104/2009 a Consiliului Județean Mehedinți.

În susținerea și argumentarea descrierii acestei infracțiuni, în rechizitoriu se redau aspectele considerate de procuror relevante, dintr-un fragment al declarației martorului Fănuță Maria Magdalena:

- hotărârea pronunțată în dosarul nr.1181/54/2012 a fost singura hotărâre pronunțată de judecător în materia de conflict de interese sau incompatibilități, cu ANI parte în proces;

- nefiind conturată o practică anume în materia conflictului de interese, s-au purtat discuții în secție cu privire la problemele de drept puse în speță, în raport de existența unor hotărâri cu putere de lucru judecat;

- martora nu se afla în relații apropiate cu doamna Calotă-Ponea Adina Georgeta, ci doar în relații de colegialitate;

- după pronunțarea hotărârii și redactarea minutei, se predă dosarul grefierului care în aceeași zi îl editează în scris, devenind accesibil publicului, persoanelor și instanțelor de pe raza Curții de Apel Craiova (f. 60 R).

În același sens se redă parțial, doar cu privire la aspectele apreciate ca relevante de procuror, declarația martorei Viziru Mihaela Cosmina, care arată că:

- prin prisma relațiilor de serviciu, martora îi cunoaște și pe Duicu Ioan Adrian și pe Ponea Constantin Ștefan, care în virtutea funcției sale, face parte și din Colegiul prefectural pe situații de urgență;

- în cursul anului 2013, Duicu Ioan Adrian a purtat o convorbire telefonică de pe telefonul acesteia cu Ponea Constantin Ștefan, convorbire despre conținutul căreia nu are cunoștință;

- contactată telefonic ulterior de Ponea Constantin Ștefan, pe numărul său de telefon, i-a comunicat că urma să-l apeleze Duicu Ioan Adrian.

- tot în cursul anului 2013, pe telefonul său a primit de la Ponea Constantin Ștefan un sms cu numele de Ponea Ana, pe care l-a retransmis lui Duicu Ioan Adrian;

- martora a precizat că Duicu Ioan Adrian a mai folosit telefonul mobil al acesteia, fără a putea preciza cu cine a discutat, întrucât nu a fost interesată de acest aspect.

În descrierea faptelor reținute în sarcina inculpatului Ponea Constantin Ștefan, de cumpărare de influență și respectiv trafic de influență (f. 58-88 R) procurorul face trimitere la convorbiri telefonice interceptate de SRI în baza unor mandate de siguranță națională, prezentate fragmentat și selectiv, convorbiri transcrise în procesele-verbale aflate la dosar care, prin încheierea din 28.11.2014 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, au fost excluse din probatoriu, măsură rămasă definitivă prin încheierea nr.339 din 16.03.2015 a Î.C.C.J. – Secția penală.

Potrivit rechizitoriului, încadrarea juridică dată de procuror faptei inculpatului Ponea Constantin Ștefan descrisă mai sus, de a pretinde și primi (în parte) de la Duicu Ioan Adrian mai multe foloase pentru a determina un funcționar public (judecător), asupra căruia a lăsat să se creadă că are influență, iar acesta să facă acte care intră în atribuțiile de serviciu în folosul lui Duicu Ioan Adrian, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, potrivit art.291 alin.1 din Codul penal cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen.

În faza de urmărire penală, inculpatul Ponea Constantin Ștefan a fost audiat la 2.04.2014 (în calitate de suspect – f. 26 - vol. 2 dup), la 3.04.2014 (în calitate de inculpat – f. 28 vol. 2 dup), la 16.06.2014 (f. 35 - vol. 2 dup) și în instanță la 3.04.2014 (f. 40 – vol. 2 dup), 30.07.2014 și la 28.07.2015 (f. 179 – vol. 7 C.A.B.).

În rechizitoriu nu se face nicio referire la vreuna dintre declarațiile lui Ponea Constantin Ștefan, date în faza de urmărire penală sau la probatoriile cerute în apărare în această fază procesuală.

În declarațiile date de inculpat la parchet, acesta arată că:

- Duicu Adrian nu i-a cerut să-l ajute în soluționarea favorabilă a dosarului acestuia, aflat pe rolul C.A. Craiova – Secția contencios administrativ;

- Ponea nu i-a promis vreun ajutor în problemele pe care acesta le avea cu legea;

- Ponea a fost el însuși reclamat la ANI și este posibil să fi discutat cu Duicu despre aceste împrejurări, dar în niciun caz despre dosarul acestuia din urmă;

- Ponea nu a discutat cu Duicu despre sora sa, Calotă-Ponea Adina-Georgeta – șefa secției de contencios administrativ a Curții de Apel Craiova;

- nu i-a cerut și nici Duicu nu i-a promis că va interveni să fie Ponea menținut în funcție sau promovat într-o funcție de conducere la IGPR;

- Ponea a discutat cu Dumitrescu despre o eventuală promovare a acestuia la IGPR, dar nu s-a luat în serios această posibilitate;

- nu a fost interesat de un sprijin din partea lui Duicu pentru promovarea lui Ponea Elisabeta într-o funcție de conducere la DNA sau Parchetul General și nici nu i-a adus la cunoștință soției despre o astfel de discuție;

- fiind în București, dar nu împreună cu Duicu, acesta i-a propus lui Ponea să meargă la Tobă să discute despre un control făcut la IJP Mehedinți, control socotit de Ponea ca fiind politic, invitație pe care acesta a declinat-o;

- Ponea nu a discutat cu sora lui despre dosarul lui Duicu, iar acesta nu i-a remis niciun document legat de dosarul de la Curtea de apel;

- Duicu nu l-a contactat pe Ponea cât a fost în concediu în străinătate cu referire la dosarul acestuia din justiție;

- Ponea nu știa nici când urma să se pronunțe judecătorul în pricina respectivă, nici sora acestuia nu i-a comunicat vreo soluție ori că Duicu a obținut o pronunțare favorabilă în dosar;

- Ponea, el însuși, a pierdut procese personale la Secția de contencios a Curții de Apel Craiova;

- Ponea nu a avut nicio implicare în concesiunea din 2012 a terenului către tatăl său, nu a discutat acest subiect decât în familie, cu nicio altă persoană (f. 26 - vol. 2 dup).

În declarația de inculpat din 16.06.2014, Ponea a declarat la Parchet următoarele:

- se cunoaște cu Duicu din 1980, familiile acestora sunt în relații de prietenie și vizite, relațiile dintre cei doi fiind mai apropiate din 2004-2005;

- pe Popescu Constantin îl cunoaște din anii 1995/1996, relațiile fiind de vizite rare cu prilejul unor ocazii festive;

- Ponea locuiește din 2010/2011 în Orșova la părinți, iar Ponea Elisabeta locuiește la Craiova, unde acesta merge la două săptămâni la domiciliu;

- după 2012, relațiile instituționale cu Duicu au devenit mai frecvente de când acesta a devenit președinte al Consiliului județean;

- între IPJ și Consiliul județean Mehedinți exista un parteneriat în baza căruia Consiliul județean aloca fonduri poliției al cărei șef din 2009 era Ponea;

- de dosarul lui Duicu de la Curtea de Apel Craiova, Ponea a aflat din presă, iar acesta nu i-a cerut să-l ajute în niciun fel pentru vreo soluție favorabilă și nici Ponea nu i-a promis vreun sprijin;

- Ponea nu a discutat nimic cu sora sa, care până în 2013 a fost șefa Secției de contencios administrativ, despre dosarele lui Duicu sau despre dosarele personale ale lui Ponea, la secția pe care sora sa o conducea;

- Ponea Adina Georgeta locuiește cu fiica sa, când cu părinții săi în Orșova, când la Craiova;

- Ponea a aflat că Duicu a câștigat procesul la reîntoarcerea din concediu, cu ocazia unei ședințe de colegiu prefectural;

- în perioada 14 - 25 mai 2013 a fost plecat pentru prima dată în concediu în străinătate, iar Duicu l-a apelat de câteva ori, purtând discuții amicale;

- cu sora sa nu a discutat cât a fost plecat, ci doar înaintea plecării i-a lăsat în grijă pe mama acestora care suferise o intervenție chirurgicală, cheile apartamentului din Craiova și ale mașinii parcate în fața blocului;

- telefonul Cosminei, șefa cabinetului Președintelui Consiliului județean este salvat în memoria telefonului lui Ponea „Adi Duicu” întrucât Duicu l-a sunat de mai multe ori de pe acest telefon unde și Ponea l-a apelat în consecință;

- în perioada februarie – mai 2013, acasă la Duicu, Ponea s-a întâlnit cu un arhitect sau proiectant cu care a discutat despre proiectul părinților săi de a construi o casă;

- Ponea a crezut că Duicu i-a cerut numărul de telefon al mamei sale pentru a le aduce niște fotografii cu modele de casă; pe de altă parte, Duicu i-a mai vizitat pe părinții lui Ponea și cu alte

ocazii, aducându-i medicamente lui Ponea Ana, cu ocazii festive – de ziua Sf. Constantin, ori când veneau (mai ales părinții lui Duicu) pentru analize ale cărnii de porc (la cabinetul veterinar al dr. Ponea);

- referitor la promovarea la IGPR, Ponea nu i-a cerut lui Duicu să-l ajute să fie transferat la București, el dorindu-și, eventual, un transfer la Craiova;

- în martie – aprilie 2012, Dumitrescu Doru i-a propus să se transfere în funcția de director adjunct la ordine publică în cadrul IGPR, dar Ponea a refuzat;

- în iarna anului 2012-2013, Anghel Andreescu secretar de stat în MAI, nemulțumit cum gestiona niște probleme de serviciu, i-a spus că-l transferă la București sau în alt județ;

- Ponea l-a refuzat de fiecare dată, întrucât cea de-a doua soție locuia în Craiova cu fiul său transferat de la o școală din București; copilul din prima căsătorie a lui Ponea stătea în Turnu Severin, iar părinții acestuia în Orșova;

- Ponea i-a comunicat aceste lucruri și lui Duicu, bănuindu-l că ar fi făcut oarece demersuri pe care Ponea nu le agreea;

- IPJ Mehedinți a fost supus la mai multe controale, i se respinsese mai multe rapoarte pentru dotări făcute către MAI, motiv pentru care Duicu i-a propus să meargă împreună să discute cu Petre Tobă pe aceste aspecte;

- Ponea a refuzat acest lucru, întrucât nu era bine văzut să vină însoțit de un om politic la MAI;

- Duicu i-a telefonat din București și i-a spus lui Ponea că s-a văzut cu Tobă de la care a aflat că Ponea nu e interesat să vină la București și că s-au făcut referiri la raportul făcut de Ponea pentru numirea unui adjunct la IPJ Mehedinți, pentru ca acesta să poată pleca în concediu, discuția nefăcând nicio referire la soția lui Ponea;

- în 2011-2012 Ponea Elisabeta și-a depus la Ministerul Justiției un CV fiind desemnată, după cum a aflat ulterior și Ponea, de Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova să candideze pentru o funcție de conducere;

- Ponea nu a știut de vreo propunere a Ministrului Justiției referitoare la numirea soției sale în funcția de procuror șef în cadrul DNA;

- nu a discutat cu Duicu, iar Ponea nu i-a cerut niciun sprijin legat de soția sa;

- în perioada 2011-2012 a fost mediatizat un interviu dat de soția sa pentru o funcție de șef serviciu teritorial Craiova DNA, de unde, posibil, Duicu a dedus că e interesată de o funcție de conducere în DNA;

- referitor la sms-ul din 2013 este posibil ca Duicu să se fi referit la prima sa soție, care era cadru didactic și în acea perioadă a fost numită inspector școlar Mehedinți, aceasta cunoscându-se cu Duicu;

- nu a discutat nici cu Duicu nici cu Popescu Constantin despre concesionarea terenului tatălui său, Ponea Constantin;

- discuția cu Popescu Constantin s-a referit la o lucrare ce privea defecțiunea la alimentare cu apă a zonei locuinței lui Ponea Constantin, întrucât firma lui Popescu se ocupa cu alimentarea cu apă a orașului;

- în mai 2013, Ponea s-a întâlnit cu Duicu la benzinăria Petrom, ce aparține hotelului Palace, unde i-a dat niște acte cu privire la fiica sa, iar Duicu niște recomandări și rezultatul unui RMN făcut fetiței la genunchi;

- în discuția din 13 mai, ziua plecării lui Ponea în concediu cu Duicu, Ponea a afirmat că „totul este bine”, referindu-se la faptul că lăsase totul în ordine, îl sunase și pe prefect, îi lăsase telefoanele de contact etc.;

- discuțiile din 14 și 18 mai 2013, nu s-au referit la altceva decât la prognoza pentru țările unde urmau să călătorească și nu a făcut vreo apreciere, după cum Duicu zicea „acia” sau „aicea”;

- referitor la 21.05.2013, Ponea nu a discutat despre dosarul acestuia, despre care oricum nu știa nimic, nu vorbise cu nimeni din țară și fiind ziua lui, i-a răspuns „foarte bine”, în sensul de ce făcuse în acea zi onomastică;

- despre vreme a vorbit cu Duicu și după pronunțarea soluției în discuția din 24.05.2013;

- pe 13.06.2013, deși i-a spus lui Duicu că l-a sunat pe Petre Tobă, acesta nu i-a telefonat (f. 179 – vol. 7 dup).

În declarația din 3.04.2014 dată la Curtea de Apel București, Ponea și-a menținut declarația dată la Parchet și a susținut că nu este vinovat (f. 40 – vol. 2 dup).

În declarația din 30.07.2014 dată la Curtea de Apel București, în Camera de consiliu, Ponea Constantin Ștefan și-a menținut declarațiile, a arătat că nu a pretins niciun folos din partea lui Duicu, nu a cerut niciun favor pentru promovarea soției sale sau a acestuia și nici nu i-a promis lui Duicu vreun sprijin în soluționarea procesului de la Craiova.

Tatăl său (Ponea Constantin) nu i-a cerut lui și nici lui Duicu să intervină în concesionarea terenului pentru care a formulat cerere la Primărie.

A mai arătat Ponea că discuțiile cu Popescu Constantin s-au referit la defecțiunile ce trebuiau remediate la sistemul de alimentare cu apă de la casa părinților săi, unde se căra „apa cu găleata”, iar firma lui Popescu se ocupa cu alimentarea cu apă a orașului.

S-a precizat de către Ponea că două fâșii de teren aflate sub fereastra locuinței părinților săi, folosit gratis timp de 30 de ani de aceștia, reprezentau 242 mp teren aflat în extremitatea nordică a Orșovei, și pentru care după concesionare, familia Ponea plătește 25 milioane lei (f. 179 – vol. 7 C.A.B.).

În declarația de inculpat din 28.07.2015, inculpatul Ponea a declarat că nu a săvârșit nicio faptă penală, niciuna dintre cele pentru care a fost trimis în judecată și și-a menținut declarațiile date până la momentul audierii de către Curte.

La declarațiile date, inculpatul a făcut următoarele precizări:

- nu a purtat nicio discuție cu Duicu referitoare la aspectele imputate;
- nu a pretins sau promis acestuia că prin intermediul surorii sale (judecător, șef al secției de contencios administrativ și fiscal de la Curtea de Apel Craiova) îi va obține acestuia o soluție favorabilă într-un dosar care îl privea și despre care Ponea nu avea cunoștință, întrucât nu discuta cu acesta despre afacerile judiciare ale lui Duicu;
- familiile celor doi se cunosc, dar relațiile acestora au rămas la nivelul de bune cunoștințe, care se întâlnesc în varii ocazii;
- Ponea este din 2009 șef al Inspectoratului Județean de Poliție Mehedinți, în urma unui concurs, având relații cordiale cu toate autoritățile locale și centrale;
- Duicu nu a cunoscut-o și nu a vorbit niciodată cu sora lui Ponea, aceasta fiind plecată din zonă cam din 1990;
- părinții lui Duicu și cei ai lui Ponea se cunoșteau și apelau în cadrul acestor relații interfamiliale, în a-și procura medicamente sau folosi de servicii medicale;
- era de notorietate că Duicu era cercetat de ANI cum a fost și Ponea de altfel, iar discuțiile purtate pe acest subiect vizau puncte de vedere comune că aceste investigații erau nedrepte;
- cu privire la vizitele frecvente făcute de Ponea la domiciliul părinților săi, acesta a arătat că ele au coincis cu sărbătorile Pascale, cu onomastica surorii lui (23 aprilie), ziua fiicei sale (7 mai), a tatălui său (18 mai), onomastica sa și a tatălui (21 mai), ziua nepoatei sale (8 martie);
- Ponea a arătat că nu cunoaște niciun judecător de la Curtea de Apel Craiova, cu excepția președintei Curții, la invitația căreia a participat la bilanțul instanței, în calitatea lui de inspector șef IPJ Mehedinți;
- a mai precizat Ponea că el a pierdut toate procesele de la Curtea de Apel Craiova;
- fiind în excursie în Rusia, Ponea a arătat că nu avea cum să-i spună lui Duicu soluția din dosarul cu ANI și pentru că s-a dovedit prin expertizarea aplicației scrise de la instanță că sora acestuia nu a accesat programul respectiv pentru a afla vreo soluție;
- nu avea motive să apeleze la Duicu privind cariera lui profesională, întrucât și în eventualitatea unei eliberări din funcție, ar fi trebuit să existe o cercetare disciplinară sau orice alte proceduri despre care nimeni nu a făcut vorbire;
- ca urmare a activității sale la IPJ Mehedinți, în realizarea atribuțiilor de serviciu, vorbea frecvent, câteodată de 10-15 ori pe zi sau deloc cu Duicu, era în contact din aceeași perspectivă cu secretarul Consiliului județean care din 2012 era dl. Mednyanszky Ladislau Ștefan;
- Duicu i-a cerut lui Ponea, așa cum a precizat și în declarațiile anterioare, telefonul mamei sale pentru a-i înmâna schițele unui proiect de construcție a unei case, pe care părinții săi doreau să o construiască;

- sms-ul din 21 mai primit de la sora sa, pe vremea când Ponea cu soția erau în Rusia, era un mesaj cu urarea „La mulți ani”;

- Ponea era anunțat telefonic cu privire la ședințele de la Prefectură sau de la Consiliul județean sau ședințele comune ale acestor foruri, de consiliera prefectului, Viziru Mihaela Cosmina;

- în agenda telefonului lui Ponea este trecut în dreptul numărului lui Viziru Mihaela Cosmina, numele lui Duicu pentru a face conexiunea cu instituția la care lucra aceasta;

- în ce privește infracțiunea de cumpărare de influență nu există nicio discuție între Ponea și Duicu referitoare la carierele profesionale ale acestuia și ale soției sale;

- Ponea a lucrat în poliție de 17 ani, a primit calificativ maxim la fiecare evaluare, nu s-au constatat deficiențe serioase în activitatea sa profesională, în exercitarea funcției pe care o ocupase prin concurs;

- numirea într-o funcție de conducere în poliție se face în urma unei proceduri de către Ministrul de Interne;

- și Doru Dumitrescu, instalat în funcția de subsecretar de stat la MAI după ce a ocupat funcția de inspector șef la IPJ Mehedinți, l-a întrebat dacă în viitor ar fi interesat să lucreze la București și să construiască împreună o echipă de lucru;

- secretarul de stat Andreescu Anghel, la rândul său, i-a propus funcția de director adjunct în IGPR, funcție pe care de asemenea a refuzat-o;

- la nivelul IPJ Mehedinți existau probleme legate de personal, utilare, lipsa unui adjunct pentru delegarea de atribuții, aspecte care prin rapoarte au fost aduse la cunoștința lui Petre Tobă, a conducerii Prefecturii, Consiliului județean și Ministerului de Interne, fără a primi vreun răspuns;

- în ceea ce o privește pe soția sa, Ponea Elisabeta, a arătat că această lucrează în Parchet de 24 ani și timp de 16 ani a ocupat funcții de conducere;

- Ponea a mai precizat că Ponea Elisabeta urma să se prezinte la un interviu în 4.03.2013 în fața Ministrului Justiției, ca urmare a recomandării sale de către colegiul de conducere al Parchetului;

- de altfel, cu ocazia interviului, Ponea Elisabeta i-a spus ministrului, în cadrul interviului că nu dorește să plece de la Parchetul din Craiova și astfel nu s-a aflat printre persoanele numite la conducerea Parchetelor generale;

- în ce privește ocuparea unei funcții de șef secție la DNA, soția lui Ponea nu era interesată, nu s-a discutat în familie și nu știe să fi trimis vreun CV la vreun for cu atribuții în domeniu;

- nu există nicio dovadă că Ponea i-ar fi solicitat lui Duicu să-l ajute să obțină concesiunea terenului pentru tatăl său, pentru că între cei doi nu a existat o astfel de discuție;

- Ponea Constantin, medic veterinar cunoscut în zonă, folosește din 1980, în mod gratuit, terenul pe care l-a cerut în concesiune și care, raportat la amplasamentul acestuia, nu poate fi concesiionat altei persoane;

- terenul, la momentul concesiionării tatălui său, aparținea domeniului privat al orașului;

- nici cu Popescu Constantin și nici cu alți consilieri nu a discutat, direct sau prin intermediul lui Duicu, pentru a obține această concesiune;

- cererea de care s-a ocupat mama lui Ponea, a fost însoțită de un raport de evaluare a terenului efectuat de un expert independent și de alte acte necesare acestei proceduri;

- concesiionarea terenului a prezentat interes, întrucât în acea zonă a apărut un fenomen de alunecare a terenului și părinții săi intenționau să consolideze clădirea casei cu un zid (f. 179 – vol. 7 C.A.B).

La 25.03.2016, inculpatul Ponea Constantin Ștefan a invocat, prin avocat, aplicarea dispozițiilor deciziei CCR nr.51/14.03.2016 publicată în „Monitorul Oficial” și excluderea, în baza art.102 alin.1,3 C.pr.pen., a probatoriilor efectuate prin acte îndeplinite de organe cu atribuții în domeniul siguranței naționale (art.13 Legea nr.14/1992).

S-a cerut totodată excluderea și a probatoriului efectuat în baza încheierilor Curții de Apel București cu privire la încuviințarea de măsuri de supraveghere tehnică, pe perioada 30 octombrie 2013 – februarie 2014, cerere reiterată și la 29.05.2017.

S-a susținut că sunt incidente prevederile art.102 alin.2 și 3 C.pr.pen. și că în urma corespondenței între Curte, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, Serviciul Român de Informații și alte instituții de autoritate în stat, s-a clarificat implicarea directă

sau ca beneficiar a organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale în efectuarea activității de supraveghere dispuse de instanță.

La 22.05.2016, inculpatul Ponea Constantin a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.97 alin.2 lit.f și art.139 alin.3 teza a II-a C.pr.pen., texte de lege care se află în contencios constituțional cu următoarele prevederi din legea fundamentală: art.1 alin.5, art.24 alin.1, art.26, art.28, art.21 alin.3 din Constituție și art.6 și 8 din CEDO.

S-a susținut că excepția invocată este admisibilă în raport de exigențele art.29 alin.4 din Legea nr.47/1992, s-au dezvoltat motivele excepției invocate și s-a făcut trimitere la jurisprudența CEDO.

Din oficiu, Curtea a pus în discuție neconstituționalitatea prevederilor art.7 alin.4 lit.f și g din Legea nr.182/1992 rep. cu motivarea cuprinsă în încheierea de ședință din 16.06.2017 când, în baza art.29 alin.4 din Legea nr.47/1992 rep. s-a admis sesizarea Curții Constituționale cu privire la textele invocate de inculpat și din oficiu de Curte, aflate în contencios constituțional cu prevederi ale legii fundamentale și s-a dispus înaintarea încheierilor de ședință din 26.05.2017 și 16.06.2017 împreună cu dovezile depuse de părți, existente la dosar, către Curtea Constituțională.

Până la redactarea prezentei hotărâri, Curtea Constituțională nu s-a pronunțat cu privire la această sesizare.

Referitor la celelalte solicitări ale inculpatului, Curtea le-a evaluat în preambulul hotărârii redactate, în temeiul art.401 C.pr.pen.

Procurorul a solicitat să se aibă în vedere în dovedirea acuzațiilor aduse inculpatului Ponea Constantin Ștefan probele administrate în faza de urmărire penală – audierea de martori și înscrisurile existente în dosarul de urmărire penală.

În nota de probatorii formulată de procurorul de caz și însoțită de procurorul ce a reprezentat Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA s-a cerut audierea martorilor Ponea Adina-Georgeta (f. 92-93 – vol. 2 dup), Ponea Constantin (f. 100 – vol. 2 dup), Ponea Elisabeta (f. 96 – vol. 2 dup), Ponea Ana (f. 102 – vol. 2 dup), Mednyanszky Ștefan Ladislau (f.118-121 – vol.2 dup), Fănuță Maria Magdalena (f. 65-69 – vol. 2 dup), Viziru Mihaela Cosmina (f. 74-75 – vol. 2 dup), Ianoși Ion (f. 77-78 – vol. 37 dup), Popițu Ilie (f. 81-84 – vol. 37 dup), Bitiță Eduard (f. 117-122 – vol. 37 dup), Georgescu Ionel (f. 83-84 – vol. 2 dup), Tobă Petre (f. 80-82 – vol. 2 dup), Andreescu Anghel (f. 78-79 – vol. 2 dup), Dumitrescu Doru (f. 76-77 – vol. 2 dup), Stoica Vlad-Ștefan (f. 85-86 – vol. 2 dup), Bădescu Adrian Ștefan (f.87-88 – vol. 2 dup), Fulger Ionuț Cosmin (f. 89-90 – vol. 2 dup).

În ceea ce privește proba cu înscrisuri s-au solicitat a se avea în vedere următoarele:

- dispoziția nr.264/17.04.2013 emisă de primarul Orșovei – Manea Ion privindu-l pe Boțilă Marian (vol. 23 – f. 551 dup);
- dispoziția nr.229/1.04.2014 referitor la Boțilă Marian (f. 471 – vol. 23 dup);
- Ordinul prefectului nr.126/25.04.2013 privindu-l pe Cican Adrian, consilier local (f. 886-887 – vol. 23 dup);
- Anexe la HG nr.963/2002 – atestarea domeniului public și privat al Municipiului Orșova (f. 792-868 – vol. 23 dup);
- ședința ordinară a Consiliului Local Orșova din 30.04.2013 (f. 1-294 – vol. 34 dup);
- decizia civilă nr.212/21.05.2013 a Curții de Apel Craiova (f. 228-237 – vol. 10 dup);
- adresa DNA către Guvernul României nr.6649/2014 (f. 266-267 - vol. 2 dup);
- adresa nr.35065/24.04.2014 a CSM (f. 254 – vol. 2 dup), referitoare la Ponea Elisabeta;
- fișa lucrării 78633/2013 (f. 256 – vol. 2 dup);
- corespondență de la CSM (f. 258-265 – vol. 2 dup).

În lista de probatorii s-au menționat și transcrierile mai multor convorbiri interceptate în baza mandatelor de siguranță emise la cererea SRI prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de către Înalta Curte de Casație și Justiție (excluse la 28.11.2014 în camera preliminară).

Inculpatul Ponea Constantin Ștefan, prin avocat, a solicitat administrarea următoarelor probatorii:

- audierea martorilor Dumitrescu Doru, Anghel Andreescu, Manea Ion și a membrilor Consiliului local Orșova;

- proba cu înscrisuri privind lucrarea nr.78633/4.09.2013 a Ministerului Public;
- adrese din partea SC Vodafone SA și SC Orange SA cu privire la datele comunicate către DNA în considerarea legilor nr.506/2004 și 82/2012;
- adresă de la Primăria Orșova cu privire la concesiuni de terenuri în perioada 1995-2015, inclusiv către Boțilă Marian și Cican Adrian;
- adresă de la Curtea de Apel Craiova cu privire la activitatea acesteia în zilele 7-10.05.2013;
- adresă de la Consiliul Județean Mehedinți cu privire la activitatea Autorității teritoriale de ordine publică pentru perioada 15.09.2009 – 2.04.2014;
- corespondența dintre DNA și Consiliul Județean cu referire la faxul invocat la filele 65-62 Rechizitoriu;
- adresă de la IGPR cu privire la solicitările IPJ Mehedinți de numire a unui adjunct;
- DNA să comunice suportii optici originali conținând convorbirile telefonice dintre Ponea, Duicu și Popescu Constantin în perioada martie – iunie 2013;
- încuviințarea unei expertize tehnice de specialitate privind terenul concesionat lui Ponea Constantin cu obiectivele ce vizează: poziția terenului, valoarea reală a redevenței și audierea ca martor a expertului independent ANEVAR, care cunoaște situația juridică a terenului.

Curtea a încuviințat probele cu martori și înscrisuri solicitate de procuror și de inculpatul Ponea Constantin Ștefan, prin avocat.

S-au emis două adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, în care s-a solicitat să se comunice care este situația juridică a numitelor Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena față de care s-au dispus cercetările Parchetului, și se solicită a fi audiate în prezenta cauză și respectiv o adresă privind „identificarea martorilor și a faptelor pentru care sunt cercetați - favorizare infractor și mărturie mincinoasă, față de care s-a dispus disjungerea cauzei pentru cercetări legate de declarații necorespunzătoare adevărului ori nu au declarat aspecte cunoscute cu privire la aspecte esențiale ale cauzei”, probă necesară raportat la audierea martorilor din lucrări la cererea procurorului în faza de cercetare judecătorească a prezentului dosar.

Cu privire la probatoriul constituit din convorbirile telefonice sau alte mijloace de supraveghere interceptate de SRI în baza mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție la cererea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la 28.11.2014 judecătorul de cameră preliminară, pentru considerentele amplu motivate, a exclus aceste probatorii transcrise în procesele-verbale din dosar, prin încheierea rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Audiat la Parchet la 2.04.2014 și în instanță la termenul de la 25.03.2016, martorul **Dumitrescu Doru** a declarat că înainte ca Ponea sau Duicu să-i vorbească de o eventuală dorință a celui dintâi de a veni să lucreze în București, Andreescu Anghel secretarul de stat, în primăvara anului 2013 i-a propus lui Ponea un post de adjunct al Direcției de Ordine Publică din cadrul IGPR. Deși Ponea purtase discuții cu Dumitrescu Doru cu privire la intenția de a lucra în București, în conjunctura în care soția acestuia parcurgea o procedură de promovare la CSM, acesta a refuzat propunerea lui Andreescu Anghel, care-l contactase telefonic, opțiunile lui vizând mai curând o funcție în Craiova.

În iunie 2013, Duicu Ioan-Adrian, cu care Dumitrescu se cunoștea din 2001 i-a cerut să-i faciliteze o întâlnire cu Tobă Petre, inspector general al IGPR, la care să meargă împreună cu Ponea Constantin Ștefan pentru o problemă despre care nu i-a dat amănunte.

Declarația dată în instanță completează în detaliu declarația de la Pachet în ceea ce privește relația acestuia cu Ponea Constantin Ștefan, pe care îl cunoaște din 1998, de la intrarea acestuia în poliție. L-a caracterizat pe Ponea ca fiind o persoană principală, bine pregătită profesional, corectă, exigentă cu sine și cu ceilalți.

Dintr-o întâlnire întâmplătoare în Turnu Severin, Dumitrescu a aflat că dacă soția sa urma să lucreze la București, (în acel moment era procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova), Ponea ar fi dorit, în viitor, să se mute la București.

Ponea nu i-a cerut nimic, astfel încât Dumitrescu a luat-o ca pe o informație dintr-o conversație dintre doi cunoscuți.

Nemulțumit că nu avea informații clare cu privire la inundațiile și înzăpezirea din zonă, că nu reușea să-l contacteze pe Ponea - șeful IPJ Mehedinți, Andreescu Anghel a căutat un loc vacant

pentru a-l muta la București, cu atât mai mult cu cât Dumitrescu, într-o discuție pe acest subiect, l-a încunoștiințat că și Ponea și-ar dori același lucru. În discuție era vorba de o mutare și nicidecum o promovare și aceasta temporară, - întrucât titularizarea presupunea o anumită procedură prevăzută de lege. Andreescu a fost refuzat de Ponea, care i-a spus lui Dumitrescu că nu mai e de actualitate discuția din primăvară și că de fapt și-ar dori mai mult să meargă la Craiova, ca să nu mai facă naveta.

Cum nici Andreescu și nici Radu Stroe – Ministrul de Interne nu au agreat refuzul, Ponea a fost supus la mai multe controale și chiar admonestat pentru intervenția organelor de ordine cu privire la doi politicieni cărora li s-a întocmit dosar penal, respectiv contravențional, această acțiune fiind apreciată ca fiind una politică.

Duicu îl aprecia pe Ponea, deoarece se preocupa de funcționarea poliției locale și regreta intenția acestuia de a pleca din Drobeta Tr. Severin.

În opinia lui Dumitrescu dacă au ajuns să discute cu Petre Tobă, mai mult decât sigur au discutat de neajunsurile poliției din Mehedinți.

În nici un moment Ponea nu i-a cerut, direct, indirect, în vreo modalitate să-l ajute să se mute la București și pentru faptul că nu avea nicio putere în acest sens, unde singurul cuvânt îl avea Ministrul de Interne.

Ponea nu-și dorea în mod categoric o mutare la București, ci își dorea să nu mai facă naveta.

Nu a făcut nicio solicitare în acest sens, dar dacă ar fi făcut-o, i s-ar fi aprobat.

În mod ferm, Ponea l-a asigurat că nu voia să mai vină la București, mai ales după incidentul cu politicianii sancționați de organele judiciare și controalele frecvente la IPJ Mehedinți.

Activitatea lui Ponea a fost apreciată ca foarte bună la bilanțurile activității polițiștilor din Mehedinți.

Audiat la 10.04.2014 la Parchet, **Tobă Petre**, inspector șef al IGPR, a declarat următoarele cu privire la Ponea Constantin Ștefan și presupusa promovare a acestuia:

- Ponea Constantin Ștefan este prin concurs, 2009, este inspector șef la IPJ Mehedinți;
- inculpatul este apreciat pozitiv pentru activitatea desfășurată, nu a fost supus vreunui control în vederea mutării sau în urma vreunei abateri și nu a formulat nicio cerere pentru eliberarea din funcție;
- subsecretarul de stat Dumitrescu Doru i-a făcut cunoscut că președintele Consiliului Județean Duicu Ioan-Adrian, prin martie-aprilie 2013, dorea să-l întâlnească fără să-i spună pentru ce anume;

Duicu nu l-a contactat, dar prin iunie 2013 s-au întâlnit întâmplător în Guvern când Duicu l-a abordat, s-a prezentat și i-a comunicat că este mulțumit de activitatea poliției din Mehedinți și îl apreciază pe Ponea Constantin-Ștefan;

- acesta nu i-a solicitat nimic, nici în ceea ce-l privește pe Ponea;
- în acea perioadă erau niște locuri vacante, de director adjunct al Direcției Ordine Publică din cadrul IGPR dar nu s-a pus problema numirii lui Ponea, competența în acest sens revenind secretarului de stat Andreescu Anghel;
- martorul a întâlnit-o o dată pe dna Ponea Elisabeta la un bilanț al Parchetelor când era procuror general al Parchetului de pe lângă C.A. Craiova (f. 180 – vol. 14 dup).

La 22.04.2016 a fost audiat martorul Tobă Petre, sub prestare de jurământ, în instanță, aducând câteva precizări la declarația de la Parchet pe care a menținut-o:

- Ponea era apreciat pentru activitatea sa de inspector șef la IPJ Mehedinți, nu s-a aflat sub niciun control disciplinar, nu a făcut nicio cerere de eliberare din funcție, nici direct, nici indirect, nu i-a cerut să-l mute la București;
- eliberarea din funcția de conducere se face la cererea celui care ocupă funcția sau în urma unei proceduri disciplinare;
- martorul, prin martie – aprilie 2013, a refuzat să discute telefonic cu Duicu Ioan Adrian, pe care nu-l cunoștea și despre care Dumitrescu Doru îi spusese că dorește să-l contacteze, dar nu și cu privire la ce subiect;
- întâmplător, pe culoarele Guvernului, prin iunie 2013, pentru câteva minute s-a întâlnit cu Duicu Ioan-Adrian care l-a abordat să-i spună că are o bună cooperare cu poliția din Mehedinți și îl apreciază pe Ponea;

- martorul nu a făcut nicio legătură cu intenția lui Duicu de a-l contacta în primăvara lui 2013; cele spuse când s-au întâlnit le-a luat ca pe o simplă informație de care a luat act; Duicu nu i-a cerut nimic nici pentru Ponea, nici pentru soția acestuia, nu i-a înmănat niciun document;

- în primăvara anului 2013 erau vacante două locuri de director adjunct în IGPR corespunzătoare funcției de inspector șef județean, post pe care însă era delegat un ofițer de poliție căruia i s-a prelungit delegarea și în 2014, astfel funcția nu era liberă;

- dacă Ponea cerea eliberarea din funcție, atunci ministrul trebuia să emită un Ordin și să înceapă o procedură pentru numirea în alt post, până la organizarea concursului pentru titularizare;

- Doru Dumitrescu, într-una dintre discuții, care erau frecvente despre personal, i-a spus că s-ar putea ca Ponea să facă un raport în legătură cu eliberarea din funcție, afirmație la care martorul a răspuns că vor discuta dacă și când îi parvine un astfel de raport;

- martorul nu a discutat nici cu ministrul, nici cu Prim-ministrul despre o (pretinsă) mutare a lui Ponea la București, în structura centrală;

- în iunie 2013 s-a declanșat un control la IPJ Mehedinți la sesizarea unui politician pentru modul în care organele de poliție luaseră măsuri față de doi politicieni aflați în trafic sub influența consumului de alcool. Ponea a fost admonestat de Radu Stroe în prezența politicianului Stănișoară, fără însă să aibe loc alte urmări, incident despre care martorul nu a fost informat și de care a aflat ulterior;

- nu i s-a adus la cunoștință că i s-a pus telefonul sub ascultare cum reiese din fila 79 din Rechizitoriu, (o convorbire între Stoica și martor);

- nici Doru Dumitrescu, nici Andreescu Anghel nu i-au cerut martorului să-l numească pe Ponea în funcția de conducere în Structura centrală a IGPR și nimeni altcineva nu i-a vorbit de Ponea și de o posibilă cerere a acestuia de eliberare din funcție (f. 180 - vol. 14 C.A.B.).

Secretarul de stat în **MAI Andreescu Anghel** audiat la Parchet în 2.04.2014 (f. 78 – vol. 2 dup) și în instanță la 26.03.2016 (f. 120 – vol. 14 C.A.B.), a declarat următoarele:

- apreciază că Ponea, inspector șef la IPJ Mehedinți, nu era suficient de implicat; în iarna lui 2013 fuseseră probleme de organizare cu privire la dezăpezire, drumuri închise etc., astfel că în primăvara aceluși an, după ce s-a consultat cu Doru Dumitrescu, care era de prin partea locului și cu Ene Tudorel, consilierul acestuia, existând 3 locuri vacante în centrala IGPR de director adjunct, i-a telefonat lui Ponea cu această propunere, mai ales că aflase de la Doru Dumitrescu că soția lui Ponea urma să vină să lucreze în București;

- Ponea l-a refuzat, motivat de faptul că soția lucra în Craiova, copilul era în cursul școlii, refuz față de care Andreescu i-a replicat că s-ar putea să nu mai aibă această disponibilitate, în cazul în care Ponea s-ar fi răzgândit;

- alte discuții pe acest subiect nu au mai existat.

Declarația de la Parchet a fost susținută de martor și în instanță, la care a mai făcut niște precizări:

- nu a avut critici cu privire la modul cum gestiona Ponea conducerea IPJ Mehedinți, martorul exprimându-și doar nemulțumirea cum s-a implicat în problemele de dezăpezire din iarna 2013;

- existând multe funcții vacante în structura centrală a IGPR a întocmit o listă cu Doru Dumitrescu cu posibile persoane care să fie avute în vedere, între care și Ponea Constantin Ștefan;

- în acest context l-a contactat pe Ponea să-i propună funcția de director adjunct, similară cu cea de inspector șef, ceea ce nu mai presupunea pentru definitivare organizare de concurs, dar Ponea l-a refuzat; cu acea ocazie nu i-a cerut nimic legat de soția acestuia;

- pe acest subiect, ulterior nu a mai avut nicio discuție, nu s-a primit nicio cerere din partea lui Ponea, nu s-a declanșat vreo procedură cu privire la el;

- la întocmirea listei cu potențiale persoane propuse pentru posturile vacante, Doru Dumitrescu i-a spus ceva în sensul că și Ponea ar dori să vină la București și că ar veni și soția, fapt ce l-a contrariat pe martor când a fost refuzat;

- Andreescu discuta cu inspectorul șef al IGPR despre chestiuni din activitatea din județe, inclusiv în legătură cu gestionarea dezăpezirii din iarna lui 2013 a lui Ponea de care era nemulțumit și de intenția lui de a-l muta la București, la care reacția lui Tobă Petre a fost evazivă;

- Andreescu nu a fost abordat de Doru Dumitrescu, mai mult decât a arătat, și deloc de Duicu, legat de eventuala mutare a lui Ponea și situația soției acestuia;
- nu au fost declanșate controale decât când erau sesizări sau eventuale abateri disciplinare;
- unul din adjuncții inspectorului șef Ponea a fost mutat anterior la IPJ Arad, unde s-a definitivat pe post;
- nimeni din conducerea județului, nici cu ocazia vizitei din aprilie 2013 a unor colegi din Serbia, nu l-a fost abordat cu privire la eventuala mutare a lui Ponea la București.

În legătură cu presupusa promovare a numitei Ponea Elisabeta, soția lui Ponea Constantin Ștefan, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, au fost audiați martorii Bădescu Adrian Ștefan și Budescu Elena.

În declarația dată la Parchet (25.06.2014 – f. 87 - vol. 2 dup), **martorul Bădescu Adrian Ștefan**, consilier în cadrul Cancelariei Primului ministru de la acel moment, după ce i s-a dat posibilitatea să audieze convorbirea dintre acesta și Duicu Ioan-Adrian din 08.07.2013 a declarat următoarele:

- nu-și mai aduce aminte să fi vorbit cu Duicu Adrian despre CV-ul dnei Ponea pe care de altfel nici nu o cunoștea decât din presă, nu i-a remis Duicu acest document; martorul nu a discutat cu Vlad Stoica, șeful Cancelariei, despre CV-ul dnei Ponea, știa doar că soțul acesteia era șef la IPJ Mehedinți;
- Duicu, când venea la Guvern, îi contacta pe Vlad Stoica și pe Primul ministru și apela la martor, doar pentru a-i facilita accesul în clădire;
- Duicu era interesat să ocupe o funcție de președinte al Ligii Aleșilor locali ai PSD, ca Georgescu Ionel să ocupe o funcție de secretar de stat, iar Vlad Bontea o funcție de subsecretar de stat.

În declarația din instanță (f. 179 – vol. 14 C.A.B.) din 22.04.2016, martorul Bădescu a precizat că nu a avut nicio discuție și nu a primit de la Duicu vreun CV al doamnei Ponea despre care nici nu știa cine este și nici nu a auzit vorbindu-se de aceasta la nivelul cancelariei Primului ministru.

Audiat și la 16.09.2016, martorul Bădescu și-a menținut declarațiile anterioare precizând că, în virtutea relațiilor de partid, îi facilita intrarea în Guvern a lui Duicu Ioan Adrian și i-a făcut un serviciu de curierat în sensul că a depus la Ministerul Sănătății o documentație de la Consiliul Județean Mehedinți și a primit un CV al lui Ionel Georgescu, propus pentru o funcție de conducere în ANAF, a printat la calculatorul său CV-ul lui Vlad Bontea, vizat pentru o funcție la Ministerul Mediului;

- niciodată Duicu nu l-a abordat cu referire la soții Ponea, pe care nici nu i-a cunoscut;
- s-a oferit să-l ajute cu un control medical pentru fiica acestuia la un medic ortoped recomandat de martor;
- pe Bădescu și Vlad Stoica i-a cunoscut când a fost susținut de PSD Mehedinți pentru o funcție de conducere într-un minister;
- cu privire la convorbirea interceptată dintre Duicu și martor, în care sunt numai replici de complezență, nu a avut o discuție cu privire la carierele soților Ponea (8.09.2013).

În instanță, martorul și-a menținut declarația de la Parchet.

Între martorii audiați în cauză la Parchet și reaudiați în instanță cu referire la infracțiunile reținute în sarcina inculpatului Ponea Constantin Ștefan sunt și Stoica Vlad Ștefan (f. 85 – vol. 2 dup și f.135 – vol. 15 C.A.B.) și **Georgescu Viorel** (f. 83 – vol. 2 dup și f. 247 - vol. 15 C.A.B.) audiați la 25.06.2014, 6.07.2016 și respectiv 4.07.2014 și 19.07.2016.

La Parchet și instanță **Stoica Vlad Ștefan** a declarat că îl cunoaște pe Duicu Ioan-Adrian din 2010, că în calitate de șef al Cancelariei Primului ministru de la acel moment (2013) primea multe CV-uri cu privire la care i se cerea să facă sau nu verificări;

- martorul nu a primit de la Duicu niciun CV din partea lui Ponea Elisabeta, nu a cunoscut-o nici pe ea, nici pe soțul său;
- nu a știut că este interceptat și nici nu i s-a adus la cunoștință acest lucru;
- nicio altă persoană nu l-a abordat în legătură cu Ponea Elisabeta și cariera acesteia, nici consilierul Bădescu din Cancelarie.

La rândul său **Georgescu Ionel**, audiat la Parchet și în instanță a arătat că pe Duicu I-a cunoscut în 2000 și, în timp, a rămas într-o relație de simple cunoștințe, iar pe Popescu Constantin l-a cunoscut fiind în anturajul lui Duicu;

- a fost coleg cu Ponea care lucra la Poliția Orșova și martorul la Poliția Strehaia, fără a avea relații apropiate cu acesta.

La propunerea lui Ponea Constantin Ștefan a fost audiată martora **Budescu Elena** (22.04.2016 – f. 183 – vol. 14 C.A.B.):

- Budescu Elena din aprilie 2013 până în aprilie 2016, a fost consilier al Ministerului Justiției de atunci, șef de cabinet și toate actele care plecau de la acest cabinet îi treceau prin mână;

- înscrisul fără antet și doar cu ștampila Ministerului nr.35065 din 24.04.2014 adresat procurorului șef secție Gheorghe Popovici – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, s-a transmis urmare adresei DNA cu nr.321/P/2013 din 18.04.2017, la care trebuia atașat CV-urile procurorilor Bocșan Gheorghe și Ponea Elisabeta, dar cu privire la care nu a făcut verificări dacă acestea au fost atașate, conform corespondenței nr.78633/4.09.2013;

- actele trimise la cabinet, fără să mai urmeze alt circuit administrativ, nu mai primeau viza martorei;

- martora și-a adus aminte de aceste documente prin vizualizarea lor, dar la întocmirea lor nu a verificat și nu știe dacă s-au găsit și atașat înscrisurile cerute de DNA la adresele de răspuns ale Ministerului;

- martora nu a avut cunoștință de adresa nr.2/34501/17.04.2014 emisă de DRU și comunicată DNA;

- nu a înțeles și nu și-a amintit de fișa lucrării nr.78633 transmisă de la cabinetul Ministerului la CSM;

- martora nu și-a adus aminte numele dnei Ponea, să fi existat vreun document prin care să și fi manifestat intenția de a ocupa o funcție de conducere în DNA;

- martora nu a avut siguranța că a adus ministrului de atunci la cunoștință această corespondență;

- niciun document nu pleca din cabinetul ministrului fără număr de înregistrare, nesemnat și neparafat, iar documentul trimis CSM nu îi este cunoscut, lipsindu-i în afara siglei ministerului toate celelalte elemente de identificare.

Din lucrările dosarului, declarația dată de **martorul Fulger Ionuț Cosmin** la Parchet (8.05.2014 – f. 89 – vol. 2 dup) și reaudiat în instanță la 4.07.2016 (f. 139 - vol. 15 C.A.B.) completează probatoriul legat de presupusa procedură de promovare a procurorului Ponea Elisabeta:

- în calitatea sa de grefier, detașat la cabinetul secretarului general adjunct la CSM, martorul avea în sarcina sa de serviciu primirea corespondenței;

- deși pe condica de corespondență a Ministerului Justiției figurează semnătura martorului pentru primirea unui document la 4.09.2013, acesta nu și-a amintit și nici nu l-a identificat în evidențele, inclusiv informatice ale CSM, afirmând că nu avea siguranța că semnătura de primire îi aparține;

- aceasta nu s-a aflat nici în condica de predare a lucrărilor din CSM, ceea ce presupune că, dacă a avut un caracter confidențial s-a comunicat direct cabinetului președintelui CSM-ului – dna Hăineală;

- declarația de la Parchet a fost menținută, precizând că nu și explică cum lucrarea nu are și număr de ieșire din secretariat, întrucât, potrivit procedurii, toate documentele, inclusiv primite pe e-mail, mergeau la Secretarul general – Roza Murgu, primeau rezoluții și apoi număr de înregistrare;

- documentul pentru care se presupune că a semnat la 4.09.2013 nu i-a fost prezentat de organele de anchetă, ci doar copia xerox a filei din caietul de corespondență al Ministerului Justiției.

La cererea inculpatului Ponea Constantin Ștefan s-au audiat martorii Manea Ion (6.05.2016 – f. 18 - vol. 14 C.A.B.), Ion Cristian Viorel (22.04.2016, f. 192 – vol. 13 C.A.B.), Dorel Postelnicu (22.04.2016, f. 190 – vol. 13 C.A.B.) și Oltei Radu Cristian (22.04.2016 – f. 188 - vol. 13 C-A.B.)

cu privire la concesionarea, presupus nelegală a unei suprafețe de teren de 242 mp în favoarea medicului veterinar Ponea Constantin, tatăl inculpatului.

În declarația sa, martorul **Manea Ion**, printre altele a declarat că:

- este primar al Orșovei din 2012, anterior din 1996 a fost consilier local și președinte PJ Mehedinți;

- situația terenurilor din Orșova, care are 10.000 de locuitori, este în evidența Compartimentului de urbanism din cadrul Primăriei;

- acestui compartiment îi revine sarcina să aleagă un expert evaluator, când este nevoie de evaluarea unui teren pentru vânzare ori concesionare, iar plata se face de acest serviciu al Primăriei, în baza facturii, expertului;

- Primăria face un anunț public și este posibil ca și expertul Ion Cristian să fi efectuat o evaluare de teren la cererea acesteia;

- familia Ponea este o familie respectată și apreciată, doctorul Ponea Constantin este cunoscut și la un moment dat Consiliul local i-a dat posibilitatea să achiziționeze clădirea dispensarului unde funcționa ca medic;

- în fața clădirii există două fâșii de pământ în suprafață totală de aproximativ 200 mp neutilizată, negrijită, pentru care doctorul Ponea a făcut o cerere de concesiune, în vederea consolidării terenului, care are tendințe de alunecare și prezintă pericol pentru construcția existentă;

- în cauză nu s-a inițiat o licitație, pentru că cererea avea ca scop extinderea construcției și în urma concesionării să se construiască o bordură menită să oprească deplasarea terenului;

- solicitantul a însoțit cererea cu toate documentele necesare, compartimentul de urbanism le-a verificat, s-a întocmit raportul de evaluare la fel cum s-a procedat la orice altă concesiune aprobată de Consiliul local, hotărâre care a fost avizată pentru legalitate de Prefectură;

- anterior, s-a procedat la trecerea acelei suprafețe de teren din domeniul public al Orșovei în domeniul privat al orașului, pentru a se putea pune în discuție concesionarea terenului;

- comisia de specialitate avea ca membru, chiar și ca președinte pe consilierul local Boțilă Eduard, iar șeful compartimentului este dna. Ionasi, care s-a ocupat de întocmirea dosarului;

- concesiunea sau vânzarea de teren, prin hotărârea Consiliul local, erau vizate de prefectura Mehedinți pentru legalitate, după care se încheia actul notarial;

- nimeni, nici Popescu Constantin și nici Duicu Adrian nu au influențat în vreun fel procedurile legale de concesionare a acestei suprafețe de aproximativ 200 mp sau votul vreunui consilier local;

- în ceea ce-l privește pe Boțilă Marian, secretarul Primăriei, au existat nemulțumiri legate de modul în care își îndeplinea atribuțiile, ceea ce a condus la o procedură disciplinară, întrucât era mai preocupat de aspecte politice decât de sarcinile sale de serviciu;

- s-au parcurs mai multe proceduri judiciare în urma cărora a fost revocat din funcție, apoi reîncadrat, revocat din nou în baza unui raport de evaluare al Prefecturii necontestat de acesta și, la data declarației, pe rolul instanțelor încă se mai află procese legate de situația judiciară a acestuia în relația cu de primăria;

- nici Ponea Constantin Ștefan, nici Popescu Constantin nu l-au influențat pe primar cu privire la calificativele sale anuale, precum nicio altă persoană;

- Cican este un fost consilier local care datorită unei incompatibilități cu această funcție (era director al firmei fratelui său, care avea contracte de aprovizionare cu Primăria Orșova) a fost exclus din consiliu;

- contestația în justiție a lui Cican a fost respinsă;

- și Cican și Boțilă făceau frecvent reclamații, sesizări, inclusiv la foruri externe;

- „există o nervozitate politică la nivelul consiliului în care era implicat și Cican. De multe ori urbea cade pe locul 2 când era vorba de „interese” care ajung pe masa consiliului local și asta datorită consilierilor care fac parte din diferite partide. Sunt situații când primează problema de partid”;

- niciun consilier nu i-a adus la cunoștință să fi fost în vreun fel influențat în privința votului de Popescu Constantin, care să-i determine să voteze hotărâri în favoarea acestuia;

- ședințele Consiliului local sunt publice; când erau subiecte care îl interesau Popescu participa la aceste ședințe cu public, fără însă ca cineva să-i fi adus la cunoștință că unii dintre consilieri îi telefonau pentru a asculta discuțiile din ședință, prin telefon.

Între martorii audiați se află și **Ion Cristian Viorel** (22.04.2016 – f. 192 – vol. 13 C.A.B.) expert independent care a încheiat în 2012-2013 un contract cu Primăria Orșova pentru efectuarea de rapoarte de evaluare imobiliară, fiind plătit de Primărie în baza unei facturi;

- raportul de evaluare întocmit în cauză la 12.04.2013 a fost efectuat la cererea și cu plata Serviciului urbanism al Primăriei Orșova;

- raportul de evaluare al terenului expertizat în cauză, aflat la periferia orașului pe un deal în permanență mișcare, alunecare s-a întocmit pe baza documentației cadastrale, înscrierii din cartea funciară, a metodei bonității și a inspecției la fața locului;

- din documentele puse la dispoziție, mai puțin extrasul de carte funciară, rezultă că terenul se afla în proprietatea particulară a Orșovei;

- terenul expertizat se află în fața unei clădiri, proprietatea unei persoane fizice, și valoarea lui de piață s-a stabilit în raport de bonitate – utilitățile locului, utilizarea acestuia;

- potrivit Codului civil doar la o distanță de cel puțin 2 m de cele două fașii cineva poate utiliza terenul în continuarea acestei suprafețe despărțitoare, către care dau ferestrele imobilului din imediata vecinătate;

- prețul de aproximativ 24 €/mp corespundea realității la data expertizei, fiind folosită această echivalență în moneda euro care se utilizează și în alte expertize cu un obiectiv asemănător ca întindere, poziție etc.;

- în baza Hotărârii de Guvern nr.213 s-a stabilit ca perioada de concesionare 49 de ani, cu o redevență pe 25 de ani;

- ca expert independent, în vederea efectuării unei expertize, primește de la primărie o înștiințare în baza căreia i se transmit documentele de la Serviciul urbanism, de la cadastru care atestă identificarea terenului, situația lui juridică – respectiv în speță – proprietatea Primăriei Orșova;

- expertul utilizează documentele puse la dispoziție pentru elaborarea raportului fără a proceda la alte verificări;

- de la nivelul Primăriei nu i s-a cerut un raport cu o anumită valoare sau să îndeplinească niște condiții anume;

- în cazul în care terenul nu s-ar fi aflat în circuitul civil, aparținând domeniului public nu s-ar fi putut stabili valoarea de piață,

- nu a cunoscut cine este proprietarul terenului din vecinătate, teren care nu se află în centrul Orșovei, ci în deal în apropierea pieței orașului;

- expertul nu este din Orșova ci din Turnu-Severin;

- raportul de constatare al Parchetului face o afirmație care nu poate rezulta din raportul efectuat de expert, câtă vreme el a fost solicitat de Primărie, prin serviciul urbanism și nicidecum de proprietarul terenului vecin cu terenul expertizat.

În cauză, la cererea inculpatului Ponea s-au audiat sub prestare de jurământ, autorii raportului de constatare efectuat în baza Ordonanței procurorului de caz, **Postelnicu Dorel** (22.04.2016, f. 190 – vol. 13 CAB) și **Oltei Radu Cristian** (22.04.2016 – f. 188 - vol. 13 CAB).

Martorul **Postelnicu Dorel** a declarat că:

- raportul de constatare al Parchetului s-a întocmit pe baza Ordonanței procurorului și a documentelor pe care acesta le-a pus la dispoziție până la 18.07.2014;

- raportul s-a întocmit pe baza informațiilor din presă, din discuțiile cu experții care activează în municipiul Orșova, informații culese din zonă pentru a face evaluarea valorii imobiliare a terenului la nivelul 2013 și afla valoarea de piață a acestuia;

- nu s-au luat în considerare hotărârile Consiliului local privind concesionare/terenui;

- în evaluarea suprafețelor de 242 mp aparținând lui Ponea Constantin au luat la cunoștință de concluziile finale prezentate de raportul de evaluare existent la dosar;

- s-a ales metoda bonității, dar s-a avut în vedere și metoda capitalizării veniturilor care are la bază valoarea concesionării, unde valoarea este mai mică decât cea stabilită prin metoda bonității;

- s-a constatat că valoarea imobiliară rezultată din concluziile acestui raport se apropie de concluzia raportului de constatare al Parchetului;
- pot apărea diferențieri în funcție de metoda folosită, iar pe de altă parte, expertul care a evaluat terenul de 242 mp, la momentul evaluării a avut datele de piață de la acel moment, spre deosebire de specialiștii Parchetului, care au folosit informații aproximative a valorii de piață la 1 an de la elaborarea raportului de evaluare a imobilului;
- nu s-au folosit de informațiile prezentate la fila 54 din raportul de constatare pentru că nu au aplicat metoda prin comparație, ci cea a bonității;
- au fost de evaluat două fâșii de teren mici, care nu au putut fi comparate cu nimic pentru a obține o valoare și mai exactă;
- în elaborarea evaluării s-au folosit de datele oferite de serviciul de cadastru al instituției și nu s-a ținut cont dacă era vorba de un teren concesionat sau vândut;
- între un teren concesionat și unul vândut există o diferență, valoarea de piață fiind mai mică în cazul terenului vândut;
- în aplicarea metodei bonității s-a luat în calcul ca indicator ultimul recensământ din 2011 cu privire la numărul de locuitori ai Orșovei;
- valorile imobiliare rezultate prin metoda bonității din raportul de evaluare și cel de constatare sunt în aceeași plajă de valori, la care există o marjă de eroare de 22-25%;
- nu s-au luat în calcul evaluările făcute de Consiliul local pentru terenurile concesionate sau vândute.

Oltei Radu Cristian, specialist al DNA a declarat că:

- în elaborarea raportului de constatare s-a făcut o analiză a pieței imobiliare din Orșova, s-au consultat hotărârile Consiliului local în materia concesiunilor și vânzările de terenuri în perioada 2008-2014;
- s-a identificat terenul de evaluat și nereguli în ceea ce privește apartenența acestuia la domeniul public – atestat de cartea funciară, cu mențiunea că aparține domeniului privat în raportul de evaluare;
- terenul în discuție a fost concesionat fără licitație;
- cu unele modificări, acostamentul unde erau poziționate acele fâșii de teren ar fi putut, poate, să fie folosit și în alte condiții;
- raportul de evaluare s-a făcut de către beneficiar pe cheltuiala sa, iar raportul nu a fost dispus de acesta;
- bunurile care aparțin domeniului public nu au valoare de piață ci de inventar și câtă vreme bunul nu se află în circuitul civil el nu are valoare de piață;
- evaluarea terenurilor – cele două fâșii s-a făcut la valoarea de piață considerând că sunt în circuitul civil;
- datorită faptului că Ordonanța procurorului a dispus să se stabilească valoarea de piață a terenului – două fâșii, indiferent dacă au făcut obiectul unei vânzări sau concesionări, s-a luat în calcul stabilirea valorii ca pentru o vânzare;
- la elaborarea raportului de constatare au colaborat cu niște colegi de la biroul cadastru al DNA;
- nu erau atașate documente din care să rezulte că Ponea Constantin era proprietarul imobilului din preajma celor două fâșii de teren evaluate;
- vânzarea la concesionar ar fi trebuit făcută cu licitație, cu respectarea dreptului de preemțiune al concesionarului care a construit legal imobilul, ori în cauză clădirea de pe terenul concesionat s-a construit fără autorizație, situație ce a rezultat din documentele puse la dispoziție de procuror.

La Parchet s-au auzit fostul consilier local **Cican Adrian** și secretarul Primăriei Orșova, **Boțilă Marian** (f. 146, 86 – vol. 37 dup).

Aceștia au fost reaudiați în instanță (f. 168 – vol. 14 C.A.B. și f. 258 - vol. 14 CAB) alături de ceilalți membri ai Consiliului local.

Dintre declarațiile consemnate la Parchet ale lui **Negulescu Constantin**, **Popitu Ilie**, **Boțilă Eduard**, în rechizitoriu sunt referiri și citate – fragmente doar din declarațiile martorilor **Boțilă Marian** și **Cican Adrian** și crâmpeie din convorbiri interceptate de SRI din discuțiile telefonice

dintre Popescu și Boțilă Eduard, Stoica și Negulescu, selectate după relevanța celui care a transcriș în procesele-verbale excluse de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, dispoziție definitivă la 16.03.2015 prin sentința penală a Î.C.C.J.

În declarația de la **Parchet** (2.04.2014 – f. 98 – vol. 37 dup), **Boțilă Marian**, secretar al Primăriei Orșova în perioada infracțională reținută în sarcina inculpatului Ponea Constantin Ștefan, a arătat printre altele că în Cartea funciară, Statul Român este menționat ca proprietar al mai multor terenuri din Orșova, dar în anexele Hotărârii de guvern de atestare a domeniului privat din județul Mehedinți, aceste terenuri, între care și cel „vândut” lui Ponea, aparține domeniului privat al municipiului Orșova, fiind necesară clarificarea juridică de scripte.

Audiat în instanță (30.05.2016 – f. 168 –vol. 14 C.A.B) **Boțilă Marian** și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- din 1996 a lucrat ca secretar al Primăriei și avea între atribuții pregătirea mapelor pentru comisiile de specialitate din cadrul Primăriei și cu avizele acestora le înainta membrilor Consiliului local al Orșovei;

- martorul verifica documentele din mape și în cazul în care nu erau cuprinse toate înscrisurile, acestea se-ntorceau la comisii pentru rezolvarea neregulilor;

- mapele care reclamau urgență și nu era necesar afișajul public, intrau pe ordinea de zi a ședințelor Consiliului;

- doctorul Ponea Constantin este un om deosebit, martorul nu a participat la ședința în care s-a aprobat concesionarea terenului și nu a avut la cunoștință documentele mapei care au stat la baza emiterii hotărârii Consiliului, întrucât fusese eliberat din funcție;

- „în situații similare cu a dlui dr. Ponea Constantin, în sensul că persoana deține în concesiune un teren și solicită concesionarea unei porțiuni de teren aflată în continuarea celui deja concesionat, în cazul în care a depus toată documentația prevăzută de lege, și în baza mapei de documente ce fundamentează proiectul de hotărâre s-a procedat, de fiecare dată, la concesionarea terenului respectiv, inclusiv în situația în care concesionarea s-a făcut pentru un teren aflat la limita unui teren aflat în proprietatea solicitantului”;

- în cazul depunerii unei cereri de concesiune a unui teren, la nivelul primăriei se face un referat de necesitate pentru efectuarea unui raport de evaluare, iar primarul este cel care desemnează evaluatorul autorizat de pe o listă a Tribunalului; plata se face de primărie;

- „pentru reperele folosite de evaluatori în întocmirea raportului de evaluare se are în vedere prețul pieței și respectiv cheltuielile cu infrastructura”;

- „clădirea dr. Ponea Constantin se află în preajma pieții orașului și nu în centru”;

- „în ceea ce privește fâșiile de teren din fața terenului dr. Ponea Constantin, unde se află și o clădire nu putea fi concesionat altcuiva, acest teren aflându-se în continuarea proprietății dlui Ponea, teren lipit de terenul proprietatea acestuia”;

- „clădirea a fost dispensar veterinar, legea a permis cumpărarea acestuia și de aceea dr. Ponea este proprietarul acestei clădiri”;

- „fâșiile de teren concesionate dlui dr. Ponea folosite timp de 25 de ani, erau un loc neîmprejmuit de primărie, plin de bălării și pentru care nu s-a hotărât perceperea unei taxe”;

- „în cazul în care dl. Ponea Constantin ar fi dorit edificarea unui zid de sprijin avea nevoie de certificat de urbanism de la primărie”;

- „În cazul unei extinderi de concesiuni nu este nevoie de licitație, iar secretarul primăriei, în această procedură, semnează doar hotărârea luată de Consiliul local după dezbateri și vot; din 2008 este posibil să fi semnat inclusiv hotărârea privind extinderea concesiunii fiului meu Boțilă Eduard”;

- „chiar dacă nu au avut loc operațiuni la oficiul de cadastru totuși, potrivit hotărârii de guvern și a legii, terenurile bunuri de domeniul public al statului, au intrat în domeniul privat al mun. Orșova, cu excepția unor terenuri cu o situație anume prevăzută de lege”;

- „niciodată dl. Duicu nu mi-a solicitat vreo favoare pentru vreo persoană, fie el Ponea sau Popescu Constantin și cred că nici **prin** Primăria Orșova”;

- „nimeni, până la plecarea mea din 2013, de la primărie, nici Duicu, nici Popescu, nici Ponea, nici Ponea Constantin sau alte persoane din familie sau cunoștințe, nu mi-au cerut vreo intervenție pentru o posibilă concesionare a fâșiilor de teren despre care am vorbit”;

- „cât timp am fost secretar al primăriei, nu am avut sentimentul și nici nu mi s-a spus că dl. Duicu ar fi influențat în vreun fel sau altul hotărârile consiliului local”;

- „niciun consilier nu mi s-a plâns, inclusiv cei ai partidelor de opoziție de la momentul acela că dl. Duicu ar fi făcut vreo presiune, ar fi avut vreun interes cu privire la o anumită soluție care să se dea prin hotărârea consiliului”;

- „... eu făceam obiecțiuni la hotărârile date (mapele cu volum mare de documente, imposibil să fie studiate în ședință) și apoi trimiteam prefectului toate hotărârile cu mapele și documente ale hotărârilor pentru a se pronunța asupra lor, făcând precizări fie de genul că existau neregularități sau chiar încălcări ale legii, fie precizări că, dat fiind volumul de documente și luarea la cunoștință în timpul ședinței, nu am putut verifica legalitatea documentelor înscrise”.

O altă declarație reținută secvențial în rechizitoriu este cea dată la Parchet la 20.06.2014 de către **Cican Adrian** (f. 146 – vol. 37 dup) consilier în anii 2012-2013 în Consiliul local al mun. Orșova, care a precizat că nu a studiat și nu a cunoscut documentația pentru vânzarea celor două fâșii de teren de 200 mp numitului Ponea Constantin și că la acel moment, „există o hotărâre de instanță ca Primăria Orșova să facă trecerea terenului din proprietatea statului român în proprietatea municipiului Orșova”.

La 31.05.2016 a fost audiat **în instanță** (f. 258 – vol. 14 CAB) martorul **Cican Adrian**, care sub prestare de jurământ a declarat, între altele, că este în dușmănie cu Popescu Constantin.

Martorul a menținut declarația dată la Parchet și a făcut, printre altele, și următoarele precizări:

- în opinia sa, „fără să fie culpa solicitantului (Ponea Constantin)” nu era lămurită situația cărții funciare ... era vorba de un act administrativ care cădea în sarcina primăriei”;

- „în ceea ce privește concesionarea terenului către dl. dr. Ponea, nici asupra mea, anterior ședinței de vot, nici asupra consilierilor care au votat nu s-a făcut vreo intervenție, vreo presiune, vreo solicitare în sensul favorabil concesionării acelui teren, nici de dl. Ponea, nici de către Popescu Constantin, nici de dl. Duicu. Colegii consilieri i-au demonstrat că votul lor s-a dat întotdeauna pe documente legale, cu respectarea condițiilor legii, inclusiv cu privire la concesiunea către dl. Ponea. Așa cum arată și procesul-verbal de ședință, colegii mei au votat în sensul aprobării concesiunii terenului în discuție. Așa cum am arătat, potrivit procedurii de partid, aveam acces la mapele ce însoțeau proiectele de hotărâri prin consilierii PDL din consiliu și la momentul când nu mai eram consilier. Asupra mea, dl. Popescu Constantin nici personal, nici prin intermediar nu a făcut nicio intervenție pentru ca din perspectiva funcțiilor pe care le aveam să cer, eventual, consilierilor PDL, să voteze în favoarea acestei concesionări. Niciodată, și nici în acest caz, dl. Popescu Constantin nu a îndrăznit și nici nu cred că ar îndrăzni vreo intervenție prin mine pentru a fi obținut un vot favorabil al unei solicitări ca aceasta”;

- „terenul cerut spre concesionare de dr. Ponea era limitrof terenului și clădirii unde știu că se află cabinetul veterinar al acestuia; terenul solicitat spre concesiune alipit terenului deja deținut de dr. Ponea era cam în jur de 200 mp și ar fi putut construi orice ar fi dorit; în opinia mea, aceste concesiuni sau licitații privind terenuri supuse vânzării nu erau un beneficiu pentru bugetul orașului, dat fiind că redevența era mică, ci doar în beneficiul persoanelor bine determinate. Nu am avut nicio legătură cu dl. Duicu și nu a avut nicio presiune sau încercare de influență asupra mea. Nici în privința lui Ponea, nici a celorlalte concesiuni nu s-a pus problema ca și în orice alte situații, vreo influență din partea dlui Duicu. La vremea votului cu privire la aceste concesiuni nu știam de existența hotărârii judecătorești prin care cadastrul era obligat să facă modificările respective legate de bunurile trecute din domeniul public al statului în cel al Orșovei. Nu s-a pus problema să luăm, dacă ar fi posibil legal, vreo măsură de revocare a concesiunii dlui Ponea. În calitate de consilier cunosc că a mai existat chiar o speță aproape asemănătoare cu cea a dlui Ponea”.

Pe parcursul urmăririi penale au fost audiați și martorii Popițu Ilie (7.04.2014, f. 81 – vol. 37 dup), Boțilă Eduard (24.04.2014, f. 117 – vol. 37 dup), Negulescu Constantin (25.06.2014, f. 79 – vol. 37 dup), care au declarat, printre altele, următoarele:

Martorul **Popițu Ilie** a arătat, la **Parchet** cu privire la concesionarea a două fâșii de teren doctorului veterinar Ponea Constantin că:

- potrivit HCM nr.2147/1967, Legii nr.213/1998, HG nr.963/2002 și anexelor acestor acte normative, terenurile domeniului public au devenit proprietatea domeniului privat al mun. Orșova;

- primăria dispune asupra terenului, fie prin concesiune, fie prin trecere în domeniul privat și vânzare;

- între Primărie și autoritatea cadastrală au existat divergențe, astfel încât prin hotărâre judecătorească din 2005 a fost obligat cadastrul să înscrie în cartea funciară toate terenurile care figurează ca proprietar statul român și să le treacă în domeniul orașului Orșova, hotărâre pe care nu a pus-o în aplicare, deoarece trebuia ca terenurile să fie identificate și cadastrate;

- cu privire la cele două terenuri concesionate lui Ponea Constantin, în februarie 2013, Primăria a cerut deschiderea unei cărți funciare și alocare de număr cadastral, ceea ce s-a realizat pe baza documentației dispuse de Primărie și la 5.06.2013, Ponea Constantin a cerut înscrierea în cartea funciară a concesiunii;

- terenul în cauză este amplasat într-o arteră de circulație ce servește Piața Centrală Orșova și clădirea fostului dispensar veterinar care a fost cumpărat de Ponea Constantin pe cabinetul veterinar deținut de el;

- martorul a mai precizat „că nu a fost contactat de nicio persoană pentru a interveni în vreun fel în legătură cu înscrierea în cartea funciară a acestui teren ori a concesiunii”;

În instanță la 6.05.2016 (f. 30 – vol. 14 CAB) martorul **Popițu Ilie** și-a menținut declarația de la Parchet în sensul că Ponea Constantin are un drept de concesiune asupra terenului vălurit, cu iarbă, între doi pini aflat în fața clădirii proprietatea, că s-a dat de Consiliul local hotărârea de trecere a terenului în domeniul privat al Primăriei, iar dl. Ponea a plătit taxele de concesiune privind intabularea dreptului de concesiune;

- Hotărârea nr.641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova s-a pronunțat în contradictoriu cu instituția unde funcționează martorul și privește „operarea în registrele CF, Partea a II-a a dreptului de proprietate publică al municipiului Orșova asupra imobilelor înscrise în HG nr.963/2002 anexa 3 în loc de Statul român”.

Martorul **Boțilă Eduard**, la Parchet (24.04.2014, f. 185 – vol. 14 C.A.B.), între altele a afirmat următoarele:

- în cursul anului 2013, pe ordinea de zi a ședinței Consiliului local al Municipiului Orșova s-a introdus vânzarea terenului către familia Ponea, terenul respectiv având ca proprietar Statul Român și nu UAT Orșova; proiectul de hotărâre a fost votat de 2/3 din membrii prezenți la ședință;

- martorul nu a putut însă preciza ce vot a avut acesta ca președinte al comisiei de urbanism și ca membru al Consiliului.

În declarația din instanță, sub prestare de jurământ, a declarat că tatăl său, Boțilă Marian a fost secretarul Primăriei și mama acestuia, Boțilă Elena, șefa serviciului juridic;

- martorul Boțilă Eduard, președinte al comisiei de urbanism și consilier în Consiliul local, a primit la rândul său, terenul pe care se afla o stație de autobuz și „în 2009 a făcut o cerere de extindere a concesiunii admisă de Consiliul local fără să mai fie nevoie de licitație, ci doar de un raport de evaluare; „extinderea concesiunii nu a fost contestată”;

- nu a putut să-și amintească dacă documentele concesiunii terenului (stația de autobuz) și extinderea acestuia poartă semnătura și/sau mamei ca șef al serviciului juridic, respectiv a tatălui, secretarul primăriei;

- în ceea ce-l privește pe Ponea Constantin, comisia de specialitate (urbanism) și-a dat avizul pe baza documentelor care li s-a pus la dispoziție; „atâta vreme cât documentația era pregătită de serviciul de specialitate al primăriei și care era mult mai pregătit în domeniu decât consilierii, am considerat că mapa era completă, cu toate documentele necesare”;

- nu au fost dezbateri și nimeni nu a avut vreun punct de vedere cu privire la această solicitare, iar martorul Boțilă Eduard a votat această cerere;

- „în ceea ce privește votarea concesiunii pentru dl. Ponea, martorul a arătat că a votat favorabil și asta pentru că a fost convins că documentele care i-au fost puse la dispoziție de către Serviciul de specialitate al primăriei erau legale, cu respectarea condițiilor cerute în această procedură și nu pentru că într-o ședință de PSD, Popescu Constantin aprecia ca solicitarea să fie votată”;

- Popescu Constantin i-a spus că lucrurile sunt corecte; martorul Boțilă Eduard „a aflat de hotărârea judecătorească prin care terenuri, ca bunuri din domeniul public al statului au devenit bunuri în domeniul public al orașului și că oficiul de cadastru trebuia să facă modificările respective

după ce a votat în favoarea acestei concesiuni. Informațiile le-a primit de la secretarul primăriei (Boțilă Marian), de fapt, le-a primit de la mama, șefa serviciului juridic”;

- martorul nu a primit, direct sau indirect, vreo sugestie din partea dlui Duicu cu privire la votul legat de vreun proiect de hotărâre de consiliu.

La Parchet, **Negulescu Constantin** (25.06.2014 – f. 79 – vol. 37 dup), viceprimar al municipiului Orșova a declarat, între altele, că „în legătură cu concesiunea de către tatăl lui Ponea Constantin Ștefan a unui teren în Orșova, asupra acestuia nu a făcut nimeni nicio intervenție și această concesiune s-a desfășurat în condiții legale”;

- cu privire la terenurile proprietate publică aflate în intravilanul mun. Orșova există o divergență de ordin juridic. Aceste terenuri înregistrate la Cartea funciară ca fiind proprietatea Statului Român, în realitate aparțin mun. Orșova; aceste terenuri au fost și inventariate de primărie, în inventar fiind trecute ca fiind ale municipiului Orșova, iar inventarierea a fost atestată prin Hotărâre de Guvern.

La 6.05.2016, în instanță, sub prestare de jurământ, între altele, martorul Negulescu Constantin a precizat că:

- își menține declarația de la Parchet, că „la momentul când dl. dr. Ponea a formulat o cerere de concesiune a unui teren, s-a respectat întreaga procedură, iar Consiliul local a votat hotărârea de concesiune în baza expunerii făcute de primarul Manea Ion, a raportului de evaluare efectuat de o firmă de experți la cererea primăriei și pe banii acesteia, a raportului compartimentului de specialitate; nu s-a făcut nicio presiune la emiterea acestei hotărâri”;

- cererea dlui dr. Ponea, de extindere a concesiunii terenului din fața imobilului proprietatea acestuia a avut ca finalitate extinderea construcției;

- Consiliul a aprobat prin hotărâre trecerea acelei suprafețe de teren solicitate de dl. dr. Ponea din domeniul public al municipiului în domeniul privat ca să poată fi concesiunat;

- terenul era un teren viran, pe care nu l-a solicitat nimeni și prin concesiune primăria a câștigat plata unor taxe de concesiune;

- terenul se află într-o zonă în preajma pieței Orșova, unde trece râul Țurlui;

- cererea privind extinderea concesiunii pentru extinderea imobilului proprietate face excepție de la lege privind organizarea unei licitații;

- niciodată dl. dr. Ponea sau fiul său nu i-a cerut vreo intervenție cu privire la dânsul sau familia acestuia;

- dl. dr. Ponea se bucură de respect și considerație în Orșova, inclusiv între membrii Consiliului local;

- în zonă este o eroziune a terenului, alunecări de teren; în proiectul primăriei este și ridicarea sau îndiguirea râului Țurlui, care contribuie la alunecările de teren din zonă;

- dl. Boțilă Marian se cunoștea cu dl. Ponea Constantin Ștefan, cu dl. doctor; și dl. Cican se cunoștea cu Ponea Constantin Ștefan, cu doctorul Ponea;

- niciodată Duicu Adrian nu a intervenit în vreo problemă din postura funcției sale, nu a participat la ședințele Consiliului local.

Alături de martorii Boțilă Eduard, Boțilă Marian, Cican Adrian, Negulescu Constantin, Popițu Ilie, audiați la Parchet și instanță, au fost audiați membrii Consiliului local după cum urmează:

- la 30.05.2016 – Nemeș Mihaela Codruța (membru PSD în Consiliul Local – 2012-2015)

- Parasanu Petre (PDL – 2008-2014)

- la 31.05.2016 – Basaraba Toma (membru PNL – în CL 2012-2015)

- Vera Ioan (PSD în CL – 2013-2015)

- Sănătescu Viorica (PDL minim 4 – 2012-2015)

- Ivanovici Oana Mirela (PNL devenit PSD în CL 2013-2015)

- Neghină Ștefan (PNL – în CL 2012-2015)

- Căprioru Nicolae (PSD în CL 2004-2008; 2012-2015)

- la 17.06.2016 – Stoica Marius Simion (PP-DD- PSD 2012-2015)

- Papavă Dan Ovidiu (PNL în CL 2012-2013)

- Ghergulescu Ion (PDL în CL 2012-2013)

- Sperdea Mircea Ion (PDL –4 ani în CL 2012-2015)

- Cergan Adrian (PSD în CL 2012-2015)
- Guruleanu Poenaru Sorin Claudiu (PSD în CL 2012)
- Trușcă Aurelian (PNL-PNȚ-CD în CL 1992-2016)
- Papădatescu Florian (PDL în CL 2012-2015).

Boțilă Marian, Boțilă Eduard, Cican Adrian, Negulescu Constantin, Popițu Ilie au declarat succint, asemenea membrilor Consiliului local al mun. Orșova că:

- mapa cu documentele atașate proiectului de hotărâre pentru concesionarea prin extindere a 242 mp dlui Ponea Constantin a fost completă, a conținut și raportul de evaluare imobiliară făcut de un expert independent la cererea și cu plata Primăriei Orșova;

- terenul a fost trecut din domeniul public prin hotărârea Consiliului în domeniul privat al orașului și, fiind o extindere de concesiune, face excepție de la lege, nu se face licitație, operează dreptul de preemțiune;

- nimeni, nici Ponea Constantin, Ponea Constantin Ștefan, Popescu Constantin, Duicu Ioan-Adrian nu au făcut vreo presiune, nu i-au influențat, nu le-au sugerat, nu le-au cerut, direct sau indirect vreunui din membrii Consiliului local să dea un vot favorabil pentru extinderea de concesiune solicitată de Ponea Constantin;

- Duicu Ioan-Adrian nu a participat la nicio ședință a Consiliului local Orșova;

- concesiunea nu a fost contestată de nimeni și s-a procedat la cadastrarea acesteia, iar prefectul a validat legalitatea hotărârii Consiliului local;

- s-a respectat procedura la fel ca și în cazul altor concesiuni (extinderea concesiunii – stație de autobuz) a lui Boțilă Eduard;

Asemenea lui Boțilă Eduard, Negulescu Constantin, Nemeș Mihaela Codruța (f. 168 – vol. 14 CAB), Barasaba Toma (f. 240 – vol. 14 CAB), Vesa Ioan (f. 240 – vol. 14 CAB), Sănătescu Viorica (f. 240 – vol. 14 CAB), Iovanovici Oana Mirela (f. 240 – vol. 14 CAB), Neghină Ștefan (f. 240 – vol. 14 CAB), Caprioru Nicolae (f. 240 – vol. 14 CAB), Pătășaru Petre (f. 148 – vol. 14 CAB), Stoica Marius Simion (f. 32– vol. 15 CAB), Papavă Dan Ovidiu (f. 45 – vol. 15 CAB), Ghergulescu Ion (f. 41 – vol. 15 CAB), Sperdea Mircea Ion (f. 39 – vol. 15 CAB), Cergan Adrian (f. 48 – vol. 15 CAB), Guțuleanu Poenaru Sorin Claudiu (f. 37 – vol. 15 CAB), Trușcă Aurelian (f. 43 – vol. 15 CAB), Lăpădătescu Florian (f. 35 – vol. 15 CAB) au votat în sensul extinderii concesiunii solicitate de Ponea Constantin pentru extinderea construcției imobil proprietatea acestuia;

- cererea dlui Ponea a avut avizele comisiei de urbanism, serviciului juridic, comisiei de buget a Primăriei;

- concesionarea este benefică pentru Primărie pentru că îi aduce venituri (Cican Adrian a apreciat ca beneficiul este al concesionarului pentru că redevența este mică);

- prețul a fost corect stabilit, terenul putea fi confundat cu un hotar, aproximativ 242 mp;

- votul în Consiliu a fost la vedere;

- pentru cazuri similare de extindere concesiune cu aceeași procedură s-au mai dat hotărâri de către Consiliu;

- terenul în cauză, neîmprejmuit, neîngrijit de primărie este afectat de alunecări, situat lângă Piața Orșova;

- nu s-a sesizat nicio nelegalitate sau disfuncționalitate în efectuarea procedurii și cu privire la hotărârea Consiliului.

Martorii Nemeș, Basarabă, Iovanovici, Căprioru, Negulescu, în ceea ce-l privește pe Boțilă Marian, au susținut că era cel care semnală neregularitățile, răspundea la întrebările consilierilor, (susținut profesional de soția acestuia Boțilă Elena – șefa serviciului juridic apreciată și respectată), avea calitative slabe, făcea sesizări și plângeri penale, câteodată avea o atitudine manifest publică, deși era secretarul Primăriei; cu privire la **Cican Adrian** s-a susținut că era o persoană impulsivă, nu se înțelegea cu nimeni, avea obiecțiuni la toate hotărârile, venea la ședințe deși era revocat, făcea aprecieri negative și vota, fără ca votul său să fie luat în seamă. Indiferent că proiectul era spre binele comunității, Cican cerea ca proiectul să nu fie votat întrucât era susținut de primarul orașului (PSD), calificat drept o „persoană rea”, aborda permanent numai atitudini critice, asista, revocat fiind, la ședințe și trimitea consilierilor mesaje, sfaturi, critici, presiuni și amenințări, era într-o permanentă competiție cu familia lui Popescu Constantin, vroia să conducă orașul și să se remarc

ca familia cea mai bogată din zonă, era negativist, certăreț, considerând că numai el avea dreptate, iniția plângeri penale consilierilor, încercând să schimbe majoritatea în Consiliul local.

La Parchet și în instanță s-au mai audiat martorii Enea Alina Maria (2.04.2014 – f. 75 – vol. 37 dup și 3.02.2017, f. 89 - vol. 18 C.A.B.), Ianoși Ion (2.04.2014 – f. 77 – vol. 37 dup și 19.07.2016 – f. 247 – vol. 15 CAB) care au arătat:

Și la Parchet și în instanță, **Enea Alina Maria** a declarat că în ce privește concesionarea suprafeței de teren la solicitarea dlui. dr. Ponea Constantin, funcționarii au pregătit documentele pentru concesionare, acestea au fost puse la dispoziția Secretarului Primăriei de către arhitectul șef Ianos Erica, s-a pregătit proiectul de hotărâre redactat de Gabor Cecilia și înaintat primarului, cu punerea pe ordinea de zi a ședinței Consiliului;

- documentația a fost completă, nu au existat niciun fel de discuții în Consiliu și avizarea s-a dat în condiții de legalitate;

- există o divergență între Primărie și Oficiul de cadastru, care nu aplică prevederile legale și o hotărâre judecătorească care atestă că terenurile din Orșova aparțin domeniului public al orașului;

- de la apariția Legii nr.18/1991, terenurile aflate sub jurisdicția Primăriei Orșova aparțin domeniului privat al acesteia;

- nu a existat nicio ingerință, influență, sprijin în a se determina altfel decât legal concesionarea terenului în vederea extinderii construcției proprietatea concesionarului (o concesionare directă, care nu implică organizarea unei licitații);

- nu are cunoștință ca Popescu Constantin să fi intervenit asupra consilierilor locali pentru un vot favorabil pentru dl dr. Ponea;

- martora și familia acesteia nu datorează nimic lui Popescu Constantin, astfel încât este de neînțeles că s-a afirmat că aceasta s-ar afla între persoanele obediente lui Popescu, pe care de altfel soțul martorei nici nu-l cunoaște;

- din 18.04.2013, îndeplinește și atribuțiile de secretar al Primăriei unde este consilier juridic din 2006; până la acest moment l-a mai înlocuit temporar pe Boțilă Marian;

- terenul obținut ca urmare a unei licitații, în suprafață de 280 mp, pentru care plătește redevență anual nu a fost obținut prin concesionare directă;

- Cican Adrian a fost revocat din funcție pentru incompatibilitate, contestația acestuia fiind respinsă de instanță;

- în practica Consiliului, concesiunile directe sunt benefice pentru bugetul Orșovei, și întrucât se poate solicita o concesiune legală doar pentru împrejmuire sau amenajare, nu este necesar certificat de urbanism obligatoriu când aceasta vizează extinderea construcției;

- terenul dlui Ponea este alăturat casei acestuia, nu se află în centrul orașului unde sunt Primăria, Judecătoria;

- hotărârea de concesionare cu nr.42 nu a fost contestată de nicio persoană.

Ianoși Ion, și la Parchet și în instanță, a declarat că într-o vizită făcută la Popescu Constantin s-a întâlnit cu mai multe persoane la un pahar de vin – Manea Ion, Duicu Ioan Adrian, Ponea Constantin Ștefan unde nu s-a discutat nimic despre concesionarea vreunui teren lui Ponea Constantin, ci de vizita oficială în Serbia a primarului;

- de la soția acestuia, arhitect șef al Orșovei, Ianoși Erica a aflat de existența unei astfel de solicitări, despre care i-a spus că îndeplinește condițiile prevăzute de lege și s-au respectat procedurile legale;

- nu a auzit că s-ar fi făcut presiuni, s-ar fi exercitat influențe din partea cuiva sau a lui Popescu pentru a se aviza de către Consiliu această concesiune;

- relațiile dintre martor și Duicu și Popescu Constantin sunt de simple cunoștințe.

La cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA s-au audiat și martorii Mednyanszky Ștefan Ladislau (19.07.2016, f. 247 - vol. 15 CAB), Fănuță Maria Magdalena (7.07.2014 – f. 65 - vol. 2 dup și 4.07.2016 – f. 135 – vol. 15 CAB) și Viziru Mihaela Cosmina (f. 74 – vol. 2 dup și la 22.04.2016 – f. 186 – vol. 13 CAB).

Martorul **Mednyanszky Ștefan Ladislau** a dat mai multe declarații la Parchet, de fiecare dată pe alte subiecte fie în calitate de martor, fie de suspect;

- în data de 3.04.2014 a fost adus de mascați la DNA, fără a fi fost citat în prealabil, împreună cu alte două colege Popescu Dana – director economic și Șocălte Silvia și cu Duicu Ioan-

Adrian, au fost duși într-o cameră unde așteptau încă 23 de persoane; nu au avut posibilitatea să-și procure mâncare, apă, toată noaptea a stat pe un scaun, iar la ora 7 dimineața a fost audiat ca suspect, declarație în această calitate a mai dat și în iunie-iulie 2014;

- până să devină Secretarul județului Mehedinți (2013), martorul a practicat avocatura și l-a asistat pe Duicu Ioan Adrian în cauzele sale judiciare;

- ulterior, cauzele lui Duicu au fost preluate de avocatul Stănoiu Cristian care s-a ocupat și de dosarul în care s-a contestat raportul ANI de incompatibilitate;

- Stănoiu, ca avocat, s-a ocupat și de formularea unei cereri de strămutare care a fost întocmită potrivit dispozițiilor legale și a cărei soluție nu-i era cunoscută la data declarației în instanță;

- niciodată Duicu Ioan-Adrian nu i-a cerut să contacteze pe judecătorul care instrumenta cauza la C.A Craiova, sau pe șefa Secției de contencios administrativ a Curții, Ponea Georgeta ori pe Fănuță Maria Magdalena;

- nu a avut cunoștință care a fost motivul retragerii cererii de strămutare;

- martorul nu a avut decât relații instituționale cu Ponea Constantin Ștefan și niciodată Duicu nu i-a cerut să-l contacteze și ca acesta să intervină prin sora sa să obțină de la judecătorul cauzei o soluție favorabilă;

- martorul este cel care, în ziua pronunțării, sau mai târziu l-a anunțat pe Duicu de soluția obținută, verificând site-ul Curții sau apelând la un coleg avocat să verifice condica instanței.

Fănuță Maria Magdalena și-a menținut declarația dată la Parchet la 7.07.2014 (f. 65 – vol. 2 dup) cu ocazia audierii de instanță la 4.07.2016 (f. 135 – vol. 15 CAB).

Martora a declarat că este în relații colegiale cu Ponea Adina Georgeta, că există apeluri între acestea, în general legate de program, familie etc, că în secție, în biroul său a discutat cu unii dintre colegi probleme de drept, fără să se antepună, că motivarea hotărârii s-a fundamentat pe probatoriul din dosar;

- martora nu l-a cunoscut pe Duicu Ioan-Adrian, acesta nu s-a prezentat la proces;

- cu ocazia discuțiilor teoretice, Ponea Adina Georgeta nu a participat și nici nu a fost abordată pe acest subiect de martoră, inclusiv după pronunțarea hotărârii.

Și la Parchet și în instanță martorii Ponea Ana (20.06.2014 – f. 102 – vol. 2 dup și 25.03.2016 – f. 117 – vol. 13C.A.B.), Ponea Constantin (24.06.2014 – f. 100 – vol. 2 dup și 25.03.2016 – f. 119 vol. 13 CAB) și Ponea Adina Georgeta (3.07.2014 – f. 96 – vol. 2 dup –și 25.03.2016 – f. 117 – vol. 13 CAB) s-au prevalat de dispozițiile art. 117 C.pr.pen.

Între martorii propuși de inculpatul Ponea Constantin Ștefan s-a audiat și martora **Viziru Mihaela Cosmina** care la Parchet (f. 74 – vol. 2 dup) și instanță (f. 186 - vol. 13CAB) a declarat:

- este consilier din februarie 2013 în Cancelaria Prefectului; martora are ca atribuții pregătirea ședințelor cu participarea prefectului, asigură contactele cu instituțiile subordonate prefecturii etc.;

- prin natura atribuțiilor de serviciu îi cunoaște pe Duicu Ioan-Adrian din 2009 ca șeful unei formațiuni politice și apoi ca președinte al Consiliului județean și pe Ponea Constantin Ștefan – șeful IPJ Mehedinți și membru al Consiliului prefectural pe situații de urgență;

- în cursul anului 2013, Duicu Ioan-Adrian a vorbit de pe telefonul mobil al acesteia cu Ponea Constantin Ștefan, convorbire al cărei conținut nu îi este cunoscut;

- sunată fiind de Ponea Constantin Ștefan, martora i-a comunicat că Duicu urma să-l contacteze ulterior;

- în cursul aceluiași an, în mai, martora a primit pe numărul său de mobil un mesaj sms cu numele: „Ana” și un număr de telefon pe care l-a retransmis lui Duicu, deși nu fusese avertizată de această corespondență;

- martora i-a mai pus lui Duicu la dispoziție telefonul fără a cunoaște conținutul convorbirilor acestuia;

- martora a fost consilier la cabinetul lui Duicu, detașată la cancelaria Prefectului; Duicu obișnuia să-i folosească telefonul pentru diverse convorbiri; Ponea Constantin Ștefan, când nu-i răspundea Duicu la telefon, îi trimitea martorei un sms ce era apoi retransmis destinatarului;

- nu a avut sentimentul că Duicu îi folosea telefonul pentru că al lui era mai vizat, în situația în care Ponea nu-l găsea la telefon pe Duicu, o suna pe martoră, iar Duicu îl resuna pe Ponea de pe telefonul martorei;

- Duicu avea convorbiri de pe telefonul mobil al martorei, de la telefonul biroului ei sau al lui, timp în care martora se ocupa de problemele de serviciu la cabinet;

- Duicu a spus la ședințele cu directorii, primarii, deconcentrate că dacă nu reușesc să-l contacteze la telefonul său pentru vreo problemă să o contacteze pe martoră, aceasta utilizând un singur telefon mobil;

- la semnarea declarației de la Parchet nu a realizat că s-a consemnat altfel decât a declarat și susținut la audiere;

- Ponea venea la Duicu cu ocazia problemelor de serviciu;

- contrar celor consemnate în declarația de la Parchet, sms-ul trimis martorei de Ponea cu un nr. de telefon și numele de Ponea Ana retransmis de ea lui Duicu nu a fost expediat în aceeași zi când Duicu l-a căutat pe Ponea pe telefonul martorei;

- înainte de a retransmite mesaje, martora le citea și apoi le redirecționa spre Duicu.

În cauză s-a administrat la cererea inculpatului Ponea Constantin Ștefan și proba cu expertiza evaluatorie imobiliară a suprafeței de teren de 242 mp ce a făcut obiectul concesiunii pentru extinderea construcției proprietatea concesionarului Ponea Constantin.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a concluzionat în sensul admiterii acestei probe și, la cererea acestuia s-a încuviințat pentru Parchetul de pe lângă Î.C.C.J – DNA un expert parte Barbu Ana Maria Daniela la care după depunerea punctului de vedere al Parchetului s-a renunțat urmare a participării expertului parte la concursul organizat de DNA în vederea angajării ca specialist în cadrul acestei instituții.

S-a încuviințat expert parte și pentru inculpatul Ponea Constantin Ștefan în persoana lui Danciu Dănuț ale cărui opinii s-au depus la dosar.

Așa cum s-a arătat, la întocmirea mapei de documente ce a însoțit proiectul de hotărâre pentru concesionarea terenului în discuție, s-a întocmit un raport de evaluare la cererea Primăriei Orșova, de către expertul Ion Cristian Viorel.

Pe parcursul urmăririi penale specialistii Postelnicu Doru și Oltei Radu Cristian din cadrul DNA au întocmit un raport de evaluare imobiliară în baza Ordonanței și a documentelor remise de procurorul de caz.

În instanță, s-a desemnat ca expert pentru efectuarea expertizei Dunăreanu Raluca Ioana, care a întocmit raportul și a răspuns la obiecțiunile experților parte.

Curtea a omologat raportul de expertiză depus la dosar prin care s-a stabilit în raport de obiectivele încuviințate că: redevența anuală este de 26.700 ron (110,13 mp) echivalentul a 6100 euro (25.05 euro/mp) și că diferențele valorice constatate (<20%) se înscriu în marja de precizie acceptabilă – specifică metodelor și tehnicilor de evaluare. De asemenea s-a precizat că „evaluarea este o estimare și nu o cântărire exactă, astfel încât expertul a apreciat că nu au fost produse prejudicii economice în speța de față”.

S-a mai arătat în expertiză că terenul are o formă neregulată, este greu de organizat, permite doar o extindere a construcției existente, se află într-o zonă afectată frecvent de viituri, neconsolidat și este traversat de trei căi de acces (vol. 17,19,20 – C.A.B. – f. 193-427, f. 252-261 și f. 22-24).

*

* *

Curtea după finalizarea administrării probatoriului în baza art.387 coroborat cu art.388 C.pr.pen. a declarat deschise dezbaterile pe fondul cauzei.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a solicitat condamnarea inculpatului **Ponea Constantin Ștefan** pentru săvârșirea infracțiunii de **trafic de influență** prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. și a infracțiunii de **cumpărare de influență** în temeiul art.292 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 C.pen., faptele fiind descrise în Capitolul 1 din Rechizitoriu, aflate în concurs ideal.

S-a apreciat că față de regimul sancționator al concursului de infracțiuni, legea penală mai favorabilă este legea veche (Codul penal 1969).

S-a prezentat pe scurt situația de fapt care se rezumă la interesele comune de trafic și cumpărare de influență ale lui Ponea și Duicu.

Duicu era interesat de soluționarea favorabilă a dosarului în care ANI susținea existența unui conflict de interese în care se afla acesta, dosar aflat pe rolul C.A. Craiova, în legătură cu care s-au făcut cereri de strămutare; despre acestea a relatat martorul Mednyanszky. O soluție nefavorabilă putea conduce la revocarea din funcția de Președinte al Consiliului Județean Mehedinți a lui Duicu Ioan-Adrian.

Din acest moment au început convorbirile și negocierile cu inculpatul Ponea Constantin Ștefan, astfel cum rezultă din interceptări, din datele de trafic, frecvența convorbirilor.

S-a afirmat că nu a reieșit că cei doi se aflau în relații apropiate ca să se justifice că se sunau în concediu să-și comunice diverse chestiuni. Convorbirile cu Ponea sunt în perioada când se judeca dosarul lui Duicu care, în dorința de a lua legătura cu persoanele care îl puteau ajuta în demersurile sale, s-a deplasat la domiciliul părinților lui Ponea și a luat legătura cu mama acestuia, contrar afirmațiilor că s-ar fi întâlnit întâmplător în fața casei ei.

Extrem de relevante, în aceeași perioadă, sunt traficul de date și de convorbiri sau mesaje sms dintre Ponea și sora lui, urmate de discuțiile cu Duicu.

Tot din datele de trafic și convorbiri rezultă că erau frecvente discuțiile dintre Duicu și Mednyanszky, în perioada cererilor de strămutare formulate la Înalta Curte de Casație și Justiție, urmate de contactele telefonice cu Ponea.

Rudele lui Ponea s-au prevalat de dreptul la tăcere și nu au dat prioritate aflării adevărului în cauză.

Duicu s-a obligat ca Ponea să fie numit într-o altă funcție, soția acestuia să fie promovată și să i se concesioneze tatălui lui Ponea un teren, în condiții ce excedau cadrului legal.

S-a susținut de procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA că din convorbiri rezultă explicit cum Ponea îi spune lui Duicu că vrea acel teren pentru tatăl său și în acest sens Duicu ia legătura cu Popescu Constantin.

„În ceea ce privește poziția pe care inculpatul o avea, învederează procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, au fost audiați în fața instanței funcționari înalți din cadrul Ministerului de Interne, care au arătat că inculpatul le-a solicitat, că s-a dorit și a fost în discuție la un moment dat, chiar la solicitarea lui Duicu, această mutare a inculpatului Ponea la București într-o funcție destul de importantă”. Ponea nu a mai dorit această mutare, nefiind sigur de promovarea soției, dar acest lucru nu are relevanță, ci doar că s-a ajuns la acest punct.

În funcția respectivă nu se ajungea prin concurs, cum s-a încercat a se acredita ideea, ci la propunerea lui Petre Tobă, cum a afirmat acesta, de ministrul de interne.

Duicu a vorbit cu Petre Tobă, dar și cu martorii Dumitrescu și Andreescu, iar martorii audiați în instanță susțin actul de sesizare.

Din convorbirile telefonice și datele de trafic rezultă că Duicu discuta cu Ponea și apoi suna persoane influente pentru Ponea.

În ce privește folosul reprezentat de promovarea soției lui Ponea, s-au audiat martori – grefieri, funcționar de la CSM și de la Ministerul Justiției. „Se pare că a existat acel document, fiind înscrisuri la dosar în acest sens, dar lucrurile au căpătat o turnură misterioasă de la un anumit moment, dar este cert că a existat această propunere de numire în funcție de procuror șef secție judiciar la DNA a soției inculpatului Ponea”.

Înscrisurile existente la dosar, respectiv raportul de evaluare ANI – dosarul nr.1181/54/2012, obiectul conflictului de interese, cererea de strămutare formulată de ANI, toate acestea demonstrează situația premisă, contextul și ulterior, chiar perioada infracțională în care s-au desfășurat evenimentele. Din declarațiile martorilor rezultă vinovăția inculpatului Ponea Constantin Ștefan și se impune condamnarea inculpatului pentru infracțiunile aflate în concurs și reținute în sarcina acestuia.

Concluziile scrise depuse la dosar (f. 131-170) conțin redarea integrală a Rechizitoriului ce cuprind descrierea faptelor incriminate (f. 27-29,39,58-60,68,73 R) transcrierea unor convorbiri telefonice (excluse din probatoriu la 28.11.2014) dintre Duicu Ioan-Adrian și Mednyanszky Ștefan

Laurențiu (f. 30-33 R) cu Doru Dumitrescu (f. 41-45, f. 77,82 R), cu Ponea Constantin Ștefan (f. 63, 67, 69, 71, 74, 78,79,80,81 R), cu Ponea Ana (f. 70 R), cu Viziru Mihaela Cosmina (f. 65, 66, 67 R), cu Ionel Georgescu (f. 79, 83 R), cu Adi Bădescu (f. 83-86 R) și listă de probatorii în susținerea acuzațiilor în ceea ce îl privește pe Ponea Constantin Ștefan:

- Raportul de evaluare ANI (f. 272-274 – vol.2 și f. 47-51 – vol.10 dup);
- dosarul în copie nr.1181/54/2012 (f. 34-242 – vol.10 dup);
- cererea de strămutare formulată de ANI (f. 5-15 – vol.10 R și f. 16-17 – vol.10 dup; f. 215-216 – vol.10 dup; f. 23 – vol.10 dup; f. 24 – vol.10 dup);
- certificat de grefă (f. 20 – vol.10 dup; f. 33 – vol.10);
- încheiere din 19.03.2013 din dosarul nr.1181/54/2012 (f. 210 – vol.10 dup);
- convorbiri înregistrate pe mandate de siguranță națională (vol.13 – date trafic, f.14, f.108.109 – vol.d dup; f. 23 – vol.10 dup) sms-uri – vol.13 dup;
- decizia civilă nr.212 din 21.05.2013 din dosarul nr.1182/54/2012 (f. 228-237 – vol.10 dup);
- înscris ECRIS (f.188 – vol.10 dup);
- adresă C.A. Craiova – fișe ECRIS (f.175-178 – vol.13 dup);
- adresă CSM nr.35065/24.04.2014 a CSM (f. 245-254 – vol.2 dup), fișa lucrării nr.78633/2012 (f. 56 – vol.2 dup);
- corespondența și documentele CSM (f.258-265 – vol.2 dup);
- declarații martori transcrise din Rechizitoriu în concluziile scrise și a celor audiați de instanță.

Concluziile nu cuprind nicio referire la probele administrate în instanță, pe parcursul cercetării judecătorești: declarații de inculpați, de martori, expertiză de evaluare teren, înscrisuri și nu exprimă nicio analiză sau vreo evaluare din perspectiva acuzații.

În finalul concluziilor scrise se solicită aplicarea legii vechi (Codul penal 1969), ca fiind legea mai favorabilă, raportat la regimul sancționator al concursului de infracțiuni comise cu vinovăție de inculpatul Ponea Constantin Ștefan.

Inculpatul, prin avocat a solicitat înlăturarea interceptărilor efectuate în baza Legii nr.51/1991, astfel cum s-a cerut încă din camera preliminară și să se aplice decizia Curții Constituționale a României în speță, care a constatat neconstituționalitatea prevederilor art.142 alin.1 C.pr.pen. și încălcarea dispozițiilor art.138-146 C.pr.pen., făcând imposibilă utilizarea acestor probe în procesul penal. Cererea a fost formulată în termenul prevăzut de lege.

Apărarea a solicitat achitarea în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. a inculpatului Ponea Constantin Ștefan pentru infracțiunile ce i s-au reținut în sarcină.

S-a prezentat situația de fapt și s-a precizat că expunerea faptelor în oglindă contravine reglementărilor legale, inclusiv folosirea termenului „corelativ”, care are o semnificație neavenită în speță, pentru că el presupune o relație reciprocă, ceva ce nu poate exista fără altceva, ceea ce nu poate fi acceptat în temeiul legii.

Cele două infracțiuni sunt autonome, distincte, incriminate separat.

Infracțiunea de cumpărare de influență nu este o variantă a traficului de influență, iar procurorul nu poate valorifica aceeași situație de fapt de două ori, cu o dublă sancționare a aceleiași fapte, fiind încălcat principiul „non bis in idem”, astfel cum este definit în art.4 din Protocolul 7 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

S-a referit la elementul material al infracțiunii de trafic de influență care se traduce în acțiunea de traficare a influenței în modalitățile prevăzute, alternativ, de lege.

Inițiativa săvârșirii infracțiunii aparține traficantului când este vorba de pretindere, sau cumpărătorului de influență interesat de primirea sau acceptarea promisiunii de bani sau foloase.

Deși procurorul a reținut în cauză două stări de fapt ireconciliabile, ele sunt reduse la o situație de fapt valorificată atât ca trafic de influență cât și ca infracțiunea de cumpărare de influență, ceea ce duce la concluzia că săvârșirea traficului de influență este automat urmată de cumpărarea de influență, ceea ce excede oricărei variante legale.

Probele din dosar nu confirmă acuzațiile aduse lui Ponea Constantin Ștefan.

S-a susținut că urmărirea penală s-a derulat cu încălcarea exigențelor art.110, 285 alin.1, 2 C.pr.pen., art.305 alin.2, 3 C.pr.pen., art.306 alin.1, 3, 5 C.pr.pen. și art.309, 323 C.pr.pen., aflate în corelație cu art.5 și 6 paragraf 2 și 3 și art.8 din CEDO.

Cele două mandate de siguranță națională au fost emise pe numele inculpaților Duicu și Popescu Constantin cu mult înainte de declanșarea procesului penal la 30.10.2013.

Nu există nicio diferență de conținut, nu se indică nici un act premergător sau vreun mijloc de probă care să fi condus la începerea urmăririi penale de la momentul sesizării din oficiu 30.10.2013, al actelor premergătoare urmăririi penale, anterior datei de 1.02.2014, și al Ordonanței din 13.02.2014, în care se prevăd expres faptele pentru care s-a început urmărirea penală.

La dosar nu se regăsesc procesele-verbale ale transcrierii convorbirilor interceptate cu autorizarea Curții de Apel București din perioada 30.10.2013 – aprilie 2014 în ce-l privește pe Ponea și familia acestuia.

Procurorul a precizat încă din camera preliminară că după sesizarea organelor de urmărire penală și anterior începerii urmăririi penale n-au fost realizate decât interceptări de convorbiri telefonice.

Fără să existe alte probe decât cele chiar de procuror prezentate, la 2.04.2014 s-a dispus efectuarea, în continuare, a urmăririi penale cu privire la cele două infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Ponea cu trimitere la date și probe care nu sunt indicate, individualizate și care nu se regăsesc în cauză.

Odată cu începerea perchezițiilor domiciliare din 2.04.2014, informații cu caracter secret de serviciu, pasaje din convorbiri interceptate au fost scurse spre media, încălcându-se grav prezumția de nevinovăție a lui Ponea, expus public încătușat cu mâinile la spate, prin aplicarea unui tratament degradant în vădită contradicție cu normele CEDO.

Rechizitoriul este narativ, bazat pe supoziții, presupuneri, interpretări subiective și este lipsit de claritate, de analiza fiecărei infracțiuni sub aspectul elementelor constitutive.

Pentru cumpărarea de influență nu există nici măcar o expunere a situației de fapt, nu se arată care sunt probele prin care ea este dovedită, nu rezultă când și unde Ponea i-a promis lui Duicu că va obține o soluție favorabilă.

La fila 33 din Rechizitoriu, procurorul susține că obiectul promisiunii făcute de Duicu este de fapt cel pretins de Ponea în schimbul soluției favorabile din dosarul nr.1181 al Curții de Apel Craiova, pentru ca la fila 87 verso rechizitoriu să se afirme că Ponea a pretins și primit de la Duicu mai multe foloase pentru a-l determina pe funcționarul public (judecătorul de la Curtea de Apel Craiova) să facă acte care intră în atribuțiile acestuia de serviciu.

Frecvent se folosește o sintagmă cu un caracter generic: „așa cum va reieși din cele ce vor fi prezentate mai jos”, fără ca „mai jos” să prezinte ceva concret, material din activitatea infracțională ori probatorii.

Din împrejurarea că sora lui Ponea deținea funcția de președinte al Secției de contencios administrativ a Curții de Apel Craiova, procurorul vrea să se înțeleagă că Ponea ar fi pretins față de Duicu că ar avea influență asupra judecătorului, dar nu rezultă din nicio probă când acesta ar fi afirmat că are influență, unde, momentul, când a susținut că ar avea o asemenea influență.

Aceste circumstanțe, inexistente în realitate, sunt doar supoziții rediate la filele 29-33 din rechizitoriu, încălcându-se drepturile prevăzute de art.24 din Constituție. Din convorbirile interceptate, excluse de instanță, dintre Duicu și Mednyanszky nu rezultă nimic în legătură cu Ponea, dar ele sunt prezentate ca fiind probele ce dovedesc că Ponea a pretins că are influență asupra judecătorului. Prin declarația sa, acest martor a infirmat susținerile procurorului de la fila 31 verso din rechizitoriu cu privire la o convorbire inexistentă, presupus extrasă din datele de trafic conform art.5 alin.2 din legea nr.505/2004 și nu din listingurile comerciale.

Deși nu există o convorbire dintre Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena, motiv pentru care nu există nicio transcriere a acesteia, procurorul face trimitere la ea și încearcă să creeze conexiuni din simplul fapt că frații Ponea se aflau în același timp în locuința părinților și deci astfel s-a consumat infracțiunea de trafic de influență și în contextul unei convorbiri a surorii lui Ponea cu judecătorul cauzei lui Duicu.

Inculpatul, prin avocat, a continuat prin a afirma că aceleași formulări ambigue se folosesc pentru a invoca faptul că Duicu a pretins față de Ponea că își va exercita atribuțiile de serviciu pentru realizarea foloaselor pretins promise lui Ponea.

Nu sunt descrise nici împrejurările, momentul, locul unde și cum Ponea ar fi pretins aceste foloase, de unde rezultă astfel de acte materiale din probele administrative.

Pe de o parte, procurorul afirmă că Ponea l-a asigurat pe Duicu că are influență asupra judecătorului să dea o soluție bună, pentru ca apoi să precizeze că Duicu nu avea certitudinea în sensul că va obține o soluție favorabilă.

Până la trimiterea în judecată, procurorul nu a stabilit cu claritate situația de fapt a fiecărei infracțiuni reținute în sarcina lui Ponea, în sensul că nu este determinat cine, cui a pretins, ce a pretins mai înainte, cine a primit, cine nu a respins, despre ce foloase era vorba. Nu a făcut referiri punctuale la mijloacele de probă și cu care din fapte se află în corelație.

Se redau în rechizitoriu pasaje, frânturi de convorbiri telefonice, înlăturate de instanță, cu o interpretare personală pentru a le da sensul care ar corespunde a ceea ce susține procurorul ca acuzație, dar care nu derivă din presupusa conversație.

Nu rezultă din probele reproduse secvențial în rechizitoriu că Ponea ar fi pretins cele trei foloase.

Referitor la menținerea/mutarea lui Ponea la București se invocă drept mărturie, declarația martorului Tobă, care face afirmații contrare celor redată în Rechizitoriu, inclusiv pe competențele celui care putea să execute această acțiune.

Tobă Petre spune explicit că nu a avut decât o discuție protocolară cu Duicu, nu s-a pomenit de soția lui Ponea, Duicu nu i-a făcut nicio solicitare cu privire la niciunul dintre soții Ponea și nu i-a înmănat nici un document.

Andreescu Anghel declară că Duicu nu i-a propus niciodată mutarea lui Ponea și că el este cel care a avut o astfel de inițiativă, pe care Ponea a declinat-o.

Nu rezultă din probele pe care le invocă procurorul că Ponea ar fi solicitat sprijin pentru ca soția sa să fie mutată în București, într-o funcție de conducere la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA. Susținerea procurorului nu are în vedere faptul că fiul dnei Ponea se mutase cu școala în Craiova, iar Ponea refuzase oferta lui Andreescu.

Duicu, în toate declarațiile, în toate fazele procesuale a arătat că Ponea nu i-a cerut nimic, iar acesta la rândul său nu i-a promis nimic, nici în legătură cu soția acestuia.

Până și procurorul, în concluziile orale, a afirmat că „se pare că a existat un document”, în condițiile în care cere instanței o soluție de condamnare.

S-a invocat adresa nr.35065 pentru a susține înaintarea propunerii privind-o pe Ponea Elisabeta la Administrația Prezidențială, când de fapt se referă la o activitate informală a ministrului justiției. Lucrarea 78633 de la Cabinetul ministrului, expediată la 4.09.2013, nu reprezenta decât o fișă a lucrării, fără numele vreunei persoane și care nu a fost identificată în documentele cancelariei ministeriale și nici nu s-a regăsit la CSM.

O situație nebuloasă stă la baza unei acuzații grave pentru care se cere pedeapsă cu închisoarea.

Martorul Fulger Ionuț Cosmin, grefier la CSM, vine să confirme această situație care ridică întrebări și niciun răspuns.

Și martora Budescu Elena, șefa cabinetului ministrului, invocă emiterea unei adrese cu nr.35065 înaintată la DNA, dar care la rândul ei nu a fost găsit.

Traficul de influență de care e acuzat Ponea Constantin Ștefan nu este absolut deloc probat; nu a existat nicio discuție dintre inculpat și magistratul Fănuță, nu rezultă să fi existat vreo discuție dintre martor și sora lui Ponea pe soluția din dosar; nu există vreun sms de la Ponea, din Rusia, pentru Duicu privind soluția dosarului.

Procurorul a denaturat fapte reale, concrete, obiective, prin susținerile sale dându-le o conotație penală.

Nici cel de-al treilea zis „folos” nu este dovedit în cauză, câtă vreme atât martorii Manea Ion, Ianoși Ion și Duicu Ioan-Adrian au declarat că la 25.04.2013 nu s-a discutat nimic despre concesiunea terenului pentru tatăl inculpatului Ponea, că Duicu a aflat la DNA de această solicitare.

Membrii Consiliului local au declarat că nu au fost influențați în votul lor, nu au existat presiuni să se avizeze această concesiune.

Terenul concesionat nu aparține domeniului public al statului, ci al celui privat al mun. Orșova, cum s-a statuat prin acte normative și sentința civilă nr.641/27.10.2009 a Judecătorei Orșova.

Popițu Ilie, registrator șef la Oficiul Registrului Cadastrului a recunoscut că deși cunoaște sentința judecătorească, nu a pus-o în aplicare întrucât mai trebuie emise de Primărie alte acte administrative.

Boțilă Marian, martor în cauză a confirmat că terenurile aparțin domeniului privat al municipiului Orșova.

Procedura de concesionare a fost legală, iar martorul Cican Adrian nu a făcut afirmații care să contrazică restul probatoriului.

Inculpatul, prin avocat, a invocat raportul Comisiei de specialitate, adresele nr.5931 și 11551/2014, din 2015, prin care s-au concesionat terenuri, procesele-verbale ale ședințelor ordinare ale Consiliului local, hotărârea din 30.04.2013 a acestuia.

Evaluarea făcută de expertul independent Ion Cristian Viorel a fost una corectă, atât în stabilirea valorii redevenței, cât și a duratei acestei plăți.

Între valoarea de 25.000 lei stabilită de expertul Ion Cristian Viorel, cea a specialistului DNA de 28.000 lei, suma stabilită prin expertiză în instanță de 26.700 lei redevență este în măsură să se înscrie în marja de precizie acceptabilă specifică metodelor și tehnicilor de evaluare.

Expertul a explicat că acest teren are o formă neregulată, se află într-o zonă frecvent afectată de viituri, este neconsolidat, este construibil, condiționat în vederea extinderii de o construcție preexistentă.

În lumina tuturor acestor considerente s-a solicitat achitarea inculpatului în baza art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. pentru ambele infracțiuni reținute în sarcina lui Ponea Constantin Ștefan.

În concluziile scrise s-a făcut o evaluare punctuală a probatoriului, o analiză concretă a elementelor constitutive ale celor două fapte deduse judecării.

În ultimul cuvânt, inculpatul a susținut că nu este vinovat de nicio faptă penală, nu a săvârșit nicio contravenție în 42 de ani de viață și 20 de ani de carieră; nu sunt probe care să susțină acuzațiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA.

Toată cariera și-a clădit-o pe muncă și corectitudine, a beneficiat de apreciere profesională, a participat la cooperări internaționale.

A refuzat propunerea secretarului de stat Andreescu de a lucra în IGPR.

Soția sa a participat la o procedură inițiată de Ministerul Justiției la propunerea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, care nu s-a finalizat.

Relațiile cu Duicu au fost instituționale și niciodată nu i-a cerut vreun favor.

Terenul concesionat tatălui său era folosit gratuit de acesta de 25 de ani și problemele ce țineau de consolidarea clădirii, față de alunecările de teren, au determinat formularea unei cereri pentru concesionare a două fâșii de teren, alipite de imobilul proprietatea părinților.

Timp de 6 luni s-a aflat, din octombrie 2013 – martie 2014 sub urmărire prin orice mijloace tehnice, el și familia acestuia.

Fără să fie citat, s-a trezit într-o procedură judiciară și în 30 de minute a fost luat de mascați, dus la DNA în București unde după 12 ore, la 0:30 a devenit suspect, inculpat și reținut, încătușat, plimbat în fața presei, având sentimentul unei condamnări prin oprobriul public declanșat spectaculos.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea urmează să constate următoarele:

În Capitolul I al Rechizitoriului nr.321/P/2013, procurorul a descris situația de fapt vizând activitatea infracțională presupus săvârșită de inculpatul **Ponea Constantin Ștefan**, de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C.pen. și cumpărare de influență prevăzută de art.292 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C.pen.

Între cele 90 de pagini ale Capitolului 2 al rechizitoriului, 25 de pagini fac referire la inculpatul Ponea Constantin Ștefan ori fac trimitere la acte presupus infracționale ce ar fi fost comise de acesta (f. 33,42-45, 51,54,58-60, 62,63,65-78 și 90).

Faptele penale de care este acuzat inculpatul Ponea sunt grefate pe expunerea descriptiv-narativă a infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului Duicu Ioan Adrian.

Acuzarea a constatat (f. 88 R) că fapta inculpatului Ponea Constantin Ștefan de a pretinde și primi, în parte, de la Duicu Ioan-Adrian mai multe foloase (menținere, apoi promovare a inculpatului, numirea soției într-o funcție de conducere în DNA și concesionarea a două suprafețe de teren tatălui său) pentru a determina un funcționar public, asupra căruia a lăsat să se creadă că are influență (judecător la Curtea de Apel Craiova) să facă acte care intră în atribuțiile acestuia de serviciu (soluție favorabilă pentru Duicu Ioan-Adrian) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 alin.1 C.pen.

Textul legii prevede că infracțiunea se realizează în trei modalități: - **pretindere, primire ori acceptare**; aceste acte se execută direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul și vizează bani sau foloase pentru persoana care are sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care **promite** că îl va determina pe acesta (funcționarul public) să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

În speță, dat fiind calitatea celui asupra căruia se permite să se intervină, respectiv asupra actelor emise de un funcționar public, sunt aplicabile, potrivit acuzării, prevederile art.6 din Legea nr.78/2000, care fac trimitere la infracțiunile de corupție, între care și traficul de influență reglementat de Codul penal.

Faptele se circumscriu unei perioade anterioare modificării Codului penal (1969) însă în Rechizitoriu, în temeiul art.5 alin.1 C.pen. s-a apreciat, fără a se argumenta, că legea mai favorabilă pentru inculpat este legea penală nouă, intrată în vigoare la 1.02.2014.

Săvârșirea acestei infracțiuni de pericol presupune o atingere adusă relațiilor sociale de la nivelul instituțiilor publice, private, protejate prin lege și care trebuie să se bucure de respectul tuturor în exercitarea activităților ce incumbă funcționarilor publici.

O condiție identificată nu numai la nivel teoretico-juridic, este aceea ca subiectul activ al infracțiunii (care poate fi orice persoană) să se afle în relații bune, cu cel cu privire la care are influență sau lasă doar să se creadă că are influență când pretinde, primește sau acceptă bani sau un folos pentru sine, pentru altul ca să-l determine să îndeplinească actul dorit de orice natură ar fi acesta. Subiectul activ trebuie să se bucure de încrederea funcționarului, acesta să nu dezmință când cineva afirmă că el (autorul) are trecere la funcționarul respectiv.

Înțelegerea delictuoasă dintre autorul infracțiunii și cel căruia îi revine folosul, oricare ar fi acesta, are ca motiv determinant – **influența**.

Un alt aspect definitoriu se referă la funcționarul care-și desfășoară activitatea în cadrul instituției și face posibilă realizarea actului urmărit; influența trebuie exercitată asupra funcționarului, înainte ca acesta să fi îndeplinit actul ce constituie obiectul influenței.

Infracțiunea se consumă în condițiile acordului de voință punctual, o convenție ilicită care se realizează în modalități alternative și care presupune ca subiectul activ să acționeze cu intenție directă, pentru atingerea unui anumit scop.

Elementele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență cumulativ întrunite se referă, între altele, la discuțiile dintre cei implicați, care trebuie să fie relevante sub aspectele definitorii ale infracțiunii – să pretindă o sumă de bani, să aibă **credibilitate** subiectul activ că se află în relații de o anumită natură sau nivel, pentru ca influența lui în fapt sau aparentă asupra funcționarului să atingă scopul, atitudinea inculpatului să exprime nemijlocit sau indirect că această influență există asupra funcționarului.

Pentru a fi în fața unei infracțiuni de trafic de influență, inculpatul trebuie să promită că îl va determina pe funcționar să acționeze; promisiunea poate fi explicită sau implicită; mijloacele de probă administrate, la rândul lor, trebuie să fie valide, solide și suficiente pentru a se trage concluzia că această promisiune s-a făcut.

Modalitățile de incriminare ale textului prevăzut de art.291 alin.1 C.pen. nu cuprind modificări semnificative în raport de dispozițiile art.257 alin.1 C.pen. (1969).

Infracțiunea de trafic de influență este una comisivă, pretinderea de bani/foloase etc trebuie urmată de executare, respectarea promisiunii de prestare a foloaselor.

Modalitățile alternative ale acțiunii inculpatului se identifică fiecare ca un contraechivalent al conduitei lipsite de probitate a persoanei influențate sau aparent influențate.

Pe de altă parte, jurisprudența este constantă în sensul că nu este necesar să se identifice numele funcționarului, ci el să desfășoare activitatea într-o instituție care este presupusă o avea activitatea care să permită realizarea scopului urmărit.

Inculpatul își asumă obligația, angajamentul de a-l determina pe funcționar să adopte atitudinea incriminată de textul de lege. În lipsa promisiunii faptele de a pretinde, primi, accepta foloasele nu constituie infracțiunea de trafic de influență.

Fără a ne rezuma doar la abordarea teoretică, pe care se fundamentează doctrina și jurisprudența actuală în construcția practicii CEDO, trebuie menționat că instanțele românești se înscriu în curentul gândirii juridice europene astfel încât este firesc ca ele să fie vădit și justificat interesate de o fundamentare analitică a faptelor pentru care se dispune sesizarea și trimiterea în judecată a inculpaților.

În acest context, simplele afirmații ori concluzii ale acuzării, fără ca ele să conțină referiri explicite, relevante la edificiul probator ce stă drept temei al dovedirii faptelor nu sunt în măsură și nici suficiente să susțină rechizitoriul.

Din aceeași perspectivă, nici Curtea nu poate să confirme prin judecata sa rechizitoriul fără o examinare și analiză pertinentă a aspectelor esențiale ale faptelor incriminate, care trebuie să depășească stadiul de susțineri ori supoziții prezentate ca definitorii în dovedirea infracțiunilor și a vinovăției.

În speță, procurorul face trimitere la mai multe decizii ale CSJ prin care s-a statuat, pe de o parte, că nu este nevoie să fie identificat funcționarul public față de care se exercită sau se lasă să se înțeleagă că se exercită influența, fiind necesar să fie în atribuțiile lui actul urmărit a se produce spre folosul făptuitorului, iar pe de altă parte nu interesează dacă intervenția a avut loc sau actul ce trebuia făcut e sau nu ilicit. S-a mai susținut că nu are relevanță dacă nemijlocit sau prin intermediul altei persoane se exercită influența asupra funcționarului public.

Procurorul face referiri, tot din perspectiva practicii constante a instanței supreme mai veche sau mai nouă, la necesitatea precizării actului pentru a cărui îndeplinire urmează a se exercita influența făptuitorului.

În abordarea activității infracționale descrise în Capitolul I, procurorul face câteva precizări potrivit cărora: „în cuprinsul rechizitoriului, din considerente de spațiu” (f. 30 R), de regulă, sunt redată convorbiri interceptate pe baza mandatelor de siguranță națională parțial, selectiv, cu o relevanță semnificativă și date de trafic pentru convorbiri care nu au fost interceptate, fiind reținute în condițiile art.5 alin.2 din Legea nr.506/2004.

Convorbirile declasificate conform legii nr.182/2002 și transcrise în procese-verbale au fost atașate dosarului de urmărire penală.

În același sistem selectiv, secvențial, sunt redată câteva declarații luate după efectuarea înregistrărilor ale unora din martorii audiați în faza urmăririi penale la Parchet.

În rechizitoriu nu se face nicio referire la poziția procesuală a inculpatului Ponea, la declarațiile acestuia ori la probatoriul pe care l-a propus în apărare.

În contextul dat, întreg probatoriul administrat în dovedirea infracțiunilor și a vinovăției inculpatului Ponea se reduce la mai multe convorbiri telefonice interceptate (Duicu cu Mendyanszky, cu Ponea Constantin-Ștefan, cu Popescu Constantin și alte persoane) la date de trafic neidentificate aflate în volumul 13 al dosarului de urmărire penală și câteva declarații testimoniale redată selectiv și fragmentar, după relevanța apreciată de acuzare.

Prin Încheierea de ședință din 28.11.2014, judecătorul de cameră preliminară a exclus din probatoriu măsurile de supraveghere și convorbirile interceptate în baza Legii nr.51/1991 transcrise în procesele-verbale atașate la dosar, motivând amplu această măsură confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală prin încheierea penală nr.339/16.03.2015.

În paginile care se referă la infracțiunea de trafic de influență presupus săvârșită de Ponea Constantin-Ștefan, procurorul avansează numeroase supoziții și se rezumă la

presupuneri/interpretări ale unor replici din convorbirile telefonice reținute ca edificatoare pentru comportamentul considerat infracțional al acestuia.

În altă ordine de idei, nu de puține ori când textele sunt clare, cu un mesaj ușor descifrabil chiar prin naturalețea exprimării, acuizarea le percepe dintr-o perspectivă subiectivă care se depărtează de evidența sensului informației și aceasta riscă, într-o astfel de manieră, să fie deturnată sau deformată în esența ei.

Se reține în rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian „știe că Ponea Constantin Ștefan este fratele lui Calotă-Ponea Adina Georgeta, președintele Secției de contencios administrativ al Curții de Apel Craiova și că acesta a luat legătura cu Ponea pentru a-l determina să efectueze demersuri în vederea obținerii unei soluții favorabile lui în dosarul aflat pe rolul acestei Curți (f. 20 R), „bineînțeles, în schimbul unor foloase”.

Se mai precizează că Ponea, la sfârșitul săptămânii, merge regulat la părinții săi în Orșova, unde se întâlnește cu sora acestuia.

Aceste două elemente sunt considerate ca suficient de edificatoare în sensul ca Ponea să răspundă solicitării lui Duicu în schimbul unor foloase.

Fără circumscrierea altor elemente, împrejurări care să susțină supozițiile procurorului, în opinia acuzării, existența rudeniei și întâlnirile celor doi frați în domiciliului părinților capătă „ab initio” un aspect penal.

În aceeași sferă a presupunerilor se înscrie și convorbirea telefonică din 5.03.2013 (de 35 de secunde) și un sms din 1.03.2013 care în opinia procurorului, sunt suficiente să probeze că secretarul Consiliului județean Mehedinți se întâlnește într-un scop ilicit cu Ponea Constantin Ștefan.

Se afirmă că aceste două comunicări sunt repere pentru a aprecia că s-a mărit frecvența contactelor dintre cei doi, sporadică până în 1.03.2013.

Dacă la fila 20 R procurorul precizează că Duicu a luat legătura cu Ponea să-l determine să facă demersuri pentru obținerea unei soluții favorabile la C.A. Craiova în considerarea relației de rudenie cu președinta Secției de contencios, la f. 33 R procurorul afirmă, la fel de ritos că „Ponea Constantin Ștefan l-a contactat pe Duicu și a pretins că prin intermediul lui Ponea Adina Georgeta va exercita influență asupra judecătorului investit cu judecarea cauzei pentru obținerea a trei foloase legate de carierele profesionale ale soților Ponea și concesionarea unei suprafețe de teren lui Ponea Constantin, tatăl fraților Ponea”.

Nici într-o situație sau alta nu se înțelege care este probatoriul din care să rezulte cele afirmate, când și în ce împrejurări Ponea a pretins cele susținute de procuror, în condițiile în care nici măcar din probele la care se rezumă acuizarea (interceptări, excluse la 28.11.2014) nu rezultă aceste aspecte cu valoare juridică pentru identificarea infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Ponea.

Fără a aborda teoretic și jurisprudențial semnificația altor aspecte descrise de procuror în rechizitoriu, se evidențiază că „Duicu Ioan-Adrian nu avea (încă) certitudinea că va obține o soluție favorabilă” și inițiază în cauza ce-l privea o cerere de strămutare, ulterioară celei formulate de ANI și respinsă de Înalta Curte de Casație și Justiție (f. 34 R).

Or, în această privință, procurorul lansează îndoiala că Ponea va face sau va fi suficient de eficient să influențeze soluția cauzei în favoarea lui Duicu, ceea ce aduce atingere maximă unor tipicități obiective ale traficului de influență și anume existența unei înțelegeri, a unei promisiuni, al unui angajament ferm că actul pentru care influența urmează să se exercite se va realiza.

Pe de altă parte, dintre datele de trafic, indicate generic în volumul 13 al dosarului de urmărire penală, se redau cele care configurează perioada Paștelui, 5-7.05.2013; ele sunt corelate astfel încât să constituie un scenariu cronologic veridic cu privire la comunicarea dintre Ponea Constantin Ștefan, Ponea Adina Georgeta, Fănuță Maria Magdalena, Duicu Ioan-Adrian (f. 58,60 R).

În cauză nu s-au furnizat alte date temporale de comparație pentru a concluziona în favoarea tezei avansate de procuror. În baza acestui unic segment probațional, necoroborat cu alte dovezi, s-a susținut de către procuror că Ponea Constantin Ștefan l-a asigurat pe Duicu de certitudinea unei soluții favorabile a Curții de Apel Craiova. În acest mod se justifică în rechizitoriu așa-zisa

schimbare de atitudine a lui Duicu, dorința lui de a se judeca procesul și îngrijorarea pentru amânarea pronunțării.

Cel puțin la fel de relevant în cauză este și faptul că Duicu nu știa și nici nu se interesase, contrar preocupării sale pentru propriul dosar, cine era judecătorul care urma să-l judece (f. 66 R).

Între cele reținute în rechizitoriu sunt două-trei episoade apreciate elocvente de procuror pentru sprijinul dat de Ponea lui Duicu, dar controversate în lipsa unor alte probatorii care să confirme teza acuzării.

- întâlnirea dintre Duicu și Ponea, căruia i se remite un plic opac; procurorul susține că acesta conținea practică judiciară ce ar fi urmat prin intermediul lui Ponea Adina Georgeta să ajungă la judecătorul Fănuță, (înregistrare video exclusă din probatoriu la 28.11.2014);

- versiunea avansată de Ponea Constantin Ștefan vizează acte medicale, radiografii rezultate în urma examinării fiicei acestuia, pe care Duicu i le-a remis și care au fost depuse ca probatorii în apărare în instanță;

- întâlnirea dintre Duicu și Ana Ponea a fost evaluată de procuror ca o tentativă a lui Duicu de a comunica prin intermediul acesteia, cu Ponea Adrina Georgeta, să se asigure că va primi o soluție favorabilă;

- în același timp, tot din rechizitoriu rezultă că Duicu urma să-i înmâneze dnei Ponea niște acte, despre care Ponea Constantin Ștefan a confirmat că acele înscrisuri proveneau de la un proiectant cunoscut în locuința lui Duicu și care urma să fie pus în contact cu părinții lui Ponea pentru edificarea unei case (f. 69 R).

Un aspect considerat la rândul lui de natură a convinge cu privire la demersurile ilicite interpușe pentru o soluție judiciară favorabilă lui Duicu, este utilizarea „limbajului camuflat” și folosirea telefonului martorei Viziru Mihaela Cosmina în convorbirile telefonice dintre Duicu și Ponea pe perioada concediului de odihnă în Rusia al celui din urmă.

Pe de o parte, psihologia socială a cunoscut de ceva vreme o mutație semnificativă în aria comunicativă, care nu trebuie neapărat și în orice circumstanțe să aibă o conotație penală. Camuflajul verbal invocat de procuror, cu semnificațiile racordate la o suspiciune prezumată doar dintr-un probatoriu care nu se corelează și cu alte elemente sau dovezi nu este edificator prin el însuși și are o valoare juridică îndoielnică.

Din rechizitoriu și declarația martorei Viziru reiese pe de altă parte că, în calitatea sa de consilier șef de cabinet, era un factor intermediar de comunicare între persoanele cu funcții de conducere de la nivelul Consiliului sau Prefecturii.

Așa se poate explica și faptul că la un moment dat s-a realizat comunicarea dintre Duicu și Ponea (aflat în concediu) (f. 66 R).

În actul de sesizare al Curții, procurorul, în baza numai a convorbirilor interceptate (probatoriu exclus la 24.11.2014) și a acelor secvențe redade, cu o relevanță asumată de acuzare, interpretează dialogurile dintre Duicu și Ponea din perspectiva unui limbaj disimulat. Inculpatul Ponea a declarat în instanță că replicile sale nu au avut un subtext, nici când a afirmat că „și-a făcut bagajele” și că „totul e bine”, ori că „totu-i în regulă” (f. 68 R) întrucât se asigurase că problemele de serviciu erau bine gestionate; pe de altă parte se bucura de zilele unei primăveri târzii. Acesta a mai evidențiat că mesajul primit de la sora sa era unul de felicitare de ziua numelui său. Frecvența convorbirilor telefonice începând cu 5 mai se justifică prin zilele de serbare de nume și zi de naștere a membrilor din familie, susțineri, sub acest aspect, ușor verificabile prin înscrisurile depuse la dosar.

Afirmațiile procurorului, câtă vreme nu au și un suport probator și rămân la nivelul unor supoziții menite să-i fundamenteze doar propria interpretare indusă în rechizitoriu, nu sunt în măsură să se constituie prin ele însele argumente certe, sigure, solide în cauză.

În același context, deși procurorul afirmă că Ponea a aflat de soluția pricinii de la sora sa și i-a spus lui Duicu, probe care se coroborează între ele dovedesc că Mednyanszky a aflat soluția din ECRIS și i-a adus-o la cunoștință lui Duicu. Mai mult s-au făcut verificări și nu a rezultat că Ponea Adina Georgeta ar fi accesat sistemul ECRIS.

Fănuță Maria Magdalena, audiată ca martoră, în toate fazele procesuale a declarat că nu a fost supusă niciunei presiuni sau influențe în pronunțarea hotărârii date, iar motivarea acesteia reprezintă propriile considerații în raport de probele din dosar. Problemele de drept discutate la

nivelul colegilor din secție, ridicate în speță, pe fondul unei legislații noi și cu o practică judiciară încă nestructurată, nu au avut menirea de a găsi o soluție punctuală, ci de abordare de principiu, la cote de generalitate, la care se discută ori de câte ori se urmărește consolidarea unei practici unitare judiciare previzibile și corecte.

În altă ordine de idei, procurorul afirmă că Ponea Constantin Ștefan viza să ocupe funcția de director adjunct al Direcției Ordine Publică din IGPR și era nevoie de propunerea inspectorului general Tobă Petre pentru secretarul de stat Andreescu Anghel; Duicu se angajase să obțină acest folos pentru Ponea.

Or, fie și rezumându-ne doar la ceea ce Rechizitoriul face trimitere, rezultă cu certitudine că dacă Ponea și-ar fi dorit vreun post în conducerea IGPR, acesta nu ar fi fost de fel un post de director adjunct, care era la nivelul funcției pe care o îndeplinea și cu aceeași salarizare.

De altfel, din fragmentele declarațiilor lui Tobă Petre, Doru Dumitrescu și Andreescu Anghel redată în rechizitoriu rezultă în mod clar că Ponea declină oferta din 10.04.2013 secretarului de stat, riscând să nu mai beneficieze de vreo altă ocazie. Și nu rezultă de niciunde că Ponea nu-și asumă eventualitatea la acel moment ca în viitor Ponea Elisabeta să poată fi numită într-o funcție de conducere, iar inculpatul să n-o mai poată urma, câtă vreme i s-a spus direct că o altă ocazie pentru cariera lui ar mai ține doar de bunăvoința celui care are decizia, dincolo de criterii, condiții sau merite profesionale.

Convorbirile interceptate în temeiul legii nr.51/1991 de SRI și excluse definitiv la 16.03.2015 prin încheierea penală nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J. – Secția penală, transmise în procesele-verbale și redată selectiv și fragmentat referitoare la cariera lui Ponea nu se coroborează nici cu declarațiile martorilor audiați în faza de urmărire penală, unele dintre acestea, fragmentate, redată în Rechizitoriu.

Chiar și în aceste condiții, demersurile lui Duicu Ioan-Adrian pentru realizarea celor trei foloase în beneficiul lui Ponea, între care și cel legat de cariera profesională a acestuia (discuțiile cu Doru Dumitrescu, Bădescu Adrian Ștefan, Stoica Vlad Ștefan, Tobă Petre etc.) nu lămuresc prin ele însele momentul când acestea au fost inițiate în raport de înțelegerea presupusă dintre Duicu și Ponea, în ce împrejurări au avut loc. Toate aceste aspecte sunt definitorii pentru întrunirea cumulativă a cerințelor pentru existența infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Ponea.

În discuție s-a pus și evoluția carierei soției inculpatului Ponea, privită ca o condiționalitate în rezolvarea numirii lui Ponea într-o funcție de conducere la București.

Se invocă adrese trimise de Ministerul Justiției la CSM nr.78633/4.09.2013, adresa nr.35065/24.04.2013 a CSM cu propunerea acestuia către Președintele țării.

Toate aceste documente sunt susceptibile de interpretări și vădit îndoielnice câtă vreme din înscrisuri și declarațiile martorilor audiați inclusiv la Parchet nu se confirmă cu certitudine susținerile acuzării care, în pofida demersurilor efectuate în faza de urmărire penală, nu a depus la dosarul nr.321/P/2013 acte din care să rezulte asumarea numirii procurorului Ponea Elisabeta într-o funcție de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, modalitatea și procedura urmată pentru a se ajunge la această propunere.

O altă afirmație care necesită probatorii să o susțină este cea care se referă la demersurile lui Duicu Ioan-Adrian, la care acesta îl asociază și pe inculpatul Popescu Constantin, pentru ca Ponea Constantin – tatăl inculpatului Ponea să obțină concesiunea unei suprafețe de teren în imediata vecinătate a terenului proprietatea doctorului Ponea pentru extindere construcție imobil.

Din actele dosarului, din declarațiile inculpatului în toate fazele procesuale, inclusiv din exemplificările procurorului, rezultă clar că Ponea Constantin Ștefan l-a abordat pe Popescu Constantin în calitatea lui de responsabil cu salubritatea și alimentarea cu apă a orașului să efectueze verificări și să ia măsurile ce se impuneau „să nu mai care apă cu găleata la locuința tatălui său”. În același sens, cu altă ocazie, procurorul afirmă că Ponea i-a reproșat lui Popescu că nu a dat curs solicitării lui și nici nu a venit cu oamenii să verifice situația în teren.

Or, dezvoltând ulterior aceste episoade, procurorul construiește un comentariu care nu se conjugă cu varianta inițială, ci se referă la evaluarea terenului ce urma a fi solicitat spre concesiune de Ponea Constantin. Și aceasta în condițiile în care Popescu Constantin n-avea nicio calitate sau abilitare să analizeze terenul respectiv, inclusiv ca evaluare, iar dacă ar fi făcut-o nu

avea nicio valoare juridică sau de altă natură. Și reproșul lui Ponea Constantin Ștefan este convertit într-un alt sens decât cel evidențiat tot în Rechizitoriu, în sensul că acesta s-ar fi simțit lipsit de sprijin în dobândirea concesiunii terenului (f. 51 R).

S-a avansat insistent ideea implicării lui Popescu Constantin la cererea lui Duicu Ioan-Adrian în asigurarea condițiilor pentru emiterea hotărârii de concesionare a terenului de către Consiliul local Orșova.

S-au audiat la Parchet martorii Boțilă Marian – secretarul Primăriei Orșova, tatăl lui Boțilă Eduard, consilier PSD și președinte al Comisiei de urbanism, Cican Adrian – consilier PNL, din declarațiile cărora s-au redat în rechizitoriu, secvențe apreciate ca relevante în dovedirea vinovăției lui Ponea Constantin Ștefan.

Curtea reține că acțiunile de îndepărtare a celor arătați din sfera de decizie a hotărârilor Consiliului local Orșova, presupus inițiate de Popescu Constantin, aflat în relații de dușmănie de notorietate în zonă cu cei nominalizați nu sunt în măsură să configureze conotația penală din partea inculpatului Ponea, așa cum lasă acuzarea să se înțeleagă.

Nici la Parchet și nici în instanță acești martori și alții alăturați lor, nu au declarat că hotărârea de concesionare a 242 mp – două fășii de teren în imediata vecinătate a proprietății familiei dr. Ponea, s-ar fi emis în condiții de nelegalitate. Nu s-au confirmat nici susținerile procurorului că s-ar fi exercitat influențe asupra consilierilor pentru a vota favorabil pentru doctorul Ponea. Deși s-a susținut în rechizitoriu că Ponea Constantin Ștefan ar fi cerut lui Duicu sprijin să obțină pentru tatăl acestuia concesiunea respectivă, nu rezultă din narațiunea descriptivă din Capitolul I când, în ce condiții, împrejurări a avut loc această solicitare punctuală și în ce măsură și Ponea și Duicu s-au implicat efectiv în procedurile premergătoare concesiunii și ulterior acesteia.

Contrar susținerilor procurorului, nu rezultă vreo înțelegere ilicită pe acest aspect între Duicu, Ponea, Popescu, Manea Ion (primarul Orșovei), Ianoși Ion cu ocazia vizitei la reședința lui Popescu (25.04.2013) și unde, între altele, au discutat despre o vizită a primarului în Serbia, unde i-a invitat pe oricare dintre cei prezenți și nimic despre concesiunea pentru doctorul Ponea.

Din evaluarea probelor prezentate de Parchet, exceptând pe cele administrate de SRI, respectiv: declarații, înscrisuri etc., în faza de urmărire penală și în instanță, nu rezultă ca fiind dovedite elemente definiții care prin conținutul lor constitutiv să justifice existența infracțiunii de trafic de influență în contextul și încadrarea juridică dată de procuror prin rechizitoriu.

Nu rezultă din dosar și din probe că inculpatul Ponea Constantin Ștefan se cunoștea cu judecătorul Fănuță Maria Magdalena și cu atât mai puțin că s-ar fi aflat în relații și că acestea erau bune, cordiale.

Pe nici un aspect nu s-au identificat probatorii că Ponea Constantin Ștefan s-ar fi bucurat de încrederea judecătorului Fănuță, că ar fi putut să-i influențeze astfel soluția pronunțată.

Nu s-au identificat în probatoriu aspecte care să formeze convingerea Curții că acțiunea inculpatului de influențare a judecătorului s-a exercitat la vreun moment dat.

Niciun martor audiat la Parchet sau vreun înscris nu atestă când a avut loc acordul de voință punctual pentru a identifica momentul când s-a consumat infracțiunea, s-a realizat convenția ilicită în una din modalitățile alternative prevăzute de lege.

Inculpatul Ponea, la Parchet și în instanță a declarat că nu a cunoscut niciun judecător de la Curtea de Apel Craiova – Secția de contencios, că, personal, a pierdut cauze aflate pe rolul acestei instanțe și faptul că președinte de secție era sora acestuia nu a avut nicio relevanță nici în ceea ce privește dosarele sale personale, nici raportat la speța de față.

Procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA nu a produs nicio probă care să demonteze aceste afirmații și alte susțineri ale inculpatului cu referire la presupusul parcurs infracțional.

Potrivit doctrinei care se regăsește aplicată în jurisprudența constantă a instanțelor, subiectul activ trebuie să acționeze cu intenție directă, or în cauză, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA nu identifică prin probatorii cum și-a exprimat inculpatul Ponea această intenție.

Nici chiar în convorbirile interceptate de SRI, excluse de judecătorul de cameră preliminară și nici din alte probe nu rezultă discuții relevante sub aspectul definiții infracțiunii, nici datele de

trafic invocate nu sunt în măsură să confirme presupunerile procurorului, câtă vreme ele nu se mai coroborează și cu alte dovezi care să le întărească substanța și mesajul.

Elementele de tipicitate obiectivă ale infracțiunii, punctuale în cauză, vizează actul de pretindere, credibilitatea inculpatului că are influență asupra judecătorului, că se află în relații apropiate, iar din atitudinea acestuia rezultă acest lucru și faptul că cel asupra căruia se exercită influența în virtutea acestei relații, poate da curs solicitării.

Or, în rechizitoriu, procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA afirmă că Duicu Ioan-Adrian pentru care se presupune comiterea de către Ponea a infracțiunii de trafic de influență, nu avea certitudinea, siguranța că Ponea era în relații care să conducă la influențarea judecătorului pentru o soluție favorabilă lui; Ponea nu se bucura, din partea lui Duicu de credibilitate, în sensul că el chiar avea influență asupra judecătorului.

De altfel, din întregul eșafodaj probator administrat în ambele faze procesuale nu rezultă că Ponea Constantin Ștefan a promis lui Duicu, explicit sau implicit, că va determina pe judecător să dea soluția favorabilă lui. În lipsa acestei promisiuni, fapta de a pretinde, primi, accepta etc – nu constituie infracțiunea de trafic de influență. Așa cum s-a arătat, această infracțiune este una comisivă, care presupune ca pretinderea unui folos să fie urmată de respectarea promisiunii prin satisfacerea pretenției.

Aceleași considerente sunt evident aplicabile și în cazul în care făptuitorul comite infracțiunea de trafic de influență prin intermediul altei persoane.

Este firesc ca acțiunea întreprinsă de intermediar să se însumeze activității infracționale a autorului infracțiunii.

Din nicio probă nu rezultă că frații Ponea au discutat cu privire la influențarea judecătorului Fănuță în soluționarea cauzei care-l privea pe Duicu.

Chiar dacă s-ar presupune că Duicu Ioan-Adrian avea știință (din dosar nu rezultă dacă da, când, în ce împrejurări ar fi putut afla) că Ponea Constantin Ștefan a convenit cu Ponea Adina Georgeta ca prin intermediul acesteia din urmă să acționeze în sensul influențării judecătorului, el, prin demersurile sale judiciare și construcția apărării în instanță, astfel cum sunt relevate de procuror, dovedește mai mult, că nu avea încredere și nu dădea crezare faptului că sora inculpatului Ponea ar fi putut să determine judecătorul pentru o anumită soluție. Lipsa de credibilitate este evidentă și prin ceea ce procurorul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA exprimă prin interpretarea unor episoade din presupusul traseu infracțional legate de remiterea unui plic opac de Duicu lui Ponea, care la rândul lui a afirmat că acel plic conținea acte medicale și nimic altceva, de încercările lui Duicu de a o contacta pe Ana Ponea, mama fraților Ponea, cu scopul, spune procurorul, de a-i parveni lui Ponea Adina Georgeta niște înscrisuri pentru dosar, înscrisuri despre care Ponea Constantin Ștefan afirmă că erau niște schițe ale unui proiect de construcție casă pentru părinții fraților Ponea, depuse la dosar în instanță.

Intermediarul are o participare esențială în acțiunea nemijlocită de îndeplinire a elementului material al infracțiunii și, la rândul ei, trebuie dovedită prin probe decisive, complete, sigure.

Or, din susținerile procurorului nu rezultă dacă la momentul presupusului acord de voință, al promisiunii făcute de Ponea Constantin Ștefan, Duicu avea sau nu reprezentarea certă că intermediarul Ponea Adina Georgeta se afla în postura relațională, de credibilitate, de încredere din partea judecătorului asupra căruia urma să se exercite acțiunea de determinare a soluției urmărite, ca scop.

Faptul că Duicu știa că sora lui Ponea era președintele Secției Curții de Apel Craiova unde i se judecă dosarul, nu este prin el însuși suficient și elocvent ca în mod automat, rudă fiind cu Ponea, să-și fi arătat disponibilitatea să intermedieze o influență cu privire la ceva precis, de care avea cunoștință în detaliu, în mod explicit.

Datele de trafic invocate de procuror ar fi putut constitui eventual premise de la care să se construiască un probatoriu convingător, coerent, solid, prin care susținerile acuzării să capete și substanță.

N-a rezultat și nici nu s-a invocat de procuror în nicio fază procesuală că s-ar fi identificat în urma măsurilor de supraveghere încuviințate de Curtea de Apel București privindu-l pe inculpatul Ponea discuții pe acest subiect, relevante dintre frații Ponea.

Textele legale în acord cu convențiile normative europene atestă că procurorului îi revine sarcina probei și că în cursul urmăririi penale acesta strânge și administrează dovezi în măsură să dovedească existența faptelor ilicite și vinovăția persoanei inculpate; probele sunt strânse și administrate atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului (art.100 C.pr.pen.).

Probele se obțin în procesul penal, în sensul că acestea se realizează într-un cadru procesual al unei cauze și în limitele acesteia. Procurorul prin Ordonanță dispune efectuarea acestora și procedează la evaluarea lor. Probele nu au o valoare dinainte stabilită, și prin libera apreciere a procurorului acestea construiesc fundamentul acușării în măsura în care motivat nu sunt înlăturate, nefiind utile și pertinente cauzei.

Contrar evidenței care se conturează prin probele administrate de procuror, care se reduc, potrivit rechizitoriului în marea lor majoritate la interceptări efectuate de Serviciul Român de Informații cu mult anterior începerii urmăririi penale în acest dosar, la câteva fragmente din doar câteva declarații de martori consemnate în cauză, acușarea, în concluziile orale a susținut că:

- „Duicu s-a obligat față de Ponea să-i îndeplinească „trei dorințe”;
- „... au fost audiați în fața instanței funcționari înalți din cadrul Ministerului de Interne care au arătat că inculpatul Ponea le-a solicitat, că s-a dorit etc... mutarea lui la București”;
- „Doru Dumitrescu, Tobă Petre și Andreescu Anghel susțin actul de acușare”;
- „se pare că a existat acel document” (referire la cererea numitei Ponea Elisabeta).

În condițiile în care s-au exclus probele administrate în temeiul legii nr.51/1991 pentru motivele amplu arătate de judecătorul de cameră preliminară prin Încheierea din 24.11.2014, definitivă prin încheierea penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar dintre cele administrate în faza de urmărire penală s-au reținut în dovedirea infracțiunilor și a vinovăției inculpatului, doar câteva declarații de martori (și acestea selectate și secvențiale), iar despre probele propuse de inculpatul Ponea, admise sau respinse de procuror nu s-a făcut vorbire, Curtea a procedat în temeiul art.376, art.381 C.pr.pen. la administrarea probelor solicitate de procuror și inculpat.

Declarațiile martorilor, astfel cum au fost redată în cuprinsul hotărârii supuse unei aprecieri, evaluări obiective, punctuale au adus precizări complementare care se coroborează între ele și care contribuie la elucidarea tuturor elementelor care definesc situația de fapt reținută în rechizitoriu.

Edificatoare în lămurirea cumulării elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență sunt câteva aspecte:

1. Procurorul își sprijină acușarea de trafic de influență pretins comis de inculpatul Ponea Constantin Ștefan pe declarațiile a trei martori, care în realitate contrazic afirmațiile din Rechizitoriu și care nu sunt prin nicio altă probă înlăturate:

- Mednyanyzky Ștefan Laurențiu afirmă între altele în instanță și la Parchet în multiplele calități în care a fost audiat (suspect, martor etc) că nu a avut decât legături instituționale cu Ponea Constantin Ștefan, că Duicu Ioan-Adrian nu i-a cerut să contacteze pe judecătorul care era investit cu judecarea dosarului său (Duicu nu știa că este civil, dacă este bărbat sau femeie, potrivit rechizitoriului) sau pe președinta Secției de contencios a Curții de Apel Craiova, ori pe Ponea să intervină prin sora sa la judecătorul cauzei pentru o soluție favorabilă;
- martorul Mednyanyzky, verificând site-ul Curții în ziua pronunțării în dosarul lui Duicu a citit soluția și i-a comunicat-o acestuia.

Această declarație este în concordanță cu depozițiile celorlalți martori, care la rândul lor se coroborează și cu declarațiile inculpaților în cauză.

Procurorul evidențiază ca probatorii, generic doar date de trafic (vol.13 dup fără vreo identificare) pe care le prezumă ca mesaj și conținut într-un sens care nu are acoperire în condițiile date.

Volumul 13 al dosarului de urmărire penală conține peste 430 de pagini cu date de trafic ce privesc pe toți inculpații din cauză. Procurorul invocă datele de trafic fără nicio precizare legată de identificarea acestora, a persoanelor, a împrejurărilor la care se referă aceste date perioada vizată, fapta față de care au relevanță. În aceste condiții nici procurorul nu este edificat, clarificat asupra acestor aspecte și nu numai, astfel apare firesc să indice acest mijloc de probă generic și neidentificabil, imposibil de verificat ori confirmat prin vreo probă.

Toate aceste constatări nu pot fi valorificate ca ele să fie utile și pertinente pentru cauză.

Martora Fănuță Maria Magdalena a declarat că nu-l cunoaște pe Duicu Ioan-Adrian, care nu s-a prezentat în instanță, nu a discutat cu Ponea Adina Georgeta despre speță, în secție s-a pus doar o problemă de drept în discuția judecătorilor, cum se obișnuiește în situații de practică neunitară sau chestiuni de interpretare judiciară; relația acesteia cu Ponea Adina Georgea este strict colegială.

Comunicarea dintre Duicu și Ponea prin intermediul lui Viziru Mihaela Cosmina, potrivit declarației în instanță a acesteia, cu nimic diferită de cele de la Parchet, s-a dovedit a fi una obișnuită, frecvent uzitată, nu numai cu Ponea Constantin Ștefan, dar și cu alte persoane autorizate de Duicu să o contacteze pe Viziru.

Martora a precizat că mesajele primite pe telefonul său pentru Duicu Ioan-Adrian, după ce le citea le redirecționa spre acesta, astfel că nu a avut sentimentul că Duicu, folosindu-i telefonul, s-ar fi ferit să i se cunoască conținutul comunicărilor sale, câtă vreme ea avea acces liber la ele.

Niciuna dintre aceste probe nu au concludența care să constituie o bază a acuzațiilor aduse de procuror inculpatului Ponea sub niciun aspect:

- nici al pretinderii față de Duicu că îl determina pe judecător să dea o anumită soluție;
- nici al acordului punctual de voință presupus între Ponea și Duicu pentru ca să se exercite această influență;
- nici al promisiunii că Ponea va acționa, cu intenție și scop să-și trafice influența asupra judecătorului;
- nici al vreunui contact care să probeze intenția și acțiunea ilicită a inculpatului Ponea.

Infrațiunea de trafic de influență presupune ca subiectul activ să beneficieze de un folos pentru exercitarea influenței sale.

În speță, acest folos este exprimat în trei pretinse solicitări din partea lui Ponea către Duicu care, afirmă procurorul, s-a obligat să i le rezolve.

1. În ceea ce privește evoluția carierei inculpatului Ponea în poliție, contrar susținerilor din rechizitoriu, martorii propuși de procuror, prin declarațiile date, concordante și concludente au susținut că:

- Ponea Constantin Ștefan nu a cerut să fie primit sau promovat în vreo funcție în IGPR (Andreescu Anghel - martor);

- Ponea Constantin Ștefan a avut o discuție colegială, întâmplătoare la un moment dat cu Doru Dumitrescu, fostul șef local al lui Ponea cu ceva vreme în urmă, când i-a spus acestuia că ar vrea să nu mai facă naveta și ar veni în Capitală, dacă și soția ar lucra în București (declarație Doru Dumitrescu);

- în primăvara 2013, consultându-se cu Ene Tudorel și Doru Dumitrescu, Andreescu Anghel a făcut o listă cu posturile vacante în IGPR și printre cei vizați a fost și Ponea Constantin Ștefan pe care îl aprecia pentru seriozitatea și profesionalismul său, dar care-i produsese oarecare nemulțumiri după cum gestionase dezăpezirea de peste iarnă; martorul i-a făcut propunerea de mutare într-un post similar ca nivel de conducere și salarizare – director adjunct în IGPR, ofertă pe care Ponea a declinat-o; aflând că Ponea ar fi dorit cândva să vină în București, martorul s-a simțit ofensat de refuzul acestuia;

- nici Duicu, nici Ponea și nici Doru Dumitrescu nu au solicitat mutarea inculpatului în București, nu s-a declanșat nicio procedură, nu i s-a cerut nicio intervenție pentru ca soția lui Ponea să ocupe o funcție în Parchet în București;

- martorul Tobă Petre reiterează declarația de la Parchet și precizează că s-a întâlnit întâmplător cu Duicu în Guvern, au avut o discuție protocolară; Duicu i-a spus de buna colaborare cu Ponea, fără alte amănunte, fără a-i remite vreun document sau alt înscris;

- nici direct, ori indirect, prin intermediari, nici Duicu, Dumitrescu sau Andreescu nu i-au cerut să-l mute pe Ponea la București, nici acesta nu a cerut și nici nu i-a pomenit nimănui de venirea lui Ponea Elisabeta într-o funcție de conducere în Parchet în București; martorul Tobă Petre a precizat că a întâlnit-o pe Ponea Elisabeta cu ocazia unui bilanț al Parchetului;

- martorul nu a discutat despre Ponea nici cu Ministrul de Interne, nici cu Prim ministrul, iar când Doru Dumitrescu, într-una din frecventele discuții cu privire la personal, i-a spus că Ponea ar face un referat de eliberare din funcție, Tobă Petre i-a replicat că vor discuta când îi va parveni un astfel de raport, care nu i-a fost niciodată remis.

Cronologia aspectelor la care se referă martorii propuși chiar de procuror, conduce la ideea că la nivelul MAI s-a inițiat o posibilă mutare a lui Ponea la București (era nevoie și de acordul său și de declanșarea unei proceduri) înainte ca Duicu să fi întreprins vreo acțiune în beneficiul lui Ponea, dacă aceasta chiar s-ar fi materializat. Or, în această situație, modul în care s-au derulat evenimentele nu se înscrie în cerințele prevăzute de lege – adică demersurile să fi fost făcute înainte ca Andreescu Anghel să-i fi propus lui Ponea mutarea la București.

2. Un al doilea folos ce l-ar fi urmărit Ponea potrivit Rechizitoriului era numirea soției, Ponea Elisabeta într-o funcție de conducere la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA.

Martorii audiați la cererea Parchetului, au declarat în esență că:

- nicio persoană, deci nici Duicu, nu a cerut să se intervină pentru cariera lui Ponea Elisabeta și nici nu i-a parvenit vreun CV al acesteia (martor Stoica Vlad Ștefan);

- nu a avut relații speciale cu Ponea care i-a fost coleg, iar cu Duicu și Popescu Constantin sunt simple cunoștințe (martor Georgescu Ionel);

- discuții telefonice cu Duicu au fost doar de complezență, nu a primit de la acesta nici un CV al dnei Ponea Elisabeta, despre care nici nu știa cine este, nu i-a remis nici un document din partea lui Duicu lui Vlad Stoica, niciodată Duicu nu i-a vorbit despre soții Ponea și nu i-a solicitat servicii, altele decât să-i faciliteze intrarea în Guvern și să transmită un act la Ministerul Sănătății de la Consiliul Județean Mehedinți (martor Bădescu Adrian Ștefan);

- corespondența cu număr de înregistrare fără antet, semnătura, doar cu ștampila Ministerului Justiției s-a transmis ca răspuns la adresa emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, dar nu rezultă că aceasta ar fi conținut CV-ul dnei Ponea Elisabeta pentru că nu s-a verificat, după cum nu a cunoscut nici adresa „2/34501/17.09.2014 emisă de DRU și nici nu are cunoștință de fișa lucrării nr.78633 transmisă la CSM” (martora Budescu Elena);

- nu își aduce aminte de vreun document la cabinetul Ministrului Justiției care să privească pe Ponea Elisabeta, în condițiile în care toate aceste corespondențe ar fi trebuit să treacă prin cabinetul condus de martoră pentru a pleca spre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și CSM și să fie adusă la cunoștința ministrului căruia nu i-a parvenit niciunul din aceste înscrisuri (martora Budescu Elena);

- martorului Fulger Ionuț Cosmin, grefier la secretariatul CSM i s-a arătat la Parchet o condică de corespondență cu data de 4.09.2013 primită sub o semnătură care i s-a spus că îi aparține, deși acesta nu este convins că semnătura este a sa, astfel cum se vede dintr-o copie xerox a unei pagini și nu i s-a arătat documentul original; martorul în prezent lucrează la DNA;

- din verificările făcute, documentul presupus primit de CSM de la Ministerul Justiției nu apare în nicio evidență informatică sau scriptică, nu se regăsește în secretariat, iar dacă ar fi fost o lucrare urgentă și transmisă la Cabinetul președintelui CSM, aceasta ar fi fost primită direct, inclusiv în situația în care corespondența ar fi ajuns după orele de program (Fulger Ionuț Cosmin).

Sinteza declarațiilor concordante ale martorilor propuși de parchet și de inculpatul Ponea nu confirmă supozițiile procurorului care ar fi trebuit la sesizarea instanței să fie cert, să dovedească că Duicu Ioan-Adrian, Ponea Constantin Ștefan sau oricare dintre martorii audiați ar fi putut să fi implicați în promovarea dnei Ponea Elisabeta.

Incertitudinea cu privire la existența și eventualul circuit al unor posibile documente ce ar fi putut să o vizeze pe Ponea Elisabeta subzistă și la momentul când, la dezbaterile pe fond, procurorul afirmă că „se pare că a existat acel document” ... „dar lucrurile au căpătat o cauză misterioasă de la un anumit moment”.

Or, probele care au forță juridică în fața judecătorului sunt probele certe, sigure, solide, semnificative prin cuprinsul lor în dovedirea aspectelor care vizează existența unei fapte penale și a unei vinovății.

Menirea procurorului în decelarea probatoriului era de a limpezi, de a clarifica, inclusiv împrejurările, și orice element care să concure la existența unui probatoriu convingător și în măsură să contribuie la susținerea acușării.

Supozițiile, incertitudinile procurorului cu privire, inclusiv la existența documentului care ar fi atestat probabil vreuna din aserțiunile acestuia, se transferă astfel și judecătorului conform principiului „in dubio pro reo”.

Probele existente nu configurează nicio discuție dintre Ponea și Duicu pe acest subiect și nici dintre Duicu și celelalte persoane audiate; actele care există sunt incerte, presupuse a fi fost trimise de la Ministerul de Justiție la CSM, de la DNA la Ministerul Justiției și posibil sau nu cu referire la Ponea Elisabeta.

Așa fiind, niciunul din elementele obiective ale infracțiunii de trafic de influență nu se circumscrie în cadrul legal care definește fapta presupus a fi fost săvârșită de inculpatul Ponea.

3. Procurorul a sesizat instanța cu privire la inculpatul Ponea și pentru că în comiterea presupusului trafic de influență, acesta a mai pretins un folos de la Duicu, pentru care acesta a făcut demersuri, afirmă rechizitoriul, prin intermediul lui Popescu Constantin.

În dovedirea demersurilor de extindere a unei concesiuni pentru 242 mp unui concesionar ce avea deja terenul și imobilul în imediata vecinătate a terenului solicitat în perioada anului 2013 de dr. Ponea Constantin, tatăl inculpatului Ponea se fac în rechizitoriu referiri la pretinse dovezi extrem de neconcludente.

Procurorul a afirmat că din declarațiile martorilor audiați la Parchet, dintre care a solicitat audierea doar a lui Popițu Ilie, Boțilă Eduard ar fi confirmat intervențiile lui Duicu Ioan-Adrian, prin Popescu Constantin, pentru ca Ponea să obțină pentru tatăl său cele două fâșii de teren în concesiune.

Contrar acestor interpretări, în dezacord cu ceea ce cuprind declarațiile acestor martori și a celorlalți audiați și la cererea inculpatului și asumați și de procuror, Curtea reține că:

- cererea de concesiune a doctorului Ponea a urmat procedura legală;
- nici Ponea, nici Duicu, nici Popescu Constantin nu au intervenit și nu au influențat votul favorabil concesiunii;

- inițierea procedurilor disciplinare (Boțilă Marian) și de conflict de interese (Cican Adrian consilier local), la nivel de comentarii, în discuții informale, s-au pus în sarcina lui Popescu Constantin, dar acestea nu au avut nici un impact asupra hotărârii Consiliului local Orșova, gen de hotărâre care s-a mai votat în practica acestui Consiliu (martor Manea Ion);

- Boțilă Marian, cu vădite resentimente față de Popescu Constantin, iar Cican Adrian declarat în relație de dușmănie, au declarat că Popescu Constantin, Duicu Ioan-Adrian și Ponea Constantin Ștefan nu au acționat în sensul de a influența votul Consiliului local în favoarea drului Ponea și că procedura concesiunii a fost una legală;

- la rândul său Popițu Ionel a declarat că nimeni nu a făcut presiuni asupra acestuia în legătură cu înscrierea în cartea funciară a terenurilor concesionate doctorului Ponea și că există între Oficiul de cadastru și Consiliul local o disfuncționalitate în punerea de acord a unor acte normative. Este o situație generalizată din lipsa numerelor de cadastrare pentru terenuri;

- aflați în diferende de familie și de partid cu Popescu Constantin, Boțilă Eduard – consilier local, fiul lui Boțilă Maria, șeful direcției juridice din Primărie și Boțilă Marian, secretarul Primăriei, președinte al Comisiei de urbanism, a arătat că procedura concesiunii a fost corectă, că a avizat-o la nivelul Comisiei și, după câte își amintește a dat un vot favorabil concesiunii alături de ceilalți consilieri, aflând ulterior că există o hotărâre judecătorească care atestă că terenul în discuție se afla în domeniul privat al orașului;

- nici Ponea Constantin Ștefan, nici Duicu Ioan-Adrian, direct, indirect sau prin intermediari, nu au făcut presiuni și nu au exercitat influență asupra lui pentru a vota în favoarea concesiunii dlui Ponea;

„Viceprimarul Negulescu Constantin a arătat că dl. Ponea Constantin se bucură de considerație și respect în urbe, terenul concesionat se află într-o zonă periferică a orașului, unde au loc alunecări de teren, în zona râului Țurlui;

- Consiliul local a mai dat astfel de hotărâri inclusiv în favoarea lui Boțilă Eduard (terenul cu o stație de autobuz), că procedura de concesionare s-a efectuat potrivit legii, cu întocmirea unui raport de evaluare și documentele aferente;

- 16 consilieri locali prezenți la votarea hotărârii de concesiune în favoarea dlui Ponea au declarat, sub prestare de jurământ, că procedura de concesiune a fost legală, conform cu celelalte situații similare în practica acestui Consiliu; s-a întocmit, la cererea Primăriei și cu plata aferentă către un expert independent, un raport de evaluare care nu a fost contestat după cum și hotărârea ea însăși a primit, conform legii, avizul de legalitate al Prefectului;

- niciunul dintre consilieri nu a fost influențat, nu s-au făcut presiuni asupra lor de către Ponea Constantin Ștefan, Ponescu Constantin, Duicu Ioan-Adrian, direct, indirect sau prin intermediari, să voteze favorabil, și indiferent de animozitățile de partid existente și la nivelul Consiliului, fiecare a votat conform actelor de la mapa de documente atașate proiectului de hotărâre respectivă.

În cauză au fost audiați și expertul Ion Cristian Viorel și specialistul DNA Postelnicu Dorel, care au declarat că raportul s-a întocmit pe baza informațiilor din presă, fără a lua în considerare hotărârile Consiliului în domeniu; s-a ales metoda bonității, constatându-se că valoarea stabilită de expertul Ion Cristian Viorel se apropie de raportul de constatare al Parchetului. Specialistul DNA și specialistul DNA **Oltei Radu Constantin**, la rândul lui, a arătat că:

- evaluarea s-a făcut pe baza documentelor atașate de procuror Ordonanței prin care a dispus efectuarea acestui raport cu obiectivele stabilite de procuror;

- s-au luat în calcul și s-au consultat hotărârile Consiliului în materie, nu au existat atașate documente privind proprietatea limitrofă vecină terenului concesionat; s-a apreciat că s-a făcut concesionarea fără licitație și potrivit Ordonanței procurorului valoarea s-a stabilit ca pentru o vânzare, chiar dacă și indiferent că în speță era vorba de o concesiune;

- diferențele de valori s-au limitat la marja admisibilă de lege și astfel nu s-a constatat vreo pagubă pentru Primăria orașului.

Audierea martorilor s-a făcut în condiții de contradictorialitate, oralitate, sub prestare de jurământ, declarațiile acestora fiind ample argumentate și consemnate sub semnătura acestora.

Pe de altă parte, până la judecata cauzei nu s-a comunicat Curții dacă în ce privește pe Ponea Adina Georgeta și Fănuță Maria Magdalena, față de care s-au dispus cercetările acestea sunt (încă din 2013-2014) în curs, s-au finalizat și în ce modalitate.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA nu a comunicat nici dacă cercetarea martorilor Ene Tiță, Nedelcu Elena și Litră Ion, pentru care procurorul de ședință s-a sesizat pentru mărturie mincinoasă și favorizarea infractorului s-a finalizat și în ce modalitate.

În dispozitivul rechizitoriului se afirmă că sunt în derulare (2014) cercetarea martorilor din lucrări care au ascuns adevărul sau n-au declarat tot ce cunoșteau fără a fi identificați, nominalizați.

Nici până la judecarea cauzei Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA nu a comunicat dacă aceste cercetări s-au finalizat și care au fost martorii vizați.

În aceste condiții, Curtea a apreciat că toate declarațiile martorilor sunt câștigate cauzei.

Evaluând probatoriile astfel cum au fost evidențiate și având în vedere cerințele ce trebuiesc îndeplinite ca fapta de trafic de influență să existe, Curtea urmează a aprecia că Ponea Constantin Ștefan nu se face vinovat de comiterea acestei infracțiuni pentru că probatoriul administrat nu a reușit să înlăture dincolo de orice îndoială rezonabilă, contradicțiile ce privesc presupusa faptă, astfel că regula „in dubio pro reo” devine incidentă.

Elementele constitutive nu se regăsesc cumulativ reunite în ceea ce procurorul descrie ca situație de fapt.

Eșafodajul acuzației se bazează pe supoziții, prezumții, suspiciuni și chiar îndoieli exprimate „expressis verbis” de procuror, aprecieri secvențiale în raport de probatorii „din lipsă de spațiu”, rezumativ selectiv selecționate după relevanța asumată în rechizitoriu.

Pentru considerentele arătate, Curtea în baza art.396 alin.1, 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. va achita pe inculpatul Ponea Constantin Ștefan pentru infracțiunea prevăzută de art.291 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (faptă descrisă în Capitolul I f. 88 R).

2. În sarcina inculpatului Ponea Constantin Ștefan s-a reținut „corelativ infracțiunii de trafic de influență”, infracțiunea de **cumpărare de influență** în modalitatea normativă prevăzută de art.292 alin.1 C.pen. cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen., faptă pentru care inculpatul, în stare de arest, a fost trimis în judecată (f. 88 R).

Potrivit art.292 C.pen. cumpărarea de influență constă în „promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase pentru sine pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri”.

Procurorului îi revine pe parcursul urmăririi penale obligația ca în urma sesizării sale, din oficiu în speță, să strângă probatoriile menite să dovedească existența faptei și a vinovăției inculpatului, să le coroboreze și din analiza întregului ansamblu probator să deceleze clar, neîndoielnic elementele materiale ale laturii obiective și pe cele ale laturii subiective a infracțiunii, identificarea subiecților activi, pasiv și a obiectului infracțiunii, legătura de cauzalitate și efectele acestei activități infracționale.

Sesizarea instanței nu poate fi făcută doar printr-o descriere a situației de fapt însoțită de încadrarea juridică, întrucât procurorul este cel care trebuie să-și susțină actul de acuzare pentru fiecare infracțiune în parte și pe baza unui probatoriu care o vizează punctual.

Corelativitatea nu justifică prezentarea unei infracțiuni prin intermediul situației de fapt al altei infracțiuni, întrucât obiectul acestora este diferit, subiectele de drept nu sunt similare, iar elementele constitutive cumulative vizează o presupusă activitate infracțională distinctă.

Traficul de influență și cumpărarea de influență sunt două infracțiuni autonome, distinct reglementate de Codul penal, care nu se presupun obligatoriu și simultan.

Infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Ponea Constantin Ștefan este grefată pe descrierea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului Duicu Ioan Adrian și se reduce la o descriere narativă însoțită de fragmente de declarații de martori și interpretări, impresii sugestiv explicative cu privire la interceptări rupte din context, selectiv fragmentate.

Judecătorul este investit să judece o cauză în limitele sesizării cu referire la faptă și inculpat. El judecă pe baza probatoriului rezultat din efectuarea urmăririi penale și care trebuie să explice și să convingă că inculpatul, cu vinovăție și în împrejurările date, a săvârșit fapta astfel cum este descrisă de procuror, cu urmările cerute de lege ca aceasta să constituie o infracțiune.

Maniera abordării corelativității dintre cele două infracțiuni se reduce doar la enunțarea încadrării juridice a faptei penale pusă în sarcina inculpatului de cumpărare de influență față de care nu există nicio referire expresă (f. 33-88 R). Nu există nici măcar vreo corelare între probatoriile care ar susține această acuzație și cele care vizează exclusiv traficul de influență.

Nu rezultă care au fost elementele din care procurorul a apreciat că această infracțiune s-a consumat de sine-stătător și în condițiile incriminării prevăzute de lege.

Jurisprudența este constantă și fermă în respectarea prevederilor art.6 par.2 și 3 lit.a CEDO care se referă la sesizarea judecătorului cu o infracțiune precisă, detaliată și completă prin descrierea faptelor și analiza lor structurală și evaluarea existenței unui probatoriu convingător ce conține dovezi decisive, determinate, solide, complete, certe care înlătură orice îndoială că inculpatul nu ar fi săvârșit fapta reținută prin legalitatea, relevanța, concludența și utilitatea lor.

În lipsa descrierii faptei deduse judecății ca infracțiune de cumpărare de influență și identificarea oricăror alte elemente definitorii, din amalgamul probator expus ca fundament al infracțiunii de trafic de influență, Curtea, pentru considerentele arătate urmează a face aplicarea prevederilor art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. în temeiul cărora îl va achita pe **inculpatul Ponea Constantin Ștefan** pentru infracțiunea prevăzută de art.292 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (fapta indicată în Cap. I – f. 88 R).

Urmează a se constata că inculpatul Ponea Constantin Ștefan a fost reținut la data de 3.04.2014 și arestat preventiv la data de 04.04.2014 până la data de 16.10.2014, dată de la care s-a aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 pus sub control judiciar până la revocarea definitivă a acestei măsuri la 21.06.2016, potrivit deciziei penale nr.953/4.07.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Față de cererea formulată de inculpatul **Ponea Constantin Ștefan** de îndreptare a erorii materiale privind fapta descrisă la Capitolul I – f. 88 R până la redactarea prezentei hotărâri, în sensul că s-a menționat art. 292 alin.2 cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. în loc de art. 292 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen., Curtea urmează, având în vedere încheierea din 28 decembrie 2017, după verificarea actelor și lucrărilor dosarului, să facă aplicarea art.278 alin.2 și 3 C.pr.pen. și admitând cererea să procedeze la îndreptarea erorii materiale, astfel cum a fost menționată.

*

* *

VIII. 1. Între alți inculpați, a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, **inculpatul Duicu Ioan Adrian** cercetat pentru mai multe fapte de **corupție și asimilate acestora**.

În Capitolul I (filele 34-87) se prezintă, prin 18 transcrieri de convorbiri telefonice interceptate în baza mandatelor de siguranță națională date de Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul Legii nr.51/1991 la cererea SRI prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și 3 declarații de martori secvențial redată în rechizitoriu, infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.1 C.pen. raportat la art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

Se afirmă în rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian a pretins față de Ponea Constantin Ștefan că, folosindu-se de influența de care se bucura în cadrul structurilor de conducere ale PSD și a autorității sale ca președinte PSD Mehedinți și președinte al Consiliului județean Mehedinți, își va exercita influența asupra unor funcționari din Guvern, M.A.I., Poliția Română și Consiliul local al municipiului Orșova pentru a-i determina să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul realizării foloaselor solicitate de către Ponea Constantin Ștefan.

Prin exercitarea influenței lui Duicu Ioan-Adrian urma să se mențină (temporar) Ponea Constantin Ștefan în funcția de inspector șef al IPJ Mehedinți, să fie numit într-o funcție de conducere în IGPR când soția acestuia, procuror Ponea Elisabeta, la rândul ei, urma să fie numită într-o funcție de conducere în Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și tatăl său, Ponea Constantin să primească în concesiune, în condiții avantajoase, două suprafețe de teren în suprafață totală de 200 mp situate în centrul municipiului Orșova.

La rândul său, Duicu Ioan-Adrian urmărea un folos necuvenit, pentru sine - obținerea unei soluții favorabile în dosarul nr.1181/54/2012 al Curții de Apel Craiova prin interpușii lui Ponea Constantin Ștefan.

Convorbirile telefonice interceptate în condițiile Legii nr.51/1991, anterior sesizării Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA referitoare la vreuna din faptele vreunui din inculpații din prezenta cauză, inclusiv cu privire la Duicu Ioan-Adrian, redată secvențial după relevanța apreciată de procuror (filele 41-44, 54, 57, 74, 76-81, 83-85 R), au fost excluse la 28.11.2014 de către judecătorul de Cameră preliminară prin încheierea care cuprinde și motivația, rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J.

În privința datelor de trafic invocate de procuror în rechizitoriu, acestea nu au fost identificate, ce persoane vizează, pe perioade, cu ce durată, care este frecvență și cum se corelează cu celelalte probe, ce anume dovedesc dintre aspectele activității infracționale și în ce măsură contribuie la definirea comiterii infracțiunii de trafic de influență (În aprilie 2013 discuții dintre Ponea, Duicu și Popescu).

Volumul 13 al dosarului de urmărire penală nr.321/P/2013 cuprinde peste 400 de pagini, astfel că simplul enunț generic de „date de trafic”, fără alte elemente de particularizare, în condițiile în care nu s-au identificat nici numerele de telefon și titularii acestora, iar aceste referiri se mai fac în rechizitoriu și pentru alți inculpați și fapte din dosar, nu sunt în măsură să constituie probatorii cu relevanță și să fie utile pentru dovedirea infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Duicu.

Se arată în rechizitoriu că inspectorul general al Poliției române, Tobă Petre la acel moment, era cel care numea în funcție pe directorii și directorii adjuncți din cadrul IGPR și propunea Ministrului Afacerilor Interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și cu avizul consultativ al prefectului, numirea și eliberarea din funcție, prin Ordin, a inspectorilor șefi ai inspectoratelor de poliție județene.

Procurorul pretinde că menținerea în funcție și o numire ulterioară într-o funcție de conducere a lui Ponea Constantin Ștefan în cadrul IGPR se putea realiza prin concursul lui Tobă Petre (art.3 alin.2 din Legea nr.28/2002).

Prin rechizitoriu se afirmă că Duicu Ioan-Adrian i-a cerut cu stăruință lui Doru Dumitrescu – adjunct al secretarului de stat în M.A.I., șef al Departamentului de ordine și siguranță Publică din M.A.I. să întreprindă demersuri să-l determine pe Tobă Petre să acționeze pentru numirea lui Ponea într-o funcție de conducere în IGPR.

În rechizitoriu se susține că împreună cu șeful Cancelariei primului-ministru Vlad Stoica, Duicu a stabilit o întâlnire la guvern pentru 13.06.2013, când se dorea și o întrevedere cu premierul.

În aceste condiții, afirmă procurorul, la 13.06.2013, Duicu s-a întâlnit cu Tobă Petre la sediul guvernului și i-a solicitat să-l mențină pe Ponea în funcția de la IPJ Mehedinți, iar la o dată ulterioară să îl numească într-o funcție de director adjunct în cadrul IGPR.

Procurorul afirmă că după demersurile lui Doru Dumitrescu, la 10.04.2013 secretarul de stat Andreescu Anghel i-a comunicat lui Ponea Constantin Ștefan că urma să fie numit director adjunct la Direcția de Ordine publică din IGPR.

La acel moment, se arată în rechizitoriu că Ponea nu a acceptat să fie numit în funcția oferită, întrucât soția sa, Ponea Elisabeta, nu fusese numită într-o funcție de conducere într-un Parchet din București.

Procurorul evidențiază în rechizitoriu că Duicu și Ponea au discutat despre funcția oferită, care era cea despre care îi spusese Duicu lui Doru Dumitrescu și că acesta s-a angajat să rezolve și problema funcției de conducere în Ministerul Public pentru procurorul Ponea Elisabeta.

Pe de altă parte, existența unor incidente la IPJ Mehedinți datorate unor reclamații, l-a determinat, independent de chestiunile anterior abordate, pe Duicu Ioan-Adrian să-i ceară la 17.04.2013 lui Doru Dumitrescu să-l asigure pe Andreescu Anghel că Ponea Constantin Ștefan se bucură de suportul local al prefectului și președintelui Consiliului Județean.

În sensul celor arătate s-au redat în rechizitoriu fragmente din declarațiile lui Doru Dumitrescu și Andreescu Anghel (f. 44-45 R).

Din declarația martorului Dumitrescu rezultă că acesta se cunoștea cu Duicu din 2001 și cu Ponea de când martorul era șeful IPJ Mehedinți.

În primăvara lui 2013 Andreescu Anghel era nemulțumit de activitatea lui Ponea și vroia să-l schimbe din funcție.

În aceste condiții, întrucât de la Duicu și Ponea aflase că cel din urmă vroia să vină la București pe o funcție corespunzătoare celei de șef IPJ Mehedinți întrucât soția acestuia primise aprobare pentru o funcție la un Parchet în București, Dumitrescu i-a adus la cunoștință lui Andreescu că și Ponea vrea să vină să lucreze în București.

După ce a verificat posturile de conducere vacante din București, Anghel Andreescu l-a contactat pe Ponea pentru un post de director adjunct la Direcția ordine Publică din IGPR, post pe care Ponea l-a refuzat, optând pentru un post în Craiova pentru că soția sa nu mai venea să lucreze într-un Parchet în București.

În luna iunie 2013, Duicu i-a cerut lui Dumitrescu să-i aranjeze o întâlnire cu Tobă Petre – șeful inspectoratului general al IGPR unde voia să se meargă cu Ponea, fără să spună ce anume urmau să discute. În cele din urmă, Duicu i-a comunicat că discutase cu Tobă Petre la guvern astfel că nu mai era de actualitate solicitarea anterioară a acestuia (f. 44 R).

Duicu a ținut legătura cu Doru Dumitrescu, se afirmă în rechizitoriu, și la 11.06.2013 i-a adus la cunoștință acestuia că vrea să intervină la premier pentru Ponea și să se vadă și cu Tobă Petre pentru același scop.

În rechizitoriu se susține că Stoica Vlad Ștefan l-a chemat pe Tobă Petre la guvern, lucru pe care Duicu i l-a spus și lui Georgescu Ionel, fost director DGA din M.A.I.

Duicu a fost la guvern singur, fără Ponea și s-a întâlnit cu Tobă Petre convocat de Stoica Vlad Ștefan – șeful Cancelariei premierului căruia i-a spus să-l mențină pe Ponea în funcție, cu o promovare ulterioară, solicitări despre care procurorul afirmă, că Tobă a fost de acord. Incidental i-a pomenit și de situația soției lui Ponea.

La rândul său Andreescu Anghel a declarat câteva aspecte, redate, ca atare în rechizitoriu:

- secretar de stat în M.A.I., Andreescu Anghel, după iarna 2012-2013 cu incidente în activitatea de dezăpezire care nu a fost bine gestionată de IPJ Mehedinți, l-a admonestat pe Ponea Constantin Ștefan spunându-i că va lua măsuri drastice.

Constatând că existau trei posturi de conducere vacante, după consultarea cu Ene Tudorel, consilierul lui Andreescu, cu Doru Dumitrescu – subsecretar de stat, martorul l-a contactat pe Ponea și i-a propus un post de director adjunct la Direcția Ordine Publică; între timp, până la discuția cu Ponea Andreescu aflase de la Dumitrescu că și Ponea își dorea să vină la București unde și soția sa urma să ocupe un post.

Ponea l-a refuzat însă, întrucât copilul era încă în cursul anului de învățământ, iar soția sa nu reușise să ocupe o funcție în București (f. 45 R).

II. Duicu Ioan-Adrian a făcut demersuri pentru ca Ponea Constantin Ștefan să obțină pentru tatăl acestuia – Ponea Constantin concesiunea unui teren în Orșova; în 30.04.2013 Consiliul local Orșova i-a concesiionat pentru 49 de ani, 242 mp cu o redevență de 25.062 lei, plătită în 10 ani, valoarea de piață reală, fiind, spune procurorul de 28.356 lei, cu prețul anual al folosului de 511 lei față de Ponea Constantin;

- Duicu Ioan-Adrian a apelat la Popescu Constantin, președintele PSD Orșova cu care era în relații apropiate, pentru a realiza acest folos pentru Ponea.

Pentru concesiionarea acestui teren către Ponea Constantin, Popescu Constantin, afirmă procurorul, a făcut mai multe demersuri pentru a înlătura unele impedimente:

- trecerea terenului din proprietatea statului român în proprietatea publică a municipiului Orșova și intabularea în cartea funciară:

- inițierea de către Consiliul Local al Orșovei a unei acțiuni de rectificare de carte funciară (art. 1 din Legea nr.7/1996) .

Pentru a se putea adopta o hotărâre de consiliu local în sensul dorit de Popescu Constantin, de Duicu Ioan-Adrian și Ponea Constantin Ștefan s-a apreciat că era nevoie de înlăturarea lui Boțilă Marian – secretar al Primăriei Orșova care ar fi putut semnala că terenul nu putea fi concesiionat.

În raport de art.45 alin.3 din Legea nr.215/2001 „hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor în funcție”.

Pentru a se realiza majoritatea calificată necesară aprobării hotărârii de concesiionare a terenului în discuție, a Consiliului Local Orșova, era necesară, afirmă procurorul, înlăturarea consilierului Cican Adrian înainte de ședința din 30.04.2013 (f. 47 R).

Din rechizitoriu rezultă că Popescu Constantin a discutat cu Ponea Constantin Ștefan despre analizarea terenurilor vizate de Ponea Constantin.

La 12.04.2013 s-a întocmit un raport de evaluare pentru cele două suprafețe de teren în suprafață totală de 242 mp cu valoare de 25.062 lei. Acest raport a fost atașat proiectului hotărârii înaintat Consiliului local.

Tot din rechizitoriu rezultă că la 16.04.2013 Ponea Constantin a depus o cerere de concesiionare, cu motivarea extinderii construcției existente, fără a se depune actele de proprietate ci doar raportul de evaluare din 12.04.2013.

Boțilă Marian a fost eliberat din funcție la 17.04.2013 în urma unei sancțiuni disciplinare, în locul acestuia fiind numit Enea Alina-Maria, calificată de procuror în rechizitoriu, „ca persoană obedientă” lui Popescu Constantin și Duicu Ioan-Adrian.

În declarația sa, martorul Boțilă Marian, a declarat la Parchet că Duicu a vrut să-l dea afară pentru că „încurcă pe la Orșova”.

Procurorul a apreciat că Popescu Constantin a purtat convorbiri cu Ponea Constantin Ștefan care i-a reproșat că „l-a uitat”, referindu-se, potrivit rechizitoriului, la demersurile demarate pentru concesiionare.

Pentru a asigura ca majoritatea membrilor Consiliului local să voteze hotărârea de concesiionare în favoarea lui Ponea, Popescu Constantin a făcut demersuri ca să înceteze mandatul consilierului Cican Adrian înainte de 30.04.2013.

Stoica Marius-Simion și Ghergulescu Ion au sesizat la 19.04.2013 Primăria Municipiului Orșova că acest consilier se afla în conflict de interese, s-a întocmit de către Enea Alina Maria (temporar secretar al Primăriei Orșova), un material cu privire la încălcarea de către Cican Adrian a dispozițiilor art.90 și art.92 din Legea nr.161/2003. La 22.04.2013 Popescu Constantin i-a adus la cunoștința viceprimarului orașului Orșova – Negulescu Constantin că prefectul așteaptă sesizarea, după ce primise raportul despre Cican Adrian, iar la 25.04.2013 s-a constatat încetarea de drept a mandatului de consilier lui Cican Adrian.

În fragmentul de declarație redat în rechizitoriu (f. 54 R) Cican Adrian declară că nu știa ce cuprindea documentația lui Ponea Constantin pentru concesiionarea a 200 mp.

Mai relatează procurorul despre întâlnirea (joi 25.04.2013) la care au participat Duicu Ioan-Adrian, Ponea Constantin Ștefan, Popescu Constantin, Manea Ion (primar), Ianoși Ion (șeful poliției locale), când s-au adunat să ia masa împreună.

La 14 zile de când se depusese cererea pentru concesiune, Consiliul local a emis hotărârea solicitată, despre care Popescu Constantin a aflat de la Stoica Simion Marius.

Procurorul, referitor la această concesiune a concluzionat în rechizitoriu că nu a fost respectată procedura legală de concesiune, că terenurile erau intabulate în cartea funciară ca proprietate a statului din 18.02.2013, că nu se puteau face acte de dispoziției anterior clarificării situației juridice de către Consiliul local Orșova, că nu s-a făcut de către concedent o evaluare proprie a terenului, ci s-a folosit un raport de evaluare depus de concesionar.

III. Procurorul concluzionează că în urma demersurilor sale, Duicu a obținut și celălalt folos pentru Ponea menținerea în funcție până se hotăra să vină la București și se rezolva și situația soției – procuror Ponea Elisabeta de a fi numită într-o funcție de conducere în Parchet în București.

Duicu Ioan-Adrian a promis lui Ponea Constantin Ștefan că își va folosi influența pentru ca soția acestuia Ponea Elisabeta să fie numită într-o funcție de conducere într-un parchet din București și va interveni la nivelul structurilor guvernamentale.

Se invocă în rechizitoriu prevederile art.45 din Legea nr.303/2004.

Procurorul afirmă că Duicu a întreprins o serie de demersuri în vederea propunerii promovării lui Ponea Elisabeta de către Ministrul Justiției.

Potrivit rechizitoriului în data de 8 iulie 2013 după Biroul permanent al PSD, Duicu s-a întâlnit cu premierul, întâlnire despre care i-a vorbit lui Ionel Georgescu și l-a asigurat de numirea acestuia într-o funcție la DGAF.

Rechizitoriul mai relatează că Duicu i-a cerut unui consilier de la Cancelaria premierului – Bădescu Adrian Ștefan să-i spună lui Stoica Vlad Ștefan să-i remită cv-ul lui Ponea Elisabeta premierului.

Procurorul apreciază că Duicu în discuțiile cu Stoica și Bădescu se referă la premier cu apelativele „șefu' al mare” și „omu”, iar discuțiile pe acest subiect sunt eliptice.

În 12 august 2013, Duicu i-a cerut lui Bădescu Adrian Ștefan să-i reamintească lui Stoica Vlad, între altele, despre numirea lui Ponea Elisabeta.

La 2 septembrie 2013 Duicu îi aduce la cunoștință lui Ponea că soția acestuia urma să fie contactată în vederea propunerii pentru funcția de procuror șef de secție în Direcția Națională Anticorupție.

Rechizitoriul consemnează că la 4.09.2013 Ministrul Justiției a trimis la CSM propunerea cu adresa nr.78633/4.09.2013 privind-o pe Ponea Elisabeta pentru această funcție.

Despre Ponea Elisabeta și promovarea ei, Duicu a mai discutat în 8.09.2013 și cu Georgescu Ionel un apropiat al acestuia.

Prin adresa nr.35065/24.04.2013 Ministerul Justiției a comunicat că nu a fost înaintată propunerea la Președinție de către CSM, în urma unei retrageri „informale” a propunerii lui Ponea Elisabeta pentru o funcție de conducere în DNA.

S-a apreciat de procuror că fapta de trafic de influență comisă de inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost descrisă și ea a constat în faptul că acesta a pretins și a primit de la Ponea Constantin Ștefan un folos – soluționarea favorabilă a dosarului nr.1181/54/2012 al Curții de Apel Craiova pentru a determina pe funcționarii publici asupra cărora a lăsat să se creadă că are influență – inspector general al IGPR, Ministerul Justiției – să facă acte care intră în atribuțiile lor de serviciu – referitoare la carierele profesionale ale soților Ponea. S-a considerat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor prev. de art.5 alin.1 C.pen.

Deși a fost audiat la Parchet, în rechizitoriu nu se amintește nimic de declarațiile inculpatului Duicu Ioan-Adrian cu privire la poziția sa procesuală față de această acuzație și nici despre evaluarea unui eventual probatoriu în apărare dacă acesta a fost administrat.

Duicu Ioan-Adrian a declarat că se cunoaște cu Ponea Constantin Ștefan din copilărie și mai bine din anul 2003.

Dintre soții Ponea, soția Elisabeta Ponea își dorea să lucreze amândoi în București iar Doru Dumitrescu și-l dorea pe Ponea Constantin Ștefan în subordinea sa la București pentru că avea încredere în el.

Duicu a negat că ar fi făcut demersuri pentru a-l ajuta pe Ponea să vină să lucreze în București și a arătat că Dumitrescu l-a rugat să-l convingă pe Ponea să accepte acest transfer.

Duicu a relatat că Ponea i-a cerut să meargă împreună la Tobă Petre pentru că erau niște probleme în teritoriu, dar în cele din urmă s-a văzut doar Duicu cu acesta, la guvern după ce fusese contactat de Stoica Vlad.

În acea discuție nu s-a vorbit nimic de transferul lui Ponea și despre Ponea Elisabeta.

Întâlnirea cu Tobă care a durat 5-10 minute, a fost întâmplătoare, apoi Duicu s-a văzut cu Stoica și a plecat din guvern. Duicu l-a cunoscut pe Tobă Petre cu ocazia acelei întâlniri de la guvern.

Discuția cu Bădescu Adrian s-a referit la cv-ul primei soții a lui Ponea Constantin Ștefan, care dorea să fie numită inspector de specialitate la IJS Mehedinți (12.06.2014 – f. 10 – vol. 2 dup);

- Ponea se plânga de o hărțuire sistematică din partea superiorilor săi și dorea să afle aceste lucruri și Tobă Petre pe care l-a acest moment, Duicu nu-l cunoștea.

Duicu a înfirmat că ar fi discutat cu Tobă Petre despre Ponea Elisabeta.

Doru Dumitrescu și Ponea Constantin Ștefan au avut o discuție despre promovarea lui Ponea, despre care a aflat și Duicu.

Duicu a declarat că nu a știut nimic de vreo concesiune de teren tatălui lui Ponea, nu a discutat cu nici un consilier local din Orșova, iar la un moment dat a fost invitat cu alte persoane, între care, Ponea, Ianoși și Manea să ia masa la Popescu Constantin.

La Guvern, Duicu s-a întâlnit în anticamera șefului Cancelariei, cu Tobă Petre.

Prin expresia „șefu al mare” l-a desemnat pe șeful Cancelariei premierului, nu pe acesta din urmă.

Duicu se cunoaște cu Vlad Stoica, Adi Bădescu și Georgescu Ionel dar n-a discutat cu aceștia de cv-ul lui Ponea Elisabeta (3.04.2014 – C.A.B. – Secția I penală, f. 21 – vol. 2 dup).

În instanță inculpatul Duicu a fost audiat la 28.07.2015 și 22.09.2017 și-a menținut declarațiile de la Parchet și cu privire la infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina lui a mai făcut următoarele precizări:

- Duicu era preocupat de situația precară a dotării și funcționării poliției județene care se confrunta și cu probleme de personal și i-a cerut lui Doru Dumitrescu subsecretar de stat în MAI, fost șef IPJ Mehedinți să le faciliteze (Duicu și Ponea) o discuție cu Tobă Petre . inspector general al IGPR.

Așteptându-l pe premier, Duicu, întâmplător s-a întâlnit cu Tobă Petre, l-a cunoscut și i-a spus că dorește să-i vorbească de problemele cu care se confruntă, de personal, deficit de dotare etc.

Tobă i-a spus că nu colabora bine cu Ponea, iar pe soția acestuia o cunoștea instituțional.

Duicu nu-l cunoaște pe Andreescu Anghel și din discuțiile cu Doru Dumitrescu a reieșit că Ponea nu vroia să plece din județ din motive personale.

Niciodată Ponea nu i-a cerut intervenții pentru promovarea lui sau a soției sale Ponea Elisabeta pe care a văzut-o o singură dată la un botez unde fuseseră invitați de Popescu Constantin.

Nu a promis, nu a lăsat să se înțeleagă că ar putea interveni față de diferiți funcționari guvernamentali sau locali pentru promovare în funcții.

Duicu a depus la secretariatul PSD un cv al primei soții a lui Ponea care dorea să fie promovată în funcția de inspector și de unde actul pleca în procedură la Ministerul Învățământului.

La masa la care a fost și Duicu invitat de Popescu Constantin nu s-a discutat nimic de concesiunea vreunui teren pentru Ponea. Nu a intervenit la nici un consilier local pe acest subiect și nu a discutat niciodată cu Boțilă și Cican (28.07.2015 C.A.B.).

Tobă Petre cunoștea situația din teritoriu și Tobă l-a sunat pe Ponea în legătură cu cele semnalate (personal, dotare tehnică precară etc.).

Ponea nu i-a cerut sprijin instituțional și nici pe plan profesional în legătură cu funcția deținută.

În dovedirea acuzațiilor, procurorul a solicitat audierea martorilor Georgescu Ionel (f. 83-84 – vol. 2 dup), Tobă Petre (f. 80-82 – vol. 2 dup), Andreescu Anghel (f. 78-79 – vol. 2 dup), Dumitrescu Doru (f. 76-77 – vol. 2 dup), Stoica Vlad Ștefan (f. 85-86 – vol. 2 dup), Bădescu Adrian Ștefan (f. 87-88 – vol.2 dup) și Fulger Ionuț Cosmin (f. 89-90 – vol.2 dup) și depunerea înscrisurilor:

- dispoziția nr.264/17.04.2013 a primarului Manea Ion (4.551 – vol.11/vol.23 dup);
- dispoziția nr. 229/1.04.2014 a primarului Orșovei (f. 471 – vol. 17/23 dup);

- dispoziția nr.226/19.04.2013 privind promovarea lui Enea Alina Maria (f. 569-574 – vol. 23 și 33 dup);
- Ordin nr.126/25.04.2013 al prefectului jud. Mehedinți (f. 886-887 –vol. 23 dup);
- Anexe la HG nr.963/2002 (f. 792-868 – vol. 23 dup);
- date de trafic – vol. 13;
- proces-verbal ședință 30.04.2013 Consiliul local Orșova (f. 1-294 – vol. 34 dup);
- Adresa nr.6649/2014 a Guvernului României – răspuns la solicitare DNA (f. 266-267 – vol. 2 dup);

- adresa nr.35065/24.04.2015 a CSM către DNA (f. 245-254 – vol. 2 dup);
- fișa lucrări 78633/2013 (f. 256 – vol. 2 dup);
- documente CSM (f. 258-265 – vol. 2 dup);
- convorbiri telefonice interceptate în condițiile Legii nr.51/1991 – excluse la 28.11.2014 definitiv prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J. – Secția penală.

Cererea de probatorii s-a pus în discuție de procuror în condițiile în care sunt contestate probatoriile administrate la Parchet; în alte condiții probele sunt deja câștigate cauzei și nu necesită, conform legii, readministrarea lor.

Inculpatul, prin avocat, a solicitat reaudierea martorilor din lucrări.

Curtea la 9.10.2015 a încuviințat administrarea probatoriilor cu martori și înscrisuri pentru celelalte probatorii operând hotărârile pronunțate încă din Camera preliminară.

În desfășurarea cercetării judecătorești pentru dovedirea acuzațiilor s-au audiat martorii din lucrări asupra audierii cărora au convenit și acuzarea și apărarea.

I.1. Doru Dumitrescu a fost audiat la **2.04.2014** la Parchet și și-a completat declarația în instanță la 25.03.2016.

El a declarat că:

- îl cunoaște pe Duicu Adrian din 2001 și relațiile lor sunt neutre, iar pe Ponea de când i-a fost subaltern;

- Ponea s-a bucurat de apreciere, bine pregătit profesional, corect, exigent, fără aspecte negative constatate în activitatea sa;

- în deplasările sale săptămânale din 2013 la domiciliul din Drobeta Tr.-Severin, Doru Dumitrescu a aflat de la Ponea că soția acestuia era posibil să vină să lucreze în București și atunci se gândea și el să se mute cu serviciul la București;

- discuția a fost între cei doi, la stadiul de conversație, o informație legată de viața cuplului;

- în primăvara 2013, secretarul de stat Andreescu Anghel, nemulțumit de cum a gestionat Ponea în Mehedinți înzăpezirea din iarna 2012/2013 cu blocări de drumuri etc. i-a spus lui Doru Dumitrescu că l-ar muta într-unul din posturile vacante de director adjunct în cadrul Direcției de Ordine Publică din cadrul IGPR, post temporar de conducere, care nu reprezenta pentru Ponea o promovare ci o mutare;

- în discuția cu Andreescu, Ponea i-a spus că nu e interesat de venirea la București, problema cu soția nu mai era de actualitate și mai degrabă ar pleca la Craiova;

- și ministrul Radu Stroe ar fi vrut ca Ponea să plece de la IPJ Mehedinți urmare unui incident cu un parlamentar față de care organele de poliție fuseseră foarte intransigente în trafic;

- de altfel, se făceau admonestări, presiuni asupra lui Ponea, s-au dispus controale, acesta a fost muștruluit de ministrul de interne în prezența parlamentarului căreia i se suspendase permisul de conducere;

- Doru Dumitrescu a discutat cu Duicu despre nevoile poliției județene și regreta că Ponea voia să plece din județ;

- în aceste condiții Doru Dumitrescu i-a spus că ar exista o posibilitate legată de discuțiile din primăvară cu Andreescu Anghel;

- a aflat ulterior că Duicu s-a văzut cu Tobă Petre – Inspectorul general al IGPR nu a aflat însă ce au discutat, ci doar faptul că nu a fost însoțit de Ponea;

- Ponea putea accede la o funcție de conducere prin promovare, doar prin concurs;

- deși regreta că Ponea voia să plece, atitudinea lui Duicu era de a-l ajuta, fără ca relațiile dintre aceștia să fie apropiate, doar prin natura profesiilor lor;

- martorul n-a avut cunoștință dacă s-a discutat cu Tobă Petre despre mutarea lui Ponea sau numai despre problemele din teritoriu, Tobă fiind cel care urma să-l propună Ministrului de interne în acest sens;

- niciun moment, Ponea nu i-a cerut, direct, indirect, sau să-l lase pe Dumitrescu să înțeleagă că i-ar cere să găsească o cale modalitate să-l ajute să vină la București;

- de altfel, nici nu avea Doru Dumitrescu vreo posibilitate în acest sens;

- în realitate, Ponea vroia să-și realizeze o problemă de familie, navetă – și nu au discutat nimic în concret de vreo funcție în București, dorea să nu mai facă naveta;

- după sancționarea în trafic a parlamentului Stănișoară și a fostului prefect Nătu, Ponea nu a mai dorit mutarea despre care i-a spus și lui Andreescu, dar era afectat de controalele generate de acea măsură în care organele de poliție își făcuseră doar datoria.

2. La Parchet (**4.07.2014**) și în instanță martorul **Georgescu Ionel** a declarat că se cunoaște cu Duicu din 2000 și se află în relații de simple cunoștințe iar pe Popescu Constantin l-a văzut de 2-3 ori în anturajul lui Duicu;

- pe Vlad Stoica și Adi Bădescu i-a cunoscut când PSD Mehedinți l-a susținut pentru ocuparea unei funcții în Ministerul Mediului;

- convorbirea telefonică redată audio nare nicio relevanță, întrucât nu a avut nicio discuție cu Duicu cu privire la carierele profesionale ale soților Ponea, iar conversația era pur de complezență, martorul nefiind interesat de ce îi spunea Duicu la telefon;

- martorul nu a cunoscut-o pe Ponea Elisabeta, iar Ponea, prin intermediul lui Bontea Vlad l-a rugat pentru un sprijin într-o problemă medicală a fetei acestuia;

- nu a existat vreo discuție între Duicu și Georgescu Ionel despre susținerea candidaturii numitei Ponea Elisabeta pentru DNA (19.07.2016 C.A.B.).

3. **Stoica Vlad Ștefan** în declarația de la parchet – **25.06.2014** și din instanță – **6.07.2016** a declarat următoarele:

- se cunoaște cu Duicu din 2010 pe linie de partid, iar pe Georgescu Ionel l-a în momentul când a primit cv-ul acestuia pentru o candidatură cu susținere politică;

- nu l-a întâlnit nici pe Ponea Ștefan nici pe soția acestuia și nu i s-a remis nici un cv cu acest nume și nici premierul nu s-a interesat de el;

- nu l-a solicitat pe Tobă Petre să vină la guvern decât pentru chestiuni instituționale, la cererea premierului și în niciun caz pentru Duicu Ioan Adrian;

- nu are cunoștință că Tobă Petre s-a întâlnit cu Duicu în guvern și ce au discutat;

- Bădescu Adrian a fost consilier la guvern și nu-și putea permite să intervină la șeful Cancelariei pentru a susține pe cineva, inclusiv pe Ponea Elisabeta;

- nu i-a fost adus la cunoștință după finalizarea acestei cauze de către procuror că a fost interceptat.

4. Bădescu Adrian Ștefan și-a completat declarația de la Parchet (25.06.2014) cu declarațiile din instanță de la 22.04.2016 și 16.09.2016, reținându-se următoarele:

- din 2013, martorul era șeful organizației de tineret PSD Mehedinți și pe Duicu îl cunoștea din 2010;

- nu i-a cunoscut pe Ponea Constantin Ștefan și Ponea Elisabeta;

- pe Georgescu Ionel l-a cunoscut prin Duicu Ioan Adrian, iar Vlad Stoica era în 2013 șeful Cancelariei primului ministru;

- Duicu nu a remis la guvern nici un cv al dnei Ponea Elisabeta, nici lui Stoica, nici lui Bădescu, iar audierea convorbirii cu Duicu nu-i amintește care a fost subiectul acesteia;

- discuțiile cu Duicu au vizat eventuale cv-uri ale unor persoane – Georgescu Ionel, Bontea Vlad, care aveau susținere politică pentru diferite demnități;

- Duicu nu s-a referit în discuțiile cu martorul la niciunul dintre soții Ponea.

5. **Tobă Petre**, șeful poliției române din 2008 a fost audiat la parchet (**10.04.2014**) și în instanță (**22.04.2016** C.A.B.) și a declarat, între altele, următoarele:

- în primăvara anului 2013, /martie, aprilie), Doru Dumitrescu i-a spus că Duicu , președintele Consiliului Județean Mehedinți dorește să discute cu acesta, audiență care nu a avut loc;

- nu și-a amintit să fi fost vreo discuție de numire a lui Ponea în unul din posturile vacante de director adjunct la Direcția Ordine Publică din cadrul IGPR;
- martorul a avut cuvinte de apreciere pentru activitatea desfășurată de Ponea;
- în iunie 2013, pe culoarele guvernului l-a abordat o persoană care s-a prezentat președintele Consiliului Județean și care i-a spus că are o relație bună cu Poliția Mehedinți și îl apreciază foarte mult pe inspectorul șef;
- cu acea ocazie Duicu nu a pomenit nimic de soția lui Ponea Constantin Ștefan și nu i-a adresat nicio rugămintă cu privire la cariera lui Ponea;
- Duicu nu a mai încercat să ia legătura cu martorul după prima solicitare de audiență din martie-aprilie 2013;
- Ponea nu a solicitat eliberarea din funcție de inspector șef și nu se intenționa, în baza unui control, debarcarea lui din funcție;
- numirea, revocarea șefilor și adjunctilor acestora din IGPR se face de inspectorul șef, iar funcția de inspector șef se ocupă prin concurs;
- a aflat de la Dumitrescu Doru că a discutat cu Andreescu Anghel – secretar de stat în MAI cu privire la Ponea care să vină să lucreze în București, dar acesta deși inițial părea să-și dorească mutarea, ulterior nu a făcut niciun demers și chiar a refuzat să plece din județ;
- de soția lui Ponea, martorul știa că este procuror și se întâlnește în trecut cu dânsa cu ocazia unor evenimente profesionale;
- martorul nu a făcut nicio legătură între solicitarea audienței de către Duicu și întâlnirea din guvern și ce anume intenționa Duicu să-i aducă la cunoștință;
- funcția despre care a vorbit Doru Dumitrescu – de director adjunct în cadrul IGPR trebuia întâi eliberată și apoi putea intra în discuția pentru ocupare temporară;
- Tobă Petre nu a avut vreo discuție cu Anghel Andreescu despre Ponea;
- Ponea nu era în nicio cercetare disciplinară sau în pericol pentru vreo sancțiune;
- s-au făcut verificări cu privire la incidentul în care a fost implicat un parlamentar față de care s-au luat măsuri și s-a verificat dacă acestea au fost legale;
- martorul nu a primit nici un cv al vreunui dintre soții Ponea, nu a discutat cu premierul despre Ponea Constantin Ștefan;
- competențele unui inspector șef județean de IPJ sunt mai mari decât cele ale unui director adjunct din structura centrală ministerului;
- nu a știut și nici nu i s-a adus la cunoștință că au fost interceptate convorbirile sale telefonice și ale lui Stoica Vlad.

6. La **2.04.2014** a fost audiat la Parchet martorul **Andreescu Anghel**, secretar de stat în MAI și reaudiat în **25.03.2016** în instanță.

Martorul a evidențiat că:

- nu a fost mulțumit cum a gestionat Ponea dezvăpezirea din iarna 2012/2013, când au fost închise drumurile înzăpezite și cum se implica în conducerea inspectoratului, părere împărtășită și de Tobă Petre;
- în primăvara lui 2013 l-a sunat pe Ponea și l-a întrebat dacă îl interesează un post de conducere din IGPR de director adjunct la Direcția de Ordine Publică, după ce s-a consultat cu Ene Tudorel, Doru Dumitrescu care îi și spusese că și soția sa urma să vină să lucreze în București;
- Ponea l-a refuzat afirmând că situația soției nu era rezolvată și copilul urma cursurile școlare;
- martorul se întâlnea periodic cu inspectorii șefi pentru că existau multe probleme de rezolvat, era lipsă de personal, multe locuri vacante de conducere;
- astfel s-au întocmit liste cu persoane capabile, cu 15-20 ani vechime, valoroși profesional pentru a-i numi în funcții de conducere, fiecare având câte 2000 de angajați în subordine;
- între aceștia a fost menționat și Ponea Constantin Ștefan;
- astfel de discuții, martorul a avut și cu Ponea și cu alte persoane din 10-12 județe;
- funcțiile erau salarizate identic astfel că nu se organiza vreun concurs, iar în locul lui Ponea, cum se obișnuia era pus unul dintre adjuncti;
- în discuția telefonică cu Ponea, acesta nu i-a spus că și el își dorea să vină la București;

- după un anumit interval de timp l-a resunat pe Ponea care în mod definitiv i-a spus că nu dă curs acestei propuneri,

- nu s-a făcut niciun demers concret pentru Ponea sau pentru alți candidați;
- martorul i-a vorbit lui Tobă Petre despre această listă, cei vizați erau subordonații lui și despre Ponea cu privire la care urma să se discute în concret după ce făcea raportul;
- fișa de evaluare a inspectorilor șefi erau întocmite de inspectorul general și lui Anghel Andreescu i se prezenta un test cu calificativele profesionale;
- niciodată Ponea nu l-a contactat să-i solicite vreo funcție de conducere;
- martorul nu-l știa pe președintele Consiliului județean Mehedinți;
- nimeni din conducerea județului Mehedinți, nici Duicu nu i-a cerut vreo funcție de conducere pentru Ponea.

II. 1. **Budescu Elena**, consilier al ministrului justiției cu atribuții de șef de cabinet în 2013, a fost audiată ca martor în dosar la 22.04.2016 de instanță cu privire la promovarea procurorului Ponea Elisabeta la un Parchet din București – DNA – Structura Central.

Martora a declarat că:

- nu a semnat nicio adresă cu numele dnei procuror Ponea Elisabeta către CSM;
- toate actele care ieșeau de la cabinetul Ministrului treceau prin mâna martorei;
- adresa nr.35065/24.04.2014 emisă de Ministrul Justiției doar cu ștampilă, fără antet și nr. de înregistrare, răspuns la adresa nr.321/P/2013 din 18.04.2014 se referă la urma corespondenței nr.78633/4.09.2013 și la documentele cărora martora nu le-a verificat existența – respectiv cv-urile lui Bocșan Gheorghe și Ponea Elisabeta.

2. La **4.07.2016** s-a audiat martorul **Fulger Ionuț Cosmin** de către instanță care a declarat că menține declarația dată la parchet la 8.05.2014.

Acesta a declarat că este greșier detașat la CSM, la cabinetul secretarului general adjunct și împreună cu Lixandru Marinela se ocupă de corespondență;

- semnatura de pe condica de expediție a Ministerului Justiției aferentă lucrării din 4.09.2013 pare să fie a martorului;
- în urma solicitării DNA, nu s-a reușit identificarea acestei lucrări la CSM;
- lucrarea nu apare în nicio condică sau evidență;
- cazul în care să fi fost înaintată direct președintelui CSM la cabinet această lucrare este puțin probabil, câtă vreme apare semnătura greșierului de la Cabinetul Secretarului general;
- din octombrie 2015 martorul a devenit greșier la DNA;
- adresa în discuție, dacă era trimisă președintelui CSM avea mențiunea de confidențial și de la Cabinetul Secretarului general era direcționată către acel cabinet;
- s-au făcut verificări și la cabinetul Secretarului general, al președintelui CSM și acea adresă de la Ministerul Justiției al cărei conținut martorul nu-l știe, nu s-a reușit a fi identificată;
- numele procurorului Ponea Elisabeta nu i-a spus nimic și nu a făcut nicio conexiune cu adresa în discuție;
- DNA nu i-a arătat decât copia xerox a semnăturii care crede că îi aparținea din registrul de corespondență al Ministerului Justiției nu și lucrarea în sine, al cărei conținut nu l-a cunoscut.

III. 1. La **6.05.2016** a fost audiat de către instanță primarul Orșovei **Manea Ion** ca martor și între altele a declarat că:

- Popescu Constantin l-a invitat ad-hoc să ia masa la domiciliul acestuia, unde se mai aflau Duicu și Ponea Constantin Ștefan și unde nu a stat mai mult de o oră;
- nu s-a discutat nimic despre concesionarea terenului către Ponea Constantin;
- Duicu nu a intervenit în niciun fel cu privire la concesionarea terenului lui Ponea.

2. Martorul **Ianoși Ion** audiat la Parchet la **2.04.2014** și la **19.07.2016** la instanță a declarat că:

- într-o după-masă din aprilie 2013 a servit masa la invitația lui Popescu Constantin cu Manea Ion, Duicu Ioan-Adrian și Ponea Constantin Ștefan, șeful acestuia;
- cât timp s-a aflat la masă nu s-a discutat nimic despre concesionarea unui teren lui Ponea Constantin;
- nu știe ca Duicu sau Popescu să fi făcut vreo presiune asupra vreunor funcționari din primărie, ori asupra consilierilor locali pentru a se aproba această concesionare de teren;

- martorul cunoștea situația terenului de la soția acestuia – arhitect șef al municipiului Orșova care îi spusese că s-au îndeplinit toate procedurale și s-a dat o hotărâre de concesiune;
- de asemenea, martorul a afirmat că nu s-a făcut nicio intervenție sau presiune cu privire la concesiunea terenului care nu avea importanță deosebită.

3. **Negulescu Constantin** a fost audiat la Parchet la **25.06.2014** și în instanță, la **6.05. și 16.09.2016** și, între altele, a declarat că:

- în legătură cu terenul concesiionat lui Ponea Constantin, nimeni nu a făcut nicio intervenție, s-au respectat condițiile legale;

- cu privire la terenurile proprietate publică aflate în intravilanul municipiului Orșova s-a arătat de viceprimarul orașului că există o divergență de ordin juridic: ele aparțin municipiului Orșova, dar în cartea funciară apar ca proprietatea statului;

- Primăria a inventariat aceste terenuri, care au fost atestate prin hotărârea instanței;
- s-a respectat întocmai procedura legală și s-a votat de Consiliul local această concesiionare care a avut la bază un raport de evaluare efectuat de un expert independent;

- nu a existat nicio presiune asupra consilierilor din partea nimănui;
- niciodată Duicu Adrian nu a intervenit în nicio problemă din postura funcției sale, nu a influențat în nici un fel activitatea Consiliului local;

- problemele ivite cu privire la terenurile ce aparțin municipiului Orșova se datorează lipsei operațiunilor în cadastru;

- niciodată Duicu Adrian și Popescu Constantin nu i-au cerut să voteze, într-un anumit fel, indiferent de concesiionarea, vânzarea ori închirierea unor bunuri;

- nimeni nu a îndrăznit să vină cu vreo intervenție referitor la vreo hotărâre a Consiliului local, inclusiv Duicu;

- martorul a votat în baza documentelor ce fundamentau proiectele de hotărâri avizate de comisiile de specialitate.

4. Ion Cristian Viorel în declarația din 22.04.2016 a arătat instanței că în 2012-2013 a încheiat cu primăria Orșova un contract pentru efectuarea de rapoarte de evaluare imobiliară, fiind plătit de primărie pe bază de factură;

- la 12.04.2013 a efectuat raportul de evaluare imobiliară la cererea primăriei prin Serviciul urbanism și plătit pe bază de factură, pe baza documentelor și inspecția la fața locului referitor la terenul aflat la periferia orașului;

- martorul locuiește în Drobeta Tr. Severin;

- niciodată nu i s-a cerut de primărie să prevadă în raport o anumite valoare decât cea care corespunde condițiilor prevăzute de lege;

- la momentul evaluării terenului nu știa cine era proprietarul suprafeței din vecinătatea terenului evaluat.

5. Și la Parchet și în instanță (**7.04.2014 și 6.05.2016**) martorul **Popițu Ilie** a declarat între altele că:

- terenurile de pe raza Orșovei sunt la dispoziția faptică a Primăriei, respectiv sunt proprietatea municipiului Orșova, cum rezultă din anexele HG. nr.963/2002;

- nu s-a pus executat hotărârea pentru că terenurile trebuiau identificate și cadastrate;

- nu a fost contactat și nimeni nu a intervenit în vreun fel la înscrierea în cartea funciară a acestui teren sau al concesiionii către Ponea Constantin;

- prin hotărârea nr.641/27.10.2009 a Judecătoriei Orșova s-a hotărât „operarea în registrele CF, Partea a II-a, a dreptului de proprietate publică al mun. Orșova asupra imobilelor înscrise în HG. 963/2002”;

- nu s-a exercitat, nu s-a pus în aplicare această hotărâre judecătorească pentru că terenurile nu aveau număr topografic sau cadastral.

La cererea inculpaților Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin au fost audiați în datele de 30 și 31.05.2016, 17.06.2016 membrii Consiliului local al municipiului Orșova.

Martorii Ioanovici Oana Mirela, Basarabă Toma, Neghină Ștefan (13.05.2016), Papovă Dan Ovidiu și Trușcă Aurelian (17.06.2016) toți membrii PNL au declarat, între altele, că au votat pentru aprobarea hotărârii de concesiionare a terenului în favoarea doctorului Ponea Constantin, că

au fost respectate toate normele procedurale, că nimeni nu i-a influențat nu a făcut presiuni asupra acestora pentru vot, inclusiv Popescu Constantin și Duicu Adrian.

Martorii Nemeș Mihaela Codruța (30.05.2016), Caprioru Nicolae, Vesa Ioan, Guțuleanu Poenaru, Sorin Claudiu (17.06.2016) toți membrii PSD au declarat că au votat în cunoștință de cauză, că cererea de concesiune a doctorului Ponea Constantin a fost avizată de comisiile de specialitate din primărie, că nimeni, nicio persoană, nici Duicu Adrian, nici Popescu Constantin nu le-a influențat votul, nu au făcut presiuni sau intervenții pentru votul favorabil dat.

Martorii Pătasanu Petre (PDL) – 30.05.2016, Lapădatescu Florian, Ghergulescu Ion, Cergan Adrian (PDL) – 17.06.2016 audiați în instanță, au declarat că nici Duicu, nici Popescu Constantin nu au făcut presiuni, asupra lor, nu au recurs la acțiuni de influențare pentru votul în favoarea doctorului Ponea.

În schimb pe linie de partid erau direcționați să nu voteze proiectele de hotărâri inițiate de PSD sau de alte partide.

Astfel unii dintre cei audiați au votat totuși în favoarea concesiunii pe care au considerat-o legală și alții au lipsit (Ghergulescu Ion) sau au dat curs cerinței de partid și s-au abținut de la vot.

La rândul lor, Sănătescu Viorica, Sperdea Mircea Ion (PDL/MNMMH) și Stoica Marius Simion (PP-DD) audiați la 17.06.2016 au declarat că nimeni nu le-a influențat votul vreodată, au votat în cunoștință de cauză, cu procedurile legal îndeplinite și cu avizele comisiilor de specialitate ale primăriei, fără a se face presiuni ori a li se impune un vot anume de la oricine, nici de la Duicu sau Popescu Constantin; aceștia (mai puțin Sperdea care a lipsit) au votat pentru concesiunea terenului doctorului Ponea Constantin, respectat în comunitate.

Deși declarațiile martorilor Boțilă Marian, Boțilă Eduard, Cican Adrian din 31 și 30.05.2016 în instanță sunt marcate de resentimente față de Popescu Constantin, cu toții, cărora li se adaugă și declarația lui Enea Alina Maria (3.02.2017) au declarat între altele, că nici Popescu, nici Duicu nu au făcut presiuni, nu i-au influențat pe consilieri în votul lor pentru doctorul Ponea Constantin.

Declarația lui Boțilă Eduard are mai multe variații și sensuri în raport de cât este de mare adversitatea pe care o are față de Popescu Constantin în relație cu neajunsurile făcute părinților acestuia de către Popescu.

În același timp, la nivelul comisiei conduse de martorul Boțilă Eduard, Ponea Constantin a primit un aviz favorabil.

Depozițiile martorilor sunt concordante între ele și acestea, cu celelalte declarații ale martorilor și inculpaților Duicu Ioan-Adrian, Ponea Constantin Ștefan și Popescu Constantin ale căror susțineri atestă că:

- în faza de urmărire penală, Ponea Constantin Ștefan a fost audiat de procuror și de judecătorul de drepturi și libertăți la 2.04.2014 (f. 26 – vol. 2 dup), 3.04.2014 (f. 28 – vol. 2 dup; f. 40 – vol. 2 dup), 16.06.2014 (f. 35 – vol. 2 dup) și la 30.07.2014 și 28.07.2015 de instanță;

- inculpatul Ponea Constantin Ștefan și-a menținut în instanță declarațiile date la parchet și în mod constant a afirmat:

- nu a avut nicio înțelegere cu Duicu, de nici un fel, nici ca acesta să-l ajute să obțină o soluție favorabilă în dosarul de la Curtea de Apel Craiova, nici ca Duicu să-l sprijine să fie Ponea promovată la IGPR în București, nici cu privire la promovarea soției sale Ponea Elisabeta într-o funcție de conducere în DNA Central ori să obțină tatăl inculpatului, Ponea Constantin, concesiunea unei suprafețe de 242 mp de teren pe care îl folosea gratuit;

- nu a avut nicio înțelegere cu Popescu Constantin cu privire la sprijinirea tatălui său să primească o Hotărâre a Consiliului local favorabilă concesiunii;

- singura discuție avută cu Popescu era legată de o defecțiune la rețeaua de alimentare cu apă a imobilului tatălui inculpatului.

Popescu Constantin a fost audiat la Parchet în data de 3.04.2014 (f. 43 – vol. 2 dup) de judecătorul de drepturi și libertăți la 3.04.2014 (f. 53 – vol. 2 dup) și în instanță la 30.07.2014 și 28.07.2015.

Popescu Constantin a declarat constant că nu i s-a cerut de Duicu Ioan-Adrian sau de Ponea Constantin Ștefan să-l sprijine pe Ponea Constantin pe lângă membrii Consiliului local Orșova ori în orice alt mod ca acesta să obțină concesiunea unei suprafețe de 242 mp teren din jurul fostului cabinet veterinar unde a funcționat.

- inculpatul se cunoaște de mulți ani cu Duicu și Ponea, dar relațiile lor s-au rezumat la nivelul activității de partid (cu Duicu) și ocazionale (mese festive sau incidente cu rețeaua de alimentare cu apă de care era responsabil Popescu, reclamate de Ponea).

Luându-se act că nu mai sunt cereri, probatorii de administrat sau excepții de ridicat s-au declarat deschise dezbaterile în fond.

În concluziile orale, procurorul a solicitat condamnarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian pentru infracțiunile de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. și de cumpărare de influență prevăzută de art.292 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

S-a susținut de procuror că faptele sunt dovedite cu declarațiile martorilor Dumitrescu, Andreescu, Mednyanszky, convorbirile telefonice, datele de trafic al convorbirilor din acea perioadă care din 1.11.2013 au fost interceptate în baza mandatului emis de Curtea de Apel București. Nu există nicio convorbire interceptată în baza mandatului de siguranță națională.

Procurorul, referindu-se la inculpatul Duicu a afirmat că prin cercetarea judecătorească s-a ajuns la concluzia că inculpatul avea o influență deosebită ca lider local, extrem de influent ca președinte al Consiliului județean. Din probe a reieșit că putea vorbi cu oricine și că acele persoane erau la rândul lor influente în alte domenii, pentru a obține avantaje pentru el sau alte persoane.

Referitor pentru fapta de la Capitolul I, Duicu a încercat să obțină o soluție favorabilă la Curtea de Apel: a existat referatul ANI, se afla într-o situație de incompatibilitate, s-au formulat cereri de strămutare la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru amânarea judecării dosarului, pentru a avea garanția unei soluții favorabile; s-au evidențiat de procuror demersurile făcute pentru a obține soluția dorită în sensul său și pentru a le răsplăti prin avantajele obținute pentru Ponea.

În concluziile scrise procurorul a precizat că toate considerațiile expuse pe larg la pct.9 din concluziile scrise (cu referire la Ponea Constantin Ștefan și toate probele indicate la acest punct sunt valabile și pentru cele două infracțiuni de trafic de influență și cumpărare de influență reținute în sarcina inculpatului Duicu.

Punctul 9 din concluziile scrise (f. 131 -170) cu referire la aceleași infracțiuni reținute în sarcina lui Ponea Constantin Ștefan conțin, în sistem copy-paste, redate filele 27-33, 39-45, 58-86 din rechizitoriu. Paginile 165-170 reprezintă copy-paste al paginilor redate din cererea de probatorii.

Inculpatul, prin avocat, cu privire la această faptă de trafic de influență reținută în sarcina sa, a solicitat achitarea în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen.

Nu s-a dovedit că Duicu urma să-și angajeze promisiunea de a interveni pe lângă diferite persoane;

- Ponea era un profesionist, apreciat și nu era nicio problemă să-și piardă postul sau să fie menținut pe post;

- plecarea la București nu era o promovare ci o mutare pe același salariu cu privire la care a fost de acord, dar în cele din urmă a ales varianta IPJ Mehedintși;

- decizia aparținea Ministrului de interne și Ponea trebuia să-și manifeste acordul;

- întâlnirea dintre Duicu și Tobă nu a însemnat decât o discuție de 5-10 minute în care Duicu a avut cuvinte de apreciere pentru Ponea care avea probleme în teritoriu cu lipsa de personal și dotarea precară.

Ponea Elisabeta avea o carieră profesională onorabilă ca procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, nu avea nici nu s-au găsit probe care să susțină teoria unei susțineri ministeriale pentru o funcție de conducere pentru DNA - Structura Centrală.

Duicu a afirmat (și spusele lui n-au fost contrazise prin probe) că nu a știut despre concesionarea unei suprafețe de teren în favoarea lui Ponea Constantin;

- niciodată nu s-a pus problema ca Ponea să fie înlăturat din funcție; prima soție a lui Ponea era în procedură pentru ocuparea unui post de inspector, fiind profesoară.

Duicu nu i-a cerut lui Ponea, nicio intervenție în dosarul său și nici nu l-a rugat pe Popescu Constantin să-l ajute pe Ponea să obțină pentru tatăl său concesiunea unui teren.

Nimic din probatorii nu a confirmat că Duicu a influențat într-un fel concesiunea respectivului teren.

Niciodată Duicu nu i-a cerut lui Mednyanszky să-l influențeze pe judecătorul care-i soluționa cauza pentru o soluție favorabilă.

Martorii Georgescu Ionel, Fulger Ionuț Cosmin, Bădescu Elena, Doru Dumitrescu, Anghel Andreescu și chestorul Tobă Petre, Bădescu Adrian, au relatat în concret toate aspectele care dovedesc contrariul celor susținute de procuror.

În același sens sunt și declarațiile Ion Cristian Viorel, Postelnicu Dorel și Oltei Radu Cristian.

Existența infracțiunii de trafic de influență presupune un interes - legitim sau nu - al cumpărătorului de influență, intermedierea rezolvării acestei probleme în schimbul unui folos injust pentru traficant sau un terț și reprezentarea subiectivă a cumpărătorului de influență că are capacitatea de a influența funcționarul în sensul dorit.

Probele trebuie să dovedească că nu era vorba de o sancțiune disciplinară, că plecarea la București, nu era anterior analizată și lipsea acordul lui Ponea.

Primul folos nu există.

Al doilea folos nu există, inclusiv în situația unei retragerii informale a transferului lui Ponea Elisabeta.

În acest sens nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Pentru cel de-al treilea folos, procurorul nu dovedește că era nelegală concesiunea, că nu se puteau face acte de dispoziție, că prețul concesiunii era sub prețul pieții.

Consilierii audiați au confirmat că au fost respectate toate normele legale pentru concesiunea terenului în discuție.

Pe de altă parte, nu este nicio dovadă a vreunei discuții dintre Duicu cu Ponea sau cu Popescu pe acest subiect.

Nu este îndeplinită condiția înțelegerii prealabile.

În rechizitoriu sunt avansate mai multe variante:

- Ponea Constantin Ștefan pretinde de la Duicu Ioan Adrian trei foloase necuvenite;
- Duicu Ioan a pretins și primit o soluție favorabilă în dosarul aflat pe rolul Curții de Apel Craiova.

Nu se stabilește, susține apărarea în concluziile sale de către procuror cui îi aparține inițiativa rezoluției infracționale și prin ce probe se și dovedește aceasta.

În același timp nu rezultă stabilirea și dovedirea momentului când s-a luat rezoluția infracțională.

Raportat la data de 13.03.2013 – data introducerii unei noi cereri de strămutare a dosarului Curții de Apel Craiova nr.1185/54/2012, s-a apreciat că până la acea dată nu intervenise nicio înțelegere între Duicu și Ponea.

În schimb în același act de sesizare se mai avansează și varianta în care până la 13.03.2013 Duicu nu efectuase niciun demers pentru foloasele pretinse de Ponea. În acest context ar rezulta că exista o înțelegere și inițiativa aparținuse lui Ponea.

Nici împrejurările nu sunt clar edificative cu privire la determinarea lui Ponea ca la rândul său să facă demersuri pentru o soluție favorabilă în instanță.

Din actele dosarului și reflectarea lor în rechizitoriu ar rezulta, în astfel de circumstanțe că în luna iulie 2013 nu s-ar fi exercitat influența lui Duicu asupra lui Tobă Petre care la începutul anului 2013 avușese deja o discuție cu Doru Dumitrescu despre dorința lui Ponea de a lucra la București.

Câtă vreme martorul Mednyanszky Ștefan afirmă că Duicu nu i-a cerut să-l contacteze pe Ponea Constantin Ștefan nu se evidențiază nici presupusa înțelegere.

Singurul decident referitor la postul de la București pentru inculpatul Ponea era Ministrul de Interne care nu apare în ecuație, în sensul că Ponea îl refuză pe Andreescu, acesta nu are o convenție cu Tobă Petre care auzise că eventual Ponea ar dori să vină în București potrivit lui Doru Dumitrescu, dar nu e decis s-o facă și deci nu întocmește un raport ca să se inițieze vreo procedură.

De aici rezultă că la 13.06.2013 Duicu când s-a întâlnit cu Tobă Petre întâmplător la guvern nu a discutat mai mult decât a declarat.

Ca atare, în aceste coordonate temporale, se susține de apărare, era nefiresc ca Ponea să pretindă ceva, ce tocmai refuzase la apelul telefonic al lui Andreescu Anghel.

În rechizitoriu se afirmă că după demersurile lui Duicu la 4.09.2013 Ministrul Justiției face la CSM propunerea cu privire la Ponea Elisabeta.

Urmează un amalgam de adrese între care este vorba de unele din 2013 care însă nu s-au mai identificat nici scriptic, nici fizic și altele din 2014 să le confirme pe cele din 2013 prin această corespondență dintre DNA, Ministerul Justiției și CSM.

Documente nedatate, nesemnate, incomplete, unele neștampilate și declarații de martori infirmă aceste demersuri (Fulger Ionuț, Bădescu Elena, Vlad Stoica, Bădescu Adrian).

Cu privire la cel de-al treilea folos, Parchetul face speculații, exacerbează conflicte politice locale care prin ele însele nu pot constitui probe.

Momentul rezoluției infracționale este stabilit la 25.04.2013 (f. 54 R) ocazionat de o întâlnire în domiciliul lui Popescu Constantin. Declarațiile celor audiați – consilierii locali, primarul, viceprimarul etc. nu dovedesc această afirmație.

În opinia apărării, Parchetul își fundamentează acuzațiile, aproape în exclusivitate pe convorbirile interceptate în baza Legii nr.51/1991 excluse din cauză și despre care chiar procurorul în Ordonanța din 12.12.2014, în mod expres afirmă că nu pot fi refăcute în cadrul procedurii prevăzute de art.345 alin.3 C.pr.pen. și care nu poate fi extinsă cu privire la mijloacele de probă.

Prin sentința penală nr.339/16.03.2016 s-a constatat că excluderea probelor a fost concretizată de Parchet prin recunoașterea imposibilității legale de a reface probele administrate în condiții de nelegalitate.

Prin avocat, inculpatul face o analiză de text a reglementării infracțiunii de trafic de influență și susține că procurorul trebuie să facă dovada că făptuitorul are influență sau lasă să pară că are, că există un raport de cauzalitate directă dintre influență (reală sau presupusă) și exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Trebuie să existe înțelegere prealabilă, actul de traficare să fie detectabil.

Atribuțiile funcționarului efectuate defectuos trebuie să se datoreze influenței traficantului.

Inculpatul, a concluzionat prin avocat iar în ultimul cuvânt a solicitat achitarea, în lipsa unor probe care să dovedească întrunirea cumulativă a elementelor infracțiunii de trafic de influență.

Examinând actele și lucrările dosarului Curtea urmează a constata următoarele:

În rechizitoriu, procurorul susține că Ponea Constantin Ștefan a pretins față de **Duicu Ioan-Adrian**, că prin intermediul surorii sale Ponea Adina Georgeta își poate exercita influența asupra judecătorului care judecă la Curtea de Apel Craiova dosarul nr.1181/54/2012 pentru ca Duicu să obțină o soluție favorabilă.

În schimbul exercitării acestei influențe Ponea Constantin Ștefan a pretins trei foloase pe care să i le procure Duicu Ioan-Adrian: să fie menținut/promovat într-o funcție de conducere în IGPR, soția sa Ponea Elisabeta să fie numită într-o funcție de conducere în DNA – Structura Centrală, iar tatălui lui Ponea să i se concesioneze de Consiliul local, prin hotărâre, suprafața de 242 mp teren în Orșova.

Procurorul susține că Duicu Ioan-Adrian, a pretins față de Ponea Constantin Ștefan că își folosește influența ca șef în organele de conducere PSD și ca președinte al Consiliului județean, asupra unor înalți funcționari publici din guvern, MAI, IGPR, din consiliul local al municipiului Orșova pentru a obține foloasele solicitate de Ponea, prin modul în care acele persoane urmează a-și îndeplini atribuțiile de serviciu.

Procurorul afirmă că Duicu, în luna martie 2013, a demarat demersurile pentru obținerea foloaselor lui Ponea.

Din rechizitoriu, Curtea reține că menținerea și promovarea lui Ponea se putea realiza cu inspectorul general al IGPR Tobă Petre de care depindea o propunere în acest sens.

Pentru a ajunge la chestorul Tobă Petre, Duicu, spune procurorul, a apelat la Doru Dumitrescu, adjunct al secretarului de stat Andreescu Anghel, care la un moment dat îl contactează pe Ponea, îi face oferta de a se muta în București ca director adjunct la Direcția de ordine publică din IGPR.

Ponea Constantin Ștefan a refuzat această ofertă și se invocă drept motiv faptul că soția lui Ponea rămânea în continuare la Craiova, fără post de conducere în DNA – Structura Centrală în București.

În rechizitoriu se face o confuzie legată de mesajul ce urma Doru Dumitrescu să-l transmită lui Anghel Andreescu din partea lui Duicu și al prefectului județului Mehedinți privind sprijinul acordat lui Ponea și care nu avea nicio legătură cu promovarea acestuia la București, ci cu atmosfera creată de niște reclamații legate de modul cum gestiona activitatea în IPJ Mehedinți.

- Duicu insistă, afirmă procurorul cu demersurile arătate și în iunie 2013, vizând obținerea celui de-al treilea folos pentru Ponea.

Procurorul susține că pentru obținerea acestui folos Duicu a apelat la Popescu Constantin care controla modul în care se adoptau hotărârile Consiliului local al municipiului Orșova și cum funcționarii din aparatul tehnic al Primăriei Orșova își îndeplineau atribuțiile de serviciu.

În rechizitoriu se reține că Popescu Constantin a discutat cu Ponea Constantin Ștefan în data de 9.04.2013 pentru a analiza situația terenurilor în discuție.

De asemenea se reține că Popescu Constantin a întreprins mai multe acțiuni pentru a se realiza această concesiune de teren:

- demersuri pentru clarificarea regimului juridic al terenului de 242 mp și intabularea acestuia ca domeniu privat al municipiului;

- demersuri pentru promovarea unei acțiuni de rectificare de carte funciară de către Consiliul local al orașului;

- înlăturarea lui Boțilă Marian din funcția de secretar al Primăriei pentru a înlătura o eventuală vigență în verificarea legalității hotărârii Consiliului local și a lui Cican Adrian consilier PDL, pentru a se asigura de o majoritate calificată la vot.

Cererea lui Ponea Constantin din 16.04.2013 a urmat raportului de evaluare a terenului la suma de 25.062 lei.

Audiții și în instanță și la Parchet martorii Boțilă Marian și Cican Adrian au insistat asupra relațiilor tensionate dintre fiecare dintre aceștia și Popescu Constantin. Cican Adrian a declarat că se află în relații de dușmănie cu Popescu și chiar în aceste condiții, niciunul dintre ei nu au afirmat că vreodată Popescu Constantin să fi intervenit, să fi făcut presiuni asupra lor sau a altor consilieri pentru a-i determina pe cei în drept să voteze în favoarea concesiunii pentru doctorul Ponea Constantin.

Procurorul lasă să se creadă că între Popescu Constantin și Ponea Constantin Ștefan ar fi existat o discuție în data de 19.04.2013 cu reproșuri legate că Popescu „l-ar fi uitat” înțelesul acestor vorbe fiind în opinia procurorului – lipsa demersurilor pentru concesiune (?!).

În 25.04.2013, la domiciliul lui Popescu Constantin au fost invitați să servească masa Duicu, Ponea, Manea Ion (primarul Orșovei) Ianoși Ion șef serviciu în IPJ Mehedinți și acestei întâlniri procurorul îi acorda o importanță deosebită pentru că Duicu afirmă că la un apel oarecare telefonic: „uite, sunt pe la Orșova, cu primarul, cu Ponea și stau cu ăștia la masă, la un vin” și într-o discuție ulterioară cu Popescu Constantin ambii fac comentarii după cât „au vomitat”, „n-a scos două vorbe” și a fost „la wc”, unul dintre comeseeni.

Procurorul invocă datele de trafic în perioada – sfârșitul lunii martie parcursul lunii aprilie 2013 – care ar atesta discuțiile telefonice ale lui Ponea cu Duicu și cu Popescu.

Procurorul afirmă că „în urma realizării de către Popescu Constantin a demersurilor arătate, hotărârea Consiliului local a fost votată și terenul în suprafață de 242 mp a fost trecut în domeniul privat al orașului și concesionată lui Ponea Constantin” în condițiile în care Popescu controla 11 din cei 17 consilieri.

Procurorul a mai afirmat că nu a fost respectată procedura legată de concesionare, iar aceasta s-a făcut la un preț inferior valorii reale printr-un raport depus de concesionar.

Curtea mai reține că la 13.06.2013 Duicu s-a întâlnit, în alt context, cu Tobă Petre, chemat de către Stoica Vlad Ștefan – șeful Cancelariei premierului.

Se susține în rechizitoriu că Duicu i-a cerut să-l mențină pe Ponea la IPJ Mehedinți și să-l numească cândva în funcție de conducere la IGPR.

Știau că va merge la premier Stoica Vlad Ștefan și Doru Dumitrescu.

Procurorul remarcă faptul că Duicu intenționa la 13.06.2013 să-l pună pe premier „să sune” să rămână Ponea pe post, fără însă a preciza și cui să-i dea telefon în acest sens.

Curtea, contrar a ceea ce lasă să se înțeleagă procurorul, înțelege că Duicu voia să-l întâlnească pe Ponea la Tobă Petre nu să-l susțină în carieră ci să i se aducă la cunoștință greutățile

din IPJ Mehedinti: lipsă personal, dotare precară și atmosferă tensionată speculată de reclamații fără fond.

Potrivit rechizitoriului, repetitiv menționat, Duicu i-a vorbit lui Tobă, în percepția procurorului, de Ponea și soția acestuia, incidental.

Duicu, concluzionează actul de sesizare, a obținut cel de-al doilea folos pentru Ponea.

Duicu și-a folosit influența, se reține în rechizitoriu, și a întreprins demersurile necesare numirii lui Ponea Elisabeta șef secție la DNA, la nivelul structurilor guvernamentale.

Se susține că Duicu a luat masa cu premierul și, între altele, ar fi discutat și despre Ponea Elisabeta și apoi l-a sunat pe Bădescu Adrian Ștefan să-i aducă lui Vlad Ștefan Stoica cv-ul dnei Ponea pentru premier.

Procurorul pentru a da substanță acestor afirmații care nu constituie decât supoziții, afirmă că în convorbiri se evită referirile explicite referitoare la premier, folosindu-se expresiile „șefu' al mare” și „omu” sau să vorbească la telefon acest subiect.

Duicu îl contactează pe Bădescu Adrian Ștefan la 12.08.2013 pentru a-i comunica lui Vlad Ștefan Stoica să-i parvină premierului mai multe cv-uri, între care și cel al lui Ponea Elisabeta.

Se pomenește în rechizitoriu despre adrese trimise de ministerul justiției la CSM care nu au fost înaintate către președinție ca urmare a unei „retrageri” informale, deși susține procurorul că aceasta fusese chemată și că totul „era OK”.

Întreaga descriere a faptei de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului se rezumă la câteva convorbiri telefonice interceptate din 8.03.2013 – aprilie 2013, date de trafic din aceeași perioadă și doar câteva din numeroasele declarații de martori: Dan Dumitrescu (f. 44 R), Andreescu Anghel (f. 45 R), Boțilă Maria (f. 50-51 R), Cican Adrian (f. 53 R).

Datele de trafic sunt generic enunțate, fără a fi identificate în dosarul de urmărire penală (volumul 13 după cuprinde peste 400 de pagini cu date ce privesc pe toți cei 10 inculpați), nici ca numere de telefon, nici după titularii acestora, ori după frecvența, perioadele selectate, ce anume aspecte vizează etc.

În aceste condiții, Curtea nu se poate edifica asupra utilității și pertinentei acestor date despre care nu are nici cele mai mici indicii cu privire la evaluarea lor de către procuror ca mijloace de probă.

Contrar afirmațiilor procurorului, cele câteva convorbiri interceptate și selectiv, secvențial, redate în rechizitoriu după relevanța apreciată de acesta, s-au efectuat în baza mandatelor de siguranță națională cu se precizează în actul de sesizare (nr. 001810/15.01.2013 și 005628/13.08.2013 – f. 30 R) și nicidecum a mandatelor emise de Curtea de Apel București, cum se afirmă în concluziile scrise.

Anterior sesizării din oficiu a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA, la cererea SRI, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat Înaltei Curți de Casație și justiție, în baza art.3 din Legea nr.51/1991 să se autorizeze și să se emită mandate de siguranță națională pe numele lui Duicu Ioan-Adrian și al lui Popescu Constantin.

Ulterior, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a solicitat să se desecretizeze de către SRI convorbiri interceptate și a procedat la transcrierea unora dintre acestea în procese-verbale.

Pentru motivele consemnate în încheierea din 28.11.2014 de către judecătorul de cameră preliminară aceste convorbiri telefonice interceptate, înregistrări în baza Legii nr.51/1991 au fost excluse din probatoriu, măsură confirmată prin sentința penală nr.339/16.03.2015.

În aceste împrejurări, descrierea infracțiunii este grefată pe aceste convorbiri care nu își pot depăși nivelul de mijloace de probă.

Procurorul susține că:

- „Ponea Constantin **a pretins** ...”;
- „Duicu Ioan Adrian **a pretins** ...”;
- „Duicu **a apelat** la ...”;
- „Duicu **insistă** cu demersurile ...”;
- „Popescu Constantin **a făcut** mai multe **demersuri** ...”;

- „în urma **demersurilor lui** Popescu Constantin, **hotărârea** Consiliului local a fost **votată** ...”;
- „Duicu i-a **cerut** să-l numească pe Ponea ...”;
- „Duicu **intenționa** la 13.06.2013 să-l pună pe premier să sune ...”;
- „Duicu **și-a folosit influența** și a întreprins demersurile necesare numirii lui Ponea Elisabeta ...”;
- „Duicu **a luat masa** cu premierul și **a discutat** despre Ponea Elisabeta, între alte subiecte”;
- „**Duicu îl contactează** pe Bădescu Adrian să ducă cv-ul lui Vlad Stoica și acesta premierului”.

Toate aceste susțineri converg, spre constituirea elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență în condițiile prev. de art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen.:

„Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri constituie infracțiunea de trafic de influență”.

Inculpatul subiect activ calificat doar în condițiile art.7 din Legea nr.78/2000, acționează cu intenție directă, cu un scop determinat într-una din cele trei modalități pentru care trebuie să existe și premisele: bani, folos etc. pentru sine sau altul.

Prin obiectul său juridic, se ocrotesc relațiile sociale ale instituției publice sau private care prin integritatea funcționarilor consolidează încrederea cetățeanului și dă credibilitate acestora.

Infracțiunea se realizează printr-o acțiune expresă sau tacită de a pretinde, de a accepta ori a primi bani, un folos etc.

Latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență constă în motivul determinant al tranzacției care este influența ce vizează atribuțiile funcționarului într-una din variantele reglementate prin lege ca acesta să le îndeplinească, să nu le îndeplinească, să urgenteze sau să întârzie efectuarea unui act sau să îndeplinească un act contrar îndatoririlor.

Subiectul activ trebuie să aibă influență sau să lase să se creadă, vizibil, credibil că are trecere față de funcționar, ori să accepte că viziunea încrederii funcționarului în inculpat este reală, că relațiile dintre aceștia sunt bune și în măsură să susțină promisiunea determinării lui în scopul urmărit.

În același timp intervenția traficantului de influență trebuie să aibă loc înainte ca funcționarul, în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, să realizeze ceea ce se urmărește prin acțiunea subiectului activ al infracțiunii. Intervenția lui ulterioară lipsește fapta de conținutul său ilicit.

Nu în ultimul rând ceea ce i se cere funcționarului trebuie să fie în competența lui.

Urmarea imediată săvârșirii faptei ilicite este starea de pericol creată care se află în raport de cauzalitate cu acțiunea traficantului de influență.

Consumarea infracțiunii presupune existența unui acord de voință punctual, o convenție ilicită care are loc în momentul pretinderii, ori al acceptării folosului fără să fie nevoie ca determinarea funcționarului să aibe și rezultatele scontate.

În speță, inculpatul Duicu este cel despre care se afirmă că a promis să determine funcționari ai statului, că prin îndeplinirea atribuțiilor lor de serviciu să se obțină folosul necuvenit pentru Ponea Constantin Ștefan în componentele sale distincte.

Probele administrate pe parcursul urmăririi penale au menirea să fundamenteze actul de sesizare.

În instanță s-au administrat probatorii care la rândul lor trebuie să clarifice, în ce măsură activitatea infracțională presupusă, existența ei, a vinovăției inculpatului și urmările acesteia sunt dovedite.

Contrar afirmațiilor din rechizitoriu, probele pe care le invocă procurorul pentru susținerea acuzației de trafic de influență (declarațiile martorilor Doru Dumitrescu și Anghel Andreescu) nu

confirmă înțelegerea ilicită dintre Duicu și Ponea în ceea ce privește influențarea funcționarilor publici din guvern, poliție, consiliul local Orșova.

De altfel, nu este identificat funcționarul, (nici legea nu obligă), care urma prin atribuțiile lui să dea curs influenței.

Din declarațiile lui Doru Dumitrescu rezultă că Ponea nu i-a cerut nimic legat de carierele profesionale ale soților Ponea. Și Doru Dumitrescu apreciază că discuțiile dintre cei doi ca între foști colegi, nu au fost de natură a insinua sau a cere vreun sprijin, ci a relata o situație familială, a dificultăților existente în viața conjugală cu privire la naveta de la Craiova la Orșova.

Nici Duicu nu i-a cerut în concret ceva legat de cariera soților Ponea, când a declarat că-l sprijină în carieră pe Ponea pentru că e un om capabil.

Cum rezultă din probe, Duicu lui Doru Dumitrescu, i-a cerut să se vadă cu Tobă Petre, dar nu i-a spus și scopul întrevederii.

Motivul unei astfel de întrevederi unde avea să fie și Ponea de față era altul decât presupune procurorul prin actul de sesizare. Controalele frecvente, reclamații discutabile ce-l vizau pe Ponea, problemele cu care acesta se confrunța în teritoriu constituiau motivele apărute mai evident, după intervenția organelor de poliție din Mehedinți, în trafic, de suspendare a carnetului de conducere al unui parlamentar. În acest context, vroia să-l asigure ca Ponea avea tot suportul organelor administrative locale, că era apreciat ca un bun profesionist.

Aceasta se coroborează și cu același mesaj pe care dorește să-l transmită, prin Doru Dumitrescu și lui Anghel Andreescu.

Înțelegerea ilicită dintre Duicu și Ponea pe acest parcurs infracțional nu poate să se susțină prin supoziții.

Nu se deduce cu certitudine nici momentul când s-a consumat infracțiunea, când au convenit asupra fiecărui folos în parte.

Nu în ultimul rând, chiar și din declarațiile trunchiate, secvențial redate în rechizitoriu, ale martorilor, ale lui Anghel Andreescu rezultă că acesta l-a inclus pe Ponea pe lista celor vizați să ocupe funcțiile de conducere vacante din IGPR. Acesta nemulțumit de cum gestionase Ponea dezăpezirea din iarna 2012/2013, găsisese un prilej pe care a urmărit să-l valorifice și după consultările de rigoare, între alții și cu Doru Dumitrescu, i-a propus lui Ponea postul de director adjunct la Direcția de Ordine Publică din IGPR, funcție cu responsabilități mai puține, dar cu același salariu.

Ponea refuză, destul de incomodat de această ofertă care a venit într-un moment care nu avantaja familia și nici nu-l încânta ca statut.

Și în ce-l privește pe Andreescu, cât și pe Tobă, Doru Dumitrescu le menționează, în contextul discuțiilor de personal, și intenția lui Ponea ca vreodată să lucreze în IGPR.

În mod constant, la Parchet și în instanță, martorul Tobă îi răspunde lui Doru Dumitrescu, care personal și-l dorea pe Ponea coleg în IGPR, că se va discuta de vreo numire a lui Ponea în IGPR când avea să facă un raport cu această cerere.

Or, din cronologia faptelor, susținute și de probatoriile completate în instanță, rezultă că dacă Duicu a abordat această problemă – sprijin pentru Ponea, prin valorificarea eventualei sale influențe din dubla sa calitate în partid și administrație – aceasta a intervenit ulterior tuturor acestor discuții care au avut loc în februarie – martie 2013.

O cerință a legii este ca să se probeze că exercitarea influenței se face față de persoana care are în atribuții numirea lui Ponea la IGPR, să nu fie vorba de o sancțiune disciplinară pe de o parte, iar pe de altă parte aceasta să intervină înaintea luării unei decizii în cadrul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu vizate în demersurile respective.

Din probatoriile invocate de procuror nu rezultă cu claritate să fi fost supus Ponea vreunei proceduri care să-l atenționeze asupra posibilității mutării din funcție și acesta, vigilent, să facă demersuri pentru menținerea sa.

Și inculpatul, și martorii Andreescu și Tobă au dat asigurări în declarații, că nu intră în discuție o astfel de justificare în ideea mutării lui Ponea în IGPR.

Pe de altă parte, Ponea obținuse postul prin concurs și acest lucru presupunea o procedură aparte care nici nu s-a discutat și nici nu s-a inițiat.

Depozițiile lui Bădescu și Vlad Ștefan Stoica ori Ionel Georgescu sunt departe de a configura concluzia că influența exercitată de Duicu se manifesta în a determina pe aceștia să acționeze conform intervenției lui.

Doru Dumitrescu îi vorbește lui Andreescu de Ponea, tangențial, consultat de Anghel Andreescu și nu la cererea lui Duicu.

Inculpatul Duicu cere să i se transmită lui Tobă aprecierea de care se bucură Ponea pe plan local, dar nu solicită ceva anume pentru acesta. În sensul legii are mai mult valoarea unei recomandări vis-a-vis de persoană și nu în considerarea funcției, ceea ce pune în discuție caracterul ilicit.

În ceea ce privește un alt folos pentru care se pretinde de procuror că Duicu s-a angajat să-i procure pentru Ponea numirea dnei Ponea Elisabeta într-o funcție de conducere în DNA – Structura Centrală, procurorul apreciază că declarațiile lui Ionuț Fulger și Budescu, înscrisurile invocate sunt în măsură și suficiente să dovedească acest aspect al activității pretins infracționale a lui Duicu.

Sarabanda adreselor din 2013 care pleacă din Ministerul Justiției dar ajung/nu ajung la CSM, adresele menite a demonstra existența adreselor din 2013 emise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA către Minister și CSM legate de un cv al doamnei Ponea Elisabeta, sunt la rândul lor insuficiente sau vădit neclare.

În lipsa unor probatorii noi, relevante care să clarifice acele adrese, nesemnate, fără antet și eventual doar o ștampilă, declarațiile celor doi martori indicați de procuror nu sunt lipsite de credibilitate: – nu a ajuns niciun cv la Cancelaria premierului, la guvern.

Nici Fulger, nici Bădescu pe de o parte nu au văzut cv-ul lui Ponea Elisabeta, iar pe de altă parte Bădescu și Stoica vorbiseră de cv-urile altor persoane: Georgescu Ionel, Bodeanu etc.

Duicu, în declarația sa, nu confirmă că ar fi discutat cu Ponea despre promovarea soției și nici despre cv-ul acesteia care trebuia să ajungă pe biroul premierului.

Nu s-a verificat prin probatoriu de către procuror dacă varianta cv-ului primei soții a lui Ponea se confirmă în contextul procedurilor de partid și de susținere pentru diferite funcții.

Procurorul, prin multiple afirmații, a evidențiat în rechizitoriu că Duicu și respectiv Popescu Constantin s-au înțeles cu Ponea fiecare în parte și respectiv Duicu prin Popescu să facă demersuri și să influențeze pe consilierii locali ai Orșovei să-i concesioneze doctorului Ponea Constantin o suprafață de 242 mp, teren din jurul cabinetului veterinar, folosit gratuit de acesta, încă de când imobilul a devenit proprietatea lui.

Nu rezultă din probele invocate de procuror și redacte secvențial în rechizitoriu când, în ce împrejurări Duicu a apelat la Popescu să-și exercite influența direct și prin intermediul acestuia față de consilierii Orșovei.

Deși se susține de către procuror că Ponea i-ar fi reproșat că „l-a uitat” cu semnificația demersurilor pentru concesiune, că ar fi participat la o masă în domiciliul lui Popescu în compania lui Duicu, Ianoși Ioan și Manea (primar Orșova) unde s-ar fi discutat despre concesiunea terenului, probele în multitudinea și varietatea lor din cadrul cercetării judecătorești nu confirmă supozițiile din rechizitoriu:

- unul dintre aspecte privește reparația rețelei de alimentare de la locuința doctorului Ponea iar procurorul nu a combătut în nici un mod această mărturie, știut fiind că firma lui Popescu, printre altele era responsabilă și cu aceste neajunsuri create gospodăriilor din Orșova;

- toate declarațiile celor prezenți la masa luată în domiciliul lui Popescu sunt concordante și atestă că n-au discutat despre concesionarea terenului pentru doctorul Ponea.

De altfel în dovedirea acestei afirmații procurorul invocă două conversații care confirmă că se afla și Duicu în compania celorlalți la masă la un pahar de vin și că a doua zi Duicu și Popescu făceau comentarii glumețe despre cine a băut vin, a vomat și a fost la wc, dintre invitați (!).

Declarațiile tuturor consilierilor locali ai municipiului Orșovei sunt relevante, concludente, explicite.

Indiferent de apartenența lor politică, de relațiile interpartinice, de colaborare sau de dușmănie (de principiu consilierii PDL nu votau, în nicio circumstanță, proiectele promovate de primar, de PSD), toți consilierii au declarat:

- niciodată Duicu Ioan-Adrian nu a interferat cu activitatea Consiliului, nu a făcut demersuri direct, indirect, să influențeze votul vreunui consilier indiferent de problemele ce le votau;

- Duicu Ioan-Adrian nu a intervenit față de niciunul dintre consilieri pentru concesiunea terenului doctorului veterinar Ponea Constantin;

- Popescu Constantin nu a influențat, în numele lui Duicu sau în nume propriu, votul vreunui consilier cu privire la nicio chestiune;

- Popescu Constantin nu a influențat direct/indirect vreun consilier pentru concesiunea terenului de 242 mp lui Ponea Constantin;

- hotărârea de concesiune a terenului în discuție s-a bazat pe respectarea procedurii legale, raportul de evaluare efectuat la cererea Primăriei a stabilit valoarea în raport de prețul pieței, au existat toate avizele cerute de actele normative din partea comisiilor de specialitate din primărie;

- hotărârea a fost confirmată de prefect și nu a fost contestată de nimeni.

În cauză au fost reaudiați și martorii Boțilă Marian, Cican Adrian care încă de la Parchet și în instanță, distinct de relațiile neprietenoase dintre fiecare dintre aceștia și Popescu Constantin, chiar de dușmănie (Cican Adrian) au declarat că Popescu Constantin direct sau indirect, în nume personal sau din partea lui Duicu nu a făcut niciun demers să influențeze vreun consilier juridic în votul fiecăruia pentru doctorul Ponea.

Niciun membru PDL nu a fost supus vreunei presiuni sau exercitarea vreunei influențe din partea lui Duicu sau Popescu și din discuțiile cu ceilalți consilieri, niciunul nu a confirmat ca vreodată Duicu sau Popescu să le fi cerut să voteze într-un fel anume.

Procurorul a sancționat oral faptul că membrii familiei Ponea au invocat prevederile art. 117 C.pr.pen. și că dacă nu erau motive discutabile ar fi trebuit să contribuie la aflarea adevărului; prin tăcerea lor, lasă posibilitatea confirmării acuzațiilor din rechizitoriu.

În opinia Curții, textul de lege invocat nu poate face obiectul unor comentarii ale procurorului sau judecătorului, câtă vreme este vorba de un drept rezervat unor anume categorii de persoane, de care se ia act, fără să se dea curs la interpretări pe care legiuitorul „ab initio” le-a exclus.

Nu rezultă din context nici celelalte afirmații legate de acțiunile premergătoare ședinței din 30.04.2013 a Consiliului local al Orșovei care nu se regăsesc dovedite prin probatoriul pe care se fundamentează rechizitoriu și care îl vizează pe Popescu Constantin.

Chestiunile juridice invocate legate de Cartea funciară, de cadastru, la rândul lor au fost pe larg discutate și abordate de martorii Popitu Ilie, Manea Ion, Negulescu Constantin, inclusiv de către martorii Boțilă Marian, Boțilă Eduard, Cican Adrian, ale căror declarații secvențial sunt redată în rechizitoriu și nu diferă ca substanță de ale celorlalți audiați.

În consecință, evaluând toate aspectele legate de infracțiunea de trafic de influență, aplicate faptic la actele la care procurorul a făcut trimitere că definesc elementele ei constitutive, în cadrul probatoriului considerat ca relevant și credibil Curtea apreciază că acesta nu este în măsură să dovedească, din această perspectivă că fapta există:

- nu a rezultat că Ponea a pretins că prin sora acestuia, Duicu va obține o soluție favorabilă în dosarul nr. 1181/54/2012 judecat de Curtea de Apel Craiova;

- nu a rezultat că Ponea ar fi pretins de la Duicu trei foloase necuvenite din partea lui Duicu Ioan-Adrian;

- nu a rezultat când, în ce împrejurări, Duicu Ioan-Adrian a pretins față de Ponea Constantin Ștefan că-și poate utiliza influența din dubla sa calitate pentru a influența vreo trei categorii de funcționari din mai multe instituții ale statului să-și îndeplinească atribuțiile astfel încât să satisfacă pretențiile lui Ponea;

- nu a rezultat, când, în ce împrejurări Duicu a apelat la Popescu Constantin pentru a influența votul consilierilor locali din Orșova, sau i-a influențat direct în considerarea funcțiilor sale de partid și de stat;

- nu a rezultat din nicio probă invocată de procuror că a existat o înțelegere între Popescu Constantin și Ponea Constantin Ștefan cu referire la influențarea favorabilă a votului consilierilor pentru concesiunea terenului;

- nu a rezultat de niciunde ce discuții au purtat, când și dacă ele au avut ca subiect cele pretinse de procuror ca supoziții – Duicu și premierul, Duicu și Tobă Petre, ... Duicu și ceilalți comeseni din domiciliul lui Popescu Constantin etc.

În ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.1 C.pen. în condițiile art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. reținută în sarcina inculpatului, probele invocate de procuror ca fundament al acuzațiilor din rechizitoriu nu se înscriu între cele care să dovedească vinovăția persoanei cercetate, să convingă prin incidența lor că fapta există, mai departe de indicii, de supoziții, bănuieli și suspiciuni care pot să fie justificări pentru etape primare ale cercetării, dar în niciun caz suficiente și prin ele însele să confirme fapta ilicită și să justifice o condamnare.

Curtea apreciază că probatoriul administrat în contextul judiciar legal nu a reușit să înlăture dubiul cu privire la săvârșirea faptei de către inculpat, dincolo de orice îndoială rezonabilă în vreuna dintre modalitățile prevăzute de lege – pretindere, primire, acceptare și cu referire la exercitarea unei presupuse influențe asupra funcționarului public de a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile în măsură să producă folosul urmărit ca scop.

Așa fiind, în condițiile aplicabilității principiului „in dubio pro reo – Curtea, în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. va achita inculpatul pentru infracțiunea de trafic de influență, fapta descrisă în Capitolul I – f. 87 R.

*
* *

2. În Capitolul I al rechizitoriului, între altele, procurorul descrie o situație de fapt pe care o încadrează juridic în **infracțiunea de trafic de influență potrivit art.292 alin.1 C.pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr. 78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen.,** reținută în sarcina inculpaților Ponea Constantin Ștefan și **Duicu Ioan-Adrian** (f. 12-88 R).

„Corelativ acestei infracțiuni de trafic de influență, afirmă procurorul în rechizitoriu, în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian se reține infracțiunea de cumpărare de influență în modalitatea normativă prevăzută de art.292 alin.1 C.pen., cu aplicarea dispozițiilor art.6 din Legea nr.78/2000 și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen.” (f. 88 R).

Textul incriminării infracțiunii de cumpărare de influență se referă la cele trei modalități alternative de comitere a acestei fapte prin: promisiune, oferire sau dare de bani, ori alte foloase pentru sine sau altul, direct ori indirect unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Procurorului îi revine obligația, pe parcursul urmăririi penale, să strângă probele care să dovedească existența faptei, împrejurările în care s-a produs, cine este autorul și vinovăția acestuia. Când s-a constatat că au fost respectate dispozițiile legale, că există probele necesare și legal administrate, instanța este sesizată prin rechizitoriu (art.327 și urm. C.pr.pen.).

Această infracțiune, în plan teoretic, este definită ca una comisivă, care poate fi săvârșită de orice persoană, inclusiv de un funcționar public care cumpără influență asupra altui funcționar public, cu intenție directă calificată ca scop.

Ea se realizează, se consumă în momentul promiterii expres sau implicit a unui folos necuvenit, când se remite efectiv folosul, bani ori când se oferă bani sau un folos traficantului de influență care trebuie să promită că va determina funcționarul să acționeze în folosul cumpărătorului de influență.

Acțiunea care constituie și elementul material al laturii obiective trebuie să se realizeze mai înainte sau în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu ceea ce conduce la urmarea imediată, la pericolul ce vizează activitatea instituțională.

Din probele administrate trebuie să rezulte momentul și împrejurările în care inculpatul Duicu ar fi promis, ar fi oferit sau dat traficantului de influență un folos pentru ca el să intervină în activitatea funcționarului să îndeplinească acea atribuție din care rezultă folosul cumpărătorului.

Din actul de acuzare trebuie să rezulte în ce modalitate se realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii, fâțiș sau aluziv, expres sau implicit”.

Spre deosebire de „traficul de influență”, în ceea ce privește cumpărarea de influență, inițiativa o are cumpărătorul de influență; cele două infracțiuni au caracter autonom, există de sine-stătător și au fiecare un conținut constitutiv distinct (Î.C.C.J. – d.p. nr.2296/16.07.2014).

Relevantă pentru cauză este și identificarea momentului în care „traficantul” Ponea îl asigură pe Duicu, „cumpărătorul” de influență, că acesta are capacitatea de a determina judecătorul să dea soluția dorită ca folos pentru Duicu și că în considerarea lui, acest efect se va și produce.

Relația de rudenie speculată de procuror și evidențiată într-o postură ilicită care ar rezulta din niște apeluri din datele de trafic ori frecvența unor convorbiri precum și contactele vizuale dintre Ponea Adina și Fănuță Maria-Magdalena, colege de secție, considerate de procuror ca având conotație penală, fără vreo probă certă, solidă, obiectivă, nu pot constitui premise care să edifice un eșafodaj probatoriu convingător și credibil.

Din aceleași probe ar trebui să reiasă și modul în care martora Fănuță a răspuns actului de influență exercitat de Ponea Constantin Ștefan, prin sora acestuia, în folosul lui Duicu, dacă acesteia i s-a spus sau a realizat că influența lui Ponea Constantin Ștefan este în folosul cumpărătorului de influență Duicu Ioan-Adrian.

Audiat la Parchet, inculpatul Duicu a negat că ar fi avut vreo discuție cu vreun judecător în legătură cu soluționarea dosarului aflat pe rolul Curții de Apel Craiova. Inculpatul Duicu a declarat că nu o cunoaște pe Ponea Adina Georgeta, nici pe judecătorul care i-a judecat cauza, nici dacă a fost vorba de un domn sau o doamnă (f. 21 – vol. 2 dup – 3.04.2014).

În declarația din 12.06.2014, la Parchet (f. 10 – vol. 2 dup) inculpatul a arătat că acesta este posibil să fi remis lui Ponea un plic cu analizele fetiței acestuia, mamei lui Ponea, niște fotografii de la un proiectant, iar convorbirea cu Ponea Constantin Ștefan, aflat în concediu, prin intermediul lui Viziru Mihaela Cosmina, șefa de cabinet, nu a constituit ceva aparte, utilizând această modalitate de comunicare și cu alte persoane, întrucât nu erau chestiuni private la care aceasta să nu aibă acces.

În rechizitoriu nu se menționează despre audierea lui Duicu și nici dacă aceasta a vizat și infracțiunea de cumpărare de influență, dacă s-au propus probe în apărare.

De altfel, procurorul nu face nicio referire nici la declarațiile acestuia din instanță, nici cu privire la probatoriile în apărare solicitate la Parchet sau la martorii audiați în instanță.

Inculpatul a declarat la 28.07.2015 și 22.09.2017 în mod constant și coroborat cu declarațiile de la Parchet și ale martorilor audiați în cauză că nu a cunoscut-o pe Ponea Adina-Georgeta și nu a avut nicio înțelegere cu fratele acesteia să intervină la judecătorul care judeca dosarul nr.1181/54/2012 în folosul lui Duicu.

Procurorul în susținerea acuzațiilor, inclusiv cu referire la fapta de cumpărare de influență a solicitat audierea de martori în condițiile în care sunt contestări ale acestora:

- Ponea Adina-Georgeta (f. 92-93 – vol. 2 dup);
- Ponea Constantin (f. 100 – vol. 2 dup);
- Ponea Ana (f. 102 – vol. 2 dup);
- Ponea Elisabeta (f. 96 – vol. 2 dup);
- Mednyanszky Ladislau Ștefan (f. 118-121 – vol. 2 dup);
- Fănuță Maria-Magdalena (f. 65-69 – vol. 2 dup);
- Viziru Mihaela Cosmina (f. 74-75 – vol. 2 dup).

S-a solicitat de către procuror proba cu înscrisurile enumerate în Nota de probatorii din 6.11.2015 (punctele 1-6, 10,11) și convorbirile telefonice interceptate în baza Legii nr.51/1991 (excluse din 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară).

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea martorilor din lucrări și proba cu înscrisurile depuse la dosar (f. 185-189 – vol. 6 C.A.B., f. 32-149 – vol. 8 C.A.B., f. 160-161 – vol. 8 C.A.B., f. 1-130 – vol. 10 C.A.B.).

Procurorul a solicitat respingerea probelor testimoniale și cu înscrisuri solicitate de inculpat.

Curtea a încuviințat și administrat probatoriile solicitate de Parchet proba testimonială și cu înscrisuri, convorbirile interceptate fiind deja excluse din probatoriu din 28.11.2014, precum și probele solicitate de inculpat.

Din contextul infracțional abordat în Capitolul I al rechizitoriului, între faptele ilicite la care se referă procurorul este și infracțiunea de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului

Duicu, ce se rezumă la afirmații constatatoare, supoziții și prezumții tributare fazei de urmărire penală.

Procurorul afirmă că Duicu Ioan-Adrian a formulat o cerere de anulare a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate întocmit cu privire la nerespectarea de către acesta a regimului juridic al conflictului de interese, cerere înregistrată sub nr.1181/54/2012 pe rolul Curții de Apel Craiova.

Anterior primului termen de judecată, A.N.I. a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să strămute judecarea cauzei la o altă instanță, cerere respinsă.

Din motive medicale invocate de avocatul inculpatului Duicu, cauza s-a amânat la primul termen de judecată pentru termenul data de 19.03.2012.

Între timp, la 13.03.2012 inculpatul Duicu a formulat o cerere de strămutare a judecării cauzei cu termen la 31.05.2012.

Procurorul afirmă că Duicu Ioan-Adrian a luat legătura cu inspectorul șef al IPJ Mehedinți pentru a-l determina să efectueze demersuri pe lângă sora lui, Calotă - Ponea Adina Georgeta, pentru a obține o soluție favorabilă la Curtea de Apel Craiova, unde aceasta era președinta Secției de contencios administrativ și fiscal, pe rolul căreia se afla dosarul nr.1181/54/2012.

Procurorul mai arată că Duicu urma să-i procure lui Ponea Constantin Ștefan în schimb unele foloase.

În același context, procurorul evidențiază faptul că frații Ponea își petreceau sfârșitul de săptămână, în mod regulat, în locuința părinților lor în Orșova.

Procurorul precizează că în cauză s-au utilizat convorbirile telefonice interceptate din februarie 2013 în baza Legii nr.51/1991, a mandatelor de siguranță națională nr.001810/15.02.2013 și 005628/13.08.2013 emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele inculpaților Duicu Ioan-Adrian și Popescu Constantin.

La dosar s-au depus doar transcrierile convorbirilor declasificate și care în opinia procurorului, constituie probe în condițiile art.139 alin.3 C.pr.pen., la fel și datele de trafic care cad sub incidența art.170 C.pr.pen.

În rechizitoriu s-au redat parțial, selectiv, din considerente „de spațiu”, convorbirile care s-au considerat relevante.

*
* *

Față de precizările procurorului din rechizitoriu, Curtea observă o confuzie conceptuală a acestuia între mijloacele de probă la care se referă articolele 139 alin.3 C.pr.pen. și art.170 C.pr.pen. și probele astfel cum sunt ele definite prin art.97 C.pr.pen.

Pe de altă parte, față de momentul autorizării acestor interceptări, Curtea reține că la acea dată: februarie – august 2013, erau operante prevederile art.91¹ C.pr.pen. și judecătorul autoriza interceptarea/înregistrarea convorbirilor la cererea procurorului care efectua sau supraveghea urmărirea penală pentru stabilirea situației de fapt, identificarea, localizarea făptuitorilor, care nu se putea realiza prin alte mijloace și cercetarea se întârzia.

În acest sens opera și art.91¹ alin.3 C.pr.pen.

Or, data sesizării din oficiu a procurorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a fost la 30.10.2013, urmărirea penală a început la 13.02.2014 cu mult după ce convorbirile au fost autorizate să fie interceptate într.o altă cauză generată de Legea nr.41/1991 și nu în cea în care au fost utilizate.

*
* *

Procurorul precizează că în data de 8.03.2013 Ponea Constantin Ștefan i-a trimis surorii sale 4 mesaje la care aceasta i-a răspuns cu 3 mesaje, ultima lor comunicare în acest mod fiind 16.03.2013. În seara aceleiași zile sora lui Ponea a apelat-o pe judecătorul Fănușă Maria-Magdalena, colega de secție care avea pe rol dosarul lui Duicu. Acestea, afirmă procurorul, au discutat 7 minute.

În rechizitoriu se face referire la o serie de convorbiri interceptate (excluse la 28-11-2014) și de faptul că Duicu și Mednyanszky evitau să pronunțe nume întrucât erau conștienți că discuțiile

puteau fi interceptate, astfel încât să nu se știe că în discuțiile lor se refereau la Ponea Constantin Ștefan cu care, se lasă impresia, că urma Mednyanszky să se întâlnească.

Curtea observă că nu se dau nici măcar indicii de ce ar fi trebuit să fie cei doi „conștienți că discuțiile pot face obiectul unor măsuri de interceptare, câtă vreme nu rezultă din rechizitoriu că erau cercetați pentru vreo faptă penală de care să aibe vreunul din ei cunoștință”.

În caz contrar, procurorul avansează o teză în afara oricărei norme legale conform căreia, se poate opera oricând, oricum o intruziune în viața privată a unei persoane prin organele judiciare deși legea nu permite restrângerea drepturilor constituționale decât dacă există cel puțin o suspiciune rezonabilă că ar fi implicată într-o activitate infracțională.

*

* *

Procurorul susține în rechizitoriu că Ponea Constantin Ștefan a pretins față de Duicu Ioan-Adrian că prin intermediul surorii sale, își poate exercita influența asupra judecătorului Fănuță și poate determina ca soluția ce se va pronunța să-i fie acestuia favorabilă.

Procurorul afirmă că în schimbul acestei influențe Ponea i-a pretins niște foloase.

În rechizitoriu se reține că Duicu Ioan-Adrian a pretins față de Ponea Constantin-Ștefan că își folosește influența de lider de partid și de autoritate administrativă pentru a-i determina pe funcționarii unor instituții de stat să contribuie, prin atribuțiile lor la realizarea foloaselor pretinse de Ponea.

Procurorul relevă că Duicu a pretins de la Ponea influențarea judecătorului pentru soluția favorabilă în dosarul nr.1181/54/2012.

În rechizitoriu se arată că la 13.03.2013, Mednyanszky Ștefan, a depus o cerere de strămutare a cauzei la altă instanță, ca să mai câștige timp prin suspendarea acesteia.

Frecvența discuțiilor telefonice dintre Duicu și Mednyanszky, afirmă procurorul, reflectă nesiguranța soluției așteptate.

Cauza a fost amânată pe 16.04.2013 luându-se în calcul pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pe cererea de strămutare, fără suspendarea cauzei de la Curtea de Apel Craiova.

Procurorul susține că între timp Duicu a demarat acțiunile pentru realizarea solicitărilor pentru Ponea.

În acest context sunt discuțiile cu Doru Dumitrescu, cu referire la Tobă Petre, șeful IGPR.

Ponea Constantin Ștefan a declinat propunerea lui Andreescu Anghel de a lucra în IGPR pentru motive familiale.

Procurorul afirmă că i se va transmite lui Anghel Andreescu că Ponea se bucură de susținerea lui Duicu și a prefectului județului.

Se invocă în acest sens fragmente din declarațiile secvențiale ale lui Doru Dumitrescu și Anghel Andreescu.

Între timp, Duicu continuă demersurile în 2013 pentru obținerea folosului la care s-a obligat în favoarea lui Ponea Constantin Ștefan.

Duicu, afirmă procurorul, a apelat la Popescu Constantin, care controla consilierii locali din Orșova.

Popescu Constantin a declanșat o acțiune de îndepărtare a lui Boțilă Marian, secretarul Primărie Orșova și a lui Cican Adrian, consilier local pentru a se asigura de voturile celor rămași.

Procurorul susține că Popescu Constantin a purtat o discuție cu Ponea despre analiza situației terenurilor. În realitate, discuția vizează o problemă la rețeaua de aprovizionare cu apă pentru care acesta îl asigură că va trimite oameni să repare; redarea ei trunchiată denaturează în mod vădit adevăratul înțeles.

Procurorul redă procedurile în care se afirmă că s-a implicat Popescu.

Se mai redau secvențial și declarațiile lui Boțilă Marian, Cican Adrian.

Duicu, Popescu și Ponea (19.04.2013) discută, spune procurorul, despre concesiune, iar acest lucru rezultă din afirmația lui Ponea „M-au uitat”.

Procurorul afirmă că în data de 25.04.2013, tot despre concesiune au discutat în domiciliul lui Popescu, Duicu, Ponea, Manea, Ionași etc.

În rechizitoriu se reține că Ponea a fost în martie-aprilie 2013 în contact permanent cu Duicu și Popescu.

Prin intervenția lui Popescu s-a obținut concesiunea terenului pentru doctorul Ponea Constantin, tatăl lui Ponea Constantin Ștean.

La 14 mai 2013 s-a fixat un alt termen pentru Duicu în dosarul Curții de Apel Craiova.

Între 5-7 mai 2013 a fost Paștele și Ponea și sora lui s-au aflat în locuința părinților din Orșova.

Procurorul susține că pe 7 mai 2013 sora lui Ponea a sunat-o pe dna. judecător Fănuță și au discutat 5 minute, apoi s-au văzut în Craiova și ulterior Ponea Adina a revenit în domiciliul părinților. A doua zi sora lui Ponea s-a întâlnit cu Fănuță Maria-Magdalena seara iar Ponea Ștefan a vorbit la telefon cu Duicu.

Aceste aspecte sunt cuantificate de procuror ca „demersuri” pentru obținerea de către Ponea Ștefan a folosului promis lui Duicu.

Se consideră în rechizitoriu, pe de altă parte, că cele descrise l-au asigurat pe Duicu de o soluție favorabilă și astfel la 10.05.2013 renunță la cererea de strămutare a judecării cauzei.

Procurorul afirmă că Mednyanszky Ștefan i-a transmis lui Duicu certificatul de grefă de atestare a renunțării la cererea de strămutare și acesta a fost remis într-un plic opac A4 lui Ponea Constantin Ștefan în aceeași zi în fața hotelului „Palace”.

Din rechizitoriu rezultă că Duicu i-a procurat lui Mednyanszky practică judiciară și a cerut avocatului Stănoiu să pregătească concluziile scrise pentru 14.05.2013.

Ponea Constantin Ștefan, cu soția au plecat în străinătate în 13/14.05.2013 și Duicu a ținut legătura telefonică cu acesta, inclusiv prin telefonul lui Viziru Mihaela-Cosmina pentru a-i da o explicație, se afirmă de către procuror pentru amânarea pronunțării.

În această perioadă, o convorbire de 1 minut din 14.05.2013 dintre Ponea și sora lui, este singurul contact telefonic pe parcursul întregii vacanțe dintre cei doi frați.

Fragmente din declarațiile numitelor Fănuță Maria Magdalena și Viziru Cosmina sunt redată în rechizitoriu.

Procurorul a apreciat că în conversațiile dintre Duicu și Ponea s-a folosit un limbaj camuflat dându-se conotații anume cuvintelor „acia” și respectiv „aicea”.

În realitate, rezultă din parcursul rechizitorial că Duicu folosea frecvent acești termeni în înțelesul lor firesc – f. 96, 108, 115 („acia”) și f. 101, 108, 115, 119 („aicea”) R.

Procurorul descifrează dintr-o convorbire telefonică intenția lui Duicu de a-i parveni lui Ponea Ana, mama fraților Ponea „niște hârtii” pentru ca cineva să le vadă, știind că Ponea Adina Georgeta se afla în domiciliul părinților.

Soluția de admitere a cererii lui Duicu dată pe 21.05.2013 a fost introdusă în sistemul informatic la 11:22.

La 11:47 Ponea Adina Georgeta în 21.05.2013, îi transmite un mesaj fratelui său.

Duicu a aflat soluția în dosar de la Mednyanszky în jurul orei 17:22.

Procurorul susține că Ponea Constantin Ștefan l-a asigurat telefonic că soluția îi este favorabilă și Duicu a contactat-o pe Ponea Ana pentru a se vedea la domiciliul acesteia.

Procurorul procedează la o analiză a conținutului hotărârii judecătorului făcând aprecieri asupra acurateței motivării și evidențiind aspecte considerate de acesta lacunare.

În urma acestei succinte analize a hotărârii judecătorești și pentru motivele arătate, procurorul a dispus disjungerea cauzei pentru a cerceta judecătorul care a pronunțat sentința pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual.

După ce Duicu a obținut folosul dorit de acesta de la Ponea, la rândul său, precizează procurorul, a continuat demersurile pentru realizarea celor trei foloase la care s-a angajat față de Ponea.

Tot din discuții telefonice, procurorul elaborează o narație a intervențiilor lui Duicu cu ocazia întâlnirilor cu Stoica Vlad, Bădescu Adrian Ștefan, Doru Dumitrescu și întâmplător cu Tobă Petre.

Relatările procurorului din rechizitoriu nu sunt însă conforme cu conținutul convorbirilor telefonice redată în rechizitoriu și cu declarațiile celor audiați la Pachet și în instanță.

Procurorul dă conotații personale prin relatarea unor aspecte care ar deriva din conversațiile la care se rezumă aproape exclusiv fundamentul probator.

Din periplul adreselor nu rezultă circuitul parcurs de un posibil CV al soției lui Ponea Constantin Ștefan, despre care se susține de procuror că Duicu i-a vorbit, într-un restaurant, premierului.

În finalul Capitolului I (f. 12-91), procurorul face câteva considerații teoretice doar cu privire la infracțiunea de trafic de influență și nici măcar o aluzie la infracțiunea de cumpărare de influență care se reduce la singura frază de la pagina 88 a rechizitoriului.

În dovedirea celor susținute prin actul de acuzare, Curtea a procedat la audierea martorilor Mednyanszky Ladislau Ștefan, Viziru Mihaela Cosmina, Fănuță Maria-Magdalena.

În declarația dată la Parchet în 3.04.2014 **Mednyanszky Ladislau Ștefan** a fost audiat după ore întregi de așteptare pe un scaun într-o încăpere cu 23 de persoane, în calitate de suspect.

În această calitate a mai fost audiat și în iunie și iulie 2014.

Audiat ca martor în instanță la 19.07.2016, Mednyanszky și-a menținut declarațiile anterioare (f. 247 – vol. 15 C.A.B.) și a precizat că niciodată Duicu Ioan-Adrian nu i-a cerut să-l contacteze pe Ponea Constantin-Ștefan pentru a interveni prin sora acestuia la judecătorul care era investit cu dosarul nr.1184/54/2012.

Relațiile martorului cu Ponea au fost strict instituționale.

Duicu nu i-a cerut niciodată să contacteze pe Ponea Adina Georgeta – președintele Secției de contencios și fiscal al Curții de Apel Craiova sau pe colega ei de secție, Fănuță Maria-Magdalena.

De pe site-ul Curții, apelând la un coleg avocat a aflat soluția pronunțată și i-a comunicat-o telefonic lui Duicu.

Și la Parchet și în instanță, Fănuță Maria-Magdalena (7.07.2014 – f. 65 – vol. dup și 4.07.2016 – f. 135 – vol. 15 C.A.B.) a declarat că nu a discutat nimic cu Ponea Adina-Georgeta despre dosarul în discuție și nici nu s-a aflat între colegii cu care au pus în dezbatere chestiuni de drept legate de speța de față, care nu mai fusese pe rolul instanței.

Relațiile dintre acestea sunt colegiale, amicale legate de chestiuni familiale și activitate în secție.

Duicu nu a fost prezent la niciun termen de judecată, astfel că nu l-a cunoscut.

Hotărârea s-a pronunțat pe baza probelor din dosar, fără nicio influență. Odată pronunțată soluția, grefierul de ședință o implementează în sistemul ECRIS.

Între cei audiați pe acest segment pretins infracțional a fost și șefa de cabinet a Cancelariei Prefectului, Viziru Mihaela-Cosmina, care, audiată la instanță (f. 186 – vol. 13 C.A.B.) și-a menținut declarația de la Parchet (f. 74 – vol. 2 dup).

Aceasta a arătat că Duicu Ioan-Adrian obișnuiește să-i folosească telefonul nu numai când ia legătura cu Ponea Constantin-Ștefan, dar și cu alte persoane care-l caută sau pe care îi contactează martora pentru Duicu.

De altfel, la ședințele cu directori, primari, deconcentrate, Duicu le-a spus să-l caute pe telefonul martorei dacă nu-l pot contacta pe numărul lui de telefon.

Mesajele primite pentru Duicu, după ce le citea, i le retransmitea pe telefonul acestuia.

În declarație la Parchet s-a consemnat greșit în sensul că sms-ul trimis de Ponea martorei a fost transmis în ziua când l-a căutat Duicu pe Ponea, ceea ce nu a semnalat cu ocazia consemnării și semnării declarației.

Martora nu avea cunoștință de conținutul convorbirilor telefonice dintre Duicu și persoanele de la telefon, inclusiv cu Ponea.

Pentru motivele arătate, deplasări frecvente, activitate intensă, Duicu a apelat la utilizarea telefonului martorei, nu a avut sentimentul că s-a folosit de telefonul acesteia pentru că cel al lui Duicu ar fi fost vizat și interceptat.

Faptul că martora avea acces la mesajele primite de acesta sau că el trimitea mesaje pe telefonul ei, era o dovadă că nu avea convorbiri private sau cu persoane pe care nu le-ar fi vrut știute în spațiul public.

Martorii Ponea Constantin, Ponea Ana, Ponea Adina Georgeta au solicitat aplicarea prevederilor art.117 C.pr.pen.

În tot parcursul rechizitoriului nu se menționează calitatea niciunei persoane care a fost audiat în cauză – inculpat, martor etc.

În timpul desfășurării cercetării judecătorești a reieșit cu preponderență că aproape toți cei audiați, cu puține excepții au fost audiați și ca martori și apoi și ca suspecți ori inculpați.

De altfel din dispozitivul rechizitoriului aceste aspecte sunt evidențiate prin disjungerea cauzei față de persoane cu mai multe calități identificate dar și cu privire la martori ce urmau a fi cercetați pentru infracțiunile prevăzute de art.273, art.269 C.pen.

*

* *

După administrarea de probatorii s-au declarat deschise dezbaterile în fond.

Printre altele, procurorul a solicitat condamnarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian pentru infracțiunea de cumpărare de influență în baza art.292 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

S-a susținut că fapta este dovedită prin declarația martorului Mednyanszky și a convorbirilor interceptate, a datelor de trafic din acea perioadă.

S-a mai precizat că din 1.11.2013 interceptările convorbirilor au fost realizate în baza mandatelor date de Curtea de Apel București.

S-a arătat că Duicu a încercat să obțină o soluție favorabilă la Curtea de Apel Craiova, că a existat situația premisă – referatul ANI, cu privire la starea de incompatibilitate a acestuia; cererile de strămutare au urmărit tergiversarea soluționării cauzei până la momentul când a avut garanția unei soluții favorabile și a dorit judecarea cu celeritate a dosarului.

În cauză s-au demonstrat demersurile inculpatului pentru a obține folosul și cum să răsplătească pe Ponea pentru foloasele pretinse de acesta.

În concluziile scrise, procurorul a făcut trimitere la punctul 9 (f. 130-170) în care sunt redată în sistem copy-paste filele 27-33, 39-45, 58-86 din rechizitoriu și în copy-paste filele 3-5, 9-15 din Nota de probatorii depusă la 6.11.2015 la dosar.

Inculpatul, prin avocat, a făcut o sinteză a situației de fapt din Capitolul 1 al rechizitoriului, cum s-a ajuns la existența dosarului nr.1181/54/2012 pe rolul Curții de Apel Craiova prin care Duicu Ioan-Adrian a contestat raportul întocmit de Agenția Națională de Integritate cu privire la incompatibilitatea acestuia prin participarea la votarea hotărârii nr.104/31.08.2009 în calitate de consilier județean.

În același context, sesizarea ANI s-a finalizat cu netrimiteră în judecată a lui Duicu Ioan-Adrian.

Convorbirile interceptate de Parchet, excluse din probatoriu pentru modul neprocedural în care au fost administrate, nu fac, pe fondul lor decât să susțină nevinovăția inculpatului.

Rezultă că Duicu nu știa cine îl judecă, iar pe de altă parte speculația procurorului că inculpatul a avut revelația influenței prin sora lui Ponea și a renunțat la cererea de strămutare pentru a obține judecarea cauzei și o soluție favorabilă s-a apreciat a fi o teză necredibilă.

Judecătorul Fănuță Maria-Magdalena a declarat cu sinceritate despre modul onest în care a judecat pricina în discuție, ca și celelalte cauze, cu precizarea că punctual nu a discutat cu nimeni, nici cu Ponea Adina-Georgeta despre dosar, că nu a fost influențată și nu s-au făcut presiuni asupra acesteia.

Decizia Î.C.C.J. din 10.03.2015 a confirmat soluția Curții de Apel, cu amendamentul că votul sau lipsa acestuia din partea lui Duicu nu ar fi schimbat conținutul hotărârii Consiliului Județean pentru că OUG nr.68/2008 era obligatorie pe tot teritoriul țării, dar prezența acestuia în respectiva ședință nu a avut justificare.

Nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență. Nu este nicio dovadă că inculpatul, a susținut apărarea, și-a manifestat dorința, prin intermediul oricui, să influențeze soluția dosarului nr. 1181/54/2012.

Declarația martorei Fănuță este relevantă în acest sens.

Fapta în sine nu există ca acțiune în sensul elementului material al laturii obiective, nu se poate discuta de latura subiectivă, de o urmare imediată.

Inculpatul, prin avocat și personal, în ultimul cuvânt și-a susținut nevinovăția pe probatoriul din dosar și a solicitat achitarea sa în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Fapta de cumpărare de influență este „corelativ” pusă în sarcina inculpatului **Duicu Ioan-Adrian**, fără ca procurorul să procedeze la o expunere a descrierii acesteia.

Nu există niciun element care să contureze distinct trăsăturile specifice ale acestei infracțiuni autonome. În opinia procurorului doar în condițiile „premisă” ale unui trafic de influență se înfăptuiește infracțiunea de cumpărare de influență.

Incertitudinea faptelor și felul în care sunt redată ca alternative variabile, contribuie la nedefinirea infracțiunii, lipsită de elementele sale constitutive, care trebuie să se regăsească în planul infracțional.

Pe de o parte, subiectul activ ce acționează cu intenție directă și cu un scop determinat este Duicu, care are inițiativa de cumpărător de influență pentru ca „mai în josul paginii” să apară Ponea care pretinde că are influență asupra judecătoarei pentru o soluție favorabilă lui Duicu.

Nu există nicio referire la vreo probă, fie și enunțativ deși procurorul are obligația, înainte de sesizarea instanței să verifice claritatea faptelor într-o descriere explicită în măsură să se înțeleagă coroborarea probelor pe care își fundamentează acuzația.

Decizia CCR nr.324/2004 subliniază că strângerea probelor în faza de urmărire penală nu se rezumă la simpla inventariere a acestora. Mijloacele de probă, la rândul lor, trebuie verificate și validate prin dovezile care depășesc caracterul lor exemplificativ.

Procurorul afirmă, susține într-un mod constatator, că Duicu a luat legătura cu Ponea Constantin Ștefan, ca acesta să o determine pe sora sa, colegă cu judecătorul Fănuță să obțină o soluție favorabilă pentru Duicu în cauza aflată pe rolul Curții de Apel Craiova.

Procurorul nu expune în ce condiții, când, cum a luat Duicu legătura cu Ponea și cum s-au înțeles ca acesta să obțină folosul dorit.

Nu rezultă în ce circumstanțe Ponea la rândul său prezintă credibilitatea cerută de lege de a avea trecere la o judecătorească pe care nici nu o cunoaște, ca aceasta să accepte o soluție care să producă folos lui Duicu.

În afara faptului că frații Ponea locuiesc la prinții lor, sporadic și că există legătura de rudenie între ei, alte elemente care să se conjuge și să creeze climatul infracțional apt să conducă la atingerea scopului nu apar în context.

Rechizitoriul nu cuprinde date dacă Ponea Constantin Ștefan a informat-o pe Ponea Adina Georgeta despre miza influenței ei asupra judecătorului cauzei, inclusiv pentru familia Ponea, dacă ea și-a exprimat vreun acord în condițiile în care nici nu-l cunoștea pe Duicu.

Din rechizitoriu nu se evidențiază niciun aspect al profilului fiecărui inculpat, persoane fie și aparent implicate în acest cadru infracțional pentru a putea verifica susținerile la care se face trimitere.

Cuantificarea minutelor de apel telefonic, frecvența lor, sunt elemente ale unei ecuații pretins infracționale care nu subzistă decât în contextul convorbirilor interceptate. Aceste mijloace de probe trebuiau să conducă la probe utile, pertinente care să configureze situația de fapt în componentele ei descriptive.

Pe de o parte, Duicu e prezentat ca fiind preocupat de derularea etapelor judiciare din instanță, îngrijorat până la un moment, care este doar anunțat 13.03.2013, dar despre care nu se evidențiază niciun aspect concret.

Cu supoziții, presupuneri nu se poate, în această fază procesuală, să se edifice un probatoriu convingător, credibil, explicit cu privire la datele care îi conferă lui Duicu o altă stare de spirit decât până la acest moment.

Dar, în lipsa unui cadru infracțional complet, complex intervine un paradox greu de explicat pentru care nu există vreo probă edificatoare.

Duicu devine mai încrezător, renunță la cererea de strămutare, dorește să se judece, să se redacteze de urgență concluziile scrise și pe orice cale să ajungă la judecător, dar în același timp se află în aceeași stare de nesiguranță.

Or, textul legii are în vedere faptul că funcționarul urmează să-și îndeplinească atribuțiile în condițiile unei influențe/presiuni din partea cuiva în care are încredere, iar cumpărătorul trebuie să fie sigur că cel care s-a obligat să-i producă folosul, la rândul său este de toată încrederea, motiv pentru care și el cumpărătorul se îndatorează la rândul lui.

Pe acest aspect nu există nicio evaluare ori apreciere în rechizitoriu în măsură să contureze și din această perspectivă starea infracțională.

S-au invocat „limbaj camuflat”, semnificații anume pentru „aicea”, „acia” comunicatori intermediari, dar nu s-a dovedit și relevanța acestora în înlăturarea prezumției de nevinovăție.

Nu se regăsesc în rechizitoriu probe concrete care să susțină varianta că plicul A4 înmânat de Duicu lui Ponea în fața hotelului „Palace” ar fi conținut altceva decât acte medicale al fetei lui Ponea.

Teza susținută de procuror este că „plicul” ar fi conținut practică judiciară/concluzii care să parvină judecătorului pe care Duicu nu l-a cunoscut nici în această calitate (nu s-a prezentat în instanță) și nici ca persoană (domn/doamnă).

Încă din faza de urmărire penală niciun martor nu confirmă susținerile acuzații cu privire la pretinsul cumpărător de influență. Depozițiile martorilor după audierea sau lecturarea convorbirilor interceptate se pliază deja pe conținutul acestora.

Despre soluție Duicu află de la Mednyanszky, audiat în cauză și ca suspect și ca martor.

Declarațiile lui Fănuță, Viziru nu sunt contrazise de nicio probă din dosar și cu toate acestea s-a dispus prin rechizitoriu disjungerea cauzei pentru cercetarea în condițiile art.273 și 269 C.pen. a tuturor celor care nu au spus sau au ascuns adevărul.

Curtea nu a identificat probe exclusive, determinante cu o asemenea relevanță și importanță ca să susțină acuzația procurorului.

Îndoiala profită inculpatului și este recunoscută ca un corolar al prezumției de nevinovăție. Regula „in dubio pro reo” are deplină aplicabilitate în cauză.

Judecata trebuie să se întemeieze pe probe decisive, solide, credibile, complete, sigure și în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Ea nu se poate fundamenta pe supoziții și prezumții care, eventual, pot genera activități de cercetare pentru eventuale fapte ilicite.

Întregul eșafodaj al probatoriului se reduce în cea mai mare măsură la mijloacele de probă provenite din activitatea SRI în executarea mandatelor de siguranță națională care au fost preluate de Parchet și folosite ca atare în prezenta cauză.

„Datele de trafic”, la rândul lor, reprezintă o sintagmă general invocată care nu se completează cu nicio informație care să le confirme punctual, aplicat pe speță, în raport de aspecte concrete (persoane, perioade de timp, activitate infracțională) și să fie utile și pertinente.

Probele testimoniale selectate și fragmentate după relevanța apreciată de procuror nu sunt, la rândul lor, în măsură să susțină teza acuzații, chiar în situația în care ele s-au grefat pe convorbiri interceptate, audiate sau lecturate la Parchet înainte de audiere.

Toate împrejurările de fapt relevate în cele ce preced ca și considerațiile de ordin jurisprudențial și doctrinar, converg spre concluzia că în cauză, în lipsa descrierii faptei deduse judecății, a împrejurărilor în care se pretinde că s-a comis infracțiunea, a elementelor constitutive care nu se întrunesc cumulativ și a incertitudinii existenței vreunei vinovății, fapta reținută în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian nu există.

Curtea urmează, în consecință, să dispună achitarea inculpatului **Duicu Ioan-Adrian** pentru fapta prevăzută de art.292 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. în baza art.396 alin.1,5 C.pen. raportat la art.16 lit.a C.pr.pen. (Capitolul 1 – f. 88 R).

*

* *

3. Duicu Ioan-Adrian a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, pentru infracțiunea prevăzută de **art.13 din Legea nr.78/2000** constând în folosirea influenței inculpatului de președinte al organizației județene Mehedinți a PSD **pentru a determina** mai mulți funcționari publici de la Casa Națională de Asigurări de Sănătate și de la Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu astfel încât acesta să obțină folosul urmărit.

Se afirmă în rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian **controlează și administrează** în fapt SC ROMRAD-RMN SRL, firmă care are ca obiect de activitate prestarea de servicii medicale paraclinice cu utilizarea laboratorului RMN situat în Drobeta Tr.-Severin.

Se susține de către procuror că Duicu Ioan-Adrian în 2013 a **influențat** repartizarea de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate a fondurilor destinate serviciilor medicale paraclinice și a fondurilor destinate caselor județene de asigurări de sănătate, cu favorizarea CJAS Mehedinți în raport de fondurile alocate celorlalte județe.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian și-a exercitat influența asupra președinților CNAS – Bădescu Doru, Bușoi Cristian-Silviu și asupra lui Nenu Florina-Karla, director general în CNAS.

Aceeași influență de lider de partid și-a exercitat-o Duicu și asupra lui Rolea Elisabeta-Zenovia – președinte al CJAS Mehedinți și a lui Feraru Grigorița consilier principal în CJAS Mehedinți, care și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu în sensul favorizării societății controlate de către Duicu Ioan-Adrian.

În urma demersurilor lui Duicu Ioan-Adrian, susține procurorul, peste 64% din fondurile pentru servicii paraclinice au fost direcționate către SC ROMRAD-RMN.

Această societate a fost înființată în aprilie 2007 și Duicu a avut calitatea de administrator, deținând 95% din părțile sociale și 5% fiind deținute de soția acestuia Duicu Mariana.

Din noiembrie 2010, Drăghia Valentina, inculpată în cauză, a devenit administratorul societății.

După alegerea în iunie 2012 a lui Duicu Ioan-Adrian ca președinte al Consiliului Județean, în iulie 2012 acesta a cedat cele 95 de părți sociale mamei sale Duicu Ana.

Procurorul afirmă că Duicu a continuat să **administreze în fapt** societatea.

Duicu Ioan-Adrian a dobândit o **influență** deosebită înăuntrul structurilor de partid și, implicit, susține procurorul, în condițiile în care acest partid se află la guvernare, asupra funcționarilor cu funcții de conducere din cadrul instituțiilor publice centrale, respectiv CNAS, obținând, prin intermediul ROMRAD RMN SRL avantaje patrimoniale pentru sine considerabile.

În această activitate a fost ajutat, se reține în rechizitoriu, de către Drăghia Valentina, administrator al societății ROMRAD-RMN, care gestionează contabilitatea firmelor controlate de inculpat.

Procurorul susține că în urma influenței și autorității inculpatului, CJAS Mehedinți a primit de CNAS în 2013 – 5.586.000 lei pentru servicii medicale paraclinice, cu 28% mai mult decât în 2012.

Din această sumă SC ROMRAD-RMN a primit de la CJAS Mehedinți 3.595.862 lei, adică 64,37% din întreaga sumă alocată pentru servicii paraclinice pentru județul Mehedinți.

În 2012, CJAS Mehedinți, a decontat doar 1.583.026 lei pentru aceleași servicii către SC ROMRAD-RMN.

În 2013 veniturile obținute de la CJAS Mehedinți au fost în proporție de 97,78% din totalul de venituri realizate de ROMRAD-RMN.

În urma demersurilor interesate ale lui Duicu pentru a obține venituri pentru firma sa pe care o controlează, în 2013, județul Mehedinți a primit 1,71% din totalul sumelor plătite pentru astfel de servicii caselor județene de asigurări de sănătate, în condițiile în care județul are doar 1,21% din numărul de asigurați la nivel național.

CJAS Mehedinți, și prin ea SC ROMRAD-RMN, au fost favorizate în raport de celelalte case județene de sănătate ca urmare a influenței liderului de partid Duicu Ioan-Adrian.

Influența lui Duicu s-a exercitat cu preponderență în perioada întocmirii bugetului pentru anul 2013 pentru CNAS și repartizarea acestuia către casele județene și cu prilejul alocării unor sume suplimentare ca urmare a rectificărilor bugetare din 2013.

Duicu a avut în 8.03.2013 la sediul CNAS, o discuție cu Bădescu Doru, Nenu Florina-Karla cu privire la bugetul ce urma a fi aprobat pe 2013 pentru județul Mehedinți pentru servicii paraclinice.

Procurorul afirmă că după ce, în 8.03.2013 Duicu s-a întâlnit la CNAS cu Bădescu și Nenu și au discutat despre bugetul pe 2013, Duicu i-a comunicat lui Drăghia că vor încheia contractul cu CJAS Mehedinți și își vor achita datoriile către bănci ale firmelor sale.

În rechizitoriu se susține că astfel rezultă ca Duicu administrează în fapt SC ROMRAD-RMN și INVEST PETROLEUM IMPEX SRL.

Din Nota de informare privind criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, întocmită la 25.03.2013 de Nenu Florina-Karla și aprobată de Bădescu Doru,

rezultă că suma aflată la dispoziția CNAS în 2013 pentru servicii paraclinice a fost de 355.500.000 lei. Ea a fost cuprinsă în Legea nr.5/2013 a bugetului de stat.

Criteriile stabilite și care au stat la baza repartizării sumelor pentru casele județene de sănătate vizau egalitatea puterii de cumpărare a serviciilor medicale de același tip și numărul de asigurați.

Pentru casele județene de asigurări de sănătate s-au prevăzut 288.890.000 lei și dintre aceste sume – 4.200.000 lei pentru CJAS Mehedinți.

La nivel național s-a aprobat ca 1,70% din sume să fie pentru serviciile paraclinice, în timp ce la CJAS Mehedinți aceste sume s-au ridicat al 4,98%.

Criteriile de repartizare au fost aprobate prin Hotărârea nr.5/29.03.2013 a președintelui CNAS Bădescu Doru, care a aprobat la 1.04.2013 referatul cu privire la aceste criterii întocmit de Nenu Florina-Karla din care rezultă că 4.268.000 lei s-a alocat pentru CJAS Mehedinți pentru investigațiile RMN.

Duicu a contactat-o pe Rolea Zenovia să discute, se reține în rechizitoriu, despre contractul pe care ROMRAD RMN urma să-l încheie cu CJAS Mehedinți pe anul 2013.

La 12.04.2013 Rolea îi aduce la cunoștință lui Duicu că CNAS trimisese bugetul pe 2013 și finanțarea pentru servicii paraclinice era superioară altor domenii.

Duicu, se arată în rechizitoriu, s-a interesat de la Feraru Grigorița de firma concurentă Alpha Medical SRL, despre care însă acesta nu știa dacă își depusese cerere de evaluare.

Se susține de asemenea că Rolea Elisabeta Zenovia l-a determinat pe Nebancea Marian-Lucian administrator al Alpha Medical SRL să accepte încheierea unui contract cu o valoare inferioară și, în acest fel, firma lui Duicu primea mai mult.

La 23.04.2013 se încheie contractul dintre CJAS Mehedinți și SC ROMRAD-RMN reprezentat de Drăghia Valentina cu valabilitate de la 1.05.2013, cu o sumă anuală contractată de 2.080.601,71 lei respectiv 48,74% din suma repartizată de CNAS pe 2013 pentru servicii paraclinice pentru întreg județul.

Prevederile contractului sunt cele din contractul cadru – doi medici cu program de 6 ore zilnic, asigurarea prezenței medicului în laborator toată durata programului și furnizarea de servicii să respecte criteriile de calitate.

Din discuțiile lui Duicu și declarațiile lui Litră Daniel Nicu, Nedelcu Elena și Ene Tița, în rechizitoriu se reține că medicii nu erau prezenți la laborator și erau plătiți cu 5000-7000 lei lunar, investigațiile se făceau superficial, se depuneau spre decontare bilete de trimitere pentru care nu se prezenta persoana indicată pe bilet, cea mai mare parte a biletelor de trimitere spre decontare erau eliberate de medicul Călugăru Daniel-Ion, al cărui cabinet este găzduit fără plată în clinica SC ROMRAD-RMN.

Martorii au declarat după cum urmează:

Ene Tița a arătat că:

- SC ROMRAD-RMN este controlată de Duicu Ioan-Adrian și administrată de Drăghia Valentina;

- cele mai multe diagnostice la RMN sunt herniile de disc;

- după efectuarea investigațiilor, acestea se trimit pe skype dr. Albici Luminița, rezultatele interpretării revin pe skype și se introduc în folderul pacientului, dr. Mură Petronelli transmite rezultatele pe format de hârtie și urmează aceeași procedură de înregistrare în folderul pacientului;

- Drăghia Valentina comunică zilnic plafonul ce trebuie atins pentru decontarea biletelor, iar plafonul lunar de decontare este de 350.000-400.000 lei;

- investigațiile sunt mai scurte ca timp, unele se făceau altor persoane decât celor nominalizați pe biletele de trimitere sau erau pe numele salariaților lui Duicu de la hotelul „Palace”, lucru cunoscut și de Duicu Ioan-Adrian;

- medicii Mură și Albici nu au obiecții cu privire la timpul de investigație, care asigură investigarea unui număr mai mare de pacienți, întrucât Duicu și Drăghia le cer să lucreze cât mai multe bilete de trimitere;

- Drăghia introduce zilnic biletele în sistem și ea este cea care obține de la CJAS plafonul ce poate fi decontat de CJAS Mehedinți;

- la ROMRARD-RMN s-au făcut lucrări de reabilitare prin zugrăveală și montare termopan;

- plafonul de decontare s-a mărit substanțial de când Duicu este președinte al Consiliului Județean.

Nedelcu Elena a declarat:

- SC ROMRAD-RMN aparține lui Duicu Ioan-Adrian;
- în sediul clinicii există cabinetele mai multor medici, dintre care dr. Călugăru eliberează cele mai multe bilete de trimitere pentru investigare hernie de disc la RMN;
- investigațiile și rezultatele acestora de cele mai multe ori se trimit prin skype și apoi sunt introduse de Ene Tița sau Mirea Alina în folderele pacienților;
- administratorul Drăghia se ocupă de decontarea acestor servicii la CJAS Mehedinți până la un plafon de 400.000 lei;
- pe o tură sunt 10-15 pacienți și câteodată se fac mai puține secvențe cu ocazia investigației și medicii Mură, iar Albici își asumă responsabilitatea rezultatelor;
- de când Duicu este președinte al Consiliul Județean a crescut plafonul lunar de decontări.

Litră Daniel Nicu a declarat:

- SC ROMRAD-RMN SRL este administrată în fapt de Duicu Ioan-Adrian și de activitățile zilnice se ocupă Drăghia Valentina;
- în clinica ROMRAD-RMN funcționează mai multe cabinete de doctori, între care dr. Călugăru – neurolog și Igor Pucdelev – neurolog și ortoped eliberează cele mai multe bilete de trimitere pentru investigații RMN;
- plafonul lunar de decontări era de 400.000 lei, uneori se micșorau timpii de investigație pentru a investiga cât mai mulți pacienți, lucru cunoscut și de Drăghia Valentina;
- ROMRAD-RMN a avut însă suficienți pacienți pentru asigurarea plafonului;
- pentru pacienții care nu făceau investigația RMN, trecuți totuși pe lista de decontare nu se consemna pe biletul de trimitere și în registrul de înregistrare nu se trecea substanța de contrast;
- la sfârșitul anului, la ROMRAD-RMN s-au făcut lucrări de reabilitare, zugrăveală și montare termopan.

Casa Județeană de sănătate în cazul lipsei medicului de la clinică, putea să dispună rezilierea pe deplin a contractului; pentru nerespectarea altor obligații din contract se aplicau sancțiuni care puteau ajunge, la a treia constatare, la rezilierea deplină a contractului.

Rolea Elisabeta Zenovia nu a dispus măsuri efective de control, erau formale verificările iar procesele-verbale aveau caracter stereotip.

Componenta echipelor de control era aprobată de Elisabeta Zenovia Rolea și din acestea făcea parte Feraru Grigorița.

În Drobeta Tr.-Severin în afară de SC ROMRAD RMN mai exista un alt prestator de servicii medicale – RMN – SC Alpha Medical SRL al cărui contract a fost reziliat în 2012 după ce Rolea a devenit președinte al CJAS și Duicu – președinte de Consiliu județean.

În aprilie 2013 CJAS a încheiat contract cu această societate cu o valoare anuală de contract de 553.614,29 lei, reprezentând 26,6% din valoarea contractului lui SC ROMRAD-RMN;

- administratorul acestei firme este **Nebancea Marian Lucian** și a declarat următoarele:
- societatea SC Alpha Medical SRL a fost supusă în august 2012 unui control de două săptămâni de către CJAS pentru verificarea activității martie 2010 – martie 2012, deși în luna iulie 2012, din dispoziția dr. Boruga Doina mai fusese firma controlată pe aceeași perioadă;
- la 5.09.2012, în urma controlului, Rolea Elisabeta a dispus rezilierea contractului firmei lui Nebancea și i-a fost imputată suma de 105.000 lei contestată de acesta și aflată la data declarației sub măsura suspendării executării;
- SC ROMRAD-RMN aparține lui Duicu Ioan-Adrian;
- Nebancea a aplicat pentru încheierea unui nou contract cu CJAS pentru anii 2013-2014 și a prevăzut pentru decontare 72.000 lei lunar pentru servicii paraclinice RMN;
- la solicitarea lui Feraru Grigorița, Nebancea a avut o discuție cu Rolea Elisabeta-Zenovia cu privire la suma estimată pentru viitorul contract;
- apoi s-a prezentat comisia de evaluare compusă din Feraru Grigorița și dr. Torsin care au stabilit un punctaj și la data de 30.04.2013 s-a încheiat contractul cu CJAS Mehedinți pentru 69.201 lei lunar semnat de Rolea Elisabeta Zenovia;

- la o săptămână de la încheierea contractului s-a defectat pentru o lungă perioadă aparatul RMN al SC Alpha Medical SA și la 27.05.2013 a cerut Casei redistribuirea sumei de 61.800 lei aferentă lunii mai.

În rechizitoriu se mai susține că Duicu și-a continuat exercitarea influenței față de Nenu Florina-Karla – director general al CNAS și față de Rolea Elisabeta Zenovia – director CNAS.

Rolea Elisabeta și Feraru Grigorița au continuat să favorizeze ROMRAD-RMN SRL și să defavorizeze pe SC Alpha Medical SRL:

- în urma cererii de redistribuire formulată în mai de firma lui Nebancea, s-a aprobat cererea lui Drăghia Valentina de a se suplimenta valoarea anuală de contract și a valorii aferente lunii iunie pentru SC ROMRAD RMN;

- s-a întocmit NOTA DE FUNDAMENTARE de către Feraru Grigorița, s-au încheiat acte adiționale și a operat diminuarea valorii anuale de contract pentru Alpha medical și s-a majorat corelativ valoarea anuală de contract per SC ROMRAD-RMN;

- cererile de suplimentare a valorii anuale de contract pentru anumite luni, formulate de Drăghia Valentina, erau urmate de diminuarea valorilor pe lunile următoare și de încheierea de acte adiționale cu referate prelabile întocmite de Feraru Grigorița (21, 28.06.2013, 7.08.2013);

- la 27.08.2013 CNAS a întocmit o informare cu repartizarea influențelor ce decurgeau din OG 17/30.07.2013 – rectificare buget pe 2013, aprobată de Bușoi Cristian Silviu;

- în urma rectificării bugetare pentru județul Mehedinți – servicii paraclinice i s-au aprobat de CNAS o sumă suplimentară de 936.000 lei adică 2,74% din suma alocată la nivel național caselor județene - 36.625.500 lei, numărul de asigurați la Mehedinți fiind de 1,21% din numărul de la nivel național;

- criteriile de repartizare au vizat numărul de asigurați, costul/asigurat la nivel național, propunerile caselor de asigurări de sănătate cu privire la necesarul de credite bugetare și de angajamente până la sfârșitul anului.

Prin alocarea sumelor suplimentare, județul a primit 5.204.000 lei.

În rechizitoriu se afirmă că sumele suplimentare alocate CJAS Mehedinți, inclusiv din noiembrie 2013, au fost direcționate de Rolea Elisabeta Zenovia exclusiv către ROMRAD-RMN.

Procurorul afirmă în actul de sesizare că Rolea repartiza inițial sumele lunare suplimentare către ambele societăți, după care Feraru Grigorița solicita administratorului Nebancea de la SC Alpha Medical SRL să semneze cereri de renunțare la sumele suplimentare alocate, întocmea redistribuirile către ROMRAD-RMN (acte adiționale din 28.08.2013, 11.09.2013, 31.10.2013 de suplimentare valoare anuală de contract pentru ambele societăți, de diminuare la cerere a acestei valori pentru SC Alpha medical și respectiv suplimentare pentru ambele societăți);

- anterior adoptării OUG 99/2013 cu privire la rectificarea din noiembrie a bugetului de stat pe 2013, CJAS Mehedinți a formulat la 4.10.2013 o cerere către CNAS pentru suplimentare fonduri alocate pe 2013 pentru servicii paraclinice până la valoarea de 6.003.840 lei, motivat de realizările pe tipuri de investigații, numărul de investigații estimat pe 2013 și listele de așteptare.

La 3.11.2013, Duicu s-a întâlnit cu Bușoi și au discutat în legătură cu fondurile ce aveau să fie alocate județului Mehedinți pentru servicii paraclinice;

- Bușoi Cristian-Silviu, ca președinte al CNAS a semnat referatul cu privire la repartizarea influențelor ce decurg din OG 99/2013 din care rezultă că CJAS Mehedinți avea să primească 795 840 lei sumă suplimentară – credite de angajament, adică 7,70% din suma suplimentară la nivel național alocată caselor județene;

- județului Mehedinți i s-a alocat pentru servicii paraclinice suma suplimentară de 381.680 lei referitor la creditele bugetare, reprezentând 10,41% din întreaga sumă acordată la nivel național caselor județene de sănătate, mai mult fiind repartizat doar municipiului București și județului Galați.

Ulterior acestei noi rectificări bugetare s-au suplimentat valorile anuale de contract, pe baza notelor de fundamentare întocmite de Feraru Grigorița ambelor firme – ROMRAD-RMN și Alpha Medical;

- în urma cererilor de diminuare formulate de SC Alpha Medical s-au încheiat acte adiționale de diminuare a valorii anuale de contract pentru această firmă și acte adiționale de

alocare sume pentru diferite luni pentru SC ROMRAD-RMN (12.11.2013, 26.11.2013, 3.17.30.12.2013, 22,29.01.2014 și 20.02.2014).

În susținerea acestor afirmații se redă un fragment din declarația lui Nebancea Marian-Lucian, administratorul Alpha Medical:

- în septembrie 2013 Feraru Grigorița i-a adus la cunoștință lui Nebancea că a primit o suplimentare de 170.000 lei pentru servicii paraclinice, despre care Nebancea i-a spus că nu o poate deconta în raport de activitatea firmei, astfel că urma să restituie banii CJAS;

- la 14.10.2013 i-a spus și i-a cerut lui Feraru Grigorița să-i întocmească o cerere de renunțare a SC Alpha Medical la suma de 200.000 lei, cerere care a reiterat-o și lunile următoare pentru redistribuire de către CJAS, întocmite de Feraru și semnate de Nebancea;

- după aceste cereri de renunțare, controalele Casei nu mai erau atât de frecvente;

- redactarea cererilor de renunțare ale lui Nebancea, semnate de acesta, este „un aspect ce denotă faptul că practic nu s-a sugerat de către Feraru Grigorița să renunțe la sumele de bani primite în plus și era evident că Rolea știa acest lucru”;

- cererile erau întocmite la jumătatea lunii pentru a se putea realoca sumele la care s-a renunțat către ceilalți furnizori de servicii paraclinice din județ, dar o prejudiciu pe „Alpha Medical” întrucât ar mai fi putut efectua până la începutul lunii următoare un număr de investigații RMN și să ceară să i se deconteze o sumă mai mare;

- lui Alpha Medical, în urma verificărilor și evaluărilor Comisiei de evaluare i se stabilise un punctaj maxim cu drept de decontare de 69.201 lei lunar, realizat uneori, dar se putea într-o lună ajunge și la 180.000 lei, astfel că sumele alocate suplimentar nu le putea utiliza;

- în mai 2014 serviciile prestate, decontate de 141.016,88 lei de CJAS Mehedinți au fost mai mari decât în aprilie 2014;

- în urma percheziției biroului lui Feraru Grigorița (în dosar s-au efectuat peste 60 de percheziții) s-a găsit, la 2.04.2014, o NOTĂ DE FUNDAMENTARE pentru actualizare valori de contract prin derulare sume Alpha Medical și suplimentare pentru SC ROMRAD-RMN

În cauză, cu privire la această infracțiune – art.13 Legea nr.78/2000 a fost audiat la Parchet Duicu Ioan Adrian; despre declarațiile acestuia nu se amintește și nici de eventualele probatorii în apărare în ceea ce-l privește.

Inculpatul a fost audiat și în instanță, unde și-a menținut declarațiile de la Parchet (12, 13.06.2013):

- SC ROMRAD-RMN a fost înființat în 2007 și activitatea ei curentă contabilă și administrativă este asigurată de Drăghia Valentina care ține contabilitatea tuturor firmelor familiei Duicu;

- în 2009, în urma unui control, ROMRAD-RMN a fost închis pentru 6 luni de președintele CJAS Mehedinți de atunci – Borugă Doina;

- din august/septembrie 2012 președinte la CJAS Mehedinți este Rolea Elisabeta cu care Duicu s-a aflat în relații de serviciu și care a fost numită în funcție de Bădescu sau Ciulchea de la CNAS;

- contractele SC ROMRAD RMN cu CJAS Mehedinți se încheie în baza unor criterii prestabilite, conform evaluării comisiei CJAS, astfel că ROMRAD-RMN nu a beneficiat de nicio favoare din partea Casei județene;

- Duicu a purtat discuții cu Bușoi Cristian Silviu și alți directori generali: ex. Nenu Karla din CNAS legate de finanțarea Spitalului județean;

- Duicu nu a avut nicio contribuție la numirea ca președinte CJAS Mehedinți a lui Rolea Elisabeta;

- Duicu nu are niciun amestec în încheierea contractelor de prestări servicii dintre CJAS Mehedinți și SC ROMRAD RMN;

- Duicu a afirmat că nu a discutat cu Bușoi Cristian-Sorin despre fonduri destinate serviciilor paraclinice RMN;

- pe durata mandatului său din 2012 a redeschis două spitale, s-a finalizat blocul materno-infantil, s-a reabilitat spitalul din municipiul Orșova și peste 50% din infrastructura Mehedințiului (declarație din 3.04.2014, camera de consiliu – ora 01:51).

Din **declarațiile date în instanță** de inculpatul Duicu Ioan Adrian (30.07.2014, 28.07.2015 și 22.09.2017 C.A.B.) se rețin următoarele cu privire la această faptă (art.13 din Legea nr.78/2000) reținută în sarcina sa:

- inculpatul și-a menținut declarațiile date la parchet;
- inculpatul a discutat în 2012 cu Bădescu și Nenu Karla (CNAS) pentru fondurile necesare Spitalului județean Mehedinți, cel mai mare angajator cu 1800 de angajați de pe raza județului Mehedinți;

- datoriile spitalului erau foarte mari și Boruga Doina l-a încunoștiințat, ca director al Spitalului, pendinte de Consiliul județean, că alte spitale de același nivel primesc un buget mai consistent în funcție de decontare/pacient;

- nici Bădescu, nici Rolea (CJAS Mehedinți) nu i-au cerut și el nu le-a cerut vreo intervenție vreodată pentru nimic;

- Drăghia Valentina nu i-a furnizat nici un fel de informații care să fie utilizate de Duicu în discuțiile cu Bădescu și Nenu;

- Drăghia nu i-a cerut niciodată vreun sprijin sau ca inculpatul să intervină la CJAS pentru alocare sume suplimentare pentru decontare, ea fiind cea care se ocupa în cunoștință de cauză de toată activitatea SC ROMRAD-RMN SRL;

- nu exista concurență între Alpha Medical și ROMRAD-RMN întrucât CJAS Mehedinți stabilea punctajul fiecărei firme conform criteriilor avansate de CNAS, ele fiind singurele firme de profil din Mehedinți;

- preocupare primordială a inculpatului a fost finanțarea pentru dezvoltarea județului Mehedinți pe latura medicală, pentru care nu existase preocupare până la numirea sa ca președinte al Consiliului Județean (CJ);

- la un moment dat, trezoreria județeană poprise conturile Spitalului și nu se mai puteau face plăți personalului sanitar, motiv pentru care în calitate sa de președinte CJ, înarmat cu documente s-a adresat instituțiilor locale, centrale, a avut discuții cu Bădescu, Bușoi, la Ministerul Sănătății, însoțit de Borugă Doina – directorul Spitalului pentru a convinge autoritățile să sprijine resuscitarea unităților spitalicești din județ printr-o finanțare corespunzătoare;

- inculpatul a precizat că discuțiile cu Rolea și Feraru au vizat problemele legate de Spital;

- de asemenea, inculpatul a afirmat că nu a făcut nici un fel de intervenție în interesul firmei familiei sale – SC ROMRAD-RMN, iar discuțiile cu Drăghia Valentina aveau o frecvență fluctuantă – de loc sau de 2-3 ori la telefon și nu priveau aspecte concrete decizionale legate de activitatea firmei;

- inculpatul nu i-a cerut lui Rolea nici un favor, serviciu și nici aceasta lui, în toate relațiile lor instituționale.

În dovedirea acuzațiilor inculpatului Duicu Ioan-Adriana procurorul a apreciat că reaudierea martorilor din lucrări se impune în măsura în care acestea se contestă.

Procurorul care a instrumentat cauza a solicitat să se audieze martorii din dosarul de urmărire penală: Ene Tița (f. 49-51 – vol. 6), Nedelcu Elena (f. 52-53 – vol. 6); Litra Daniel Nicu (f. 46-48 – vol. 6 dup); Albici Camelia-Luminița (f. 54-56 – vol. 6 dup); Mură Mihaela Petronelli (f. 57-59 – vol. 6 dup); Nebancea Marian-Lucian (f. 42-45 – vol. 6 dup); Nenu Florina Karla (f. 63-65 – vol. 6); Stoea Leana (f. 6062 – vol. 6 dup); Constantin Maria-Mihaela (f. 66-68 – vol. 6 dup).

Totodată procurorul care a instrumentat dosarul de urmărire penală, în Nota de probatorii (10-18 file) f. 325 – vol. 8 C.A.B. a solicitat să se aibe în vedere următoarele înscrisuri:

- Raport de constatare întocmit de specialiștii DNA (f. 8-18 – vol. 7 dup),

- adresa nr.P4184/30.05.2015 a CNAS (f. 1-3 – vol. 9 dup);

- înscrisuri cu sumele primite de SC ROMRAD RMN de la CJAS Mehedinți (f. 4-43, 100-166 – vol. 9 dup, f. 8-18 – vol. 7 dup);

- înscrisuri plăți către case județene de sănătate plătite de CNAS în 2013 (f. 14-16 – vol. 9 dup);

- Informare criterii de repartizare FOND NAȚIONAL UNIC de asigurări sociale de sănătate (f. 32-44 – vol. 9 dup);

- asistența medicală pentru specialități paraclinice (f. 26 – vol. 9 dup), cu anexa alocărilor de sume (f. 29 – vol. 9 dup);

- Hotărârea nr.5/29.03.2013 emisă de CNAS – Bădescu Doru (f. 30-31 – vol. 9 dup);
- contract furnizare servicii medicale (f. 158-150 – vol. 24 dup);
- procese-verbale de constatare controale CJAS Mehedinți (vol. 26 dup – f. 138-141; 154-156, 173-175, 189-191, 206-208, 225-227, 238-239 dup);
- dispoziția nr.72/134.05.2013 (vol. 26 – f. 242-2439 dup);
- dispoziția nr.94/7.06.2013 (f, 230-231 – vol. 26 dup);
- adresa nr.19472/12.08.2013 (vol. 26 – f. 193-194 dup);
- adresa nr.23986/11.10.2013 (vol. 26 – f. 177-178 dup);
- dispoziția nr.187/10.12.2013 (vol. 26 – f. 145-146 dup);
- notificare nr.25242/2012 pentru SC Alpha Medical SRL (f. 383-384 – vol. 9);
- contract nr. 384/30.04.2013 (f. 405-454 – vol. 9 dup);
- cerere nr.64/27.05.2013 (f. 440 – vol. 9 dup);
- cerere nr.23/7.06.2013 (f. 26 – vol. 24 dup);
- Notă de fundamentare nr.1394/7.06.2013 (f. 189-191 – vol. 9 dup);
- acte adiționale (f. 438-439 – vol. 9 dup, f. 118-119 – vol. 24 dup);
- cerere din 22.06.2013 (f. 121 – vol. 24 dup);
- act adițional (f. 116 – 117 – vol. 24 dup);
- cerere din 28.06.2013 (f. 107 – 110, cu anexe, vol. 24 dup);
- act adițional nr.3/15.07.2013 (f. 105-106 – vol. 24 dup);
- cerere nr.32/7.08.2013 (f. 99 – vol. 24 dup);
- act adițional nr.5/7.08.2013 (f. 97-98 – vol. 24 dup);
- informare repartizare influențe ordonanța Guvernului nr.17/2013 (f. 68-71 – vol.9);
- Referat nr. DG 1472/27.08.2013 repartizare influențe (f. 57-63 – vol. 9 dup);
- acte adiționale (f. 89-90 – vol. 24 dup; f. 430 – 431 – vol. 9 dup; f. 69-70 – vol.24 dup; f. 428-429 – vol. 9 dup; f. 425-426 – vol. 9 dup; f. 61-62 – vol. 24 dup; f. 59-60 – vol. 24 dup; f. 423-424 – vol. 9 dup; f. 36-37 – vol. 24 dup; f. 421-422 – vol. 9 dup; f. 418-419 – vol. 9 dup; f. 28-29 – vol. 24 dup; f. 415-416 – vol. 9 dup; f. 10-11 – vol. 24 dup; f. 413 – 414 – vol. 9 dup; f. 410-411 – vol. 9 dup; f. 3-4 – vol. 24 dup);
- cerere nr. 38/2.09.2013 (f. 77-83 și anexe – vol. 24 dup);
- cerere nr.128/14.10.2013 (f. 427 – vol. 9 dup);
- Notă de fundamentare nr.24450/18.10.2013 (f. 187-188 – vol. 9 dup);
- adresa nr.23254/4.10.2013 (f. 73-82 anexe – vol. 9 dup);
- referat nr.B6 862/7.11.2013 (f. 84-87 – vol. 9 dup);
- cerere nr. 46/11.11.2013 (f. 52-56 – vol. 24 dup);
- cerere nr. 149/26.11.2013 (f. 420 – vol. 9 dup).

Cererea de probatorii a fost însușită de procurorul desemnat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA în dosarul nr. 4878/2/2014 al Curții de Apel București – Secția a II-a penală, oral și sub semnătură la 9.10.2015.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian, prin avocat, a solicitat reaudierea martorilor din rechizitoriu, audiați în dosarul de urmărire penală și proba cu înscrisurile care atestă relaționarea cu CNAS și CJAS Mehedinți, cu privire inclusiv la SC ROMRAD-RMN, pe toate aspectele puse în discuție de Parchet.

Procurorul a solicitat respingerea tuturor probelor cerute de inculpat, atât cele administrate în faza de urmărire penală cât și cele solicitate să fie administrate, întrucât nu sunt utile și pertinente cauzei pe niciun palier infrațional (Încheierea din 11.09.2015).

Curtea, după deliberare, cu privire la cererea de probatorii a încuviințat probele cu înscrisuri și audierea martorilor menționați, iar pentru inculpatul Duicu Ioan Adrian, a încuviințat audierea martorilor solicitați și proba cu înscrisuri apreciindu-le concludente, utile și pertinente cauzei (Încheierea din 9.10.2015).

Martora Nenu Florina Karla, la Parchet și în instanță a declarat în esență (16.09.2016) că:

- la stabilirea bugetului, Casele județene, între care și CJAS Mehedinți prezentau o situație a activității acestora directorului general financiar Stoea Leana;
- documentele pentru decontare servicii paraclinice erau verificate și semnate, între alții de Stoea Leana și Constantin Mihaela;

- discuții telefonice a avut cu directorii de Case județene de sănătate, inclusiv cu Rolea Elisabeta din cauza întâzierii bugetului alocat Caselor județene;
- Duicu Ioan-Adrian suna insistent să vorbească cu Bădescu Doru, președintele CNAS, cu care s-a întâlnit de vreo două ori în tot mandatul acestuia;
- Duicu, la telefon, se recomanda vicepreședinte național al unei formațiuni politice și președinte al Consiliului Județean (CJ);
- toate convorbirile telefonice priveau bugetul pentru CJAS (Mehedinți), cum de altfel se interesau și alți președinți de CJ;
- niciodată Duicu nu i-a spus că ar avea în familie sau el însuși o firmă cu obiect de activitate medical și nici n-a cerut vreodată ei, lui Stoea sau Constantin, să-i deblocheze vreo sumă de bani pentru servicii paraclinice;
- martora, într-o discuție de curtoazie (demisionase) i-a spus lui Duicu că s-a semnat bugetul pentru paraclinice;
- CNAS nu a favorizat nicio casă județeană, bugetul fiind aprobat și repartizat conform legii;
- toate demersurile lui Duicu la CNAS se refereau la CJAS Mehedinți, interesul său fiind justificat de funcția ce o deținea la Consiliul Județean;
- Duicu, nici la Bădescu Doru și nici la martoră, nu a venit cu vreo solicitare și nici nu ar fi avut vreo șansă cu vreo intervenție (Bădescu fusese comisar de poliție);
- așa cum se interesau toți președinții de CJ, și lui Duicu martora i-a răspuns, ceea ce era deja public, că s-a aprobat bugetul pentru casele județene;
- nimeni nu putea influența cuantumul bugetului stabilit pentru fiecare Casă județeană, acesta era conceput într-un sistem informatizat SIUI, care avea în vedere plățile și datele despre asigurați, contracte, număr de medici etc.;
- la nivelul CNAS nu opera nicio intervenție cu repartizarea în termen a bugetului primit de CJAS;
- Casa Națională verifica dacă au rămas cheltuieli ce nu s-au consumat și nu mai proceda la rectificarea bugetară, iar dacă apărea vreo suspiciune de diferențe se trimiteau organele de control la CJAS respectivă;
- bugetul unei Case județene informatizat nu poate fi modificat, el crește sau scade numai în raport de servicii și numărul de asigurați dacă suferă modificări;
- nu a favorizat pe nimeni niciodată și Duicu nu era nici dator, nici obligat față de martoră;
- martora și-a menținut declarația de la Parchet.

Martora Constantin Maria Mihaela a declarat (16.09.2016):

- lucrează la CNAS din 1999, e director al Direcției Buget din CNAS și are ca atribuții:
 - să elaboreze propunerile de buget;
 - să estimeze bugetul pe următorii 3 ani;
 - repartizarea fondurilor pe Casele județene de asigurări de sănătate;
 - urmărirea execuției bugetare pe fiecare Casă județeană și CNAS.
- direcția Buget împreună cu alte direcții, elaborează criteriile de repartizare pe Casele județene, care au în vedere propunerile acestora, argumentațiile și justificările lor, avându-se în vedere creditele de angajament și creditele bugetare realizate în anii precedenți;
- conform Legii nr.500/2002, ordonatorul principal de credite – CNAS repartizează bugetul pe casele județene care transmit propuneri de trimestrializare a fondurilor aprobate, inclusiv pentru serviciile paraclinice;
- se centralizează și se emite fila de buget cu repartizarea pe trimestre și se are în vedere asigurarea creditelor bugetare necesare decontării serviciilor medicale paraclinice în limita creditelor de angajament aprobate;
- nu a avut nicio discuție cu Rolea Zenovia de la CJAS Mehedinți cu privire la decontarea serviciilor paraclinice;
- Casele județene au relații contractuale cu diverși furnizori de servicii medicale și lunar se raportează serviciile realizate în S.I.U.I., fiind verificate și validate de CJAS, inclusiv Mehedinți;
- martora nu îl cunoaște pe Duicu Ioan Adrian și nimeni, niciodată, nici Duicu, nici Rolea, Bădescu, Bușoi sau Nenu Karla nu i-au cerut să semneze acte, adrese legate de decontarea de servicii paraclinice pentru CJAS Mehedinți.

Martora și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut câteva precizări în instanță:

- CJAS nu a solicitat niciodată prin intermediul președintelui CNAS sau a directorului general al CNAS vreun favor pentru CJAS Mehedinți;
- procedurile sunt clare, informatizate și nu se poate interveni peste acestea;
- ca o chestiune de principiu, se aplică criteriile generale și în raport de buget sau de rectificarea de buget, fiecare Casă județeană poate primi o creștere de buget pe un domeniu de asistență medicală;
- nimeni nu a făcut vreo presiune, vreo solicitare să se dea Casei Județene Mehedinți un buget mai mare;
- toate Casele județene cer mărituri de buget, dar ele sunt analizate și avute în vedere cu ocazia deblocării de fonduri sau rectificări bugetare;
- nu îi parvin informații legate de persoanele care au legături cu administrațiile caselor județene de sănătate, dacă dețin sau sunt prestatori de servicii medicale.

Martora **Stoea Leana**, audiată la Parchet (**22.05.2014**) și în instanță (**16.09.2016**) a declarat:

- din 2012 a îndeplinit funcția de director general adjunct și de director general al CNAS ca delegat sau titular;
- avea ca atribuții - coordonarea activității CNAS, a Direcției economice;
- bugetul anual în faza de proiect, ia în calcul propunerile Caselor județene; ele se centralizează la CNAS, se aprobă de Consiliul de administrație al CNAS, se transmite Ministerului de Finanțe și după aprobarea bugetului de Parlament se stabilesc criteriile de repartizare pe casele județene, avizate de Consiliul de administrație și aprobate de președintele CNAS;
- acestea se transmit caselor județene pe fiecare domeniu, inclusiv pe servicii paraclinice;
- în baza contractului cadru de acordare a asistenței medicale, CJAS cu obligația să încheie contracte cu furnizorii de servicii medicale, inclusiv paraclinice, conform și Hotărârii de Guvern și normele de elaborare ale contractului cadru, potrivit cărora stabilesc sumele care se contractează cu fiecare furnizor;
- domeniul de asistență medicală paraclinică are în vedere pe cea de laborator și de investigații de imagistică (RMN);
- lunar CJAS cere CNAS să deschidă credite bugetare în limita creditelor angajament și a creditelor bugetare aprobate trimestrial;
- martora nu îl cunoaște pe Duicu Ioan Adrian, nu a discutat niciodată nimic cu această persoană și nici cu Bădescu, Nenu sau Constantin Mihaela despre acesta sau despre servicii paraclinice în legătură cu el;
- majorările de buget pentru plăți și servicii paraclinice se fac în mod general pentru toate Casele județene care solicită, dar nu și-a amintit să fi existat în timpul lui Bădescu sau Bușoi vreo solicitare a CJAS de bani pentru servicii paraclinice;
- nici Duicu, nici Rolea, Bădescu, Bușoi sau Nenu nu i-au cerut să semneze acte legate de decontare servicii paraclinice pentru CJAS Mehedinți;
- nu a cunoscut că Duicu Ioan-Adrian a deținut o firmă cu obiect de activitatea servicii paraclinice tip RMN;
- nu a observat ca Mehedinți să aibă sume mai mari pentru aceste servicii, câtă vreme CJAS Mehedinți în 2013 a avut aproximativ 5-6 milioane lei, iar la CJAS Timișoara – au fost 11 milioane lei pentru servicii paraclinice;
- în instanță declarația a fost menționată cu precizările că:
- nu s-a cunoscut personal cu Duicu și nici nu au comunicat telefonic;
- nimeni nu a venit cu vreo intervenție pentru CJAS Mehedinți;
- toate casele de sănătate au primit bugetul mărit sau o majorare a acestuia în cazul suplimentării sau rectificării de buget la nivel național, pe baza criteriilor aprobate de consiliul de administrație al CNAS;
- nu au fost sesizări cu privire la repartizarea și administrarea bugetului de către CJAS Mehedinți;
- nu a cunoscut ca Duicu ori familia acestuia să aibe o firmă în domeniul medical;
- niciodată președintele CNAS nu i-a spus că Duicu se interesează de chestiuni bugetare sau adiacente legate de CJAS și serviciile medicale.

Bușoi Cristian Silviu a declarat în instanță (**11.11.2016**) următoarele:

- martorul este din Drobeta Tr.-Severin, a absolvit facultatea de medicină din Timișoara și s-a intersectat cu Duicu Ioan-Adrian în activitatea politică, cu ocazia înființării USL;
- Duicu a fost permanent preocupat de problemele instituțiilor de sănătate din județ, s-a ocupat de finalizarea unor lucrări – blocul materno-infantil, inaugurarea redeschiderii spitalului din Strehaia, se implica pentru interesele legitime ale comunității;
- stabilirea bugetului CNAS și a caselor județene se făcea după o procedură care se aplica și în situația rectificărilor bugetare;
- propunerile de buget ale CJAS-urilor erau analizate, se întocmea un referat, se aproba de către Consiliul de administrație al CNAS;
- reprezentanți ai Consiliilor județene, obișnuiau să-l contacteze în preajma întocmirii proiectului bugetului pentru a-i spune de nevoile din teritoriu, dar totul rămânea la nivel de discuții, pentru că era o procedură care era obligatorie și nu putea să nu fie respectată;
- în general cererile bine argumentate ale CJAS-urilor erau, cu ocazia rectificărilor bugetare, satisfăcute, fără discriminare sau favoruri;
- Mureș nu are număr mare de asigurați, dar are multe Spitale Universitare și beneficiază de un buget mai mare;
- în alte județe nu sunt furnizori și atunci nici repartizare sume pentru servicii paraclinice;
- niciodată Duicu nu i-a cerut vreo intervenție punctuală, pe finanțare pentru CJAS Mehedinți;
- martorul vorbea frecvent cu Duicu, despre politică și „bârfă politică”;
- Duicu nu i-a cerut niciodată nimic pentru firma cu activitate medicală a familiei acestuia și nici n-ar fi obținut nimic;
- nu s-a plâns de plăți către CJAS Mehedinți pentru serviciile paraclinice;
- la începutul mandatului, Duicu i-a spus că e posibil să se fi rătăcit în nelucrare o hârtie a CJAS și dacă putea să se verifice și e posibil să fi cerut dnei Stoea să verifice dacă era blocată în parcursul ei din departamentele CNAS, fără însă să afle dacă s-a verificat și ce s-a avut în vedere cu acest act în funcție de ce solicita;
- nu a interpretat această solicitare ca o intervenție, întrucât nu i-a cerut nimic în legătură cu ce cuprindea acel act;
- Duicu nu i-a cerut niciodată nici un favor, pentru sine, pentru vreo firmă sau pentru vreun altul;
- în cazul în care erau cereri fundamentate de suplimentare fonduri pentru două servicii paraclinice, ele se aveau în vedere și la aprobarea rectificării de buget se ținea cont de ambele solicitări;
- Gorj nu are nicio unitate de acest gen, CJAS Cluj și Iași au fost menținute pe bugetele repartizate și nu s-a întâmplat să existe contestări pe cât buget s-a dat uneia sau alteia dintre Casele județene de sănătate.

Martora Torsin Daniela Mariana, audiată la **4.12.2015**, a declarat că:

- este director executiv medic șef la CJAS Mehedinți și din 2005 face parte din comisiile de evaluare a punctajelor pentru furnizorii de servicii paraclinice; din 2009 e colegă cu Feraru Grigorița;
- vizitele de evaluare aveau ca obiect verificarea aplicării normelor medicale, a metodologiei de aplicare a contractului cadru corespunzător criteriilor care sunt publice și permit și autoevaluarea;
- rapoartele de evaluare ce privesc ROMRAD-RMN nu au fost niciodată, inclusiv pe punctaj, contestate de vreun alt furnizor de servicii paraclinice și niciodată Drăghia Valentina directorul societății nu a cerut comisiei să facă modificări ori să se menționeze altceva decât au găsit în teren;
- nimeni, nici Feraru nu putea să influențeze calcularea punctajului și să favorizeze un furnizor, în speță, ROMRAD-RMN, întrucât normele metodologice sunt foarte clare;
- după 2013-2014 au rămas doar contractele operaționale în teritoriu și cele tematice, iar din Ordinul CNAS controalele operative nu au mai fost prevăzute în structura de control al Casei;
- martora a făcut parte, alături de Feraru, din comisiile pe anii 2012-2013;

- la ROMRAD nu s-au găsit nereguli sancționabile, nu s-au aplicat amenzi și nu s-au constatat disfuncționalități dintre raportări, înregistrările din registrele societății și cu ce s-a raportat Casei;

- activitatea ROMRAD a fost suspendată când nu au avut numărul de medici ceruți de normele legale;

- există diferențieri între ROMRAD-RMN și Alpha Medical SRL și diferența de punctaj cu avantaj pentru ROMRAD este din aparatul RMN mai performant, cu mai multe accesorii, o antenă în plus față de SC Alpha Medical SA, etc.

Albu Drina – audiată la **4.12.2015** a declarat, între altele:

- este șef serviciu constatare decontare servicii medicale din CJAS Mehedinti, iar Feraru Grigorița din 2009 lucra în funcția de consilier la serviciul de contractare decontare a serviciilor medicale paraclinice;

- în această calitate, Feraru se ocupa de primirea dosarelor de contractare ale furnizorilor de servicii, calcula valoarea de contract, elabora forma acestor contracte supusă aprobării conducerii, primea raportările făcute de furnizori, le verifica și se ocupa de decontarea serviciilor;

- prin decizia conducerii CJAS, Feraru putea fi membru în comisiile de control ale furnizorilor de servicii și participa la astfel de contracte;

- nimeni, vreodată, nu s-a plâns de activitatea lui Feraru Grigorița, nici furnizorii de servicii și nici conducerea CJAS;

- raportările furnizorilor de servicii paraclinice nu se fac manual, ci prin sistemul informatic, on-line;

- nu există nicio posibilitate tehnică de a eluda sistemul informațional, nu poate fi folosit sistemul pentru a favoriza pe vreun furnizor sau să facă alte raportări sau decontări diferite decât s-a raportat;

- verificarea reală, efectivă a serviciilor paraclinice efectuate se realizează de echipele de control la sediul furnizorilor de servicii, în raport de biletele de trimetre transmise și înregistrările din documentele firmei;

- de la Biroul de control se știa că exista un control anual, dar s-a emis un ordin al CJAS pentru organizarea unui control lunar operativ înainte de finanțare; de asemenea se mai constituiau echipe de control dacă era vreo sesizare cu privire la vreun furnizor de servicii medicale;

- ROMRAD-RMN are contracte cu CJAS din 2007 și i se stabilesc fondurile pentru serviciile paraclinice în funcție de documentele depuse pentru evaluare, personalul angajat și îndeplinirea celorlalte condiții impuse de CJAS-CNAS;

- sistemul informațional nu permite ca furnizorul să raporteze mai multe servicii decât a realizat în concret, deci nu se poate repartiza mai mult decât valoarea anuală de contract;

- martora nu l-a cunoscut pe Duicu, ci îl știa ca persoană publică; nu a contactat-o în nicio problemă, nu au discutat niciodată și nu știe ca Feraru să fi discutat cu Duicu despre nivelul contractual al plafonului pentru ROMRAD sau altcineva din conducerea CJAS;

- procedura de contractare este foarte complexă, strictă și nu se poate interveni în etapele derulării acestuia;

- Rolea, ca șef al CJAS nu a intervenit în nici un fel în procedura de contractare ori de suplimentare a fondurilor;

- CNAS trimitea fondurile suplimentare din fila bugetului anului respectiv și se proceda la suplimentarea fondurilor diferiților furnizori, între care și cei de servicii paraclinice pe aceleași criterii de la contractare și în funcție de punctajul fiecărui furnizor;

- suplimentarea fondurilor avea o procedură standard în format electronic, informatizat care nu putea fi încălcată, astfel că nicio persoană din conducerea Casei; nici Rolea, șefa CJAS nu a solicitat vreo suplimentare pentru vreun furnizor de servicii;

- serviciile paraclinice presupun investigații RMN și de laborator pentru care sunt furnizori specializați;

- Feraru Grigorița era singura care avea atribuții de contractare și decontare la nivelul CJAS;

- în afara ROMRAD-RMN există și „Alpha Medical”, care are un personal mai redus ca număr și un RMN – aparat mai puțin performant;

- în 2013-2014 „Alpha Medical” a avut frecvent solicitări legate de imposibilitatea atingerii plafonului dat de casă pe motive de lipsă de personal, defecțiuni multiple ale aparatului RMN;

- când unul din furnizori nu își atinge plafonul acordat într-o lună, în termenul prevăzut de lege acesta are obligația să aducă CJAS la cunoștința și în baza procedurilor instituite de casă, fondurile rămase necheltuite se repartizează la alt furnizor, care are capacitatea să le cheltuiască, raportat și la listele de așteptare a pacienților;

- relaționarea între CJAS și furnizori se face în scris, la 3 luni sunt întâlniri între CJAS și furnizori și nu s-a întâmplat ca vreun furnizor să nu poată cheltui fondurile și să nu sesizeze CJAS pentru redistribuirea fondurilor rămase necheltuite;

- Nebanșea de la SC Alpha Medical nu s-a plâns vreodată că ar avea nemulțumiri în relaționarea cu CJAS;

- se mai obișnuiește la depunerea dosarelor de contractare sau în cazul altor solicitări, pentru a facilita relaționarea cu CJAS, indiferent de furnizor, să se printeze formulare din calculatorul CJAS și solicitantii le completează pe loc.

Martora Dumitrescu Constanța audiată la **4.12.2015**, la rândul său a declarat:

- până în august 2013, la pensionare, martora a îndeplinit funcția de consilier superior în Biroul de control;

- comisia de control operativ era una mixtă, pe lângă reprezentantul Biroului de control mai erau reprezentanții celorlalte departamente din CJAS;

- delegarea membrului din Comisia operativă din partea Biroului de control se făcea din cei 6 consilieri prin rotație;

- controalele vizau furnizorii de servicii – farmacii, laboratoare, servicii paraclinice;

- martora a făcut parte dintr-o comisie operativă care a verificat pentru evaluare SC ROMRAD-RMN;

- controlul dura într-un număr de zile restrâns, se pleca de la raportările făcute de furnizori, se verifica concordanța cu serviciile prestate, documentele primare, registrul de înregistrări, cronologia biletelor de trimitere;

- biletele de trimitere erau verificate dacă erau corect completate, ce anume urma să se examineze ca segmente, dacă aveau parafa medicului specialist și fișa de solicitare;

- se mai verifica dacă programarea pacientului se făcea înăuntrul celor 30 de zile de la emiterea biletului de trimitere, substanța de contrast folosită în raport de documentele de magazie, se verificau stocul și cât s-a consumat într-o lună;

- nu s-au constatat, în urma controalelor, nereguli sau neconcordanțe între ce s-a raportat faptic și s-a înregistrat la CJAS;

- nici la ROMRAD, nici la alt furnizor nu s-a întâmplat ca înaintea controlului să i se sugereze că sunt nereguli și dacă le constată comisia să nu fie luate în considerare;

- martora nu a știut cine este patronul firmei, a cunoscut-o doar pe Drăghia Valentina, administratorul societății, care a semnat și toate documentele;

- nimeni nu a cerut în Biroul de control operativ, colectivului acestuia vreun favor, sau avantaj prin raportul de evaluare;

- Alpha Medical a contestat rezultatele controlului efectuat cu privire la activitatea firmei;

- comisia de control operativ avea în componență trei membri, între care unul era din Biroul de control operativ;

- martora lucrează în CJAS din 1998 și în Biroul operativ de prin 2004/2005;

- în urma controlului tematic din 2012 s-au constatat la SC Alpha Medical SRL neconcordanțe cu privire la stocul de substanță de contrast și aprovizionarea declarată, medici care erau trecuți în evidență cu examinări RMN, iar ei erau de fapt la Spitalul județean, ștersături și modificări în registre, lipsă medic anestezișt și a unui cabinet de profil și efectuarea RMN la copii până în 8 ani etc.;

- rezultatul acestui control a fost retragerea de la plata a SC Alpha Medical, măsură contestată de firmă.

Nebanșea Marian Lucian audiat la Parchet **23.05.2014** și la **6.11.2015** de instanță și-a menținut declarația dată în fața comisariatului șef și a făcut completări și precizări după cum urmează:

- martorul a înființat SC Alpha Medical în 2007 și din decembrie anul 2007 a încheiat cu CJAS contracte de prestări servicii paraclinice – RMN și în 2009/2012;
- în urma unui control – iulie 2012 i-a fost imputată de CJAS suma de 20.000 lei, președinte fiind dr. Borugă Doina;
- în august 2012, noul președinte al CJAS Rolea Elisabeta a dispus un al doilea control cu aceeași tematică și perioadă de verificat, în urma căruia i s-a reziliat contractul la 5.09.2012 și i-a fost imputată suma de 105.000 lei;
- actul de control este suspendat, fiind contestat de martor;
- după aprobarea contractului cadru din aprilie 2013, martorul a depus documentația pentru contractarea de servicii paraclinice și pentru care a fost evaluat și stabilit un punctaj maxim de 69.201 lei lunar la **30.04.2013**;
- în luna **mai 2013**, s-a defectat după o săptămână de activitate aparatul RMN, iar repararea lui a durat o perioadă mai lungă, astfel că prin adresa din 27.05.2013 către CJAS Mehedinți a cerut redistribuirea sumei de 61.800 lei aferentă lunii mai în lunile următoare;
- în septembrie 2013, în urma rectificării bugetului, Feraru Grigorița l-a anunțat că are un plafon mai mare, de aproximativ 170.000 lei pe care firma martorului nu avea condiții să o consume, astfel că i s-a spus că urmează să-i restituie Casei sumele necheitate;
- la 14.10.2013, în biroul lui Feraru, martorul i-a spus acesteia să-i întocmească o cerere, pe care a și semnat-o, prin care arăta că renunță la 200.000 lei, cerere înregistrată la CJAS;
- aceste sume urmau a fi redistribuite și astfel martorul a luat spusele lui Feraru ca o sugestie să renunțe la sumele în plus; el a afirmat că îi este imposibil să consume fondurile suplimentare date pentru că nu există timp fizic necesar pentru programul de lucru pe care îl avea firma pentru investigații;
- adresele de renunțare la sumele suplimentare erau întocmite de Feraru pe calculatorul său la mijlocul lunii, astfel încât era răgaz pentru redistribuire, altfel se returnau la bugetul statului;
- SIU Drobeta Tr.-Severin nu are aparatul pentru investigații RMN, există o altă firmă ce aparține lui Duicu Ioan-Adrian, familiei sale;
- până în 2007 nu au existat firme în Mehedinți și CJAS a încheiat contracte cu firme din Timiș, Dolj;
- punctajul stabilit de comisia de evaluare a CJAS pentru SC ROMRAD-RMN a fost superior firmei Alpha Medical în raport de aparatul și personal;
- firma Alpha Medical nu a fost dezavantajată prin punctaj, pentru că sunt criteriile stricte cuprinse în contractul cadru, iar rezultatul este afișat pe site-ul CJAS;
- ROMRAD-RMN are doi medici, doi operatori, personal calificat, două ture, program de câte 6 ore, un număr de pacienți mai mare, program și sâmbăta câteodată, spre deosebire de Alpha Medical care are doar un medic, un asistent, o singură tură și un program „luni-vineri”;
- contestația la actul de constatare al CJAS în urma căruia i s-a reziliat contractul a fost respinsă de CNAS, dar nu i s-a comunicat hotărârea;
- echipa de control a găsit ștersături în registru, bilete de trimitere cu ștersături și corecturi cu pastă corectoare, rubrici cu modificări din evidențe etc.;
- punctajul a fost stabilit corect când s-a încheiat contractul în 2013 cu CJAS;
- martorul a evidențiat că în relaționarea profesională cu Feraru Grigorița nu a avut ce să îi reproșeze, au conlucrat bine legat de activitatea firmei – prestator de servicii paraclinice;
- martorul după rectificarea de buget a primit o suplimentare de fonduri pe care el nu o putea satisface, ceea ce îl obliga să restituie sumele pentru a fi redistribuite celorlalți furnizori care aveau contracte cu CJAS;
- din septembrie 2013 – martie 2014, martorul a renunțat la sumele suplimentare adăugate plafonului deja existent și sumele au fost redistribuite;
- martorul nu a avut elemente concrete, ci doar îndoieli că exagerările constatate în actul de control ascundeau alte interese;
- din auzite știa ca SC ROMRAD-RMN aparținea lui Duicu, cu care s-a întâlnit o singură dată pe culoarele unei bănci;
- contractele se făceau la sesizare, la reclamații, erau inopinate, erau cu tematică, când se anunța perioada și subiectul de verificare;

- au mai fost controale, s-au mai găsit deficiențe, dar au fost și situații când nu s-au găsit nereguli;

- în mai 2013 a avut o discuție cu Rolea, șefa CJAS și în octombrie cu Feraru, căreia i-a spus că nu poate cheltui sumele suplimentare primite;

- Feraru nu a făcut decât să-l ajute să conceapă și să dactilografieze cererea referitoare la imposibilitatea de cheltuire a sumei primite;

- martorul a făcut câteva luni astfel de cereri pentru că în mod real nu le putea utiliza, astfel că nu avea nicio problemă că aceste sume erau redistribuite către cealaltă firmă competitoare;

- contrar celor declarate la Parchet, s-au mai efectuat controale la firmă și după ce a renunțat la sumele suplimentare;

- nu a dat nicio conotație discuției cu Rolea de la CJAS și nici nu a discutat cu Feraru despre suplimentarea de sume, pentru că ele veneau după rectificarea de buget și în raport de punctaj;

- Alpha medical a atins plafonul când a avut doi medici și două ture de program;

- când martorul a fost audiat la Parchet, a avut sentimentul că cel care îl audia îi sugera fraza din declarație că „Feraru i-ar fi cerut să renunțe la sumele alocate”;

- în timp ce martorul relata la Parchet, comisarul șef Neagoe dicta unei persoane care scria la calculator și fiind obosit și târziu, martorul nu a reacționat, n-a avut vreo obiecție când comisarul a dictat ce martorul nu declarase în legătură cu Feraru;

- cererile de renunțare la sumele suplimentare alocate erau semnate, ștampilate de martor și înregistrate în registrul firmei;

- Feraru nu a făcut parte din echipa de control care i-a imputat 120.000 lei;

- în 2010 s-a reziliat și contractul lui ROMRAD.-RMN iar firma Alpha Medical a angajat unul din medicii de la ROMRAD pe perioada rezilierii de 5-6 luni;

- în urma controlului care a dus la rezilierea contractului s-au constatat diferențe legate de substanța de contrast, faptul că a făcut o examinare RMN unei minore de 8 ani, că nu avea sală de preanestezie și angajat un anestezist pentru a face astfel de examinări RMN;

- laboratorul are sediul lângă Spital și are permanent clienți pentru RMN; atunci când aparatul a fost defect, o perioadă firma nu a fost în activitate;

- CJAS nu poate fi indusă în eroare cu privire la numărul de examinări efectuate și pentru că există un program integrat.

Martora Mură Mihaela Petronelli a fost audiată la parchet la **15.05.2014** și la instanță la **6.11.2015** și la **19.07.2016**, declarând următoarele:

- lucrează în SC ROMRAD RMN din 2007 în baza unui contract de muncă ca medic radiolog și imagistică medicală, cu un program de 6 ore pe tură, efectuând investigații ale pacienților programați cu bilete de trimitere de la medicul specialist;

- s-au relatat etapele procedurii, care presupune o fază scriptică de evidențiere, o fază de investigație imagistică cu sau fără substanță de contrast pe segmentul indicat de medic și faza de examinare a expunerii imaginice a pacientului, întocmirea documentației medicale evidențiate în sistem informatic;

- documentele sunt semnate și ștampilate de medic, ștampilă pe care nu a folosit-o decât medicul căruia îi aparține;

- activitatea din clinică avea fluctuații de program în funcție și de activitatea din Spital, dar și în aceste condiții, asigura examinarea tuturor investigațiilor și când mai erau nevoie de mai multe secvențe, se repeta investigația RMN gratuit;

- substanța de contrast se folosește la recomandarea medicului pacientului ori se stabilește de medicul radiolog, atunci când aceasta este necesară și pacientul nu are reacții alergice;

- colectivul are o bună colaborare cu Drăghia Valentina – administratorul firmei;

- nu au existat situații ca să se examineze alte persoane decât cele de pe biletele de trimitere;

- niciodată Drăghia Valentina nu i-a cerut să parafeze bilete de trimitere pentru care nu au avut loc examinări;

- nici direct, nici prin Drăghia Valentina, Duicu nu a intervenit în activitatea de medic a martorei, nu i-a solicitat nici un favor și nici nu a văzut ca acesta să aibe vreo implicare în activitatea firmei;

- Drăghia nu implica medicii în probleme administrative și nu l-a pomenit niciodată pe Duicu ca având vreo legătură cu activitatea clinicii.

Albici Camelia Luminița, în declarația de la Parchet (**15.05.2014**) și de la instanță (**6.11.2015 și 19.07.2016**) a arătat că își desfășoară activitatea de medic specialist radiolog imagistică medicală din 2003 la Spitalul județean și din 2012 la SC ROMRAD-RMN, în baza contractului încheiat cu Drăghia Valentina cu un salariu de 1000 lei și un program de 6 ore/zi;

- martora a descris procedura investigației, examinării și a evidențierii în sistemul informatic al pacientului și al rezultatului investigației;

- au fost situații când, în mod excepțional a mai avut întârzieri la program dar acest lucru nu a afectat actul medical, examinările semnate și parafate au fost la timp întocmite și documentația inclusă în fluxul informatic;

- nu are cunoștință să fi existat pacienți care au fost înregistrați dar nu și investigați;

- a aflat că SC ROMRAD RMN ar aparține lui Duicu; că de fapt ar fi a familiei Duicu;

- nu a primit mai mult de 1000 lei lunar și o primă de 200 lei, de la SC ROMRAD RMN;

- niciodată Drăghia nu i-a solicitat parafa și nimeni nu a folosit parafa medicului Albici;

- în afara celor programați pentru examinare cu RMN, mai sunt și urgențele;

- substanța de contrast se aplică la solicitarea medicului specialist sau medicul radiolog dispune în funcție de investigație ori lipsa vreunei alergii la substanța pe care o administrează asistentul/tehnicianul;

- s-a utilizat și examinarea pe skype a investigațiilor, evaluarea diagnosticului transmis apoi pentru evidențierea informatică în fișa pacientului;

- niciodată Drăghia nu i-a spus, nu i-a cerut să limiteze numărul de secvențe în examinarea pacientului pentru stabilirea diagnosticului;

- nici un asistent nu s-a plâns de Drăghia sau de altcineva că li s-a cerut micșorarea numărului de secvențe în examinarea pacienților;

- Drăghia este apreciată și respectată, percepută pozitiv de colectiv;

- Drăghia nu i-a cerut niciodată martorei să semneze un document al unui pacient neexaminat;

- niciodată într-o ședință de personal, de colectiv nu li s-a spus că este un plafon și să li să ceară să desfășoare activitatea de natură a fi atinsă suma respectivă;

- într-un program de 6 ore se examinau 11-14 pacienți;

- se lucra câteodată și sâmbăta, iar când se considera că nu este edificatoare investigația aceasta se refăcea gratuit;

- martora s-a întâlnit cu Duicu de vreo trei ori din 2007, de la angajarea sa și aceasta odată când își vizita soția internată în spital și când colectivul a fost invitat la sărbătorirea zilei de naștere a acestuia;

- nu are cunoștință ca Duicu să se fi implicat în activitatea sau conducerea SC ROMRAD-RMN.

Spătaru (fostă Ene) Tița a fost audiată la **2.04.2014** la Parchet și la **4.12.2015** în instanță.

Martora a declarat între altele că a lucrat din 2007 în SC ROMRAD, se ocupă cu programarea pacienților pentru investigațiile RMN;

- societatea ROMRAD, afirmă martora, este controlată în fapt de Duicu Ioan-Adrian, și în concret Drăghia Valentina se ocupă de administrarea firmei;

- martora a relatat procedurile administrative de evidențiere a pacienților ce urmează a fi investigați și apoi examinate secvențele imagistice, introduse în sistemul informatic;

- plafonul lunar era de 300.-400.000 lei și, pentru atingerea lui, pacienții erau ținuți mai puțin timp în aparatul RMN;

- martora a mai relatat că erau pacienți care nu fuseseră investigați, cu bilete de trimitere pe numele altor persoane; unele bilete erau cu numele salariaților lui Duicu Ioan-Adrian de la hotelul Palace;

- se efectuau 15-16 investigații în intervalul 8-21 zilnic;

- Duicu și Drăghia le spuneau că trebuiau introduse cât mai multe bilete de trimitere;

- plafonul s-a mărit după ce Duicu a devenit președinte al Consiliului Județean.

În data de 2.04.2013 a fost împreună cu alți colegi, chemată la ora 13 la o întâlnire cu un procuror care le-a cerut la orele 15 să fie prezenți de la Drobeta Tr.-Severin la București pentru audiere;

- martora a fost audiată la ora 23;
- li s-a spus, martorei, lui Nedelcu Elena și Litră Daniel că vor fi luați cu duba și duși la DNA dacă nu se vor prezenta;

- în timp ce era audiată, cel care o audia i-a spus că din martoră devine inculpată dacă nu spune adevărul;

- urmare unui eveniment de familie din 1.04.2013, de emoție i s-a făcut rău și în timp ce i s-a adus un pahar de apă, o persoană i-a zis: „dacă nu vorbește, nu vorbește!”;

- datorită presiunii care a resimțit-o în noaptea audierii din partea procurorilor, a Parchetului, nu-și mai amintește clar declarația dată;

- la Parchet i s-a cerut să vorbească despre decontările către CJAS;

- martora, din 2007 este secretara SC ROMRAD-RMN;

- din 2007-2012 Duicu a fost acționar al societății, după care a devenit mama acestuia; până în 2010 administratorul firmei a fost Simona Mednyanszky, urmată din 2010 de Drăghia Valentina;

- martora relatează etapele procedurii de la înregistrare, investigație, examinare și evidențiere informatică;

- există lista de așteptare și pacienții sunt invitați și telefonic;

- nu se poate examina altă persoană decât cea trecută în biletul de trimitere;

- media unei examinări este de 15-20 minute, în funcție de afecțiune;

- activitatea ROMRAD a fost suspendată în 2009, fără a afecta pe cei care-și plăteau investigația;

- firma a avut încă de la înființare un plafon mare și apoi a mai apărut pe piața medicală o altă societate de profil;

- numirea lui Duicu nu a avut nicio importanță pentru mărirea plafonului societății ROMRAD;

- plafonul era în raport de pacienții programați se ajungea la 2-3 miliarde vechi, iar la data audierii acesta era de 1.8 miliarde lunar, deși lista de așteptare are deja înscriși 150 de pacienți;

- angajați ai hotelului Palace au făcut investigații în baza biletelor de trimitere;

- nici Drăghia sau Duicu nu le-a cerut să înregistreze mai multe bilete de trimitere decât era legal;

- Duicu nu a avut nicio intervenție, implicare în activitatea societății;

- după ce a fost audiată, martora a semnat declarația fără să o citească pentru că abia aștepta să semneze și să plece;

- martora a precizat că pentru atingerea plafonului lunar se restrângea timpul examinării RMN (consemnare nereală);

- nu-și amintește să fi spus că au fost investigate alte persoane decât cele menționate pe biletele de trimitere;

- nu este adevărat ce s-a consemnat de către procuror că pe biletele de trimitere ale angajaților din hotel Palace au fost investigate alte persoane;

- nu este real, chiar dacă procurorul a consemnat în acest mod, că ar fi spus că atingerea plafonului se făcea cu înscrierea a cât mai multor bilete de trimitere;

- Drăghia Valentina nu i-a cerut să înregistreze bilete de trimitere pentru vreo persoană;

- nu se puteau face raportări false, întrucât la finalul zilei biletele de trimitere erau verificate și semnate de dr. Mura, Albici și Drăghia;

- au existat controale anuale, de fond și tematice;

- CJAS controla biletele de trimitere, însemnările din registru, înregistrările din calculator;

- cu o lună, o lună jumătate înainte de zugrăvirea Spitalului RMN și montarea unui geam termopan fuseseră achiziționate materialele folosite la igienizare.

Nedelcu Elena, martoră în dosar a fost audiată la Parchet la 2.04.2014 și în instanță la 4.12.2015 și la 14.10.2016

Din declarațiile sale se rețin următoarele:

- martora funcționează în Spitalul județean din 1995 și din octombrie 2007 și la SC ROMRAD-RMN;
- din câte cunoaște, societatea ROMRAD-RMN aparține președintelui Consiliului Județean și este administrată în concret de către Drăghia Valentina;
- martora a relatat procedura în care se desfășoară investigația, examinarea și transmiterea rezultatelor de către medici inclusiv prin skype pentru a fi evidențiate în sistemul informatic și fișa pacientului;
- la sfârșitul zilei, biletele de trimitere sunt predate lui Drăghia Valentina, care se ocupă de decontarea serviciilor la CJAS;
- plafonul lunar este de 400.000 lei și se fac investigații la 10-15 pacienți/tură; se fac un număr de secvențe mai redus pentru a atinge numărul de examinări, iar medicii Mură Petronelli și Albici Camelia își asumă examinarea pacienților;
- plafonul lunar de decontări de servicii a crescut după ce Duicu a devenit președinte de Consiliu Județean;
- martora a fost chemată la ora 15 la DNA București în data de 2.04.2014 fără să cunoască în ce calitate și amenințată de un comisar de poliție că dacă nu se prezintă va primi o amendă de 50.000.000 lei vechi;
- înștiințarea se referea la o infracțiune de fals în înscrisuri;
- martora a fost audiată la DNA București în jurul orelor 23 și din cauza stresului, a oboselii își amintește frânturi din declarația dată legată de investigarea unor pacienți de prin anii 2007-2008;
- martora este asistent medical radiologie și din 2007 funcționează la SC ROMRAD-RMN;
- după efectuarea investigației, medicul este cel care analizează și face interpretarea secvențelor imagistice;
- din 2011 până în 2015 a fost administrator Drăghia Valentina;
- la nivelul clinicii, medici, asistenți au stabilit câți pacienți să fie examinați pe zi – 10-12 examinări RMN, cu o medie de timp de examinare de 15 minute;
- întotdeauna au fost examinați pacienți cu biletele de trimitere și nu are cunoștință să se fi examinat o persoană pe biletul de trimitere al altcuiva, al unei rude etc;
- nu a fost impusă normă de pacienți pentru plafonul de 400.000 lei lunar;
- medicul este cel care stabilește numărul de secvențe și în lipsa lui, investigația se efectuează la un număr de secvențe pe care dacă medicul nu-l consideră suficient, în mod gratuit se repetă investigația;
- Drăghia nu le-a impus niciodată câte examinări să realizeze și ca număr de secvențe în timp;
- nu a susținut unele fragmente din declarația de la Parchet, pentru că ele au fost induse prin întrebări sugestive;
- la Parchet i s-a spus că e audiată ca martor, că se știe deja totul și se urmărește doar să se vadă dacă spune adevărul în legătură cu decontarea serviciilor RMN;
- afirmația că s-au prezentat alte persoane pe bilete de trimitere decât titularii s-a referit la anii 2007-2008 la începutul activității ROMRAD-RMN;
- comisarul care a audiat-o nu a consemnat toate răspunsurile martorei la întrebările puse; cu titlu de exemplu, răspunsul că Duicu nu era prezent în clinica RMN care nu se regăsește în declarație;
- plafonul s-a mărit pentru investigații RMN investirea ca președinte al Consiliul Județean, dar este adevărat că înainte de acest moment prin ordinul CNAS s-a mărit plafonul pentru servicii paraclinice și nu crede că această mărire s-a datorat noii funcții a lui Duicu;
- martora nu a fost amenințată sau sub presiunea vreunui inculpat cu privire la declarațiile sale;
- de societate se ocupă Duicu Ana, cu care are discuții legate de administrarea societății;
- comisarul, audiind-o, i-a spus că a venit la audiere ca martor, dar poate să i se schimbe această calitate;
- după lecturarea la parchet a declarației, deși a avut nemulțumiri după cum s-a consemnat, s-a simțit vulnerabilă față de modul cum reacționa comisarul la obiecțiunile de consemnare a declarației;

- deși a spus celui ce o audia că nu știa date despre decontarea biletelor de trimitere, a continuat să o audieze, fără ca ea să știe ce anume dorește să afle de la acesta în condițiile, în care o anunțase că îi putea schimba calitatea în raport de răspunsurile date;

- este imposibil să se folosească secvențe de la un pacient pentru alt pacient, pentru că totul este informatizat;

- biletele de trimitere ajungeau la Drăghia Valentina;

- au fost două contracte de fond pe an, câte două contracte operative pe an pe verificarea câte 2 luni de activitate la ROMRAD;

- după numirea lui Duicu ca președinte, au fost mai multe controale, care putea să fie și la vreo sesizare sau reclamație;

- controalele erau efective, făcute de echipe de 3-4 persoane de la CJAS;

- există liste de așteptare cu mulți pacienți;

- nu s-au făcut presiuni, intervenții în activitatea martorei ca asistentă de laborator;

- activitatea RMN a firmei a fost suspendată 3-6 luni, când a prestat investigații doar cu plata acestora;

- clinica este foarte solicitată și în prezent;

- patronul firmei este familia Duicu;

- martora a menționat doar declarația din 4.12.2015;

- trecător l-a văzut martora pe Duicu în clinică; nu s-a amestecat în activitatea medicală;

- în 2014 au crescut fondurile alocate societății ceea ce s-a resimțit în activitatea ROMRAD-RMN, care este intensă și cu liste de așteptare.

La **2.04.2014** a fost audiat la parchet martorul **Litră Daniel Nicu** și reaudiat în instanță la **6.11.2015**

- din 1997 martorul este asistent la Spitalul județean și din 2012 și la ROMRAD-RM,N;

- societatea este administrată în fapt de Duicu Ioan-Adrian, președintele Consiliului Județean și de activitățile curente, zilnice se ocupă Drăghia Valentina; martorul nu știe de drept cine sunt administratorii firmei;

- martorul relatează modul în care se desfășoară procedura de investigare;

- plafonul este de 400.000 lei lunar și pentru atingerea acestuia se lucrează în ture prelungite, unele investigații sunt superficiale și au fost investigate alte persoane decât cele de pe biletele de trimitere;

- Drăghia Valentina introducea biletele de trimitere în sistemul informatic;

- firma are foarte mulți pacienți, nu exista timpul fizic să facă față și sunt liste de așteptare;

- unele investigații se fac cu substanță de contrast care se consemnează pe biletul de trimitere;

- interpretarea se face de către cei doi medici;

- se ajungea cam la 10 pacienți pe tură cu programare și urgențe;

- se făceau între 18-22 secvențe pe segment la investigarea pacienților; aparatul fiind programat ca în raport de segment, afecțiune să arate numărul necesar de secvențe;

- în lipsa medicului, se aplica substanța de contrast pacientului pentru investigație, dacă din fișa medicală a acestuia reieșea că i s-a mai aplicat;

- de decontarea biletelor se ocupa Drăghia, care le introducea în sistem;

- pentru acoperirea plafonului s-a lucrat și sâmbăta;

- a fost o singură situație de care a aflat că o rudă ar fi fost investigată pe biletul de trimitere al titularului, ceea ce a spus la Parchet, dar s-a consemnat altfel;

- investigarea pacientului era, ca procedură aceeași, indiferent că erau medici sau nu, pentru că ei făceau analiza examinării imagistice;

- nu au existat situații să fie înregistrate bilete de trimitere fără examinarea bolnavului;

- reducerea numărului de secvențe se făcea în limita în care să nu se afecțeze diagnosticul;

- au fost controale la ROMRAD pe registre, documente, personal.

După administrarea probatoriilor, luând act că nici procurorul și nici inculpatul nu a mai formulat vreo cerere sau excepție, s-au declarat deschise dezbaterile conform art.387 și art.388 C.pr.pen..

În concluziile sale procurorul a solicitat condamnarea inculpatului Duicu Ioan Adrian pentru cele trei infracțiuni prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 între care și cea care privește folosirea influenței de lider de partid pentru obținerea pentru sine de foloase necuvenite față de funcționarii de la CNAS și CJAS Mehedinți.

Procurorul și-a fundamentat acuzațiile pe convorbirile telefonice interceptate în temeiul Legii nr.51/1991 (excluse la 28.11.2014 din probatoriu) pe datele de trafic, invocând declarațiile martorilor Nenu Karla, Bușoi Cristian și Nebancea Marian Lucian.

S-a susținut că Duicu și-a exercitat influența cu ajutorul inculpatei Drăghia Valentina, între aceștia înregistrându-se frecvente convorbiri telefonice; de asemenea Duicu era în contact cu președinții CNAS – Bușoi Cristian Silviu, directori generali CNAS – Nenu Karla, cu președintele CJAS și alți doi funcționari ai CNAS ori CJAS. Nenu Karla, în mărturia sa, evidențiat că la un moment dat Duicu o suna cam des, ceea ce o deranja.

După ce Duicu a devenit președinte al Consiliului Județean a crescut cifra de afaceri a ROMRAD-RMN.

Contrar susținerilor apărării și a depoziției martorului Nebancea, între cele două firme cu același obiect de activitate existau diferențe prea mari cu privire la sumele alocate de CJAS, iar aceste diferențe să se justifice doar pentru că SC Alpha Medical SRL avea un singur medic angajat.

Acest lucru s-a datorat, a susținut procurorul, poziției inculpatului, care și-a folosit influența ca lider politic și a făcut demersuri care au adus un folos necuvenit pentru SC ROMRAD-RMN în raport de SC Alpha Medical SRL.

Concluziile scrise depuse de procuror la dosar (f. 171-193) constituie redarea în sistem copy-paste a 22 de pagini din Capitolul II al rechizitoriului (f. 94-97, 99-108, 110-111, 114-120 R), la care se adaugă și referirile de la punctul 7 al concluziilor ce o privesc pe inculpata Drăghia Valentina (pct. 7 – fila 194 se referă însă la Feraru Grigorița).

Faptul că cei trei martori audiați la Parchet și care audiați în instanță, au revenit asupra declarațiilor, se justifică prin aceea că sunt încă angajații societății ROMRAD-RMN ce aparține familiei Duicu; ei nu au oferit motive plauzibile – intimidare și oboseală – pentru că erau prezenți avocații inculpaților, nu puteau fi influențați, fiind persoane cu o anume pregătire. Pe de altă parte, declarațiile acestora, a evidențiat procurorul, se coroborează cu declarațiile lui Albici Camelia, convorbirile dintre Drăghia și Duicu care nici nu voiau să mai știe că medicii nu respectau programul de lucru și nu se respectau clauzele contractuale.

Procurorul precizează că aceste convorbiri telefonice interceptate sunt extrem de relevante pentru întreaga cauză. Astfel, rezultă cum Duicu acționa în calitate sa de președinte al Consiliului Județean, era interesat de bugetul Casei de Asigurări pentru buna funcționare a sistemului medical din județ, dar în realitate îl interesa doar bugetul pentru paraclinice.

Duicu se oferă, pe de altă parte, să o susțină pe Nenu să rămână pe post la schimbarea conducerii CNAS, pentru ca aceasta la rândul ei să-i fie suport pe viitor.

În declarația din instanță, martora Nenu nu-și aduce aminte acele momente care nu i-ar fi convenabile, dar își menține declarațiile de la urmărirea penală.

S-au menționat ca probe de susținere a acuzațiilor și înscrisurile:

- procese-verbale de redare a convorbirilor interceptate (excluse la 28.11.2014);
- declarațiile martorilor Ene Tița, Nedelcu Elena, Litră Daniel, Albici Camelia, Nenu Karla, Bușoi Cristian;
- declarațiile inculpatului Duicu Ioan Adrian;
- înscrisurile enunțate din concluziile care se referă la Rolea Elisabeta, Drăghia Valentina și Feraru Grigorița;
- adresa P4184/30.05.2014 a CNAS (f. 1-3 – vol. 9 dup);
- înscrisuri cu referire la plățile pentru casele județene (f. 14 și 16 – vol. 9 dup);
- contract furnizare servicii medicale (f. 138-150 – vol. 24);
- date trafic – vol. 13 dup.

Inculpatul, prin avocat, cu privire la folosirea influenței asupra funcționarilor CNAS și CJAS pentru obținerea unui folos necuvenit pentru sine/altul, a arătat că în mod greșit s-a reținut că în urma rectificărilor bugetare, alocarea de fonduri către CJAS Mehedinți au fost mai mari; aceste fonduri au fost mai mari pentru toate casele județene de asigurare de sănătate;

- dr. Cristian Silviu Bușoi a exemplificat situația județului Mureș, județ mic, cu număr de locuitori mic, dar care întotdeauna a primit alocări bugetare mai mari, fiind și centru universitar, cu spitale clinici mari;

- criteriile de evaluare sunt analizate de CNAS, indiferent că toate casele județene cer fonduri mai mari, mai multe (martor Nenu Karla);

- criteriile în raport de care se fac alocările nu țin de rugăminți, solicitări, implorări (martor Bădescu Doru), se au în vedere capacitatea de a se cheltui fondurile, de administrarea și gestionarea lor, pentru ca la sfârșitul exercițiului bugetar să nu revină la buget fonduri nefolosite și reportate pentru anul următor (martor dr. Bușoi Cristian Silviu);

- bugetul pentru servicii paraclinice în anul 2013 a fost mai mare pentru toate casele județene de sănătate;

- CJAS repartizează pentru fiecare instituție ce acordă servicii paraclinice după criterii prestabilite – număr pacienți, capacitatea de a asigura serviciul medical, posibilitatea de a cheltui și a raporta sumele de bani alocate, cu restituirea lor în caz contrar;

- ROMRAD a primit sume care puteau fi cheltuite în raport de criteriile publice stabilite de CNAS pentru CJAS Mehedinți;

- martorul Nebancea a relatat cum a primit un punctaj maxim și o valoare anuală de contract de 71.000 lei lunar, dar nu a putut fizic să cheltuiască mai mult de 69.000 lei și a returnat diferența, dată fiind situația firmei sale – are un RMN mai vechi, cu perioade lungi în reparații, capacitate redusă de examinare, iar pe de altă parte este un program luni-vineri, o singură tură, un singur medic radiolog, două asistente și un informatician;

- martorul Nebancea a mai arătat că firma lui Duicu funcționează în două schimburi, câteodată și sâmbăta, program de 6 ore, cu doi medici și personal mediu care lucrează și la Spitalul județean;

- s-a susținut prin rechizitoriu că pentru a avea mai multe examinări, erau scurtate procedurile, investigațiile, alegerile care nu au fost dovedite cu eventuale sesizări, semnalări, reclamații de la medici, pacienți, inclusiv către CJAS;

- în mod nereal s-a reținut în rechizitoriu că au fost alocate fonduri exagerate către ROMRAD, care depășeau posibilitățile de cheltuire;

- în actul de sesizare se afirmă că Rolea – președinte CJAS și Feraru Grigorița, consilier CJAS, protejau de controale SC ROMRAD-RMN și controlau frecvent pe SC Alpha Medical SRL;

- Nebancea a declarat că firma sa a avut activitatea suspendată datorită unei investigații a unei minore fără să respecte protocolul, iar ROMRAD RMN la rândul său, pentru vreo 6 luni a avut de asemenea suspendată activitatea pentru niște nereguli, timp în care SC Alpha medical a avut doi medici și a putut acționa la întreaga capacitate de cheltuire a banilor;

- există Hotărârea de Guvern care stabilește criteriile după care CNAS repartizează fondurile, iar cheltuirea acestora se cenzurează de Curtea de Conturi.

Apărarea a solicitat achitarea inculpatului în temeiul art.16 lit.a C.pr.pen.

În concluziile scrise, inculpatul, prin avocat, a făcut referire la declarațiile directorului general al CNAS – Nenu Karla care cu privire la alocările bugetare suplimentare nejustificate acordate în anul 2013 către CJAS Mehedinți, apreciate ca atare de Parchet.

Aceasta a arătat că era imposibil, obiectiv vorbind ca să se aloce sume în alt quantum decât convenit fiecărei Case județene de către CNAS, față de condițiile ce vizau numărul de locuitori, volumul serviciilor medicale prestate, sistemul informatizat de transmitere și preluare a datelor, controalele permanente la nivelul CNAS, fluctuațiile fiind determinate de numărul angajaților și numărul serviciilor prestate;

- suma alocată pentru servicii paraclinice către CJAS Mehedinți nu a avut nicio legătură cu eventualul interes personal al inculpatului; care nu avea cunoștință martora că familia Duicu avea o firmă cu astfel de obiect de activitate;

- Nenu Karla a vorbit de două ori cu Duicu Ioan Adrian la telefon și asemenea tuturor președinților de consilii județene a solicitat și el majorarea și suplimentarea plafoanelor după aprobarea bugetului, nevoia de fonduri având un caracter general, iar CNAS posibilități limitate;

- a mai avut loc o discuție protocolară după ce Nenu Karla a demisionat;

- martorele Constanța Mihaela și Stoea Leana nu l-au cunoscut pe Duicu Ioan Adrian și ele au confirmat cele spuse de Nenu Karla că nu au fost niciodată contactate cu vreo solicitare de Duicu, fiind în funcție de conducere în CNAS (audiate la 16.09.2016 – director direcție buget și respectiv director general adj. economic);

- martorul Bușoi Cristian Silviu (audiat la 11.11.2016) președinte al CNAS din vara anului 2013 a confirmat cele deja declarate în cauză, evidențiind caracterul obiectiv al datelor și informațiilor raportate din teritoriu avute în vedere la rectificările anuale pentru suplimentările bugetare;

- cunoscându-se cu Duicu de mulți ani, martorul nu a fost niciodată abordat de acesta în legătură cu bugetul alocat către CJAS Mehedinți, discuțiile lor telefonice erau personale;

- despre modul cum funcționa SC ROMRAD RMN s-au evidențiat de apărare declarațiile martorilor Nedelcu Elena, Litră Daniel, Mura Petronelli, Albici Camelia, Nebancea Marian, care, sintetic, au arătat în mod concordant că.

- Duicu nu s-a implicat în activitatea ROMRAD;

- au fost perioade când la Spitalul județean și la ROMRAD decontările de la CJAS au fost mult întârziate, iar numărul de pacienți este foarte mare și după ce Duicu nu mai deține o funcție publică;

(Nedelcu Elena – asistentă la Spitalul județean și de 9 ani și la SC ROMRAD-RMN);

- Drăghia se ocupa de activitatea administrativă curentă a SC ROMRAD RMN care este foarte solicitată, are un plafon mediu lunar de 400.000 lei, atins și depășit datorită numărului mare de cereri;

- în lipsa medicului radiolog, asistenții efectuau investigațiile, examinate apoi de medici pentru a satisface toate programările;

- substanța de contrast se folosea numai din dispoziția medicului (Litră Daniel, audiat la 6.11.2015);

- martora Mură Petronelli audiată la 6.11.2015 și 19.07.2016 lucrează în clinică din 2007, clinică administrată de Drăghia Valentina și despre care nu are vreo informație că Duicu ar avea vreo implicație în activitatea acesteia;

- nu au existat niciodată nemulțumiri din partea pacienților referitoare la examinare, durata investigației, utilizarea substanței de contrast, procedura de comunicare, inclusiv cu mediul specialist, ori că investigațiile ar avea un caracter superficial sau incomplet;

- martora a evidențiat că examinarea efectivă a pacienților era informatizată, cu centralizarea datelor, a biletelor de trimitere, secvențe corespunzător diagnosticului, cu sau fără substanță de contrast;

- solicitare foarte mare, liste de așteptare în condițiile în care sunt doar două aparate RMN, iar ROMRAD are unul nou și performant, cu investigații prin programare sau sistem de urgență;

- nu a semnat niciodată documente de examinare pentru persoane care nu au fost consultate.

Martora Albici Camelia, între altele a declarat că Drăghia se ocupa de activitatea curentă a societății, de aprovizionare, igienă, decontările lunare, iar pe Duicu l-a văzut doar la organizarea 1-2 evenimente festive ale angajaților;

- în urma audierii martorului Nebancea Marian la 6.11.2015, s-a considerat că firma acestuia are o activitate mai redusă față de cea a familiei Duicu, ca volum, personal, performanță, program de lucru;

- activitatea firmei a fost întreruptă ca urmare a unor deficiențe tehnice, de evidențiere în registre și după remedierea acestora în 2013, a încheiat contract cu CJAS, iar după rectificarea bugetară i s-au alocat sume pe care nu aveau cum să le deconteze;

- martorul a declarat că a avut o relație corectă cu Rolea Elisabeta și Feraru Grigorița și nu a avut sentimentul că Duicu, prin funcționari CJAS, i-ar sabota activitatea;

- nu s-a pus problema de competiție între cele două singure firme de profil, întrucât ambele lucrau la capacitate maximă;

- CJAS în urma raportărilor, dispunea controale, verificări ale datelor de identificare ale pacienților, numărul, tipul investigațiilor, costul examinării; se aveau în vedere punctajele, autoevaluarea și neregulile erau menționate într-un raport cu propuneri de măsuri (martora Torsin Daniela Mariana);

- în condițiile în care nu se puteau cheltui sumele alocate de la buget sau suplimentar, normele legale obligau la returnarea lor și redistribuirea acestora în același plan.

Concluzionând, inculpatul prin avocat a evidențiat următoarele:

- criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate nu au fost de natură a avantaja județul Mehedinți și nici nu se puteau da fonduri la cererea oricui anume, câtă vreme orice creștere a bugetului unei Case județene trebuie să aibă acoperire prin datele informatice (martori – Nenu Karla, Constantin Maria Mihaela, Stoea Leana);

- procedura este clară, aprobată prin hotărârea CNAS și nimeni, nici Duicu nu a cerut niciun favor la repartizarea fondului bugetar (martor Bușoi Cristian Silviu);

- apelurile telefonice, analiza bugetară comparativă a valorilor procentuale alocate altor județe, ponderea bugetară a serviciilor paraclinice în județul Mehedinți nu au relevanță față de incriminarea faptei;

- procurorul nu dovedește cu probe că Rolea și Feraru, în exercitarea atribuțiilor lor, ar fi favorizat SC ROMRAD-RMN prin încheierea contractului cu CJAS și i-ar fi adus un folos necuvenit lui SC ROMRAD-RMN;

- nu există nicio probă că Nebancea ar fi fost determinat să accepte o valoare anuală de contract inferioară lui SC ROMRAD-RMN – fondurile au fost alocate conform criteriilor CNAS aplicate de CJAS Mehedinți;

- nu este nicio dovadă că măsurile de control dispuse de Rolea Elisabeta au fost formale, câtă vreme ele se derulau potrivit hotărârii CNAS;

- nu au fost sesizări care să determine și alte măsuri deja dispuse prin rapoartele de control referitoare la nerespectarea prevederilor contractuale;

- repartizarea sumelor suplimentare către fiecare din cele două societăți s-a făcut potrivit criteriilor și hotărârilor CNAS, cu obligația returnării sumelor necheltuite (martorii Nebancea Marian, Albu Doina, Torsin Daniela Mariana, Dumitrescu Constanța);

- Feraru Grigorița era singura cu atribuții de contractare, decontare la nivelul CJAS și cu privire la care nu a existat nicio plângere/sesizare;

- capacitatea firmei nu a putut valorifica sumele suplimentare de la buget și le-a returnat pe cele necheltuite, conform actelor normative și nu presiunii lui Feraru de a renunța în vederea redistribuirii.

Nu există elementul material al infracțiunii și nu există fapta pentru care Duicu Ioan-Adrian a fost trimis în judecată.

În ultimul cuvânt, inculpatul a afirmat că nu e vinovat și a solicitat achitarea pentru această faptă.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea urmează să constate următoarele:

Inculpatul **Duicu Ioan-Adrian** a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv, pentru mai multe fapte de corupție și asimilate acestora.

Între infracțiunile supuse cercetării judecătorești se află și trei fapte reglementate prin art.13 din Legea nr.78/2000 privind folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite.

În speță, se reține în rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian, în calitate de președinte al organizației județene Mehedinți a P.S.D., și-a folosit influența și autoritatea în scopul obținerii pentru SC ROMRAD RMN a unor foloase necuvenite constând în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celor care i s-ar fi cuvenit.

Capitolul II al rechizitoriului (filele 92-122) conține referiri la această faptă în dovedirea căreia sunt redată (f. 96-98, 100-101, 108-118) convorbiri telefonice, fragmente, interceptate în baza Legii nr.51/1991 excluse din probatoriu la 28.11.2014 de către judecătorul de cameră preliminară, secvențe din declarațiile martorilor Ene Tita (f. 103 R), Nedelcu Elena (f. 104 R), Lită Daniel Nicu (f. 105 R), Nebancea Marian-Lucian (f. 107, 121 R).

S-au mai invocat drept probatorii în susținerea acestei acuzații, în mod generic, proba cu date de trafic (vol. 13 dup). Pe acest aspect, care în aceeași manieră se regăsește și la celelalte fapte

ilicite imputate inculpatului, nu se fac nici un fel de precizări legate de persoanele aflate în datele de trafic, despre ce perioade este vorba, despre frecvența acestora, despre durata lor, ce anume segment infracțional privește, eventualele corelații cu alte probatorii pentru a le putea distinge dintre datele de trafic cuprinse în cele peste 400 de pagini ale volumului 13 al dosarului de urmărire penală nr.321/P/2013, care privesc pe toți inculpații trimiși în judecată prin rechizitoriu.

Aceste date, în astfel de circumstanțe, nu sunt nici relevante și nici utile sau pertinente cauzei, câtă vreme sunt lipsite de orice identificare, aplicare directă la speța în sine și nu particularizează de loc contribuția ce ar fi putut s-o aducă această probă. Pe de altă parte, convorbirile interceptate pe mandate de siguranță națională au fost excluse încă din Camera preliminară pentru motivele care se regăsesc amplu explicate în Încheierea din 28.11.2014 rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție; de asemenea, este îndoielnică relevanța multora din fragmentele de convorbiri redactate din procesele-verbale secvențiale expuse după importanța apreciată de procuror.

Cu titlu de exemplu este de evidențiat dialogul dintre Duicu și „Domnul” (f. 96 R), dintre Duicu și „Doamna” (f. 97 R) fără identificarea acestor domni și doamne, ori convorbirile care se rezumă la: „vin să vorbim ceva” (f. 96 R); „să treci pe la mine” (f. 100 R); „te-ai văzut cu omu'ală?” (f. 101 R); „e în regulă totu' ” (f. 113 R); „te aștept aicea” (f. 119 R); „poate veni mătuși-mea ... până la tine?” (f. 114 R).

Procurorul apreciază ca fiind relevante discuțiile în care inculpatul primește informații publice legate de bugetul primit de CJAS de la CNAS (f. 100 R), referitor la neplata în lipsa banilor de buget rectificat care a întârziat, din motive mai mult sau mai puțin birocratice, să parvină CJAS (f. 111, 113 R) etc., ori se preocupă de plata datoriilor, a creditelor firmei familiei Duicu către stat și alți furnizori (f. 97-98 R).

Și la Parchet și în instanță s-au audiat inculpații și martorii despre care însă nu se amintește nimic, inclusiv cu ocazia dezbaterilor, a concluziilor orale și scrise unde se face trimitere, ca fiind valabile, la concluziile ce o privesc pe Rolea Elisabeta Zenovia și pentru Duicu Ioan-Adrian, deși fiecare stă în proces în nume propriu, Rolea fiind acuzată de luare de mită iar Duicu pentru infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Procurorul face însă referire la trei declarații ale martorilor Ene, Nedelcu și Litră, consemnate cu ocazia audierii la Parchet, în condiții care se confirmă prin mențiunile organului de cercetare penală de pe declarație.

În instanță, acești martori, între alții, audiați în dosar, au adus precizări, completări, inclusiv martorul Nebancea Marian-Lucian, la declarațiile de la Parchet, iar pentru unii dintre ei (Ene, Nedelcu și Litră), s-au soldat cu declarația procurorului de ședință, în timpul audierii martorilor, înainte de finalizarea și semnarea declarației, că se sesizează împotriva fiecăruia dintre cei trei inculpați pentru infracțiunile de favorizare a infractorului și mărturie mincinoasă.

Până la finalizarea cercetării judecătorești, Parchetul nu a informat Curtea ca răspuns la adresele emise de instanță dacă există, pentru faptele sesizate din oficiu de procurorul de ședință, vreo hotărâre definitivă în ceea ce îi privea pe cei trei martori, astfel încât declarațiile acestora rămân câștigate cauzei.

Prin rechizitoriu se fac următoarele afirmații constatatoare de către procuror – Duicu Ioan-Adrian controlează în fapt, administrează în fapt SC ROMRAD-RMN.

I.1. Duicu Ioan-Adrian și-a folosit influența conferită de funcția președinte PSD Mehedinți pentru a determina mai mulți funcționari publici din CNAS și CJAS Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu în sensul obținerii folosului urmărit de acesta – crearea premiselor decontării de către această societate SC ROMRAD RMN a unor sume cât mai mari din bugetul asigurărilor sociale de sănătate (în 2013 – SC ROMRAD-RMN a decontat 3.595.762 lei).

2. Duicu Ioan-Adrian a influențat modalitatea în care CNAS a repartizat, cu prilejul aprobării bugetului pentru 2013, a rectificărilor bugetare către casele județene de sănătate fondurile destinate serviciilor paraclinice, cele repartizate județului Mehedinți fiind disproporționate în raport cu cele alocate celorlalte județe.

3. Duicu Ioan-Adrian și-a exercitat influența față de Bădescu Doru, Nenu Karla-Florina și Bușoi Cristian-Silviu de la CNAS (președinți și director general);

4. Duicu Ioan-Adrian a făcut demersuri pentru direcționarea celei mai mari părți a sumelor alocate către județul Mehedinți pentru servicii paraclinice (peste 64% din totalul acestor sume) către ROMRAD-RMN.

5. Duicu Ioan-Adrian și-a folosit influența față de Rolea Elisabeta Zenovia și Feraru Grigorița (președinte și consilier CJAS), care și-au desfășurat atribuțiile de serviciu favorizând SC ROMRAD-RMN.

6. Rezultatul exercitării de către Duicu Ioan-Adrian a influenței și autorității sale a fost că, potrivit adresei P4184/30.05.2014 a CNAS, suma totală plătită în 2013 pentru specialități paraclinice în județul Mehedinți a fost de 5.586.000 lei, cu 28,70% mai mare decât în 2012.

7. Din această sumă ROMRAD-RMN a primit de la CJAS 3.595.762 lei cu o creștere de 127,14% mai mult decât în 2012;

- în 2013, cvasi-totalitatea veniturilor realizate sunt obținute de SC ROMRAD-RMN de la CJAS-97,78%.

8. Duicu Ioan-Adrian, prin demersurile sale în 2013 a făcut să se primească de către CJAS 1,71 % la nivel național din sumele pentru serviciile paraclinice, în condițiile în care județul Mehedinți are doar 1,21% din numărul de asigurați la nivel național.

9. Duicu Ioan-Adrian și-a exercitat influența în martie – aprilie 2013 la întocmirea bugetului pe 2013 față de Bădescu Doru, Nenu Florina-Karla și în mai 2013 pentru rectificarea bugetului – sume suplimentare față de Bușoi Cristian Silviu.

Procurorul afirmă că la 8.03.2013 la CNAS, Duicu s-a întâlnit cu Bădescu și cu Nenu și au discutat despre bugetul pe 2013.

Nicio probă nu dovedește că această discuție a avut loc și că subiectul acesteia l-au constituit sumele alocate pentru servicii paraclinice.

Și dacă nu s-ar fi exclus convorbirile interceptate de SRI pentru infracțiuni prevăzute de Lega nr.51/1991, singura convorbire, redată și ea parțial (f. 96 R) cu Nenu Florina-Karla și tot nu s-ar fi putut aprecia ca o probă concludentă că Duicu spune: „Uite acum vin și vreau să mă văd cu tine și cu șefu' tau cinci minute ...” și nimic mai mult. Și nicio altă probă nu vine, nu adaugă la frazele eliptice cărora procurorul le dă valoare definitivă pentru acuzare.

În opinia procurorului sintagma „admisibilă în fapt” se traduce prin faptul că Duicu i-ar fi spus (nu sunt probe în acest sens) că vor încheia contractul pe 2013 cu CJAS, că se vor plăti datoriile la bancă lui Drăghia, care era administratorul firmelor familiei Duicu. Nu rezultă ce anume ar fi putut să fie spectaculos pentru Drăghia legat de două aspecte care se presupuneau de la sine și nu constituiau informații confidențiale, ci cât se poate de publice.

Se afirmă că rezultatul demersurilor făcute se reflectă în bugetul 2013 stabilit de Bădescu și Nenu la CNAS.

Pe tot parcursul filelor 92-98 R nu rezultă în concret ce demersuri, în ce au constat ele, ce au vizat și cum au determinat întregul buget al CNAS pe 2013, astfel ca Duicu Ioan-Adrian să fie beneficiarul unui folos necuvenit pentru SC ROMRAD-RMN.

Referindu-se la Nota de informare întocmită la 25.03.2013 de Nenu Florina-Karla referitoare la criteriile de repartizare a fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, procurorul afirmă, după ce a evidențiat intervenția lui Duicu la stabilirea bugetului pe 2013 pentru CNAS, că „acestea nu erau de natură a avantaja județul Mehedinți” (?!).

Se face trimitere la cifrele care statuează că județului Mehedinți CNAS i-a alocat 4.200.000 lei, adică 1,45% din 288.890.000 lei la nivel național și din aceasta 4,98% pentru servicii paraclinice din bugetul anual propus de 84.300.000 lei.

II. Duicu Ioan-Adrian, afirmă procurorul în rechizitoriu, a convocat-o pe Rolea Elisabeta Zenovia – președinte CJAS să discute despre contractul SC ROMRAD-RMN cu CJAS.

Singura probă care ar susține, în opinia procurorului, această afirmație, dacă ea nu ar fi exclusă din 28.11.2014, s-ar reduce la „Treci până la mine, mâine ...” și niciun alt probatoriu care să susțină, să confirme ceea ce s-a consemnat în actul de sesizare a instanței.

În rechizitoriu se mai reține că Rolea Elisabeta Zenovia îi aduce la cunoștință lui Duicu Ioan-Adrian că s-a primit de a CNAS fila de buget, că finanțarea serviciilor paraclinice este mai bună în raport de alte domenii, dar nu se spune nimic de faptul că este încunoștințat că „pentru

spital, avem cu 60 de miliarde mai mult decât anu' trecut", de unde rezultă că referirile speculative și scoase din context dau altă turnură convorbirii, dialogului.

Procurorul face vorbire despre o discuție dintre Duicu și Feraru Grigorița pentru a afla informații despre societatea rivală „SC Alpha Medical”, dar nu punctează și faptul că discuția nu are nicio finalitate pentru că Feraru face conversație din politețe, că altfel nu știe despre ce s-ar putea interesa Duicu, câtă vreme, o convorbire interceptată pe Legea nr.51/1991 – mandat de siguranță națională nu are acoperire într-un probatoriu testimonial etc.

III. Nicio probă nu confirmă că Rolea l-a determinat pe Nebancea Marian-Lucian să încheie un contract cu o valoare inferioară pentru Alpha Medical pentru ca să-i profite lui SC ROMRAD-RMN.

La 23.04.2013 CJAS Mehedinți și SC ROMRAD-RMN prin Drăghia Valentina încheie contractul de furnizare de servicii medicale – specialități paraclinice, valabil de la 1.05.2013 ale cărui prevederi sunt conforme cu forma contractului – cadru stabilit de CNAS și în ceea ce privesc obligațiile ce decurgeau în sarcina societății contractante.

Rechizitoriul redă declarațiile lui Ene Tița, Nedelcu Elena și Litră Daniel Nicu care concordă cu privire la câteva aspecte selectate și redată în actul de sesizare:

- ROMRAD-RMN e controlată în fapt de Duicu Ioan-Adrian – președinte al Consiliului Județean;

- în concret de administrarea societății se ocupă Drăghia Valentina;

- plafonul este de 400.000 lei și Drăghia îi anunță plafonul zilnic;

- li se spune să introducă mai multe bilete de trimitere;

- bilete de trimitere ale salariaților familiei Duicu cu investigarea rudelor acestora;

- secvențe reduse ca număr pentru investigații, să crească numărul pacienților examinați;

- plafon substanțial mărit de când Duicu e președinte consiliu județean (Ene Tita);

- SC ROMRAD-RMN aparține președintelui Duicu Ioan Adrian de la Consiliul Județean și administrată în concret de Drăghia Valentina;

- Drăghia se ocupă de decontarea biletelor de trimitere;

- pe o zi sunt 10-15 pacienți investigați;

- se fac mai puține secvențe și se crește numărul pacienților pentru a realiza plafonul zilnic mai mare de când Duicu este președinte Consiliu Județean (Nedelcu Elena);

- firma e administrată în fapt de președintele Consiliului Județean – Duicu și de activitățile zilnice se ocupă Drăghia Valentina;

- Drăghia se ocupă de decontarea biletelor de trimitere;

- se lungesc turele până la ora 21, sau se lucrează și sâmbăta pentru a realiza plafonul zilnic;

- s-au investigat persoane pe bilete de trimitere care erau eliberate pe numele altor pacienți;

- SC ROMRAD-RMN are mulți pacienți, cu liste de așteptare;

- pe biletele de trimitere se menționează folosirea substanței de contrast pentru titularii biletelor, nu și când investigațiile se fac altor persoane decât titularii (Litră Daniel Nicu).

Curtea mai reține că aceste probatorii tindeau, în concepția Parchetului, să susțină faptul că la ROMRAD-RMN nu se respectau clauzele contractuale și pentru că Rolea Elisabeta, sub influența lui Duicu dispunea controale formale și fără măsuri efective după constatarea deficiențelor care impuneau rezilierea contactului. De altul, subscriind acestei abordări, procurorul afirmă că procesele-verbale de constatare aveau un caracter stereotip, întocmite de Feraru Grigorița, care făcea permanent parte din echipele de control.

Procurorul mai susține și în considerarea declarației lui Nebancea Marian Lucian, că CJAS Mehedinți avea o altă atitudine față de acest al doilea prestator de servicii paraclinice căruia, la un moment dat, în urma unui control i s-a reziliat contractul cu CJAS și i s-au imputat importante sume de bani, contestate de altfel la CNAS de Nebancea.

Noul contract încheiat la 30.04.2013 cu Alpha medical are prevăzută valoare anuală de contract de 553.614,29 lei, deci doar 69.201,79 lei/lunar, adică 26,6% din valoarea anuală de contract a SC ROMRAD-RMN.

În fragmentul de declarație dată la Parchet de Nebancea și menționată în rechizitoriu rezultă, între altele, că prin Feraru Grigorița, Rolea Elisabeta l-a invitat pe Nebancea la CJAS și i-a

comunicat că se va prezenta la firma acestuia o comisie de evaluare pentru încheierea contractului de prestare și furnizare servicii paraclinice – RMN.

În urma evaluării, punctajul stabilit a fost mai mic decât își apreciasse Nebancea nivelul acestuia (72.000 lei lunar).

La puțin timp, conform clauzelor contractuale, Nebancea a solicitat redistribuirea sumei de 61.800 lei aferentă lunii mai, întrucât urmare unor defecțiuni majore, aparatul RMN nu mai putea funcționa.

Procurorul face noi afirmații în sensul că Duicu Ioan-Adrian a continuat cu exercitarea influenței sale asupra lui Nenu Florina Karla și Rolea Elisabeta în vederea plății sumelor solicitate pentru ROMRAD RMM.

Din contextul probator lipsesc însă tocmai dovezile care să demonstreze cum își exercita Duicu influența pentru ca cele două instituții să-și îndeplinească obligațiile de a plăti sumele la care se obligaseră prin contract.

Este larg acceptat în doctrină și practică faptul că înregistrarea, interceptarea unor convorbiri telefonice, nu se pot substitui probelor la care se face referire în art.97 și urm. C.pr.pen., art.327 și urm. C.pr.pen.

Ele pot eventual constitui puncte de plecare în administrarea unor probe care să le confirme sau nu, care să se coroboreze între ele și să conducă spre adevăr.

Pe de altă parte, nici administrarea de probe testimoniale nu se poate reduce la ascultarea prealabilă a unor convorbiri telefonice ori lecturarea transcriptului acestora pentru a fi în măsură, valorificând eventuală stare emoțională, să se inducă răspunsuri confirmative la întrebări sugestive.

Din rechizitoriu rezultă că după încheierea contractelor și ROMRAD-RMN și Alpha Medical au formulat cereri de renunțare la anumite sume pentru redistribuire, prin diminuare valoare anuală de contract, fie suplimentarea acestuia pentru luna următoare.

În acest mod, evidențiază procurorul în rechizitoriu s-au încheiat acte adiționale semnate de Rolea Elisabeta (CJAS Mehedinți) și Drăghia Valentina (SC ROMRAD-RM) și Nebancea Marian Lucian (SC Alpha Medical) cu Note de fundamentare semnate de Feraru Grigorița.

Acest lucru se exemplifică cu cererile formulate de Drăghia Valentina de suplimentare a valorii anuale de contract pentru iulie, august 2013 etc.

Rechizitoriul redă unele pasaje care să dovedească prin relevanța lor relația dintre Bușoi și Duicu.

În considerarea activității lor de partid, relaționarea acestora nu reflectă aspecte discutabile pentru vreunul dintre ei.

Ordonanța nr.17/30.07.2013, de rectificare a bugetului de stat pe 2013, a fost urmată de o informare cu privire la repartizarea influențelor, de un referat întocmit de CNAS la 27.08.2013 prin care s-au alocat pentru servicii paraclinice, între altele, sume suplimentare caselor județene în sumă de 36.625.500 lei și din acestea 2,75% - 936.000 lei către CJAS Mehedinți.

Se susține prin rechizitoriu că sumele aplicate pentru servicii paraclinice județului Mehedinți au fost direcționate de Rolea Elisabeta exclusiv către ROMRAD-RMN.

Această susținere este raportată la evaluarea cererilor SC ROMRAD și Alpha Medical, de suplimentare de diminuare pentru redistribuire a sumelor suplimentare.

Cererile erau urmate de Note de fundamentare întocmite de Feraru Grigorița și încheierea de acte adiționale (28.08.2013, 2, 11 septembrie 2013, 4, 14, 30, 31 octombrie 2013).

În octombrie 2013 s-a adoptat OUG pentru rectificarea bugetului pe 2013 urmată de referatul din 7.11.2013 aprobată de Bușoi Cristian Silviu – președinte CNAS.

CJAS Mehedinți a primit 795.840 lei pentru servicii paraclinice, deși are doar 1,21% din asigurați, reprezentând 7,70% din suma suplimentară alocată la nivel național al CJAS.

În ce privește creditele bugetare județul Mehedinți pentru servicii paraclinice a primit suma suplimentară de 381.680 lei, adică 10,41% din întreaga sumă alocată tuturor caselor de sănătate pentru servicii paraclinice.

După rectificarea din noiembrie 2013 se menționează în rechizitoriu cererile lui Alpha Medical în imposibilitate să utilizeze sumele suplimentare, cele de suplimentare a valorii anuale de contract pe diferite luni formulate de SC ROMRAD-RMN și încheierea actelor adiționale în baza notelor de fundamentare .

Declarația martorului Nebancea reprezintă suportul probator prin care Parchetul tinde să se ateste că Feraru, determinându-l pe Nebancea să renunțe la sumele suplimentare, putea să opereze apoi redistribuirea sumelor prin CJAS.

Totodată, Nebancea precizează că firma sa a obținut punctajul maxim din partea comisiei de evaluare, astfel că în mod inutil i se alocaseră sume suplimentare.

Dintre cele peste 60 de percheziții efectuate, dar despre care nu se face nicio referire legată de faptele reținute în sarcina inculpatului, a celorlalți inculpați din dosar, o percheziție domiciliară din Biroul lui Feraru Grgiorița – a evidențiat o Notă de fundamentare privind propunerea de actualizare a valorilor de contract și un proiect de act adițional de suplimentare sume pentru ROMRAD-RMN.

Instrumentarea cauzei penale de către procuror se finalizează în condițiile art.327 coroborat cu art.328 C.pr.pen. raportat la art.286 C.pr.pen. și art.97 și urm. C.pr.pen. cu sesizarea instanței prin rechizitoriu pentru cercetarea judecătorească a acuzațiilor aduse inculpatului.

Probele între care nu există o ierarhizare, au menirea să dovedească existența infracțiunii, săvârșirea ei de către inculpat, faptele, împrejurările în care aceasta a fost comisă.

În ambele faze procesuale se administrează probe de către procuror și inculpat, și motivat organele judiciare pot respinge probe considerate neutre ori nefondate.

Probele se evaluează în ce măsură se coroborează, converg spre dovedirea sau nu a acuzațiilor și prin conclundența lor se formează convingerea judecătorului cu privire la judecata ce o va face, la hotărârea ce o va pronunța în măsură să fie convingătoare, motivată și argumentată.

În speță, Curtea, sesizată prin rechizitoriu, a administrat probele invocate de acuzare, cele solicitate în apărare și cele rezultate din amplul proces al cercetării judecătorești.

Fapta dedusă judecății și reținută în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian presupune acțiunea unei persoane cu funcție de conducere într-un partid, care se folosește de această calitate și își exercită influența ori autoritatea asupra unui funcționar public; ca urmare, prin îndeplinirea neîndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, inculpatul obține pentru sine sau altul bani, bunuri, folos necuvenit.

Inculpatul este un subiect activ, calificat, care, cu intenție directă, aduce atingere relațiilor sociale ce constituie obiectul juridic al infracțiunii (protejarea credibilității celor care îndeplinesc funcții într-un partid politic).

Folosirea influenței/autorității datorate funcției și nu personalității celui care conduce un partid, sindicat etc. duce la realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii; ea se traduce prin exercitarea aptitudinii, capacității inculpatului de a avea trecere, de a determina schimbarea atitudinii, conduitei, hotărârii, deciziei funcționarului.

Starea de pericol creată pentru relațiile sociale protegute este urmarea imediată, legătura de cauzalitate rezultând din fapta comisă prin acțiune; pericolul este iminent, inevitabil.

Latura subiectivă a infracțiunii comise cu intenție, este calificată prin scopul de a obține un folos.

Din aceste considerente rezultă că nu este suficient să afirmi, să susții că inculpatul și-a folosit funcția de conducere din partid pentru a induce funcționarului ideea îndeplinirii atribuțiilor sale astfel încât să-i producă un folos.

1. Nu rezultă din dosar cum s-a manifestat influența inculpatului Duicu asupra funcționarilor CNAS ori CJAS, cum s-a ajuns, în ce mod să se creeze premisele ca ROMRAD să beneficieze de decontarea unor sume mai mari și în raport de care variantă modificată prin exercitarea influenței acestuia.

Un singur apel telefonic în care se anunță o vizită la birou, nu constituie prin el însuși o justificare pentru a face afirmația că Duicu, cu Bădescu și Nenu, au discutat despre bugetul 2013 și i-au hotărât soarta, altfel decât cei doi funcționari publici avuseseră intenția să-l propună Ministerului Finanțelor, Parlamentului.

2. Procurorul nu pomenește nimic despre modalitatea în care CNAS repartizase bugetul caselor județene, asupra căreia, în urma influenței lui Duicu, s-au operat modificări. Aceeași chestiune se pune și cu privire la rectificările bugetare și fondurile alocate Caselor județene de sănătate.

Nu rezultă care este acțiunea prin care Duicu a schimbat decizia funcționarilor publici de la CNAS și s-a ajuns la o altă alocare de sume suplimentare în favoarea județului Mehedinți, superioară altor județe.

Lipsește din dosar acele probatorii care să dovedească că până la intervenția lui Duicu, prin influența sa de lider de partid, altul era cuantumul alocării sumelor suplimentare destinate CJAS Mehedinți.

3. Descrierea faptei nu se poate rezuma doar la o frază prin care se afirmă că Duicu și-a exercitat influența față de Bădescu, Nenu și Bușoi.

Niciuna din mărturiile la care procurorul face trimitere în rechizitoriu nu constituie un suport pentru această afirmație pentru a fi dovedită, inclusiv sub aspectul modalității în care influența s-a manifestat.

Se afirmă că Duicu a contribuit prin influența lui la direcționarea a 64% din totalul sumelor pentru serviciile paraclinice către ROMRAD-RMN.

Nu există parametrii la care instanța să se raporteze de unde s-a plecat cu direcționarea și prin ce metode, asupra cui a lucrat influența lui Duicu ca să se dirijeze sumele alocate pentru serviciile paraclinice, în marea lor parte către firma familiei Duicu.

5. Potrivit procurorului, Rolea Elisabeta și Feraru Grigorița – președinte și consilier în CJAS, și-au desfășurat atribuțiile prin încălcarea legii (se presupune), pentru a favoriza pe SC ROMRAD-RMN.

În această situație, ar fi trebuie să se prezinte în rechizitoriu care erau statul de funcții, fișa postului, statutul funcționarului public aplicabil celor două funcționare, unde se regăsesc reglementate atribuțiile fiecăreia care ar fi trebuit corect îndeplinite și în ce măsură au încălcat sau nu aceste norme generale și specifice profesiei și, bineînțeles, care este gradul sancționabilității.

Or, în Ordonanța din 12.12.2014, ulterioară excluderii convorbirilor interceptate în temeiul Legii nr.51/1991 (28.11.2014), procurorul afirmă că obligațiile de serviciu, sarcinile și îndeplinirea acestora se regăsesc în Codul penal care sancționează încălcarea atribuțiilor de serviciu.

6. Adresa evidențiată de procuror în rechizitoriu nr. P 4184/30.05.2014 din care rezultă că suma totală pe 2013, plătită de CNAS către CJAS Mehedinți a fost cu 28,79% mai mare decât în 2012 – 5.586.000 lei nu se completează și cu alte documente care să explice mai mult decât o face afirmația procurorului că este rezultatul exercitării influenței și autorității sale.

Adică pe lângă influența care a schimbat hotărâri, decizii, atitudini, concepții, a mai funcționat și prestigiul, considerația inculpatului Duicu, adică autoritatea lui.

Nu este exclus ca din documentele CNAS, al Ministerului Sănătății, Economiei, Finanțelor, ale Camerei de Conturi și în legea bugetului nr. 500/2013 să existe niște acte care să fie eventual relevante în balanță cu exercițiul influenței lui Duicu pentru a da explicații riguroase la acest aport financiar consistent pentru județul Mehedinți.

Nu în ultimul rând, o radiografie a situației, inclusiv economice a județului Mehedinți ar fi fost edificator și mai explicativ pentru a înțelege dacă și în ce măsură s-a favorizat județul Mehedinți sau s-a reparat vreo nedreptate anterioară.

În activitatea amplă a cercetării judecătorești, Curtea a dat posibilitatea și acuzării și apărării să producă probe care să fundamenteze susțineri, să înlăture lacune și să concure la definitivarea unui probatoriu concludent, pertinent și util cauzei.

7. Cifrele avansate pentru SC ROMRAD RMN primite de la CJAS Mehedinți, crescute față de 2012, precum și faptul că 97,78% din veniturile firmei vin din alocațiile bugetare nu merg mai departe de supozițiile care le justifică prin influența inculpatului ca lider de partid.

În primul rând în relaționarea cu CNAS și CJAS, Duicu se prezenta ca președinte al Consiliului Județean și rezultă din declarații testimoniale că atât la nivelul caselor de asigurări de sănătate cât și a altor contracte cu alte instituții, adresabilitatea reprezentanților acelor instituții era cu titulatura de președinte în considerarea Consiliului Județean pe care-l conducea.

8. Rechizitoriul nu oferă și alte explicații cel puțin la fel de plauzibile ca exercitarea influenței inculpatului Duicu pentru faptul că deși județul Mehedinți are doar 1,21% din numărul de asigurați la nivel național, pentru anul 2013 CJAS a primit 1,71% din sumele pentru serviciile paraclinice la nivel național.

Se vorbește în rechizitoriu de demersuri și exercitarea influenței de către Duicu trimestrial sau cu ocazia întocmirii bugetului, alocării, rectificării acestuia.

9. Din materialul probator nu se distinge nici un înscris sau depoziție de martor din care să rezulte că Duicu, în vremea din etapele arătate la care se mai adaugă și „așa-zisele demersuri din octombrie și noiembrie 2013, a avut realmente o convorbire cu Bădescu, Nenu, Bușoi în care să discute despre buget și să le mai schimbe și deciziile cu privire la acesta prin simpla sa exercitare de influență.

Paradoxal, deși influența inculpatului este plenară, atotcuprinzătoare și perpetuă, astfel încât în cursul doar a unei presupuse întâlniri de 5 minute, determină schimbarea oricărei decizii luate de responsabili ai instituției CNAS în favoarea sa și a firmei familiei Duicu, Nota de informare întocmită de Nenu și aprobată de Bădescu nu este, potrivit procurorului, de natură a avantaja județul Mehedinți”.

III. În aceeași termeni de autoritate dată de prestigiu, considerație, în rechizitoriu se afirmă că Duicu a convocat-o pe președinte CJAS – Rolea Elisabeta să discute contractul pe care ROMRAD-RMN urma să-l încheie cu CJAS.

Nici frânturile de convorbiri interceptate și selectiv redade în rechizitoriu și nicio altă probă nu susține afirmația că cei doi s-au întâlnit și au avut subiect de discuție o problemă de familie a inculpatului Duicu.

Rolea Elisabeta îi aduce la cunoștință lui Duicu că CNAS a trimis fila de buget și pentru spital cu 60 de miliarde mai mult decât în 2012 pentru spital, dar în rechizitoriu acest aspect nu este socotit relevant, deși informația îi parvine lui Duicu în aceleași împrejurări în care s-a spus că și finanțarea serviciilor paraclinice era mai bună, inclusiv față și de alte domenii.

Nu este de neglijat faptul că Spitalul județean de urgență se află în administrarea, custodia Consiliului județean, ceea ce dă o justificare, în parametrii de legalitate a dispoziției dintre directorul CNAS și președintele Consiliului județean, inclusiv cu privire la servicii paraclinice care cuprindeau în afară de servicii RMN și laboratoarele de specialitate pendinte și de Spitalul județean.

O dovadă în plus indică faptul că prioritatea autorității dintre funcțiile lui Duicu, cea de președinte al Consiliul Județean este cea mai prezentă în mentalul public, instituțional și relațional.

În opinia Curții, invocarea de către procuror a unor discuții telefonice (excluse la 28.11.2014) dintre Duicu, Rolea și respectiv cu Feraru Grigorița nu este suficientă pentru a convinge că influența, autoritatea lui Duicu le impunea cum să-și îndeplinească sarcinile sau cum să-i servească interesele.

În primul rând, informațiile despre care procurorul afirmă că Rolea le-ar fi dat lui Duicu sunt informații publice, care se puteau regăsi pe site-ul CJAS, inclusiv cu privire la buget, alocare, redistribuire, rectificare etc.

III. Un alt segment care are menirea de a configura modul în care se exercită influența lui Duicu asupra funcționarilor din CJAS se referă la contractele de furnizare de servicii paraclinice încheiate cu CJAS de cele două (singure) firme private cu activitate în domeniul medical din Mehedinți.

Nici Spitalul județean de urgență Drobeta Tr.-Severin nu avea în dotare un aparat RMN, astfel că aceste servicii din 2007 erau asigurate de Alpha Medical administrată de Nebancea Marian Lucian și SC ROMRAD-RMN, administrată din 2010 de Drăghia Valentina complice, coinculpată în cauză.

O primă critică acuzatoare din rechizitoriu vizează Notele de fundamentare, referatele de evaluare întocmite de Feraru Grigorița, participarea acesteia în comisiile de evaluare sau controale operative.

În același context se situează și președintele CJAS care o desemnează pe Feraru în comisii și controale apreciate de rechizitoriu formale, stereotipe, să întocmească acte adiționale și care semnează contractele de furnizare servicii.

Depozițiile martorilor Nedelcu Elena, Tiță Ene, Lită Daniel Nicu și Nebancea Marian-Lucian evidențiază câteva aspecte care se afirmă că au fost ignorate de CJAS, ca efect al exercitării influenței lui Duicu asupra funcționarilor publici care își îndeplinesc sarcinile așa încât să fie în folosul necuvenit al familiei Duicu, sau a lui Duicu personal.

- prezența medicilor la program;

- decontarea biletelor de trimitere peste numărul real cu pacienți investigați;
- plafonul și valoarea anuală de contract;
- investigarea pe bilete de trimitere ai căror titulari nu sunt persoanele respective;
- bilete de trimitere pentru pacienți care nu sunt examinați;
- reducerea secvențelor imagistice pentru a crește numărul de pacienți pe tură etc.;
- amestecul lui Duicu în administrarea firmei.

Toate acestea sunt situații care, potrivit dispozițiilor contractului-cadru ar fi trebuit constatate și să atragă sancțiuni, până la rezilierea temporară a contractului cum s-a întâmplat în 2009 la SC ROMRAD-RMN și în 2012 firmei Alpha Medical.

Or, lipsa evidențierii acestora potrivit rechizitoriului, denotă rezultatele influenței lui Duicu asupra celor care dispuneau controale fie că erau tematice, fie operative.

În rechizitoriu se susține că Rolea Elisabeta-Zenovia a direcționat sumele suplimentare după rectificarea bugetară exclusiv spre SC ROMRAD-RMN.

Feraru Grigorița, la rândul său, după ce repartiza sumele lunare suplimentare către fiecare din cele două firme, îi solicita lui Nebancea să semneze cereri de renunțare la sumele alocate și ele erau apoi redistribuite către ROMRAD-RMN (f. 117 R).

Procurorul nu explică, de principiu, care, în raport de lege, erau încălcările ce aveau ca efect această redistribuire a sumelor suplimentare către singura firmă de altfel în măsură să le primească.

Încă din declarațiile de la Parchet Nebancea Marian-Lucian prezintă aspectele legate de aceste cereri de renunțare pe care le justifică prin faptul că nu avea un RMN performant, reparațiile durau perioade îndelungate, avea personal redus și doar o singură tură de luni până vineri etc.

Cererile erau semnate, parafate și înregistrate în firmă.

După rectificarea influențelor ce decurg din OG nr. 99/2013 din octombrie 2013 și creditele bugetare puteau fi achitate, ca sume, în 2013, județul Mehedinți a primit pentru servicii paraclinice 381.680 lei, sume mai mari primind doar București și Galați.

Sunt exemplificate în dosar cererile de diminuare formulate de SC Alpha Medical SRL urmate de cererile de suplimentare a valorii anuale de contract în lunile noiembrie, decembrie 2013, ianuarie și februarie 2014.

Ceea ce nu rezultă din datele statistice este în ce constă nelegalitatea încheierii acestor acte adiționale și în ce măsură legea interzice operațiuni de felul acesta.

Se spune în rechizitoriu că în lipsa acestei redistribuiri, sumele necheltuite se întorceau în bugetul CNAS, cu reconsiderarea, în anii ce urmau, a constituirii bugetelor pentru Casele județene de sănătate.

Tot din probe, încă de la Parchet, de stabilea că nivelul sumelor suplimentare se stabileau pentru direcționarea lor spre beneficiari (ROMRAD-RMN și Alpha Medical după aceleași criterii de repartizare a bugetului, plecându-se de la punctajul stabilit de comisia de evaluare.

Mai mult, Nebancea, încă de la Parchet recunoaște că punctajul său era unul maxim, de necontestat, căruia îi corespundeau sumele alocate, dar pentru care nu avea timpul fizic să le cheltuiască.

Pe multe din aspectele rămase neelucidate, martorii audiați în instanță au făcut precizări, completări celor afirmate la Parchet sau au explicat împrejurările în care au făcut declarațiile și cât de conforme sunt cu ce s-a reținut și consemnat în scris de cei care i-au audiat.

Punctual cu privire la bugetul pentru județul Mehedinți și la rectificările acestuia martorii au arătat, inclusiv referitor la relaționarea CNAS cu Duicu Ioan-Adrian următoarele:

- **Bădescu Doru**, fost comisar de poliție, președintele CNAS și **Nenu Florina-Karla** – director general în CNAS au respectat procedura în respectarea condițiilor pentru elaborarea proiectului de buget pentru casele de asigurări de sănătate;

- niciodată Duicu Ioan-Adrian nu a venit la vreunul dintre aceștia cu solicitări, intervenții, cel mult se interesa, ca și ceilalți președinți de Consilii județene, dacă s-a adoptat bugetul și dacă se rezolvase o cerere a CJAS Mehedinți sau se rătăcise prin birourile CNAS;

- în raport de criteriile ce vizează întocmirea proiectului de buget nu se poate interveni în sistemul informatic care generează în final bugetul, ce urmează a-și primi viza de la Ministerul Finanțelor și votul parlamentar;

- CNAS verifica acuratețea informațiilor transmise de casele județene și orice creștere a bugetului unei case județene de sănătate are acoperire în datele evidențiate informatic;
- nu s-a primit nicio sesizare, contestare a bugetului CJAS Mehedinți din partea cuiva;
- la nivelul CNAS nu a fost nimeni favorizat pe nici un aspect bugetar;
- Duicu nu era dator sau obligat pentru că nu i s-a făcut nicio favoare;
- la nivelul CNAS nu s-a știut că familia Duicu avea o afacere cu obiect de activitate în domeniul medical (**Nenu Florina-Karla** – 22.05.2014 – Parchet și 16.09.2016 C.A.B.);
- relațiile dintre Bușoi Cristian Silviu și Duicu erau derulate pe linie de partid și instituțional;
- Duicu preocupat de situația spitalelor din Mehedinți, redeschiderea spitalelor vechi, finalizarea altora noi etc.;
- procedura de constituire a proiectului bugetului nu permitea vreo imixtiune, toate etapele sunt informatizate, la fel și cu privire la rectificarea bugetară care se face după criteriile prestabilite;
- cererile caselor județene sunt analizate de comisii, în departamente de specialitate;
- ca exemplu, județul Mureș nu are un număr mare de asigurați dar primește un buget mai mare pentru că are pe teritoriul său multe spitale universitare;
- niciodată Duicu nu i-a cerut ceva, punctual sau indirect în legătură cu finanțarea CJAS Mehedinți;
- a aflat în perioada preelectorală din 2012, din mediile publice că familia Duicu ar avea o afacere în domeniul prestării serviciilor paraclinice;
- discuții cu Rolea Elisabeta – CJAS Mureș au fost legate de datoriile acumulate de spitalul județean;
- cererile fundamentate, cu respectarea procedurilor legale, cu privire la servicii paraclinice la nivelul județului Mehedinți li se dau curs;
- Duicu nu i-a făcut niciodată vreo solicitare legată de buget, iar faptul că s-a interesat de o adresă transmisă CNAS dacă a fost rezolvată și nu cum a fost rezolvată nu a fost perceput ca o intervenție;
- la rectificare buget pe 2013, CJAS Cluj și Iași au fost mulțumite cu finanțările primite; de altfel niciodată casele de sănătate județene nu au contestat finanțările date uneia sau alteia (**Bușoi Cristian Silviu** – 11.11.2016);
- niciodată CJAS Mehedinți nu a cerut vreun favor cu ocazia întocmirii bugetului și pentru că nu se poate interveni în procesul informatic al constituirii acestuia;
- pentru fiecare din casele județene de sănătate se aplică aceleași criterii, iar cererile acestora, cu rigoare și conform procedurilor se analizează în contextul documentelor de fundamentare;
- nu parvin informații legate de persoanele din sistem dacă au firme cu activitate și specific medical (**Constantin Maria Mihaela** – 12.05.2014 parchet și 16.09.2013 C.A.B.);
- nu l-a cunoscut niciodată pe Duicu, nu a comunicat cu acesta telefonic;
- niciodată nu i-a cerut cineva creșterea bugetului CJAS Mehedinți;
- nu au existat sesizări cu privire la sau de la CJAS Mehedinți;
- nu a știut și nu știa ce afaceri familiare are Duicu;
- tuturor caselor județene de sănătate li se aplica aceleași criterii stabilite de CNAS (**Stoea Leana** – 22.05.2014 parchet; 16.09.2016 C.A.,B.);
- membrii comisiei de evaluare stabileau în teren în ce măsură societatea evaluată respecta normele și metodologia de aplicare;
- niciodată Drăghia Valentina nu a cerut comisiei să nu se consemneze în raport eventualele deficiențe stabilite;
- punctajul stabilit pentru ROMRAD nu a fost niciodată contestat;
- normele metodologice sunt publice și nu poate fi favorizat niciun furnizor;
- se fac controale tem,atice și operaționale și nu s-au înregistrat nereguli sancționabile la SC ROMRAD-RMN;
- diferențe între cele două societăți reies și din punctajul stabilit fiecăruia;
- Feraru Grigorița și-a îndeplinit atribuțiile conform normelor și a făcut parte din comisiile de evaluare (**Torsin Daniela Mariana** 4.12.2015 .C.A.B.);

- din 2009, Feraru Grigorița este consilier la serviciul de contractare-decontare a serviciilor medicale paraclinice;
- Feraru a făcut parte din comisiile de control a furnizorilor de servicii paraclinice;
- nimeni nu a formulat vreo sesizare, vreo plângere față de activitatea lui Feraru;
- se lucrează în sistem informatic on-line și astfel se transmit raportările către CJAS;
- nu există nicio posibilitate tehnică de a se eluda sistemul informatic al CJAS;
- verificările realității efective a serviciilor se face în teren de echipele de control;
- nu se pot raporta date fictive în condițiile sistemului informatic;
- Duicu este cunoscut doar ca persoană publică și nu a contactat pe membrii echipei de control;
- niciodată Rolea Elisabeta nu a intervenit în procedura de contractare;
- CNAS transmite fondurile suplimentare din fila de buget și se au în vedere aceleași criteriile și pentru repartizarea sumelor suplimentare;
- Feraru este singura care se ocupa de contractare și decontare la CJAS;
- procedura obligă furnizorul care nu cheltuie sumele alocate să anunțe CJAS printr-o cerere de diminuare pentru a opera redistribuirea, altfel sumele se întorc la buget;
- în 2013-2014 Alpha Medical a făcut multe cereri din imposibilitate de a atinge plafonul dat de casă din motive de personal, program, aparat RMN;
- la CJAS au loc întâlniri cu furnizorii la 3 luni;
- niciodată Nebancea nu s-a plâns de relaționarea cu CJAS;
- la CJAS, în calculator exista formulare pentru diferite cereri pentru a facilita relaționarea cu furnizorii, care le completează, semnează, parafează și se depun la casă (**Albu Drina 4.12.2015 C.A.B.**);
- comisia de control de la CJAS este mixtă cu reprezentanți de la Biroul de control și celelalte departamente;
- procedura de verificare se aplică oricărui furnizor de servicii conform criteriilor publice din contractul-cadru aprobat de CNAS;
- nu a constatat nereguli, nu i s-au sugerat nereguli cu ocazia controlului la SC ROMRAD-RMN;
- Alpha Medical a contestat o dată raportul comisiei de control în 2012, dar ceea ce s-a contestat a fost real și i s-a respins contestația la CNAS (**Dumitrescu Constanța – 4.12.2015**);
- punctajul lui SC ROMRAD-RMN este superior lui Alpha Medical pentru că are doi medici, program în două ture, – luni – sâmbătă, personal auxiliar specializat, aparatură performantă;
- criteriile de evaluare ale comisiei de control sunt stricte, conform contractului-cadru, afișat pe site-ul CJAS;
- în urma unui control în 2012 CJAS a reziliat contractul, i-a imputat o sumă importantă, Nebancea a contestat-o, însă CNAS i-a respins contestația;
- punctajul stabilit după reluarea colaborării cu CJAS este corect;
- în relaționarea profesională cu Feraru Grigorița nu a avut ce să-i reproșeze legat de activitatea firmei sale;
- în urma rectificărilor de buget, CNAS a trimis CJAS sumele suplimentare pe care însă Alpha Medical nu avea potențialul să le cheltuie;
- potrivit procedurii, aceste sume se redistribuie altor furnizori de pe piață și cu contract cu Casa;
- din septembrie 2013 – martie 2014 a anunțat Alpha Medical că nu poate cheltui sume suplimentare;
- Nebancea nu a avut nicio problemă cu Rolea legată de contractul lui;
- au fost controale care au găsit nereguli, altele care nu au găsit la firmă;
- în octombrie 2013, în discuția cu Feraru, i-a comunicat că nu poate cheltui sumele alocate și i-a dactilografiat cererea pe care a semnat-o și a depus-o la Casă;
- ulterior, renunțării la sumele alocate a continuat să primească controale de la Casă;
- Nebancea nu a avut nicio problemă că sumele necheltuite de Alpha Medical se direcționau către SC ROMRAD-RMN;
- nu este în vreo relație cu Duicu, s-a întâlnit întâmplător pe culoarele unei bănci cu acesta;

- nu are niciun element să creadă că ar fi avut vreun amestec în rezilierea din 2012 a contractului sau cu CJAS;
- cu ocazia întâlnirii cu președinta CJAS i s-a adus la cunoștință că urma să fie evaluat de comisia de evaluare pentru punctaj;
- suplimentarea bugetară vine de la CNAS prin CJAS și se face în raport de punctaj asupra căruia nu se poate interveni;
- la Parchet s-au consemnat lucruri pe care nu le-a declarat, dar fiind audiat după multe ore de așteptare, nu-și amintește cum s-a procedat așa, pentru că nu este adevărat că Feraru i-ar fi cerut să renunțe la sumele suplimentare primite;
- nu a avut niciodată vreo discuție cu Drăghia Valentina referitor la plafonul stabilit de CJAS;
- sunt întâlniri trimestriale între CJAS și furnizori de servicii paraclinice;
- Casa nu poate fi indusă în eroare prin raportări false întrucât există un program integrat (**Nebancea Marian Lucian** 6.11.2015 C.A.B., 23.05.2014 Parchet);
- Duicu nu a fost văzut venind în clinică de când este președinte CJ;
- Drăghia Valentina se ocupă de administrarea firmei și nu a amintit niciodată că Duicu ar avea vreo implicare;
- din 2007 de când lucrează în clinică Duicu nu i-a cerut niciun serviciu, favor direct sau prin persoane interpușe;
- lucrează în ture, cu un program, de 6 ore, cu recuperarea orelor atunci când din motive profesionale sau personale (graviditate, naștere copil) prezența în clinică a fost mai redusă în orele de program;
- asistenții realizează investigația imagistică și medicul o examinează și stabilește diagnostic;
- nu știe să fi existat investigate alte persoane decât titularii biletelor de trimitere;
- nu a aflat niciodată că ar fi fost bilete de trimitere fără persoane investigate;
- investigațiile se făceau în baza de programări și urgențe;
- substanța de contrast se folosea când o cerea medicul specialist sau decidea medicul radiolog în raport de starea alergică a pacientului;
- asistenții administrau substanța de contrast când reieșea din fișa pacientului că s-a mai folosit cu prilejul altor investigații;
- Drăghia Valentina este administratorul firmei și foarte apreciată de personal, nu au existat diferențe între medici, asistenți, personal și dânsa;
- nimeni nu a folosit parafa dr. Mură;
- biletele de trimitere sunt trimise în fluxul informatic, iar de decontarea lor se ocupă Drăghia Valentina;
- în cazul în care numărul de secvențe apar ca insuficiente, se face gratuit o nouă investigație, nu există rabat de la actul calificat medical;
- Duicu Ioan-Adrian nu a avut niciodată vreo implicare în activitatea sa de medic (**Mură Mihaela Petronelli** 15.05.2014 – parchet, 19.07.2016 C.A.B.);
- Drăghia Valentina, administratorul SC ROMRAD RMN este apreciată de colectiv;
- nici Drăghia, nici Duicu nu i-au cerut vreun serviciu, favor;
- investigațiile se fac conform programării;
- în cadrul activității sale au fost situații când a trimis prin skype rezultatul examinării investigațiilor imagistice ce intră în atribuțiile asistentelor;
- nu i s-a cerut de nimeni să investigheze un anumit număr de pacienți, se lucra câteodată și sâmbăta datorită listelor cu număr mare de pacienți în așteptare;
- niciodată nu i s-a cerut să parafeze un bilet de trimitere fără ca pacientul să fie consultat, sau alt pacient decât cel din bilet;
- se consultau 11-14 pacienți pe tură, iar dacă se aprecia că mai sunt necesare secvențe imagistice, se repeta investigația gratuit;
- ca și Mură era plătită 1000 lei lunar în baza contractului de angajare; (15.05.2014 parchet, 6.11.2015, 19.07.2016 C.A.B.) **Albici Camelia Luminița**
- se investigau pacienți programați și în general cam 7-10 pacienți pe tură;

- aparatul RMN este performant și față de diagnostic sau segment pentru investigație stabilește numărul de secvențe imagistice necesare;
- substanța de contrast se aplică conform prescripției medicale; în lipsa acesteia, când este necesară, se face o analiză pentru alergii;
- clinica are un plafon lunar de 4 miliarde lei și de decontare bilete de trimitere se ocupă Drăghia Valentina;
- pentru atingerea plafonului s-a lucrat și până la orele 22 și chiar sâmbăta;
- nu a existat să se investigheze pacienți care nu aveau bilete de trimitere sau să fie altcineva decât titularul;
- la Parchet a relatat de o situație care a auzit prin 2007-2008, dar care nu există de atunci practică în clinică, după cum a făcut precizări și la audiere, dar nu s-a mai consemnat;
- nu se reduc secvențele imagistice în defavoarea actului medical și creșterea numărului de pacienți, întrucât aparatul stabilește acest lucru la debutul investigației;
- clinica este supusă controalelor CJAS pe toate aspectele (2.04.2014 parchet, 6.11.2015 C.A.B. **Litră Daniel Nicu**);
- declarația dată la parchet a fost sub presiunea oboselii, a celui care a interogat-o, amenințată că va fi amendată, că poate primi o altă calitate decât cea de mărtură și deși unele consemnări nu-i aparțin, nu au fost declarate de aceasta, nu a mai obiectat față de reacțiile la unele din afirmațiile sale, ceea ce a condus la semnarea declarației fără a o mai citi;
- în 2013 a crescut plafonul stabilit de CJAS pentru ROMRAD-RMN, care are o activitate intensă cu mulți pacienți pe listele de așteptare;
- pe ture se fac 10-12 examinări RMN, media de investigație este de 14 minute;
- prin 2007-2008, la începutul activității ROMRARD s-a investigat persoană pe biletul de trimitere al alteia;
- în clinică se investighează pacienți programați, la urgență, cu bilete de trimitere, nu exista situație să nu se investigheze persoanele care prezintă bilete de trimitere care sunt decontate de Drăghia la CJAS;
- Drăghia nu a impus personalului să examineze mai mulți pacienți, nici să reducă numărul de secvențe, pentru a acoperi plafonul se prelungeau turele, se lucra sâmbăta;
- nu a existat nicio legătură între mărirea plafonului clinicii ROMRAD și numirea lui Duicu la CJ;
- nimeni nu a făcut presiuni asupra mărtorei după audierea de la Parchet;
- nu se pot folosi secvențele imagistice ale unui pacient la alt pacient deoarece totul este integrat într-un program informatic;
- Clinica este supusă controalelor CJAS și numărul lor s-a mărit de când Duicu este la CJ; controalele sunt efective și riguroase pe toate aspectele activității clinicii;
- activitatea SC ROMRAD s-a suspendat câteva luni pentru pacienții cu decontare servicii, în urma unui control (2.04.2014 Parchet, 14.10.2016, 4.12.2015 C.A.B. – **Nedelcu Elena**);
- declarația a fost dată după multiple ore de așteptare de la ora 13 la ora 23:00, sub amenințarea de a fi transportată cu duba la audiere, că din martor poate deveni inculpat „dacă nu vorbește ...” și într-o stare emoțională datorată și unei probleme de familie;
- a semnat declarația fără să o citească și sub imperiul acelei stări, nu-și amintește ce a declarat și cum s-a consemnat;
- după 2012, Duicu Ana a preluat SC ROMRAD-RMN și administrator este Drăghia Valentina;
- se funcționează în două ture 8-14 și se examinează 14-20 pacienți cu bilete de trimitere programați, urgențe etc.;
- există liste de așteptare cu mulți pacienți;
- nu se investighează un pacient pe biletul de trimitere al altuia, nici programul informatic nu permite;
- pentru a asigura investigațiile se prelungec turele și se lucrează și sâmbăta;
- în 2009 activitatea SC ROMRAD-RMN a fost suspendată pentru pacienții asigurați, în urma unui control al CJAS;
- au fost investigați și angajați ai hotelului Palace în baza trimiterilor medicilor specialiști;

- nici Duicu, nici Drăghia nu le-a solicitat să înregistreze mai multe bilete de trimitere decât se investigau;
- de când Duicu este președinte Consiliul Județean nu a mai avut nicio activitate, intervenție în clinică;
- au fost afirmații pe care martora nu le-a făcut dar sunt consemnate în declarația pe care a semnat-o fără să citească;
- Drăghia nu i-a cerut niciodată să înregistreze bilete de trimitere fără examinare pacient;
- nu se pot raporta date false la CJAS datorită fluxului informatic, al programului informatizat;
- biletele de trimitere sunt verificate și semnate de medici și de Drăghia Valentina care le decontează la CJAS;
- clinica este supusă controalelor CJAS (2.04.2014 – Parchet, 4.12.2015 C.A.B. – Spătaru (fostă Ene) Tita.

Deși audiați în cauză, procurorul nu face nicio referire la declarațiile de la Parchet și din instanță ale inculpaților Duicu Ioan-Adrian, Rolea Elisabeta Zenovia, Feraru Grigorița și Drăghia Valentina.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a declarat că toate contractele dintre SC ROMRAD-RMN și CJAS au fost încheiate în baza unor criterii prestabilite;

- SC ROMRAD RMN nu a fost favorizată de Rolea Elisabeta, comisia de evaluare din CJAS a respectat criteriile legale;
- discuțiile cu Bădescu, Bușoi și Nenu au vizat finanțarea necesară pentru Spitalul Județean de Urgență:
- nu are cunoștință ca Feraru Grigorița să-i fi cerut lui Alpha Medical să renunțe la anumite sume de bani (13.06.2014 Parchet);
- se află în relații bune cu Bușoi, dar nu i-a cerut bani pentru RMN;
- Duicu nu are nicio legătură cu încheierea contractelor dintre SC ROMRAD și CJAS;
- pe Nenu a văzut-o o singură dată în biroul lui Bădescu și a avut o discuție telefonică de curtoazie legată de plecarea ei din CNAS (3.04.2014 Parchet);
- Duicu nu a cerut lui Feraru Grigorița nicio intervenție, vreun folos, acesta nu are nicio obligație față de Feraru;
- când era acționarul firmei SC ROMRAD RMN, tot Drăghia Valentina se ocupa de administrarea firmei ca și din 2010;
- nu a cerut lui Drăghia informații pe care să le folosească în discuțiile cu Bădescu, Nenu sau Bușoi;
- Drăghia nu i-a cerut niciodată lui Duicu să facă intervenții pentru clinică la CJAS;
- discuțiile cu Drăghia se refereau la plata datoriilor firmei pentru a nu avea vreo reclamă negativă pentru incidente de plăți și o imagine negativă la adresa persoanei lui Duicu;
- nu a existat concurență între SC ROMRAD-RMN și Alpha Medical pentru că aveau punctaj diferit;
- nu s-a implicat în activitatea firmei;
- deciziile în SC ROMRAD-RMN se luau de Drăghia și Duicu Ana;
- discuțiile cu Rolea Elisabeta și Feraru Grigorița le-a avut în legătură cu Spitalul Județean de Urgență;
- spitalul se afla în custodia, administrarea Consiliului Județean și cu privire la acesta discuta cu Bădescu și Bușoi;
- nu a făcut nicio intervenție nici la CNAS ori la CJAS pentru SC ROMRAD-RMN;
- problemele legate de ROMRAD-RMN erau rezolvate de Duicu Ana și Drăghia, nu a solicitat lui Rolea Elisabeta nici un folos sau vreun favor (28.07.2015, 22.09.2017 C.A.B.);
- Rolea Elisabeta Zenovia, ca director general – președinte CJAS se ocupă de gestionarea eficientă a FNUAS, de încheierea de contracte cu furnizorii de servicii autorizați, de controlul și monitorizarea derulării contractelor încheiate etc.;
- din 2013 CNAS a impus trimestrializarea creditului de angajament, cu trimiterea valorii de contract pe trimestru;

- în 2013, defalcarea pe domenii de paraclinice a bugetului a fost stabilită de către Comisia Paritară, avizată de Consiliul de administrație al CJAS;
- potrivit contractului cadru și normelor metodologice, valoarea nerealizată se contractează cu ceilalți furnizori;
- nu s-a implicat în activitatea de decontare servicii paraclinice, în scăderea adresabilității unei firme;
- decontarea serviciilor paraclinice se face prin raportările transmise electronic, verificate și semnate de Feraru Grigorița și Drăghia Valentina/Nebancea Marian-Lucian (3.04.2014 – Parchet);
- niciodată, Duicu nu i-a cerut vreun serviciu și nici Rolea nu a pretins vreun favor;
- Duicu era interesat de situația Spitalului județean, de calitatea serviciilor, de asigurarea de medici de familie, de plățile restante ale Consiliului Județean față de Spital;
- informațiile date lui Duicu, erau publice, se regăseau pe site-ul CJAS;
- bugetele furnizorilor de servicii paraclinice au crescut din 2013 și pentru că Ministerul Sănătății a primit în 2013 buget mai mare, s-a pus accentul pe creșterea calității pe sănătate, degrevarea Spitalelor și asigurarea de servicii ambulatorii;
- în 2013 crescând bugetul pentru spitale, a crescut și pentru serviciile paraclinice;
- până în 2013 celelalte județe au primit un buget mult mai mare decât județul Mehedinți, iar în 2013 acest județ a primit buget mai mare decât cel primit în anii anteriori dar nu în comparație cu celelalte județe;
- până la publicarea bugetului, furnizorii de servicii paraclinice se interesau de sumele alocate sau cu privire la plățile restante ale Casei către aceștia ca și Duicu;
- s-au instituit controale tematice, inopinate, operative inclusiv la SC ROMRAD-RMN;
- Feraru Grigorița lucrează cu 20 de furnizori de servicii și nu au existat plângeri cu privire la activitatea acesteia;
- dintre furnizorii de servicii, ROMRAD-RMN este cea care are volumul cel mai mare de activitate, e cea mai performantă;
- nu este posibil să se raporteze consultații fictive, dat fiind programul informatizat și imagistica aparatului;
- Rolea nu a avut relații cu furnizorii, și nu se poate ca cineva să ceară diminuarea punctajului, care se stabilește de o comisie de evaluare (16.07.2015);
- Feraru Grigorița este din 1999 consilier principal la CJAS și se ocupă cu verificarea documentelor justificative pentru decontarea de către furnizorii de servicii paraclinice;
- decontarea serviciilor medicale se face prin aplicația informatică S.I.U.I., sistem care validează raporturile transmise de furnizori și se întocmește decontul cu factura însoțită de biletele de trimitere, borderourile emise de aplicația S.I.U.I. de la furnizor, cu semnătură electronică, apoi se întocmesc documentele de plată;
- niciodată Duicu Ioan-Adrian nu a interferat cu atribuțiile sale de serviciu, nu i-a cerut vreun ajutor, nu a avut vreo solicitare pentru ROMRAD-RMN (03.04.2014 parchet);
- niciun furnizor nu poate fi favorizat, toate operațiunile sunt informatizate;
- Duicu nu a relaționat în niciun mod cu SC ROMRAD-RMN, singura care administrează firma era Drăghia Valentina;
- bugetul CJAS este stabilit de CNAS, Comisia paritară (5-6 membri) stabilește modul de distribuire al bugetului pentru toate serviciile medicale care sunt evaluate după criteriile prestabilite, publice;
- SC ROMRAD-RMN are o dotare superioară, îndeplinește condiții pe care SC Alpha Medical nu le are fiind confruntată cu lipsă de personal, program redus, aparat RMN cu frecvente defecțiuni etc.;
- sumele suplimentare alocate de CNAS pentru CJAS se repartizează după aceleași criterii și evaluări;
- nu avea cum să ajute/defavorizeze vreunul din furnizori, date fiind atribuțiile de serviciu, activitatea informatizată;
- CJAS a avut o bună colaborare cu Nebancea și i-a redactat o cerere ca să nu se mai deplaseze la firmă;

- Feraru nu a avut nicio discuție cu Duicu nici cu referire la SC Alpha Medical nici pe alte subiecte;

- Comisia paritară este independentă de președintele CJAS;

- la documente se depun și listele cu cei programați, avute în vedere la redistribuirea sumelor suplimentare necheltuite de unii furnizori (30.06.2015);

- inculpata Drăghia Valentina a arătat că este administratorul SC ROMRAD-RMN de care s-a ocupat efectiv și până în 2012 când era acționar Duicu Ioan-Adrian;

- se ocupă de relația cu CJAS, cu finanțele publice, cu furnizorii, salariații etc.;

- decontează serviciile paraclinice la CJAS;

- investigațiile se fac prin programare, ele durează de la 20 de minute la mai mult de o oră, zilnic sunt consultate 20-25 de persoane în cele două ture de câte 6 ore;

- secvențele imagistice sunt transferate la medicii specialiști care fac interpretările;

- biletele de trimitere se introduc în S.I.U.I. pentru decontare;

- nu s-au trimis niciodată bilete de trimitere fără consultul pacienților;

- lunar SC ROMRAD-RMN decontează servicii de aproximativ 400.000 lei;

- nu a avut decât relații instituționale cu Rolea Elisabeta, căreia nu i-a făcut nicio solicitare și nu i-a cerut nici un favor;

- lunar trimitea on-line lui Feraru Grigorița raportarea pe serviciile paraclinice și îi preda biletele de trimitere și factura de furnizare servicii (audiere între 1:35 – 2:45 – 3.04.2014 Parchet);

- CJAS trimitea controale, verificând între altele actele și secvențele imagistice;

- au existat situații când mai învoia pentru un timp de la program pe medici fără a se afecta activitatea, se transmiteau secvențele imagistice pe skype și examinările erau transmise pe calculator pentru a intra în fluxul programului informatic;

- exista diferență importantă de punctaj între cele două firme de pe piața serviciilor paraclinice;

- SC ROMRAD-RMN a investit în achiziție importante, pentru aparatură performantă astfel că Duicu se interesa de plata datoriilor la bănci, furnizori, taxe și impozite la stat etc;

- în cazul în care apar nereguli, lipsă de corespondență între ce se transmite și documente reacționează sistemul informatic on-line care le sesizează să se înlăture;

- aparatul RMN are prevăzute date tehnice care preia toate informații despre persoană și investigație peste care este imposibil să se intervină (16.07.2015).

Curtea constată că declarațiile inculpaților se coroborează cu cele ale martorilor, cei mai mulți audiați și la Parchet, astfel încât multe dintre datele ce le cuprind erau cunoscute încă din faza de urmărire penală.

Majoritatea covârșitoare a probelor administrate constituie rezultatul unei activități judiciare concrete care este departe de a confirma susținerile din rechizitoriul cu care procurorul a investit instanța.

Sub toate aspectele – folosirea influenței/autorității, intenția directă a subiectului calificat de a-și atinge scopul, folosul necuvenit pentru sine/altul – Duicu-ROMRAD-RMN, nu sunt în mod cert dovedite de probatoriul invocat de procuror, care se reduce la câteva declarații testimoniale și circa 10 convorbiri interceptate pe mandat de siguranță națională, cu mult înainte ca Parchetul să se sesizeze cu această faptă.

Pe de altă parte, în nicio modalitate probatoriile nu au fost nici combătute, nici completate de procuror astfel încât acestea să fie apte să formeze convingerea deasupra oricărui dubiu că persoana cercetată Duicu Ioan_Adrian și-a folosit influența, cu intenție și a urmărit scopul de a determina funcționari să facă rabat la obligațiile lor de serviciu și să-i procure lui sau SC ROMRAD.-RMN un folos care nu i/li se cuvenea: decontări de bilete de trimitere la un nivel valoric mare, obținere de buget și sume suplimentare într-un procent major, cu ignorarea unor eventuale nereguli în clinică ori defavorizarea firmei concurente.

În situația unor probe aduse în acuzarea inculpatului fără să fie relevante, convingătoare, pentru motivele mai sus evidențiate, Curtea urmează în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. să achite, din lipsă de probe, pe **inculpatul Duicu Ioan Adrian** pentru infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 (faptă descrisă în Capitolul II – f. 122 R).

Regula „in dubio pro reo” corolar la prezumției de nevinovăție are, contextul menționat, deplină aplicabilitate.

*
* *

Prin rechizitoriul nr.321/P/2013, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a dispus trimiterea în judecată a mai multor inculpați între care și pe inculpatul **Duicu Ioan-Adrian**, în stare de arest la sesizarea instanței.

Printre acuzațiile care i se aduc inculpatului sunt și cele privind **folosirea influenței și autorității, de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite de art.13 din Legea nr.78/2000.**

S-au avut în vedere comiterea de către Duicu Ioan-Adrian a două astfel de infracțiuni în urma cărora Rolea Constantin-Sorin a fost numit într-o funcție de inspector vamal în cadrul biroului vamal Porțile de Fier 1 și respectiv Feraru Florin a fost numit într-o funcție de conducere în cadrul unei direcții din subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin.

Aceste infracțiuni sunt descrise în Capitolul II (f. 123-135 R). În cuprinsul acestui segment al rechizitoriului sunt transcrise convorbiri telefonice interceptate la cererea SRI prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în baza mandatului de siguranță națională emis pe numele lui Duicu Ioan-Adrian de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală (f. 124-126 R și 132 R).

Convorbirilor interceptate și redade secvențial din procesele verbale de transcriere, excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară, măsură confirmată de sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție li se adaugă redarea fragmentată a declarațiilor martorilor Moldoveanu Ion (în realitate numele corect al martorului este Moldovan Gabriel Cristian) și Nețoiu Titu (cu referire la beneficiarul folosului necuvenit Rolea Constantin Sorin) și a declarației martorului Gherghhe Constantin (cu referire la beneficiarul folosului necuvenit Feraru Florin).

Procurorul explică faptul că, în astfel de situații ilicite folosul are un caracter necuvenit în sensul că beneficiarul nu e îndreptățit să îl obțină și chiar dacă ar exista o eventuală îndreptățire, el este necuvenit dacă s-a obținut prin încălcarea procedurilor legale ori prin acte de dispoziție discreționare.

Legiuitorul a statuat că nicio persoană nu e îndreptățită să obțină un folos interzis de lege, obținut prin mijloace nelegale ori prin exercitarea discreționară a atribuțiilor funcțiilor publice.

La speță, se arată în rechizitoriu că pentru ca numirile în funcțiile publice de conducere să aibă un caracter cuvenit, trebuie să aibă la bază criteriile de natură exclusiv profesionale, nu subiective ori discreționare sau bazate pe influențe politice în activitatea administrației publice.

I. Se susține că Duicu Ioan-Adrian și-a folosit influența și autoritatea conferite de dubla sa calitate de președinte de Consiliu Județean și de partid - lider PSD Mehedinți pentru ca soțul numitei Rolea Elisabeta-Zenovia – președinta CJAS Mehedinți să fie numit inspector vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier I și apoi șef de birou.

Acesta este un folos necuvenit se spune în rechizitoriu pentru că respectiva mutare temporară la Biroul Vamal Porțile de Fier I a lui Rolea s-a realizat prin influența lui Duicu, care la rândul lui urmărea ca în exercitarea atribuțiilor sale, Rolea Elisabeta-Zenovia să favorizeze ROMRAD-RMN la momentul încheierii contractului cu CJAS.

Se mai afirmă că Duicu a făcut și demersuri pentru a-l înlătura pe Nețoiu Titu de la conducerea Biroului Vamal Porțile de Fier I în considerarea numirii lui Rolea în acest post.

Traiectul profesional al lui Rolea este evidențiat din momentul transferării acestuia din funcția de consilier juridic al comunei Șimian în cea de inspector vamal în cadrul DJAOV – Caraș-Severin, Biroul Vamal Reșița și mutat apoi temporar la FRAOV – Timișoara, Biroul Vamal Porțile de Fier, cu prelungirea delegării până în iunie 2014.

Pentru o scurtă perioadă de timp Nețoiu Titu a fost mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier I după o lună de zile (13.06. – 19.07.2013).

Toate convorbirile telefonice interceptate excluse din probatorii, au fost invocate de procuror ca fiind baza doveditoare a infracțiunii comise de Duicu Ioan-Adrian, pe lângă care a evidențiat cele două declarații ale lui Nețoiu și Moldoveanu Ioan (corect de fapt Moldovan Gabriel Cristian)

Din declarație acestuia din urmă rezultă că Moldovanu Gabriel Cristian (și nu Moldoveanu Ioan) director al DRAOV Timișoara însoțit de Rolea Constantin Sorin, l-a vizitat, într-o vizită de curtoazie, după instalare în funcție, pe Duicu Ioan-Adrian la sediul Consiliului Județean, înainte de a se vedea cu prefectul județului și șeful Biroului Vamal Porțile de Fier I.

Cu acea ocazie, discutând despre personalul din vămi, martorul a spus că este posibil să fi vorbit și de mutarea lui Rolea la Porțile de Fier I și ulterior Duicu să se fi interesat de acesta și telefonic (f. 130 R).

La rândul său, Nețoiu a declarat că după ce Rolea a fost mutat la Biroul Vamal Porțile de Fier I, s-au întezit controalele; era un zvon că Duicu vroia să-l pună șef în locul lui, dar el nu a avut nici un element care să-l determine să creadă că Duicu a avut vreo implicare în prelungirea detașărilor lui Rolea Constantin.

Deși audiat la Parchet, declarațiile lui Duicu Ioan-Adrian nu sunt menționate în rechizitoriu pentru niciuna din faptele pentru care a fost trimis în judecată, deci nici cea cu referire la fapta prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Audiat în instanță, Duicu Ioan-Adrian (22.09.2017) și-a menținut declarațiile de la parchet și le-a completat în susținerea nevinovăției sale.

La cererea procurorului și a inculpatului prin avocat, Curtea a încuviințat audierea martorilor din lucrări, precum și audierea lui Rolea Constantin Sorin, Moldovan Gabriel-Cristian, Nețoiu Titu, Călin Lungu și proba cu înscrisuri.

Din probatoriul administrat au rezultat următoarele:

- Rolea nu a apelat la nimeni pentru mutarea temporară și prelungirea acesteia;
- obișnuia să mai vorbească cu Duicu despre detașarea lui, cu formalitățile pe care presupunea o astfel de situație;

- nu a participat la discuția dintre Moldovan și Duicu (Rolea Constantin -Sorin).

Moldovan Gabriel-Cristian a relatat că mutarea lui Rolea s-a datorat lipsei de personal și nu crede că în discuțiile cu Duicu la prima vizită după instalarea acestuia în funcție de președinte al Consiliului Județean să fi discutat despre Rolea, prelungirea mutării sale și numirea ca șef birou Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Nu este exclus a declarat martorul, ca Duicu ulterior dispozițiilor de prelungire a mutării lui Rolea să se fi interesat de situația acestuia.

Nu și-a amintit ca vreodată Duicu să fi cerut ca Rolea să fie pus în locul lui Nețoiu.

Martorul n-a știut că familia Duicu deține ROMRAD-RMN și nici cu ce se ocupa soția lui Rolea.

Acesta a mai explicat că Porțile de Fier I este un punct vamal aglomerat, cu trafic intens, se practica în mod obișnuit detașări și prelungirile acestora cu acordul inspectorilor vamali.

Din septembrie 2013 Biroul Vamal Porțile de Fier I a trecut sub autoritatea Direcției Generale Craiova și nici martorul nu a mai lucrat la DRAOV Timișoara.

Nețoiu Titu și-a menținut declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări:

- Rolea a lucrat la Biroul Vamal Porțile de Fier I până în 2011 și a revenit în 2013 ca inspector vamal la Porțile de Fier I fiind mutat temporar, cu prelungiri succesive;

- a dat crezare unor zvonuri și apoi datorită și frecvenței unor controale, acțiuni disciplinare, abateri contravenționale în rândul personalului, a avut sentimentul că s-ar urmări înlăturarea acestuia din funcția de șef birou și înlocuirea cu Rolea Constantin Sorin care fusese văzut în compania lui Moldovan Gabriel-Cristian când acesta îl vizitase pe Duicu;

- cât timp a fost detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier II, Nețoiu, Biroul Vamal Porțile de Fier I a fost condus cu delegație de adjunctul său;

- mutarea lui Nețoiu la Biroul Vamal Porțile de Fier II s-a datorat faptului că acest birou nu avea șef, era condus de un inspector vamal cu delegație care după încetarea acesteia nu mai vroia să conducă biroul;

- relația cu Rolea Sorin durează de mult, aceștia au lucrat din 1999 împreună până la disponibilizarea lui Rolea, care este apreciat ca profesionist, cu experiență și vechime în muncă, îndeplinește condițiile pentru îndeplinirea funcției, iar pe de altă parte erau prieteni de familie, iar soția lui Rolea medicul de familie al lui Nețoiu;

- Nețoiu era apreciat la nivelul conducerii locale și județene, se confrunta cu lipsa de personal, transferările, delegările erau frecvente.

Călin Lungu a fost cel care a aflat de la prefectul județului că intenționa să-l schimbe pe Nețoiu întrucât erau probleme, discuții, scandaluri legate de traficul de țigări;

- martorul l-a avertizat pe Nețoiu, dar nu i-a spus și cine urmărea să-l schimbe din postul de la Porțile de Fier I.

În concluziile orale, cu ocazia dezbaterilor, procurorul s-a referit la una dintre cele trei infracțiuni prevăzute de art.13 din Legea nr.782/000 și a cerut condamnarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian pentru cele trei fapte de folosire a influenței și autorității sale. Acestea s-au completat cu concluziile scrise (f. 193) ce conțin referirile făcute de procuror la infracțiunile comise de Rolea Elisabeta și Feraru Grigorița și care reprezintă redarea fidelă a susținerilor din rechizitoriul în sistem copy-paste.

Inculpatul, prin avocat, a apreciat că dacă acesta avea o asemenea autoritate și influență nu a înțeles de ce trebuia pentru a-și impune voința dincolo de limitele legii, să mai dea mită.

În opinia Parchetului, Rolea nu avea de ce să fie vameș, iar Feraru nu era capabil să fie șef serviciu.

În opinia apărării ambele infracțiuni nu se pot regăsi asociate faptelor de dare de mită și a solicitat achitarea în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen.

Inculpatul în ultimul cuvânt a solicitat achitarea susținând și nevinovăția.

Examinând actele și lucrările cauzei, Curtea urmează pentru considerentele ce le va arăta să dispună achitarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian în temeiul art.16 alin.1 lit.b C.pr.pen. pentru fapta prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 vizând folosul necuvenit adus numelui Rolea Constantin Sorin.

În rechizitoriul se reține că inculpatul și-a folosit autoritatea și influența de șef local de partid și a procurat lui Rolea Constantin Sorin un folos necuvenit constând în numirea acestuia ca inspector vamal mutat temporar de la biroul vamal Reșița la Biroul vamal Porțile de Fier I (PF 1) , delegare prelungită până în iunie 2014.

S-a mai susținut că Duicu Ioan-Adrian a făcut demersuri ca Rolea să fie numit șef la biroul Vamal Porțile de Fier I prin înlăturarea lui Nețoiu Titu șef al aceluiași punct de vamă.

Procurorul a apreciat că declarațiile martorilor redată secvențial în rechizitoriul, convorbirile interceptate în baza Legii nr.51/1991 și transcrise și ele fragmentar în actul de sesizare și datele de trafic, enunțate generic fără vreo particularizare la speța de față reprezintă un fundament probator suficient să dovedească că Rolea Constantin Sorin a ocupat postul de inspector vamal exclusiv datorită influenței inculpatului Duicu.

În cauză, deși Duicu a fost audiat la Parchet, procurorul nu face nicio referire la conținutul acesteia în rechizitoriul și nici cu privire la alte probe testimoniale efectuate în faza de urmărire penală care nu rezultă că au fost înlăturate, dar nici nu sunt evaluate într-un fel.

De altfel nicio probă administrată în faza de cercetare judecătorească nu constituie un subiect de analiză pentru procuror care se rezumă strict la conținutul rechizitoriului.

Rechizitoriul însuși este lipsit de o astfel de abordare analitică în ce privește fapta și împrejurările în care aceasta se susține că s-a comis. Descrierea ei se reduce la afirmații constatatoare cu valoare de concluzii exprimate de procuror care face trimitere la convorbirile transcrise în rechizitoriul, dar care prin natura lor nu pot constitui nici măcar probe și cu atât mai puțin oglinda fidelă descriptivă a faptelor.

Potrivit art.13 din Legea nr.78/2000 în cauză se pune problema exercitării influenței și autorității lui Duicu Ioan-Adrian doar ca lider de partid, nu se are în vedere și calitatea sa de președinte al Consiliului Județean pentru că legea nu o prevede.

Folosirea acestei autorități are drept scop obținerea pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Infrațiunea se comite de un subiect activ calificat, cu intenție directă și care urmărește un scop determinat.

Elementul material al laturii obiective constă în folosirea influenței ori a autorității pentru obținere de bani, bunuri, alte foloase necuvenite.

Traducerea termenului de „influență” corespunde aptitudinii, capacității unei astfel de persoane cu funcție de conducere în partid de a avea trecere, de a schimba atitudinea, hotărârea, decizia cuiva tocmai datorită funcției pe care o deține.

Autoritatea la rândul ei semnifică în termenii legii prestigiul, considerația general acceptate ale persoanei cu funcție de conducere în partid.

Ambele nu derivă din calitățile sale personale, care eventual au fost evidențiate prin alegerea în funcția de conducere în partid, ci din poziția deținută.

Infrațiunea se realizează numai printr-o acțiune și are ca urmare o stare de pericol pentru relațiile sociale protegute de lege.

Fără existența unei situații premisă respectiv existența unui partid în cadrul căruia să se exercite funcția de conducere nu se poate vorbi de săvârșirea acestei infrațiuni.

Văzând dubla calitate a lui Duicu Ioan-Adrian, procurorul nu lămurește, atunci când susține că a săvârșit această infrațiune, dacă atunci când a acționat prin influență/autoritate să obțină folosul necuvenit pentru Rolea, a avansat calitatea sa de șef de partid și atunci analiza cu privire la existența infrațiunii este pertinentă, ori s-a avut în vedere calitatea de președinte de Consiliu Județean, calitate care nu este specifică potrivit legii infractorului care comite fapta prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, unde subiectul este calificat – „fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid ...”. În acest mod, prin reglementarea menționată se ocrotesc anumite relații sociale, credibilitatea și încrederea cetățeanului în entitățile politice angajate în procesul de dezvoltare socio-economică a țării.

De aceea, această distincție este necesară în speță, utilă și în lipsa unor elemente care să o lămurească operează principiul in dubio pro reo.

Procurorul afirmă contrar probelor din dosar că Duicu Ioan-Adrian a făcut demersuri în februarie 2013 să-l determine pe Moldoveanu Ioan (nu există acest martor, poate Moldovan Gabriel Cristian – director DRAOV Timișoara), să facă la rândul său demersuri în favoarea lui Rolea Constantin Sorin pentru mutarea și prelungirea acesteia la Biroul Vamal Porțile de Fier I, ca inspector vamal, a încercat numirea lui ca șef al biroului și că datorită influenței inculpatului, Nețoiu Titu a fost mutat temporar la Biroul vamal Porțile de Fier II, de unde a revenit la Biroul Vamal Porțile de Fier I în 19.07.2013.

Din perspectiva procurorului, Rolea Constantin Sorin este doar soțul doamnei Rolea Elisabeta-Zenovia director la CJAS Mehedintii.

În pofida acestei abordări, din probele dosarului rezultă că Rolea Constantin Sorin este funcționar vamal de peste 20 de ani, nu a fost numit într-o funcție publică și nici de conducere la momentul în care s-au emis acuzații împotriva soției sale pentru fapte penale presupus săvârșite de aceasta.

Rolea Constantin Sorin s-a bucurat din partea autorităților vamale, a șefului Biroului Vamal Porțile de Fier I – Nețoiu Titu de apreciere pentru profesionalismul său, experiența, vechimea în munca de lucrător vamal.

Cel care a hotărât detașarea lui Rolea și prelungirea acestei mutări temporare a fost șeful ANAF de la București și nu directorul Moldovan.

Și martorii Nețoiu și Moldovan în declarațiile lor au afirmat că se confruntă în zonă cu lipsă de personal, că este un flux de trecere în creștere, că erau frecvente detașările pentru rezolvarea de situații punctuale și că niciunul nu a simțit vreo presiune, influență în activitatea de manageriere a personalului în punctele de vamă, inclusiv cu privire la Rolea din partea lui Duicu Ioan-Adrian.

Nețoiu Titu a declarat că n-a avut niciun element care să-i confirme că Duicu ar fi fost artizanul mutării sale la Biroul Vamal Porțile de Fier II.

De altfel, în locul său la Biroul Vamal Porțile de Fier I nu a fost numit altcineva, nici Rolea, ci adjunctul său a fost delegat să conducă Biroul Vamal Porțile de Fier I. În ceea ce privește Biroul

Vamal Porțile de Fier II, acesta nu mai avea nicio conducere titulară sau delegată, întrucât inspectorului vamal delegat în funcția de conducere al acelui birou, i se terminase delegarea, și fiind și lipsit de experiență refuzase un nou mandat, ceea ce presupunea găsirea urgentă a unei soluții.

De altfel în perioada de o lună cât Nețoiu a fost în concediu de odihnă, în concediu medical dat de dr. Rolea Elisabeta-Zenovia medic și prietenă de familie și la Biroul Vamal Porțile de Fier II a luat urgente măsuri organizatorice. Tot din declarația acestuia care este în concordanță cu cea a martorului Călin Lungu rezultă că zvonul că era vizat să fie mutat de la Biroul Vamal Porțile de Fier I, alimentat de întâlnirea dintre Duicu și Moldovan însoțit de Rolea, venea ca urmare a intenției prefectului județului, nemulțumit de discuțiile legate de traficul de țigări, de abaterile disciplinare și contravenționale a personalului vamal aflat în subordinea, de a-i găsi un înlocuitor. Din zvonistica locală, Nețoiu a aflat că un fost coleg de frontieră era interesat să revină în rândul sistemului vamal.

Atitudinea lui Nețoiu în raport de abordarea procurorului apare paradoxală câtă vreme pe de o parte invoca lipsa de personal și cerea prelungirea detașării unor inspectori vamali, între care și a lui Rolea, iar pe de altă parte dă ascultare unor zvonuri de stradă că Duicu l-ar înlocui din funcție, în condițiile în care tot Nețoiu spune că era respectat și apreciat de acesta și de celelalte autorități vamale.

În același context, din probe rezultă că la momentul emiterii Ordinului din 13.06.2013 al ANAF privind mutarea temporară a lui Nețoiu, singura persoană despre care se afirmă în dosar că fusese contactat de Duicu pentru primirea, mutarea și prelungirea mutării lui Rolea, Moldovan Gabriel-Cristian (și nu Moldoveanu Ioan, cum greșit se reține de procuror în rechizitoriu și concluziile orale) era deja detașat la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Este relevant în cauză că rezultă din proba cu înscrisuri și depozițiile testimoniale de asemenea următoarele:

- Duicu nu-l cunoștea pe Moldovan la momentul când el dispusese cu privire la mutarea lui Rolea în condițiile procedurii care se finaliza cu hotărârea ANAF (a se vedea Ordinul din 18.02.2013 privind transferul lui Rolea și mutarea acestuia începând din 27.02.2013, conform Ordinului din 25.02.2013);

- nu rezultă din probatoriu că Moldovan l-a vizitat pe președintele PSD Orșova și nici că a fost la sediul partidului să se întâlnească cu Duicu;

- Moldoveanu, potrivit declarației sale, necombătute de procuror, înaintea unor întâlniri cu prefectul județului (sediul în aceeași clădire cu Consiliul județean) și cu Nețoiu Titu – șef de birou vamal Porțile de Fier I, a făcut o vizită de curtoazie după investitura cu funcția de președinte al Consiliului Județean, lui Duicu Ioan-Adrian, unde printre altele s-a discutat despre lipsa de personal, context în care, a afirmat martorul, s-ar fi putut ca Duicu să-i vorbească de Rolea, dar nici atunci, nici ulterior nu i-a cerut să-l numească pe Rolea șef în locul lui Nețoiu.

Duicu, în oricare din calitățile sale de autoritate, nu avea cum să facă demersuri pentru numirea lui Rolea ca inspector vamal întrucât acesta fusese în exercițiul funcției până în 2011 și revenise în sistem la 15.02.2013.

Pe de altă parte la acel moment, Duicu nu-l cunoștea pe Moldovan, iar când s-au întâlnit la sediul Consiliului Județean, Moldovan dispusese deja mutarea temporară a lui Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier I prelungită apoi din lipsa de personal la acest punct de vamă, inclusiv la cererile scrise ale lui Nețoiu Titu până la 30.06.2014, inclusiv de cel care i-a urmat la conducerea DRAOV.

În măsura în care președintele Consiliului Județean (și nu președintele PSD - Mehedinți) Duicu Ioan-Adrian l-a abordat pe Moldovan cu referire la Rolea Constantin Sorin, cuvintele de apreciere la adresa lui Rolea, eventuala recomandare călduroasă nu putea decât, post factum, să-i confirme lui Moldovan că măsurile luate în privința acestui lucrător vamal fuseseră bune, constructive, de apreciat.

Mutarea lui Rolea s-a făcut cu acordul acestuia la fel și prelungirea delegației, în condițiile înc are nu exista nici un avantaj ca salarizare fiind la un punct de frontieră sau altul, iar apropierea de casă a locului de muncă reprezenta un beneficiu atât pentru instituție, cât și pentru el, dar în niciun caz o asemenea consecință nu poate fi asimilată unui „folos necuvenit”.

Probele atestă, aflate încă din faza de urmărire penală la dosar, că Rolea Constantin-Sorin era un profesionist apreciat, cu experiență, care în urma concursului de ocupare a postului funcționează și în continuare la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Or, în aceste condiții, parcursul real profesional al lui Rolea, fundamentat pe probe devine și este confirmat ca real și necombătut de procuror cu vreun probatoriu care să aibă credibilitate.

Afirmații care au natura unor constatări ce izvorăsc, eventual, din niște convorbiri telefonice interceptate ce nu reprezintă probe sau mijloace de probă menite să concure la aflarea adevărului, nu pot constitui argumente că traiectul profesional al lui Rolea din 15.02.2013 la 25.02.2013 și mai departe este un folos necuvenit.

Este greu de acceptat că au operat considerente subiective și discreționare (despre care procurorul nu pomenește nimic în rechizitoriu) bazate pe „ingerința factorului politic” în activitatea administrației publice, când, cu titlu de exemplu, Rolea Constantin Sorin, deja inspector vamal din 15.02.2013, lucru pe care Duicu nu-l știa, la 22.02.2013 când avea actele de mutare în fața sa, Rolea îi explica lui Duicu „ce înseamnă funcție de execuție” (!)

Nu în ultimul rând, procurorul vorbește de un folos și nu-l califică nicicum, adică nici că ar fi „necuvenit” cum cere legea pentru ca fapta să existe, în schimb avansează teorii care rămân la acest nivel fără aplicabilitate în speță, în raport de probe, martori, înscrisuri și nu în ultimul rând al laturii subiective, a participăției subiective a inculpatului care nu a avut reprezentarea că oarecari aprecieri cu privire la o persoană pot căpăta o conotație ilicită, sancționabilă penal.

În mod clar percepția lui Duicu Ioan-Adrian în mediul conjunctural presupus penal nu este avut în vedere ca șef al PSD – Mehedintzi, nici de Rolea, cu care se afla într-o relație de amicitie, nici de Moldovan care nu l-a vizitat la investitura sa de lider de partid, ci în calitate de președinte al Consiliului Județean și nici de Nețoiu Titu care se raportează în declarațiile sale doar la autoritățile administrative.

Dând curs tezelor teoretice din rechizitoriu fără o abordare practică, punctuală în funcție de probele din dosar, Curtea reține următoarele, având în vedere dovezile cauzei:

- caracterul necuvenit al folosului, spune procurorul, presupune că beneficiarul să nu fie îndreptățit la obținerea acestuia;

- în speță Rolea Constantin Sorin este numit la 15.02.2013 în funcția de inspector vamal și revine în sistemul vamal unde lucrase din 1999 până în 2011, înainte ca Duicu să aibă cunoștință de acest episod profesional al lui Rolea sau vreă intervenție în orice calitate de prieteni, de șef de partid sau șef al administrației județene. În opinia Curții nicio probă nu combate pe cele identificate și de procuror și care atestă ca Rolea era absolut îndreptățit să fie numit în această funcție;

- caracterul necuvenit al folosului, spune procurorul, presupune că acesta, chiar dacă ar exista o îndreptățire, să fi fost obținut prin încălcarea procedurilor legale ori prin acte de dispoziție discreționare;

- în speță, Rolea Constantin Sorin, asemenea altor vameși colegi, a fost mutat temporar, conform actelor de la dosar, cu respectarea tuturor formalităților cerute de lege, (adresele emise de Nețoiu Titu pentru solicitare de personal, de prelungire a delegațiilor, între care și a lui Rolea, de Moldovan Gabriel-Cristian – director al DRAOV –Timișoara, de hotărârile ANAF, cu acordul persoanelor mutate temporar, inclusiv al lui Rolea Constantin Sorin).

Nu este suficient, ca organul judiciar să afirme că „s-a încălcat procedura legală” prin obținerea folosului necuvenit (numire, mutare, prelungire în cazul lui Rolea) fără să-și arate care anume proceduri sau norme legale au fost încălcate, mai ales că probele sunt la dosar de la începerea urmăririi penale.

Deși se afirmă existența unor acte discreționare, procurorul nu face trimitere la niciun astfel de act și la persoana de la care provine.

În aceste condiții este dificil ca inculpatul să-și facă apărarea câtă vreme nu rezultă din dosar care sunt acele acte care eventual îl incriminează.

Când Moldovan l-a cunoscut pe președintele Consiliului Județean, documentația legală privind parcursul profesional al lui Rolea era deja în procedurile prevăzute de lege, astfel că din perspectiva acestuia nu se identifică nici mijloace, nici dispoziții nelegale, discreționare.

Raportat la datele din dosar, sentința penală nr.336/2.03.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție vine să confirme faptul că în cazul în care beneficiarul Rolea este îndreptățit să obțină

folosul – numire, mutare, prelungire, mutare pentru considerentele deja arătate, nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000.-

Pe de altă parte, atât doctrina cât și practica au statuat că „demersurile, rugămintele, insistențele, recomandările nu se pedepsesc de legea penală, chiar dacă ar avea ca rezultat determinarea funcționarului să facă un act nedrept și să încalce, din slăbiciune, îndatoririle funcției sale” (curs univ. 2014 – Alex. Boroi).

Lipsa unei evaluări, a unei analize a elementelor materiale, ale laturii obiective, a laturii subiective ca elemente constitutive ale infracțiunii prev. de art.13 din Legea nr.78/2000, a urmăririi imediate și a legăturii de cauzalitate între urmare și pericolul social în condițiile în care probatoriul existent în dosarul de urmărire penală permitea clarificarea tuturor aspectelor aparent incerte, împrejurările concrete în care cu vinovăție sau nu inculpatul a fost presupus vinovat de săvârșirea infracțiunii, sunt esențiale în soluționarea cauzei.

Curtea apreciază, în contextul materialului probator existent că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, că nu s-a realizat un raport de cauzalitate între presupusa activitate infracțională a lui Duicu și urmarea acesteia, un rezultat socialmente periculos.

Numirea lui Rolea și mutarea lui la Biroul Vamal Porțile de Fier I ca inspector vamal nu a constituit decât complinirea lipsei de personal, el nu a fost numit în locul altuia, dovadă că prelungirea mutării s-a făcut până s-a titularizat, prin concurs pe post.

Pe de altă parte nu se poate vorbi de o încălcare a relațiilor de serviciu pe parcursul instituțional – birou vamal Porțile de Fier I, DRAOV – Timișoara, ANAF București, care definesc subiectul pasiv specific pentru că lipsește ilicitul ca element definitoriu al faptei.

Sub aspectul laturii subiective nu s-au identificat probatorii care să contureze atitudinea ilicită a inculpatului care, în cazul în care a abordat subiectul Rolea în discuția cu Moldovan, s-a limitat la „vorbe frumoase” intervenite ulterior mutării, ca o confirmare a calităților umane, personale, profesionale ale unui inspector vamal apreciat în forurile instituțiilor respective.

Chiar probele administrate în faza de urmărire penală – demonstrează – cu și fără eventualele „vorbe frumoase” ale lui Duicu, că Rolea pentru toate motivele arătate deja, era unul dintre inspectorii vamali solicitați, pe baza acordului sau să funcționeze la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Nu în ultimul rând este evidentă o dublă abordare de către procuror a aceleiași acțiuni considerate ilicite puse în sarcina inculpatului, care în funcție de infracțiunea descrisă se definește ca folosirea de influență și autoritate prin actul de conduită ilicită - element material al laturii obiective al acestei infracțiuni, sau ca dare de mită care se materializează într-una din variantele alternative – promisiune, oferire, dare.

Din coroborarea tuturor acestor considerații Curtea urmează în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.b C.pr.pen. să achite pe inculpatul **Duicu Ioan-Adrian** pentru infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 (folosirea influenței sau a autorității de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid în favoarea lui Rolea Constantin-Sorin) – (fapta din Capitolul II – f. 134-135 R).

*
* *
*

II. Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr.321/P/2013 acuzat fiind și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 de folosire a influenței și autorității sale de președintele PSD – Mehedinți în scopul obținerii pentru Feraru Florin de foloase necuvenite constând în numirea acestuia într-o funcție de conducere a unui serviciu în cadrul Direcției de Impozite și Taxe aflată în subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin.

În rechizitoriu se reține că Duicu Ioan-Adrian a început demersurile pentru a determina numirea lui Feraru Florin într-o funcție de conducere utilizându-și influența și autoritatea deținută prin funcție în contextul în care ROMRAD-RMN SRL urma să încheie un contract de prestări servicii medicale pe anul 2013 cu CJAS unde Feraru Grigorița își exercita atribuțiile de serviciu.

Duicu Ioan-Adrian a reușit să-l determine pe Gherghe Constantin – primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin să îl numească pe Feraru Florin într-o funcție publică de conducere în aparatul tehnic al primăriei se susține în rechizitoriu.

Se afirmă de asemenea că urmare a demersurilor lui Duicu, prin dispoziția nr.171/23.01.2013, primarul Gherghe Constantin l-a numit pe Feraru temporar șef Serviciu Asistență Contribuabili, soluționare contestații și petiții pe o perioadă de 6 luni cu o creștere salarială corespunzătoare funcției.

Feraru Florin din 2.12.2013, tot din dispoziția primarului (nr. 3413/2013) fusese desemnat să coordoneze activitatea aceluiași serviciu.

În rechizitoriu se afirmă că Duicu a început demersurile în aprilie 2013, la data când (12.04.2013) întâi a discutat telefonic cu soția lui Feraru, despre evaluarea societății medicale Alpha Medical SRL societate concurentă celei controlate de Duicu, în vederea încheierii contractului de furnizare servicii medicale paraclinice (RMN) cu CJAS Mehedinți, și apoi cu Gherghe Constantin.

Procurorul concluzionează în sensul ca Duicu a urmărit să o recompenseze pe Feraru Grigorița pentru felul în care își îndeplinea atribuțiile de serviciu și a făcut demersuri pentru promovarea soțului ei Feraru Florin.

În susținerea acestor acuzații aduse inculpatului Duicu Ioan-Adrian de a fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 se redă în rechizitoriu un fragment din declarația martorului **Gherghe Constantin** (f. 133 R) din care se rețin următoarele:

- în aprilie 2013 într-o convorbire telefonică cu președintele Consiliului Județean Duicu Ioan-Adrian, martorul afirmă că Duicu i-a cerut să-l pună șef pe Feraru Florin la Serviciul Persoane fizice întrucât avea o obligație față de acesta și posibil și față de soția acestuia (nu-și amintește sigur martorul);

- în urma discuției cu Mateescu Marilena, directorul Direcției de Taxe și Impozite, Gherghe Constantin, și cu acordul directoarei prin dispoziția nr.171/23.01.2014 l-a numit pe Feraru Florin șef Serviciu asistență contribuabili martorul a purtat discuții chiar cu Feraru Florin căruia i-a spus că și Duicu a insistat să-l pună șef.

Descrierea faptei se reduce la reiterarea unor fraze care au același conținut, respectiv cărora li se alătură două convorbiri telefonice înregistrate de SRI în baza mandatului de siguranță națională, excluse la 28.11.2014 din probatoriul de judecătorul de cameră preliminară și declarația unui singur martor, redată secvențial și din care rezultă că aceasta a fost consemnată după luarea, audierea sau lecturarea transcriptului unei convorbiri telefonice dintre Duicu și Gherghe.

În rechizitoriu nu se face nicio referire la audierea inculpatului cu privire la această faptă, la eventualele probe pe care acestea le-ar fi administrat în faza urmăririi penale ori cu referire la alte dovezi.

Aceeași succintă descriere a situației de fapt, prin rechizitoriu, unde procurorul stabilește încadrarea juridică a infracțiunii de dare de mită și a infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, reținute în sarcina inculpatului.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost audiat în instanță la 30.07.2014 (f. 20 – vol. 1 C.A.B.), 28.08.2015 (f. 165 – vol. 7 C.A.B.) și la 22.09.2017 (f. 139 – vol. 20 C.A,B), și-a menținut declarațiile date în faza de urmărire penală din 3.04.2014 (f. 21 – vol. 2 dup), 12.06.2014 (f. 10 – vol. 2 dup) și 13.06.2014 (f. 15 – vol. 2 după) cu privire la care procurorul nu a făcut nicio referire.

Din declarațiile inculpatului Duicu se rețin următoarele:

- nu a intervenit cu vreo rugămintă la Moldovanu să-l numească inspector de vamă pe Rolea, iar pe primarul Gherghe l-a rugat să-l primească în audiență pe Feraru Florin;

- Rolea Sorin a lucrat 20 de ani în vamă, după restructurare a figurat într-un registru de rezervă și s-a reangajat în sistem;

- inculpatul nu a avut nicio legătură nici cu angajarea, nici cu transferul, nici cu prelungirea detașării lui Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier I;

- în vara anului 2013, Rolea Sorin l-a însoțit pe Moldovan de la Timișoara DRAOV într-o vizită de curtoazie, pentru a se cunoaște cu Duicu, întâlnire în cursul căruia nu a avut nicio intervenție cu privire la Rolea Sorin;

- discuția a durat vreo 10 minute, la acel moment Rolea era deja angajat la Timișoara și detașat la Porțile de Fier I;

- odată cu reangajarea lui Sorin au mai fost reangajate alte două persoane care fuseseră anterior disponibilizate;

- nu și-a pus problema Rolea să ajungă șef la punctul vamal, iar cu privire la Nețoiu Titu, inculpatul avea cunoștință despre niște afaceri dubioase în vamă;
- Duicu nu a avut nici un amestec în detașarea lui Nețoiu;
- Feraru Florin urma să fie promovată șef la unul din serviciile ce se înființau în cadrul Direcției de Taxe și Impozite și i-a adus la cunoștință lui Duicu că urma să fie șef la alt serviciu decât își dorea el și în urma unei discuții cu primarul, lui Duicu i s-a spus că Feraru o să fie șef la Serviciul la care se decisese deja;

- nu a avut inculpatul nicio obligație față de vreunul din soții Feraru;
- Florin Feraru l-a abortat pe Duicu după o ședință de partid și i-a spus că este numit șeful unui serviciu nou înființat, dar el dorește să funcționeze în serviciul anterior; dintr-o discuție cu primarul Gherghe a aflat că Feraru rămâne unde a fost mutat și i-a spus acestuia: „Asta e”.

În dovedirea acuzațiilor, procurorul a solicitat audierea martorilor Nețoiu Titu (f. 125-127 – vol. 6 dup), Moldoveanu Ioan (f. 81-82 – vol. 6 dup), Rolea Constantin Sorin (f. 77-80 – vol. 6 dup), Gherghe Constantin (f. 136-138 – vol. 6 dup), Feraru Florin (f. 133-135 – vol. 6 dup), proba cu înscrisuri: Ordinele nr. 322/15.02.2013 ANV (f. 85 – vol. 6 dup), nr. 355/25.02.2013 ANV (f. 86-87 – vol. 6 dup), nr. 1769/13.06.2013 ANV (f. 105 – vol. 6 dup), nr. 1826 din 28.06.2013 ANV (f. 89 – vol. 6 dup), nr. 2267/30.07.2013 ANV (f. 87 – vol. 6 dup), decizia nr. 3151/1.10.2013 (f. 101 – vol. 6 dup), decizia nr. 6/6.01.2014 (f. 102 – vol. 6 dup) și convorbiri telefonice perioada februarie – iulie 2013, date de trafic vol. 13 + CD și înscrisuri, dispoziția nr. 171/23.01.2014 (f. 1-2 – vol. 6 dup), dispoziția nr. 3413/2.12.2013 (f. 5 – vol. 6 dup).

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea martorilor din lucrări și proba cu înscrisuri.

Instanța a încuviințat probatoriile solicitate și a procedat la audierea martorilor:

Martorul **Feraru Florin**, la instanță ca și la Parchet a declarat că lucrează din 1999 în Direcția de Taxe și Impozite Primăria Drobeta Tr.-Severin, din 2006 este inspector principal și a funcționat în Serviciul de persoane fizice și juridice din DITL Drobeta Turnu-Severin;

- și-a desăvârșit pregătirea profesională printr-un masterat, a urmat cursuri postuniversitare;
- la momentul când s-a reorganizat DITL în trei servicii specializate și pentru unul din ele era avut și martorul în vedere pentru funcția de șef serviciu, Feraru Florin a apreciat că față de activitatea sa de peste 20 de ani în direcție, cu pregătirea sa profesională, cu vechimea cea mai mare în funcție, în direcție, cu atribuțiile de serviciu de la acel moment – coordona din decembrie 2013 serviciul în care funcționa, era îndrituit să aibă o opțiune pentru vreunul din servicii;

- martorul era apreciat profesional de către directorul Mateescu Marilena, de către primar la care a făcut mai multe încercări nereușite de a avea o audiență pentru a-și exprima dorința sa profesională;

- după o ședință de partid a PSD, într-un cerc restrâns de lideri și câțiva cetățeni, de față fiind și martorii Văleu Romulus și Stăncioiu Stelian, stând de vorbă la o cafea, martorul a întrebat dacă cineva îl poate ajuta să intre în audiență la primar să-și rezolve o problemă profesională, întrebare la care Duicu Ioan-Adrian i-a răspuns să-l caute a doua zi;

- în urma discuțiilor cu primarul și cu directorul Mateescu, martorul a rămas să fie numit temporar șef la Serviciul Asistență Contribuabili, apreciindu-se că este în măsură și calificat pentru această funcție pentru care nu avea contracandidat, întrucât pentru fiecare serviciu se stabilise deja cine avea să le conducă temporar;

- nu exista nicio diferență de grad sau salariu între cele trei funcții de conducere;
- în urma concursului din 2015, martorul s-a titularizat pe acest post;
- soția sa, Feraru Grigorița nu a avut nicio contribuție la promovarea sa, atribuțiile sale de serviciu nu o presupunea ca factor de decizie, iar martorul nu știa dacă Duicu a cunoscut-o și în ce împrejurări.

Martorul **Gherghe Constantin** și-a menținut, în mare parte declarația de la Parchet și a făcut următoarele precizări și completări:

- s-a luat decizia înființării a trei servicii în cadrul Direcției DITL Drobeta Turnu-Severin conduse de Mateescu Marinela care a avut o decizie în numirea temporară a șefilor acestor servicii, respectată de primar pentru că aceasta cunoștea oamenii și performanțele lor profesionale;

- până la organizarea concursului pentru titularizare pe funcție pentru a le ocupa erau suficiente: o cerere, referat din partea DITL, îndeplinirea condițiilor pentru ocuparea postului;

- primarului în diferite ocazii sau situații i se dau sugestii, i se fac recomandări, dar acesta nu a luat nicio decizie fără să verifice îndeplinirea de condiții, calitățile care-l susțineau pe candidat pentru funcție și numirile le făcea numai în urma consultării cu directorul Mateescu;

- Feraru Florin îndeplinea toate condițiile pentru postul de conducere și indiferent de opțiunea acestuia și recomandarea cuiva, s-a apreciat că putea fi performant la conducerea serviciului hotărât la primărie și pentru care s-a și titularizat mai târziu prin concurs;

- martorul se cunoaște cu Duicu Ioan-Adrian din 1995, și din 2012 au relații instituționale, ambii lideri de partid – PNL și Duicu la PSD;

- Duicu i-a spus martorului că Feraru ar vrea să fie numit în funcția de conducere în Serviciul în care lucra deja, numire care a avut loc la Serviciul stabilit de Mateescu la 5-6 luni de la această discuție telefonică și care s-a circumscris, în opinia purtătorului, situației frecvente în care primea sugestii, recomandări.

Martorul **Vâlcu Romulus**, viceprimar, lider PDL, a fost de față când Feraru a reușit să aibă audiența la primar care avea o relație mai restrictivă cu angajații Primăriei, când i s-a spus categoric că va fi numit în funcția de șef serviciu unde s-a stabilit și nu avea niciun contracandidat, discuție în care Feraru nu a pomenit numele lui Duicu, și a fost asigurat că este apreciat și se va descurca în noua sa postură, cu tot ajutorul conducerii Primăriei;

- martorul a declarat că nu știe să fi existat vreodată relații de amicitie dintre Duicu și Gherghe;

- s-a mai precizat de către martor că Feraru a abordat pe toată lumea, inclusiv pe acesta pentru a putea avea o discuție cu primarul legat de Serviciul unde urma să fie numit și pentru faptul că primarul nu discuta decât cu directorii de departamente și cu mare greutate accepta să primească cu ceilalți angajați ai Primăriei.

Stănicioiu Stelian, primar al comunei Jiana (2012 - 2014) și lider PSD, prin declarația sa de martor a confirmat susținerile lui Feraru Florin și Duicu Ioan-Adrian;

- după ședințele de partid, obișnuiau să mai stea de vorbă și cu diverși cetățeni care apelau pentru sprijin, sfaturi, Duicu fiind cunoscut ca o persoană care era disponibilă să ajute în caz de nevoie;

- Feraru a spus celor prezenți că nu reușea să intre în audiență la primar să-și rezolve o problemă personală, la care Duicu i-a replicat să-l contacteze a doua zi să-i spună dacă poate să-l ajute;

- martorul nu a aflat despre ce era vorba și dacă Feraru s-a văzut cu primarul și și-a rezolvat problema;

- la rândul său ceruse ajutor lui Duicu pentru repararea drumului județean care străbătea comuna, iar alții îi ceruseră sprijinul să procure un medicament sau să găsească un loc de muncă.

După administrarea probatoriilor și față de precizările inculpaților, prin avocați, că nu mai sunt alte cereri de formulat, Curtea a declarat conform art. 388 C.pr.pen. deschise dezbaterile în fond:

Procurorul a cerut condamnarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian pentru trei infracțiuni prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 și s-a referit succint la fapta legată de societatea ROMRAD-RMN în raport de care și-a exercitat influența cu ajutorul lui Drăghia Valentina.

În concluziile scrise nu a făcut nicio referire la cele trei fapte prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 apreciind că ceea ce s-a concluzionat în ceea ce o privește pe coaculpa Rolea Elisabeta-Zenovia la punctele respective din concluziile scrise sunt valabile și în ceea ce privesc infracțiunile de folosire a influenței și autorității unui lider de partid pentru obținerea unui folos necuvenit pentru sine sau altul.

Inculpatul, prin avocat, a făcut o descriere a faptelor pentru care Duicu a fost trimis în judecată, inclusiv cu privire la presupusul folos necuvenit pentru Feraru Florin. S-a arătat că martorii au clarificat împrejurările în care, rugat de Feraru, Duicu l-a contactat pe Gherghe să-l primească în audiență, că vrea să funcționeze ca șef la serviciul unde a lucrat până la momentul schimbării organigramei. S-a subliniat că Feraru era apreciat pentru profesionalismul său, își merita postul și chiar dra normal faptul că dorea să se țină cont și de opțiunea sa. Duicu nu a avut nici un scop de a-i aduce lui Feraru un folos necuvenit, a acționat în ideea posibilității ca acesta să-și

exprime într-o audiență primarului, reticent a se întâlni cu angajații, doleanța cu privire la o problemă personală.

În opinia apărării, nu este vorba de un folos necuvenit, câtă vreme Feraru era apreciat, bine pregătit profesional, cu experiență și vechime în muncă și se hotărâse deja, la nivelul conducerii Primăriei să fie numit într-o funcție de conducere.

Nu rezultă de ce Duicu a făcut un demers considerat injust, și nici de ce numirea ca șef de secție la cea dorită de Feraru ar fi reprezentat un folos necuvenit.

S-a arătat că nu rezultă care este rezultatul material în urma acțiunii lui Duicu, dacă acesta este consecința acțiunii sale, și care este raportul de cauzalitate între acțiune și urmare.

Pe de altă parte, se susține de apărare, nu sunt îndeplinite trei condiții din norme de incriminare – rezultatul socialmente periculos, legătura de cauzalitate și subiectul pasiv al infracțiunii – titular al valorii sociale ce constituie obiectul juridic al infracțiunii – Direcția de Taxe și Impozite din cadrul Primăriei Drobeta Turnu-Severin.

În opinia Parchetului, funcția de șef la Serviciul Asistență Contribuabili îndeplinită de Feraru la eventuala influență a autorității lui Duicu față de primarul Gherghe, reprezintă rezultatul socialmente periculos, în condițiile în care acesta era pregătit profesional și apreciat de conducere.

Martorii au arătat condițiile în care Duicu a aflat de problema serviciului unde să fie numit șef Feraru și de asemenea că rezultatul discuției Duicu – Gherghe nu s-a configurat în nimic, decizia cu privire la Feraru fiind luată deja în forul conducerii Primăriei astfel că și din acest punct de vedere nu se realizează raportul de cauzalitate dintre acțiune și urmare.

Duicu s-a adresat lui Gherghe, dar decizia a aparținut directorului Mateescu ca titular al valorilor sociale protegute de lege (relațiile de serviciu din DTIL – Primăria Drobeta Turnu-Severin) și care în această ecuație juridică constituie subiectul pasiv special.

Gherghe nu a perceput contactarea de către Duicu ca o exercitare de influență sau autoritate, întrucât, deja se hotărâseră numirile temporare de șefi de secție, iar pe de altă parte această discuție s-a înscris în frecvențele situației când primarul primea solicitări, recomandări, sugestii etc.

Pe de altă parte, și Gherghe și Duicu erau lideri de partid, numai că la partide diferite (PD, PSD) astfel că, s-a apreciat de apărare, este greu de dovedit și acceptat că într-o astfel de conjunctură politică adversă, influența ori autoritatea lui Duicu ar fi avut vreo eficiență, ceea ce altfel s-a și văzut.

Discuția dintre cei doi nu a indus nicio modificare față de ceea ce se hotărâse cu mult înainte acesteia.

S-a cerut achitarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian pentru obținerea unui folos necuvenit pentru Feraru Florin prin presupusa folosire a influenței și autorității acestuia de lider de partid.

Inculpatul a declarat că este nevinovat și a solicitat să fie achitat.

Examinând actele și lucrările dosarului administrate legal în ambele faze procesuale ale cauzei, Curtea urmează a constata următoarele:

Procurorul susține că **inculpatul Duicu Ioan-Adrian** a contribuit exclusiv la numirea lui Feraru Florin în funcția de conducere a unui serviciu din cadrul Direcției de Taxe și Impozite - Primăria Drobeta Turnu-Severin, exercitându-și influența și autoritatea funcției sale de președinte al Consiliului Județean și de lider de partid față de primarul Gherghe Constantin și în acest mod Feraru a primit un folos necuvenit – funcția de conducere, cu o salarizare mai mare în detrimentul contracandidatului său.

Această acuzație se sprijină pe declarația martorului Gherghe Constantin, redată secvențial în rechizitoriu și pe două convorbiri telefonice interceptate de SRI excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară la 28.-11.2014 pentru motivele deja arătate în preambulul hotărârii.

În cauză au fost audiați inculpații Feraru Grigorița, Duicu Ioan-Adrian, martorii Feraru Florin, Gherghe Constantin, Vâlcu Romulus, Stăncioiu Stelian; despre declarațiile acestora procurorul nu amintește și nu face nicio analiză, evaluare a probatoriului desăvârșit în condiții de contradictorialitate și publicitate în instanță.

Generic, procurorul a invocat datele de trafic, indicându-se volumul 13 al dosarului de urmărire penală – nr.321/P/2013, care are peste 400 de pagini și vizează pe toți inculpații, pe perioade considerabile de timp.

Nu s-a făcut nicio precizare cu privire la date de identificare – respectiv perioada, frecvența, aspectul ce trebuie dovedit, numerele de pagină la care sunt îndosariate, pe cine privește etc.

În acest context, doar invocarea datelor de trafic între alte probe fără să se precizeze ce corelare există între acestea, nu reprezintă o solicitare fundamentată ca probatoriu și nici nu-și susține utilitatea, pertinența ori eficiența.

Mărturia lui Gherghe Constantin, completată și cu precizările făcute în instanță nu converg spre varianta susținută de procuror.

În prezența a mai multor martori, prin februarie – martie 2013 Feraru i-a abordat dacă cineva dintre cei prezenți, între care se afla și Duicu, îl puteau ajuta să intre în audiență la primar pentru o problemă personală.

Tot din probatorii rezultă că această rugămintă a fost formulată în contextul în care era știut că primarul nu discuta decât cu șefii de departamente, nu și cu angajații Primăriei (martor Vâlcu Romulus - viceprimar), ceea ce justifica într-un fel în concepția sa sprijinul cuiva, cu un statut superior celui de simplu angajat, pentru a accede, pur și simplu, la o audiență.

Încă din faza de urmărire penală rezultă că Duicu, cunoscut ca o persoană care avea disponibilitate să-și ajute semenii (în cauză se dau și câteva exemple în acest sens) fie că erau probleme personale sau instituționale (martorii Vâlcu și Stăncioiu, Feraru Florin etc) i-a spus lui Feraru să-l contacteze a doua zi, să vadă dacă îl poate ajuta cu ceva. Aceste afirmații au fost făcute în prezența martorilor, iar ulterior, i-a spus lui Feraru că „o să fie șef de serviciu acolo unde hotărăște primarul”.

Martorul Gherghe, în altă ordine de idei, a aflat unde lucrează soția lui Feraru, după ce s-a declanșat procedura judiciară împotriva lui Duicu.

Cei doi (Gherghe și Duicu) se cunosc din 1995 și au avut relații strict instituționale din 2012.

Pentru Gherghe, contactarea lui de către Duicu, subiectiv vorbind, s-a înscris în categoria obișnuită de rugăminți, solicitări, recomandări care ajungeau la primar pentru diferite chestiuni.

Fără a avea siguranța că își amintește spusele lui Duicu, Gherghe a declarat că este posibil ca acesta să-i fi spus că ar avea o obligație față de Feraru și fără nicio certitudine și față de soția acestuia; Duicu nu i-a explicat în ce ar fi constat aceste obligații, care puteau, foarte bine să fie doar cuvinte de circumstanță, considerate oportune pe subiectul discuției cu Gherghe.

Declarația de la Parchet a lui Gherghe este structurată în parcursul ei pe o discuție telefonică (fragmentată selectiv) dintre Duicu și Gherghe.

De altfel, convorbirile telefonice interceptate nu sunt, potrivit doctrinei și practicii, mijloace sau probe, prin ele însele.

Probele administrate pe tot parcursul procesului de procuror și de instanță vin să confirme sau nu acele surse de informație, legal la rândul lor obținute și prin concordanța lor să concure la aflarea adevărului și o judecată corectă, echitabilă.

În mod evident, discuția cu Duicu vine după ce subiectul era tranșat, hotărârea privind numirile șefilor noilor servicii luată, directorul Mateescu susținându-l pe Feraru pentru Serviciul de asistență contribuabili pentru care în final acesta și-a dat acordul pentru interimat; în 2015, după concurs, s-a și titularizat pe postul în care a fost numit prin dispoziție la 23.01.2014.

Încă de la Parchet, Gherghe a arătat că în luarea acestor decizii privind șefii noilor secții, egale în grad și salarizare, a dat toată disponibilitatea directorului Mateescu pentru că aceasta cunoștea oamenii cu care lucra, performanțele lor umane și profesionale prin care să asigure eficiența activității serviciilor și nu în ultimul rând era ea însăși un profesionist, corect și onorabil.

Rezultă astfel, contrar afirmațiilor procurorului, că Duicu nu avea cum să-și folosească influența și autoritatea de lider de partid (norma legală afirmă influența ori autoritatea) pentru numirea lui Feraru într-o funcție de conducere pentru că directorul Mateescu i-a adus la cunoștință acesteia în februarie 2013 dă o să fie numit șef al unui Serviciu ce urma să se înființeze, și deși era o numire temporară, era nevoie de acordul său.

Într-un context public Duicu află că Feraru o să fie șef și că acesta era nemulțumit de serviciul respectiv (în februarie – martie 2013).

Pe de altă parte cel care vine și își împărtășește „necazul” într-un cerc de persoane, într-o discuție în public, nu privat și vorbește despre intransigența directorului Mateescu, peste voința căreia primarul, pentru motivele arătate nu înțelegea să treacă, indiferent de rugămintele sau insistențele din partea oricărui ar fi venit – Feraru, Vâlcu, Duicu etc. a fost Feraru.

Potrivit teoreticienilor, subiectul activ calificat al acestei infracțiuni, acționează cu intenție și are inițiativa activității de a obține, ca scop, folosul pentru altul, în speța de față.

Acest folos nu poate fi o plată ori o răsplată și nici obținut la cerere.

Subiectul pasiv special – Direcția de Taxe și Impozite este, într-adevăr, titularul ocrotirii valorilor sociale transpuse în relațiile dezvoltate în cadrul instituției și ele reprezintă obiectul juridic al infracțiunii.

Elementul material al laturii obiective al infracțiunii în discuție se traduce prin acțiunea lui Duicu Ioan-Adrian care inițiază, potrivit procurorului, demersuri pentru ca Gherghe Constantin primarul orașului Drobeta Turnu-Severin să le dea curs.

Legea penală nu sancționează însă rugăminți, insistențe, recomandări, demersuri despre care chiar primarul vorbește în declarație că aria acestor acte binevoitoare este mare, cu scopul de a-l „ajuta” pe primar să ia decizii cât mai bune și să fie omul potrivit la locul potrivit.

Or, Duicu exact acest lucru face, folosește eventual și tertipul propriei obligații față de persoana - aspect de care Gherghe nu-și amintește cu siguranță, motiv pentru care nu este exclus ca organul judiciar să-l fi audiat după ce a luat la cunoștință, sub o formă sau alta, convorbirea telefonică interceptată. Singurul loc unde se vorbește de orice obligații față de unul sau ambii soți Feraru este acesta.

Procurorul afirmă că Duicu și-a folosit și autoritatea și influența de președinte al Consiliului Județean Mehedinți și de organizație județeană a PSD pentru numirea lui Feraru într-o funcție publică de conducere în primărie.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 îl constituie relațiile sociale referitoare la corectitudinea, cinstea persoanelor care îndeplinesc, în speță, o funcție de conducere într-un partid și care își folosesc influența ori autoritatea pe care le au.

Autoritatea constituie prestigiul, considerația general acceptate pentru persoana care îndeplinește funcție de conducere în partid.

Influența, la rândul ei se definește prin aptitudinea, capacitatea persoanei care îndeplinește, în speță, o funcție de conducere într-un partid de a avea trecere, de a-i schimba cuiva atitudinea, concepția, hotărârea, decizia, datorită funcției pe care o îndeplinește.

O conotație comună atât pentru exercitarea influenței și/ori a autorității este că acestea derivă din funcție și nu din calitățile personale.

Partidele politice, persoane juridice fără scop lucrativ cu rol important în viața socio-economico-politică a țării, sunt marcate, uneori, de personalitatea celor care îndeplinesc funcții de conducere și care bucurându-se de influența și autoritatea pe care o au, le pot folosi în scopul obținerii pentru sine sau pentru alții de bani, bunuri, foloase necuvenite, creându-se grave stări de pericol.

În aceste condiții s-a ajuns la incriminarea prin art.13 din Legea nr.78/2000 a faptelor persoanelor care îndeplinesc funcții de conducere în partid, într-un sindicat, ori o persoană juridică fără scop lucrativ și care folosesc influența și autoritatea funcției cu scopul obținerii unui folos necuvenit.

Prin această incriminare se ocrotesc relațiile sociale ce vizează corectitudinea, onestitatea, prestigiul, credibilitatea de care trebuie să se bucure persoanele cu funcții de conducere, dar și partidele, sindicatele, patronatele etc.

În condițiile în care este vorba de o reglementare strictă care vizează doar persoanele cu funcții de conducere în partid etc., eventual exercitare doar a influenței și/ori autorității funcției de președinte al Consiliului Județean de către Duicu, lider PSD Mehedinți față de Gherghe Constantin, lider PDL, procurorul nu produce nicio probă că subiectul activ calificat – Duicu Ioan-Adrian ar fi acționat cu intenție directă și scop declarat să-și impună influența față de Gherghe; adică printr-o convorbire telefonică să-i schimbe/ modifice/înlăture decizia deja luată în forul de conducere al Primăriei, de Gherghe Constantin, și nici dacă și în ce condiții, pe linie de partid, ar fi putut să aibă

vreo influență și din ce postură, asupra liderului altui partid – PDL, primar al orașului Drobeta Turnu-Severin.

În rechizitoriu se vorbește și de autoritate, care la rândul ei presupune că Duicu s-ar fi bucurat sau ar fi trebuit să se bucure de o recunoaștere publică, generală, de considerație, și prestigiu în îndeplinirea funcției sale în partid.

Or, în discuție nu se pune autoritatea înlăuntrul său la nivelul partidului a căruia organizație județeană o conducea, ci în afara acesteia.

Pe de altă parte, martorul Gherghe Constantin a declarat că se cunoaște cu Duicu Ioan-Adrian din 1995, dar din 2012 nu au decât relații instituționale – din perspectiva calităților dobândite de președinte de Consiliu Județean și respectiv de primar al municipiului Drobeta Tr.-Severin, cu autoritatea funcției dată prin lege.

În acești termeni ai ecuației, este greu de admis, în lipsa oricăror probe care să dovedească contrariul, că Feraru Florin a fost numit într-o funcție de șef serviciu urmare a demersurilor lui Duicu Ioan-Adrian despre care procurorul afirmă că au început în aprilie 2013 până la emiterea dispoziției nr.171/23.01.2013 (corect este 2014) de către primar.

În rechizitoriu, se susține că Duicu a întreprins demersurile arătate în data de 12.04.2013, după o convorbire telefonică cu soția lui Feraru care nu are nicio relevanță în cauză.

Probele administrate în instanță, ignorate de procuror care s-a rezumat numai la ceea ce s-a instrumentat în urmărirea penală nu fac decât să mențină, să completeze și să precizeze punctual cele declarate la parchet încă de la primele audieri.

Astfel, rezultă cu certitudine că Feraru Florin la sfârșitul anului 2012, cu ocazia unei noi organigrame stabilite pentru anul 2013, era un candidat serios pentru numirea în funcția de șef al noului Serviciu ce urma să se înființeze.

În februarie 2013, directorul Mateescu Marilena de la DTIL – Primăria Drobeta Tr.-Severin îi spune că îl numește șef al unui nou serviciu. Feraru face în perioada februarie – martie 2013 multiple încercări pentru a discuta cu primarul despre această numire și dorința lui de a deveni șef la serviciul unde lucra deja.

Martorul Vâlcu declară că erau trei servicii unde erau deja stabiliți a șefi dna Mătușoiu la persoane fizice, dna Iordache la persoane juridice și Feraru la insolvență, funcții cu același grad, cu salarizare egală și pentru care nu existau contracandidați. Vâlcu l-a sfătuit pe Feraru să insiste să discute cu primarul, iar Stăncicioiu cel care după o ședință de partid l-a asigurat că unul din cei prezenți aveau să-l ajute să discute cu primarul.

Aflați între cei care au asistat la cele spuse de Feraru, Duicu l-a invitat să-l caute a doua zi, să-i spună dacă îi poate fi de ajutor.

La oarece timp, s-a întâlnit întâmplător cu Duicu care l-a întrebat dacă l-a primit primarul. Feraru a reușit să se întâlnească cu primarul, au purtat o discuție în prezența lui Vâlcu, viceprimar, în care Feraru a fost asigurat că se va descurca la noul serviciu, va avea tot concursul conducerii în problemele juridice.

Nici Feraru și nici Gherghe nu au pomenit nimic de Duicu, declară martorul Vâlcu.

La următoarea întâlnire cu Duicu, acesta i-a replicat, în trecere, „vei fi șef acolo unde o să hotărască primarul”.

Feraru, rezultă din probe era preocupat de desăvârșirea lui profesională, absolvise un masterat, cursuri universitare de specializare, era apreciat pentru profesionalismul său, avea experiența ași vechimea cea mai mare din Primărie, îndrituit să ocupe funcția oferită pentru care îndeplinea și condițiile prevăzute de lege.

Pentru a ocupa temporar această funcție a fost evaluat profesional, a primit o recomandare de la DTIL și a formulat o cerere în care și-a dat acordul pentru numirea ca șef la Serviciul Asistență Contribuabili.

Cererea scrisă depusă la cabinetul Primarului cu opțiunea sa pentru Serviciul persoane fizice nu a influențat în niciun fel decizia directorului Mateescu Marinela ca Feraru să conducă, nou serviciu.

Această hotărâre a avut de la început girul Primarului, care la rândul său aprecia performanțele profesionale ale lui Feraru.

În acest fel, s-au respectat toate normele legale, iar în 2015 după organizarea concursului, Feraru s-a titularizat pe postul Serviciului Asistență Contribuabili.

Feraru Florin a fost numit temporar în funcție de conducere la 23.01.2014 cu respectarea condițiilor și procedurilor legale, era îndreptățit la această funcție datorită calităților sale personale și profesionale, îndeplinea condițiile prevăzute de lege, fără ingerința vreunui factor politic și fără ca un lider de partid să-și impună influența și/sau autoritatea funcției de partid.

De altfel, determinarea, intransigența directorului Mateescu s-a impus tuturor celor care apreciau că hotărârea acesteia de a numi în funcție după capacități, profesionale, a eficienței și abilităților personale, a persoanelor vizate și evaluate obiectiv, nu ar fi putut fi anihilate.

Dovada este convorbirea în care Duicu l-a sesizat pe Gherghe cu dorința lui Feraru de a conduce Serviciul pe care urma să-l coordoneze din decembrie 2013 și care a rămas la nivelul de discuție, întrucât directorul Mateescu s-a bucurat de multă încredere în onestitatea, corectitudinea și credibilitatea acesteia de a lua hotărâri din partea primarului Gherghe.

De altfel, în aprilie când s-a antamat această unică discuție redată de procuror, dar fără relevanță, din perspectiva măsurilor luate de judecătorul de cameră preliminară, deja nu se mai punea problema de numire, ci de serviciul unde urma să funcționeze Feraru care se stabilește la 23.01.2014.

În cauză inculpatul Duicu Ioan-Adrian nu a avut inițiativa unei acțiuni care, prin natura ei, să constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii în discuție, Feraru Florin a cerut să fie ajutat să intre în audiență la primar pentru a continua să lucreze în serviciul unde era și pe care de altfel, urma să-l coordoneze din decembrie 2013.

Feraru fusese propus și susținut de directorul Mateescu Marilena și agreat de primarul Gherghe pentru că era apreciat pentru meritele sale profesionale și a celorlalte calități care l-au promovat în funcție, îndeplinind toate condițiile prevăzute de lege.

Duicu nu a avut inițiativa discuției cu Gherghe, ci Feraru a fost cel care a formulat o cerere de sprijin. Duicu a reacționat în numele aprecierii pe care o avea față de acesta, pentru activitatea lui de om de campanie, simpatizant și apoi coleg de partid.

În discuția cu Gherghe, Duicu îl recomandă pe Feraru și acesta este un gest de răsplată pentru ceea ce el făcuse în campanie ca om devotat și de încredere.

Acest lucru e evident, inclusiv prin replica: „o să fii șef unde hotărăște primarul”, care s-ar traduce prin aceea că în afara unei sugestii, recomandări Duicu nu marșase la mai mult adică să schimbe hotărârea primarului, ceea ce este de esența infracțiunii.

Nici nu se punea problema ca Duicu să-și impună influența sau autoritatea de lider de partid, când cei doi Gherghe (PDL) și Duicu (PSD) erau din partide diferite, situate și în sfera adversității politice. Astfel, Duicu s-a rezumat la o recomandare și nu și-a propus să-l determine pe Gherghe într-un anumit fel, acceptând din start varianta pe care acesta oricum hotărâse să o dea.

În cauză nu se putea opera eventual o favoare ca între colegi de partid, dat fiind că făceau parte din entități politice adverse.

Așadar, sintetizând, Duicu Ioan-Adrian nu are nicio inițiativă în a-l susține pe Feraru, de la care vine solicitarea, la momentul în care are loc discuția cu Gherghe, deja hotărârea luată (fusese eligibil încă din 2012 și la începutul anului directorul Mateescu îi confirmase că-l numise șef serviciu), iar Duicu, doar îl recomandă pentru calitățile lui profesionale deja recunoscute.

Legea nu sancționează recomandarea ori răsplata, iar inițiativa nu i-a aparținut lui Duicu și ea a intervenit ulterior deciziei luate la nivelul conducerii primăriei, față de Feraru care îndeplinea toate condițiile prevăzute de lege.

Astfel nu se poate vorbi de un folos necuvenit în interesul legii, nici de exercitarea influenței și/ori a autorității lui Duicu pentru toate considerentele deja expuse.

Nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000, lipsesc atât latura obiectivă cât și vinovăția pretinsă de lege ceea ce conduce la achitarea **inculpatului Duicu Ioan-Adrian** în baza art.16 lit.b C.pr.pen.

*

* *

Prin rechizitoriul nr.,321/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată pe inculpatul Duicu Ioan Adrian pentru două infracțiuni de dare de mită în modalitatea normativă prevăzută de art.255 alin.1 C.pen. (1969) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012) și art.5 C.pen.

În Capitolul II al rechizitoriului (filele 133-134) procurorul afirmă că inculpata Rolea Elisabeta -Zenovia, „în exercitarea atribuțiilor funcției de președinte al Casei județene de asigurări de Sănătate Mehedinți, a pretins și primit de la Duicu Ioan-Adrian un folos constând în numirea soțului acesteia într-o funcție de inspector vamal în cadrul Biroului vamal Porțile de Fier 1 în scopul de a-și îndeplini diverse acte privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu, respectiv realizarea intereselor patrimoniale al ROMRAD-RMN SRL”.

Procurorul mai afirmă că fapta reținută în sarcina inculpatei Rolea Elisabeta Zenovia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.5 C.pen.

În continuare, în rechizitoriul verificat sub aspectul legalității și al temeiniciei la 28.07.2014 conform art.328 alin.1 C.pr.pen. se arată că: „Corelativ acestei infracțiuni de luare de mită, în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian se va reține infracțiunea de dare de mită, în modalitatea normativă prevăzută de art.255 alin.1 C.pen. (1969)” raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012) și art.5 C.pen.

În același Capitol II al rechizitoriului, despre inculpata Feraru Grigorița, după descrierea faptei, se arată că în „exercitarea atribuțiilor funcției de consilier principal în cadrul Casei Județene de Asigurări de Sănătate Mehedinți a pretins și primit de la Duicu Ioan-Adrian un folos constând în numirea soțului acesteia într-o funcție din subordinea Primăriei Drobeta Turnu-Severin în scopul de a-și îndeplini diverse acte privitoare la îndatoririle acesteia de serviciu în sensul realizării intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN SRL”.

Fapta reținută în sarcina inculpatei se arată în rechizitoriu „întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.5 C.pen.”.

În continuare, procurorul afirmă în rechizitoriu: „corelativ acestei infracțiuni de luare de mită, în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian se reține infracțiunea de dare de mită, în modalitatea normativă prevăzută de art.255 alin.1 C.pen. (1969)” raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, în forma anterioară modificării prin Legea nr.178/2012 și art.5 C.pen.

I. Între filele 123-131 ale Capitolului II al rechizitoriului sunt cuprinse 13 transcrieri a unor convorbiri telefonice interceptate în baza Legii nr.51/1991, rediate parțial (f. 124-129 R), care prin încheierea din 28.11.2014 au fost excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară, încheiere rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Sunt rediate parțial două declarații de martori – Moldoveanu Ioan și Nețoiu Titu (f. 130 R) în care se consemnează că Duicu s-a întâlnit cu Moldoveanu și este posibil să fi discutat de prelungirea detașării temporare a lui Rolea Constantin Sorin Biroil Vamal Porțile de Fier 1, că Nețoiu nu cunoștea ce implicație să fi avut Duicu Ioan-Adrian în acordarea prelungirilor detașării lui Rolea și pe de altă parte era de notorietate că Duicu și-l dorea pe Rolea Sorin în locul lui Nețoiu.

În rechizitoriu s-a afirmat că Duicu Ioan-Adrian și-a folosit autoritatea și influența conferite de calitatea de președinte al Consiliului Județean Mehedinți, de președinte al organizației județene de partid al partidului Social-Democrat pentru a obține foloase necuvenite pentru Rolea Sorin-Constantin, soțul lui Rolea Zenovia-Elisabeta.

În același context se susține că, în 2013 inculpatul Duicu l-a determinat pe directorul executiv al Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara Moldoveanu Ioan ca Rolea Constantin-Sorin să fie mutat și menținut în funcție de inspector vamal la Porțile de Fier I (PF1).

Duicu Ioan-Adrian a determinat schimbarea din 13.06.2013 a lui Nețoiu Titu din funcția de șef birou vamal și cu toate că a făcut demersuri, nu a reușit ca Rolea Constantin-Sorin să fie numit în funcția de șef la Biroul Vamal Porțile de Fier 1 (PF1).

Procurorul susține că toate aceste demersuri se justificau pentru a o determina pe Rolea Elisabeta-Zenovia în exercitarea atribuțiilor ei de serviciu să favorizeze SC ROMRAD-RMN cu ocazia încheierii contractului de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 cu Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți.

În parcursul profesional al lui Rolea Constantin-Sorin se reține că până în 15.02.2013 Rolea a funcționat în comuna Șimian drept consilier juridic și apoi a fost transferat ca inspector vamal în Biroul Vamal Reșița.

La 21.02.2015, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara a dispus mutarea temporară cu începere de la 25.02.2013 a lui Rolea Constantin-Sorin la Biroul de Vamă PF I până în 30.06.2013.

Procurorul a afirmat că această mutare temporară a lui Rolea la Biroul de vamă PF I s-a datorat influenței exercitate de Duicu Ioan-Adrian, care în aceeași perioadă a început demersurile pentru schimbarea lui Nețoiu Titu din funcția de șef al Biroului Vamal respectiv.

Se arată în rechizitoriu că urmare presiunilor exercitate de Duicu Ioan-Adrian, Nețoiu Titu a fost mutat la Porțile de Fier 2 – birou vamal de unde a revenit în funcția deținută la 19.07.2013.

În același timp dispoziția de mutare temporară a lui Rolea Constantin Sorin s-a prelungit până la 31.07.2013 și apoi încă 60 de zile cu începere de la 1.08.2013 până în 30.06.2014. Aceste date au fost confirmate de Moldoveanu Ioan și Nețoiu Titu.

II. Două convorbiri interceptate în baza Legii nr.51/1991 excluse din probatoriu la 28.11.2014 pentru motivele deja expuse și declarația parțial redată a martorului Gherghe Constantin (f. 131 – 133 R) constituie probele prin care procurorul reține și consideră că dovedește că Duicu Ioan-Adrian și-a folosit autoritatea și influența ca președinte al Consiliului Județean și ca președinte PSD Mehedinți pentru a o determina pe Feraru Grigorița consilier principal la CJAS Mehedinți să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul acestuia.

Tot din rechizitoriu mai reiese că Duicu Ioan-Adrian a făcut demersuri pentru obținerea de foloase de către Feraru Florin, soțul lui Feraru Grigorița în perioada când ROMRAD-RMN urma să încheie contractul de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 cu CJAS Mehedinți.

În aceeași modalitate și în considerarea funcțiilor sale, Duicu l-a determinat pe Gherghe Constantin primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin să îl numească pe Feraru Florin într-o funcție publică în cadrul aparatului tehnic al primăriei.

În rechizitoriu se mai afirmă că datorită demersurilor lui Duicu Ioan-Adrian încă din aprilie 2013, Gherghe Constantin l-a numit pe Feraru Florin, temporar șef Serviciu asistență contribuabili pe o perioadă de 6 luni cu creșterea salariului. Procurorul a invocat faptul că aceste demersuri se realizau în timp ce Duicu se interesa de evaluarea societății medicale Alpha Medical SRL, societate concurentă pentru ROMRAD-RMN și controlată de Duicu în vederea încheierii unui contract de furnizare de servicii medicale paraclinice.

Se reține totodată că Duicu a urmărit să o recompenseze pe Feraru Grigorița pentru cum înțelegea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu, prin demersurile pentru promovarea soțului acesteia.

În declarația sa, martorul Gherghe Constantin a arătat că Duicu, în aprilie 2013 i-a sugerat să-l numească pe Feraru Florin șef serviciu la persoane fizice întrucât ar fi avut o datorie față de acesta, cum de altfel și Feraru îi ceruse într-o întrevedere. Sfătuindu-se cu Mateescu Marilena, șefa Direcției Impozite și Taxe, primarul l-a numit pe Feraru la Serviciul Asistență Contribuabili, temporar șef de birou.

Judecătorul de cameră preliminară, constatând neregularități ale actului de sesizare nr.321/P/2013 a cerut procurorului să aprecieze asupra unei completări a descrierii faptelor reținute în sarcina inculpatei Feraru Grigorița.

Prin ordonanța din 12.12.2014 verificată conform art.328 alin.1 C.pr.pen. s-a afirmat că prin coroborarea probatoriului se demonstrează săvârșirea faptei, că s-a realizat latura obiectivă prin furnizarea folosului de către Duicu Ioan-Adrian conform declarației lui Gherghe Constantin. Promovarea lui Feraru Florin s-a făcut exclusiv prin demersurile lui Duicu ceea ce i-a adus și o creștere de salariu.

În ce privește latura subiectivă a cauzei, inculpata Feraru Grigorița a recunoscut că folosul urma să fie unul necuvenit și că scopul viza modul în care își îndeplinea atribuțiile de serviciu.

Probatoriile dovedesc, în opinia procurorului, infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatei Feraru Grigorița.

Inculpatul a fost audiat la 12 și 13.06.2014 la parchet (f. 10, 15 – vol.2 dup), la 3.04.2014 în Camera de Consiliu a Curții de Apel București – Secția I penală (f. 21 – vol.2 dup).

În aceste declarații, inculpatul a negat că ar fi avut vreo implicare în mutarea temporară a lui Rolea Constantin-Sorin și prelungirea acesteia la Biroul Vamal PF I și că ar fi intervenit în numirea într-o funcție de conducere a lui Feraru Florin în aparatul tehnic al Primăriei; primarul Gherghe Constantin dorea numirea lui Feraru ca șef la Serviciul Asistență Contribuabili, iar acesta dorea să fie numit la un alt serviciu, despre care inculpatul i-a comunicat primarului urmând ca acesta să decidă.

Inculpatul a fost audiat și în instanță la 30.07.2014 (f. 20 – vol. 1 C.A.B.), la 28.07.2015 (f. 165 - vol. 7 C.A.B.) și la 22.09.2017 (f. 139 – vol. 20 C.A.B.) când și-a menținut declarațiile anterioare față de soții Rolea și Feraru, că nu s-a implicat în detașarea (Rolea Constantin Sorin) sau promovarea (Feraru Florin) vreunuia dintre ei. Discuția cu primarul Gherghe Constantin s-a rezumat în a-i comunica faptul că Feraru Florin vroia să rămână în serviciul în care lucra de multă vreme, fără vreo solicitare anume, decizia primarului fiind cea care s-a socotit utilă pentru primărie.

În rechizitoriu nu se face nicio mențiune despre audierea inculpatului la Parchet, susținerile sale ori probele solicitate în apărare.

În dovedirea acuzațiilor procurorul a solicitat audierea martorilor Nețoiu Titu, Moldoveanu Ioan, Rolea Constantin-Sorin, Gherghe Constantin și Feraru Florin și proba cu înscrisuri, convorbiri interceptate, date de trafic – vol. 13 dup, ordine și decizii ale conducătorilor celor două instituții (vamă și primărie – f. 33-34 – cerere de probe).

Inculpatul a solicitat audierea martorilor din lucrări și proba cu înscrisuri.

Curtea a încuviințat probele cu martori și înscrisuri pentru procuror și inculpat, probatoriul fiind completat cu declarații testimoniale rezultate din dezbateri.

S-a procedat la audierea martorilor **Rolea Sorin-Constantin** (f. 77 – vol. 6 dup și f. 202 – vol.19 C.A.B.), **Moldoveanu Gabriel Cristian** (f. 81 – vol.6 dup – 13.05.2013 Parchet; 31.03.2017 în instanță – f. 273 – vol. 19 C.A.B.) și **Lungu Călin** la 26.05.2017 (f. 30 – vol. 20 C.A.B.).

Rolea Sorin-Constantin în faza de urmărire penală a declarat că nu a cerut nicio intervenție nici lui Moldoveanu Gabriel Cristian și nici lui Duicu Ioan-Adrian pentru mutarea sa temporară la Biroul Vamal PF I, că discuta prietenește cu Duicu cu privire la chestiuni de serviciu, fără vreo implicare a acestuia în cariera sa profesională (14.05.2014 și 3.03.2017 C.A.B.).

Moldoveanu Gabriel Cristian (așa cum se numește în realitate și nu Moldoveanu Ioan), după investirea lui Duicu Ioan-Adrian ca președinte al Consiliului Județean i-a făcut o vizită de curtoazie în calitate de director al Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale, ocazie cu care au discutat despre problemele lipsei de personal din vămi și posibil și despre Rolea Constantin Sorin, care lucra la PF I prin mutare temporară, de care probabil ulterior Duicu s-a mai interesat.

Martorul **Lungu Călin** a declarat că prefectul Bîzoi Mihai era nemulțumit de activitatea șefului Biroului vamal PF I Nețoiu Titu pentru că erau multe scandaluri și discuții cu privire la traficul de țigări în punctul de vamă. Martorul i-a adus la cunoștință faptul că se intenționează schimbarea lui Nețoiu din funcție fără a preciza însă și unde, în forurile de conducere se discutau aceste chestiuni.

Nețoiu Titu a fost audiat la 13.05.2014 la Parchet (f. 125 – vol. 6 dup), la 19.07.2016 (f.247 - vol. 16 C.A.B.) și la 3.03.2017 (f. 210 – vol. 19 C.A.B.) în instanță.

Martorul și-a menținut declarațiile date la Parchet în care a precizat că după mutarea temporară și prelungirea acesteia a lui Rolea Constantin Sorin, la Biroul Vamal PF I a avut sentimentul că s-au înmulțit controalele ordonate de DRAOV Timișoara, i se reproșa nerespectarea unor proceduri în vamă și mai mulți lucrători erau cercetați disciplinar.

În aceste condiții, martorul a considerat și în raport de niște zvonuri și după vizita lui Moldoveanu Gabriel Cristian însoțit de Rolea Constantin-Sorin la Duicu Ioan-Adrian, că președintele Consiliului Județean urmărea să-l schimbe cu Rolea în funcția de șef Biroul Vamă la PF I. Nu a avut niciun alt element care să justifice această supoziție.

Nețoiu Titu a fost mutat temporar în aceeași funcție de conducere la Biroul Vamal PF II când era în concediu de odihnă, punct de vamă unde a funcționat o lună și jumătate, a fost și în

concediu medical acordat de mediul Rolea, soția lui Rolea Constantin-Sorin, Martorul a revenit apoi la conducerea Biroului Vamal PF I.

Martorul a declarat că are cuvinte de apreciere cu privire la Rolea care este un profesionist, un inspector vamal cu multă experiență și cu care se află în relații de prietenie.

Acesta a mai făcut precizări legate de lipsa mare de personal și necesitatea practicării detașărilor temporare, mai ales pe timp de vară, în situația lui Rolea fiind foarte mulți inspectori vamali.

Curtea a procedat și la audierea martorilor **Feraru Florin** (14.05.2014 la Parchet – f. 133–vol. 6 dup; 11.11.2016 – f. 27 – vol. 17 C.A.B.), **Gherghe Constantin** (23.04.2014 la Parchet – f. 136 – vol. 6 dup; 14.10.2016 – f. 156 – vol. 16 C.A.B.), **Vâlcu Romulus** (26.04.2017 – f. 37 – vol. 20 C.A.B.) și **Stăncioiu Stelian** (26.05.2017 – f. 30 - vol. 20 C.A.B.).

Feraru Florin și-a menținut declarația de la Parchet, completată în instanță și a precizat că:

- funcționează din 1999 la DITL – Primăria Drobeta Turnu-Severin și din 2013 șef serviciu Asistență Contribuabili;

- în urma reorganizării Direcției de Impozite și Taxe s-au înființat trei servicii și martorul era vizat pentru o funcție de conducere la unul din servicii; întrucât și-ar fi dorit să conducă Serviciul constatare persoane fizice din DITL – Turnu Severin și nu cel de Asistență Contribuabili a încercat, fără succes, să discute cu primarul această situație; astfel i-a cerut lui Duicu, după o ședință de partid unde martorul participase ca simpatizant, să-l ajute să intre în audiență la primar cu privire la numirea lui în funcție de conducere;

- ulterior discuției dintre martor și Gherghe Constantin, Duicu i-a spus că va fi șef de serviciu acolo unde hotărăște primarul municipiului Drobeta Turnu-Severin;

- nu a avut cunoștință ca Duicu Ioan-Adrian să fi discutat cu primarul cu privire la care serviciu să fie numit șef.

Martorul în instanță a arătat că primarul a luat în considerație hotărârea directorului Mateescu Manuela și a fost numit temporar în funcție de șef serviciu pentru ca în 2015 să fie titularizat pe funcție după examenul de promovare la Serviciul constatări și petiții;

- Feraru a apreciat că în raport de pregătirea profesională, cea mai mare vechime în domeniu i s-ar fi convenit să aleagă unde temporar, să fie șef serviciu și nu ca un favor, ci în considerarea a ceea ce îl caracterizează;

- martorul a apelat la Duicu să-i faciliteze o audiență la primar pentru că el era cunoscut ca unul care asculta păsurile oamenilor, ajută pe cine putea dintre cei care aveau probleme personale, situații de viață.

Gherghe Constantin în instanță și-a menținut declarația de la Parchet la care a făcut unele precizări:

- martorul a purtat mai multe discuții cu Feraru Florin pentru funcția unde intenționa temporar să-l pună șef serviciu și în acest sens a discutat și cu Duicu Ioan-Adrian;

- Duicu nu s-a interferat în activitatea Primăriei, iar în ceea ce-l privește pe Feraru l-a recomandat pentru un serviciu din Direcția de Impozite și Taxe, dar i-a comunicat că directorul Mateescu Marilena a optat pentru Feraru pentru șefia Serviciului de Asistență contribuabili;

- numirea în funcții temporare se face de Direcția respectivă printr-o solicitare scrisă, Feraru adresându-se și în acest mod conducerii Primăriei;

- Feraru îndeplinea condițiile pentru a ocupa funcția de conducere, dar Mateescu a avut decizia pe cine și unde să numească șef serviciu;

- martorul nu știa, la momentul acelor discuții nici cine era și nici unde lucra soția lui Feraru;

- indiferent de discuțiile cu Duicu pe acest subiect, dacă persoana îndeplinea condițiile, distinct de orice recomandare martorul lua măsura în funcție de respectarea criteriilor și opinia directorului Mateescu care își cunoștea oamenii și era o femeie corectă.

La cererea inculpatului Duicu s-au mai audiat martorii **Vâlcu Romulus** (f. 37 vol. 20 C.A.B. la 26.05.2017) și **Stăncioiu Stelian** (f. 30 – vol. 20 C.A.B. la 26.05.2017).

Vâlcu Romulus viceprimar al orașului Drobeta Turnu-Severin între anii 2012-2014 l-a cunoscut pe Duicu după ce a devenit președintele Consiliului Județean și între aceștia au fost doar relații instituționale, martorul fiind vicepreședinte al Partidului Național Liberal;

- timp de 12 ani a fost consilier local și din această postură a interacționat cu toate serviciile primăriei, cu funcționarii acesteia, respectiv și cu Feraru Florin;

- odată cu înființarea a trei servicii în cadrul Direcției de Impozite și taxe erau trei candidaturi – dna Mățișoiu la persoane fizice, dna Iordache la persoane juridice și Feraru la insolvență, toți fiind competenți și față de care ultimul cuvânt îl avea primarul ce se sfătuia cu directorul Mateescu Marilena;

- Gherghe Constantin era mai greu de abordat, așa că Feraru a discutat cu Vâlcu și sfătuit de acesta a reușit să vorbească cu primarul chiar în prezența martorului, cerându-i lui Gherghe să fie numit șef serviciu persoane fizice unde lucra de multă vreme, ocazie în care nu a pomenit de Duicu sau că s-ar bucura de susținerea acestuia;

- martorul nu a auzit ca Duicu să fi discutat cu Gherghe referitor la Feraru și pentru că primarul era membru PDL și nu exista între aceștia o relație amicală.

S-a audiat și martorul **Stăncioiu Stelian** care, între 2012-2014 a fost primar al comunei Jiana și era vicepreședinte PSD Mehedinți;

- pe Feraru Florin, martorul îl știa de multă vreme, mai ales pe tatăl acestuia;

- Feraru Florin era un simpatizant al PSD și obișnuia, împreună și cu alți cetățeni, după ședință să rămână la o cafea cu liderii locali cărora le mai spuneau din problemele lor;

- Feraru și în prezența lui Duicu a cerut sprijin și în prezența martorului, să accedă la o audiență la primar pentru problema sa;

- Duicu i-a cerut să-l caute a doua zi, dar martorul nu a aflat dacă și cum și a rezolvat Feraru problema, cu sau fără sprijinului Duicu;

- au mai fost situații discutate după ședințe, ridicate de cei adunați la discuții –însuși Stăncioiu vroia sprijin pentru repararea unui drum județean.

În dezbaterile orale pe fond, procurorul a solicitat ca inculpatul Duicu Ioan-Adrian să fie condamnat pentru cele două infracțiuni de dare de mită în condițiile art.290 C.pen..

S-a apreciat că din convorbirile interceptate din datele de trafic, documentele de la dosar și depozițiile martorilor s-a dovedit de către Parchet, cu prisosință că cele două funcții ocupate de Rolea Constantin Sorin și Feraru Florin se datora intervenției lui Duicu care la rândul lui a primit un folos.

Infracțiunile de dare de mită prevăzute de art.255 alin.1 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 constau în faptul că inculpatul a dat mită lui Rolea Elisabeta-Zenovia și Feraru Grigorița, cum rezultă din descrierea faptelor celor două inculpate în sensul că i s-a asigurat soțului lui Rolea un post la Punctul Vamal Porție de Fier II, iar soțului lui Feraru poziția de director în cadrul ANAF.

În concluziile scrise, procurorul a precizat că în sarcina inculpatului s-au reținut și două infracțiuni de dare de mită constând în oferirea lui Rolea Elisabeta numirea soțului acesteia ca inspector vamal la Biroul Vamal PF I, pentru ca aceasta să-și îndeplinească diverse acte privitoare la îndatoririle de serviciu în vederea realizării intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN SRL, societate a cărei activitate o controla inculpatul Duicu.

Inculpatul a oferit inculpatei Feraru Grigorița un folos constând în numirea soțului într-o funcție de conducere în cadrul unui serviciu din subordinea Primăriei Drobeta Tr.-Severin în scopul ca aceasta să-și îndeplinească acte diverse potrivit îndatoririlor de serviciu pentru realizarea intereselor patrimoniale ale ROMRAD-RMN.

Procurorul a precizat că aceste infracțiuni sunt în strânsă relaționare cu mijloacele de probă, considerațiile la care s-a referit în punctele IV, V, VI, VII din concluziile scrise sunt valabile și pentru dovedirea infracțiunilor de dare de mită reținute în sarcina inculpatului.

Inculpatul, prin avocat, în concluziile orale a arătat:

Cu privire la infracțiunile de dare de mită ai căror beneficiari sunt Rolea Sorin Constantin și Feraru Florin, apărarea a invocat lipsa unui folos injust ceea ce presupune că dacă ar fi fost în acest fel, ar fi însemnat că cei doi nu aveau nici un merit profesional, pregătire și experiență și ar fi fost numiți în funcții doar din dispoziția lui Duicu.

Martorul Molodoveanu, director al Direcției regionale vamale Timișoara a arătat că la funcționarii publici operează principiul mobilității, că în vamă se practică rotirea inspectorilor

vamali pentru a acoperi nevoile de personal, valorificarea experienței acestora și pentru a nu apărea obiceiuri neadecvate.

Duicu nu a avut nicio implicare în numirea lui Rolea Constantin Sorin ca vameș, întrucât el îndeplinește această funcție de aproximativ 20 de ani.

Duicu nu a avut nici un amestec în mutarea lui Nețoiu Titu la Biroul Vamal PF II și nici nu s-a pus problema numirii lui Rolea în locul acestuia. Martorul a declarat că prin 2011 - 2012 a auzit că unii ar fi dorit să-l mute din postul de la Biroul Vamal PF I, dar nu știa în concret cine anume, iar martorul **Lungu Călin** a relatat că prefectul județului intenționa să-l schimbe dar nu cu Rolea.

Nețoiu Titu a declarat că de la momentul în care s-a dispus să funcționeze la Biroul Vamal PF II, a intrat în concediu de odihnă și apoi în concediul medical acordat de medicul său Rolea Elisabeta și prietenă de familie, soția lui Rolea Constantin Sorin.

S-a mai arătat că nu era nicio diferență salarială între Birourile Vamale PF I și PF II, responsabilitățile erau aceleași, Rolea Constantin Sorin era vameș de mult timp, iar martorul Fronea Doru a arătat că astfel de mutări temporare în vămi sunt frecvente, așa încât nu există niciun element care să conducă la ideea de mită sau la influența presupusă a lui Duicu.

Martorul Moldoveanu a declarat că l-a cunoscut pe Duicu după investire în funcția de președinte al Consiliului Județean, au discutat generalități și nu i-a cerut nici să pună, nici să mute vreun vameș.

În ceea ce-l privește pe Feraru Florin din ampla cercetare judecătorească a rezultat că este funcționar în cadrul Direcției de taxe și impozite cu o vechime în muncă mare și la un moment dat a fost propus pentru șefia unui serviciu în cadrul acestei direcții.

La sfârșitul unei ședințe de partid, la care participa ca simpatizant, când mulți veneau să discute cu liderii și să le ceară un sfat, un sprijin l-a abordat pe Duicu să-l ajute să intre într-o audiență, pentru că deși încercase nu reușise să vorbească cu primarul Gherghe despre serviciul în care acesta vroia să-l numească șef.

Viceprimarul a relatat că primarul Gherghe Constantin nu primea în audiență, fiind și o persoană mai dificilă, astfel că el era cel care stătea însă de vorbă cu oamenii și l-a sfătuit pe Feraru să discute cu primarul.

Primarul, în discuția cu Feraru i-a spus că directorul Mateescu Marilena îl vrea pe acesta la Serviciul Asistență contribuabili și în această funcție va fi numit.

În opinia apărării, nu există nicio infracțiune de mită, întrucât Duicu nu a avut nicio contribuție în numirea ca șef a lui Feraru, care nu era nici incapabil, nici novice în meserie, ca să-l pună șef Duicu prin influența sa politică.

A sugera să fie primit un cetățean, un funcționar în audiență de către primar nu înseamnă că s-a exercitat o influență, cu intenție de a oferi mită sau de a genera foloase necuvenite pentru terț.

În ultimul cuvânt, inculpat Duicu a solicitat achitarea sa pentru că este nevinovat.

Examinând ansamblul probator administrat, în condițiile legii în ambele faze procesuale, Curtea reține următoarele:

În zece fraze, în Capitolul II al rechizitoriului (f. 123-124 R) procurorul susține că **inculpatul Duicu Ioan-Adrian** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.255 alin.1 C.pen. (1968) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

Descrierea acestei fapte se rezumă la următoarele susțineri:

- Duicu Ioan-Adrian și-a folosit autoritatea și influența conferite de calitatea sa de președinte al Consiliului Județean și de președinte al PSD Mehedinți pentru a obține foloase necuvenite pentru Rolea Sorin-Constantin, soțul lui Rolea Zenovia-Elisabeta;

- în această modalitate, Duicu Ioan-Adrian a determinat-o pe Rolea Zenovia-Elisabeta, președinta Casei Județene de Asigurări de Sănătate (CJAS) Mehedinți, să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul lui;

- în luna februarie 2013 Duicu Ioan-Adrian și-a folosit autoritatea și influența să-l determine pe Moldoveanu Ioan – director al DRAOV – Timișoara să facă demersuri pentru ca Rolea Constantin Sorin să fie mutat și apoi menținut într-o funcție de inspector vamal la Biroul Vamal Porțile de Fier I;

- Duicu Ioan-Adrian a încercat să determine numirea lui Rolea Constantin-Sorin în funcția de șef al Biroului Vamal Porțile de Fier I, fără rezultat;
- Duicu Ioan-Adrian a reușit însă, grație influenței și autorității sale să determine schimbarea la 13.06.2013 a lui Nețoiu Titu din funcția de șef Birou Vamal PF I;
- toate aceste demersuri au fost făcute de Duicu Ioan-Adrian pentru că ROMRAD-RMN urma să încheie contractul de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 cu CJAS Mehedintși și acesta urmărea ca președinta Casei - Rolea Zenovia-Elisabeta să-și exercite atribuțiile de serviciu pentru favorizarea acestei societăți;
- Rolea Constantin Sorin la 15.02.2013 este mutat din funcția de consilier juridic al comunei Șimian în funcția de inspector vamal la Biroul Vamal Reșița și urmare a influenței lui Duicu Ioan-Adrian DRAOV Timișoara cere la 21.02.2013 și se dispune la 25.02.2013, mutarea lui Rolea Constantin-Sorin din 27.02.2013 până la 30.06.2013 la Biroul Vamal PF I din municipiul Orșova;
- Duicu Ioan-Adrian în același timp demarează demersurile pentru înlăturarea lui Nețoiu Titu din funcția de șef Biroul Vamal PF I, care este mutat de la 13.06.2013 la 1.08.2013 la Biroul Vamal PF II în aceeași funcție, dar care revine la PF I la 19.08.2013;
- în baza solicitării DRAOV Timișoara din 14.06.2013 se prelungește mutarea temporară a lui Rolea până la 31.07.-2013 și din 15.07.2013 se dispune prelungirea acestei mutări de la 1.08.2013 cu încă 60 de zile, pentru ca la 6.01.2014 mutarea temporară să se prelungească până în 30.06.2014.

Această faptă reținută în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian este dovedită potrivit susținerilor din rechizitoriu de declarațiile martorilor Moldoveanu „Ioan” și Nețoiu Titu (f. 130 R).

În rechizitoriu, s-a apreciat de procuror, în temeiul art.5 C.pen., că legea mai favorabilă aplicabilă în speță este art.255 alin.1 C.pen. (1969) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 luându-se în calcul calitatea de funcționar sau a celei prevăzute în art.308 alin.1 C.pen. raportat la art.175 alin.2 C.pen. În concluziile orale, s-a opinat pentru aplicarea art.290 C.pen. actual.

Darea de mită, constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, direct sau indirect, foloase care nu i se cuvin, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri (art.255 alin.1 raportat la art.254 C.pen).

Doctrina propune o analiză și o evaluare teoretică a faptei ilicite reglementate de lege în măsură să clarifice, din punct de vedere juridic, actele persoanei inculpate care înfrâng normele, sfidează protecția relațiilor sociale ocrotite și creează un pericol cu urmări grave față de valorile sociale.

Infrațiunea de dare de mită este de sine-stătătoare, chiar dacă este corelativă luării de mită.

Ea se realizează prin promisiune, oferire sau dare de bani, de foloase în modurile și scopurile prevăzute de art.254 C.pen.

Subiectul activ al infrațiunii poate fi orice persoană, nu este calificat și acționează cu intenție directă. El este o persoană care printr-o activitate ilicită caută să-și rezolve în mod fraudulos interesele și pune în pericol bunul mers al activității altor persoane publice sau private.

Infrațiunea se consumă instantaneu.

Promisiunea se definește și prin făgăduință, angajament, obligația unei persoane față de un funcționar public de a-i remite un folos dacă va acționa în interesul ei.

Promisiunea este un act unilateral care se realizează în scris, verbal și ea trebuie să ajungă la cunoștința destinatarului (funcționarului), în orice mod, fără să aibă relevanță dacă o acceptă sau o respinge. Infrațiunea de dare de mită înseamnă și oferire în diferite forme: a prezenta, a arăta, a etala, a înfățișa banii, un folos funcționarului care urmează să le primească pentru în îndeplinirea/neîndeplinirea unui act din atribuțiile sale de serviciu. Oferta nu este afectată de termen și ea trebuie să fie precisă, neechivocă, concretizată într-o acțiune efectivă și reală, să fie inițiativa mituitorului.

Oferta precedată de promisiune presupune că infrațiunea de dare de mită se consumă la momentul formulării promisiunii.

Darea de mită, de bani, de foloase presupune ca mituitorul să-i dea, să-i remită efectiv funcționarului o valoare – bani, un folos, din proprie inițiativă sau la solicitarea funcționarului.

„Legea penală nu pedepsește, se afirmă de către teoreticienii dreptului, demersurile, rugămintele, recomandările, chiar dacă ar avea drept rezultat determinarea funcționarului să facă un anumit act nedrept, să încalce din slăbiciune, îndatoririle funcției sale”, dacă nu se urmărește vreun folos injust de către nicio persoană.

În același context, folosul promis trebuie să fie necuvenit, adică să nu constituie o plată/răsplată în vederea efectuării unui act determinat, să fie dat, promis pentru cel mituit sau pentru o terță persoană; oferirea, promisiunea, datul să fie pentru un act ce stă în atribuțiile mituitului, indiferent dacă e licit sau ilicit.

Legea nu condiționează existența infracțiunii de producerea unui rezultat determinat, concret.

Infracțiunea de dare de mită este calificată ca una de pericol, care conduce la îndeplinirea unor acte incorecte ori la neîndeplinirea unor atribuții.

Nu este infracțiune de dare de mită dacă fapta se realizează prin constrângere.

Fiind îndeplinite cumulativ elementele laturii obiective, a raportului de cauzalitate dintre activitatea infracțională (actul de a promite) și urmarea imediată – pericolul pentru valorile sociale apărute prin lege, a laturii subiective care se traduce prin intenția directă și un scop determinat, infracțiunea de dare de mită se realizează în momentul în care se promite, când se înmânează ce se oferă sau dă.

Potrivit art.327 C.pr.pen. când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpatul care răspunde penal, că s-au respectat dispozițiile legale, garanțiile unui proces echitabil și există probele necesare și legal administrate, procurorul dispune trimiterea în judecată a acestuia.

Rechizitoriul se referă la fapta și persoana urmărită penal și conține date privitoare la faptă, încadrarea sa juridică, date cu privire la persoana inculpatului, motivele de fapt și de drept, probele și mijloacele de probă în măsură să dovedească acuzațiile aduse.

Procurorului îi revine sarcina să probeze faptele ilicite reținute în sarcina inculpatului să relateze împrejurările în care acestea au fost săvârșite, să evedențieze, prin coroborarea lor toate aspectele definiției iar prin evaluarea acestora să se determine coordonatele infracționale care conduc la întrunirea cumulativă a elementelor laturii obiective și subiective ale infracțiunii.

În speță, lipsește descrierea faptei reținute în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian acuzat de comiterea infracțiunii de dare de mită în condițiile art.255 alin.1 C.pen.

Procurorul circumscrie descrierea faptei unor afirmații care se rezumă la:

- Duicu Ioan-Adrian face demersuri pentru a o determina pe Rolea Elisabeta Zenovia din perspectiva funcției și atribuțiilor sale să-și exercite îndatoririle în interesul acestuia;

- Duicu Ioan-Adrian își folosește autoritatea și influența pentru a-l determina pe Moldoveanu Ioan (numele este greșit martorul se numește Moldovan) Gabriel Cristian – director al DRAOV – Timișoara) să facă demersuri pentru mutarea temporară a lui Rolea Constantin Sorin la BV PF I;

- Duicu Ioan-Adrian face demersuri pentru ca la încheierea contactului de prestări de servicii medicale pentru anul 2013 CJAS Mehedinți condusă de Rolea Elisabeta-Zenovia să favorizeze societatea ROMRAD-RMN prin atribuțiile pe care le exercită;

- Rolea Constantin-Sorin, din consilier juridic este numit inspector vamal la biroul vamal Reșița și în urma **influenței exercitate** de Duicu Ioan-Adrian acesta e mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier I și i se prelungeste această delegare până în iunie 2014;

- Duicu Ioan-Adrian **demarează demersuri** pentru schimbarea lui Nețoiu Titu din funcția de șef birou vamal Porțile de Fier I, care pentru câteva săptămâni este mutat temporar la Biroul Vamal Porțile de Fier II, revenind la 19.08.2013 la Porțile de Fier I.

În cauză a fost audiat la Parchet inculpatul Duicu Ioan-Adrian, dar în rechizitoriu nu se face vorbire de aceasta, deși este o probă în dosar și operează imperativ dispozițiile art.97 C.pr.pen.

La Parchet s-au audiat mai mulți martori, dintre care sunt nominalizați doar Nețoiu Titu și un alt martor căruia i s-a greșit numele, nu este Moldoveanu Ioan cu apare în rechizitoriu ci Moldovan Gabriel Cristian. Nu rezultă dacă procurorul a înlăturat restul de probatorii și cu ce motivare.

În rechizitoriu se redau de convorbiri telefonice secvențiale, interceptate în baza legii nr.51/1991 care prin ele însele nu pot constitui probe și cu atât mai puțin oglindă descriptivă a faptei incriminate, convorbiri excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară.

Pe de altă parte, inculpatul, are dreptul, urmărit penal fiind, să i se aducă la cunoștință în mod concret, obiectiv, clar fapta pentru care e acuzat și tot ceea ce prefigurează presupusa activitate infracțională pentru a-și construi apărarea.

Procurorul susține că Duicu „face demersuri”, „folosește autoritatea și influența pentru a determina ...”, „își exercită influența” ... „demarează demersuri”...

Se transcriu secvențial, fragmente din declarațiile a doi martori și apoi se stabilește încadrarea juridică a faptei.

Nu există nicio evaluare, o analiză, o coroborare a probelor câte sunt din care să se înțeleagă mecanismul, logica gândirii și abordării procurorului cu privire la care dintre variantele alternative ale activității infracționale se regăsește în cauza de față.

Infrațiunea de dare de mită este, așa cum s-a arătat, de sine-stătătoare și se realizează prin promisiune, ofertă, dare a unui folos necuvenit pentru cel mituit sau altă persoană.

La care oare dintre cele trei alternative de acțiune ale mituitorului se referă procurorul și cum se poate aprecia dacă este vorba de o făgăduială, un angajament, de o obligație față de funcționar sau este vorba de a oferi, de a prezenta, de a înfățișa mituitorului bani sau un folos necuvenit ce urmează a primi funcționarul dacă săvârșește/nu săvârșește un act ce intră în atribuțiile sale și e pentru interesul mituitorului.

În timp ce în situația promisiunii, infrațiunea se consumă instantaneu, la momentul promisiunii, în cazul ofertei, ea nu este afectată de termen, în schimb trebuie să fie precisă, neechivocă, concretă, efectivă, reală și din inițiativa mituitorului.

În cazul în care mita este sub forma dăruirii de bani sau foloase, asta presupune că i se remite funcționarului la cererea lui sau din inițiativa mituitorului o valoare, un folos necuvenit, în nici un caz o plată datorată sau răsplată ori prin constrângere.

Pe de altă parte și în doctrină și în practica judiciară s-a consacrat faptul că „legea penală nu sancționează demersurile, rugămintele, insistențele, recomandările chiar dacă ar avea drept rezultat determinarea funcționarului să facă un act nedrept, să încalce, din slăbiciune, îndatoririle funcției sale”.

Or, în speță, mai departe de transcrierea unor secvențe de convorbiri interceptate, care ar fi trebuit să conducă spre administrarea de probe apte să confirme sau nu cele invocate și de restricționarea probatoriului testimonial, procurorul nu mai instrumentează nicio altă dovadă.

Nu rezultă din rechizitoriu în ce sens trebuia să acționeze Rolea Elisabeta-Zenovia ca prin îndeplinirea sarcinilor de serviciu să avantajeze ROMRAD-RMN la încheierea contractului cu CJAS.

Legea prevede ca mituitorul să aibă în atribuțiile lui posibilitatea să întreprindă acel act, ori în raport de normele emise de Ministerul Sănătății și CNAS rezultă că nu se puteau ignora cerințele punctuale, informatizate ale contactului tip aplicat la nivel național.

Din orice perspectivă s-ar privi nu rezultă din rechizitoriu să fi existat o înțelegere între Rolea Elisabeta-Zenovia și Duicu Ioan-Adrian ca să primească drept folos mutarea soțului la Biroul Vamal Porțile de Fier I și eventual și avansat șef de birou vamal, iar Duicu să beneficieze de condiții de contractare mai avantajoase decât concurența și în ce să constea ele.

Până să-l cunoască Duicu pe directorul DRAOV – Moldovan Gabriel Cristian, acesta deja formulase solicitarea și se dispusese mutarea temporară a lui Rolea Constantin Sorin la Biroul vamal Porțile de Fier I.

Lipsa de personal, incidentele profesionale din zona vămilor, afluxul mare la punctele de frontieră sunt doar câteva aspecte de notorietate care explică sistemul mutărilor temporare, a birourilor de vamă conduse de persoane cu puțină experiență și ele delegate în funcție, inclusiv delegarea lui Rolea Constantin Sorin pentru care acesta și-a dat acordul.

Plecând de la un zvon, în rechizitoriu se croiește o încrângătură infracțională care îl are în vedere pe Nețoiu Titu.

Prieten de familie cu familia Rolea, Nețoiu pe de o parte solicită prelungirea mutării temporare a lui Rolea Sorin la Porțile de Fier I, pe de altă parte îl bănuia că îi vrea funcția de șef; în

același context, Nețoiu afirmă că Duicu îl apreciază și sunt în relații cordiale ori că se știe deja, e de notorietate că Duicu îl vrea pe Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier I șef de vamă.

Și în aceste condiții, Nețoiu în declarația dată la Parchet afirmă că nu știa ca inculpatul Duicu Ioan-Adrian să fi fost implicat în prelungirea delegării lui Rolea la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

În altă ordine de idei Nețoiu îl apreciază pe Rolea pentru că este profesionist, până în 2011 lucrase la Biroul Vamal Porțile de Fier I și revenise în 2013, avea experiență, vechime mare și îndeplinea condițiile ca inspector vamal.

Deși scopul probatoriului ar fi fost să se dovedească faptul că Duicu Ioan-Adrian și-a folosit influența pentru obținerea de foloase necuvenite pentru Rolea Constantin Sorin, probatoriul dovedește contrariul: Rolea avea toate atuurile să funcționeze la Biroul Vamal Porțile de Fier I ca inspector vamal. Încă din faza urmăririi penale s-a evidențiat acest lucru prin înscrisurile de la dosar, declarațiile martorilor Moldovanu Gabriel Cristian și Nețoiu Titu.

În schimb, în rechizitoriu s-a accentuat situația personală a martorului Nețoiu audiat și în instanță și care a afirmat, contrar spuselor procurorului, că odată ce s-a dispus mutarea temporară a acestuia la Biroul Vamal Porțile de Fier II, nimeni nu a fost numit în locul lui, ci adjunetul său a preluat conducerea biroului.

Din probe a rezultat că la Biroul Vamal Porțile de Fier II era condus de o persoană fără experiență, numită cu delegație și care refuzase să mai continue pe funcție; astfel era nevoie de o persoană cu experiență, de încredere, ca Nețoiu, care de altfel cum a ajuns la acest punct vamal a luat urgente măsuri organizatorice.

Pentru ca să rezulte și să fie dovedită infracțiunea de dare de mită trebuie identificate toate elementele, împrejurările de fapt care să califice fapta, dacă ea există, ca dare de mită într-una din variantele el alternative.

Procurorul nu a purces la vreo analiză a elementelor laturii materiale obiective – acțiunea de a promite, oferi, a da, a laturii subiective în ce măsură există legătură de cauzalitate între urmarea imediată a faptei ilicite și pericolul social care-l presupune.

Declarațiile lui Rolea Constantin Sorin de la Parchet, ale lui Călin Lungu și ale celorlalți la care s-au făcut referiri, nu sunt în măsură să configureze infracțiunea de dare de mită în sarcina lui Duicu.

Totul este generic, mai mult conceptual ca exprimare și foarte puțin aplicat la faptele în sine care să lămurească: ce aștepta Duicu de la Rolea Elisabeta-Zenovia? știa ea în concret ce trebuia să facă în măsură să satisfacă interesul lui Duicu și el să-i promită/să-i ofere/să-i dea un folos apreciat ca necuvenit în sensul legii?

Nu e nicio dovadă că a existat un moment în care Duicu i-a făcut lui Rolea Elisabeta Zenovia vreo promisiune, din proprie inițiativă ori o ofertă la cererea lui Rolea.

Nu există vreo probă care să dovedească că Rolea a luat la cunoștință de acțiunile lui Duicu, exceptând „două cuvinte de apreciere” ale lui Duicu la momentul când Rolea Constantin Sorin funcționa deja la Biroul Vamal Porțile de Fier I.

Pe de altă parte, chiar procurorul afirmă că acțiunile lui Duicu s-au rezumat, în mare lor majoritate la demersuri, recomandări etc. cărora legea nu le dă conotație penală.

Pentru considerentele arătate, Curtea în baza at.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. va achita pe inculpatul **Duicu Ioan-Adrian** pentru infracțiunea prev. de art.255 alin.1 C.pen. (1968) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. (fapta cu privire la Rolea Constantin Sorin – Capitolul II – f. 135 R).

*
* *

II. Ordonanța din 12.12.2014 a procurorului este o completare a rechizitoriului, în urma constatării unor neregularități, inclusiv cu referire la descrierea faptei reținute în sarcina inculpatei Feraru Grigorița – luare de mită.

Procurorul afirmă că Feraru Grigorița a pretins și primit folosul de la Duicu – numirea soțului în funcția de conducere „în scopul de a-și îndeplini îndatoririle care îi reveneau în calitate de consilier principal la CJAS Mehedinți”;

- obligațiile profesionale încălcate „sunt cele impuse de codul penal funcționarilor – să nu pretindă și să nu primească foloase pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu”;

- Feraru Grigorița și-a îndeplinit neadecvat atribuțiile – a întocmit NODE DE FUNDAMENTARE în baza cărora s-au întocmit acte adiționale favorabile SC ROMRAD-RMN, a efectuat controale formale la această firmă, se evidențiază în rechizitoriu.

Se afirmă în Ordonanță că latura obiectivă a infracțiunii de luare de mită reținută în sarcina numitei Feraru Grigorița constă în declarația lui Gherghe Constantin și discuția telefonică a acestuia cu Duicu. Din aceste probe rezultă că „numirea în funcția de conducere a lui Feraru Florin” s-a făcut exclusiv ca urmare a demersurilor lui Duicu și a adus o creștere de salariu în familia Feraru. Funcția și mărirea de salariu au natura unor foloase obținute, afirmă procurorul, de Feraru Grigorița de la Duicu. Susține procurorul că Feraru Florin nu a fost promovat pentru performanțele sale profesionale, ci ca urmare a influenței exercitate de un lider politic.

Mai subliniază procurorul că Duicu afirmă că avea obligații față de Feraru Grigorița și indirect rezultă că el a acționat ca urmare a unei solicitări anterioare a inculpatei. Procurorul evidențiază că această împrejurare e demonstrată de probele indirecte pentru că altfel „nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească Feraru Florin în lipsa unei cereri exprese a inculpatei Feraru Grigorița”.

În Ordonanță se mai susține că inculpata cunoștea cum urma, în ce modalitate necuvenită să fie obținut folosul său și că scopul viza modul cum își îndeplinea atribuțiile de serviciu.

Probele se spun în Ordonanța din 12.12.2014 pe care se sprijină acuzația adusă lui Feraru Grigorița sunt convorbirile înregistrate (Legea nr.51/1991, excluse la 28.11.2014 din probatoriu) între Duicu și Gherghe (obligația de a da curs solicitării inculpatei, care prin atribuțiile sale avea legătură cu bugetul alocat de CJAS SC ROMRAD RMN) dintre Duicu și Feraru Grigorița, în care aceasta îi cere ca numirea soțului să se realizeze prin înlăturarea persoanei care urma să ocupe funcția de conducere.

Infracțiunea dedusă judecății (luare de mită) s-a desfășurat din martie 2013 până în ianuarie 2014 când s-a emis dispoziția de numire a lui Feraru Florin în funcția de conducere și soția acestuia a primit folosul necuvenit.

Instanța reține că în rechizitoriu, procurorul susține că Duicu Ioan-Adrian și-a folosit autoritatea și influența celor două funcții publice să obțină pentru Feraru Florin un folos necuvenit;

- demersurile au fost făcute de Duicu pentru că urma ROMRAD-RMN să încheie cu CJAS Mehedinți contractul de prestări servicii pe 2013, activitate de care erau pendinte și atribuțiile lui Feraru Grigorița;

- folosindu-și atuurile funcțiilor, afirmă procurorul, Duicu l-a determinat pe Gherghe Constantin primarul orașului Drobeta Turnu-Severin să-l numească pe Feraru Florin într-o funcție de conducere în primărie prin dispoziția nr.171/23.01.2013 (2014 corect) de promovare temporară cu creștere salariu. Anterior din dispoziția nr.3413/2.12.2013 Feraru fusese desemnat să coordoneze activitatea aceluiași serviciu de către Gherghe.

Procurorul invocă o conexiune între aceste circumstanțe și o convorbire telefonică dintre Duicu și Feraru Grigorița despre evaluarea firmei concurente, SC Alpha Medical.

În final, procurorul redă o declarație, secvențial transcrisă a lui Gherghe Constantin, concluzionează că demersurile lui Duicu au fost în sensul de a da o recompensă pe Feraru Grigorița pentru felul cum își îndeplinea atribuțiile și stabilește încadrarea juridică.

Singurele probe la care face referire procurorul în dovedirea infracțiunii de dare de mită reținută în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian, în afara declarației redată la pag. 133, sunt două pasaje din două convorbiri telefonice dintre Duicu și Gherghe (12.04.2013) și dintre Duicu și Feraru (12.04.2013) ambele excluse deja de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, anterior emiterii Ordonanței din 12.12.2014.

Curtea, în considerarea aspectelor teoretice evidențiate cu privire la infracțiunea de dare de mită reglementată de art.255 alin.1 C.pen. (1969) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. și a contextului infracțional descris în rechizitoriu cu privire al folosul necuvenit presupus

obținut de Duicu Ioan-Adrian în favoarea lui Feraru Grigorița pentru soțul acesteia Feraru Florin, urmează să aibă în vedere următoarele:

Sintetizând afirmațiile procurorului care se fundamentează pe o declarație de martor și două convorbiri telefonice se rețin:

- Duicu Ioan-Adrian își folosește autoritatea și influența de persoană publică ca să obțină un folos necuvenit pentru Feraru Florin pentru a o determina pe Feraru Grigorița să-și exercite atribuțiile de serviciu în interesul inculpatului, adică încheierea contractului SC ROMRAD-RMN cu CJAS Mehedinți în favoarea firmei controlate de Duicu;

- Duicu Ioan-Adrian, l-a determinat pe Gherghe Constantin să îl numească pe Feraru Florin într-o funcție publică de conducere în cadrul primăriei, uzitând de autoritatea și influența sa de președinte al Consiliului Județean și de președinte PSD Mehedinți;

- Feraru Florin a fost numit temporar în funcția de conducere la 23.01.2013 (corect 2014) - afirmă procurorul în rechizitoriu – cu o creștere salarială; Feraru exercita din 2.12.2013 (!!) coordonarea activității aceluiași serviciu din dispoziția primarului;

- procurorul susține că toate demersurile efectuate de către Duicu Ioan-Adrian au urmărit să o recompenseze pe Feraru Grigorița pentru felul în care își îndeplinea sarcinile de serviciu;

- în ordonanță se susține că Feraru Grigorița a pretins și primit folosul de la Duicu pentru motivele deja arătate;

- Feraru a încălcat codul penal și a primit un folos necuvenit contrar obligațiilor profesionale;

- folosul necuvenit reprezintă numirea în funcție de conducere și salariul mărit ce urma să-l primească Feraru Florin;

- Duicu a afirmat față de primarul Gherghe Constantin că avea obligații față de Feraru Grigorița;

- indirect, în opinia procurorului, Duicu a acționat ca urmare a unei solicitări anterioare a lui Feraru Grigorița;

- procurorul evidențiază că „această împrejurare e demonstrată de probele indirecte”, pentru că altfel ”nu s-ar putea accepta ca inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția pe care urma să o dobândească Feraru Florin în lipsa unei cereri exprese a inculpatei Feraru Grigorița”.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost audiat la Parchet cu privire la această faptă, s-au reaudiat martorii din lucrări, inculpata Feraru Grigorița, inculpata Feraru Grigorița, martorul Feraru Florin, precum și martorii Gherghe Constantin, Mateescu Marilena, Vâlcu Romulus, Stăncioiu Stelian.

Procurorul nu a amintit de niciuna dintre aceste probe, nu a procedat la vreo evaluare și nici nu a solicitat înlăturarea lor din probatoriu. Și în rechizitoriu și în concluziile orale s-a făcut trimitere doar la convorbirile interceptate, date de trafic, generic enunțate (vol. 13 dup) fără vreo particularizare la infracțiunea de față ca persoane, timp, durată ori număr de înregistrări.

În lipsa unei descrieri a faptei, procurorul enumeră niște constatări, care, în opinia Curții, ar fi trebuit să constituie eventualele concluzii ale unei analize a tuturor elementelor care configurează conținutul infracțiunii de dare de mită, împrejurările care ar fi trebuit detaliate, în măsură să o definească în sensul legii.

Chiar dacă este corelativă luării de mită, darea de mită este o infracțiune de sine-stătătoare, săvârșită de orice persoană care, fără a fi un subiect calificat, acționează cu intenție directă, iar infracțiunea se consumă instantaneu.

Câtă vreme procurorul vorbește pe de o parte că Duicu „urmărește să o determine pe Feraru Grigorița ... să-l determine pe Gherghe Constantin ...”, iar pe de altă parte se afirmă că Duicu a urmărit să o recompenseze pe Feraru Grigorița ..., că avea obligații față de ea ... (deci răsplată) și într-o altă variantă că Feraru Grigorița i-a pretins și a și primit de la Duicu un folos necuvenit, nu se poate identifica sub ce formă din cele alternativ prevăzute de lege s-ar fi realizat existența infracțiunii de dare de mită.

Mai mult, chiar procurorul interogativ, avansează varianta probelor indirecte pe care nu le exprimă sau explică, dar care îi conferă o justificare în sensul că, „altfel nu s-ar putea accepta că inculpatul a formulat o cerere specifică referitoare la funcția ce urma să o dobândească Feraru Florin în lipsa unei cereri exprese a soției”.

Nu rezultă din precaritatea probatoriului restricționat de procuror dacă în speță este vorba de un act unilateral al inculpatului Duicu, o promisiune și sub ce formă – angajament, făgăduială, obligație – despre care funcționarul are cunoștință, ori Duicu prezintă funcționarului, (ca ofertă), ce urmează să primească ca folos necuvenit – respectiv funcția de conducere pentru Feraru Florin.

Nu rezultă din doar aceste aspecte, nici dacă Duicu a discutat și a promis lui Feraru Grigorița un folos necuvenit și aceasta a acceptat și la rândul ei a acționat în interesul lui Duicu, nici ca aceasta i-ar fi cerut lui Duicu o funcție de șef pentru soțul ei și acesta ar fi obținut un astfel de folos pentru soții Feraru. În lipsa identificării chiar și a unor probe indirecte afirmațiile din rechizitoriu rămân doar alegații.

Mai mult, procurorul avansează și ideea că de fapt, funcția de șef serviciu pentru Feraru Florin presupus obținută de Duicu reprezintă **o recompensă** pentru Feraru Grigorița, ori **o răsplată pentru o obligație** pe care se presupune că o avea față de aceasta. Nu în ultimul rând procurorul vorbește despre demersuri, încercări să determine pe unul (Feraru Grigorița) pe altul (Gherghe Constantin).

Probele existente încă din instrumentarea cauzei la Parchet, menținute și completate în instanță, în condiții de publicitate, contradictorialitate, nu confirmă că eventualele demersuri, în sensul legii, s-au finalizat ca urmare sau chiar exclusiv intervenției lui Duicu.

Feraru Florin, încă de la Parchet și în instanță a declarat că a dorit să i se faciliteze intrarea în audiență la primar, nu pentru a discuta numirea într-o funcție de conducere, ci unde să o exercite, la care dintre noile servicii derivate din Direcția de impozite și taxe. Feraru Florin era apreciat la nivelul conducerii primăriei, ca profesionist, cu experiență și vechime în muncă, îndeplinea condițiile prevăzute de lege, deja din decembrie 2013 coordona activitatea serviciului în discuție, directorul Mateescu Marilena îl avea în vedere pentru unul dintre cele trei servicii, deci nu avea contracandidați, astfel că i se părea firesc să-și facă cunoscută dorința să conducă serviciul unde funcționase în vechea organigramă în loc de Serviciul Asistență contribuabili.

Gherghe Constantin l-a primit în audiență pe Feraru Florin și așa cum i-a spus și lui Duicu, era decis deja ca Feraru, potrivit directorului Mateescu să funcționeze la Serviciul Asistență Contribuabili pentru că s-a apreciat că este în măsură să facă față acestor sarcini.

Pe de altă parte, viceprimarul Vâlcu Romulus a asistat când a avut loc discuția dintre Gherghe și Feraru, iar acesta nu a invocat în vreun fel sau altul numele lui Duicu.

În altă ordine de idei, nici influența și nici autoritatea lui Duicu nu ar fi avut vreo șansă la Gherghe, cei doi și viceprimarul fiind lideri la partide diferite și în posturi diferite (PSD, PDL, PNL), potrivit declarației lui Vâlcu Romulus.

Iar dacă procurorul evidențiază că demersurile acestea ale lui Duicu ar fi fost eficiente, exclusive prin autoritatea și așa zisă influență a acestuia, este de observat ce valoare juridică dă legiuitorul unor astfel de demersuri. „Legea penală nu pedepsește insistențele, rugămințile, recomandările, demersurile chiar dacă ar avea drept rezultat determinarea funcționarului să facă un act nedrept, să încalce, din slăbiciune îndatoririle funcției sale”, cum se reține și de doctrină.

În raport de celelalte aspecte ale speței relevante de procuror – recompensă, plată pentru o obligație etc., folosul promis trebuie să fie necuvenit pentru ca fapta să existe, adică să nu constituie o plată/răsplată în vederea unui act determinant, care să fie dat, oferit, promis pentru cel mituit sau pentru o terță persoană, indiferent dacă e licit/ilicit.

Audierile inculpaților Duicu Ioan-Adrian și Feraru Grigorița sunt în concordanță cu depozițiile martorilor Gherghe Constantin, Mateescu Marilena, Vâlcu Romulus, Stancioiu Stelian (audiați la Parchet, unii reaudiați în instanță) despre care procurorul nu amintește, după cum nu se acordă atenție nici replicii lui Duicu care-i spune lui Feraru „o să fii șef de serviciu acolo unde are să hotărască primarul”.

Deci, la momentul „demersului” lui Duicu, deja era luată decizia la nivelul primăriei cu privire la Feraru. Și așa cum rezultă din probe, nu se puneau problema dacă să-l pună în funcție de conducere pe Feraru, ci care serviciu să-l conducă.

Iar influența și autoritatea lui Duicu nu a avut valoare față de autoritatea directorului Mateescu în care Gherghe Constantin avea toată încrederea că este corectă, că își cunoaște oamenii și valențele lor profesionale pentru a asigura toate condițiile unei bune funcționări a aparatului tehnic al primăriei după principiul „omul potrivit, la locul potrivit”.

Nu în ultimul rând, nu rezultă din vreo probă că Feraru Grigorița știa sau a intervenit pe lângă Duicu să-i fie soțul promovată și să aducă acasă un salariu mai mare.

Până la publicitatea cauzei penale, Gherghe nici nu știa cu ce se ocupa soția lui Feraru, o dovadă în plus că în CJAS aceasta avea o funcție fără o vizibilitate și fără putere de decizie.

Nu sunt aspecte concret în cauză din care să rezulte că nu ar fi contat meritele profesionale recunoscute ale lui Feraru Florin, ci doar influența de partid.

Evidența rezultă din faptul că Feraru nu avea contracandidat, și era vorba doar despre serviciu urma să-l conducă, toate cele trei servicii având importanță egală, cu renumerații similare, doar cu specialități diferite.

Curtea, evaluând întregul material probator administrat în cele două faze procesuale – martori, înscrisuri, exceptând interceptările efectuate de SRI în baza Legii nr.51/1991 pentru motivele arătate în preambulul hotărârii și datele de trafic înlăturate din probatoriu în temeiul art.100 alin.3 C.pr.pen. în condițiile în care au fost evidențiate generic, fără a viza aspecte concrete ale cauzei, pentru a fi niște probe utile și pertinente, urmează să constate că nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită reținută în sarcina lui Duicu Ioan-Adrian.

Nu a rezultat că Feraru Grigorița ar fi acționat în atribuțiile sale de serviciu în interesul lui Duicu Ioan-Adrian.

Nu s-a evidențiat vreo înțelegere, când și cu privire la ce dintre Feraru Grigorița și Duicu Ioan-Adrian pentru ca acesta să aibă inițiativa unei promisiuni, a unei oferte sau să-i dea un folos necuvenit acesteia sau soțului.

Niciuna din variantele avansate de procuror nu și-a găsit acoperire, fundamentare în mărturiile testimoniale, în înscrisurile aflate în dosarul de urmărire penală și mai ales nu a cuantificat substanța materială a faptei ilicite reținute în sarcina lui Duicu Ioan-Adrian.

Pe de o parte s-a afirmat că fapta s-a comis de către Duicu la 23.01.2013 (2014 corect) când Gherghe a emis dispoziția de numire în funcția de șef serviciu a lui Feraru Florin, iar pe de altă parte, în rechizitoriu procurorul afirmă că infracțiunea s-a comis în intervalul aprilie 2013 – ianuarie 2014 (nu 2013 cum apare în rechizitoriu) odată cu demersurile lui Duicu.

Câtă vreme lipsește descrierea faptei, a împrejurărilor concrete în care aceasta s-a consumat, nu s-a făcut nicio referire la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de dare de mită, și nu s-a făcut o analiză a probelor și în ce măsură acestea, legal administrate dovedesc existența faptei, că inculpatul este subiectul activ care cu vinovăție a săvârșit fapta pentru care trebuie să răspundă penal, Curtea, **în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. va dispune achitarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian pentru lipsa existenței infracțiunii prevăzute de art.255 alin.1 C.pen. (1968) coroborat cu art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.** (fapta privind pe Feraru Florin - Capitolul II – f. 134 R).

*

* *

În Capitolul II al rechizitoriului, procurorul a descris faptele inculpatului **Duicu Ioan-Adrian** de a fi efectuat **operațiuni financiare ca acte de comerț**, incompatibile cu funcția, prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

Potrivit actului de sesizare al instanței, în perioada iunie 2012 – martie 2014 Duicu Ioan-Adrian a acționat ca de administrator de fapt al societății comerciale ROMRAD-RMN SRL, calitate incompatibilă cu funcția de președinte al Consiliului Județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această societate foloase necuvenite, constând în decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celor justificate, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de funcția publică deținută.

Totodată, se susține în rechizitoriu că în perioada iunie 2012 – martie 2014, Duicu Ioan-Adrian a acționat ca administrator de fapt al societății comerciale INVEST PETROLEUM IMPEX SRL, calitate incompatibilă cu funcția de președinte al Consiliului Județean, a efectuat prin persoane interpușe operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru această

societate foloase necuvenite constând în obținerea în activitatea comercială a acesteia, tocmai ca urmare a exercitării de către inculpat a influenței conferite de funcția publică deținută, a unor venituri suplimentare substanțiale, nefiscalizate.

Procurorul a redat în rechizitoriu normele art.87 din Legea nr.161/2003 din care rezultă că funcția, între altele, de președinte al Consiliului Județean este incompatibilă cu orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale.

Potrivit rechizitoriului, Duicu Ioan-Adrian a exercitat în fapt funcția de director al ROMRAD RMN SRL.

Se arată că prin „operațiuni financiare ca acte de comerț” se înțelege desfășurarea, cu titlu comercial, în cadrul unei activități de producție, comerț sau prestări de servicii, a oricărei operațiuni care presupune o plată, o circulație a banilor sau creditelor (art.8 alin.2 Legea nr.71/2011).

În cazul de față operațiunile comerciale se realizează prin intermediul altor persoane (interpuse).

Duicu Ioan-Adrian este cel care a luat nemijlocit decizii referitoare la încheierea celor mai importante tranzacții ale societăților comerciale controlate de acesta și a dat dispoziții angajaților să le execute.

Președintele Consiliului Județean Mehedinți a desfășurat activități incompatibile cu funcția sa, exercitând activități specifice unei funcții de conducere ale societăților ROMRAD RMN SRL și INVEST PETROLEUM IMPEX SRL.

În opinia procurorului, inculpatul, deși nu avea formal nicio calitate, prin conduita lui a desfășurat cu titlu comercial activități incompatibile cu funcția sa publică și a avut drept scop obținerea de bunuri, bani sau alte foloase care au un caracter necuvenit.

Cele două fapte penale reținute în sarcina inculpatului sunt relatate în Capitolul II al rechizitoriului filele 136-181, între care sunt redată convorbiri telefonice interceptate (f. 137-179) și o declarație a suspectei Mijache Loredana Andreea.

Între paginile 137 – 162 și 174 – 179 sunt transcrise convorbiri telefonice interceptate în baza unor mandate de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție pe numele inculpatului Duicu Ioan-Adrian, excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014, măsură confirmată prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Între filele 163-172 sunt redată convorbirile telefonice din perioada 9.12.2013 – 3.01.2014 interceptate în baza mandatului de supraveghere tehnică emis de Curtea de Apel București.

În aceste convorbiri interceptate, redată secvențial, fragmentate se poartă discuții între Duicu Ioan-Adrian și Drăghia Valentina care se referă la preocupările conducerii administrative a firmelor pentru plata datoriilor la stat și furnizori, inclusiv a comisioanelor și datoriilor restante, la banii, valoarea de contract ce urma a fi vărsată în cont, cu referire la definitivarea igienizării clinicii, la măsurile pentru eficientizarea programului de clinică al medicilor, la date referitoare la venituri ale soției inculpatului de trecut în declarația de avere a acestuia.

I. 1. În rechizitoriu (f. 136 și 137 R) se susțin următoarele:

- probele dovedesc că Duicu Ioan-Adrian a administrat în fapt cele două societăți comerciale sus-menționate și a exercitat întreaga putere de decizie cu privire la activitatea lor.

Duicu Ioan-Adrian „a dat dispoziții administratorului societății ROMRAD-RMN SRL Drăghia Valentina care administrează și INVEST PETROLEUM IMPEX SRL unde figurează Duicu Mariana, soția inculpatului – administrator și lui Mijache Loredana Andreea – manager la INVEST PETROLEUM IMPEX SRL care se ocupa de activitatea hotelului Palace din Drobeta Turnu-Severin, cu privire la toate operațiunile financiare:

- încasarea veniturilor provenite din activitatea economică curentă;
- efectuarea de plăți către partenerii economici și către bugetele publice;
- restituirea împrumuturilor bancare contractate de acestea” etc.

În rechizitoriu se precizează că Duicu Ioan-Adrian a administrat în fapt cele două societăți prin faptul că a negociat contractul încheiat între ROMRAD RMN și Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Mehedinți, ori cu alți parteneri comerciali, a urmărit derularea încasărilor și plăților aferente activității comerciale, a făcut demersuri directe pentru a determina creșterea acestora și grăbirea efectuării plăților către firmele contractate de el, a controlat cum Drăghia repartiza sumele

de bani provenite din încasări, a dispus ce plăți să se facă, în ce quantum, inclusiv în cazul plăților care nu aveau caracter curent, a făcut demersuri ca societățile menționate să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici și a negociat cu directorul BRD – Group Societe Generale Mehedinți condițiile de rambursare a creditelor bancare luate de cele două societăți.

Ulterior achitării cheltuielilor curente, veniturile erau utilizate pentru achitarea unor linii de credit contractate de cele două societăți. Duicu primea în mod nemijlocit sume de bani substanțiale care nu figurau în evidențele contabile, periodic sub formă de bani lichizi prin Drăghia și Mijache.

În declarația, selectiv fragmentată după relevanța apreciată de procuror a suspectei Mijache Loredana-Andreea se arată că aceasta este manager la INVEST PETROLEUM și se ocupă de contractele de publicitate ale TELE 2 Drobeta, iar asociată la aceste firme este Duicu Ana, iar administrator Duicu Mariana. Activitatea de televiziune este coordonată de Bidilici Adrian.

Banii facturați din activitatea INVEST PETROLEUM se depun în contabilitate și banii strânși în urma organizării de evenimente la hotelul Palas – nunți, botezuri etc. – în număr de 3-4 pe lună și în sumă de 15.000 – 30.000 lei după fiecare eveniment îi sunt remiși personal sau prin secretară lui Duicu Ioan-Adrian.

Martora se ocupă de procurarea produselor ce se servesc la masă cu ocazia organizării acestor evenimente.

În rechizitoriu nu se regăsesc depozițiile altor martori ori vreo declarație a inculpatului Duicu cu privire la acuzațiile aduse și nicio referire la o altă probă.

Deși inculpatul Duicu a fost audiat de procuror de mai multe ori la 12.06.2014 (f. 10 – vol.2 dup), 13.06.2014 (f. 15 – vol. 2 dup) și cu ocazia prezentării judecătorului de drepturi și libertăți la 3.04.2014 (f. 21 – vol.2 dup) acesta nu a fost de loc cu privire la cele două fapte prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 integrat.

În instanță, Duicu Ioan-Adrian a fost audiat la 30.07.2014, la 28.07.2015 și 22.09.2017.

În mod constant, în declarațiile date Duicu Ioan-Adrian a arătat că Drăghia Valentina, ca administrator al societății SC ROMRAD RMN și a celorlalte firme ale familiei, se ocupa exclusiv de relaționarea cu CJAS Mehedinți, cu furnizori și de orice alte relații economice. Până la investirea lui Duicu în funcții publice și acesta era acționar al firmei, tot Drăghia era cea care avea în atribuții plăți, încasări, relații cu alte firme. Fiind o afacere de familie, Duicu se interesa de bunul mers al firmelor, de plata datoriilor la stat întrucât o reclamă negativă, ori incidente de plăți ar fi putut crea o imagine nedorită cu privire la persoana acestuia. Discuțiile telefonice cu Drăghia nu au însemnat nimic altceva decât preocuparea comună pentru bunul mers al firmelor, întrucât Drăghia era cea care lua măsuri, ea întocmea acte legate de administrarea firmelor și în niciun caz Duicu care nu se prea ocupa de firme nici când era acționar, Drăghia fiind cea care răspundea de activitatea lor.

După ce nu a mai fost acționar la cele două firme, inculpatul a declarat că nu a mai îndeplinit niciun act legat de activitatea firmelor, nu a semnat acte, nu s-a întâlnit cu parteneri de afaceri, nu a negociat, nu a încheiat contracte, nu a avut semnătură în bancă.

Fiind afaceri de familie, discuțiile avute erau la nivelul informării din această postură.

De administrarea firmelor se ocupau Drăghia Valentina și Mijache Loredana Andreea.

Locuința familiei se află la 40 km de Turnu-Severin, astfel că mama inculpatului nu se deplasează zilnic la firme. Cu ocazia evenimentelor de la hotelul „Palace”, sumele rezultate din organizarea acestora îi parveneau lui Duicu Ana prin inculpat, un fel de curierat. Evenimentele aveau loc în general la sfârșit de săptămână, Mijache nu putea depozita la domiciliul său sume atât de importante, motiv pentru care le trimitea lui Duicu Ana prin inculpat, aceasta le punea în seif și apoi a doua zi le depunea la bancă. Decizii legate de ROMRAD-RMN s-au luat de Duicu Ana și Drăghia Valentina.

Discuțiile dintre Duicu și Drăghia aveau o frecvență instabilă când nu vorbeau de loc timp de săptămâni, fie vorbeau de 2-3 ori pe zi când Drăghia îi transmitea prin el lui Duicu Ana să vină în oraș pentru chestiuni ale firmei, fie îi comunica lui Duicu vreun mesaj din partea lui Duicu Ana să facă ceva cumpărături etc.

Inculpatul nu a discutat nici cu Duicu Ana, nici cu Drăghia chestiuni punctuale, despre activitatea vreuneia dintre firme și nu a intervenit în vreun fel în favoarea acestora la vreun for.

I. 4. Procurorul a solicitat ca probatorii prin concluziile orale și scrise, audierea lui Mijache Loredana Andreea, a invocat în dovedirea existenței faptelor și a vinovăției inculpatului, probatorii

cu transcrierile convorbirilor telefonice, parte interceptate pe mandatul emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, parte autorizate de Curtea de Apel București și înscrisuri astfel cum au fost enumerate în scris.

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea tuturor martorilor din lucrări, a martorilor Terescu Camelia Mariana și Coporan Constantin și proba cu înscrisuri privind documente emise de INVEST PETROLEUM, legate de relaționarea SC ROMRAD-RMN cu CJAS Mehedinți.

Procurorul a solicitat respingerea tuturor probelor solicitate de inculpatul Duicu Ioan-Adrian, atât cele din lucrări, cât și probele solicitate în apărare în instanță deoarece toate susținerile Parchetului sunt probate astfel că cererile inculpatului nu sunt utile cauzei, fiind în favoarea doar a audierii lui Mijache Loredana Andreea.

Curtea, prin Încheierea de ședință din 9.10.2015 s-a pronunțat asupra cererilor de probatorii consemnate în Încheierea de ședință din 11.09.2015, încuviințând proba testimonială și cea cu înscrisuri cu solicitarea ca ele să fie identificate ca atare pentru parchet și proba cu martori și înscrisuri pentru inculpatul Duicu Ioan Adrian.

Audiată în instanță la 11.11.2016, martora **Mijache Loredana Andreea** a completat declarația de suspectă dată la 13.04.2014 la Parchet, pe care și-a amintit-o, în parte, și a menținut-o.

Martora a relatat condițiile în care a fost audiată de procuror: la ora 6 a.m. un comisar șef și jandarmi i-au percheziționat locuința și hotelul Palace, apoi a fost luată și împreună cu aceștia a fost adusă la DNA Central în București, unde a stat până la 3 dimineața într-o sală, fără mâncare și fără apă, când a fost audiată timp de o jumătate de oră.

La data audierii de instanță, martora Mijache funcționa la SC SECOM SA consilier juridic, firmă care nu are nicio legătură cu firmele familiei Duicu. Activitatea martorei la INVEST PETROLEUM era sub coordonarea lui Duicu Ana.

- martora, ca manager, se ocupa de organizarea de evenimente – nunți, botezuri, petreceri etc, încheia antecontracte cu un avans fix de 2000 lei pentru asigurarea programării;

- înainte cu o săptămână de eveniment Duicu Ana se întâlnea cu beneficiarii și se stabileau detaliile, se emitea factura;

- evenimentele aveau loc sâmbăta, plățile se făceau după eveniment, astfel că duminica dimineața avea asupra sa o sumă importantă de bani pe care la solicitarea lui Duicu Ana i-o remitea lui Duicu Ioan-Adrian;

- Duicu Ana locuia la 40-50 km de oraș și aceasta îi cerea să-i remită sumele de bani prin Duicu Ioan-Adrian când era în localitate, aceasta fiind o convenție generală;

- martora locuia cu chirie la acel moment și nu avea curajul să țină în casă sume prea mari de bani;

- așa cum a declarat și procurorului, administratorii hotelului, societății erau Duicu Mariana și Duicu Ana și martora era în permanentă legătură, în contact cu acestea ca manager;

- după cum au convenit, în general, martora, telefonic îi comunia lui Duicu Ana cum se derula evenimentul, ocazie cu care îi spunea când era Duicu Adrian în oraș să-i trimită prin acesta banii cash plătiți la sfârșitul evenimentului;

- pe lună se organizau cam 3-4 evenimente și după terminarea acestora se făcea curățenie, se transmitea lui Duicu Ana banii prin fiul său, banii primiți după eveniment erau în baza unei facturi pe care martora o avea în copie;

- niciodată banii cash nu rămâneau la martoră, iar dacă fiul lui Duicu Ana nu putea să vină în localitate, găsea o altă modalitate să-i parvină acesteia sumele respective;

- în hotel se cazau grupuri de turiști, se organizau mese festive, rareori se făcea cazare pentru o persoană;

- hotelul avea 10-12 angajați, avea structuri departamentale specializate pe achiziționare produse, hrană, băuturi, toate sub supravegherea lui Duicu Ana care se ocupa și de instruirea și calificarea personalului;

- Duicu Ana era cea care avea semnătură în bancă și facturile se plăteau cash sau prin bancă;

- martora a declarat că n-a avut nicio informație că Duicu Adrian s-ar fi implicat într-o negociere cu BRD Mehedinți cu privire la condiții de rambursare a unor credite bancare luate pentru cele două societăți, inclusiv pentru cea unde era ea manager;

- au fost diferite contracte cât martora era manager la hotelul Palace, era persoana de contact care dădea informațiile și documentele necesare și când solicitările excedeau informațiile sale, Duicu Ana era cea care intervenea;

- banii trimiși prin Duicu, dnei Ana Duicu, după câte știa erau depuși în bancă de aceasta;

- convorbirile telefonice cu Duicu Adrian în afara celor legate, la solicitarea lui Duicu Ana, de trimiterea sumelor încasate după evenimente, priveau situațiile când venea să servească masa la hotel și ce anume să-i pregătească sau când se organizau evenimente ale familiei Duicu.

La 31.03.2017, a fost audiată martora **Duicu Ana** care, între altele, a declarat că pentru evenimentele festive Mijache încheia precontracte cu solicitanții care primeau chitanțe, facturi pentru avansul achitat, apoi în preajma datei prestabilite, se încheiau contractele, se plătea și se emiteau facturile. Mijache și personalul se ocupau de aprovizionare, martora fiindu-le de asemenea de ajutor.

La finalul evenimentului, sau înaintea lui Mednyanszky, dacă acesta era la sfârșit de săptămână îi trimiteau bani plătiți de beneficiari prin fiul acesteia;

- Mijache trimitea banii și factura în copie, le pune în mașină și astfel martora era cea care avea grijă să le ia din mașină, pentru ca a doua zi să le predea contabilei pentru a le înregistra în contabilitate și a le depune în bancă, unde contabilă avea semnătură.

La Parchet a fost audiată la 23.04.2014 ca suspect Drăghia Valentina (f. 2 – vol.6 dup) care a declarat că:

- aceasta îndeplinea funcția de administrator la SC ROMRAD-RMN, unde sunt asociate Duicu Ana și Duicu Mariana;

- martora a susținut că Duicu Ioan-Adrian nu s-a implicat și nu se implică în activitatea de administrare a acestei societăți și nici nu au existat aspecte pe diferite activități în care să i se furnizeze în concret informații acestuia;

- martora a declarat că ea răspunde de toată activitatea firmei în relația cu CJAS Mehedinți, cu furnizorii, cu salariații;

- între ROMRAD-RMN și CJAS Mehedinți exista un contract și lunar firma decontează servicii paraclinice prin CJAS Mehedinți.

În referirile procurorului la faptele incriminate de art.12 lit.a din Legea nr. 78/2000 nu se face nicio referire la declarația lui Drăghia Valentina care a fost audiată la parchet. În instanță la 16.07.2015 a fost audiată inculpata Drăghia Valentina, care între altele a declarat:

- a fost angajată firmelor familiei Duicu din decembrie 2007 până în 22 mai 2015, s-a ocupat de contabilitatea acestora și ca administrator s-a ocupat de colaborarea firmelor cu instituțiile statului, cu furnizorii, cu banca, cu personalul etc.;

- în perioada dinaintea investiturii de președinte al Consiliului Județean când Duicu se ocupa de SC ROMRAD-RMN, tot martora era cea care efectiv desfășura activitatea de administrator;

- martora se ocupa inclusiv cu încheierea și derularea contractului cu CJAS Mehedinți;

- din 2010 martora a devenit administrator și dacă era nevoie, pe diferite chestiuni, se consulta cu Duicu Ana;

- SC ROMRAD-RMN a făcut credite pentru servicii și credite pentru care sunt de făcut plăți până în 2018, astfel că Duicu Ioan-Adrian se interesa la societate cu privire la plățile făcute, întrucât vroia să se asigure că se face plata datoriilor care erau importante; martora știa ce are de făcut, nu avea nevoie de indicații sau ordine să facă plățile datoriilor;

- martora a declarat că nu i-a înmănat personal lui Duicu Adrian bani lichizi care să provină din activitatea societății ROMRAD-RMN.

La parchet și în instanță s-au mai audiat martorele **Albici Camelia Luminița** (15.05.2015) la 6.11.2015 și 19.07.2016 (C.A.B. și f. 247 – vol. 15 C.A.B.) – instanță și **Mură Mihaela Petronelli** (15.05.2014 – f. 57 – vol. 6 d.u.p.) la Parchet și la 6.11.2015 și 19.07.2016 (f. 301 – vol. 11 C.A.B., f. 259 - vol. 15 C.A.B.) în instanță.

În abordarea infracțiunilor prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000, procurorul nu face nicio trimitere la declarațiile celor două martore care fac referiri la aspecte enunțate în Capitolul II al rechizitoriului privind-l pe Duicu Ioan-Adrian.

Albici Camelia Luminița a declarat că:

- de la angajare din 2007 știa că firma SC ROMRAD-RMN aparținea familiei Duicu;

- de la angajare la data audierii în instanță s-a întâlnit de vreo 3 ori cu Duicu Adrian, când era soția acestuia spitalizată, la sărbătorirea zilei acestuia de naștere;

- nu avea informații ca Duicu să se fi implicat în activitatea sau conducerea ROMRAD-RMN;

- de administrarea firmei se ocupa Drăghia Valentina și nimeni din personal nu s-a plâns de managementul acesteia;

- cu privire la programul de lucru de 6 ore se mai întâmpla să întârzie sau în unele zile să presteze la clinică mai puține ore, dar acestea se întâmplau în corelație cu activitatea din Spital, alte zile recupera orele neefectuate și în niciun caz nu afecta activitatea sa, întrucât citea și analiza examinările pacientului, comunicând rezultatul potrivit procedurilor stabilite pentru actul medical;

- nu a primit vreo indemnizație de 5000 lei de la SC ROMRAD RMN.

La parchet, martora Mură Mihaela Petronelli a declarat că e angajată la SC ROMRAD-RMN din 2007 unde niciodată nu a primit salariu de 5000 lei, iar administrator al firmei este Drăghia Valentina care se ocupă de activitatea acesteia.

În instanță martora a făcut câteva completări, menținându-și declarațiile de la Parchet.

- martora s-a angajat la ROMRAD-RMN înainte de venirea lui Drăghia Valentina;

- nimeni din personal nu are vreo nemulțumire față de activitatea de administrator a dnei Drăghia;

- Duicu Ioan-Adrian nu a avut nicio implicare în vreun fel sau altul în activitatea desfășurată de martoră, nu i s-a impus nici un act medical;

- nici Duicu, nici Drăghia nu au intervenit în activitatea martorei;

- Drăghia nu implica medicii în probleme administrative pe care le efectua, niciodată nu l-a pomenit pe Duicu că acesta ar fi avut vreo contribuție, implicare în vreo activitate a societății;

- martora, pe parcursul activității desfășurate în ROMRAD RMN nu l-a văzut pe Duicu la clinică;

- la angajare a crezut că cei care conduceau firma erau prof. dr. Bârsășteanu și dl. Duicu, iar apoi în timp și până în prezent nu știe cui aparține aceasta;

- din 2007 de când funcționează la clinică dl. Duicu nu i-a cerut niciun favor direct sau indirect, prin persoane interpușe în ce privește activitatea martorei, (consultații, programări, în legătură cu aparatura medicală sau cu referire la orice alte aspecte).

I. 6. În concluziile orale cu privire la aceste fapte (art.12 lit.a din Legea nr.78/2000) procurorul a solicitat condamnarea inculpatului, întrucât ele și vinovăția acestuia sunt dovedite.

Dovadă acestor fapte sunt convorbirile telefonice existente la dosar, datele de trafic care arată că existau convorbiri telefonice frecvente și nejustificate în opinia procurorului între Duicu și Drăghia în condițiile în care se neagă că acesta ar fi controlat activitatea firmelor.

Procurorul a prezentat situația de fapt după care a afirmat că Duicu Ioan-Adrian în exercițiul funcției de președinte al Consiliului Județean a controlat practic activitatea de la SC INVEST PETROLEUM și de la SC ROMRAD-RMN.

S-a susținut de procuror că Drăghia „nu făcea nici măcar un pas fără a-l contacta și a-l întreba pe acesta care la rândul său, suna și dădea nenumărate dispoziții ca un veritabil șef al respectivei societăți”.

„Din declarațiile tuturor martorilor, spune procurorul, rezultă că avea un interes vădit pentru sumele ce se acordau spre decontare Casei Județene și apoi cele de la Casa Județeană către el”.

S-a mai afirmat de acuzare că „toate probele administrate în cauză atestă că Duicu, pe de o parte, era extrem de interesat în modul în care își desfășoară activitatea această societate, iar pe de altă parte, sunt declarații de martori din care rezultă că acesta făcea demersuri pentru a obține tot felul de favoruri pentru ROMRAD. Poziția pe care o are inculpata Drăghia și toate convorbirile existente între aceștia nu fac decât să conducă la concluzia că el controla această societate și a controlat-o în toată această perioadă”.

„Din înscrisurile de la dosar, s-a evidențiat de procuror că această societate (ROMRAD RMN)” a aparținut tot timpul familiei Duicu într-o formă sau alta și că este ușor să pui pe altcineva ca administrator pentru ca formal să nu mai figurezi în acte, dar să continui să controlezi activitatea; practica și Curtea Constituțională, într-o decizie recentă a stabilit, afirmă procurorul că efectuarea

de acte de comerț incompatibile cu funcția înseamnă atunci când controlezi activitatea societății respective”.

Procurorul a solicitat înlăturarea declarației martorei Duicu Ana pentru că este subiectivă, este pro cauza, în susținerea fiului ei inculpat, iar pe de altă parte nu este în acord cu celelalte probe care au dovedit aspectele evidențiate.

Deși afirmă că martora a controlat tot timpul societatea „nu există nici măcar o convorbire din datele de trafic pe care să o fi avut, Drăghia cu Duicu Ana”. S-a afirmat că Duicu Adrian era sunat când Duicu Ana nu răspundea la telefon; nu a rezultat, arată procurorul, în niciun fel, în ce modalitate controla Duicu Ana activitatea societății ROMRAD, în schimb a rezultat cu prisosință că acest lucru îl făcea inculpatul Duicu și nu în mod ocazional, în mod excepțional și nu ca un ajutor pe care îl dădea mamei sale. Și nici ca un ajutor mamei sale nu ar fi fost în regulă având în vedere poziția sa.

Activitatea inculpatului Duicu era incompatibilă cu orice fel de act de comerț sau activitate comercială asemenea incompatibilității altor profesioniști.

În ce privește societatea INVEST PETROLEUM, convorbirile interceptate, traficul de date au dovedit că Duicu controla și activitatea acestei societăți, cum rezultă și din acte: tot timpul a fost controlată de inculpatul Duicu, un exemplu fiind convorbirile cu Mijache Loredana în acest sens.

Această martoră audiată în instanță, în fața evidențelor, a recunoscut convorbirile telefonice cu Duicu, că acesta o ajuta luând banii și ducându-i lui Duicu Ana astfel rezultă că Duicu controla și această societate și în acest mod a încălcat prevederile legale art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

Concluziile scrise depuse de procuror se referă la aceste două fapte în fișele de la 216 la 270 care redau în întregul lor, în sistem copy-paste fișele 136-181 din Capitolul II al rechizitoriului, iar fișele 269-270 sunt redarea fidelă a fișelor 18,19,20,21,24,26,33 și 57 din Nota de probatorii depusă de procurorul de la urmărirea penală și însușită de procurorul de ședință la 9.10.2015.

Inculpatul, prin avocat, în apărare oral a solicitat achitarea acestuia pentru faptele prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 în baza art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen. pentru următoarele considerente:

- procurorul prin rechizitoriu și concluziile orale afirmă că Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că faptele de comerț sunt incompatibile cu funcția persoanei care se află într-o astfel de stare datorită funcției publice, inclusiv controlul activității unei firme;

- actul de comerț înseamnă o tranzacție, o vânzare-cumpărare, o achiziție, o negociere, un transfer bancar ceea ce implică să se semneze actele, să se negocieze, să se identifice partenerii contractuali, să existe semnătura persoanei în bancă, să emită ordine de plată, să facă încasări, să dispună;

- procurorul, în concluziile sale, a afirmat că inculpatul Duicu controla firma, ceea ce nu este real, administrarea acesteia fiind făcută de Duicu Ana chiar și când înainte de investirea în funcția publică se ocupa inculpatul de firmă;

- Duicu nu avea cunoștințele care să-i permită controlul vreunei firme, iar administratorii firmelor familiei Duicu, Simona Mednyanszky și Drăghia Valentina erau persoane serioase, pricepute, cu cunoștințe în domeniu de contabilitate, raportări, exercițiu financiar, stabilire și plată impozite;

- în acest context faptul că Duicu dădea telefon să se asigure că s-au plătit datoriile și că totul e în ordine fiind vorba de o firmă de familie nu poate în acest context, în opinia apărării, să aibă conotație penală faptul că dorea să se informeze și să-i îndrume să aibă grijă să nu facă datorii, să plătească facturile, să plătească furnizorii;

- inculpatul, prin avocat, susține că a te informa nu înseamnă nici acte de comerț, nici controlul asupra unei firme, în înțelesul legii;

- control poate fi considerat ca atare când nu negociezi, dar aduci clienți, tranzacționezi, recomanzi, acționezi astfel încât să influențezi rezultatele financiare ale societății;

- la ROMRAD nu era ce să se controleze, întrucât firma a mers bine inclusiv după arestarea inculpatului și în prezent, există liste de așteptare, este singurul aparat RMN care funcționează etc.;

- declarația martorei Mijache Loredana Andreea a fost edificatoare în sensul că împreună cu Duicu Ana administrau INVEST PETROLEUM, se încheiau antecontracte, contracte, se eliberau facturi, chitanțe, se făcea aprovizionarea pentru evenimentele publice;

- cum evenimentele aveau loc la sfârșit de săptămână, în ziua de luni următoare se contabilizau și se depuneau banii în bancă, astfel afirmația procurorului că erau bani nefiscalizați nu are niciun suport probator;

- Duicu era cel care câteodată aducea banii și factura fiscală în copie de la Mijache lui Duicu Ana, întrucât managerul, locuind la bloc, cu chirie îi era teamă să aibă asupra acesteia sume atât de consistente;

- nu rezultă de niciunde că inculpatul a făcut acte de comerț, Duicu Ana ocupându-se de activitatea hotelului cu aprovizionarea etc., el neavând nicio implicare.

În concluziile scrise, inculpatul prin avocat, completând pe cele orale, a evidențiat că procurorul nu a identificat nicio acțiune concretă întreprinsă de Duicu în activitatea celor două firme și totuși acesta a apreciat că interesul manifestat de inculpat pentru situația financiară a familiei are un caracter ilicit și constituie un act de comerț incompatibil cu funcția publică deținută.

S-au invocat dispozițiile deciziei CCR nr.603/2015 care a constatat că sintagma „raporturi comerciale” este lipsită de claritate și previzibilitate referindu-se la prevederile art.301 C.pen. și care își găsesc aplicabilitate și în cazul art.12 lit.a din Legea nr.78/2000, unde nu se poate determina cu precizie conținutul noțiunii de „act de comerț”.

În înțelesul unui act de comerț nu pot fi cuprinse decât activități efectiv comerciale prin care se generează beneficii societăților comerciale controlate în mod implicit.

Probele administrate de instanță au infirmat, între altele, că Duicu ar fi intervenit la CJAS Mehedinți să i se repartizeze sume mai mari față de anii anteriori, o alocare bugetară suplimentară, câtă vreme la rectificarea bugetară din 2013 toate casele județene au primit alocații bugetare mai mari;

- nu pot fi considerate acte de comerț interesul manifestat de Duicu ca să fie achitate facturile către furnizori, să se respecte programul de activitate; nu poate fi calificat penal un astfel de demers.

Nu s-au dovedit afirmațiile din rechizitoriu că Duicu s-ar fi implicat în încheierea contractului dintre CJAS Mehedinți și ROMRAD RMN prin faptul că urmărea constant derularea încasării și plăților, față de explicațiile clare ale lui Drăghia Valentina semnatara contractului cu respectarea clauzelor privind raportul dintre numărul pacienților examinați și timpul de investigații.

O altă afirmație nedovedită de procuror se referă la faptul că Duicu s-ar fi comportat ca un administrator de fapt și că ar fi încercat să deturneze o parte a bugetului de sănătate alocat județului Mehedinți către societatea sa. Se susține de apărare că nu există vreo dovadă a prejudicierii bugetului CJAS Mehedinți în condițiile în care, modalitățile de efectuare a decontărilor sunt prevăzute de lege, datele sunt publice, iar contractul de prestări servicii este un formular standard care nu permite intervenții.

În ceea ce privește săvârșirea faptei în legătură cu activitatea firmei SC INVEST PETROLEUM SRL în rechizitoriu se susține, neadevărat, că Duicu a negociat un contract cu BRD și condițiile de rambursare a unui credit al societății, că a beneficiat de servicii gratuite din partea unor agenți economici.

Nu s-a cuantificat nici un folos material injust de procuror de care să fi beneficiat această firmă.

Contractul de creditare și condițiile de restituire erau nenegociabile cu BRD și nu putea Duicu, în virtutea funcției să le modifice.

Contractul dintre BRD și SC INVEST PETROLEUM s-a încheiat la 27-07.2011, iar la acel moment, Duicu nu îndeplinea nicio funcție publică și pe parcurs clauzele contractului nu au fost modificate, împrumutul rambursându-se în condițiile stabilite inițial.

Martorele Mijache și Duicu Ana au făcut declarații concordante cu privire la menirea lui Duicu Adrian de a transmite de la Mijache la Duicu Ana sumele de bani din plățile efectuate pentru evenimentele de la sfârșitul săptămânii, întrucât managerul nu avea posibilitatea să asigure aceste mari în locuința ei de la bloc.

Aceste sume de bani erau apoi contabilizate și depuse în bancă.

S-a mai susținut că prin ea însăși, simpla efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț nu determină elementul material al infracțiunii, acestea însemnând realizarea unor tranzacții referitoare la bani și credite, adică:

- emiter de ordine de plată;
- formulare de retragere numerar;
- emiterea și semnarea unor facturi pentru societățile administrate de inculpat;
- semnare a avizelor de însoțire marfă;
- negocierea și semnarea unor contracte comerciale;
- întocmirea unor borderouri pentru cursele auto;
- încheiere procese-verbale de recepție lucrări etc.

Pe de altă parte, s-a susținut de avocatul inculpatului Duicu că un act de speculație sau intermediere în circulația bunurilor, făcut în mod organizat reprezenta o operațiune financiară efectuată ca act de comerț.

Totodată s-a evidențiat că realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 impune ca operațiunile financiare să fie realizate ca acte de comerț, să fie incompatibile cu funcția, atribuția, sarcinile pe care le îndeplinește subiectul activ calificat conform legii.

Actul de comerț presupune operațiuni cu bani, titluri de credit, circulație de valori într-un cadru comercial.

Infracțiunea este săvârșită când există un scop special – obținere de bani, bunuri, foloase necuvenite pentru sine, pentru altul; în lipsa acestuia lipsește caracterul ilicit al faptei.

În rechizitoriu sunt asimilate ca operațiuni financiare ca acte de comerț legate de cele două firme următoarele presupuse acțiuni ale inculpatului:

- negocierea condițiilor contractelor încheiate de ROMRAD-RMN cu CJAS Mehedinți;
- urmărirea în amănunt a derulării încasărilor și plăților;
- demersuri pentru ca cele două societăți comerciale să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici.

Se arată în concluziile apărării că lui Duicu nu îi sunt imputate efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț; nici negocierea condițiilor contractuale cu CJAS Mehedinți nu poate fi asimilată operațiunilor financiare, iar pe de altă parte, această negociere nu a existat pentru că Drăghia Valentina a semnat contractul cu CJAS Mehedinți care are clauze standard și valoare stabilită după punctajul obținut în urma evaluării documentației depuse de SC ROMRAD-RMN SRL și unde administratorul, fie el de drept sau de fapt nu poate interveni (a se vedea f. 102 R).

În considerarea rechizitoriului, scopul acțiunilor inculpatului era decontarea de sume necuvenite din bugetul asigurărilor de sănătate cu prejudicierea bugetului CJAS Mehedinți. Or, din dosar nu rezultă și nici nu există vreo dovadă că CJAS Mehedinți ar fi suferit vreun prejudiciu, ci doar un document care atestă modalitatea legală în care s-au făcut decontările către SC ROMRAD-RMN.

În același context nu s-a făcut dovada că Duicu se informa despre veniturile și cheltuielile SC ROMRAD-RMN SRL – afacere de familie cu scopul de a se deconta de la bugetul asigurărilor sume mai mari decât cele cuvenite.

În sarcina lui Duicu s-a mai reținut că efectua demersuri ca firma să beneficieze de servicii gratuite de la alți agenți economici, demersuri care nu sunt operațiuni financiare ca acte de comerț și nu implică un scop dovedit de a obține pentru societate foloase necuvenite.

În ceea ce privește contractul de credit nr. 580/27.07.2011 încheiat între BRD – GROUP Sociétés Générale și SC INVEST PETROLEUM SRL împrumutat și SC ROMRAD-RMN SRL coîmprumutat a fost semnat, afirmă apărarea, înainte ca Duicu să fie președinte al Consiliului Județean, iar clauzele inițiale, nemodificate sunt active.

Și dacă acest contract ar fi fost încheiat în alte împrejurări, negocierea cu BRD a condițiilor de rambursare a creditului nu este o operațiune cu scopul obținerii unui folos necuvenit întrucât e vorba de o cheltuială și nu de un venit.

Nu apare în rechizitoriu că Duicu ar fi modificat sau ar fi încălcat condițiile de rambursare a creditului prin documente bancare obținute datorită funcției, în defavoarea băncii și cu folos necuvenit pentru SC INTER PETROLEUM SRL ca să se constate ilicitul penal.

S-a cerut achitarea inculpatului Duicu în temeiul art.16 alin.1 lit.a sau c C.pr.pen.

I. 7. Inculpatul în ultimul cuvânt, între altele, a solicitat achitarea pentru faptele de care este acuzat, fiind nevinovat.

II. 1. Examinând actele și lucrările dosarului Curtea reține următoarele:

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost trimis în judecată, între alte infracțiuni, pentru comiterea a două fapte penale prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale.

Reglementarea acestei norme a urmărit apărarea relațiilor sociale referitoare la corectitudinea, onestitatea, credibilitatea, prestigiul persoanei și ale instituției unde activează ca funcționari și care în îndeplinirea funcției, a atribuțiilor, însărcinărilor, trebuie să se abțină de la efectuarea unor operațiuni financiare ca acte de comerț, ori de la încheierea de tranzacții financiare utilizând informațiile deținute sau obținute în virtutea funcției și obținerea prin aceasta a unor avantaje.

Cel care săvârșește această faptă este o persoană care exercită o funcție, îndeplinește o anume însărcinare care legal sunt incompatibile cu efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, cu obținerea de informații și folosirea lor în tranzacții financiare.

Subiectul infracțiunii este un subiect activ, nemijlocit și calificat.

În ce privește elementele constitutive ale infracțiunii, doctrina a analizat conținutul material al laturii obiective și a arătat că efectuarea de operațiuni financiare înseamnă realizarea unor tranzacții privitoare la bani și la credite.

Săvârșirea unei astfel de infracțiuni presupune ca aceste operațiuni financiare să fie efectuate ca acte de comerț prin care se înțeleg operațiuni de bancă și schimb care se definesc ca „acțiuni cu un scop final – act de speculație ori intermediere în circulația bunurilor, făcută în mod organizat” și respectiv schimbul monedelor în cele două forme ale sale.

În același context faptele de comerț sunt definite celelalte contracte și obligațiuni ale unui comerciant.

Pentru ca operațiunile financiare să aibă relevanță penală, ele trebuie realizate ca acte de comerț și să fie incompatibile conform legii cu funcția, cu atribuțiile și sarcinile pe care le îndeplinește ca funcționar ori demnitar.

A doua modalitate normativă al elementului material al laturii obiective constă în încheierea de tranzacții financiare folosind informațiile obținute în exercitarea funcției – adică înțelegeri intervenite între cel puțin două persoane prin care se stabilește modalitatea transmiterii unor drepturi ori se efectuează schimburi comerciale, ca urmare a informațiilor obținute numai în virtutea funcției deținute și care prin natura lor facilitează tranzacțiile.

Urmarea unor astfel de tranzacții este starea de pericol pentru relațiile sociale protejate de lege în acest domeniu.

Infracțiunea prevăzută de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 este una comisivă și intenționată și are ca scop dobândirea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri, foloase necuvenite.

Câtă vreme prin rechizitoriu se susține că inculpatul a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț și se vorbește clar de o activitate comercială întreprinsă de Duicu, iar aceasta presupune funcționarea unor raporturi comerciale, este firesc, față de abordarea Curții Constituționale a României în mai multe decizii, să se identifice în actul de acuzare sensul, semnificația sintagmei „raporturi comerciale” în raport de funcționarul incompatibil cu astfel de relații când utilizează informații în virtutea funcției, sau urmărește folos necuvenit pentru sine sau altul dintr-o activitate care-i este interzisă prin lege.

În acest context, procurorul în rechizitoriu nu se preocupă în ce măsură aceste relații exprimă elementul material al infracțiunii prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000, textul incriminator stabilind, în conexiune cu celelalte elemente existența/inexistența infracțiunii.

Așa cum evidențiază Curtea Constituțională standardul de protecție a libertății individuale impune ca limitarea acesteia să se realizeze prin lege, clar, precis, transparent, previzibil pentru ca beneficiarul acestei norme să-și decidă conduita în cunoștință de cauză. În consecință actele de comerț se consumă în raporturile comerciale, care trebuie să exprime neechivoc obiectul material al

unui text incriminatoriu cu valențe referitoare la situația funcționarului public are urmărește un folos necuvenit prin realizarea unor activități incompatibile prin lege.

Este deja general acceptat că de la intrarea în vigoare a noului Cod civil „raportul comercial nu mai are un înțeles normativ determinat sau determinabil, el își găsește aplicabilitatea și înțelesul propriu în funcție de spectrul legii în care devine operabil”.

Sub acest aspect art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 în circumstanțele prevăzute de lege, este îndoielnic că exprimă înțelesul clar, determinat al semnificației sintagmei „raporturi comerciale”, astfel cum apare ea în viziunea constituțională în contextul penal.

II. 2. La fel de importante și în consonanță cu normele constituționale sunt și acele dispoziții obligatorii care prevăd prin art.327 și urm. C.pr.pen. că odată respectate „dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrate se emite rechizitoriul, se sesizează instanța când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că inculpatul a săvârșit-o cu vinovăția și răspunde penal”.

Rechizitoriul se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală, cuprinde obiectul dosarului, motivele de fapt și de drept, date privitoare la persoana inculpatului, la fapta reținută, probele și mijloacele de probă și orice alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei.

În speță, în lipsa descrierii faptelor reținute în sarcina inculpatului Duicu Ioan-Adrian, procurorul prezintă generic încadrarea juridică a acestora, o sinteză a aspectelor considerate definitive pentru presupusa activitate infracțională care se fundamentează exclusiv pe interceptarea convorbirilor telefonice ale inculpatului Duicu cu Drăghia Valentina, Rolea Elisabeta Zenovia, coinculpate în aceeași cauză.

Prin rechizitoriu se afirmă, fără elemente concrete că inculpatul Duicu, în condiții de incompatibilitate, a efectuat, prin persoane interpușe, operațiuni financiare ca acte de comerț ca să obțină pentru SC ROMRAD RMN foloase necuvenite – decontare din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mai mari, urmare influenței conferite de funcție și respectiv pentru INVEST PETROLEUM IMPERIAL – susținere în activitatea comercială a firmei de venituri suplimentare, substanțiale, nefiscalizate.

Prin cele 4 fraze de precizări de la filele 137,173, 178, 179 (R) procurorul afirmă că cele câteva zeci de pagini de transcrieri de interceptări descriu, prin ele însele, situațiile de fapt care se rezumă la conținutul convorbirilor telefonice și la declarația suspectei Mijache Loredana Andreea.

Așa cum s-a arătat, majoritatea convorbirilor sunt interceptate în baza mandatului de siguranță națională cerut și pus în executare de SRI prin Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care s-a adresat Înaltei Curți și care acoperă perioada februarie-noiembrie 2013.

Prin Încheierea din 28.11.2014, rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, judecătorul de cameră preliminară, în condițiile legii a exclus din probatoriul cauzei convorbirile interceptate în baza Legii nr.51/1991 și transcrise în procesele-verbale aflate în dosarul nr.321/P/2013 al Parchetului de pe lângă Direcția Națională Anticorupție.

Această măsură a fost dispusă după ce judecătorul de cameră preliminară a luat la cunoștință aceste interceptări din rechizitoriu redată, secvențial, fragmentate, după relevanța dată de procuror.

Replicile lui Duicu sunt consemnate de la fila 138 R și urm.; acestea sunt repetitive prin înțelesul lor comun, și redau preocuparea inculpatului Duicu:

- pentru plata datoriilor la stat, a TVA-ului, a arieratelor, a ratei la RMN, a curentului electric, a chirie, a leasing-ului, a impozitelor, a salariilor, a creditului de la BRD, a penalităților;
- pentru prezența personalului medical în clinică, un act medical de standard calificat și un dialog medic-pacient eficient;
- pentru igiena și curățenia clinicii.

Interceptările efectuate din decembrie 2013 - ianuarie 2014 încuviințate de Curtea de Apel București reflectă o inabilitate de înțelegeri a lui Duicu față de discursul prea tehnic al lui Drăghia Valentina și măsurile pe care le decidea la nivelul SC ROMRAD RMN și INVEST PETROLEUM, față de relaționarea acesteia în termeni contractuali cu CJAS atât în privința decontărilor cât și al numeroaselor contractelor Casei la SC ROMRAD-RMN.

Referirile la dialogul dintre Duicu și Rolea Elisabeta Zenovia se particularizează în sensul că în dorința de a afla o informație Duicu o întreabă pe Rolea – directorul CJAS dacă se procedează ca în 2012 și se face plata decembrie pe decembrie la deconturile potrivit contractului, întrebare fără altă conotație, căreia Rolea îi răspunde că pentru servicii, inclusiv firma familiei Duicu, pentru deconturi sunt prevăzuți banii ca valoare de contract pe luna noiembrie cu plata pe decembrie.

Rolea îi mai spune că plata decontării serviciilor urmează a se face în funcție de cât rămâne din luna noiembrie pentru că nu existau fonduri mai mari decât bugetul Casei și că plata decembrie pe decembrie urma să se facă doar pentru spitale.

Replica lui Duicu la această informație nu este nici contrariată, nici amenințătoare, nici de presiune sau de a pretinde mai mult, ci una pur constatatoare: „Lasă, bine că sunt spitalele”.

Din discuția lui Duicu cu „Nuțica” (despre care procurorul într-o paranteză spune că o cheamă Tudorică Elena și era angajată SC FRUCT PROD COM SRL), rezultă că urmau niște lucrări de pavoazare a curții motelului ce aparținea familiei Duicu și la maternitate, unde se plantaseră niște pomi pentru care facturarea se făcuse și se făcea din dispoziția lui „Sandu” cu Floricola SA și predarea acestora primăriei cu plantarea pe aliniamentele stradale.

Cu Drăghia Valentina mai poartă discuții Duicu cu privire la soția acestuia Duicu Mariana care este angajată SC ROMRAD-RMN și realizează venituri, informații care trebuiau consemnate în declarația de avere a inculpatului.

Nu există altă discuție despre alți bani, sume pe care Drăghia urma să-i remită lui Duicu, decât cei declarați soției acestuia, în considerarea statutului său în firmă, de persoană remunerată, salariată.

Exceptând interceptările convorbirilor telefonice redată în rechizitoriu, procurorul își mai fundamentează acuzațiile pentru două fapte prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 pe declarația suspectei Mijache Loredana Andreea, care vizează însă alte aspecte decât cele ale convorbirilor interceptate.

În dosarul de urmărire penală, volumul 4 – f. 97-101 și filele 241-248 se află două procese-verbale de efectuare a unor percheziții domiciliare și informatice, la domiciliul și la biroul suspectei, iar în volumul 6 fila 26 demersuri pentru cazierul suspectei la filele 70-71 declarația acesteia și la filele 72-74 procesul-verbal prin care i se aduce la cunoștință învinuirea care i s-a adus.

Procurorul urmare dispoziției instanței, a procedat la opisarea celor 37 de volume ale dosarului de urmărire penală nr.321/P/2013 și din evidența acestui opis nu rezultă fapta pentru care a fost, dacă a fost inculpată Mijache Loredana Andreea, ordonanțele procurorului prin care a dispus măsurile cuvenite într-o procedură de urmărire penală, care era statutul acesteia la sfârșitul acestei proceduri, câtă vreme în dispozitivul rechizitoriului nu este nicio prevedere, care să o privească.

Nu rezultă deci, dacă Mijache a avut sau nu vreun statut de martor ori înainte sau după ce a fost inculpată sau nu.

Din declarația de suspectă, Curtea reține că aceasta era manager la INVEST PETROLEUM, iar la TELE 2 Drobeta se ocupa cu încheierea de contracte de publicitate. De activitatea de televiziune se ocupa Bidelici Adrian.

Administrator și respectiv asociat sunt Duicu Mariana și Duicu Ana cu care Mijache Loredana ținea legătura și-i remitea sumele de bani plătite pentru evenimentele festive de la hotelul „Palace” prin Duicu Adrian.

La sfârșitul evenimentelor în special de la sfârșit de săptămână, banii strânși din astfel de mese festive – 3-4 pe lună, - care se ridicau la 15-30.000 lei/eveniment erau înmânați lui Duicu Adrian pentru a-i remite lui Duicu Ana.

Mijache se ocupa cu aprovizionarea: mâncare, băutură, decorare mese etc. pentru unele produse nu se luau facturi, iar din banii rezultați din organizarea acestor evenimente banii facturați se contabilizau și alții îi remitea lui Duicu.

Audiată și de Curte, în calitate de martoră, Mijache Loredana și-a menținut declarațiile pe care le-a completat cu privire la modul în care a fost audiată la 3 dimineața la DNA – Structura Centrală, circumstanțele în care se afla de ore întregi de așteptare fără apă și mâncare pentru a fi audiată 30 de minute (pe declarația de suspect nu este menționată ora audierii).

Alte precizări s-au referit la faptul că ea a răspuns doar la întrebările procurorului punctual, că la acel moment locuia cu chirie într-un bloc și îi era teamă să păstreze în locuința acesteia peste

week-end o sumă atât de mare, astfel că de cele mai multe ori când era în oraș Duicu Adrian și trecea pe la hotel Palace îi remitea banii și o copie a facturii pentru Duicu Ana.

Duicu Ana încheia precontractele, se plătea o sumă fixă de 2000 lei de asigurare programare, în avans, iar cu o săptămână înainte de eveniment Duicu Ana încheia contractul cu beneficiarul evenimentului și la sfârșitul festivității se făceau plățile.

Banii remiși lui Duicu Ana, după câte știa martora urmau să fie contabilizați și introduși în bancă.

La data declarației, martora lucra la o altă instituție care nu este pendinte de vreo firmă a familiei Duicu.

Pe lună erau 3-4 evenimente organizate cu ajutorul celor 10-12 angajați, de care se ocupa Duicu Ana; aceasta supraveghea toată activitatea, ocupându-se de contactele firmei, inclusiv în relația cu băncile.

Cele declarate de martoră sub toate aspectele, inclusiv faptul că Duicu Ana având locuința la 40-50 km de oraș, îi cerea ca sumele achitate în baza facturii să-i fie remise prin Duicu, sunt în concordanță cu restul materialului probator.

Deși au fost audiate de Parchet Drăghia Valentina, în calitate de suspect, și Albici Camelia Luminița și Mură Mihaela Petronelli în calitate de martore, pe aspecte ce privesc între altele și efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț în legătură cu SC ROMRAD RMN, procurorul, nu face nicio referire la conținutul acestora în rechizitoriu.

La Parchet și în instanță, Drăghia Valentina, administrator la firma SC ROMRAD-RMN unde sunt asociate Duicu Ana și Duicu Mariana a declarat în consonanță cu ceilalți martori că ea, până în 2015, a fost responsabilă cu toată activitatea acestei firme, inclusiv când Duicu Adrian, înainte de investirea sa ca președinte al Consiliului Județean administra SC ROMRAD-RMN.

Între altele, în instanță ca martoră, Drăghia Valentina a declarat că ea se ocupa de contractul cu CJAS Mehedinți, cu furnizorii cu banca – etc, că Duicu era preocupat ca firma să-și desfășoare activitatea fără să-i creeze probleme de imagine și să-l asigure că se plăteau datoriile la stat, eventuale penalități, datorii, credite, salariile personalului, se respectau obligațiile contractuale cu furnizorii să nu existe nemulțumiri care să genereze subiecte publice etc.

Personalul lui Duicu nu i-a remis bani lichizi proveniți din activitatea societății, care era de fapt o afacere ce aparținea familiei Duicu.

Ambele martore, reține Curtea, medici angajați din 2007 la clinica ROMRAD-RMN au declarat că în toți anii când au funcționat la această societate nu știe ca Duicu Ioan Adrian să se fi implicat în activitatea firmei unde a fost văzut de vreo 3 ori în toată această perioadă (Albici Camelia Luminița) cu ocazii diferite – festive și vizitarea soției spitalizate; tot personalul știa că Duicu Valentina se ocupa de firmă și nu erau nemulțumiri față de managementul acesteia; niciodată Duicu nu le-a cerut vreun favor direct sau prin persoane interpuse, nu s-a implicat în vreo activitate administrativă.

Procurorul a redus materialul probator la câteva fragmente de convorbiri interceptate de SRI și unele în baza mandatelor date de Curtea de Apel București, secvențial redade, considerate ca fiind relevante împreună cu un fragment din declarația suspectei Mijache pentru a susține două fapte de încălcare a dispozițiilor art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 prin efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț, cu scopul de a obține pentru SC ROMRAD-RMN, prin persoane interpuse, foloase necuvenite, prin decontarea din bugetul asigurărilor sociale de sănătate a unor sume mult superioare celei convenite, ca urmare a exercitării influenței conferite de funcția publică a lui Duicu Ioan Adrian.

Folosind o exprimare silimară, procurorul în rechizitoriu susține că aceleași fapte le-a săvârșit și în ceea ce privește SC INVEST PETROLEUM IMPEX SRL, Duicu Ioan Adrian exercitându-și influența conferită de funcția publică pentru obținerea în folosul firmei a unor venituri suplimentare substanțiale nefiscalizate.

Descifrarea înțelesului sintagmei „operațiuni financiare ca acte de comerț”, realizate, afirmă procurorul, prin persoane interpuse, susținerea că Duicu lua nemijlocit decizii la încheierea celor mai importante tranzacții ale celor două societăți comerciale controlate de el și dădea dispoziții angajaților nu sunt urmate și de relatări/aspecte concrete, punctuale cu privire la ambele firme.

Mai departe de fraze generice fără ancorare în activitatea propriu-zis infracțională procurorul nu marșează și se referă în același registru doar la enunțarea unor dispoziții date lui Drăghia și Mijache cu privire la încasarea veniturilor firmelor, la efectuarea de plăți către partenerii economici și bugetele publice, restituirea împrumuturilor bancare contractate, dispoziții apreciate ca intervenții aplicate în fapt, în activitatea celor două societăți.

În rechizitoriu se mai fac afirmații rămase în această fază în lipsa de probatorii în sensul că Duicu ar fi negociat contractul dintre CJAS și SC ROMRAD-RMN, că folosindu-se de influența posturii sale politico-administrative, prin demersuri directe a determinat creșterea și grăbirea efectuării plăților către firmele familiei, controlate de acesta.

Se mai susține că Duicu Ioan-Adrian se interesa de activitatea lui Drăghia cu referire la: încasări, plăți, că beneficia pentru aceste firme de servicii gratuite din partea altor agenți economici, că a negociat cu directorul BRD Mehedinti condițiile de rambursare a creditelor bancare ale celor două societăți, că după cheltuielile curente, firmele procedau la achitarea liniei de credit contractate și că primea, de la Drăghia și Mijache nemijlocit, sume de bani substanțiale care nu figurau în evidențele contabile.

În concluziile orale, procurorul a apreciat ca faptele și vinovăția inculpatului sunt dovedite de interceptările convorbirilor telefonice și datele de trafic, că Drăghia se supunea dispozițiilor lui Duicu, că rezultă cu claritate ca acesta avea interes pentru un folos necuvenit, că își folosea funcția pentru a obține favoruri pentru SC ROMRAD-RMN.

Aceeași atitudine - afirmă procurorul - a avut-o Duicu și față de SC INVEST PETROLEUM, câtă vreme, potrivit declarației martorei Mijache prin intermediul lui, aceasta îi transmitea numitei Duicu Ana, sumele încasate la finalul evenimentelor festive organizate de firmă, activitate incompatibilă cu funcția acestuia.

Curtea reține, în acest context că probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege, ele se evaluează în ansamblul lor și instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele care trebuie să dovedească, dincolo de orice îndoială rezonabilă existența faptelor și vinovăția inculpatului.

În același timp, instanței îi revine obligația de a lua act de probatoriile administrate de procuror atât în favoarea cât și în defavoarea inculpatului cu privire la toate cerințele reglementate de art.98 C.pr.pen., la împrejurările de fapt de care depinde aplicarea legii.

Instanța, în mod nemijlocit, în condiții de contradictorialitate, oralitate și publicitate, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale prevăzute de lege (art.4 și urm. C.pr.pen.) a încuviințat administrarea de probatorii atât pentru acuzare cât și apărare, astfel încât acestea să asigure aflarea adevărului cu privire al faptele și împrejurările cauzei, precum și la persoana inculpatului.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian, trimis în judecată pentru mai multe fapte penale, așa cum rezultă din rechizitoriu, a fost audiat de cel puțin 3 ori și cu ocazia fiecăreia dintre audieri, nu a fost interogată de procuror cu privire la aceste două fapte incriminate de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

În concluziile orale procurorul a cerut condamnarea inculpatului în baza exclusivă a probatoriilor administrate în faza de urmărire penală, nu a făcut nicio referire la declarațiile din instanță, ale inculpatului, ale martorilor audiați, cu excepția solicitării înlăturării probei testimoniale a martorei Duicu Ana, pe care a calificat-o drept subiectivă.

Concluziile scrise depuse de procuror, câtă vreme redau fidel paginile din rechizitoriu și din cererea de probatorii, la rândul lor nu evaluează și probatoriul administrat în instanță și nici nu se motivează oral sau în scris rațiunile și criteriile care să justifice o astfel de abordare.

Procurorul, în concluziile orale amintește și invocă datele de trafic al convorbirilor inculpatului pe care-l apreciază consistent și cu valoare probatorie evidentă.

În opinia Curții, evidențierea generică a datelor de trafic care sunt cuprinse în volumul 13 de urmărire penală cu peste 430 de file, cuprinzând date cu privire la toți inculpații din prezenta cauză, fără a le particulariza în funcție de faptă, de perioada, de persoanele implicate și a le identifica în raport de opisul paginilor dosarului redactat la cererea instanței, nu contribuie la îmbogățirea materialului probator și nici nu-și dovedește eficacitatea.

Exceptând convorbirile interceptate de SRI și excluse de judecătorul de cameră preliminară și care nu operează în cauză convorbirile interceptate în lunile decembrie și ianuarie 2014 în baza mandatului de supraveghere tehnică emis potrivit Încheierii Curții de Apel București (f. 163-173 R)

sunt transcrise parțial în rechizitoriu și unele cu un înțeles deloc explicit și lipsit de relevanță (ex.: f. 172 R – convorbire 23.01.2014 ora 11:00:06).

Convorbirile telefonice pe care procurorul își fundamentează acuzarea se referă la plățile pe care Drăghia Valentina spune că le are de făcut cu referire la salarii, leasing, comisioane, datorii sau pe care le-a efectuat deja.

Contrar a ceea ce rezultă tocmai din acest probatoriu determinant în acuzațiile aduse inculpatului, procurorul invocă negocieri dintre Duicu și CJAS Mehedinți pentru a obține sume suplimentare pentru SC ROMRAD RMN. Aceste afirmații sunt contrazise de replicile dintre Duicu și Rolea Elisabeta Zenovia care-i aduce la cunoștință că plata „decembrie pe decembrie se face doar pentru Spitale” ceea ce-l face pe Duicu să afirme că: „Foarte bine, lasă, bine că sunt spitalele” (f. 165 R), că nu se fac plăți decât la valoarea de contract în decembrie pentru noiembrie, întrucât CJAS nu avea mai mult decât bugetul „să plătească ca în urmă cu un an, adică decembrie pe decembrie”.

Evident, nu este o negociere, nu este o dovadă a exercițiului presupusei influențe date de funcția inculpatului, iar informațiile date de Rolea erau publice, nu private.

Și că lucrurile stau așa, dovadă sunt convorbirile în care Drăghia îi spune inculpatului că iar au control de la CJAS, apoi că așteaptă evaluarea de la CJAS, că a devenit imună la câte controale este supus ROMRAD-RMN (f. 166 R – discuția 16.12.2013 – 14:56.16).

Or, dacă s-ar fi adevărat prin vreo probă că afacerea familiei Duicu ar fi beneficiat de vreo protecție în considerarea funcției inculpatului, evident nu ar mai fi existat sau doar într-un număr redus controale de la CJAS.

Procurorul avansează ideea că acestea ar fi fost formale, dar în speță nu reiese din ce considerente ar rezulta că ele erau formale și chiar și în această variantă nesuținută de nicio probă din cele două convorbiri telefonice și declarația lui Mijache, tot nu erau excluse controalele la SC ROMRAD-RMN pentru că Duicu era Președinte la Consiliul Județean.

Procurorul nu evidențiază din convorbirile între inculpat și Drăghia, faptul că Duicu considera că dialogul dintre medic și pacient este important chiar și în condițiile noii tehnologii de evaluare și comunicare informatică inclusiv în medicină și în acest context aprecia prezența medicilor în clinică.

Din dialogul cu „Nuțica” nu se evidențiază de către procuror faptul că braziile constituiau un subiect cu privire la care Sandu (!?) îi spusese acesteia că s-au facturat când s-au luat de la Flora și dat primăriei, astfel că ce se mai plantează intră în alte aliniamente stradale.

Se mai interesează inculpatul Duicu dacă e „gata curățenia aici” și Drăghia urmează să vadă în ce stadiu se mai află igienizarea clinicii și să-l informeze și pe acesta.

„A-l informa” nu se traduce nici prin negociere, tranzacție, operațiune financiară ca act de comerț și nici de firmă aflată sub control al unei persoane incompatibile, cel puțin în împrejurările la care se reduce acest episod, fără alte elemente care să-i imprime un caracter penal.

Edificator pentru a configura persoana inculpatului, inclusiv în relația cu Drăghia Valentina, este modul în care se interesează de datele ce trebuiesc menționate în declarația de avere, de salariul soției Duicu Mariana retribuită conform legii.

Din ansamblul convorbirilor telefonice această discuție ar fi singura care ar avea vreo conexiune cu afirmația că Drăghia i-ar fi înmănat bani lichizi lui Duicu; în lipsa oricăror alte detalii explicite pe acest aspect, dacă Drăghia nu ar fi negat că acest lucru s-ar fi întâmplat vreodată și s-ar fi marșat pe ideea că ar fi putut fi vorba de salariul numitei Duicu Mariana.

Declarația martorei Mijache Loredana Andreea nu este în contradicție cu apărarea inculpatului. Încă de la Parchet în succinta declarație, ca suspectă, Mijache a relatat ceea ce a menținut și completat în declarația din instanță ca martoră.

Ea este confirmată în susțineri de martora Duicu Ana care sub prestare de jurământ, sub incidența art. 117 raportat la art. 114 C.pr.pen. a detaliat relaționarea acesteia cu martora Mijache cu privire la firma INVEST PETROLEUM IMPEX SRL – hotel Palace.

Procurorul nu administrează nicio altă probă, în măsură să consolideze acuzațiile că inculpatul a efectuat în fapt acte de administrare.

Cu titlu de exemplu (f. 178 R) procurorul afirmă că din conținutul următoarei convorbiri rezultă că Duicu făcea acte de administrare în fapt:

DUICU IOAN-ADRIAN: Ce faci NICULE?

PAPONIU: Ce să fac? Uite, pe-aci, pe la treabă.

DUICU IOAN-ADRIAN: Ai finalizat-o, în regulă cu ăia?

PAPONIU: Da. Unde...? Ești aci?

DUICU IOAN-ADRIAN: Nu. Am plecat acum.

PAPONIU: Da. Da. Este în regulă.

DUICU IOAN-ADRIAN: Bine. ... Ce faci cu ăștia, cu drumu' ăla?

PAPONIU: Mâine dimineață, deci vine DUDUCEA și cred că turnăm și asfaltu' până seara.

DUICU IOAN-ADRIAN: Da. Băi, nu-i normal ce se întâmplă. Am avut o mizerie pe-acolo!

Fir-ai dracu' să fie!

PAPONIU: Sper să nu ne mai plouă, să ne lase dracu' în pace! Sper să nu mai plouă. ... Dacă nu plouă, mâine seară, aproape sigur o ai rezolvată acolo. Îi pun să și măture, să-și facă treaba până la cap.

DUICU IOAN-ADRIAN: Bine. Bine.

În afară de această conversație, plasată în două ore la un interval de o oră (?), de precizarea procurorului că Duicu face acte de administrare în fapt la SC INVEST PETROLEUM nu există nici un alt element care să permită o evaluare, o coroborare cu vreo altă probă din dosar cu privire la aceste pretinse fapte de încălcare a prevederilor art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

Afirmă procurorul despre negocieri cu CJAS Mehedinți care nu se regăsesc în nicio convorbire telefonică;

- se susține că Duicu negociază contracte încheiate cu parteneri comerciali fără să spună concret cu cine anume, care contracte, cu ce obiect, cu privire la care dintre firme, când, în ce împrejurări, și aceasta în condițiile în care nu particularizează măcar aceste subiecte din ce discuție telefonică rezultă și cu cine este în dialog;

- în aceeași modalitate sunt redată și așa-zisele demersuri directe ale lui Duicu pentru a determina creșterea încasărilor și grăbirea plăților către firmele controlate de el fără a spune ceva concret, în ce constau ele, la care dintre firme se referă, în ce împrejurări, demersuri față de cine etc.; în același context rezultă că Duicu ar fi grăbit efectuarea de plăți către firmele controlate de el în condițiile în care din discuțiile telefonice rezultă că Duicu era preocupat de imaginea sa publică și vroia să se asigure că prin activitatea ei la firma familiei, Drăghia plătește dările la stat, penalitățile, leasingul, salariile, creditele la bancă, comisiunile etc.;

- procurorul, în lipsa oricăror dovezi, având în vedere cele pe care își fundamentează acuzațiile, afirmă că Duicu făcea demersuri folosindu-se de calitatea de președinte al Consiliului Județean pentru ca cele două societăți comerciale să beneficieze de servicii gratuite din partea altor agenți economici;

- nu rezultă în ce împrejurări în ce condiții, cu cine, când și în ce au constat aceste demersuri și cum și-a folosit calitatea oficială;

- nu se face nicio corelație cu vreo probă când se spune că aceste servicii gratuite pentru firmele familiei Duicu sunt plătite din fonduri publice;

- o altă remarcă a procurorului privește negocierea lui Duicu cu directorul BRD Mehedinți a condițiilor de rambursare a creditelor bancare luate de cele două societăți comerciale;

- nu rezultă ce calitate avea Duicu la momentul contractării creditului și ce condiții erau stabilite la acel moment și dacă acestea au suportat modificări, când, în ce împrejurări ?!;

- se afirmă că Duicu beneficia de sume de bani substanțiale neînregistrate în evidențele contabile ori rezultate din denaturarea acestora, primind bani lichizi de la Drăghia și Mijache;

- astfel de susțineri nu pot fi confirmate doar prin afirmații dintr-o conversație telefonică, ele trebuie fundamentate pe documente, evidențe contabile, **rapoarte de constatare**, probe testimoniale credibile și concordante cu alte probe indiferent ca natură.

Declarația lui Mijache de la Parchet, (cu titlu de exemplu), percheziționată la 6 dimineața, luată cu jandarmii și dusă la DNA - Structura Centrală în București și audiată la 3 dimineața (declarația nu are consemnată ora audierii, nici că a fost înregistrată, audio sau video), din postura de suspect nu confirmă varianta procurorului nici când a fost audiată de instanță. Nu există alte probatorii care să lămurească acest aspect privind curieratul banilor plătiți la finalul evenimentelor festive de la Hotel Palace, transmiși de Mijache prin Duicu Adrian lui Duicu Ana. Probatoriul

procurorului nu s-a completat la momentul derulării urmăririi penale cu o verificare a scriptelor contabile ale acestei firme.

Cât privește banii lichizi dați de Drăghia lui Duicu, situație contestată constant de aceasta, este o supoziție bazată pe fraze eliptice, care nu se conjugă între ele și nu conturează o situație concretă, clară, confirmată de probatorii credibile și concordante.

În opinia Curții nu este suficient să afirmi doar că situația de fapt rezultă din multitudinea de convorbiri telefonice.

Interceptările autorizate pentru cercetarea acestor presupuse două infracțiuni (art.12 lit.a din Legea nr.78/2000), nu pot fi decât niște eventuale premise de la care se strâng probe care le confirmă sau nu.

Or, procurorul, așa cum s-a arătat, se rezumă la două categorii de probe care nu se conjugă între ele și la cele patru generice fraze prin care, după un calup de transcrieri parțiale de secvențe de convorbiri, relevante și suficiente în opinia organului judiciar, anunță ritos că: „situația de fapt descrisă mai sus rezultă din conținutul multitudinii de convorbiri telefonice” (f. 137 R); „administrarea în fapt de către Duicu Ioan Adrian rezultă din conținutul convorbirilor,” (f. 173); „efectuarea în fapt de către Duicu Ioan-Adrian de acte de administrare ... rezultă din conținutul următoarelor convorbiri telefonice” (f. 178 R); „din această convorbire rezultă că drept urmare a influenței exercitate de către Duicu Ioan-Adrian a beneficiat de ...”.

Nu aceeași abordare a manifestat-o procurorul în instrumentarea cauzei privindu-l pe inculpatul Popescu Constantin (fila 91 R) și cu referire la inculpatele Drăghia Valentina și Feraru Grigorița (f. 5-9 ordonanță).

În ordonanța din 12.12.2014 de remediere a neregularităților identificate în cuprinsul rechizitoriului nr.321/P/2013 din 25.07.2014, procurorul analizează obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 face referiri la subiectul activ și pasiv, evaluează elementul material al laturii obiective și latura subiectivă a infracțiunii cu privire la alte două inculpate trimise în judecată în aceeași cauză.

Procurorul chiar afirmă (filele 5-9 din Ordonanță) că prin „analiza coroborată a probatoriului administrat în cauză demonstrează atât săvârșirea faptei, cât și forma de vinovăție cu care a acționat inculpata”.

O analiză a laturii subiective a infracțiunii se efectuează (f. 91 R) în ceea ce-l privește pe inculpatul Popescu Constantin trimis în judecată prin același rechizitoriu.

În actul de sesizare nu se face însă nicio analiză, evaluare a activităților infracționale reținute în sarcina inculpatului Duicu în condițiile art.12 lit.a din Legea nr.78/2000. Nu menționează în ce măsură inculpatul este subiect activ, calificat care acționează intenționat, nu se face nicio referire la elementele constitutive ale infracțiunilor – latura lor materială și subiectivă, elementul material al laturii obiective, al legăturii de cauzalitate între acestea și eventuală urmare cu caracter periculos pentru relațiile protejate prin lege.

Interceptările inițiate în temeiul art.3 din Legea nr.51/1991 nu au fost urmarea unor date și indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea infracțiunii de corupție incriminată în condițiile Legii nr.78/2000 și nici nu s-au impus pentru stabilirea situației de fapt, identificarea sau localizarea inculpaților pentru că nu se putea face altfel prin alte mijloace or cercetarea ar fi fost întârziată.

Din oficiu, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA a cerut SRI să declassifice aceste interceptări înregistrate cu privire la mai multe fapte ilicite, între care și cele referitoare la art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 cu privire la Duicu Ioan-Adrian. Ulterior, la DNA s-au întocmit procesele-verbale cu transcrierile interceptărilor autorizate de Înalta Curte de Casație și Justiție, s-au redat secvențial, parțial, fragmente considerate de procuror relevante în rechizitoriu, ele constituind în opinia sa probe, unice dovezi de altfel, prin care s-a descris situația de fapt pentru fiecare din cele două fapte prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

Curtea apreciază că aceste interceptări urmau să fie, în afara datelor ori indiciilor temeinice care le-au genera, un punct de plecare în administrarea de probe în înțelesul art.100 și urm. C.pr.pen. modific. (art.62 și urm. C.pr.pen. anterior modificării prin Legea nr.281/2003).

Ori ele, în mod nelegal, din mijloace de probe în înțelesul legii de la momentul instrumentării lor, au devenit direct probe apreciate de procuror ca atare.

Mai mult, decizia Curții Constituționale a României nr.91/2018 arată imperativ că Legea nr.51/1991 nu conferă calitatea de probă/mijloace de probă datelor și informațiilor rezultate din activități specifice culegerii de informații autorizate prin această lege, ceea ce exprimă și textul art.91¹ C.pr.pen. care se referă la date și informații.

În acest context, un probatoriu precar, completat cu interceptările încuviințate de Curtea de Apel București și puse de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA la dispoziția SRI ca beneficiar terțiar vizează doar unele dintre presupusele aspecte infracționale.

Pe de altă parte, situația judiciară a lui Mijache Loredana Andreea rămâne incertă pentru că la dosarul de urmărire penală nu se află decât declarația sa de suspectă, supusă unor percheziții domiciliare și informatice; din dosarul de urmărire penală nu rezultă și nu s-a evidențiat de către procuror, în opusul celor 37 volume al dosarului de urmărire penală o Ordonanță prin care să se dispună vreo măsură în ceea ce o privește și nici în capitolul VIII al rechizitoriului nu s-a dispus nimic în acest sens.

Dar chiar și în această situație, de a se încerca dovedirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 prin declarația suspectei Mijache (cu doza ei prezumată de subiectivism), se remarcă faptul că nu se confirmă ceea ce procurorul susține în prezentarea succintă a situație de fapt; prin completările, ca martor, în instanță, Mijache confirmă mai degrabă declarațiile inculpatului Duicu și a martorei Duicu Ana de la cercetarea judecătorească.

Nu în ultimul rând, apare de neînțeles ca pe parcursul urmăririi penale, inculpatul Duicu să fie audiat de câteva ori și niciodată cu privire la aceste două fapte.

O atare stare de lucruri în mod cert a afectat exercitarea drepturilor procesuale garantate prin art.82 și urm. C.pr.pen., art.88 și urm., art.100 și urm. C.pr.pen. și normele constituționale care se coroborează și cu art.6 CEDO.

Inculpatul, în condițiile legii, în orice fază procesuală are dreptul să combată prin probe aserțiunile procurorului și ansamblul probator care le susține, în cunoștință de cauză.

Ori, în speță, procurorul nu a lămurit, punctual, factual dacă ceea ce i se impută inculpatului sunt acte ce se înscriu între operațiunile financiare ca acte de comerț.

În doctrină se face distincția clară între acte de comerț ca atare și operațiuni financiare ca acte de comerț.

Prin definiție operațiunile financiare nu sunt acte comerț, iar eventuala implicare activă în administrarea unei societăți etc. nu se încadrează în termenul și consecința constitutivă a operațiunilor financiare.

În rechizitoriu nu există vreo corelare între descrierile situațiilor de fapt prin convorbiri interceptate, cu probe care să le și dovedească; nu este suficient doar să se afirme modul, circumstanțele în care inculpatul subiect activ calificat s-a folosit intenționat de funcția lui pentru a obține pentru sine sau pentru cele două societăți comerciale un folos necuvenit, legal nedatorat.

Nu s-a făcut dovada că Duicu Ioan-Adrian, în virtutea funcției sale, a avut acces la pârghii economice și la informații de natură să îi confere avantaje față de ceilalți participanți la circuitul economic.

În consecință, pentru considerentele arătate, precaritatea materialului probator nu este în măsură să convingă instanța că inculpatul a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina lui. Câtă vreme operează principiul in dubio pro reo în favoarea inculpatului și în cauză nu se probează concludent, fundamentat, dincolo de orice îndoială rezonabilă că faptele au fost săvârșite de inculpat, Curtea urmează în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 lit.c C.pr.pen. să achite pe **inculpatul Duicu Ioan-Adrian** pentru fiecare din cele două infracțiuni prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 (fapte descrise în Capitolul II – f. – 180 R).

*

* *

În Capitolul V al rechizitoriului (f. 222-236) se descrie fapta inculpatului **Duicu Ioan-Adrian de trafic de influență** în modalitatea prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr.178/2012 și art.5 alin.1 C.pen. (Legea nr.286/2009).

Fapta reținută în sarcina inculpatului este aceea de „a pretinde și primi de la Tuce Florinel foloase patrimoniale (prin renunțarea acestuia la plata contravalorii manoperei și materialelor pe care le-a utilizat la lucrările pe care le-a efectuat în beneficiul lui Duicu Ioan-Adrian în august 2013 și în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al ROMRAD-RMN SRL) pentru a o determina pe Borugă Doina (manager al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu-Severin, funcționar public) asupra căreia avea influență, să facă acte care intra în atribuțiile acesteia de serviciu, respectiv să-i acorde, prin atribuire directă două contracte de lucrări publice către societatea INTEL FROM COM SRL.”

Procurorul afirmă că în august 2013 Duicu Ioan-Adrian i-a solicitat lui Tuce Florinel, administratorul firmei INTEL FROM COM SRL să schimbe învelitori din tablă la imobilul din zona Valea Cernei, între Orșova și Topleş – locuință a familiei Duicu.

Tuce Florinel a achiziționat materialele cu suma de 28.039,51 lei potrivit facturii din 1.08.2013 și a efectuat lucrarea, fără însă a-i solicita lui Duicu Ioan-Adrian plata costului materialelor și a manoperei în considerarea calității acestuia de președinte al Consiliului Județean. Aceste lucrări au fost facturate și plătite la 25 aprilie 2014, după arestarea preventivă a inculpatului Duicu.

Se mai reține în rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian i-a cerut în octombrie 2013 directorului Spitalului Borugă Doina să încheie un contract, prin achiziție directă, cu SC INTEL FROM COM SRL pentru lucrările de renovare a Secției de ortopedie a Spitalului.

Borugă Doina a încheiat două contracte cu această firmă administrată de Tuce Florinel pentru lucrări de instalații – în 4.11.2013 și pentru lucrări de compartimentare, datat 14.11.2013 prin procedura achiziției directe în condițiile art.19 OUG nr.34/2006.

Duicu Ioan-Adrian a alocat din fondurile Consiliului Județean sumele necesare efectuării plăților către INTEL FROM COM SRL de către Spitalul Județean. Valoarea celor două contracte s-a ridicat la 180.794,47 lei și respectiv 303.018,26 lei fără TVA.

La 6 decembrie 2013 Trezoreria județului Mehedinți a sistat efectuarea plăților de către Spitalul județean către INTEL FROM COM SRL ca urmare a datoriilor neplătite față de alți furnizori – art.14 alin.8 din Legea nr.273/2006.

Duicu Ioan Adrian a exercitat demersuri pentru ca funcționarii DGFP Mehedinți să identifice o soluție de deblocare a plăților și la 18.12.2013 s-a procedat la achitarea sumelor datorate de Spital societății INTEL FROM COM SRL prin deblocarea plăților.

În această perioadă, Duicu Ioan-Adrian i-a cerut lui Tuce Florinel să efectueze cu titlu gratuit lucrări de renovare la sediul SC ROMRAD-RMN SRL, lucrări pe care acesta le-a executat.

Între filele 224-228 sunt redată convorbiri interceptate – transcrise, excluse din probatoriu la 28.11.2014 de către judecătorul de Cameră preliminară, măsură rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J.; între filele 229-232 sunt redată transcrierile convorbirilor interceptate în baza mandatului de supraveghere emis de Curtea de Apel București.

Depozițiile martorilor Tuce Florinel (f. 233-234 R) și Bosoancă Adrian Doru (f. 236), a inculpatei Borugă Doina (f. 234-235 R) sunt redată la finalul prezentării presupusei activități infracționale a inculpatului Duicu, urmate de încadrarea juridică dată faptei.

În baza art.318 C.pr.pen. s-a renunțat la urmărirea penală împotriva lui Tuce Florinel cercetat pentru infracțiunea prev. de art.292 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen.

Audiat la parchet, **Tuce Florinel** (f. 1-3 – vol. 8 dup) la 26.06.2014 a declarat că a fost abordat de Duicu Ioan Adrian pentru schimbarea unei învelitori din țiglă în tablă la restaurantul de pe Valea Cernei ce aparține familiei.

Tuce Florinel a cumpărat materialele respective: jgheaburi, burlane, tablă, pe care Duicu a zis că i le va plăti, fără a preciza însă când și a trimis 5-6 muncitori care nu erau angajații săi și au efectuat lucrarea.

În octombrie 2013 și Duicu Adrian și Borugă Doina, directorul Spitalului județean i-au cerut să facă niște lucrări de reabilitare la Secția de ortopedie a Spitalului județean.

În octombrie/noiembrie 2013 SC INTEL FROM COM SRL a încheiat un contract în valoare de 200.000-300.000 lei . În timpul lucrărilor de reabilitare, Tuce Florinel a observat că erau necesare și alte lucrări la instalații termice, sanitare etc. În urma discuției pe acest aspect cu directorul Borugă s-au făcut verificări de angajații Spitalului și în două săptămâni s-a încheiat un alt

contract în valoare de 200.000-300.000 lei pentru schimbarea instalației termice, sanitare, dotare saloane cu grupuri sanitare proprii, pături, noptiere.

În noiembrie/decembrie 2013 Duicu i-a cerut să facă o lucrare la sediul societății ROMRAD-RMN de igienizare a holurilor, a unei încăperi și a unei băi. Într-un week-end a trimis doi angajați ai societății și au executat lucrările de igienizare și montare a 2 mp de linoleum într-o baie.

În ce privește plata, Duicu nu a achitat firmei, ci i-a plătit direct pe muncitori. Materialele fuseseră cumpărate de Spital, iar cu muncitorii a stat o doamnă din partea instituției care le-a dat câte 100-200 lei și mâncare.

La două săptămâni după o audiere la DNA, părinții lui Duicu i-au achitat în trei tranșe contravaloarea materialelor și firma le-a eliberat facturile respective.

Martorul a precizat că a mai avut contracte cu Spitalul, printre altele cel pentru reabilitarea Secției de chirurgie.

După reabilitarea Secției de ortopedie, Spitalul avea de achitat 500.000 lei, iar plățile fuseseră oprite.

Tuce Florinel a discutat numai cu directorii Popescu Margareta și Popescu Daniela de la care a aflat că un ordin de plată fusese blocat la trezorerie. Aceste aspecte nu le-a discutat nici cu Duicu, nici cu Borugă. La sfârșitul anului 2013 i-au fost plătite lucrările.

Declarația lui **Borugă Doina** (f. 321 – vol. 2 dup; f. 1-2, 8-14 – vol. 16 dup) redată doar cu aspectele considerate relevante, a fost consemnată la dosar și se rețin următoarele:

- după reabilitarea Secției de chirurgie a Spitalului județean de către SC INTEL FROM COM SRL administrată de Tuce Florinel, directorul Spitalului a făcut demersurile Consiliul Județean pentru reabilitarea și a Secției de ortopedie după rectificarea bugetară din vara anului 2013.

Calcululele făcute în comparație cu cheltuielile reabilitării Secției de chirurgie au condus la suma de 450.000 lei.

În ședința Consiliului Județean s-a hotărât alocarea sumei de 600.000 lei pentru reabilitarea Secției de Ortopedie.

Prin luna octombrie 2013, în biroul lui Duicu Ioan-Adrian, Borugă Doina l-a întâlnit pe Tuce Florinel pe care îl cunoștea și cu privire la care Duicu i-a spus ca reabilitarea Secției urma să o facă cu dânsul. Borugă a fost de acord cu această propunere și în considerarea ca Secția de chirurgie fusese reabilitată de firma acestuia.

Tuce Florinel a vizitat Spitalul, a făcut o estimare a cheltuielilor necesare care s-au ridicat la 100.000 euro fără TVA cu referire la instalații electrice, încălzire, apă, canal și lucrări de compartimentare.

Achiziția de mobilier nou depășea 100.000 euro.

Borugă a avut mai multe discuții cu Popescu Margareta și Popescu Daniela-Delia – directori financiar-contabil și economic, în urma cărora s-a realizat că nu putea să încheie un alt contract pentru achiziționare de mobilier, pentru că era imposibil să se schimbe destinația banilor alocați deja.

Pe de altă parte, fiind sfârșitul anului, nu putea organiza o licitație care necesita o procedură îndelungată și exista riscul să piardă alocația bugetară pe anul 2013.

În urma discuției și cu Duicu, au stabilit că lucrările de reabilitare să fie împărțite în două contracte în raport de estimările făcute – unul cu nr. 117 având ca obiect lucrări de instalații electrice, de încălzire, sanitare pentru 180.794 (fără TVA) lei și un alt contract nr. 121 pentru lucrările de compartimentare și achiziție mobilier sanitar în sumă de 308.018 lei fără TVA. Duicu a asigurat-o pe martoră că Tuce lucrează bine, că i-ar fi reparat acestuia acoperișul casei.

În rechizitoriu este redată și declarația martorului **Bosoancă Adrian-Doru** (f. 38-41 – vol. 16 dup), referent de specialitate în Biroul de achiziții al Spitalului județean care a declarat următoarele:

Cele două contracte cu INTEL FROM SRL au fost încheiate la sfârșitul anului, la 4 și 14.11.2013, prin încredințare directă; Nota justificativă a fost redactată de martor pentru alegerea procedurii de atribuire, semnată de Bosoancă Adrian Doru, Popescu Margareta și Borugă Doina.

Cele două contracte aveau ca obiective lucrări de instalații electrice, de încălzire și canalizare, respectiv de compartimentare în Secția de ortopedie.

Valoarea celor două contracte depășea 100.000 euro.

Borugă Doina i-a adus la cunoștință martorului că firma INTEL FROM SRL urma să presteze aceste servicii, că era administrată de Tuce Florinel, fără însă a-i preciza cum s-a ajuns la această firmă pentru contractare.

În rechizitoriu nu s-a evidențiat poziția procesuală față de acuzația adusă inculpatului Duicu Ioan-Adrian.

În concluziile orale completate cu cele scrise (11.09.2015), procurorul a solicitat audierea martorilor Tuce Florinel (f. 1-7 – vol. 8 dup) și Bosoancă Adrian Doru (f. 38-41 – vol. 16 dup) și proba cu înscrisuri (f. 72-88 Note probe):

- factura din 1.08.2013 emisă de INTEL FROM COM SRL (f. 9-10 – vol. 8 dup);
- informații de la ONRC (f. 157-158 – vol. 6 dup);
- două contracte de prestări servicii nr. 117/4.11.2013 (f. 86-93 – vol. 8 dup) și nr.121/14.11.2013 (f. 47-54 – vol. 8 dup);
- documente privind situația plăților restante și a arieratelor Spitalului Județean de Urgență;
- proces-verbal de redare scrisă a unor convorbiri telefonice din 28.03.2014 (f. 38-42 – vol.8 dup);
- documente privind reparațiile efectuate la imobilul din Topleț (f. 25-32 – vol. 8 dup);
- plata pentru materialele achiziționate în august 2013 de Tuce Florinel conform facturii din 25.04.2014 făcută de părinții lui Duicu Ioan Adrian, după arestare a fiului lor.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian, prin avocat, a solicitat audierea martorului Tuce Florinel.

Probatoriile au fost încuviințate la 9.10.2015 de către Curte.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost audiat la Parchet la 12 și 13.06.2014 (f. 10 și 15 – vol. 2 dup), la 3.04.2014 (f. 21 – vol. 2 dup) în camera de consiliu la propunerea arestării preventive.

În niciuna din aceste declarații nu i s-a cerut inculpatului Duicu Ioan-Adrian să relateze aspecte legate de infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina acestuia, ce se regăsește în CAPITOLUL V al rechizitoriului.

În instanță, Duicu Ioan-Adrian a fost audiat la 30.07.2014 (f. 20-25– vol. 1 C.A.B.), 28.07.2015 (f. 165 – vol. 7 C.A.B.) și la 22.09.2017 (f. 139 - vol. 20 C.A.B.).

Audiat fiind, inculpatul **Duicu Ioan-Adrian**, cu privire la contractele încheiate de Tuce Florinel cu Spitalul județean de Urgență și la lucrările de reparații a acoperișului imobilului proprietate a familiei sale, a declarat următoarele:

- inculpatul l-a cunoscut pe Tuce Florinel cu ocazia recepției lucrărilor de la Școala generală nr.1, când l-a întrebat pe acesta dacă face lucrări de renovare acoperiș, fiind în căutarea unor meșteri buni.- Duicu l-a prezentat pe Tuce mamei sale, care s-a ocupat de cei 5-6 muncitori trimiși ulterior de Tuce să repare acoperișul de la locuința părinților, de cazarea și plata acestora. Tuce Florinel s-a oferit să cumpere el materialele necesare pentru lucrările la acoperiș, urmând să efectueze toate cheltuielile și plata să se facă la sfârșitul lucrării. Duicu nu s-a mai preocupat de această problemă, rămasă în sarcina mamei sale.

Înainte ca Duicu Ioan-Adrian să devină președinte al Consiliului Județean, Tuce Florinel, prin firma sa, a făcut lucrările de renovare a Secției de chirurgie a spitalului. Duicu și-a propus pe perioada mandatului său să asigure fonduri Spitalului pentru renovarea Secției de Ortopedie. Duicu i-a cerut lui Tuce să facă o estimare pentru finanțarea acestui obiectiv, care s-a ridicat la 6 miliarde lei vechi.

Consiliul județean, după rectificarea bugetară, prin Hotărâre, a alocat sumele aferente lucrărilor de renovare a secției spitalului.

Au existat discuții pe care Duicu le-a avut cu Borugă Doina, Popescu de la direcția economică a Consiliului Județean cu privire la sumele alocate de Consiliul județean a căror destinație nu se putea schimba. În urma acestei situații, s-a hotărât să se încheie două contracte, dar Duicu nu i-a cerut lui Borugă să procedeze astfel, ci din discuții s-a găsit această soluție, fiind lucrări prea mici ca să se organizeze licitație.

Această alegere a fost similară celei pentru Secția de chirurgie.

Tuce Florinel a aflat din presă de preocuparea Consiliului Județean de a renova spitalul, și cum el mai avusese lucrări contractate cu unitatea spitalicească a luat legătura cu cei de la conducerea spitalului pentru a le face o ofertă.

Până la 28.07.2014, Tuce Florinel era urmărit penal, perioadă în care a fost audiat de procuror și ca martor, ori numai ca martor (nu rezultă clar din dosar) la datele de 26.06.2014 (f. 1-3 – vol. 8 dup) și 2.04.2014 (f. 5-7 – vol. 8 dup) redade în rechizitoriu.

Renunțarea la urmărirea penală a lui Tuce Florinel nu a urmat procedura prevăzută de art.318 C.pr.pen., în sensul că nu s-a renunțat printr-o Ordonanță de renunțare supusă prevederilor acestui text, ci prin rechizitoriul prin care s-au trimis în judecată mai mulți inculpați, între care și Duicu Ioan-Adrian.

La data de 3.02.2017 a fost audiat în instanță martorul **Tuce Florinel** care și-a menținut declarațiile de la Parchet și a făcut câteva completări:

- martorul a executat o lucrare la o vilă pe Valea Cernei, proprietatea familiei Duicu, în sensul că a achiziționat materialele necesare reparării acoperișului efectuate de o echipă de muncitori care nu făceau parte din firma lui Tuce și care au fost plătiți de părinții lui Duicu;

- Duicu i-a prezentat pe părinții săi când martorul a venit cu echipa de muncitori care a lucrat o lună și ceva la vila familiei Duicu;

- materialele au fost achiziționate în august 2013 și prin octombrie-noiembrie martorul a avut o discuție cu părinții lui Duicu cu privire la o lucrare la Herculan, iar la finalizarea acesteia urmau să-i facă martorului și plata pentru costul materialelor, propunere acceptată de martor; lucrarea de la Herculan nu a început;

- în timpul lucrărilor din Valea Cernei mama lui Duicu i-a zis martorului că vrea o igienizare la sediul policlinicii unde este RMN-ul și să-i trimită doi muncitori;

- Duicu l-a contactat telefonic și împreună cu martorul s-au deplasat la policlinică să vadă acesta despre ce era vorba;

- fiind o lucrare de o zi-două, martorul nu s-a implicat cu firma sa, ci a recomandat doi muncitori care la sfârșit de săptămână, pe timpul lor liber au făcut igienizarea și au fost plătiți de beneficiar;

- martorul a contractat lucrări cu Spitalul Mehedinți din 2009, a participat la licitațiile organizate, în general nu prea s-au prezentat firme de construcții, fiind mai tot timpul singurul înscris la licitație, deoarece lucrările de spitale sunt dificile, plățile la bugetari se fac anevoios;

- pentru lucrarea de renovare de la Spitalul județean a fost căutat și de Duicu și de Borugă Doina, s-au încheiat două contracte și activitatea s-a finalizat într-o lună;

- plățile către firmă s-au făcut foarte greu, spre sfârșitul anului 2013;

- din discuțiile cu Duicu înțelesese că locurile unde lucrase martorul erau proprietățile acestuia, pentru ca ulterior să afle de la mama acestuia că aparțineau părinților lui, familiei Duicu;

- în realitate, martorul nu a știut care sunt proprietarii imobilelor unde a avut lucrări pe vremea cât Duicu era președintele Consiliului Județean;

- martorul a declarat că la Parchet a răspuns tuturor întrebărilor ofițerului judiciar de poliție, iar în instanță a făcut completări la ce a întrebat ofițerul și a consemnat în declarație;

- recepția lucrării de la Spital s-a făcut în octombrie – noiembrie și plata în decembrie de către spital;

- martorul nu a încheiat contracte cât a fost Duicu președintele Consiliului județean cu acesta, dar anterior și după aceea a avut vreo 3-4 contracte cu Consiliul județean;

- au mai fost organizate și de spital vreo două licitații, între care la una nu a fost declarat câștigător;

- martorul a declarat că nu i s-a permis să plece din DNA până nu i s-au adus de la sediul firmei sale bonurile de consum de materiale folosite pentru restaurantul din Valea Cernei ce au fost contabilizate;

- după ce Duicu l-a prezentat părinților, când martorul a însoțit echipa pentru lucrare, nu a mai purtat nicio discuție cu acesta, doar după terminarea lucrării l-a sunat să discute de igienizarea sediului policlinicii cu RMN.

La 31.03.2017 a fost audiată la cererea inculpatului Duicu, audiere care a fost încuviințată, **Duicu Ana** care, între altele, a declarat:

- martora a prezentat instanței firmele care aparțin familiei și pe care le coordonează, având administratori de firmă angajați;

- casa în care locuiesc soții Duicu este proprietatea acestora și în ea locuiește și Duicu Ioan-Adrian cu familia;

- în apropierea unui eveniment fericit în familie, Duicu Ana și soțul acesteia au dorit să renoveze casa, acoperișul, motiv pentru care l-au rugat pe fiul lor să le găsească pe cineva să le facă lucrarea;

- în aceste condiții, Duicu i l-a prezentat pe Tuce Florinel care le-a procurat materialele și i-a adus o echipă de muncitori, urmând să le facă plata acestora pentru munca depusă;

- cum în 2005 achiziționase o pensiune la Băile Herculane, a discutat cu Tuce Florinel să înceapă și acolo o lucrare cu repararea acoperișului, dar s-a decis să se facă plata totală, inclusiv a contravalorii pentru materialele procurate pentru imobilul din Valea Cernei la finalizarea lucrării de la Herculane;

- aceste lucrări nu au mai continuat, că începuseră ploile, astfel că n-au apucat decât să plătească echipa de muncitori;

- materialele venite de la Tuce erau cu avize de marfă, facturi.

În concluziile orale cu privire la această faptă prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., procurorul, după o succintă descriere a faptei a concluzionat că Duicu și Drăghia recunosc, ce rezultă și din convorbirile telefonice, că s-au făcut lucrări de renovare la ROMRAD-RMN. În opinia procurorului nu contează costurile acestei activități, ci faptul că fapta există, este o infracțiune periculoasă.

Pe de altă parte, nimeni nu a negat că s-au încheiat, prin atribuire directă, două contracte firmei care a renovat Secția de ortopedie.

Convorbirile telefonice interceptate și martorii audiați confirmă săvârșirea de către inculpat și a acestei infracțiuni.

Între filele 194-210 ale concluziilor scrise procurorul a redat copy-paste filele 222-236 din rechizitoriu și a evidențiat înscrisurile menționate în cererea de probatorii de la f. 73-74 depusă în instanță la 11.09.2015.

Inculpatul, prin avocat, a solicitat să se rețină încadrarea din vechiul Cod penal. Borugă și Tuce au declarat că exista o colaborare veche contractuală cu privire la lucrări ce priveau Spitalul județean efectuate de INTEL FROM COM SRL, pentru că era o firmă serioasă, făceau lucruri de calitate și la termen, fiind foarte apreciată. După încheierea contractului s-a constatat că mai erau și alte spații de renovat și în acest fel s-a încheiat un act adițional la contractul inițial. Borugă a declarat că nu era nevoie să-l recomande pe Tuce pentru lucrări Duicu, pentru că acesta era deja un partener contractual cunoscut al spitalului, prin calitatea lucrărilor.

Duicu l-a prezentat pe Tuce mamei sale care s-a ocupat de echipa venită să lucreze la recoperțarea acoperișului și căreia i-a achitat contravaloarea muncii prestate, iar materialele conform înțelegerii dintre Duicu Ana și Tuce, urmau să se plătească la finalizarea lucrării de la pensiunea din Herculane care a întârziat să înceapă.

Tuce s-a jenant la arestarea lui Duicu să ceară plata pentru materiale de la familia Duicu când lucrarea a început târziu, din cauza ploilor s-a mai întrerupt și muncitorii au întârziat finalizarea lucrării în Valea Cernei, urmând ca în primăvară să se înceapă lucrări și în Herculane, lucrări care n-au mai avut loc.

Tuce a dovedit existența tuturor actelor contabile legate de această lucrare, astfel încât nu sunt elemente care să conducă la ideea că Duicu ar fi avut nevoie să-și trafice influența față de Borugă pentru a-i atribui lui Tuce contractul și actul adițional.

Nu există folos injust, banii fiind achitați conform dovezilor de la dosar.

Inculpatul a solicitat achitarea în temeiul art.16 alin.1 lit.c C.pr.pen.

În concluziile scrise, inculpatul prin avocat, a arătat că Tuce Florinel a negat că ar fi apelat la Duicu să i se atribuie lucrări la Spital, câtă vreme firma acestuia de construcții, una din ele, puține în oraș, este apreciată pentru că e serioasă, respectă termenele.

Acesta a arătat că el a discutat cu Duicu Ana în legătură cu lucrarea de la Valea Cernei și igienizarea de la policlinică.

Nu a existat nicio înțelegere în luna august 2013 între Duicu și Tuce, ca Duicu să-i promită lui Tuce Florinel că va exercita influența asupra lui Borugă pentru executarea unor lucrări la Spital.

Aceste lucrări urmau să se execute prin octombrie-noiembrie 2013, în această perioadă nu a existat nicio discuție între cei doi, în sensul că Duicu nu îi mai plătește materialele în schimbul traficării influenței.

În mod eronat, Parchetul transformă contravaloarea materialelor de construcție achiziționate în august 2013, și care urmau a fi plătite la finalizarea și a lucrării de la Herculan, în primăvara anului 2014, cu un folos pretins de Duicu.

Nici contravaloarea muncii prestate de echipa de muncitori și plățiți de Duicu Ana nu poate constitui un folos. Tuce, și la Parchet și în instanță, a afirmat că Duicu a zis că plătește materialele, lucru confirmat și de părinții lui Duicu, care vroiau să mai înceapă o lucrare la Băile Herculan și să facă o plată finală.

Nu a existat nicio discuție ulterioară între Duicu Ioan-Adrian și martorul Tuce Florin cu privire la contravaloarea materialelor în sensul ca Duicu să pretindă neplata contravalorii materialelor achiziționate, iar Tuce să accepte propunerea în schimbul încheierii contractelor de prestări servicii cu Spitalul județean.

Interesul în executarea lucrării nu a fost manifestat de Tuce, nu a existat un moment de „negociere” în atribuirea contractului.

Tuce și Borugă au constatat necesitatea și a altor lucrări și au încheiat două contracte de achiziție.

Borugă, în declarația dată, a arătat că după rectificarea bugetară s-a pus problema renovării Secției de ortopedie, că nu era timp fizic pentru o licitație și se pierdea alocația bugetară; pe de altă parte a verificat cum și cine făcuse renovarea Secției de chirurgie, respectiv firma administrată de Tuce Florinel.

Igienizarea de la SC ROMRAD-RMN s-a realizat după renovarea Secției de ortopedie de către persoane particulare și plata manoperei s-a achitat de beneficiar.

Nu există nicio probă, susține inculpatul prin avocat, care „să confere certitudinea că în octombrie 2013 inculpatul Duicu pentru a nu-i plăti lui Tuce contravaloarea materialelor și-a exercitat influența asupra lui Borugă Doina pentru a contracta, prin achiziție directă, cu firma INTEL FROM COM SRL lucrarea de la Secția de ortopedie”.

În consecință, inculpatul a solicitat aplicarea art.396 alin.5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.b teza a II-a C.pr.pen. cu privire la infracțiunea prevăzută de art.291 alin.1 C.pen. – trafic de influență, constatându-se lipsa vinovăției inculpatului.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian este trimis în judecată pentru mai multe fapte de corupție, între care și cea de trafic de influență, în modalitatea normativă prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., cu aplicarea art.7 din Legea nr.78/2000 modif. prin Legea nr.178/2012 și art.5 alin.1 C.pen. (Legea nr.286/2009).

Se susține prin rechizitoriu că inculpatul a pretins și primit de la Tuce Florinel un folos necuvenit constând în neplata unor materiale de construcție, achiziționate de Tuce Florinel pentru renovarea acoperișului locuinței familiei Duicu și lucrări de renovare – un hol, o cameră, o baie din spațiul clinicii ROMRAD-RMN ce aparține de asemenea familiei Duicu.

În schimbul acestui folos, Duicu urma să o determine pe Borugă Doina, managerul Spitalului județean de Urgență Mehedinți, funcționar public, asupra căruia el avea influență, să facă acte care intrau în atribuțiile acesteia de serviciu – să acorde, prin achiziție directă două contracte de lucrări publice către SC INTEL FROM COM SRL.

Faptele incriminate s-au petrecut sub imperiul vechiului Cod penal, dar încadrarea juridică stabilită de procuror a avut în vedere aplicarea legii mai favorabilă, apreciată ca fiind, în considerarea art.5 alin.1 C.pen., traficul de influență prevăzut de art.291 alin.1 C.pen.

Generic vorbind, infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune de pericol, săvârșită de un subiect activ care se află sau pretinde că se află în bune relații cu persoana – funcționar public, asupra căruia are sau afirmă că are influență, element determinant în cuantificarea faptei ilicite ca atare.

Potrivit doctrinei, influența se exercită înainte ca funcționarul să fi îndeplinit actul – obiect al influenței, când există un acord de voință punctual, și când subiectul activ acționează cu intenție directă, cu un scop.

Cel care își traficează influența își exprimă cât mai credibil relația cu persoana asupra căreia o va exercita, în măsură să nu existe îndoială că n-ar avea înțelegere, atitudinea acestuia manifestându-se nemijlocit sau indirect, dar într-o manieră de care nu se poate dezice.

Inculpatul trebuie să promită că îl va determina pe funcționar să acționeze în sensul solicitat.

Promisiunea explicită sau implicită trebuie dovedită prin probe și mijloace de probă, valide, solide, suficient de credibile că promisiunea făcută s-a realizat – exercitarea influenței, care nu presupune obligatoriu și atingerea scopului în favoarea celui pentru care s-a traficant.

Acțiunea inculpatului se realizează în mai multe modalități alternative.

În lipsa promisiunii faptei de a pretinde, primi ori accepta un folos nu există infracțiunea de trafic de influență, pentru că lipsește unul din elementele sale constitutive.

Prezentarea cvasi-narativă a faptelor de care este acuzat inculpatul se completează cu 9 convorbiri telefonice interceptate în luna decembrie 2013 în baza mandatului de supraveghere tehnică emis de Curtea de Apel București și alte convorbiri interceptate în perioada iulie-noiembrie 2013 în bază de mandat de siguranță națională, transcrise parțial, secvențial din procesele-verbale excluse din materialul probator de judecătorul de cameră preliminară la 28.11.2014 potrivit încheierii rămase definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Inculpatul, deși a fost audiat de mai multe ori la Parchet, în rechizitoriu nu se regăsește vreo declarație care să exprime poziția sa procesuală în această cauză și probatoriul propus în apărare. De altfel, în niciuna din declarațiile sale, inculpatul nu a fost audiat cu privire la această faptă.

În instanță, inculpatul a declarat cu privire la împrejurările în care l-a cunoscut pe Tuce Florinel, la preocupările directorului Spitalului județean de Urgență Mehedinți de a renova/reabilita Secția de ortopedie a Spitalului, în condițiile în care în urmă cu câțiva ani renovase Secția de Chirurgie (2012) cu firma INTEL FROM COM SRL a lui Tuce Florinel, la eforturile de asigura finanțarea acestui proiect de către Consiliul Județean cu resursele din rectificarea bugetară.

Inculpatul Duicu a mai explicat modalitatea în care s-a încheiat contractul cu Tuce Florinel prin atribuire directă și actul adițional, ambele fiind baza reabilitării instalațiilor Spitalului, al mobilierului acestuia, al compartimentării secției. S-a urmărit realizarea obiectivului, evitarea pierderii alocației bugetare, în condițiile în care organizarea unei licitații, din motive procedurale și de timp – sfârșitul anului, nu mai era posibilă în raport de momentul când s-au primit sumele alocate, urmare a rectificării bugetare. În acest sens, s-au purtat discuții cu Popescu Daniela-Delia – directorul economic al Consiliului Județean și Popescu Margareta – director financiar-contabil al Spitalului județean.

Contrar susținerilor din rechizitoriu fragmentele de declarații alese după relevanța apreciată de procuror, date de Tuce Florinel, Borugă Doina și Bosoancă Adrian-Doru, coroborate între ele, nu sunt în măsură să fundamenteze acuzația adusă.

Tuce Florinel, aflat și el sub acuzație până la 28.07.2014 când prin rechizitoriu s-a renunțat la urmărirea sa penală, l-a cunoscut pe Duicu Ioan-Adrian după ce mai efectuase lucrări la instituții publice, printre ultimele fiind o școală a cărei recepție a avut loc în vara lui 2013.

Rezultă din ansamblul probator testimonial că Tuce Florinel se bucura de o bună reputație, firma acestuia era printre singurele care aveau lucrări de anvergură ca dificultate la Spitalul județean de Urgență etc., era serioasă în respectarea contractelor, a termenelor asumate.

În luna iulie 2013 Duicu se interesa de o firmă cu specialiști pentru repararea acoperișului locuinței familiei, care să-i garanteze calitatea lucrărilor în baza unui contract, cu plăți prin bancă.

În urma bunelor recomandări, Duicu l-a contactat pe Tuce și l-a pus în contact cu Duicu Ana, după ce a vizitat imobilul al cărui acoperiș urma să fie schimbat, s-a convenit și cu privire la efectuarea plăților și a achiziționării materialelor de către Tuce, cu plata la final.

Astfel, cum rezultă din dosar, echipa de 5-6 muncitori recomandată de Tuce a lucrat vreo lună și ceva și au fost plătiți de familia Duicu.

Se mai arată că Duicu Ana l-a mai solicitat pentru renovarea unei pensiuni din Băile Herculane și s-au învoit să facă o plată totală la terminarea lucrărilor angajate pentru familia Duicu. Din motive, inclusiv de vreme nefavorabilă, lucrările la noul punct de lucru au întârziat să înceapă și Tuce Florinel, întrucât nu stabiliseră un termen de plată pe achizițiile facturate de el pentru acoperișul locuinței familiei Duicu, decât generic, la terminarea tuturor proiectelor discutate, nu a

formulat vreo solicitare pentru plata materialelor achiziționate de firma lui; pe de o parte pentru că spusese că îl va plăti (n-avea motive să creadă că nu o va face) și pe de altă parte, funcția îndeplinită de Duicu Ioan-Adrian, de președinte al Consiliului Județean îl îndreptățește să creadă că din această postură Duicu nu și-ar fi permis să nu plătească, iar în viitor avea să mai contracteze lucrări cu oficialitățile.

La 25.04.2014, familia Duicu a achitat pe bază de factură contravaloarea materialelor de construcție, manopera fiind plătită echipei la terminarea lucrării, ceea ce nu a fost negat nici de către Parchet.

Mai reține Curtea că Duicu Ioan-Adrian, pe lângă faptul că era atent cu imaginea sa publică, era preocupat să realizeze proiecte județene, de a se finaliza cele rămase din legislaturile anterioare și care necesitau finanțări importante, în beneficiul comunității dar și pentru satisfacerea vanității sale ca aceste eforturi să fie cunoscute și mediatizate.

Și din declarația acestuia, a lui Borugă Doina și Bosoancă Adrian Doru a rezultat că s-au făcut demersuri legale pentru ca după rectificarea bugetară, Consiliul Județean, pe baza evaluării conducerii Spitalului, să aprobe finanțarea renovării Secției de ortopedie și să se contracteze lucrările respective.

Procurorul interpretează probatoriul ce îi fundamentează acuzația diferit de ceea ce rezultă cu evidență din declarațiile din dosar pe care, pe de altă parte, nu le combate cu nicio altă dovadă.

În rechizitoriu se susține că inculpatul a dispus ca Spitalul să încheie două contracte prin achiziție directă în loc să se organizeze licitația pentru lucrările de renovare a secției de ortopedie a spitalului.

Or, raportat la etapele premergătoare finanțării, rezultă că după evaluarea la nivelul Spitalului a costurilor care se ridicau la 400-600.000 lei pentru renovare, a urmat o rectificare bugetară târzie, spre toamnă și Hotărârea Consiliului județean Mehedinți pentru a se înlocui instalațiile, mobilierul și a se face o nouă compartimentare a secției.

S-a explicat de Borugă Doina că la nivelul conducerii financiar-contabile a Consiliului (director Popescu Daniela-Delia) și a Spitalului (Popescu Margareta) s-a decis că organizarea unei licitații, care prevede o procedură cu respectarea unor termene stricte, risca pierderea alocației bugetare ce trebuia până la sfârșitul anului întrebunțată.

Pe de altă parte, Borugă și-a exprimat dorința, pentru a grăbi efectuarea lucrărilor să încheie un al doilea contract pentru mobilier cu o altă firmă decât INTEL FROM COM SRL, în aceeași procedură de achiziție directă.

Hotărârea Consiliului Județean nu permitea însă divizarea finanțării în funcție de lucrări și natura lor, ci aceasta viza un obiectiv unic.

De altfel, inițial la nivelul conducerii spitalului, intenția era să renoveze, să reabiliteze instalațiile termice, electrice etc. ale spitalului. În urma unei verificări ale celorlalte aspecte legate de buna funcționare a unității spitalicești, s-a apreciat că sunt necesare și alte lucrări – mobilier și compartimentare, pentru care s-a ales, în condițiile date, încheierea unui act adițional în 14.11.2013 la cel din 4.11.2013.

În mod concordant și Tuce și Borugă au afirmat că au mai lucrat împreună, (spitalul și INTEL FROM COM SRL); un alt contract important fusese cel din 2011 pentru renovarea secției de chirurgie, la un moment când Duicu nu îndeplinea o funcție publică.

Bosoancă Adrian Doru este de altfel cel care a și redactat Nota justificativă de a se urma această procedură în termenii conveniți de conducerile financiar-contabile ale celor două entități. Prin rechizitoriu în afară de o afirmație nesusținută probator, cele mai sus relatate nu sunt combătute de procuror sub nicio formă.

Se mai pretinde în rechizitoriu că în afara folosului – reparare gratuită a acoperișului casei familiei Duicu, inculpatul ar mai fi pretins o igienizare la Clinica RMN a familiei Duicu în aceleași condiții.

Procurorul s-a rezumat, în dovedirea acestei infracțiuni doar la audierea celor care aveau la rândul lor un statut judiciar similar a inculpatului Duicu. Nu s-a invocat nicio probă testimonială care să confirme ori să combată afirmațiile celor audiați de către procuror.

În declarațiile lor, pe parcursul urmăririi penale și în instanță, s-au făcut referiri și la împrejurările în care s-au efectuat lucrări la secția de ortopedie, ori la clinica RMN a familiei Duicu (declarațiile lui Drăghia Valentina, Duicu Ana etc.).

La Clinica ROMRAD-RMN, materialele fuseseră achiziționate de Clinică pentru igienizarea unui hol, a unei camere și a unei băi. Tuce Florinel nu a angajat firma în această lucrare, pe care a apreciat-o minoră, ci a pus la dispoziție doi muncitori, care la un sfârșit de săptămână au efectuat această activitate. Drăghia Valentina le-a cumpărat mâncare, iar Duicu Ana le-a plătit acestora câte 100 – 200 lei, sumă ce ar fi încasat și firma lui Tuce dacă ar fi contractat această lucrare.

Nu există în rechizitoriu sau în concluziile orale ale procurorului vreo abordare, analiză, evaluare a acestor declarații și probe cu care să le combată.

De altfel, procurorul în concluziile sale orale, cele scrise reprezintă de fapt retranscrierea rechizitoriului, nu face referiri decât la probele administrate în faza de urmărire penală, în pofida amplului material probator, edificator administrat în timpul cercetării judecătorești.

Schema infracțională propusă prin rechizitoriu constă în:

- Duicu îi promite lui Tuce că o determină pe Borugă Doina, directorul spitalului, să contracteze lucrările de renovare a secției de ortopedie cu firma acestuia și pretinde și primește în schimbul traficării acestei influențe un folos constând în:

- repararea gratuită a acoperișului casei familiei Duicu, fără plata manoperei și a materialelor și

- igienizarea gratuită a unor spații ale Clinicii ROMRAD-RMN a familiei Duicu.

Procurorul precizează că la 25.04.2014 familia Duicu a plătit contravaloarea materialelor achiziționate de Tuce, manopera fiind achitată echipei de muncitori la finalizarea lucrării, versiune agreată și de acuzare și necombătută în vreun fel.

Materialele pentru igienizarea unor spații ale Clinicii ROMRAD-RMN - rezultă din probatoriul agreat și de procuror că a fost achiziționat la nivelul clinicii.

Mai precizează procurorul că Duicu, în decembrie 2013, a cerut sprijin de la DGFD Mehedintși pentru deblocarea conturilor Spitalului județean de Urgență pentru a se plăti debitele, inclusiv față de firma INTEL FROM COM SRL.

Demersurile lui Duicu, sancționate de procuror, vizau mai mult decât interesul cuiva, și anume dorința de finalizare a lucrărilor de la Secția de Ortopedie inclusiv pentru mediatizarea acesteia, dar în principal în folosul bolnavilor și al cadrelor medicale.

Grefarea presupusei activități infracționale a inculpatului Duicu în acest tipar conceptual al procurorului nu reflectă din punct de vedere probator un element definitoriu pentru existența acestei fapte ilicite – promisiunea făcută de Duicu lui Tuce că Borugă determinată de el, îi va oferi contractul privind lucrările de renovare a secției de ortopedie.

În raport de datele cauzei, fie și rezumate doar la probele pe care-și fundamentează procurorul acuzația, nu rezultă când, nemijlocit sau indirect, această promisiune s-a făcut și s-a pretins folosul necuvenit.

Așa cum s-a arătat, doctrina statuează în mod clar că lipsa promisiunii înseamnă lipsa existenței faptei ilicite, după cum și lipsa unor probe valide, credibile, consolidate prin această promisiune să fie dovedită are aceeași finalitate.

Infracțiunea se consumă la momentul când se face promisiunea în condițiile cerute de lege (credibilitate etc).

Renunțarea la urmărirea penală a lui Tucă Florinel, pentru motive care nu sunt cunoscute în cauză și într-o procedură distinctă de cea prevăzută de lege, este un element care prin sine are un aport la clarificarea situației judiciare dedusă judecății.

În concret:

- în iulie 2013 Duicu caută o firmă să-i repare acoperișul locuinței familiei sale;
- primește recomandări pentru firma lui Tuce, pe care Duicu nu îl cunoaște dar despre care i se spune că are cea mai serioasă firmă de construcții, cu un renume foarte bun;

- din dosar rezultă că Duicu, atent cu imaginea lui publică, dorește să încheie un contract cu o firmă, cu plată prin bancă și aceasta să aibă contracte cu Consiliul județean;

- Tuce Florinel, contactat pentru această lucrare, trimite echipa de muncitori la locuința familiei Duicu și se înțelege cu Duicu Ana ca plata finală (materiale acoperiș) la care se obligase

Duicu la întâlnirea cu Tuce să se facă la finalizarea unei alte renovări a unei proprietăți a familiei în Băile Herculane;

- reabilitarea acoperișului locuinței respective a durat vreo lună și jumătate, spre toamnă, când din cauza sezonului de ploii nu au mai început lucrările la Băile Herculane;

- nu rezultă, în această situație să fi existat vreo discuție între Tuce și Duicu Adrian sau Duicu Ana, care-i făcuse propunerea unei plăți finale pentru toate lucrările, în care să se fi pus problema achitării contravalorii materialelor pentru acoperiș; aceasta înseamnă că, pe de o parte, familia Duicu chiar dorea reabilitarea pensiunii, iar Tuce Florinel era interesat de acea lucrare; situația în sine era o garanție că înțelegerea lor rămâne valabilă pentru acest proiect;

- pe de altă parte, Tuce la rândul său, nu a inițiat la sfârșit de an vreo discuție cu referire la plata acestui debit, iar în primăvară nu i s-a părut decent și oportun să facă o astfel de solicitare, inițiativa aparținând familiei Duicu să-i facă, în aprilie 2014 această plată;

- existența însăși a facturilor contabilizate de Tuce, dorința lui Duicu de a se angaja pentru lucrările de reparații o firmă cu garanții și plată prin bancă constituie premise că permanent s-a avut în vedere plata acestui debit - contravaloarea materialelor și nicidecum sustragerea de la obligația de plată; la aceasta se mai adaugă și grija lui Duicu pentru imaginea sa publică și evitarea oricăror subiecte de presă în ceea ce-l privea;

- acesta ar reprezenta primul folos pretins cerut de Duicu (în iulie 2013 cum susțin probele propuse în rechizitoriu și nu în august, cum se afirmă în rechizitoriu), fără însă a se specifica ceva în legătură cu vreo discuție înțelegere dintre Tuce și Duicu ca în schimbul acestui folos, Tuce să-i ceară să-și valorifice influența asupra directorului Borugă pentru a-i oferi un contract pentru Spitalul județean, nici direct, nici indirect.

Or, la acest moment, potrivit procurorului, Duicu a primit deja un folos necuvenit și nu rezultă dacă a avut loc vreo înțelegere între Tuce și Duicu, dacă Duicu a făcut vreo promisiune celuilalt;

- în iulie 2013 nu avusese loc rectificarea bugetară, nu se cunoștea cuantumul alocației bugetare, Consiliul Județean nu luase nicio hotărâre pentru finanțarea reabilitării secției de ortopedie a Spitalului, deci nu existau premisele reale, valide, credibile care să fundamenteze un act ilicit în sensul estimat de procuror;

- spre deosebire de Duicu, care l-a cunoscut pe Tuce la o inaugurare a unei școlireabilitate de firma acestuia și i-a fost laudativ recomandat, Borugă Doina îl cunoștea în urma altor colaborări avute de Spital cu societatea acestuia care în 2011 reabilitase Secția de Chirurgie;

- abia **în luna octombrie 2013** Borugă are o discuție cu Duicu, la solicitarea acestuia despre reabilitarea Secției de Ortopedie și i-l propune pe Tuce Florinel ca fiind recomandabil pentru lucrări de calitate;

- în timp ce Duicu invocă faptul că este nemulțumit de lucrările efectuate la locuința familiei acestuia (acoperiș, casă), Borugă îi spune că îl cunoaște pe Tuce Florinel și că acesta reabilitase, cu ani în urmă, secția de chirurgie și a fost pe deplin de acord cu o nouă colaborare a Spitalului cu firma acestuia;

- Tuce în declarațiile sale, inclusiv în instanță, confirmă faptul că a executat mai multe lucrări la spital, că a participat la mai multe licitații, că în general era singurul ofertant, față de dificultatea și specialitatea lucrărilor pentru o instituție spitalicească;

- Tuce mai afirmă că l-au contactat și Duicu și Borugă și în final s-au încheiat, în împrejurările arătate, prin achiziție directă, două contracte în noiembrie; cu privire la plățile corelate s-au stopat pentru un timp, dar din cauza arieratelor Spitalului și blocarea activității lui bancare pe o durată scurtă de timp;

- pe baza Notei justificative, în urma unei evaluări, Consiliul Județean aprobă finanțarea acestei lucrări;

- conducerile financiar-contabile ale Consiliului și spitalului, în condițiile lipsei obiective de timp pentru organizarea unei licitații până la sfârșitul anului, și a riscului de a pierde alocația bugetară au ales varianta de atribuire directă unei singure firme, deoarece hotărârea Consiliului Județean se referise la această finanțare pentru o lucrare și nu lucrări de reabilitare a Secției Spitalului;

- această explicație se află în rechizitoriu ea nu a fost completată cu alte probatorii de procuror, astfel încât a fost agreată, dar distorsionată, punând în sarcina exclusivă a inculpatului Duicu atribuirea directă a celor două contacte, contrar celor ce reies din probe;

- nici în această fază, procurorul nu amintește dacă Duicu a făcut promisiunea lui Tuce că va primi lucrarea, dacă Duicu a pretins vreun folos, nici dacă a adus la cunoștință lui Tuce discuția dintre Duicu și Borugă din octombrie 2013 și în ce mod a fost privită ca o recomandare, etc.;

- mai mult, Tuce declară că atât Borugă cât și Duicu l-au căutat și interesat fiind de lucrările de la spital, unde mai lucrase, a făcut o vizită, a evaluat și a propus o reabilitare mai extinsă, dat fiind starea secției;

- discuțiile dintre Borugă Doina, director al Spitalului și Duicu Ioan-Adrian, președintele Consiliului Județean, în toate aceste etape ale perfectării lucrării în discuție, erau firești, câtă vreme Spitalul se afla în custodia, administrarea Consiliului Județean, ceea ce explică și autoritatea lui Duicu pe care o invocă Borugă în relațiile sale de subordonat;

- cu două convorbiri interceptate în decembrie 2013 între Duicu și Drăghia Valentina rechizitoriul fundamentează cel de a-l doilea presupus folos pretins de Duicu în traficarea influenței sale față de Borugă Doina pentru atribuirea lui Tuce Florinel a contractului de reabilitare a secției de ortopedie a spitalului;

- la 10.12.2013 ora 13:35:58 au loc următoarele replici dintr-o convorbire telefonică (secvențială) în care:

DIA: ... „Au venit oamenii?”

DV: ... n-ați zis că vin vineri? Nu veniți.”

- de la 15.12.2013 ora 10:49:59 (duminică) sunt redată, parțial câteva replici:

DV: „Ce să fac gătesc. Fusei de dimineață și deschisei acolo și scoaserăm ... și rămaseră să zugrăvească la

DIA: O ieșit frumos, holu'ăla e superb”.

- aceste convorbiri selectate de procuror pentru relevanța lor vin tocmai să confirme afirmațiile lui Tuce Florinel că nu a angajat firma în acea igienizare, ci la sfârșit de săptămână s-au dus doi muncitori care pentru lucrare au primit mâncare și bani.

Concluzionând, primul folos este realizat, în opinia procurorului, în iulie 2013, al doilea folos s-a efectuat în decembrie 2013; cu privire la niciunul din cele două foloase necuvenite (unul anterior și altul ulterior încheierii contractelor prin atribuire directă în conformitate cu OUG nr.34/2006) nu există vreo referire punctuală, temporală, în rechizitoriu că Duicu a promis că a primit în schimb foloase, iar Tuce contractele.

Nici Borugă Doina, nici Tuce Florinel, în declarațiile lor nu pomenesc despre vreo înțelegere, despre promisiuni, angajamente care le-ar fi făcut Duicu sau s-ar fi lăsat să se înțeleagă că le-a făcut pentru un folos propriu sau pentru altul (ROMRAD-RMN), cu scopul ca Tuce Florinel să dobândească acest contract;

- niciuna din convorbirile interceptate, atent selecționate și transcrise fragmentat nu pomenesc când, dacă, cum, în ce împrejurări Duicu a promis, și ce a promis, ce a pretins de la Tuce pentru a-și trafica influența asupra directorului Borugă, înainte ca acestea să încheie actele contractuale cu INTEL FROM COM SRL.

Toate aceste aspecte rezultă din modul în care s-a instrumentat această cauză și în care, prin narația aparent descriptivă, lipsită de orice evaluare analitico-juridică nu s-au dovedit elementele definitorii pentru ca infracțiunea de trafic de influență să existe: - un acord de voință, punctual, o convenție ilicită care să dea consistență unei promisiuni a inculpatului să-și traficeze influența, pentru care să pretindă un folos necuvenit, iar scopul acțiunii sale directe, intenționate, să se realizeze și prin folosul urmărit de cel pentru care s-a traficată influența.

Cuplarea artificială a unor evenimente în care sunt implicați inculpatul Duicu, ceilalți coinculpați Tuce Florinel și Borugă Doina, într-un interval de timp care se desfășoară din luna iulie până în decembrie nu și-a găsit confirmarea în conexiunile făcute în rechizitoriu. Singurele probe provin din audierile inculpaților, concordante și care nici măcar aparent susțin acuzațiile din rechizitoriu.

Pe parcursul cercetării judecătorești, cu ocazia audierilor lui Popescu Margareta, Popescu Daniela-Delia etc, a inculpatului Duicu, nu s-a verificat dovedirea tezelor avansate de acuzare.

În considerarea celor arătate, pentru motivele amplu dezvoltate, Curtea urmează în baza art.291 alin.1 C.pen. raportat la art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. să dispună în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. achitarea inculpatului **Duicu Ioan-Adrian** pentru motivul că fapta de trafic de influență, descrisă în Capitolul V – f. 241 R, nu există.

*
* *

În Capitolul V al rechizitoriului (f. 237-241) procurorul reține în sarcina inculpatului **Duicu Ioan Adrian** fapta de primire de foloase necuvenite prevăzută de **art.256 alin.1 C.pen. (1969)**, cu aplicarea art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.178/2012) și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen. (Legea nr.286/2009).

Potrivit rechizitoriului, între contractele de investiții publice încheiate de Consiliul Județean Mehedinți se află și cele cu SC „Confort” SA privind edificarea blocului materno-infantil al Spitalului Județean de Urgență Drobeta Turnu Severin (BMI) și reabilitarea „Muzeului Regiunii Porțile de Fier” Drobeta Turnu Severin.

Această firmă de construcții a subcontractat anumite lucrări – achiziționarea și montarea de tâmplărie PVC societății SC „CASIVAL” SRL administrată de Sică Valerian.

În septembrie 2013, Duicu Ioan-Adrian a dat dispoziție să se facă plata de către Consiliul județean Mehedinți a sumelor datorate societății CONFORT SA pentru lucrările efectuate la Blocul materno-infantil al Spitalului județean și a semnat documentele de plată – propunere de angajare de cheltuieli, angajamentul bugetar individual și ordonantarea de plată din 20.09.2013 în valoare de 1.385.000,17 lei.

Plata s-a achitat la 25.09.2013 și respectiv 11.10.2013 de către Consiliul județean societății SC CONFORT SRL.

Această firmă, la rândul ei, avea obligații de plata către CASIVAL Tech SRL, astfel că după plățile efectuate pentru lucrările finalizate de SC CONFORT SRL, a onorat obligațiile sale de plată către CASIVAL Tech SRL.

În decembrie 2013 când se efectuau lucrări de renovare a spațiului în care își desfășura activitatea SC ROMRAD-RMN SRL, Duicu Ioan-Adrian a solicitat lui Sică Valerian „să i se monteze, cu titlu gratuit, în această locație, o tâmplărie tip termopan, folos pe care l-a și primit”. Filele 238 și 239 cuprind transcrierea a trei convorbiri telefonice și a unui mesaj SM interceptate la 24.09.2013 (interceptate pe mandat de siguranță națională și excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară), și la 9,16,18 și 19.12.2013 în baza mandatului de supraveghere emis de Curtea de Apel București. Din convorbirile redade reiese că Duicu și cu Sică Valerian urmau să se întâlnească în oraș, la policlinică (9.12.2013) că Sică urma avea să monteze tâmplărie în câteva zile (16.12.2013) când venea sticla (18.12.2013), care a sosit la 19.12.2013.

Filele 239-241 cuprind fragmente selectate din declarațiile martorilor Sică Valerian, Bădănoiu Adriana și Drăghia Valentina.

Audiat la Parchet, **Sică Valerian** a declarat că firma lui a subcontractat de la SC CONFORT SA o lucrare de montaj tâmplărie din lemn stratificat la obiectivul „Muzeul regiunii” Porțile de Fier din Drobeta Turnu Severin.

Întrucât nu i s-au plătit lucrările efectuate la acest obiectiv și acumulate datorii la stat, firma sa nu a mai continuat montajul tâmplăriei, deși conducerea Consiliului Județean îi solicita să finalizeze lucrarea contractată pentru 90.000 euro.

La nivelul Consiliul Județean au fost multe ședințe cu participarea lui Duicu Ioan-Adrian, Popescu Dana, Bădănoiu Adriana, Coraru Georgică de la SC CONFORT SA pe acest subiect. S-a decis să se facă plata restantă de Consiliul Județean pentru lucrările deja efectuate de către SC CONFORT SA. În urma acestei plăți, în septembrie 2013 Sică Valerian a primit la rândul său sumele datorate în baza contractului și a finalizat lucrările ce-i reveneau la muzeu.

În decembrie 2013, Sică Valerian s-a întâlnit cu Duicu Ioan-Adrian care i-a cerut să monteze tâmplărie tip termopan în sediul policlinicii unde funcționa SC ROMRAD-RMN, despre care martorul știa că-i aparține acestuia.

Nu i-a cerut lui Duicu nicio plată, pentru că s-a simțit obligat, deoarece acesta, prin diligențele de la Consiliul Județean, deblocase plățile restante.

Vicepreședintele Consiliului Județean, **Bădănoiu Adriana** a declarat procurorului următoarele:

- Duicu Ioan-Adrian i-a convocat la o ședință pe Bădănoiu Adriana, Popescu Daniela-Delia și pe reprezentanții firmelor SC CONFORT SA (Coraru Georgică) și SC CASIVAL Tech SRL (Sică Valerian) în iulie 2013, pentru a le cere să se finalizeze montarea tâmplăriei tip termopan aflate din 2011 în custodia SC CONFORT SA la Muzeul Regional;

- incidentul generat de neplata lucrărilor subcontractate firmei SC CASIVAL Tech SRL de către SC CONFORT SA a evidențiat că, la rândul său, Consiliul Județean avea de făcut plăți pentru lucrări deja efectuate la Muzeul Regional și din lipsa de fonduri bănești, firma titulară a contractului pentru lucrări de renovare nu le putea efectua, iar SC CASIVAL SRL refuza continuarea lucrărilor până la plata datoriilor acumulate față de această firmă;

- în interval de o lună, Duicu, consultându-se și cu directorul economic Popescu Daniela-Delia, a hotărât să se facă de către Consiliul Județean plățile pentru lucrările deja efectuate de SC CONFORT SA; astfel nu se mai putea invoca motivul că nu-și poate plăti datoriile astfel ca SC CASIVAL SRL să finalizeze montajul termopanului, iar IC ICIM ARAD să poată desfășura lucrări în interiorul clădirii muzeului.

Audiată la Parchet, **Drăghia Valentina** a declarat că în decembrie 2013 s-a procedat la igienizarea unui spațiu (hol, baie, birou) aparținând SC ROMRAD RMN SRL și la înlocuirea unei ferestre de lemn cu rama din PVC. Duicu Mariana sau Duicu Ana au dispus să se facă igienizarea spațiului; lavabilul l-a cumpărat martora și pentru montajul ferestrei au venit doi muncitori care au fost plătiți de una din doamnele Duicu; mâncarea pentru muncitori a fost achiziționată de martoră, fără să se întocmească acte contabile pentru aceste cheltuieli.

Procurorul a reținut că „se observă încercările inculpatei Drăghia Valentina de a minimaliza valoarea lucrărilor efectuate”.

Încadrarea juridică a vizat fapta inculpatului Duicu Ioan Adrian, descrisă mai sus, **de a pretinde și primi** de la Sică Valerian foloase pentru acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte al Consiliului Județean Mehedinti (în sensul dispunerii efectuării de plăți), cunoscând că acestea vor fi folosite de către beneficiar pentru plata unor creanțe către societatea CASIVAL Tech SRL, „întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite în modalitatea normativă prevăzută de art.256 alin.1 din Codul penal din 1969, cu aplicarea dispozițiilor art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr.178/2012) și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen. (Legea nr.286/2009)”.

În cuprinsul rechizitoriului nu există nicio referire la o eventuală audiere a inculpatului Duicu Ioan-Adrian de către procuror ori cu privire la exprimarea poziției sale procesuale față de acuzațiile aduse - primire de foloase necuvenite.

În faza de urmărire penală Duicu Ioan-Adrian a fost audiat ca suspect (f. 1 și urm. - vol. 2 dup) ca inculpat, declarațiile fiind consemnate în volumul 2 al dosarului nr.321/P/2013 la filele 2,10-14,15-20, 295 și 301, evidențiate în opusul întocmit de parchet la solicitarea Curții.

Secția I penală a Curții de Apel București l-a audiat pe inculpat la 3.04.2014 în camera de Consiliu, dispunând arestarea preventivă a acestuia.

Inculpatul a mai fost audiat în Camera preliminară din data de 30.07.2014 în condițiile discutării prelungirii măsurii preventive a acestuia.

În niciuna din aceste declarații procurorul nu i-a cerut inculpatului să declare cu privire la acuzațiile de primire de foloase necuvenite cuprinse în Ccapitolul 5 al rechizitoriului.

În instanță, în faza cercetării judecătorești inculpatul a fost audiat la 28.07.2015 (f. 165 – vol. 7 C.A.B.) și la 22.09.2017 pentru completări la declarația anterioară, la cererea acestuia (f. 139 – vol. 20 C.A.B.).

Audiat de instanță, inculpatul a declarat că:

- firma CONFORT SA, în 2009, pe baza unor fonduri europene a preluat contractul de modernizare a Muzeului Regiunii Porțile de Fier, iar CASIVAL Tech SRL administrat de Sică Valerian, avea în subcontractare montarea geamurilor termopan:

- în 2011, Consiliul județean a plătit lui SC CONFORT SA suma de 5 miliarde lei vechi, contravaloarea tuturor geamurilor termopan care nu fuseseră date în custodia SC CASIVAL subcontractor pentru montarea acestora. SC CONFORT SA a efectuat doar un avans ca plată către subcontractor pentru lucrările efectuate;

- în vara 2013 cu ocazia unei ședințe convocate de Duicu Ioan-Adrian cu participarea reprezentanților muzeului, a celor două firme, ai Consiliului Județean, acesta a aflat că deși Consiliul făcuse plata cu privire la montarea tâmplăriei tip termopan din 2011, aceasta nu fusese montată. Duicu a dispus constituirea unei comisii disciplinare pentru sancționarea directorului Filip Lucian, responsabil cu acest obiectiv din partea Consiliului Județean.

Pentru a urgenta și finaliza montarea termopanelor de la Muzeul Regional, Duicu i-a pus în vedere firmei SC CONFORT SA care derula o lucrare la Blocul materno-infantil, să-și rezolve problemele cu SC CASIVAL pentru ca acesta să desăvârșească lucrarea subcontractată, și a se dispune efectuarea plăților datorate de Consiliul Județean titularului de contract;

- s-au efectuat plățile și fiecare constructor și-a finalizat obiectivele aflate sub contract;

- dintre cele 50 și ceva de geamuri ale SC ROMRATD RMN SRL, fereastra de la Serviciul contabilitate a rămas cu geamul termopan nemontat;

- în discuțiile purtate între Duicu și mama acestuia, ea i-a sugerat, ca într-o zi de sâmbătă, să vorbească cu numitul Sică Valerian să trimită pe cineva să monteze tâmplăria tip termopan; discuția a avut loc în decembrie 2013, iar montajul ferestrei plătit celor care l-a executat de mama inculpatului (aproximativ 100 lei).

În dovedirea acuzației aduse inculpatului Duicu Ioan-Adrian, procurorul a solicitat audierea martorilor din lucrări Sică Valerian (f. 33-34 – vol. 8 dup) și a lui Bădănoiu Adriana (f. 68-72 – vol.16 dup).

Inculpatul, prin avocat, a solicitat audierea martorului Pescaru Marian care a efectuat lucrarea montajului ferestrei tip termopan și a martorilor din lucrări.

Curtea a încuviințat administrarea probei testimoniale și a procedat la audierea martorilor din lucrări. În urma audierilor din timpul cercetării judecătorești, s-a mai încuviințat și audierea martorei Chircu Doinița Mariana, rezultată din dezbateri.

Bădănoiu Adriana a fost audiată de ofițerul de poliție judiciară la 4.06.2014 și între altele a declarat că din dispoziția lui Duicu Ioan-Adrian, după discuțiile din vara 2013, referitoare la plăți de lucrări către SC CONFORT SA și aceasta către SC CASIVAL SRL, a dat în lucru situațiile privind blocului materno-infantil pentru ca Popescu Daniela să efectueze plata pentru lucrări efectuate de SC CONFORT SA. Ulterior martora a aflat că se monta tâmplăria la muzeu.

În declarația dată de **Bădănoiu Adriana** în instanță la 11.11.2016 (f. 27 – vol. 17 C.A.B.) s-au consemnat următoarele completări:

- renovarea Muzeului Porțile de Fier a început în 2012, dar din 2011 Consiliul Județean plătiese tâmplăria termopan din fondurile europene accesate firmei SC CONFORT SA, căreia i s-a dat în custodie tâmplăria;

- întrucât directorul Filip Lucian nu înregistrase procesul-verbal de custodie la Consiliul Județean existau niște discuții pentru recuperarea materialului și montarea ferestrelor de către firma subcontractoare SC CASIVAL SRL, chestiuni care au fost lămurite de Duicu Ioan-Adrian prin organizarea ședinței, cu participarea celor implicați.

La cererea inculpatului Duicu Ioan-Adrian a fost audiată martora la 28.05.2017 care a declarat:

- din 2013 este directorul Muzeului regiunii Porțile de Fier, care în 2010 a câștigat o finanțare europeană pentru restabilirea și definitivarea muzeului ca un produs turistic;

- săptămânal erau organizate vizite pe șantier și ședințe de analiză la Consiliul Județean de către Duicu Ioan-Adrian în prezența reprezentanților beneficiarilor, a constructorului;

- într-una din vizitele pe șantier, prin 2013, Duicu a aflat că lucrările nu pot avansa pe șantier la două pavilioane, întrucât nu se montase tâmplăria decât pe o suprafață de 100 mp din 500 mp proiectați, astfel că a cerut verificări, procese-verbale de constatare a situației și soluții;

- la ședința următoare a cerut SC CONFORT custodele tâmplăriei al cărei montaj îl subcontractase lui SC CASIVAL SRL, să-și rezolve divergențele între cele două firme și să se monteze termopanele;

- în câteva luni SC CASIVAL SRL a montat și cei 400 mp de tâmplărie;
- Duicu Ioan-Adrian a avut o atitudine fermă față de ambele firme constructoare pe care l-a avertizat foarte serios ca lucrarea trebuie finalizată până în 2014 pentru a nu pierde finanțarea europeană; în caz contrar, era decis să sesizeze organele statului, cu atât mai mult cu cât plata se efectuase pentru montaj din 2011;
- martora nu a considerat și nici nu a perceput vreo atitudine mai prietenoasă față de Sică Valerian, proprietarul firmei SC CASIVAL SRL, Duicu fiind realmente supărat că din cauza celor două firme ar fi putut pierde finanțarea proiectului, ceea ce altfel s-a și întâmplat în 2016, Consiliul Județean fiind nevoit să facă în 2016 un împrumut cu termen de finalizare renovare decembrie 2017.

La 3.03.2017 a fost audiat martorul **Sică Valerian**, care a completat declarația de la Parchet cu următoarele precizări:

- și-a menținut declarația de la parchet deși ofițerul de poliție judiciară care l-a audiat în punea întrebări cu tentă acuzatoare față de Duicu și-l făcea să se simtă oarecum sub o anumite presiune în timpul audierii;
- SC CASIVAL Tech SRL a încheiat în aprilie 2011 contract pentru montare termopane la Muzeul Porțile de Fier cu firma IZOMETAL, pendinte de SC CONFORT SRL a lui Cornu Georgică;
- această firmă (IZOMETAL SRL) nu și-a respectat angajamentele contractuale și au apărut întârzieri la montaj; după plata unui avans, cu toate notificările nu s-a mai făcut nicio plată și firma a intrat în insolvență;
- prin 2012, președintele Consiliul Județean Duicu Ioan-Adrian a organizat o întâlnire la Consiliu despre contractele și stadiul de realizare legate de Muzeul Porțile de Fier cu reprezentanții firmelor IZOMETALCONFORT Cornu Georgică, Doina Chircu, dnele Popescu și Bădănoiu, ocazie în care au fost întrebați când finalizează lucrarea;
- martorul i-a adus la cunoștință problemele cu care se confruntau și acesta le-a cerut să-și rezolve firmele chestiunile între ele și să se finalizeze lucrarea;
- deși a durat ceva timp, în cele din urmă, s-au făcut plățile de rigoare și s-au montat termopanele;
- încă lucra la Muzeul Porțile de Fier când s-a întâlnit întâmplător cu Duicu Ioan-Adrian și mama acestuia, căreia i-a fost prezentat ca fiind cel care se ocupă de lucrările de la muzeu;
- cu acea ocazie, dna Duicu l-a întrebat dacă poate monta o fereastră din termopan rămasă nemontată la sediul ROMRAD-RMN SRL care aparține familiei Duicu;
- martorul i-a spus că îi va trimite doi oameni ca să monteze fereastra când îi va avea liberi;
- apoi a stabilit telefonic, cu Duicu să meargă să vadă unde era de pus fereastra și nu au mai purtat nicio discuție pe acest subiect și nici nu a mai trecut martorul pe la sediul policlinicii;
- cum s-a stabilit, rama au adus-o la atelier să-i pună geamul și apoi doi oameni trimiși de Sică Valerian au montat fereastra și au primit de la o doamnă câte 50 lei;
- martorul a declarat că la firma lui se mai fac câteva mici lucrări, fără vreo semnificație pentru câte o cunoștință și nu sunt percepute propriu-zis ea o „lucrare”;
- și în speță, martorul a subliniat că montarea unei ferestre termopan nu se ridică la mai mult de 70 de lei și în nici un caz nu a perceput montajul ferestrei ca o mită pentru Duicu, el se aștepta ca muncitorii să primească un „ciubuc” sau chiar câte o bere,
- lucrările firmei sale la Muzeul Porțile de Fier valorau miliarde; faptul că Duicu în urma ședinței de la Consiliu, a deblocat lucrările și s-au finalizat nu înseamnă că montarea ferestrei era o răsplată;
- martorul nu s-a simțit obligat față de Duicu, iar unele mici servicii fără importanță chiar le face fără nici un cost;
- nici înainte și nici după ce a montat fereastra nu a primit vreo comandă de la SC ROMRAD-RMN sau de la Duicu sau familia acestuia;
- pentru că lucrările de la muzeu trăgăneau iar cheltuielile erau acoperite prin fonduri europene, existând riscul de a se pierde dacă nu se finaliza lucrarea s-a convocat acea ședință la Consiliu, întrucât SC CONFORT SA avea contract pentru refacerea muzeului.

Martora **Duicu Ana** audiată de Curte la 31.03 2017 (f. 266 – vol. 19 C.A.B.) a declarat următoarele:

- în 1994 familia Duicu a înființat firma ADABOR TSC SRL și Duicu Ana era administrator unic; în 2006 s-a fondat firma INVEST PETROLEUM condusă de Duicu Ioan-Adrian ca administrator unic, în fapt firma fiind condusă tot de Duicu Ana;

- în 2007, Duicu Ioan-Adrian împreună cu doctorul Bârsteșteanu Florică au înființat în Turnu Severin firma ROMRAD-RMN SRL;

- Duicu Ana, datorită unei experiențe de 12 ani în domeniul carburanților, s-a ocupat practic de cele 3 firme, de stațiile de benzină luate în franciză de la OMV;

- Duicu Ioan-Adrian nici în firma din 2007 nu a avut nicio participare, nu a întocmit documente, nu a avut specimen de semnătură în bancă etc.;

- în 2008 a numit-o administrator pe Simona Mednyanszky și în 2012 pe Mijache Andreea la ROMRAD – respectiv INVEST PETROLEUM; din 2010 administrator la ROMRAD RMN a fost numită Drăghia Valentina, care avea și semnătură în bancă;

- coordonatorul general al firmelor familiei Duicu a fost dintotdeauna martora, fiul acesteia nu a fost interesat de aceste activități fiind ocupat cu activitatea din Consiliul Județean din 2007, sau de partid;

- întotdeauna firmele familiei au avut raporturi directe cu banca, OMV aducea marfa, banca venea și ridica banii rezultați din vânzări și firma primea un comision;

- în 2012 Duicu Ana a preluat părțile sociale ale lui Duicu Ioan-Adrian devenit președinte de Consiliul Județean;

- Drăghia Valentina a propus și Duicu Ana a fost de acord să zugrăvească de sărbători spațiul deținut de SC ROMRAD-RMN, nu înainte de a se monta geamul cu fereastră termopan de la biroul contabilei;

- martora a apelat mai întâi la Tuce Florin, dar muncitorii acestuia nu mai lucrau la sfârșit de an;

- fiind în mall-ul din Turnu Severin cu Duicu Ioan-Adrian s-au întâlnit întâmplător cu numitul „Sică”; din discuții, a înțeles că dl. „Sică” se ocupa cu montajul de termopane și l-a rugat s-o ajute cu montatul unei ferestre pe care o aveau depozitată la hotelul „Palace”;

- rama de termopan a ferestrei și geamul au fost trimise la firmă la Sică și el a trimis pe cineva pentru o sumă mică de câteva zeci de lei să monteze fereastra.

Curtea, după audierea martorilor a luat act de precizarea procurorului și a inculpaților că nu mai sunt cereri sau solicitări de alte probatorii și a declarat deschise dezbaterile în fond.

Procurorul a solicitat condamnarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian la pedepse orientate spre maximumul special prevăzut de lege, cu executare în regim de detenție întrucât în raport de poziția deținută, modalitatea în care a săvârșit faptele, scopul pedepsei nu ar putea fi atins fără executarea ei prin privare de libertate.

În opinia procurorului, legea aplicabilă este noua lege care absoarbe această infracțiune de primire de foloase necuvenite în infracțiunea de mită, întrucât în prezent legiuitorul se referă la scopul săvârșirii infracțiunii și nu la momentul anterior sau ulterior de primire a folosului patrimonial, iar practica a stabilit cu valoare de certitudine că infracțiunea de primire de foloase necuvenite reprezintă mită.

S-a descris pe scurt fapta săvârșită în luna august 2013, dovedită prin audierea martorilor, care se coroborează chiar cu declarațiile lui Duicu Ioan-Adrian și Duicu Ana, care nu neagă că s-au realizat aceste lucrări.

În opinia procurorului nu contează dacă suma era sau nu importantă întrucât nu există un prag valoric.

Procurorul a susținut că Duicu Ioan-Adrian a pretins de la Sică Valerian primirea de foloase patrimoniale constând în efectuarea unei lucrări în mod gratuit la SC ROMRAD RMN SRL, după ce Duicu a îndeplinit în folosul lui Sică acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte, respectiv dispoziția efectuării de plăți, cunoscând că acestea vor fi folosite de către beneficiar pentru plata unor creanțe către societatea CASIVAL Tech SRL, administrată de Sică Valerian.

În concluziile sale, procurorul a afirmat că fapta este dovedită prin convorbirile telefonice și modalitatea în care au avut loc evenimentele.

Referirile la infracțiunea prevăzută de art.256 alin.1 C.pen. în concluziile scrise se regăsesc la filele 210-215 în sistem copy-paste filele 238-241 din rechizitoriu.

În concluziile orale, inculpatul, prin avocat, a făcut o scurtă descriere a situației de fapt și a afirmat că fapta este corect încadrată juridic pe principiul ultraactivității legii penale mai favorabile.

Un act de normalitate de a interveni să se deblocheze o situație pendinte de Consiliul Județean de către Duicu Ioan-Adrian ca președinte al Consiliului i se dă de procuror o conotație penală, constând în rezolvarea acesteia în schimbul montării unui geam de către Sică Valerian la SC ROMRAD-RMN.

Declarația martorului Sică Valerian a punctat cu claritate că s-a angajat să trimită pe cineva să monteze fereastra și să-i „cinstească” cu câteva zeci de lei.

În concluziile scrise s-a precizat că nu există nicio legătură între intervenția absolut legitimă a lui Duicu Ioan-Adrian de a rezolva, ca președinte al Consiliului Județean, un incident dintre firmele angajate pentru renovarea Muzeului Regional, legat de neplata unor lucrări cu efecte asupra continuării montării termopanului, finalizarea acestora și înlăturarea riscului de a pierde fondurile europene, și montarea, pe de altă parte de către firma lui Sică Valerian a unei ferestre de termopan la sediul ROMRAD-RMN.

Intervenția lui Duicu a nu a însemnat un favor făcut SC CONFORT SRL și nici o situație convenabilă martorului Valerian Sică în schimbul unui folos necuvenit.

Valoarea prestației de montare a geamului ROMRAD a fost de câteva zeci de lei, în timp ce sumele ce urmau să le primească CASIVAL Tech era de sute de milioane.

Nicio probă nu a dovedit vreo înțelegere explicită cu Sică Valerian în sensul de a-i fi promis acestuia deblocarea plăților în schimbul montării geamului termopan la un preț de 50 lei, la SC ROMRAD RMN.

Elementul material al laturii obiective al infracțiunii de primire de foloase necuvenite constă în acțiunea de primire de către subiectul activ, căruia i se dă un folos patrimonial pentru realizarea atribuțiilor de serviciu; or în speță, în varianta acuzării cumpărătorul îi oferă funcționarului și acesta primește bani sau folosul necuvenit după ce a îndeplinit un act specific funcției, fără o înțelegere prealabilă.

Pe de altă parte, inculpatul, prin avocat susține că folosul trebuie să fie o plată/preț pentru un act determinat ce stă în atribuțiile funcționarului, folos primit după îndeplinirea actului de serviciu și care este proporțional în raport de valoarea actului întocmit de funcționar și valoarea folosului patrimonial primit.

Din această perspectivă lipsește elementul material și intenția infracțională, câtă vreme nu Sică Valerian este cel care oferă drept recompensă montarea geamului termopan lui Duicu Ioan-Adrian ci Duicu îi solicita prestarea unui serviciu (plătit de altfel).

Mai susține Duicu că interesul major în deblocarea situației existente la Muzeul Regional era al Consiliului Județean, să nu piardă finanțarea europeană, să se finalizeze lucrările, confirmat și de martora Chircu Doinița Mariana.

Plata lucrărilor lui SC CONFORT nu a fost condiționată de plata pe mai departe către SC CASIVAL Tech SRL.

Sică Valerian nu a avut percepția că l-ar recompensa pe Duicu cu montarea unei ferestre pentru că deblocase lucrurile.

Ordinul de plată al Consiliului Județean a fost de 1.385.000,17 lei, plătit în două tranșe.

În ultimul cuvânt inculpatul a solicitat și pentru această faptă achitarea pentru că actele sale nu au intrat în sfera ilicitului penal.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea urmează să rețină următoarele:

Normele procesual penale reglementează condițiile în care procurorul emite rechizitoriul și trimite în judecată când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că s-au respectat dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, urmărirea penală este completă, există probe necesare și legal administrate care atestă că inculpatul a săvârșit fapta cu vinovăție (art.327 C.pr.pen.).

Cuprinsul rechizitoriului conține datele referitoare la faptă, încadrarea juridică dată acesteia, probele și mijloacele de probă doveditoare, date referitoare la persoana inculpatului, motivele de

fapt și de drept care trebuie să se fundamenteze pe întreg materialul cuprins în volumele dosarului de urmărire penală ce însoțește rechizitoriul la sesizarea instanței (art.327 -329 C.pr.pen.).

Fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată este reglementată de art.256 alin.1 C.pen. 1969 și se referă la „primirea de către un funcționar, direct sau indirect, de bani ori alte foloase, după ce a îndeplinit un act în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia”.

Textul de lege, de incriminare a faptei, urmărește sancționarea creării unei stări de pericol pentru valorile sociale ocrotite, prin incorectitudine, prin lipsa de probitate, cu efecte în creșterea neîncrederii cetățenilor în instituțiile statului, în autoritatea și prestigiul lor.

Fapta prin ea însăși, este una de pericol, mai puțin gravă decât celelalte infracțiuni care se înscriu în aceeași categorie a actelor de corupție. În privința acestei infracțiuni, cel care dă un folos după ce actul funcțional s-a efectuat, o face din mulțumire, de bună voie și nu din constrângere ca în alte situații infracționale.

Primirea unui folos prezumă, spre deosebire de alte situații, că funcționarul, în mod cinstit, corect își exercită atribuțiile de serviciu la care este obligat și că există o recompensare pe care o primește, un favor pe care îl acceptă după efectuarea actului respectiv, deși nu era un contraserviciu convenit și reglementat.

Subiectul activ al infracțiunii este funcționar, deci calificat și săvârșirea actului ilicit se face cu intenție directă.

Elementul material al laturii obiective constă în primirea, luarea în posesiune, în stăpânire de către funcționar a banilor sau a foloaselor care i se remit.

Actul licit, dintre cele care intră în atribuțiile funcționarului este unul dintre criteriile de diferențiere dintre infracțiunea de primire de foloase (necuvenite) și aceea de luare de mită cum de altfel s-a evidențiat în doctrină și practică. Lipsa unei înțelegeri anterioare între cel ce dă și cel care primește folosul este de asemenea esențială.

Pe de altă parte banii sau folosul nu pot fi, în sensul legii, datorate funcționarului în conformitate cu normele serviciului său, ele trebuie să constituie o răsplătă nedatorată și fără vreo înțelegere anterioară.

Urmarea imediată constă, potrivit doctrinei, în crearea unei stări de pericol pentru bunul mers al activității instituției unde este angajat funcționarul, făptuitor al unui act de primire de foloase necuvenite.

Din actele infracționale trebuie să rezulte și o legătură de cauzalitate dintre fapta în sine (activitatea infracțională) și urmarea imediată. Fapta este comisivă și instantanee în substanța ei.

Latura subiectivă presupune ca funcționarul în mod conștient să primească folosul pe care îl vrea sau îl acceptă, cu intenție directă, ceea ce se diferențiază de situația când funcționarul este în eroare, nu-și dă seama că primește un folos necuvenit. În același context, este de evidențiat că folosul primit direct/indirect este pentru sine, nu pentru altul, ca în cazul altor infracțiuni de corupție.

Teoreticienii au evidențiat în planul laturii subiective că intenția presupune din partea subiectului cunoașterea faptei pe care el și-o propune să o săvârșească și producerea urmărilor; prin această faptă el știe și acceptă să se creeze starea de pericol pentru buna reputație a funcționarilor sub raportul probității.

În evaluarea gravității faptei incriminate trebuie să se țină seama de natura și importanța actului îndeplinit anterior, dar și de natura și quantumul folosului, dacă primirea folosului este directă, indirectă etc.

În speță, în patru fraze, procurorul afirmă că în septembrie 2013 Duicu Ioan-Adrian a acționat cu scopul ca SC CONFORT SA să-și achite obligațiile de plată către CASIVAL Tech SRL și a dispus întocmirea documentelor de plată aferente lucrărilor efectuate de SC CONFORT SA la blocul materno-infantil al Spitalului județean. Astfel, la 20.09.2013 și 11.10.2013 s-au achitat sumele datorate acestei firme, care mai avea un contract pentru lucrări de rehabilitare a Muzeului Regiunii Porțile de Fier, parte din ele pentru montaj termopane subcontractate către SC CASIVAL Tech SRL.

Într-o ultimă fază înainte de redarea încadrării juridice, procurorul afirmă că în decembrie 2013, în condițiile în care se făceau lucrări de renovare a spațiului deținut de SC ROMRAD-RMN SRL, Duicu Ioan-Adrian, după ce a exercitat atribuțiile de serviciu (din vara lui 2013) a solicitat de

la Sică Valerian montarea cu titlu gratuit de tâmplărie tip termopan la acest spațiu, folos pe care l-a primit.

În rest, rechizitoriul cuprinde patru transcrieri de convorbiri telefonice dintre care cea din 24.09.2013 face parte din probatoriul exclus la 28.11.2014, măsură confirmată definitiv prin sentința penală nr.339/2015 a Î.C.C.J. și redarea în sistem copy-paste a trei fragmente din declarațiile a trei martori.

În ultima frază a CAPITOLULUI V al rechizitoriului la încadrarea juridică se arată că „sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite, în modalitatea normativă prevăzută de art.256 alin.1 C.pen. (1969) cu aplicarea dispozițiilor art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificărilor aduse de Legea nr.178/2012) și a dispozițiilor art.5 alin.1 C.pen. (Legea nr.286/2009) prin faptul că, inculpatul, după ce a îndeplinit în folosul lui Sică Valerian acte la care era obligat în temeiul funcției de președinte al Consiliului Județean Mehedinți - dispoziție pentru efectuarea de plăți către SC CONFORT SA care să-și plătească niște creanțe către SC CASIVAL Tech SRL administrată de Sică Valerian – a pretins și primit un folos patrimonial constând în realizarea cu titlu gratuit de lucrări la punctul de lucru al ROMRAD-RMN SRL”.

În rechizitoriu nu se regăsesc aplicate cerințele legale reglementate de art.327 C.pr.pen., ci doar o înșiruire de transcrieri de convorbiri telefonice și declarații testimoniale, care nu sunt evaluate în contextul actului presupus infracțional. În această modalitate, practic lipsește descrierea faptei și în afara încadrării juridice, nu există nicio viziune explicită, analitică a cauzei din partea procurorului care a instrumentat dosarul, nu rezultă ce conexiuni, interpretări ale probatoriului au condus spre fundamentarea acușării. Simpla înșiruire a unor probatorii existente în dosarul de urmărire penală, la care se limitează procurorul în redactarea rechizitoriului, nu este prin ea însăși suficientă pentru a acuza și a cere instanței să condamne.

În rechizitoriu nu rezultă data când i s-a remis folosul lui Duicu.

Deși audiat în cauză de procuror, Duicu Ioan-Adrian nu este întrebat nimic despre această acuzație, nu este evidențiată poziția sa declarativ procesuală față de probatoriile administrate, nu se amintește de nicio probă în apărare, în situația în care inculpatul nu a recurs la dreptul la tăcere și și a avut o conduită procesual-activă.

Declarațiile martorilor audiați la Parchet nu au fost în măsură să ateste în mod determinant că montarea unei ferestre termopan a constituit un „folos”, în înțelesul legii pentru Duicu Ioan-Adrian.

Nu în ultimul rând, nu este de ignorat o altă cerință evidențiată de doctrină, de practică și care se referă la disproportionalitatea dintre valoarea actului licit efectuat de funcționar și contravaloarea folosului primit de la beneficiarul actului emis în condițiile legii.

În niciun caz nu poate fi împărtășită opinia procurorului că în lipsa unui prag, disproportionalitatea este nesemnificativă.

În rechizitoriu nu se menționează momentul când se consumă primirea folosului de către inculpat, direct sau indirect, în schimb se afirmă că în decembrie 2013 acesta i-a cerut lui Sică Valerian să-i monteze o fereastră.

În doctrină și literatura juridică s-a statuat că actul licit efectuat conform atribuțiilor de serviciu de către funcționar este urmat imediat de primirea folosului de cel care ar beneficia de actul licit.

În aceste condiții varianta înțelegerii dintre Duicu Ana și Sică Valerian ar fi mai plauzibilă pentru că montajul ferestrei a avut loc în timp, mai aproape de momentul întâlnirii întâmplătoare din mall, decât de momentul când s-a emis actul licit – vara lui 2013.

Se justifică această susținere, pentru că săptămânal, Duicu Ioan-Adrian făcea vizite pe șantierul muzeului și ședințe la Consiliul Județean cu cei implicați în derularea contractelor de renovare încheiate de Consiliu.

În aceste condiții, dacă Sică Valerian ar fi intenționat să facă un gest de mulțumire față de Duicu Adrian, ocazii ar fi fost multiple imediat după ce s-a dat decizia, s-au făcut plăți către SC CONFORT și aceasta către SC CASIVAL Tech SRL. Nu era nevoie ca Sică Valerian să aștepte, potrivit susținerilor procurorului, ca Duicu Ioan Adrian să-i fi cerut un folos și să-l accepte.

Spre deosebire de alte fapte de corupție folosul primit, acceptat direct sau indirect este pentru sine, nu pentru altul. Or, din actele dosarului rezultă clar că de la investirea ca președinte al Consiliului Județean, Duicu Ioan-Adrian a cedat cele 95 părți sociale lui Duicu Ana, care coordonează afacerile ROMRAD-RMN.

Pe de altă parte, sunt concordante declarațiile martorilor Sică Valerian și Duicu Ana cu privire la solicitarea unui montaj pentru o fereastră din termopan realizat de doi muncitori trimiși de la firma SC CASIVAL Tech SRL și plătiți de Duicu Ana, situație confirmată de Drăghia Valentina.

Procurorul afirmă că Duicu Ioan-Adrian a solicitat folosul pe care l-a primit după câteva luni (?), în timp ce martorii Sică Valerian, Duicu Ana și Drăghia Valentina susțin că Duicu Ana a solicitat montarea ferestrei care s-a realizat în câteva zile.

Diligențele președintelui Consiliului Județean de a debloca întârzierea unor lucrări finanțate cu fonduri europene ce riscă să se piardă, nu rezultă să fi fost în interesul de a primi, după câteva luni, un folos constituit din montarea, în valoare de aproximativ 50 - 100 lei a unei ferestre termopan la sediul SC ROMRAD-RMN, firmă la care, de la investirea sa, nu mai avea nicio participație, părțile sale sociale fiind preluate de Duicu Ana, care a și plătit contravaloarea operațiunii.

Or, când într-o ședință cu toți factorii implicați, președintele Consiliului Județean le pune în vedere să-și îndeplinească obligațiile contractuale pentru a nu se crea consecințe neplăcute, iar atitudinea acestuia a fost percepută ca fiind una hotărâtă și determinată față de ambii reprezentanți ai firmelor respective, este greu de crezut că acesta avea în vedere să primească un „folos” drept mulțumire și recunoștință din partea SC CASIVAL Tech SRL (Chircu Doinița Mariana), ca Sică Valerian să nu fi gândit, dacă avea această intenție, ori urmarea vreun scop viitor, să-i remită un folos lui Duicu, de îndată ce i-au fost plătite creanțele de SC CONFORT SA.

Există concordanță între declarațiile inculpatului audiat de instanță, martorii Bădănoiu Adriana, Chircu Doinița Mariana, Drăghia Valentina, Duicu Ana, Sică Valerian și ceea ce rezultă din convorbirile din decembrie 2013, iar aceste probatorii nu converg spre dovedirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.256 C.pen.

Încă din 2014, **Drăghia Valentina** a declarat că fereastră termopan a fost montată de doi muncitori pe care Duicu Ana sau Duicu Mariana i-a plătit, iar martora le-a cumpărat mâncarea care le-a fost servită.

Duicu Ana, audiată în instanță, a declarat (și **Sică Valerian** în declarația sa completată a confirmat), că întâmplător, însoțită fiind de fiul ei, s-au întâlnit cu Sică Valerian care i-a fost prezentat ca persoana care lucra montajul termopanelor la Muzeul regional. În această conjunctură, Duicu Ana a abordat subiectul montării unei ferestre din termopan la un birou al firmei ROMRAD-RMN, rămasă nemontată dintr-o lucrare de 50 de astfel de obiecte.

Convorbirile telefonice vin să confirme și ele că nu Sică Valerian a fost cel care s-a gândit să monteze o fereastră termopan, ca gest de mulțumire, la proprietatea unuia dintre membrii familiei Duicu. Mai mult, rezultă din probatoriu că nici nu se prea grăbea cu realizarea acestei lucrări, întrucât urma să trimită muncitorii, când aceștia erau liberi, pentru o sumă mică de bani, știind că aceștia urmau să fie răsplătiți. Martorul a declarat că frecvent din firmă mai ajută cunoștințe cu mici lucrări, pe care nu le contorizează ca lucrări ale firmei, ci un mijloc în care angajații săi mai câștigă un ban.

În acest context, sub toate aspectele rezultă concludent că disponibilitatea lui Sică Valerian de a răspunde solicitării lui Duicu Ana, el însuși nu a perceput-o altfel decât în felul conduitei sale obișnuite, necondiționate, uzuale și nu „intuitu personae”.

Martorul a afirmat că audierea acestuia la Parchet s-a derulat sub presiunea celui care l-a ascultat, prin tendința acuzatoare a întrebărilor care îl vizau pe Duicu, astfel că și răspunsurile s-au circumscris în sensul consemnărilor pe care a înțeles să le completeze în instanță.

Așa cum au arătat martorele, înțelegerea dintre Duicu Ana și Sică Valerian nu s-a constituit într-o formă contractuală cu evidența contabilă, întrucât montajul ferestrei din termopan s-a făcut de muncitorii care, liberi de alte activități la firmă, au executat lucrarea pentru care și ei au înțeles că își păstrează plata primită, fără a o remite cuiva la firmă. Și acest lucru denotă că mărturia lui Sică Valerian este în sensul celor declarate de Duicu Ana și Drăghia Valentina.

În altă ordine de idei, Sică Valerian afirmă că după montarea ferestrei la ROMRAD RMN nu s-a ales cu nicio comandă, nici mică și nici mare de la această firmă sau legată de familia Duicu.

Toate aceste aspecte nu au fost contracarate din partea acuzării nici pe parcursul cercetării judecătorești și nici în concluziile orale ori scrise (cele scrise reprezintă transcrierea celor 5 file din rechizitoriu); nu se face nicio referire la probele administrate de instanță, în ce măsură încadrarea juridică a faptei presupuse realizează o concordanță între conținutul legal al infracțiunii și trăsăturile concrete, faptice ale acesteia.

Declarațiile celor trei martori, transcrierea secvențială a 3-4 convorbiri interceptate nu pot prin natura lor să complinească lipsa cu desăvârșire a descrierii faptei inculpatului, care se limitează doar la o încadrare juridică și texte de lege.

Interesul manifestat de Duicu Ioan Adrian a vizat evitarea pierderii fondurilor europene, finalizarea lucrărilor de renovare a Muzeului Regional și nicidecum o favoare pentru firma lui Sică Valerian. Duicu nu a făcut decât o plată datorată lui SC CONFORT SA căreia, ca parte contractantă, i-a cerut să finalizeze lucrarea de la Muzeul Regional. Duicu, în această relație contractuală, din poziția sa de președinte al Consiliului județean, în exercitarea funcției, era decis, deși neconvenabil sub presiunea termenelor impuse de finanțarea europeană, să sesizeze organele statului față de SC CONFORT SA.

Rezolvarea divergențelor dintre SC CONFORT SA și SC CASIVAL Tech SRL era la latitudinea acestora și numai ei puteau să găsească soluția pentru a-și îndeplini fiecare angajamentele lor contractuale, în care Consiliul județean nu avea nicio participare. Scopul inculpatului a fost ca SC CONFORT SA să își îndeplinească obligațiile contractuale.

În atare situație, Curtea pentru considerentele arătate apreciază că în înțelesul legii nu există o faptă penală, un act ilicit care să cadă sub incidența art.256 alin.1 C.pr.pen. în ceea ce-l privește pe Duicu Ioan-Adrian.

În concluziile orale procurorul a solicitat să se aplice legea penală nouă acestei fapte care nu mai este incriminată distinct, ci este cuprinsă în infracțiunea de luare de mită. Această infracțiune de primire de foloase necuvenite, abordată în noua redactare nu mai este ținută de momentul în care a fost primită ci de scopul săvârșirii faptei.

Pentru aceste considerații s-a cerut condamnarea inculpatului pentru luare de mită.

În cadrul juridică dată de rechizitoriu în considerarea art.5 C.pen. (Legea nr.286/2009) a infracțiunii prevăzute de art.256 alin.1 C.pen. (1968) cu aplicarea art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 în firma anterioară modificărilor aduse pe Legea nr.178/2012 se circumscrie aplicării prevederilor art.7 C.pen. cu privire la ultraactivitatea legii penale, incidentă în cauză.

Pentru considerentele arătate, Curtea urmează în baza art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. să achite pe inculpatul **Duicu Ioan-Adrian** pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prevăzută de art.256 C.pen. (1968) cu aplicarea art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen.

*

* *

În ceea ce îi privește pe inculpații Duicu Ioan Adrian, Popescu Daniela Delia și Boruga Doina, Curtea reține următoarele:

În Capitolul III al rechizitoriului al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție (f. 181-216 R) nr.321/P2013, procurorul descrie infracțiunile comise de inculpatul **Duicu Ioan Adrian**, arestat preventiv la trimiterea în judecată, de inculpatele **Popescu Daniela Delia și Borugă Doina**, cercetate în stare de libertate, în legătură cu încheierea de către Spitalul județean de Urgență – Drobeta Tr.-Severin cu societățile Rombiomedica SRL și AGER LEASING IFN SA, a unui contract de achiziții de aparatură medicală.

Fapta reținută în sarcina fiecăruia dintre cei trei inculpați este prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 – permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

Se susține de către procuror că în perioada ianuarie-septembrie 2013 inculpații au permis reprezentanților furnizorilor de echipamente medicale SC ROMBIOMEDICA SRL și societății de leasing AGER LEASING IFN SA „accesul la informații care nu erau destinate publicității ce constau în preconizarea de către reprezentanții Consiliului județean Mehedinți și ai Spitalului Județean de Urgență Drobeta Tr.-Severin a demarării unei proceduri de achiziție publică având ca obiect achiziționarea de echipamente medicale și de mobilier necesar utilării blocului materno-infantil din cadrul Spitalului județean de Urgență, precum și date tehnice și financiare necesare întocmirii documentației de atribuire a achiziției publice”.

Prin acțiunea inculpaților, susține procurorul, au fost înlăturați competitori economici și iar cei doi agenți economici menționați au obținut în acest mod un folos necuvenit și li s-a asigurat o marjă de profit maximală.

Probatoriile pe care procurorul își fundamentează acuzațiile sunt:

- fragmente din convorbirile telefonice dintre **Duicu Ioan Adrian** și Rolea Elisbeta Zenovia, Boruga Doina, Popescu Daniela Delia, Cilibia Rodica, dintre **Popescu Daniela Delia** și Borugă Doina, Boieru Eugen Gabriel și Bebe Bosoancă interceptate în perioada aprilie-septembrie și noiembrie 2013 potrivit mandatelor de siguranță națională emise în baza Încheierilor date de Înalta Curte de Casație și Justiție, la solicitarea SRI prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, înainte de începerea urmăririi penale utilizate, în dosarul nr.321/P/2013, selectate după relevanța apreciată de procuror (f. 185, 186, 188-190, 192-199 – CAP III R). Aceste convorbiri telefonice transcrise în proces-verbale au fost excluse din probatoriu de judecătorul de cameră preliminară prin Încheierea din 28.11.2014, rămasă definitivă prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală;

- fragmente din declarațiile lui Borugă Doina (f. 202-203 R), Popescu Daniela Delia (f.203-205 R), Popescu Margareta (f. 205-206 R), Bosoancă Adrian-Doru (f.206-207 R), Bosoancă Lucian (f. 207-209 R), Popa Cristian Valentin (f. 209-211 R), Iosif Alin (f. 211-212 R), Chirca Valentin Titus (f. 212-213 R) și Bădănoiu Adriana (213-214 R);

În Rechizitoriu se face trimitere la textul legal care reglementează atribuirea contractelor de achiziție publică OUG nr.34/2006, care prin art.2 prevede scopul și principiile care stau la baza atribuirii acestor contracte, respectiv:

- promovarea concurenței, garantarea tratamentului egal, fără discriminare a operatorilor economici;

- asigurarea transparenței și integrității procesului de achiziție publică precum și a utilizării eficiente a fondurilor publice, prin respectarea procedurilor de atribuire de către autoritățile contractante;

- aplicarea principiilor nediscriminării, al tratamentului egal, al necunoașterii reciproce, al transparenței, al proporționalității, al eficienței utilizării fondurilor, al asumării răspunderii în atribuirea contractului de achiziție publică.

Potrivit legii, valoarea contractului de achiziție publică este estimată și determinată înainte de inițierea procedurii de atribuire a contractului respectiv (art.26); pe de altă parte, se transmite în scris orice comunicare, solicitare, informare, notificare; orice document scris se înregistrează în momentul transmiterii și primirii, iar comunicarea, transmiterea și stocarea informațiilor se realizează cu asigurarea integrității și confidențialității datelor respective (art.59).

Prin respectarea normelor legale se apără interesele autorităților contractante de a achiziționa bunuri și servicii optime tehnice și financiare (în speță în beneficiul cetățenilor județului Mehedinți) precum și ale operatorilor economici care se bucură de o concurență economică corectă, o creștere a calității serviciilor ofertanților în favoarea beneficiarilor acestora.

Procurorul susține că stabilirea bunurilor, estimarea valorică s-au realizat cu participarea beneficiarului la momentul procedurii de negociere, contrar normelor OUG nr.34/2006; cei trei inculpați, din considerente obscure au acționat în mod direct și susținut pentru ca operatorii economici ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN SA să obțină contractul de achiziții cu o valoare semnificativă.

Procurorul apreciază că inculpatul Duicu Ioan Adrian a manifestat un interes vădit pentru încheierea acestui contract de achiziție cu cei doi operatori economici și în realizarea scopului său le-a atras și pe Borugă Doina și pe Popescu Daniela-Delia.

În rechizitoriu se reține că după terminarea construcției blocului materno-infantil aparținând Spitalului județean de Urgență Drobeta Tr. – Severin, în cursul anului 2012, directorul spitalului, Borugă Doina a convenit cu reprezentanții Rombiomedica SRL să realizeze echiparea cu echipament medical și mobilarea acestuia încă de la începutul anului 2013.

Pe de o parte, Borugă Doina i-a cerut lui Popa Cristian Valentin reprezentantul SC ROMBIOMEDICA să-i prezinte materiale referitoare la produsele vândute de această societate, iar pe de altă parte, le-a solicitat medicilor din secțiile ce urmau să fie găzduite de blocul materno-infantil, să întocmească liste cu echipamente și materiale pentru dotarea acestora.

Această acțiune s-a soldat cu elaborarea unor liste de echipamente și mobilier, de utilități, dintre care una înregistrată la 4.07.2013 și cu materiale promoționale a produselor aparținând SC ROMBIOMEDICA SRL. Cu ocazia percheziției efectuate în biroul managerului spitalului, Borugă Doina, pe lângă aceste documente s-a mai găsit o notă de calcul a valorii echipamentelor necesare utilității blocului materno-infantil cu suma de 2.627.467 euro (fără TVA).

Cu ajutorul cadrelor medicale ale societății ROMBIOMEDICA SRL, directorul de vânzări Mija George a estimat necesitatea de utilare a blocului materno-infantil până în iunie 2013, beneficiind de datele tehnice (nepublice) puse la dispoziție de Borugă Doina cu privire la structura blocului maternal-infantil și necesitățile constatate ce urmau să facă obiectul părții tehnice a documentației de atribuire a achiziției publice.

Borugă Doina i-a adus la cunoștință lui Duicu Ioan-Adrian că era în legătură cu SC ROMBIOMEDICA SRL pentru dotarea blocului maternal-infantil al spitalului, proprietatea Consiliului județean Mehedinți, cel puțin din luna aprilie 2013, astfel că acesta la rândul său a avut la 8.05.2013 o primă discuție cu Popa Cristian Valentin, promotor al produselor acestei societăți și cu Mija George, director de vânzări.

Se mai susține în rechizitoriu că au existat mai multe întâlniri cu reprezentanți ai acestei societăți pentru a se stabili valoarea contractului de achiziții publice și modalitatea concretă de finanțare a acestuia.

În acest scop, Duicu Ioan-Adrian, președinte al Consiliului județean, Popescu Daniela-Delia, director executiv al Consiliului Județean Mehedinți și președinte al Consiliului de administrație al Spitalului județean de Urgență au pus, afirmă procurorul, la dispoziția reprezentanților ROMBIOMEDICA SRL date financiare (nepublice), disponibilități financiare al Consiliului județean, valoarea contractului de achiziții publice, modalitatea concretă de finanțare.

Având la cunoștință informații tehnice (furnizate de Borugă Doina) și cele financiare (date de Duicu Ioan-Adrian și Popescu Daniela-Delia), reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL, împreună cu Duicu Ioan-Adrian au convenit, potrivit rechizitoriului, (încălcându-se prevederile legale ale OUG nr.34/2006), să se desfășoare procedurile pentru atribuirea achiziției publice de către această societate și ca modalitate de finanțare să se încheie un contract de leasing pe o perioadă de 7 ani cu Ager Leasing IFN SA ca finanțator.

Se mai susține că între reprezentanții celor două societăți și Duicu Ioan-Adrian, Popescu Daniel-Delia și Borugă Doina au avut loc mai multe întâlniri în Drobeta Tr.-Severin, București și Mamaia, s-a întocmit un „proiect” al documentației de atribuire pus la dispoziția Consiliului județean și Spitalului județean în vederea publicării în sistemul electronic de achiziții publice (SEAP).

Duicu Ioan-Adrian s-a manifestat de multe ori în sensul urgentării încheierii contractului în condițiile convenite și a cerut lui Popescu Daniela-Delia și Borugă Doina să grăbească demersurile pentru încheierea acestuia.

În același context, mai precizează procurorul, din dispoziția lui Duicu Ioan-Adrian, la 19.07.2013, Popescu Daniela-Delia s-a întâlnit cu reprezentanți ai SC ROMBIOMEDICA SRL la București și aceștia i-au remis „proiectul” documentației de atribuire a contractului pe suport de hârtie și în format electronic (pe un memory-stick).

Prin directorul executiv al direcției de resurse umane Șocăte Silvia, această documentație a ajuns la Bosoanca Lucian (consilier juridic în cadrul compartimentului de achiziții publice), pentru a fi verificată și implementată pe SEAP.

La 25.07.2013 Duicu Ioan-Adrian și Popescu Daniela-Delia s-au întâlnit la Mamaia, se reține în rechizitoriu, cu reprezentanții lui SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN și au definitivat cadrul financiar în care urma să se încheie contractul de achiziții publice.

Totodată Duicu Ioan-Adrian, la întâlnirea din Mamaia, a adus la cunoștința societății ROMBIOMEDICA faptul că achiziția publică urma să fie realizată de Spitalul județean de Urgență, deși blocul materno-infantil aparține, ca și spitalul în care urma să funcționeze; Consiliului județean, ca proprietar al clădirii.

Hotărârea aceasta se justifică prin faptul că Legea nr.273/2006 prevedea prin art.563 limitări bugetare pentru gradul de îndatorare, la nivelul finanțelor publice locale.

În mod constant se arată în rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian pretindea atât lui Borugă Doina cât și lui Popescu Daniela-Delia, să grăbească încheierea contractului de achiziție, să se publice în SEAP documentația de atribuire a acestuia.

La 9 august 2013 Popa Cristian Valentin (SC ROMBIOMEDICA) și Dumitrescu Lórin (AGER LEASING IFN SA) s-au întâlnit în sediul Consiliul Județean cu Popescu Daniela-Delia și Bosoancă Lucian, cărora le-au înmănat varianta actualizată a documentației de atribuire ce urma a fi publicată pe SEAP.

În ședința Consiliului de administrație al Spitalului județean de Urgență din 21.08.2013, prezidat de Popescu Daniela-Delia, Borugă Doina a prezentat spre aprobare o Notă justificativă referitor la valoarea de 2.700.000 euro (fără TVA) reprezentând costul echipamentelor medicale și al mobilierului pentru blocul materno-infantil.

În afara aprobării acestei Note, s-a hotărât ca achiziția să se facă prin încheierea unui contract de achiziții publice pentru acțiuni multianuale, cu valoare totală de rambursat de 3.800.000 euro (fără TVA).

La 2.09.2013, Popescu Daniela-Delia și Bosoancă Lucian, în sediul Consiliului Județean și în prezența reprezentanților celor doi operatori economici – SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN SA, au verificat documentația de achiziție transmisă, în aceeași zi de Spitalul județean de Urgență la Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice pentru verificări înainte de publicarea pe SEAP.

Prin anunțul de participare (nr.146501) valoarea estimată a achiziției publice a fost de 16.872.200 lei. S-au menționat în anunț doar codurile CPV pentru echipamente medicale și servicii de instalare de echipament medical, deși contractul prevedea furnizare și leasing.

Borugă Doina i-a adus la cunoștință lui Duicu Ioan-Adrian la data de 11.09.2013 că documentația urma să fie publicată pe SEAP și până la Crăciun urmau să fie aduse și echipamentele.

Documentația a fost publicată pe SEAP la 13.09.2013.

În aceeași zi, reprezentanții SC AGER LEASING IFN SA le-au transmis lui Popescu Daniela-Delia și Borugă Doina că din documentația publicată pe SEAP lipsea codul CPV aferent serviciilor de leasing.

Urmare acestei omisiuni, în data de 14.09.2013 Duicu Ioan-Adrian, nemulțumit de întârzierea încheierii contractului de achiziții publice cu SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN SA, potrivit rechizitoriului, le-a pus în vedere numitelor Popescu Daniela-Delia și Borugă Doina să repare greșala făcută, astfel riscând să piardă funcțiilor de conducere deținute.

La 16.09.2013 Borugă Doina s-a întâlnit la București cu reprezentanții celor doi operatori economici și s-a hotărât anularea acestei proceduri în data de 17.09.2013.

Procurorul afirmă că această anulare rapidă a avut ca scop împiedicarea înscrierii vreunui eventual alt competitor care ar fi putut să conteste anularea procedurii, modul de desfășurare sau rezultatul acesteia.

După emiterea deciziei de anulare nr.17999/17.09.2013 a procedurii de atribuire, Borugă Doina, în sediul Consiliului județean și în prezența celor două societăți, prin reprezentanții lor și a lui Popescu Daniela-Delia a transmis în sistemul electronic de achiziții publice (SEAP) documentația de atribuire nr.13839 cu valoarea estimată de 3.800.000 euro și cu CPV pentru serviciile de leasing.

În rechizitoriu se reține că în caietul de sarcini aferent acestei proceduri de atribuire se regăsește oferta transmisă de SC ROMBIOMEDICA, cu aceeași formatare a textului scris al

situației tabelare și cu o ordonare alfabetică centralizată pe categorii de produse, diferită sub acest aspect de ceea ce cuprindea oferta găsită la percheziție în biroul lui Borugă Doina.

Aceasta a retransmis către ANRMAP la 24.09.2013 documentația pentru verificări, comunicând acest aspect lui Duicu Ioan-Adrian.

Noua documentație a fost publicată pe SEAP la 2.10.2013, iar la 31.10.2013 s-a încheiat, se susține prin rechizitoriu (formal) acordul-cadru de asociere între cei doi operatori economici.

SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA au depus la 12 noiembrie un formular de ofertă cu 3.341.336,36 euro (fără TVA) și 4.143.257,0864 euro cu TVA pentru serviciile ce făceau obiectul achiziției publice.

Procurorul afirmă că în data de 13.11.2013 Borugă Doina îl anunță pe Duicu Ioan-Adrian să s-a înscris SC ROMBIOMEDICA SRL, că este o singură ofertă, ceea ce a iscat o autointerogație apreciată în rechizitoriu cu un substrat ironic de „preconstituire a dovezii inocenței acestora în cazul interceptărilor de convorbiri”.

Un medic din Spitalul județean de Urgență, Cilibia Rodica l-a avertizat la 22.11.2013 pe Duicu Ioan-Adrian că aparatul ce urma a fi achiziționat făcea parte din categoria de „chinezisme”, cu un standard îndoielnic.

În urma negocierii dintre cei doi operatori economici, Spitalul județean a acceptat toate condițiile financiare impuse de cele două societăți asociate. SC ROMBIOMEDICA a încasat imediat valoarea produselor furnizate, iar Ager Leasing IFN SA urma să primească de la Consiliul Județean Mehedinți peste 1.600.000 euro pentru o finanțare pe o perioadă medie de 7 ani.

În acest contract, Consiliul Județean în calitate de garant, s-a prevăzut, să aloce către spital banii pentru plăți și în calitate de fidejutor să garanteze cu veniturile sale efectuarea lor.

Pe de altă parte, Spitalul județean a acceptat să emită câte o cambie pentru fiecare rată lunară în favoarea Ager Leasing IFN SA, care să fie avalizată de către Consiliul Județean Mehedinți.

Contractul, se afirmă de către procuror, a fost încheiat în forma propusă de cele două societăți, convenindu-se la o valoare totală, inclusiv TVA, de 4.143.257,99 euro din care 2.421.212,78 euro pentru echipamente medicale și mobilier și 1.093.465,75 euro prețul leasingului cuprinzând dobânda, alte costuri în sumă de 688.579,46 euro reprezentate de comision de asigurare a bunurilor ce fac obiectul leasingului (54.110 lei fără TVA), comision de administrare (140.214 lei fără TVA) comisionul de risc (57.726 lei fără TVA), comision de risc tehnic (27.336 lei fără TVA) și comision de risc valutar (32.694 lei fără TVA).

Pentru a se putea angaja ca garant, Consiliul Județean avea nevoie de avizul Comisiei pentru garantarea împrumuturilor locale din cadrul Ministerului Finanțelor, aviz pe care l-a obținut prin Hotărârea nr.3421/21.01.2014 pentru suma de 2.421.212,78 euro ca finanțare rambursabilă. Această sumă reprezenta doar costul produselor achiziționate, nu și cel al leasingului.

Se afirmă în Rechizitoriu că Duicu Ioan-Adrian a încălcat prevederile HG. Nr.9/2007 cu privire la încadrarea valorii împrumutului în plafonul anual de îndatorare publică, în care ar fi trebuit să se cuprindă și dobânzile și comisioanele aferente. Or, din acest motiv, prin adresa din 17.12., semnată de Duicu Ioan-Adrian nu s-a solicitat avizarea pentru suma totală de 4.143.257,99 euro ci doar pentru prețul produselor.

Procurorul susține că Duicu Ioan-Adrian prin intermediul secretarului de stat din Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și directorul general adjunct a exercitat presiuni asupra membrilor Comisiei de avizare, reușindu-se pentru avizul favorabil să se schimbe votul unuia dintre membrii Comisiei Mavrodin Tiberiu-Valentin, care inițial apreciasse că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

În acest sens sunt invocate declarațiile martorilor Bădănoiu Adriana, Mavrodin Tiberiu-Valentin și Oprescu Geanina-Maria.

La 5.02.2014 s-a încheiat contractul dintre Consiliul Județean Mehedinți reprezentat prin Duicu Ioan-Adrian și Popescu Daniela-Delia și Spitalul județean de Urgență Drobeta Tr.-Severin reprezentat de director Borugă Doina pe de o parte și SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN SA pe de altă parte pentru suma de 4.143.257,99 euro.

În rechizitoriu se redau selectiv și secvențial fragmente din declarațiile numiților Boruga Doina, Popescu Daniela-Delia (fără a se preciza calitatea în care au fost audiate), Popescu Margareta – director financiar contabil al Spitalului județean de Urgență, Bosoancă Adrian-Doru,

Bosoancă Lucian, referent de specialitate și respectiv consilier juridic, Popa Cristian Valentin – promotor produse ale SC ROMBIOMEDICAL SRL, Iosif Alin – director general al ROMBIOMEDICA SRL, Chirca Valentin-Titus – fost director AGER LEASING IFN SA, Bădănoiu Adriana – vicepreședinte al Consiliului județean Mehedinți.

În Rechizitoriu nu se face trimitere la nicio declarație a inculpatului Duicu Ioan-Adrian și nici la alte probatorii administrate în faza de urmărire penală.

Declarație Borugă Doina

1. Din declarația lui Borugă Doina s-au selectat fragmente considerate relevante de procuror și s-a reținut:

- în data de 8.05.2013, Borugă Doina s-a deplasat la Consiliul Județean, însoțită de reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL, Popa Cristian Valentin și George Mija și au purtat discuții cu Duicu Ioan-Adrian cu privire la dotarea blocului materno-infantil;

- Boruga Doina i-a prezentat pe cei doi reprezentanți ai societății drept potențiali ofertanți;

- Duicu Ioan-Adrian, președinte al Consiliului județean, cu ocazia altor discuții, i-a cerut lui Borugă Doina să întocmească listele cu necesarul de echipamente pentru blocul materno-infantil;

- la 25.07.2013, Boruga Doina a aflat de la Duicu Ioan-Adrian că el, împreună cu Popescu Daniela-Delia au mai avut convorbiri cu cei de la SC ROMBIOMEDICA și în urma lor, s-a hotărât ca Spitalul județean să facă achiziția cu finanțare de la Consiliul Județean, întrucât acesta nu mai avea plafon de garantare;

- Borugă Doina a prezentat lui Duicu Ioan-Adrian și alți ofertanți care însă nu și-au mai făcut apariția, dintre ofertanți fiind preferată de Duicu și Popescu Daniela-Delia SC ROMBIOMEDICA SRL;

- Borugă Doina a aflat de întâlnirea dintre Duicu și reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL de la Mamaia la 25.07.2013, inclusiv cu privire la organizarea licitației pentru achizițiile publice stabilite de către spital;

- din dispoziția lui Duicu, Borugă Doina a organizat ședința Consiliului de Administrație al Spitalului județean, unde aceasta are doar statut de invitată, la 30.07.2013;

- Popescu Daniela-Delia, reprezentanta Consiliului județean a propus Consiliului de Administrație al Spitalului ca Spitalul să facă licitația, ceea ce s-a și aprobat, iar ulterior, prin hotărârea Consiliului nr.14/21.08.2013, s-a stabilit ca valoarea estimată pentru dotarea blocului materno-infantil să fie de 2.700.000 euro fără TVA, cu finanțarea asigurată de Consiliul Județean Mehedinți;

- Spitalul a făcut un studiu de piață privind costul dotărilor blocului materno-infantil, bazat pe ofertele de la Medicare, Eycon, Rombiomedica, Tehnoplus și alte oferte de la alți furnizori, ce au stat la baza stabilirii maximului sumei pe care Consiliul Județean putea să o suporte;

- perioada de 7 ani din contractul de leasing a fost stabilită de Consiliul Județean;

- la 11.09.2013 s-a introdus pe SEAP documentația de atribuire, prezenți în Consiliul Județean fiind Ștefănescu Camelia, Bosoancă Adrian, Popescu Daniela și reprezentanții ROMBIOMEDICA;

- publicarea pe SEAP s-a făcut fără codul de leasing;

- în data de 14.09.2013, Borugă Doina a avut o discuție la Spital cu Popa și Gângu care i-au adus la cunoștință lipsa de pe SEAP a codului de leasing, CPV;

- Borugă Doina a încercat și a crezut că i-a lămurit că era prevăzută pe SEAP o achiziție în sistem de leasing și astfel, lipsa codului CPV nu impieta cu nimic asupra procedurii licitației;

- ulterior acestei discuții, reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL au mers la Consiliul Județean, au discutat cu Duicu și Popescu, insistând să fie introdus în SEAP codul de leasing CPV;

- la cererea finanțatorului acestei achiziții, respectiv a Consiliului județean prin Duicu și Popescu Daniela, Borugă Doina, cu respectarea normelor legale, a efectuat modificarea pe SEAP.

2. **Popescu Daniela-Delia**, în declarația dată la urmărirea penală (nu rezultă în ce calitate), în fragmentul selectat de procuror, ca fiind relevant, în cauză a arătat că:

- a acceptat să poarte discuții cu reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN SA cu privire la documentația ce urma să fie publicată pe SEAP din dispoziția lui Duicu Ioan-Adrian care în mod direct și prin Borugă Doina, a avertizat-o că în cazul în care nu se încheia acel contract, pleca din Consiliul Județean, pierzându-și și funcția și locul de muncă;

- Popescu Daniela-Delia, la mijlocul lunii iulie 2013 s-a întâlnit la sediul ROMBIOMEDICA cu reprezentanții acestei societăți care i-au dat un plic ce conținea „ceva oferte financiare” și pe care prin Silvia Socăte l-a trimis lui Duicu Ioan-Adrian;
- plicul conținea datele financiare despre care Popescu discutase cu cei de la ROMBIOMEDICA;
- reprezentanții ROMBIOMEDICA au solicitat o întâlnire cu Duicu Ioan-Adrian pentru a discuta despre dotarea blocului materno-infantil, întâlnire pe care Duicu a acceptat-o;
- la 25.07.2013, Popescu Daniela-Delia s-a întâlnit în Mamaia cu reprezentanții ROMBIOMEDICA între care era și Popa și i-a condus pe terasa hotelului Vega unde aceștia au rămas să discute cu Duicu, discuție la care Popescu nu a participat, întrucât a crezut că se negociau prețurile produselor ce urmau a fi achiziționate de la acest operator economic;
- la ședința din 21.08.2013 a Consiliului de administrație al Spitalului județean, Popescu Daniela-Delia, ca reprezentant al Consiliului județean, a făcut propunerea pentru valoarea estimată și cu privire la cine urma să efectueze finanțarea pentru blocul materno-infantil;
- Popescu nu a avut decât mandat verbal de la Duicu Ioan-Adrian și de la el a cunoscut că valoarea estimată era de 2.700.00 euro cu TVA, astfel cum îi comunicaseră cei de la ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA ca sumă pentru care aceștia puteau încheia contractul, discuție la care participase și Popescu;
- în luna septembrie, la solicitarea lui Duicu, în biroul lui Popescu Daniela-Delia a avut loc o discuție cu reprezentanții ai ROMBIOMEDICA, o doamnă și Popa Cristian și cu Borugă Doina care a venit cu aceștia la Consiliu;
- cu ocazia acelei discuții, reprezentanții ROMBIOMEDICA i-au înmănat lui Popescu un stick și un biblioraft cu oferta acestei societăți pentru dotarea blocului materno-infantil – produse medicale, fișe tehnice, alte fișiere etc.;
- documentația de pe stick a suferit niște modificări pe calculatorul lui Popescu Daniela-Delia, făcute de cei de la ROMBIOMEDICA, după care stickul și biblioraftul cu listarea produselor, Popescu i le-a remis lui Bosoancă Lucian;
- cei de la SC ROMBIOMEDICA SRL au cerut lui Duicu și lui Popescu ca aceștia să asiste la introducerea datelor pe care le discutaseră în aplicația SEAP pentru a fi sigur că acestea aveau să fie trecute așa cum stabiliseră;
- inițial s-a încercat introducerea datelor pe aplicația SEAP din biroul lui Popescu, fiind prezenți cei de la ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA și Bosoancă Lucian, și întrucât nu s-a reușit, această activitate s-a realizat în sediul Spitalului, fără ca Popescu să mai fie prezentă;
- datele introduse în SEAP au fost cele stabilite de către reprezentanții celor două societăți – operatori economici cu Duicu Ioan-Adrian, Borugă Doina și Popescu Daniela Delia pe aspectele financiare;
- după publicarea documentației de atribuire pe SEAP, reprezentanții AGER LEASING au sesizat că lipsea codul CPV; Popescu i-a îndreptat spre Boruga, pentru ca ulterior Duicu să decidă anularea licitației după discuțiile cu reprezentanții celor două societăți care au venit cu propunerea de anulare și repunere ulterior pe SEAP a documentației cu CPV;
- documentația a fost reintrodusă pe SEAP, din biroul lui Popescu de către Bosoancă Lucian în prezența reprezentanților celor doi operatori economici care îi dictau datele ce trebuiau introduse;
- licitația a fost adjudecată de aceste două societăți, în asociere, singurele înscrise altfel;
- până la încheierea contractului de furnizare echipamente medicale s-a solicitat potrivit legii, dat fiind calitatea de garant a Consiliului județean, avizul de la Comisia de avizare a împrumuturilor publice de la Ministerul Finanțelor pentru suma de 2.420.000 euro;
- dintr-o eroare, reprezentanții Consiliului județean au avalizat o serie de cambii, față de condițiile impuse de AGER LEASING IFN SA, până la concurența sumei de 4.143.000 euro și nu de 2.420.000 euro, contravaloarea bunurilor din contract, întrucât la primirea cambiilor nu le-au calculat valoarea totală;
- după negocieri, s-a încheiat contractul de furnizare echipamente medicale cu nr.1320/5.02.2014, pentru prețul convenit de 4.143.257,09 euro cu TVA, Consiliul Județean urmând să garanteze plata sumelor datorate de către utilizator conform art.9 pct.4 din contract.

3. **Popescu Margareta** – director financiar contabil la Spitalul județean de Urgență Drobeta Tr.-Severin a declarat că:

- de la începutul anului 2013 se discuta despre dotarea blocului materno-infantil;
- directorul Boruga Doina a purtat numeroase discuții cu un reprezentant al SC ROMBIOMEDICA SRL, care se ocupa cu furnizarea de materiale sanitare și cu participarea directorului Bololoi;

- întrucât Popescu Margareta ca director financiar contabil al Spitalului nu era de acord ca dotarea să se facă de Spital, întrucât nu avea fondurile necesare, clădirea nu era încă în administrarea spitalului, iar dotarea trebuia făcută de Consiliul Județean căruia îi aparținea proiectul construcției ce includea și dotarea cu echipamente medicale, aceasta nu a fost cooptată în discuțiile cu cei de la ROMBIOMEDICA;

- deși proiectantul blocului materno-infantil prevăzuse și dotarea cu aparatură medicală, acest lucru nu s-a avut în vedere la întocmirea caietului de sarcini pentru noua licitație; astfel au fost prevăzute echipamente medicale pe care medicii Cilibia și Pătrașcu le-au considerat „niște chinezării sau care nu erau necesare”;

- de la Boruga Doina, Popescu Margareta a aflat prin luna august că exista o hotărâre a Consiliului județean prin care s-a aprobat ca licitația să fie făcută de Spitalul județean și că fondurile urmau să vină de la Consiliu;

- Popescu Margareta a aflat până la publicarea pe SEAP a documentației, că cei de la ROMBIOMEDICA au avut permanent discuții cu Borugă Doina, cu directorul Bololoi și cu cei din Consiliul Județean;

- publicarea pe SEAP s-a făcut de către Boruga Doina împreună cu Bololoi și Ștefănescu Camelia;

- de la Bebe Bosoancă, Popescu Margareta a aflat că după ce i-a comunicat lui Borugă Doina că s-au înscris deja doi participanți, aceasta a dispus anularea licitației și a doua zi, acesta cu Borugă cu laptopul de la achiziții, au mers la Consiliul Județean Mehedinți pentru a introduce din nou pe SEAP modificările necesare;

- aceștia au fost însoțiți de o doamnă de la ROMBIOMEDICA și s-au deplasat cu o mașină cu nr. de Cluj;

- Popescu Margareta a făcut parte din comisia de licitație dar nu a fost chemată la deschiderea plicurilor și verificarea documentelor de către Bebe Bosoancă, Bololoi Elena, Gabi Boieru, doctorul Cilibia, urmând a fi solicitată când se ajungea la partea economică;

- a fost declarată câștigătoare a licitației SC ROMBIOMEDICA în asociere cu AGER LEASING IFN SA;

- la spital s-a primit un model de contract unde erau niște articole care, în opinia martire Popescu dezavantaja spitalul, astfel încât a solicitat niște lămuriri înainte de a-l semna;

- Borugă Doina i-a cerut Margaretei Popescu să meargă să aibă o discuție cu Duicu privind obiecțiile pe care aceasta le ridica față de contract, discuție în care Duicu i-a reproșat că nu e loială și „ochii din verzi, ți-i fac negri”;

- la insistențele lui Borugă, Popescu Margareta a vizat și cambiile, deși îi spusese că acestea, emise de AGER LEASING IFN SA, nu pot fi acceptate întrucât legislația nu permitea acest sistem de decontare la instituțiile publice;

- toate documentele care se întocmeau cu privire la licitație au fost aprobate de Consiliul Județean, inclusiv în ce privește „echipamente în format global” în valoare de aproximativ 6 miliarde lei vechi și care nu au fost identificate în detaliu.

4. **Bosoancă Adrian-Dorin**, referent de specialitate în cadrul Biroului de achiziții al Spitalului județean de Urgență Drobeta Tr.-Severin a declarat, între altele, următoarele:

- înainte de punerea pe SEAP a documentației de atribuire, Bosoancă Adrian-Doru și Camelia Ștefănescu, jurist din cadrul Biroului Achiziție și șefa lui directă s-au deplasat la Consiliul Județean în biroul lui Bosoancă Lucian, unde se mai afla o doamnă și unde a venit și Popescu Daniela-Delia;

- cei doi s-au deplasat la Consiliu din dispoziția lui Borugă Doina și de la Bosoancă Lucian, Camelia Ștefănescu a primit caietul de sarcini și documentația aferentă pe stick pentru blocul maternal-infantil;

- până la publicarea pe SEAP a documentației, Camelia Ștefănescu s-a întâlnit de mai multe ori cu doamna de la ROMBIOMEDICA în biroul lui Boruga Doina;
- din dispoziția directorului Spitalului, Bosoancă Adrian Dorin și Camelia Ștefănescu au făcut prima introducere pe SEAP a documentației;
- din dispoziția lui Borugă Doina, atât Bosoancă Adrian-Doru, cât și ceilalți colegi urmau să o anunțe câți participanți s-au înscris la licitație;
- când Bosoancă Adrian-Doru i-a comunicat că sunt înscriși doi participanți, Borugă Doina a afirmat: „trebuie să o anulăm”;
- la două-trei zile, i s-a cerut acestuia să revină la serviciu din concediu de către dna Târâș, din dispoziția lui Borugă Doina în legătură cu anularea licitației;
- Borugă Doina i-a spus lui Bosoancă Adrian că s-au identificat niște erori ce trebuiau înlăturate – lipsa din titlu a denumirii leasing, lipsa codului leasing CPV, încă a unui cod și modificarea în caietul de sarcini la „numărul de bucăți”;
- după două zile de la anularea licitației, Bosoancă Adrian-Doru a însoțit-o pe Borugă Doina la Consiliul Județean, având asupra lui laptopul Biroului de achiziție; deplasarea s-a efectuat cu o mașină HYUNDAI albă condusă de un domn de la ROMBIOMEDICA;
- în Consiliul Județean, aceștia au mers în biroul lui Popescu Daniela-Delia unde se mai afla o doamnă, probabil tot de la ROMBIOMEDICA;
- Bosoancă Adrian-Doru a introdus documentația pe SEAP fiind corectat și supravegheat de Borugă, Popescu și doamna de la ROMBIOMEDICA;
- Bosoancă Adrian-Doru a fost numit de Borugă Doina în Comisia de evaluare a ofertei – singura depusă fiind cea a SC ROMBIOMEDICA în asociere cu AGER LEASING IFN SA;
- din discuțiile dintre Borugă și Popescu, Bosoancă Adrian Doru a înțeles că Ștefănescu Camelia greșise la prima introducere a documentației pe SEAP prin neintroducerea codului CPV.

5. **Bosoancă Lucian**, consilier juridic în cadrul Serviciului de achiziții al Consiliului județean Mehedinți, la rândul său a declarat, printre altele:

- în luna august 2013, Popescu Daniela-Delia i-a comunicat lui Bosoancă Lucian, că din dispoziția lui Duicu Ioan-Adrian urma să se ocupe de achiziția în vederea dotării blocului materno-infantil, ce urma să fie făcută de Spitalul județean de Urgență Drobeta Tr. Severin;
- în prezența șefului serviciului de contabilitate Valentin Croitoru, Popescu Daniela-Delia i-a făcut cunoștință lui Bosoancă cu Răzvan Dumitrescu de la AGER LEASING și cu Popa de la SC ROMBIOMEDICA despre care Popescu a afirmat că: „urmează să se ocupe de dotarea blocului maternal din dispoziția lui Duicu Adrian”;
- la aceeași întâlnire, reprezentanții celor două societăți i-au înmănat lui Popescu Daniela un stick de culoare albastră și un biblioraft care cuprindeau documentația ce urma să fie pusă pe SEAP, care la rândul ei i le-a dat lui Bosoancă să le studieze;
- din discuțiile purtate de Bosoancă cu cei doi operatori economici, acesta a înțeles că ei făcuseră „documentația prin care trebuia să se achiziționeze în sistem de leasing aparatura necesară blocului materno-infantil, iar lui îi revedea sarcina să facă corecturile necesare pentru a se putea publica pe SEAP”;
- studiind documentația, Bosoancă Lucian nu a constatat că pe SEAP trebuia pus un cod de leasing, ci codul de furnizare echipamente, modelul de contract atașat fiind cel al furnizării de echipamente;
- la o întâlnire ulterioară dintre Bosoancă Lucian și o altă doamnă de la spitalul județean s-a stabilit ca spitalul să se ocupe de această achiziție și de proceduri, astfel încât Bosoancă Lucian a predat lui Popescu Daniela stick-ul și biblioraftul ce au fost remise celor doi reprezentanți ai spitalului;
- pe stick și în documentația din biblioraft se aflau: fișa de date achiziții, modele de formulare pentru licitație, caiete de sarcini cu datele tehnice ale echipamentelor ce urmau a fi achiziționate, date care apoi, cu mici modificări au fost puse pe SEAP;
- într-una din discuțiile purtate de Bosoancă Lucian cu Popescu Daniela, aceasta i-a spus că cele două societăți ar fi putut câștiga licitația, întrucât condițiile din documentație îi avantajau foarte mult; în opinia lui Bosoancă, putea să mai apară și altă firmă concurentă;

- prin septembrie 2013, Popescu l-a chemat la o întrunire la președintele Duicu Ioan-Adrian, unde se mai găsea și directorul spitalului, Borugă Doina, cerându-i-se să se ocupe de introducerea pe SEAP a caietului de sarcini a blocului materno-infantil;

- în opinia lui Bosoancă Lucian, la acel moment, astfel cum i-a spus și lui Popescu Daniela, achiziția trebuia făcută de spital, pentru că beneficiarul final al echipamentelor nu era Consiliul Județean, ci spitalul, iar „Ministerul Finanțelor nu mai dădea voie consiliilor județene să ia împrumuturi pentru investiții, întrucât fondurile erau alocate achitării creditelor de întârziere”;

- Bosoancă a aflat că varianta de leasing cu garantarea Consiliului județean a fost cea cu care au venit cei de la AGER LEASING și ROMBIOMEDICA;

- clădirea ce urma să fie dotată cu echipament la momentul publicării pe SEAP a documentației ca și la data declarației la Parchet, nu se afla în administrarea Spitalului;

- Bosoancă Lucian mai precizează că, la prima încărcare pe SEAP s-a folosit codul pentru contract de furnizare echipamente și nu cel de leasing, iar apoi, deși s-a menționat codul de leasing, modelul de contract a rămas cel de furnizare echipamente propus de cei doi operatori economici;

- Bosoancă Lucian a făcut parte din comisia de evaluare, dar a participat doar la ultima ședință de evaluare; s-au înscris doar AGER LEASING și ROMBIOMEDICA, în asociere, declarați câștigători ai licitației;

- la negocierea contractului au participat Borugă Doina, Popescu Daniela, Borugă Lucian, dna Târâș, dna Popescu Maria juristul Spitalului și din partea societăților comerciale: Răzvan Dumitrescu, Bectăș Gherulean și Popa Cristian Valentin de la ROMBIOMEDICA; contractul de leasing era diferit de contractul publicat pe SEAP, ceea ce legal nu ar fi fost posibil, dar probabil s-a întâmplat, după opinia lui Bosoancă, din lipsa de experiență a celor de la spital;

- cu ocazia negocierilor s-au purtat discuții pe condițiile de garantare și clauze noi contractuale pe care cei de la AGER le-au impus;

- în decembrie 2013, din dispoziția lui Duicu Ioan-Adrian, Bosoancă Lucian a depus dosarul pentru obținerea avizului de garantare la Comisia din secretariatul Ministerului Finanțelor Publice;

- în ianuarie 2014, Bosoancă Lucian, împreună cu Adriana Bădănoiu, vicepreședinte al Consiliului județean, s-au deplasat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, unde nu l-au întâlnit pe secretarul de stat la care îi trimisese Duicu, dar care au fost îndreptați către dna Coporan, care la rândul ei i-a pus în contact cu șeful de cabinet al președintelui Comisiei de avizare JIRU, respectiv secretarul Comisiei dna Oprescu și cu alte două persoane;

- la întâlnirea cu aceste ultime persoane, Bosoancă Lucian l-a invitat și pe Răzvan Dumitrescu de la AGER LEASING care se întâlnește deja cu dl. Jiru, cu câteva zile înainte, iar pe de altă parte, contractul semnat de ambele părți trebuia depus de operatorii economici;

- s-au mai depus câteva copii de pe niște documente xeroxate la AGER LEASING, la dosarul aflat spre avizare și cu privire la care se făcuseră demersuri să se explice conținutul actelor din dosar.

La cererea lui Duicu Ioan-Adrian, vicepreședintele Consiliului Județean **Bădănoiu Adriana** s-a deplasat, însoțită de Bosoancă Lucian, la începutul lunii ianuarie 2014, la București să verifice dacă dosarul pentru avizarea garantării contractului ce urma să-l încheie spitalul județean cu cei doi operatorii economici era complet.

6. **Bădănoiu Adriana** a declarat că până la acel moment nu cunoștea date despre acest contract astfel încât a aflat amănunte de la Bosoancă Lucian;

- Comisia de Autorizare a Împrumuturilor locale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice îl avea președinte pe dl Jiru, iar secretariatul tehnic era asigurat de Corina Chiran – șef serviciu și Geanina Oprescu;

- în demersurile de a verifica dacă dosarul depus spre avizare era complet, Bădănoiu și Bosoancă s-au întâlnit cu dna Coporan de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, la inițiativa lui Duicu Ioan-Adrian, doamnă care i-a îndreptat spre altă persoană de la Ministerul Finanțelor publice, care la rândul ei i-a pus în legătură cu cei de la secretariatul tehnic al Comisiei;

- în discuția cu Geanina Oprescu și Corina Chiran, acestea le-au comunicat că trebuie să mai depună și alte documente și totodată Bosoancă le-a înmănat niște acte provenite de la Consiliul Județean;

- în 19.01.2014, Duicu Adrian i-a adus la cunoștință martorei că urma să plece la București să mai depună niște documente la dosarul aflat la Comisia de avizare pentru ședința din 21.01.2014 și că avea să o contacteze pe dna Coporan cu privire la aceste date;

- Bădănoiu Adriana, în data de 20.01.2014 a depus la secretariatul Comisiei documentele primite de la Bosoancă Lucian și care urmau să completeze actele de la dosar, a contactat-o pe d-na Coporan, care, asemenea l Geaninei Oprescu, i-a spus să aștepte „ședința din 21.01.2014 și să așteptăm să vedem rezultatul ședinței”, „să așteptăm rezultatul de la Comisie”;

- Geanina Oprescu i-a comunicat că dosarul era complet iar „comisia va hotărî dacă le acorda avizul sau nu”;

- dna Coporan i-a făcut cunoștință lui Bădănoiu cu Jiru, fără să-i spună ceva despre avizul pe care aceasta îl aștepta de la comisie;

- în biroul lui Jiru, Corina Chiran i-a comunicat acestuia că dosarul depus de Consiliul Județean Mehedinți era complet;

- Bădănoiu a revenit în Ministerul Finanțelor Publice în jurul orelor 14:00 și a mers la secretariatul biroului dlui Jiru, așteptând pe hol cu Trancă Silvia; când s-a întâlnit cu acesta, i-a comunicat că sunt discuții de ordin legislativ cu privire la dosarul de la Mehedinți;

- Bădănoiu a avut în ziua de 20 și 21.01.2014, numeroase discuții telefonice cu Duicu, căruia i-a spus că sunt probleme de ordin legislativ în comisie pentru avizul cerut de Mehedinți și că urma în data de 22.01.2014 să se ia „hotărâre în acest sens”;

- potrivit afirmațiilor lui Bădănoiu, Duicu a avut mai multe convorbiri telefonice cu Coporan, Sevil Shhaideh și Jiru cu privire la discuțiile legate de aviz;

- în dimineața de 22.01.2014, prin email, a primit de la Mehedinți copia unui aviz dat de comisie unor cazuri similare asemeni celui în situația în care aparent se afla Consiliul Județean Mehedinți;

- Bădănoiu a aflat că doi membrii se opuneau avizării favorabile a cererii Consiliului județean și au cerut în comisie lămuriri;

- invitată în biroul unde se ținea ședința Comisiei, Bădănoiu nu a cunoscut bine datele tehnice, dar a prezentat din perspectiva beneficiului spitalului, importanța avizului pentru ca acest contract să se realizeze;

- la terminarea ședinței Comisiei, la o oră, după audierea lui Bădănoiu, membrii Comisiei au avizat favorabil cererea Consiliului județean Mehedinți, și după o oră i-a fost înmănat avizul de către Geanina Oprescu.

În cauză, în faza de urmărire penală, între alte persoane, au mai fost audiați și Popa Cristian Valentin (fg.299 R), Chircă Valentin Titus (f. 212) și Iosif Alin (f. 211 R).

7. Popa Cristian Valentin, în declarația redată, secvențial, fragmentat după relevanța apreciată de procuror, arată că:

- este distribuitor și promotor al produselor comercializate de ROMBIOMEDICA SRL și în această calitate, la sfârșitul anului 2012, a aflat de la Boruga Doina că urma să se doteze cu echipamente medical și mobilier blocul materno-infantil al Spitalului județean;

- Borugă Doina i-a solicitat să-i prezinte o ofertă spitalului și pe durata ianuarie – iunie reprezentanți ai SC ROMBIOMEDICA SRL prin George Mija, director de vânzări, Cosmin Gângu, Mihai Davidescu și alte persoane au făcut mai multe vizite la spital, au purtat discuții cu Borugă Doina și cu medicii șefi de secție cu privire la necesarul de echipamente;

- înainte de terminarea întocmirii ofertei, Borugă Doina i-a dus pe Popa Cristian-Valentin și George Mija și i-a prezentat lui Duicu Ioan-Adrian, în fața căruia s-a afirmat că după 3-4 luni de muncă, oferta e spre finalizare, conform cu cele solicitate de specialiștii din Spitalul județean;

- întâlnirea s-a justificat prin faptul că Duicu era finanțatorul proiectului și că acesta nu găsisse încă o sursă de finanțare;

- ROMBIOMEDICA s-a ocupat să găsească o sursă de finanțare care s-a identificat în societatea SC AGER LEASING IFN SA și în luna august Popa Cristian Valentin, cu un reprezentant al SC AGER LEASING IFN SA au prezentat procedura de finanțare lui Borugă Doina, lui Duicu și Popescu Daniela;

- ca reprezentant al AGER LEASING IFN, Răzvan Dumitrescu însoțit de Popa Cristian Valentin, au mai făcut 2-3 vizite la spital și la Consiliul Județean, solicitând o serie de informații;

- Popa Cristian, Mija George și Răzvan Dumitrescu, în luna august și în lunile următoare ale lui 2013 au fost de mai multe ori în biroul lui Popescu Daniela unde de altfel i s-a înmănat, conform practicii în domeniu, caietul de sarcini întocmit de SC ROMBIOMEDICA SRL în format electronic și pe format de hârtie sub nr.de înregistrare al Consiliului;

- după predarea ofertei tehnice, au mai existat discuții între spital și Consiliul Județean și firma de leasing cu privire la codul de licitații;

- Popa i-a însoțit pe Mija și Gîngu la întâlnirile cu Borugă și Popescu când li s-au prezentat variantele de finanțare identificate de Mija George;

- Popescu Daniela le-a spus că se pot întâlni cu Duicu la Mamaia unde Popa și Mija, în holul hotelului Vega le-au prezentat într-o discuție de 5 minute variante de finanțare;

- după ce s-a retras de pe SEAP anunțul de licitație, Popa, împreună cu Răzvan Dumitrescu și George Mija au purtat discuții cu Spitalul județean și ulterior a fost repus pe SEAP anunțul de licitație;

- cele două societăți au câștigat licitația iar negocierile au durat 2-3 luni întrucât cei din comisie nu înțelegeau conținutul contractului pus la dispoziție într-un interval de o lună de AGER LEASING, ai cărei reprezentanți s-au deplasat la Drobeta Tr.-Severin pentru a da explicațiile necesare;

- Popa Cristian Valentin a afirmat că la momentul licitației, ROMBIOMEDICA nu deținea echipamentele ce urmau a fi livrate în cadrul contractului către Spitalul județean.

8. **Iosif Alin** directorul general al ROMBIOMEDICA SRL, a declarat între altele, în fragmentul de declarație redat în Rechizitoriu că:

- în vara anului 2013 (iunie-iulie 2013), Popa Cristian Valentin le-a adus la cunoștință că Spitalul de Urgență județean Drobeta Tr. Severin urmează să doteze cu echipamente medicale blocul materno-infantil;

- Cosmin Gîngu, Mihai Davidescu, George Mija specialiști în diferite domenii ai medicinei, în numele ROMBIOMEDICA, au avut discuții cu directorul spitalului, Borugă Doina, dar mai ales cu medicii din spital pe o perioadă de vreo 2 luni pentru a identifica necesarul de echipamente și a se prezenta gama de produse medicale oferite;

- Iosif Alin a apreciat că George Mija, în perioada iunie-decembrie 2013 este posibil să se fi întâlnit cu reprezentanți ai Consiliului județean care era finanțatorul proiectului și pentru finalizarea acestuia; a avut mai multe prospectări pentru ca în final să se agreeze o înțelegere cu SC AGER LEASING IFN SA care a și prezentat spitalului și Consiliului județean o ofertă de finanțare la sfârșitul lunii august - începutul lunii septembrie 2013;

- publicația documentației de atribuire a apărut pe SEAP în luna octombrie; ea a fost retrasă și publicată din nou, cu adăugarea codului de leasing CPV;

- până la semnarea contractului au mai fost negocieri pe contract;

- ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA au încheiat un contract de asociere în luna octombrie, înainte de publicația pe SEAP a documentației de atribuire, AGER LEASING fiind lider de asociere, iar în ianuarie 2014, după câștigarea licitației și încheierea negocierilor, cele două societăți au încheiat un contract de furnizare echipamente;

- la solicitarea spitalului, contractul este suspendat.

9. **Chircă Valentin-Titus**, fost director de departament la AGER LEASING IFN a declarat următoarele aspecte redate în rechizitoriu:

- în luna iulie 2013 a fost contactat de Mija George pentru un proiect legat de dotarea unui bloc materno-infantil cu echipamente medicale, din cadrul spitalului județean de urgență din Drobeta Tr.-Severin;

- acesta s-a întâlnit de vreo două ori cu Borugă Doina – directorul Spitalului, cu Popescu Daniela și Duicu Ioan-Adrian, în scopul clarificării unor aspecte legate de produsele de leasing, la cererea acestora ori a reprezentanților SC ROMBIOMEDICA SRL;

- Chircă Valentin Titus a dat celor de la ROMBIOMEDICA o serie de 7-8 simulări pe diferite sume de produs standard leasing;

- însoțit de Gîngu, Chircă a mers la Consiliul Județean pentru a-i explica lui Popescu Daniela „încă odată” ce înseamnă leasingul financiar”, fiind de față și o persoană căreia Popescu Daniela i-a dat dispoziție să se ocupe de documentele legate de proiect;

- prin septembrie-octombrie, cei de la Spital au publicat, pe SEAP documentația de licitație privind blocul materno-infantil, lipsind codul de leasing, fără de care AGER LEASING IFN SA nu putea să participe în asociere cu ROMBIOMEDICA la licitație;

- prima licitație s-a anulat și după ceva vreme a apărut anunțul pe SEAP cu un cod ce prevedea finanțarea în leasing;

- ulterior s-a încheiat acordul de asociere dintre AGER LEASING IFN SA și ROMBIOMEDICA și după ce s-au depus documentele de licitație, acesta a încheiat contractul său de muncă cu AGER LEASING IFN;

- Chircă a mai precizat că în cadrul discuțiilor avute cu reprezentanți ai spitalului și ai Consiliului județean nu s-a pus problema decât „de garantarea de către Consiliul Județean cu un contract de fidejusiune și nu cu avalizarea unor cambii pentru că garanțiile constituite sub formă de cambii, tehnic nu sunt posibile și trezoreria nu acceptă în decontare aceste efecte de comerț”.

Față de situația de fapt descrisă, procurorul a stabilit încadrarea juridică a faptelor fiecărui inculpat, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 (f.216 R).

*
* *

În faza de urmărire penală, Duicu Ioan-Adrian a fost audiat ca suspect (f.1 – vol.2 dup), ca inculpat (filele 2,10-14, 15-20, 295,301 – vol.2 dup) de procuror, de judecătorul de drepturi și libertăți în dosarul nr.2299/2/2014 al Secției I penală – Curtea de Apel București la 3.04.2014 (f.21-24 – vol.2 dup).

În rechizitoriu nu se menționează absolut nimic din cele declarate de inculpatul Duicu Ioan-Adrian cu privire la infracțiunile reținute în sarcina sa, astfel cum rezultă din procesele-verbale de aducere la cunoștință a învinuirilor aflate la filele 3-7, 292-294, 298-300 – vol.2 dup și din Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale împotriva acestuia (f.296-297 – vol.2 dup).

Procurorul nu a precizat în Rechizitoriu care este poziția procesuală a inculpatului Duicu Ioan-Adrian față de acuzațiile care i s-au adus.

Inculpatul Duicu a fost audiat la 30.07.2014 în faza camerei preliminare, în camera de consiliu de Curtea de Apel București și apoi în ședință publică după începerea cercetării judecătorești la 28.07.2015 și respectiv la 22.09.2017 (f. 20 – vol. 1 C.A.B.; f. 165 – vol. 7 C.A.B și f. 139 – vol. 20 C.A.B).

Cu privire la acuzația întemeiată pe art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 inculpatul în faza de urmărire penală a declarat că:

- Spitalul județean a organizat licitația, iar Consiliul Județean avea doar calitatea de girant al acestei investiții;

- este posibil ca încă din 8 mai Borugă să îi fi comunicat de intenția SC ROMBIOMEDICA de a participa la licitație și că dorea să vină cu reprezentanții societății la Duicu, aspecte de care la audiere nu și-a amintit;

- cu cei de la ROMBIOMEDICA, a declarat Duicu, nu s-a întâlnit la mare la Vega, ci la București cu tot sfatul lor de conducere, după adjudecarea lucrării, în luna ianuarie pentru ca acesta să se asigure că dotarea urma să se facă conform caietului de sarcini până la 25 aprilie, întrucât în 28 aprilie primeau vizita Premierului;

- a doua întâlnire a fost la sediul Consiliului județean, într-o zi de luni, după întâlnirea de la București la care au participat Duicu, Daniela Popescu, Doina Borugă, reprezentanții celor două societăți care au venit să completeze documentele, asigurându-i că 25 aprilie era un termen fezabil pentru finanțare;

- la Mamaia, s-a întâlnit întâmplător cu directorul economic al Consiliului județean (Popescu Daniela-Delia) care i-a comunicat intenția unei firme să doteze maternitatea și care urma să participe la licitație;

- inculpatul Duicu a mai precizat că Dana Popescu nu a fost niciodată angajata vreuneia din societățile familiei sale (f. 21 – vol. 2 dup).

În declarația de inculpat din 13.06.2014, audiat de procuror, Duicu Ioan-Adrian a făcut următoarele precizări referitoare la dotarea blocului materno-infantil ce aparținea Spitalului județean de Urgență Drobeta Tr.-Severin:

- în 2008 când Duicu era vicepreședinte al Consiliului județean condus de Bălu Marin s-a încheiat un contract cu firma „Confort” din Timișoara, aparținând lui Georgică Cornu, pentru finalizarea construcției unei maternități noi, în valoare de 10.000.00 euro;

- până în iunie 2012 s-au efectuat lucrări în proporție de 65-70%, fiind utilizate până în noiembrie 2011 toate cele 10.000.000 euro;

- s-au mai încheiat anexe la contract, după ce Duicu a devenit președintele Consiliului județean pentru anumite lucrări ce nu fuseseră prevăzute în proiectul inițial și s-au aprobat finanțări suplimentare de 50.000 euro, lucrările fiind terminate în octombrie-noiembrie 2013;

- demersurile pentru utilizarea maternității au început în primăvara anului 2013; Ministerul Sănătății i-a spus că nu sunt bani pentru investiții;

- pentru construirea maternității, Consiliul Județean contractase un credit în valoare de 10.000.000 euro, gradul de îndatorare era foarte ridicat, astfel încât s-au căutat alte soluții pentru finanțarea dotării cu echipamente medicale;

- împreună cu Borugă Doina, directorul spitalului, cu directorul economic Popescu Daniela din Consiliul Județean, vicepreședinții Consiliului au stabilit ca Borugă să se ocupe de întocmirea necesarului de aparatură și dotări, să întocmească caietul de sarcini, iar Consiliul Județean să asigure partea de finanțare;

- la nivelul spitalului s-a constituit o comisie care să stabilească necesarul de utilare, iar pe de altă parte, atât la spital cât și la Consiliu, firmele specializate în echipamente medicale se interesau de condițiile de contractare pentru maternitatea a cărei construire se finalizase;

- Borugă a venit cu două, trei firme pentru a discuta despre dotare și condiții, ocazie cu care Duicu le-a transmis că nu pot asigura fonduri proprii pentru finanțare, astfel încât cei interesați trebuiau să găsească o soluție în acest sens;

- în iulie 2013, aflându-se în Mamaia, în urma unui apel telefonic de la Popescu Daniela, care se afla și ea în Mamaia, în vacanță probabil, Duicu a acceptat să se vadă cu trei persoane despre care a aflat atunci că sunt de la ROMBIOMEDICA, interesați de dotarea maternității, cărora le-a spus, ca și celorlalți interesați, că vor trebui să găsească o soluție pentru finanțarea proiectului;

- până la întâlnirea din hotelul Vega din Mamaia, care a durat aproximativ 10 minute, Duicu a afirmat că nu știa despre ce firmă era vorba și nici ce ofertă avea;

- Duicu în august-septembrie 2013 s-a mai întâlnit întâmplător prin Consiliul Județean cu reprezentanți ai firmei ROMBIOMEDICA, care veneau probabil în legătură cu utilarea maternității;

- caietul de sarcini a fost întocmit de Consiliul Județean, dar el nu a avut nicio contribuție la stabilirea necesarului și nici nu a avut cunoștință dacă acesta, înainte de a se publica pe SEAP, a fost comunicat persoanelor interesate;

- Duicu a mai afirmat că a aflat că ROMBIOMEDICA a găsit o sursă de finanțare, după ce s-a publicat proiectul pe SEAP și s-a înscris în procedura de licitație;

- ulterior, Duicu a aflat de la Dana Popescu că se greșise un cod CPV, chestiune tehnică pe care nu a înțeles-o, dar care trebuia urgent remediată, astfel că le-a cerut lui Borugă și Popescu să rezolve problema, să nu se pericliteze licitația;

- Duicu a aflat de parteneriatul dintre ROMBIOMEDICA și AGER LEASING la momentul când s-au înscris la licitație;

- Duicu a fost interesat doar de finalizarea proiectului în condiții optime și nicidecum să favorizeze ROMBIOMEDICA;

- ROMBIOMEDICA și AGER LEASING au fost singurele firme înscrise, declarate de comisie câștigătoare, contractul fiind semnat de Duicu, mandat de Consiliul Județean, în calitate de girant; condițiile financiare au fost cele din caietul de sarcini, cu rambursarea cât mai îndelungată în timp, după dorința președintelui Consiliului județean;

- contractul s-a semnat în a doua jumătate a lunii ianuarie 2014, după obținerea avizului Comisiei din Ministerul Finanțelor;

- avizul dat a fost favorabil și acesta angaja răspunderea Ministerului Finanțelor de a achita împrumutul, dacă nu s-ar fi plătit sumele de Consiliul Județean;

- pentru asigurarea contactului cu secretariatul acestei Comisii, Duicu a delegat-o pe Bădănoiu, vicepreședinte al Consiliului;

- Duicu nu a cunoscut niciun membru al Comisiei, nu a exercitat nicio influență asupra acestora, iar pe de altă parte nu a avut nicio cunoștință că s-ar fi transmis date de către spital către ROMBIOMEDICA sau invers, pentru întocmirea caietului de sarcini în relație cu oferta acestei firme;

- la 6.01.2014 a discutat cu Dana Popescu despre situația unei finanțări a acestui proiect de către Ministerul Sănătății dacă Bănicioiu ajungea ministru (f. 15 – vol.2 dup).

În declarația din 30.07.2014, inculpatul Duicu, cu privire la această infracțiune reținută în sarcina sa, a arătat că:

- la Turnu-Severin se află o maternitate din 1960, în 1990 s-a început construcția unui alt sediu, care s-a finalizat după ce Duicu s-a implicat ca președinte al Consiliului Județean;

- problema importantă a fost dotarea maternității care nu se putea finanța de Ministerul Sănătății în mijlocul anului 2013, dar se putea organiza o licitație de către spital, iar girant să fie Consiliul Județean;

- multe firme erau interesate de acest proiect, doar pentru dotare, nu și pentru finanțare;

- în acest context, Duicu a discutat cu doi reprezentanți ai ROMBIOMEDICA în prezența directorului economic al Consiliului județean (Popescu Daniela Delia) ca aceștia să vină și cu dotarea și cu finanțarea;

- licitația a parcurs o procedură legală, nu a fost contestată de nicio firmă, Duicu nu a avut nicio implicare în realizarea acestei achiziții, în schimb s-a ajuns, în urma discuțiilor cu această firmă de la 4.000.100 euro la 2.400.000 euro fără TVA, cu un termen de rambursare de la 2 la 7 ani.

În alte declarații cu referire la alte infracțiuni puse în sarcina inculpatului Duicu, acesta, la 28.07.2015 a făcut câteva precizări legate de dotarea blocului maternal-infantil și condițiile în care s-au efectuat procedurile de achiziție, după cum urmează:

- construcția clădirii maternității noi din Tr. Severin și dotarea acesteia s-a început în 1990 cu o finanțare de 10 milioane de euro împrumutați de Consiliul Județean de la BRD;

- banii s-au consumat în totalitate însă construcția se afla în 2012 edificată doar în proporție de 70%, ceea ce a presupus alocarea a 30 miliarde de lei vechi de către Consiliul Județean pentru finalizarea lucrării;

- dată fiind îndatorarea Consiliului, singura soluție de finanțare pentru dotarea blocului materno-infantil era fie o rectificare de buget a Ministerului Sănătății, fie ca spitalul să facă un împrumut girat de Consiliul județean;

- Duicu i-a cerut lui Borugă să aplice ultima variantă, și la cererea acesteia a desemnat pe Popescu Daniela – directorul economic al Consiliului județean și pe Bosoancă Lucian – șeful departamentului de achiziții, să gestioneze această activitate;

- la nivelul Spitalului, s-a constituit o comisie din care făceau parte și medici și s-a constituit o listă cu necesarul de utilități;

- din lipsa de fonduri pentru un studiu de fezabilitate, după ce s-a întocmit lista cu echipamentele medicale și mobilier, s-au prezentat mai multe firme de specialitate interesate, au vizitat spațiile clădirii, au avut întâlniri cu Borugă și cu Duicu, care le-a explicat că se va întocmi caietul de sarcină, dar firmele vor trebui să vină și cu finanțarea și cu o perioadă mare de returnare;

- Duicu a precizat că nici el, nici Borugă și nici altcineva nu a venit la Consiliu să spună că ar avea vreo afinitate pentru vreo firmă;

- caietul de sarcini a fost întocmit de comisia de la spital și s-a afișat pe SEAP;

- la câteva zile după publicare, Dana Popescu l-a anunțat că lipsește codul CPV, cu riscul anulării licitației, motiv pentru care le-a cerut lui Borugă și Popescu să remedieze greșeala și să se menționeze codul pe SEAP;

- după remediere, procedura s-a derulat corect, fără contestații, reclamații, s-a înscris o singură firmă în parteneriat cu un finanțator;

- la Mamaia s-a întâlnit cu reprezentanții ROMBIOMEDICA și AGER LEASING și cu Popescu Daniela, unde au discutat de finanțarea proiectului și despre cine făcea licitația;

- la o săptămână-două s-au finalizat toate actele, s-au completat documentele cerute de Comisia de avizare din cadrul Ministerului de finanțe, Consiliul fiind reprezentat de Bădănoiu

Adriana, vicepreședinte delegat de Duicu; după ședința de Consiliu, acesta, abilitat ca girant, a semnat minuta ședinței din ianuarie 2014, discutarea contractului făcându-se în prezența presei și a dnelor Borugă și Popescu;

- la sfârșitul lunii februarie, începutul lunii martie 2014, prin Popescu Daniela a stabilit o întâlnire cu toată conducerea ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN, vreo 10 persoane, întrucât era nemulțumit că firma nu realizase dotarea în 30 de zile, cum se obligase și cu ocazia acelei întâlniri, le-a cerut ca până în luna aprilie să se realizeze dotarea cu echipamente, în caz contrar se mergea până la anularea contractului;

- Duicu a mai precizat că discuțiile pe care le-a făcut cu cele 5-6 firme aduse de Borugă și Popescu au vizat obligativitatea asigurării de acestea a finanțării.

În declarația din 22.09.2017, inculpatul Duicu Ioan Adrian și-a menținut declarațiile anterioare, care concordă cu probele testimoniale (audierea a aproximativ 200 de martori) administrate în cauză. Duicu a depus acte noi constând într-o decizie a Î.C.C.J. și o Ordonanță de clasare dată de Parchetul DNA Craiova cu privire la fapte identice cu cele ce i se rețin în sarcină în prezenta cauză în susținerea nevinovăției.

Inculpatul Duicu a arătat că după arestarea sa, Curtea de Conturi a făcut un control al activității economice a Consiliului județean pe perioada 2012-2014, fără să constate vreo ilegalitate.

Raportul a fost trimis, pentru verificări la DNA Craiova și înregistrat pe rolul Parchetului în 2015, iar în aprilie 2017, după audierea inculpatului, a directorului Popescu Daniela, a membrilor Consiliului Județean s-a dat Ordonanța de clasare.

În această Ordonanță, a arătat inculpatul există pasaje care se referă la dotarea blocului maternal-infantil și la faptul că nu s-au identificat ilegalități, aspecte care sunt cercetate și în prezenta cauză.

În cadrul Ministerului finanțelor există Comisia de creditare și avizare cu un număr mare de dosare pe rol la nivel național, motiv pentru care solicitanții au obligația să-și trimită delegați – persoane specializate să dea explicațiile necesare pentru edificarea membrilor Comisiei, pentru completarea dosarelor cu acte la momentul verificării secretariatului Comisiei.

Cu o zi-două înainte de ședința Comisiei, Secretariatul acționa ca un filtru pentru a se asigura că dosarele erau complete și a intra în discuția acesteia; Bădănoiu și Bosoancă au fost delegați și telefonic s-a comunicat la Consiliu ce acte mai erau necesare de depus. Inculpatul Duicu Ioan nu a cunoscut pe niciunul din cei 9 membri ai Comisiei, care în final au dat un aviz favorabil și chiar directorul trezoreriei din Ministerul finanțelor Mavrodin care inițial s-a abținut de la vot, la câteva luni, s-a convins că cererea Consiliului județean Mehedinți era legală.

În funcția sa de președinte al Consiliului județean nu se prevăd atribuții care să vizeze informații ce nu se dădeau publicității sau să nu se permită accesul unor persoane neautorizate.

Toți cei care au lucrat la acest proiect și-au îndeplinit corect atribuțiile, în discuțiile cu mai mult firme, inclusiv în Mamaia, nu s-a discutat ceva punctual legat de licitație.

Pe de altă parte, Popescu Daniela era obligată să-l anunțe pe inculpatul Duicu de lipsa codului CPV, cu riscul pierderii unei investiții de 30 milioane de euro; el trebuia să cunoască toate aspectele legate de dotare și finanțare, el a vrut, de la numirea sa ca președinte al Consiliului județean, să cunoască în amănunt toată activitatea angajaților Consiliului județean și ai instituțiilor subsecvente. Duicu nu avea nici cunoștințele, nici informațiile de care ar fi fost eventual interesate firmele.

- Borugă și Popescu au rezolvat consecințele acestei scăpări și l-au informat pe Duicu cu privire la aspectele respective.

Nimeni nu a susținut vreo firmă, nici pe ROMBIOMEDICA, existau la Spital o comisie de organizare a licitației și una de monitorizare a licitației la Consiliul Județean, procedura desfășurându-se în condiții de legalitate.

2. Inculpata Borugă Doina a fost audiată ca suspect în datele de 3 aprilie 2014 (f. 1 – vol. 16 dup) și 19.06.2014 (f. 8 – vol. 16 dup), ca inculpat (declarație f. 321 – vol. 2 dup) în faza de urmărire penală, precum și cu ocazia cercetării judecătorești la datele din 30.06.2015 (f. 109 - vol. 7 C.A.B) și 22.09.2017 (f. 144 – vol. 20 C.A.B.).

Borugă Doina, la Parchet a declarat următoarele:

- după finalizarea construcției clădirii noii maternități, inaugurarea acesteia a fost televizată: apoi s-au prezentat mai multe firme – Medicare, Eycon, ROMBIOMEDICA și o firmă din București de echipamente medicale în vederea dotării blocului materno-infantil;

- s-au purtat discuții cu aceste firme interesate, cu participarea și a lui Popescu Daniela, Socăte, alte persoane, iar la întâlnirile cu ROMBIOMEDICA, Medicare și o firmă din București a participat și Duicu Ioan-Adrian, ca președinte al Consiliului județean;

- evaluările acestor firme erau estimate între 4,5 și 5 milioane euro pentru echiparea clădirii, astfel încât s-a hotărât ca acest necesar de utilități să fie stabilit la nivelul spitalului pentru echipamente cu un preț mai scăzut;

- din discuțiile cu Duicu Ioan-Adrian nu a rezultat să existe vreo preferință pentru vreo firmă din cele interesate în dotarea clădirii;

- documentația de atribuire a fost întocmită de funcționarii Biroului de achiziție pe baza referatelor și listelor provenite de la medicii șefi de secție (Ștefănescu Camelia, Brăgaru Florina, Tîrîș Maria și Bosoancă Adrian);

- după încărcarea pe SEAP s-a constatat că nu era trecut codul CPV pentru operațiunile de leasing, ceea ce s-a adus la cunoștința lui Duicu Ioan-Adrian care a dispus ca Borugă și Popescu să remedieze această omisiune;

- această necesară corecție i-a fost adusă la cunoștință de Popa de la ROMBIOMEDICA, cu care s-a întâlnit la o conferință în București;

- documentația a fost afișată din nou pe SEAP, și în final, după depunerea ofertelor s-a constatat că era o singură ofertă a două societăți asociate ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA, declarată câștigătoare;

- după negocieri, s-a semnat la sfârșitul lui ianuarie 2014 contractul, fiind obținut avizul Comisiei de avizare din cadrul Ministerului Finanțelor;

- la data declarației nu se livraseră echipamentele, data limită fiind stabilită la 5.05.2014;

- Borugă Doina a ținut legătura cu firma de leasing, - cu Răzvan Dumitrescu și cu privire la modalitatea de finanțare s-au avansat mai multe variante – finanțarea spitalului din fonduri de la minister și parțial venituri proprii ori din fonduri ale Consiliului județean (f. 1 – vol. 16 dup).

În Rechizitoriu este redată parțial declarația de suspect a lui Borugă Doina (19.06.2014, f. 8 – vol. 16 dup) cu privire la fapta care i se impută.

În același context, aceasta a mai arătat, la fel de relevant următoarele:

- își menține declarația din 3.04.2014;

- dl Popa de la ROMBIOMEDICA s-a interesat la Borugă Doina de dotarea clădirii noii maternități și a primit permisiunea, ca împreună cu dl. Duță de la Biroul administrativ să meargă să viziteze clădirea, să facă o schiță cu necesarul de utilități;

- ulterior, Borugă Doina s-a mai întâlnit de vreo 2-3 ori cu alți reprezentanți ai ROMBIOMEDICA, între care și cu dl Gângu, înainte de publicarea pe SEAP a documentației de atribuire;

- cu acordul lui Borugă, reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL, MEDICARE, EYCON și Tehnoplus interesați de dotarea noii maternități au purtat discuții cu medicii din Secția de obstetrică-ginecologie pentru a le spune de ce aparatură au nevoie și ce pot oferi firmele dintre tipurile de echipamente promovate;

- aceste firme i-au transmis lui Borugă, inclusiv de la INTER-MEDICO proiecte privind dotarea blocului materno-infantil;

- modele pentru caietul de sarcini și documentația de atribuire au fost luate de la Popescu Daniela și de pe SEAP, care este posibil să-i fi parvenit de la directorul economic de la ROMBIOMEDICA;

- documentația de la Consiliul Județean i-a fost dată șefei Serviciului de achiziții de la Spitalul județean – Camelia Ștefănescu, care urma să se ocupe de aceasta și de caietul de sarcini;

- Consiliul Județean a luat decizia ca acesta să fie garant, iar Spitalul Județean, autoritate contractuală întrucât nu mai exista plafon de garantare la Ministerul Finanțelor pentru spitale;

- necesarul de aparatură medicală a fost vizat de medicii șefi de secție, apoi Borugă a avizat documentația prezentată la sfârșitul lunii august 2013 de Ștefănescu Camelia, aceasta s-a transmis

pentru validarea ANRMAP, într-un interval de vreo două săptămâni s-au mai făcut mici corecturi și la 11 sau 13.09.2013 s-a publicat documentația pe SEAP;

- după 4-6 zile, nu se înscrișese nicio firmă și între timp (termenul maxim este de 45 zile) s-a constatat de către Popescu Daniela că lipsește codul CPV, cod de leasing;

- Borugă nu i-a cerut nimănui, nici lui Bosoancă, să-i comunice dacă s-a înscris vreun ofertant la prima publicare pe SEAP;

- împreună cu Bebe Bosoancă și cu laptopul Biroului de achiziții, s-au deplasat cu un autoturism CIELO al Spitalului, fără a fi însoțită de vreun reprezentant al ROMBIOMEDICA, (nu s-a întâlnit în acea zi cu niciunul dintre aceștia), la Consiliul Județean;

- cu o zi înainte de a merge la Consiliu, s-a întâlnit cu dl. Popa de la ROMBIOMEDICA, care s-a interesat dacă se face finanțare directă și căruia Borugă i-a spus că s-a făcut o eroare ce avea să fie corectată;

- în ziua când s-a reintrodus documentația pe SEAP în biroul dnei Popescu era Borugă, Bebe Bosoancă și o doamnă care crede că era din Consiliul Județean;

- în mai 2013 au avut loc una-două întâlniri la Consiliul Județean la care au participat și reprezentanții ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN firme asociate ce au instigat licitația;

- modelul de contract din documentația de atribuire era de tipul „furnizare”, iar contractul încheiat în final a fost de tip „leasing” dat prin oferta de finanțare de către AGER LEASING IFN;

- în documentația de pe SEAP nu s-a prevăzut vreo garanție cu privire la achiziția echipamentelor, dar în urma negocierilor cu câștigătorul licitației s-a constituit o garanție pe sumele din contul Spitalului județean Mehedinți, cu destinația dotarea blocului materno-infantil;

- deși știa că Trezoreria nu accepta să lucreze cu cambii și dacă acestea ar fi fost introduse la plată de AGER LEASING IFN SA nu ar fi fost decontate, Borugă Doina a acceptat în numele spitalului aceste cambii până la concurența a 3.800.000 euro avalizate și de Consiliul Județean Mehedinți;

- în contract există o prevedere în care societatea se obligă să le folosească doar în cazul în care legislația permite utilizarea cambiilor;

- în discuțiile cu Duicu Ioan Adrian, acesta a luat act de intențiile firmelor prezentate de Borugă Doina, interesați de dotarea clădirii noii maternități care nu este în administrarea Spitalului, (ROMBIOMEDICA, MEDICARE, Inter-Medico etc) și i-a cerut să facă listele cu necesarul de utilități;

- Borugă Doina, în legătură cu finanțarea proiectului i-a spus lui Duicu Ioan Adrian că Spitalul nu putea face această investiție cu fonduri proprii întrucât legea prevedea la momentul respectiv că investițiile din fondurile proprii erau de maxim 15.000 euro, exceptând investițiile din veniturile proprii care erau mici.

Borugă Doina a fost audiată de instanță, în ședința publică la 30.06.2015 când și-a menținut declarațiile anterioare pe care le-a completat cu următoarele:

- și-a îndeplinit în mod legal atribuțiile și achiziția publică s-a făcut cu respectarea normelor legale, se consideră nevinovată și nu recunoaște infracțiunea reținută în sarcina sa;

- finalizarea construcției noii maternități ca și dotarea acesteia constituiau priorități determinate de Raportul de control al Direcției Sanitare în care se consemna că maternitatea existentă nu mai corespundea criteriilor sanitare de funcționare și de vizita Comisiei de acreditare din trimestrul patru al anului 2013 pentru a aviza funcționarea maternității care în condițiile date risca să nu primească avizul de acreditare;

- După, șeful biroului administrativ i-a spus lui Borugă că nu exista un necesar de mobilier și echipamente, motiv pentru care i-a contactat pe furnizorii care lucrau deja cu Spitalul – Alin Pătrașcu de la Medicare, Ioana Bucura de la Inter-Medico din București, Romeo Manole de la Eyecon, Alexandru Cotonea de la Tehnoplus și Cristian Valentin de la ROMBIOMEDICA pentru a lua informații de piață privind aceste produse.

Boruga i-a însoțit pe Alin Pătrașcu de la Medicare, pe Ioana Bucura de la Inter-Medico, pe Popa Cristian Valentin și Mija George de la ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA să poarte discuții cu Duicu Ioan-Adrian, Popescu Daniela și Aladin Georgescu din Consiliul Județean cu privire la dotarea noii maternități, fără să existe vreun interes anume pentru vreuna din acestea, ci doar dorința să se rezolve problema finanțării;

- aceste firme, în ianuarie-februarie 2013 i-au adus cataloage, au vizitat instituția, au făcut o sistematizare cu privire la necesarul de utilități și i-au înaintat câte o ofertă de preț:

- Medicare – 5 milioane euro

- Inter-Medico – 2 milioane euro pentru o parte din necesarul de echipamente; aceste două firme, la cererea lor, au primit cu aprobarea lui Borugă Doina și planșele cu poziționarea etajelor și a încăperilor pe etaj

- Eyecon – 3 milioane euro

- Tehnoplus – 5 milioane euro

- ROMBIOMEDICA – 2,5 milioane euro;

- Boruga, în calitate de manager al spitalului a transmis Ministerului Sănătății și Consiliului județean, proprietarul și administratorul clădirilor spitalului, o adresă prin care a estimat valoarea investițiilor pe anul 2013 la 27.000.000 lei, respectiv 5 milioane euro, necesarul financiar pentru blocul materno-infantil;

- Ministerul Sănătății nu a răspuns adresei emise de Borugă, iar din discuțiile cu Duicu Ioan-Adrian a rezultat că exista posibilitatea suportării unei finanțări până la concurența sumei de 2-3 milioane euro;

- în acest context au existat discuții cu reprezentanții firmelor cărora li s-a adus la cunoștință că Ministerul Sănătății nu a comunicat nicio implicare în finanțarea proiectului, că finanțarea acestuia s-ar fi putut realiza cu sprijinul Consiliului județean și că se pune problema unui eventual parteneriat privat și eventual furnizorii să aducă soluții, întrucât investiția era urgentă;

- societățile Medicare, Eyecare și Tehnoplus au afirmat că așteaptă rectificarea bugetară din vară, Inter-Medico a propus un credit furnizor pe o perioadă de 2-3 ani, după verificare ca timp și sumă, Consiliul Județean n-a agreat oferta, iar ROMBIOMEDICA prin George Mija a propus un parteneriat cu un leasing financiar, cu privire la care nici Borugă și nici la nivelul Consiliului județean nu aveau expertiză, singurele informații fiind explicațiile date de George Mija;

- în iulie 2013, telefonic, Duicu Ioan-Adrian, aflat la mare, i-a comunicat că nu există plafon la Ministerul Finanțelor decât pentru spital, care este beneficiarul direct al sumelor necesare pentru achiziții și la solicitarea acestuia, la 30 iulie 2013 Borugă a convocat Consiliul de administrație al spitalului și s-a hotărât ca spitalul să facă această achiziție publică;

- s-a hotărât să se elaboreze fișa de date, s-a primit de la Consiliul Județean documentația care avea la bază fundamentele făcute de Spital și la 21.08.2013, Consiliul de administrație, prin hotărâre, a stabilit valoarea de achiziție la 2.700.000 euro;

- s-a respectat întru totul prevederile OUG 34/2006 cu modificări, cu privire la procedura și publicarea documentației de atribuire, nu și modalitatea de stabilire a valorii achiziției;

- publicarea achiziției pe SEAP s-a făcut de Ștefănescu Camelia, din documentație rezultă că finanțarea era pe 7 ani în 84 de rate lunare, dar lipsea codul de leasing, CPV, semnalată lui Borugă de Duicu telefonic;

- întrucât asocierea între două societăți ca furnizor și finanțator nu a fost agreată că acoperă lipsa CPV, Borugă a anulat prima aplicație de pe SEAP ceea ce au dorit și Duicu și Popescu și s-a făcut o nouă publicare la Consiliul Județean de către Bosoancă Adrian în prezența lui Popescu Daniela;

- singurul motiv al anulării primei publicări pe SEAP a fost, precizează Borugă Doina, lipsa codului CPV;

- după 45 de zile s-a deschis unica ofertă ce aparținea SC ROMBIOMEDICA SRL în parteneriat cu SC AGER LEASING IFN SA;

- după avizul Ministerului Finanțelor s-a semnat contractul cu firma câștigătoare pentru 4.000.000 euro și 7 ani de finanțare, rezultând un avantaj pentru finanțator pentru care exista 6% dobânda anuală, care este media de piață la toate băncile din România și un avantaj pentru spital care nu a plătit niciun avans;

- proiectul blocului materno-infantil exista din 2001, o investiție publică importantă și așteptată, pentru finalizarea căruia s-au depus străduințe să se găsească sursă de finanțare și s-a realizat fără încălcarea legii;

- nu s-a produs nici un prejudiciu spitalului s-au economisit 18.000 euro onorariu pentru un studiu de fezabilitate, documentația fiind întocmită de spital;

- Borugă a bănuit că Duicu a discutat cu cei de la ROMBIOMEDICA despre finanțare, care îi prezentaseră niște cataloage cu două zile înainte ca acesta să plece la mare și că ar fi fost un interes vis-a-vis de această firmă cu reprezentanții căreia s-a văzut și la mare;

- Borugă a aflat, telefonic, de la Duicu de lipsa codului CPV și la câteva zile de la publicarea pe SEAP, Popa și Gângu s-au prezentat la biroul lui Borugă și aceasta a avut discuții de ordin tehnic cu cel de la AGER LEASING IFN;

- ofertanții nu pot, a afirmat Borugă Doina, după publicarea anunțului pe SEAP să ceară modificarea anunțului, și dacă chiar emit o astfel de solicitare nu poate fi primită, în speță s-a apreciat că s-ar fi întârziat realizarea achiziției prin eventualele dificultăți ce s-ar fi creat în zona finanțării și Borugă a preferat să anuleze primul anunț, să publice documentația de atribuire cu indicarea codului de leasing CPV;

- caietul de sarcini a fost preluat de Ștefănescu Camelia pe un stick unde se aflau caracteristicile tehnice ale echipamentelor pentru noua maternitate, de la Consiliul Județean;

- Borugă Doina apreciază că toate firmele contactate sau care s-au adresat conducerii spitalului au fost tratate egal, au avut acces la spațiile clădirii, li s-a adus la cunoștință necesarul de echipamente medicale și mobilier, s-a organizat, la finalizarea construcției clădirii noii maternități, o conferință de presă unde s-a vorbit de interesul pentru această investiție publică și li s-a adus fiecareia la cunoștință problema finanțării în lipsa fondurilor de la Ministerul Sănătății și din partea spitalului;

- trei dintre firmele interesate au fost însoțite de Borugă Doina la discuțiile cu președintele Consiliului județean, cu directorul economic, care au vizat chestiunile de finanțare;

- Duicu Ioan Adrian și-a luat, la investirea sa ca președinte al Consiliului județean, angajamentul politic că „în toamnă, se va naște în noua maternitate” și solicita să se urgenteze efectuarea procedurii de licitație, interesându-se de mersul acesteia, în mod justificat și a desemnat pe Popescu Daniela-Delia ca persoană de contact în proiectul cu dotarea blocului materno-infantil;

- Borugă Doina i-a adus la cunoștință că s-a înscris un singur ofertant;

- caietul de sarcină s-a întocmit inspirându-se din documentele de pe SEAP, din oferta ROMBIOMEDICA și din cele ale altor firme ce prezentaseră oferte în cunoștință de cauză, pentru că li s-au oferit informații pentru o ofertă viabilă care urmărea prețul cel mai mic, caracteristicile tehnice fiind minimale;

- directorul economic Popescu Margareta și dr. Cilibia au furnizat informații eronate legate de echipamentele ce se doreau achiziționate: s-a apreciat că era o ocazie să se doteze cu câteva echipamente și restul Spitalului județean, unde aparatura era mai veche de 25 de ani;

- Borugă a mai precizat, că „indiferent de numărul de ofertanți înscriși, autoritatea contractantă poate anula procedura dacă există deficiențe în cele câteva situații prevăzute de lege” (f. 109 – vol. 7 C.A.B.).

La 22.09.2017 după finalizarea administrării probatoriilor în ceea ce o privea pe inculpata Borugă Doina aceasta a mai făcut câteva precizări cu relevanță în cauză. Astfel:

- planșele legate de clădirea blocului maternal sunt publice, afișate pe site-uri la Primărie, la Consiliul județean și la Inspectoratul de stat pentru construcții;

- Borugă Doina a procedat la o cercetare de piață pentru stabilirea necesităților de utilități în baza Ordonanței nr.34/2006 și Directivei europene nr.24/februarie 2014;

- Borugă a afirmat că a respectat prevederile art.67 din Ordonanța nr.34/2000 antrenând mai multe firme interesate de proiect, fără a le afecta starea concurențială dintre ele;

- ședințele de evaluare finalizate cu procese-verbale, au fost semnate și de directorul economic Popescu Margareta;

- decizia de anulare a licitației a fost semnată de Bosoancă Adrian Dan și avizată de Borugă Doina în temeiul Ordonanței nr.34/2006;

- înscrierea celui de-al doilea anunț pe SEAP era necesar pentru a respecta decizia Consiliului de administrație și a Consiliului județean și în afara datelor legate de leasingul financiar-codul CPV, mai erau de făcut și alte corecții, între care și avansul zero pentru ofertanți;

- necesarul de echipamente și evaluarea de 5 milioane euro erau cunoscute din documentele publice încă din martie-iulie 2013 când Borugă Doina s-a adresat Consiliului județean și Ministerului Sănătății cu referire la proiectul legat de spital;

- Duță Ion, șeful Biroului de achiziții a apreciat că nu era nevoie de două lavoare pentru sălile de operație (cost 7000 euro/1 obiect), deși utilitatea acestora era evidentă și că erau suficiente oxigenatoare, în condițiile în care solicitările Spitalului nu fuseseră satisfăcute de Direcția Sanitară;

- cu privire la afirmațiile lui Bosoancă Adrian legate de accesul și intervențiile în SEAP, Borugă a precizat că fiecare funcționar care avea acces la SEAP avea o parolă personală și în orice moment putea ști și cine anume intervenea cu informații pe SEAP; nu a cerut parola niciunui dintre funcționari;

- Borugă Doina a mai afirmat că „între prima și a doua licitație nu s-a făcut nicio contestație și dacă într-adevăr ar fi existat vreo suspiciune cu privire la prima licitație, cea de-a doua era deschisă pentru orice alt ofertant care era interesat de această licitație”.

3. În faza de urmărire penală, **Popescu Daniela-Delia** a fost audiată de procuror și de ofițerul de poliție judiciară la 3.04.2014 și la 19.06.2014 (f. 18-22 și f. 30-34 – vol.16 dup)

În instanță Popescu Daniela-Delia a fost audiată la 30.06.2015 (f. 109-121 - vol. 7 C.A.B.) și la 11.09.2015 (f. 28-31 – vol. 8 C.A.B.).

Popescu Daniela-Delia a declarat la 30.04.2014 că:

- din 2012 este directorul executiv al Consiliului județean Mehedinți;
- după finalizarea construcției noii maternități, în 2012 Consiliul a luat hotărârea să doteze cu aparatură blocul materno-infantil;

- în lipsă de fonduri proprii ale Consiliului pentru investiții, s-a hotărât de către Duicu Ioan-Adrian președinte și cei doi vicepreședinți ai Consiliului Bădănoiu Adriana și Aladin Georgescu să se folosească fondurile Spitalului județean, iar Consiliul să fie garant în contract;

- la solicitarea directoarei Spitalului Borugă Doina, Duicu Adrian a dispus ca Bosoancă Lucian, jurist la compartimentul Achiziții Publice al Consiliului și Popescu Daniela Delia să-i acorde sprijin în acest proiect, la întocmirea documentației și pentru a găsi fondurile pentru necesarul de utilități;

- în iunie 2013, Borugă Doina i-a comunicat inculpatei Popescu Daniela-Delia că o serie de firme și-au manifestat interesul să participe la dotarea blocului maternal;

- era de notorietate că Spitalul de Urgență urma să doteze clădirea noii maternități;
- între firmele interesate era și SC ROMBIOMEDICA cu privire la care în august 2013, în prezența lui Borugă Doina, Duicu Adrian i-a cerut lui Popescu Daniela-Delia să ia legătura cu dl. Popa pentru a avea o discuție în legătură cu acest proiect;

- în drum spre mare, Popescu Daniela s-a întâlnit la sediul SC ROMBIOMEDICA, sau la un punct de lucru al acestuia în București, cu dl Popa căruia i-a explicat că nici spitalul și nici Consiliul Județean nu aveau fonduri, singura șansă a proiectului fiind creditarea;

- la Mamaia, Popescu Daniela s-a întâlnit cu Duicu Ioan-Adrian și i-a adus la cunoștință cele discutate la București;

- cei de la Spital, cu Bosoancă Lucian și o doamnă de la ROMBIOMEDICA au lucrat la întocmirea caietului de sarcini fie la spital, fie în Consiliul Județean și cu participarea sporadică a lui Popescu Daniela Delia, care îl informa personal pe Duicu Adrian de stadiul activității;

- la sfârșitul anului conducerea spitalului a publicat în SEAP cererea de ofertă privind dotarea noii maternități, însă ulterior s-a observat că s-au greșit două coduri legate de finanțare, motiv pentru care s-a hotărât retragerea ofertei și repunerea ei cu codul corect;

- în ianuarie 2014, ROMBIOMEDICA în asociere cu AGER LEASING IFN SA a fost declarată câștigătoarea ofertei și s-a format o comisie pentru încheierea contractului cu cele două societăți asociate;

- din comisia respectivă de negociere și încheiere contract făceau parte Borugă Doina, dna Tîrîș, alți angajați ai Spitalului și Bosoancă Lucian și Popescu Daniela Delia de la Consiliul Județean;

- contractul s-a încheiat la 5.02.2014 cu o valoare de 2.400.020 euro a bunurilor, iar diferența de aproximativ 1.400.000 euro, fiind dobânzi și comisioane;

- Consiliul Județean are în contract calitatea de garant al valorii bunurilor livrate de ROMBIOMEDICA față de AGER LEASING IFN SA;

- în cadrul contractului, Consiliul Județean a avalizat 83 de cambii în valoare totală de 3.900.000 euro, care în lipsa plăților de către spital, pot fi puse în executare;

- pentru garantarea Consiliului Județean s-a cerut avizul Ministerului de Finanțe, vicepreședintele Consiliului Bădănoiu Adriana fiind desemnată de Duicu Adrian să susțină interesele proiectului în fața Comisiei de avizare, înainte de încheierea contractului.

În declarația din 19.06.2014, **Popescu Daniela Delia** a mai precizat la Parchet următoarele:

- înainte de publicarea pe SEAP a documentației de atribuire, la solicitarea lui Duicu Adrian, în luna septembrie a avut loc în biroul său o întâlnire cu Borugă Doina care i-a adus pe dl. Popa și o doamnă Loredana de la SC ROMBIOEMECICA SRL ce urmau să-i remită, potrivit spuselor lui Duicu, o ofertă legată de dotarea blocului maternal;

- Popescu Daniela a primit de la cei de la firmă un stick ce cuprindea produse medicale, fișe tehnice, serie de alte fișiere și un biblioraft cu produsele listate de pe stick;

- la data instalării, ca președinte, Duicu Ioan-Adrian luase hotărârea ca licitația să fie făcută de spital, cei din Consiliu, conform dispoziției acestuia, urmând să-i sprijine în realizarea proiectului;

- cei de la ROMBIOMEDICA SRL au făcut câteva modificări pe stick, după care Popescu Daniela Delia l-a chemat pe Bosoancă Lucian din dispoziția lui Duicu Adrian și i-a înmănat stickul și biblioraftul cunoscând ce avea de făcut;

- în iulie 2013, Popescu Daniela Delia a avut o întâlnire la București cu cei de la ROMBIOMEDICA și au discutat despre finanțarea proiectului și la cererea acestora la 25.07.2013 s-au întâlnit la Mamaia – Hotel Vega cu Duicu Ioan-Adrian;

- Popescu Daniela Delia la 19.07.2013 a primit de la reprezentanții firmei SC ROMBIOMEDICA SRL un plic cu oferte financiare, pe care prin Silvia Socăte le-a trimis lui Duicu;

- până la publicarea pe SEAP a anunțului, la discuții veneau și reprezentanți ai SC ROMBIOMEDICA ȘI AGER LEASING IFN, iar după publicarea pe SEAP, discuțiile s-au purtat cu Răzvan Dumitrescu de la AGER LEASING IFN;

- pe președintele Consiliului de Administrație al Spitalului, Popescu Daniela Delia l-a convocat și prin hotărâre s-a aprobat dotarea blocului maternal pentru valoarea de 2.700.000 euro cu TVA și finanțarea prin Consiliul Județean;

- pentru propunerile făcute în Consiliul de Administrație al Spitalului, Popescu Daniela Delia avea mandatul verbal al lui Duicu și niciodată unul scris din partea lui sau a Consiliului Județean;

- mandat verbal din partea lui Duicu a avut și când a propus suma de 2.700.000 euro pe care o știa de la Duicu, căruia cei de la ROMBIOMEDICA i-o comunicaseră;

- acest lucru l-a aflat într-una din discuțiile pe care Duicu le-a avut cu cei de la această societate, în biroul lui și în prezența lui Popescu Daniela Delia;

- cei de la SC ROMBIOMEDICA au cerut să fie prezenți la introducerea datelor în aplicația SEAP pentru a fi sigur că se introduceau datele pe care le discutaseră;

- cei de la cele două societăți asociate au însoțit personalul la spital unde s-a făcut introducerea pe SEAP a datelor din documentație și în prezența lui Bosoancă Lucian;

- datele introduse pe SEAP, au fost cele convenite cu Duicu, Borugă, Popescu Daniela Delia și cei de la cele două firme, cu mențiunea că reprezentanții celor două societăți au discutat cu Popescu Daniela Delia doar aspectele financiare;

- după publicare, cei de la AGER au observat că lipsește codul CPV și au anunțat-o pe Popescu Daniela, iar aceasta pe Borugă Doina;

- în urma discuțiilor avute de Duicu Iona-Adrian cu cei doi reprezentanți ai firmelor implicate, acesta i-a cerut lui Borugă să anuleze licitația și ulterior să se repună pe SEAP documentația de atribuire cu codul de leasing;

- această reintroducere s-a făcut din biroul lui Popescu Daniela Delia de pe laptopul lui Bosoancă Lucian, în prezența celor de la AGER LEASING și ROMBIOMEDICA, care îi dictau acestuia datele de introdus; Popescu Daniela Delia a acceptat să aibă discuții cu cele două firme cu privire la documentația ce urma să se publice pe SEAP, din dispoziția lui Duicu;

- Popescu Daniela nu a vrut să participe la discuțiile dintre Duicu și reprezentanții celor doi operatori economici din holul hotelului Vega, la Mamaia pentru că „nu vroia să fie de față dacă negociau cumva prețurile produselor ce urmau a fi achiziționate de la dânsii”;

- contractul încheiat sub nr.1320/502.2014, după negocieri, prevedea prețul de 4.143.259,09 euro cu TVA;

- anterior semnării contractului s-a obținut avizul Comisiei de avizare a împrumuturilor publice de la Ministerul Finanțelor pentru suma de 2.420.000 euro, contravaloarea bunurilor din contract;

- Bădănoiu Adriana, vicepreședintele Consiliului Județean s-a ocupat, din dispoziția lui Duicu de obținerea avizelor iar Popescu Daniela Delia a întocmit documentația trimisă la Comisie;

- întrucât această documentație cuprindea câteva erori, sesizate de doamna de la minister, de la Comisie, acestea au fost corectate, Duicu implicându-se direct să vadă de ce nu se dădea avizul;

- Spitalul de Urgență nu avea în administrare clădirea blocului maternal când s-a luat decizia organizării de către spital a licitației;

- una din condițiile impuse de AGER LEASING IFN SA a fost ca să se avalizeze de către Consiliul Județean o serie de cambii, care în final s-a ridicat la 4.143.000 euro în loc de 2.420.000 euro conform art.9 pct.4 din contract;

Popescu Daniela Delia a afirmat că „dacă nu executa cele dispuse de dl. președinte Duicu Ioan-Adrian, își pierde nu numai funcția ci și locul de muncă”, afirmație făcută de Duicu în fața Consiliului județean, față de Borugă Doina, întărită și prin numirea lui Argintoianu Doru șef de serviciu contabilitate, adjunct al lui Popescu Daniela Delia, întrucât se exprimase că nu avea încredere că i se vor respecta dispozițiile;

- de asemenea, inculpata a mai menționat că din acest contract încheiat cu cele două firme, nu a avut niciun avantaj de niciun fel.

La termenul de judecată de la 30.06.2015 **inculpata Popescu Daniela-Delia** a declarat instanței că recunoaște faptele ce i s-au reținut în sarcina sa, astfel cum au fost fundamentate pe probatoriul administrat de Parchet.

Inculpata a mai arătat că la întâlnirea din Mamaia dintre Duicu Adrian și Popa, a asistat doar la o parte din discuții, când reprezentantul firmei i-a adus la cunoștință lui Duicu că există la Ministerul Finanțelor un fond de investiții motiv pentru care i-a solicitat președintelui Consiliului Județean să determine urgentarea acțiunilor privind finanțarea acestei investiții;

- Duicu a contactat-o pe Borugă Doina și i-a cerut să urgenteze procedura licitației în urma discuției cu Popa pe care îl cunoștea din întâlniri anterioare;

- inculpata a mai arătat că au mai fost și alte firme interesate de proiect, dar că oferta lui SC ROMBIOMEDICA SRL era cea mai avantajoasă, astfel încât s-au purtat, la nivelul Consiliului județean, prin Popescu Daniela Delia, din dispoziția lui Duicu, mai multe discuții;

- s-a mai precizat de inculpată că prelucrările datelor regăsite în procedura de licitație nu au fost făcute la nivelul Consiliului județean;

- inculpata a mai punctat aspecte deja declarate la Parchet legate de sesizarea celor de la ROMBIOMEDICA cu privire la lipsa codului CPV, prin telefon atât a dnei Popescu cât și a dnei Borugă, prin intermediul directorului executiv fiind anunțat și Duicu Ioan-Adrian care le-a cerut celor două directoare o remediere urgentă a acestor lipsuri și republicarea corectă a anunțului pe SEAP;

- Popescu Daniela-Delia a fost desemnată să se ocupe de relația cu SC ROMBIOMEDICA, motiv pentru care îl anunța pe Duicu Adrian, cu privire la tot ce avea legătură cu această firmă și proiectul în care erau implicați (f. 134 – vol. 7C.A.B.).

Această declarație a fost completată la data de 11.09.2015 de către inculpată în fața instanței cu următoarele:

- toate măsurile luate de Popescu Daniela-Delia au fost urmarea dispozițiilor lui Duicu Ioan-Adrian care a desemnat-o să se ocupe de relația cu SC ROMBIOMEDICA SRL și căruia inculpata Popescu îi aducea la cunoștință tot ce ținea de derularea proiectului de dotare al blocului materno-infantil;

- Duicu Adrian l-a desemnat și pe Bosoancă Lucian să sprijine pe Borugă Doina în organizarea licitației de către spital;

- pe cei de la ROMBIOMEDICA SRL i-a cunoscut în cursul anului 2013 în biroul lui Duicu, unde se afla și Borugă Doina și unde i s-a spus de către Duicu că firma respectivă avea posibilitățile

pentru a participa la această dotare, fiind desemnat ca om de legătură dl. Popa, care s-a ocupat de formalități din partea acesteia;

- la momentul acestor discuții blocul maternal nu se afla în administrarea spitalului și în lipsa fondurilor Consiliului județean, Duicu Ioan-Adrian a hotărât ca licitația să fie organizată de spital;

- discuții cu firma SC ROMBIOMEDICA și Duicu Ioan-Adrian au mai fost, una dintre ele fiind în vara lui 2013 la Mamaia, dar Popescu Daniela nu a participat decât la cele din biroul lui Duicu;

- la întâlnirea de la hotelul Vega, după ce Ministerul Finanțelor nu a mai dat finanțări consiliilor județene, au participat Duicu, Popa și încă 2-3 persoane, între care și reprezentanți ai firmei AGER LEASING IFN pe care, potrivit spuselor inculpatei, Duicu nu-i cunoscuse, se pare până la acel moment;

- cei prezenți i-au cerut lui Duicu să urgenteze procedurile și acesta a contactat-o telefonic pe Borugă Doina;

- ROMBIOMEDICA a participat la elaborarea caietului de sarcini și acest lucru a fost privit ca un ajutor întrucât Bosoancă Lucian nu cunoștea bine ce date tehnice ar fi trebuit să conțină acest caiet;

- Duicu a fost de acord ca AGER LEASING IFN să participe cu cealaltă firmă la acest proiect;

- inculpata a mai declarat că toate aceste discuții și întâlniri dintre Duicu și reprezentanții celor două firme asociate în proiect nu au fost aduse la cunoștința membrilor Consiliului județean;

- remedierea lipsei codului CPV despre care Popescu Daniela a fost sesizată de Popa nu a fost văzută ca un favor pentru SC ROMBIOMEDICA, ci s-a considerat necesar în raport de problema finanțării și deși Borugă Doina nu împărtășea acest punct de vedere, a achiesat la anularea licitației și repunerea ofertei de licitație cu CPV – cod de leasing;

- Consiliul Județean a fost încunoștințat că urma să fie o achiziție prin licitație și prin hotărâre s-a stabilit calitatea de garant a acestuia;

- de obținerea avizului de la Ministerul Finanțelor s-a ocupat Bădănoiu Adriana;

- evaluarea blocului maternal s-a făcut la 2.500.000 euro;

- Duicu le-a amenințat și pe Popescu și pe Borugă că le dă afară dacă nu se relua repede licitația;

- Borugă Doina, în Consiliul de administrație al spitalului a mai nominalizat alte trei firme interesate de proiect, pe care Popescu nu le-a reținut și nici nu a relaționat cu ele, exceptând SC ROMBIOMEDICA cu privire la care avea dispoziție de la Duicu Ioan-Adrian să păstreze contactul.

- cu privire la Duicu Ioan-Adrian, inculpata a arătat că se implica în mod real în toate activitățile Consiliului județean astfel că preocuparea lui pentru realizarea procedurii de licitație, de finalizare a dotării maternității era în firescul atitudinii acestuia;

- acest proiect a fost mult mediatizat, maternitatea din clădirea veche nu mai îndeplinea condițiile sanitare, astfel încât el vroia să mute mamele și nou-născuții în noua clădire și era de înțeles interesul manifestat de Duicu în grăbirea procedurilor;

- inculpata a reconfirmat că la momentul când Borugă Doina i-a prezentat lui Duicu Ioan-Adrian pe reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL de față erau și cei doi vicepreședinți Bădănoiu Adriana și Aladin Georgescu de la Consiliul Județean;

- în Consiliul Județean s-a discutat acest proiect al dotării prima dată în ianuarie 2014 și apoi în alte ședințe, fiind un subiect de interes public;

- în Consiliul de administrație al spitalului s-au discutat probleme legate de procedură, s-au prezentat firmele interesate de proiect, s-a discutat generic de dotare, nimic în concret despre sume de bani și alte detalii;

- inculpata a arătat că singura modalitate de finanțare era cea prin leasing;

- la aplicarea pe SEAP a documentației de atribuire s-au deplasat la Spital Borugă, Popa, Lorena de la firmă și Bosoancă;

- din declarația lui Popescu Daniela a mai reieșit că Borugă Doina a făcut mai multe demersuri la mai multe bănci pentru creditare, pentru finanțare, dar fără succes;

- procedura licitației a fost realizată de spital, Popescu Daniela Delia doar a ținut legătura cu firmele asociate din dispoziția și cunoștința lui Duicu căruia îi comunica toate datele legate de proiectul în care era implicată și această firmă;

- inculpata a declarat că menține solicitarea de la prima sa audiere în sensul că își recunoaște vinovăția, dorește să i se aplice procedura simplificată, să se ia act că își însușește probatoriile instrumentate la Parchet și înțelege să solicite ca probatorii în instanță înscrisuri.

În fundamentarea acuzațiilor aduse inculpaților Duicu Ioan-Adrian, Borugă Doina și Popescu Daniela-Delia trimiși în judecată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, procurorul a apreciat că în condițiile în care probele administrate de Parchet în faza de urmărire penală nu sunt contestate, operează prevederile art.374 alin.8 C.pr.pen.

În Notele scrise procurorul a solicitat audierea martorilor:

- Popa Cristian-Valentin (f.49-52 – vol.16 dup);
- Iosif Alin (f.53-55 – vol.16 dup);
- Savin Bogdan (f.65-67 – vol.16 dup);
- Dumitrescu Răzvan-Lorin (f.60-64 – vol.16 dup);
- Chira Valentin-Titus (f.56-58 – vol.16 dup);
- Bosoancă Adrian-Doru (f.38-41 – vol.16 dup);
- Bosoancă Lucian (f.42-48 – vol.16 dup);
- Popescu Margareta (f.35-37 – vol.16 dup);
- Shhaideh Sevil (f.81-85 – vol.16 dup);
- Coporan Iuliana-Camelia (f.86-87 – vol.16 dup);
- Mavrodin Tiberiu-Valentin (f.78-80 – vol.16 dup);
- Oprescu Geanina-Maria (f.74-77 – vol.16 dup);
- Bădănoiu Adriana (f.68-72 – vol.16 dup).

Între probatoriile solicitate de procuror în concluziile scrise sunt enumerate și următoarele înscrisuri:

- liste de echipamente și mobilier necesare și materiale de promovare (f.105-525 – vol.16 dup);
- nota justificativă prezentată de către Borugă Doina pentru valoarea de 2.700.000 euro (f.209-212 – vol.14 dup);
- hotărârea nr.14/21.08.2013 a Consiliului de administrație al Spitalului județean (f.208 – vol.14 dup);
- hotărârea din 2.09.2013 – documentația de atribuire (f.26-30 – vol. 14 dup);
- anunțul de participare nr.146501 cu valoare estimată a achiziției publice exprimată în lei 16.872.200 lei (f.13-17 – vol.14 dup);
- publicația documentației din 13.09.2013 aplicată pe SEAP (f. 18 – vol.14 dup);
- decizia de anulare a procedurii de atribuire nr.17999/17.09.2013 emisă de Borugă Doina (f.2-7 – vol.14 dup);
- noua documentație de atribuire nr.113839 din 17.09.2013 (f.203-207 – vol.14 dup);
- caietul de sarcini (f.93-196 – vol.14 dup);
- noua documentație de atribuire la 2.10.2013 (f.41-45 – vol.14 dup);
- asocierea dintre cele două firme (f.56-59 – vol.15 dup);
- formular de ofertă din 12.11.2013 (f.55-56 – vol.15 dup);
- convorbiri redade prin datele de trafic din vol.13 dup;
- convorbiri interceptate și transcrise în procesele-verbale aflate la fila 95-104 – vol.16 dup (excluse la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară);
- contractul nr.3045/5.02.2014 încheiat între Consiliul Județean și Spitalul județean (f.53-91 – vol.14 dup);
- adresa din 17.12.2012 pentru avizare pentru suma de 2.421.212,78 euro solicitată de Duicu Ioan-Adrian (f.8-9 – vol.17);
- hotărârea nr.3421/21.01.2014 de avizare favorabilă pentru garantarea solicitată de Duicu Ioan-Adrian (f.188 – vol.15 dup; f.268 – vol.17 dup);
- Contractul nr.3045/5.02.2014 (f.53-91 - vol.14 dup) pentru suma de 4.143.257,99 euro.

Inculpatul **Duicu Ioan-Adrian**, prin avocat, a solicitat audierea a patru martori: Bololoi Elena- asistent medical, pe medicul șef al Secției de obstetrică-ginecologie, medicul șef al Secției de neonatologie și șeful biroului de achiziții publice și reaudierea martorilor din lucrări, precum și proba cu înscrisuri:

- hotărârea Consiliului județean din ianuarie 2014, decizia de numire a comisiei de evaluare;
- hotărâri ale Consiliului județean și corespondența legală de dotarea blocului materno-infantil, fotografiile ale clădirii noii maternități.

Borugă Doina, prin avocat, a solicitat audierea martorilor Popescu Margareta, Bosoancă Adrian, Bosoancă Lucian, reprezentanții firmelor care au relaționat în legătură cu realizarea obiectivului – dotarea noii maternități, șefii din sectorul administrativ de la Spitalul județean și medicii șefi de diverse specialități și secții, un număr de 14 martori dintre care instanța urma să aprecieze.

Inculpata **Popescu Daniela-Delia** a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri în circumstanțiere, respectiv, caracterizări.

Procurorul a solicitat respingerea administrării probatoriilor solicitate de Duicu Ioan-Adrian, admiterea în parte a martorilor propuși de Borugă Doina și proba cu înscrisuri, fără a se opune la probele în circumstanțiere solicitate de Popescu Daniela-Delia.

Instanța, la 9.10.2015 a încuviințat probele solicitate de Parchet, mai puțin cele excluse la 28.11.2014, de inculpatul Duicu Ioan-Adrian privind audierea martorilor Bololoi Elena, Pătrașcu Dumitru, Tropcea Luminița și Tîrîș Maria martorii din lucrări și înscrisuri.

S-au încuviințat proba cu înscrisuri originale și certificate conform legii aflate în vol.10 C.A.B. și audierea martorilor propuși de Borugă Doina respectiv: Pătrașcu Alin – Medicare, Manolea Romeo – „Eyecon”, Bucura Ioana – Inter-medico, Georgescu Larisa – Tehnoplus, Duță Ion – șeful serviciului administrativ, Bololoi Maria și Tîrîș Maria, și martorii din lucrări.

Instanța a încuviințat administrarea probei cu înscrisuri în circumstanțiere solicitată de inculpata Popescu Daniela-Delia.

Pe parcursul cercetării judecătorești s-a continuat cu audierea, sub prestare de jurământ, a martorilor audiați de procuror în faza de urmărire penală și a celor propuși în instanță, după cum urmează:

1. Martorul Bosoancă Adrian Doru, audiat la Parchet la 18.06.2014 și-a menținut declarația, (redată și în rechizitoriu f. 206-207 R) și cu ocazia audierilor din 29.01.2016 (f. 265 – vol. 12 C.A.B.) și 11.11.2016 (f. 27 - vol. 17 C.A.B.) de către instanță, a declarat:

În calitatea sa de referent de specialitate din cadrul Biroului de achiziții al Spitalului județean de Urgență, Bosoancă Adrian Doru a participat la organizarea licitației pentru dotarea blocului materno-infantil cu echipamente medicale și mobilier.

Acesta, pe lângă cele deja declarate la Parchet, a mai făcut câteva precizări legate de organizarea de licitații în general de către Spitalul Județean și de modul cum s-au desfășurat etapele procedurii de dotare a noii maternități.

Între altele, Bosoancă Adrian Doru a declarat următoarele:

- până la organizarea acestei licitații și ulterior ei „nu s-a obișnuit ca în perioada pregătirii documentației, înregistrării ei pe SEAP sau ulterior, în perioada definitivării contractului să se ia legătura cu vreunul dintre posibii participanți la licitațiile ce urmau să se organizeze”;

- caietul de sarcini nu a fost elaborat de spital care era și organizatorul licitației;

- caietul de sarcini i-a fost remis martorului de către Bosoancă Lucian sub forma unui stick (format electronic), la momentul când acesta, împreună cu directorul Borugă și șefa biroului de achiziții, Camelia Ștefănescu, s-au deplasat la Consiliul Județean (iunie 2013);

- până în septembrie 2013 când au postat pe SEAP documentația de aplicare, martorul nu a mai participat la nicio discuție, la nicio întâlnire legată de acest proiect;

- în schimb, potrivit spuselor Cameliei Ștefănescu, martorul a aflat că reprezentanții SC ROMBIOMEDICA SRL, până la publicarea pe SEAP, au venit de nenumărate ori în spital, în biroul managerului;

- SC ROMBIOMEDICA SRL este apreciată de martor ca fiind o firmă serioasă de la care spitalul a cumpărat numeroase produse, derulând, la data declarației, două alte contracte cu aceasta;

- Spitalul mai colabora și cu alte firme care frecvent își promovau produsele în fața conducerii acestuia;

- martorul a declarat în mod constant că la cererea directorului Borugă, după prima publicație pe SEAP, i-a comunicat acesteia că s-au înscris doi participanți la licitație, situație pe care i-a comunicat-o și colegei lui dna Tîrîș Maria;

- martorul a precizat că atât el cât și Tîrîș au văzut înregistrați doi participanți la prima publicație pe SEAP;

- la anunțul făcut de martor, în prezența și a altor persoane care erau într-o ședință cu directorul Borugă, aceasta a reacționat cu expresia „trebuie să anulăm licitația”;

- a fost solicitat de directorul spitalului să revină din concediu pentru a proceda la anularea licitației, mesajul fiind transmis insistent, telefonic prin dna Tîrîș Maria;

- pe de o parte, martorul afirmă că nu s-a făcut nicio motivare cu privire la anularea primei publicații (29.01.2016), iar pe de altă parte, în aceeași declarație spune „bănuiesc că șeful de birou de achiziții a făcut acel document justificativ pentru anularea primei publicări pe SEAP”;

- în același context, martorul, în declarația din 11.11.2016, a afirmat că la întoarcerea din concediu „a făcut o notă de anulare, un proces-verbal în care a prevăzut că lipsea din publicație codul CPV și codul de leasing din documentația întocmită de Camelia Ștefănescu”;

- la ceva timp, martorul, la cererea directorului Borugă, a însoțit-o cu laptop.-ul Biroului de achiziții la Consiliul Județean în biroul directorului Popescu Daniela Delia, deplasându-se cu un autoturism HYUNDAI alb condus de o persoană de la SC ROMBIOMEDICA SRL;

- în biroul lui Popescu Daniela-Delia se mai aflau în afara lui Borugă și martorii - o doamnă și domnul de la ROMBIOMEDICA, martorul având sentimentul că și doamna era de la aceeași firmă, purtându-se discuții la care Bosoancă nu a intervenit;

- martorul a reintrodus datele în SEAP, care cuprindea și codul de leasing CPV; la prima publicare acest cod a lipsit și martorul nu a avut cunoștință, dacă inițial, s-a hotărât să existe și un contract de leasing care necesita și codul CPV, și nici nu și-a amintit ca în documentația postată inițial pe SEAP să fi existat vreo mențiune legată de un leasing pentru 24 de luni, iar dacă în documentația întocmită de Ștefănescu s-ar fi aflat vreo mențiune cu privire la vreo finanțare, de plata în sistem leasing, le-ar fi introdus în publicația SEAP și ar fi apărut și codurile;

- martorul a arătat că s-a înscris un singur participant – SC ROMBIOMEDICA SRL asociată cu AGER LEASING IFN SA, iar lipsa altor ofertanți s-a datorat, în opinia acestuia, faptului că nu dispuneau de un sistem de leasing;

- martorul a făcut parte din comisia de licitație, desfășurată cu respectarea prevederilor legale, condusă de Bololoi Elena, care i-a convocat pe membrii comisiei mai puțin pe Popescu Margareta; aceasta s-a prezentat totuși, participând la finalul ședinței când s-a hotărât primirea ofertei de la cei doi agenți economici asociați și s-a închis licitația;

- între directorul Borugă Doina și directorul Popescu Margareta era o stare tensionată, generată și de faptul că Borugă era percepută ca o persoană severă, de care personalul se temea, mai apropiată fiindu-i Bololoi Elena;

- martorul a declarat că Popescu Margareta colabora bine cu personalul și era percepută într-o notă favorabilă;

- fiecare dintre cei din birou au o parolă de acces pentru sistemul SEAP, nu se pot face modificări ci doar să se introducă o altă publicație a precizat martorul;

- Duicu Ioan-Adrian nu a participat la nicio întâlnire sau discuții legate de această fază a licitației.

2. Martora Tîrîș Maria a fost audiată la 14.10.2016 (f. 165 – vol. 16 C.A.B.) de instanță, la propunerea inculpatului Duicu Ioan-Adrian.

Aceasta a declarat următoarele:

- a făcut parte din comisia de licitație cu privire la dotarea blocului maternal, comisie care a respectat toate prevederile legale și a dat dovadă de transparență;

- ca membru al comisiei, martora nu a purtat nicio discuție cu vreun ofertant, distribuitor sau furnizor de materiale;

- la elaborarea caietului de sarcini au colaborat vreo cinci persoane, șefii de secție;

- în vederea întocmirii acestui caiet pentru achiziționarea de aparatură, cei de la serviciul de achiziții au pus la dispoziție informații, cataloage, documentații lămuritoare, sau studiat procedurile de achiziții de la alte spitale;
 - martora a precizat că nicio firmă furnizor, distribuitor, indiferent dacă a participat sau nu la licitație, nu putea să participe la redactarea caietului de sarcini;
 - mai multe firme, între care și ROMBIOMEDICA, au vizitat blocul maternal pentru a cunoaște necesitățile de utilități, inclusiv și sub aspectul dimensiunilor, vizite care au avut loc înainte de a începe procedura propriu-zisă de achiziție;
 - în opinia martorei, nu s-au încălcat prevederile OUG nr.34/2006, s-a făcut publicitate acestui proiect și furnizori din acest domeniu medical erau interesați de a face funcțională noua maternitate;
 - nici în această procedură și în nicio alta, martora nu a fost contactată de Duicu Ioan-Adrian, nu i-a solicitat niciodată să dea mai multă atenție vreunui dintre ofertanți și nici aceasta nu l-a contactat să-l anunțe despre vreo etapă a procedurii de achiziție, sau de modificările făcute pe SEAP și completarea codului de leasing;
 - martora a precizat că personalul de execuție nu comunică informații legate de administrarea spitalului către Consiliul Județean, ci contactele se stabilesc cu administrația spitalului;
 - accesul la site-ul SEAP se făcea cu parola pe care o avea fiecare, nu se puteau face modificări pe SEAP, iar dacă se anula o procedură, aceasta se făcea doar motivat; orice modificare este publică, vizibilă și dacă publicația nu este conformă se menționează „documentație respinsă”;
 - în prima procedură de achiziție, în fișa tehnică era menționat și modul de finanțare, iar în caietul de sarcini era prevăzut că urma să aibă loc finanțare prin leasing;
 - martora a arătat că și în condițiile în care ROMBIOMEDICA nu ar fi îndeplinit condițiile, chiar dacă era singura ofertantă, ar fi fost descalificată încă din perioada evaluării documentelor de calificare, deși era o firmă cunoscută, de la care s-au achiziționat, în timp, multiple aparaturi și cu care s-a colaborat foarte bine;
 - după părerea martorului, lipsa codului de leasing, la prima postare pe site, a fost o omisiune care a fost îndreptată prin cea de-a doua postare;
 - directorul spitalului, dr. Borugă Doina a luat decizia anulării primei postări pe site și completarea documentației cu CPV de leasing;
 - în legătură cu anularea primei proceduri de achiziție, martora a mai adăugat că în întreaga documentație nu era decât codul CPV cu privire la instalare și furnizare a materialelor și s-a constatat că Spitalul nu putea, conform legii nr.73/2013 să efectueze în 60 de zile plățile, achitarea facturilor, ceea ce a condus, cu acordul ANREMAP, la anularea procedurii; în a doua postare s-a adăugat codul de leasing constată pe site-ul SEAP.
- În declarația de la 26.02.2016, martora Tîrș Maria propusă și de Borugă Doina a detaliat aspecte legate de activitatea comisiei de licitație făcând și unele precizări lămuritoare referitoare la etapa premergătoare întocmirii caietului de sarcini pentru achiziția de echipamente necesare noii maternități:
- martora a făcut parte din comisia de deschidere a licitației în discuție, fiind prezenți toți membrii la 14.11.2013, în prealabil din 13.11.2013 a curs termenul de depunere a ofertelor;
 - la deschiderea documentelor de calificare s-a constatat că era o singură ofertă, deși nu au fost clauze restrictive și oricine putea participa la această licitație, s-a încheiat un proces-verbal și s-a stabilit să se treacă la evaluarea tehnică, efectuată în 40 de zile în loc de 20 zile cât prevede legea, ca urmare a unui mare număr de fișe tehnice de evaluat;
 - în acest interval au avut loc discuții, clarificări, s-a primit lista principalelor livrări pe ultimii 3 ani, s-au cerut puncte de vedere ale altor beneficiari, inclusiv pe segmentul de service;
 - nici un medic șef secție, membru în comisie nu a ridicat vreo excepție sau vreo critică în sensul că produsele n-ar fi fost necesare și le aveau deja în dotare;
 - dr. Pătrașcu a solicitat niște lămuriri cu privire la unele produse medicale oferite;
 - după evaluarea tehnică s-a constatat valabilă oferta și a urmat evaluarea financiară cu acele clauze prevăzute de lege;

- oferta financiară a fost analizată punct cu punct, s-au discutat clauzele contractuale și numai după a cincea variantă s-au finalizat discuțiile;

- modelul de contract în forma inițială a fost elaborat de ofertanți și astfel postat pe SEAP; membrii comisiei au lucrat până au ajuns la o formă finală care s-a regăsit și în oferta financiară cu prețul care nu putea fi negociat;

- martora, ca șef al Biroului de achiziții, cu 3-5 zile înainte de deschiderea ofertelor a întocmit un referat cu propuneri de membri pentru comisia de licitație, înaintat conducerii spitalului, care a emis decizia de numire, astfel încât aceștia știau că au fost desemnați și când avea să aibă loc deschiderea ofertelor;

- Popescu Margareta, director financiar-contabil a participat la deschiderea licitației și la deschiderea ofertei;

- au fost multe firme interesate de acest proiect, dar s-au reținut de la ofertare datorită chestiunilor financiare, a condiției leasingului;

- și după prima postare pe SEAP s-a înscris un singur ofertant când în documentația de aplicare era trecut doar cod CPV pentru furnizare și instalare de echipamente medicale;

- din caietul de sarcini postat prima dată pe SEAP rezultă că acest contract nu putea să aibă loc decât în condiții de leasing care s-a hotărât încă de la momentul deciziei declanșării procedurii de achiziție și era obligatoriu să fie menționat „expressis verbis” CPV pentru leasing sub denumirea „contract de leasing multinațional”;

- martora a avut discuții cu Borugă Doina cu referire la anularea primei publicații, a cerut argumente care au fost consemnate într-un raport de 6 pagini transmis și agreat de ANRMAP, ceea ce a permis în urma anulării primei postări, publicarea documentației de achiziție pe SEAP cu completările omise;

- fără avizul ANRMAP nu se poate face nicio modificare pe SEAP;

- această licitație cu leasing a fost singura de acest gen între licitațiile care în timp au mai fost organizate de spital și unde s-a mai întâmpnat să fie doar un singur ofertant;

- în orice procedură de achiziție, a precizat martora, este necesar să se cunoască ce produse s-ar înscrie în valoarea estimată de spital, care le sunt prețurile, produsele promoționale și cataloagele.

4. La 14.10.2016 a fost audiat **martorul Pătrașcu Dumitru** propus de inculpatul Duicu Ioan-Adrian, șeful secției de obstetrică al Spitalului județean și membru în comisia de licitație pentru dotarea noii maternități (f. 156 – vol. 16 C.A.B.).

Acesta a declarat că vechea clădire a maternității avea mari probleme de igienă, de construcție, nu avea avize de funcționare și necesita aparatură și mobilier nou.

În vederea stabilirii caietului de sarcini s-au studiat oferte din cataloage, s-au interesat la centrele universitare medicale din Craiova și Timișoara despre aparatura și funcționalitatea acestora, și-au expus punctele de vedere cu privire la achizițiile considerate ca necesare.

Martorul nu a fost niciodată contactat de Duicu Ioan-Adrian sau de vreun reprezentant al vreunei firme furnizoare, nici de ROMBIOMEDICA, lui i s-a cerut părerea pur profesională despre indicii de performanță ai aparaturilor în vederea întocmirii caietului de sarcină.

Acesta nu a fost în teren cu alți șefi de secție și conducerea administrativă ci a consultat doar cataloagele, astfel că nici la momentul declarației nu știa în ce a constatat oferta ROMBIOMEDICA.

5. Martora **Trapcea Emilia Luminița** propusă de inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost audiată la 11.11.2016 și a declarat următoarele:

- a făcut parte din comisia de licitație pe o perioadă de o lună, după care demisionând din funcția de șef secție neonatologie, a demisionat și din funcția de membru al acestei comisii;

- martora a apreciat că nu era nevoie să se facă achiziții de aparatură câtă vreme echipamentele existente nu îndepliniseră termenul de casare, Banca Mondială în mod gratuit, în mai multe tranșe, în 2000, 2006 îi dotaseră cu echipamente și mobilier încă în stare de bună de funcționare; primiseră donații de la firma Pampers;

- martora, împreună cu directorul medical Lidia Popescu s-au deplasat la Primărie, unde au avut discuții cu două doamne care au afirmat că investiția este necesară și trebuie profitat de finanțarea existentă;

- față de aceste aprecieri, martora a replicat în sensul că nu e necesară nicio investiție, întrucât incubatoarele, mesele de reanimare erau la fel de performante ca cele deja existente, monitorul ce se dorea achiziționat diferea doar că avea ecran color, iar pe de altă parte nu exista posibilitatea valorificării aparaturii vechi, care are o destinație specifică;

- împreună cu alți colegi a vizitat construcția nouă, și-au exprimat niște doleanțe în legătură cu circuitele de maternitate, locația spațiilor pentru terapie intensivă de care nu s-a ținut cont;

- nu a participat la întâlnirea cu Borugă, Sorene Mihaela, Bololoi și Duță pentru a discuta despre această dotare, dar este posibil să fi întocmit niște liste cu necesar și să fi avizat achiziționarea unei mese de reanimare pentru o sală septică și un incubator nou de transport;

- în fața instanței, martora a recunoscut un înscris semnat de aceasta datat 1.06.2013 parte componentă a altui înscris din 5.06.2013, semnat și de doctorul Pătrașcu, înaintat Direcției Spitalului județean și care cuprindea lista cu echipamente funcționale din 1.06.2013;

- în aceeași declarație, martora a arătat că nu era responsabilitatea acesteia să decidă dacă un aparat/echipament mai era util, funcțional pentru secție;

- aparatura din secție se afla sub mentenanța unei firme care, în baza unui referat, proceda la repararea defecțiunilor, astfel că nu putea să întocmească o listă cu echipamentele defecte pentru că acestea nu existau în departamentul său.

6. La propunerea lui Borugă Doina la 26.02. și 11.11.2016 (f. 27 – vol. 17 C.A.B) a fost audiată martora **Bololoi Elena**, director îngrijiri medicale până în 2015 în Spitalul județean de Urgență, care a declarat următoarele:

- în vara anului 2013 s-a organizat o conferință de presă cu ocazia deschiderii oficiale a blocului maternal, când s-a anunțat și preocuparea Consiliului Județean și a Spitalului de a declanșa procedurile pentru dotarea blocului materno-infantil cu echipamente medicale și mobilier;

- s-au arătat interesate multe firme din domeniul medical și reprezentanții acestora au primit aprobarea de a vizita clădirea, au avut acces la planurile clădirii, li s-au înmânat schițe pentru a propune echipamente utile în raport de dimensiunile aparatelor și spațialitatea clădirii;

- aceștia luau contact cu directorul Borugă, căreia i-au prezentat produse promoționale, cataloage și, din dispoziția acesteia, erau însoțiți de martoră sau de dl. Duță de la serviciul administrativ prin clădirea noii maternități;

- dintre firme s-au prezentat cei de la „Medicare”, ce are deja un contract de mentenanță cu spitalul;

- în urma vizitelor, firmele au făcut niște oferte care au fost evaluate și suma estimativă a fost transmisă Ministerului Sănătății, care nu a alocat nicio finanțare pentru blocul maternal;

- conducerea spitalului a cerut medicilor șefi de secție să facă propuneri de echipamente, apoi au avut loc discuții cu firmele interesate raportat la acestea;

- s-a procedat la o comparație dintre lista din 2009 întocmită de proiectantul clădirii și cea rezultată după consultări cu medicii șefi, privind produsele ofertate, mult mai apropiate de nevoile actuale ale Spitalului;

- martora a fost desemnată de Borugă Doina, președintele comisiei de licitație și în această calitate a deschis licitația; au apărut discuții cu privire la unele echipamente legate de țara de proveniență, chestiuni ce nu au fost invocate la momentul întocmirii listei cu echipamente, dar care s-au lămurit în urma informațiilor favorabile primite de Borugă Doina de la spitalele unde funcționau unele din utilitățile trecute pe lista de achiziție;

- s-a mai precizat de martoră că fără cooperarea cu firmele care au făcut diferite oferte și au prezentat echipamente nu s-ar fi reușit să se stabilească valoarea estimativă, cu atât mai mult cu cât produsele de pe lista din 2009 nu mai corespundea cerințelor medicilor în 2013;

- membrii comisiei au participat la toată procedura, evaluările au fost conforme cu legea și nu au fost motive pentru respingerea unicului ofertant, deși teoretic ar fi fost posibil;

- Borugă nu a avut nicio intervenție în procedura de deschidere a licitației, în cea de evaluare tehnică și financiară, nu s-a exercitat nicio influență asupra comisiei.

Martora a mai relatat că în nicio licitație la care a participat ca membru al comisiei de licitație (catering, dezinfectie, consumabile), inclusiv cea legată de dotarea noii maternități nu a simțit nicio presiune, influență din partea inculpatului Duicu;

- preocuparea acestuia pentru dotarea blocului maternal nu a părut neobișnuită, era de notorietate publică dorința lui Duicu să se pună în funcție noua maternitate și nici nu i s-ar fi părut martorei deplasat dacă acesta s-ar fi interesat de licitație, atâta timp cât nu-i cerea date tehnice, mărci etc;

- martora nu s-a deplasat cu nicio firmă la Duicu la Consiliul Județean, acesta nu a fost văzut în spital și nu au existat discuții între martoră și Duicu pe acest subiect (f. 45-47 – vol. 13 C.A.B.; f. 31 – vol. 17 C.A.B.).

7. În declarația dată la 26.02.2016, martorul **Duță Ion**, (f. 50-51 – fil. 13 C.A.B.) propus de Borugă Doina, inginer în cadrul departamentului administrativ al Spitalului Județean de Urgență a declarat următoarele:

- Borugă Doina i-a cerut martorului să contacteze firmele Tehnoplus Medical și Medicare pentru ca aceasta să-i întâlnească pe reprezentanții lor, să discute despre evaluarea necesară de echipamente, să viziteze spațiile clădirii, să primească planșe și schițe pentru a avea reprezentarea dimensiunilor aparaturii pentru dotare;

- Borugă s-a întâlnit cu cei de la Medicare, Inter-Medica, ROMBIOMEDICA și din dispoziția directorului, martorul i-a însoțit în sala de nașteri, de operație și sterilizare;

- martorul a primit de la inginerul Mihăilescu de la Biroul de achiziții al Consiliului județean o listă cu echipamente, după ce firmele au vizitat clădirea noii maternități, listă care exista în secțiunea investiției pentru blocul materno-infantil;

- după pensionarea lui Brăganu Florina, Duță este cel care se ocupa de aparatura medicală – reparare, înlocuire, achiziționare;

- după deschiderea licitației au existat discuții că se achiziționau echipamente medicale deja existente, erau noi – instalații de apă sterilă și oxigenare, situației pe care martorul le-a adus la cunoștința lui Popescu Daniela-Delia și lui Borugă Doina care i-a motivat că aceste aparate urmau a fi folosite la Spitalul județean unde era nevoie de astfel de utilități.

8. Popescu Margareta a fost audiată la Parchet la 18.06.2014, declarație redată parțial în rechizitoriu (f. 205 R) și ulterior în instanță la 29.01.2016, și 11.11.2016, martor din lucrări propusă spre audiere de Borugă Doina și Duicu Ioan-Adrian.

Martora și-a menționat declarația de la Parchet și a mai precizat următoarele:

- relația dintre aceasta și directorul Borugă erau strict profesionale;

- cu martora nu s-a discutat nimic legat de necesitatea dotării blocului materno-infantil până în momentul când trebuia semnată NOTA justificativă pentru inițierea demersului de a organiza o licitație;

- au fost discuții contradictorii pe acest subiect până când Consiliul Județean a hotărât să asigure finanțarea spitalului, aflat în deficit bugetar;

- martora obținea informații de la Bosoancă Adrian referitoare la întocmirea documentației, a caietului de sarcini, introducerea datelor în SEAP, înscrierea a doi ofertanți după prima postare și anularea primei licitații;

- Bosoancă Adrian a mai informat-o cu privire la întâlnirea lui Borugă și Bosoancă la Consiliul Județean unde s-au deplasat cu o mașină cu număr de Cluj și s-a introdus documentația SEAP, de față fiind și o doamnă de la ROMBIOMEDICA care i-a însoțit, aceasta i-a însoțit la Consiliul Județean;

- martora nu a fost consultată în acest proiect, serviciul de achiziții fiind în subordinea lui Borugă Doina;

- martora și-a exprimat constant punctul de vedere că licitația trebuia organizată de Consiliul Județean;

- deși făcea parte din comisia ce urma să deschidă plicurile cu ofertele făcute, acestea i s-a spus de către Bololoi că urma să fie invitată la comisie când ajungeau la partea financiară a ofertei;

- unica firmă ofertantă a fost declarată câștigătoare și, potrivit uzanței, în ofertă se cuprindea și modelul de contract;

- contractul propus de SC ROMBIOMEDICA SRL avea multe referiri juridice, martora a solicitat lămuriri de la dl. Boeru, consilierul juridic al Spitalului, a cerut membrilor comisiei o discuție pe toate aspectele contractului ceea ce nu s-a acceptat, astfel că în final împreună cu Borugă

Doina, la Consiliul Județean au avut o discuție cu Duicu Ioan-Adrian care i-a reproșat și în prezența lui Popescu Daniela Delia că nu este loială și „din ochi verzi, i-i face negri”;

- Duicu nu i-a făcut un reproș, martora nu s-a simțit amenințată, iar în finalul discuției acesta a dispus să se ia toate măsurile pentru a finaliza dosarul;

- discuții au mai fost între martoră și Borugă cu privire la semnarea cambiilor în condițiile în care, deși AGER LEASING cerea cu insistență ca acestea să fie semnate, era știut că trezoreria nu ar fi autorizat o astfel de procedură;

- la încheierea contractului cu ROMBIOMEDICA, Popescu Margareta le-a sesizat faptul că erau prevăzuți 6 miliarde de lei vechi pentru achiziționarea de echipamente în format global, fără identificarea aparaturii și se cumpărau lămpi scialitice, deși se achiziționaseră deja nu cu multă vreme în urmă;

- până la înregistrarea documentelor pe SEAP, în secretariatul direcției conduse de Borugă l-a văzut pe dl. Popa un reprezentant al SC ROMBIOMEDICA;

- martora nu a semnat vreo NOTĂ către Ministerul Sănătății ori Consiliul Județean în demersurile lui Borugă de a obține fonduri pentru acest proiect, iar în condițiile în care Consiliul Județean a hotărât să-și asume finanțarea nu a mai avut obiecțiuni cu privire la organizarea licitației;

- martora a mai declarat că reprezentantul ROMBIOMEDICA – Popa venea frecvent în spital când se aborda problema licitației, că existau discuții între Borugă și Bololoi și respectiv medicii șefi de secție care criticau suplimentarea listei cu materiale care nu erau necesare sau fuseseră achiziționate anterior;

- martora a mai aflat și de la șeful biroului administrativ că față de lista inițială de achiziții, au fost, în final, cumpărate și alte aparate care în opinia acestuia nu erau necesare ori cantitățile de produse erau mai mari decât se prevăzuse în listă;

- spitalul a colaborat bine cu firma ROMBIOMEDICA, fiind o firmă serioasă care respecta termenele, produsele erau de bună calitate și s-au încheiat contracte multiple, finanțările fiind asigurate fie de Consiliul Județean, fie din bugetul instituției;

- în condițiile suspendării contractului încheiat după licitația din 2013, Spitalul a mai organizat alte licitații pentru proiecte cu finanțare proprie și completare din partea Consiliului județean, achiziționându-se deja dintre materialele cuprinse în contractul inițial cu SC ROMBIOMEDICA;

- Popescu Margareta a fost apreciată din punct de vedere profesional, astfel că relațiile deficitare cu Borugă Doina nu au influențat factorii de decizie din Consiliul Județean;

- martora s-a aflat în relații bune cu Duicu Ioan-Adrian, acesta a răspuns solicitărilor formulate de aceasta de a se asigura, de exemplu, prezența lui Bosoancă Lucian la ședințele Comisiei pentru finalizarea contractului și a beneficia și de informațiile juridice de care aveau nevoie;

- în relația cu autoritatea județeană, Consiliul Județean a mai organizat două licitații și s-a semnat de către spital un contract pe 2 ani;

- disensiunile dintre martoră și directorul Borugă erau cunoscute în spital de subordonații lui Popescu Margareta, de aceea a avut sentimentul că în proiectul de față, deși era membru al Comisiei de licitație, deși cunoștea bine procedurile legale, era evitată prezența ei;

- această stare de lucruri nu a avut nicio influență asupra relațiilor sale cu Duicu Ioan-Adrian care nu s-a implicat în nicio discuție cu privire la dotarea noii maternități, nu a auzit să fi dat indicații sau să fi avut vreo predilecție pentru vreun ofertant;

- martora nu are informații ca în perioada premergătoare licitației să fi existat și alte firme decât cea reprezentată de Popa care să fi făcut oferte de produse medicale și să fi vizitat spitalul, interesate fiind de proiect;

- martora a menționat că s-au întocmit liste cu aparatură după discuțiile cu medicii șefi de secție, că au existat discuții în sensul că unele nu erau necesare, alte echipamente nu trebuiau înlocuite ori cantitatea era mai mare decât necesarul;

- martora nu a fost informată și nici ea nu s-a interesat care a fost motivul unei noi postări (f. 261-264 – vol. 12 C.A.B.; f. 27-48 – vol. 17 C.A.B.).

9. În faza de urmărire penală a fost audiat martorul **Bosoancă Lucian** la 2.04.2014 (f. 42-44 – vol. 16 dup) și la 4.06.2014 (declarație redată selectiv în rechizitoriu (f. 207-209 R), declarațiile aflate în vol. 16 dup și la 3.02.2017 în instanță (f. 89-98 – vol. 18 C.A.B.).

Martorul face o remarcă importantă în declarațiile date consemnate de procuror și cu relevanță în cauză:

- „din experiența mea în acest domeniu (al licitațiilor) afirm faptul că, majoritatea licitațiilor, din cauza insuficienței calificării a funcționarilor din instituțiile publice, documentația tehnică este pusă la dispoziție de către operatorii economici care intenționează să participe la licitație. În cvasitotalitatea cazurilor, operatorul economic care aduce această documentație tehnică ajunge să fie și câștigătorul licitației”, „... punerea la dispoziție a documentației tehnice de către agenții economici interesați este o practică curentă în domeniul achizițiilor publice”.

Bosoancă Lucian a precizat că menirea acestuia a fost să verifice documentația tehnică de pe stick din punctul de vedere al legislației de achiziții și în urma analizei nu a avut observații și a restituit stickul lui Popescu Daniela-Delia, care-l primise de la SC ROMBIOMEDICA.

Popescu Daniela-Delia i-a comunicat lui Bosoancă că cele două societăți urmează să se ocupe de dotarea blocului materno-infantil urmare a dispoziției date de Duicu Ioan-Adrian.

La declarațiile date în faza de urmărire penală, menținute în instanță, Bosoancă Lucian a mai adăugat:

- în documentația tehnică elaborată de SC ROMBIOMEDICA în format electronic se afla modelul unui contract de leasing și din dispoziția lui Duicu, martorul a fost desemnat ca împreună cu Popescu Daniela Delia să acorde sprijin Spitalului în negocierea și încheierea contractului cu firma câștigătoare a licitației;

- nu a existat nicio presiune a lui Duicu sau Popescu asupra martorului cu ocazia analizei documentației tehnice; negocierile au durat vreo două zile pentru încheierea contractului;

- în urma analizei, martorul nu a sesizat pe nimeni că în documentația tehnică dată spre studiu ar fi existat greșeli sau lipsuri;

- lipsa CPV privind leasingul constituia un impediment în procedura de licitație ceea ce a justificat rectificarea intervenită pe SEAP;

- martorul a luat la cunoștință decizia comisiei de evaluare, a semnat procesele-verbale și, ca membru, dacă ar fi fost cazul, ar fi putut să-și exprime o opinie separată;

- în ceea ce o privește pe Popescu Margareta, directorul financiar-contabil, a participat la ședințele de negocieri cu ceilalți membri.

Duicu Ioan-Adrian și Borugă Doina au solicitat audierea martorilor – reprezentanți ai firmelor furnizoare de echipamente medicale – Pătrașcu Alin Mircea (SC Medicare Technic – f. 168 – vol. 15 C.A.B.) audiat la 29.01.2016; Bucura Ioana Olimpia (INTER-MEDICO GmbH – f. 43 – vol. 13 C.A.B.) audiat la 26.02.2016; Georgescu Larisa Elena (Tehnoplus – f. 272 - vol. 12 C.A.B.) audiată la 29.01.2016; Manole Romeo Ștefan (Eyecon Medical – f. 48 – vol. 13 C.A.B.) audiat la 26.02.2016; Chirca Valentin Titus (Piraeus Bank) audiat la 18.06.2014 la parchet și la 29.01.2016 în instanță (f. 56 – vol. 16 dup; f. 270-271 – vol. 12 C.A.B.); Popa Cristian Valentin (f. 49-52 – vol. 16 dup și f. 268 – vol. 12 C.A.B.; f. 268-269 – vol. 12 C.A.B.) audiat la 16.06.2014 la parchet și la 29.01.2016 în instanță; Iosif Alin (f. 53 – vol. 12 dup și f. 12 - vol. 18 C.A.B.) audiat la 17.06.2014 la parchet și la 9.12.2016 în instanță (f. 6 – vol. 18 C.A.B.); Mija Gheorghe Ion (f. 27 – vol. 17 C.A.B.) audiat la 11.11.2016; Dumitrescu Răzvan Lori (f. 60-64 – vol. 16 dup și f. 27 – vol. 17 C.A.B.) audiat la 18.06.2014 la parchet și la 11.11.2016 în instanță; Savin Bogdan Mihail (f. 65-67 – vol. 16 dup și f. 89 – vol. 18 C.A.B.) audiat la 16.06.2014 la parchet și la 3.02.2017, ultimii cinci martori reprezentanți ai SC ROMBIOMEDICA SRL și SC AGER LEASING IFN SA.

10. Martorul **Pătrașcu Alin Mircea**, în perioada 2006-2015 a avut funcția de administrator și director general al firmei SC Medicare Technics și din 2012, firma a asigurat service-ul și mentenanța echipamentelor din spital.

Din presă, martorul a aflat de intenția Spitalului de a dota noua maternitate și a contactat-o pe Borugă Doina care i-a permis să viziteze încăperile clădirii, i-a remis informații legate de suprafețele încăperilor, o schiță sumară a construcției. Discuții a purtat și cu Duicu Ioan-Adrian, întrucât el era cel care patrona spitalele. Martorul a lăsat mape de materiale, pliante, broșuri, listă cu prețuri unitare și la spital și la Consiliu și timp de două luni au pregătit și a depus la cele două

instituții oferta firmei de dotare pe etaje, pe camere, cu echipamente. Discuții cu Borugă a avut martorul și despre finanțarea proiectului dar, nu i-a dat niște răspunsuri clare pe acest aspect. A existat o corespondență pe e-mail între firmă și Borugă Doina, căreia martorul i-a transmis și un model de plăți lunare ce urma să le facă Spitalul.

Martorul a mai afirmat că nu este necesar și nici obligatoriu să se procedeze la vizitarea clădirii când cumpărătorul indică ce echipamente dorește, care sunt capacitățile și dimensiunile acestora în raport de spațiile unde urmau să fie depozitate. El a purtat discuții și cu medicii spitalului care a dorit și o verificare a circuitelor de sterilizare din spital.

Martorul nu și-a amintit să fi fost vreo publicare pe site SEAP fără să se prevadă în caietul de sarcini finanțarea cu leasing. Neavând un astfel de parteneriat, firma nu a putut să participe la licitație, deși a depus o ofertă și la Consiliu și la spital cu câteva luni de zile înainte de caietul de sarcini.

11. Bucura Ioana Olimpia, din 2013 reprezintă o firmă germană INTER-MEDICO Gm BH ce activează în domeniul construcțiilor și dotărilor de spitale.

Martora a aflat de dotarea Spitalului de la Duicu Ioan Adrian, prieten de familie, care a întrebat-o dacă nu este interesată să facă eventual o ofertă. Acesta a pus-o în legătură cu Borugă Doina, au avut discuții cu privire la ce echipamente se doreau a fi achiziționate, a făcut o ofertă generală spitalului.

Întrucât Borugă i-a spus că nu au finanțare, iar firma nu avea o schemă de finanțare, nu putea să participe la licitație.

După cum a aflat de la Borugă, spitalul, prin aceste discuții a urmărit să își evalueze cât de mare era proiectul, să aprecieze de câtă finanțare aveau nevoie.

Martora a vizitat spitalul, a primit schițele și planul clădirii, în general, firma când are discuții cu beneficiarii, stabilește oferta. Când beneficiarul nu este prea lămurit cu privire la ceea ce își dorește să solicite, atunci firma face în locul acesteia proiecția bugetară pe baza de informații pe care le primește de la beneficiar, inclusiv prin vizitarea locației.

Pentru a fi realizat o ofertă nu era suficient ca spitalul să spună că dorește să doteze instituția medicală și pe vorbe, firma să elaboreze o ofertă cum era cazul în situația dată. În consecință trebuia vizitată clădirea, luată la cunoștință schița, planurile și orice alte informații utile de la beneficiarul în cunoștință de cauză.

Martora a făcut o ofertă generală cu denumirea unor echipamente, fără date tehnice și cu un preț general și nu s-a discutat nimic despre achiziție, procedură de licitație după ce i s-a spus despre oferta cu schemă de finanțare.

Martora nu a discutat nimic cu Duicu despre acest proiect, iar firma nu a avut nicio colaborare cu spitalul până la data declarației.

12. Georgescu Larisa Elena de la „Tehnoplus Medical” nu a putut da relații despre colaborarea cu Spitalul în proiectul de dotare a Spitalului întrucât este angajata firmei din septembrie 2014.

13. Reprezentantul firmei „Eyecon Medical” martorul **Manole Romeo Ștefan** a aflat de proiectul de dotare al noii maternități, s-a prezentat la secretariatul Spitalului și a avut o discuție cu Borugă Doina care i-a cerut să o ajute și să-i aducă o ofertă de echipamente medicale. S-au purtat discuții și cu medicii spitalului și în final i s-a remis lui Borugă Doina o listă cu echipamente, fără date tehnice și mențiuni despre prețuri. Conducerea firmei a comunicat însă că nu puteau livra echipamente la prețurile de care era interesat beneficiarul, potrivit listei ce o pusese la dispoziția firmei. Borugă Doina a mai avut discuții cu cei din conducerea societății, se ajunsese la un preț inițial de 4 milioane euro. În final martorul a pus la dispoziția directorului spitalului oferta cu lista de echipamente și cu mențiunile acestuia legate de date tehnice și preț și liste cu propuneri de echipamente.

Firma nu a primit de la spital nici planșe, nici schițe; ea nu a participat la licitație pentru că nu se pliau pe buget.

14. Chircă Valentin Titus audiat la Parchet a prezentat informații legate de relația dintre SC AGER LEASING IFN SA și Spitalul județean de urgență, respectiv Consiliul Județean, cu directorul Borugă Doina și președintele Duicu Ioan-Adrian. Declarația redată în Rechizitoriu (f. 212 - 213 R) a fost menținută de martor cu ocazia audierii de către instanță la 29.01.2016.

Martorul a mai purtat discuții cu directorul Popescu Daniela-Delia, căreia i-a mai explicat ce înseamnă leasing-ul financiar.

AGER LEASING a fost solicitat de SC ROMBIOMEDICA SRL, prin Mija George să colaboreze și să facă o ofertă de finanțare într-un proiect legat de dotarea noii maternități din Drobeta Tr.-Severin. Împreună s-au deplasat în luna august 2013, însoțiți și de Gangu la Consiliul Județean, au avut loc discuții cu Popescu Daniela Delia și cu Borugă Doina, iar în septembrie – octombrie s-a publicat pe SEAP documentația de licitație fără să cuprindă codul de leasing.

Martorul i-a spus lui Gangu de la SC ROMBIOMEDICA SRL că din punct de vedere juridic este exclusă orice colaborare dacă nu se remediază această omisiune.

După republicarea documentației de achiziție, sau înaintea acesteia, AGER LEASING IFN SA și ROMBIOMEDICA au semnat acordul de asociere.

Martorul a mai precizat că în urma discuțiilor cu Spitalul Mehedinți și Consiliul Județean „nu s-a pus problema garantării de către Consiliul Județean decât cu un contract de fidejusiune și nu cu avalizarea unor cambii, întrucât constituirea garanțiilor sub formă de cambii nu este tehnic posibilă, întrucât Trezoreria nu acceptă în decontare aceste efecte de comerț”.

În declarația de la instanță s-au mai făcut câteva precizări relevante legate de promovarea leasingului în discuțiile cu președintele Consiliului județean, cu directorul financiar al Consiliului, de explicațiile legate de detaliile și avantajele utilizării leasingului financiar. Martorul a făcut și 5-7 simulări începând de la 1 milion de lei. De asemenea, le-a explicat că cel ce organizează licitația are posibilitatea să apeleze la un credit, la o formă de leasing sau la un finanțator și în raport de acestea face și mențiunile respective în caietul de sarcini, care cuprinde și un model de contract tip.

S-au dat multiple explicații celor două instituții pe fiecare subiect legat de finanțare în cele 2-3 vizite făcute înainte de publicarea documentației pe SEAP.

Martorul a mai declarat că finanțatorul sau furnizorul nu pot întocmi caietul de sarcini și cum nici Consiliul Județean și nici Spitalul nu aveau experiență în acest domeniu financiar, acesta i-a îndrumat să studieze caietele de sarcini publice ale altor municipalități care au apelat la leasing pentru achiziționare de echipamente medicale.

Au mai avut loc discuții înainte de publicarea pe SEAP legate de lipsa garanțiilor.

Lipsa CPV pentru leasing din caietul de sarcini publicat pe SEAP a fost considerată ca alegerea altei variante de finanțare prin resurse proprii sau audit. Beneficiarul alege modelul de contract, respectiv cel care organizează licitația.

Martorul a apreciat acest contract benefic pentru firmă, întrucât interesul este să-și promoveze produsele și în caietul de sarcini pe partea de finanțare s-au prevăzut condiții normale, aplicabile în orice altă situație de folosire a sistemului de plăți în leasing.

La punerea publicației pe SEAP, în lipsa codului CPV leasing, cele două asociate nu s-au înscris pentru licitație.

15. În declarațiile date la Parchet și în instanță martorul **Popa Cristian Valentin**, reprezentant din 2013 a SC ROMBIOMEDICA SRL, a susținut următoarele:

- la sfârșitul anului 2012 martorul a auzit de la directorul spitalului, Borugă Doina că vor să doteze noua maternitate și i-a cerut acestuia o ofertă;

- în 3-4 luni, (ianuarie-iunie 2013) martorul și alte persoane din firmă au făcut mai multe vizite în clădirea maternității, au discutat cu medicii, cu șefii de secții pentru a afla ce echipamente medicale doresc, care este necesarul de aparatură;

- Borugă Doina, spre finalul pregătirii ofertei, i-a prezentat lui Duicu Adrian pe Popa Cristian Valentin și George Mija la Consiliul Județean unde s-au deplasat din motive care nu i-au fost clare martorului, decât dacă se avea în vedere că el era finanțatorul proiectului;

- cei de la firmă i-au prezentat stadiul ofertei, iar Duicu le-a spus că nu a găsit încă sursa de finanțare;

- SC ROMBIOMEDICA SRL a găsit drept finanțator pe AGER LEASING IFN SA și reprezentanții celor două firme au avut discuții cu Duicu, cu Borugă, cu Popescu în cele două-trei vizite făcute la cele două instituții. Borugă Doina a ținut legătura cu aceștia telefonică, prin e-mail.

Mija George și Răzvan Dumitrescu au avut de asemenea multe discuții cu Popescu Daniela Delia.

ROMBIOMEDICA a întocmit caietul de sarcini care a fost remis lui Popescu Daniela sau Borugă Doina, înregistrat la Consiliul Județean, sub formă electronică (stick) și pe suport de hârtie de către Popa Cristian Valentin.

Din august-septembrie discuțiile cu Popescu Daniela și Borugă au fost preluate de AGER LEASING IFN, respectiv de Răzvan Dumitrescu, care a prezentat mai multe variante de finanțare.

Discuția de la hotelul Vega din Mamaia cu Duicu Ioan-Adrian în prezența lui Popescu Daniela Delia a durat sub 5 minute, Mija George i-a prezentat acestuia câteva variante de finanțare, după ce firma AGER contactase 2-3 bănci.

După ce s-a retras publicația de pe SEAP, Popa, George Mija și Răzvan Dumitrescu au avut discuții cu Borugă Doina și ulterior s-a repus documentația pe SEAP cu CPV de leasing.

Negocierea contractului după câștigarea licitației a durat 2-3 luni.

Cei de la AGER au transmis un model de contract care a fost analizat vreo lună, au necesitat explicații întrucât cei din comisa de contractare nu înțelegeau prea bine conținutul acestuia.

Martorul a aflat, dar nu a cunoscut ofertele altor firme, probabil mai scumpe decât oferta avantajoasă a SC ROMBIOMEDICA, sub prețul pieței.

Martorul Popa și-a menținut declarația de la Parchet și a precizat că au contactat Consiliul Județean, întrucât a aflat de la Borugă Doina că acesta era finanțatorul proiectului.

Au fost 3-4 firme care se mai interesau de proiect, au vizitat Spitalul; s-au purtat discuții cu bănci, firme de leasing pentru ca ROMBIOMEDICA să se implice în acest proiect cu finalizarea unui contract.

Directorul Borugă, de altfel, a adus la cunoștința reprezentanților ROMBIOMEDICA că mai sunt firme interesate de proiect.

Martorul afirmă că firma s-a înscris pentru licitație și după prima și după a doua postare pe SEAP, iar proiectul de finanțare a fost elaborat de AGER.

La momentul licitației firma nu avea echipamentele medicale pentru care se organizase acea licitație, echipamente de ultimă generație și de bună calitate.

Martorul a predat lui Popescu Daniela Delia documentația și discuțiile la Mamaia s-au purtat și în prezența acesteia.

Martorul a mai precizat că era în practică firmei să vizualizeze spațiile ce urmau a fi dotate cu echipamente.

16. Audiata la Parchet și de instanță la 11.11.2016 (f. 27-48 - vol. 17 C.A.B.) martorul **Mija Gheorghe Ion** a declarat că din 2013 lucrează la ROMBIOMEDICA și firma, prin Cristian Valentin Popa își promovează produsele în zona județului Mehedinți, a aflat că Spitalul județean se interesa de procurarea de echipamente pentru o maternitate.

Martorul, la jumătatea anului 2013 a făcut câteva deplasări la Tr.-Severin unde s-a întâlnit cu Duicu, Popescu Daniela Delia de la Consiliul Județean și cu Borugă Doina de la Spitalul județean înainte de declanșarea procedurii de achiziție.

Pentru o bună documentare, specialiștii firmei, potrivit uzanței acesteia, vizitează spațiile ce urmează a fi echipate, se instruiesc după schițele și planșele ce li se remit și totodată fac prezentarea echipamentelor sub aspectele calitative, tehnice, garanții, marcă etc.

După prima deplasare la Tr. Severin, li s-au adus la cunoștință datele tehnice ale echipamentelor medicale necesare și din caietul de sarcini au constatat că acestea se află și în portofoliul firmei produse care de altfel se regăsesc și la alți producători; există alte firme care produc la aceleași cote tehnice ca și ROMBIOMEDICA echipamentele respective.

Nu au primit nicio promisiune că vor câștiga această licitație din partea nimănui;

- firma a avut sentimentul că s-ar afla într-o competiție deși nu aveau astfel de date.

Discuțiile cu directorul Spitalului au vizat reducerea costurilor echipamentelor și în acest context s-a căutat un partener finanțator, prin asociere pentru ROMBIOMEDICA.

În vara anului 2013, martorul împreună cu Popa Cristian Valentin au avut o întâlnire de 5-10 minute cu Duicu și Popescu Daniela-Delia la Mamaia despre calitatea produselor și despre costuri.

Martorul a mai afirmat că aceste discuții, cu siguranță, s-au purtat și cu alte firme interesate.

Ofertele firmei lui Mija Gheorghe Ion în ce privește mobilierul medical era de proveniență chineză, 25% din produse erau de această natură, iar instrumentarul medical de proveniență germană, avea recomandări din partea unor spitale din Suedia, Germania și Franța.

Martorul a mai subliniat că pentru participarea la o licitație „nu este definitivă deplasarea fizică în locația ce urmează a fi dotată, dar este importantă”.

17. Declarația de la Parchet dată la 17.06.2014 și redată secvențial în rechizitoriu, a martorului **Iosif Alin** a fost menținută în instanță, la 9.12.2016 (f. 6 – vol. 18 C.A.B.).

Martorul a declarat următoarele:

SC ROMBIOMEDICA prin Mija Gheorghe a avut discuții cu președintele Duicu Adrian de la Consiliul județean, cu directorul Popescu Daniela-Delia și directorul Borugă Doina de la Spitalul județean în perioada premergătoare semnării contractului, iar după finalizarea acestei etape discuțiile au continuat cu reprezentantul AGER LEASING IFN, Iosif Alin, cel care în octombrie 2013 a semnat contractul de asociere din partea SC ROMBIOMEDICA, înainte de publicarea pe SEAP a documentelor în vederea licitației.

Martorul Iosif Alin s-a întâlnit o singură dată cu Duicu, în martie 2014, în sediul Consiliului Județean, unde în prezența a 10 persoane, s-au semnat niște documente pentru completarea unor rubrici ce vizau garanția pentru plata, de către Duicu, Borugă, AGER LEASING IFN și SC ROMBIOMEDICA.

S-a mai precizat că firma își promovează produsele în spitale înainte de a le lansa în procedura de contractare.

Contractul de furnizare de echipamente a fost încheiat în ianuarie 2014.

În ceea ce privește produsele din ofertă acestea sunt de bună calitate, la standardele cele mai înalte ca randament și tehnică, provin de la producători importanți, firme recunoscute, între care una se află pe locul 3 mondial.

SC ROMBIOMEDICA nu are exclusivitate pe vreunul din produsele oferite spitalului, mai sunt firme specializate în domeniu.

Firma nu a avut sentimentul că a fost favorizată de către beneficiarul echipamentelor medicale și mobilier, întrucât s-a înscris într-o procedură obișnuită, astfel încât până la rezultatul final n-a avut nicio certitudine că va fi declarată câștigătoarea licitației.

18. Declarațiile date de martorul **Savin Bogdan Mihail**, director general al firmei AGER LEASING IFN SA (16.06.2014 la parchet – f. 6-5 – vol. 16 dup și la 3.02.2017 în instanță – f. 89 – vol. 18 C.A.B.) fac referire la contractul încheiat de această firmă și SC ROMBIOMEDICA SRL și între acești doi operatori economici și Spitalul județean de urgență și Consiliul Județean.

Negocierile dintre cele două firme au început după apariția documentației pe SEAP, iar cele privind contractul de furnizare echipamente după ce acestea au fost declarate câștigătoarele licitației.

La aceste negocieri a participat Răzvan Dumitrescu din partea societății AGER.

Prețul contractului a fost de 4.143.259,09 euro din care 801.920,73 euro TVA.

Valoarea totală a cambiilor emise de AGER LEASING IFN, acceptate de Spital și avalizate de Consiliul Județean se ridică la valoarea prețului contractului.

Potrivit condițiilor din contract, Consiliul județean a solicitat, conform legii, avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale înainte de încheierea contractului, constituindu-se astfel garanțiile legale.

Martorul nu s-a întâlnit niciodată nici cu Duicu, nici cu Borugă Răzvan Dumitrescu este cel care a purtat discuții la Ministerul Finanțelor și cu reprezentanții Consiliului Județean și ai Spitalului.

Serviciile oferite de AGER LEASING IFN puteau fi oferite și de alte societăți de profil din țară; firma a mai încheiat astfel de contracte și cu alte societăți de profil, cu alte spitale din țară și în demersurile acestea nu a existat vreo favorizare din partea beneficiarului.

19. Martorul **Dumitrescu Răzvan Lorin** a fost audiat la Parchet la 13 și 18 iunie 2014 (f. 60-64 – vol. 16 dup) și la 11.11.2016 (f. 27-48 – vol. 17 C.A.B.) de către instanță.

Acesta a declarat constant că în cursul lunii octombrie 2013 a aflat de pe SEAP de procedura de achiziție publică pentru Spitalul județean și la sfârșitul lunii s-a încheiat un acord de asociere între firma AGER LEASING și ROMBIOMEDICA SRL, în vederea participării în această procedură de licitație.

Pe baza ofertei comerciale a furnizorului, în perioada prealabilă licitației propriu-zise, firma AGER a pregătit documentele pentru oferta de finanțare.

În prima jumătate a lunii noiembrie s-a depus oferta pe SEAP, în format electronic, și după efectuarea procedurii, prin decembrie au fost anunțați că sunt câștigătorii licitației.

Răzvan Dumitrescu a declarat că nimeni din firma sa nu a avut nici un contact cu spitalul, cu conducerea Consiliului Județean înaintea invitării la negocierea contractului ROMBIOMEDICA nu a comunicat firmei AGER ca anterior începerii negocierii să fi fost în contact cu spitalul sau alte instituții legate de dotarea acestuia.

Ulterior negocierii, prin primăvara anului 2014 Răzvan Dumitrescu, Iosif Alin și o altă persoană de la ROMBIOMEDICA s-au întâlnit în București, la un hotel unde era cazat Duicu și în 5-10 minute, aceștia i-au dat câteva informații care-l interesau legate de termenele de livrare a echipamentelor și despre măsura în care acestea urma să fie respectat. Nici Dumitrescu, nici Iosif nu au știut care era scopul acelei întâlniri până nu s-au văzut cu Duicu.

AGER a mai încheiat contracte, acorduri de asociere, firma asigurând finanțarea în parteneriat pentru participare la licitații.

Prin leasingul financiar, firma își obține câștigul ce provine din dobânzi, comisioane etc.

La negocieri Ager a fost reprezentat de Răzvan Dumitrescu asistat de avocatul firmei, reprezentantul SC ROMBIOMEDICA SRL, directorul Spitalului și comisia de negocieri cu 4-5 membri de la judiciar, achiziții și financiar.

La sfârșitul lunii ianuarie Răzvan Dumitrescu s-a întâlnit cu directorul economic Popescu și contabilul Loredana de la Consiliul Județean, care i-au pus la dispoziție documentele necesare încheierii și derulării contractului.

În urma discuțiilor s-au modificat la cererea spitalului, multe clauze contractuale pentru care li s-au oferit consultanță și multiple explicații.

Oferta a fost fermă, s-a avut în vedere prețul cel mai scăzut, astfel că nu putea fi modificat cu ocazia negocierilor.

Prețul contractului a fost de 4.143.257,09 euro inclusiv TVA.

Consiliul județean a obținut, conform legii, avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale pentru garantarea obligațiilor de plată rezultate din contract.

20. Martorul din acte **Bădănoiu Adriana** audiată la parchet la 4.06.2014 declarație în rechizitoriu (f. 213-215), a fost audiată de instanță la cererea inculpatului Duicu Ioan-Adrian la 11.11.2016 (f. 27-48 – vol. 17 C.A.B).

Bădănoiu Adriana și-a menținut declarația și a făcut alte câteva precizări și completări:

- a îndeplinit funcția de vicepreședinte al Consiliului județean și la începutul anului 2014, Duicu Adrian a delegat-o să meargă la Ministerul Dezvoltării Regionale pentru a lua legătura cu dna Coporan, să se asigure că dosarul pentru avizarea garantării împrumutului pentru achiziționarea de echipamente are documentația completă;

- martora însoțită de Bosoancă Lucian, a aflat de situația dosarului de la personalul secretariatului tehnic al Comisiei, care le-a cerut să mai depună niște documente de ordin economic;

- aceste acte le-a depus în prezența ședinței Comisiei de avizare la Secretariat;

- și personalul din Secretariatul Comisiei din Ministerul Finanțelor și dna Coporan i-au spus martorei să aștepte hotărârea Comisiei conduse de dl Jiru;

- întâmplător Bădănoiu l-a întâlnit pe dl. Jiru în secretariatul dnei Coporan, căruia i-a fost prezentată și pe care l-a întâlnit și a doua zi, când acesta a afirmat că sunt probleme de ordin legislativ;

- în toată această perioadă, Bădănoiu s-a aflat în contact telefonic cu Duicu și cu Popescu Daniela Daniela, care i-au trimis pe email o hotărâre a Comisiei dată într-o speță similară celei a județului Mehedinți;

- Comisia de avizare i-a cerut niște date tehnice de care nu avea martora cunoștință și a fost solicitată să dea câteva explicații legate de necesitatea definitivării dotării noii maternități și situația echipamentelor;

- martora mergea frecvent la aceste instituții Ministerul Finanțelor, Ministerul Dezvoltării regionale și susținea multiplele cereri formulate de Consiliul județean, cu privire la implementarea proiectelor finanțate cu fonduri europene;

- Duicu i-a comunicat că l-a contactat pe dl Jiru, dar nu i-a spus ce au discutat;

- Duicu nu i-a cerut niciodată lui Bădănoiu să-și încalce atribuțiile legale, nu i-a impus vreo decizie, au avut o relație profesională corectă și nu a avut niciun interes personal legat de obiectivul dotării noii maternități;

- martora a mai afirmat că obținerea avizului și realizarea dotării blocului materno-infantil a devenit o dispută politică, subiect de declarații politice ale fostului președinte al Consiliului județean Marius Bălu care într-o conferință de presă televizată a declarat că niciodată nu se va obține avizul cerut de noul președinte al Consiliului.

21. Din declarațiile martorei **Coporan Iuliana Camelia** date la Parchet (3.06.2014 – f. 86 – vol. 16 dup) și în instanță (03.02.2017 – f. 91 - vol. 18 C.A.B.) rezultă că din 2013 este director general adjunct al Direcției generale de programe europene din Ministerul Dezvoltării regionale și administrației publice, și prin natura serviciului este contactată zilnic de zeci de persoane cu diferite solicitări între care este posibil să fi fost și Duicu Ioan-Adrian pe care l-a cunoscut cu ocazia unui eveniment organizat de minister ori Bădănoiu, vicepreședinte al Consiliului Județean Mehedinți.

Martora a declarat că din multitudinea de persoane care au contacte cu direcția pe care o conduce nu-și amintește de vreo persoană cu numele de Bosoancă, nu cunoaște membrii din Comisia de avizare și nici pe cei care funcționează în Secretariatul Comisiei, deci nici pe dna Popescu.

În ce privește accesul la un secretar de stat, inclusiv Sevil Shhaideh nu constituie vreo problemă și nu e nevoie să se apeleze la cineva pentru a-i face intrarea.

22. Martora **Opreșcu Geanina Maria** a declarat la Parchet (29.05.2014 – f. 74 vol. 16 dup) și în instanță în 3.02.2017 (f. 89-98 – vol. 18 C.A.B.) următoarele:

- martora lucrează din 2000 în Direcția generală de trezorerie din Ministerul Finanțelor – consilier superior și face parte din Secretariatul Comisiei pentru analizarea împrumuturilor locale cu următoarele atribuții:

- verifică documentația depusă de autoritățile locale contractante;
- sprijină autoritățile locale în întocmirea dosarelor cu actele necesare;
- transmite documentele pentru verificare la Direcția de Buget;
- asigură și răspunde la cerințele de informații ale membrilor Comisiei, întocmește hotărârea de avizare/neavizare și comunicarea acesteia;

- în decembrie 2013 șefa de serviciu Corina Chiran i-a repartizat spre verificare documentația Consiliului județean pentru obținerea avizului privind garantarea unei finanțări nerambursabile ce urma a fi contactată de Spitalul județean Mehedinți;

- martora a luat legătura cu dl. Bosoancă și o doamnă de la Consiliul Județean Mehedinți și le-a comunicat ce documente mai trebuiesc depuse, fie pentru ședința de la sfârșitul anului ori pentru cea de la începutul anului 2014;

- la 17.01.2014, cu adresa nr.554 s-au înregistrat copiile și actele complementare la cererea de autorizare a garantării financiare transmise apoi pentru verificări la Direcția de buget;

- originalele oricăror documente se depun în ziua în care se întrunește Comisia (22.01.2017 în speță);

- dacă se confirmă de către solicitant că s-au trimis documentele prin poștă, cererea se pune pe ordinea de zi a Comisiei;

- cererea Consiliului județean a fost aprobată pentru suma ce era trecută în documentele transmise – 2.421.218,78 euro, ce urma a fi contractată, prețul contactului fiind de 4.143.257,09 euro;

- hotărârea semnată de președintele Comisiei, Enache Jiru, a fost înmănată dnei vicepreședinte a Consiliului județean în 22.01.2014;

- Consiliul Județean putea avaliza cambii de către Spitalul județean până la concurența sumei de 2.421.212,78 euro, dacă această avalizare se făcea în raport de avizul primit;

- o altă obligație a Consiliului Județean este ca în termen de 10 zile de la semnarea contractului de leasing prin care se garantează împrumutul pentru spital să fie trimis la Ministerul Finanțelor;

- în cazul în care Consiliul Județean ar fi garantat pentru o sumă mai mare decât cea avizată de minister se sesizează, conform Legii nr.273/2006 Direcția Finanțelor publice pentru control;

- cererea Consiliului Județean Mehedinți s-a discutat în ședință lunară, convocată de Corina Chiran, cu participarea membrilor consemnați în procesul-verbal de ședință și care votează în majoritate sau unanimitate, fără ca acest ultim vot să fie obligatoriu;

- în Comisie au existat discuții evidențiate de Cojoc Marin cu privire la garantarea de împrumuturi pentru spitalele cu probleme financiare;

- în 22.01.2014 la ședință au participat membrii Comisiei între care erau și Enache Jiru, Cojoc Marin, Mavrodin Tiberiu Valentin, martora Corina Chiran, alte persoane și vicepreședintele Consiliului Județean;

- referitor la documentația depusă înainte de a fi pusă cererea pe rol, s-a cerut Consiliului Județean să refacă unele calcule greșite, să depună situația stingerii plăților restante pentru a opera avizarea Comisiei, ceea ce s-a făcut prin reeșalonarea unei părți din datorie și plata diferenței;

- instituțiile pot contacta secretariatul pentru a afla care este situația cererii avansate, dacă mai sunt necesare documente;

- martora nu a fost contactată de Duicu, nici de vreo altă persoană pentru a accelera instrumentarea cauzei.

23. Martorul Mavrodin Tiberiu Valentin, în declarațiile date la Parchet la 29.05.2014 (f. 78 – vol. 16 dup) și în instanță în 9.12.2016 (f. 6-12 – vo. 18 C.A.B.) a avut o poziție constantă. Acesta și-a menținut prima declarație și a făcut câteva completări chestiuni de principiu și punctuale, după cum urmează:

- din 2007 martorul este directorul general al Direcției Generale Trezorerie și contabilitate publică din cadrul Ministerului Finanțelor și membru al Comisiei de Autorizare a Împrumuturilor locale;

- în data de 21.01.2014 pe rolul Comisiei s-a aflat și cererea Consiliului Județean Mehedinți de avizare a unui împrumut și garantarea acestuia pentru dotarea Spitalului județean de urgență Mehedinți;

- în opinia martorului nu erau incidente prevederile OUG nr.95/2006 și ale legii nr.273/2006 și considera că spitalele nu se încadrau în aceste dispoziții legale pentru a primi un aviz favorabil la solicitarea aflată pe rolul Comisiei;

- după ședința Comisiei, la solicitarea secretarului de stat Sevil Shhaideh de la Ministerul Dezvoltării Regionale, care are doi reprezentanți în Comisie, a avut loc o discuție argumentată legată de chestiunea ridicată de martor în ședință, în urma căreia s-a trimis prin email o NOTĂ tuturor membrilor Comisiei cu prezentarea punctului de vedere pe normele aplicabile în speță, care susținea că nu este nici un impediment în acordarea garantării acelu împrumut;

- martorul a mai discutat, în biroul secretarului de stat Enache Jiru, în prezența dlui Marin Cocoș, Dan Marinescu, consilieri personali ai dlui Jiru și alte persoane din Ministerul Finanțelor despre condițiile legale considerate îndeplinite de către ceilalți membrii ai Comisiei;

- în urma acestor argumentări, martorul a apreciat că cei cu opinia majoritară erau mai bine pregătiți în acest domeniu și astfel a votat în sensul avizării;

- în timpul discuțiilor generale a fost prezent și un reprezentant al Consiliului Județean, care la momentul dezbaterilor pe fond a cererii a fost invitată să aștepte în secretariat rezultatul deliberării;

- discuția cu Sevil Shhaideh s-a purtat în cadrul buneii colaborări dintre instituții, nu a perceput-o ca o presiune sau influență asupra votului său;

- martorul nu a fost abordat de nimeni de la Consiliul Județean Mehedinți; însă la nivelul Ministerului Finanțelor i s-a spus că apreciază greșit documentele ce susțineau solicitarea Consiliului Județean Mehedinți;

- la solicitarea vreunuia dintre membrii Comisiei sau la nivelul secretariatului se putea invita pentru lămuriri un reprezentant al entității locale respective;

- martorul a votat favorabil această solicitare deși la acel moment nu a fost convins de argumentele de la nivelul Comisiei, dar în următoarele 4 luni s-a lămurit, după documentele ce le-a consultat, că garantarea împrumutului pentru dotarea unei unități spitalicești se află enumerată printre serviciile publice, inclusiv în cazul cererii Consiliului Județean Mehedinți;

- în activitatea Comisiei au mai fost astfel de discuții legate de diferite cereri față de care nu opera obligatoriu regula unanimității, dar se tindea în general să fie un vot unanim; discuțiile se purtau până toată lumea era convinsă de valabilitatea chestiunilor respective;

- în solicitările de finanțare, de garantare a împrumuturilor, entitățile locale se ghidau după legea finanțelor publice locale și a hotărârii de funcționare a Comisiei de avizare a împrumuturilor;

- martorul, în speță, nu era lămurit dacă dotarea în sistem leasing a unui spital putea să i se aplice în considerarea, după opinia sa, că acesta nu putea fi considerat serviciu public;

- Comisia de avizare are 9-11 membri cu diferite specialități, reprezentând diverse structuri, direcții din anumite ministere care votează după convingerile personale;

- în discuțiile avute și cu Enache Jiru în prezența mai multor persoane s-a analizat situația în care spitalul poate fi considerat că are caracterul de serviciu public și dacă în consecință Consiliul Județean poate să-i garanteze un împrumut;

- în practica Comisiei, se întâmplă să fie invitați reprezentanți ai solicitanților care asistă doar la discuțiile generale nu și la dezbaterile în fond și în momentul votului.

24. În declarația de la Parchet din 4.06.2014, martora **Sevil Shhaideh** a declarat următoarele:

- din 2012 îndeplinește funcția de secretar de stat în Ministerul Dezvoltării Regionale și al Administrației Publice și coordonează Direcția de Programe Europene, Direcția de Administrație Publică, Direcția de Infrastructură etc.

- în Comisia de autorizare, garantare împrumuturi de la Ministerul Finanțelor, fac parte și reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale;

- la solicitarea lui Duicu Adrian, i-a trimis lista cu documentele necesare pentru a formula o cerere de autorizare a unui împrumut, fără ca ulterior să se intereseze la comisie de situația acestuia;

- martora nu a cerut niciunui funcționar să verifice documentația Consiliului Județean Mehedinți și nici să-l sprijine la nivelul Comisiei pentru o avizare favorabilă;

- martora discuta cel puțin o dată pe săptămână cu Mavrodin Tiberiu-Valentin probleme ale autorităților locale (f. 81-82 – vol. 16 dup).

În instanță martora și-a menținut declarația (f. 6-12 – vol. 18 C.A.B.) și a adus următoarele precizări:

- menirea acestui minister este de a reprezenta în guvern entitățile administrative locale și interesele lor, motiv pentru care frecvent era contactată de președinții de Consilii județene cu probleme ivite în activitatea acestora;

- între cei care o contactau s-a aflat și Duicu Ioan-Adrian;

- în legătură cu finanțarea spitalului județean nu i-a solicitat nimic care să depășească limitele atribuțiilor martorei ori vreo intervenție și nici n-a avut martora sentimentul că Duicu ar fi avut vreun interes personal în cauză;

- în dorința de a-și îndeplini obiectivele la nivelul județelor lor, președinții de Consilii deveneau mai insistenți în beneficiul județului;

- martora a tratat absolut echidistant orice președinte de Consiliu Județean sau primar, indiferent de apartenența lui politică și nu a interpretat insistențele, justificate de altfel, pentru atingerea obiectivelor invocate de către aceștia, prin solicitările formulate, și nu crede să fi avut la bază și dorințe ori orgolii de concurență pe linie de partid;

- Duicu nu înțelegea și nu era lămurit din punct de vedere al legalității cu referire la condițiile pretinse de actele normative în domeniu și aștepta să i se explice și de către martoră aceste aspecte;

- martora nu s-a obligat cu nimic față de Duicu, ca și ceilalți el apela la secretarul de stat în virtutea calității sale de reprezentativitate a entităților locale;

- martora putea cere o NOTĂ informativă despre situația unei cereri aflate pe rolul Comisiei de autorizare, se putea face apoi o cercetare administrativă care se comunica apoi celor doi reprezentanți ai ministerului și conducerii județului ori solicitantului cu ce trebuia completat dosarul sub aspectul documentelor relevante;

- reprezentanții Ministerului în comisie erau Marinescu Daniel și Moldoveanu;

- martora conlucrează frecvent cu Mavrodin Tiberiu Valentin prin natura funcției și în relația cu acesta nu și-a depășit niciodată atribuțiile de serviciu;

- martora se afla în contact telefonic cu președinții autorităților județene locale, unii erau mai insistenți, motiv pentru care îi contacta ea când lăsa să se întrevadă probleme urgente de rezolvat, cum de altfel se mai întâmpla și în ceea ce-l privea pe Duicu care mai era și președintele Consiliului Uniunii Naționale a Consiliilor județene;

- în ce privește solicitarea de autorizare a „unui împrumut pentru dotarea unei unități medicale i s-a părut martorei la fel în ceea ce privește solicitarea lui Duicu ca și a oricăror altor conducători de entități locale, ca fiind benefică, o instituție potrivită pentru instituțiile de sănătate” ;

- martora făcea referate ministrului de resort, îi prezenta situația activităților desfășurate și care erau în atenție spre rezolvare;

- niciodată nici premierul, nici ministrul dezvoltării nu i-au cerut, nu i-au sugerat și nici nu i-au adresat întrebări legate de investiția pentru care Duicu solicita un împrumut.

După administrarea probatoriilor inițial încuviințate la care s-au alăturat și cele rezultate pe parcursul cercetării judecătorești în baza art. 387 C.pr.pen. s-a constatat terminată cercetarea judecătorească și s-a declarat descrise dezbaterile pe fondul cauzei.

1. Procurorul a solicitat condamnarea inculpatului **DUICU IOAN-ADRIAN** pentru infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 faptă descrisă în Capitolul III al rechizitoriului, vinovăția acestuia fiind dovedită prin declarațiile inculpatei Popescu Daniela-Delia, a martorilor audiați în cauză care redau aspecte infracționale incompatibile cu dispozițiile legislației privind achizițiile publice.

S-au mai invocat generic date de trafic, convorbiri telefonice interceptate (excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară, măsură confirmată definitiv prin sentința penală nr.339/16.03.2015 a Î.C.C.J.) ca probatorii în măsură să susțină acuzarea.

În concluziile scrise, procurorul a precizat (f.215) că infracțiunea pentru care inculpatul Duicu Ioan-Adrian a fost trimis în judecată a fost analizată cu referire la inculpata Popescu Daniela-Delia și „toate considerațiile și analiza probelor sunt valabile și pentru susținerea acuzației aduse lui Duicu, faptele inculpaților (Duicu, Popescu, Borugă) fiind săvârșite cu aceeași ocazie, în aceleași împrejurări și vizează aceleași informații nedestinate publicității”, motiv pentru care nu au mai fost reluate.

În concluziile orale, procurorul a solicitat condamnarea inculpatei **BORUGĂ DOINA** în baza art. 12 lit.b din Legea nr.78/2000, apreciind că legea mai favorabilă, față de similitudinea regimului sancționator, este legea în vigoare.

În sarcina inculpatei s-a reținut săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității, în scopul obținerii de foloase necuvenite.

În dovedirea acuzației, procurorul a invocat interceptările convorbirilor telefonice desfășurate în acea perioadă (excluse din probatoriu la 28.11.2014 de judecătorul de cameră preliminară) traficul acestor convorbiri, declarațiile martorilor Popescu Margareta, Bosoancă Doru Adrian, Bosoancă Lucian, Popa Cristian Valentin, Iosif Alin, Chirca Valentin Titus și înscrisurile emane de la Consiliul de administrație al Spitalului, Nota explicativă prezentată de Borugă Doina, anunțul de participare la licitație etc., precum și declarația inculpatei Popescu Daniela-Delia.

Discuțiile dintre societățile SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA, prin reprezentanți, cu inculpata Borugă Doina și ceilalți coinculpați cu privire la întocmirea caietului de sarcini excedau cadrului legal prevăzut de OUG nr.34/2006 privind avantajele exclusive ale acestor firme în raportul concurențial cu alte firme.

Sub acest aspect, s-au invocat documentele deținute de inculpata Borugă și găsite în biroul acesteia cu ocazia perchezițiilor autorizate de instanță.

În concluziile scrise, procurorul a făcut trimitere la considerentele și probatoriile analizate în concluziile ce privesc pe inculpata Popescu Daniela-Delia care a acționat împreună și cu inculpatul Duicu Ioan-Adrian la comiterea infracțiunilor reținute în sarcina fiecăruia și care au condus la încălcarea normelor legale ce privesc achizițiile publice.

După o scurtă prezentare a situației de fapt, procurorul a cerut condamnarea inculpatei **Popescu Daniela-Delia** în baza aceiași teme prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 în condițiile procedurii simplificate prevăzute de art.396 alin.10 C.pr.pen. S-a apreciat că legea mai favorabilă este legea în vigoare care nu diferă sub aspect sancționator de legea veche, urmând, ca instanța să aprecieze în raport de criteriile de individualizare.

Prin acțiunile sale, inculpata a încălcat prevederile OUG nr.34/2006 privind achizițiile publice, a contribuit la favorizarea a doi operatori economici în această procedură de licitație, inclusiv prin elaborarea caietului de sarcini. Probatoriile administrate – declarații de martori, înscrisuri, dovedesc vinovăția acesteia, recunoscută de altfel, ceea ce conduce la aplicarea art.396 alin.10 C.pr.pen. și reducerea pedepsei cu 1/3.

Procurorul a solicitat să se aibă în vedere la individualizarea pedepsei ce se va aplica inculpatei că s-a prezentat la toate termenele de judecată (ori a motivat lipsa), deși a ales procedura simplificată în termenul legal.

Concluziile scrise ale procurorului privind-o pe Popescu Daniela-Delia sunt cuprinse între filele 13-42 și se referă la fapta reținută în sarcina acesteia și descrisă în Capitolul III al rechizitoriului.

Filele 13-40 ale concluziilor redau identic în sistem copy-paste filele 181-213 ale Capitolului 3 al rechizitoriului, iar între filele 40-42 sunt enumerate înscrisurile menționate (în sistem copy-paste) de procuror în filele 59-61 din cererea de probatorii depusă la 6.11.2015 la dosarul cauzei.

*
* *

Inculpatul **Duicu Ioan-Adrian**, prin avocat, în ceea ce privește fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 a pus concluzii de achitare în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza a II-a C.pr.pen. pentru lipsa oricărei intenții privind comiterea acestei infracțiuni, întrucât întâlnirile dintre el și cei de la ROMBIOMEDICA, inclusiv în Consiliul Județean nu atestă în nici un mod intenția lui de a-i favoriza sau de a le genera foloase.

În susținerea acestei teze s-au învederat următoarele:

- în nicio fază procesuală nu s-a clarificat care sunt informațiile nedestinate publicității potrivit legii și cum le-a transmis Duicu;

- după prezentarea situației de fapt se arată că s-a organizat o conferință de presă unde s-a spus că urmează dotarea secției blocului materno-infantil cu echipamente și mobilier, informație publică aflată și pe site-ul spitalului;

- s-a făcut trimitere la regimul stabilit prin art.7 din legea nr.182/2002 informațiilor nedestinate publicității, la tipul acestora cu caracter de secret de serviciu și secret de stat, la persoanele care au acces la ele, la regimul lor de păstrare;

- s-a invocat art.26 OUG nr.34/2006 care prevede că valoarea estimată a contractului de achiziție publică să fie determinată înainte de inițierea procedurii de atribuire a contractului și care, în opinia apărării nu este o informație nepublică deoarece pe site se afișează caietul de sarcini și din cuprinsul lui se poate realiza care este suma pusă la dispoziție;

- martorii audiați au declarat că erau multe firme interesate care au vizitat spitalul și sălile de intervenții chirurgicale; și-au format păreri asupra dimensiunilor încăperilor, au obținut planșe, schițe etc. toate acestea nefiind informații nepublice;

- printre firmele interesate a fost și SC ROMBIOMEDICA SRL, un furnizor vechi, tradițional al Spitalului;

- s-a susținut că Duicu ar fi avut o combinație cu cei de la ROMBIOMEDICA cu care s-a întâlnit și la mare, întâlnire stabilită prin Popescu Daniela-Delia, dar tot din probe a reieșit că discuția de la Mamaia, care a durat câteva minute, s-a rezumat la faptul că SC ROMBIOMEDICA prin reprezentanții săi i-a comunicat lui Duicu că vor să participe la licitație și că acesta le-ar fi spus: „participați”;

- Duicu nu a avut nicio legătură cu întocmirea caietului de sarcini, medicii au fost consultați, în vederea dotării, cu echipamente medicale și mobilier și pe de altă parte li s-au explicat specificațiile tehnice ale aparatelor;

- firmele interesate au făcut propuneri, oferte în scris și au solicitat câteva milioane de euro pentru această dotare, contribuind la întocmirea caietului de sarcini într-un domeniu foarte specializat și cu privire la care autoritatea contractantă nu avea cunoștințele necesare să indice parametrii tehnici pentru fiecare aparat;

- din probe a mai rezultat că nu existau resurse financiare la nivelul Consiliului județean astfel încât achiziția trebuia făcută în sistem de leasing, adică să cumpere pe încredere, să încheie contactul, iar furnizorii de utilități să doteze noua maternitate și să se plătească când se putea;
 - în aceste circumstanțe, din lipsă de experiență și aplicarea sistemului de leasing, toate firmele au renunțat, mai puțin SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN, care au acceptat niște condiții de finanțare delicate – să plătească o sumă mare de aproximativ 2.700.000 euro și ea primească restituirea banilor în 7 ani;
 - în acest fel, firma de leasing își lua și el dobânda, ROMBIOMEDICA vindea aparatura la un preț convenabil pentru toți și maternitatea putea fi pusă în funcțiune;
 - lipsa codului de leasing la prima postare a fost sesizată de aceste firme spitalului, care l-a anunțat și pe Duicu; el a cerut să se remedieze urgent eroarea pentru a nu afecta procedura licitației și să se reposteze oferta cu datele complete și corecte;
 - site-ul SEAP este un domeniu public și securizat, orice modificare rămâne în sistem astfel încât susținerile lui Bosoancă că pe un astfel de site - plasezi, etc. ștergi, nu sunt reale, motiv pentru care verificând prima și a doua ofertă de achiziție în 2013 rezultă că între aceste oferte nu a existat înscrierea a două firme;
 - după ultima postare a existat o singură ofertă și un singur câștigător – cele două firme asociate;
 - nu s-a stabilit care a fost folosul injust, cui i-a revenit și nici de ce Duicu vroia să îi îmbogățească pe cei de la ROMBIOMEDICA;
 - procurorul nu a afirmat niciodată și nici din probe nu a rezultat că Duicu se cunoștea cu cei de la firmele în discuție, că Duicu urma să primească un comision, că avea o înțelegere frauduloasă cu aceștia;
 - s-a mai pretins că Duicu ar fi trimis-o pe dna Bădănoiu Adriana să pledeze cauza la Ministerul Finanțelor să obțină garantarea finanțării și ar fi insistat să se asigure realizarea acestei investiții;
 - martorii au arătat pe de o parte că există la Ministerul Finanțelor practica prezentării a unor reprezentanți care să explice clar obiectul cerinței care nu era suficient de explicită, inclusiv prin actele din dosar;
 - Bădănoiu a susținut cauza Consiliului județean și cu toată opoziția unui membru (martor Mavrodin) care nu era la acel moment edificat asupra prevederilor legale, dar s-a lămurit ulterior s-a avizat favorabil garantarea cerută de Consiliu, Ministerul Finanțelor, dându-și girul ca proiectul să funcționeze.
- Concluziile orale sunt completate de cele scrise în care se mai precizează că:
- procurorul susține că Duicu Ioan-Adrian, Borugă Doina și Popescu Daniela-Delia au acționat în mod coordonat în vederea atribuirii contractului de achiziție publică agentului economic ROMBIOMEDICA SRL asociat cu AGER LEASING, încălcând prevederile OUG nr.34/2006 privind achizițiile publice;
 - Duicu a permis accesul la informații nedestinate publicității reprezentanților celor doi agenți economici și a urmărit să genereze foloase necuvenite, potrivit procurorului, firmelor respective prin înlăturarea competiției;
 - în același context, Borugă Doina a permis accesul în clădirea blocului maternal, vizitarea spațiilor, întocmirea de oferte de către furnizorii de utilități între care s-a aflat și ROMBIOMEDICA, a cărei ofertă finală s-a dovedit în consonanță totală cu cerințele beneficiarului, Spitalul județean de Urgență;
 - s-a mai afirmat că procurorul a apreciat că prin furnizarea informațiilor tehnice agentul economic a pus la dispoziția Consiliului județean și Spitalului de Urgență oferta publică de achiziție publicată pe SEAP, care să corespundă întocmai cu oferta agentului economic;
 - apărarea mai redă și elementele considerate doveditoare de către procuror care constau în:
 - **remiterea stickului** în format electronic și suport de hârtie conținând documentația de atribuire pentru postarea pe SEAP lui Popescu Daniela delia desemnată de Duicu să relaționeze cu acest agent economic;

- **întâlnirea de la Mamaia dintre** Duicu și reprezentanții ROMBIOMEDICA unde au definitivat cadrul financiar în care urma să se încheie contractul, iar Duicu a luat decizia de atribuire a acestui contract de achiziție;

- hotărârea din 21.08.2013 a Consiliului de administrație al spitalului, prin care s-a votat Nota explicativă cu privire la valoarea estimată de 2.700.000 euro fără TVA, cu o valoare de rambursat de 3.800.000 euro fără TVA;

- insistențele lui Duicu de a se posta oferta de achiziție pe SEAP și urgentarea finalizării procedurii de achiziție;

- s-a mai subliniat că procurorul a concluzionat că oferta publică postată pe site-ul SEAP era identică cu propunerile lui SC ROMBIOMEDICA în asociere cu AGER LEASING, astfel încât procedura de achiziție publică a avut un caracter formal, cu înlăturarea competitorilor;

- Spitalul de urgență a acceptat, ca și Consiliul Județean, prin Duicu Ioan-Adrian, toate condițiile financiare impuse de cele două societăți, asigurându-le realizarea intereselor lor – încasarea imediată a valorii produselor și a 1.600.00 euro de către finanțator, ce urma a fi achitate din bugetul Consiliului județean;

- tot în favoarea și la cererea finanțatorului Spitalul județean au emis cambie pentru fiecare rată lunară, urmând a fi avalizată de Consiliul Județean;

- s-a mai susținut, spune apărarea, de către procuror că Duicu a apelat la persoane din Ministerul Finanțelor să urgenteze și să aprobe avizul pentru garantarea împrumutului, deși nu avea nicio îndreptățire să se preocupe, să trimită pe Bădănoiu și Bosoancă să dea lămuririle necesare Comisiei de avizare.

În combaterea acestor date ce emană din Rechizitoriu, inculpatul, prin avocat, a invocat declarațiile martorilor audiați de instanță care nu contrazic cu nimic declarația de nevinovăție a inculpatului: **Popescu Margareta** (discuții cu Duicu privind instituția care trebuia să organizeze licitația), **Bosoancă Adrian** (afirmația acestuia că s-au înscris doi ofertanți după prima postare pe SEAP – înlăturată de Duicu, ca fiind nereală), **Tîrîș Maria** (a confirmat existența unei singure oferte justificată și de valoarea de contract foarte mare și de dificultăți în conceperea ofertei ca și conținut), **Duță Ion** (lipsă mare de echipamente, multe vechi, depășite, asigurarea vizitei mai multor reprezentanți de firme în spațiile clădirii noii maternități).

Martorii Pătrașcu Dumitru, Trâpcea Emilia Luminița, Bololoi Elena, Manolea Romeo, Bucura Ioana-Olimpia, Tîrîș Maria, Bădănoiu Adriana, Popa Cristian, Pătrașcu Alin Mircea, Georgescu Larisa, Chircă Valentin Titus, Mija George, Răzvan Dumitrescu, Bosoancă Lucian, Mavrodin Tiberiu Valentin și Sevil Shhaideh, prin declarațiile lor concordante au demontat, în opinia apărării, acuzațiile nefondate ale procurorului.

- Duicu nu a fost văzut decât la inaugurarea blocului materno-infantil;

- mai mulți reprezentanți de firme au vizitat clădirea, spațiile acesteia, primind planșe și schițe, au făcut oferte cu valori estimative;

- medicii au contribuit la stabilirea necesarului de echipamente și mobilier;

- nu s-a avut reprezentarea între martori că Duicu ar fi avut vreo preferință pentru vreo firmă ofertantă;

- reprezentanții de firme au oferit prețuri apreciate exagerat de mari de autoritatea contractantă;

- SC ROMBIOMEDICA a încheiat contracte cu Spitalul pentru furnizarea de produse din 2011 și a căutat o firmă de finanțare;

- unele firme nu au găsit finanțări și nu au putut răspunde cerințelor caietului de sarcini;

- lipsa de experiență la nivelul Spitalului și Consiliului județean nu putea conduce la conceperea caietului de sarcini de persoane neavizate, astfel că aveau nevoie de o reală consultanță pe care unii le-au acordat-o (Chircă Valentin-Titus);

- nu s-a promis firmei ROMBIOMEDICA câștigarea licitației, nu a beneficiat de tratament preferențial din partea nimănui, nici a lui Duicu și s-a făcut o ofertă de preț care să le asigure comisionul oricărui furnizor;

- reprezentantul de la AGER LEASING IFN nu se afla în nici un fel de relații cu Duicu sau cu Borugă, li s-a cerut să respecte termenele de livrare;

- reprezentanții autorităților locale care solicitau avize erau prezenți, iar persoane din serviciul tehnic al Comisiei de avizare verificau dacă dosarele erau complete, ori li se cereau documente suplimentare și explicații pentru chestiuni prea tehnice;

- despre aceste demersuri, discuții, Duicu a fost informat, dar în același timp s-a semnalat și existența unor adevărate lupte politice în momentul când deputatul Bălu (PDL) a afirmat că niciodată nu va obține avizul de finanțare, lăsând percepția că disputa politică ar prima față de interesul public;

- au existat rețineri în Comisia de avizare în condițiile în care unul dintre membrii nu erau suficient lămurit pe aspect legislativ, iar discuția cu Sevil Shhaideh a fost pur tehnică, cu privire la probleme procedurale.

Din punct de vedere juridic, în opinia apărării, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 nici sub aspect material, nici subiectiv.

Potrivit legii persoana trebuie să știe că informațiile nu sunt destinate publicității, iar prin natura acestora să cauzeze un prejudiciu care conduce la îmbogățirea altuia.

„Subiectul activ al acestei infracțiuni este titularul informației care acționează cu intenție directă, calificată prin scop, respectiv obținerea de foloase necuvenite”.

Se invocă de apărare decizia CCR nr.50/2.02.2017 cu referire la informațiile nepublice care sunt cele clasificate (secrete de stat și de serviciu) reglementate de legea nr.182/2002 și la informațiile confidențiale care „se identifică în funcție de domeniul specific prevăzut de legile speciale, regulamente, convenții ori angajamente ale subiectelor active”.

Din această perspectivă și a prevederilor art.102-105 din Legea nr.215/1001, inculpatul Duicu nu poate fi, afirmă apărarea, subiect activ al acestei infracțiuni.

Pe de altă parte se apreciază că „informațiile nedestinate publicității nu au caracter public, ele sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri impuse de interese sociale superioare”.

În speță, cerința pretinsă de legiuitor pentru incriminarea faptei este ca permiterea accesului unor persoane neautorizate la informațiile nedestinate publicității ori folosirea, în orice mod, direct sau indirect, a acestor informații obținute în virtutea funcției, atribuțiilor să se realizeze pentru a obține pentru sine sau pentru altul bani, bunuri, foloase necuvenite.

Apărarea face o analiză teoretică, doctrinară a laturii subiective și apreciază că rezoluția infrațională și scopul infracțiunii se regăsesc în conștiința persoanei.

Câtă vreme acestea nu se exteriorizează, nici nu pot fi probate. Se susține că scopul trebuie să fie prefigurată, urmărit, să se acționeze de manieră să se înțeleagă că actele materiale se săvârșesc pentru a atinge acel scop.

În opinia apărării, procurorul nu a făcut dovada că cei doi agenți economici au obținut un folos necuvenit, prin folosirea informațiilor obținute.

În această categorie nu intră înlăturarea competitorilor economici, nici asigurarea unei marje de profit maximal.

Lipsa de finanțare s-a făcut cunoscută de Borugă și nu de Duicu, după demersuri care nu s-au finalizat pozitiv.

Postarea și repostarea pe SEAP a ofertei de licitație nu are nicio conexiune cu Duicu și nici nu s-a dovedit că măsurile luate au urmărit favorizarea acelor două firme asociate.

Demersurile realizate la nivelul Ministerului Finanțelor au fost tendențios prezentate deși percepția nu a fost niciodată că Duicu ar fi avut vreun interes personal legat de funcționarea blocului materno-infantil.

Cum procurorul prin actul de acuzare nu a făcut dovada că Duicu a permis în sensul legii accesul la informații nepublice, nu era un deținător al unor astfel de informații, deci nu e dovedit ca un subiect activ calificat și nici nu s-a probat existența vreunui folos; inculpatul prin avocat a solicitat aplicarea art.396 alin.1 și 5 C.pr.pen. rap la art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen. pentru fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

*

* *

Inculpata **Borugă Doina**, prin avocat, a solicitat achitarea în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen. întrucât nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii reținute în

sarcina inculpatei – art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, cu privire la caracterul informațiilor considerate a fi nepublice și la care nu aveau acces persoane neautorizate.

În acest sens sunt invocate prevederile art.67 din OUG nr.34/2006 conform căroră „persoana fizică sau juridică care a participat la întocmirea documentației de atribuire are dreptul în calitate de operator economic, de a fi ofertant, asociat sau subcontractant, dar numai în cazul în care implicarea sa în elaborarea documentelor de atribuire nu e de natură să distorsioneze concurența” .

Din această perspectivă, apărarea susține că Borugă Doina în perioada preparatorie organizării licitației s-a adresat mai multor firme și niciuna nu a beneficiat de un tratament preferențial.

În sensul legii, inculpata prin avocat, consideră că informațiile nu sunt catalogate ca fiind nedestinate publicității și ca atare nu poate fi incriminat accesul la acestea.

Nu este întrunită nici cerința existenței folosului pentru sine sau altul, câtă vreme nu există nicio probă din care să rezulte că în demersurile sale ar fi intenționat să favorizeze asocierea de societăți pentru adjudicarea licitației de către SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA.

Decizia de anulare a postării inițiale pe SEAP, dispusă la cererea lui Duicu, nu a avut ca scop a descalifica sau a nu recunoaște un drept unui eventual alt licitator, ci pentru a respecta Ordinul nr.509/2011, art.1 anexa 1 al președintelui ANRMAP, care prevede obligativitatea indicării codului CPV.

Achitarea se solicită pentru faptul că fapta nu este prevăzută de legea penală.

În concluziile scrise s-a procedat la analiza laturii obiective și subiective a infracțiunii, apreciindu-se că:

- intenția reprezentanților Consiliului județean și a spitalului de a organiza o procedură de achiziție publică nu poate constitui un act de natură să se socotească un element constitutiv al infracțiunii, care ar mai cuprinde și permiterea accesului la date tehnice și financiare unor persoane neautorizate;

- Borugă a apelat la firmele cu care avea deja încheiate contracte pentru a stabili un necesar de echipamente medicale și mobilier, le-a oferit informații și date tehnice, schițe – releveu, planșe pentru a elabora o evaluare, urmată de ofertă;

- Borugă Doina nu a desfășurat activități în legătură cu datele financiare, a purtat discuții cu mai multe firme, între care și SC ROMBIOMEDICA pe care le-a prezentat lui Duicu Ioan-Adrian;

- inculpata, în mai-iunie 2013 le-a adus la cunoștință agenților economici că nu a obținut spitalul finanțare bugetară și că cei interesați de proiect urmau să găsească o soluție de finanțare;

- în aceste condiții, firmele au renunțat la o posibilă participare la acest proiect și doar SC ROMBIOMEDICA s-a asociat cu un finanțator;

- aceste două firme au întocmit un necesar de echipamente și ele au dat informații pe un stick reprezentanților Consiliului județean și nu invers;

- Duicu este cel care i-a cerut lui Borugă să anuleze postarea pe SEAP pentru lipsa codului CPV; au existat discuții cu Popescu Daniela delia, cu cei doi agenți economici și deși inculpata aprecia că sunt normele legale respectate, a procedat la a doua postare pe SEAP conform art.209 din OUG nr.34/2006;

- toate informațiile date de Borugă nu au caracter de informații nedestinate publicității:

- necesarul de echipamente s-a stabilit cu medicii șefi de secție pe baza informațiilor furnizate de firmele de profil consultate;

- celor de la SC ROMBIOMEDICA li s-a prezentat forma finală a utilităților, cu ocazia publicării pe SEAP;

- în acest sens s-a invocat practică judiciară – Decizia nr.687/2009 a C.A. Bacău, decizia nr.189/2010 și nr.1534/2011 a C.A.București, Hotărârile CEJ în cazul FABRICOM- cauzele 21/03 și 34/03 și în cazul MICHAINKI – cauza 213/2007;

- nu există nicio dovadă că Borugă Doina ar fi acționat în vreo împrejurare cu scopul de a obține pentru sine sau pentru altul bani, bunuri sau foloase necuvenite;

- demersurile sale au vizat o comunicare transparentă cu toate acele firme care puteau să ofere o estimare de echipamente, o evaluare, întrucât costurile angajării unei firme de specialitate ar fi adus costuri suplimentare pentru spital și a acționat în spiritul art.67 OUG nr.34/2006.

În consecință inculpata, prin avocat, a solicitat aplicarea art.16 alin.1 lit.b teza I C.pr.pen.

Concluziilor apărării li se alătură și cele redactate de inculpata Borugă Doina în care face niște precizări legate inclusiv de următoarele împrejurări:

- în mod greșit Parchetul consideră, fără temei legal că „intențiile de investiții pentru anul viitor sau în curs, în cadrul unei unități publice sunt secrete”;

- blocul materno-infantil (BMI) s-a realizat în baza unui proiect de construcție din 2001, cu estimare de dotare în 2009 și considerat o investiție financiară importantă cu privire la care Consiliul Județean prin hotărârile sale a decis darea în folosință, cu dotările necesare – informații publice intens mediatizate;

- datele tehnice și financiare necesare întocmirii documentației de atribuire nu sunt încadrate de Parchet în nicio categorie de informații nepublice și nu se indică nici un temei legal care să prevadă clar și concret că aceste informații sunt nepublice;

- Legea nr.544/2001 în art.2 lit.b definește „informația publică, iar în art.12 alin.1 lit.c prevede că sunt exceptate de la accesul liber al cetățenilor” informații privind activitățile comerciale sau financiare dacă publicitatea acestora aduce atingere ... precum și principiului concurenței loiale”;

- se mai invocă și prevederile art.2 Legea nr.11/1991 unde se definește concurența neloială ca „practici de concurență neloială – practici care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei concurențe și care produc sau pot produce pagube oricăror participanți pe piață”;

- din această perspectivă inculpata Borugă Doina apreciază că planșele, schițele releveu ale BMI, sunt documente publice;

- necesarul preconizat de echipamente și mobilier este fie întocmit de spital pentru a-l pune la dispoziția SC ROPMBIOMEDICA, fie este întocmit de cadrele medicale ale firmei;

- se vorbește de încălcarea OUG 34/2006 fără însă a se preciza clar temeiul; Parchetul confundă procedura de negociere cu procedura de atribuire care a fost deschisă în septembrie 2013;

- Borugă Doina a făcut o cercetare de piață și a contactat în deplină transparență firme care au avut acces egal la informațiile despre BMI și conform art.26 din Legea nr.34/2006 înaintea demarării procedurii de achiziție s-a determinat valoarea estimată pornindu-se de la ofertele făcute, prețuri, analize, cunoscute de foarte multe persoane și care nu puteau avea caracter comercial;

- spitalul putea, conform art.3 alin.3 HG 925/2006 să contracteze servicii de consultanță pentru elaborarea documentației de atribuire, dar aceasta era o cheltuială din buget;

- în aplicarea art.67 OUG nr.34/2006, Borugă Doina fără a distorsiona concurența a folosit operatori economici, personal din spital pentru întocmirea necesarului de echipamente, le-a solicitat același tip de oferte, li s-a permis accesul în spațiul clădirii BMI, au avut loc discuții de lucru, care în opinia inculpatei nu sunt informații nedestinate publicității;

- declarațiile martorilor deja menționați precum și înscrisurile de la f.1-165 și anexele 1a-23a, 24b-30b, 31c-32c susțin activitatea desfășurată, cu bună-credință, de inculpată, în condițiile legii și în interesul instituției;

- OUG nr.34/2006 nu reglementează modul de determinare a valorii estimate, sau cum se întocmește Caietul de sarcini;

- se invocă normele europene DIRECTIVA 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului European din 26.02.2014 – CAP. III art.40 și 41 care se referă la consultări preliminare de piață;

- în opinia inculpatei Parchetul face confuzie între etapa premergătoare unei licitații când se cer oferte din „piață”, se fac estimări de prețuri, se întocmește caietul de sarcini și procedura efectivă de atribuire, în cazul BMI fiind folosită „licitația deschisă conform art.20 alin.1 OUG nr.34/2006”;

- parchetul interpretează eronat și art.49 OUG nr.34/2006 cu referire la comunicările dintre autoritatea contractantă și participații la licitație, conferă informațiilor caracter nepublic în loc de confidențialitate cunoscute de participanți la momentul depunerii ofertelor;

- nicio societate nu a contestat această licitație postată pe SEAP, în jurnalul European al Achizițiilor publice și primirea tot on-line a ofertelor;

- și unicului ofertant i s-au cerut lămuriri, propuneri de clauze contractuale, modelul de contract făcând parte din oferta financiară;

- spitalul nu avea resurse bugetare proprii și nici de la Ministerul Sănătății, astfel că Duicu Ioan-Adrian i-a spus că necesarul de utilități ar trebui să se încadreze între 2,5 – 3 milioane euro fără TVA ceea ce el a și făcut public la 1.08.2013 cu ocazia inaugurării BMI;

- de la mare a sunat-o, surescitat, Duicu Adrian că nu există fonduri de garantare de la Ministerul finanțelor pentru consiliile județene, ci doar pentru spitale și să convoace Consiliul de administrație;

- în acest mod Consiliul de Administrație a întocmit procesul-verbal din 30.07.2013 și HCA nr.14/21.08.2013 și s-a decis valoarea estimată, modul de achiziție prin leasing financiar pe 7 ani;

- după prima postare pe SEAP (proba din anexe 40-42, fila 187-189) se înscrișese un singur ofertant SC SYRAMED și nu doi, cum susține Parchetul, care nu a contestat anularea procedurii;

- procedura s-a reluat în aceleași condiții de leasing și termen de rate de 84 luni, cu verificarea ANRMAR înainte de publicarea pe SEAP al celui de-al doilea anunț, conform art.49 alin.2, alin.2² și art.50¹ OUG nr.34/2006;

- Borugă Doina i-a dictat lui Bosoancă Adrian Doru modificările și conținutul celei de-a doua postări pe SEAP;

- comisia de licitație a fost una extinsă și dacă avea vreun interes stabila una restrânsă și cu personal slab pregătit;

- inculpata a urmărit toate fazele și etapele acestui proiect și apoi s-a interesat de eficiența, calitatea aparaturii la spitale care deja foloseau astfel de echipamente;

- inculpata s-a asigurat că s-a menționat drept clauză contractuală posibilitatea refuzului unui produs care nu respecta cerințele stabilite;

- Parchetul, în mod eronat, susține că s-au acceptat toate condițiile finanțatorului, când de fapt au fost negocieri dure;

- potrivit art.198 alin.1 lit.b și art.173 OUG 34/2006, contractul se încheie la prețul din oferta financiară conform art.204 alin.1; astfel, prețul oferit de cei doi agenți economici asociați nu putea fi supus negocierii, ci doar alte clauze contractuale;

- parchetul susține că „marja de profit” este folosul necuvenit – 801.921 euro care de fapt e cota de TVA care revenea la bugetul statului și a fost verificat conform art.6 HG nr.9/2007 anexa 2 de Comisia de avizare a împrumuturilor, așa cum au fost verificate legalitatea dobânzilor, a comisioanelor aferente împrumutului;

- Parchetul nu a dovedit ce înseamnă „înlăturarea competitorilor economici” și nici nu a identificat/calculat marja de profit maximal pentru a menționa în clar care ar fi fost aceasta;

- un folos necuvenit presupune un prejudiciu bugetului public, ori Parchetul nu a avansat această teorie, nu s-a solicitat anularea contractului încheiat conform art.2 Legea nr.500/2002 și nu a solicitat spitalului să se constituie parte civilă.

Inculpata afirmă că în unele declarații testimoniale există contradicții vizibile care denaturează adevărul.

Martorul Popescu Margareta aduce critici legate de proiectul de achiziție pe care nu le-a enunțat față de Borugă Doina ca manager al Spitalului pe parcursul derulării acestuia.

Prima evaluare a necesarului de utilități a făcut-o „Medicare” și în baza acesteia s-a întocmit referatul de solicitare de fonduri de la Ministerul Sănătății, spitalul având la acel moment, doar sarcina să întocmească lista cu echipamente, în lipsa fondurilor bugetare. Aceste documente au fost semnate de Popescu Margareta fără obiecțiuni.

În declarația sa **Popescu Margareta** vorbește de sesizările unor medici, fără să identifice cu privire la achiziționarea unor aparate care nu erau necesare – lămpi scialitice, care nici măcar nu au făcut obiectul licitației. Într-o altă declarație afirmă că nu știa care echipamente erau necesare sau nu și faptul că era o practică a spitalului să cunoască ofertele firmelor de specialitate pe care le promovau.

Martora a fost numită de Borugă în comisia de evaluare, dar interesul acesteia a fost destul de scăzut deși a afirmat că nu a fost solicitată la ședințele acesteia, însă procesele-verbale sunt semnate fără obiecțiuni;

- modelul de contract făcea parte din oferta financiară depusă on-line de ofertant, ceea ce denotă că martora nu cunoștea procedura și nici nu a solicitat lămuriri, nici nu a întocmit vre

NOTĂ scrisă individuală cu un punct de vedere divergent (art.75 alin.5 HG 925/2006) și nici nu a adus eventuale corecții după studiul acestuia;

- vizita făcută la Duicu Ioan-Adrian, la Consiliul Județean a fost pentru a-i cere ca Bosoancă Lucian să facă parte din comisia de evaluare dată fiind expertiza acestuia, dar martora afirmă într-o declarație că Duicu a acuzat-o de lipsă de loialitate în legătură cu realizarea acestui contract, pentru ca în altă declarație (f. 1 – cea din noiembrie 2016) că pe durata licitației nu a avut nicio discuție cu Duicu;

- cambiile au fost semnate după ce Popescu Margareta a avut discuții la Trezorerie și i s-a spus că nu este un instrument de plată folosit în instituțiile publice, astfel nu era niciun risc pentru Spital dacă dădea curs cerinței firmei ofertante.

Martorul **Bosoancă Adrian Doru** a recunoscut că împreună cu Ștefănescu Camelia a introdus în SEAP prima licitație, pentru ca apoi să nu-și mai amintească dacă era prevăzut termenul de leasing și să afirme, contrar adevărului, că după prima postarea se înscriseră două firme, când de fapt era doar Syremed, care nu a contestat anularea licitației.

Pe de o parte a afirmat că i-a adus la cunoștință lui Borugă că s-au înscris doi ofertanți și aceasta i-a zis că trebuie anulată licitația, pe de altă parte că era în concediu și să se găsească motivele de anulare.

A declarat că nu s-a făcut nicio motivare la anularea licitației, pentru ca apoi Bosoancă Adrian să afirme că șeful de birou făcuse actul justificativ pentru anulare, iar în noiembrie 2016 că el este cel care a întocmit Nota de anulare – proces-verbal de constatare a lipsei codului CPV.

Declarații contradictorii sunt și în legătură cu deplasarea cu mașina unui reprezentant al SC ROMBIOMEDICA când afirmă că în timp ce el posta publicația pe SEAP persoana respectivă discuta cu Borugă și Popescu, deși anterior declarase că îi dicta ce să scrie pe SEAP.;

Bosoancă Lucian desemnat să facă parte din comisia de evaluare și să se ocupe de acest contract, deși a constatat că lipsea codul CPV nu a semnalat acest lucru la prima postare și a semnat procesele-verbale aferente în condițiile în care afirmă că nu a participat decât la evaluarea în final a ofertei.

Martorul a invocat niște clauze dezavantajoase pentru spital despre care nu a sesizat nimic deși au fost negocieri foarte serioase și îndelungate.

Popa Cristian Valentin prin declarațiile sale nu susține acuzația Parchetului privind favorizarea SC ROMBIOMEDICA, face însă niște afirmații imprecise legate de contactele și discuțiile avute cu Borugă, în legătură cu stickul și documentația pe suport de hârtie, cu evaluările la care se ajunsese, cu discuțiile cu Duicu, cu finanțarea investiției.

Popa Cristian Valentin a afirmat că a mai văzut 3-4 firme prin spital, i s-a spus că mai sunt societăți interesate de proiect, astfel că nu s-a pus problema înlăturării competitorilor economici.

Vizitarea clădirii a fost edificatoare, pentru că față de unele echipamente în funcție de dimensiuni, erau necesare niște transformări interioare ale construcțiilor.

În același context unele din echipamente au fost aduse pentru verificări de funcționare, mostre care apoi au fost returnate firmelor.

Martorul **Chircă Valentin** a arătat că din lipsă de experiență, Borugă s-a interesat de leasingul financiar pentru care nu era nevoie de o garanție imobiliară.

Inculpata i-a cerut lui Popescu Daniela să contacteze mai multe bănci în speranța că se putea găsi vreun ofertant cu plata de 75% în primul an și restul de 25% în următorii 6 ani.

Popescu Daniela-Delia, prin avocat, a solicitat să se ia act că inculpata a recunoscut fapta reținută în sarcina sa, o regretă. A acționat în dorința punerii în funcțiune a noii maternități pentru condiții mai bune în acest segment medical.

De asemenea s-a cerut a se lua în considerare actele în circumstanțiere.

În concluziile scrise, inculpata a cerut aplicarea prevederilor art.396 alin.10 C.pr.pen., cu o pedeapsă orientată către minimul special, cu aplicarea art.83 C.pen.

Inculpata a avut o conduită corectă pe tot parcursul procesului, sinceră, a cooperat cu organele de anchetă.

Inculpata este la primul contact cu legea penală, este un incident izolat datorită unei conjuncturi nefericite.

Actele în circumstanțiere atestă că nu este un pericol public, nu creează niciun sentiment de insecuritate socială, este singura întreținătoare de familie, având în grijă pe fiul și mama sa.

În subsidiar, să se aplice dispozițiile art.91 C.pen., inculpata fiind de acord să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, cu respectarea obligațiilor stabilite de instanță.

În ultimul cuvânt, pe acest aspect, **inculpatul Duicu** a afirmat că nu este vinovat, că în județ s-au făcut lucruri bune pornind de la sistemul de sănătate, cu sprijinul și al lui Borugă Doina, s-au redeschis spitale, s-a finalizat construcția maternității și a cerut să fie achitat.

Inculpata **Borugă Doina** a arătat în ultimul cuvânt că a întocmit un memoriu cu privire la acuzațiile nefondate care i s-au adus.

A condus spitalul din 2012 până în 2014, a realizat multiple obiective, a repus în funcțiune două din spitalele orășenești incluse în 2010, de la Vânu Mare și Strehaia, s-a informatizat contabilitatea, din 2013 s-au emis rețete electronice, s-a primit certificarea pentru calitatea managementului, s-au renovat tot în 2013 trei secții ale spitalului, s-au obținut 56 de calculatoare din sponsorizări.

Vechea clădire a maternității din 1930 nu mai îndeplinea condițiile de funcționare, astfel încât era o urgență punerea în funcțiune a blocului materno-infantil.

Nu a cunoscut devizul din 2009 și nici nu a avut personal calificat pentru determinarea necesarului de echipamente, iar în același timp, dat fiind resursele bugetare precare, nu a contactat un serviciu de consultanță pentru studiu de fezabilitate sau pentru întocmirea fișei de date a achiziției, spitalul fiind într-o pierdere financiară de 1.000.000 lei/lună.

În acest context a realizat o cercetare de piață și a apelat la o consultanță gratuită a unor firme specializate din domeniu pentru propuneri de dotări și estimări de costuri.

La acel moment pentru această fază OUG nr.34/2006 avea lipsuri de reglementare cu privire la estimarea valorii unei achiziții și întocmirea caietului de sarcini premergător unei achiziții publice.

Firmele, prin reprezentanții lor, au depus declarații în instanță, inclusiv despre estimările făcute în jurul sumei de 2,5-5 milioane euro.

Ajutorul acestor operatori pentru înțelegerea finanțării prin leasing, a creditorului furnizor, la întocmirea necesarului de utilități, s-a înscris în prevederile art.67 OUG nr.34/2006.

Parchetul nu demonstrează prin ce mijloace s-au îndepărtat competitorii economici și cum s-a ajuns ca marja de profit să fie maximală, cât din valoarea contractului este considerată „folos necuvenit” și cum s-a ajuns ca informațiile să fie calificate nepublice.

Anularea primei postări de licitație pe SEAP s-a datorat unei erori tehnice necesar a fi corectată, măsură care nu a fost contestată de nimeni.

Parchetul nu a apreciat că s-a creat un prejudiciu bugetului de stat și nu a făcut aplicarea prevederilor legii nr.500/2002, nu au considerat că reprezentanții celor două firme asociate ar fi comis vreo ilegalitate.

Acuzațiile nu au vizat pe cei doi, comisia de evaluare, judecarea a achiziției ci pe directorul spitalului, care nu a fost membru al acestor comisii, de asemenea președintele Consiliului județean și directorul economic al Consiliului. În aceste condiții contractul încheiat este legal și nu conține foloase necuvenite.

Inculpata Borugă Doina a cerut achitarea sa pentru că nu există fapta ce i-a fost reținută în sarcină – art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

Inculpata **Popescu Daniela Delia**, în ultimul cuvânt a declarat că își recunoaște fapta, o regretă, încearcă un sentiment de rușine în fața instanței, la aprecierea căreia lasă soluționarea cauzei în ceea ce o privește.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a trimis în judecată, prin rechizitoriul nr.32/P/2013, pe inculpații Duicu Ioan-Adrian, în stare de arest preventiv și pe Borugă Doina, Popescu Daniela-Delia cercetate în stare de libertate, fiecare fiind acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din

Legea nr.78/2000 – permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

S-a susținut că fiecare din cei trei inculpați a încălcat prevederile OUG nr.34/2006 și a permis societăților comerciale asociate SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN SA să aibă, prin reprezentanții lor, acces la informațiile vizând demararea unei proceduri de achiziție publică pentru echipamente medicale și de mobilier pentru blocul materno-infantil din cadrul Spitalului Județean de urgență Drobeta Tr.-Severin, aflat în custodia Consiliului Județean Mehedinți; aceștia, prin autoritatea funcțiilor lor au pus la dispoziția celor doi agenți economici datele tehnice și financiare necesare întocmirii documentației de atribuire a achiziției publice și li s-a asigurat o marjă de profit maximală ca folos necuvenit, prin înlăturarea competitorilor economici.

Atât procurorul cât și inculpații, dintre care Borugă Doina, cu preponderență, fac trimitere la articole semnificative din OUG nr.34/2006 cu incidență în cauză, după cum urmează:

- art.2 ce vizează scopul și principiile ce stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică;
- art.3 lit.j, k, q, s², t, ț – cu referire la definirea unor termeni: documentație de atribuire, fișa de date, oferta, persoane cu funcții de decizie, propunere financiar și tehnică;
- art.5 alin.1 – definiție contract de furnizare;
- art.8 lit.b - definiția autorității contractante;
- art.18 alin.1 lit.a – procedurile de atribuire;
- art.18 alin.1 lit.b – dialogul competitiv;
- art.20 – atribuire contract de achiziție prin licitație deschisă;
- art.24 – protejarea informațiilor de către autoritatea contractantă;
- art.25 – stabilirea estimării valorii contractului de achiziție publică;
- art.26 – momentul determinării valorii estimate a contractului;
- art.28 alin.5 – contractarea de servicii financiare;
- art.33 – evaluarea documentației de atribuire de ANRMAT;
- art.35 – caietul de sarcini și specificațiile tehnice;
- art.40 – acces la obținerea documentației de atribuire de către ofertanți;
- art.44 – legalitatea asocierii operatorilor economici;
- art.49 și 50 – operatorul SEAP și obligațiile publicării, inclusiv a eratelor;
- art.54 lit.d – inițierea licitației deschise, organizarea concursului de soluții;
- art.65 și 64 – garantarea integrității și confidențialității datelor recepționate;
- art.66 – măsuri pentru evitarea concurenței neloiale;
- art.67 – participarea ca ofertant a persoanei juridice care a luat parte la întocmirea documentației;
- art.69 – persoanele care nu au dreptul să fie implicate în procesul de verificare/evaluare a candidaturilor/ofertelor;
- art. 69² – anunțul cu privire la funcțiile de decizie în cadrul autorității contractante;
- art.75 alin.5 – accesul la documentația de atribuire cu data publicării anunțului de participare;
- art.124 – procedura de cerere de oferte – condiții;
- art.130 – anularea procedurii de cerere de oferte;
- art.150 – oferta orientativă.

Procurorul a apreciat că, în contextul dat, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

Prin natura și conținutul său această infracțiune este una de pericol, iar obiectul acesteia nu este unul material, ci este constituit din relațiile sociale referitoare la activitatea de servicii ce impun o atitudine corectă persoanelor care, în mod direct/indirect, permit, contrar legii, accesul unor persoane neautorizate la aceste informații.

Subiectul activ este calificat, este persoana care direct sau indirect, prin persoane interpuse, permite, (conform tezei a doua a art.12 lit.b din Legea nr.78/2000) accesul unor persoane neautorizate la informații privilegiate. Persoana, subiect activ calificat al acestei infracțiuni nu poate fi decât aceea care cunoaște sau deține, direct/indirect, prin interpuși, licit, în virtutea

competențelor, prerogativelor pe care le are, informații care nu sunt destinate publicității și care permite accesul la ele unor persoane neîndreptățite, care urmăresc ca scop să obțină un folos iar acela să fie necuvenit.

Legea penală nu a incriminat deținerea ilicită a unor informații ce nu sunt destinate publicității ci permiterea accesului acestor persoane neîndreptățite ce au ca scop obținerea de avantaje necuvenite prin folosirea acelor informații.

Deținerea licită a unor astfel de informații o are doar persoana în calitatea sa de funcționar în cadrul prerogativelor, însărcinărilor sale de serviciu.

Aceste „informații privilegiate” sunt orice fel de date referitoare la emitent sau la oricare dintre valorile mobiliare emise de acesta sau de persoane afiliate a căror divulgare în acest mod pot influența prețul sau alte aspecte ale operațiunilor cu aceste valori, care nu sunt publice și în raport de care se permite accesul unor persoane neautorizate ce urmăresc un scop și un folos necuvenit.

Subiectul pasiv este persoana juridică în care își desfășoară activitatea făptuitorul, deținătoarea informațiilor ce nu sunt destinate publicității, preexistența structurii instituționale condiționând existența infracțiunii, la încălcarea legii.

Între alternativele de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii este și permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

Elementul material al laturii obiective al infracțiunii se realizează printr-o acțiune comisivă – comunicare, punere la dispoziție ori prin inacțiune constând în lăsarea informațiilor, evident intenționată, la îndemâna sau cunoștința celor neautorizați, indiferent dacă aceștia le utilizează sau nu.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin îndeplinirea cerinței negative impuse de legiuitor.

Urmarea imediată a săvârșirii infracțiunii constă în starea de pericol creată pentru relațiile sociale protejate, iar legătura de cauzalitate rezultă „ex re”.

Infracțiunea fiind intenționată, latura ei subiectivă este definită prin intenția directă, calificată de scopul obținerii, între altele, a unui folos necuvenit. Ea se consumă în momentul în care este cumulativ realizat elementul material al laturii obiective și când a apărut urmarea socialmente periculoasă.

Faptele puse în sarcina fiecăruia dintre inculpații Duicu Ioan-Adrian, Borugă Doina, Popescu Daniela-Delia de a fi permis fiecare din poziția sa de autoritate unor agenți economici să aibă acces la informații nedestinate publicității s-au conturat în cuprinsul contextului narativ din Capitolul III al rechizitoriului.

Cu probele administrate în faza de urmărire penală, readministrate în timpul cercetării judecătorești – audiere de martori, înscrisuri, audierea martorilor propuși de inculpații Duicu și Borugă s-a dovedit întrunirea cumulativă a elementelor laturii obiective și subiective a scopului urmărit și prin intermediul informațiilor nedestinate publicității, a realizării folosului necuvenit, într-o circumstanțiere reală în înțelesul legii.

Fiecare inculpat, din propria perspectivă, dorea să se realizeze proiectul dotării blocului materno-infantil al spitalului, deși preexistau condiții precare de a se finaliza în condiții de normalitate.

Borugă Doina, dintr-o inițiativă proprie circumscrisă relaționării cu Duicu Ioan-Adrian, factor de autoritate superior prin multiplele sale calități funcționale, inclusiv de președinte al Consiliului Județean care avea în subordine Spitalul Județean de Urgență, a intermediat întâlniri între Duicu, cunoscut drept finanțatorul proiectului BMI (bloc materno-infantil) și SC ROMBIOMEDICA și SC AGER LEASING IFN SA, prin reprezentanții lor. Tot prin intermediul inculpatei Borugă, Duicu s-a mai întâlnit cu reprezentanți ai altor două firme în virtutea pretențiilor acestuia de a fi permanent în contact și în cunoștință de cauză cu privire la toate acțiunile și informațiile legate de demersurile de finalizare a proiectului BMI.

Interesul inculpatului Duicu cu privire la implicarea celor doi operatori economici SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN SA în încheierea contractului de achiziție a echipamentelor medicale și a mobilierului pentru BMI era atât de evident încât a desemnat pe directorul economic al Consiliul Județean Popescu Daniela-Delia să fie persoana de legătură dintre

cele două societăți comerciale asociate și Duicu pe de o parte, și cu directorul Spitalului județean de urgență pe de altă parte.

În acest mod inculpatul Duicu era permanent la curent cu toate acțiunile desfășurate la nivelul Spitalului Județean, cât și cele ale agenților economici, care, în funcție de informațiile puse la dispoziție, s-au pliat în măsură să propună o ofertă, cum i s-a cerut, de manieră să corespundă cerințelor finanțatorului și să se coroboreze și cu scopul urmărit de ofertanți, care diferă de tranzacția comercială propriu-zisă, dar care, în valoarea ei intrinsecă cuprinde și ceea ce în înțelesul legii este un „folos necuvenit”.

Inculpatul Duicu, așa cum reține procurorul, și cum a declarat chiar inculpatul, coinculpății și martorii audiați în cauză, s-a întâlnit cu reprezentanții celor doi agenți economici și la Drobeta Tr.-Severin, și la București și în Mamaia, discuții care au vizat în special chestiuni legate de finanțare, de colaborarea pe acest palier, de termene și asigurarea de garanții din partea Consiliului județean în varianta, cuantumul, durata agreeate de Duicu și impuse de cele două societăți comerciale asociate.

Situația de fapt dovedită în plan probator vizează în același timp activitatea infracțională recunoscută de altfel de Popescu Daniela-Delia. Aceasta a fost cea care, la cererea imperativă a lui Duicu s-a pus la rândul ei la dispoziția celor două societăți comerciale asociate, s-a întâlnit cu reprezentanții lor de multe ori în Tr.-Severin, în București, la Mamaia, discutând aspectele financiare, stabilirea valorii estimate, agreearea unei finanțări în sistem leasing, cu tot concursul pentru cei doi agenți economici.

În calitatea sa de președinte al Consiliului de administrație al Spitalului județean de Urgență, Popescu Daniela-Delia a comunicat, după consultările care tocmai s-au evidențiat, valoarea estimativă, iar Consiliul a votat prin hotărâre notă întocmită de directorul spitalului, Borugă Doina prin care se angajase în organizarea licitației deschise pentru echipamente medicale și mobilier, cu finanțare din partea Consiliului și garanțiile avizate de Comisia de autorizare a împrumuturilor entităților locale.

Tot Popescu Daniela-Delia a declarat că s-au avalizat cambiile emise de Spitalul Județean la cererea celor doi agenți economici peste valoarea de contract garantată de Consiliu, acceptându-se o astfel de procedură contrară practicii Trezoreriei, în cunoștință de cauză.

Menținându-și poziția sinceră de recunoaștere a faptelor sale, Popescu Daniela-Delia, încă de la primele declarații a mai precizat că a acceptat această conduită în activitatea sa de director economic pentru că i s-a ordonat de Duicu Ioan-Adrian care pretindea să cunoască toate acțiunile legate de proiectul în discuție, cerea soluții din partea administrației Spitalului, Consiliului Județean dar și din partea celor doi agenți economici; în exercițiul autorității sale recurgea la atitudini ce impuneau obediență pentru a nu risca măsuri excepționale care puteau pune în nesiguranță nu numai funcția dar și locul de muncă al celor vizați.

Popescu Daniela-Delia a realizat că modalitatea de a conlucra cu cele două societăți asociate nu era tocmai în concordanță cu legea; din considerentele arătate, Popescu Daniela-Delia a apreciat că și în situația dată, chiar dacă nu a primat legea, s-a urmărit un beneficiu pentru întreaga comunitate, care fusese o promisiune electorală ce se voia realizată de Duicu, încă de la investirea acestuia ca președinte al Consiliului Județean.

Popescu Daniela-Delia s-a întâlnit cu reprezentanții celor două societăți în mai multe locuri, au discutat numai chestiuni legate de finanțare și prin intermediul acesteia, cei doi agenți economici au transmis directorului Spitalului documentația de atribuire în format electronic pe un stick și în format pe hârtie cu biblioraft.

Verificarea aparentă și de formă a acestei documentații s-a realizat de Bosoancă Lucian, desemnat la rândul lui de Duicu Ioan-Adrian să asigure consultanță în organizarea licitației spitalicești.

Deși a observat unele deficiențe, a remarcat unele inadvertențe, acestea nu au fost aduse la cunoștința niciunui factor de decizie și s-a derogat de sarcinile de serviciu ce-i fuseseră delegate și cu privire la care secretarul Consiliului Județean, Mednyanszky, îl sfătuisse, potrivit declarației din dosar, să-și limiteze participarea la acest proiect.

În mod constant și inculpații și martorii au declarat că cei de la AGER LEASING IFN SA și SC ROMBIOMEDICA SRL au comunicat lui Popescu, distinct și lui Borugă și lui Duicu Ioan-

Adrian prin cei desemnați să relaționeze cu acesta în proiectul de față că la prima postare pe SEAP a documentației de achiziție lipsea codul CPV pentru leasing.

Firma de leasing care explicase funcționarilor din spital și Consiliu procedura de finanțare prin leasing a comunicat că fără postarea pe SEAP a codului CPV aceștia nu mai puteau să se înscrie în asociere cu SC ROMBIOMEDICA SRL în lista ofertanților.

Duicu a dat dispoziție ca spitalul să demareze de urgență procedura de îndreptare a erorii prin omisiune. Pe cea de-a doua postare pe SEAP s-a menționat codul CPV. Dar modelul de contract a rămas cel vechi, ceea ce după deschiderea unicei oferte și declarării câștigătorului contractului de achiziție, la momentul negocierilor, contractul să se semneze într-un alt format decât cel din publicația de pe SEAP.

În procedura de garantare a împrumutului pentru Consiliul Județean ca finanțator al Spitalului Județean de urgență s-a obținut și avizul Comisiei de Autorizare din cadrul Ministerului Finanțelor. AGER-LEASING IFN SA prin reprezentantul său Răzvan Dumitrescu a avut la rândul său niște contacte la nivelul Ministerului Finanțelor pentru a se asigura că și această etapă se finalizează în condiții optime, pentru a se valorifica ceea ce se obținuse prin discuțiile premergătoare definitivării valorii estimative a contractului și ulterior câștigării licitației.

În opinia Curții, probatoriile administrate, inclusiv de către procuror și readministrate de instanță, au confirmat practica utilizată de a se invita reprezentanți ai entităților locale pentru a da lămuriri cu privire la solicitările acestora, dată fiind multitudinea, varietatea de probleme și diversitatea legislativă greu de acoperit în contextul dat.

S-au explicat clar atribuțiile secretariatului acestei Comisii care are menirea unui organism ce îndrumă pe cei cărora li se adresează cum să aibă un dosar cu o documentație completă și edificatoare cu șanse de reușită în fața Comisiei.

Niciunul din martorii audiați (Coporan, Oprea, Shhardeh, Mavrodin) nu au avansat vreo asigurare pentru Bădănoiu Adriana, vicepreședinte al Consiliului Județean delegată de Duicu Ioan-Adrian să susțină cererea Consiliului de garantare a împrumutului și Bosoancă Lucian abilitat și el de Duicu și Popescu Daniela Delia, că vor primi un aviz favorabil.

Invariabil, i s-a spus lui Bădănoiu să aștepte ce va spune Comisia, a asistat la dezbateri, a fost audiată de Comisie cu explicații mai puțin tehnico-financiare dar relevante pentru importanța proiectului pentru comunitate, iar la momentul votului a așteptat în afara Comisiei.

Probleme de ordin legislativ au iscat oarecari controverse între membrii Comisiei, Ministerul Dezvoltării Regionale, prin reprezentanții săi a comunicat și prin email o NOTĂ explicativă a legislației în vigoare aplicabilă și în final s-a acordat un aviz favorabil. Directorul Trezoreriei, membru în Comisie, ulterior s-a lămurit de justetea interpretării legii care a dus la aprobarea acestei garanții pentru Consiliul județean Mehedinți (martorul Mavrodin).

Dacă în aceste proceduri, Consiliul Județean s-a preocupat de aspectele de finanțare, Spitalului Județean de Urgență Drobeta Tr.-Severin i-a revenit sarcina, prin Borugă Doina, să se ocupe de chestiunile tehnice.

În definirea situației de fapt, dovedită prin probatoriul administrat s-a reținut corect de către procuror că modul în care s-a gestionat această fază a organizării licitației deschise de către Spital nu s-a făcut cu respectarea dispozițiilor OUG nr.34/2006 în spiritul normei legale.

Deși ceilalți doi inculpați Duicu și Borugă au negat săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor, în realitate, prin declarațiile lor, ale martorilor din lucrări, ale celor propuși de aceștia, ale coinculpatei Popescu Daniela-Delia au configurat situația de fapt astfel cum a fost reținută de procuror.

Borugă Daniela a apelat la firme private pentru a-și încropi o documentație de achiziție, le-a cerut acestora să-i comunice materiale promoționale cu echipamente medicale și mobilier, le-a solicitat, în concret, oferte, a abordat generic și într-o formă neclară chestiuni de finanțare, le-a permis să viziteze BMI, li s-au pus la dispoziție schițe/planșe-relevu și orice informații despre construcția Blocului materno-infantil, chiar și dintre cele pe care OUG nr.34/2006 nu le are în vedere în procedura achizițiilor publice.

Un element relevant în cauză în legătură cu publicitatea acestei licitații este faptul că ea a avut impact doar la firmele cu care Spitalul colabora de mai mult timp și cu care a avut și are contracte în derulare, între acestea găsim și SC ROMBIOMEDICA SRL.

Relaționarea mai veche dintre Spital și aceste firme „de casă” a creat o comuniune locală, astfel încât solicitarea directorului Borugă de sprijin din partea firmelor private de specialitate în domeniul ajutor în elaborarea unei note justificative de echipamente, întocmirea de oferte pentru documentația de achiziție nu se înscriu, contrar susținerilor inculpatei Borugă, în perspectiva abordată de OUG nr.34/2006.

Inculpata a permis și discuții între reprezentanții ai firmelor și medicii și asistenții șefi de secție pentru ca unii să-și promoveze produsele, iar medicii să-și expună solicitările, necesitățile de utilități care să se aibe în vedere.

Aparent, regimul aplicat firmelor este identic, însă în realitate menirea lor, contrar normei legale a fost de a constitui o primă variantă a necesităților de utilități ce au reprezentat, conform declarațiilor testimoniale plaja de operare de câteva luni pentru ca specialiștii SC ROMBIOMEDICA să elaboreze documentația de achiziție care i-a fost transmisă prin Popescu Daniela-Delia lui Borugă Doina. Astfel s-a evaluat și valoarea estimată înainte de a se publica pe SEAP și s-a inclus în conținut și un model de contract.

Probele au reliefat că prin această documentație redactată de SC ROMBIOMEDICA și AGER-LEASING IFN SA, în plan financiar, s-au regăsit elemente din oferta emanată de la cele două societăți asociate, ceea ce denotă că factorii de decizie, între care și inculpata Borugă, au acceptat „de plano” să se regăsească în oferta beneficiarului echipamentele medicale produse și condiționări care ulterior n-ar mai fi putut fi obiect de negociere.

Din punct de vedere financiar, prin numeroase declarații (ale inculpaților, ale martorilor Chircă Valentin Titus, Bosoancă Lucian, Popa Cristian Valentin) s-a afirmat că niciuna din cele două entități instituționale ale statului nu aveau personal specializat, cunoscător al practicilor și procedurilor financiare, că în realitate în astfel de cazuri, practic firma care întocmește documentația pe acest aspect este preocupată să-și asigure și interesele care au determinat implicarea sa în proiectul respectiv.

Prețul care, în cazul câștigării licitației nu se negociază, s-a ridicat la nivelul la care s-au purtat discuții cu Duicu și în măsura în care să nu depășească gradul de împovărare a Consiliului. În același timp, celelalte sume care se compun din mai multe comisioane, au cuprins și o marjă de profit, despre care doar AGER-LEASING IFN, prin reprezentantul său, a afirmat că se înscrie într-o notă a valorii de piață.

Ambele societăți au arătat că nu sunt distribuitori cu exclusivitate pe piață, că sunt multe firme, care în asociere cu alte societăți se implică în proiecte de finanțare, astfel încât din aceste considerente, Curtea apreciază că presupusa publicitate cu privire la proiectul de față nu a avut amploarea la care ar fi fost de așteptat față de susținerile organizatorilor licitației, și ea s-a rezumat la firmele care derulau deja alte contracte cu Spitalul Județean.

Nu puține au fost declarațiile de martori care au susținut că prin această procedură de achiziție, contrar prevederilor legale (OUG nr. 34/2006) s-au prevăzut în contract echipamente de aceeași natură, într-un număr nejustificat de mare, echipamente pentru alte secții ale spitalului; profitându-se de finanțarea proiectului s-a prevăzut o sumă de 6 milioane euro, fără să se precizeze, în concret, echipamentele sau mobilierul medical avut în vedere la stabilirea acestei valori din contract.

S-a apreciat că aceste afirmații nu sunt conforme cu realitatea și cu toate acestea, inculpata Borugă, într-una din declarațiile și precizările sale orale și scrise confirmă achiziționarea unor produse care nu urmau să le înlocuiască pe cele deja existente, ci să fie utilizate în alte secții ale spitalului, pentru care nici Ministerul Sănătății și nici Consiliul Județean, la toate sesizările conducerii Spitalului, nu răspuseseră și nici nu au alocat fondurile bugetare necesare.

În ceea ce privește postarea și repostarea cu remedierea constatată a fi necesară pe SEAP, s-au consemnat multiple variante care rezultă din declarațiile martorilor, a inculpaților și din înscrisurile aferente, existente la dosar.

Borugă Doina a afirmat că după prima postare se înscrieseră o singură firmă Syremed deși inițial susținuse că nu se înscrieseră nicio firmă.

Bosoancă Adrian-Doru, a afirmat constant că s-au înscris două firme și, date fiind aceste înscrieri de oferte, Borugă Doina s-a exprimat „trebuie să anulăm”.

Nu mai puțin adevărat este că acest martor, în declarațiile date avansează mai multe variante cu privire la motivarea anulării primei postări – inițial nu a fost niciuna, apoi că a fost redactată de Borugă, ori chiar de acesta.

Motivarea anulării, evident, a fost întocmită și a parcurs procedura care a permis postarea pe SEAP a doua oară.

Martorul Popa Cristian Valentin a afirmat că cele două firme asociate s-au înscris la prima postare pe SEAP cu oferta acestora.

Martorul Chirca Valentin Titus reprezentant al firmei SC AGER LEASING IFN a declarat că cele două societăți asociate nu s-au înscris la o primă publicație a documentației de achiziție.

Este relevant însă în cauză că martorii au susținut afirmația inculpatei Borugă că fiecare funcționar are o parolă proprie în relaționarea cu SEAP, că sistemul permite să se adauge, dar și aceasta în limitele sale și tot ceea ce se postează rămâne în memoria sistemului, confirmat și de martora Tîrîș Maria, care la rândul său a susținut contrar declarației lui Bosoancă Adrian, că după prima postare s-a înscris o singură firmă.

Cert este însă că atenționarea cu privire la codul CPV de leasing a venit de la o firmă privată, posibilă ofertantă care numai pentru că lucrase la întocmirea documentației de achiziție putea să realizeze că de fapt era o omisiune și nicidecum nu se mergea pe finanțare directă.

Însăși Borugă Doina, în declarația sa, afirmă că nu-i firească o firmă privată/societate comercială să atenționeze și să ceară să se menționeze codul CPV pentru leasing, cu mențiunea că altfel nu se mai asocia cu SC ROMBIOMEDICA SRL în acest proiect.

Borugă Doina a primit de la Duicu telefonic solicitarea fermă de a grăbi și iniția procedura de anulare a primei postări pe SEAP și postarea remedierii lipsei constatate de CPV. Deși în opinia acesteia ar fi existat în titulatura documentului termenul de furnizare finanțare în sistem de leasing, la nivelul decizional al Consiliului Județean, s-au asumat cele comunicate de societatea finanțatoare.

În aceste condiții este evident că un rol preponderent în realizarea proiectului BMI l-a avut firma AGER-LEASING IFN asociată cu SC ROMBIOMEDICA; care și-a manifestat și susținut ferm poziția, consolidându-și interesele la care Consiliul Județean, prin Duicu Adrian, a achiesat necondiționat.

Inculpata Borugă Doina, în declarațiile sale avansează variante diferite referitoare la modificările intervenite la documentația de achiziție ce s-a postat pe SEAP, pe de o parte afirmă că doar s-a adăugat CPV pentru leasing, iar pe de altă parte a enumerat mai multe adăugiri la documentul în discuție.

Contrar normelor legale cu ocazia celor două postări, firmele asociate au asistat la publicarea documentației pe SEAP, s-au asigurat că postarea se face corect, impunându-și prezența în biroul unde, de pe laptopul lui Bosoancă Adrian s-a operat postarea la Spitalul Județean și respectiv la Consiliul Județean.

Această atitudine provine din relaționarea cu Duicu Ioan-Adrian finanțatorul proiectului, persoană de autoritate, de decizie care a purtat mai multe discuții; au aflat astfel direct sau indirect, prin inculpatele Popescu și Borugă, informații care au condus la realizarea scopului și obținerea unui folos necuvenit în sensul legii.

Borugă, în virtutea atribuțiilor sale, a desemnat membrii Comisiei de evaluare, de licitație și aceasta s-a desfășurat fără să existe contestări de orice natură.

Fricțiunile existente la nivelul conducerii Spitalului dintre Borugă și Popescu Margareta s-au reșimțit în activitatea de evaluare și cu ocazia deschiderii unicii oferte. Președinta Comisiei, martora Bololoi, a apreciat că prin desemnare, fiecare membri știa când aveau loc ședințele Comisiei și ca atare prezența directorului financiar-contabil Popescu Margareta s-a produs la momentul discutării doar a chestiunilor din domeniul financiar.

Cu ocazia negocierilor pentru contractul de asociere, s-a mai relevat încă o dată că documentația de achiziție s-a întocmit cu un aport hotărâtor din partea celor două societăți asociate și pentru faptul că modelul de contract conținea multiple aspecte greu sau deloc de înțeles prin tehnicitatea lor specifică, el a obligat la multe discuții explicative, lămuritoare la nivelul Comisiei de negociere cu reprezentanți ai Consiliului ai spitalului și ai firmelor asociate.

Începând cu data de 9.04.2014, contractul de furnizare în sistem leasing financiar de echipamente medicale pentru BMI este suspendat.

Potrivit adresei nr.11820/20.10.2017 emisă la cererea Curții, Consiliul Județean Mehedinți, a comunicat că Blocul Materno-infantil funcționează din 30.10.2014, are 5 secții și cu cea de pediatrie mutată la 27.08.2015 în BMI.

Blocul maternal-infantil a devenit funcțional cu mobilier reconșionat cu veniturile Spitalului și modernizat în 2015 cu mobilier pentru Secția de pediatrie din sponsorizări. Cu veniturile Spitalului, ale Consiliului și din sponsorizări în perioada 2014-2016 s-au achiziționat echipamente medicale pentru BMI.

Analiza probatoriului administrat, în mare parte în acord chiar și cu declarațiile inculpaților care nu recunosc comiterea vreunei fapte penale, vine să confirme, contrar atitudinii procesuale a unora dintre inculpați – Duicu Ioan-Adrian și Borugă Doina, că faptele deduse judecării reprezintă o activitate infracțională dovedită pentru fiecare din cei trei inculpați, care cu vinovăție au permis unor persoane neautorizate să aibă acces la informații nedestinate publicității, astfel încât să se atingă atât scopul urmărit cât și obținerea unui folos necuvenit de către firmele asociate.

Curtea are în vedere și coroborarea declarațiilor cu înscrisurile depuse la dosar expuse în hotărâre. Ele, rândul lor, au definitivat parcursul demersurilor inițiate de Borugă Doina, susținute de Popescu Daniela Delia și valorificate de Duicu Ioan-Adrian prin autoritatea funcției și a percepției cuvântului decizional și asumat al acestuia în derularea activității infracționale.

În privința convorbirilor interceptate la cererea și cu execuția SRI în baza mandatelor de siguranță obținute prin Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care a sesizat Înalta Curte pentru alte infracțiuni decât cele pentru care au fost cercetați inculpații și cu mult înainte ca Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA să instrumenteze prezenta cauză, Curtea a luat act de excluderea lor încă din faza camerei preliminare astfel că ele nu fac parte din ansamblul probator care susține acuzarea pentru această infracțiune reținută în sarcina fiecărui inculpat.

Curtea nu a apreciat ca fiind concludentă nici cerința procurorului de a da eficiență probatorie unor date de trafic.

Din modul în care s-au invocat aceste probe, Curtea a considerat că nici procurorul nu era edificat cu privire la acestea câtă vreme, în afara unei cereri generice, fără o particularizare în raport de faptele în discuție, o evidențiere a acestora sub aspectul celor care au legătură cu datele de trafic, când s-au realizat în timp, frecvență etc nu vin să susțină punctual acuzațiile în speță.

Simpla trimitere la „datele de trafic din volumul 13 al dosarului de urmărire nr.321/P/2013, cu peste 300 de pagini și tabele cu astfel de date pentru toți cei 10 inculpați și toate faptele acestora, nu este suficientă prin ea însăși pentru a-i da valoarea probatorie în cauză.”

IX. Pe de altă parte, din declarațiile date de **inculpata Popescu Daniela-Delia** rezultă că a înțeles că societatea comercială s-a subrogat practic atribuțiilor instituției organizatoare a licitației, a elaborat, pe baza datelor care i s-au pus la dispoziție publicația de achiziție ce urma a fi postată pe SEAP, completată cu datele provenind de la firmele asociate.

Autorității contractante i-a revenit doar sarcina să verifice, potrivit lui Bosoancă Lucian, doar chestiunile de ordin juridic.

Lipsa de experiență în domeniul finanțării prin leasing, dezinteresul profesional manifestat de Bosoancă Lucian de la Consiliul Județean și Bosoancă Adrian de la Spitalul județean au concurat în consecință la implicarea majoră a celor doi agenți economici asociați în determinarea necesarului de utilități pentru BMI, a conținutului contractului de achiziție acceptat de finanțatorul proiectului, cu negocieri ulterioare limitate prin rigorile legii.

Popescu Daniela-Delia a conștientizat că relaționarea cu cele două firme asociate nu s-a redus doar la o eventuală consultantță într-o anumită limită, ci s-a desăvârșit prin întocmirea documentației de achiziție. Pe de altă parte, factorul decizional perceput ca atare de reprezentanții celor două societăți, Duicu Ioan-Adrian a încurajat demersurile acestora prin discuții și întâlniri care au vizat chestiunile legate de finanțare și de garanțiile cu privire la care s-a dovedit că cele două firme și-au impus punctul de vedere. La cererea acestora, spitalul a emis un număr important de cambii pe care Consiliul le-a avalizat peste prețul de contract și în dezacord cu practicile Trezoreriei, care nu-i erau necunoscute.

Popescu Daniela-Delia a fost desemnată, în termeni categorici de către Duicu Ioan-Adrian să constituie practic cureaua de transmisie a informațiilor între SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING și respectiv președintele Consiliului Județean, cu obligația de a-i aduce la cunoștință acestuia toate activitățile, procedurile, etapele derulării legăturii cu firmele asociate agreate. De buna funcționare și finalitatea scontată a acestui proiect, depindeau, cum a declarat în cauză Popescu Daniela Delia - funcția sa de conducere, locul său de muncă. Borugă Doina, – directorul spitalului, se afla într-o situație similară.

În considerarea celor arătate, Popescu Daniela-Delia și-a dat seama că nu era firesc ca o firmă privată să solicite o repostare pe SEAP pentru o omisiune, să pretindă o intervenție rapidă din partea autorității contractante în acest sens și să ceară să asiste, pentru a fi sigură, pe cel care urma să posteze din nou pe SEAP documentația de achiziție completată cu CPV de leasing.

Inculpata a recunoscut că acceptând aceste devieri de la aplicarea legii, aflată fiind în subordinea celui care gestiona, după propriile cuvinte „totul”, Duicu Ioan-Adrian, s-a supus dispozițiilor acestuia din motive deja evidențiate, chiar dacă știa că sunt contrare legii.

Prin declarațiile sale Popescu Daniela-Delia a confirmat parcursul său infracțional, în sensul celor deja arătate.

Până la redactarea și postarea pe SEAP a documentației de atribuire, Popescu Daniela Delia a avut multiple întâlniri cu reprezentanți ai SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN și, potrivit declarațiilor sale discuțiile cu aceștia au privit chestiunile financiare. Aceasta a fost cea care a comunicat lui Borugă Doina prețul contractului pe care l-a aflat de la Duicu Ioan-Adrian și a participat la ședința Consiliului de Administrației al spitalului, convocată de Borugă la cererea lui Duicu și unde s-a hotărât organizarea licitației de către Spital cu finanțare de la Consiliul Județean, garantată și avizată ulterior de Ministerul Finanțelor.

Popescu Daniela-Delia a conștientizat că firmele asociate urmăreau ca prin contractul de achiziție să obțină mai mult decât un profit în înțelesul legii și prin activitatea ei le-a pus la dispoziție date de finanțare care urmăreau să se regăsească în documentația de atribuire, dar care s-au prelucrat și în oferta înscrisă în procedura de licitație, informații care nu erau destinate publicității. Că aceasta este realitatea o confirmă și faptul că celelalte firme angrenate în demersurile lui Borugă Doina, nu au beneficiat astfel de informații, ci potrivit spuselor lor, doar de date generice, neclare, insuficient de aplicate la concret.

Sunt câteva aspecte care la rândul lor susțin afirmațiile procurorului în inculparea lui Popescu Daniela Delia. Ele vizează perceperea celor doi operatori economici, încă de la debutul întâlnirilor lor, nu numai ca viitori ofertanți înscriși în competiție pentru contractul de achiziție de echipamente medicale și publice pentru BMI, ci ca viitori responsabili cu dotarea noii maternități.

Popescu Daniela-Delia, la un moment dat, după redactarea de către cei doi agenți economici asociați a documentației, a caietului de sarcini a afirmat către Bosoancă Adrian că firmele în discuție aveau toate șansele să câștige acea licitație, întrucât oferta lor corespundea și deținea toate elementele necesare.

Martorii implicați în această fază de contacte, furnizare de informații, redactare documente, postare, repostare a caietului de sarcini pe SEAP, au confirmat afirmațiile lui Popescu Daniela Delia: Bosoancă Lucian, Bosoancă Adrian, Popa Cristian Valentin, Răzvan Dumitrescu Lorin, Chircă Valentin Titus, Muja Gheorghe (George) etc.

Declarațiile coînculpaților Duicu și Borugă vin și ele să completeze tabloul infracțional, inclusiv cu privire la activitatea a inculpatei Popescu Daniela-Delia.

Este de reținut, chiar și în aceste împrejurări factuale, fără a diminua aportul infracțional al acestei inculpate că acțiunile întreprinse au condus la realizarea elementelor cumulativ constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.12 din Legea nr.78/2000 sub toate aspectele. În același timp s-au conturat și aspecte care au concurat la determinarea lui Popescu Daniela-Delia să devină o verigă a lanțului infracțional legate de relația de subordonare față de Duicu Ioan-Adrian, prin natura atribuțiilor de serviciu.

Aceasta a acceptat să coopereze cu cei doi agenți economici, să le permită accesul la informații pe care le-au folosit pentru definitivarea procedurii de licitație dar și pentru obținerea unui folos necuvenit prin astfel de mijloace.

Poziția procesuală a acesteia a fost de recunoaștere constantă a faptelor comise pe care le-a regretat.

Inculpata a solicitat să i se aplice procedura simplificată și asumarea consecințelor legale ale probatoriului administrat de procuror, completat de înscrisurile depuse în instanță, în circumstanțiere.

Evaluând activitatea infracțională a inculpatei Popescu Daniela-Delia, Curtea urmează să constate că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, că fapta există, ele au fost săvârșite cu vinovăție în sensul legii.

Curtea va avea în vedere prevederile art.374 alin.4 C.pr.pen., raportat la art.396 alin.10 C.pr.pen. și va dispune condamnarea inculpatei la o pedeapsă cu închisoarea.

În aprecierea cuantumului, Curtea va avea în vedere pericolul social al acestor fapte, împrejurările în care au fost săvârșite, elementele care definesc persoana inculpatei și în ce măsură pedeapsa ce se va aplica, prin forța sa coercitivă și preventivă va avea ca impact reconsiderarea atitudinii sale comportamentale și reinsertia sa socială.

Din aceleași considerente, Curtea apreciază că aplicarea imediată a pedepsei nu este oportună și necesară.

Pentru aplicarea prevederilor art.83 alin.1 C.pen. coroborat cu art.84 C.pen., Curtea va avea în vedere îndeplinirea cumulativă a mai multor condiții:

- pedeapsa ce se va stabili trebuie să nu fie mai mare de 2 ani;
- inculpata este la prima încălcare a legii penale;
- aceasta și-a manifestat acordul de presta o muncă neremunerată în folosul comunității;
- elementele care o caracterizează pe inculpată sunt de natură a reliefa calitățile personale ale acesteia; profund marcată de săvârșirea infracțiunii pe care a recunoscut-o și regretat-o, inculpata este preocupată să-și corecteze conduita și să se regăsească în comunitatea ale cărei exigențe înțelege să le respecte și să revină la statutul pe care l-a avut în societate de persoană respectată și apreciată, inclusiv ca mamă a unui minor pe care îl are în îngrijire ajutată de mama acesteia.

În aceste temeuri legale și pentru motivele expuse, în baza art.83 alin.1 C.pen. coroborat cu art.84 C.pen. se va dispune amânarea aplicării pedepsei ce se va stabili pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art.85 alin.1 C.pen. coroborat cu art.86 alin.1 C.pen. inculpata va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- a) se va prezenta la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;
- b) va primi vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) va anunța, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) va comunica schimbarea locului de muncă;
- e) va comunica informațiile și documentele de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute de art.85 alin.1 lit.c-e C.pen. se comunică Serviciului de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți conform art.86 alin.1 C.pen.

Se vor pune în vedere inculpatei prevederile art.87 și art.88 C.pen. și în baza art.404 alin.3 C.pr.pen. i se va atrage atenția asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În urma evaluării activității infracționale, a conduite procesuale a structurii caracteriale a personalității inculpatei, Curtea va aprecia că în cauză, pentru atingerea scopului măsurilor dispuse, nu sunt aplicabile și prevederile art.85 alin.2 C.pr.pen.

X. În privința inculpatei Borugă Doina, aceasta a declarat că toate acțiunile întreprinse de ea în desăvârșirea proiectului BMI au fost legale și realizate cu scopul de a pune în funcție noua maternitate în beneficiul comunității.

Inculpata Borugă Doina a justificat măsurile luate pe întreg parcursul organizării licitației ca fiind în concordanță cu prevederile legale și cu niște costuri cât mai mici, în condițiile deficitului bugetar parcurs de Spitalul județean la acel moment.

Pe de o parte spitalul avea pierderi de un milion/lună, costul unei consultanțe de specialitate pentru întocmirea documentației de achiziție, a caietului de sarcini se ridica la peste 1500 euro, iar lista din 2009 cu echipamente medicale și mobilier cuprinsă, inclusiv din punct de vedere financiar în proiectul de construire și dotare a clădirii noii maternități, la momentul când i-a fost adusă la cunoștință nu mai corespundea, potrivit medicilor spitalului, nivelului de performanță și tehnicitate din 2013/2014.

S-a invocat de inculpată că s-a apelat și s-au cooptat medicii șefi de secție, asistenții șefi în determinarea necesarului de utilități și mobilier, astfel încât să se achiziționeze echipamente performante, de ultimă generație care să ridice calitatea actului medical.

Și inculpata Borugă și inculpata Popescu Daniela-Delia, martorii audiați în cauză Bosoancă Lucian, Bosoancă Adrian, Chircă Valentin Titus, Răzvan Dumiterescu Lorin, au explicat că erau lipsiți de experiență, nu aveau cunoștințele necesare nici cei care lucrau în departamentele de achiziții publice și nici cei care ocupau funcții decidente de conducere în Consiliul Județean și în spital.

S-a mai precizat, inclusiv de inculpata Borugă că probleme erau și în ceea ce privește funcționarii instituțiilor; pe lângă faptul că nu se pricepeau nici la finanțări prin leasing sau alte modalități, ca să fi fost identificate și utilizate la acel moment, nici la selectarea după criterii, de ultimă oră, a echipamentelor și mobilierului pentru BMI, aceștia au abordat o conduită de dezinteres, de detașare, lipsiți de responsabilitate în exercițiul sarcinilor de serviciu, inclusiv în proiectul în care au fost desemnați în considerarea abilităților ce le presupuneau funcțiile îndeplinite în instituțiile lor (Bosoancă Lucian – consilier juridic – Consiliul Județean, Bosoancă Adrian Doru - Spitalul județean).

Conform propriilor declarații, Borugă a apelat la reprezentanții firmelor care aveau deja contracte în derulare cu Spitalul, colaborarea cu acestea desfășurându-se de multă vreme, inclusiv în segmentul serviciilor de mentenanță.

Așa cum au declarat și reprezentanții firmelor Medicare, Eyecon, Thnoplus, Inter-medico, SC ROMBIOMEDICA SRL, Borugă le-a cerut pe lângă pliante cu produse promoționale, cataloage, să întocmească și oferte cu produsele pe care le propuneau pentru dotare, să fie avute în vedere la elaborarea caietului de sarcini. Dintre firmele care au răspuns solicitării directorului Spitalului, după conferința de presă de la investirea în funcția de președinte a Consiliului Județean a lui Duicu Ioan-Adrian, prima a fost MEDICARE. Borugă Doina a apelat și la Duță Ion, șeful Biroului administrativ și martor în cauză, pentru a contacta firmele private care acționau în domeniul medical să aibă discuții cu directorul spitalului, asigurându-le posibilitatea să viziteze spațiile ce urmau a fi dotate, să discute cu medicii din spital, să primească schițe, planșe – releveu etc.

Aceste demersuri și consultări întreprinse de Borugă Doina cu firmele private angrenate deja în alte colaborări contractuale cu Spitalul, au condus la întocmirea unor liste cu produse și echipamente. În acest stadiu, pentru multiple considerente, Consiliul Județean urma să organizeze licitația pentru dotarea BMI, Spitalul județean de Urgență Mehedinți, aflându-se în custodia Consiliului Județean, ca și blocul materno-infantil (BMI) de altfel.

Lista concepută în maniera mai sus arătată a parvenit conducerii economico-administrative a Consiliului Județean.

Autoritatea contractantă reprezentată de Duicu Ioan-Adrian, perceput ca finanțator al proiectului în discuție, s-a întreținut cu reprezentanții unor firme prezentate de Borugă Doina, ca societăți comerciale de specialitate interesate de dotarea BMI. Între aceste firme a fost și SC ROMBIOMEDICA SRL, care, luând la cunoștință de necesarul de utilități astfel cum a fost întocmit de Spitalul județean, după un studiu de aproximativ 2 luni a întocmit documentația de achiziție pe care în format electronic și pe suport de hârtie le-a predat directorului economic Popescu Daniela-Delia din Consiliul Județean. La rândul său, aceasta a înmânat documentația spre verificare din punct de vedere juridic lui Bosoancă Lucian, și el de asemenea desemnat de Duicu Ioan-Adrian să conlucreze la acest proiect.

Borugă Doina a mai relatat despre încercarea de a obține pe diferite căi finanțare pentru BMI din momentul în care nici Ministerul Sănătății și nici Consiliul Județean nu aveau resurse bugetare de alocat.

Borugă s-a adresat pentru consultanță Băncii Pireus, a solicitat directorului Popescu să contacteze alte 3-4 bănci pentru vreo posibilă creditare, sens în care au fost și declarațiile martorilor audiați în cauză.

În urma contactelor și a demersurilor s-a hotărât ca Spitalul județean să organizeze licitația, să beneficieze de o finanțare garantată de Consiliul Județean cu avizul Comisiei de avizare a împrumuturilor pentru entitățile locale din cadrul Ministerului Finanțelor.

În acest mod s-a pus problema ca firmele interesate de acest proiect să propună o ofertă și o soluție pentru finanțare.

Înainte de orice măsură din cadrul organizării procedurii de licitație, SC ROMBIOMEDICA s-a asociat cu AGER LEASING IFN SA și s-a estimat valoarea aproximativă a contractului de achiziție cu concursul acestora.

Bosoancă Lucian audiat ca martor a declarat că a fost sfătuit de secretarul Consiliului, Mednyanszky să evite pe cât posibil participarea sa la această licitație, fără să dea alte amănunte; deși a constatat unele deficiențe la contractul de achiziție, Bosoancă nu le-a semnalat nici lui Popescu, nici lui Borugă și a mai precizat că în lipsa unei pregătiri, a unor cunoștințe în domeniul finanțărilor reglementate ca proceduri de lege, practic SC ROMBIOMEDICA asociată cu AGER LEASING IFN SA au instituit și condus procedura de finanțare în mod vădit în interesul lor.

De altfel, Borugă a declarat că s-a mirat de întâlnirile și discuțiile ce au urmat dintre firma privată și Duicu Ioan-Adrian, de faptul că acestuia i-au adus, telefonic, la cunoștință, că postarea pe SEAP s-a făcut cu omiterea codului CPV pentru leasing.

La fel de neînțeleș s-a apreciat și de Popescu Daniela-Delia faptul că reprezentanții firmelor asociate au cerut și li s-a încuviințat să asiste în sediul Consiliului Județean și să participe la repostarea caietului de sarcini cu CPV pentru leasing; în varianta testimonială un reprezentant al SC ROMBIOMEDICA a dictat datele postate de Bosoancă Adrian iar în cea a inculpatei Borugă Doina aceasta a fost cea care a fost prezentă, alături de Bosoancă Adrian care a postat pe SEAP publicația de achiziție corectă, în biroul lui Popescu Daniela-Delia.

În baza relației de subordonare și delegării, Duicu Ioan-Adrian primea toate informațiile legate de discuțiile și măsurile care s-au luat, de la Popescu Daniela și în această modalitate i-a cerut lui Borugă să se repare greșeala strecurată în prima postare.

Din materialul probator rezultă că Borugă Doina a procedat, cu respectarea procedurilor legale, la anularea primei postări despre care reprezentanții AGER LEASING IFN au sesizat neregulile și au solicitat o repostare pentru ca această firmă, asociată cu SC ROMBIOMEDICA să mai oferteze pentru contractul de achiziție.

Documentația publică de achiziție conținea toate datele de finanțare, un model de contract care în final, după câștigarea licitației și negocieri la încheiere, acesta a fost diferit de cel inițial.

Chiar dacă Borugă Doina constant a susținut că nu a comis nicio infracțiune, totuși prin declarațiile date, concluziile scrise și orale, probele testimoniale administrate inclusiv la solicitarea acesteia, înscrisurile depuse în ambele faze procesuale atestă că inculpata a permis unor persoane neautorizate să aibă acces la informații nedestinate publicității.

Datele pe care le-a pus la dispoziție din postura sa de înalt funcționar public – director al Spitalului județean au fost valorificate de SC ROMBIOMEDICA în documentația pe care a întocmit-o cu AGER LEASING IFN SA; astfel le-a permis acestora să includă produse pe care erau interesați să le vândă și care au fost contestate de personalul medical, administrativ și financiar din punct de vedere al performanței tehnice, al mărcii ca proveniență.

Au fost medici care au declarat că urmau să se achiziționeze echipamente pe care le dețineau deja, la fel de performante ca cele propuse să se achiziționeze ori aveau o carte tehnică nu tocmai convingătoare cu privire la dotarea acestora și funcționalitatea lor (dr. Cilibia și dr. Pătrașcu).

S-au mai exprimat și alte opinii legate de aparatură în sensul că fie numărul echipamentelor era mai mare decât aveau nevoie să achiziționeze, fie că anvergura lor era liminară dat fiind proveniența lor (martorul Duță Ion).

Directorul financiar Popescu Margareta a sesizat de asemenea că era prevăzută o sumă mare de 6.000.000 lei pentru aparatură care nu era identificată și care avea o valoare globală.

Aceste critici Borugă le-a explicat ori interpretat ca fiind neîntemeiate deoarece:

- din lipsă de fonduri, la alte secții ale spitalului erau aparaturi care necesitau înlocuirea întrucât nu mai erau la un nivel corespunzător de funcționare și cu ocazia acestei proceduri se acopereau din aceeași finanțare mai multe nevoi;

- au existat multe negocieri și unele echipamente nu au mai fost avute în vedere să fie achiziționate, astfel că martorii au vorbit despre produsele dintr-una din etapele procedurii;

- chiar dacă în maternitate funcționau echipamente de generație relativ nouă, cele ce urmau să fie achiziționate puteau fi transferate și la alte secții ale Spitalului (deși după specificul lor potrivit dr. Cilibia, nu puteau fi utilizate pentru alte servicii medicale);

- achiziționarea unor alte produse de valoare pecuniară consistentă într-un număr mai mare decât cel necesar urmând asigurarea în timp a acestor echipamente;

- disputele și punctele de vedere divergente dintre Popescu Margareta și Borugă Doina au constituit în opinia inculpatei, explicația insinuărilor și a afirmațiilor făcute, fără acoperire, de directorul financiar.

Rezultă cu evidență că în documentația de achiziție s-au conjugat pe de o parte cerințele mai mult sau mai puțin stringente ale spitalului ca beneficiar al achizițiilor și interesul, pe de altă parte al firmelor asociate de a vinde produse pe care ele erau interesate să le vândă, că erau echipamente sau servicii financiare, distinct de profitul care este recunoscut de lege.

Apare paradoxal să se instituie multiple demersuri pentru a depăși dificultățile financiare, bugetare (consultanță gratuită de la firme private (!) care derulau deja contracte cu Spitalul, de la firme bancare private), de a se identifica soluții de finanțare care în cele din urmă s-au găsit dar într-o sumă inferioară celei inițial avansate (5 milioane euro) cu garanții avizate de Ministerul Finanțelor. În același timp în dezacord cu prevederile OUG nr.34/2006, deși consultările cu medicii șefi de secție au fost pentru echipamente și produse medicale și mobilier pentru BMI, s-au prevăzut produse și pentru dotarea altor secții, înlocuirea de aparaturi similare pentru o eventuală utilizare viitoare etc.

Și aceasta în condițiile în care publicația ar fi trebuit să cuprindă pentru achiziție, produse punctuale numai pentru noul bloc materno-infantil, care cădeau sub incidența actului normativ ce reglementează achizițiile publice.

Deși s-a afirmat că nu s-a urmărit ca firmele asociate să beneficieze de un folos necuvenit ca urmare a permisiunii de a avea acces la informații nedestinate publicității, totuși, Borugă Doina a răspuns cerinței AGER LEASING IFN și a emis cambii în favoarea firmelor asociate, deși cunoștea în mod cert că Trezoreria nu admitea astfel de practici și cambiile au fost avalizate de Consiliul Județean, nu la prețul de contract, ci la valoarea totală a contractului de peste patru milioane euro. Martorul Margareta Popescu, la cererea inculpatei Borugă, avusese întrevederi cu cei de la Trezorerie pe acest subiect și cu toate informațiile primite, și conducerea Spitalului și cea a Consiliului Județean au marșat la emiterea și avalizarea cambiilor, cu „justificarea” potrivit căreia, dacă legea nu va permite în viitor, ele nu vor putea fi executate.

Toate aceste aspecte nu sunt negate, ele se confirmă prin declarațiile, inclusiv al inculpaților. Ele întăresc convingerea instanței că firmele asociate au beneficiat în mod real de un regim preferențial, pe care l-au exploatat la maximum.

Inculpata Borugă a susținut că firmele au beneficiat de un tratament egal în modul în care le-a abordat. În considerarea activității lor comune contractuale le-a solicitat sprijinul, de la pliante promoționale la întocmirea de oferte.

Publicitatea mediatică inițiată printr-o conferință de presă, organizată de Consiliul Județean, a avut menirea să lanseze o invitație firmelor să participe la proiectul dotării BMI.

În aceste condiții de „mediatizare” au răspuns doar firmele care derulau deja contracte cu Spitalul. Dintre aceste firme s-a arătat interesată SC ROMBIOMEDICA care s-a asociat cu SGER LEASING și care nu aveau nicio exclusivitate pentru vreun produs medical sau financiar prin care să difere față de celelalte firme.

Acești agenți economici s-au aflat în contacte repetate cu Duicu Ioan-Adrian.

Nu rezultă însă din declarațiile lui Borugă, a celorlalți inculpați ori martori că ar mai fi avut loc întâlniri mediate de Borugă ori de Popescu Daniela dintre Duicu și vreuna din celelalte firme care i-au fost prezentate: Medicare, Eyecon, Technoplus etc.

De altfel, chiar din spusele lui Duicu rezultă că ulterior primei întrevăderi, nu au mai fost întâlniri cu celelalte firme.

Inculpata Borugă s-a folosit gratuit de aceste firme – Medicare, Eyecon, Tehnoplus, Inter-Medico, să-și constituie o bază de date cu referire la echipamentele necesare unității BMI și pentru a da de înțeles că proiectul avea susținere, era serios, fezabil i-a prezentat pe unii dintre ei lui Duicu.

Autoritatea contractantă beneficiară a dat curs tuturor cerințelor exprimate de firmele asociate:

- s-au prevăzut echipamente pe care personalul medical nu l-a agreat dar pe care firmele erau interesate să le vândă;

- s-a indus finanțarea prin leasing autorității contractante agreate de agentul economic, fără posibilitatea unei alte alternative ori negocieri;

- AGER LEASING – firmă de specialitate a fost singura care a dat explicații și indicații cu privire la această finanțare și în acest mod firma a profitat de un prilej de a se afirma pe piață și a obține un contract consistent ca valoare și condiții unilateral stabilite de derulare favorabile;

- de plano, Duicu, prin Popescu Daniela delia le-a permis celor două firme să întocmească documentația de achiziție, să asiste la cele două postări pe SEAP și să coordoneze modificările solicitate;

- AGER LEASING IFN, în aceste circumstanțe a declarat că fără remediarea omisiunii semnalate de această firmă nu se mai asocia cu SC ROMBIOMEDICA pentru a participa la licitație și totodată a cerut să se facă demersuri să se asigure că Ministerul Finanțelor urma să avizeze împrumutul garantat de Consiliul Județean, că spitalul avea să emită cambii, iar Consiliul județean să le avalizeze.

În același context, Borugă a afirmat că le-a adus la cunoștință că nici Ministerul Sănătății, nici Consiliul Județean nu au resurse bugetare pentru derularea proiectului și ofertanții erau invitați să vină cu soluții de finanțare.

Audiați în instanță, unii dintre reprezentanții firmelor abordate de Borugă, au declarat că în ceea ce privește finanțarea dotării BMI, nu a fost așa de explicită cum dorește directorul Spitalului să se înțeleagă; aspectele de acest gen au fost tratate în trecere, nimic precis, destul de nebulos, dar suficient ca acestea să nu spună, eventual că despre finanțare nu li s-a spus nimic.

Probatoriile administrate sunt concordante în mare parte și nu confirmă declarațiile inculpaților care au arătat că nu au săvârșit nicio faptă penală în organizarea procedurii de achiziționare prin licitație de echipamente medicale și mobilier pentru BMI.

Borugă Doina consideră că fapta nu există și procurorul nu a dovedit comiterea acesteia, susținând în apărarea ei că:

- nu s-a dovedit că ar fi urmărit prin acțiunile sale să se obțină de firmele asociate sau de altcineva un folos necuvenit;

- nu rezultă din probe că prin demersurile sale ar fi favorizat cei doi agenți economici asociați;

- anularea primei postări pe SEAP s-a efectuat în condițiile legii și pentru a respecta normele OUG nr.34/2006, aspect căruia procurorul nu a putut să-i dea o altă conotație;

- inculpata a apelat la firme care aveau contracte în derulare cu Spitalul și a dat dovadă de transparență, le-a prezentat lui Duicu Ioan Adrian la fel ca și pe SC ROMBIOMEDICA și li s-a adus la cunoștință că pentru proiect nu exista sursă de finanțare, punându-le în vedere să vină cu oferte și soluții de finanțare;

- inculpata a procedat în acest mod la o cercetare de piață, le-a pus firmelor la dispoziție informații viabile, le-a permis accesul în Spital, le-a furnizat, schițe, planșe-relevu, absolut în concordanță cu art.67 din OUG nr.34/2006 câtă vreme procurorul nu a reușit să demonteze o situație reală și bazată pe lege și nici nu a identificat informațiile nedestinate publicității și nici că cele tehnice și financiare ar fi dintre cele nepublice;

- consultarea cu privire la achiziționarea echipamentelor s-a făcut și cu medicii șefi de secție, în cunoștință de cauză;

- nu s-a adus nicio atingere principiului concurenței loiale, nicio altă firmă nu a contestat vreo măsură din cele ce priveau procedura și organizarea licitației;

- SC ROMBIOMEDICA a primit forma finală a documentației și atribuire;

- procurorul vorbește de marja de profit maximală dar de fapt este vorba de suma ce privește TVA ce urma să revină statului;

- Comisia de avizare a confirmat legalitatea comisioanelor pe care și le-a arogat SC ROMBIOMEDICA;

- declarațiile contradictorii ale martorilor nu sunt în măsură să răstoarne prezumția de nevinovăție de care se bucură și pe care procurorul nu a infirmat-o prin susțineri lipsite de fundamentare probatorie.

În acest context inculpata a solicitat achitarea sa pentru fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.pr.pen.

Analizând aspectele invocate de inculpata Borugă Doina, Curtea consideră că toate aceste susțineri în apărare sunt contrazise prin ansamblul probator, chiar de dovezile propuse de aceasta și de propriile declarații.

În parcursul motivării prezentei hotărâri, Curtea a ilustrat toate textele legale la care procurorul și inculpata au făcut trimitere oral și în scris și care reglementează clar prin normele sale în ce măsură acțiunile inculpatei s-au circumscris Ordonanței care se referă la dobândirea de bunuri prin achiziții publice.

Inculpata a declarat că toată conduita acesteia în acest proces de organizare a licitației s-a conformat dispozițiilor lui Duicu Ioan-Adrian, ordinelor acestuia

- de a întocmi lista cu echipamente;

- de a coopera cu Popescu Daniela-Delia desemnată de Duicu să fie în contact permanent cu SC ROMBIOMEDICA, (delegarea nu a avut în vedere „colaborarea” și cu celelalte firme prezentate de Borugă lui Duicu);

- de a grăbi procedura de anulare a primei postări pe SEAP și de a emite decizia de anulare și motivare a acesteia pentru a nu impieta parcursul licitației) (17.09.2013);

- de a se întâlni cu reprezentanții SC ROMBIOMEDICA și firma asociată în legătură cu omisiunea CPV leasing inclusiv la București (16.09.2013);

- de a accepta supravegherea firmelor asociate la ambele postări să fie siguri că nu se operau modificări peste cele deja convenite (13.09.2013 – 2.10.2013);

- de a primi stickul și formatul pe suport de hârtie al documentației de atribuire și al caietului de sarcini de la SC ROMBIOMEDICA prin Popescu Daniela-Delia;

- de a lua la cunoștință de valoarea estimată comunicată de cele două firme asociate lui Duicu și lui Borugă prin Popescu Daniela-Delia care a prezidat ședința Consiliului de administrație al Spitalului în care s-a votat prin hotărâre organizarea licitației de către Spital cu finanțare de la Consiliul Județean, garantată de Ministerul Finanțelor.

Și toate acestea în condițiile în care declarațiile date inculpata a menționat că:

- nu i s-a părut ilegal, în condițiile actului normativ în discuție, ca să existe mai multe întâlniri între SC ROMBIOMEDICA și firma asociată, cu Popescu Daniela-Delia și cu Duicu Ioan-Adrian;

- că o firmă privată să semnaleze lipsa CPV pentru finanțarea leasing, să asiste autoritatea contractantă – organizatorul și finanțatorul proiectului BMI – la postarea și repostarea publicației de atribuire pe SEAP;

- să primeze cererea de anulare a primei postări formulată de cele două firme asociate în condițiile în care în cuprinsul primei postări apărea sintagma „în sistem leasing”, în versiunea lui Borugă Doina obligată de Duicu Ioan-Adrian la presiunea operatorilor economici menționați să procedeze în conformitate cu solicitarea firmelor;

- să emită cambii la cererea AGER LEASING IFN acceptată de Duicu Ioan-Adrian deși știa că Trezoreria nu accepta aceste practici comerciale, doar ca să satisfacă doleanța firmei finanțatoare care a beneficiat și de avalizarea de către Consiliul Județean nu numai a prețului contractului garantat ci pentru toată valoarea de contract etc.

În așa-zisa „cercetare de piață”, inculpata, folosindu-se de ascendentul său de autoritate contractantă s-a adresat firmelor care aveau contracte cu Spitalul, unele în derulare (Medicare pentru mentenanță) cărora (gratuit) le-a cerut nu numai pliante, cataloage, prezentare de produse promoționale, ci chiar întocmirea de liste cu echipamente medicale și mobilier, oferte pentru care le-a furnizat „informații viabile” și le-a permis să viziteze spitalul, să li se pună la dispoziție schițe,

planșe deși potrivit spuselor lui Borugă puteau fi găsite pe site-urile unor instituții oficiale – Primăria Drobeta Tr.-Severin; Borugă a avut inițiativa să conducă reprezentanții a două-trei firme la Duicu Ioan-Adrian – președintele Consiliului Județean pentru a-i asigura că implicarea și a Consiliului Județean prin președintele său gira seriozitatea proiectului de dotare a BMI.

Contrar așteptărilor inculpatei reprezentanții acestor firme (SC ROMBIOMEDICA, Eycon, Medicare) prezentate lui Duicu dar și a firmelor TEHNOPLUS, INTER-MEDICO, au declarat că:

- nu au înțeles de ce trebuiau să se întâlnească cu Duicu Ioan-Adrian, care a fost scopul urmărit de Borugă sau de ambii oficiali;

- datele legate de finanțare au fost incerte, needificatoare, într-o formă nebuloasă cât să nu se spună că nu s-a abordat și acest subiect;

- vizitele la locație nu sunt necesare câtă vreme beneficiarul știe ce dorește să achiziționeze, or, în speță, reprezentanții firmelor plimbate prin spital, invitați la discuții cu medicii șefi de secție, după o activitate de câteva luni au elaborat listele de echipamente, inclusiv oferte în raport de care li s-a adus la cunoștință, cam ce valoare se estima pentru această achiziție sumele avansate fiind peste finanțarea la care se spera să se obțină 2.700.000 euro fără TVA;

- după consultanța gratuită din partea Băncii Pireus care nu s-a oferit să crediteze proiectul, Borugă Doina a cerut, sub presiunea lui Duicu de a găsi soluții și lui Popescu Daniela-Delia să contacteze bănci dispuse să se implice în acest proiect.

Spre deosebire de celelalte firme de care s-a folosit Borugă Doina pentru a obține doar o imagine a necesităților de echipamente, a valorilor de piață în ce privește pe cei doi agenți economici asociați, relațiile s-au diferențiat pentru că aceștia au primit informațiile, inclusiv cele care nu au parvenit celorlalte firme, au redactat documentația și au realizat la 9.08.2013 și o variantă actualizată a acesteia (SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN) cu datele de finanțare primite de la Consiliul Județean – inculpatul Duicu Ioan-Adrian prin inculpata Popescu Daniela-Delia.

Inculpata și în aceste condiții, cu mărturiile testimoniale consemnate la dosar, a susținut că listele au fost întocmite cu medicii șefi de secție, că nu s-a adus prin măsurile întreprinse de ea vreo atingere principiului concurenței loiale.

Plecând de la materialele întocmite gratuit de firme (Medicare a fost prima contactată pentru acest motiv, fiind și firma care se ocupa de mentenanța Spitalului) s-au purtat discuții cu medicii, care ulterior au constatat că în oferta firmelor asociate declarate câștigătoare ale licitației s-au regăsit echipamente cu o performanță îndoielnică raportat la firma de unde proveneau, unele echipamente aflate într-un număr mai mare decât cel necesar ori echipamente pe care nu le necesitau în BMI sau care nu erau nevoie să fie înlocuite întrucât de-abia le primiseră, unele prin donație în 2006 (martorii Popescu Margareta, Duță Ion, Tropcea Emilia Luminița).

Obiecțiuni au existat și din partea direcției financiar-contabile și a biroului administrativ și de achiziții ale Spitalului județean.

Justificările inculpatei sunt paradoxale câtă vreme, așa cum s-a arătat deja, dorea consultanța gratuită, apela la firme care derulau contracte cu Spitalul, sperau într-o rectificare bugetară și în momentul în care, în urma unei consultanțe financiare „gratuite” a unui viitor ofertant la licitație - AGER LEASING IFN, obține cu greu o sumă sub cei 5.000.000 euro de care s-a afirmat că era nevoie pentru spital – doar în jur de 2.421.212,78 euro, preț de contract, cu o valoare totală de 4.143.257,99 euro în discuție se pun echipamente care din varii motive nu erau necesare, nici ca număr, nici ca performanță, nici ca trebuință, la care s-au mai adăugat și altele neidentificate, globale pentru o sumă de 6.000.000 lei.

Or, astfel de împrejurări ori intenții de a profita de ocazie și a mai dota și alte secții or a asigura pentru viitor echipamente ce ar fi urmat la un moment dat să fie înlocuite sunt la fel de neavenite în raport de OUG nr.34/2006 în ansamblul ei după cum de neadmis este și varianta „prețului gratuității” consultanței de a de încorpora în listele întocmite și produse pe care agentul economic era interesat să le vândă.

Inclusiv inculpata Borugă, ceilalți inculpați și martorii Bosoancă Lucian, Bosoancă Adrian, Ștefănescu Camelia, Tîrîș Maria, Răzvan Dumitrescu, Mija George, Popescu Cristian Valentin etc. au declarat că SC ROMBIOMEDICA a fost cea care a redactat forma finală a documentației de atribuire, caietul de sarcini, reactualizat la 9.09.2013.

Spitalul județean și Consiliul Județean au remis celor două firme asociate, după ce au beneficiat de „ajutorul, sprijinul” gratuit al celorlalte firme informațiile în măsură ca acestea să elaboreze propunerile tehnice și financiare.

Chircă Valentin Titus, Iosif Alin, Mija Gheorghe Ion, Cristian Valentin Popa au declarat că firma finanțatoare există și funcționează din dobânzi și comisioane, din contracte cu valoare mare care să le asigure vizibilitate și importanță pe piață unde se mai află multe alte firme ca AGER LEASING IFN. Nici SC ROMBIOMEDICA SRL nu avea un statut aparte pe segmentul ei de piață, nu avea exclusivitate pentru vreun produs pe plan național și ca ea erau multe astfel de firme. Dintre toate aceste „multe firme”, deși s-a afirmat că s-a mediatizat proiectul din cauza de față, nu s-au arătat interesate decât firmele care derulau contracte cu Spitalul, între care și SC ROMBIOMEDICA SRL; de aici se deduce că mediatizarea, publicitatea s-au oprit doar la acestea, care până la un moment care s-a apreciat oportun de autoritatea contractantă, au sprijinit Spitalul gratuit pentru ca el să se edifice ce echipamente avea nevoie pentru dotarea BMI.

Față de cele afirmate de martorii audiați, devine de înțeles interesul celor două firme asociate de a fi în preajma celui care poartă documentația de atribuire pe SEAP pentru a se asigura că ceea ce se stabilise în cadrul întâlnirilor cu Popescu Daniela-Delia, Duicu Ioan-Adrian și Borugă Doina nu suferea modificări inclusiv cu privire la profitul prevăzut de lege dar care s-a conturat într-o marjă maximală, explicabilă prin politica firmei finanțatoare despre care a relatat martorul Chircă Valentin Titus.

Sumele în discuție nu sunt cele de TVA ce urmau, cum afirmă Borugă Doina, să ajungă al stat, ci acele asupra căror valoare s-a convenit și care a făcut contractul interesant pentru AGER LEASING IFN pentru a participa la acea asociere.

De altfel, cu delegație, reprezentantul AGER LEASING IFN – Răzvan Lorin Dumitrescu, potrivit declarației lui Bosoancă Lucian avusese anterior întâlnirii cu delegația Consiliului Județean, din cadrul Ministerului Finanțelor o discuție pe cererea de avizare a garantării împrumutului cu președintele Comisiei – Enache Jiru.

În susținerea apărării, inculpata nu mai amintește însă nimic despre propriile afirmații legate de faptul că ambele instituții ale statului aveau funcționari care nu se pricepeau la astfel de sisteme de finanțare, nici conducerea nu era edificată, astfel încât singurele lămuriri pe aspectele financiare veneau de la autorul propunerii de finanțare, care l-a întocmit și care urma să fie asociatul firmei ofertante în procedura de licitație.

Așa cum s-a mai evidențiat în acest mod s-a constituit folosul necuvenit al celor care în final au câștigat și licitația ca unic ofertant. Legea, respectiv OUG nr.34/2006 ori Legea nr.78/2000 nu sancționează pe dobânditorul folosului necuvenit; aceste acte normative coroborate au în vedere pe cel care a permis ca în mod direct/indirect, cu intenție directă și cu un scop bine definit, să se obțină un folos necuvenit prin acțiunea subiectului activ calificat. Acesta, pentru sine sau pentru altul, încalcă legea, și creează o stare de pericol pentru protecția relațiilor sociale de încredere într-un domeniu sau altul – în speță în domeniul achizițiilor publice.

Este de necontestat că Borugă Doina a acționat într-o manieră care să conducă la realizarea obiectivului urmărit, să fie agreată la nivelul forului decizional care era Consiliul Județean a dispus la măsuri radicale atât față de aceasta cât și cu privire la Popescu Daniela-Delia în cazul eșecului proiectului BMI (pierdere funcție, loc de muncă).

În același timp inculpata a acceptat împrejurări care nu au acoperire legală, în mod deliberat și nu confuzional în unele dintre fazele derulării procedurilor.

A știut și a conștientizat că nu era firesc să existe întâlniri private cu reprezentanții firmelor asociate, că aceștia au primit informații care pentru alții au fost nepublice, că au redactat, au elaborat efectiv documentația de atribuire și caietul de sarcini; nu s-au rezumat doar să contribuie la pregătirea documentației și au impus cerințele care au fost cuprinse în propunerile tehnice și de finanțare și s-au regăsit în oferta înscrisă în procedura de licitație.

În mod evident, Borugă Doina ca funcționar decident, deci subiect activ calificat, prin atitudinea și conduita sa a permis accesul celor două firme asociate – persoane neautorizate, la informații care nu erau destinate publicității. Declarativ, inculpata a afirmat că toate firmele contactate au beneficiat de același tratament ca și SC ROMBIOMEDICA SRL.

Faptic, menirea firmelor care l-au întâlnit și pe Duicu Ioan-Adrian s-a redus la folosirea lor pentru a întocmi liste de echipamente, în timp ce SC ROMBIOMEDICA a beneficiat în cele câteva luni de studiu, de toate datele cerute de lege pentru întocmirea publicației pentru SEAP, stabilirea valorii estimative, a modelului de contract.

Că cele două firme asociate au dobândit un folos necuvenit prin folosirea informațiilor puse la dispoziție prin documentația tehnică și de finanțare este evident.

Astfel este explicabilă preocuparea reprezentanților agenților economici asociați, de a fi omniprezenți, să se asigure că nu au intervenit modificări în documentele întocmite de aceștia, agreeate de factorii decidenți, mai mult sau mai puțin în cunoștință de cauză.

Sumele importante, de nivel maximal prin cumulul lor alături de profitul prevăzut de lege justifică interesul ca Borugă să anuleze rapid prima postare, să se asigure că nu intervin și alte modificări pentru postarea a doua pe SEAP decât înlăturarea omisiunii CPV leasing, că se obține aprobarea garantării împrumutului acordat Consiliului Județean, că Borugă emite cambiale, iar Consiliul Județean le avalizează.

Cum, în baza analizei întregului material administrat de instanță rezultă că faptele pentru care Borugă Doina a fost trimisă în judecată de procuror există și au fost comise cu vinovăție.

Curtea pentru toate considerentele amplu expuse urmează să dispună condamnarea inculpatei la o pedeapsă cu închisoarea în temeiul art.396 alin.4 C.pr.pen. pentru infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr. 78/2000.

În stabilirea cuantumului pedepsei, Curtea urmează să aibă în vedere fapta comisă, gradul ei de pericol social, împrejurările în care a fost săvârșită, precum și elementele care definesc personalitatea inculpatei, disponibilitatea acesteia de reconsiderare a statutului său, reinsertia sa socială care este pe deplin posibilă.

Inculpata nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii pentru care a fost acuzată, dar a dovedit preocupare pentru administrarea unui probatoriu amplu.

Inculpata Borugă Doina a dovedit o conduită procesuală onestă, corectă a contribuit la celeritatea desfășurării cercetării judecătorești și nu a împiedicat în nici un mod aflarea adevărului.

În alt registru al personalității sale Borugă Doina este cunoscută ca o persoană respectată, apreciată la nivelul comunității din care provine, a contribuit în mod major la ridicarea nivelului actului medical, la asigurarea unor condiții decente de spitalizare în noile spații spitalicești ce au fost recuperate spre folosul pacienților din zona județului Mehedinți.

Toate aceste date fundamentate pe probatoriul cauzei converg spre aplicarea unei pedepse spre minimul prevăzut de lege, justificat și de faptul că inculpata, în bună măsură a conștientizat gravitatea situației sale judiciare, chiar dacă și-a susținut constant nevinovăția pentru motivul că nu conferă conotații penale unor acțiuni și acte pe care le-a efectuat. Pe de altă parte, Curtea urmează să aibă în vedere circumstanțele cauzei, aplicarea unei pedepse sub 2 ani închisoare, în lipsa unei antecedente penale, cu disponibilitate de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității și caracterizări favorabile, de evidențiere a personalității inculpatei, care nu are predispoziție infracțională, cu suficiente resurse umane și intelectuale de a reevalua contextul infracțional în care a fost angrenată și trimisă în judecată.

În baza art.83 alin.1 C.pen. coroborat cu art.84 C.pen. se va dispune, pentru motivele arătate, amânarea aplicării pedepsei pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, fiind în mod cumulativ întrunite cerințele prevăzute de textele de lege menționate.

În baza art.85 alin.1 C. pen. coroborat cu art.86 alin.1 C. pen., inculpata va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informațiile și documentele de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.86 alin.1 C. pen. pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art.85 alin.1 lit.c-e C. pen. se va comunica Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți.

Se va pune în vedere inculpatei prevederile art.87 și 88 C. pen. și în baza art.404 alin.3 C. pr. pen. atrage atenția inculpatei asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În considerarea celor deja expuse, Curtea apreciază că măsurile dispuse sunt de natură a atinge scopul prevăzut de lege astfel încât urmează a aprecia că niciuna din obligațiile prevăzute de art.85 alin.2 C.pen., nu își găsesc incidența în cauză.

Inculpatul **Duicu Ioan Adrian, la rândul său, în mod constant a declarat** că nu se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000. El a susținut că nu putea să săvârșească o astfel de faptă întrucât nu avea nicio calitate și atribuții de serviciu să-și aroge dreptul de a permite sau nu vreunor persoane neautorizate accesul la informații nepublice pe care nici acesta nu le deținea.

În același timp și cu aceeași determinare, inculpatul Duicu a afirmat că încă de la investirea sa ca președinte al Consiliului Județean și-a propus să cunoască în amănunt activitățile desfășurate nu numai la nivelul Consiliului Județean dar și în ce privea instituțiile aflate în subordinea Consiliului, între care și Spitalul județean de Urgență Mehedinți.

Această conduită a fost recunoscută în abordarea relațională cu toți încadrații instituțiilor, descrisă de martori în mod concordant, Duicu fiind perceput ca o persoană autoritară, care se implica inclusiv în actul decizional al conducătorilor instituțiilor.

Inculpatul Duicu a invocat promisiunile electorale și proiectele pe care dorea să le realizeze în beneficiul comunității, cerând tuturor să se mobilizeze, să găsească soluții pentru finalizarea mai multor angajamente publice, între care și dotarea blocului materno-infantil al Spitalului Județean de Urgență.

În acest context se evidențiază și disputele politice, competiția pe plan local între politicieni cu referire la succesele pe care se străduiau să le realizeze cu efectele electorale urmărite. Martorii au făcut trimitere, cu titlu de exemplu, la disputa dintre Duicu și fostul președinte al Consiliului Județean, parlamentarul Bălu Marius care își exprima convingerea că dotarea blocului materno-infantil și punerea maternității în stare de funcționare erau iluzorii.

În mod evident, și din această perspectivă, Duicu și-a asumat cu determinare proiectul în discuție.

Borugă Doina și Popescu Daniela-Delia, factori de decizie în instituțiile în care funcționau (directori în Spitalul județean și respectiv în Consiliul Județean) au declarat că dispozițiile lui Duicu prevalau, dat fiind, subordonarea funcțională a acestora și din acest motiv i se aduceau la cunoștință toate datele și informațiile legate de derularea, între altele, a proiectului BMI.

Mai mult, după discuțiile cu reprezentanții firmelor aduse de Borugă la Consiliu, acesta a delegat pe Popescu Daniela-Delia și Bosoancă Lucian să păstreze contactul cu una dintre firme SC ROMBIOMEDICA SRL asociată ulterior cu SC AGER LEASING IFN pentru a sprijini Spitalul județean în organizarea licitației pentru achiziționarea de echipamente medicale.

De la început Duicu Ioan-Adrian a fost perceput ca fiind autoritatea contractantă, finanțatorul proiectului, astfel încât prin interpuși sau direct, firmele asociate au ținut legătura cu acesta și au cooperat în plan decizional.

Nu rezultă din materialul probator ca Duicu să fi avut aceeași conduită cooperantă cu privire la celelalte două societăți cu reprezentanții cărora s-a întâlnit, nici că i-ar fi cerut lui Popescu Daniela-Delia să colaboreze cu acestea în același mod cum s-a procedat cu cele două firme asociate.

Niciuna din firmele SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING nu aveau drepturi exclusive de valorificare de produse, potrivit chiar reprezentanților lor, audiați în cauză, societăți comerciale de profil fiind numeroase pe piața comercială cu specific medical.

Astfel, din această perspectivă nu se justifică atenția specială, evidentă acordată firmelor asociate.

Cu niciuna dintre celelalte firme ofertante nu s-a întâlnit Duicu astfel cum a făcut-o, la cererea lui SC ROMBIOMEDICA SRL, la București, Drobeta Tr.-Severin sau la Mamaia.

Din dispoziția inculpatului Duicu, li s-au pus la dispoziție toate informațiile necesare inclusiv de ordin financiar pentru a se elabora documentația de atribuire pentru întocmirea caietului de sarcini.

Relaționarea între cele două firme și Duicu era punctuală și pe întreg parcursul derulării proiectului BMI.

Acest lucru reiese și din faptul că reprezentanții SC ROMBIOMEDICA nu numai că au întocmit documentația în care s-a menționat valoarea estimativă a contractului, s-a redactat un model de contract dar aceștia au pretins funcționarilor – factori de decizie din Consiliul Județean și Spitalul județean să-i asiste la postarea publicației pe SEAP, să fie siguri că ea urma să fie cea asupra căreia se convenise. Astfel se asigurau că prevederile, cerințele de care erau interesați să se realizeze prin acest contract și să nu fie modificate (martorii Popa Cristian Valentin, Mija Gheorghe etc.).

În mod nefiresc într-o astfel de procedură reglementată de OUG 34/2006 firma privată solicită să se folosească un sistem de finanțare prin leasing, propunere acceptată de Duicu care a cerut lui Borugă și Popescu să conlucreze cu ofertanții asociați, să le furnizeze informațiile necesare înainte și ulterior publicării pe SEAP a documentației (martor Răzvan Dumitrescu, Chircă Valentin Titus).

Reprezentanții SC ROMBIOMEDICA i-au avertizat că pe SEAP lipsea codul CPV pentru leasing, iar Duicu, de îndată, a contactat-o pe Borugă să anuleze prima postare și să găsească înlăturarea omisiunii acestui CPV.

În aceste condiții, martorul Răzvan Sorin Dumitrescu, reprezentant al AGER LEASING a afirmat că în lipsa CPV leasing, nu s-ar mai fi asociat cu cealaltă firmă, să participe la licitație, ceea ce l-a determinat pe Duicu să precipite acțiunile pentru înlăturarea acestui impediment din procedura de licitație.

Tot AGER LEASING IFN a fost cea care a explicat lui Duicu, lui Popescu și Borugă avantajele utilizării finanțării prin leasing pentru care aceasta a optat și propus autorității contractante, iar la rândul ei a acceptat această variantă.

Sub atenta observație a firmei AGER s-au derulat și demersurile pentru obținerea avizului Comisiei de acordare de împrumuturi pentru utilitățile locale din cadrul Ministerului Finanțelor.

Borugă Lucian a cerut lui Răzvan Sorin Dumitrescu, reprezentantul AGER să se alăture delegației Consiliului județean pentru eventuale explicații de ordin financiar, în condițiile în care acesta deja contactase factori responsabili din Ministerul Finanțelor ce urmau să hotărască asupra cererii Consiliului Județean Mehedinți.

Pe întreg parcursul discuțiilor cu firmele asociate, Duicu Adrian chiar înainte de finalizarea procedurii, în fazele sale incipiente, le-a cerut asigurări cu privire la respectarea termenelor de livrare a echipamentelor și în mod cert le-a dat de înțeles că sunt cei agreeți pentru definitivarea proiectului.

Față de disponibilitatea totală din partea inculpatului Duicu Ioan-Adrian, cel ce urma să semneze contractul de achiziție, prezumat că era în cunoștință de cauză și deținea informațiile, inclusiv cele confidențiale care au fost valorificate prin perfectarea contractului, Popescu Daniela-Delia și Borugă Doina nu puteau să adopte decât o atitudine similară față de cele două firme asociate agreeate. Popescu Daniela-Delia a prezentat, de altfel, lui Bosoancă Lucian pe reprezentanții lui SC ROMBIOMEDICA – Popa și Mija ca fiind firma ce urma să se ocupe de dotarea maternității și cu altă ocazie că firma putea să fie câștigătoarea licitației întrucât corespundea condițiilor prevăzute în documentația de atribuire și caietul de sarcini. Și aceasta, în condițiile în care au acceptat să conlucreze în această manieră, deși nu împărtășeau multe din deciziile lui Duicu de care cele două firme asociate s-au prevalat; ele au solicitat discuții directe și acceptate de Duicu, să supravegheze postarea pe SEAP, au insistat ca Duicu să grăbească anularea primei postări și repostarea supravegheată pentru înlăturarea omisiunii CPV leasing.

Duicu a împărtășit mai curând opțiunea firmei AGER de anulare a postării, decât varianta lui Borugă care l-a asigurat că exista mențiunea de finanțare prin leasing în prima postare cu efectele de la lege chiar în lipsa menționării CPV leasing și că nu era nevoie de anulare.

Negocierile contractului de achiziție au fost tensionate sub presiunea unor neînțelegeri a unor termeni tehnici și juridici de către cei ce reprezentau autoritatea contractantă și a timpului și termenelor asumate (Popescu Margareta, Bosoancă Lucian) de firmele asociate.

În considerarea disponibilității lui Duicu Ioan-Adrian de a semna contractul de achiziție în condițiile impuse de firmele asociate, Borugă Doina a emis cambiile impuse de AGER LEASING, deși știa că Trezoreria nu le acceptă, Popescu Daniela-Delia le-a avalizat în numele Consiliului Județean la valoarea contractului ce cuprindea și comisioane, etc. în loc de prețul garantat de contract 2.421.212,78 euro.

Practic, instituțiile statului au fost la dispoziția firmei finanțatoare care într-un fel sau altul a direcționat funcționalitatea proiectului.

Firmele asociate, în mod evident, erau interesate de contractarea acestei achiziții și obținerea folosului urmărit, distinct de profitul prevăzut de lege.

Martorul Chircă Valentin Titus a și declarat că interesele firmei erau legate de valoarea importantă a contractului, clauzele convenabile precum și nivelul comisiunilor, dobânzilor care stau la baza existenței și funcționării societății, grija manifestată de a nu face modificări la prevederile elaborate de ele în documentația de achiziție, de a supraveghea toate operațiunile, dovedesc odată în plus că s-a profitat de lipsa de cunoaștere a procedurilor și produselor financiare a celor din spital și Consiliu și s-au prevăzut și echipamente medicale cu prețuri substanțiale, de care fie nu era nevoie, fie erau prea multe ca număr, fie urmau să doteze, contrar legii, alte secții ale Spitalului.

Acestea odată trecute în documentația de achiziție, prețul deja cuantificat, nu mai putea fi negociat.

Câtă vreme Duicu a acceptat toate condițiile cerute de firmele asociate și avea să semneze contractul, acestea și-au înțeles șansele de a participa la finalizarea proiectului, încă de la primele discuții, mai ales că nu au mai sesizat prezența vreunor alte firme mici în incinta spitalului, nici a Consiliului Județean.

Din declarațiile reprezentanților celor două firme a rezultat că de acest proiect au aflat în cea mai mare parte doar societățile care derulau deja contracte cu Spitalul sau Consiliul județean, de la persoanele care prezentau, în numele firmelor, produse promoționale, medicale și care au fost și contactate de administrația spitalului.

Publicitatea acestui proiect s-a redus de fapt la o conferință de presă organizată de Consiliul județean; au fost efecte modeste în plan mediatic și nu s-au făcut eforturi de a fi mai vizibilă, câtă vreme pe de o parte firmele deja cunoscute au sprijinit pe directorul Borugă, gratuit să-și întocmească lista de echipamente, să se întocmească caietul de sarcini și să se găsească un finanțator

De altfel, corelarea intereselor dintre cele două firme asociate și cel manifestat de Duicu, s-a conturat încă de la primele întâlniri și discuții, pe parcursul întregii proceduri, firmele întocmind documentația de atribuire și caietul de sarcini, cu informațiile primite de la beneficiar în condițiile convenabile viitorilor ofertanți asociați și acceptate de Duicu Ioan-Adrian, care a pretins respectarea termenelor de executare a contractului de livrare a echipamentelor sub sancțiunea rezilierii contractului.

Dotarea blocului materno-infantil era un proiect la care Duicu se obligase electoral să-l realizeze, iar finalizarea acestuia reprezenta o reușită care era desigur apreciată la nivelul comunității, dar care urma să fie fructificată și pe linie de partid prin vizita premierului de la acea vreme, ca un act de apreciere și recunoaștere.

Și aceste aspecte sunt relevante și ele completează tabloul infracțional astfel cum a fost realizat prin dovezile administrate și la care s-a făcut referire în prezenta hotărâre.

Că au recunoscut (Popescu Daniela-Delia) sau nu (Borugă Doina și Duicu Ioan-Adrian) inculpații au săvârșit infracțiunea pentru care fiecare a fost trimis în judecată și prin probe s-au dovedit și fapta și vinovăția fiecăruia dintre ei.

S-a invocat și de inculpata Borugă și de inculpatul Duicu că au fost respectate prevederile OUG nr.34/2006 cu privire la promovarea concurenței, a nediscriminării, a promovării transparenței, al tratamentului egal aplicat operatorilor economici și al utilizării eficiente a procedurilor publice.

În același sens, se susține că documentația de atribuire a cuprins informațiile legate de obiectul contractului, iar fișa de date din această documentație s-a referit doar la informații generale ale autorității contractante.

OUG nr.34/2006 facilitează înțelegerea unor termeni ce vizează definirea conducătorului autorității contractante ca persoană cu funcție de decizie în înțelesul acestui act normativ, propunerea financiară și propunerea tehnică elaborate în raport de documentația de atribuire, respectiv pe baza cerințelor din caietul de sarcini.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian, în înțelesul OUG nr.34/2006 este o autoritate publică contractantă (art.8 alin.1 lit.a) care, în calitate de președinte al Consiliului Județean Mehedinți a activat la nivel regional; Spitalul județean de urgență Mehedinți, la rândul său, se înscrie conform art.1 lit.b alin.3, între instituțiile aflate în subordinea și controlul Consiliului Județean ca autoritate contractantă, care are obligația să respecte principiile prevăzute la art.2 alin.2, în relațiile cu operatorii economici ce sunt interesați să participe la procedura de atribuire, în speță licitația deschisă în cadrul căreia s-a depus oferta.

Caietul de sarcini postat pe SEAP cuprinde specificații tehnice și caracteristicile referitoare la nivelul calitativ, tehnic, de performanță, la cerințele funcționale, la caracteristicile de mediu și standardele europene, dacă există omologări tehnice europene.

Deși potrivit art.38 din OUG nr.34/2006 nu se indică în caietul de sarcini originea, sursa, producția, marca de fabrică sau de comerț pentru a nu favoriza sau elimina dintre ofertanții operatori economici, acestea au fost cunoscute și s-au regăsit în oferta celor doi operatori economici asociați ceea ce au iscat nemulțumiri sub diferite aspecte în rândul viitorilor utilizatori ai acelor echipamente medicale. De aici rezultă o corespondență dintre produsele reperate de Borugă Duina din ofertele primelor firme contactate, (Medicare, Eycon) preluate de SC Rombiomedica în redactarea documentației de atribuire pregătită pentru postarea pe SEAP și regăsite în oferta firmelor asociate, declarate câștigătoare ale licitației, după cum rezultă din probatoriul administrat.

Inculpata Borugă a indicat prevederile art.67 din OUG nr.34/2006 cu referire la „posibilitatea oricărui operator economic de a participa la întocmirea documentației de atribuire și de a fi ofertant asociat sau subcontractant, dar numai în cazul în care implicarea sa în elaborarea documentației de atribuire nu este de natură să distorsioneze concurența”.

În concretețea lui, textul are în vedere operatorul economic care se implică în elaborarea documentației de atribuire; în speță, însă operatorul economic a elaborat această documentație, nu a participat la elaborarea acesteia doar cu pliante, cataloage etc.

Declarațiile sunt constante atât ale martorilor cât și ale inculpaților (Popa Cristian Valentin, Mija Gheorghe, Răzvan Dumitrescu, Chircă Valentin Titus, Manole Romeo, Iosif Alin, Savin Bogdan Mihail și Borugă, Popescu și Duicu) cu privire la folosirea datelor din ofertele unora dintre firmele contractate de Borugă Doina pentru întocmirea listei cu echipamentele necesare medicale asupra cărora s-au pronunțat și medicii șefi de secție, cu observațiile deja menționate.

Această fază s-a realizat la momentul când Spitalul avea sarcina să întocmească propunerea tehnică pentru Consiliul Județean ce ar fi urmat să organizeze licitația.

În lipsa finanțării din partea Ministerului Sănătății, având în vedere deficitul bugetar, al spitalului, firma AGER LEASING IFN asociată cu SC ROMBIOMEDICA SRL au hotărât și au propus autorității contractante – Duicu Ioan-Adrian, finanțarea prin leasing. După un studiu de aproximativ două-trei luni au întocmit documentația de atribuire și au elaborat caietul de sarcini încărcat electronic pe un stick și formatat pe suport de hârtie, care au fost remise lui Popescu Daniela-Delia și respectiv lui Bosoancă Lucian, căruia i-a revenit doar misiunea de a verifica respectarea condițiilor cerute de lege. Este evident că dispozițiile legale au fost desconsiderate și modul în care s-au elaborat documentele pentru inițierea procedurii de licitație nu au nicio susținere normativă.

Spre deosebire de prevederile art.69² OUG nr.34/2006 operatorii economici asociați au știut cine este factorul decizional, recunoscut drept finanțatorul proiectului înainte ca autoritatea contractantă să precizeze în fișa de date persoanele ce dețin funcții de decizie în cadrul autorității contractante.

Apărarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian în sensul că nu se înscrie în categoria persoanelor care aveau atribuții, sarcini de serviciu legate de informațiile confidențiale ce vizau proiectul BMI, nu este fondată.

Dacă inculpatul susține o astfel de teză, firesc era ca până la semnarea contractului cu cele două firme în calitate sa de autoritate contractantă, să nu fi avut niciun contact cu acestea. Or, din propriile declarații, ale coinculpatelor și martorilor din lucrări ori propuși de inculpați rezultă că tocmai în virtutea funcției sale a acceptat și apoi a perpetuat discuții, întâlniri cu reprezentanții firmelor cu privire la chestiuni financiare pentru care la cererea celor două societăți a făcut toate demersurile ca finanțarea și garantarea ei să funcționeze (Popa Cristian Valentin, Mija Gheorghe, Răzvan Dumitrescu, Chircă Valentin).

Inculpatul Duicu a fost cel care a cerut lui Popescu Daniela să colaboreze cu cele două firme asociate, să le dea tot concursul pentru a finaliza proiectul.

Popescu Daniela Delia a avut mână liberă, undă verde să comunice acestora informațiile care le solicitau din postura lor cu ascendent față de Consiliu și spital în probleme de finanțare prin leasing, procedură recunoscută de instituțiile statului.

Popescu Daniela Delia, avea de asemenea obligația de a-i comunica și a-l ține la curent pe Duicu cu tot ceea ce presupunea informarea și suportul ce li s-a pus la dispoziție celor două firme de Duicu prin această inculpată.

Așa se și explică faptul că relaționarea cu cele două societăți nu s-a redus doar la o consultanță generică, ci a constat într-un studiu de aproximativ 2-3 luni concretizat prin întocmirea documentației de atribuire pe baza informațiilor primite în detaliu și la obiect. În acest context și împrejurări cele două firme l-au perceput pe Duicu ca fiind finanțatorul proiectului, autoritate contractantă prin atribuțiile conferite de lege care s-a manifestat ca persoană decidentă, de care depindeau cei din subordinea lui angrenați în activitatea comună cu firmele din dispoziția acestuia.

Așa se și înțelege de ce aceștia au fost introduși de Borugă la Duicu și de ce aceștia solicitau să aibă discuții directe cu Duicu, indiferent în ce colț de țară (București, Drobeta Tr.-Severin, Mamaia) ele cereau girul lui Duicu, indiferent dacă el stăpânea problemele abordate, câtă vreme în concret o abilitase pe Popescu Daniela Delia, să-l reprezinte calificat în fața reprezentanților firmelor în cauză.

Curtea consideră că apărarea inculpatului nu poate fi primită pe aspectele abordate din următoarele considerente:

1 - din declarațiile inculpatului Duicu, ale martorilor (Popa Cristian Valentin, Mija Gheorghe, Răzvan Dumitrescu, Chircă Valentin-Titus) ale coinculpatelor Borugă Doina și Popescu Daniela-Delia rezultă în mod evident că nu numai că Duicu știa de asocierea dintre cei doi agenți economici, dar chiar reprezentantul Chircă Valentin Titus al AGER LEASING i-a explicat lui Duicu necesitatea unei finanțări în sistem leasing, faptul că exista o posibilitate ca Ministerul Finanțelor să garanteze un împrumut pentru Consiliul Județean pentru dotarea BMI; pe de altă parte când i s-a adus la cunoștință lui Duicu, că lipsea CPV leasing de pe SEAP i s-a mai precizat că fără anularea primei publicații de pe SEAP, înlăturarea omisiunii și repostare a publicației, AGER LEASING nu se mai asocia cu SC BIOMEDICA SRL.

Contrar afirmațiilor inculpatului Duicu, acesta știa toate aceste aspecte încă dinaintea înlocuirii documentației de atribuire și a caietului de sarcini, pentru că aceste documente, pe linie de propunere de finanțare fuseseră întocmite de AGER LEASING IFN SA.

Și că aceasta este realitatea, o dovedesc multiplele declarații de martori că funcționarii Consiliului și al spitalului nu aveau cunoștințe în domeniu, doar explicațiile de la AGER LEASING era singura lor sursă de documentare la care au apelat. Inclusiv în perioada negocierilor contractului de achiziție, membrii comisiei de negociere din Consiliu și spital aveau nevoie de explicații ale dispozițiilor tehnice și juridice din conținutul contractului propus ca model încă din fazele premergătoare negocierii.

2. Inculpatul însuși și confirmat de Borugă Doina și Popescu Daniela Delia, a declarat că se interesa în detaliu de toate aspectele legate de acest proiect și pentru a se asigura de reușita acestuia a delegat două persoane – Popescu și Bosoancă Lucian să fie informat cu privire la tot ce se derula în contract cu cele două firme asociate și în cunoștință de cauză lua măsuri urgente.

3. Această măsură denotă interesul manifestat evident pentru SC ROMBIOMEDICA, pe care l-au perceput și agenții economici respectivi câtă vreme Duicu Adrian n-a desemnat pe nimeni să-l țină la curent cu celelalte firme Medicare, Eyecon și ofertele ce li se ceruseră în acea fază. După ce i-au fost prezentate de Borugă, Duicu nu a mai avut întâlniri și cu aceste firme cum s-a întâmplat cu operatorii economici asociați cu care s-a întâlnit în trei locuri din țară la **cererea acestora**.

4. Mai mult decât permite OUG nr.34/2006, operatorilor economici asociați li s-a cerut să întocmească documentația de atribuire, caietul de sarcini și li s-au furnizat toate informațiile între care și cele nedestinate publicității, informații care ulterior s-au regăsit în oferta acestora pentru înscrierea la licitație.

Spre deosebire de SC ROMBIOMEDICA SRL și AGER LEASING IFN, celorlalte firme (Medicare, Eyecon, INTER-MEDICO, TEHNOPLUS etc) li s-a solicitat de către Borugă doar liste cu produse, cu echipamente medicale și oferte, iar în ce privește finanțarea proiectului datele furnizate au fost vagi, într-o formă destul de nebuloasă, incertă (Medicare). Acestora nu li s-a solicitat să întocmească documentația de atribuire și nici caietul de sarcini ceea ce denotă că nici nu le-au fost date toate informațiile de care au beneficiat operatorii economici asociați, față de acestea funcționând prevederea legală referitoare la informațiile nedestinate publicității.

5. În ce privește susținerea inculpatului că firmelor posibil ofertante li s-a aplicat un tratament egal, aceasta nu se confirmă. În privința atenționării acestora să găsească și sursa de finanțare, ea a devenit categorică și fermă la momentul când i s-a adus la cunoștință lui Duicu asocierea dintre SC ROMBIOMEDICA și un finanțator.

6. Valoarea estimativă a fost calculată, pe baza informațiilor parvenite de la autoritatea contractantă, nu de aceasta ci de cei doi operatori economici asociați care i-au și comunicat-o lui Duicu, iar acesta lui Popescu Daniela-Delia; aceasta a întocmit nota justificativă votată de Consiliul de Administrație al Spitalului. Celelalte firme nu au avut cunoștință de această valoare decât după publicația de pe SEAP, în timp ce operatorii economici asociați, beneficiind de aceste informații, și-au pliat oferta pe aceleași date și au putut în acest mod, distinct de profitul prevăzut de lege să-și asigure o marjă maximală de câștig.

Așa se justifică că permanent cereau și li se accepta solicitarea să fie prezenți la postarea/repostarea/pe SEAP a publicației în forma cunoscută și convenită cu factorii decidenți.

7. Întreaga conduită a finanțatorului decident al proiectului a fost de natură să creeze premisele favorabile pentru ca firmele asociate să câștige licitația câtă vreme erau în cunoștință de cauză pe toate aspectele legate de proiect până la publicația pe SEAP, și au elaborat oferta pe informații valabile. În acest context Popescu Daniela-Delia i-a prezentat pe cei de la SC ROMBIOMEDICA și AGER lui Bosoancă Lucian ca fiind cei ce urmau să se ocupe de dotarea BMI. Bosoancă Adrian la rândul lui a declarat că din discuțiile dintre Popescu Daniela Delia și alte persoane, la un alt moment al derulării proiectului, s-a aflat ca SC ROMBIOMEDICA avea o ofertă care îi permitea să câștige licitația întrucât corespundea tuturor condițiilor prevăzute în caietul de sarcini.

8. S-a mai susținut de către Duicu că tuturor firmelor ce i s-au prezentat li s-au dat aceleași date și că s-a respectat și principiul nediscriminării cerut de OUG nr.34/2006. Afirmația este infirmată de probele din dosar, câtă vreme doar agenții economici asociați au primit informațiile în măsură să permită redactarea documentației de atribuire și întocmirea caietului de sarcini.

Pe de altă parte, Popa Cristian Valentin, reprezentantul SC ROMBIOMEDICA SRL a declarat că nu și-a explicat de ce Borugă Doina „i-a dat la vedere”, i-a prezentat lui Duicu Ioan-Adrian, alți reprezentanți de firme (INTER-MEDICO, EYECON) care au declarat că:

- nu este nevoie să se viziteze locația pentru stabilirea echipamentelor propuse spre vânzare, decât dacă beneficiarul nu știe, nu cunoaște cum să-și întocmească lista de utilități, necesare, că,

- datele ce le comunică firma sunt de nivel general, pentru că nu este menirea acesteia să întocmească documentația de atribuire, că

- nu este în concordanță cu legea ca furnizorul și finanțatorul să redacteze caietul de sarcini, să semnaleze autorității contractante eventuale omisiuni, erori din publicația de pe SEAP.

La rândul ei, inculpata Borugă Doina a afirmat că nu este firesc ca o firmă posibil ofertantă să solicite autorității contractante să anuleze publicația de pe SEAP și să se reposteze apoi cu îndreptarea erorilor semnalate și cu atât mai puțin să supravegheze această operațiune cu motivarea

că agentul economic să fie sigur că publicația cuprinde toate aspectele convenite înainte de postarea pe SEAP. Borugă nu și-a explicat de ce au mai existat întâlniri între Duicu și cele două firme asociate și în ce măsură și cât de mare era interesul acestuia numai pentru această firmă.

La rândul ei Popescu Daniela-Delia a afirmat că la întâlnirea de la Mamaia, s-a retras la un moment dat pentru că a avut senzația că urmau să tranzacționeze ceva, eventual produsele, ceea ce denotă că relaționarea interesată a lui Duicu cu reprezentanții acestor agenți economici era percepută, chiar și de cei din preajma sa ca fiind evidentă, distinct de preocuparea acestuia pentru binele comunității.

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a mai invocat că nu a promis celor doi operatori economici că vor câștiga licitația. Tocmai conduita specială, disponibilitatea lui Duicu în relația cu aceste firme asociate, posibilitatea unilaterală acordate de a-și întocmi oferta după informațiile ce le-au pârvenit pentru redactarea documentelor ce urmau a fi postate pe SEAP, percepția inclusiv a personalului decizional din Consiliul Județean că sunt previzionabili câștigători ai licitației, dovedesc că erau premise evidente de încurajare spre o finalizare a colaborării printr-un contract de achiziție.

Pe de altă parte, firmele asociate aflaseră că mai sunt câteva firme interesate, dar de la un moment dat acestea nu au mai fost vizibile (?!).

După întocmirea documentelor de către agenții economici sub semnătura autorității contractante, în termenii impuși de SC ROMBIOMEDICA și AGER LEASING IFN, în situația unei posibile concurențe de oferte, cei doi agenți aveau un ascendent valabil față de celelalte firme (Medicare, Eyecon, Termoplus, Inter-Medico).

10. În termenii OUG nr.34/2006 art.3 lit.s² și k coroborat cu art.8, în calitatea sa de conductor al autorității contractante Duicu Ioan-Adrian, persoană cu funcție de decizie, recunoscut ca finanțator al proiectului și semnatar al contractului de achiziție, constituie un subiect activ calificat care direct sau indirect în modalitatea descrisă a comis o faptă penală.

11. Duicu Ioan-Adrian a permis celor două firme asociate să-li asigure pe lângă profitul recunoscut de lege și o marjă maximală care așa cum afirma Dumitrescu Răzvan Lorin reprezintă câștigul firmei și-i asigură existența ca finanțator prin comisioane și dobânzi.

Inculpatul Duicu a acceptat toate condițiile puse de firmele asociate conduse de AGER LEASING IFN, prețul contractului convenit la 4.143.257,09 euro inclusiv TVA, emiterea și avalizarea de cambii de către Consiliul Județean, ceea ce a permis acestora, în afara documentației să elaboreze și contractul de achiziție a cărui negociere nu putea funcționa, după publicarea pe SEAP, decât în limitele restrictive ale legii, pe care firmele le-au avut în vedere în momentul în care au prevăzut clauze favorabile acestora și cerințele limitative ale reglementărilor.

În urma analizei tuturor acestor aspecte ce converg spre dovedirea comiterii cu vinovăție a infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 de către inculpatul Duicu Ioan-Adrian, Curtea va înlătura și apărarea potrivit căreia Consiliul Județean și Spitalul județean de Urgență nu aveau personal calificat și nimeni din consilierii juridici (Bosoancă Lucian), funcționari ai departamentelor economice (director Popescu Daniela-Delia) financiar-contabile (Popescu Margareta) administrative, de achiziții publice (Duță Ion, Bosoancă Adrian) nu aveau cunoștințe în domeniul instrumentelor de finanțare în condițiile în care gestionau fonduri publice.

Nepriceperea, ignoranța, superficialitatea, dezinteresul funcționarilor din cele două instituții ale statului, recunoscute chiar de conducătorii acestora – Borugă Doina, Popescu Daniela-Delia, Duicu Ioan-Adrian clamate ca apărări pentru faptul că inculpații au generat o procedură paralelă celei instituite de OUG nr.34/2006, nu poate fi primită.

Atingerea unui obiectiv de orice natură ar fi inclusiv în beneficiul comunității (dotarea BMI) în alte condiții decât în cele riguroase ale legii creează premisele unui act infracțional care nu poate fi justificat nici de nepriceperea celui care și-a asumat atribuții sau a celor prin care, indirect, a acționat, nici prin condiționarea unui termen de finalizare a unui proiect cu recunoaștere festivă a unui potențial succes personal, comunitar ori de partid, ori din rivalități politice (Marius Bălu) provocatoare.

În mod evident, latura obiectivă a elementului material al infracțiunii s-a realizat în momentul când s-a permis celor doi operatori economici asociați să aibă acces la informațiile utilizate pentru redactarea documentației de atribuire, de întocmire a caietului de sarcini și care până

la postarea pe SEAP a acestora, au fost necunoscute celorlalte firmei, interesate de proiectul dotării BMI.

Inculpatul Duicu, din considerente deja expuse urmărea finalizarea urgentă a proiectului BMI, respectarea termenului de livrare a echipamentelor, motiv pentru care în procedura de achiziție a utilităților necesare a permis celor doi agenți economici asociați prin Popescu Daniela-Delia să acceadă la informații financiare nepublice de la nivelul Consiliului Județean și să obțină un folos necuvenit constând într-o marjă maximală a profitului din oferta sub prețul pieței înscrisă în procedura de licitație.

Întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 în împrejurările reținute de procuror și dovedite prin probatoriul administrat atât sub aspectul existenței faptei cât și al vinovăției conduce la aplicarea prevederilor art.396 alin.1 și 2 C.pr.pen. și la condamnarea inculpatului Duicu Ioan-Adrian la o pedeapsă cu închisoarea conform art.187 C.pen. între limitele statuate.

La stabilirea quantumului pedepsei, Curtea va avea în vedere gravitatea faptelor comise, împrejurările în care acestea au fost săvârșite, gradul sporit de pericolozitate pentru ordinea de drept, premisele de reconsiderare a conduitei inculpatului, măsura în care a conștientizat efectele nocive ale actului infracțional, gradul de reinserție socială.

În baza art.45 C.pen. urmează să se stabilească o pedeapsă complementară de interzicere pe o durată de 2 ani a drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a,b,d,g,k C.pen.

Se va aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a,b,d,g și k C.pen. în condițiile și pe durata prevăzută de art.54 C.pen. raportat la art.65 alin.3 C.pen

Inculpatul Duicu Ioan-Adrian a avut o conduită procesuală constructivă, în stare de libertate s-a prezentat la termenele de judecată ori și-a justificat obiectiv lipsa la vreun termen, a contribuit la cercetarea judecătorească cu celeritate, a asigurat prezența martorilor propuși în apărare.

Anterior săvârșirii faptei pentru care urmează a fi condamnat, inculpatul nu este cunoscut să fi săvârșit alte fapte penale pentru care să fi suportat rigorile legii, s-a bucurat de respect și considerație din partea comunității din care provine, are o familie organizată și prezintă toate elementele care să îndrituie Curtea că va depune stăruințe pentru reevaluarea valorilor sociale protejate de lege și reconsiderarea conduitei sale civice marcată, în prezenta, de amprenta infracțională.

Inculpatul s-a aflat în arest preventiv din 3.04.2014 până la 16.10.2014, apoi în arest la domiciliu până în 1.04.2015 și sub control judiciar de la 1.04.2015 la 11.11.2016.

În toată această perioadă restrictivă de libertate, inculpatul a avut o conduită corespunzătoare, a cooperat cu organele judiciare în ambele faze procesuale și a dat dovadă de o vădită preocupare pentru reconsiderarea situației sale judiciare.

Pentru aceste considerente, Curtea apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și chiar fără executarea acesteia că nu sunt premise că inculpatul se va mai afla într-o postură infracțională și să comită vreo altă faptă prevăzută de legea penală..

Cum în cauză sunt întrunite și celelalte condiții prevăzute de art.91 C.pen., Curtea urmează să dispună suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani ca termen de supraveghere conform art.92 C.pen.

Pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va fi obligat să respecte următoarele măsuri prevăzute de art.93 C.pen.:

- să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor de existență.

Pe parcursul termenului de supraveghere, în temeiul art.92 alin.2 lit.d C.pr.pen. inculpatul va fi obligat să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 C. pen. coroborat cu art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. (fapta descrisă în cap. II - f. 134 R).

IV. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achită pe inculpata **ROLEA ELISABETA ZENOVIA (fostă NEAGOIE)** -

pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. (faptă descrisă în cap. II - f.133 R).

V. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C. pr. pen. achită pe inculpata **DRĂGHIA VALENTINA (fostă DOCEA)** -

pentru infracțiunea de complicitate la folosirea influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite prevăzută de art.26 C. pen. (1968) raportat la art.13 din Legea nr.78/2000 (faptă descrisă în cap. II - f.123 R).

VI. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achită pe inculpatul **POPESCU CONSTANTIN** -

pentru fiecare dintre cele trei infracțiuni de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic, în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 (descrise în cap.I - f. 88 R și cap.VI - f. 260 și 267 R).

VII. 1. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C. pr. pen. achită pe inculpatul **PONEA CONSTANTIN ȘTEFAN** -

pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. (faptă descrisă în cap.I - f. 88 R).

2. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achită pe inculpatul **PONEA CONSTANTIN ȘTEFAN** pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art.292 alin.1 C. pen. cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. (faptă descrisă în cap.I - f. 88 R).

VIII. 1. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C. pr. pen. achită pe inculpatul **DUICU IOAN-ADRIAN** -

pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.1 C. pen. raportat la art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art. 5 C. pen. (faptă descrisă în cap.I - f.87 R).

2. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achită pe inculpatul **DUICU IOAN-ADRIAN** pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de

art.292 alin.1 C. pen. coroborat cu art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. (faptă descrisă în cap.I - f.88 R).

3. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C. pr. pen. achită pe inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN pentru infracțiunea de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 (faptă descrisă în cap.II. - f.122 R).

4. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.b C. pr. pen. achită pe inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN pentru fiecare din cele două infracțiuni de folosire a influenței și autorității de către o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid politic în scopul obținerii pentru sine de foloase necuvenite prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 (fapte descrise în cap.II - f.134 și 135 R).

5. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achită pe inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN pentru fiecare din cele două infracțiuni de dare de mită prevăzute de art.255 alin.1 C. pen. (1968) coroborat cu art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C. pen. (fapte descrise în cap.II - f.134 și 135 R).

6. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.c C. pr. pen. achită pe inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN pentru fiecare din cele două infracțiuni de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția prevăzute de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 (fapte descrise în cap.II - f.179-180 R).

7. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achită pe inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.291 alin.1 C. pen. raportat la art.6 și 7 din Legea nr.78/2000 și art. 5 C. pen. (faptă descrisă în cap.V - f. 236 R).

8. În baza art.396 alin.1 și 5 C. pr. pen. raportat la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen. achită pe inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN pentru infracțiunea de primirea de foloase necuvenite prevăzută de art.256 C. pen. (1968) cu aplicarea art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (în forma anterioară modificării acesteia prin Legea nr.187/2012) și art.5 C. pen. (faptă descrisă în cap.V - f.241 R).

9. În baza art.396 alin.1 și 2 C. pr. pen. condamnă pe inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații nedestinate publicității în scopul obținerii de foloase necuvenite, în baza art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 la 1 an și 6 luni închisoare (fapta descrisă în cap.III - f.216 R).

În baza art.45 C. pen. aplică pe o durată de 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a,b,d,g,k C. pen.

Aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a,b,d,g și k C. pen. în condițiile și pe durata prev. de art.54 raportat la art.65 alin.3 C. pr. pen.

În baza art.91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani ce constituie termen de supraveghere conform art.92 C. pen.

Potrivit art.93 C. pen. obligă pe inculpat pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri:

- să se prezinte la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Mehedinți, la datele fixate de acesta;

- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

- să comunice schimbarea locului de muncă;

- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor de existență.

În temeiul art.93 alin.2 lit.d C. pr. pen. pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul este obligat să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

Pe parcursul termenului de supraveghere, în baza art.93 alin.3 C. pr. pen. persoana condamnată va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe durata a 60 de zile în cadrul Primăriei Municipiului Orșova.

Atrage atenția inculpatului asupra prevederilor art.96 C. pen. privind cazurile de revocare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

Constată că inculpatul DUICU IOAN-ADRIAN a fost reținut în data de 03.04.2014 și arestat preventiv din 4.04.2014 până în 16.10.2014, dată de la care s-a aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 pus sub control judiciar, revocat la data de 11.11.2016, măsură rămasă definitivă prin decizia penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.1423/14.11.2016.

Constată că inculpații PONEA CONSTANTIN ȘTEFAN și POPESCU CONSTANTIN au fost reținuți în data de 03.04.2014 și arestați preventiv la data de 4.04.2014 până la data de 16.10.2014 dată de la care s-au aflat în arest la domiciliu, iar din 1.04.2015 puși sub control judiciar până la revocarea definitivă a acestei măsuri la 21.06.2016, potrivit deciziei penale nr.953/4.07.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În baza art.72 C. pen. și art.399 alin.9 C. pr. pen. deduce din pedeapsa închisorii aplicate inculpatului DUICU IOAN-ADRIAN durata reținerii, arestării preventive și a arestului la domiciliu de la 03.04.2014 la 1.04.2015 inclusiv.

În baza art.274 alin.2 C. pr. pen. obligă pe fiecare inculpat Borugă Doina, Popescu Daniela Delia și Duicu Ioan-Adrian la câte 3.000 lei cheltuieli judiciare avansate pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, către stat.

Face aplicarea art.274 alin.3 C. pr. pen.

În baza art.275 alin.6 C. pr. pen. onorariile avocaților din oficiu de câte 520 lei rămân în sarcina statului.

Cu drept de apel în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 20.12.2017.

PREȘEDINTE,
Viorica Costiniu

GREFIER,
Elena Laura Nae

Red. CV
Dact. A.L./ 2 ex.